

Giới thiệu Nhật Ký Thần Linh

Lăng trở thành một người có quyền lực tối thượng, địa vị cao không thể với: Campione, thứ bảy Ma vương, Diệt thần sư và là Vua của các vị vua....vv đồng thời cuộc sống của anh cũng bị xáo trộn hoàn toàn.

Một nữ quý thích mặc đồ đồ bồng xuất hiện trong cuộc đời anh, nó làm rối loạn hết thảy mọi thứ, thế nhưng đậu má nó rất xinh đẹp à! Anh là nên xoi nó đây? Hay là nên cẩn thận chữ gái đi kèm cùng với sau lưng nó dao bổ cùi đây? Online các loại, rất gấp!!!

Quyển sách lại tên:《 Nhật ký thần linh 》《 Ta cùng với gái nước ngoài đôi ba chuyện 》《 Luận như thế nào ở trong thực tế xây hậu cung 》《 Những tháng ngày kia ta cầm gươm chém dị thần 》《 Sơn tinh, Thủy tinh cùng ta ân oán tình cừ 》《 Thánh giông bị ai giết? 》《 Bụt lại quen biết ta? 》《 Đứng lại! Rùa Kim quy người đừng chạy! 》《 Bắt cái nữ thần mang về nhà~ 》các loại vân vân.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Trùng sinh trở về

- Lăng ơi dậy đi con. Sáng rồi đây!

- Dậy đánh răng rửa mặt rồi còn đi cho sớm kẻo tí lại đông người.

- Vâng. Dậy đây rồi!

Thân thể lãn lãn, quần quai trên giường vài vòng cuối cùng năng lực khắc chế của bản thân mới chiến thắng được cơn buồn ngủ. Lăng lười biếng ngồi dậy. Chân bước xuống giường bắt đầu một buổi sáng thường ngày.

Thời gian chậm chậm trôi qua.

Nhìn đồng hồ đã chỉ 6h30 phút, cất tiếng chào cha mẹ, cậu chàng mang theo ba lô và tải gạo xách ra đầu làng. Mục tiêu cũng không xa, tính toán đầu đây cũng chỉ tầm 100 mét mà thôi. Nơi đó có một biển báo dừng đỗ xe buýt. Bên dưới lúc này đã có một hai người đứng chờ từ bao giờ.

Cũng không gặp gì người quen, Lăng ngáp dài một cái, đặt tải gạo xuống dưới chân rồi lẳng lặng đứng chờ. Tuy rằng thường lệ 6h45 xe buýt sẽ đi qua đây. Khả năng cậu vẫn cần đến sớm một chút để phòng lỡ chuyến xe. Dù sao nơi đây cũng chỉ là tỉnh lẻ. Ngày thường mỗi chuyến cách nhau 30- 45 phút. Cậu cũng không muốn mình để lỡ xe để rồi phải đứng chờ nơi này lâu như vậy.

Một lát sau, ở phía xa xa tầm mắt dần xuất hiện một chiếc xe buýt đang dừng đình chạy tới.

Xe dừng!

Lăng và đám người chờ xe lục tục đi lên. Nơi bến đỗ này và đầu bến chỉ có ba hay năm trạm dừng đỗ cách khá xa nhau gì gì đó. Cái này cậu chàng cũng không rõ ràng lắm. Dù sao cũng chưa bao giờ đi qua đầu bến đó cả. Có điều hôm nay cũng không phải ngày gì đặc biệt. Bởi thế trên xe buýt lúc này vẫn là có đủ ghế ngồi cho tất cả mọi người chậm rãi phân phối.

Lên xe, Lăng như thường lệ chui tọt vào góc dưới cùng, sau khi mua vé xe xong liền bắt đầu nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Cậu chàng vẫn còn có chút mệt mỏi buồn ngủ của cái buổi sáng sớm mới tỉnh dậy. Ngồi nơi này cũng tốt, tránh khỏi việc bị người đi qua đi lại làm phiền khó chịu.

Xe tiếp tục chạy. Từ giờ đến lúc xuống xe nơi cuối bến còn hơn tiếng đồng hồ nữa. Tóm lại thời gian dư dả đủ để Lăng nghỉ ngơi thoải mái một hồi.

Có điều hôm nay hình như có chút không giống thường ngày. Ngồi trên xe, mắt nhắm lại nhưng Lăng lại có chút tâm sự nặng nề, khó mà bình tĩnh như mọi lần được.

Dù rằng đây là lần đầu tiên cậu đi xe buýt.

Ủm???

Lần đầu tiên đi xe buýt thì sao có thể nói là “khó mà bình tĩnh như mọi lần được”.

Này trên dưới mâu thuẫn cũng chính bởi vì Lăng đã không còn là Lăng nữa rồi.

...

Mà mà... Đừng lo lắng. Ít nhất thì cậu cũng không phải là bị kẻ nào đó cướp đoạt mất thân thể.

Đơn giản hiện tại Lãng đã không phải là Lãng của năm 2010 như thực tế mà là Lãng của mấy năm sau trùng sinh quay trở về.

Đã từng có một câu nói nổi tiếng của một nhà triết học xưa:

“Không bao giờ tồn tại một con sông trên cùng một dòng sông.”

Dòng nước luôn luôn chảy. Dòng sông kia không lúc nào là không đang thay đổi, đang biến hóa. Ở mỗi thời điểm dòng sông kia lại là một con sông riêng biệt.

Giống như Lãng của năm 2010 và Lãng của mấy năm sau này là hai người hoàn toàn khác nhau vậy. Thật không biết việc Lãng của tương lai trở về chiếm cứ Lãng của hiện tại là tốt là xấu. Đoán chừng Lãng của 2010 sẽ không vui vẻ chút gì đi.

Tuy nhiên đối với bản thân Lãng bây giờ mà nói.

Trùng sinh trở về đem lại thứ tốt nhiều hơn là xấu.

Nhìn cảnh vật lùi dần về phía sau qua song cửa kính. Lãng biết hành trình của mình hiện giờ vừa mới bắt đầu.

Tương lai còn đang chờ đợi ở phía xa.

...

Hà Nội buổi trưa. Hà Nội của mùa thu cây cơm nguội vàng, cây bàng lá đỏ. Hà Nội nơi tương lai 5 năm học trời đời sinh viên của Lãng từng ở lại. Một Hà Nội có có quen thuộc, cũng có lạ lẫm đối với một người đã từng trải qua nay lại trở về. Một cuộc sống mới cũng đang bắt đầu từ ngày hôm nay.

Gần trưa. . .

Trải qua ba chuyến xe buýt cuối cùng Lãng đã lên tới phòng trọ của mình. Có vẻ như cậu bạn cùng phòng vẫn còn ở quê chưa lên. Dù sao hiện tại là thời gian sinh viên năm nhất mới nhập học. Quên luyến ở quê nhà chơi bời thành ra lên muộn tí cũng không sao cả. Cũng chưa phải học hành gì cả mà. Hơn nữa vì trùng sinh ở nhà không quen nên Lãng mới lấy cớ lên Hà Nội sớm hơn một chút. Ít nhất là so với kế hoạch nói trước đó với cậu bạn cùng phòng sớm hơn tầm dăm ba ngày.

Cất đồ đạc mình mang lên. Trong lúc nhàm chán Lãng liền lấy ra Laptop để nghịch. Chiếc máy tính này cũng là Lãng ít hôm trước ở quê thúc giục cha mẹ mua cho. Theo lịch sử trước kia phải tới sau học kì một năm nhất cậu mới có. Khả năng đối với đã trải qua thời sinh viên như Lãng lúc này mà nói, chờ đợi như vậy quá dài vô người ta rồi. Đợi chờ có đôi khi không hẳn là hạnh phúc không phải sao?

Nững nịu một thôi một hồi mới đạt được tâm nguyện. Tinh tới quả nhiên là trải qua những năm tháng đại học sau khi mặt đã dày hơn nhiều. Xin tiền tiêu pha các thứ cũng không còn ngại ngần như hồi ở cấp ba nữa. Hơn nữa lần này có kinh nghiệm, Lãng chọn mua một chiếc máy tính có cấu hình cũng như các điều kiện phần cứng khá tốt. Ít nhất sau này muốn chơi game hay làm gì gì đó như photoshop, proshow... vv các kiểu đã là dư dãi.

Phòng trọ cũng có lắp đặt dây mạng. Đây là nhờ ơn cậu bạn cùng phòng đã có máy tính từ trước đó yêu cầu. Nếu không đoán chừng lúc này Lãng đã phải lêu đẹo ra quán game giải buồn mất. Dù sao hiện tại mới lên Hà Nội cũng không có việc gì làm. Cái gì cần trải qua cũng đã trải qua, muốn Lãng giống như đám sinh viên năm nhất đi dạo phố phường, đi dạo hồ Giươm... v v vẫn là quên đi thôi. Ở nhà đọc truyện mạng chơi game lúc này vẫn là thích hợp nhất với cậu.

Nghịch qua vài ván đề chế trên garena, Lãng bắt đầu chán.

Chẳng lẽ là người trùng sinh nên thường thức nâng cao đã không còn thích thú mấy món này rồi???

Có lẽ như vậy đi. Trùng sinh cũng đã diễn ra, ai mà không muốn tiến thêm tí nữa chứ. Tiền tài vàng bạc, địa vị quyền lực, gái gú ăn chơi các thể loại có thể quan tâm sau. Hiện tại đối với Lãng mà nói, quan trọng nhất là mình trùng sinh có mang theo hệ thống hay cái gì khác giúp mình mạnh mẽ hơn không.

Thành thần thành tiên, trẻ mãi không già, trường sinh bất tử hay như có thể tự do xuyên qua các thế giới khác trong truyện mới là thứ Lãng mơ ước. Chứ kiếm tiền thành lập thế lực, tranh thủ quyền thế... có vẻ quá nhỏ rồi. Hơn nữa những thứ này mà chỉ có thể ở trong phạm vi Việt Nam thì thật sự là...

Được rồi. Hiện tại cũng đã 2010, còn có thể trông mong vào Lãng có bao nhiêu thành tựu, bao nhiêu kiến thức tương lai cơ chứ. Hơn nữa trước khi trùng sinh cũng chỉ là một tên gà mờ mới ra trường không lâu thôi. Thậm chí cũng không có kinh nghiệm va chạm xã hội gì? Bởi vì chơi bời lêu lổng, chẳng bao giờ quan tâm tình thế chính trị xã hội. Nói chung muốn được như trong truyện thường gặp nhân vật chính có thể lợi dụng giá cả vàng bạc, chứng khoán, đầu mô lên xuống các kiểu để làm giàu, các vị quan to tước lớn kiếp sống chính trị thăng trầm, chính sách quốc gia... v v để kiếm lợi ích các thể loại vẫn là quên đi thôi.

Nếu không có gì thần kì xảy ra, có lẽ lần trùng sinh trở về này xong, Lãng lớn nhất có thể làm chính là học tập thật tốt đại học, ra trường có tấm bằng khá khảm hơn hoặc tốt hơn nữa là học thật tốt để nhà trường giữ lại, biết đâu đấy lại được cử đi học tập ở nước ngoài rồi ở luôn bên đó không về... v v.

Tóm lại là một lần nữa có cơ hội thực hiện những ước mơ nho nhỏ kiếp trước cậu từng có mà thôi.

Tất nhiên những thứ trên đều không phải là điều Lãng hiện tại mong muốn.

Hừ hừ... Trùng sinh một lần vẫn là thành tiên thành thần thì hơn.

Được rồi. Hiện tại nên kiểm tra xem có thứ gì hữu ích không?

Dù cho việc này cậu đã làm trước đó cả tháng trời rồi.

Mà mà... cũng chính là cậu trùng sinh trở về cách đây một tháng đến nay không ngừng nghỉ làm đấy.

...

Một tiếng sau đó...

Haizzz! Vẫn không có kết quả gì. Các loại kêu gọi, kiểm tra đồ đạc trên người,... linh tinh beng một loạt cũng không chút tiến triển.

Trời đã về trưa, cậu chàng không còn cách nào khác là ra ngoài ăn lấy một bữa cơm cái đã.

Thoáng cái lại cơm nước xong xuôi trở về, Lãng bắt đầu có chút thừ người ra ngồi.

Chẳng lẽ lại bắt cậu như trâu như chó lăn lộn chăm chỉ học tập đại học từ đầu?

Này cũng quá đã kích người đi. Như thế bao giờ mới khá lên được nha. Nằm ngửa ra giường cậu chàng bắt đầu suy nghĩ viễn vông.

Nói tới lần này trùng sinh không biết là do cậu thay đổi hay vì sao mà vốn dĩ nên vẫn còn sống ông nội lại qua đời. Lúc này không còn cách nào khác Lãng không thể không suy nghĩ lại chuyện này. Cậu cũng có chút sợ vì nguyên nhân của mình mới khiến ông nội mất. Đây... thật sự là có chút áy náy, trong lòng luôn rất bất an khó chịu.

Ông nội của Lãng cũng đã 85 tuổi rồi, tuổi như vậy thật sự là sống thọ so với đồng lứa. Tất nhiên Lãng biết rõ trước khi mình trùng sinh lại ông cụ cũng vẫn còn sống tốt lắm. Tuy rằng đã già nua, thân thể yếu ớt nhưng hẳn là vẫn còn sống rất lâu. Bởi thế sau khi xuyên qua ông nội bất ngờ lặng yên qua đời làm Lãng cảm thấy có chút tội lỗi. Dù rằng này có thể chỉ là trùng hợp mà thôi.

Dù sao cũng không thể trăm phần trăm xác định hai thế giới này là một. Có khi nơi này là ở thế giới khác cũng không biết chừng. Nói chung nếu một ngày nào đó bên nước Mĩ có siêu nhân, người nhện, người dơi xuất hiện Lãng cũng sẽ không vì vậy mà thấy ngạc nhiên. Thậm chí xuất hiện người ngoài hành tinh đổ bộ trái đất cũng là có thể. Tóm lại không nên xoắn xuýt về chuyện này.

Nói như vậy nhưng nếu muốn tìm kiếm cơ duyên thành tiên thành thần thì không thể không để ý từng li từng tí. Không ít truyện nhân vật chính cũng là từ đi vật của ông bà, gia đình mà tìm ra dấu vết tu tiên thành thần thôi.

Như vậy hiện tại cũng nên nghiên cứu nghiên cứu thứ đó một chút mới được.

...

Kết thúc chương 1.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Dịch sách

Nếu như nói ông nội của Lãng có gì đặc biệt. Như vậy đầu tiên phải nói đến chuyện ông nội là một người có thể xem mệnh cho người khác. Nói nôm na cũng là có chút ông đồng bà cốt, thầy bói biết tính mệnh xem ngày xem giờ...vv.

Này thật ra ở Việt Nam cũng tính bình thường. Người ta xây nhà xây cửa, ma chay đám cưới đám hỏi đều đi nhờ những ông thầy xem ngày lành tháng tốt để làm việc cả. Ngày lễ ngày tết cũng đi xem để biết ngày mở hàng làm ăn cho cả năm nó đỏ, cho việc làm ăn thuận buồm xuôi gió. Hơn nữa một khi người thân gia đình gặp chuyện rắc rối không may còn có thể nhờ thầy làm lễ cúng giải hạn, trừ tai...vv. Rất nhiều rất nhiều chuyện. Nói chung trên đời người có năng lực, hoặc làm nghề như ông cũng không thiếu. Chẳng có gì kì lạ ngạc nhiên cả.

Ông của Lãng là một người trong số đó. Chỉ là ông nội của cậu không giống như những ông thầy đi xem cho thiên hạ rồi lấy tiền lấy quá mà ngược lại chỉ dùng việc này xem xét mệnh cho con cháu họ hàng trong nhà, trong dòng tộc.

Ông cụ xem mọi việc rất linh nghiệm nên hầu như họ hàng con cháu thậm chí không ít người trong làng trong xã gần xa đều nghe tiếng tới mang lễ nhờ ông xem đùm. Thường thì ngày lễ ngày tết là lúc đông đúc nhất, người ta đến nhờ xem mọi việc trong năm, mang lễ có thể xếp kín cả ban thờ. Cũng là ông cụ không thu tiền chỉ thu bánh kẹo hương khói nên mới tràn đầy như vậy.

Rồi, nói có chút xa...

Hiện tại ông đã mất. Đám ma ông qua đi, Lăng thu được di vật của ông để lại. Thật ra nói là di vật thì có hơi quá. Bởi lẽ đấy chỉ là đám sách vở ngày thường ông hay xem cùng với đám sách vở ông tự viết. Thật tình cũng không biết đó là chữ nôm hay chữ hán. Dù sao cả nhà không ai xem hiểu. Chỉ có Lăng vì nguyên nhân bản thân đối với những chuyện này để ý mà mang về.

Cũng bởi vì lúc còn nhỏ hay thấy ông xem mệnh cho người. Ngày tết ngày lễ hay đưa chân gà nhờ ông xem hộ, nghe cha mẹ kể nhiều chuyện ly kỳ về chuyện xem bói làm nhà, giải hạn trừ tai nên đâm ra chuyện tồn tại thần linh, hồn ma các thể loại hay không đối với Lăng cũng có chút đung đưa không các định. Không hoàn toàn tin là có nhưng cũng không dám nói là không. Hiện tại trùng sinh cũng đã xảy ra. Nay đúng là khiến Lăng có chút tin là có hơn là cho rằng chuyện của mình là sự cố ngẫu nhiên mà khoa học hiện chưa giải thích được.

Có lẽ này cũng là mong muốn đơn phương của Lăng đi. Nếu lỡ nó thật là sự cố đặc biệt mà khoa học chưa thể giải thích thì chẳng phải là cậu chẳng có tí cơ hội thành tiên thành thần nào. Sau đó có lẽ cũng chỉ có thể như trâu như chó nỗ lực làm giàu ở kiếp này???

Mềm! Thật sự là biết bao giờ mới khá lên được nha. Có khi cả đời này cũng chỉ như vậy~

Nghĩ nghĩ, Lăng vùng người dậy chạy tới bên ba lô lôi ra mấy quyển sách của ông nội. Trước kia không có cơ hội tìm hiểu. Hiện tại có máy tính, có google, Lăng muốn thử dịch sách xem sao.

Cũng có chút tò mò bình thường ông hay đọc chính là sách gì.

Lôi ra đóng sách, lần mò google một hồi, Lăng bắt đầu từng chữ từng chữ mà dịch. Cũng may thằng bạn chưa lên nếu không thấy cậu làm chuyện này nó không cười chết cậu mới là lạ. Nay cũng là lý do chính cậu lên Hà Nội sớm hơn ước định.

Thời gian trôi dần qua, từng chữ từng chữ được cậu dịch nghĩa ra.

Buổi chiều hôm đó cũng cứ như vậy mà qua.

...

Chiều tà...

Gấp lại sách vở, Lăng có chút trù chừ nhìn về chúng.

Này không nói tới kiến thức trong sách dịch ra độ khả thi, dịch chính xác là bao nhiêu. Ít nhất đối với Lăng mà nói thì hầu hết chúng đều là vô dụng. Ông nội cũng không phải thần tiên. Sách ghi cũng không phải thuật phép nhiệm mầu gì. Hầu hết chúng chỉ là quy tắc xem mệnh mà thôi.

Giống như quy tắc sắp xếp của sao trời, hay quy luật của biến gì gen... trải qua nhiều đời quan sát tích lũy kinh nghiệm người xưa liền nghiên cứu tổng kết rồi truyền xuống khiến con cháu có thể quy nạp lại các biểu hiện khuôn mặt, vân tay, vân chân gà... để mà đoán mệnh, coi mệnh, cúng trừ tà, giải hạn tiêu tai... v v. Trong quá trình này có thể xuất hiện những sai sót, những phát hiện mới, ứng dụng thực tế được người coi bói ghi lại để nhớ mà lưu ý cho lần sau, cho thế hệ sau.

Nói chung đối với Lăng mà nói, nhìn nhìn học thuộc hần là cũng có thể trở thành thầy bói xem mệnh cho thiên hạ được rồi. Tiếc là cậu cũng không có ý muốn như vậy. Tóm lại những thứ này không xem cũng được. Hơn nữa cũng không dễ xem chút nào. Chưa nói đến dịch đúng hay không, chỉ nói tới câu cú ngữ nghĩa các thứ nhìn thôi mà cũng đau cả đầu chứ nói chi tới học tập nghiên cứu chúng.

Này thật sự là một đám sách vô bổ!

Có điều trong đám sách vở cuối cùng lại có một cuốn mỏng chỉ có vài tờ giấy ó vàng ghi lại một số thứ khác khác dường như vẫn có chỗ hữu dụng.

Cuốn sách mỏng này không phải chữ nôm, cũng chẳng phải chữ hán, là một thứ ngôn ngữ cổ chẳng biết nước nào bên châu âu mà Lăng chưa từng nghe nói. Tóm lại đoán chừng ông nội cũng không biết trong này viết gì đi. Dù sao thời đại của ông cũng không có máy tính như bây giờ, thông tin cũng không phổ cập đầy internet như hiện tại.

Suy nghĩ tới nội dung cuốn sách thật giống như miêu tả một nghi thức tế lễ nào đó. Dù cho không rõ ràng lắm nó để làm gì. Có điều cùng lắm thì chết một lần mà thôi. Liều thì ăn nhiều, Lăng quyết định sử dụng nó một lần xem sao.

Tối hôm đó cũng vì vậy mà yên tĩnh trôi qua.

Sinh viên mới lên đại học đều luôn có không ít tiền. Không chỉ là từ cha mẹ cho tiền tiêu vặt luôn tăng thêm tí chút cho con cái để phòng bất chắc khi lần đầu xa nhà, trước đó ở quê Lăng cũng không ít cô di chú bác cho tiền mừng đứa cháu đỗ cao. Ừm. Bởi lẽ thành tích học tập của cậu cũng không tệ. Trường của Lăng học cũng coi như một ngôi trường tốt có tiếng. Tất nhiên Lăng biết vì mình chơi bởi nhiều, hơn nữa vào mấy năm sau xã hội biến đổi, ra trường này chỉ với tấm bằng thấp kém cũng sẽ khiến Lăng phải lao đao nhiều.

Hiện tại có tiền trong túi, lại cũng không phải thật sự sinh viên năm nhất mới lên Hà Nội lạ nước lạ cái. Rùng rinh tiền, chỉ mất một ngày thời gian Lăng đã chuẩn bị đủ mọi thứ cho nghi thức tế lễ.

Cũng chính là cuối buổi chiều hôm đó, tranh thủ lúc đưa bạn bất cứ lúc nào cũng có thể lên Hà Nội, cậu chàng quyết định hôm nay tiến hành nghi thức luôn.

...

Dùng máu gà vẽ xong bùa chú, trận pháp. Rắc đủ tro và một đồng vật kiện linh tinh lên cái thứ gọi là trận pháp ấy. Lại lấy ra thủ lợn, hoa quả, gà luộc...v v các thứ xếp đặt lên mâm cúng. Nhìn thành quả mình tạo ra, trận pháp kết hợp với mâm cúng... Lãng luôn cảm giác nó có chút nửa tây nửa ta không ra ngô ra khoai. Thật giống như mình đang làm chuyện ngớ ngẩn vô bổ lắm vậy. Tâm tình quả thực là gay go thấu rồi.

Haizzz! Thật sự là có chút chẳng ra cái gì cả!

Có điều vẫn phải làm thôi.

Mọi thứ cũng đã đến nước này rồi không phải sao!!!

Đốt một mảnh tờ giấy bùa cúng ghi đầy chữ kì quái cậu cố mãi mới vẽ lên xong. Giấy cúng thì mua từ cửa hàng bán vàng mã. Lãng thấp hương khấn mấy vái. Tiếp đó chờ đợi chuyện tiếp theo diễn ra.

...

Đợi một lúc...

Mọi thứ vẫn vậy, chẳng có gì đặc biệt xảy ra cả.

Chẳng biết ma xui quỷ khiến suy nghĩ thế nào, Lãng có chút suy nghĩ liền đi lấy kim may chọc chọc ngón tay cho nó chảy máu rồi chạm vào trận bùa trên mặt đất.

Điều thần kì đã xảy ra! Ánh sáng lóe lên từ trận pháp nghèo nàn mà cậu vẽ. Lãng thấy này không khỏi lòng mừng như điên. Ánh mắt lấp lóa chờ đợi mọi chuyện tiếp tục tiến triển.

...

Kết thúc chương 2.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Thần linh

Ánh sáng chiếu tằm một phút thì ngừng lại. Trong thời gian này, Lãng chỉ cảm thấy vui sướng cực kì. Bởi vậy dù cho máu trong cơ thể liên tục bị rút ra từ đầu ngón tay khiến cả người suy yếu vì mất máu quá nhiều cũng không làm cậu mấy sợ hãi.

Ánh sáng tắt!

Lãng về mặt mong mỏi nhìn vào trong.

Này có thể là cái gì đây. Nhìn đáng vẻ thần kì vô cùng.

Kết quả...

...

- Ừm??? Đây là...

- Một con rùa!!!

Lãng ngơ ngác. Bên trong trận pháp cậu vẽ ra lúc này lại là một con rùa.

Chỉ là một con rùa mà thôi!

Thật!

Trông nó chẳng có gì thần kì cả. Không hoa văn kì bí, cũng chẳng lẩy lăm to lớn gì. Trông y hệt mấy con rùa cậu thấy trên ti vi.

Có điều tuy chỉ là con rùa nhưng xuất hiện ảo diệu như vậy có lẽ cũng không phải thứ tầm thường.

Chẳng lẽ trận pháp này mục đích là để gọi linh thú, thần thú... cho người làm phép làm sùng vật.

Lăng trí tưởng tượng không uống Fristy cũng đang bay cao chán. Nghĩ có thể đây là sùng vật mới của mình, cậu chàng liền đến bên cạnh con rùa lấy tay thô bạo nhấc nó lên.

- Đây là đâu?

- Bịch!

- Mày... mày... mày biết nói chuyện???

Con rùa thỉnh linh mở miệng khiến Lăng giật thót tim. Kinh hãi vì chuyện vừa xảy ra, Lăng không chỉ đánh rơi đối phương xuống đất mà còn miệng lắp ba lắp bắp chỉ vào nó mà hỏi.

- Biết nói chuyện có gì kì quái sao?

Con rùa rất băng quơ coi thường mà trả lời.

Mẹ! Đây còn không cho là kì quái!

Ừm? Mà thôi. Ta còn trùng sinh đây này. Động vật biết nói chuyện đúng là không kì quái.

- Ngươi là...

Cậu chàng vẽ mặt thận trọng lên tiếng hỏi. Tuy rằng trông con rùa này rất vô hại có điều cậu cũng không dám liều. Nói thế chứ lúc trước quyết định sử dụng nghi thức cậu cũng không có mong ước bao nhiêu. Đen nhất là ngòm củ tỏi thôi, cho dù có là thả ra quái vật hủy diệt thế giới cậu cũng không sợ.

- Ngươi gọi ta đến đây mà cũng không biết sao?

Con rùa vẽ mặt rất nhân tính hóa, kì quái hỏi ngược lại.

- Có chuyện gì không? Nếu không mau mau đưa ta về đi. Đột nhiên có chút buồn ngủ!

Lăng nghe vậy ngẩn ra. Đây nên làm gì bây giờ!

Chẳng lẽ này là thần rùa tương tự kiểu thần đèn trong aladanh sẽ cho người gọi ra nó thực hiện ba điều ước. Nói vậy có vẻ cốt truyện đẩy lên cũng quá nhanh điem~

- Tôi muốn học được cách thành thần.

Lăng cẩn thận đưa ra ước nguyện của mình. Lập tức biến thành thần linh chắc khó, khả năng hỏi cách thành thần cũng không phải không thể đi.

- Ừ??? Người muốn thành thần thì tìm ta làm gì?

- Ta cũng không biết a!

Lăng lần thứ hai ngẩn ra. Vị thần rùa này cũng quá gà mờ đi. Được rồi. Đoán chừng vị này cũng chỉ là tiểu thần nho nhỏ mà thôi, có khi còn không coi là thần linh gì.

Mèm. Lý tưởng là đầy đặn, hiện thực luôn thực cốt cảm. Đành giảm xuống yêu cầu vậy.

- Thế cho tôi công pháp tu luyện hay biện pháp trở nên mạnh mẽ trường sinh bất tử là được.

Lăng giọng nói cũng vô ý lớn hơi tí chút. Cảm giác như ông thần rùa này cũng dễ tính, không cần nom nớp lo sợ như vậy.

- Ta cũng không có công pháp tu luyện gì mà cho ngươi...

Lăng suyt chút nữa tức chết. Đây ngươi còn biết cái gì. May mà lời nói của thần rùa cũng chưa có dứt, ngay sau đó như hiểu ý, mở miệng bắt đầu trả lời nghi vấn của cậu.

- Nói tới ngoài sống lâu hiểu nhiều biết rộng ra ta thật đúng là chẳng có gì khác. Hơn nữa...

- Ta có nói ra sẽ thực hiện mong muốn của ngươi sao?

- Ta chỉ là hỏi lý do ngươi gọi ta đến nơi này thôi mà~

Thần rùa lần này đúng là nói rõ ràng hơn rất nhiều. Không chỉ nêu rõ sở trường của mình mà còn nhân tiện phá hủy luôn mơ tưởng của cậu chàng.

Nghe được đáp án, Lăng buồn 3s!

Được rồi. Đây là bởi vì hiện tại cậu còn phải đối mặt với câu hỏi của đối phương, cũng không có thời gian rảnh để mà buồn.

Chẳng lẽ nói ta đánh liều gọi người đến đây. Đây là sự cố bất ngờ, ta cũng chẳng biết sẽ xảy ra như vậy. Mong muốn tốt nhất là nhảy ra cô tiên nữ, công chúa, thiên sứ ... mà nữ gì cũng được, miễn là xinh đẹp tuyệt trần, ngoan ngoãn nghe lời, dạy ta cách tu luyện, dạy ta thành tiên thành thần, biết làm âm giương, dâu hiền vợ thảo, biết nấu ăn ngon, ...v v. Nói chung là tất cả các trường hợp cũng không có trường hợp nào cần ngài xuất hiện a.

Này giờ còn hỏi ta!!!

- Được rồi. Ta cũng không hỏi nhiều. Vậy hãy nói rõ người gọi ta tới đây bằng cách nào đi.

Rùa thần ra vẻ khó chịu nói.

Suy nghĩ mấy giây, Lăng đúng là ngoan ngoãn nói rõ đầu đuôi câu chuyện. Cũng không phải cậu không muốn giấu giếm mà thật sự là lúc này cậu giấu giếm cũng chẳng được lợi lộc gì. Nói không chừng còn bị đối phương phản cảm hoặc bỏ lỡ cơ hội gì gì đó.

Tất nhiên cũng có thể diễn ra trường hợp ngược lại, cậu đang ở thế thượng phong mà không biết, có thể nói ra xong sẽ bị con rùa này hăm hại chết, hoặc âm thầm hăm hại các kiểu đến chết cũng không biết.

Tóm lại thiếu kiến thức cũng chỉ có thể nhắm mắt đi liều thôi. Đánh bạc vận mệnh vậy. Tin là vừa trùng sinh xong tác giả cũng sẽ không cho cậu chết ngay như vậy đi. Ít nhất cũng phải được hơn 100 chương cái đã chứ. Âm mưu quỷ kế gì gì sau này tự phá nó sau. Hơn nữa tin là dù cậu không nói con rùa trước mắt này cũng sẽ tự đi tìm hiểu. Chẳng lẽ lúc đó cậu còn có thể ngăn cản.

Nếu lỡ mà chuyện con rùa biết nói để người ta biết, bắt nó đi cắt mảnh nghiên cứu tiện thể bắt luôn cậu đi thì khổ. Ai bảo cậu gọi ra nó đây. Nói chung vẫn là thành thật khai báo thì hơn. Càng nghĩ Lăng nói chuyện lại càng lưu loát rành mạch, nội dung cũng càng đầy đủ. Có lẽ chỉ còn chờ lại chuyện cậu trùng sinh trở về mà thôi.

Rùa thần cũng chăm chú lắng nghe vô cùng. Nó còn hỏi thời gian hiện tại, lịch sử trước đó, hoàn cảnh địa lý xung quanh. ... v v rất nhiều. Lăng cũng không ản giấu, tất cả một lô một lốc tuôn ra.

Một rùa một người cứ như vậy đứng đối diện nhau mà nói chuyện.

Thời gian cũng cứ như vậy lặng lẽ trôi qua.

Mặt trăng mới lên. Trời cũng đã tối rồi.

...

Kết thúc chương 3.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thần linh chân tướng!

- Tốt rồi. Ta đã hiểu rõ mọi chuyện xảy ra.

Rùa thần là nói như vậy đấy.

Ta đây còn không hiểu gì nha. Lăng nghe mà lăm bằm trong lòng.

- Như vậy... hãy đến cái nơi mà người nói là hồ Guom đi.

Dừng lại một chút sau đó nó chính là nói như vậy.

- Nói vậy ngài là???

Lăng có chút cảnh giác hỏi. Trong lòng cũng có chút suy đoán thân phận của đối phương.

Rùa thần nghĩ nghĩ, khả năng sau đó cũng có việc cần nhờ kẻ này. Có lẽ vẫn là thành thật với nhau thì tốt hơn. Người thành thật với ta thì ta ngược lại thành thật với người. Đối phương vừa rồi có vẻ như cũng không có nói láo. Chuyện này cũng không có gì to tát, như vậy nói ra một tí cũng được.

- Đúng vậy. Ta chính là Rùa thần. Cũng chính là con rùa nhận trả grooms thần của vua Lê Lợi trong lịch sử ngày xưa của các người.

Rùa thần trầm thấp tự sáng tỏ thân phận.

Vừa nãy đối phương cũng hỏi chút về lịch sử thời Lê nên Lăng đúng là có chuẩn bị sẵn tâm lý. Lúc này cũng chỉ là xác nhận rõ mà thôi. Dù sao đối phương có bịa chuyện thì cũng không ai biết mà nói phá. Hiện giờ cứ cho là như vậy đi.

- Vậy tại sao ngài lại xuất hiện ở đây?

Có việc cần hỏi đối phương, Lăng nói chuyện cũng cung kính hơn. Dù sao vị này ra vẻ cũng là thần thôi. Thần rùa thì cũng là thần không phải! Hơn nữa lịch sự giao tiếp cũng dễ đạt được hảo cảm của đối phương hơn.

- Đây chính là điều ta nghi hoặc. Tuy nhiên vừa rồi xem không hiểu cuốn sách người đưa cho nhưng ta cũng có chút suy đoán. . .

Cũng không đợi Lăng mở miệng hỏi, Rùa thần hơi dừng lại rồi tiếp tục giải thích.

- Nghi thức trong cuốn sách người có được rất có thể là một nghi thức thỉnh thần hạ xuống nhân gian của phương tây thần linh. Tất nhiên là có vẻ như nó bị bóp méo một phần để thích ứng với thần linh Việt Nam như ta. Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm.

- Phương tây thần linh?

Lăng vội hỏi lại. Dù sao chí nguyện là phát triển lên thành thần thành tiên, hiện tại có tư liệu sống trước mặt nói sao cũng phải tranh thủ mọi ra càng nhiều tin tức mới tốt.

- Không sai! Đúng là phương tây thần linh.

- Đây có gì kì quái sao? Mỗi một dân tộc tất nhiên có tín ngưỡng riêng, có truyền thuyết riêng nên đều sẽ có thần linh của riêng mình.

- Không! Ý tôi là ngài cũng biết thần linh phương tây tồn tại?

Lăng vội vàng giải thích rõ hơn ý đồ.

- À. Là chuyện này hả?

- Tuy rằng chúng ta sống ở trong những thế giới thần thoại khác nhau, thuộc về những câu chuyện khác nhau nhưng đúng là vẫn biết sự tồn tại của nhau. Chỉ có điều theo lý là sẽ không bao giờ gặp mặt nhau mà thôi.

- Vì sao ạ?

Lăng vẽ mặt tỏ vẻ hiếu kì hỏi thăm.

- Nói cho người cũng không sao. Thật ra cái được gọi là thần linh cũng là bởi vì tồn tại một thứ gọi là thần tính, cũng chính gọi là tính chất của thần.

- Mà tính chất của thần là gì? Không phải như người phàm cho là quyền năng hay phép màu hô mưa gọi gió gì gì đó mà chính là tính bất tử, sự vĩnh hằng theo thời gian.

Thấy Lăng vẫn còn có chút nghi hoặc, giống như một vị học giả quyền uy giáo dục đưa học trò hiếu học, Rùa thần kiên nhẫn giải thích.

- Nguyên nhân chính là do thần linh sinh ra chính là từ nguyên lực, tín ngưỡng của con người. Chính những tưởng tượng của họ, niềm tin, sự thành kính. . . vv của con người tạo ra thần tính cho thần linh, sáng tạo ra thần linh. Bởi vì thứ nguyên lực đó trường tồn theo thời gian mà thần linh và thế giới thần thoại họ sinh sống cũng có thể trường tồn theo thời gian ở một nơi nào đó trên bầu trời kia.

- Nếu một thần linh chết hoặc thế giới thần thoại của vị thần đó bị hủy diệt, chỉ cần truyền thuyết, câu chuyện của họ vẫn còn được lưu truyền thì nguyên lực, tín ngưỡng vẫn tiếp tục cung cấp cho vị thần và thế giới thần thoại của vị thần đó. Như vậy tới tất nhiên một lúc nào đó vị thần đó sẽ liền có thể sống lại, thế giới thần thoại của vị thần đó cũng có thể khởi động lại từ đầu.

- Tất nhiên những vị thần được giao phó cho quyền năng càng mạnh thì lại càng cần nhiều nguyên lực, tín ngưỡng. Những phép màu, quyền năng của họ cũng cần có nguyên lực, tín ngưỡng duy trì nếu không thì không thể dùng ra.

- Dù sao cũng không thể có chuyện người phàm tưởng tượng như thế nào thì thần sẽ mạnh như thế ấy. Nếu có một ngày như vậy thì con người mới chính là thần rồi. À... Nếu có một ngày chính thần linh bắt trước con người tưởng tượng ra thế giới thì khác tính.

Nghe thấy câu cuối Lăng tâm chột khe nhấp nháy một cái, có điều theo lời nói của Rùa thần lại ẩn sâu xuống dưới. Chỉ nghe Rùa thần tiếp tục giảng giải kĩ càng hơn.

- Có những vị thần được giao phó sức mạnh quá lớn, quá vượt mức vì vậy không thể dễ dàng thức tỉnh, không thể phát triển lớn mạnh mà chỉ có thể tồn tại dưới dạng ngủ say. Thậm chí bọn họ có ý thức riêng hay không, tương lai có thể đi lại hoạt động được hay không cũng khó nói. Đoán chừng muôn đời cũng chỉ như tảng đá ngồi đấy mà thôi. Sống mà như không sống vậy. Tóm lại đôi lúc mạnh mẽ quá cũng không tốt. Cứ giống như lão Rùa ta có khi lại được sống lâu. Sống thoải mái!!!

- Có điều...

Nói tới đây, đang giảng giải hứng khởi Rùa thần chợt ngưng lại, tâm tình có chút buồn rầu.

- Có điều làm sao ạ?

Tuy rằng trong lòng suy đoán Rùa thần không có ai để nói chuyện quá lâu dẫn tới mắc bệnh nói nhiều nhưng đang nghe đến chỗ hay lại ngừng lại thì đúng là vô cùng khó chịu. Lặng bởi vậy nhanh miệng hỏi dồn.

- Haizzz! Tính! Nói ra cũng không sao. Dù sao việc này người biết biết cũng không liên quan gì. Ở thế giới kia ta không thể nói chẳng lẽ nơi này còn phải nhin.

Rùa thần lẩm bẩm như vậy rồi mới thờ dãi nói tiếp.

- Ta cũng không biết vì sao càng ngày cảm giác các thần linh tương ứng với bên Trung quốc và Nhật Bản lại càng ngày càng mạnh. Cảm giác như càng ngày họ càng có sung túc nguyên lực, sung túc tín ngưỡng. Năng lực của bọn họ càng ngày càng đáng sợ.

- Tuy rằng giữa các thế giới thần thoại là không liên quan với nhau. Theo lý là sẽ chẳng bao giờ chân thân của hai vị thần gặp nhau. Giống như nhật kí của một người thì chỉ có thể có một nhân vật chính vậy. Các thần linh có thể xuất hiện cùng lúc trong nhiều câu truyện. Nhưng trong một câu chuyện sẽ luôn chỉ có một người là chân thân, là nhân vật chính chủ đạo thế giới tồn tại còn lại chỉ là phân thân diễn viên phụ mà thôi. Có điều...

- Thần linh theo lý là có thể vượt qua thế giới thần thoại khác. Chỉ cần nguyên lực, tín ngưỡng đầy đủ là phân thân tham gia ở thế giới khác cũng có thể biến hóa thành chân thân của mình. Từ đó liền có thể thu tóm nhiều thế giới thần thoại khác nhau tăng lên chính mình. Nói chung chuyện này quả thực là ác mộng với các vị thần nhỏ yếu như chúng ta. Đã thế đến lúc này đám người kia còn không chịu quan tâm mới bực chứ!!!

- Trước kia chỉ là không có đủ nguyên lực mà làm. Có điều như bây giờ đối phương tiếp tục càng ngày càng lớn mạnh. Chỉ sợ đến một lúc nào đó cân bằng giữa tất cả các hệ thần linh tồn tại bao nhiêu lâu nay cũng sẽ bị họ hủy diệt. Dù cho thần là sẽ không chết nhưng chỉ cần đánh bại rồi mang đi phong ấn, cướp đi thế giới thần thoại... Làm thần cũng càng ngày càng không dễ dàng a!!!

Lặng nghe xong hít một hơi lạnh. Phải rồi, càng ngày truyện trung quốc càng nhiều, truyện của nhật cũng càng ngày càng tràn lan. Những vị thần vốn có của họ tuy rằng bị mang ra làm thứ để vui đập, để chế diễu, để làm nền cho đám nhân vật chính trong truyện.

Thế nhưng tin rằng mỗi truyện một nhân vật chính sẽ không đủ để nhân vật chính đá hình thành một vị thần mới. Hơn nữa Rùa thần cũng nói rồi thôi. Cho dù thần quyền năng có bao la bát ngát dường nào. Không đủ nguyên lực ủng hộ cũng chỉ là lý thuyết có tồn tại mà thôi. Nhân vật chính trong truyện cuối cùng có bá đạo nhiều thì so với đám thần linh lâu đời cũng chỉ là con cọp giấy. Nhìn thấy được mà không ăn được có lẽ còn khiến họ thống khổ hơn nhiều.

Ngược lại đám thần linh xuất hiện càng nhiều trong truyện thì nguyên lực của họ lại được cung cấp ngày càng sung túc, năng lực được thiết lập dần dần sẽ được giải khai. Như kiểu Hồng Quân, Tam thanh, Nữ oa... bên Trung quốc hay như Thiên chiều, mấy vị thần trong Naruto... xuất hiện la liệt vô tội vạ như vậy.

Này...

Nếu đến một lúc nào đó đám bọn họ có thể đủ năng lực chân thân xuyên qua các thế giới. Chỉ sợ...

Á đù? Không phải vị này cũng là thần sao không???

Má! Thần xuyên qua thế giới người bình thường rồi!!! Bây giờ làm sao làm???

- Ngài cũng không phải là thần thôi???

Lặng sững người bật thốt lên. Lỡ miệng nói xong, cậu chàng tự dưng thấp thỏm bất an. Tuy rằng vị này có chút hiền hòa nhưng ai biết sau khi nhớ ra tiếp theo sau sẽ như thế nào.

- À... cuối cùng cũng nhớ ra rồi phải không?

Rùa thần mỉm cười băng quơ nói chuyện, xong đó lại thờ dãi thườn thợt. Tuy rằng có chút nghi hoặc nhưng Lặng cũng không dám nói nhiều.

Không khí cứ như vậy yên tĩnh từng phút từng phút trôi qua.

...

Kết thúc chương 4.

Chương 5: Gươm thần

- Đừng sợ! Ta sẽ không làm chuyện gì phá hủy thế giới này các loại. Cũng không có ý định hiện thân thu góp tín đồ linh tinh. Không chỉ vì ta không có năng lực đó mà còn bởi vì tin rằng nếu ta làm như vậy cũng sẽ có người ngăn cản.

- Chẳng lẽ ngươi không biết rằng sự tồn tại của cuốn sách ngươi đã sử dụng chính là minh chứng sao không?

Rùa thần trầm thấp nói chuyện.

- Cái này...

Lăng nghe cũng có chút không nói lên lời. Có chút không hiểu thấu. Rùa thầy nhìn thần sắc mà đoán chuyện, cũng không giấu giếm kẻ vô tình gọi mình tới nơi này.

- Việc xuất hiện cuốn sách cũng như nghi thức bên trong rất có thể xuất phát từ thần linh phương tây. Tuy rằng ta năng lực thấp kém không biết họ làm như thế nào để mang đồ đặc, tri thức cũng như chỉ dẫn từ thế giới tưởng tượng thần thoại tới thế giới này. Có lẽ là phải trả giá rất lớn đi.

- Mọi thứ là cân bằng, sợ rằng làm được những chuyện này cũng khiến cả một thế giới các thần linh của một dân tộc kiệt quệ sức mạnh đến mức phải lâm vào ngủ say để đợi hồi phục.

- Điều này chỉ có khi đến bước đường cùng mới có thể sử dụng ra. Có lẽ...

- Hoặc giả là một dân tộc thần linh nào đó đã rất mạnh mẽ, không chịu số phận bị suy yếu theo dòng thời gian của thế giới thần thoại, hay chỉ vì không muốn bởi nguyên lực con người liên lụy mà làm ra phản kháng đi. Mang những thứ này truyền đến thế giới thực cho con dân của mình để họ vươn lên chiến thắng đối thủ. Kể từ đó truyền thuyết của họ sẽ theo dân tộc của họ thắng lợi mà nảy mầm ở thế giới khác.

- Sự thật có lẽ không phải vậy. Đây chỉ là suy đoán riêng mà thôi. Có điều nếu như họ đã thất bại vậy lúc này kẻ yếu như ta làm sao có thể thành công. Vẫn là về thế giới của ta đang tồn tại thì hơn. Chỉ cần người dân Việt không biến mất, không bị đồng hóa, truyền thuyết của chúng ta còn được truyền lưu thì đám thần linh như ta vẫn sẽ sống sót.

- Còn việc chống lại các thần linh Trung quốc, Nhật bản...

- Độ khó cao như vậy công việc vẫn là để các thần linh phương tây đi làm thôi.

- Haizzz. Thần linh nước nhỏ không thần quyền nha!

Nghe Rùa thần vừa phân tích vừa than vãn như vậy Lăng cũng trầm mặc. Sự thật cũng không phải là như vậy sao. Hiện tại trên thế giới người dân Trung quốc kiêu căng như vậy. Nước nhỏ tiếp giáp như Việt Nam có thể làm gì. Tồi đa cũng chỉ theo như đường lối bác Hồ ngày xưa, tổng hợp đoàn kết tranh thủ lại tất cả mọi nguồn sức mạnh dù trong dù ngoài dù xấu dù tốt.

Tất cả cũng chỉ vì chống Trung, chống đồng hóa mà thôi. Nhỏ yếu cũng chỉ có thể như vậy. Giờ chỉ có thể gắng tự cường bản thân. Kêu gào thì có ích lợi gì đâu. Phản kháng ngay là chết, chỉ có thể dựa thế âm thầm lớn mạnh con đường. Chuyện đời chỉ có thể là như vậy.

- Đưa ta đến hồ Gurom mà ngươi nói đi.

Rùa thần nói như vậy, Lăng giật mình thoát ra khỏi những suy nghĩ không thực tế của mình. Nhìn về phía Rùa thần ánh mắt cũng có chút biến hóa.

Phải nói là thần linh của dân tộc mình có khác. Điều biết chuyện khó có người cao cao đỡ lấy. Thần Trung Quốc, thần Nhật Bản mạnh thì có đám thần linh phương tây lo. Dù sao họ mới là những người sợ mất lợi ích nhất, cũng là đủ sức lực nhất. Chính sách sao mà giống hiện tại nước mình lúc này.

...

Nhà trọ cách hồ Gurom ba cây số, Lăng mang theo Rùa thần trong tay đi bộ đến bờ hồ. Cậu cũng đang phân vân có nên lấy tiền mua xe đạp hay không. Tiền thì cha mẹ đã cho để lên đây mua, khả năng mua hay không cậu vẫn có thể tự quyết định.

Có nhiều thứ cậu có thể làm hơn với đám tiền này. Dù cho chúng rất nhỏ trong mắt nhiều người.

Đến bên bờ hồ. Trời đã tối. Theo lời Rùa thần, Lăng tìm đến một góc khuất ánh đèn. Lúc này bên cạnh cậu là một gốc cây to, thân cây kì quái nghiêng sát theo mặt nước. Có điều hiện tại có thể dùng nó để che chắn rất tốt.

Rùa thần thực tế thân thể lúc này cũng không phải nhỏ. Cậu phải dùng bao tải mang gạo lên để chứa đối phương mang đi. Dù sao gạo đã được đổ vào thùng, bao tải lúc này không cần chứa thứ gì. Khả năng nếu có người biết được cậu mang bao tải chứa rùa nghênh ngang đi khắp phố chắc cậu thành tên buôn bán động vật quý hiếm quá. Đã vậy còn dám mang bao tải rùa lảng vảng quanh hồ gươm. Người ra mà biết được không cho cậu là tên bắt trộm cụ rùa mới là lạ.

Nghĩ tới cụ rùa nổi tiếng mà cũng có thằng dám bắt trộm...

Lăng đã có chút không dám nghĩ tới kết cục của mình sau đó ra sao rồi!!!

A di đà phật. Thiện tai thiện tai. Tội lỗi tội lỗi.

Này cũng không phải chủ ý của con!

...

Bên bờ hồ...

Rùa thần hiện đã lặn xuống nước. Trước khi xuống cũng không bảo cậu đứng chờ hay rời đi. Này thật làm khó cậu chàng một hồi.

Cuối cùng không cam lòng sống đời bình thường...

Cậu chờ!!!

Kiên nhẫn chờ mọi việc tiếp theo.

...

Gập kĩ bao tải lại rồi giả vờ thanh niên có tâm sự ngồi bên bờ hồ. Mắt Lăng giờ nhìn bốn phương tám hướng, chỉ sợ có người xuất hiện mà không phát hiện kịp.

Đợi thật lâu...

Dường như đã có hai tiếng đồng hồ trôi qua. Bên bờ hồ đã từ đa số người đi thể dục buổi tối chuyển thành thời gian đôi lứa trai gái yêu nhau đi dạo bờ hồ.

Trông trời, trông đất, trông mây. Trông mưa trông nắng, trông ngày trông đêm.

Trông cho biển cạn đá mòn...~

Ồn giời! Cuối cùng Rùa thần cũng xuất hiện.

- Ngài đã xong chưa? Nếu được thì mau mau rời khỏi đây trước đã!

Lăng vội hỏi rõ, cậu cũng không muốn nói chuyện với Rùa thần trước mặt mọi người ở nơi này.

- Vậy trở về hãy nói!

Rùa thần hơi chần chờ rồi gật gật đầu đồng ý.

Lăng vì thế mang theo Rùa thần vào trong bao tải rồi đi bộ trở về. Vào trong phòng trọ xong mới thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự là...

Sợ chết Lăng!!!

Sau này vía cậu cũng không dám chơi mấy trò kích thích này. Thật sự là rất không hợp tính cách rồi.

Mềm! Hi vọng ngày mai trên báo sẽ không xuất hiện tiêu đề “Thanh niên đêm hôm đi bắt trộm cụ rùa”. Lăng vui vẻ tự trêu chọc mình một chút cho khuấy khuấy.

Nghĩ ngợi xong cậu mới sực nhớ ra Rùa thần vẫn còn ở trong bao tải. Trong lòng hơi hoảng hốt, Lăng vội vàng tiến lên mở ra. Hi vọng ngài ta không phật ý. Phải biết rằng lúc trước để Rùa thần chịu chui vào bao tải cậu phải tốn không ít mồ hôi nói chuyện khuyên can đủ đường đây.

Có lẽ cũng chỉ có thanh niên cứng có một không hai thời đại này như cậu mới dám làm như vậy, ngày xưa phong kiến có ai dám vô lễ với thần linh như thế đâu.

Lịch sử con người quả nhiên là luôn luôn tiến bộ về phía trước.

Ngày sau đoán chừng có khi người ta lòi thần linh ra đám đá cũng là bình thường chứ lị.

Chắc là như vậy đi!

...

Rùa thần chui ra xong, ánh mắt nhìn xung quanh. Biết mình đã trở về chỗ cũ, trong ánh mắt kinh ngạc của Lăng, Rùa thần há to miệng đẩy ra một miếng sắt dài đen xì đầy rêu và han rỉ.

Chẳng lẽ đến hồ để kiểm cái này??? Chẳng lẽ có gì đặc biệt ở bên trong???

Lăng có chút suy nghĩ nhìn về miếng sắt dài han rỉ nằm trên mặt đất, cũng không mở miệng nói chuyện. Cuối cùng thì trước mặt cũng là một ông thần sống sờ sờ, cẩn thận tí mỉ vẫn là hơn.

- Thời gian nha! Đúng là vật còn người mất! Mọi thứ trôi qua một đi không trở lại.

Rùa thần giọng có chút trầm thấp, ngâm nga thờ dài.

- Đây là cái gì vậy ạ?

Lăng cũng tranh thủ lúc Rùa thần mở miệng nói chuyện để dò hỏi.

- Cái này chính là guom thần Lê Lợi trả lại khi xưa như các người vẫn nói.

Rùa thần giọng bình tĩnh trầm thuật.

- Ngài nói là chúng ta vẫn nói.

Lạ hồn! Có lẽ vì đang nói chuyện với thần linh nên Lăng hiện tại đúng là cẩn thận tí mỉ hơn bao giờ hết. Rùa thần nói mỗi một câu cũng đều được cậu suy tư vài ba lần hi vọng không để bỏ sót thứ gì.

...

Kết thúc chương 5.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Yêu cầu

Quả nhiên người xưa nói chẳng có sai bao giờ. Có làm có hưởng, nhờ cẩn thận tí mỉ cậu chàng lại dò la được thêm chút ít chuyện bí ẩn.

- Ừm. Người cũng có chút thông minh đấy. Vậy ta lại nói thêm chút nữa cho người hiểu rõ cũng được.

- Vốn dĩ thần linh chúng ta là sống ở thế giới thần thoại. Nói theo ngôn ngữ của người phàm các người hẳn là sống ở trong những câu chuyện thần thoại kia đi.

- Có điều dù cho thế nào thì thần cũng là sinh ra từ tư tưởng niềm tin của con người. Có lẽ trước đó không phải thần nhưng sau khi được nguyện lực tâm bồ qua năm rộng tháng dài thì đã là như vậy.

- Cũng chính vì xuất phát từ loài người, vĩnh hằng nhờ truyền thuyết truyền lưu trên thế gian cho nên tất nhiên những sự tích của thần cũng có nguồn gốc trong thực tế để truy tìm.

- Trong thế giới của ta tất nhiên là theo lời kể của con người, Lê Lợi được thần ban cho guom báu đánh giặc. Giặc đánh tan sau khi trở thành vua một nước trong một lần đi thuyền gặp phải Rùa thần tới đòi lấy guom báu mang về.

- Đây Rùa thần trong câu chuyện chính là ta, miếng sắt rỉ này ở thế giới thần thoại chính là guom thần còn Lê Lợi ở nơi đó tất nhiên là đã qua đời từ lâu. Một vị vua như vậy không đủ để thành thần linh, hơn nữa ông ta cũng không được miêu tả có gì thần kì cả. Muốn ông ta thành thần linh sợ là khó.

- Tất nhiên chuyện đó là ở thế giới thần thoại của ta mới là như vậy, còn ở trên thực tế thế giới này vốn dĩ thanh sắt han rỉ này tất nhiên ban đầu chỉ là thanh guom bình thường được Lê Lợi thần thánh hóa để đề cao địa vị của mình và nghĩa quân thôi. Đây cũng không có gì đáng chê trách với một vị vua khai quốc từng anh dũng chống giặc ngoại xâm cả.

- Có điều ngày xưa người dân tin tưởng thần linh, truyền thuyết. Vua thành công thần thánh hóa mình có điều lại để lại chút ti vết.
- Tỳ vết đó chính là thanh gươm thần này. Vua quan và những người thông minh tất nhiên là biết gươm báu là thứ hàng dỏm không đáng đồng tiền nhưng dù sao cũng trót lấy nó làm tượng trưng rồi.
- Lúc này nhìn lại nó ngoại hình không chỉ không có đủ đạt thẩm mỹ yêu cầu khi xứng bên người vua. Thậm chí nhờ đâu sau này vua chết, kẻ khác lấy trộm gươm báu mang ra lấy nó làm danh nghĩa thần linh sai khiến rồi dùng nó để làm việc bất chính thì lại càng không hay ho.
- Nay tất nhiên là cần một cái kết hợp lý cho câu chuyện.

Lăng chêm vào nhận xét của mình.

Rùa thần gật gù nói tiếp.

- Bởi thế cho nên mới có chuyện thanh sắt rỉ này ở dưới hồ. Khi xưa vùng này hồ nước rộng lớn hơn nhiều, sức lực con người có hạn chắc chắn là ném xong là một đi không trở lại, dùng hồng tìm được nó trở về. Hơn nữa ngâm nước lâu ngày biến dạng, mang về cũng không còn ai chấp nhận nó nên tất nhiên sau đó chẳng có ai với lên làm lấy cớ cả. Chuyện cứ như vậy là xong.
- Tất nhiên lý do vứt gươm chính là việc ta xuất hiện rồi.
- Nay cũng tốt. Vì chuyện đó mà ta mới được sinh ra đời trong thế giới thần thoại. Thật muốn cảm tạ một chút người nghĩ ra biện pháp kia.
- Nhưng ngài lúc này tìm nó về làm gì vậy?

Lăng có chút tò mò hỏi.

- Dù sao ta cũng không muốn tiếp tục sống ở đây. Hoàn cảnh nơi này thật tệ. Nhất là nước sống quá bẩn rồi. Khi này ta phải gắng nhẫn nhịn mãi mới chịu được đến khi tìm thấy nó đây. Thật là chỉ muốn ngay lập tức rời khỏi nơi đây. Không hiểu các ngươi bao năm qua là sống như thế nào. Vì sao còn chịu đựng được???

Không chịu cũng phải chịu chứ biết làm sao. Đây là ngài còn chưa ăn phải hoa quả có thuốc sâu, nước nắm có phân ẬM, rau phun nhớt, gạo giả, thịt lợn, tôm cá nuôi tăng trọng. ...

Mới lợi nước bẩn bẩn một lần mà đã kêu.

Thần đâu mà còn kém hơn cả con người!

Nghĩ vậy nhưng Lăng cũng không nói ra, về ngoài coi như là chấp nhận.

- Nói nhiều như vậy với ngươi cũng là có việc muốn nhờ. Dù sao cũng là ngươi lôi ta đến đây. Hiện tại tốt hơn hết là ngươi đưa ta trở về. Sự xuất hiện của ta vẫn là càng ít người biết càng tốt.
- Thế giới này có vẻ như cũng không yên ổn như bề ngoài của nó. Ngươi nếu đã bị vô tình kéo vào thì sau này cũng nên tự mình cẩn thận. Ta cũng không muốn vì ta mà ngươi bị hại bỏ mình.

Rùa vàng có chút ngập ngừng nói chuyện.

- Cảm ơn ngài. Tôi sẽ chú ý. Hơn nữa chắc cũng không có người gây khó dễ cho một kẻ nhỏ nhoi như tôi đâu.
- Ngài nói xem tôi phải giúp ngài như thế nào?

Lăng khiêm tốn hỏi.

- Ừm?
- Vốn dĩ là ngươi không thể giúp được ta có điều có thanh sắt này thì được rồi.

Thấy Lăng chẳng chú lắng nghe, ra vẻ muốn hiểu rõ ràng mọi chuyện, Rùa thần tiếp tục nói.

- Ta muốn trở về chỉ có hai cách có thể thực hiện. Một là giống như trong truyền thuyết lấy lại gươm thần từ một vị vua khai quốc. Có điều theo như người nói xã hội bây giờ đã không tồn tại người như vậy rồi. Hơn nữa vậy cũng quá vất vả, lộ liễu và tốn thời gian.
- Cách thứ hai ngược lại đơn giản hơn nhiều.
- Nói tới đây Rùa thần hơi chần chừ dừng lại một chút mới nói tiếp.
- Chính là muốn để ngươi đánh chết ta.

- Cái gì?... Tôi... tôi đánh chết ngài???

Lăng nghe xong hãi nhiên. Có điều chuyện kì quái diễn ra nhiều ngược lại kinh ngạc xong cũng không có sợ hãi.

- Thần cũng có thể giết được sao không?

- À... ý tôi là người phạm như tôi cũng có thể giết chết ngài?

Cậu chàng nói chuyện có chút hoang mang. Nay nếu người phạm như cậu cũng giết được thần thì thần linh không khỏi cũng quá yếu kém điểm.

- Thần linh bình thường là sẽ không bị người phạm như người hại chết được. Chưa nói tới phép thuật, vũ khí của loài người không có tác dụng được với thần linh. Thậm chí dù dùng sức mạnh tự nhiên như xé rách không gian mạnh mẽ đánh nát thân thể thì thần cũng vẫn có năng lực tiếp tục tồn tại ở thế giới này, chỉ là cần dành thời gian hồi phục thôi. Tất cả là nhờ tác dụng của thần tính. Mà này tất nhiên không phải là điều ta muốn.

- Bởi thế, muốn trở về...

- Cũng chỉ có thể dùng sức mạnh của thần để đánh giết thần. Có như vậy ta ở thế giới này mới chính thức chết, mới có thể quay lại thế giới của ta.

- Tuy nhiên ta cũng không muốn tìm gặp những vị thần lưu lạc ở thế giới này để nhờ bọn họ đánh chết. Ai biết bọn chúng muốn gì chứ. Hơn nữa...

- Với thanh gươm sắt này người liền có thể sử dụng sức mạnh của thần linh trong chốc lát để đánh chết ta. Như vậy là được rồi!

Lăng nghe vậy có chút hiểu ra. Đoán chừng thần là tồn tại ở mức độ sự sống cao hơn. Nay có lẽ là do họ tồn tại là nhờ nguyên lực, tín ngưỡng. Dù dùng sức mạnh tự nhiên mạnh như cả xé rách không gian cũng không làm sao mà đánh nát được tưởng tượng của con người, đánh nát được nguyên lực, tín ngưỡng vốn là thứ rất trừu tượng kia. Nếu nguồn cội thần linh vẫn còn thì hiển nhiên họ sẽ vẫn sống sót tồn tại ở đây.

Nghĩ nghĩ Lăng vẫn là nói ý nghĩ của mình cho Rùa thần để hỏi thăm. Cậu cũng đã nhìn ra Rùa thần kiến thức cực kì uyên bác, hơn nữa khá hiền hòa. Trong lòng cậu vẫn có chút mong muốn thành tiên thành thần, hiện tại có vị thần sống sờ sờ trước mắt tất nhiên phải cố học hỏi cho thật nhiều. Có điều nên từ từ một chút, dò tin tức từ thấp đến cao, đừng dùng một cái hỏi quá cao cấp để người ta phản cảm không mở miệng nữa thì khổ.

- Người nói vậy cũng không sai. Chỉ có dùng sức mạnh có cùng cấp độ mới có thể gây tổn thương cho thần linh.

- Được rồi. Hiện tại ta sẽ làm phép cho thanh gươm này biến thành giống như thanh gươm thần trong thế giới thần thoại hơn nữa còn chứa năng lực mạnh mẽ của thần linh. Người dùng nó giết chết ta là được.

- Vậy sau khi ngài chết,... à không, ý tôi là sau khi ngài trở về... thanh gươm này sẽ ra sao?

Lăng có chút ấp úng, ngượng ngùng đồng thời mang chút cấp thiết lên tiếng hỏi.

-

Không gian im lặng lại. Đây là lần đầu tiên Lăng cảm thấy có cảm giác ngột ngạt từ khi hai bên gặp nhau.

...

Kết thúc chương 6.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Diệt thần

Một tiếng thở nhẹ như than tiếc, như buồn như không, giống như là bất đắc dĩ, lại giống như chuyện vốn nên như thế.

Giọng của Rùa thần vắng vắng vang lên.

- Người phạm a!...

- Chàng trai trẻ! Có những chuyện vẫn là không nên hỏi nhiều thì hơn...

- ... Để trả công cậu đưa ta đến đây, để ta được hiểu biết thêm nhiều điều cũng như sau đó công sức đưa ta trở về, trước đó ta đã trả lời rất nhiều câu hỏi rồi.

- Hiện tại ta sẽ trả lời câu hỏi cuối cùng. Sau khi ta trở về thanh gươm này cũng sẽ biến mất. Bởi lẽ nó cũng không phải thật sự là gươm thần. Chỉ bởi vì lịch sử giao cho nó trọng trách như thế.

- Nó chỉ có tồn tại ở trong thế giới của ta mới là Gươm thần thực sự với quyền năng chân chính. Nơi này chỉ là hóa thạch lịch sử, chỉ là thanh sắt han rỉ mà thôi. Hiện tại ta có thể dùng nó làm môi giới để triệu hồi sức mạnh của Gươm thần trong thế giới thần thoại nhập vào nó, biến thứ tầm thường thành thứ thần kì. Có điều bản chất của nó là sẽ không thay đổi, sau khi ta rời đi thần lực biến mất nó cũng sẽ tan biến thành cát bụi.

- Tất cả những thứ rườm rà này đều bởi vì không có thần linh nào muốn tự mình giết chết chính mình cả. Như vậy là phủ định sự tồn tại của bản thân, là mình cản bước tiến bộ của chính mình.

- Hiện tại ta đã giải thích xong. Ngươi có thể bắt đầu.

Rùa thần giọng trầm trầm nói chuyện. Lần đầu tiên Lăng cảm giác được cái gì là thần. Đối với người phạm họ hoàn toàn có thể hành động làm việc tùy theo sở thích. Nếu coi ngươi là sâu kiến ngươi chính là sâu kiến, coi ngươi là người thì lúc đó ngươi mới có thể là người. Có lẽ trong mắt họ chỉ có thần và thần là ngang hàng nhau mà thôi.

Những chuyện Rùa thần nói cho Lăng biết có lẽ cũng là chính ông ta muốn nói để giải buồn, để tự tiêu khiển.

Thần linh!

Là để cho con người kính sợ mà cúng bái.

Chẳng có ông thần nào là hiền lành cả.

Cho dù ông thần ấy trong hình dạng của một con rùa vô hại cũng là như vậy.

Theo lời Rùa thần, Lăng cầm lên thanh kiếm tỏa ra ánh sáng trắng sau khi được Rùa thần làm phép.

- Có thể ngài không quan tâm. Có điều...

- Xin lỗi ngài nếu tôi có đi quá giới hạn.

Có chút ngập ngừng nhưng Lăng vẫn là lên tiếng tạ lỗi. Trong lòng có thể muốn đồ thần diệt ma, có điều khi còn yếu đuối cũng không thể mang theo cái nguyện vọng ấy mà xử sự được.

- Tốt rồi... Tham lam là nguyên tội của con người.

- Hãy nhớ lấy điều đó... Chúc ngươi may mắn! Hi vọng chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại nhau.

- Giờ thì ra tay đi!

Rùa thần thân nhiên nói chuyện, đã mất hẳn vẻ hiền hòa lúc ban đầu. Lăng cũng không có biểu hiện thêm gì. Cậu nâng kiếm cao cao lên, nói một tiếng đắc tội rồi chém xuống.

...

Rùa thần thân ảnh tan biến dần dần vào trong không khí. Giống như ông, thanh kiếm trong tay Lăng ánh sáng cũng trở nên nhạt dần. Ánh sáng biến mất, Lăng hơi nhẹ nắm tay. Thanh gươm rung nhẹ rồi tan thành cát bụi không để lại chút vết tích gì.

Lăng lập tức cảm giác được Rùa thần có chút lắc lắc đầu cười cợt. Cậu hơi có chút xấu hổ, tuy nhiên rất nhanh liền hồi phục trở lại.

Người xưa cũng đã có câu nói rồi thôi.

Tham lam!

Mới là động lực thúc dục con người tiến lên. Cũng chỉ có tham lam mới khiến Lăng bỏ công bỏ sức mảy mò dịch thuật đám sách vở của ông nội để rồi mới khiến Rùa thần xuất hiện ở nơi này.

Có lẽ ở trong mắt của thần linh tham lam là tật xấu của con người, là điều ngu xuẩn lắm. Có điều đối với bản thân con người mà nói... Không thể không có sự tham lam, không thể không có cái "tật xấu" để làm động lực tiến bộ này.

Chỉ cần kiểm soát nó là tốt rồi.

Rùa thần dường như đã biến mất.

Ý nghĩ như vậy chợt lóe lên trong đầu Lăng. Cũng chính vì ý nghĩ này xuất hiện, cậu giờ thân nhiên nhìn mọi chuyện diễn ra.

Đột nhiên, ánh mắt cậu tối sầm lại.

Tất cả quay trở về hắc ám.

Cũng chính vì mất đi ý thức, Lăng không thấy được giây phút cuối cùng, ánh mắt Rùa thần đột ngột trở nên thật to dường như có chuyện không thể tưởng tượng nổi đang diễn ra. Trong tầm mắt của ông thỉnh thoảng chính là cơ thể Lăng nhuộm tràn khí đỏ. Người phạm không nhìn thấy nhưng Rùa thần lại rõ ràng có sức mạnh nguyên rùa vô cùng mạnh mẽ đang tràn vào cơ thể cậu nhóc.

Tất nhiên điều quan trọng nhất chính là đối với thần linh thì kính sợ cũng được, cảm ơn cũng được, tín nhiệm cũng được, thậm chí sợ hãi, nguyện rùa... vv cũng chỉ là một dạng biểu hiện của nguyện lực, của tín ngưỡng mà thôi. Nhất là nguyện rùa lực đang tràn vào cơ thể của Lăng đã đạt tới cấp độ tối thiểu của một vị thần.

Nói đúng là con người cũng có thể dùng công pháp, thuật pháp... thu nạp những thứ nguyện lực trên nhưng chỉ có đến khi chúng chất lượng đạt cấp độ của nguyện lực của thần linh thì họ mới trở thành thần được. Và chất lượng đó rất khó đạt được, khó đến nỗi phạm nhân chẳng bao giờ có thể trở thành thần.

Những nhân vật trong lịch sử sinh ra trở thành thần thật ra ở thế giới này cũng lần lượt chết đi cả rồi. Chỉ là ở thế giới thần thoại họ lại một lần nữa được sinh ra, lịch trình lại cuộc đời của chính mình như một cuốn nhật kí được viết lại. Đó mới là thần linh.

Rùa thần cũng vậy. Ở thế giới này nó có thể chỉ là một con rùa đi ngang qua bị Lê Lợi tiện tay dùng để chắp vá cho vào lời nói chuyện của mình. Sau đó chẳng mấy thời gian con rùa đó cũng sẽ chết. Nhưng ngược lại nhờ chuyện này truyền lưu, được thần thánh hóa mà Rùa thần được hình thành, được sống lại trong một thế giới thần thoại, lặp đi lặp lại kể về câu chuyện trả gươm rùa thần. Vị Rùa thần này cũng nhờ đó mà thu được tín ngưỡng, nguyện lực, có cái thứ gọi là thần tính, bất tử, và vĩnh hằng tồn tại.

Có điều lúc này nó thấy gì nào?

Nó thấy một kẻ phạm nhân sống sờ sờ lại có thể đạt được cấp độ nguyện lực đó của thần linh khi còn sống. Đạt được một cách không hiểu ra sao!

Này đây chẳng lẽ là kĩ thuật của các thần linh nước ngoài. Thần linh Việt Nam đảm bảo không làm được như vậy.

Haizzz! Cũng thật là bi ai nha.

Lần sau nếu gặp lại đoán chừng phải thay đổi thái độ với đối phương rồi. Dù sao lúc này có lẽ cậu ta cũng đã thành thần.

Thần và thần là có quyền nói chuyện ngang hàng. Chỉ cần cậu ta không trở nên quá mạnh mà khinh thường nó là được. Dù sao một vị thần xuất hiện trong thế giới thực tế phát triển tất nhiên sẽ mạnh hơn vị thần nhỏ nhỏ trong thế giới thần thoại truyền thuyết như nó. Thật không hiểu đám thần linh phương tây nghĩ như thế nào mà lại tạo dựng ra cái thứ nghi thức này.

Rùa thần than thở thần thờ. Cũng may khi trước mình cũng không làm gì có hại cho đối phương, hơn nữa còn giúp đỡ là đằng khác. Có lẽ sau này nhờ vậy mà có thêm một đường ra cũng không biết chừng.

Và thế là đối với người trần mắt thịt mà nói một khoảnh khắc thôi có thể rất nhanh nhưng trong mắt thần linh chỉ bấy nhiêu cũng đủ họ suy nghĩ ngàn vạn.

Rùa thần đi rồi.

Mang theo tâm tình thấp thỏm rời đi. Đoán chừng khi hai người gặp lại nhau sẽ là mở đầu cho một câu chuyện khác, có thể ở thế giới này hay ở một thế giới khác.

Ai biết được???

Ít nhất lúc này Lăng không có nghĩ nhiều như vậy.

Cậu hiện tại không tài nào mở ra được mắt của mình. Dù rằng hai bên tai vẫn có thể nghe được âm thanh. Khả năng cơ thể không thể động đậy được. Cảm giác...

Dường như đang tan rã vậy!

Có lẽ chỉ có linh hồn là hoàn hảo mà thôi.

Thật yên tĩnh!

Lăng bình tĩnh chờ đợi.

Thần cũng gặp qua rồi thì còn có gì phải lo lắng đâu.

Cứ như vậy thôi!

...

Kết thúc chương 7.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Diệt thần sư ra đời

- A! Đã tỉnh lại rồi sao?

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, đột nhiên Lăng nghe được một giọng nữ thanh thoát lên tiếng.

Cậu muốn mở miệng nói chuyện nhưng không được. Hai tai có thể nghe còn những bộ phận khác thì hoàn toàn đã không chút cảm giác. Dường như chúng cũng không phải là của cậu vậy.

- Ủ? Là tỉnh dậy hay chưa vậy...?

- Cậu bé lần này rất không ngoan nha! Tại sao có thể không lễ phép như vậy đây!!!

Giọng nữ có chút làm nũng nói chuyện. Lăng nghe mà đầu có chút cảm giác hoang mang buồn cười. Bởi lẽ người nói chuyện nghe cứ tưởng như là một cô bé gái đang làm nũng vậy. Nhưng cậu bé nào ở đây cơ chứ, chẳng lẽ đang nói mình. Bản thân cũng không bé tí nào. Rất to là đằng khác~

- Mà mà... Luôn cảm giác ai đó đang có những ý nghĩ rất thất lễ đối với người ta nha!

Lăng lặng thinh. Vậy cũng hiểu được.

Này!... Đừng bảo lại là một vị thần nào khác đấy nhé. Chuyện đùa này chẳng vui tẹo nào.

- Sao rồi? Tại sao vẫn không chịu tỉnh dậy nhìn người ta đây này.

Lúc này dù cho cơ thể đã mất đi tri giác, chỉ bằng vào phỏng đoán Lăng cũng có thể tưởng tượng ra cô gái đang vừa nói vừa cúi sát đầu về phía người mình.

Đột nhiên cảm giác có chút là lạ~

- Ủm? Thì ra là vậy!

- Đây là vì quá yếu ớt nên không thể tỉnh lại đó mà!

- Một cậu bé thật đáng thương~

Luôn cảm giác người đang dùng một bộ mặt rất thất lễ để nhìn về ta. Lăng trong lòng gào thét.

Thật là...!

- Chẳng lẽ cần tiến hành nghi thức lần nữa??? Luôn cảm giác đứa trẻ này có chút kì quái hơn bình thường đây.

Chuyện! Ta là người đến từ tương lai biết không?

- Được rồi. Tuy rằng cảm giác đứa con của mình không chịu nói chuyện với mình tí nào là một chuyện rất... rất... rất thất bại. Có điều đã đến giờ tiến hành nghi thức lần nữa rồi.

- Haizzz! Thời gian vui vẻ luôn trôi qua thật nhanh a~

Vui vẻ con em người~ Ta không thể nói gì cả có được hay không!!! Lăng đã không thể nhẫn nhịn được nữa mà văng tục một câu.

- Một lần nữa nói lại điều này. Dù cho sau khi trở về thế giới thực sẽ không nhớ được những chuyện từng diễn ra ở nơi đây. Có điều...

- Hãy sống cho thật vui vẻ nhé!

Giọng nói chân thành chúc phúc như thủ thi bên tai. Lăng tâm lý chợt không hiểu ra sao hơi có chút rung động. Cũng không để ý Lăng cảm giác như thế nào, giọng nữ lại tiếp tục vang lên.

- Ma thuật hắc ám mà Tòi và Epimetheus đã tạo ra...
- Sự ra đời đứa con rơi của thần linh...
- ... bao phủ dưới màn đêm, sinh ra từ một kẻ may mắn và thanh gươm báu thần thánh...
- Nghi thức của sự tước đoạt quyền lực thông qua sự hiến sinh của một vị thần.
- Cậu đã hội tụ đủ mọi yếu tố. Đây là một món quà của thần giới.
- Ta là Pandora! Người phụ nữ hào phóng và xinh đẹp nhất trên đời...
- Vận mệnh của cậu đã được thay đổi!
- Từ giờ phút này trở đi cậu sẽ trở thành một vị Diệt thần sư! Vua của các vị vua~
- Một nụ hôn tạm biệt cho cậu bé của ta!
- Moahhh~

...

Trong một căn phòng trọ nào đó tại Hà Nội...

Lặng mở choàng mắt.

Liếc nhìn nhanh bốn phía.

Không có người con gái nào ở đây cả.

Thật kì quái!

Cảm giác như một giây trước hai người vẫn còn ở bên nhau. Hôn nữa...

Mềm! Nụ hôn đầu của anh lại là bị một cô gái cướp lấy mà anh không thể phản kháng.

Luôn cảm giác có chút không cam lòng nha~

...

Một lúc lâu sau Lặng dần dần bình tĩnh lại. Không chỉ là chuyện Rùa thần xuất hiện, không chỉ là chuyện thanh gươm thần nát tan mất, cũng không chỉ là chuyện đột nhiên xuất hiện cô gái kì quái nào đó lằm bằm bên tai hay như nụ hôn đầu bị người ta cướp mất.

Một đám truyện thần kì đột nhiên đến rồi đi.

Đề rồi chúng đề lại thứ gì...?

Chợt Lặng nhớ tới lời nói của cô gái khi nãy. Luôn cảm giác mình đã thay đổi rất nhiều có điều lại thấy chẳng thay đổi gì cả. Kì kì quái kì quái!

Vua của các vị vua!

Nghe quen quen tai. Hôn nữa có vẻ như cũng rất mạnh mẽ.

Lặng trầm tư, cố gắng phân tích từng câu từng chữ cô gái đó nói.

Ta là Pandora!

Đó chẳng phải là mỹ nữ xuất hiện trong thần thoại Hi Lạp sao? Theo như Rùa thần nói có vẻ như đối phương cũng coi như là một vị thần linh phương tây rồi. Nói tới trong truyện mạng ngày nay cũng không ít lấy nàng ra gây xéo.

Một cô gái thật đáng thương~

Lặng có chút hả hê. Ai bảo cô nàng nói cậu quá yếu, lại còn kêu “Một cậu bé thật đáng thương”.

Hừ hừ... Bị một tên Rùa thần nạt nộ là đủ rồi. Lại bị một cô gái xinh đẹp bắt nạt, nói mát luôn có chút cả người thật khó chịu. Dù cho đó là một nữ thần xinh đẹp cũng như nhau.

Anh là người đàn ông mang chí hướng trăm thần diệt ma cơ mà.

Chiến tranh là không có khoan nhượng nhá!!!

Tự an ủi một phen, Lãng trở lại việc phân tích.

Nghi thức cướp đoạt quyền năng, hiển sinh của một vị thần, món quà thần giới...

Vận mệnh thay đổi???

Diệt thần sư! Vua của các vị vua!!!

Một nụ...

Ừm, bỏ qua nó đi.

Có thần giới món quà là hay rồi!!!

Nghĩ nghĩ, kết hợp với chuyện Rùa thần nhờ mình giết họ chính ông ta.

Này...

Thảo nào nói mình là một kẻ may mắn.

Có điều thần linh phương tây cũng quá rộng rãi đi. Đoán chừng chuyện này Rùa thần cũng không biết, nếu không lão ta còn có thể cho mình nhẹ nhõm như vậy giết.

Không hiểu sao tự dưng có chút rất vui vẻ sung sướng.

Mà khoan!

Cướp đoạt quyền năng. Vận mệnh thay đổi. Nói rõ ràng như vậy mà còn không hiểu thì quá gà. Hơn nữa kết hợp với lời mở đầu nghi thức do tôi và Epimetheus, đứa con rơi của thần linh... v v.

Nói vậy mình chẳng phải là giống như lực sĩ Hercules (Héc- quyn) có được năng lực của thần. À... hình như gọi là bán thần thì phải.

Diệt thần sư, vua các vị vua đoán chừng cũng là như vậy.

Chỉ có điều...

Quyền năng cướp đoạt ở đâu???

Lãng bắt đầu tìm kiếm.

Cậu chàng bắt chước theo đám sách tiểu thuyết mạng hay nói. Trầm lại tâm thần để cảm thụ đan điền.

Chep chép. Sao luôn có cảm giác tàu tàu giống kiếm hiệp vậy nhỉ.

Đang lúc Lãng tự khinh bỉ mình đọc truyện quá nhiều bị dân tàu hóa thì một đám tin tức vọt vào đầu cậu.

Thật nhiều thật nhiều tin tức xông tới.

Thời gian dường như vừa qua trong chớp mắt hoặc cũng như thật lâu dài. Nói chung cậu cảm giác mình tự dưng hiểu được thật nhiều thứ. Chúng đều được giấu sẵn ở trong đầu và lúc này bị cậu một lần mở khiến tất cả bùng nổ lao ra.

...

Một lát sau, ...

Lãng từ từ mở mắt. Ánh mắt của cậu trong giây lát đó trở nên thâm thúy sâu xa thăm thẳm, khuôn mặt như thần như thánh.

Tất cả chỉ diễn ra trong chớp nhoáng. Không ai chứng kiến chuyện này, Lãng chính mình tất nhiên cũng không thể tự biết.

Có điều hiện tại cậu cũng không quan tâm chuyện đó. Hơi dần lại cảm giác vui sướng tột đỉnh. Lãng vội nâng lên cánh tay phải. Bàn tay cậu hơi hơi nắm chặt.

Đột nhiên một luồng ánh sáng hiện ra trong tay. Khi ánh sáng tắt đi. Một thanh gươm báu thành linh hiển hiện ra. Đây bất ngờ chính là thanh gươm báu dùng để chém giết Rùa thần khi nãy.

Quá tuyệt vời rồi!

Ha ha ha ha ha ha ~

Tiếng cười của Lăng vang vọng không gian. Cậu đã không thể kìm nén được niềm vui của chính mình thêm nữa.

Ha ha ha ha ha ha ~

...

Kết thúc chương 8.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Quyền năng

Chuyện trên đời đôi khi diễn ra theo những hướng mà trước đó không ai có thể lường trước được. Vốn dĩ đang mù mịt không tìm được phương hướng tu tiên thành thần, lúc này chỉ cách một, hai ngày thôi Lăng đã thay đổi hẳn.

Có lẽ...

Cậu bây giờ đã là một vị thần nho nhỏ rồi. Ừm? Dù có là bán thần thì cũng là thần mà không phải sao!!!

Thật là không thể tưởng tượng nổi chém giết hộ con Rùa kia lại có được chỗ tốt lớn đến như vậy.

Thật đúng là muốn làm thêm như thế vài lần!

Lăng có chút ước ao suy nghĩ.

Này nói tới vừa rồi sau khi chìm sâu tâm thần cậu chàng liền bất ngờ thu được vô số tin tức. Cũng từ những tin tức này và tai nghe những gì vị Pandora kia nói mà cậu rõ ràng rất nhiều điều.

Thứ nhất có vẻ như nàng ta và Epimetheus hợp lực với nhau tạo ra một thứ bí thuật nào đó. Bí thuật này có thể giúp con người đánh giết đám thần linh hiện thân trong thế giới thực sau có thể nhận được quyền năng của vị thần linh đó cộng thêm thân thể trải qua cải tạo trở thành ngang ngửa thân thể của thần. Quyền năng có được chính là một quyền năng bất kì của vị thần bị giết thông qua nghi thức cướp đoạt lấy quyền năng chuyển tới.

Mà mà... con người có được quyền năng của thần linh, thân thể tương tự thần linh vậy tất nhiên cũng có thể coi là thần tồn tại ở trên đời rồi.

Nhớ tới những chuyện Rùa thần kể và lời Pandora nói, có lẽ chính vì những người như Lăng hiện tại vừa có sức mạnh của thần linh nhưng lại không phải sinh sống trong thế giới thần thoại mà bị gọi là đứa con rơi của thần đi. Có điều...

Khà khà... Ai mà thích sống trong đám truyện thần thoại đó chứ. Tung hoành ngang dọc trên mặt đất này mới thích. Hơn nữa hiện tại còn nhỏ yếu như vậy. Hay nhất là vẫn không đi những nơi đó tốt hơn.

Chep chép. Nói những người như Lăng là bởi vì tuy rằng người phạm là không thể chém giết thần linh có điều lịch sử lâu dài, cơ sở nhân loại lại lớn như vậy, nhất là việc cuốn sách mà cậu phiên dịch ra có thể gọi Rùa thần tới...

Nói chung cậu cũng đúng là lo lắng trên đời này có không ít những kẻ như cậu. Sợ rằng đám bọn họ cũng không vui vẻ gì khi lại thấy xuất hiện thêm một tên đồng loại đi. Nói thế lúc này vẫn nên thận trọng làm việc là hơn. Đợi đến khi mạnh lên rồi hẵng tính.

Tâm tình vui vẻ Lăng liền ngả lưng lên giường nhìn ngắm thanh gươm thần trên tay. Đột nhiên như nhớ tới điều gì, chỉ thấy bàn tay Lăng không nhúc nhích, có điều gươm thần lóe lên ánh sáng rồi bắt đầu cực nhanh biến hình trở thành một chiếc nỏ đã cài sẵn mũi tên.

Nhìn ngắm chiếc nỏ trên tay, hơi hơi cảm giác, Lăng rõ ràng cảm thấy so sánh với gươm thần vừa nãy chiếc nỏ trên tay uy lực so ra kém cạnh hơn nhiều. Lại nhớ tới lời tế của Pandora cậu như có chút hiểu ra.

... bao phủ dưới màn đêm, sinh ra từ một kẻ may mắn và thanh gươm báu thần thánh...

Pandora đã nói như vậy. Dưới màn đêm... này hiển nhiên là nói về thời gian lúc cậu đủ điều kiện tiến hành nghi thức của cô ta, cũng chính là thời điểm cậu giết chết Rùa thần theo lời nhờ vả của lão rùa đó. Nói vậy thanh gươm trên tay hẳn chính là thanh gươm báu thần thánh sinh ra cùng với cậu. Cũng chính vì thế mà cầm nó cậu có cảm giác thoải mái khác với cầm chiếc nỏ này. Năng lực của thanh gươm cũng vì đi qua nghi thức mà trở nên mạnh mẽ hơn.

Nói như vậy...

Lăng lại lần nữa trầm tâm tĩnh lại. Lần này cậu trầm lại thời gian thật lâu. Một tiếng đồng hồ trôi qua, Lăng cuối cùng mới tỉnh dậy. Tuy mất thời gian hơi nhiều nhưng cuối cùng cậu cũng đã rõ ràng.

Này nỏ thần và gurom thần của cậu biến hóa ra đều là từ quyền năng Triệu hoán thần binh cậu cướp đoạt được của vị Rùa thần kia. Nói như vậy vị kia khi trước nói chuyện cũng không hoàn toàn là lời nói thật hay chính xác hơn là không có nói hết hoàn toàn. Ông ta cũng không chỉ là vị thần rùa thu hồi gurom báu của vua Lê Lợi mà có lẽ còn là thần rùa Kim Quy trong truyền thuyết tặng nỏ thần cho vua An Dương Vương khi xưa. Rất khả năng là một vị... Rùa thần tập hợp thể.

Lúc này cướp đoạt chính là quyền năng: Triệu hoán thần binh của Rùa thần. Cũng chính là Gurom thần và Nỏ thần. Tuy nhiên đáng nhẽ ra Gurom thần sẽ không mạnh như bây giờ mà giống như Nỏ thần có hạn chế.

Đúng vậy, hiện tại Lăng tuy có thể sử dụng Nỏ thần nhưng có lẽ là thực lực không đủ hoặc có thể là như Rùa thần nói, thiếu thốn nguyên lực tín ngưỡng các kiểu dẫn đến như cục pin sắp hết điện, lý thuyết là có năng lực sử dụng nhưng lại không đủ năng lượng mà sử dụng. Tóm lại cậu chỉ có thể sử dụng nỏ thần một lần sau đó sẽ phải chờ một thời gian để nó tự hồi phục.

Nghĩ lại cũng đúng. Vốn dĩ thần xuất hiện là do tưởng tượng của con người không ngừng xây thành. Năng lượng tưởng tượng này gọi chung là nguyên lực. Đối với kẻ được cho là con roi của thần linh như Lăng thì lấy đâu ra nguồn nguyên lực cũng cấp. Ai đâu tự dung suy nghĩ về hấn, thần hóa hấn chứ. Cũng không có truyền thuyết hay truyện nào nói về hấn không phải sao.

Sợ là chỉ có thể tranh ăn với chính vị thần mà mình giết. Nói đúng là tranh nguyên lực vốn dĩ thuộc về Rùa thần. Con roi so bản chính tất nhiên là kém cạnh, chẳng khác nào năng lực bị hạn chế. Cũng chỉ có Gurom thần nhờ tham gia việc đánh giết Rùa thần, giống như Lăng từ vật tâm thường trở thành thanh gurom thần kì có thể đánh giết thần thánh trong lịch sử.

Người thường không biết rõ sự tích của nó nhưng thần linh thì không. Giống như những thứ vũ khí của Hercules sau khi đánh giết quái vật sẽ bị ghi vào sử thi thần thoại mà có thần tính, trở thành vũ khí xứng đôi với thần linh- chủ nhân của nó, theo sức mạnh của thần linh mà tồn tại, mạnh mẽ hoặc suy yếu. Nói vậy Gurom thần sau này cũng sẽ theo Lăng mạnh mẽ mà mạnh mẽ, suy yếu khi cậu suy yếu. Có điều đặc tính có thể sát thần của nó hẳn là sẽ không thay đổi.

Này là thanh gurom có thể ban cho phạm nhân sức mạnh diệt thần. Đoán chừng thanh gurom thần tương tự ở thế giới của Rùa thần cũng không có được tác dụng như vậy đi. Bởi lẽ hai thanh gurom thần ở hai thế giới là khác nhau. Cũng giống như chú rùa may mắn trong câu chuyện trả gurom ở thế giới này đã chết không biết bao nhiêu năm vậy, nó và Rùa thần là hai cá thể hoàn toàn khác. Một đã chết còn một kẻ thì phong thần.

Cảm thán đủ điều, Lăng bắt đầu suy nghĩ làm sao để mình trở nên mạnh mẽ hơn. Hiện tại cũng không có công pháp. Đi học dùng kiếm các thể loại thì cậu không muốn, hơn nữa tin là hiệu quả cũng chẳng đáng là bao.

Nói vậy biện pháp trở nên mạnh mẽ duy nhất chính là tiếp tục giết thần cướp đoạt quyền năng của họ.

Chỉ có điều...

Chưa nói tới thần linh mạnh mẽ nhường nào, chỉ nói tới năng lực của cậu thật sự có chút cùi bắp.

Gurom thần tuy mạnh có thể chém giết vị thần bất kì có điều cũng phải đánh trúng người ta mới có tác dụng nha. Hơn nữa là cần đánh chết chứ chém cái tay cái chân thì sợ là đối phương vẫn sống nhe răng. Nói chung Gurom thần chỉ có thể khiến thần linh đối mặt với nó trở thành ngang hàng tồn tại, sinh mệnh của đối phương giống như người bình thường nếu bị đâm trúng tim đoán chừng chết chắc. Đây ngược lại cũng là một thứ vũ khí vô cùng mạnh mẽ. Có điều cần kẻ hoạch phụ trợ mới được.

So với đó Nỏ thần dễ dùng hơn nhiều, cũng không như Cung thần cần kéo cung các kiểu, nỏ thần chỉ cần bấm nút khởi động là được rồi, cũng khỏi cần lắp tên luôn bởi lẽ cậu chỉ có thể dùng một phát một mũi tên hoặc từ mũi tên đó hóa thành ngàn vạn mũi tên giết địch. Tất nhiên nếu hóa thành nhiều thì uy lực mỗi mũi tên cũng giảm thiểu đi.

Cũng may là chúng mang đặc tính bắn ra tất trung mục tiêu nên chẳng cần Lăng phải tập luyện ngắm, bắn chuẩn linh tinh.

Mà mà... đối phó là thần linh thì tập ngắm chuẩn cũng vô ích, nếu không có đặc tính tự bắn trúng này thì cái nỏ thần chắc vứt xó là vừa...

Sau này không biết nếu có thể bắn hai phát có cần động tác lắp tên hay không nữa. Có điều này chung quy cũng là một biện pháp tấn công từ xa hữu hiệu. Dù cho chỉ có một lần.

Cứ như vậy miên man suy nghĩ chuyện tương lai, chuyện hiện tại, con buồn ngủ dần kéo đến lúc nào không hay. Ngày hôm nay trải qua nhiều như vậy cậu giờ cũng có chút mệt mỏi.

Nỏ thần trên tay tự động biến mất. Trong phòng vẫn còn bày đồ té lễ nghi thức như hoa quả, thủ lợn, đầu gà...

Tuy nhiên hiện tại tâm thần mệt mỏi Lăng cũng lười đi dọn dẹp. Đây để mai tính!

Trong lúc mê man buồn ngủ cậu liền quyết định như vậy rồi thiếp đi. Dưới sàn nhà, trận pháp kì quái khi trước cũng đã biến mất không còn vết tích.

Không gian yên tĩnh. Một ngày bận bịu cũng vì thế kết thúc.

Ngày một vị thần mới đã sinh ra đời!

...

Kết thúc chương 9.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ngày bình thường sau đó

- Khắc khắc... Anh chỉ lên muộn một, hai ngày thôi mà chú ở trên này phá phách kinh thật đấy.

- Chẹp chẹp... Quầy cứ gọi là lạnh tanh bành ra thôi!!!

Mềm. Đó là lời tên bạn cùng phòng nói khi sáng hôm sau lên phòng trọ. Lãng nghe vậy cũng chỉ đành ngại ngại cười cười lấp liếm cho qua chuyện, chân tay nhanh nhẹn dọn dẹp xử lý mọi thứ. Cũng may cái trận pháp về loạn trên mặt đất không hiểu sao lại biến mất rồi. Nay nếu còn đó cậu đúng là không biết nên giải thích với đối phương như thế nào.

Chẳng lẽ lại nói.

Hắc. Thằng em nói không sai. Ngày hôm qua anh mày vừa quây tung một ông thần nhờ đó run rui có được sức mạnh của thần linh. Anh và chú đã là người ở hai tầng thứ khác nhau rồi biết không!!!

Tất nhiên cậu chàng cũng chỉ nghĩ trong lòng vậy thôi. Tình duyên đôi lứa, tối qua cũng chưa ăn gì. Sau khi đánh răng rửa mặt vệ sinh cá nhân Lãng liền ra ngoài tìm kiếm chỗ ăn sáng. Lẽ ra đối với thanh niên ngoan ngoãn mới ra Hà Nội như cậu là điều không thể. Có điều lúc này cậu không chỉ là người từ tương lai trở về, hơn nữa sau ngày hôm qua, hiện giờ cậu cũng đã là thần rồi.

Nấu ăn gì gì đó gấp quỹ đi thôi!!!

Đang ăn sáng Lãng cũng bắt đầu nghĩ tới chuyện sau này mình nên làm như thế nào.

Chuyện tìm thần linh giao chiến cướp quyền năng để sau, hiện tại cậu trước hết đúng là muốn kiếm một phòng trọ ở riêng cái đã. Nay tiền cũng là một cái vấn đề.

Lúc này tuy rằng có quyền năng mạnh mẽ trong người có điều hai cái thần cấp vũ khí cũng không giúp gì cho cậu. Chẳng lẽ lại dùng chúng đi đánh cướp.

Nói chung cậu đúng là không nếm nổi mặt mũi đi làm mấy chuyện cấp thấp như vậy. Hơn nữa ai biết thế giới này bộ mặt thực sự nó ra làm sao. Thần cũng đã nhai ra rồi, ngay cả Rùa thần đến đây cũng không dám làm liều. Lãng suy nghĩ vẫn là chờ mình hiểu rõ hơn thế giới xung quanh đã rồi hãy tính tới việc có thể làm bây hay không. Dù sao bây giờ cậu cũng không lường được mức độ hậu quả nếu như lộ ra những gì mình trải qua.

Thần cũng bị giết chết đấy thôi hướng chi người. Hơn nữa còn người thân, gia đình, bạn bè...

Quả nhiên đám nhân vật chính gì gì luôn thích khởi đầu là cô nhi cũng là có nguyên nhân của nó đó!

Lãng cười cười tự chế giễu nội dung cốt truyện một phen.

Quay trở lại chuyện kiếm tiền thuê phòng trọ mới. Phổ thông nhất đương nhiên là làm bán thời gian, làm gia sư tại nhà các kiểu. Có điều thần mà còn lận lộn làm đồng chuyện này cũng quá mất mặt điểm. Đây là còn không nói đến hiện tại cậu đúng là lười làm những thứ này. Kiếp trước cũng không làm hưởng chi kiếp này.

Nói đi nói lại vẫn là do mình không đủ mạnh nếu không cần gì sợ đầu sợ đuôi như bây giờ.

Suy nghĩ như vậy Lãng liền lật đật phương hướng ban đầu của mình. Có lẽ vẫn là tìm cách tiêu diệt vài vị thần linh nữa quên đi. Mạnh mẽ rồi tuy nói không thể đi cướp ngân hàng các loại nhưng ra mấy điểm Atm dùng gươm thần chặt chém lấy tiền vẫn là có thể đi.

Khà khà... Có tiền rồi có thể...

Roạt! Lau bên khóe mép rót ra nước miếng, Lãng tăng nhanh hơn tốc độ ăn sáng. Ngày hôm nay là ngày nghỉ cuối cùng. Mai cậu sẽ phải tới rạp hát tuổi trẻ tham gia mấy buổi hoạt động đầu năm của nhà trường.

Đáng nhẽ cha cậu cũng muốn đi theo một hai hôm đầu đợi cậu chàng quen thuộc mọi thứ mới về. Có điều hiển nhiên chuyện trên này đối với Lăng đã quá quen thuộc vì vậy trước đó đã khuyên ông bố ở lại nhà không cần đi lên theo. Cậu bạn cùng phòng thì không ăn thua, bố cậu ta sáng sớm nay cũng có mặt tại phòng trọ. Lúc nhìn thấy đám đồ lễ của Lăng, ông còn hỏi thăm mãi nguyên do. Cậu thấy vậy cũng đành lần nữa nói dối là cùng theo lệ khi đến nơi ở mới. May mà đối phương cũng không nghiên cứu thêm nhiều.

Cả ngày hôm đó, vì tránh phải giả dạng ngoan ngoãn trước mặt ông bố của cậu bạn cùng phòng, Lăng liền nói có bạn gọi đi chơi sau đó trốn tót ra quán game ngồi.

Thật ra cũng không chơi game gì ráo. Ngồi lướt web cho có tư thế thôi. Tìm đọc cũng chủ yếu là thông tin các vị thần linh Việt Nam. Tóm lại so với việc chơi bài lêu lổng như kiếp trước thì lúc này cậu chàng chăm chỉ làm việc mọi lúc mọi nơi. Muốn làm chuyện nguy hiểm như đồ thần diệt ma này cũng không thể không cẩn thận tí mĩ tìm hiểu tin tức mà.

Tìm tìm lại tìm. Cả ngày lũng sục từ đông sang tây, từ tàu sang ta lại đá qua nhật bản, hàn quốc. Thông tin nhiều và hỗn loạn đến mức cậu cũng có chút chóng đầu hoa mắt ù tai. Chỉ có điều chuyện và sự tích đám thần linh thì đúng là hiểu biết hơn nhiều, Tuy nhiên nghĩ muốn gọi ra bọn họ rồi tiêu diệt đúng là nói dễ hơn làm. Đây là nếu không muốn nói là khó hơn lên trời.

Ai mà biết được làm sao để gọi bọn họ ra chứ.

Cho dù bọn họ có ngẫu nhiên xuất hiện ra Lăng cũng không có thực lực mà tìm được. Mà đánh giết!!!

Quả nhiên chẳng đường phía trước còn dài còn xa và còn gian nan lắm lắm!

Buồn bực chẳng có việc gì, Lăng bắt đầu ngồi suy nghĩ viển vông. Chẳng lẽ lại quay trở về với chuyện kiếm tiền kiếm phòng trọ. Luôn cảm giác thành thần xong cuộc sống cũng chả khá khẩm hơn tí nào.

Mềm. Nói cũng đúng. Dù sao thời nay bộ đội, công an, cảnh sát người ta dùng súng chứ không dùng nỏ với gươm. Thần binh thần khí thì có làm ăn được gì chứ. Càng không nói không dám lôi ra trước mặt người đời thì cũng chỉ vứt xó vậy mà thôi.

Có lẽ...

Tạm thời cứ như vậy đi.

Thời sinh viên giờ mới bắt đầu thôi mà. Nghĩ vậy, Lăng tâm tình cũng khá hơn nhiều. Chuyện không thể vội vàng được, giờ nên làm một vài ván để chế trên garena cho khuấy khóa rồi hăng nói.

Game giờ mới bắt đầu mà.

Thời gian cứ như vậy mà qua. Một ngày này cũng rất nhanh kết thúc.

...

Sáng hôm sau, Lăng theo chân hai cha con cậu bạn cùng phòng đi tới rạp hát tuổi trẻ. Nhớ mang máng mấy hôm liền sau đó đều cần ngồi ở đây học tập chính trị hay sao đó. Hôm nay thì coi như là là buổi tập trung khai giảng đầu năm với khóa mới nên chưa phải học. Có điều Lăng nhớ chắc chắn rằng buổi hôm này chẳng quan trọng gì vì hồi đó cậu ngồi ngủ suốt trong cả buổi có sao đâu.

Kết quả đi vào rạp hát bên trong, tìm hàng ghế phù hợp với đánh số lớp của mình. Đây bởi lẽ nếu ngồi không đúng hàng ghế lát sau khi vào giờ sẽ bị bắt đứng dậy chuyển đi. Đối với bởi vì không khí điều hòa mát lạnh trong rạp hát mà mông lung buồn ngủ như Lăng bây giờ, này chuyện đi đi lại lại tốt nhất là xin thử cho bạn thân đây không tham gia, diệt trừ nguyên nhân ngay trừ trong trứng nước mới tốt.

Cậu bạn cùng phòng học khác lớp theo gợi ý của Lăng giờ cũng đã rời đi tìm kiếm chỗ ngồi ở xa xa dãy ghế trên. Nhìn ngắm một lát, Lăng ngồi xuống giữa dãy ghế của mình, đảm bảo trăm phần trăm tầm nhìn chính diện tuyệt đẹp. Ở đây cũng yên tâm hẳn là sẽ không có thằng nào khốn nạn cố ý đi ngang qua cả hàng ghế dài để sang bên kia đi, nghĩ nghĩ như vậy Lăng tâm trạng hài lòng...

Gục đầu ngủ!!!

Lạ chưa! Sáng nay có ông bố cậu bạn cùng phòng ở chung, mới tỉnh mơ đã lịch kịch tỉnh dậy làm cậu lúc này luôn có cảm giác ngủ không đủ giấc. Đây hai thanh niên sinh viên mà còn có bố mẹ kè kè bên cạnh quả nhiên là thật không thói quen. Tuy nhiên suy nghĩ chỉ loáng qua cậu liền không để tâm thêm nữa. Bởi lẽ hoàn cảnh hơi tối lại mát mẻ lúc này quá thích hợp ngủ bù rồi. Cậu cũng vì thế mà rất nhanh liền ngủ mất tiêu.

Trong không gian hôm ám, rạp hát lục tục xuất hiện người mới tới. Một cậu bạn ngủ gục nơi chính giữa hàng ghế nào đó cũng không có khiến quá nhiều người chú ý. Hơn nữa cũng bởi vì vị trí chính giữa nên quả nhiên không có ai cố tình chạy đi qua chỗ cậu để tới phía bên kia ngồi.

Không người đánh thức, Lăng ngủ một mạch cho đến khi...

...

Kết thúc chương 10.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Bạn gái nhỏ

Trong lúc mơ hồ, một bên vai Lăng chợt trĩu nặng. Cảm giác như có ai đó đang tựa đầu lên vai cậu chàng. Trong cơn ngủ, Lăng hơi mở mắt liếc nhìn sang. Phía bên trái cậu giờ bắt gặp là một cô gái nhỏ xinh xắn đang khẽ tựa đầu lên vai cậu mà ngủ.

Khuôn mặt nhỏ hình trái xoan tinh xảo. Mái tóc cắt ngắn, đen nhánh dài ngang vai. Long mi dài nhỏ cong cong dường như đang rung động. Hai bên má thấy có chút phấn hồng má lúm đồng tiền rất đáng yêu. Da trắng! Mũi miệng nhỏ xinh! Đôi môi hồng!

Ủm? Trừ vóc người và số đo ba vòng có hơi không như tâm ý cho lắm thì đây quả thật là một cô nàng xinh xắn dễ thương tiêu biểu đáng để người ta theo đuổi.

Trong giây lát ngẩn ngơ, ký ức kiếp trước đột nhiên tràn về trong đầu Lăng. Dường như khi đó cũng từng có chuyện như vậy xảy ra. Sáng sớm tinh mơ trong rạp hát, một cậu con trai vui đùa nơi hàng ghế giữa nào đó ngủ bù. Một cô bé gái xinh xắn nhẹ nhàng đến kề bên, nhắm mắt lại rồi khẽ tựa đầu lên vai ai đó đang say giấc nồng. Nhẹ nhàng như sợ đôi phương tỉnh giấc.

Chuyện dường như chỉ xảy ra trong những câu truyện ngôn tình tiểu thuyết nhưng thật sự lại xảy ra với cậu chàng. Có lẽ cũng bởi vì đời thực cũng từng có chuyện tương tự nên đám tác giả truyện ngôn tình kia mới có thể viết ra những tình tiết như thế đi. Tiếc là đời không như tiểu thuyết, chàng thanh niên ngây ngô khi đó rất không hiểu mà mờ choàng mất tinh giác, phản ứng quá lờ đã làm bỏ mất đi tình cảnh xinh đẹp này.

Có lẽ đối với cô gái kia đây có chăng cũng là một lần biểu đạt tâm ý đi. Hiển nhiên khi đó hành động của chàng trai rõ ràng tỏ vẻ không đồng ý.

Ít nhất kiếp trước chuyện là như vậy đến với Lăng.

Mà mà... ai mà biết được chân thực là ra sao cơ chứ.

Còn ở kiếp này...

Có lẽ là vừa trải qua những chuyện thần kì không thể tưởng tượng nổi khiến Lăng không có tâm tư hồi tưởng lại kĩ càng những việc đã từng xảy ra ở kiếp trước. Hiện tại chuyện đột nhiên xảy ra cậu mới bỗng nhiên nhớ tới. Sau đó lại có chút không biết làm sao.

Lúc này cách khoảng cách thời điểm bắt đầu còn tầm 45 phút nữa. Tuy rằng đã có không ít sinh viên đến rạp hát nhưng nhìn chung khắp nơi vẫn còn vắng vẻ lắm. Cũng chính là Lăng nhà trọ gần lại có ông bố cậu bạn kéo hai đứa đi bộ thật sớm đến vì sợ lạc nên mới có chuyện cậu ngủ một lúc lâu mới có người lục tục đến như vậy. Số người lúc này rất vắng vẻ. Cộng thêm chỗ của Lăng lại xuất hiện hình ảnh hai cô cậu dựa đầu vào vai nhau mà ngủ, vì vậy khiến đám bạn đồng lứa có chút ngượng ngùng tới ngồi gần quấy rầy.

Hai mắt nhắm lại, Lăng đầu óc có chút vẩn vơ suy nghĩ mông lung.

Cô gái này tên là Vũ Trần Linh, vốn là bạn học cùng lớp 12 của Lăng. Hiện giờ là bạn cùng lớp đại học. Ngôi trường cấp ba cậu học khóa này thi đỗ vào trường đại học của cậu bây giờ chỉ có tầm 9 người. Ừm. Tệ thế nói rõ trường đại học cậu học chỉ tiêu tuyển sinh hàng năm cũng ít ỏi chỉ tầm 500 người- số lượng tương đương mười lớp học trong một khóa tuyển sinh trường cấp ba bình thường. Nói chung so sánh với các trường bách khoa kinh tế hàng năm tuyển sinh hai ngàn, ba ngàn người thì ít hơn nhiều.

Nhìn số lượng so sánh thì chỉ là gấp nhau bốn đến sáu lần nhưng nếu nói rõ ra thì đây là tầm mười lớp học bình thường cấp ba (tương đương một khối niên cấp) so với bốn mươi, sáu mươi lớp học (một trường học với đủ các khối lớp).

Bạn có thể dễ dàng quen thuộc mọi người trong cùng khối nhưng hiển nhiên muốn quen thuộc mọi người trong cả một ngôi trường thì khó khăn rất nhiều. Ấy là chưa nói đó chỉ là số sinh viên trong một năm học mà thôi.

Nghĩ lại so sánh như vậy trường đại học của Lăng số sinh viên thật giống là một ngôi trường cấp ba bình thường với cái mức đại học bên ngoài. Bởi thế cho nên vì là cùng trường cấp ba xuất thân đến học tại một cái trường tự như trường cấp ba khác thành ra chín người cũng có chút hiểu biết về nhau, có chút cảm giác thân thuộc.

Biết đâu chính là một phút lo sợ khi đến nơi ở mới mới khiến đôi phương có hành động kì lạ như vậy.

So sánh với cậu bạn cùng phòng lúc này tương tự là do học cùng lớp mười hai, thi chung và đỗ cùng một trường nên ở trọ cùng nhau, vì là trai gái khác biệt nên thật ra Lăng cũng không rõ ràng lắm chi tiết cô gái bên cạnh. Tất nhiên đó chỉ là Lăng 2010 thôi. Đối với Lăng từ tương lai trở về mà nói đối phương có một cái danh hiệu đáng chú ý hơn nhiều.

Ít ra cũng là cấp bậc hoa khôi của lớp đại học không phải???

Quý thần xui khiến thế nào, cậu chàng đưa tay vòng qua eo của cô nàng. Cảm giác thân hình đối phương có chút hơi run, Lãng miệng nhếch nhếch mỉm cười tiếp tục giả vờ ngủ.

Cả hai cứ như vậy yên tĩnh cảm nhận giây phút của riêng bọn họ lúc này.

Xa xa, đám đồng bạn phát hiện cánh tay của Lãng giờ ôm chặt eo cô gái bên cạnh, này cả đám càng chắc chắn hơn suy đoán quan hệ của hai người. Các loại ước ao ghen tỵ hận đồ ập lên người của Lãng.

Dù sao trường học vốn ít người dẫn tới số lượng các bạn nữ xinh xắn cũng chẳng cao hơn thời điểm cấp ba ngày xưa là bao nhiêu. Mật ít mà ruồi nhiều. Hiện tại sinh viên đại học cũng không có cái gọi là cảm yêu sớm không phải. Một đám sói đói vừa thoát khỏi dây cương lại phát hiện một tên trong số đó đã có com để ăn no từ bao giờ. Này thật có thể đáng hận nha!

Lúc này lại vừa mới vào khóa học mới, không nói đến việc các anh khóa trên nhắm nhe các em gái khóa mới, riêng là đám thanh niên vừa thoát khỏi áp lực cuộc thi đại học khát khao tìm kiếm tình yêu thời sinh viên cũng đủ khiến cho đã đắc thắng- Lãng đại ca của chúng ta trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Ai bảo tên này vừa ngày đầu tiên tụ hội khai giảng đã lập tức thành công đầu. Này tự dung mất đi một em đối tượng xinh tươi chất lượng tốt trong danh sách mục tiêu theo đuổi không phải đáng giận là gì. Hơn nữa thường thì mấy tên có bạn gái thời cấp ba cũng đâu mấy khi thi được vào cùng một trường đại học, cùng một trường cũng không có chuyện ngày đầu tiên trắng trợn ôm nhau như vậy.

Và thế là các kiểu bàn tán hỏi han xôn xao nổi lên. Không chỉ bạn học cùng lớp biết chuyện, đang tắm tía các em cấp dưới các bậc đàn anh khóa trên cũng biết chuyện. Truyền thuyết đôi bạn trẻ trắng trợn ôm nhau ngủ trong ngày đầu khai giảng nơi rạp hát cứ như thế được tuần ra.

Một anh chàng sinh viên năm bốn thuộc ban tổ chức đến sớm bất ngờ gặp phải chuyện này. Hiển nhiên đây là một thanh niên đã có bạn gái. Thấy chuyện thú vị, anh sinh viên mượn máy ảnh kỹ thuật số từ xa chụp cho đôi bạn trẻ đang hạnh phúc nhắm mắt ngủ này mấy pô ảnh thật đẹp chuẩn bị về post lên facebook làm tiêu đề câu chuyện. Năm nay chủ đề đầu năm sinh viên khóa mới hiển nhiên sẽ không thiếu rồi.

Thế là trong không khí hôn ám của rạp hát, giữa trung tâm khu vực khán đài nơi đó, một cậu con trai đáng vẻ thanh nhàn đang ôm lấy trong tay một cô bé gái xinh xắn, lặng yên cùng tựa đầu vào vai nhau mà ngủ. Xung quanh họ là một khoảng tự nhiên ghê trống do mọi người vô ý thức nhường ra.

Nhịp điệu âm nhạc đột nhiên nhẹ nhàng phát ra trong lúc chờ đợi. Âm nhạc yên ả tô điểm cho khung cảnh nơi này. Tất cả đám sinh viên cũng bất giác nhỏ tiếng nói chuyện mà cảm nhận lấy cái không khí an bình buổi sáng sớm nơi đây.

Bỏ đi áp lực trên vai bấy lâu, tâm thần hướng tới tương lai sinh hoạt mới.

Đẹp dễ tươi mát, vui vẻ nhộn nhịp...

Một cuộc sống đa dạng nhiều màu sắc đang mở ra.

Tình yêu dường như cũng là gần như thế~

Chỉ chờ họ đến lấy mà thôi.

Cảm nhận được không khí an lành đó, Lãng thật sự chìm đắm vào giấc ngủ vui. Vòng tay cũng ôm chặt ai đó hơn rất nhiều.

Mọi chuyện vẫn đang thật tốt không phải sao!

...

Kết thúc chương 11.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Khai giảng bắt đầu

Còn 15 phút nữa là đến giờ bắt đầu. Cái gì phải đến cuối cùng cũng sẽ đến. Người tới càng ngày càng nhiều, khoảng ghế trống xung quanh đôi bạn trẻ càng ngày càng thu hẹp lại. Người nhiều suy nghĩ cũng nhiều loại hơn. Âm thanh nhạc trẻ tràn ngập trong rạp hát đã không đủ để che đi tiếng nói chuyện xôn xao xáo động.

Đã đến lúc tỉnh dậy!

Lăng tự nói với mình như vậy rồi mở mắt thức tỉnh. Dù sao chẳng mấy chốc ngay cả hai chiếc ghế trống bên cạnh hai người cũng sẽ có người ngồi. Lúc này còn ra về ngủ hiền nhiên có chút giả vờ hơi quá. Cô gái nhỏ bên cạnh như có cảm ứng cũng tỉnh dậy cùng lúc với cậu. Đôi má cô nàng lúc này đã ửng hồng từ bao giờ, hai mắt long lanh như biết nói. Về mặt trông thật đáng yêu vô cùng!

Lòng có chút nao nao, cậu chàng vòng tay bỗng dưng hơi xiết chặt. Vốn dĩ muốn ngồi trở về tư thế bình thường, cô gái nhỏ đột nhiên bị hành động bất ngờ của cậu chàng lôi kéo cả người ngã vào lòng ngực của ai kia. Thời điểm này dường như có thứ gì đó đột nhiên bị phơi bày, cô gái nhỏ giọng thủ thỉ.

- Đứng!... Còn bao người bên cạnh đang nhìn đây này!

Giọng nói nhỏ dường như tiếng muỗi kêu, nếu không phải hai người khoảng cách rất gần, tin tưởng dù là thần như cậu cũng không cách nào nghe rõ được.

- Kệ họ! Chúng ta làm việc của chính mình là được rồi.

Chẳng hiểu là vì trùng sinh trở về hay do đã có sức mạnh siêu nhiên trong người, da mặt của Lăng hiện tại dày vô cùng. Có lẽ đại bác bắn cũng không thủng nổi.

Cô gái nhỏ trong ngực có chút vùng vằng nhưng vẫn không ngăn được quyết định của cậu chàng. Mặt càng ngày càng đỏ rầm rầm. Cuối cùng cô cũng chỉ đành mặc kệ, để mọi chuyện sống chết mặc bay như thế. Dù sao cũng chưa vào giờ khai giảng chính thức không phải?

Cứ như vậy hai người bọn họ giống như hai tồn tại đặc thù ở nơi đó, không ai tới bắt chuyện, hai người cũng không hề nói chuyện với nhau. Không biết cô gái nhỏ trong lòng ngực lúc này đang suy nghĩ gì, Lăng hiện tại chỉ đơn giản nghe nghe nhạc, nghe nghe đám người gần đó trò chuyện tán phét, nhìn nhìn trên bốn phía khán đài từng chiếc từng chiếc áo xanh thanh niên tình nguyện xuất hiện. Nhìn thấy các đàn anh đàn chị cấp trên này tíu tít nói chuyện vui đùa, thì thoáng chỉ chỗ về phía các đàn em khóa mới mà cười nói.

Thấy hình ảnh quen thuộc này Lăng cũng vui vẻ cười cười. Nhớ tới ngày xưa vì để cuộc sống đại học trở nên nhộn nhịp đa dạng hơn cậu cũng từng là một thành viên mặc áo xanh, từng làm chuyện giống như những người đó lúc này.

Trước đó đã nói trường đại học của cậu thực sự là có chút nhỏ. Nhỏ từ diện tích ngôi trường cho tới số lượng sinh viên đang học. Vì kích cỡ của trường chỉ tương đương một ngôi trường cấp ba nên dù là làm trong đó một tổ chức mang tính toàn trường nhưng số lượng thành viên thanh niên tình nguyện trong đội tình nguyện của cả 3 niên cấp học cũng không nhiều. Phải nói thêm là trường có năm niên cấp học nhưng hai niên cấp cuối sinh viên đã không tham gia hoạt động nữa mà quay sang chuẩn bị cho việc ra trường sau này.

Ít người đương nhiên tình cảm cũng sẽ dễ thân mật gần bó hơn. Những anh chị áo xanh đang đứng bảo đảm điều hành khán đài lúc này hầu như tất cả đều là người mà Lăng quen thuộc từng sinh hoạt cùng nhau nhiều năm thời sinh viên kiếp trước. Gặp lại bạn cũ, lại là đám người thân quen tất nhiên khiến cảm xúc của cậu trong lòng vui lên nhiều. Đây khiến cho trong ngực cô gái nhỏ ngẩng đầu lên lên quan sát cũng không bị cậu chàng biết được.

Mà mà... cũng không quan trọng lắm không phải sao!

Bởi lẽ buổi khai giảng đầu năm ở thời điểm này đã sắp bắt đầu rồi.

...

Nơi hàng ghế chính giữa Lăng vô thức thả lỏng vòng tay. Cô gái nhỏ cũng dường như ngượng ngừng đạt tới mức giới hạn, lần này rất kiên quyết ngồi trở lại tư thế bình thường.

Cũng không vấn đề gì, vòng tay cậu chàng giờ chỉ là chuyển từ ôm chặt sang thành đặt hờ bên eo mà thôi. Cô gái nhỏ hai má giờ đỏ hây hây, gặp Lăng không chịu rời tay cũng đành không nói thêm gì. Chuyện hôm nay tiến triển có chút vượt quá tưởng tượng của cô nàng. Hiện tại trừ việc chưa nói phá, công nhận quan hệ qua ngôn ngữ, cảm giác hai người hiện tại hành vi đã không khác bạn trai bạn gái bình thường cả.

Nhớ tới khi đó cấp ba cái tên bên cạnh này cả năm học làm lì ít nói cảm giác rất không hòa đồng với lớp... Không ngờ thực tế lại bạo gan như vậy. Người ta mới hơi có ý chỉ mà đã thuận thang leo tót lên đỉnh rồi. Đây thật là...

Âm nhạc dừng lại. Thay vào đó đột nhiên là một đoạn nhạc không lời dồn dập dùng để mở đầu các chương trình mà trên ti vi thường bắt gặp. Có lẽ cũng có chút báo trước với mọi người khai giảng đã chính thức bắt đầu. Kết hợp với nhắc nhở của các anh chị thanh niên tình nguyện bốn phía hành lang khiến đám sinh viên khóa mới còn đang nao động liền ngoan ngoãn dừng lại nói chuyện.

Âm thanh chợt tĩnh.

Trong con mắt chờ đợi của mọi người, MC dẫn chương trình rốt cuộc cũng lên sân khấu. Một cặp đôi anh chị trẻ tuổi ăn mặc chỉnh tề, nam mặc comple đen, nữ váy áo đầm màu trắng hồng bồng bềnh xinh xắn. So với dẫn chương trình các ngày lễ ở trường cấp ba nơi tình lễ trước kia của Lăng đúng là chuẩn bị công phu chu đáo, nhìn mắt mắt hơn nhiều.

Chợt nhiên Lăng cảm giác vị trí của mình chọn lựa có vẻ tốt... quá đáng!!!

Mất nhìn chính diện, độ cao phù hợp, tầm quan sát rộng... dẫn tới ngược lại cảm giác MC trên khán đài, quan khách phát biểu... đều sẽ trực diện nhìn cậu mà nói. Quả nhiên có được thì có mất. Vấn đề dễ dàng thường thức mấy màn ca múa kịch vui lúc sau mà chọn ngồi chỗ này, hiện tại Lăng không thể không đối mặt với việc khó có thể ngủ gật như đám bạn hai bên đầu dây ghế. Dù sao như vậy sẽ rất ngượng ngùng rồi.

Mềm! Đành vậy. Giờ ngồi nghe nghe chút cũng không sao.

Lăng thu lại cánh tay đang ôm eo cô bạn gái bên cạnh. Tất nhiên mục đích thật sự chính là dùng cánh tay đó nắm lấy bàn tay nhỏ bé của đối phương hướng về bên mình mang ra vỗ về chơi đùa.

Ừm? Trong lúc không có việc gì làm như thế này tất nhiên là xoa xoa nắn nắn chơi đùa bàn tay nhỏ bé thích hợp nhất. Chứng kiến cô nàng ngượng ngùng cả đỏ mặt luôn khiến người ta có cảm giác không tồi. Lăng tỏ vẻ hiện tại hạn cuối da mặt của cậu đã không biết đột phá đến tận nơi nào. Tóm lại không thể lơ lơ mất ngủ nghe các vị trên kia đọc kinh văn không phải. So với đám dùng di động lên nghe nhạc hay đang râm rì nói chuyện với nhau ở khắp nơi thì chỉ chơi chơi bàn tay nhỏ bé như Lăng lúc này thật sự là quá ngoan ngoãn rồi.

Bởi thế cho nên đôi mắt với vẻ mặt chống cự của cô gái nhỏ, cậu chàng không may may thay đổi ý kiến.

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Cho đến khi...

...

Kết thúc chương 12.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Cảm nhận ban sơ

- Xin chào tất cả các bạn sinh viên khóa mới...!!!

Tiếng vỗ tay theo phản xạ vang lên bốn phía khán đài. Lăng cười cười tương tự vỗ tay theo. Đây nguyên nhân chủ yếu khởi nguồn từ các đàn anh đàn chị áo xanh vỗ tay trước thôi động mọi người theo bản năng vỗ tay cùng theo hiệu ứng lửa lửa cừu thôi. Ừm. Bởi lẽ hiện tại cuối cùng cũng kết thúc phần khai giảng nhằm chào đón ban đầu chuyển sang các tiết mục giải trí mà Lăng mong đợi.

Quả nhiên Mc mới trên sân khấu bắt đầu làm sinh động bầu không khí sau đó rất nhanh giới thiệu tên tiết mục biểu diễn.

Khởi đầu như thường lệ là một tiết mục âm nhạc trợ hứng của câu lạc bộ ghi-ta trong trường. Nói tới đây phải kể tới việc mỗi năm một lần khi các sinh viên khóa mới nhập học tất cả các câu lạc bộ cũng như các tổ chức của sinh viên hoạt động trong trường đại học sẽ đều cố gắng thể hiện lớn nhất sức ảnh hưởng của mình để thu hút thật nhiều ưu tú sinh viên đăng ký gia nhập tổ chức. Những tiết mục biểu diễn trong buổi khai giảng gặp mặt đầu tiên này tất nhiên cũng là một cơ hội tốt hiếm có không thể bỏ qua.

Dù sao, ở đâu thì nguồn nhân tài mới cũng là nền tảng của sự phát triển bền vững trong tương lai thôi. Đây còn chưa nói đến vòng đời ngắn ngủi của một sinh viên khi tham gia hoạt động trong câu lạc bộ, các tổ chức sinh viên. Dù sao thì hầu hết mọi người cũng chỉ có thể hoạt động trong 2 đến 3 năm đầu sau đó sẽ rời đi chăm chút cho các công tác chuẩn bị cho việc ra trường. Có thể nói những thành viên thu hút được trong năm nay chỉ qua một năm lập tức sẽ biến thành lực lượng chủ lực, trung kiên để tổ chức cũng như tiến hành các hoạt động của câu lạc bộ, các tổ chức sinh viên...

Vì vậy việc tuyển người tất nhiên là không thể qua loa được.

...

Trên sân khấu rất nhanh đã được trang bị lên các nhạc cụ, micro... Chủ yếu là chỉnh âm, nối loa cho đàn ghi-ta, cây đàn không thể thiếu trong đời sinh viên của rất nhiều người. Đoán chừng nhìn các đàn anh lúc này phong độ lãng tử phiêu phiêu gây đàn biểu diễn trước mắt các em xinh tươi khóa mới. Đây tin rằng sau đó vào năm không ít bạn nam độc thân đồng lứa của Lăng sẽ lựa chọn tham dự vào câu lạc bộ này đi.

Mềm! Dù sao thì lúc này tỷ lệ sói đói trong niên cấp của cậu cũng không ít thôi. Có điều kiếp trước Lăng đã từng trải qua nên hiển nhiên biết việc học đàn này cũng không phải là hứng khởi lên muốn học để tán gái là thành ngay được. Muốn có trình độ đủ để lên đài biểu diễn như các đàn anh kia không có thời gian tập luyện chăm chỉ một, hai năm là không ăn thua. Khả khả... Đợi đến lúc đó thì sợ là mục tiêu hiện tại đã danh hoa có chủ, vườn hồng có người từ lâu rồi. Thế nên muốn học để tán gái cấp tốc, có lẽ cấp tốc tốt nhất là tranh thủ suy nghĩ biện pháp khác đi thì hơn!

Âm nhạc vang lên. Là một bài nhạc trẻ đang hot gần đây. Có ghi-ta, có rap đồng thời không kém phần sôi sục. Không khí trong cả thính phòng lúc này cũng náo nhiệt hẳn lên. Sau thời gian dài buồn tẻ nghe diễn thuyết lúc trước hiển nhiên các tiết mục bây giờ rất được sinh viên khóa mới yêu thích. Tiếng vỗ tay vì vậy nhiệt liệt vô cùng.

Tiếp đó là một vài video clip vui, vài tiết mục múa, hát... làm màn giới thiệu của những câu lạc bộ trên sân khấu như câu lạc bộ hiến máu nhân đạo, câu lạc bộ bóng rổ, cờ vua,... v v. Dù sao lợi ích phải chia cho đều thôi. Cũng không thể chỉ để câu lạc bộ ghi-ta đi lên biểu diễn rồi lôi kéo hết đám mồm

mống tốt về mình không phải.

Lăng lúc này mới nhớ tới hồi nãy mãi trêu đùa cô gái nhỏ bên cạnh mà quên mất nghe phần giới thiệu mục lục các tiết mục. Có điều kết hợp với trí nhớ kiếp trước, hiển nhiên lúc này nội dung đang diễn ra hẳn chính là phần giới thiệu các tổ chức sinh viên hoạt động trong trường tới sinh viên khóa mới đi.

Chep. Các tiết mục cũng rất đẹp mắt thôi. Nhất là các chị em câu lạc bộ sức khỏe tuyên truyền rất nóng, rất so hot khi ra sân trình diễn một màn thể dục nhịp điệu Aerobic mà theo Lăng quan sát thì ngoài việc quần áo mát mẻ, ít vải, động tác lớn mật và tính chuyên môn không cao lắm thì không còn gì khác cả! Nói chung các chị em đã rất cố gắng! Các anh em tranh thủ vỗ vỗ tay!!!

Được cái mấy tay ngồi hàng ghế đầu chắc hẳn đang rất hưng phấn đi. Các cô gái khóa mới từ khắp nơi đổ về thì như được mở rộng tầm mắt vì sự lớn mật của các đàn chị. Khả năng lúc này tất cả mọi người mới thấu hiểu được hoàn cảnh của mình bây giờ đã không còn như xưa nữa. Đã không có cái sự gò bó cũng như bao bọc của cha mẹ, sinh hoạt cần có chính mình chăm lo và tự kiểm soát.

Họ có thể thỏa thuê mặc những bộ quần áo mà trước kia bị cấm đoán, chơi trò chơi điện tử cả ngày mà không bị ai quản thúc hay như mua những món đồ đắt tiền, những món đồ trang sức, mỹ phẩm... mà trước kia mình chưa bao giờ được dùng tới. Đồng tiền trong sinh hoạt cần được chính họ quản lý và điều chỉnh.

Nơi này là bậc thang cao và gần nhất trước khi tiến vào trong xã hội.

Thành công hay thất bại rất có thể sẽ bắt nguồn từ những thói quen hình thành, tri thức văn hóa cũng như cách hành xử học được hay rèn luyện ra ở nơi này.

Đây chính là trường đời đơn giản hóa không phải sao?

Học đại học cũng không phải vô ích chỉ vì cái bằng như mọi người gờ hay nghĩ. Nó thật ra càng là môi trường mà ở đó bạn nên tự hỏi mình có thể tranh thủ học được những gì.

Cái bạn cần làm là tìm tòi và khai thác nó mà thôi.

Hừm? Các tiết mục vẫn đang tiếp tục...

...

Thời gian trôi qua, Lăng lẳng lặng xem. Bên cạnh cô gái nhỏ cũng rất hào hứng vui vẻ, dường như đã thoát ra khỏi cái cảm giác ngượng ngùng khi nãy mà trở về với trạng thái lúc bình thường.

Rất nhanh, hầu hết các câu lạc bộ đã có tiết mục ra sân. Tất cả các tiết mục như thường lệ thiên về ca múa, video giới thiệu vui. Ra sân cuối cùng là tiết mục của đội tình nguyện- duy nhất một tiểu phẩm hài.

Nói tới ở Việt Nam có một chương trình luôn được mọi người yêu thích, qua năm này năm khác tồn tại mà dần hình thành địa vị không thể thiếu trong lòng mỗi người.

Này đó chính là Gala cười và đỉnh cao là tiết mục Gặp nhau cuối năm các táo lên trời.

Mèm! Những người trẻ Trung quốc luôn say mê và lấy tứ đại kì thư trong lịch sử của mình (hồng lâu mộng, tây du kí, thủy hử, tam quốc diễn nghĩa), người trẻ Việt Nam ngược lại hẳn là có thể tự hào vì kho tàng truyện Cười giãn đan Việt Nam đi? Là như vậy đi? (khà khà...~)

Cái máu trêu chọc truyện bá truyện cười đã có từ lâu đời trong lịch sử dân tộc. Nó như là thứ vũ khí để châm biếm, để than vãn, để giải trí của người dân Việt. Những câu truyện cười được rền đúc qua từng năm tháng, dù trải qua mưa bom bão đạn tàn phá của chiến tranh cũng vẫn kiên cường tồn tại. Cổ có truyện trạng Quỳnh, trạng Lợn. Hiện đại...

Có truyện chế Việt Nam- Mỹ - Trung quốc thôi.

(Khà khà...~)

Mà mà... Nói chung quay lại với tiểu phẩm hài bắt trước các táo lên trời báo cáo công tác đang biểu diễn trên sân khấu. Nội dung cũng không nhiều, chủ yếu là mấy tình huống gây cười nắc nẻ khiến ngồi trên khán đài mọi người cười ngả cười nghiêng...

Tuy rằng Lăng còn có chút tâm lý bất bẽ trong đó, có điều thật sự là tiết mục không tồi. Cũng coi như làm giải tỏa tâm ý sau một lố một lốc tiết mục ca múa!

Hơn 10 phút trôi qua, tiểu phẩm hài kết thúc với lời răn dạy chăm chỉ học tập, ngày ngày hướng lên thường thấy của anh Ngọc hoàng. Thời gian...

Bất tri bất giác cũng đã tới gần giữa trưa.

...

Kết thúc chương 13.

Chương 14: Lúc trò chơi tiến hành

- Thế nào? Bây giờ cậu định tính thế nào???

Mc số 1 giọng đều đều hỏi xoáy Lãng.

- Đây... không tốt lắm đâu!!!

Cậu chàng có chút ngượng ngừng đáp lại.

- Con nói cho cậu nghe này...

Mc số 2 còn lại liền tiến lên, ra vẻ đại sứ thân thiện bắt chuyện. Khả năng cậu chàng sâu sắc hiểu rõ hai cái tên này chẳng tốt đẹp quái gì. Cả hai hiện tại đều nhắm nhăm đang muốn đẩy cậu xuống hố mà thôi.

- Cái thằng to con, người đầy cơ bắp bên cạnh... nó cời rồi đấy!!!

- Hừ hừ... Chú ấy!!!... Cứ liều liều mà làm cho giới biết không!!!

Quả nhiên giọng nói và vẻ mặt khác hẳn nhau hoàn toàn. Mười phần mười đáng vẻ lưu manh đe dọa dân lành. Mc số 2 vừa mới lùi về sau, Mc số 1 liền thừa cơ thế chỗ tiếp tục khuyến bảo.

- Mình là đàn ông con trai có biết không??? ... Chuyện nó tới bây giờ anh chú cũng rất là tiếc nuối. Có điều...

- Thằng thua giờ nó cũng không còn quan trọng đâu! Khả năng ... đàn ông con trai với nhau mà... trước mặt bao nhiêu người thế này...

- Thế mà lại nói “Không được”!!!

- Đây người ta đánh giá lắm đấy!

Anh chàng Mc số 1 vừa nói vừa khua tay khua chân miêu tả. Giọng khuyến bảo nó mới chân văn thành, nó mới phập phù lên xuống làm sao.

- Thôi! ... Cậu nghe con!

- Mình cứ cời đi. Thiếu miếng thịt nào đâu mà sợ!

Tất nhiên cuối cùng vẫn phải lòi ra mục đích thật sự. Khả năng liên tục bị oanh tạc khuyến bảo Lãng hiện tại đúng là có chút bối rối rồi. Phòng tuyến phòng thủ đang không ngừng lung lay dữ dội.

Đang lúc anh chàng Mc số 2 chuẩn bị tiến lên luân phiên khuyến tiếp. Một giọng nói ồm ồm đột nhiên vang lên.

- Ôi thôi... Thôi... Thôi!... Ông tránh ra đi...!!!

- Đây... Nó cứ phải cứ phải để tôi... Để... Tôi...!!!

- Để tôi...!!!

Một anh sinh viên da ngăm ngăm đen trong chiếc áo blouse trắng xông lên sân khấu giật phăng lấy cái micro của chàng Mc số 2 đồng thời rất tự tin phát biểu. Lãng nhận ra người này chính là đội trưởng đội tình nguyện hiện tại. Ừm. Tất nhiên hai ông anh Mc hài hài trên sân vừa rồi cũng là thành viên cũ của đội tình nguyện. Hiển nhiên phần tiết mục hiện tại là do đội tình nguyện chủ trì tổ chức.

- Thế nói tóm lại chú có... Cởi... Không???

Anh đội trưởng hỏi thẳng thừng, đáng vẻ lưu manh bắt cần đòi hết sức.

- Đây... cởi thì sao mà không cởi thì sao ạ?

Lãng giả vờ rụt dè hỏi ngược lại.

- Chú hỏi câu này là chứng tỏ thông minh đấy.

Anh đội trưởng đáng cả lo cả phát phán một câu như thánh rồi mới nói tiếp.

- Còi!... thì được vỗ tay.

- Vỗ tay! Vỗ tay!... Mau mau vỗ tay!

Trên khán đài, các sinh viên khóa mới cũng rất nể tình nhiệt liệt vỗ tay ủng hộ anh chàng này kêu gọi.

- Mà không còi ấy...

Nói đến đây anh đội trưởng ghé sát mặt vào Lăng ra vẻ nói nhỏ. Chẹp! Tất nhiên là giọng nói chuyện của họ qua micro phóng to sau thì ai ai cũng nghe được cả.

- Chú có biết ai ... Ai là người đàn ông... quyền lực nhất... trong cái trường này không???

Giọng nói đầy mùi huyền bí cộng thêm bên phụ trách âm thanh đột nhiên tác quái cho nhạc phim rùng rợn vào. Lăng thề đây không phải là cậu và đám người ban tổ chức sắp xếp sẵn. Nay chỉ có thể than thở tên phụ trách âm thanh hôm nay rất tinh anh, rất làm quái mà thôi. Nhạc bật đúng dịp khiến mọi người đều chột nhiên vui vẻ. Cảm giác như thể tiết mục này rất có nội hàm do được chuẩn bị sẵn vậy.

- Là anh chắc???

Lăng cũng rất phối hợp, nghi ngờ hỏi ngược lại.

- Biết thế sao còn không mau còi!!!

- Còi! Còi! Còi!

- 1... 2 ... 3.... Còi! Còi! Còi!

Toàn khán đài vui vẻ đồng thanh hô đáp.

- Mau còi đề!... Đừng có mà lằng nhằng!

Xong, ông anh kia rất thông minh mang micro đi luôn. Quyết đoán không dây dưa thêm chuyện này nữa. Hiện tại Lăng mà không làm theo thì thật là có chút không nể tình đối phương. Sau này thiệt thòi thì tự chịu. Hơn nữa còn bao nhiêu là sinh viên cùng khóa đang nhìn vào.

Mềm. Đôi lúc mọi chuyện diễn ra rồi thì đến thần cũng không thể thay đổi được. Lăng lúc này sâu sắc khó hiểu.

Tại sao cậu lại đi đến cái mức ruộng đồng này???

...

Chuyện quay trở lại thời gian mười phút trước đó.

- Xin tự giới thiệu, tôi... là Mc số 1.

Một anh chàng sinh viên mặc quần bò, trên người là một chiếc áo phông xanh in hình vịt Donald đang đứng trên sân khấu giới thiệu như vậy đó. Hiện giờ chính là lúc tiết mục tiểu phẩm hài vừa xong, mọi người hiển nhiên đang rất chờ mong phần tiết mục sau đó như thế nào.

- Còn tôi? Xin tự giới thiệu, tôi... là Mc số 2.

Bên cạnh là một chàng trai sinh viên khác cũng mặc quần bò, trên người ngược lại là một chiếc áo phông xanh nhưng in hình chuột Mickey. Cảm giác hai người con trai ăn mặc áo đôi cộng thêm vẻ mặt làm quái khiến mọi người tâm lý có chút mong ngóng tiết mục diễn biến.

Chỉ nghe...

- Các bạn vừa rồi đã được thưởng thức rất nhiều các tiết mục của các anh chị khóa trên rồi phải không ạ?

- Chắc hẳn qua đây mọi người cũng phần nào hiểu được sự tồn tại, phương châm cũng như cách hoạt động của các tổ chức trong trường chúng ta. Nay các tiết mục vừa qua đều là được các bạn trong các tổ chức hoạt động dày công chăm sóc thiết kế mới có thành quả biểu diễn như ngày hôm nay.

- Chúng tôi ở đây trong vai trò đại diện ban tổ chức cũng hi vọng, qua những tiết mục trên các bạn sinh viên khóa mới sẽ có những cảm nhận ban đầu giúp ích cho việc sau này tham gia các hoạt động trong trường, tìm được cho mình những câu lạc bộ, tổ chức phù hợp.

Giọng nói kết thúc, tiếng vỗ tay theo thường lệ vang lên đáp lại. Dưới khán đài cảm xúc cũng bình ổn trở về.

- À... Vâng!

- Vừa rồi anh số 1 đã có lỡ miệng nói hết phần của tôi...

- Vì vậy, hiện tại tôi cũng xin phép được nói luôn phần của anh ấy.

Nghe vậy Mc số 1 và không ít khán giả ngó người giãy lất. Lặng trong lòng cười cười, công nhận cái ông anh này vẫn như kiếp trước như thế chuyên môn chọn lời nói giắt gân khi phải mở lời nói chuyện. Có điều rất nhanh theo lời nói của ông anh Mc số 2, khán đàn dần trở nên xôn xao.

Này nguyên nhân là vì mọi người nhận được thông báo từ Mc số 2 rằng tiết mục tiếp theo sẽ là tiết mục tương tác với các sinh viên khóa mới. Mỗi một lớp (chiếm hai hàng ghế) sẽ chọn ra một cặp bạn nam và bạn nữ lên sân khấu để tham gia. Mọi người nghe này liền có phản ứng khác nhau. Có hưng phấn vui vẻ giơ tay muốn tham gia, cũng có ngại ngùng không muốn dính vào hoặc đơn giản là thích xem trò vui hay kiểu nước chảy bèo trôi dù thế nào cũng được.

Đang lúc Lặng cho rằng mình cũng như mọi người bình tâm chờ đợi xem biểu diễn thì một giọng nói qua micro vang lên. Lúc này trong rạp hát khá ồn ào nhộn nhịp. Bởi lẽ các thầy cô khách quý đã rời đi hết để lại sân khấu cũng như không gian riêng cho giới trẻ quây phá. Hoàn cảnh đúng là vì vậy mà trở nên hơi rối loạn mất kiểm soát.

...

Kết thúc chương 14.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Không hay ho lên sàn

- A5 đâu??? Lớp A5 chưa có người tham gia sao?

- Vâng! Cho tôi xin một đôi bạn trẻ của lớp A5 lên đây ngay ạ. Thời gian của chúng ta rất quý giá. Bởi lẽ trời cũng đã rất là trưa rồi.

- À vâng! Tôi lại vừa nghe... lại vừa nghe được tin đồn thất thiệt...

- Rằng buổi sáng ngày hôm nay ở địa phận khu vực lớp A5 có một đôi bạn trẻ... rất trẻ... rất cấp tiến.

- Vâng ... phải nói là lớp trẻ cũng đang tiến bộ, khiến những người lớp già như chúng tôi vô cùng xấu hổ vì khó mà theo kịp được trình độ của các bạn hiện giờ. Tôi có chút cảm giác không tốt cho lắm.

- Nói dông dài vậy thôi. Tôi không biết có phải là thật hay không nhưng nghe nói đôi bạn trẻ sáng nay ngồi tựa đầu vào nhau ngủ rất tình tứ từ sáng tinh mơ khi còn chưa có người nào tới nơi này. Sau đó...

- Sau đó cũng là tin đồn thất thiệt thôi. Đôi bạn trẻ tiếp tục ôm nhau hạnh phúc xem biểu diễn cho tới tận bây giờ. Trong khi đám người như tôi ngồi chơi vơi vất và nghe phía trên không ngừng tụng kinh. Đòi người thật quá bất công. Tôi giờ chỉ có thể nói như vậy! Tin là không ít người cũng có cảm giác như tôi lúc này.

- À ... vâng. Hiện tại nói xong tôi lại thấy phần nộ. Ấy là vì sao???

- Đây là bởi vì đối với một khóa trên thanh niên FA như tôi mỗi một kì sinh viên khóa mới vào trường đều có trong lòng một mong ước nhỏ nhoi. Mong ước rất chi là nhỏ nhoi thôi~

- Có điều các bạn cũng không cần biết mong ước của tôi là gì. Tôi không nói... Nhưng tin là các bạn đã hiểu.

- Anh Thịnh bạn tôi vừa cho hay sáng nay có vô tình chụp được mấy pô ảnh của đôi bạn trẻ nào đó. Và vì để đáp lại nỗi phần nộ của tôi khi một đóa hoa lại vừa có người nhanh tay hái mất. Tin rằng lúc này không ít người có tâm tình phần nộ như tôi.

- Ở đây tôi rất vui lòng khi thông báo ảnh đã được post trực tiếp lên trên facebook. Những ai có quan tâm có thể truy cập trang chủ diễn đàn sinh viên để tìm hiểu. Và bây giờ đôi bạn trẻ đã lên được chưa ạ???

- Tôi là tôi sẽ tiến hành đặc thù chăm sóc để xua tan đi cái cảm giác không tốt này.

- Ngày xưa em như chim sáo. Sáo qua sông sáo đi lấy chồng...

- &*\$^&*\$&*(%*)%*(%)^@%

Lăng bắt đầu đi lắc lắc đầu cười khò. Không nghĩ tới chuyện hồi sáng của mình giờ lại bị lấy ra làm tiêu điểm trên chạc như vậy. Giờ cũng không có gì để nói, đành lên thôi chứ không khó mà đoán trước được tiếp theo sẽ còn có những chuyện gì.

Thế là cậu chàng lôi kéo cô gái nhỏ đang ngượng ngùng bên cạnh đi qua dãy ghế hướng lên sân khấu. Tất nhiên vì thế cử động của cậu cũng làm bại lộ thân phận của hai người. Phía hành lang là không ít anh chị áo xanh đang cười cười nói nói. Thì ra hành động của cậu cả buổi đều bị đám người này phát hiện.

Được rồi. Lúc này cũng chỉ có thể mặc kệ như vậy thôi.

Đang tiến lên...

...

- Vâng, như vậy lúc này chúng ta đã tìm được bảy đôi bạn trẻ chiến thắng trong ngày hôm nay.

- À không! Các bạn đừng cười. Mọi người phải biết là mình may mắn nhường nào khi vượt qua thật nhiều thật nhiều người cạnh tranh mới đến được nơi này. Dù cho trong số các bạn không ít người là bị ép mới lên. Có điều tôi nói các bạn đã chiến thắng tức là các bạn đã chiến thắng.

- Các bạn... được thể hiện bản thân trước toàn thể các bạn học của mình. Đây không phải là chuyện lúc nào cũng có thể dễ dàng làm được phải không ạ. Và bật mí thêm với các bạn một điều tâm đắc bao năm qua của tôi.

- Danh tiếng... đôi khi cũng là một loại quyền lực đấy.

Mc số 1 là nói như vậy đấy khi tất cả đại cặp đôi đại diện các lớp đều có mặt đông đủ trên sân khấu.

- Tốt rồi! Anh số 1 nói như vậy là để cho những ai đó làm cho số 2 như tôi phải bắt buộc đi lên thì tự xem xét lại mình đi đấy.

- Cúi gằm mặt xuống mà tự xám hối đi~

Mc số 2 không quên nhạo báng những người lên sau như cặp đôi của Lăng.

- Oke. Số 2 anh cứ bình tĩnh! Chuyện đâu rồi sẽ có đó. Cứ từ từ rồi chúng ta sẽ cho cả đám nó ra ngô ra khoai.

Nói xong Mc số 1 mới bắt đầu quay sang nói chuyện chính.

- Ừm? Hiện tại các bạn trẻ ở đây đã là người thắng trong vòng thi thứ nhất này. Và giờ hiển nhiên các bạn cần phải trải qua vòng thi thứ hai mới có thể đạt được quà tặng của ban tổ chức chúng tôi. Vì vậy các bạn hãy cố gắng lên nhé! Hãy biểu hiện hết mình vào biết không!!!

- Tôi bật mí một chút giải thưởng của chúng ta lần này có giá trị lên tới hai triệu Việt Nam đồng cơ đấy. Không phải một cặp đôi nhận hai triệu mà là mỗi người hai triệu. Mỗi người hai triệu đó biết không???

Khán giả dưới đài xôn xao, không ngờ giải thưởng lại... có giá như vậy. Dù sao chỉ là chơi trò chơi thôi mà. Không ít người về mặt tiếc nuối khi vừa nãy mình không dơ tay tham gia để những người kia đoạt mất. Tất nhiên Lăng nghe được như thế trong lòng liền bĩu môi. Cậu dù sao cũng đã từng trải qua nên tất nhiên biết giải thưởng mà ông anh Mc vừa nói thực chất là cái gì.

Nói nôm na là hai suất tham dự khóa học tiếng anh trị giá hơn sáu triệu đồng hiện tại giảm giá còn bốn triệu. Bởi thế mới có cái gọi là giải thưởng giá trị hai triệu đồng này.

Lay thánh!!! Cái này giảm giá vốn là khóa học mới mở đầu năm của một trung tâm mới khai trương nào đó phân phát cho các trường đại học để làm quảng cáo. Phải có cả trăm suất mà có mấy người tham gia học đâu. Bởi lẽ cái trung tâm này chất lượng thật sự là...

Mọi người hiển nhiên hiểu đấy!!!

Chẹp! Tất nhiên là những người ở đây trên sân khấu tạm thời là không biết được rồi. Ngược lại biết chuyện đều là đám đàn anh đàn chị trong ban tổ chức lúc này đang cười cười nhìn xem mà không nói.

Quả nhiên là một đám chuyên làm quái. Lăng than thở trong lòng. Sợ là tiếp theo sẽ rất kịch liệt đấy. Có điều ngược lại cậu biết nội dung nên cũng không mấy lo lắng.

Và thế là tranh thủ lúc mọi người đang lửa nóng muốn chơi, Mc số 2 hớp thời phổ biến luật lệ.

Mỗi một cặp đôi hai bạn nam nữ sẽ phải hợp tác với nhau. Phía trước họ có một thùng chứa quần áo làm đạo cụ chơi. Bạn gái sẽ có một phút đồng hồ để mặc quần áo lên người bạn nam chơi cùng mình. Trang điểm sao cho càng phong cách, càng đặc biệt... thậm chí càng mới mẻ, càng quái lạ càng tốt.

Giới thiệu xong, không để cho mọi người nhiều thời gian suy nghĩ tiếng còi ngay lập tức vang lên. Lăng nghe xong liền vội vàng vàng lôi kéo cô gái nhỏ bên cạnh chạy đến bên thùng gỗ để lấy quần áo mặc. Những cặp đôi xung quanh thấy vậy cũng đã nhiệt huyết náo náo công lên bắt đầu.

Đúng vậy! Đây thật ra là trò chơi đồ. Trước đó cần người tham sự mặc thật nhiều quần áo lên người sau đó mới yêu cầu cởi từng món đồ. Người còn có thể cởi ra món đồ bất kì ở lượt cuối cùng sẽ là người chiến thắng.

Tất nhiên lúc này các bậc đàn anh đàn chị rất oái oăm khi không nói rõ mà chỉ bằng quơ yêu cầu khiến cho mọi người đối mặt với đồng quần áo lòe loẹt và ...

Thật sự là không có động lực mặc. Khả năng nếu không phải được mỗi giá trị 2 triệu giải thưởng lớn thì sợ là mấy người kia đã linh tinh mặc một hai cái có lẽ cho xong rồi. Hơn nữa từ đó nào có ai biết nội dung ẩn ở phía sau mà tổng thật nhiều quần áo lên người cơ chứ!

Ngược lại làm người chơi biết chân tướng thực tế là cần mặc số lượng càng nhiều càng tốt. Lẽ sẽ không chần chờ chọn lựa quần áo gì để mặc hoặc nghe theo hai ông anh Mc mê hoặc yêu cầu mặc thật đẹp thật phong cách thì điểm đạt được mới cao nhất các thể loại.

Vì thời gian gấp gáp lại yêu cầu số lượng mà không cầu chất lượng nên Lăng chỉ cần nhận lấy được quần áo là cứ như vậy mặc được thì mặc còn không mặc được thì quần lên người, buộc ngang hông hoặc quần lên cánh tay. Nói chung là mang nhiều hết mức có thể.

Một phút rất nhanh, chỉ một thoáng cái đã hết.

Lăng vẫn còn có chút không thỏa mãn lắm vì thành quả của mình. Cũng tại kiếp trước không có vụ vui đầu dựa vai nhau ngủ nên lúc đó cậu chỉ là người xem ở phía trên thôi. Đây khiến cho cậu cũng không biết đề mà chuẩn bị mặc thật nhiều từ nhà hay như mang thêm thật nhiều thứ linh tinh bên người.

Lăng nhớ rõ trong bảy người nam giới tham gia lúc này có một cậu chàng rất xui xẻo hôm nay bị ốm nên mặc trên người rất nhiều quần áo ấm. Đã vậy hẳn ta còn có một đồng thứ linh tinh trong túi. Lần kia thì đầu tất cả mọi người đã bỏ hết đồ mà cậu ta quần áo trên người vẫn còn y nguyên. Thật không biết so với Lăng ẩn gian lúc này thì ngày hôm nay ai mới là người chiến thắng.

Một cuộc đấu khác loại giữa thần linh và người phạm???

...

Kết thúc chương 15.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Cởi đồ

Sau khi chứng kiến mọi người mặc quần áo xong xuôi tất nhiên là đến thời điểm Mc đi phỏng vấn thông tin từng người cũng nhân tiện để mọi người nhìn kĩ tác phẩm thời thượng mà bây giờ đang mặc.

Quần áo nhiều màu sắc lại trật trệ đúng là tạo lên những hình tượng rất buồn cười. Như một cậu bạn bị bạn nữ tính nghịch buộc mặc áo cộc mặc bên ngoài áo len các loại. Ác nhất là cậu bạn bên cạnh Lăng hiện tại đang mặc một chiếc quần sóc trắng có in thật nhiều đốm tròn đen bên ngoài quần dài.

Thật đúng là đủ khôi hài thôi.

Nhất là khi Mc cố ý không phỏng vấn cậu ta mà để lại tới cuối cùng mới giành thời gian phỏng vấn.

Tốt rồi. So với đó trên người Lăng tuy rằng bên trên bừa bộn không thể tả đủ loại quần áo quần quanh nhưng ít nhất những giây cuối cùng cậu có kiểm lấy một chiếc áo sơ mi trắng phủ lên người vì vậy nhìn qua cũng không quá mức tệ hại. Hơn nữa cậu còn kiên quyết không mặc bất kì chiếc quần kì quái nào trong thùng.

Khắc khắc... Cứ nhìn tên đứng giữa mặc một chiếc quần tất đen của con gái. Đôi chân cậu ta nhỏ nhỏ mảnh khảnh nhìn qua thật đúng là rất phù hợp. Khả năng lúc ông anh Mc phỏng vấn và khán đài nghiêng ngả tiếng cười thì Lăng không thể không thăm may mắn về quyết định anh mình khi nãy của mình.

Cũng vì trang phục quá bình thường nên phần phỏng vấn giới thiệu của cậu ngay từ đầu và cũng là qua loa nhanh nhất.

...

- Được rồi. Chuyện đã đến nước này thì tôi cũng không thể không thực lòng thông báo với các bạn. Bởi vì trình độ thời thượng quá cao siêu của mọi người khiến cho ban tổ chức vô cùng khó khăn phán đoán ai là người đoạt được 2 triệu đồng giải thưởng...

- Tôi nhắc lại đây là 2 triệu đồng giải thưởng, hai người mỗi người hai triệu. Tin rằng với đa phần sinh viên chúng ta đó cũng là một số tiền không nhỏ rồi vì vậy mong rằng các bạn sẽ thận trọng ứng đối với tình thế tiếp theo.

- Bởi vì...

- Tôi xin tuyên bố quy tắc mới của trò chơi.

- Hiện tại chúng tôi sẽ yêu cầu các bạn thi đua với nhau. Mỗi một lượt các bạn cần bỏ xuống phía trước một món đồ. Người có thể bỏ ra món đồ khi tất cả những người còn lại đều không thể chính là người chiến thắng. Các bạn có ý kiến gì không?

Không người ý kiến gì. Có lẽ hiện tại cũng có rất nhiều người chưa kịp nhận ra dụng ý thực sự khi yêu cầu mặc quần áo cũng không biết chừng.

Nói chung cuộc đua khoe đồ của các cặp đôi chính thức bắt đầu.

Lượt một Lăng nhẹ nhàng cởi chiếc áo sơ mi khoác bên ngoài của mình, lộ ra bên trên hai cánh tay và eo cuốn lấy không biết là bao nhiêu cái quần áo. Đây hình ảnh làm không ít người ô lên.

Ngay cả mấy người biết chuyện từ đầu khi nãy trong một phút cuộc thi cũng không chú ý rõ ràng. Có lẽ là bị lỗi ăn mặc của mấy người khác làm phân tâm đi. Dù sao có thể gặp con trai mặc quần tất áo hoa may ô hay như có người mặc quần sọc trắng đốm đen bên ngoài quần dài cũng đúng là chuyện ít gặp. Có điều giờ nhìn thấy Lăng như vậy không ít người suy đoán phải chăng cậu bạn này ngay từ đầu đã đoán được nội dung thi rồi hay chăng.

Dù sao thì không người có thể rõ ràng được. Ngược lại cô gái nhỏ lúc này rất vui vẻ vì hai người trùng hợp mặc kiểu có lợi nhất này.

Ừm? Cô gái nhỏ đúng là chỉ cho rằng đây là trùng hợp mà thôi.

Đang tiếp tục cởi...

...

Rất nhanh, khi Lăng mới bỏ hết quần áo buộc trên một bên cánh tay thì đã có cậu chàng bỏ hết quần áo mới mặc trên người rồi.

Có điều trò chơi cũng không chỉ cho phép cởi nguyên đám quần áo vừa mới mặc từ trong thùng lên, các dạng đồ đặc khác tự bản thân mang theo đúng là vẫn có thể dùng tới.

Như vậy lại tiếp tục cởi...

...

Một bên cánh tay còn lại của Lăng cũng đã cởi hết. Cậu bạn đứng bên cạnh cậu lúc này hiện đang lâm vào khó khăn.

Thất lưng da, điện thoại, chìa khóa nhà, ví tiền, áo sơ mi ngoài, đôi dép dưới chân.

Xong. Cậu ta đã cởi hết những thứ có thể cởi mất rồi. Vậy mà các thí sinh bên cạnh vẫn còn nhiều quần áo lắm. Cũng tại cô bạn thi đồng thời cho rằng ăn mặc phong cách là được nên cậu mặc ít quần áo hơn mọi người nhiều. Đồ đặc linh tinh trên người cũng ít thành ra tuy rằng có tới hai cậu bạn khác cũng đang trong tình trạng tự cởi đồ vật của mình để thay thế nhưng cậu lại thành người đầu tiên hết thứ để cởi. Đôi khi là người dẫn đầu nó khổ như thế đấy!

Mc rất nhanh phát hiện tình trạng của con cừ non này.

Mềm! So với những tên chuyên môn pha trò lời đời như hai chàng Mc thì mới từ quê lên thành phố cộng thêm lần đầu lên sân khấu chơi trò chơi như thế này. Được rồi! Hiển nhiên đây là một con cừ non mười phần mười.

- Thế nào???

- Sao hết sớm thế!!! Đây ...

- Không ổn lắm à nha!

- Nhớ! Đàn ông là không thể nói không được biết không!!!

Mc số 1 hơi hơi làm nhấc nhỏ, vỗ vỗ vai tỏ vẻ bạn chí cốt... rồi lượn. Mc số 2 rất chuyên nghiệp đúng lúc thay thế vào.

- Cũng không phải không có gì để cởi...

- Chúng mình người là người phóng khoáng lạc quan. Đã lên đây được nổi tiếng với đời thì phải chơi cho nó hết mình có đúng hay không?

- Đã muốn chơi thì chơi tới bến luôn đề...!

Mc số 1 từ xa đá xoáy thêm vào.

- Chắc...Chắc... Cởi quần dài đề! Có cái gì ... đâu ... mà xoắn với chả xuyết!

Vốn dĩ Mc 2 định trêu chọc như thường lệ rồi lượn đi khiêu khích hai tên tình trạng tương tự khác một chút, ai ngờ cậu chàng vừa bị khiêu khích xong này tâm thần thể nào thật đúng là còi quần dài thật. Lãng cũng giật mình không kém. Cậu nhớ rõ kiếp trước lượt này liền có ba tên thời điểm này nhận thua ra ngoài luôn rồi. Không hiểu sao hiện tại lại có một tên đúng như Mc nói khích tiếp tục còi quần.

Mèm! Một thanh niên quần đùi áo thun lập tức hiện ra trên sân khấu.

Được rồi! Ở nhà cũng không ít mặc như vậy đi chơi bóng. Cũng không phải không thể.

Mọi người nghĩ vậy liền thôi.

Có điều...

Sau đó liền có vẻ gay go hơn nhiều. Cậu chàng này đúng là bị khiêu khích xong. Khả năng có hai cậu bạn lại đến tình trạng tương tự đây này.

Lúc này hiệu ứng dê đầu đàn nó hiển hiện ra. Giá mà cậu bạn trước đó chùn bước xin tha thì hai cậu bạn này cũng có thể nhẹ nhõm ra ngoài. Khả năng tên kia vậy mà còi quần dài. Đây...

Cũng không thể thua chị kém em thôi.

Đàn ông với nhau cả.

Vậy không có gì nữa để giằng. Cởi thôi!!

Xong! Ba tên quần đùi áo phông hiện ra trên sân khấu. Bốn người còn lại chỉ còn Lãng và cậu bạn kiếp trước chiến thắng là còn không ít đồ trên người. Hai cậu bạn khác có vẻ cũng đã hết hi vọng thắng.

Lượt tiếp theo lại đến.

Lần này cậu chàng còi đầu tiên rất thẳng thắn cởi áo cộc tay trên người.

Trong cái nhìn ngỡ ngàng của mọi người, không hiểu vì sao lần này cậu ta chủ động thế, Mc còn chưa cả khiêu khích đây này. Chẳng lẽ thật đúng như vừa nãy nói, muốn chơi là chơi tới bến luôn.

Có điều rất nhanh chân tướng lộ ra. Bên trong chiếc áo cộc tay lại là một chiếc áo ba lỗ.

Chep! Rồi thôi, dù sao đi chơi bóng ăn mặc như vậy cũng không ít.

Quả nhiên hai tên còn lại cởi bỏ áo thun bên trong cũng tương tự lộ ra hai chiếc áo ba lỗ. Thật không biết áo ba lỗ từ hồi nào lại phổ cập được đến như vậy không biết.

Thấy ba người này quá tự giác cởi đồ, hai Mc thật đúng là tự dưng phát hiện mình không có việc gì để làm. Tuy rằng có chút buồn bực nhưng cũng không thể làm gì. Hai người thấy vậy đành tiếp tục thúc giục những người còn lại nhanh cởi.

...

Kết thúc chương 16.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Cởi cởi cuồng ma

Lãng và một cậu bạn khác vẫn giống nhau đơn giản bỏ một cái áo là xong. Hai người còn lại một người thấy chuyện diễn ra như vậy cũng không còn cách nào khác đành cởi bỏ quần dài. Lúc này có cậu chàng mặc áo sơ mi trắng quần cộc đen, hình tượng đúng là có chút buồn cười.

Khả năng một cậu nhóc còn lại thì chủ trừ mãi không chịu cởi.

Này hai Mc không vừa lòng rồi. Bên cạnh các bạn các bè cởi hết cả rồi. Áo ba lỗ, quần đùi đen, quần đùi hoa hoa quả quả thần khí các kiểu cũng đã hiện ra. Này anh choáng nha! Tên áo sơ mi quần âu này chẳng lẽ còn muốn đi ngược dòng thời đại??? No no no! Đòi làm gì có chuyện ngon ơ như thế!!!

Này không thể được. Nếu để cho cậu ta rút lui thành công, như vậy không phải rất không công bằng đối với mấy người vừa cởi đồ kia sao.

Dù sao mấy người kia đã biết là không thể chiến thắng mà vẫn chơi nhiệt tình vẫn chơi hết mình. Đây hiện tại có người muốn phá đám trước hết phải hỏi ý kiến hai người Mc bọn họ đã. Mà ý kiến của bọn họ tất nhiên là kiên quyết không đồng ý. Kiên quyết tiến hành coi đến bến luôn.

Dù sao các thầy cô trong trường đều đã rời đi. Rạp hát lúc này toàn người trẻ tuổi với nhau cả. Lúc này không quay thì đợi đến khi nào cơ chứ.

Và thế là không ai bảo ai cả hai đều toàn lực dùng sức khiêu khích, khuyến bảo, đe dọa các thể loại yêu cầu đối phương theo dòng trào lưu, không thể trở thành vật cản của bánh xe lịch sử tiến bộ.

Cách mạng coi đồ chưa thành công, chưa đến điểm dừng thì các đồng chí không thể từ bỏ. Thắng lợi là từ tay chúng ta xây dựng mà ra. Quá trình có thể nhiều chông gai và gian khó nhưng chúng ta phải tin vào chính mình, tin vào đảng, tin vào chính phủ. Nói chung là hoạt động lần này không có sai lầm về chính trị, cứ yên tâm mà coi đồ đi... bla bla.

Nói một thôi một hồi cuối cùng...

Anh chàng bắt đầu đi coi áo.

Bên trong trần như nhộng!!!

Hóa ra cậu ta hôm nay ăn mặc có chút thoáng mát trên người chỉ có nguyên áo sơ mi mà thôi. Quần dài bên dưới cũng không có quần cộc. Nói ra thì ngượng hơn nữa Mc cầm micro nói một hồi mà có chịu đưa micro cho cậu giỡn bày đầu. Nếu cứ như vậy thôi thì cậu lại sợ đám bạn học phía dưới cái nhìn. Hơn nữa không khí náo nhiệt như vậy, so với quần đùi áo ba lỗ thì coi trần cũng chỉ tăng lên tí xíu thôi mà. Đàn ông con trai sợ gì!

Khẽ cắn răng ... cậu coi!!

Hai Mc thấy này ngớ người. Khán giả cũng ngớ người. Mọi người thật đúng là không nghĩ bức cậu bạn kia tới tình trạng như vậy. Ai bảo mấy tên trước đó bên trong đều là hết quần dài liền có quần đùi, hết áo dài rồi lại có áo cộc tay, áo ba lỗ cả đây. So với đó cậu bạn này áo sơ mi quần dài còn đầy đủ chán. Kết quả...

Chẹp. Hóa ra cậu bạn này lại cấp tiến như vậy. Hai Mc lúc này ngược lại ngượng ngùng vì biểu hiện vừa rồi của mình.

Khả năng cuộc thi vẫn còn tiếp tục~

Đột nhiên cảm giác ép người coi quần áo...xxx không sai chút nào! Hai anh chàng Mc càng trở nên hăng hái.

Những con cừ non đáng yêu...

Hai anh tới đây!!!

Hai chàng Mc trong lòng vang lên tiếng gào thét đầy man rợ.

Lặng đột nhiên có chút lạnh run run.

Coi đồ lại tiếp tục...

...

Lần này cậu chàng vừa coi trần xong ngược lại là dị thường kiên quyết không coi quần. Hơn nữa hai vị Mc cũng đoán đoán được phần nào bên trong là loại... quần tam giác gì rồi. Biết rõ không kiên được gì từ chỗ này, hai người nhanh chân chạy tới ba tên áo ba lỗ quần đùi kia để tìm kiếm đột phá.

- Nhìn! Thấy! Chưa...!!!

- Người ta cũng coi rồi đấy. ... Anh là anh rất đánh giá cao tinh thần của chú!

- Cũng đừng có làm anh thất vọng nghe không!!!

Đây là Mc số 1 rất anh bạn chí cốt bày tỏ quan điểm với cậu chàng coi quần đầu tiên.

- Chúng mình vốn là đi sau.

- Hiện tại cơ hội đi sau đón đầu nó đã sờ sờ ngay ra trước mắt. Cậu cũng đừng để con thất vọng đấy nhé...!!!

Mc số 2 ngược lại giọng xu nịnh mười phần cậu chàng chịu mặc quần tất trước đó. Đây là một đối tượng đáng giá để đầu tư không phải sao?

- Đừng ngần ngại nữa. Chú cứ làm hết mình đi!

- Phải biết...

- Người đàn ông quyền lực nhất trong cái trường này đang ủng hộ chú.

- Biết chưa???

Ông anh đội trưởng cũng không nhìn được nữa chạy lên góp phần, xúi giục cũng rất có một phong cách riêng. Đối tượng là anh chàng mặc quần cộc ra ngoài quần dài giờ đang dao động dử dội.

Còn Lăng và cái tên cả người toàn đồ linh tinh là đồ linh tinh kia ngược lại sau khi một bên cởi một chiếc áo này mặc thêm, một bên vứt một chiếc áo cuối cùng lấy từ trong thùng thì không ai để ý đến. Tình hình có vẻ... thê lương lắm lắm!!!

Mềm. Hai cái thằng này cứ để tý nữa hẵng xử. Đây là ý tứ chung của ba ông anh đang xúi dục trên đài.

...

Và thế là vất vả lao động đôi khi lại không thu hoạch được thành quả tương ứng. Ngược lại vô tâm quan sát có lúc lại khiến người ta bất ngờ.

Vốn hiện tại có ba người quần đùi áo ba lỗ ban đầu và một cậu bạn quần cộc áo sơ mi, hiện tại ba người có Mc hoặc người khác chạy lên kè kè khuyên bảo. Cậu chàng còn lại không hiểu ra sao có chút khó chịu.

Và thế là không chấp nhận trầm mặc thêm nữa.

Cậu cởi!

A lẽ háp. Một chàng trai quần cộc cởi trần xuất hiện.

Này kết quả không chỉ bất ngờ với mọi người mà so với kỷ lục trước đó quần dài cởi trần đã tiến bộ vượt bậc.

Không chỉ thế. Này mỗi lần vừa ra ba cậu chàng còn lại nhìn nhau rồi cũng lần lượt cởi áo. Trước đó không ai ngờ tới một anh bạn quần cộc áo sơ mi kia cũng là chỉ mặc áo sơ mi không mà thôi. Thành ra trên sân khấu liên tiếp tăng thêm ba cậu chàng quần cộc cởi trần. Tính đến hiện tại có bảy người tham gia thì năm người đã hoàn toàn chỉ còn lại chiếc quần đùi trên thân mà kết thúc. Rạp hát bật điều hòa khiến cả đám đột nhiên có chút lạnh run run.

Tất cả con mắt rục rủa nhìn về hai tên lăm lăm đồ còn lại.

Chiến đấu hết sức đồ mắt.

Lượt cởi đồ tiếp theo bắt đầu...

...

- Thôi thế này. Bây giờ cũng chỉ còn lại hai người tranh nhau mà thôi. Chúng tôi cũng không còn hơi sức đâu mà khuyên nhủ nữa.

Mc số 1 than thở tỏ vẻ mệt mỏi.

- Nói chung xã hội bây giờ, con người á... là cần phải tự giác!!!

Mc số 2 chêm lời tiếp nối.

- Một số người đã làm tức giận nhiều người rồi thì cố mà cải thiện cảm quan đi!!!

Còn trên sân mà cầm micro hiển nhiên là ông anh đội trưởng khi này. Nói xong anh chàng còn trả lại micro cho ban tổ chức rồi đi xuống. Mười phần tỏ vẻ làm mẫu tự giác nó là như thế nào!!!

- Rồi rồi... tranh thủ tự giác so so cởi đồ đi.

Nghe Mc thúc dục như vậy, Lăng và cậu bạn kia cũng liền dang tự đi tới trước đồng đồ của mỗi người để lại phía trước tiến hành tiếp tục so đấu.

Lăng cởi ra một chiếc áo ni khi này mặc được trên người, đối diện vứt ra điện thoại di động.

Lăng lại cởi một chiếc áo chỉ mặc được một cánh tay bên trong. Đối diện ném ra kính cận.

Lăng cởi nốt chiếc áo mặc một tay bên tay còn lại. Đối diện quăng đi khăn quàng cổ.

Lăng quăng đi chiếc áo chỉ kịp trùm lên cổ. Đối diện ném đi mũ len trùm đầu.

Qua đây có thể thấy tay này quả nhiên bị ồm thật!!!

...

Kết thúc chương 17.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Cuối cùng kết thúc

Trên sân khấu, hai người thanh niên đứng lù lù trước đồng hồ ngườm ngườm nhau.

Lăng còi ra một chiếc áo nỉ khác bên trong, đối diện vứt ra đồng hồ đeo tay.

Xxx! Lăng trên tay ngược lại không có đồng hồ. Dù sao toàn xem giờ bằng điện thoại di động.

Lăng còi chiếc áo cuối cùng, cũng là món đồ cuối cùng lấy từ trong thùng, đối diện ném ta một chiếc nhẫn đeo tay.

Móa! Thằng nay bộ có người yêu mua nhẫn cho chẳng??? Lăng ngược lại giờ có bạn gái nhưng không có nhẫn.

Đột nhiên cảm thấy nhẫn rất quan trọng bộ đáng!!!

Lặng lẽ, Lăng giờ ném xuống đất điện thoại di động. Đối diện liền vứt ví tiền.

Ngon! Lăng giờ vứt ví tiền. Đối diện ném xuống dây xích đeo tay.

Cái này ngược lại cậu đúng là không có.

Rồi! Lăng đành vứt đi đôi dép. Đối phương ngược lại ném đi xích vòng cổ.

Mẹ! Thằng này tuổi chó hay sao? Toàn xích là xích.

À! Quên mất là hai người cùng năm sinh. Nói vậy chắc hẳn nó sinh vào tháng chó rồi~

Lăng hậm hực vứt chìa khóa phòng trọ. Đối diện giờ còi giày vứt đi.

Hừm? Hóa ra là lười còi giày các kiểu!!!

Lăng nhếch nhếch miệng ném chìa khóa nhà ở quê. Mới lên hà nội còn chưa hợp hai vào làm một. Lúc này vẫn còn bỏ quên ở trong túi quần.

Đối diện còi bút tất ném ra.

Lăng hậm hực 5s!...

Hóa ra đeo giày cũng có chỗ tốt của nó đó!!!

Cậu chàng nghĩ ngợi chút liền còi thắt lưng ném đi. Đối diện hơi chần chừ cũng còi thắt lưng ném xuống.

Đột nhiên cảm giác hai người rất cân tài ngang sức bộ đáng~

Lăng có chút bí. Cậu cũng không còn nhiều thứ để mà quần nhau với đối phương. Quần áo dày dép thì ai cũng mặc, hơn thua thường chẳng đáng bao nhiêu.

Khẽ cắn răng, Lăng vứt xuống cây bút bi trong túi áo. Đây là hôm qua ghi ghi chép chép vẫn còn cái ở đó. Đây ngang ngửa vũ khí nguyên tử vào lúc này. Thằng kia hẳn cũng không có mang bút bi bên người đi.

Quả nhiên...

Đối phương cười cười ném chìa khóa xe máy!!!

Lăng lặng thinh.

Mình còn đang bay hoay có hay không nên mua xe đạp thì đối phương đã có xe máy dừng.

Người so với người quả nhiên tức chết người! (Dù rằng mình đã là thần cũng không thoát~)

Vũ khí cấp vũ khí nguyên tử của cậu ngược lại bị vô hiệu hóa quá dễ dàng.

Gay go nha!

Chẳng lẽ lại tới thi đua còi áo rồi.

Nhìn lướt xung quanh một đám thanh niên quần đùi còi trần, Lãng khẽ cắn răng còi áo sơ mi.

Không phải là không dám còi, chỉ vì không biết có đáng hay không.

Đối diện cũng còi áo sơ mi ngoài.

Cả hai ngược lại đều mặc áo cộc tay bên trong.

Này gặp khó rồi. Đến sau đó là từng bước kinh hồn nhá. Cũng không thể bắt cậu còi trước suốt chứ.

Lãng khẽ ra dấu.

Đối diện đột nhiên cười nắc nẻ như chuột sa chĩnh gạo. Tay nó phiêu phiêu nhẹ nhàng ném ra một vật gì đó.

Mc nhìn xong liền tuyên bố đối phương ném ra chứng minh thư.

Lãng ngớ người.

Bà mẹ nó! Này cũng được.

Phải biết là chứng minh thư cậu đúng là có. Khả năng nó là ở bên trong ví tiền luôn. Lúc này vứt đi ví tiền thì ai còn chơi xấu lôi đồ bên trong ra chia nữa chứ. Hơn nữa đối diện cũng không làm như vậy. Hắn ta vứt ví tiền trước như thế ngược lại Lãng đúng là ngượng ngùng làm chuyện kia.

Mềm! Hóa ra là nó làm từ trước đó rồi. Quả nhiên là cậu vẫn còn non và xanh trong mấy vụ này lắm. Có thành thần rồi thì cũng không ăn thua.

À rồi. Cậu đúng là muốn biến ra thanh gươm hoặc nỏ thần để ném. Khả năng vẫn đúng là không thể làm như thế được.

Hiện tại cậu liền phải đối mặt với vấn đề còi hay là không còi.

Nếu còi cậu còn chiến đấu được hai lượt, một quần dài và một là áo cộc tay. Đến lúc đó xong hiển nhiên là như các thanh niên khác quần đùi còi trần rồi. Có điều Lãng mới không điên biết thua mà vẫn còi. Hiện tại phải tính toán toán đối phương.

Lúc này bề ngoài hắn ta đúng là vẫn còn áo cộc tay và quần dài y như Lãng. Có điều ai biết bên trong cái quần kia là loại nào.

Nếu không phải quần cộc mà là loại tam giác thần thánh hoặc trong truyền thuyết bên trong không mặc gì kia thì... .

Đối phương còn 1 lượt. Như vậy hiển nhiên sau cùng là Lãng thắng.

Nếu mặc giống nhau hiển nhiên là hòa, trường hợp còn đồ khác thì không nói cũng biết là thua.

Còi hay không còi?

Này là một vấn đề. Nguyên nhân bởi vì hiện tại tất nhiên đến phiên Lãng còi trước. Vừa rồi dù sao đối phương cũng đã bắt đầu trước rồi.

Nhìn chù trừ hai người, hai ông anh Mc cũng biết giờ đã đến lúc quan trọng nhất. Hiển nhiên là đã đến thời điểm các anh cần tái xuất giang hồ. À không! Phải là giang hồ cần các anh mới đúng!!!

Vậy không còn gì để nói,..

Các anh em... Tiến lên thôi!!!

Còi còi còi... cùng còi tới bên nào!!!

...

Kể trên là hành trình gian nan trong mười phút định mệnh vừa qua của Lãng. Lúc này không ai đưa micro, cũng không ai nói chuyện.

À rồi. Ông anh Mc kia còn hỏi ý kiến một cậu bạn sau khi còi xong cảm nhận như thế nào?

- Mát anh ạ!

Chẹp! Cậu ta trả lời ngắn gọn và xúc tích như thế đấy.

Đang lúc Lăng quyết định mình cũng chơi tới bến một hồi. Một vòng tay xinh xắn từ sau lưng ôm chầm lấy cậu. Một giọng nữ đột ngột vang lên.

- Bọn em không chơi nữa! Mọi người đừng ép anh ấy!

Vì không có nói qua micro nên khán giả phía dưới đúng là chỉ thấy cô gái nhỏ tiến lên ôm chầm lấy Lăng mà thôi. Tiếng huýt gió, cười cười bàn tán trên chộc các loại nổi lên. Trên sân khấu mấy ông anh Mc đúng là có chút ngượng ngùng. Dù sao mang tâm lý coi đồ cũng không phải mình, lại thấy mấy cậu nhóc trước đều coi nên có chút tâm lý bất buộc hơi quá. Bình tĩnh tâm tình lại đột nhiên phát hiện trò chơi lúc này có chút đi quá đà mất rồi. Vốn dĩ đơn giản so so đồ lại biến thành khiêu khích nhau coi quần áo. Đây...

Là... là có chút không hay!!!

Ngược lại phía sau lưng của Lăng, cô nàng giờ ngượng chín cả người. Khuôn mặt vui sâu vào sau lưng cậu chàng, nhất quyết không muốn lộ mặt ra nữa.

- Được rồi. Vậy em cũng chịu thua không chơi nữa. Các anh thông báo đi.

Lăng cười cười thân nhiên lên tiếng.

- Tốt rồi. Các anh mang quà ra đi. Cậu kia có coi cũng vẫn thua mà thôi.

Đối diện cậu bạn đối thủ lúc này chợt vút ra một tấm bằng lái xe.

Khá lắm!

Không nghĩ tới tên này ngay cả chứng minh thư và bằng lái xe đều lấy từ ví tiền ra chia đôi làm hai lượt. Cậu thua quả nhiên không oan!

Mà nghĩ lại cũng đúng. Chia khóa xe máy đã có sao có thể thiếu bằng lái xe. Đã lấy ra chứng minh thư thì tất nhiên cũng không thể không lấy ra bằng lái xe chứ.

Đang lúc mọi người than thở tên này lâu cá thì cậu ta tiếp tục vút đồ ra.

Mấy vỉ thuốc kháng sinh, bật lửa, bao thuốc lá, chìa khóa xe máy bạn gái, chìa khóa phòng trọ (thằng này đúng thật là có mang theo), một bộ bài tứ lơ kho, một máy chơi game cầm tay nuôi thú ảo loại nhỏ, bao cao su (**** nó)...v.v.

Này...

Mọi người tròn mắt há ngoác mồm nhìn đồng đồ linh tinh vừa bị ném ra.

Khỏi nói, đoán chừng hôm nay cả cái hội trường này không người chơi trò này có thể thắng hẳn.

Tất cả lặng lẽ.

Nghĩ vậy hóa ra tên này vừa rồi thật ra chính là muốn lừa lừa cho Lăng coi đồ thôi. Đoàn chừng nhìn ra Lăng có ý lùi nên mới giả vờ cùng đường như thế. Hiện tại bị cô gái nhỏ đánh gãy nên mới lòi cái đuôi cáo ra.

Mềm! Cha này quái thật!!!

Và cũng bởi vì như vậy trò chơi liền đến đây chấm dứt. Tất nhiên là khi chân tướng giải thưởng 2 triệu nhân đôi kia được phơi bày ra thì cũng khiến cho tâm lý của nhiều người cân bằng rất nhiều.

Tiếng ha ha không ngừng.

Chep chép! Nhất là nghe được cả thêm chi tiết nếu trong vòng một tháng không nộp đủ số tiền nhập học thì vé giảm giá này cũng mất luôn. Tâm lý của nhiều người vì vậy càng nhẹ nhõm hơn nhiều lắm.

Buổi khai giảng đầu năm cũng liền như vậy mà kết thúc. Để lại không ít câu chuyện cho mọi người bàn tán say xưa.

Ngày này đối với Lăng cũng cứ như vậy yên lặng trôi qua như thế đấy.

...

Kết thúc chương 18.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đại hội tiến hành

Ngày đầu tiên khai giảng dường như thật sự kết thúc sau khi Lăng qua loa trả lời câu hỏi của cậu bạn cùng phòng khi cậu về nhà buổi tối. Trên facebook nhận nhạo không ít. Tuy nhiên cũng không có gì ghê gớm lắm. Nói vậy các sinh viên khóa mới ở các tỉnh lẻ không phải ai cũng có điều kiện sử dụng máy tính trước khi lên đại học chứ nói chi biết dùng facebook. Còn các sinh viên khóa trước không phải ai cũng quan tâm chuyện khai giảng của đám đàn em mới tới này nó diễn ra như thế nào.

Có điều dù là gì đi chăng nữa thì chuyện của Lăng và cô bạn gái nhỏ Vũ Trần Linh cũng được truyền miệng khắp niên cấp của cậu. Tên của Lăng cũng được không ít người trong đội tình nguyện, các câu lạc bộ trong trường biết đến. Cậu cũng trở thành đối tượng chú ý, một viên mãn tốt được một ít người quan tâm trong giai đoạn tuyển thành viên mới này.

Tiếng tăm lúc này cũng là nền tảng tạo thành không ít rắc rối ngày sau của cậu chàng. Khả năng hiện tại Lăng ngược lại không muốn quan tâm và cũng không thể quan tâm nổi.

Cậu đã chìm vào giấc ngủ sâu mất rồi.

Đêm nay lại là một đêm bình thường sao không???

Có lẽ vậy!

...

Vùng ven biển ngoài khơi biển Đông...

Một khối mây không khí ẩm nhỏ giọt nhiên xuất hiện, tụ hợp lại trên không trung. Mây mưa nhỏ tuy rằng là đột nhiên xuất hiện nhưng vì thể tích không lớn nên không khiến những người làm dự báo thời tiết chú ý. Ít nhất hiện tại là như vậy. Lúc này mặt biển tĩnh lặng. Trên không trung bầu trời sâu thẳm thẳm. Một đám mây đen xuất hiện giữa màn đêm tĩnh khời đầy sao. Sóng vẫn đập trùng như thường lệ. Có điều nơi này dường như đã không còn bình yên như lúc trước. Có một thứ gì đó đang im lặng tồn tại.

Sự im lặng trước cơn bão!!!

Cùng lúc đó, khắp nơi trên lục địa như ẩn như hiện có sự thay đổi.

Mọi thứ đã chệch ra khỏi quỹ đạo vận mệnh.

Nho nhỏ thôi~ Nhưng chỉ một chút như thế cũng đủ làm lịch sử xoay vần.

Tương lai đã không thể báo trước.

Hồ gươm, Tháp rùa...

Một cánh cửa không gian đột ngột mở ra, cánh cửa lấp lánh ánh sáng nhưng không một ai có thể nhìn thấy được. Một bóng người từ bên trong cánh cổng bước chân ra.

- Không phải ở nơi này???

- Kì quái!!!

Làm bầm làm bầm, bóng người lại mở ra một cách cổng không gian khác rồi chui vào.

Tiếp đó cả hai cánh cổng đều nhạt dần rồi biến mất.

Không gian trở lại yên tĩnh như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Đêm nay là một đêm dị thường...!

...

Suốt một tuần sau đó, Lăng bắt đầu đời sống sinh viên kiếp này của mình. Buổi sáng theo lịch trên thời khóa biểu đi học giáo dục chính trị đầu năm của nhà trường tại nơi rạp hát hôm qua. Lớp học chán ngắt nhưng không thể không đi vì sẽ đánh vào việc có tư cách được dự thi cuối kì hay không.

May mắn là sinh viên trường cậu không như những trường khác phải tới nơi khác để tham gia học tập nghĩa vụ quân sự ngoài trời. Ừm. Nghe nói phải sang đầu kì hai mới có thì phải. Ngược lại lúc này Lăng không cần quan tâm.

Buổi chiều mỗi ngày cậu chàng theo chân các thành viên tích cực khác trong lớp chuẩn bị một tiết mục theo yêu cầu của hội sinh viên để tham gia biểu diễn trong buổi chào khóa mới sắp tới.

Trong lúc này bên cạnh Lăng lúc nào cũng có bóng dáng của Vũ Trần Linh kề bên. Mà mà... dù sao cũng là học cùng lớp đại học thôi. Lăng tích cực tham gia hiến nhiên Linh cũng sẽ ở bên cạnh.

Nói tới sau khi buổi lễ khai giảng hôm trước kết thúc xong, hai người cũng đã chính thức xác lập quan hệ người yêu với nhau. Vốn đã từng trải qua đời sinh viên nên cả chiều hôm đó Lăng liền quen cửa quen ngõ đưa bạn gái nhỏ của mình đi dạo chơi khắp khu phố cổ của Hà Nội. Tuy rằng tiêu tốn không ít nhưng hiệu quả cũng rất không tồi.

Mềm! Cứ nhìn hai người lúc này như keo như sơn và ánh mắt bốc lửa của mấy thằng bạn cùng lớp khi cả đám bọn họ cùng nhau chuẩn bị tiết mục là biết rồi.

Đối với cái này Lăng cũng khá là thỏa mãn.

Hê hê... ai bảo kiếp trước cậu là người có bạn gái muộn nhất trong đám bạn cùng lớp này thôi. Khi đó cậu chàng bị lấy ra trêu chọc cũng không ít. Hiện tại ngược lại có thể thoải mái trả thù rồi.

Khắc khặc... Anh sẽ cho các chú thèm chết luôn~

Còn cái gì vì một thân cây mà từ bỏ cả khu rừng... v v.

Xin lỗi nhá! Anh đây là thần rồi. Nay sau đó chắc chắn sẽ không là vấn đề đâu!

Cậu chàng chắc chắn lắm như vậy đấy. Có điều liên tục nhiều ngày bận rộn xoay quanh những chuyện trong sinh hoạt khiến chút cảm giác trở thành thần linh cao cao tại thượng trong lòng Lăng cũng nhạt dần nhạt dần. Có lẽ cứ như vậy không lâu sau cậu cũng sẽ quên những thứ này đi cũng không biết chừng. Có khi sẽ mang theo bí mật có năng lực siêu nhiên bình yên xuống mồ cũng không phải không thể.

Buổi tối nằm ở nhà nghịch máy tính, một hai ngày đầu Lăng còn hăng hái tìm hiểu thông tin các vị thần ở Việt Nam.

Chep! Cũng không thể trông cậy có thần linh nước ngoài xuất hiện ở Hà Nội đi. Dù sao là cậu không tin.

Tiếc là truyền thuyết về các vị thần linh của Việt Nam không nhiều, hơn nữa cũng rất đơn lẻ, khó tìm và ...

Nhàm chán cực kì!!!

Này khiến mấy ngày sau đó cậu quay ngoắt sang đọc truyện mạng cho rồi. Dù sao sợ rằng cả đời này cậu cũng chẳng gặp nổi ông thần nào khác mất. Tuy rằng lần trước dùng nghi lễ trên sách gọi ra Rùa thần. Khả năng Lăng giờ có chút tâm lý an phận thủ thường trong người. Chiến đấu với thần linh quá nguy hiểm, có thể gặp thì tiêu diệt, không thì thôi. Này cũng chính là tâm lý của cậu chàng bây giờ. Muốn cậu lại lập nghi thức gọi thần ra để chiến đấu là không thể nào.

Cho tới mãi sau này Lăng mới hiểu vì sao lúc đó tính cách của mình lại kì quái như vậy. Rõ ràng trước đó điên cuồng, chỉ vì hi vọng thành thần thành tiên mà tiêu tiền tiến hành nghi thức không biết. Lúc này rõ ràng có nghi thức trên người lại không chịu thực hiện.

Nguyên nhân chính bởi vì hiện tại cậu chàng không chỉ hấp thu quyền năng của Rùa thần mà còn bởi thế lấy nhiễm cả tính cách của đối phương lên người. Nhất là khi sức mạnh của hai người thực chất là cách rất xa nhau. Là một vị thần Rùa thần tất nhiên không sợ gặp phải chiến đấu, nó tri thức uyên bác, trường thọ và là điềm lành cho mọi người xung quanh. Tuy nhiên ngược lại bản tính tộc loài khiến nó sợ phiền phức và ...

Lười hoạt động.

Có lẽ này mới là lý do chính lúc đó Rùa thần nhường cho Lăng giúp đỡ xử lý mình để có thể nhanh chân trở về thế giới thần thoại mà không phải là rời đi chu du thế giới học hỏi tri thức hay cảm nhận thế giới mới... v v.

Rùa thần khi đó suy nghĩ đầu tiên chính là về nhà, hơn nữa muốn về nhà liền nhờ luôn kẻ trước mắt đưa mình về thế giới thần thoại đi cho nhanh.

Quả nhiên như lời Pandora từng nói...

Cậu là một kẻ may mắn không phải sao?

...

Bây giờ thời gian học chính trị trôi qua...

Ngày thứ tám là một ngày có chút đặc biệt.

Hôm nay là ngày tổ chức đại hội lớp.

Mà mà... cái này cũng không cần lưu ý.

Chủ yếu cần quan tâm chính là hôm nay là ngày bầu ban cán bộ lớp mới mà thôi.

Trước đó nhà trường chỉ tạm cử ra một cô nàng trong lớp làm lớp trưởng tạm thời. Qua ngày hôm nay ban cán bộ lớp bầu xong mới có thể coi là chính thức được. Không giống như tiểu thuyết tình tiết thường gặp kiểu như nhân vật chính phớt lờ không để ý mấy chuyện bầu cán bộ này nọ sau đó vu vơ thế nào bị người khác đề cử rồi vu vơ lần thứ hai đột nhiên trúng cử...

Lăng đúng là đối với mấy cái này có hứng thú.

Không chỉ bởi vì nếu trở thành ban cán bộ lớp, nhất là một trong ba chức danh lớp trưởng, bí thư chi đoàn và hội trưởng chi hội. Đây cả ba đều là những chức trách có công tác có thể làm có thể quen biết với thật nhiều người trong trường. Quan trọng là quen thật nhiều em xinh tươi.

Nếu đánh so sánh trường đại học là một xã hội thu nhỏ vậy những chức vị này cũng đã là cán bộ cấp cơ sở rồi. Dùng chút sức lực đạt được chúng vào tay cũng không có gì xấu cả. Quyền lực đôi khi cảm giác thật bản thủ gì đó nhưng nếu có thể có quyền lực trong tay có khi lại là một chuyện khác hẳn. Đặc quyền trong người luôn là thứ khiến người ta hướng tới.

...

Kết thúc chương 19.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Thăng chức thành công

Buổi đại hội chi đoàn cũng không có gì nội dung để mà lưu ý. Thời gian trôi qua, cuối cùng Lăng cũng đợi được lúc bắt đầu tiến hành bầu cán bộ lớp.

Mà mà... trước đó tất nhiên là phần đề cử và tự ứng cử.

Đánh tan chủ ý của cô bạn gái nhỏ muốn đề cử mình, Lăng mạnh mẽ giơ tay muốn phát biểu. Sau đó trong ánh mắt có hơi bất ngờ của mọi người trong lớp cũng như các anh chị khóa trên đến tham quan, cậu chàng tự đề cử mình tranh thủ vào ban bí thư chi đoàn. Đây biểu hiện đúng là có chút không hợp với phong cách ẩn dẫu mình của người phương đông.

Khả năng Lăng biết chỉ có như vậy mới tạo ấn tượng tốt cho mọi người bỏ phiếu. Đây bởi lẽ người bình thường có thể không thích những người có tham vọng nhưng khó mà phủ định những người có tham vọng thường sẽ khiến người thường chú ý và đi theo. Tin tưởng người có tham vọng, có lý tưởng mục tiêu vẫn hơn là tin và bầu những kẻ nước chảy bèo trôi bị người ép buộc làm việc.

Tất nhiên cũng không chỉ mình cậu chàng biết tự đề cử. Đã có người mở đầu, tiếp theo đó không ít người giơ tay bắt chước theo. Ngại ngần có thể vẫn có những nếu làm theo đám đông thì cũng chẳng là gì. Cũng may đây là chức vị đầu tiên nên số người ứng cử, đề cử cũng không nhiều. Có lẽ là chờ đợi lần sau ít người cạnh tranh hơn đi. Tuy nhiên đối với đã chiếm được nước đầu như Lăng mà nói thì chuyện này cũng không còn quan trọng.

Quả nhiên, tiếp đó sau khi màn tự giới thiệu xong xuôi là đến phần bầu cử bằng dơ tay biểu quyết. Nhìn tên mình bị xếp ở vị trí bầu cử đầu tiên Lăng ánh mắt hơi hí lên. Trong lòng có chút vui vẻ. Tại sao nói chiếm được vị trí đầu xong Lăng lại vui vẻ đây.

Này chính bởi vì là người tự đề cử đầu tiên nên tên của cậu cũng được xếp ở vị trí biểu quyết đầu tiên. Mà thường thì đối với những chuyện không mấy quan trọng và cũng không mấy liên quan đến mình như thế này, vị trí được biểu quyết đầu tiên hầu như đều được đa số mọi người dơ tay ủng hộ.

Dù sao ở đây đều là trời nam biển bắc, ít có cái gọi là kết bè kết phái ủng hộ ngầm từ trước. Hơn nữa những ngày qua tích cực tham gia hoạt động cũng khiến Lăng có thêm không ít phiếu dơ tay ủng hộ. Một cái dơ tay mà thôi, người quen biết hiển nhiên là hơn mấy thằng chưa gặp mặt bao giờ không phải.

Cuối cùng kết quả ra lò đúng như Lăng suy nghĩ, càng về sau được số phiếu dơ tay lại càng ít. Đây bởi vì lượt giơ tay đã bị mọi người sai hết trước đó rồi. Ai mà còn rảnh giữ lại đợi tới bây giờ mới cơ chứ. Hiện tại mới quen, ai cũng như ai thôi. Hiển nhiên vì vậy Lăng cũng dễ dàng đạt được mong muốn trúng cử vào ban bí thư.

Tiếp đó dùng cách tương tự, Lăng nhanh tay đề cử bạn gái nhỏ của mình tham gia vào hội sinh viên. Ngược lại con gái xinh xắn đẹp đẽ luôn được các bạn nam giới ủng hộ, các bạn nữ cũng chưa tới mức vì thế mà ghen ghét. Dù cho rất đông người ứng cử đề cử nhưng hầu như mọi người ai cũng tung một phiếu cho cô nàng Vũ Trần Linh.

Kết quả nàng ta đạt được số phiếu tuyệt đối so với những người khác. Lăng lúc này ngược lại may mắn cạnh tranh cùng mình không có gái xinh nếu không dù cho có mọi thứ tính toán tẩn, tương tận ti mi đến đâu cũng thua mấy em gái xinh tươi lên trên đứng một đứng. Chỉ là đứng dậy hô một hô đảm bảo mọi thằng nam giới trong lớp đều vứt phiếu bầu cho mất em ấy ngay. Mới không quản mày là thằng nào và công hiến ra sao.

Mà mà... thậm chí vì em gái xinh tươi để dành lượt giơ tay bỏ phiếu cũng là có thể đấy.

Thời gian trôi qua, buổi đại hội bầu cử cuối cùng kết thúc. Mọi người lục tục ra về để lại 9 người trúng cử ban cán bộ lớp ở lại phân công chức trách cho nhau. Lớp trưởng và hai lớp phó, bí thư chi đoàn, phó bí thư và ủy viên ban chấp hành chi đoàn. Bên hội sinh viên cũng tương tự với hội trưởng chi hội,

phó hội trưởng và ủy viên ban chấp hành chi hội.

Nhìn khung cảnh lúc này Lãng lại nhớ tới chuyện xảy ra kiếp trước. Những biểu hiện ngày hôm nay của cậu trong đại hội cũng không khác mấy so với kiếp trước cậu từng làm. Có khác nhau hay chẳng chỉ là bên cạnh có thêm cô bạn gái nhỏ tồn tại mà thôi.

Nhớ khi đó đến lúc này cậu lại ngây ngốc chấp nhận đề nghị rút thăm để chọn chức vị mà buồn cười. Để rồi rút thăm phải chức phó bí thư chi đoàn trong khi số phiếu bầu trước đó là cao nhất.

Ngai ngừng không quyết đoán quả nhiên là nguyên nhân thất bại a.

Phải biết ba cái chức vụ còn con trong nhà trường này có thể nói là chẳng có mấy việc gì phải làm cũng như chẳng có lợi ích thực tế gì. Có lẽ chỉ có lớp trưởng là ngoại trừ. Tuy nhiên chức vị này cũng là một mối, là làm cu li nhiều nhất. Thành ra chỉ có bí thư chi đoàn và hội trưởng chi hội là còn có chút tác dụng lại thoải mái. Ngược lại những chức vụ còn lại chỉ là danh nghĩa an ủi cho có mà thôi. Vậy mà vốn mục tiêu lại bị cậu ngây ngốc làm mất đi trong trò chơi may rủi vốn không cần thiết.

Này...

Ồ đời không tranh giành, tranh giành mà không triệt để, quyết tâm mà không kiên định, lý tưởng mà không làm theo đến cùng...

Tất cả chỉ sẽ đưa người ta đến thất bại, đến tiếc nuối mà thôi.

Lý lẽ trên đời đâu đâu chả có. Chỉ là người có nhận ra nó hay không.

Than dài trong lòng. Lãng cất tiếng nói chuyện.

- Mọi người nghe mình nói này.

Tất cả 8 người còn lại ánh mắt nhìn sang.

- Ủm, trời đã trưa rồi. Cũng không phải phí thêm thời gian nữa. Mấy chức vụ nhỏ này nó cũng như nhau cả thôi. Cứ theo phiếu bầu mà xếp từ trên xuống dưới là được. Dù sao cũng là qua ý kiến số đông mọi người trong lớp xác nhận rồi thôi.

- Giờ điền chức vụ vào đơn báo cáo lên đoàn trường và hội sinh viên đi. Thế nhé, tớ đói lắm rồi. Đi ăn cơm trước đây.

Nói xong, Lãng cứ như vậy rời khỏi phòng học đi trước để lại tám người mắt mũi nhìn nhau.

Hiện tại một người đi mất, tuy nói tiếp đó 8 người có thể bàn bạc ra ý kiến khác không quan tâm ý kiến của Lãng cũng được, khả năng luôn có chút cảm giác ngai ngừng khó mà tiến hành. Ngược lại nếu theo ý kiến Lãng mà làm thì hiển nhiên chỉ có chính cậu ta và hai người được lợi, còn lại sáu người thua thiệt.

Hiện giờ chính là lúc đấu tranh giữa việc tranh giành hay là chấp nhận số phận.

- Thôi cứ theo cậu ấy nói mà làm đi. Dù sao cũng là kết quả mọi người trong lớp bầu.

Một cô nàng trong ban cán bộ lớp nêu ý kiến. Nàng ta ngược lại chính là lớp trưởng được nhà trường cử ra tạm thời trước đó. Cô gái trong đại hội được người đề cử, tiếp đó thuận lợi lọt vào danh sách. Hiển nhiên tất cả mọi người theo thói quen cũng liền bỏ phiếu giúp cô làm lớp trưởng tiếp luôn. Lúc này cô gái cũng là người được lợi nếu làm theo ý kiến của Lãng.

Người còn lại ủng hộ là Vũ Trần Linh.

- Vậy cứ như thế đi.

Cô gái nhỏ đánh nhịp đồng ý, đồng thời rất thông minh lấy ngay ra tờ đơn bắt đầu điền vào tên của mọi người. Thấy vậy những người còn lại hiện tại cũng liền nước chảy bèo trôi chấp nhận sự thật.

Lãng cũng chính thức đạt được thắng chức như mong muốn.

Nhớ tới khi đó hai người còn lại trong ba người trúng vào ban cán sự chi đoàn đều lên tiếng ủng hộ việc bốc thăm chọn chức vị mà Lãng thâm cù trong lòng.

Cười mình, cười người, cười sự đời.

Tham lam quả nhiên là nguyên tội của con người.

Nhưng nhiều người thất bại đôi lúc chính là vì không đủ tham lam.

Ngày...

Cứ như vậy mà trôi qua.

Tiệc nuôi đã đền bù. Tương lai đang ở phía trước.

Từ chuyện nhỏ mà ta thấy ra được chuyện lớn.

Mọi chuyện rồi sẽ thay đổi mạnh mẽ hơn từ ngày hôm nay!!!

...

Kết thúc chương 20.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Thanh niên tình nguyện

Tuần thứ hai đầu tháng chín...

Cũng là tuần học đầu tiên sau buổi đại hội lớp.

Tháng của những ngày thu Hà Nội...

Tháng của vô số hoạt động đầu năm

Trùng sinh trở về. Đối mặt với đã từng những công việc làm khó khăn mình khi trước, Lăng chợt nhiên cảm thấy thật đơn giản.

Có lẽ là có kinh nghiệm trải qua một lần, có thể là năng lực tăng lên, giống như học sinh cấp hai cần giải đề toán cấp một. Số lượng bài tập phải làm thật là nhiều. Có điều thời gian cần để hoàn thành hiển nhiên sẽ không nhiều lắm.

Tiết mục chuẩn bị cho buổi chào khóa mới đã lo xong trước buổi đại hội. So với kiếp trước nội dung cũng không có gì thay đổi. Một tiểu phẩm hài ngắn được Lăng thiết kế lời kịch, hành động ngay trong buổi đầu tiên. Một tuần tập luyện cộng thêm bạn bè trong lớp, cậu đều đã quen thuộc tính cách, khả năng. Bởi vì khi sắp xếp các vai kịch tính cách nhân vật đều tương tự với người đóng vai nên trừ việc không quen biểu diễn trước đám đông thì mọi thứ đều ổn. Mọi người cũng có chút háo hức, có chút chột dạ lo lắng, có chút ngại ngùng...

Đối với việc này Lăng xe chạy đường quen, làm việc tỏ ra rất chuyên nghiệp trôi chảy. Đám bạn học cùng tham dự bởi vậy mà tin tưởng tăng nhiều, theo ý kiến của Lăng rất nhanh hoàn thành tiểu phẩm. Hơn nữa đánh giá kín phía sau đối với năng lực của cậu chàng cũng khá cao.

Ngoài tiết mục tiểu phẩm, mỗi lớp khóa mới còn cần một video clip giới thiệu về lớp sao cho thật ấn tượng. Nay video ngược lại sau hôm đại hội lớp mọi người mới bắt đầu làm. Lăng cũng liền tranh thủ giúp hoàn thành nội dung luôn. Đối với việc lần này bản thân có thể hoàn thành nội dung clip ngay trong buổi đầu tiên với Lăng mà nói không có gì cần bàn cãi cả.

Dù sao kiếp trước sau khi tham gia đội tình nguyện vai trò chính của cậu chàng là thiết kế các vở kịch, quay các clip để biểu diễn tham dự các ngày lễ, ngày kỉ niệm của trường hoặc các chương trình tình nguyện mà đội tình nguyện tổ chức hoặc tham gia.

Ngược lại một cậu bạn nam giống như kiếp trước, buổi thứ hai đưa ra xong lời cải biên bài Baby One More Time thành lời Việt để giới thiệu về lớp trong clip khiến mọi người chú ý. Quả nhiên đại học có thể khiến mọi người dễ dàng phô bày khả năng của chính mình hơn. Có năng lực người vẫn luôn là rất nhiều, chỉ là họ có cơ hội hay muốn làm hay không mà thôi.

Cũng tốt! Lăng và cô bạn gái nhỏ sau đó liền xung phong nhận việc đi ghi âm bài hát luôn. Việc còn lại chẳng còn mấy, mang người yêu đi chơi cũng là ý kiến không tồi.

Tiếng nô xe máy vang lên, Lăng chờ người yêu phóng vút đi trên đường phố Hà thành. Hai người hiện tại cần đi tới phòng thu âm ở khá xa.

Một vòng tay ấm áp ôm sát từ phía sau Lăng

Cảm giác...

Tuy hai vị trí đó có chút nhỏ. Có điều...

Rất mềm mại thôi!!!

Này tuyệt vời không phải là mấy tay FA lâu năm như tên tác giả có thể hiểu được!

Các bạn hiểu đấy!!

...

Cầm theo bản đồ chỉ đường, hai người nhanh chóng tìm tới nơi phòng thu âm. Chuyện cũng không có gì để giăng. Thu hai ba lần cùng nghe thử sau khi hoàn thành, cả hai làm xong liền trở thành rảnh rang không có việc gì. Vốn dĩ Lăng định chờ người yêu đi hóng gió một chút. Có điều trên đường đến đây gặp không ít anh áo cam rình rập. Dù cho là “thân kinh bách chiến”, trải qua không ít “mưa to gió lớn” như cậu cũng không khỏi có chút rùng mình run chân. Tóm lại vẫn là trở về báo cáo hoàn thành công tác thì hơn.

Trở về nơi công viên Yéc- xanh. nơi mọi người tập trung tập luyện, Lăng liền phát hiện hai, ba anh chị mặc áo xanh lại có mặt ở đây. Lúc này cậu chợt nhớ tới mỗi khi vào lúc này hội sinh viên, đoàn thanh niên đều sẽ cử các cán bộ chỉ đoàn, chỉ hội khóa trên xuống dưới trợ giúp sinh viên khóa mới hoàn thành tiết mục. Đội tình nguyện cũng tham gia chuyện này.

Dù sao cũng cần các anh chị khóa trên này kiểm tra chất lượng một chút, tránh các lớp qua loa làm cho xong dẫn đến hôm chào khóa mới tiết mục thảm hại thì khổ. Có lẽ cũng chỉ có lớp của Lăng có sự tồn tại của cậu chàng nên mới hoàn thành được nhanh như vậy, các anh chị khóa trên này vừa tới thì mọi thứ hầu như đã xong hết rồi.

Gặp tình hình này cũng nhắc nhở Lăng nhớ tới thời điểm này đội tình nguyện hiện tại đã bắt đầu thu đơn đồng thời tiến hành phỏng vấn những người xin tham gia vào đội. Nghĩ nghĩ Lăng quyết định viết đơn đi luôn hôm nay. Dù sao nơi đó cũng là nơi trước kia cậu từng hoạt động. Dù sao cũng toàn người quen, một lần nữa kết bạn lại hẳn cũng nhanh lắm.

Đánh tiếng với các bạn học khác, cậu chàng mang theo người yêu tới văn phòng đội tình nguyện trong kí túc xá để nộp đơn tham gia phỏng vấn.

Phải nói tới thêm là hầu như chỉ cần trở thành thành viên ban cán sự lớp, nhất là ba chức danh đứng đầu lớp trưởng, bí thư và hội trưởng đều sẽ được các tổ chức trong trường chào đón, mức yêu cầu các kiểu đều hạ xuống thấp nhất. Dù sao này cũng là một cách xây dựng cơ sở từ trong nhân dân thôi.

Sau đó có hoạt động tổ chức gì cần phổ cập hướng tới các lớp trong trường mà có cán bộ đứng đầu lớp đó ủng hộ thì việc chẳng khác nào đã hoàn thành một nửa. Trong đại học rất nhiều chuyện liên quan đến lớp đều được ban cán sự tự mình xử lý quyết định, sinh viên trong lớp đôi khi đều không quan tâm những chuyện này.

Bởi vậy tin rằng chỉ cần biểu hiện của Lăng không quá nát thì hoàn toàn có thể vào thẳng danh sách tất trúng. Dù cho biểu hiện trong lần sát hạch công trình tình nguyện sau đó không tốt cũng vậy.

...

Buổi phỏng vấn hôm đó trôi qua, ngày hôm sau Lăng và Vũ Trần Linh cùng những bạn học khác trong lớp có nộp đơn tham gia đội tình nguyện đều tập trung lại với nhau mở một cuộc họp nhóm. Dự định là hai anh chị áo xanh khóa trên. Nghe nói cũng là lớp A5 khóa trên vậy.

Nội dung buổi họp chủ yếu là giới thiệu lẫn nhau và quan trọng nhất là tiến hành nghiên cứu xem công trình tình nguyện của nhóm nên làm gì.

Nói như vậy, sẽ có bảy nhóm như bọn họ tương ứng với bảy lớp học trong niên cấp tiến hành làm bảy công trình tình nguyện. Cả đám sẽ phải phụ trách từ đầu đến cuối công trình và có các anh chị khóa trên quan sát đánh giá. Cuối cùng người biểu hiện tốt tất nhiên trúng tuyển, ngược lại thì bị loại. Chuyện đơn giản như vậy thôi.

Nhớ tới kiếp trước nhóm của cậu lựa chọn đi chùa Bồ Đề tổ chức vui chơi với các em nhỏ, tổ chức quyên góp quần áo cho các em...

Được rồi! Này nọ thật ra Lăng cũng chẳng thích làm một chút nào. Lý do cậu tham gia tình nguyện kiếp trước cũng chủ yếu là để được đi đó đi đây có bạn có bè có tổ chức, hơn nữa cũng ấn tượng vì biểu hiện của đội tình nguyện lúc đó trước mặt sinh viên khóa mới (thật nhiều áo xanh trong ngày khai giảng). Ngược lại kiếp này cậu chàng tham gia đơn giản chỉ vì nơi đó cậu quen thuộc mà thôi. Hiện tại việc cậu cần làm là ngăn cản cái ý tưởng đi chùa làm tình nguyện này.

Tất nhiên muốn ngăn cản thì phải đưa ra lý do hợp lý. Dù cho là bịa! Là cường từ đoạt lý cũng thế!

- Tổ cho rằng chúng ta không nên chọn công trình tình nguyện ở chùa Bồ Đề.

Lăng mở đầu lập tức thánh phán.

- Why?... Ý tớ là tại sao không??? Ấy chẳng lẽ có ý tưởng hay hơn?

- Được rồi. Vậy ấy nói đi tớ nghe!

Một cô nàng Hà thành, da ngăm ngăm đen, miệng liếng thoắng nói chuyện. Cũng là người đưa ra ý tưởng đi chùa Bồ Đề vừa nói như vậy đấy.

...

Kết thúc chương 21.

Chương 22: Đi biển

- Thứ nhất tin rằng chùa nổi tiếng như vậy hẳn đã có không ít người quyên góp ủng hộ và giúp đỡ. Đáng lẽ ra chúng ta nên chia sẻ sự giúp đỡ của mình cho những nơi khác ít được quan tâm hơn.

- Có điều làm như vậy ngược lại hơi quá sức so với một công trình tình nguyện sinh viên năm nhất có thể làm. Hơn nữa giờ người xấu nhiều lắm, quyên góp cũng chưa hẳn sẽ đến tay đúng người.

(Thật ra là ta ghét đi xa và phải chơi với đám trẻ con ngỗ ngược!)

- Thứ hai là hoạt động sẽ thiếu đi ý nghĩa nếu ta chỉ đến chơi với các em một vài buổi rồi lặn tằm. Ngược lại dạy học và vẫn vẫn là nói dễ hơn làm. Đó là chuyện rất trường kì và gian khổ. Tóm lại là quá cỡ so với công trình tình nguyện chúng ta muốn làm.

Cậu chàng giọng trầm thấp nói chuyện.

(Thật ra là... sẽ rất ngu ngốc nếu đến chơi với các em ở đó trong khi bọn nó không hẳn thích như vậy. Đoán chừng một cái bánh ngọt so sánh lựa chọn đã đủ để đá đít các anh chị đi!!!)

- Thứ ba là...

Buổi thuyết trình vẫn còn đang tiến hành...

...

Thời gian thấm thoát trôi qua...

Những ngày tháng 9 sau đó Lăng như nguyện khiến cho cả nhóm của cậu tiến hành công trình tình nguyện từ ý tưởng mà mình đưa ra. Cả nhóm sẽ dựng một mô hình trường đại học của họ bằng bìa cát tông cùng những vật liệu khác để làm món quà tặng cho nhà trường nhân dịp đầu năm. Một kế hoạch mà Lăng cho rằng nhân nhả và thú vị.

Những buổi sau đó cũng diễn ra giống y như cậu đã nghĩ. Trong lúc các nhóm khác lui hụi đạp xe đạp đi xa tít tắt mù khơi tới các làng trẻ để chơi? Đến bệnh viện để giúp đỡ? Đến phố phường xung quanh để tìm nhà trọ? Hay như giúp đỡ điều phối giao thông công cộng ở những nơi ách tắc? Trong cái không khí rộn rịp rạo rạo ấy lúc này cả nhóm của cậu đã và đang rất an tâm ngồi trong phòng học mát mẻ, loay hoay dựng lấy một đám mô hình... Nhân nhả và thích ý!

Tuy rằng bởi độ khéo tay mà Lăng chẳng mấy khi được làm...

Ngày cuối tháng đến gần cũng là lúc tổng kết lại những gì mọi người làm được và đặc biệt là chuyến du lịch đi ra biển chơi coi như xả stress. Tất nhiên mỗi người cũng mất số tiền kha khá. Có điều tin rằng đối với mới lên đại học đang rủng rinh tiền các sinh viên khóa mới mà nói thì đây chắc chắn không phải là vấn đề.

Ngày hôm đó thời tiết hơi có chút âm u, sáng sớm Lăng liền tỉnh dậy mang theo ba lô chứa đồ đạc cậu chuẩn bị từ hôm qua, rời nhà trọ đi tới kí túc xá của trường. Ở nơi đó hiện tại hẳn là đã tập kết không ít người rồi.

Đến nơi chỉ thấy người người ra ra vào vào, tiếng cười nói náo nhiệt vô cùng. Ừm. Lần này đi cũng có gần trăm người chứ ít gì. Đoàn người phải phân ra hai xe khách đưa đi mới đủ chỗ. Có điều chuyện này cũng không quan trọng lắm không phải? Chỉ là không hiểu vì sao ngày hôm nay trong lòng Lăng có chút hồi hộp không yên. Dường như hôm nay có chuyện gì đó rất quan trọng sẽ xảy ra vậy.

Giúp đỡ mọi người dọn đồ lên xe, rất nhanh mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi.

Xe chậm chậm lăn bánh. Hà Nội giờ dần tụt lùi lại ở phía sau...

Lúc này là 6h 45 phút sáng.

Chuyến đi biển giờ này cũng đã bắt đầu.

...

Trên xe, lắc lư theo nhịp lên xuống (đường có chút xấu), Lăng và bạn bè xung quanh theo tiếng bắt nhịp cùng lời nhạc trên tay vui vẻ hát hò. Một không khí bông bột sôi nổi buổi sáng khiến người ta quên đi buồn ngủ!

Có một chút gì đó vui vẻ trong lòng!

Những chuyến xe đi trên các nẻo đường gần xa trải rộng khắp mọi miền quê hương đất nước...

Áo xanh, đàn ghi- ta, âm nhạc hòa ca, những người thanh niên tuổi trẻ tràn đầy thanh xuân nhiệt huyết...

Đi tới! Xem! Thường thức trải nghiệm của tuổi trẻ!

Cảm giác thật không tẻ!

Dù cho đã từng trải qua, đã từng vì thực tế mà quên đi mộng mơ thời trai trẻ. Một lần nữa lại được cảm nhận không khí thanh xuân nhiệt huyết khiến Lăng giờ phút này cả người dường như trẻ lại. Nỗi buồn phiền trong lòng cũng bởi thế vơi vơi đi phần nào. Khuôn mặt cậu giờ lại rục rờ cười thật tươi, hòa cùng mọi người ca hát reo hò.

Cậu giờ là sinh viên năm nhất không phải sao???

...

Thời gian vui vẻ đó lặng lẽ trôi đi...

Đường dù xa mấy đi mãi rồi cũng sẽ đến. Gần buổi trưa đoàn xe cuối cùng cũng tới nơi nghỉ lại. Một khu nhà trống trong hai ngày cuối tuần của đoàn thể tổ chức nào đó mà Lăng cũng không rõ ràng lắm.

Lần này đoàn người bọn họ chọn địa điểm du lịch là một bãi biển ở gần khu nhà đó. Dù sao không phải chính mình tổ chức, đối với kẻ mù đường như Lăng thì thật đúng là không rõ ràng lắm nơi này chính xác là ở đâu trên bản đồ? Chỉ biết là ở Thanh Hóa mà thôi. Có điều...

Ngày hôm nay thời tiết thật tẻ! Ra biển chơi mà bầu trời âm u, mưa phùn rả rích, mặt biển thì phập phù sóng lớn...

Không biết tới nay đốt lửa trại có thuận lợi hay không???

Nếu là Lăng của trước kia hẳn là sẽ như mọi người xung quanh lo lắng chuyện này. Khả năng hiện tại...

Một cái gì đó đang nổi lên trong lòng cậu...

Giống như là khát khao của một người đi lâu trên sa mạc thấy ảo ảnh nguồn nước ngay gần. Muốn ngừng mà không ngừng được! Như thiêu thân muốn lao đầu vào lửa. Dù biết là nguy hiểm chấp trùng cũng không thể thoát khỏi mê hoặc nơi tâm thần!

Cậu biết rõ có thứ nào đó ở ngoài khơi xa kia khiến lòng cậu giờ rạo rực không yên. Bản năng không ngừng thôi thúc cậu đi đến! Đi đến.....!!

Chẳng lẽ là...???

...

Buổi trưa, cả đoàn người ngồi quây quần bên nhau ăn bữa trưa được chuẩn bị từ nhà mang tới. Ăn xong! Cả đám người bắt đầu được phân chia ngẫu nhiên thành từng nhóm nhỏ. Chủ yếu lần này phân chia là vì để làm quen lẫn nhau nên các nhóm làm công trình tình nguyện trước đó đều bị tách ra hợp nhóm với các thành viên nhóm khác. Ngoài ra, mỗi nhóm mới cần chuẩn bị một tiết mục nhỏ để góp vui cho lửa trại buổi tối.

Chia nhóm xong xuôi, Lăng theo mọi người trong nhóm mới đi ra bờ biển, vừa để tiện chơi đùa vừa để bàn luận xây dựng tiết mục. Tiếng nói nói cười cười vẫn vang lên không ngừng. Dù sao đối với không ít sinh viên khóa mới, đi chơi như vậy vẫn là lần đầu tiên họ được làm.

Lăng hiện tại tâm tình lại không được tốt cho lắm. Cái cảm giác bản năng kia càng lúc càng mãnh liệt, giống như đã thú tìm thấy bóng con mồi khi đói bụng vậy. Không ngừng thôi thúc... thôi thúc đi tới!!!

Nếu chỉ còn là người bình thường cậu chắc chắn sẽ không suy nghĩ nhiều. Có điều từng trải qua những chuyện thần kì trước đó không lâu, dù cho thời gian này vùi đầu vào cuộc sống sinh viên khiến cậu suýt quên đi chúng nó. Khả năng tất cả cũng chỉ là suýt mà thôi. Hiện tại những trải nghiệm khi xưa lại trỗi dậy rồi. Cậu giờ sâu sắc biết...

Ở ngoài khơi kia lại đang có một vị thần đã hạ xuống phạm trần. Và...

Cậu theo bản năng muốn tiêu diệt, cướp lấy quyền năng của vị thần ấy.

Khó cái...

Làm thế nào để ra biển bây giờ???

Nhất là chiến đấu với thần linh...

Thật chẳng phải chuyện dễ dàng tí nào!

Sóng ngầm... vẫn đang nổi lên. Chúng lao vào bờ từ trong lòng biển!

Thâm tâm cậu chàng giờ có chút run sợ, có chút hưng phấn, mê man... Trong lòng hỗn tạp vô số cảm giác.

Chuyện này không hay ho tẹo nào!!!

Cậu cần có quyết định sớm để giải quyết nó mới được!

...

Cửa ra sân bay Nội Bài- Hà Nội...

Một cô gái nói tiếng Italia, giọng ngọt ngào đang nói chuyện điện thoại trong khi thân hình bước chậm đi ra bên ngoài.

- Vâng! Tôi đã đến Hà Nội rồi. Tiếp đó tôi sẽ nhanh chóng di chuyển đến nơi cần đến. (đã dịch nội dung)

- A! Đúng vậy! Giao thông nơi này thật tệ!

- Phải! Tôi sẽ kiểm tra! Nếu cần thiết sẽ lập tức thông báo trở về. Hi vọng mọi thứ không như chúng ta suy nghĩ. Nơi này cách vị kia quá gần rồi. Nếu mọi chuyện là thật thì hậu quả đúng là khó mà tưởng tượng nổi.

- Tốt! Tạm biệt!

- Tút... tut... tut...

...

Kết thúc chương 22.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đang đến

Cửa sân bay...

Tắt đi điện thoại vệ tinh, cô gái nâng lên cặp mắt kính to che nửa khuôn mặt, ánh mắt nhìn ngấm xung quanh.

Chỉ thấy lúc này vô số nam giới ánh mắt đều đang nhìn về phía cô, có điều vừa thấy cô nhìn lại liền ngưng ngừng mà đều chuyển rời đi. Chỉ là lén lút vẫn đang không ngừng lén lút quan sát.

Mà mà... Tuy rằng ở sân bay bắt gặp khách nước ngoài và vân vân không phải chuyện gì kì lạ quý hiếm. Khả năng một cô nàng tóc vàng tự nhiên, làn da trắng nõn nà và mịn màng. Khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp còn hơn cả diễn viên Hollywood. Dáng người lồi lõm, đầy đặn gợi cảm... Đây các điều kiện gộp lại luôn khiến các bậc nam giới xung quanh không kìm lòng được mà nghi chân âm thầm nhìn ngắm, thưởng thức.

Nhất là khi trời thu Hà Nội giờ đang se se lạnh, một cô gái xinh đẹp như trong tranh vẽ đi ra trong chiếc váy đầm màu đỏ rực. Cách ăn mặc khác biệt xuất hiện giữa dòng người toàn mặc đồ công sở hoặc thông thường... Như vậy còn không khiến người lưu ý mới là lạ!

Hiện tại mọi người trong lòng đều có những suy đoán riêng về cô gái đặc biệt mới xuất hiện này.

Nói chung những người như cô nàng đoán chừng không giàu sang thì cũng phú quý, hoặc là gia tộc tràn đầy quyền thế, tài lực vô biên. Tóm lại người như đối phương bình thường muốn di chuyển đi đâu đó không phải là đi máy bay riêng thì cũng là đi khoang đặc biệt, khoang siêu vip. Lúc này người ta một thoáng xuất hiện ở nơi đây sợ rằng chẳng mấy chốc cũng sẽ nhẹ nhàng biến mất đi ngay trong những chiếc xe ô tô sang trọng tới đón thôi~

Khả năng nhìn cô gái đang hăng hái đánh giá hoàn cảnh xung quanh. Đây thật giống...

“Hàng” này hẳn là còn không ai tới tiếp đi???

Một số chàng trai trẻ tự nhận là khuôn mặt bánh bao, gia đình có điều kiện đang định tiến lên hỏi thăm phải chăng cô nàng có cần đi nhờ xe hay không thì... Một chiếc Mercedes Benz s400 màu đỏ “lao” xông xộc tới dọa cho mấy anh chàng chết khiếp! Dù cho là thường xuyên thấy những tình huống giao thông kinh hoàng nhất như dân tài xế taxi Việt Nam cũng phải tự ti mặc cảm với độ liều của tay lái xe này.

Vì gái quên thân vì “lân la” quên mình!!!

Ngược lại nếu đối phương say rượu lái xe vậy... không biết phải uống bao nhiêu rượu bia vào mồm mới có thể làm nổi pha “lao” xe như vừa nãy. Cũng không biết phải... thần thánh phù hộ độ trì như thế nào mới có thể “sống” mà đi được tới nơi này. Phải biết gần khu này các anh áo cam giăng mạng nhện “chăm sóc” nhau kinh lắm!

Xe dừng ngay lại trước mặt cô gái tóc vàng. Cửa xe mở ra, mọi người ngơ ngác khi thấy bên tay lái... một cô nàng tóc đen xinh đẹp đi ra.

Tay lái xe “kính thiên địa khiếp quỷ thần” này lại hóa ra là một cô gái! Đã vậy nhìn qua cũng không có vẻ gì là say rượu mới ác chứ!!!

Ừm? Này không phải trọng điểm. Quan trọng nhất là cô gái mới tới đang mặc trên người một bộ trang phục cô hầu gái kiểu Nhật. Thấy này không ít thanh niên thỉnh linh ngẩn ngơ vài giây.

Dù sao tuy rằng giới trẻ ngày nay đam mê truyện tranh Nhật Bản cũng không ít. Khả năng trong thực tế gặp con gái ăn mặc trang phục hầu gái đi ra ngoài đường... vẫn là lần đầu tiên. Quả nhiên là người nước ngoài có khác! Thoải mái và phóng khoáng hơn nhiều nha!

Chỉ thấy hai cô nàng sau đó nói chuyện xì xầm gì gì đó với nhau rồi cả hai lên xe rồi đi. Lần này mọi người nhìn rõ ràng tài xế “say rượu lái xe” kia quả thật đúng là cô nàng hầu gái khi trước. Chiếc xe sau đó y như bị người “say” lái xe, dùng tốc độ siêu cao... xiêu xiêu vẹo vẹo đi theo những đường cong... “kì quái” rời khỏi cửa sân bay.

Này... thật không hiểu tại sao một cô nàng xinh xắn như thế lại có thể lái xe kinh khủng đến vậy. Rõ ràng không phải vì say rượu bia gì!!!

Hi vọng không phải là giả trang thành nữ bộc lâu ngày dẫn đến đầu óc có vấn đề đi???

Cuối cùng, theo hai cô nàng kia rồi đi một lúc lâu sau, sân bay không khí dần dần trở lại bình thường. Mọi người lại tiếp tục công việc của mình. Hai cô gái trẻ cũng dần trở thành đầu đề câu chuyện tiêu khiển tán gẫu trong lúc chờ đợi của mọi người.

Mọi thứ vẫn còn đang tiếp tục...

...

Thời gian dần dần tới buổi chiều. Khoảng thời gian vừa rồi Lăng ngoại trừ xin phép đi ra ngoài một lần còn đâu mọi thời điểm đều cùng với mọi người thảo luận, tập luyện tiết mục buổi tối.

Không gian trống trải nơi bờ biển, tiếng sóng vỗ, mặt biển vàng rực rỡ trong ánh chiều tà... Mọi thứ khiến lòng người khoáng đạt, tâm hồn bay bổng hơn.

Mọi thứ lẽ ra sẽ tuyệt vời hơn nếu không có một tí xíu ảnh hưởng của thời tiết. Trời giờ vẫn đang mưa phùn rả rích. Có điều nếu chỉ như vậy buổi tối ít nhất lửa trại vẫn có thể tiến hành. Ngược lại gió càng lúc càng mạnh hơn. Tối nay sợ rằng sẽ có mưa to!

Mọi người không ngừng phàn nàn về việc thời tiết không hay ho. Lăng trái ngược có chút mong đợi lửa trại tối nay bị mưa to phá hỏng. Bởi chỉ có như vậy cậu mới có dư rả thời gian để mà ra khơi. Trước đó cậu đã tranh thủ đi ra ngoài chuẩn bị tốt tất cả mọi thứ rồi. Hiện giờ cũng chỉ còn thiếu một cái cơ hội!

Cậu đang đợi...

...

Thời gian trôi dần dần về đêm...

Bữa cơm tối như thường lệ được tiến hành nhưng tâm trạng của mọi người lại không được vui vẻ cho lắm. Bởi lẽ...

Trời lại chuyển thành đang mưa rất to!

Mưa to như trút nước! Con mưa lớn giống như giông tố trong cơn bão vậy.

Lửa trại ban đêm cũng vì vậy mà tắt tiếng. Mọi người lúc này chỉ đành ngậm ngùi từ bỏ, quyết định tụ họp tổ chức các tiết mục trong phòng để đền bù.

Lăng tinh thần có chút hoảng hốt không được tập trung cho lắm. Trong đầu lúc này chỉ toàn là suy nghĩ không lâu sau đó mình sẽ ra khơi. Tuy rằng mưa gió ra khơi sẽ rất nguy hiểm, khả năng cậu thật sự có chút không đợi được nữa rồi. Nếu không phải bận tâm suy nghĩ của mọi người, cậu lúc này thật đúng là muốn cứ như vậy rồi đi ra khơi luôn. Dù sao cơ hội gặp được một vị thần... không phải lúc nào cũng có.

Cũng không biết chuyện lần này sẽ diễn ra như thế nào???

Trong lòng cậu chàng không khỏi có chút lo nghĩ.

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mọi người tụ họp trong một căn phòng lớn của khu nhà. Bàn ghế được chuyển hết ra bên ngoài cung cấp lấy không gian cho gần một trăm người quây quần hoạt động. Nơi trung tâm gian phòng giờ trở thành sân khấu cho các tiết mục biểu diễn.

Bảy tiết mục, có thời trang tự chế từ giấy bìa cát tông, chăn màn, vẽ màu lên mặt,... có tiết mục hài vui nhộn, có kể chuyện ma đêm khuya...vv. Tất cả tạo nên không khí vô cùng vui vẻ, xóa tan đi phần nào cái tiếc nuối vì không có lửa trại trong lòng mọi người. Cuối cùng kết thúc là một màn tổng kết ngắn của các anh chị khóa trên về thành tích các công trình tình nguyện khi trước cũng như biểu hiện của mọi người trong thời gian qua.

Rất nhanh...

Đồng hồ đã chỉ 11h đêm!

Lăng biết đã đến thời điểm mình cần xuất phát rồi.

...

Bóng đêm thăm thẳm. Một chiếc taxi rời khỏi khu nhà, chạy nhanh khuất bóng trong màn mưa. Hành khách trên xe duy nhất lúc này đúng là anh chàng nhân vật chính của chúng ta. Còn lý do đêm khuya một mình rời đi? Cậu chàng mượn cơ có người quen biết ở gần đây, muốn tiện thể đi qua chơi ít ngày sau đó mới về. Nói chung bởi vì thể trưa ngày mai đoàn xe trở về Hà Nội sẽ không có mặt cậu. Này coi như dự phòng việc Lăng có thể ra khơi lâu hơn dự định.

Móa! Nếu có chết ít nhất cũng không liên lụy tới nhiều người đi!

Nhìn màn mưa tầm tã bên ngoài, cậu trầm mặc.

Chiến đấu với thần đầu phải chuyện dễ dàng gì!!!

Thật không biết cậu liệu còn có thể nhìn thấy được ánh mặt trời ngày mai hay không nữa.

...

Kết thúc chương 23.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Ra khơi

Một nơi nào đó...

- Thời tiết thật đáng ghét!!!

Một cô gái lên tiếng than thở.

- Đúng vậy! Đúng vậy! ... Quá nhiều cảnh sát giao thông rồi!!!

Phía trên nơi tay lái, một cô gái trong bộ trang phục hầu gái vừa nghe xong liền bịu gật gật đầu đáp lời. Nơi hàng ghế sau, cô gái tóc vàng dùng tay che trán không thể nói gì thêm. Lúc này cả chiếc xe hai người đang ngồi đang không ngừng lắc lư mạnh, dùng một tốc độ chóng mặt lao đi vun vút trên mặt đường nhấp nhô đá sỏi. Dù cho đã quá quen với trình độ lái xe của đối phương nhưng mỗi lần cảm nhận... vẫn khiến cô nàng ngồi sau cả người nao núng.

Lạy chúa! Hi vọng chất lượng chiếc xe mới có thể đảm bảo lâu thêm một chút. Dù cho từ buổi trưa tới giờ hai người không biết đã phải sửa xe thay lốp biết bao nhiêu lần rồi. Đây là còn chưa kể tới vì phải chạy trốn cảnh sát giao thông khiến con đường phía trước dường như càng ngày càng xa vời vợi.

Bao giờ mới đến được mục đích đây???

Chết tiệt đám làm tình báo không nói tí gì về chuyện... giao thông ở nơi này kinh khủng như vậy.

Cô gái bỗng nhiên có chút hoài nghi liệu rằng mình có thể đến được mục tiêu trước khi mọi thứ trở nên quá muộn hay không???

Haizzz! Ở đây mọi thứ thật tệ! Thật hi vọng có thể mau mau xong việc trở về nhà! Cô giờ thật không muốn sống ở đây thêm một phút giây nào nữa rồi.

Ngoài trời... mưa vẫn rơi tầm tã...

...

11h 15 phút đêm, Lãng xuống xe taxi.

Thật ra cậu chàng chỉ rời đi cho lấy lệ một đoạn mà thôi. Hiện tại mới là lúc cậu chính thức lên đường.

Loay hoay một lát trong mưa, may mà khi đi cậu có mượn được một chiếc ô che nếu không thì thật đúng là ướt hết. Tuy vậy sợ rằng lát nữa ra khơi cũng không thể tránh được mấy chuyện này.

Rất nhanh, cậu chàng tìm thấy được nơi gửi áo phao cứu sinh, phao cứu sinh cậu mua được hồi chiều. Nhanh tay nhanh chân đến gõ cửa một ngôi nhà nọ ở gần đó để thu hồi lại đồ đạc của mình. Tất nhiên quá trình cũng mất kha khá tiền gửi nhờ. Tiếp đó là tranh thủ mặc áo phao lên người, món đồ này cùng phao cứu sinh tuy chiếm không nhiều ít tiền nhưng công sức tìm mua được chúng nó cũng đủ mệt. Ngược lại một món đồ khác đắt đỏ, khó kiếm hơn nhiều.

Một chiếc thuyền bom hơi index mới tinh hạng rẻ nhất lúc này đang đặt bên cạnh cậu. Chiếc thuyền màu da cam, lúc này chưa bơm hơi nên nhìn qua chẳng khác nào một đám vải bạt to cả. Trông đơn sơ vậy thôi nhưng ngón mắt của cậu gần 2 triệu đồng đấy. May mà cậu còn tiền trong thẻ ngân hàng, lại luôn mang theo bên người nếu không thật đúng là không biết kiếm đâu cho đủ để mua. Hơn nữa qua vụ này tiền sinh hoạt cả tháng của cậu chàng cũng vì thế trở nên thiếu thốn nghiêm trọng.

Mà mà... Ngược lại tiếp đó cũng là thử thách sinh tử không lo được nhiều như vậy.

Lãng lôi thuyền hơi đi ra biển trong ánh mắt kinh ngạc của chủ nhà nơi cậu nhờ gửi đồ. Đoán chừng nếu sau này cảnh sát truy tìm tin tức mất tích của cậu cũng đến đây là dừng đi. Cậu chàng trong lòng có chút suy nghĩ.

...

Bờ biển...

Sóng thủy triều lên xuống thật dài trên bờ cát. Lãng quăng chiếc ô và phao cứu sinh lên thuyền. Hai tay cậu giờ đẩy thuyền hơi ra biển cho tới khi đảm bảo thuyền đi đủ xa không sợ bị thủy triều xua vào bờ mới nhảy lên trên thuyền bom hơi.

Có chút mới lạ khi cầm lên tay mái chèo mới tinh. Giữa mưa gió bão bùng trời đen thăm thẳm, buộc một chiếc đèn pin nhỏ lên đỉnh đầu để soi sáng phía trước, Lãng bắt đầu chèo thuyền ra khơi.

Tự dưng có chút mùi vị trong câu chuyện ông già cùng biển cả.

Lãng cười cười chính mình lại suy nghĩ vẩn vơ.

Thuyền chậm chậm tiến về phía trước.

Từ khi chuyện Rùa thần xảy ra sau đó, cậu chàng từng thử nghiệm nhiều lần và rút ra rằng thân thể, thể lực, sức chịu đựng của mình hiện tại trở nên mạnh mẽ quá nhiều. Thậm chí khả năng hồi phục vết thương cũng trở nên nhanh chóng đến mức đáng kinh ngạc.

Nếu là trước đây đừng nói chèo thuyền trên biển trong thời tiết xấu như vậy, đoán chừng chèo thuyền trên mặt hồ nước lặng sóng với cậu cũng là chuyện không thể. Ngược lại hiện tại đã đi khá xa như vậy nhưng cậu vẫn hơi thở đều đều. Cơ thể này... quả thực mạnh mẽ đáng kinh ngạc!!!

Đi càng xa thời tiết càng ngày càng tệ. Dường như là cậu đang trên đường tiến gần hơn tới trung tâm cơn bão vậy.

Nghĩ lại cũng không phải Lãng không muốn chờ đợi thời tiết khá hơn rồi ra khơi. Ngược lại cậu hiểu được lần này vị thần cậu đối mặt rất có thể là vị thần biển cả nào đó có khả năng điều khiển mưa gió giống bão. Dù sao thì... Buổi chiều vẫn chỉ là mưa phùn tối đã bập bùng giống tố! Này rất quái lạ không phải sao???

Có điều lý do chính vẫn là cậu sợ mất đầu đối phương.

Ai biết vị kia còn ở nơi đó đợi bao lâu nữa chứ. Tuy rằng tiêu diệt thần linh là một nhiệm vụ vô cùng khó khăn. Nhưng khó khăn nhất của nó ngược lại chính là có thể gặp được thần linh để mà tiêu diệt hay không.

Mọi thứ diễn ra khiến Lãng không thể không đánh bạc hết số tiền mình có để nhanh chóng bắt tay vào làm chuyện này.

Ngửa đầu lên nhìn bầu trời mưa gió bão bùng, trong lòng bất chợt có chút sục sôi chiến đấu.

Đợi đó một chút nữa... Ta đang đến đây!!!

...

Thời gian đã qua không biết bao lâu, một nơi nào đó trên bờ...

- Mọi thứ chuẩn bị xong chưa???

- Đã xong thư tiểu thư!

- Tốt lắm. Vậy bắt đầu đi!

Giọng cô nàng tóc vàng có chút nghiêm nghị. Chốc lát sau đó, một chiếc thuyền rời bến ra khơi.

Đêm nay sẽ là một đêm không tầm thường.

...

Trên mặt biển...

Đã rời bờ không biết bao lâu, Lãng hầu như theo bản năng chỉ dẫn không ngừng không nghỉ chèo thuyền tiến về phía trước. Thời tiết cũng càng ngày càng xấu. Sóng biển nhấp nhô có khi lên cao tới mấy mét. Mưa cũng nặng hạt vô cùng. Đầu tóc cậu chàng giờ đã ướt nhẹp. Tầm mắt nhìn quan sát giờ gần vô cùng.

Lãng hiện tại có chút lo nghĩ mình chưa gặp đối thủ cũng đã bị chết đuối trước rồi. Có điều nghĩ lại dù sao cũng có mặc áo phao trên người, trên thuyền cũng có phao cứu sinh dự phòng. Thuyền lại là thuyền hơi. Dù cho lật úp thuyền đoán chừng nó vẫn cứ nổi. Chỉ sợ là khi đó khó mà đi tiếp về phía trước mà thôi. Cơ hội cũng vì vậy mà dễ lỡ...

Lòng có lo nghĩ, cậu chàng chèo thuyền cũng bởi vậy mà gấp gấp hơn.

Haizzz! Giá mà cậu có quyền năng bay lượn hay bơi lội gì gì đó thì tốt rồi. Sẽ không phải vất vả và tốn kém thời gian, sức lực như bây giờ...

Thật không biết tí nữa đụng độ với đối phương cậu phải làm sao???

Tương lai bỗng nhiên cảm giác có chút mờ mờ không tí hi vọng.

Tuy rằng trước khi đến cũng biết lần này thập tử nhất sinh. Khả năng muốn tiêu diệt thần linh cướp lấy quyền năng thì lúc nào chẳng thập tử nhất sinh. Nếu chỉ vì suy nghĩ như vậy mà bỏ qua không tới... muốn đòi chỉ là kẻ thất bại mà thôi. Hơn nữa mình cũng chỉ là đi tới xem mà thôi. Cũng không phải vừa đến đã đánh nhau ngau không phải. Cậu chàng một lần nữa tự mình an ủi bản thân, tiếp đó càng ra sức hơn chèo thuyền.

Lần đầu tiên muốn trực diện đối mặt chiến đấu với thần linh...

Sống chết không rõ!

Thành bại khó lường!!!

Có điều mũi tên đã bắn đi thì không thể quay đầu về được nữa. Hiện tại vẫn là nghĩ cách lát nữa ứng phó đối thủ ra sao đi. Bởi lẽ...

Cậu cảm giác hai bên đã rất gần nhau rồi!!!

Chiến đấu sợ rằng sẽ bùng nổ rất nhanh thôi.

Biển giờ đang nổi sóng!

Giống tổ đang bùng lên trước cơn bão!!!

...

Kết thúc chương 24.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đối mặt

Thời gian vô định...

Đang ngồi chèo thuyền, Lãng đột nhiên ngừng lại. Vứt xuống mái chèo, ánh mắt cậu ngưng trọng nhìn về phía mặt biển đằng xa.

Có một thứ gì đó nguy hiểm đang đến gần.

Rất nhanh, cảnh báo trong lòng cậu được chứng thực. Vô số con cá biến như ong vỡ tổ, di chuyển tạo thành một dòng thác màu bạc đâm sầm về phía thuyền hơi của cậu. Lực va chạm mạnh làm cả chiếc thuyền bay lên không trung.

Khi thật! May mà đây là thuyền mới sử dụng lần đầu tiên, nếu đổi thành va chạm mạnh như vậy vào mấy chiếc thuyền cũ chắc thuyền nổ banh ra luôn mất. Còn nếu là thuyền bằng gỗ sợ là bị đánh chìm luôn rồi.

Đứng trên thuyền, dù có chuẩn bị tâm lý nhưng tình thế biến đổi đột ngột vẫn khiến Lăng cả người ngã ngửa ra sau, thân thể theo thuyền bay vút lên cao không trung.

Xuýt chút nữa cậu rớt ra khỏi thuyền!!!

Dù là tình thế như vậy nhưng đây ngược lại chưa phải điều Lăng lo lắng nhất.

Đàn cá xuất hiện đột ngột, chẳng nói chẳng rằng tấn công thuyền hơi như vậy nếu không phải do vị thần kia làm ra mới là lạ. Lúc này Lăng chỉ sợ đối phương lần sau cho gọi không phải là đàn cá thông thường mà gọi ra hẳn cả đàn cá mập hay cá voi linh tinh thì toi! Gặp tình thế này cậu đoán chừng đối phương hẳn là một vị thần biển cả nào đó rồi. Có mưa, có gong bão lại có cả sinh vật biệt, này không phải thần biển cả mới là lạ. Có thể của Việt Nam, cũng có thể là của nước ngoài. Có điều nếu là của Việt Nam thì sẽ là vị thần nào đây???

Cậu chàng giờ có chút suy tư...

- Con người! Hãy mau rời khỏi đây! Nếu không tự nhận lấy cái chết!

Một giọng nói trầm trầm từ trong gió truyền tới vang vọng bốn phía. Cũng không thấy người nói chuyện hiện thân. Này tất nhiên ý tứ là không muốn gặp mặt nhau rồi. Có điều Lăng hiển nhiên sẽ không vì vậy mà ra về. Đặc biệt là sau khi mất cả đồng tiền mua xuồng hơi ra khơi như hiện tại.

Đàn cá phía dưới cảm giác số lượng càng lúc càng đông. Đã thấp thoáng thấy không ít loài cá thân hình to lớn khác lẫn ở trong đó. Lăng đoán chừng nếu mình không có ứng đối nhanh chóng thì chẳng mấy chốc cả đám cá mập sẽ hiện ra ở đây mất.

Hơi chút trù chừ sau đó cậu lập tức có quyết đoán.

Đánh bạc một lần vậy.

- Ta là Nguyễn Trọng Lăng, sứ giả của loài người. Xin thần linh hãy hiện thân gặp mặt... Ta là Nguyễn Trọng Lăng, sứ giả của loài người. Xin thần linh hãy hiện thân gặp mặt... Ta là Nguyễn...

Giọng nói của Lăng mạnh mẽ vang lên giữa không gian, lặp đi lặp lại lời nói của mình. Này cũng là cậu một lần đánh cược. Nếu như vị thần hiện thân ở đây cũng giống như Rùa thần khi xưa không biết gì về vụ Diệt thần sư hay chuyện cướp đoạt quyền năng linh tính, cậu hoàn toàn có thể mượn lý do đưa đối phương trở về thế giới thần thoại mà nhẹ nhõm giết chết. Nếu được như thế thì việc cướp đoạt quyền năng cũng sẽ nhẹ nhàng ngon ơ lắm lắm. Nói chung trước đó cứ gán láo cái mác sứ giả của loài người để gia tăng thân phận trước đã!

Ngược lại nếu vị này biết rõ ngọn nguồn, một trận chiến tất nhiên là khó tránh khỏi. Vậy ít nhất cậu cũng cần dụ dỗ đối phương hiện thân mới được. Nếu không thì còn muốn đánh đám kiêu gì.

Chờ đợi luôn là công việc chỉ phù hợp với những người có đủ kiên nhẫn. Trước kia Lăng còn cho rằng mình thừa đủ đức tính này trong người. Khả năng hiện tại phải chờ đợi một vị thần trả lời. Này...

Thật dày vò nhau!!!

Cũng may, ngay khi cậu chàng sắp không kiên trì nổi, một bàn tay cho gọi ra Nô thần muốn tiêu diệt hết đàn cá bên dưới để ép vị thần bí ẩn này hiện thân, đối phương đúng lúc này lộ diện.

Bầu trời đầy mây đen bao phủ, không ánh trăng, không ánh sao chiếu rọi. Chiếc đèn pin bên người giờ quá nhỏ bé để có thể soi sáng cả vùng tối xung quanh. May mắn là đối thủ của cậu giờ ngược lại giống như ngọn hải đăng đã tự soi sáng chính mình. Tất nhiên theo suy nghĩ của anh Lăng nhà ta thì đây là tự tìm đường chết. Khả khả...~ Đang lo không nhìn rõ đối phương ở đâu.

Lúc này nhìn lại thì... Đối phương đang đứng trên lưng một con cá đuối khổng lồ, hấp dẫn nhất chính là chuỗi vòng bằng dạ minh châu thật to đang quàng lên cổ. Nếu thay đổi dạ minh châu bằng chuỗi đầu lâu đi thì thật chẳng khác nào chiếc vòng cổ vị Sa Tăng trong Tây Du Ký vẫn thường hay đeo khi xuất hiện trên ti vi cả. Cũng là nhờ có ánh sáng của đám dạ minh châu chiếu rọi mới giúp Lăng quan sát được rõ ràng diện mạo của đối phương.

Đó là một người đàn ông tay cầm một chiếc đinh ba. Một thân vảy giáp cá phủ đầy rong rêu, vỏ sò thô sơ xếp lại cuộn quanh hông. Cả người để trần, bên trên vẽ thật nhiều bùa chú ma quỷ. Mặt cũng không râu ria. Tóc cắt ngắn. Dáng vẻ đường đường giống như thanh niên hai ba, hai tư tuổi, trẻ trung đẹp trai đầy sức sống. Trên đỉnh đầu giờ còn đội một chiếc vương miện không biết làm từ vật liệu gì đang lờ lờ chiếu sáng.

Thú thật nếu không phải đối phương trên ngực vẽ hình ma quỷ gì đó quá nhiều, Lăng đoán chừng kiểu hóa trang của vị này đi thi kỹ năng hóa trang ỏn ẻo cho mười điểm cộng.

Rất phong cách nha!!!

...

- Sứ giả của loài người! Người có điều gì muốn nói!!!

- Ấc...!

Chết cha! Giờ làm gì tiếp theo!!!

Mãi quan sát đối phương khiến cậu chàng quên bém tính toán đối phương hiện thân sau phải làm gì. Về mặt vì vậy không khỏi hiện lên mấy phần lúng túng.

Trong khoảnh khắc, vị thần đối diện ánh mắt đang nhìn chăm chăm về phía Lăng trở nên cực kì ác liệt. Không một tiếng động, đàn cá dưới mặt biển dường như cảm nhận được sự phẫn nộ của chủ nhân bọn chúng mà sôi trào lên. Nếu Lăng không đưa ra được cậu trả lời hợp lý sợ rằng tình huống sau đó...

- Trước tiên xin cho tôi đại diện cho tất cả loài người gửi lời chào thành kính nhất tới ngài- Vị thần đầy quyền năng của biển cả...

Móa! Anh cũng không phải sinh viên năm nhất, ngày xưa diễn thuyết thuyết trình semina các kiểu trước đám đông cũng không ít. Còn sợ không chém gió được trước một người.

Dù cho đó có là thần!!!

Hơi ngừng lại ngắm nghía trong giây lát, không để đối phương chờ lâu Lăng lại tiếp lời.

- Ngoài ra, là một sứ giả, tôi được nhận nhiệm vụ tới đây để phục vụ cho ngài tất cả các yêu cầu, sẵn lòng giúp ngài giải khai tất cả hiểu biết đối với thế giới này. Tất nhiên...

- Chúng tôi rất hi vọng thần có thể tận trọng sử dụng quyền năng của chính mình. Xin thương xót cho những con dân của ngài! Bất kì sức mạnh to lớn nào của ngài chỉ cần vô tình phóng thích ra cũng có thể là một tai nạn kinh khủng đối với con người.

Gặp đối phương về mặt đã hơi hòa hoãn, Lăng không quên đưa ra giả dối yêu cầu. Người dù sao cũng phải có tham lam không phải. Không biết thần linh nghĩ như thế nào, ít nhất Lăng hiện tại chỉ có thể theo suy nghĩ của loài người phỏng đoán. Nếu đã đưa ra phục vụ từ A đến Z vậy nhất định không thể thiếu chút yêu cầu nho nhỏ đi.

Mà mà... chỉ cần tí nữa áp sát được đối phương...

Lăng trong lòng cười gằn.

Hãy đợi đấy!!!

...

Kết thúc chương 25.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Quyết chiến

Bối rồi vãi!!!

Lăng giờ bối rồi vãi!!!

Kịch bản hiện tại không đúng nha!

Tại sao lại có thể như vậy???

Không phải là nịnh nọt đối phương lên mây rồi sao không??? Thế quái nào câu nói đầu tiên của đối phương lại là...

- Sứ giả của loài người! Người còn điều gì cuối cùng muốn nói sao!!!

Lạy ngài! Đừng bảo với ta ngài chỉ biết nói mỗi câu này thôi đấy nhé. Sát khí quá nặng rồi. Dường như...

Bắt nói lời cuối cùng trước khi đi chết vậy!!!

Trong lòng thầm mắng đối phương không biết điều khả năng Lăng về mặt vẫn không chút biến hóa. Cậu chàng cung cung kính kính vẫn định tiếp tục theo kế hoạch trước đó hành động. Đòi người là một vở kịch, thành công hay không đều nhờ cả vào kỹ năng diễn.

Mà cái đó cậu vốn rất khá!!!

- ... (tóm gọn 5 vạn chữ)... Thần linh tôn kính! Xin hãy cho phép tôi được theo sát bên chân ngài, đi theo ngài, vì ngài mà chiến. ... bla bla.

Lăng nói liên miên cần nhẫn mà trong lòng muốn ói ra. Giá đối phương là một nữ thần thì còn. . .

Mà mà... nữ thần thì làm sao quả quyết ra tay được nữa chứ. Dù sao khả năng họ đều rất đẹp.

Giá mà hiện tại là trên đất liền, như vậy cậu hoàn toàn có thể vừa liên miên cần nhẫn nói lời mê hoặc đối phương vừa tiến tới gần áp sát. Khả năng hiện tại đang đứng trên xuồng hơi như bây giờ, suy nghĩ đó quá xa vời. Cậu cần có nhanh một kế hoạch khác để tiếp cận!!!

Cậu đang suy nghĩ... vừa lăm nhăm vừa suy nghĩ...

Tất nhiên...

Chẳng có chút hiệu quả nào!!!

Có hiệu quả mới là lạ. Muốn vừa lăm nhăm không quá khó nghe lại còn muốn phân tâm suy nghĩ kế hoạch khác. Mà mà... đợi cậu chiếm được quyền năng chia đôi suy nghĩ thì hãy tính nhé!

Ngược lại lúc này vị thần đối diện của chúng ta đã bắt đầu phiền chán. Thời gian từ lúc cậu chàng lăm nhăm tới hiện tại còn chưa quá 2 phút. Từ đó có thể thấy được muốn không có bản nháp còn mong thuyết trình hay là khó như thế nào đối với Lăng. Cảm giác càng ngày càng gấp gáp hơn rồi. Sinh tử tồn vong chứ bộ!

Cuối cùng cái gì nên đến cuối cùng cũng phải đến. Ông thần giờ có hành động mới!

- Khốn kiếp! Người đang lăm nhăm những thứ gì vậy!!!

Thần rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng

- Loài người đều là những kẻ ngu ngốc đáng chết!!!

Đối phương vung lên cánh tay cầm đinh ba, miệng hô lớn về mặt thì đầy điên cuồng dữ tợn. Bầu trời lập tức theo đó mưa gió giông bão ầm ầm, sóng biển giờ điên cuồng nhấp nhô lay động.

- Bụp... bụp... bụp...

Tiếng hô của ông thần vừa dứt lập tức Lăng nghe thấy tiếng nổ như rang đỗ ngay phía dưới chân mình. Cậu chàng kinh hãi liếc mắt nhìn xuống dưới.

Khốn nạn!

Nãy giờ trong lúc cậu lăm nhăm lăng phí thời gian phía dưới mặt biển đã trở thành thuần một màu trắng bạc. Hàng ngàn hàng vạn con cá chen chúc với nhau bên dưới thậm chí đã đủ tạo thành một mảng lục địa nổi luôn rồi. Vô vàn con cá biển bên dưới như vậy hiển nhiên chỉ mỗi đứa cần một ngụm thôi cũng đủ làm chiếc xuồng hơi của cậu nát tan thành phần. Âm thanh như rang đỗ vừa rồi cũng chính là báo hiệu điều đó.

Quá nhanh! Quá nhanh!...

Xuồng hơi giờ đã chỉ còn là mảnh vụn rách phũ trên mặt biển. Đám cá kia như điên như dại, chúng lao như mưa nhảy về phía cậu muốn... Cẩn!

Lăng giờ quá sợ hãi!

Khả năng trong nháy mắt đó. Nháy mắt mà chỉ khoảnh khắc sau thôi tám vãi xuồng hơi còn lại cũng sẽ bị lũ cá chia nhau cắn bay. Nháy mắt mà đàn cá còn lura thừa như mưa dầm chứ chưa thành cơn mưa rào ào ào tấn công về phía cậu. Nháy mắt mà chỉ nháy mắt sau cậu chắc chắn sẽ vui người xuồng biển bị ngàn vạn con cá cắn xé chết.

Bản năng chiến đấu của cậu giờ trời dậy rồi!

Gi?

Sinh viên đại học thì không có bản năng chiến đấu thứ này???

Đó là chuyện tất nhiên. Nhưng chớ quên cậu chàng Lăng bây giờ thân phận thật sự là gì. Một Diệt thần sư không chỉ cướp đoạt lấy quyền năng của các

vị thần mà còn chiếm luôn cả kĩ xảo, bản năng chiến đấu... cũng như một phần tính cách của bọn họ. Hiển nhiên vị Rùa thần mà Lăng cướp đoạt quyền năng là một tên chuyên làm nhảm lẫn mồm và...

Thích nước đến chân mới nhảy!

Và vì vậy Lăng giờ liền nhảy!!!

Yên tâm! Thân hình cậu chàng phi lên còn nhẹ nhàng hơn cả chim yến chứ không nặng nề chậm chạp như Cự rùa đâu. Hoặc có lẽ tốc độ Rùa thần như vậy so với thần linh bình thường đã là quá chậm chạp rồi.

Lợi dụng đàn cá vô biên vô hạn đông đúc tạo thành mảng lục địa bạc dưới chân, Lăng thân hình thoăn thoắt dầm đầu đắm cá phía dưới lao người về phía vị thần đối diện.

Cảm giác lúc này đầu óc cậu hoạt động trở nên phi thường nhanh, phi thường tri thức uyên bác, có thể tính toán vô cùng chi li kĩ càng... Cậu lập tức nhớ đó biết rõ chiến đấu của mình cần phải diễn ra thật nhanh thật nhanh. Thậm chí cậu chỉ có một lần cơ hội mà thôi.

Bất kể đối phương có biết rõ việc sát thần linh cướp đoạt quyền năng hay không. Bất kể việc đàn cá vừa muốn cắn chết cậu có phải là mệnh lệnh của đối phương hay là vô tình cảm xúc chi phối... v v. Nói chung tốt nhất là cậu phải tiêu diệt xong kẻ đối diện trước khi đối phương kịp phản ứng. Bởi lẽ nơi đây không phải địa bàn của cậu. Nếu thất bại có lẽ không cần dùng quyền năng gì nhiều. Chỉ một mệnh lệnh đám cá kia bơi thấp xuống... khiến cậu chàng chìm ngấm rồi sau đó để ngàn vạn con cá cắn xé nát thân là đủ rồi.

Lăng đang lao tới!

- Ngươi muốn gì???

Ông thần biển về mặt dữ tợn quát lớn.

- Ngươi không nên xuất hiện ở đây... Thế giới không chào đón ngươi!

- Luật trời đã định sẵn... ngươi phải bị trục xuất. Hãy để cho mũi tên này lấy đi tính mạng của ngươi hồi kẻ xâm lăng. Hãy để cho máu của ngươi đổ trên mặt biển để làm lời răn cho những kẻ tới sau. Ngươi sẽ được khuấy thành bột máu, sẽ nát tan như vạn tiễn xuyên thân...

- Ta sẽ trở thành người đại diện cho chính nghĩa, đại diện cho cho chiến tranh bảo vệ dân tộc. Đòi đòi sinh linh hãy trao tặng sức mạnh cho ta!!!

- Ngươi sẽ bị xóa sạch! Ngươi sẽ bị trục xuất! Ngươi sẽ bị tiêu diệt!

- Hải sát hãi đi! Sợ hãi đi!... Ngươi chắc chắn sẽ thất bại! Luật trời đã định sẵn như vậy!

Từng lời từng lời khấn kỉ quái theo bản năng được Lăng thuộc lâu lâu tụng niệm. Máu huyết cậu đang sôi sùng sục sau từng câu từng chữ, sức mạnh cũng dường như lớn lên từng phần từng phần sau từng lời nói ra. Phải chăng đây chính là quyền năng thật sự của Diệt thần sư khi họ muốn dùng chúng tiêu diệt các vị thần. Mạnh hơn lúc bình thường thật nhiều!

Giọng nói của cậu càng ngày càng lớn. Tiếng nói càng ngày càng nhanh, nhanh đến chóng mặt. Không có ai có thể nghe hiểu cậu đang nói gì trừ phi là một vị thần.

- Mũi tên này sẽ tiêu diệt ngươi! Ta tuyên bố mũi tên này tất trúng!

- Đây là Diệt thần sư và Quyền năng được ban tặng:

- Đây là sự kiêu hãnh của ta về chiến thắng trước các vị thần, bản hùng ca về sức mạnh của loài người!

- Đây là sức mạnh đại biểu cho luật lệ, đại biểu cho chính nghĩa bảo vệ. Đây là hình phạt cho những kẻ xâm lược!

- Đây sẽ là chiến thắng huy hoàng! Đây chính là tuyên bố thách thức của ta để có được sức mạnh sát thần!

- Hồi những vị thần cổ xưa của người Việt, các ngươi, tất cả những ai đã từng chiến đấu chống kẻ xâm lăng. Hãy giận dữ đi, hãy ban tặng ta sức mạnh để tiêu diệt kẻ địch đi!

- Ta mang tới sức mạnh của vị thần bảo vệ! Ta là kẻ vượt qua sức mạnh thần thánh!

- Này... Là mũi tên của Quyền năng!!!

Tất cả chỉ diễn ra trong chớp mắt. Lời vừa dứt... từ Nò thần trên tay Lăng phóng ra một luồng ánh sáng chói lọi rộng lớn vô ngần. Một mũi tên vàng óng như tia chớp xuất hiện rồi biến mất. Không có bất kì cơ hội phản kháng! Không có một chút quỹ tích di chuyển để mà tìm hiểm! Không may may khả năng tránh né!

Ngay khi Lăng chân vừa chạm mặt biển mũi tên thần cũng đã đâm xuyên qua tim vị thần đối diện. Cơ thể đối phương cũng y như lời khấn vấy giáp nát tan dường như chịu vạn tiễn xuyên thân.

Ánh mắt đối phương giờ như mờ đi khi nhìn về phía cậu.

Chiến đấu phải chăng đã kết thúc.

Đã thắng rồi sao???

...

Kết thúc chương 26.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cướp lấy quyền năng

Nhanh! Nhanh! Nhanh hơn nữa!!!

Cơ hội quý giá!

Lăng ánh mắt rét căm căm đầy mùi giết chóc, thân thể cậu tăng hết tốc độ lao về phía đối phương. Bản năng chiến đấu báo cho cậu biết rằng dù cho một mũi tên kia sau lời chú sức mạnh có đột nhiên được tăng nhiều như vậy cũng không đủ để tiêu diệt một vị thần. Cậu chàng vẫn cần cướp lấy cơ hội hiển có này để ra thêm đòn tuyệt sát... Vào ngay thời điểm đối phương suy yếu nhất! Chính là hiện tại!

Cùng lúc đó ở phía đối diện, mũi tên vừa rồi tới quá nhanh khiến vị thần biển không chút phản ứng cũng đã trúng tên. Để rồi theo sau đó thân thể hắn ta đột nhiên như bị hàng ngàn hàng vạn mũi tên không ngừng bắn phá đâm chọc khiến vị thần này không khỏi hét lên một tiếng vì đau đớn. Theo bản năng, cơ thể hắn ta lập tức hóa thành bọt biển muốn trốn tránh vạn tiền xuyên thân nỗi khổ. Ấy vậy mà dù cho sau đó cơ thể có tan thành ngàn vạn bọt khí như thế nhưng dường như cũng không thể nào thoát khỏi ảnh hưởng của mũi tên đầy quyền năng kia.

Nơi trung tâm khối bọt khí hình người giờ vẫn nằm sừng sững một mũi tên đang tỏa ra ánh sáng. Vị thần biển lập tức hiểu được chỉ có tự mình nhìn đau tự tay rút đi mũi tên ra khỏi cơ thể thì mới có thể thoát khỏi thứ quyền năng đang giày vò. Tuy rằng một mũi tên quyền năng này không đủ để khiến hắn ta mất mạng chịu thua, nhưng không ngừng không nghỉ cảm giác thân thể bị ngàn vạn mũi tên bắn phá cũng thật không phải là chuyện tốt, không phải ai ai cũng chịu được. Dù cho đó có là một vị thần cũng không ngoại lệ. Ai bảo mũi tên này cũng chẳng khác nào một mũi tên thần đây!

- Kengggg...!!!

- Khốn nạn!!!

Vị thần biển giận dữ khi vừa phải nhìn con đau tê tâm phế phổi vừa cần vùng lên chiếc đỉnh ba đòn đỡ đòn chém mạnh của đối phương về phía mình. Thanh gươm kẻ địch đang cầm trên tay cho hắn ta cảm giác có điểm gì đó rất nguy hiểm. Có một cảm giác như đối mặt với thiên địch, dù cho năng lực nhỏ bé nhưng vẫn hết sức khiến hắn e ngại.

Có lẽ nó hẳn cũng không phải là vật phẩm. Chịu đau một mũi tên là quá đủ rồi, vị thần biển của chúng ta cũng không muốn ăn thêm một lần thiệt thòi nữa vì coi khinh đối thủ. Đã bao nhiêu năm... đã bao nhiêu năm rồi hắn ta chưa từng phải chịu nỗi si nhục như bây giờ! Thậm chí ngay cả kẻ thù truyền kiếp đời đời của bản thân cũng chưa từng có thể khiến hắn ta phải chịu đựng nỗi khổ vạn tiền xuyên thân đau như thế.

Thật đáng chết!!!

Loài người đều là đám đáng chết!!!

Gào thét lại gào thét, vị thần biển trong lòng giờ xin thề rằng nhất định phải khiến kẻ đối diện chịu nỗi đau dẫn vạn hơn mình gấp trăm ngàn lần, trăm vạn lần, trăm triệu lần cũng không đủ hả giận. Và điều đó sẽ chỉ sau ngay đây thôi!!!

Sức mạnh của thần linh không phải có thể dễ dàng trêu chọc như vậy đây!!!

Vị thần biển ánh mắt giờ tràn đầy hung bạo.

...

Phía bên kia ngay lúc này, tạm không nói đến đòn phản kích của vị thần biển chuẩn bị tung ra, chỉ riêng bản thân Lăng giờ phút này cảm giác cũng đã rất không tốt đẹp gì rồi.

Tình thế thật tệ!

Có lẽ bởi vì sức mạnh của bản thân vị thần biển hoặc sự tôn kính của đàn cá đối với chủ nhân của mình... Nói chung đoạn đường từ vị trí Lăng bắt đầu nhảy lên lao về phía đối phương... đoạn đường trước đám cá biển chen chúc với nhau như dải đất liền, khả năng chạy đến khoảng cách xung quanh đối phương lại không có nỗi lo lắng dù chỉ một con cá. Xung quanh nơi vị thần biển đang đứng là nước biển xanh ngắt. Vị trí tiếp đón duy nhất có lẽ chỉ còn lại chú cá đuối khổng lồ ông thần này đang cười mà thôi. Và đứng trên nó chẳng dễ chịu gì...

Tron thoải mái ra á!!!

Guom thần đã được cậu chàng gọi ra ngay sau khi mũi tên vừa phóng ra. Nói đúng hơn là ngay khi mũi tên phóng ra từ Nỏ thần thì quyền năng sử dụng Nỏ thần cũng dùng hết. Chiếc nỏ trên tay lập tức biến mất chẳng khác nào đám hàng xai một lần.

Guom và đỉnh ba của đối phương va chạm. Chân của Lăng ngay sau đó đứng trên thân con cá đuối khổng lồ. Khả năng da của nó quá trơn. Tron như bôi mỡ vậy. Đây khiến cho dù bản năng, kĩ xảo chiến đấu của cậu hiện tại đã vô cùng mạnh mẽ uyển bác cũng không ăn thua gì. Thậm chí suýt chút nữa thì ngã nhào. May là đối phương chỉ vung đỉnh ba rồi thôi chứ không nếu lại đâm thêm một phát...

Câu truyện chắc kết thúc ngay quá!!!

Khoan khoan... cơ hội tốt!

Lăng thật nhanh vung guom lên chém!!

...

Vị thần biển vung lên đỉnh ba muốn đón đỡ, ngay sau đó hơi suy nghĩ trong nháy mắt liền đã có quyết định. Trước tiên tiêu diệt tên đối thủ trước mắt này trước rồi sẽ sau đó xử lý mũi tên đang cắm trên ngực sau. Mà có lẽ nếu giết chết được đối phương thì mũi tên đáng chết này không biết chừng cũng tự nó biến mất. Tin rằng bản năng cảm giác của một vị thần là sẽ không sai!!!

Một cái khẽ giậm chân, chú cá đuối khổng lồ dưới thân liền hiểu ý mà chao đảo thân hình. Đây lớp da trơn trượt lại tăng thêm bắt đầu tiết ra vô số chất nhầy... Đối với kẻ xâm lấn như Lăng lập tức mất đi an ổn. Suýt thì ngã!!!

Không những thế vị thần biển còn sử dụng quyền năng của mình điều khiển vô số cột nước thật to phá mặt biển mà ra, muốn đâm sầm, muốn cuốn phăng đi kẻ địch trước mắt. Đỉnh ba thì lần hai đánh về phía đối phương. Có thể nói là trên dưới trái phải xa gần các thể loại nhằm vào công kích.

Chỉ giây lát nữa thôi. Giấy lát sau đó đối phương sẽ trở thành cá nằm trên thớt mặc hấn ta bày biện.

- Á...!!!

Âm thanh đau đớn phát ra từ miệng vị thần biển. Ngay khoảnh khắc trước đó hấn ta còn sắp hiển lộ về mặt đắc ý khi chiến thắng, khả năng khoảnh khắc sau đã là về mặt đau đớn khó tin khi bị thanh guom kia chém đứt ngang người.

Tại sao lại như vậy???

Tại sao lại có thể như vậy???

Rõ ràng đã vung binh khí đón đỡ rồi cơ mà???

Vị thần biển rất chi không thể hiểu rõ!!!

...

Khoảnh khắc sau đó...

Gian xảo loài người! Ta sẽ không tha cho ngươi đâu... Hãy đợi đấy!!!

Ta sẽ còn quay trở lại!!!

Vị thần biển chết! Về mặt cảm giác mười phần mười chết không nhắm mắt. Thân thể dần tan biến đi thành từng hạt từng hạt lấp lánh ánh sáng như những vì sao.

Cơ thể con cá đuối dưới chân lập tức lạnh run run khựng lại, quên bẵng đi sứ mệnh vừa được giao cho. Mặt biển chợt nhiên tĩnh lặng. Bao tổ thật nhanh ngừng. Không chỉ ở nơi đây mà là trên toàn bộ vùng biển Đông này. Bao rút đi quá nhanh khiến mọi người kinh ngạc tròn tròn mắt. Nhất là những người làm khí tượng thủy văn. Chỉ thấy vốn đang bao la rộng lớn mây đen trên màn hình theo dõi đột nhiên như quả bóng xì hơi khoảnh khắc liền lặn mất tăm. Thần kì vô cùng!!!

Khốn nạn! Đây là đám mây dài rộng cả hàng ngàn kilomet biết không???

Nói xì là xì luôn được à???

Thật quý dị a... Thật quý dị!!!

Anh nhân viên nhận nhiệm vụ trông coi khí tượng buổi tối ngày hôm đó bắt đầu suy nghĩ xem ngày mai mình có nên đi cắt kính mắt mới hay không. Hẳn là vừa rồi nhìn nhầm hoặc có lẽ mình đang mộng du đi. Nghĩ vậy anh rất dũng cảm tát mạnh một cái lên mặt bản thân...

Móa!... Thật đau!!!

Ngu quá! Biết thế chỉ cần đánh lên đùi là được rầu~

Anh chàng uê oái nghĩ.

Chuyện ở trạm khí tượng tối nay vì vậy trở thành bí mật không thể nói của anh chàng!

...

Trên mặt biển...

Lăng giờ đang đứng trên lưng con cá đuối khổng lồ khi trước. Xung quanh từng cột nước khổng lồ thô to vừa thoát khỏi mặt nước khi trước giờ lại ầm ầm rơi xuống mặt biển. Âm thanh vang lên thật lớn nhưng cũng không đánh thức nỗi sợ chú ý của ai đó trở về.

Lăng đang lẳng lặng đứng đón nhận lấy quyền năng mới của mình!!!

Vừa nãy ngay trong lúc nguy hiểm cận kề cậu chợt nghĩ ra lợi dụng việc thu hồi, triệu hoán Gurom thần để làm ra động tác giả đánh lừa đối phương. Không nghĩ tới vậy mà thật đúng là thành công. Dễ dàng xuyên qua đỉnh ba của vị thần biển, chém ngang hông đối phương trước nhờ đó làm đến một đòn giết chết. Này nói tới phần nhiều may mắn đối phương khi đó còn đang bị mũi tên thần không ngừng áp chế gây đau đớn không rảnh tay chuyên chú chiến đấu với cậu chàng.

Quan trọng nhất là hình thể đối phương không khác con người là mấy, một đòn chém ngang lưng hoàn toàn đủ để giết chết. Phải biết quyền năng Gurom thần của Lăng khá là đặc biệt, tuy rằng nó giống như thần binh lợi khí khiến thần linh đối với mặt nó chẳng khác nào người bình thường đối mặt với gurom đao.

Khả năng nếu đối phương cơ thể biến thành quá to lớn, khi đó dùng Gurom thần đâm tới đối phương thật chẳng khác nào người thường đối mặt với cây kim sắc bén nhỏ mà thôi. Cho dù có thể gây thương tích cũng chẳng đáng là bao. Không cách nào đánh giết đối thủ. Cũng còn tốt vị thần lần này hình thể vừa phải. Khoảng cách lại gần,... Ân may thành công!

Giờ thì đã đến lúc cậu chàng hưởng thụ thành quả.

Quyền năng cậu cướp đoạt được phải...

...

Kết thúc chương 27.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thật xui xẻo!

Quyền năng Tuyệt mật bảo tàng: Vị vua chốn thủy tề luôn có một ham muốn... Một ham muốn tội bạc... Đó chính là cướp giết mọi thứ binh khí chiến lợi phẩm từ những kẻ địch mà ông ta gặp phải rồi cất giữ chúng vào trong kho??? Vinh quang và kho báu cùng tồn tại!!!

Chỉ có như vậy???

Cái này...???

Lăng lẳng lặng suy tư ý nghĩa từ đôi lời giới thiệu xuất hiện trong đầu về quyền năng mới của mình. Khác với quyền năng trước cậu chàng cướp đoạt được từ lão Rùa thần, quyền năng: Triệu hoán thần binh vừa nghe tên là đã biết công dụng như thế nào. Khả năng quyền năng lần này vừa nghe tên...

Luôn cảm giác nó rất vô tích sự bộ dáng!!!

Chep chép,... Ngược lại cứ thử mở ra là biết ngay thôi. Được rồi! Bảo tàng kho báu gì gì cũng không tệ. Tuy rằng không thể đứng lúc nâng cao sức chiến đấu, ít nhất hiện tại nếu có thêm một đám một đám thần binh lợi khí để sử dụng chiến đấu cũng không tồi. Thật không biết bên trong tuyệt mật bảo tàng này sẽ có những thứ binh khí gì đây???

Cũng không chán chờ, cậu chàng hơi động động thân thể liền lần đầu tiên sử dụng ra quyền năng mới của mình.

Rất nhanh! Chỉ một cái chớp mắt liền hoàn thành~ Vừa làm xong Lăng liền thật nhanh liếc nhìn liếc nhìn hoàn cảnh xung quanh một vòng. Cũng không giống như tưởng tượng xuất hiện thùng thùng lọ lọ hòm báu các thể loại. Thậm chí xung quanh cậu giờ cũng chẳng có xuất hiện gì mới cả!!!

Mà mà... Đừng có lo!!! Thật ra thì bảo tàng kho báu vừa đã mở ra rồi. Chỉ có điều nó giống như một màn nước phẳng lặng vô hình trong suốt, thật rộng lớn ngay phía sau lưng của cậu. Không ai có thể cảm nhận được sự tồn tại của nó trừ bản thân Lăng. Thảo nào được gọi là Tuyệt mật bảo tàng!

Trong lòng chợt nhiên có chút chờ mong. Bảo tàng kho báu gì thích nhất rồi!!!

Cậu chàng men theo hướng dẫn sử dụng quyền năng trong đầu, đưa bàn tay đâm xuyên qua màn sáng vô hình. Tay vừa đưa vào, nhìn từ bên ngoài chỉ thấy một bên cánh tay của cậu chàng theo hành động đưa tay ra liền không ngừng không ngừng tan biến. Lăng nhìn mà cảm giác thật giống như mình đang làm ảo thuật vậy. Thật tuyệt!!! Sau này lại có cái để đùa rồi~ Cậu chàng thích thú nghĩ.

Khả năng về mặt vui vẻ thích thú đó chỉ thoáng qua liền biến mất ngay lập tức. Thay vào đó là...

- Mà ** ***!!!

- Đây là thể quái nào???

Cậu chàng không nhận được giận dữ, miệng chửi thề một tiếng.

Này là cái quái gì bảo tàng kho báu cơ chứ. Theo bàn tay tiếp xúc cậu chỉ cảm thấy một không gian vàng chói lọi xuất hiện trong cảm giác. Khả năng dù cho nó có vàng chói lọi cũng không thay đổi được sự thật là nó chẳng có cái thá gì ở bên trong cả.

Đã nói bảo tàng đây này??? Đã nói kho báu đây này??? Bảo tàng kho báu của Lăng ở đâu rồi???

Lăng khóc không ra nước mắt. Quyền năng đã phế thì thôi đi, hiện tại lại vô tích sự đến nỗi này. Chẳng lẽ ngày sau cậu chỉ có thể sử dụng nó như cái hòm gửi đồ không chừng??? Hay là dùng nó biểu diễn ảo thuật rở tiền tán gái???

Này cũng quá cấp thấp với một vị thần như cậu đi!!!

Khốn nạn! Chẳng lẽ vì đối phương là một tên nghèo kiết xác thần linh nên mới có cái quyền năng khốn nạn như vậy sinh ra. Tất cả chẳng lẽ đều vì cái ham muốn quái lạ thích thu thập đồ đạc rồi đút chúng vào cái gọi là tuyệt mật bảo tàng này! Giời ạ! Tại sao lại để cho ta cái quyền năng rở rách này a!!!

Thật là ông trời không có mắt mà!!!

Cậu chàng giờ buồn bực ngán ngẫm vô cùng. Phải biết rằng thật vất vả, may mắn lắm cậu mới tiêu diệt được vị thần biển lần này. Đã vậy quyền năng cướp được lại tệ hại như vậy. Cứ như thế lần sau nếu gặp phải vị thần khác thì phải làm như thế nào??? Bao giờ bạn thân đây mới cướp được mấy thứ quyền năng mạnh mẽ đây!!! Nếu lần nào cũng cướp mấy món nát nát như thế này...

Này có còn để cho người ta vui vẻ vui vẻ chơi đùa nữa hay không???

Trong lúc vô hình Lăng không hề phát hiện ra tính cách mình thỉnh thoảng đã có chút thay đổi. Dù cho có một phần nguyên nhân vô cùng bất mãn với loại quyền năng mới cướp đoạt được. Khả năng nếu là trước kia cậu nhất định sẽ không bao giờ táo bạo như hiện tại.

Chỉ là những điều này cậu hiện tại còn không rõ ràng. Phải tới rất lâu rất lâu sau cậu mới biết rõ được.

Hiện tại sau khi kiểm kê chiến thắng xong xuôi, Lăng rất nhanh há hốc mồm phát hiện mình gặp chuyện đen đủi còn chưa hết.

Cậu không về được rồi!!!

Nhìn bát ngát mênh mông biển rộng trước mặt mà Lăng khóc không ra nước mắt.

Chỉ thấy phía trước đàn cá khổng lồ kia vẫn còn đang chen chúc chật ních như trước. Tất nhiên chúng theo thời gian cũng đang không ngừng rời đi. Khả năng bởi vì trước đó chồng chất vào nhau quá chặt khiến bây giờ muốn thoát đi cũng phải mất không ít thời gian. May mắn trong bất hạnh là con cá đuổi khổng lồ nơi Lăng đang đứng còn chưa rời đi. Cậu chàng nhảy cảm nhận thấy đối phương đang sợ run ở phía dưới chân cậu không dám động đậy đi chuyển. Cũng còn may! Nếu không phải có sự tồn tại của nó khả năng...

Được rồi! Tạm không nói những chuyện xui xẻo này. Hơi làm suy nghĩ Lăng lập tức đoán ra chú cá đuổi dưới chân rất có thể là bị khí thế của cậu dọa sợ. Nghĩ tới tuy rằng quyền năng: Tuyệt mật bảo tàng kia tuy rằng chẳng có mấy tính thực dụng nhưng ít nhất nó cũng là từ vị thần biển khi này xuất ra. Có lẽ sẽ mang theo chút... khí chất nào đó của đối phương đi. Ủ? Đoán chừng chính vì sự hiện diện của nó khiến chú cá đuổi không dám bỏ đi.

Là như vậy đi??? Hẳn là như vậy đi??? Nhất định là như vậy đi!!!

Nói vậy không chừng còn có thể điều khiển đối phương chờ mình bơi vào bờ cũng không biết chừng. Nghĩ rõ ràng, cậu chàng giẫm giẫm chân lên lưng cá đuổi để kéo sự chú ý của nó.

- Này! Lập tức chở ta về bờ ngay!!!

Cậu chàng cất tiếng ra lệnh.

Cá đuối: “.....”

Chẳng có chuyện gì xảy ra cả!!!

- M... quên mất đối phương không hiểu tiếng người! Nó nghe lệnh mới là lạ!!!

Lăng bị ai thăm nhủ. Nói như vậy chẳng khác nào cậu vô vọng không thể trở về đất liền được rồi. Xuông hơi hồng, cậu cũng không cho rằng mình có thể bơi thẳng được vào bờ. Bối lễ...

Cậu vốn không biết bơi!!

Không sai! Cậu đúng là không biết bơi. Ai bảo quê của cậu gần như nằm ở vùng trung du miền núi đây. Gia đình điều kiện tạm tạm, từ nhỏ đến lớn ngoan ngoãn như cậu cũng đúng là không có đi bơi lên sông ngòi ao hồ gì. Một tên sợ chuột rút chết đuối... các thể loại như cậu có thể biết bơi mới là lạ. Thế là bây giờ...

Biển trời mênh mông thử hỏi nơi đâu là bờ???

Trời thì tối đen như mực. Cậu lại không biết phân biệt được nổi phương hướng trên biển. Biết bơi cũng bó tay chứ nói chi không biết bơi như hiện tại!

Khó thật đấy! Thà khi này cho mấy thứ quyền năng có thể điều khiển đám động vật biển còn hơn. Hiện giờ sợ là chỉ còn cách ngồi chờ có thuyền bè đi ngang qua thì xin đi nhờ mất! Cũng không biết phải đợi đến năm nào tháng nào. Hơn nữa nơi này cách bờ bao nhiêu, liệu có tàu thuyền đi qua hay không cậu cũng không biết.

Thôi được rồi! Ít nhất hiện tại cậu còn chưa chết chìm. Chỉ mong cậu sẽ không là vị Diệt thần sư đầu tiên chết vì đói, chết vì... chết đuối linh tinh các loại đi.

Chờ... chờ thôi!!!

Cậu chàng vì vậy ngồi bệt xuống lưng cá đuối.

Ừ? Nói chung chỉ cần chú cá này không chạy mất là mọi chuyện đại cát. Nghĩ nghĩ như vậy... thế là để đảm bảo cá đuối không bỏ đi, cậu quyết định tiếp tục sử dụng quyền năng: Tuyệt mật bảo tàng cho đến khi được cứu hoặc... đến khi không thể sử dụng nữa thì mới thôi!!!

Cậu bắt đầu ngồi đợi!!!

...

Kết thúc chương 28.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Lần đầu tiên gặp mặt

- A! Có tàu đến!!!

Mặt biển không không dâng dâng, trên bầu trời giờ thậm chí sáng rõ vô số vì sao. Chính bởi vậy ngay khi nơi xa có ánh sáng đèn tàu xuất hiện Lăng ngay lập tức phát hiện ra được. Tất nhiên đối phương có nhìn thấy cậu hay không thì không biết.

- Ấy!!! Này!... Cứu tôi với!!!... Ai đó cứu tôi với!... Cứu... tôi... với...!

Cậu chàng dùng giọng to nhất có thể hô hoán lên. Âm thanh bởi vậy truyền đi thật xa thật xa. Thật may! Chủ nhân chiếc tàu dường như cũng nhận ra được sự hiện diện của cậu.

Tàu đang đi đến gần. Lăng theo bản năng hơi hồi hộp một chút. Ai biết người trên tàu là người xấu hay người tốt??? Hơn nữa tình huống của cậu bây giờ nói tới cũng thật quá quý dị. Ai đã từng thấy một cậu bé đứng trên lưng cá đuối lớn giữa mênh mông biển rộng vào bao đêm như thế này bao giờ chưa??? Nhờ đối phương không muốn cứu cậu thì làm sao giờ???...

Hơn nữa nếu đối phương là người xấu? Là bọn buôn lậu? Là đám buôn người...vv. Thì làm răng???

Có điều may là người tài cao thì gan cũng lớn. Nói thế nào cậu cũng đã không phải là người bình thường rồi không phải. Tin rằng bản thân cậu hoàn toàn có thể chống lại được cả những tình huống xấu nhất.

Trong lúc cậu chàng còn đang suy tư cách ứng đối trong mọi trường hợp, tàu rất nhanh đã đến trước mặt cậu rồi. Ừm! Nói tới phải gọi đây là một chiếc xuồng ca nô thì đúng hơn. Khi nhìn từ xa cũng không thật rõ ràng.

Lăng ngược mắt nhìn lên. Một cô gái trẻ có mái tóc dài màu vàng hiện lên trước mắt cậu. Bộ áo đầm màu đỏ rực nổi bật dù cho giờ đã là đêm đen. Và quan trọng nhất...

Đây là một người nước ngoài!!!

- Ừ... à không! ... Please help me!!!!...

Phát hiện đối phương là người nước ngoài sợ rằng không hiểu được tiếng Việt, cậu chàng lập tức bung lụa vốn từ tiếng anh ít ỏi đáng thương của mình.

Dù không biết sau đó có thể nói được mấy câu!

Ánh đèn phá quét lại quét... Quét tới dưới chân con cá đuối cậu đang đứng có hơi ngừng lại giây lát. Tiếp đó lại quét tới xa xa nơi đàn cá tụ tập còn chưa đi hết lại dừng lại một giây lát... Đối phương có lẽ đang nghi hoặc về chuyện đang xảy ra ở nơi này đi. Lăng thấy này tự dung có chút hồi hộp trong lòng.

Nói tới hiện tại trừ cái gọi là Guom thần và cái phá quyền năng: Tuyệt mật bảo tàng ra thì cậu đúng là chẳng còn thả gì cả. À không! Nói tới trở thành Diệt thần sự sau cơ thể của cậu đã mạnh mẽ hơn nhiều. Có điều nếu nói có thể từ lưng cá đuối nhảy phát lên trên bong xuồng ca nô thì cậu không được tự tin cho lắm. Muốn cưỡng ép nhảy lên thuyền quá khó khăn đấy. Vì vậy nhờ mà đối phương thấy tình huống quý đi sau bỏ đi luôn không muốn cứu thì cậu chắc ngồi khóc chết quá.

Biết bao giờ mới gặp người thứ hai tới đây!!!

May mà tình huống xấu nhất cũng không có xảy ra. Cậu chàng chỉ nghe thấy đối phương lớn tiếng xì xào ngôn ngữ gì gì đó cậu không hiểu thấu rồi sau đó ca nô bắt đầu áp tới thật gần thật gần. Được! Nói vậy hẳn là cậu sẽ được cứu rồi.

Cô nàng bạn bè quốc tế này thật tốt!!! Lăng roi lệ đầy mặt thâm nghĩ. Cảm giác của cậu hiện giờ y như người vừa sống sót qua tai nạn kinh khủng nhất vậy. Sướng không còn gì để nói~

...

Lên boong thuyền, hiện tại Lăng mới biết hóa ra trên thuyền cũng không phải chỉ có một người. Cũng đúng! Tất nhiên xuồng phải luôn có người ở bên trong buồng lái chứ. Nhìn nhìn ngoài cô nàng tóc vàng áo đỏ đứng trên boong, từ bên trong buồng lái giờ lại đi ra một cô nàng tóc đen... thật kì quái khi đang mặc một bộ đồ người hầu gái của Nhật!

Mà mà... trước hết lo ứng phó đối phương cái đã.

- Thank you very much!!!

Trình độ tiếng anh tuy gà mờ vô cùng nhưng một số câu đơn giản như cảm ơn các loại cậu chàng đúng là còn biết.

- No... you... &*@#*\$*&\$^&*()(

Ngoài đám ba từ ngờ ngờ nghe ra còn đâu cậu chịu chết!!!

Này không chỉ bởi vì trình độ ngoại ngữ gà. Quan trọng nhất là cách phát âm tiếng anh của đối phương quá... chuẩn xác rồi.

Đối với người chỉ chuyên nghe giọng phát âm tiếng anh của người Việt như cậu thật... quá khó khăn đấy. Có thể hiểu được đối phương nói gì mới là lạ. Bởi vậy dưới cái nhìn của đối phương, Lăng giờ về mặt mờ mịt, ngu ngơ vô cùng. Cuộc giao lưu lần đầu tiên của hai người họ cũng vì thế trở nên bế tắc.

...

Thời gian trôi a trời...

Ca nô cuối cùng cũng cập vào bờ. Cậu chàng về mặt tươi cười vẫy vẫy tay chào hai cô nàng cho đi nhờ còn đang trên thuyền, sau đó nhanh nhanh quay trở về. Hiện tại ví tiền eo hẹp, cậu quyết định sớm trở về cộ cộ đoàn xe của đội tình nguyện thì hơn. Ít nhất nhờ vậy có thể tiết kiệm không ít tiền xe đi về không phải.

Quan trọng nhất là khoảng cách nhà nghỉ đám người kia ở lại đã không xa. Đây nói tới phải cảm ơn hai cô gái bạn bè quốc tế cực kì tốt bụng kia khi cho ca nô đưa cậu đến tận nơi này. À, có một chuyện không thể không nói đó là cô nàng hầu gái bên trong khoang lái lại biết nói tiếng Việt. Đoạn giao lưu sau đó của ba người cũng đúng là từ cô nàng này phiên dịch mà ra.

- Ừm? Đây là...

- Ê! Lãng kia!... Lãng ơi! Hú uuu...

Phía xa xa đột nhiên có ánh đèn chiếu lại đây. Ánh sáng chiếu thẳng mặt vốn làm Lãng rất khó chịu. Khả năng âm thanh sau đó vang lên thì cậu biết mình gặp được người quen. Bước chân đi nhanh chạy tới. Sau đó cậu rất nhanh nhìn rõ đây đâu phải chỉ là gặp người quen? Phải gọi là gặp một đám đông người quen mới đúng! Hối ra mới biết. Hóa ra tất cả mọi người muốn dậy sớm ra biển xem mặt trời mọc. Ăn may thế nào lại gặp đúng lúc cậu chàng trở về. Đây...

Lãng cũng vui vẻ đi theo đám đông đi xem mặt trời mọc luôn. Nói thật tuy phải chèo xuồng, ngồi chờ thuyền cả đêm rồi lại cộng thêm trải qua nguy hiểm chập trùng chiến đấu nhưng cậu chàng hiện giờ đúng là không thấy mệt mỏi gì. Có lẽ đây chính là lợi ích khi trở thành một tên Diệt thần sư đi!

Trên đường đi, đoàn người nhiệt huyết nào nói chuyện tán phét không ngừng. Khoảng cách bờ biển cũng không xa vì vậy mọi người rất nhanh liền tới nơi. Tiếp đó là ngồi chờ mặt trời mọc rồi.

Lãng giờ ngồi đó. Lãng lặng lặng nghe đám người xung quanh cười đùa nói chuyện. Thi thoảng chêm chọc cười một hai câu còn đâu chủ yếu thời gian đều ngồi thờ người.

Vũ Trần Linh giờ chắc còn ngủ ở bên trong không thấy có mặt ở đây. Ngày hôm qua bởi vì có kế hoạch riêng nên khi đi cậu cũng không nói gì riêng khác biệt với cô gái. Lý do rồi đi cũng y như khi nói với mọi người.

Lúc này mọi chuyện đã xong xuôi. Một đám người ngồi quây quần bên nhau. Nghe những câu chuyện thú vị, những lời nói cười đùa quen thuộc, từ ước mơ khi ra trường, kinh nghiệm học tập, kinh nghiệm tán gái tới những lời đồn đại bất quái của nhiều người xung quanh... v.v. Không khí sinh hoạt thường ngày giờ quanh quẩn khiến một kẻ vừa chiến thần diệt thần như Lãng đột nhiên có chút không quá thích ứng.

Trong lòng cậu giờ như ngổ ngàng, như chột hiểu.

Cậu đã không còn là một người bình thường nữa rồi!

Mặt trời lên!!! ... Hùng hừng một màu đỏ chói lọi!!!

Chuyến đi này đối với Lãng có lẽ đã kết thúc. Nhưng một chuyến đi mới cũng đã từ đó bắt đầu. Tương lai của cậu sẽ hồng hồng hờ hờ như là mặt trời đỏ. Tương lai của một kẻ phi thường!

...

Kết thúc chương 29.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Rắc rối tuyên ngôn

5 ngày, đã 5 ngày đi qua kể từ buổi đi biển trở về.

Trong thời gian này ngoài việc không ngừng nghiên cứu lại nghiên cứu cách sử dụng quyền năng mới, điều đáng chú ý duy nhất có lẽ phải kể tới việc Lãng và Vũ Trần Linh đều chính thức trúng tuyển làm thành viên chính thức của đội tình nguyện.

Giống như đã từng nói trước đây, đối với các sinh viên giữ chức vụ cán bộ trong lớp luôn sẽ được các anh chị thành viên khóa trên trong đội ưu ái nhiều hơn khi tuyển chọn cạnh tranh thành viên mới. Dù sao để đám này cán bộ lớp trúng tuyển, sau đó lớp nào đều có cán bộ lớp làm nền các loại hoạt động tổ chức hướng tới sinh viên trong trường đương nhiên sẽ làm ít mà hiệu quả nhiều, phổ biến cũng dễ dàng hơn biết bao nhiêu~

Giống như kiểu trong lớp, lớp trưởng bí thư hội trưởng lên tiếng thông báo hoạt động mọi chút ai dám không chú ý nghe. Nhờ đâu bỏ quên không biết thông tin hoạt động chính thức của nhà trường, đoàn thanh niên, hội sinh viên... v.v để rồi bị đánh vào thành tích, đánh vào nhận xét đạo đức các thể loại. Đặc biệt là lờ như không nghe để rồi tự đánh mất quyền lợi của mình... Nói chung nghe cũng không mất bao nhiêu thời gian không phải.

Ngược lại những người không có chức vụ đứng lên phát biểu... A ha! Ai thêm quan tâm mấy tổ chức của các người làm cái quỷ gì cơ chứ. Ngược lại lớp trưởng, bí thư, hội trưởng các trường hợp đúng là nên nể mặt nhau một ít. Nói tới sinh hoạt trong đại học cũng đã rất gần với trong cuộc sống đời thường. Đối với người “có chức có quyền” như các cán bộ lớp thật đúng là không nên quá qua loa không quan tâm không phải...

Nói chung việc trúng tuyển cũng coi như một chuyện vui. Dù cho điều này đối với Lãng bây giờ thật ra đã không còn quan trọng lắm.

...

Quay trở lại với tình huống hiện tại hiện tại...

Cậu chàng lúc này đang đi học!!!

Sáng nay tiết khóa đầu tiên chính là môn toán cao cấp. Giảng viên là một ông thầy hơi đầu khá lớn tuổi. Không vui tính, không nghiêm khắc và tất nhiên cũng không dễ rãi gì. Đặc điểm nổi bật duy nhất của ông ấy có lẽ là tính hơi nói nhiều của bản thân, chuyên môn tán chuyện lan man ngoài lề. Ừm! Đây cũng không quan trọng lắm!

Đối với Lăng mà nói, tuy rằng hiện tại đã có trong người sức mạnh siêu nhiên thậm chí cậu còn quyết định sau này tiếp tục sát thân cướp lấy thêm thật nhiều quyền năng nữa. Khả năng nắm quyền năng hiện tại thậm chí có khi là cả tương lai... luôn cho cậu cảm giác có chút vô bổ, không ích lợi gì, không dễ dàng vận dụng. Guom thần, nổ thần, bảo tàng... Cậu biết dùng nó làm gì bây giờ? Nó có thể kiếm tiền sao??? Có thể dùng nó chiếm lấy quyền lực sao???

Nhất là cậu không tin cũng như không muốn lợi dụng chúng để thể trở thành vô địch thế giới, trở thành kẻ thống trị quốc gia. (Ước mơ nhỏ nhỏ của cậu lúc này chỉ là không làm mà vẫn có ăn mà thôi). Ừ! Ít ra thì hiện tại là như vậy!

Thế giới vẫn rất nguy hiểm! Nếu chưa biết rõ ràng... Người khôn ngoan tốt nhất vẫn nên sống cẩn thận giữ mình thì hơn! Rùa thần còn chẳng chơi nổi huống chi cậu!!!

Và vì tránh giống như kiếp trước sau này trở thành kẻ không học tập không nghề nghiệp, một kẻ vô công rồi nghề. Hiện tại vừa mới vào đại học, cậu chàng Trọng Lăng của chúng ta ngay lập tức lao đầu vào học tập... rất "chăm chỉ". Tham gia hoạt động trong đội tình nguyện chỉ vì tìm lại đám người quen, tìm lại cảm giác quen thuộc theo bản năng...

Mà mà... nói tới biểu hiện học tập của cậu chàng hiện tại còn lập tức lấy được cô bạn gái nhỏ khen ngợi rất nhiều đây. Mọi chuyện cũng không tệ không phải sao!

...

Tiết toán cao cấp thứ nhất trôi qua. Hiện đã là 8h sáng. Bởi vì môn toán vốn không phải sở trường nên giờ ra chơi tiết này Lăng tạm thời không đi tới tán phét cùng đám bạn xung quanh như mọi khi. Cậu giờ thật chuyên chú mở sách giáo trình ra tranh thủ ngẫm nghĩ, đánh giấu lại một số chỗ mình còn chưa hiểu lắm hay cần phải chú ý riêng khi thi cuối kì. Dù sao cũng chỉ được nghỉ có 5 phút.

Tuy rằng hành động của cậu như vậy có chút lập dị nhưng bởi vì cậu chỉ làm như thế với mỗi môn toán nên mọi người xung quanh cũng dần dần quen. Càng huống chi lúc này đám bạn đại học Lăng quen thuộc xung quanh, đối phương hiện tại đối với cậu vẫn còn lạ lẫm lắm lắm.

5 phút nghỉ giữa giờ rất nhanh kết thúc. Tiết thứ hai vẫn là toán cao cấp. Đây khác với khi học cấp ba một buổi sáng có thể có tới 4, 5 loại môn học. Đối với đại học mà nói một buổi sáng hay chiều thường chỉ chia ra học 1 hoặc 2 môn mà thôi. Mỗi môn học đều dạy liền từ 2 đến 3 tiết chỉ nghỉ ngơi một chút ở giữa như vậy.

Chuông đã reo vang. Ông thầy dạy toán chưa thấy trở về ngược lại một bóng người khác vô cùng đặc biệt tiến vào giảng đường lớp học. Đối phương xuất hiện rất đột ngột nên thật nhanh thu hút sự chú ý mãnh liệt của tất cả mọi người. Hừm! Vừa còn tưởng là thầy giáo vừa vào đây!!!

Đột nhiên Lăng ngó người ra!

Trên bục giảng... lại là một cô gái có mái tóc dài màu vàng!

Một cô nàng nước ngoài!

- Khi thật! Tại sao lại là cô ta???

Tâm thần ngẩn ngơ. Miệng nhỏ giọng lẩm nhẩm. Người đến bất ngờ chính là cô nàng tóc vàng áo đỏ hôm trước cậu bắt gặp trên boong thuyền ca nô.

Tại sao cô ta lại có mặt ở đây???

Lại còn đeo chéo vai một chiếc túi sách nữa chứ! Đừng bảo là đối phương đến đây để học đây nhá!!!

Lăng tò mò vãi!!!

Mà mặc kệ anh bạn Trọng Lăng của chúng ta ở bên dưới về mặt biểu hiện cỡ nào kì quái, cỡ nào khác loại... Gần 70 thành viên trong lớp tập thể sự chú ý hiện giờ đều đã đặt lên người cô gái đang đứng phía trên bục giảng này.

Cũng không phải trường đại học của họ không có người nước ngoài. Khả năng sinh viên nước ngoài mỗi khóa luôn luôn được xếp chung vào lớp A1 hơn nữa rất ít rất ít. Thường là người Lào, người Campuchia thậm chí người Mông cổ...vv. Đây cũng không có gì lạ! Dân ta qua Trung Quốc, qua các nước châu Âu du học cũng không ít đấy thôi. Ngược lại chưa thấy người bên đó du học nước mình!

Mà mà... đối với lớp A5... Đây là lần đầu tiên nhìn thấy trực tiếp một người nước ngoài... "khác biệt" như vậy tới lớp của họ.

Đặc biệt là cô nàng nước ngoài này...

Lại quá xinh đẹp,... lại là quyến rũ như vậy!!!

Cô ấy có làn da trắng mịn màng nõn nà và tinh khiết như thủy tinh. Dù nhìn từ thật xa thật xa cũng có thể thấy rõ ràng vẻ đẹp ấy. Chỉ nhìn thôi cũng đủ khiến người ta có cảm giác mềm mại mơ màng rồi. Cứ gọi là lịm đi như bơ sữa vậy~

Chỉ thấy cô nàng vô cùng tự tin hào phóng bỏ đi chiếc kính đen sành điệu đang đeo. Một đôi mắt to sáng rõ giờ đây xuất hiện. Màu xanh con ngoi, lông mi dài dài cong vút... Một đôi mắt như biết nói. Một đôi môi đỏ thắm chúm chím đầy phong tình. Chiếc mũi kia khẽ nhũm thôi cũng đủ làm người ta thét lên vì sao đáng yêu đến thế.

Ngũ quan trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê, quần áo thời thượng phóng khoáng. Chỉ quần bò đen vào áo sơ mi trắng phối hợp thôi cũng khiến cô nàng cả người nhìn qua chẳng khác nào nữ thần xinh đẹp quyến rũ chỉ có thể xuất hiện ở trong phim hoạt hình vậy. Ngoài ra...

Hành động của cô nàng cũng đặc biệt không kém!

Cầm phấn viết viết một hàng chữ thật lớn lên trên bảng đen.

- Erica Blandelli???

Mọi người theo bản năng lăm lăm đọc. Đối phương viết xong liền quay người nhìn về phía mọi người.

Cô ấy vẽ mặt giờ vô cùng nghiêm túc. Vô cùng nghiêm túc! Ánh mắt nhìn chăm chăm xuống phía dưới giảng đường. Tất cả mọi người cũng bị hành động cũng như khí thế của cô ấy làm cho khuôn mặt ngưng lại.

- Xin chào tất cả mọi người! Mình là Erica Blandelli (nói và đưa tay chỉ hàng chữ trên bảng). Mình là người Italia, là sinh viên mới chuyển trường và điều quan trọng nhất là...

Không khí trong phòng giờ lặng yên như tờ. Quanh quẩn nơi đây chỉ còn lại tiếng nói của Erica còn đang vang vọng. Tất cả mọi người không khỏi vô cùng ngạc nhiên vì khả năng nói tiếng Việt quá thành thạo, quá chuẩn, quá... khó tin của cô gái. Đây khiến cho sự chú ý càng tăng lên tới đỉnh điểm. Kể cả kẻ khác loại như Lăng giờ đây cũng không ngoại lệ. Tất cả đều đang chờ đợi lời nói kế tiếp của Erica. Và... giọng nói trong trẻo một lần nữa vang lên:

- Xin hãy nhớ kĩ lấy những lời mình sắp nói ngay sau đây! Xin hãy nhớ kĩ... Chính bởi vì nó rất... rất quan trọng nên mình cần phải nói riêng ra ở đây. Đó chính là...

- Mục đích mình chuyển trường đến nơi này... chính là vì...

- Theo đuổi Nguyễn Trọng Lăng!!! Sinh viên lớp A5 khóa 65 của lớp chúng ta!!!

- Chính là cậu ấy!!!

- Nguyễn Trọng Lăng! Em thích anh!!!

- Xin hãy đáp ứng lời tuyên ngôn cầu yêu thương của em đi!!!

-

- Ồ.....!!!!!!

Cả lớp ồ lên!!!

Giọng nói quyết tuyệt như vậy! Nụ cười tự tin như vậy! Vẻ mặt hào phóng như vậy! Quan trọng nhất là cô ấy là xinh đẹp, quyến rũ như vậy! Chỉ vì cánh tay ấy vừa vung lên~ Ngón tay ấy chỉ thẳng về hướng vị trí cậu chàng kia đang ngồi~ Cái loại này tư thế, cái loại này tuyên ngôn, dạng này phong tình...~

Lăng há hốc mồm không thể tưởng tượng nổi. Cậu đơ luôn tại chỗ còn em ấy thì trong lúc vô hình đã phá nát lại phá nát biết bao nhiêu trái tim pha lê vừa mới biết hai chữ yêu thương~

- Ấc ặc ặc...~

- Cái quái gì thế này???

- “xì xào xì xào”

Cả lớp xôn xao. Vẻ mặt hùng hục hùng hục tò mò quái!!!

Bất kể đám con trai bị đánh đòn phủ đầu xong tái mét mặt. Trái tim pha lê có vỡ nát cỡ nào. Các bạn nữ có ngạc nhiên, bất ngờ ra sao. Ít nhất tất cả tất

cả đều rất nhanh chóng bị di chuyển sự chú ý, đều hùng hực muốn tìm hiểu rõ chuyện gì đang diễn ra ở đây. Đây thật là một chuyện bất quá lớn, lớn đến không tưởng đang ẩn sâu ở nơi này...

Tò tình cầu yêu!!!

Đuổi ngược! Nữ truy nam!!!

Một cuộc tình xuyên quốc gia!!! Xuyên màu da!!!

Trắng trợn và mạnh mẽ đến như vậy thì ai đỡ nổi???

Quá... quá hoành tráng!!!

Quá... quá vĩ đại!!!

A lê hấp!!! Quá trâu văn bò,... quá lãng mạng rồi biết không~

Thật nhiều người đã say trong men tình! (thật ra chỉ là số rất ít rất ít mấy tên cuồng dâm sinh hoang tưởng mà thôi.)

Ừm! Xin thưa giờ phút này mọi người chủ yếu chỉ là muốn hiểu rõ chuyện đang ẩn sâu ẩn sâu ở bên trong mà thôi. Mà mà... người Việt Nam như chúng ta vẫn còn rụt rè lắm không phải!

Được rồi! Nói chung hiện tại này đó đối với Lăng mà nói đều đã không còn quan trọng nữa~ Chuyện chủ yếu nhất bây giờ là...

Ai... Ai có thể nói cho cậu biết...

Chuyện quái quỷ gì đang diễn ra ở đây được hay không???

Cậu đang bối rối rồi vãi!!!

...

Kết thúc chương 30.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tha cho mình đi! Mình còn nhỏ lắm nha!!!

Thân yêu!

Tha cho mình đi! Mình còn nhỏ lắm mà!!!

Nếu được... Lăng hiện tại rất muốn về mặt thật nghiêm túc thật nghiêm túc nói như vậy với... cô nàng nào đó có cái tên Erica Blandelli... đang ngồi bên cạnh mình. Cũng chính là cái kẻ đang ôm thật chặt thật chặt lấy cánh tay của cậu. Về mặt còn giả vờ giả vệt tỏ vẻ đang lắng nghe lời dạy của ông thầy trên bục giảng kia.

Móa! Tại sao cậu biết cô ta đang giả vờ giả vệt?

Bởi lẽ cô ấy vừa tình nghịch nháy nháy mắt trêu chọc cậu a!

Này không phải đang giả vờ giả vệt nghe giảng thì còn là gì!!!

Rất muốn cầu nhàu, muốn khinh bỉ, muốn phản kháng lại đối phương. Khả năng...

Những điều đó cũng chỉ là “Nếu” mà thôi!!!

Cái cậu quan tâm nhất bây giờ là...

Tại sao cô ta lại đến ngồi bên cạnh cậu?

Tại sao cô ta lại xuất hiện ở đây?

Tại sao một kẻ mới mấy hôm trước còn không biết tiếng Việt là thứ gì hiện tại lại có thể nói lưu loát được như vậy?

Tại sao lại nói yêu thích cậu? Tại sao lại muốn “đuổi ngược” cậu?

Thích thì thích thật đấy! Cảm giác vui sướng khi biết có người yêu thích mình nó rất lớn! Quan trọng nhất là đối phương cũng không tệ! Ừ? Không phải là không tệ mà là quá tốt rồi~

Có điều nên biết hoa hồng thì có gai, những thứ càng đẹp dễ thì thường độc tính lại càng mạnh. Cậu cũng không cho rằng lần gặp trước vẫn thái độ bình thường, lời nói chẳng được mấy câu như cô ta. Vậy mà lần gặp mặt thứ hai...

Lại có thể như vậy!

Lại có thể “trắng trợn” được như vậy!!!

Được rồi~

Là một người đàn ông con trai. Nếu như lời đối phương là thật lòng. Vậy... cậu thật đúng là mắc cảm với cách tỏ tình cầu yêu của cô ấy!

Có điều...

Tạm hoãn không nói tới những chuyện “nhỏ nhỏ” khi trước này. Hiện tại chúng ta có thể chú ý hơn đến tình hình thực tế đang xảy ra được không?

Bởi vì...

Hai cái thứ... mềm mềm gì đó trên ngực của ai đó nó cứ... “rùng rung” lên cánh tay cậu là tại vì rằng?

Rất thoải... Ừm! Rất khó chịu biết không??? Cậu chàng khuôn mặt “cau có” biểu đạt ý nghĩ của mình. Ánh mắt lảo liên chột dạ nhìn xung quanh.

A rồi...

Tại sao vẻ mặt của tất cả mọi người lại kì quái như vậy?

Từ khi nào mà mọi thứ lại luôn diễn ra “không” theo ý muốn như vậy?

Lặng theo bản năng hồi ức lại mọi chuyện đã xảy ra.

Thế giới này thay đổi thật quá điên cuồng! Xin hãy để cho cậu lẳng lặng... lẳng lặng kể lại câu chuyện bị thương vừa diễn ra trên người mình cho mọi người cùng nghe.

Chuyện kể rằng...

Ngày xưa ngày xưa, xưa ời là xưa...

Ở một vương quốc nhỏ nhỏ nọ...

Vào một ngày đẹp trời... ở một lớp học nhỏ... trong một ngôi trường nhỏ... có một anh chàng học trò nhỏ nhỏ...

Bất thành linh từ trên trời rớt xuống một cô gái- một nàng thiên sứ có cánh xinh đẹp tuyệt trần, tính tình như ác ma đâm sầm vào người cậu học trò. Nàng nói thật to, thật rõ, tuyên bố thật hùng hồn rằng nàng yêu thích cậu ngay trước mặt tất cả đám bạn học bên cạnh. Dù cho trước đó cả hai chưa nói chuyện với nhau nổi chỉ một lần. (ngôn ngữ không thông)

Chưa kịp rõ ràng chuyện gì đang xảy ra.

Ái... Đuỳnh!!!

Thầy đồ vào lớp!!!

Tất cả giờ ngoan ngoan im lặng nghe giảng bài ~

Khả năng trên mặt nghe giảng chứ phía bên dưới giờ sóng ngầm bàn tán mãnh liệt lắm. Cậu học trò biết vậy nhưng chẳng còn cách nào khác. Mấy lần muốn hỏi rõ đối phương lại bị cái thái độ nghiêm túc học tập của ác ma thiên sứ kia làm chùn bước. Và quan trọng nhất là...

Cậu đang do dự!

Thời cơ còn chưa đúng!

Móa! Bỏ qua cái câu chuyện ngu ngốc chết tiệt vừa kể ở trên đi. Đây nguyên do chính thật ra là vì hành động của cô nàng khi đi tới gần cậu khi này rất là quý dị. Lặng vốn dĩ ngồi ở dãy ghế thứ 5 từ trên xuống, không cao cũng không thấp và tất nhiên đã có đủ người ngồi. Ấy vậy mà...

Nàng ta vừa đến. Một lời chưa nói. Chỉ có ánh mắt ấy...

Ánh mắt ấy khẽ chớp... Lại chớp chớp!!!

Lặng cảm nhận được từ đôi mắt của nàng ta chợt nhiên phát tán ra một luồng sức mạnh kì dị. Và thế là ngồi bên cạnh cậu- đám bạn học lập tức đứng hết dậy rồi đi sang hàng ghế khác ngồi. Tiếp đó tất nhiên là cô nàng ung dung ung dung ngồi xuống. Đôi tay ôm thật chặt thật chặt lấy cánh tay cậu như hoàn cảnh hiện tại. Cậu không chút phản kháng!

Mọi chuyện chính là như vậy đó ~

Chính vì một cái chớp mắt phát tán ra kì dị sức mạnh kia đã làm cho cậu chùn bước. Làm cho cậu phải suy nghĩ thật kĩ trước khi muốn lên tiếng đặt câu hỏi. Người khôn ngoan cần biết lúc nào nên nói, lúc nào không nên nói.

Nàng ta cũng là người có siêu năng lực sao không?

Siêu năng lực của nàng ta là do bẩm sinh, là do học tập hay là...

Giống như cậu,... cũng là kẻ chuyên cướp đoạt quyền năng của các vị thần.

Nói như vậy lần trước chiếc xuống ca nô kia đúng lúc xuất hiện giải nguy cho cậu hẳn cũng không phải là đơn giản ngoài ý muốn gặp gỡ. Đối phương rất có thể chính là hướng vị thần biến khi đó mà tới. Chuyện sau đó đơn giản chỉ là họ đến muộn, cậu thì may mắn hót tay trên thành công mà thôi.

Việc cậu có năng lực siêu nhiên, thậm chí việc cậu đã cướp đoạt quyền năng của vị thần kia khả năng rất lớn... Không đúng!!! Phải nói là chắc chắn đã bị đối phương biết được mới đúng.

Nhất là việc chỉ sau 5 ngày, nàng ta từ một người không biết chút gì tiếng Việt biến thành nói năng lưu loát chẳng khác nào một người Việt Nam chính cống. Cộng thêm việc bỏ công bỏ sức để tìm ra cậu, giờ còn hoàn thành xong mọi thủ tục để chuyển tới học tại trường của cậu, tới học chung lớp với cậu. Năng lực lớn khiến cậu chẳng giờ phút này cũng không khỏi... hải hùng khiếp vía.

Thế giới này quả nhiên rất nguy hiểm!!!

Người tài ba ở đâu đâu cũng có!!! Quả nhiên đắc ý quên mình tuyệt đối là sẽ chết rầm rầm ngay lập tức. Còn may là từ trước đến giờ cậu vẫn chưa làm điều gì kinh thế hãi tục cả.

Ừm! Ngoại trừ cần cù hơn người bình thường một tí. Thời gian ngắn ngắn hai lần diệt hai vị thần~

Nhưng cái này có thể trách cậu sao?

Móa! Tất nhiên là không thể!

Vì vậy tính ra thì cậu vẫn rất bình thường~ (tự an ủi)

Nói tới...

Đối phương tìm cậu để làm gì? Nói những điều “vớ vẩn” lúc này trên bục giảng để làm chi?

Tương lai của cậu sẽ ra sao?

Trong lòng cậu giờ rối bời vô cùng.

Tất cả chỉ có thể chờ đợi... chờ đợi cậu vượt lại suy nghĩ cho rõ ràng trước khi phải đối mặt với sự thật! Ít nhất thì ý nghĩ của cậu lúc này là như thế.

Chính là như vậy đấy!!!

Bỏ qua ánh mắt kì quái của mọi người xung quanh, lờ đi cảm giác sung sướng khi hai thứ mềm mềm kia tiếp tục cọ cọ lên người. Lặng giờ ánh mắt nghiêm túc như một vị đắc đạo cao tăng, đầu óc cực nhanh chuyển động a chuyển động, dẫn dắt suy nghĩ tất cả mọi chuyện.

Tiết học chậm chậm trôi qua...

Cái gì đang chờ đợi cậu ở phía trước???

“Thánh” may ra mới biết!

...

Kết thúc chương 31.

Chương 32: Trốn học

- Renggg!... Renggg!... Renggg...!

- Tốt lắm. Tiết học hôm nay đến đây là kết thúc. Các em nghỉ đi!

Chuông báo hiệu vang lên, ông thầy giảng viên toán cao cấp gật gật đầu ra hiệu cả lớp có thể nghỉ ra chơi. Bởi vì tiếp sau đó sẽ chuyển sang môn học khác nên đoạn thời gian nghỉ giữa giờ từ 5 phút tăng lên tới 15 phút. Dù vậy...

Lăng vẫn quyết định mình nên về luôn nhà! Cậu hiện tại thực sự không thể chịu nổi vô số ánh mắt ám muội của tất cả mọi người nhìn về phía mình. Giá mà thật sự được gì thì còn đỡ đằng này...

Thật oan uổng nha!!!

...

Trốn tiết đối với kẻ đã từng học suốt mấy năm đại học như Lăng thật sự không có gì gánh nặng trong lòng. Móa! Ngày xưa cậu còn nghỉ liền tù tì vài tuần chứ nói chi chi nghỉ có nửa buổi học như hiện tại. Không chán chờ thêm nữa, cậu chàng rất nhanh gấp sách gấp vở cất vào trong cặp, bắt đầu muốn đứng dậy ra về.

- Anh làm gì vậy?

Erica về mặt tò mò nhìn cậu chàng dùng một tay cất sách vở. (Tay kia còn đang bị ai đó tóm thật chặt, còn không ngừng cọ cọ ngực. Chủ yếu là cậu ta luyện tiếu rút ra.)

- Tôi muốn về nhà!

Tự cho là đoán được mục đích của cô nàng, cậu chàng mắt lờm lờm cộc lốc trả lời.

- Tốt! Vậy em về nhà cùng anh!!!

Erica rất thoải mái đáp lại. Cánh tay vẫn ôm chặt lấy tay cậu chàng. Cả người không hề có tí gì nhúc nhích. À... này là bởi vì từ khi vào lớp tới giờ cô ta đã bỏ được thứ gì từ trong cặp sách ra đâu. Thậm chí nàng ta còn chưa cả tháo xuống dây đeo vắt trên vai nữa ấy chứ. Lúc này muốn đi về thật đúng là thuận tiện không cần chỉnh sửa tí ti.

Lăng nghe cô gái bên cạnh nói vậy cũng không có gì đặc biệt phản ứng. Có lẽ cậu còn cho rằng đối phương cũng có ý muốn gặp riêng mình để chính thức nói chuyện. Khả năng vì hai người họ đều có năng lực siêu nhiên trong người và không muốn để lộ bí mật của bản thân cho những người bình thường khác biết.

Ừm! Chuyện này cũng thật giống như mấy tình cảnh trên ti vi hay trong truyện mạng thường nhắc tới. Nói nôm na một câu ấy chính là: Thế giới của người có siêu năng lực, các người không hiểu được!!!

Bởi vậy sách vở cất kỹ xong xuôi Lăng liền đứng thẳng dậy. Erica cũng đi theo đứng lên. Tiếp đó trong ánh mắt ngỡ ngàng của tất cả mọi người...

Bọn họ tay trong tay, người đứng bên người. Mặt mũi tươi cười dịu dặt nhau trắng trợn bỏ trốn 3 tiết học phía sau. Đi thẳng về nhà!

Hành động này quả thật là như thêm dầu vào lửa. Trăm phần trăm chứng thực quan hệ ám muội của hai người bọn họ. Tất nhiên hai anh chị ấy cũng đã trở thành niên khóa này cặp đôi sinh viên đầu tiên bỏ tiết trốn học về nhà. Một sự kiện đáng giá ghi nhớ vào lịch sử nha!

...

Sân trường...

- Luôn cảm giác đã quên mất thứ gì đó rất quan trọng bộ dáng!!!

Miệng lẩm bẩm đôi câu có điều rất nhanh cảm giác kia liền bị Lăng vứt qua sau đầu. Hiện tại rắc rối còn chưa hết đây! Bởi lẽ hai người bọn họ hiện giờ còn đang tay trong tay, vừa đi vừa ôm ôm ấp ấp khiến thật nhiều người chú ý, phát hiện.

Trên con đường đi từ giảng đường phòng học tới cổng trường này, Lăng về mặt lạnh lùng chỉ còn thiếu cái bảng ghi người lạ chó gần đặt ở trên trán. Khả năng hiệu quả cũng chẳng được mắt phần. Người nhìn vẫn cứ nhìn. Người bàn tán xôn xao vẫn cứ bàn tán xôn xao. Tiêu điểm vẫn cứ là tiêu điểm!

Haizzz! Xa xa nhìn trở lại nơi này. Chúng ta dễ dàng có thể bắt gặp hình ảnh một anh chàng sinh viên bình thường đang cố gắng sai rộng chân bước đi thật nhanh thật nhanh. Đi cùng là một cô nàng tóc vàng gái tây trăm phần trăm. Bề ngoài xinh đẹp quyến rũ tuyệt trần đang ôm thật chặt lấy cánh tay anh ta. Môi thì vênh lên thật cao thật cao. Về mặt thì kiên quyết dường như đang gín giữ níu kéo lấy thứ gì quý giá lắm vậy.

Móa! Hình ảnh đẹp... hém chịu nổi!

Hai người họ bỏ mặc ánh mắt kì quái, tò mò cũng như kinh ngạc ngây người...vv đủ mọi thể loại của những người xung quanh, tốc độ băng băng đi về phía trước khu gửi xe.

Tiếp đó không ai bảo ai, Lãng leo lên chỗ ngồi phía trước nắm lấy tay lái. Erica thái độ thật tự nhiên, tiêu sái ngồi yên xe phía sau. Hai tay cô nhỏng cái liền chuyển thành ôm chặt lấy eo của cậu. Trong cái nụ cười đầy vẻ hèn mọn bí ối và mấy lời chọc gẹo của ông bảo vệ, xe đạp tăng tăng tăng lăn bánh ra khỏi cổng trường. Rồi xa thật xa khỏi cái nơi chứa đầy bi thương rắc rối này~

Tốt thôi! Lãng giờ chỉ muốn thật nhanh nhận được lời giải thích cho những chuyện quỷ quái đang diễn ra bên cạnh.

Cậu đã chịu đủ lắm rắc rối rồi!!!

Nghĩ vậy cậu liền điều khiển xe đạp chạy lên bờ hồ Guom gần trường học. Khi này nói về nhà hiển nhiên chỉ là nói đùa mà thôi. Hừ! Hiện tại phòng trọ của cậu còn có gia đình chủ nhà đang ở, cậu cũng không muốn bê bối của mình bị chủ nhà biết được để rồi truyền tới tai cha mẹ ở quê.

Lúc này tốt hơn hết là tìm một vị trí thích hợp khác để nói chuyện. Tính ra thì bên bờ hồ cũng không có thiếu người nước ngoài xuất hiện. Việc cậu đi bên cạnh một cô gái xinh đẹp người nước ngoài ở nơi đó thật đúng là quá đối bình thường. Nói chung hẳn là sẽ không gây chú ý gì cho những người khác đi.

...

Một lát sau...

- Được rồi! Hiện tại có thể giải thích cho tôi chuyện gì đang xảy ra ở đây được không?

Gửi xe đạp tại chỗ gửi xe, Lãng mang theo Erica rất nhanh tìm kiếm lấy một chỗ ghế đá bên bờ hồ. Tiếp đó cậu không kim lòng được bắt đầu đặt câu hỏi về phía cô nàng tóc vàng trước mặt. Câu hỏi mà cậu đã nín nhịn hơn cả tiếng đồng hồ này.

Dù cho chuyện có trở nên nguy hiểm như thế nào đi nữa thì ít nhất cậu cũng muốn biết cái rõ ràng. Hơn nữa theo suy đoán của bản thân, đối phương đã tìm đến tận cửa, chuyện đã đi tới mức này cậu nhất định là không thể tránh thoát liên lụy rồi. Vậy nên cứ trực diện đối mặt với nó thôi!

Cậu nói gì thì nói cũng là kẻ từng đánh giết thần linh không phải? Còn chưa nói tới thân phận kẻ xuyên việt trước đó đây. Hừ! Bạn thân đây “trâu bò” như vậy còn có gì mà phải sợ sệt nữa?

Ánh mắt cậu chàng giờ chăm chăm nhìn về phía đối phương! Chờ đợi... một lời giải thích.

...

Cùng lúc đó, trong giảng đường lớp học của Lãng cũng có một người đang chờ đợi một lời giải thích từ miệng của cậu.

- Này! Cậu không sao đấy chứ?

Nhìn cô bạn ngồi bên cạnh mình đang vẻ mặt tràn đầy quan tâm hỏi thăm, Vũ Trần Linh lắc lắc đầu tỏ vẻ mình không sao. Tiếp đó cô gái nhỏ cố gắng ra vẻ tự nhiên tiếp tục chăm chú nhìn lên bục giảng.

- Tớ nói cậu cũng quá mềm lòng đi! Nếu tên kia đã rõ ràng tỏ thái độ có mới nói cũ như vậy thì cậu bỏ quách hẳn ta cho rồi. Hơn nữa hai người không phải chỉ là mới xác định quan hệ không lâu thôi sao. Hiện tại chia tay cũng không đến nỗi thua thiệt mà.

- Đừng buồn vì mấy tên sở khanh ấy làm gì! Vui vẻ lên đi biết không!

Cô gái ngồi cùng bàn cũng không bỏ cuộc mà tiếp tục tiến hành bài giáo dục tư tưởng của mình. Mười phần mười đáng về bạn chí cốt + chuyên gia tư vấn tình yêu và hôn nhân gia đình.

- Ừm... Mình biết rồi! Mình không sao đâu mà!

Vũ Trần Linh mặt gượng cười đáp lại, dù cho ánh mắt cô giờ đã đỏ hoe hoe.

- Haizzz! Thiệt là...

Cô bạn ngồi kề bên vì vậy cũng liền thôi không nói thêm gì nữa. Những chuyện như thế này quan trọng nhất vẫn là quyết định của chính người trong cuộc. Kể ngoài lề như cô cũng chỉ có thể góp ý như vậy thôi. Lắc lắc đầu, cô cũng đành bắt trước Vũ Trần Linh quay người lặng yên ngồi nghe bài giảng. Còn trong lòng cả hai hiện tại đang suy nghĩ gì?

Ai mà biết được cơ chứ!

...

Bờ hồ...

Erica một bên chân khuy gối xuống, cánh tay khoanh ngang ngực làm một nghi lễ kỳ sĩ chưa từng thường thấy trên ti vi. Ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lăng, nhẹ giọng nói:

- Đức vua tôn quý! Tôi Erica Blandelli, đại hiệp sĩ, chỉ huy tối cao của hiệp hội thập tự giá đồng đen xin gửi lời chào tôn kính nhất tới ngài, Nguyễn Trọng Lăng - Diệt thần sư của xứ người Việt...

Lăng ngẩn ngơ!!!

“Mẹ nó! Đây lại là muốn làm gì???”

Cậu chàng trong lòng đang gào thét!!!

...

Kết thúc chương 32.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thế giới trong mắt chúng ta...

Bên bờ hồ Guom...

Hàng loạt ánh mắt kì quái, ngạc nhiên, kinh nghi, ước ao... v v từ khắp mọi nơi xung quanh bờ hồ giờ đều đổ dồn nhìn về phía hai người. Đặc biệt là ánh mắt mọi người nhìn về phía chàng trai ngồi ở nơi ghế đá lúc này vậy mà đều vô cùng vô cùng... quý dị.

Chuyện tất nhiên sẽ xảy ra như vậy nếu ở đâu đó trên đất nước Việt Nam này trình diễn ra một màn cô gái da trắng tóc vàng người nước ngoài, váy đỏ lộng lẫy xa hoa, khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp như thiên sứ, vẻ ngoài nóng bỏng quyến rũ như ác ma, quỳ gối khoanh tay mỉm cười trước một anh con trai tầm thường người Việt ngồi trên ghế đá á!

Đây là cầu yêu sao?

Đây là cách bây giờ người trẻ tuổi cầu hôn nhau sao?

Đây là tình yêu xuyên chủng tộc, xuyên màu da, xuyên biên giới sao?

Đây là... đang đóng phim sao? Nhưng máy quay ở đâu rồi?

Không có! Vậy chẳng lẽ nào...

Đây là thực sự sao?

XXX...! Đủ tân tiến! Đủ nóng bỏng a! Đủ lãng~

Mọi người ở trong lòng không khỏi tấm tắc lấy làm kì. Mỗi người một loại ý tưởng. Có điều kịch bản chung quy thường sẽ là hai anh chị ấy đang rất rất...

Sâu sắc yêu thương nhau!

Người người đều mong ngóng tình yêu được như vậy đây!

...

Có điều thực tế đang diễn ra lại là một câu chuyện hoàn toàn khác...

- Này này!!! Cô muốn làm cái gì vậy???

Có thể trong thâm tâm các bạn cảm thấy chuyện đang xảy ra này rất khó, rất... tm nó thỏa mái. Có điều nếu thay đổi trở thành người ở trong hoàn cảnh thực tế... Ừm! Ý của Lăng là một người Việt Nam chân chính như cậu ở vào trong một hoàn cảnh như vậy... Móa! Không thích! Những chuyện tương đương như vậy rất không thích biết không!!!!

Hàm xúc!!! Chúng ta cần hàm xúc nha!

Xúc động là ma quỷ á~

Hơn hai mươi năm bình thường sinh sống đã tạo thành thói quen quán tính cho cậu chàng. Bản năng rất không thích ứng khi gặp phải nhiều người đột nhiên nhìn vào mình chằm chằm như vậy. Ừ! Từ lúc cô nàng trước mặt này xuất hiện thì đây đã là lần thứ hai cậu cảm thấy chuyện... quái ngượng ngùng như vậy xảy ra với mình rồi!!!!

Biết điều!!!! Biết điều mới là lối sống tốt a~

Quả nhiên a! Thế giới của cậu ấy, cô không hiểu!!!

Erica ánh mắt không khỏi kì quái khi nhìn thấy Lăng đột nhiên phản ứng vô cùng quá khích, vội vội vàng vàng bật người dậy rồi cố gắng lôi kéo cô đứng lên. Tốt thôi! Tâm lý cũng không có gì chống cự. Cô nàng liền thật tự nhiên thuận thế làm theo.

Có điều vừa đứng dậy xong đối phương vậy mà lại ấn luôn cô ngồi xuống trên ghế đá. Tuy rằng thô bạo một chút. Có điều cô cũng không thể vì vậy mà phản kháng không phải sao? Erica vì thế một lần nữa ngoan ngoãn thuận thế mà làm. Cũng còn may đối phương sau đó ngồi xuống cũng không có làm hành động gì quá khích khác. Cuộc nói chuyện đầu tiên của bọn họ lúc này lại có thể tiếp tục.

- Được rồi! Lần sau xin cậu đừng có làm những chuyện... như vừa rồi nữa được không!!!

Lăng trước tiên liền muốn cho mình đánh lớp bảo hiểm dự phòng trước. Đối phương cư xử thật kì quái! Chuyện như vậy đối với một người Việt chính cống như cậu thật có chút kinh thế hãi tục, thật không thói quen!

- Xin lỗi nhưng... như vừa rồi là như thế nào???

Erica mặt mơ hồ không rõ hỏi.

- Như vừa rồi chính là như vừa rồi! Chính là quỷ quỷ dưới đất đó rồi nói mấy lời kì kì quái quái đó!

Lăng có chút ngượng ngùng đáp lời. Khả năng lời vừa dứt...

- A!... Một hiệp sĩ chân chính sao có thể không giữ gìn lễ nghi khi gặp mặt đức vua được!!! Xin Vương thứ lỗi cho em vì đã trái mệnh lệnh của người. Nhưng chuyện Ngài yêu cầu thật sự chẳng khác nào đang sỉ nhục một vị hiệp sĩ chân chính!

- Tin rằng một vị vua có tài đức sáng suốt như Ngài sẽ không làm như vậy đi!

Cô gái lời nói vừa bắt đầu liền vô cùng kiên quyết. Ngay lập tức từ chối yêu cầu của Lăng. Có điều giọng nói đến cuối cùng ấy vậy mà xoay ngoắt một cái, lộ ra vẻ mình rất tin tưởng vào phẩm chất của cậu bộ đáng.

Đối mặt với chuyện này, cậu chàng cũng chỉ đành...

- Thôi quên đi!

Lăng làm bầm bọ cuộc. Quả nhiên, thế giới của cô ấy, anh cũng không hiểu. Chẳng biết nổi nàng ta đang nói linh tinh cái quái gì nữa!

- Được rồi! Trước hết nói nói mục đích của cô khi tiếp cận tôi đi!

Cuối cùng cậu chàng cũng nhớ tới việc mình dẫn đối phương ra tới nơi này là để làm gì. Bởi thế lập tức làm ra vẻ mặt thật nghiêm túc thật nghiêm túc nhìn về phía đối phương. Một vẻ mặt đừng có mà hòng lừa được ta, ta rất rất thông minh, ta cái gì cũng biết cả rồi.

- Mục đích?... Mục đích tất nhiên là muốn bá kiến Vương rồi.

- A! Đúng rồi!... Nếu nói mục đích, vậy mục đích của Erica tất nhiên là trở thành người đàn bà của Vương! Muốn trở thành vợ cả nha!!!

Erica vẻ mặt như thật đáp lại.

- Ha ha ha...!

- Này vui đùa chẳng vui tí nào~

Lăng tất nhiên là không tin tưởng chuyện ma quỷ của đối phương vậy~

- Tốt lắm! Đừng đùa! Nói nói mục đích thật sự của cô đi. Đừng đánh trống lảng như vậy nữa. Tôi biết hết cả rồi!

Hình tượng của cậu chàng hiện tại có lẽ chỉ còn thiếu nước khoanh tay trước ngực, mặt ghéch bốn lăm độ lên trời tạo dáng nữa mà thôi. Một dáng vẻ anh đây đã rõ tất cả. Muốn qua cửa kiểm tra???

Đừng đùa!!! Ngoan ngoan khai ra đi~

- Người ta nói thật mà cũng không tin! Như vậy... Vương muốn Erica nói gì nào???

Cô nàng cắn cắn ngón tay, vẻ mặt ngưng ngưng. Dáng vẻ anh thích em nói gì thì em nói vậy. Quyết không hai lời!

Gặp tình cảnh này Lăng nhìn cũng nghi nghi nha! Lần đầu tiên trong trần đời gặp phải những chuyện kì quái như vậy~

Ừ! Chuyện gặp thần tiêu diệt thần linh tính đối với Lăng mà nói quả thật quá tầm thường so với việc vất hết cả óc nói chuyện với gái nước ngoài như hiện nay. Nhất là khi đối phương tính cách có vẻ như... không được bình thường cho lắm.

Ặc! Trước hỏi hỏi xem đã đi. Nghĩ nghĩ Lăng liền có câu hỏi cho mình. Yêu cầu ít nhất là không được để lộ ra việc cậu thật ra chẳng hiểu cái quái gì.

- Tốt! Vậy nói rõ tí mĩ thân phận của cô đi... Cái này chắc không có vấn đề gì chứ?

Biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Một khởi đầu không tồi! Ít nhất thì Lăng tự cho là như vậy.

Thời gian... cứ như thế dần dần trôi qua. Từng bước một bên hỏi một bên trả lời, tri thức cứ gọi là ùn ùn kéo tới trong đầu Lăng. Cuối cùng, cậu cũng hơi hiểu cái thế giới mà mình đang sống nó bộ mặt thật là như thế nào.

Chuyện xưa kể rằng...

Không biết từ năm nào, tháng nào, thời gian nào... trên thế giới này liên xuất hiện các dị thần. Họ là những hóa thân xuống phàm trần không hoàn chỉnh của thần linh trong các câu chuyện thần thoại được con người không ngừng truyền bá. Dị thần mang trong mình sức mạnh thần thánh có thể hủy thiên diệt địa nhưng tính cách bọn họ lại có những thiếu hụt rất lớn, khác xa so với hình tượng trong những câu truyện thần thoại.

Thần tâm trí là vô cùng kiên định, không ai có thể xoay chuyển ý chí của họ. Thần... dù sao cũng là thần, dù cho họ có là dị thần, là không hoàn chỉnh thần đi chăng nữa thì sự kiêu ngạo vẫn sẽ còn tồn tại giống như bản năng.

Sinh mạng của con người khi đối mặt với dị thần mà nói có khi chỉ như con sâu cái kiến bé nhỏ không đáng kể. Và thế là vì để hoàn thành mục đích của mình, sứ mệnh của mình hay thậm chí là sở thích của chính mình... v v, một dị thần có thể gây ra tai họa cho con người ở những mức độ không thể nào tưởng tượng nổi. Sóng thần, núi lửa phun trào, bệnh dịch, mưa lũ, thiên tai hạn hán, chiến tranh, nguyên rủa... v v. Vô số tai nạn không thể nào kể hết được!

Đối mặt với dị thần, con người là nhỏ bé, là không hề có sức đánh trả. Thế nhưng trên đời không có thứ gì mãi mãi là tuyệt đối. Vị nhân loại đầu tiên tiêu diệt dị thần xuất hiện.

Người ta gọi ông là Vương, là Diệt thần sư, là Ma vương, là chúa tể thống trị cả thế giới... Bởi lẽ ông ấy vậy mà nắm trong tay quyền năng chỉ có thể có ở các vị thần. Thứ quyền năng mà không có bất kì một vị pháp sư, thuật sĩ, tu hành giả... v v nào có thể chống lại được.

Quyền năng đó xuất hiện sau khi ông tiêu diệt một vị dị thần gây hại cho loài người. Nó giống như một món quà thưởng khi con người có thể tiêu diệt được dị thần. Một món quà của kì tích! Từ đó câu chuyện về Diệt thần sư, về Vương, về Ma vương cứ như vậy mà ra đời.

Tất nhiên kể trên cũng chỉ là câu chuyện kể mà thôi. Lịch sử luôn có những điều không hoàn toàn thật đúng chứ nói chỉ những cái gọi là sự thật được truyền lưu bằng miệng như vậy. Cái có thể tin tưởng nhất hiện tại là trên thế giới lúc này được biết tới rằng đang có 7 vị Vương còn sống sót. Họ chính là 7 người đã từng hoàn thành kì tích tiêu diệt dị thần, là 7 vị Diệt thần sư và tất nhiên cũng chính là 7 vị Ma vương đang thống trị thế giới. Điều quan trọng nhất là...

Hiện tại cậu cũng là một người trong số đó!

Vị thứ 7 Ma Vương đã bị phát hiện!

Hắn mang tên Nguyễn Trọng Lăng!

Thế giới có lẽ sắp phải đảo lộn rồi~

Không thích!!! (Ai đó đang hét lớn!)

...

Kết thúc chương 33.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Suy ngẫm

Nguyễn Trọng Lăng không cho rằng cô nàng Erica trước mặt mình này sẽ nói dối. Ít nhất đa phần thông tin cô ấy đưa ra hiển nhiên sẽ là sự thật. Phần còn lại có thể là đối phương ăn giấu hoặc sự thật bản thân chính nó giấu giếm người đời mà thôi.

Này nguyên do tin tưởng là bởi vì những thứ kiến thức trên tuy rằng kì ảo, lạ lùng khó có thể tin. Chỉ là thật giống như nếu một khi bạn đã bước chân vào một thế giới mới khác thì những thương thức của thế giới đó cuối cùng sớm muộn rồi cũng sẽ phải xuất hiện trước mặt bạn.

Tin rằng Erica sẽ không dùng những lời nói dối quá dễ dàng có thể đâm thủng như vậy để đánh lừa Lăng. Làm vậy thật sự quá ngu ngốc rồi. Và nhìn về mặt trần đầy nụ cười tự tin, mười phần mười kẻ khôn khéo như Erica thì hiển nhiên cô nàng sẽ không có làm chuyện ngu như vậy.

Bảy vị Vương, cũng là 7 vị Ma vương thống trị trái đất trong truyền thuyết đều phân ra sở hữu các nơi trên thế giới. Mỗi người họ đều được cho là có lãnh thổ riêng ứng với đất nước nơi mà họ được sinh ra.

Một vị Vương một khi xuất hiện tại lãnh thổ của một vị Vương khác mà không được đối phương cho phép sẽ được coi là một sự khiêu chiến. Một trận giao tranh sinh tử giữa hai vị Vương cũng vì vậy rất có thể xảy ra. Đây cũng là quy tắc hiểu ngầm từ bao đời nay tồn tại cho tới bây giờ.

Hiện tại trong bảy người thì một vị ở Mỹ, ba vị chia nhau cai trị ở châu Âu, một vị ở Trung Quốc và cộng thêm một kẻ thích lang thang ở dòng thời gian trong quá khứ. Tất nhiên cuối cùng còn phải kể đến một vị ở Việt Nam là ngài Nguyễn Trọng Lăng của chúng ta lúc này.

Erica xuất thân là một vị đại hiệp sĩ gì gì đó. Một danh hiệu có vẻ như rất cao cấp rất mạnh đại của tổ chức pháp thuật Thập tự giá đồng đen ở châu Âu. Một tổ chức pháp thuật lớn có sức ảnh hưởng không nhỏ trên thế giới. Mà mà... chuyện này cũng không phải chủ yếu. Chủ yếu là cô nàng lần này tới Việt Nam ban đầu mục đích vốn là để tìm hiểu rõ nguyên nhân bão đột nhiên xuất hiện ở biển Đông Việt Nam.

Lí do là biểu hiện của cơn bão đó rất bất thường. Nó xuất hiện đột ngột và không theo bất kì quy luật nào của tự nhiên. Này... hiển nhiên sẽ được quy kết thành là do một vị dị thần đang ở đó gây sóng gió. Và sự thật cũng chính là như bọn họ suy đoán, chỉ có điều khi Erica tiến tới nơi thì vị thần kia đã bị Lăng tiêu diệt mất rồi.

Tuy vậy thì sự xuất hiện kì lạ của Lăng thời điểm đó cũng trở thành nguyên nhân chính khiến cho thân phận Vương- Diệt thần sư- Ma vương của cậu chàng bại lộ trước mắt người trong nghề như Erica. Cũng vì thế mới có cuộc gặp mặt ngày hôm nay trong giảng đường, và quan trọng hơn là cuộc nói chuyện lúc này của hai người bọn họ.

Suốt cả quá trình đều là tiến hành một hỏi một đáp. Trong thời gian ngắn như vậy, vốn dĩ thông tin Lăng lấy được từ Erica về sáu vị Diệt thần sư khác là tương đối sơ sài thế nhưng lúc cuối cùng cô nàng này vậy mà phá lệ kể thêm về vị Ma vương ở Trung quốc kia.

Giáo chủ Là Hào! Một vị Diệt Thần Sư vô cùng mạnh mẽ! Người được cho là từng dùng võ công của mình để giết chết vị dị thần đầu tiên từ đó trở thành một trong bảy vị Vương như hiện nay. Nguyên nhân nhắc tới tất nhiên ngoại trừ việc ngoại giao hai nước hiện tại không tốt đẹp gì cho cam thì còn phải kể đến chính là vị trí lãnh thổ cai trị của hai người quá gần, quá tiếp cận rồi. Tuy rằng vị giáo chủ Là Hào này là nữ, lại cực thích ngồi xõm trong nhà tự mình chơi mình, cực ít khi đi ra giao du bên ngoài. Có điều...

Không ai có thể trăm phần trăm xác định một khi thông tin Việt Nam xuất hiện vị thứ 7 Vương để lộ ra thì vị giáo chủ thích ngồi xõm trong nhà này sẽ không sang đây ghé thăm một chút.

Phải biết rằng ba vị Vương có lãnh thổ ở châu Âu kia cũng thường không ít dần vặt lẫn nhau đấy. Hiện tại đối với một vị Vương trẻ tuổi như Lăng mà nói, quá sớm phải chiến đấu với một vị Vương già dặn kinh nghiệm như Luru Hạo là một chuyện cực kì không tốt đẹp gì.

Nên biết giáo chủ Là Hào là một trong hai vị Vương lớn tuổi nhất hiện tại. Quyền năng được thẩm nhuần qua thời gian dài tất nhiên sẽ vô cùng đáng sợ. Và hơn hết là không ai có thể biết rõ trong thời gian sống dài đằng đẳng đó ngài ấy đã tìm thêm cho mình thêm những quyền năng nào. Không biết... hiển nhiên luôn luôn là điều khiến người ta e ngại nhất.

Tuy rằng trường hợp chỉ trong chưa đầy hai tháng đã diệt hai vị dị thần như Lăng mà nói hẳn là cực kì ít. Thường thì dị thần và diệt thần sư chiến đấu cũng không nhiều. Thời gian giữa hai lần chiến đấu thường sẽ cách nhau rất xa. Có thể là vài năm thậm chí vài chục năm cũng không biết chừng.

Thế nhưng dù thế nào đi chăng nữa cũng không thể phủ định một điều là Vương càng lớn tuổi thì cơ hội gặp được dị thần sẽ càng nhiều. Có thể đạt được chiến thắng sẽ càng nhiều và số quyền năng vì vậy cũng sẽ càng đa dạng. Dù rằng việc chiến đấu với dị thần là chuyện vô cùng nguy hiểm, mang đậm tính chất sinh tử. Dù là đối với Diệt Thần Sư cũng như vậy. Trong lịch sử cũng không phải chưa từng xuất hiện diệt thần sư chết tại chiến đấu với dị thần.

Phải nói thêm là việc phát hiện dị thần không hề dễ dàng gì. Cuộc chiến của diệt thần sư và dị thần thường chỉ xảy ra khi các dị thần có những biểu hiện đột xuất nổi bật, còn nếu không dị thần hoàn toàn có thể lẫn trốn ở trong thế giới loài người mà không ai có thể phát hiện.

Người bình thường là không thể nhìn thấy được sự hiện diện của họ, cũng chỉ có những người triệu hoán dị thần hoặc các vụ nữ, những vị pháp sư, tu hành giả, thuật sĩ, đại hiệp sĩ... v v năng lực xuất chúng mới có thể gặp được, nhìn thấy được dị thần. Tuy nhiên nếu dị thần cố tình lẫn trốn như vậy muốn

tìm thấy họ cũng sẽ rất khó. Vì thế trên thế giới này đang có bao nhiêu dị thần tồn tại, có bao nhiêu nguy hiểm hủy diệt tiềm tàng đều không có ai biết rõ. Con người chỉ có thể trông mong vào việc các vị Vương- Diệt thần sư- Ma vương của mình bảo vệ họ khi dị thần xuất hiện và muốn gây ra thảm họa cho con người.

Chuyện bị phát hiện đối với Lăng mà nói cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn. Cậu thật ra cũng không cho rằng trên đời chỉ có một mình mình gặp may tiêu diệt được thần linh, cướp được quyền năng. Ít nhất vì vậy hiện tại biết trên thế giới đang có sáu người khác giống như mình cũng không phải không thể chấp nhận. Dù cho số lượng có thể xê dịch lớn hơn chút nữa cũng không vấn đề gì. Thế giới này dù sao vẫn rất lớn mà~

Nói tới những chuyện liên quan tới mấy vị đồng nghiệp kia giờ vẫn là còn quá xa xôi. Hiện tại cậu còn chưa nghĩ tới xa như vậy. Có điều lúc này có thể hiểu rõ một phần thế giới cũng là một chuyện tốt. Tránh việc cậu cứ lo ngày lo đêm mãi như trước kia. Ít nhất theo như lời của Erica thì hiện tại ngoại trừ đám dị thần và sáu vị đồng nghiệp kia đã không còn ai có thể uy hiếp được tính mạng của cậu rồi. Nói vậy, tu tiên thành thần đại nghiệp của cậu cũng có thể thuận lợi tiếp tục triển khai đi.

Thật chờ mong ngày ấy sớm đến! Khả khả khả...~

...

Lau lau khôe miệng một cái, tâm thần bắt đầu quay trở lại tình hình trước mắt...

- Phải rồi! Chuyện mình là diệt thần sư hiện có những ai biết rồi?

Cậu chàng vẽ mặt đầu nghiêm túc hỏi Erica. Đối mặt với câu hỏi đột ngột của cậu, Erica hơi giật mình, nói:

- Này!... Xin Vương hãy yên tâm. Hiện tại biết về sự tồn tại của Vương mới chỉ có bản thân em và người hầu gái người từng gặp trên biển hôm trước mà thôi.

Lăng nghe vậy liền thờ phào một hơi rồi tiếp lời:

- Như vậy tốt nhất! Như vậy tốt nhất! Ừm... Tạm thời xin hãy giữ kín chuyện này lại.

- Vâng! Thưa đức vua của em!

Erica tự tin mỉm cười trả lời. Nụ cười rạng ngời trên khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp khiến lòng người rung động.

Hôm nay là một ngày thu tháng mười~

...

Kết thúc chương 34.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Sinh hoạt thay đổi

Cậu bạn cùng phòng hôm nay được nghỉ học ở nhà vì vậy Lăng mới có thể trưng dụng chiếc xe của cậu ta để mà đến lớp. Hiện tại cuộc nói chuyện với Erica cũng đã xong xuôi, hơn nữa Lăng giờ hiển nhiên cũng không có ý định tiếp tục quay trở lại trường học học tiếp. Vẫy vẫy tay bái bai Erica, cậu chàng liền đạp xe phóng thẳng về nhà. Hiện tại cậu chỉ muốn tìm lấy một nơi yên tĩnh để lẳng lặng suy nghĩ những chuyện đã trải qua. Cũng chính vì vội vàng đi như vậy mà Lăng không có phát hiện được nụ cười quỷ dị của Erica khi nhìn về phía cậu lúc rời đi.

Nhà trọ của Lăng cách trường học cũng không xa. Cũng chính vì lẽ đó mà trước kia cậu mới trù chừ có nên mua xe đạp để dùng đi tới trường hay không. Tất nhiên đó đã là chuyện của ngày xưa rồi. Từ cái ngày mà cậu đốt đàn nấu hạc mua xuống hơi ra biển kia xảy ra xong thì chuyện mua xe hay không đã là dĩ vãng không muốn nhắc tới. Vấn đề hiện giờ đã biến chuyển thành tháng này cậu biết lấy đâu ra tiền mà sống qua ngày đây.

Bực bội nhất là chiếc xuống kia vậy mà biến thành hàng dùng một lần. Thậm chí giờ liền đến cái mảnh vải cũng chẳng còn tồn tại. Này khiến cho ngay cả cơ hội thanh lý trả hàng vớt vát lại tí tiền cậu cũng không thể làm được. Có lẽ...

Cướp được một cái quyền năng liền phải trả giá hết sạch tiền trong túi. Này tính ra hẳn là cũng không quá lỗ vốn đi.

...

Nơi cửa nhà trọ...

- Về rồi hả cháu?

- Vâng ạ! Hôm nay chúng cháu được nghỉ sớm!

Lăng mặt không đỏ, tim không đập dồn dập liền thuận miệng nói láo trả lời câu hỏi của bác chủ nhà- nghe nói là một ông giáo về hưu. Chân bước nhanh lên cầu thang tầng ba. Phòng trọ của cậu và đứa bạn đang ở là một phòng riêng ở trên đó. Ban đầu là phòng ngủ bình thường. Giờ cho thuê đi liền nhanh chóng biến thành cái “ổ chó” của hai người bạn cậu.

Hiện tại chắc hẳn cậu bạn cùng phòng kia đang ngồi chơi điện tử cũng không biết chừng. Sinh viên mà! Cậu quá hiểu rõ rồi!!! Ừ thì tất nhiên ngày xưa cậu cũng là như vậy.

Mở cửa phòng trọ. Quả nhiên tên kia đang ngồi vắt vẻo trên ghế đánh đề chế trên garena. Đám sinh viên tuổi cậu thường chia thành hai bộ phận. Một bộ phận rất thích chơi đề chế, một bộ phận khác thì ham hố dota hơn. Tất nhiên Lăng biết chẳng bao lâu nữa thì cả hai sẽ chuyển thành fan chơi liên minh huyền thoại hết. Thế sự vô thường nha!!! Hiện tại cậu lại chẳng có chút muốn chơi game tí nào.

Phải rồi! Đối với tương lai tươi sáng có thể phi thiên độn địa như cậu mà nói thì cái này có ăn nhằm gì. Lăng ném bay túi sách vào một góc. Thân thể ảm một cái nằm rạp ra giường. Mắt nhìn trần nhà trầm ngâm suy nghĩ.

- Về rồi?

- Ừ! Về rồi!

Cậu bạn giọng băng quơ hỏi. Lăng nhếch miệng uể oải đáp.

- Lách tách lách tách ... (tiếng đánh bàn phím)

- Anh tưởng chú hôm nay lịch học đến tận trưa mới xong cơ mà?

- Chán! Bỏ về!!!

Cậu bạn dừng gõ bàn phím. Quay mặt. Mắt nhìn chằm chằm Lăng vài giây dường như muốn kiểm tra cậu chàng đang nói có thật hay không. Trong lòng còn đang suy nghĩ “Mà ** nó! Thằng này hôm nay cái gần nào đáp sai hay sao? Kì quái tai!!! Thằng như nó mà cũng biết bỏ học trốn về à?”

Có điều sau đó tất nhiên là đối phương không tìm ra được chút manh mối nào rồi.

- Mày ngon!!! Anh phục chú rồi đấy! Mới học được hơn tháng đã bắt đầu biết bỏ học về nhà rồi. Tương lai mày định ra sao hả em???

Tiếp tục quay lại với vấn đề của chính mình, cậu bạn cũng không quên đá đều Lăng vài câu. Mặc kệ việc cậu chàng nói có là thật hay không. Ít nhất cả hai đều hiểu bọn họ đã đủ tuổi để tự chịu trách nhiệm về những hành vi mình đang làm. Không ai có thể chi phối cuộc sống của người khác. Nhất là đối với những sinh viên vừa thoát khỏi vòng bao bọc ngăn cấm của cha mẹ như bọn họ đều cực ghét bị người quản thúc vào lúc này.

Đối với chuyện bỏ học của Lăng, hai người đều tương đối có ấn ý không đề cập thêm nữa! Cũng bởi thế cho nên kiếp trước cả hai sống chung cùng nhau thời gian là lâu nhất trong tất cả đám bạn sống chung phòng thời đại học của Lăng.

- Máy giờ rồi thế?

Lăng giọng nghi ngờ hỏi. Bỏ về sau tiết thứ hai cộng thêm ngồi nói chuyện nơi bờ hồ một đoạn thời gian, nói vậy...

- Hơn 9h rồi! Vẫn còn sớm, có điều cũng chuẩn bị com nước đi là vừa. Hôm nay tối lượt chú nấu com đấy!

- Biết rồi!

Lăng đáp lại một tiếng rồi không nói thêm gì nữa. Trong phòng giờ chỉ còn lại tiếng bàn phím không ngừng lách tách cùng những âm thanh ỳnh ỳnh vang lên không ngừng. Tiếng lách tách hiển nhiên là đang đánh chữ chửi nhau với đối phương. Tiếng ỳnh ỳnh kia nếu không nhầm chắc là tên này đang điên cuồng xin quân ra đây mà. Mỗi khi có đánh nhau lớn các anh em nhà ta cứ gọi là Ctrl A ra bà!!! Nhân rồi, Lăng trong lòng không khỏi đoán già đoán non tự nhủ.

Thời gian... cứ như vậy dần qua~

...

Buổi chiều, lần này cậu bạn cùng phòng giống Lăng đều có tiết học bởi vậy cả hai người cùng ngồi xe đạp đi tới trường. À! Nói tới bởi vì kẻ nào đó đang đi kè nhờ xe nên tất nhiên nhiệm vụ đạp xe lại người nặng nề liền việc tốt đẹp rơi vào đầu hần ta rồi. Có điều đối với Diệt thần sư như Lăng mà nói. Đây cũng chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ mà thôi!

Bánh xe bon bon... bon bon chở người đi tới lớp!!!

Mọi chuyện vẫn giống thường ngày cho đến khi...

- Anh yêu!!! Nơi này! Ở nơi này! Em ở nơi này!!!

- Ê! Hình như có người gọi mày kìa???

Son- tên cậu bạn cùng phòng của Lăng về mặt trêu đùa nói. Bởi lẽ phía trước cổng trường lúc này vậy mà có một cô nàng tóc vàng người nước ngoài cực kì xinh đẹp vẫy vẫy tay gọi về phía hai người. Một cô nàng mặc quần đen, áo sơ mi đỏ rực. Trông cô ấy như một ngọn lửa đang bùng bùng rực cháy, thiêu đốt khét lẹt tất cả con mắt của đám nam giới xung quanh nơi này.

- Kítttt!!!

- Này! Cô muốn làm gì???

Lăng cảm tức nói. Đối phương vậy mà lấy tay kéo lại tay lái xe đạp của cậu. Suýt chút nữa thì cậu bị cô nàng làm ngã xe rồi!!

- Sao anh lại phớt lờ em....???

Đối phương về mặt đáng thương hề hề nhìn về phía Lăng. Ngồi phía sau Son đã tròn mắt há hốc mồm. Lời trêu đùa lúc nãy của cậu ấy vậy mà lại thành sự thực.

- Con chó! Tại sao lại có thể như vậy....

Son nhìn không được chửi thề một tiếng. Thế giới này phải chăng đã quá điên cuồng....!!! Cậu thật sự không hiểu~

- Được rồi! Được rồi!

Bất đắc dĩ! Dù trong lòng cảm giác có chút... thoải mái. Có điều Lăng thật sự là không thích tỏ ra truong dương như vậy. Mà đứng bên cạnh một cô nàng xinh đẹp lại thích ăn mặc đồ màu đỏ chói như Erica mà nói thì không truong dương là chuyện không thể nào.

Tuy nhiên dù sao cả hai cũng là người ở cùng một thế giới (thế giới của những kẻ có năng lực siêu nhiên). Nói thật gặp được Erica sau Lăng cũng cảm giác trong lòng mình bớt cô độc hơn. Nói vậy chứ cứ phải trốn chui trốn lủi che dấu năng lực siêu nhiên không thể nói với bất kì ai cũng không phải chuyện thoải mái gì cho cam. Đối với biết rõ đồng thời tương tự cũng có năng lực siêu nhiên như Erica, Lăng bản năng vẫn là có chút thân cận hơn người bình thường nhiều. Cậu chàng bởi vậy liền cũng không có trách cô nàng nữa mà chuyển người đi xuống xe.

- Được rồi! Tôi có chút chuyện, ông cứ đi học trước đi! Cảm ơn đã cho đi nhờ xe nhé!

Quý thần xui khiến thế nào lần này xuống xe sau cậu còn lịch xự cảm ơn thẳng bạn cho đi nhờ.

Móa! Mọi khi không đá đít hay mở miệng phàn nàn chửi nó bóc lột sức lao động của cậu là tốt lắm rồi chứ nói gì tới chuyện cảm ơn.

Chẳng lẽ mỗi một thằng đàn ông con trai đứng trước các cô gái đẹp đều trở thành thân sĩ quý phái hết???

Được rồi! Lăng tạm thời không quan tâm thêm về cái triết lý mới học được này. Bởi lẽ cô nàng kia lại bắt đầu hai tay ôm chặt, cả đầu tựa cả lên vai cậu như khi xưa rồi. Lần này Lăng đứng là biết khôn ra, biết mình phản kháng cũng vô dụng vì vậy hai người bọn họ liền cũng cứ như thế sải bước trên sân trường trong cái nhìn ao ước của thật nhiều người.

Khiêm tốn a khiêm tốn...! Em đã rời xa anh quá đổi xa rồi!!!

Lăng trong lòng không khỏi ai than nói!

...

Kết thúc chương 35.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nơi góc khuất...

Nguyễn Trọng Lăng vốn là mang theo Erica đi trên sân trường. Có điều vừa đi tới một nơi góc khuất vắng người cậu chàng liền không nhìn được nữa lập tức kéo cô nàng đi vào trong. Đây thật mạnh Erica dựa lưng vào mặt tường, Lăng thân thể áp sát lại. Vừa mới ngẩng đầu lên nhìn cậu chàng còn chưa kịp lên tiếng thì...

- Ui da!... Không phải đâu!

- Anh yêu sao lại sốt ruột thành ra như vậy chứ? Có điều... nếu như anh yêu của em thật sự rất muốn... Chúng mình cũng có thể từ từ thương lượng mà!

- Thôi bạo với người ta như vậy~ Người ta rất ngược nùng đó có biết không???

Erica khuôn mặt đỏ bừng bừng, về mặt e lệ nói. Cuối cùng còn nháy nháy mắt tinh nghịch phán một câu.

- Anh yêu cũng thật là!!! Lúc này còn hung với người ta như thế mà giờ... Hóa ra anh yêu của em thích nói một đằng làm một nẻo nha!!! Thật đáng yêu quá đi~

Lăng nghe nghe mà mặt sùng sốt sùng sốt, cả người ngậy ra tại chỗ! Đây lại là cái gì với cái gì rồi???

- Không đúng!!... Cô đang nghĩ cái quái quỷ gì thế??? Tôi chỉ là muốn tìm một chỗ vắng người để nói chuyện riêng mà thôi!!... Hừm?

Cậu chàng không nhận được hết toáng lên. Ấy vậy mà mới nói được nửa chừng cậu đã bị Erica dùng ngón trỏ giờ lên chặn lại bờ môi, về mặt cô tỏ ra y như thật, nói:

- Mà mà... Đừng căng thẳng! Đừng căng thẳng! Anh yêu yên tâm đi, em đã hiểu rất rõ rồi. Có điều...

- Nếu lần sau anh muốn chúng mình ôm ôm hôn hôn hay làm gì gì đó lớn mật hơn một chút cũng không cần phải làm lén lút như vậy đâu. Chúng mình hoàn toàn có thể quang minh chính đại làm những việc đó trước mặt mọi người. A! Cái này trong tiếng Việt gọi là tú ân ái phải không nh?

- Ừ, phải rồi! Chuyện tú ân ái ở trước mặt mọi người tại nước ngoài là chuyện bình thường lắm đó anh. Thế nên anh yêu đừng ngại ngần chi!

- Mà mà... em thích tuyết người mạnh bạo như anh lúc này đó!

Erica nháy nháy mắt, về mặt vui vẻ khẳng định.

- AAAAAAAAAA!!!!

- Có nhầm hay không??? Tôi có bạn gái rồi đó!!!!

Lăng đã sắp phát điên lên vì sự tự cho là đúng của cô nàng này rồi!!!

Ừ! Thật ra nếu là lúc bình thường cậu chàng sẽ còn có cảm giác cô nàng này thật thú vị thật thú vị. Có khi còn phối hợp Erica trêu chọc ngược lại đối phương nữa. Dù sao cũng là cậu chiếm được món hời tiện nghi. Khả năng buổi trưa hôm nay lúc ăn cơm chàng Lăng của chúng ta mới sực nhớ tới hồi sáng mình vậy mà bỏ quên mất một vấn đề rất nghiêm trọng rất nghiêm trọng!!!

Lúc đó cậu quá mải mê chú ý tới sự xuất hiện của Erica mà quên bồng mất bạn gái hiện tại của mình cũng đang tồn tại cùng trong một lớp. Và thế là tất nhiên cách hành xử sau đó của Lăng. Về ngoài ám muội trong quan hệ của cậu và Erica... Tất cả tất cả đều hiển hiện ra trong mắt cô bạn gái nhỏ Vũ Trần Linh. Chuyện này...

Thật xxx đáng chết!!!

Được rồi! Dù sao nói thật thì Erica quả thực dù cho là ở nơi nào cũng đều là tiêu điểm tồn tại cả. Không chỉ là việc lấy thân phận một cô gái nước ngoài vô cùng xinh đẹp xuất hiện giữa giảng đường đại học ở Việt Nam đã là chuyện vô cùng bất mắt. Hành động, cử chỉ cùng với vẻ mặt, thái độ tự tin phát ra từ phở phở kia của nàng ta cũng khiến người người không khỏi ghé mắt nhìn vào.

Đối với Lăng mà nói... Cái khoảnh khắc khi nhìn thấy Erica xuất hiện trên bục giảng kia, cậu chàng trong thâm tâm còn có thêm một thứ cảm giác giống như là hai người cùng có chung trên mình một bí mật vô cùng to lớn vốn dĩ không thể chia sẻ cùng ai...

Hiện giờ hai người như vậy lại bất ngờ gặp mặt nhau. Cái cảm giác cô độc lữ hành trong sa mạc hoang vu lại gặp được dòng nước mát như vậy. Đó là một cảm giác rất khó diễn tả được lên lời. Cũng vì thế không mấy khó hiểu khi sự xuất hiện của Erica làm Lăng quên bẵng đi sự tồn tại của bạn gái nhỏ Vũ Trần Linh của mình.

Được rồi! Quan trọng nhất là tình cảm của Lăng và bạn gái thật ra cũng không phải kiên định hơn tình kim gì gì. Vũ Trần Linh cảm giác ra sao thì cậu không biết có điều Lăng tự biết bản thân mình thật ra chỉ là tồn tại một cảm giác sở hữu, một thứ cảm giác ưu việt thỏa mãn... v v trong mối quan hệ của hai người mà thôi.

Đúng ra mà nói quan hệ bạn trai bạn gái như vậy cũng không phải trường hợp hiếm gặp. Cánh nhà trai duy trì quan hệ người yêu đơn giản vì bạn gái của họ đủ xinh đẹp, điều kiện đủ để họ có mặt mũi khi khoe khoang với bạn bè... v v. Dù sao thì chuyện yêu nhau đến chết đi sống lại cũng chỉ xuất hiện trong phim ảnh, ngoài đời vẫn là câu chuyện của kẻ chinh phục cùng kẻ bị chinh phục cùng với muôn đời chuyện môn đăng hộ đối, chuyện thực tế lợi ích... v v mà thôi.

Tuy rằng sẽ không tự mình lừa mình dối người, tự giả dạng thành yêu nhau say đắm không thể không có nhau... Có điều Lăng và bạn gái dù sao cũng mang theo quan hệ người yêu học tập sinh hoạt hơn tháng qua, tất nhiên sẽ không có thiếu tình cảm thật ở trong đó. Đây có lẽ cũng là chuyện thường

thấy nhất ở trong thực tế, hai người ban đầu đến với nhau có thể vì đủ loại lợi ích, đủ loại cân nhắc...v.v chỉ phối nhưng qua thời gian dài sinh hoạt tốt đẹp vậy mọi thứ rồi cũng sẽ trở thành mối quan hệ thân tình khó có thể đứt rời. Tiếc là thời gian cũng chỉ là hơn tháng mà thôi. Đối với sự hấp dẫn từ phía Erica tạo ra mà nói...

- Có phải không? Có phải không? Nói như vậy...

- Tuy rằng Erica đã chủ động cầu yêu, vậy mà cô được em rồi cũng không làm cho anh yêu thỏa mãn được sao không???

- Thật là một người đàn ông tham lam vô độ nha!!!

Hai tay nâng lên khuôn mặt của Lăng, Erica vẽ mặt tươi cười, giọng như đang trần thuật một sự việc hiển nhiên.

- Người yêu đầu của em yên tâm đi! Em sẽ không cản trở việc tìm vợ bé của anh đâu! Chỉ cần anh yêu luôn luôn nhớ rằng... Em! Erica Blandelli mãi mãi là vợ chính thức của anh là được rồi!

- À! Theo như cách nói ở đất nước này thì có nghĩa tương lai em chính là vợ cả của anh rồi đó! Tất cả các cô nàng vợ bé sau này của anh nếu không được em cho phép là không được mang về nhà đâu nghe chưa!!!

- Tất nhiên nếu anh muốn kim ốc tàng kiều nuôi tình nhân ở bên ngoài thì em cũng sẽ mắt nhắm mắt mở không có ý kiến. Thế nào? Em làm như vậy đã đủ hào phóng chưa? Đã thỏa mãn được lòng tham trong lòng đức vua của em chưa nào???

Cô nàng vẫn là khuôn mặt cười tự tin rạng ngời như thế khi nói chuyện.

- Thôi đi! Cái gì mà vợ lớn vợ bé chứ!!!!... Cô coi đây là thời cổ đại phong kiến à??? Lại còn vua với chúa!... Cô còn tưởng mình là đang làm hoàng hậu chứ!!!

Lăng giọng lấp bắp lấp bắp phản đối.

Được rồi! Đối với một người đàn ông thời hiện đại mà nói, nếu như một ngày nào đó gặp được một cô gái vô cùng xinh đẹp, vô cùng vô cùng quyến rũ... Người có sức hấp dẫn đối với anh ta như vậy... lại sẵn sàng chấp nhận chung chồng với một hay nhiều người phụ nữ khác. Thậm chí còn niềm nở đón chào như Erica lúc này...

Lăng cảm giác mình đang rất hoang mang nha!

Vậy mà cậu luôn có cảm giác những điều Erica đang nói trên đều là suy nghĩ thật sự của cô nàng. Có điều như vậy có ổn không? Chưa nói tới cảm nhận của những người khác ra làm sao, tin rằng chính Erica cũng chưa hẳn là thoải mái như bề ngoài.

A ha! Mình đang suy nghĩ cái quỷ gì thế này!!!! Khoan đã! Đây cũng không phải vấn đề cậu muốn nói! Cậu đang muốn cảnh báo đối phương không được làm ra những động tác thân thiết dễ gây hiểu lầm kia nữa cơ mà. Sao tự dưng lại chuyển thành thảo luận chuyện xây dựng hậu cung thế này!!!

Thật may, tiếng trả lời của Erica vang lên đánh vỡ càng suy nghĩ ngày càng lung tung của Lăng.

- Kì quái! Không phải em đã nói rất rõ ràng rồi sao.

- Anh- Nguyễn Trọng Lăng, chính là vị thứ bảy Diệt thần sư trên thế giới này, là vị Ma vương không cần nói lý lẽ, là Vua của các vị Vua, và là... chúa tể của cả đất nước này. Một người như vậy có hậu cung cho riêng mình thì có gì lạ chứ.

- Ủ! Hẳn là anh yêu đang lo lắng cho cảm nhận của em???

- Chu Choa~ Thật là đáng yêu quá đi!!! ... Chụt! Yêu anh quá đi mất! Em cảm thấy mình càng ngày càng yêu anh hơn rồi đó!!!

Một nụ hôn bất thành lình ắn lên đôi môi. Lăng choáng váng!!!

Đây là nụ hôn đầu của cậu đấy!!!

- AAAAAAAAAA!!!!

- Tại sao lại có thể như vậy?????

...

Kết thúc chương 36.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Dưới tán cây...

- Tốt rồi! Tốt rồi! Không phải là không muốn người ta quấy rầy anh tán gái thôi sao. Yên tâm! Em sẽ phối hợp với anh thật ăn ý~

Erica nháy nháy mắt tinh nghịch nói, một đôi tay vậy mà đang chỉnh lý lại quần áo của cậu chàng như người vợ hiền tiền chồng đi xa xứ vậy. Đang lúc Lãng cảm giác đầu mình có chút không gian thác loạn nên mới có những ý nghĩ linh tinh kì quái như thế, cô nàng về mặt lại đột nhiên chuyển biến 180 độ, biến hóa trở nên lạnh băng lạnh băng lạnh băng. Lúc này từ ngoài nhìn qua dường như hai người bọn họ hoàn toàn là hai kẻ xa lạ vậy!

- Như vậy được chưa anh yêu!

Gọi thì gọi anh yêu nhưng giọng nói của Erica hiện tại cho người ta cảm giác hai chữ kia cũng chẳng khác nào cô nàng đang gọi tên con chó nhỏ con mèo nhỏ vậy. Chẳng có gì đặc biệt ý nghĩa ở trong hai chữ đó cả!

- Được... được rồi!

Lãng mặt có chút không thói quen, miệng theo bản năng đáp lời.

- Tốt! Vậy em đi vào lớp trước đây. Anh vào ngay sau nhanh nhé!

Dứt lời, cũng không đợi Lãng có gì đáp lại Erica liền xoay người rời đi trước. Về mặt trương dương, đáng về tự tin ánh mắt trời, cho người ngoài cảm giác gỏi giăng khéo léo mười phần. Có lẽ đây mới là bộ mặt thật của cô nàng đi. Độc lập, kiên cường, không phụ thuộc vào bất cứ kẻ nào! Thảo nào cái biểu hiện như chim nhỏ nép vào người trước kia của cô nàng luôn cho Lãng cảm giác gì đó là lạ... giả tạo không có thật.

Móa! Mình đang suy nghĩ gì rồi???

Tốt rồi Lãng! Mà không phải là yếu sinh lý! Đây chỉ là sự trung kiên... là trách nhiệm mà một người đàn ông thực sự cần phải làm mà thôi. Trên đời này cảm dỗ thật sự nhiều nhiều lắm. Muốn vượt qua người khác, trở thành người trên người thì phải chịu đựng được những cám dỗ này biết không!!! Cứ coi như đây là một lần tập luyện đi... bla bla.

Tự an ủi bản thân mình một thôi một hồi, Lãng tâm tình cuối cùng cũng coi như bình tĩnh trở lại. Lấy tay phui phui một lần nữa, chỉnh lý lại quần áo, cậu chàng khuôn mặt theo bản năng cũng cố trở nên trương dương tự tin hơn, nện vững bước chân tiến về phía giảng đường. Trong đầu vậy mà đột nhiên toát lên ý nghĩ.

Móa! Không phải là lập cái hậu cung sao không? Ta đây là ai có chứ???

Ta đây là người đàn ông có thể tiêu diệt thần!

Là xuyên việt nhân vật chính!!!

Một cái hậu cung thì đã nhằm nhò quái gì~

Tất nhiên đây chỉ là ý nghĩ chọt lóe lên thì qua trong đầu cậu chàng mà thôi. Bởi vì...

Một cô gái giờ đang cắn cắn môi về mặt đáng thương đáng thương đang đứng đợi cậu ở nơi tán cây tắt qua trên đường tới giảng đường.

Thời điểm đối mặt với bạn gái Vũ Trần Linh đã đến~

Đây là báo hiệu cái chết đang đến gần sao? Lãng giờ có chút mê man rồi!!!

...

Kết thúc chương 37.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Thiên đường và địa ngục

- Em đang làm gì vậy?

Lăng biết rõ nguyên nhân còn cố lên tiếng hỏi trước. Lúc này cậu chàng đang đứng cùng Vũ Trần Linh dưới tán gốc cây. Cũng còn tầm 15 phút nữa mới tới giờ vào lớp. Có điều 15 phút này cũng là thời điểm đông sinh viên đi tới lớp nhất. Người qua kẻ lại đôi khi không tránh được xuất hiện những ánh mắt rất kì quái rất kì quái nhìn nhìn về phía Lăng và Vũ Trần Linh. Tất nhiên chủ yếu nhìn Lăng vẫn là nhiều hơn. Ánh mắt họ nhìn về phía Vũ Trần Linh đơn giản giống như người ta đi trên đường thấy gái đẹp thì nhìn nhìn vài lần vậy. Còn đối với việc chuyên nhìn về phía Lăng mà nói...

Không hiểu tại sao Lăng luôn có cảm giác cái nhìn của bọn họ giống như đều là đang xác định xem cậu có phải là kẻ được tỏ tình trong truyền thuyết lớp A5 hay không vậy. Ủ! Tuy rằng chỉ qua một buổi sáng thôi nhưng chuyện của cậu cùng Erica cũng đã bung bét lên khắp cả trường rồi.

Dù sao thì hồi trưa lúc cậu lướt lên Facebook chơi thấy được đồng ảnh chụp về Ericavà cậu, cùng với biểu hiện của cả hai khi ở trong lớp là Lăng biết có chuyện không hay xảy ra với mình rồi. Này so với lần trước cậu cùng Vũ Trần Linh lên facebook trong vụ chào khóa mới còn khoa trương nhiều hơn. Dù sao ở Việt Nam cứ dính dính tới hàng nước ngoài là đảm bảo sẽ thu hút được hàng tá người quan tâm ngay. Đây là chưa nói tới độ ly kì trong chuyện của cậu và Erica do người ta bịa ra lúc này cũng không kém tiêu thuyết ngôn tình trên mạng tí ti.

Trong lòng tuy rằng khó chịu vì những ánh mắt như xem xiếc khi kia nhưng Lăng hiện tại còn không có tâm tư để ý đến. Tất cả tinh thần của cậu chàng giờ đều tập trung cao độ chờ đợi câu trả lời của Vũ Trần Linh. Muốn chia tay? Muốn cãi nhau? Muốn từ mặt không quen biết gì nữa? Muốn khóc? Muốn nào... v v. Tất cả mọi trường hợp đều được Lăng nghĩ đến cách ứng đối ra sao ngay từ khi ở nhà.

Và thế là...

- Cái gì mà em đang làm gì? Em đang đợi anh chứ làm gì!!!...

- Ừm... Đi thôi! Đi vào lớp thôi! Sao anh còn đứng ngây ra đấy!!!

Linh giọng gắt gỏng không giống thường ngày. Lăng nghe nghe thật giống như giọng của người vừa mới khóc qua, vừa mới giận dữ xong... vv. Nói chung giọng điệu có chút hỗn tạp lại với nhau không thể phân biệt được rõ ràng. Quan trọng nhất là cô gái nhỏ vậy mà không nói hay hỏi han gì về chuyện của Erica!

Đây là làm răng???

Hơn nữa lúc này Linh còn ôm thật chặt lấy một bên cánh tay cậu. Hai nơi nhô nhô trên ngực kia cọ a cọ không ngừng vào cánh tay Lăng khi cô nàng lên tiếng ra hiệu vào lớp. Này Lăng hiện tại thật giống như người đang chuẩn bị chịu đựng địa ngục hành hình lại bỗng dưng phát hiện mình hóa ra đi lầm lên tới thiên đường. Chuyện như vậy...

Con ** nó! Quả nhân thích!

- A được! ... Chúng ta đi vào thôi!

Gặp cô nàng cũng không có sự tử hà đồng như trong tưởng tượng Lăng tất nhiên là mừng rỡ nghe lời đi vào cùng rồi. Hình ảnh Vũ Trần Linh cắn cắn môi đáng thương đứng dưới gốc cây khi này còn đang hiển hiện trong đầu, cậu giờ phút này nào còn dám nói thêm nửa chữ "không" a.

Bên kia, Vũ Trần Linh thấy bạn trai ngoan ngoan nghe lời như vậy về mặt cuối cùng cũng hiện lên vẻ hài lòng. Lăng thấy này tâm trạng vốn nặng trĩu như đeo tảng đá thoảng cái nhẹ nhõm hẳn. Nói vậy đây thật sự là tha cho cậu một lần chứ không phải chỉ làm ra vẻ để giữ gìn mặt mũi trước mặt người ngoài. Trước đó Lăng còn tưởng là Vũ Trần Linh vì không muốn cãi nhau với cậu ở nơi đông người qua lại nên mới giả vờ như vậy. Hiện tại có vẻ như thật sự là cậu không sao rồi.

Chỉ có điều... này là tại sao như vậy chứ???

Thật là quá kì quặc quái tai!!!!

Được rồi! Lòng con gái như kim châm dưới đáy biển cậu tất nhiên không thể hiểu được. Tóm lại tốt nhất cứ được như bây giờ là tốt rồi. Rành đâu mà quán nó là nguyên nhân làm sao! Trong đầu nghĩ như vậy Lăng lập tức coi như không có chuyện gì xảy ra, bắt đầu mở miệng tán gẫu tán gẫu với Vũ Trần Linh như mọi khi. Con đường tới giảng đường lúc này lại tràn ngập tiếng nói tiếng cười của hai anh chị ấy!

Mọi chuyện dường như thật sự rất bình thường.

Chỉ có điều thực tế thật đúng là như vậy sao???

Câu chuyện vẫn còn đang tiếp tục...

...

Kết thúc chương 38.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đêm ngày hôm đó...

Lăng và cô bạn gái nhỏ đi vào giảng đường phòng học. Cả lớp học vẫn tràn ngập tiếng xì xào bàn tán nói chuyện như thường ngày. Có điều vừa gặp cả hai người bọn họ đi đến, tất cả tiếng nói chuyện đột nhiên im bất lại. Những ánh mắt qua lại lượn lờ không ngừng từ chỗ Lăng cùng bạn gái đang đứng bay liêu phiêu liêu phiêu sang nơi Erica đang ngồi. Lăng ánh mắt cũng tương tự nhìn về phía Erica. Lúc này cô nàng đang vẽ mặt tươi cười tự tin nói chuyện cùng với mấy cô bạn nữ sinh khác đang ngồi xung quanh. Nếu nhìn từ bên ngoài... ra vẻ như đối với sự xuất hiện của Lăng và Vũ Trần Linh quả thật dường như không thấy.

- Ai ui ~

Cánh tay tự nhiên nhói đau, Lăng quay mắt nhìn sang. Tốt lắm! Vũ Trần Linh vậy mà mân mê miệng lên thật cao thật cao để tỏ vẻ bất mãn với cậu. Nói vậy vừa rồi cũng là cô nàng nhéo cánh tay của cậu để cảnh cáo. Lăng gặp này không còn cách nào đành cười khổ tỏ vẻ mình sai rồi, mình trót dại, mình không dám thế nữa, xin nàng hãy tha thứ thêm cho một lần... bla bla.

Cũng may Vũ Trần Linh cũng không có dây dưa thêm mà ngược lại nhanh nhanh chân mang theo Lăng đi tìm kiếm chỗ trống để ngồi. Một vị trí cách xa nơi Erica đang ở. Mọi người trong lớp nhìn nhìn thấy không có gì kịch tính đáng xem cũng liền thôi không quan tâm chuyện của ba người bọn họ nữa. Phòng học vì thế lại trở về bình thường. Rất nhanh, giảng viên tiết học đầu tiên xuất hiện. Buổi học cũng vì vậy đã bắt đầu.

Trong cả buổi chiều, rút kinh nghiệm xương máu khi vừa vào cửa lớp lúc trước, Lăng lần này tuyệt đối cả buổi không một lần liếc mắt nhìn sang chỗ Erica. Vũ Trần Linh thấy cậu biểu hiện tốt như vậy liền tâm trạng thỏa mãn hiện rõ lên trên khuôn mặt. Hai người vì thế cả buổi cười cười nói nói với nhau vô cùng hòa hợp. Thật giống như giữa bọn họ chưa từng xuất hiện một cô gái có cái tên là Erica vậy. Tất cả tất cả vẫn y hệt như khi trước!

Đợi tới khi ra về Lăng lại cùng Vũ Trần Linh cùng một chỗ rời đi. Erica cũng không có đi tới quấy rối như trong tưởng tượng của mọi người trong lớp. Thật giống như những lời cô nàng nói buổi sáng hôm nay chỉ là một câu chuyện đùa mà thôi. Buổi học chiều nay cũng cứ như vậy kết thúc trong yên bình. Có điều một ngày này thật nhiều biến động mạnh mẽ như vậy chắc chắn sẽ không nhẹ nhàng quên đi như thế~

5h45 chiều, tại phòng trọ...

- Rãmmmm...!

- Nói đi thằng cờ hó! Chuyện em Erica tóc vàng là thế quái nào???

Son- cậu bạn cùng phòng, tay ném đánh rầm cái cặp sách lên trên giường. Vẻ mặt đầy bá khí quay về phía Lăng hùng hổ hỏi.

- Móa! Cái gì tóc vàng với chả tóc đỏ~ Mày xem one piece nhiều thấy ngu người chưa em?

- Đi nấu cơm ngay đi thôi. Tối nay tới lượt mày rồi đó!!!

Đang nằm nghỉ trên giường, Lăng một chân đạp bay chiếc cặp Son ném tới xuống góc giường, miệng lầu bầu đáp trả như phim chương.

- Chuyện cơm nước để sau đi! Cùng lắm thì tối nay hai anh em ta ra quán ăn cơm ngoài là được rồi. Yên tâm! Bữa nay coi như anh khao.

- Quan trọng nhất là chú giờ phải ngoan~ Phải nghe anh~

- Nói đi! Khai ra đi! Chuyện em tóc vàng chặn đường chú buổi trưa là như thế nào???

Son vẻ mặt khát khao khó nhịn, cậu ta vậy mà ghé sát mặt xuống gần chỗ Lăng đang nằm, giọng điệu chứa đầy dụ dỗ.

- Thôi đi má! Đã bảo là không có gì cả mà~

- Đi đi...! Đi nấu cơm đi! Anh mày đói rồi đấy. Còn hỏi nữa là anh cho mày nhát dao để mà trọng sinh xuyên việt luôn bây giờ!!!

Lăng giọng cầu kinh. Một vẻ mặt không cần thương lượng nữa. Cậu chàng cũng cùng lúc liền lấy ra cả tay lẫn chân để xua đuổi tên bạn cùng phòng rác rưởi này rồi đi nấu cơm cho rảnh nợ.

Móa! Ở trường bị hai cô nàng kia giày vò lên giày vò xuống đã đủ mệt. Về nhà giờ còn muốn cậu kể chuyện cho mà nghe?

Ai ui~ Cứ mơ đi cưng nhé! Đợi... đợi đến tết công- gô thì may ra anh kể!!!

Lòng đã có quyết định chủ ý, Lăng ra tay càng quyết liệt hơn. Đối diện Son thấy vậy cũng đành thôi không dò hỏi nữa. Trước hết... thôi thì đi chuẩn bị cơm nước cái đã. Thời gian ngày sau còn dài, cậu ta cũng không tin còn moi không ra được tin tức từ trong miệng cái thằng cờ hồ này.

Nói tới nếu là bình thường bạn trai bạn gái cũng chẳng có gì mà để mà Son tò mò khó nhịn như thế. Quan trọng là lúc này ấy vậy mà từ đâu đâu bỗng nhẩy ra một em tóc vàng người nước ngoài xinh như tiên giáng trần từ trên trời đổ ập xuống. Hơn nữa có vẻ như còn là chơi tình tay ba, chơi chen ngang... Chuyện Lăng đang cập đối với Vũ Trần Linh cậu ta cũng không phải không biết.

Nói chung nếu không phải chuyện lần này có đầy sắc thái ly kỳ huyền bí lại truyền lưu rộng khắp cả trường như hiện tại. Càng khốn nạn hơn là nhân vật chính của câu chuyện lại là bạn cùng phòng cở hỏ của mình. Đây...

XXX nó! Nếu không phải có nhiều yếu tố hợp lại như thế Sơn cũng đã không tò mò kinh khủng khiếp như lúc này rồi. Móa! Dù sao ai mà chả có bạn trai bạn gái chứ!!! Nếu không có đặc sắc cốt truyện thì ai mà quan tâm bọn bay ~

- Được rồi! Cái thằng lầy này. Như mày nói không có gì mới là chuyện lạ. Có điều giờ tạm tha cho chú! Anh đây giờ đi nấu cơm nấu nước trước đã rồi lát lại về sẽ xử lý chú mày sau.

Sơn thánh phán một câu như vậy rồi bắt đầu xắn tay áo lên chuẩn bị bữa cơm tối. Cuối cùng cũng có được giây phút yên bình, Lãng liền như vậy nằm ngửa mặt trên giường. Ánh mắt nhìn thẳng trần nhà. Trong đầu càng là suy nghĩ viển vông. Cuộc sống của cậu dường như đang càng ngày càng thay đổi đến người ta không tưởng tượng nổi rồi. Đôi khi cũng thật hoài niệm cuộc sống sinh viên kiếp trước. Nghĩ nghĩ ngẩn ngơ cậu chàng vậy mà ngủ thiếp đi từ lúc nào không hay.

...

Buổi tối, sau khi một lần nữa ngoan cường chống lại sự gặng hỏi của cậu bạn cùng phòng, Lãng hôm nay đột xuất không có chơi game hay nhắn tin trò chuyện với bạn gái đến khuya... v v như mọi hôm mà liền như vậy thật sớm thật sớm đi ngủ.

Ủ! Ngủ sớm tốt cho sức khỏe! Tốt cho da không phải sao? Ngày hôm nay xảy ra nhiều chuyện như vậy làm cậu giờ có chút mệt mỏi. Hiện tại vậy tranh thủ thử nghiệm một chút xem người ta nói thế có đúng không.

- Uyển!!!

Cả người nằm rạp ra giường. Thân thể mệt mỏi già rồi. Không phải mệt mỏi trên người mà là mệt mỏi từ sâu trong tâm thần. Lãng giờ chỉ muốn nằm lì một chỗ không suy nghĩ thêm gì hết. Và may mắn thế nào sáng ngày mai cậu lại được nghỉ. Vì vậy Lãng liền như thế quyết định ngủ nướng thẳng từ bây giờ đến tối bên luôn. Mặc kệ bên ngoài mưa gió bão bùng, anh đây vẫn vững trờng chừng chính anh.

Lãng rất nhanh liền ngủ. Cũng vì ngủ sớm như vậy, ngủ say như vậy mà cậu không có nghe được âm báo tin nhắn liên tiếp từ điện thoại vang lên. Cách đó không xa Sơn cũng đang đeo tai nghe nghe nhạc chơi game nên cũng không hề biết đề mà gọi tỉnh cậu chàng.

Có điều dù cho có nghe được thì sợ rằng Sơn cũng chẳng mấy quan tâm. Dù sao cùng lắm thì sáng mai Lãng cũng biết. Nửa đêm như bây giờ chuyện có lớn bằng trời cũng chẳng thể làm gì thay đổi được. Chậm nhận được một vài tin nhắn cũng không có gì là to tát cả. Nhất là đối với việc tôn trọng quyền riêng tư của người khác như hai người bọn họ tất nhiên cũng sẽ không tự tiện xem tin nhắn của đối phương khi chưa được phép.

Một đêm cũng vì vậy trong giấc ngủ say nồng của Lãng kết thúc.

Một đêm bình yên với Lãng.

...

Kết thúc chương 39.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đệch!...

Sáng sớm tỉnh dậy, cậu bạn cùng phòng đã rời đi học từ lúc nào không hay. Ở trong phòng hiện tại giờ chỉ có mình Lãng đang nằm lì trên giường. Cậu chàng muốn ngủ tiếp mà không thành công. Chắc là do hôm qua cậu chàng ngủ quá sớm đây mà. Ngủ tới giờ nó no cmnr mất rồi. Ấy vậy mà miệng thì ngáp liên tục, còn người Lãng thì vẫn mệt già rồi. Cảm tưởng như qua một con ngủ dài triền miên, tình trạng của cậu chàng cũng chả khá khẩm hơn được mấy.

Haizzz! Ai bảo hôm qua Lãng nằm mơ thấy có người cầm dao đuổi theo chém cậu đây~

Thật phiền muộn!!!

Tay theo thói quen với lấy chiếc điện thoại muốn xem giờ. Ủ? Trờng vậy thôi mà đã 8h sáng rồi. Có điều...

Trên màn hình vậy mà đồ xô tới hơn mấy chục đầu tin nhắn và năm sáu cuộc gọi nhớ. Chuyện kì lạ như vậy cậu đúng là chưa từng gặp được bao giờ! Tết nhất cũng chưa từng có nhiều người gửi tin nhắn chúc tết như thế ấy chứ!

Lăng thấy nghi nghi liền mở bắt đầu từ tin nhắn sớm nhất ra xem

Buổi tối hôm qua:

8h45 phút (tin của Vũ Trần Linh): “Này! Anh có ở đó không?”

8h50 phút (vẫn số trên): “Anh ơi! Em có chuyện muốn nói với anh. ☐”

Lăng: Ủm? Không biết là có chuyện gì đây. Cậu bán thân tự dung lại có chút linh cảm chẳng lành.

9h (số máy lạ): “Hey! Anh yêu, em là Erica đây! Nhớ ghi số máy của em vào nhé! Yêu anh nhiều, x. P/s: Chị của anh cũng thật là đáng yêu, ^^”

Lăng: Mèm! Cái cô nàng chết tiệt này...~

9h5 phút (mother): “Tháng này hôm nào thì anh về? Mẹ đang mong! (em Thu)”

Lăng: Tí gửi tin nhắn sau!

9h6 phút (thằng cờ hó bạn thân): “Ê thằng lòi! Em tóc vàng trên Face là thế nào thế? Không phải là mày cuồng dâm sinh hoang tưởng tự tạo ra đấy chứ!”

9h8 phút (chị gái con cô con cậu): “Em trai của chị giỏi thế! Vậy mà چرا được cả gái nước ngoài về. Hôm nào giới thiệu cho chị mày xem mặt nhớ không em! À! Hồi lộ chị mày cái gì đi không là chị mách cho cậu mợ ở nhà biết đấy. Hắc hắc...! Làm theo thì sẽ được khoan hồng, còn chống cự... Chu choa~ Mày hiểu mà phải không em? P/s: chị Tâm đây!”

9h11 phút (một thằng bạn cờ hó khác): “Thánh! Em lạy thánh! Dạy em cách tán gái nhanh nhanh đi anh! Thần tượng anh vler”

9h12 phút (một thằng gay): “Thế là mày định bỏ anh đi theo em khác thật đấy à? Đáng lòng anh mày quá em ơi!”

Lại là 9h12 phút (vẫn thằng trên): “Còn nhớ không những ngày mình cùng nhau hẹn hò bên bờ suối? Anh em mình tình nồng ngời ngấm ánh trăng lên! Và đêm đêm mỗi khi mây thánh kia lên. Chúng mình lại cùng rù nhau đi ra cửa hàng CS... bla bla. P/s: Thơ tao bữa nay ngon không mày? Hôm nay trình độ sáng tác thăng lên v~. À! Thông báo là anh đã lập Hội những người yêu thích thơ văn của anh rồi nhé. Anh để một slot quản trị viên cho chú đấy. Nhanh nhanh vào mà nhận hàng đi thằng lầy!”

Cũng vẫn 9h12 phút (ông anh khóa trên thời cấp ba): “Thế méo nào bây giờ đi chỗ nào trên face cũng gặp nói chuyện của chú thế? Làm người nổi tiếng cảm giác thế nào hả em?”

9h13 phút (một em nữ nào đó cậu chàng thánh biết lòi từ đâu ra): “Không ngờ Lăng giỏi thế đấy! Có điều bắt cá hai tay là không tốt đây ngen!!! (bạn học cấp ba của Lăng. Đồ biết mình là ai?)”

9h14 phút (anh họ đang học tại Hà Nội cũng nhảy số vào): “Uầy! Thế cuối năm có định mang em dâu về ra mắt cho thầy u ở nhà luôn không thế? Chú làm anh bối rối vãi! Thế này thì Mega Psyduck luôn com con mẹ nấu rồi!!!”

9h15 phút (số máy lạ): “Số thuê bao 01642*****, bạn đã nhận được một quà tặng âm nhạc từ số máy 098530****. Để nhận được quà tặng âm nhạc xin vui lòng gửi tin nhắn tới... bla bla.”

Lăng: Mèm! Ân nhằm xem quảng cáo!!!

9h16 phút (thằng cờ hó đầu tiên giờ nhắn lại): “Cậu! Con lạy cậu! Cậu lên chỗ ông bà ông vải cùng ngắm gà khỏa thân hay làm gì mà lâu thế? Lên face nhanh nhanh đi cho con nhờ. Các anh em hóng vler hết cả ra rồi này!!!”

9h17 phút (một thằng cờ hó khác giục): “xxx! Lên mạng chưa thằng cờ hó này! Không lên là anh rù anh em thông as* chú mày đấy!!!! Có muốn bảo vệ trình tiết cho mình nữa không thế thằng lầy?”

Cùng tại 9h17 phút (bạn chơi game trên garena): “Ê! Làm ván để chế giải buồn không em? Vẫn kênh như mọi khi nhé. Được thì nhanh nhanh lên đê, 3 vs 3 đang thiếu người.”

9h18 phút (bạn chơi game nhắn tiếp tập 2): “Thôi! Đủ người rồi nhé! À mà tường face nhà chú mày sao hôm nay full comment kinh thế. Anh vào nhìn mà hoa hết cả mắt lên luôn rồi.”

Vẫn 9h18 phút (chị gái nhắn tiếp tập 2): “Hô hô hô! Chị là chị bồ kết cô em dâu mới này rồi đó. Chú em cứ liều liều mà làm. Nếu mà dám bắt nạt em gái mới của chị... Hừ hừ! Chị sẽ cho mày biết như thế nào là phụ nữ chiếm giữ hơn một nửa bầu trời biết chưa cưng! Thôi, chị đi ngủ đây! Dạo này dung nhan xập xệ xuống sắc quá. Nhìn các em xinh tươi mon môn mà đáng hết cả lòng chị mày rồi. Thôi bye bye nhé cưng! Ngủ ngon! Moahhh~”

Lăng: Lạy má! Rõ ràng có ai tiếp chuyện với má đâu cơ chứ~

Mở miệng phàn nàn đôi câu, Lăng lại tiếp tục nhìn tin nhắn. Chỉ thấy từ 9h18 phút cho đến 10h30 phút lại là hơn vài chục thằng cờ hó khác đổ xô nhắn tin hỏi thăm. Nhìn mà buồn cười nắc nẻ. Đồng thời Lăng cũng có cảm giác hằn lả trên face của cậu tối hôm qua đã xảy ra đại sự gì rồi cũng không biết

chùng.

10h35 phút (lại thấy tin nhắn của Vũ Trần Linh): “Mình chia tay nhau đi anh!”

- Đạch! Cái Sh** gì lầy???

...

Kết thúc chương 40.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chia tay

Đang buồn cười nhìn xem đồng tin nhắn đám bạn thân gửi trên chọc, ai dè....

Một tin nhắn của Vũ Trần Linh gọi lên ngàn tầng sóng vô!!!

Thấy bên trên vẫn còn tin nhắn chưa đọc, Lặng vội vàng cuống cuống bỏ qua đám tin nhắn nhà mạng Viettel và đám tin cò cưa dở hơi của đám bạn cùng mấy số máy lạ, đám số máy mà cả năm anh chàng cũng chẳng nhắn tin nói chuyện được vài lần. Ủ! Giờ anh chỉ nhắm chăm chăm vào tin nhắn của Vũ Trần Linh thôi.

10h45 phút: “Anh đã ngủ chưa thế? Sao không trả lời tin nhắn của em???”

10h48 phút: “Em ngốc quá! Nói vậy lúc này anh chắc hẳn đã ngủ rồi. Hay là... anh không muốn trả lời tin nhắn của em.”

10h52 phút: “Em xin lỗi! Có điều chúng mình chia tay đi nhé anh. Có lẽ chúng mình đến với nhau quá nhanh quá qua loa rồi. Em và anh đều không hiểu gì về nhau hết. Nên em nghĩ tốt nhất chúng ta nên làm lại từ đầu thì hơn. Bắt đầu từ những người bạn bình thường trước nhé!”

11h: “Những ngày này em muốn lẳng lặng một chút! Anh đừng nhắn tin hay gọi điện gì... em muốn suy nghĩ thật kĩ mọi chuyện.”

- Móa!!! Đây là cái gì với cái gì rồi???

Tâm trạng cũng không hiểu là bức tức, buồn bã hay là lạnh lùng vô cảm... Nói chung Lặng lúc này trong lòng rất loạn rất loạn!!!

Nghĩ nghĩ, cậu chàng lại lật tung sổ ghi chép các cuộc gọi nhớ ra. Nhìn nhìn, 5 cuộc gọi thì có 4 cuộc là từ Vũ Trần Linh, thời gian đúng là từ 9h cho đến 10h. Có hai cuộc gọi liên tiếp lúc 9h52 phút và 9h 53 phút. Có vẻ như lúc này cô nàng rất muốn liên lạc nói chuyện với Lặng.

Chó chết! Thế quái nào hôm qua lại nảy sinh ra chuyện muốn đi ngủ nướng chứ!!!

Nằm vật vờ ra giường. Lặng bắt đầu suy nghĩ xem mình nên làm gì.

Gọi điện?

Ủ! Nhất định phải gọi điện cho Vũ Trần Linh. Con gái nó nói không là có. Con gái nó nói có là không. Con gái nó bảo anh đi đi thì ta nên đứng lại. Con gái nó nói anh đừng lại thì mình nên đi đi... .

Á đù!... Cái cuối cùng thì không tính. Nếu nhờ đâu trường hợp đem đưa đứa con gái về nhà đối phương lại mời mình vào nhà nó uống cafe cà pháo vậy mình là nên hay là không nên đi vào đâu rồi. Là được đăng chân ta lên lần đăng đầu hay là vờ tha để bắt, thả con tép bắt con tôm... v v.

Đây là một vấn đề đáng giá để suy ngẫm!

Ặc! Mà hiện tại cũng không phải lúc suy nghĩ những vấn đề triết lý sâu xa khó hiểu này. Nói chung chiến thuật đúng phải dùng đó chính là đánh gái đánh hơn cả kẹo cao su bít ba bông, bám sát em nó cứ gọi là dai hơn đĩa cùng với vì cạy cửa lòng các tình yêu liền cần không từ bất cứ thủ đoạn nào.

Được rồi! Gọi điện thoại là nhất định. Có điều trước đó phải nghĩ nghĩ xem nên nói như thế nào cái đã. Anh đây cũng không có thói quen đánh trận mà không có tính toán trước.

Đúng! Trước tiên cần lên Facebook xem hôm qua đã xảy ra chuyện gì. Lặng đột nhiên nhớ tới đồng tin nhắn đám bạn gửi tới qua. Thế là cậu chàng vùng người dậy, vội vàng cuống cuống mở máy tính muốn lên mạng kiểm tra thử xem sao.

Màn hình máy tính vừa khởi động xong, Lặng vội vàng click chuột mở lên Facebook. Tên tài khoản và mật khẩu cậu đã lưu sẵn trong máy. Dù sao máy

tính này cũng chỉ mình cậu dùng, cũng không sợ có người thấy có sẵn tài khoản rồi vào dùng lung tung. Rất nhanh, trang chủ cá nhân trên facebook của cậu hiển hiện ra trước mắt. Lãng vội đưa mắt nhìn nhìn.

“Ôi vãi! Lãng cấp ba tấm ngắm tầm ngắm ấy thế mà mới lên đại học được ít hôm đã thay da đổi thịt như thế này cơ à. Thần tượng anh ấy vãi!!!”

“Kinh dị! Giờ mới biết có vụ này đây nhưng mà công nhận Lãng kinh thật!!!”

Nhìn lướt qua, đám comment tuy nhiều nhưng nội dung cũng chẳng khác trong tin nhắn điện thoại là bao. Lãng bắt đầu lướt nhanh qua chúng. Cậu giờ chỉ muốn tập trung vào các đầu mối chính mà thôi.

Và cậu đã thấy...

11 tiếng đồng hồ trước (tầm 10h30 phút ngày hôm qua), Comment của một nich có cái tên rất nổi bật Erica Blandelli:

“Mọi người đừng nói như vậy mà! Mình và anh Lãng tuy rằng cái gì đều làm rồi nhưng vẫn luôn giữ vững lấy điểm mấu chốt. Chúng mình vẫn còn trẻ. Thứ quý giá nhất ấy nên để tới đêm tân hôn mới được.”

- Cái đêch!!!

- Ai với cô ta cái gì đều làm cơ chứ??? Ai? Có ai không??? Cái con mụ chết tiệt này!!!!

Phía dưới comment của Erica là hơn 150 comment trả lời, dù không nhìn Lãng cũng biết nội dung trong đó rồi. Quả nhiên...

Trả lời 1: “Em dâu, hai em lấy thật đó. Có điều theo ngu kiến của anh thì ta nên cái gì cũng đều làm luôn cho xong đi. Làm việc là phải đến nơi đến chốn chứ. Một người từng trải giờ cho hay!”

Trả lời 2: Bên trên! Đã gọi là ngu kiến thì nói ra làm gì cho nó mất mặt. Hai anh chị kia nói thế thôi chứ mình tin là abcxzyx xong hết rồi. Đòi giờ phù du lắm. Kề ăn không hết người lần chẳng ra...

Nhìn lướt qua hai comment trả lời Lãng liền không có hứng thú nhìn tiếp xuống dưới. Cậu quyết định giờ chỉ chú tâm vào đám comment phát ngôn của Erica là oke.

Lướt xuống lướt xuống quả nhiên lại thấy comment khác của cô nàng.

22h15 phút: “Vâng! Chúng em yêu nhau say đắm lắm. Khoảng cách, dân tộc... v v tất nhiên không là vấn đề rồi. Em cũng đã quyết định định cư ở Việt Nam để được ở bên cạnh anh ấy. Mọi người nhớ chúc phúc cho chúng em nha!”

Lãng: Vãi nôi!

22h: “Mọi người đừng nói xấu anh Lãng của em như vậy! Erica giận thật đó, >.

Lãng: Lạy người! Đừng tỏ ra như chúng ta quen thuộc nhau lắm như vậy được không!!! Mới gặp mặt ba lần chứ chi nhiều~

21h45 phút: “Đó là một ngày mưa gió bão bùng, chúng em gặp nhau giữa biển trời mênh mông cô quạnh. Em tin rằng đây chính là giây phút định mệnh của đời mình. Chúng em đã yêu nhau ngay từ ánh mắt đầu tiên. Ủ! Ánh mắt của anh ấy khi đó như con sói đói muốn nuốt tươi em vậy. Xấu hổ quá! Mọi người đừng hỏi chuyện này nữa. >.

Lãng: ... biết xấu hổ mà má còn nói à. Này báo chí không chết toi cuộc tình đầu tiên của con!!! Cậu chàng tức giận nghĩ thầm.

21h30: “Mọi người thật là vui tính. Erica rất vui vì được quen biết với mọi người. Thật mong ngày chúng mình đi vào lễ đường mọi người có thể đều tới để chúc phúc.”

Lãng: (đã không còn gì để nói)

21h15: “Đỉnh chính một lần nữa em thật sự là bạn gái chính thức của anh Lãng. Chính anh ấy đã công nhận chuyện của chúng em rồi. Ngoài ra em thật sự là Erica Blandelli, thanh thiếu niên thiên tài ma thuật sư, đại hiệp sĩ hiệp hội thập tự giá đồng đen. Người ta có biệt danh hân hoai là Máu đỏ ác ma chứ không phải tóc vàng này nọ!!!”

21h: “Hi anh yêu! Đây là nich facebook mới của em. Hiện tại bắt đầu sử dụng nó ở Việt Nam. Anh nhớ ghi vào nhé. Yêu anh rất nhiều.x! Moahhh~ Anh nhìn ảnh này của em chụp đẹp hông???” (kèm theo là một chiếc ảnh cô nàng mặc áo tắm nhiều màu trên bãi biển xanh đầy nắng- đủ lộ- đủ thô bạo!)

Xuống dưới là comment từ những sự kiện trước. Nói như vậy comment lúc 9h tối trên chính là khởi điểm của mọi chuyện. Cộng thêm việc 8h50 phút Vũ Trần Linh nhắn tin cho mình không được sau đó rất có thể đăng nhập vào face rồi nhìn thấy những comment này. ... Được rồi! Hiển nhiên là cô gái nhỏ xem xong tâm trạng lại càng bết bát không vui dẫn tới nghĩ ngợi lung tung.

Đầu cua tai nheo xem như là rõ ràng. Lãng cứ như vậy ngả lưng nằm ngửa lên giường. Mắt nhìn trần nhà. Đầu thì không ngừng suy nghĩ.

Rất hiển nhiên! Lần này sự kiện chỉ cần mình kiên định đứng ở bên Vũ Trần Linh. Đăng nhập lên face phản bác hết tất cả comment của Erica như vậy hiển nhiên bạn gái nhỏ của cậu sẽ nguôi cơn giận ngay. Có lẽ cô nàng những tin nhắn sau cùng kia cũng là để ép cậu tỏ rõ thái độ mà thôi.

Và nói như vậy cuộc gọi điện thoại sắp tới của cậu chẳng khác này địa ngục thăm vấn cậu từng thoáng gặp lúc buổi trưa ngày hôm qua dưới tán cây. Chỉ là lần này cậu đã không còn đường thoát. Hơn nữa bây giờ trên facebook đồn âm lên như thế, cậu cũng không thể không cho Vũ Trần Linh một câu trả lời rõ ràng. Là yêu hay không yêu? Là tiếp tục hay chia tay? ... Tất cả sẽ rõ ràng ngay chỉ là sau một câu nói.

Làm người đôi khi thật khó!!!

...

Kết thúc chương 41.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Giữ im lặng!

- Cốc cốc cốc...!

Tiếng gõ cửa bất thành linh đánh thức suy tư của Lăng, cậu chàng liền nhờ vậy tạm thời thoát khỏi những chuyện đang làm phiền hà trong đầu này.

- Đợi chút!!!

Cả người ngồi bật thẳng dậy đi tới mở cửa phòng. Cũng bởi vì phòng trọ Lăng đang thuê vốn là một căn phòng ngủ bình thường trong nhà nên cánh cửa chính của phòng cũng giống như tất cả các cánh cửa trong nhà đều là cửa gỗ tô sơn đen kịt, trong ngoài không nhìn được nhau. Nói tới trong phòng trọ ngoài bàn học, tủ quần áo, giường và giá sách thì không còn thứ gì khác. Bát đĩa bếp núc xoong nồi... v v đều được xếp ở trên tầng bốn. Nơi vốn là chỗ sân trồng rau của nhà chủ trước kia.

- Cháu ra ngay đây! Có chuyện gì...

- Ủ? Sao lại là cô???

Vốn tưởng rằng người gõ cửa là vợ chồng ông bà chủ nhà, ai dè...

Erica giờ vậy mà đang vẻ mặt tươi cười tự tin như mọi khi đứng ở trước mặt cậu.

- Em đến đây thì có gì quái lắm sao? Làm một người bạn gái đúng cách. Việc đến thăm người yêu của mình không phải là chuyện rất bình thường à???

Cô nàng vẻ mặt chuyện đương nhiên phải là như thế này khi đáp lời.

- Ai...! Được rồi! Nếu cô đến rồi thì vào ngồi đi!

Vốn dĩ Lăng còn muốn nói ai là bạn trai bạn gái của cô khả năng quỷ thần xui khiến thế nào cậu liền quay lưng đi thẳng vào phòng chẳng muốn nói thêm gì nữa. Nói thêm với kẻ tự cho là đúng như này cũng chỉ phí công!!

- Làm sao? Hay là anh yêu có thứ gì bí mật nhỏ muốn giấu giếm không cho người ngoài biết??? Để em đoán xem... là quần áo lót chưa giặt hay là đang xem JA...

- Chẳng có bí mật gì cả! Cô mau vào đi!

Ngồi bệt lên giường. Hai tay mở lên laptop trên bàn, Lăng vẻ mặt giả thành không quan tâm lắm cắt ngang đáp lại. Erica thấy vậy cũng không nói thêm gì về cậu nữa mà bắt đầu quan sát hoàn cảnh gian phòng.

Một chiếc giường gia đình thông thường được kê ở trong góc. Bên cạnh giường là một chiếc bàn học bên trên đang để laptop, cậu chàng lúc này đang ngồi trên giường sử dụng laptop nhỏ đặt bên trên bàn học. Ngay bên cạnh chiếc bàn là một cánh cửa gỗ nối ra ban công tầng ba. Bên ngoài còn có mấy chậu cây cảnh kê trên bờ lan can. Một chiếc cửa sổ ở ngay bên trên đầu giường. Quay trở lại nhìn về phía cửa chính trong phòng. Bên cạnh cửa chính là một tủ quần áo thật lớn. Xếp dựa vào góc tường gần đó là một giá sách nhỏ với một chiếc bàn học cùng ghế nhựa khác. Cả căn phòng ngoài những thứ này liền không còn gì nữa khiến người ta phải chú ý.

- À! Mà cô đến đây làm gì vậy?

Mở xong nhạc trên mp3zing để nghe, Lăng không quên quay sang hỏi Erica mục đích cô nàng đến đây. Cậu cũng không cho rằng cái lý do cùi mía đến thăm người yêu lúc này là thật sự.

- Chỗ ở của anh đơn giản thật đấy! Nó quá khác so với những gì em nghĩ về chỗ ở của một vị vua. Sao anh không tìm mua một căn nhà hẳn hoi. Nếu

không để em giúp nhé?

Erica nhú nhú mày trả lời không lảm liên quan.

- Này! Tôi đang hỏi vì sao cô đến đây cơ mà! Còn chỗ ở của tôi... tôi sẽ tự thu xếp!!!

Lăng về mặt không lảm tốt đẹp gì cho cam đáp lại. Cứ nhắc đến vấn đề tiền bạc là đau cả đầu. Ừm. Tí nữa hỏi hỏi thử xem người như Erica và mình thì thường kiếm tiền bằng cách nào, như vậy sau đó mình cũng có thể bắt trước để kiếm một ít. Như vậy vừa an toàn lại tiện lợi.

- Haizzz! Anh yêu của em quả nhiên là kẻ khô khan nhàm chán. Thật chẳng hiểu anh làm sao tán tỉnh được cô bạn gái nhỏ trước đó của anh nữa...

- Phải rồi! Trước khi nói nguyên do đến đây cô hãy nói trước xem mấy cái comment trên facebook tối hôm qua là chuyện quái quỷ gì xảy ra? Không phải đã nói rõ không được làm những hành động như vậy nữa rồi sao không!!!

Vừa nhắc tới bạn gái Vũ Trần Linh, Lăng liền không nhịn được nữa. Cậu chàng ngay lập tức lớn tiếng chát vấn Erica. Rõ ràng trưa hôm qua cậu đã dặn dò cô nàng như vậy rồi mà...

- Anh... Cái này có thể trách người ta sao! Người ta đã đồng ý cho anh tự do đi tìm vợ bé rồi mà còn gì!

- Chẳng lẽ anh yêu không cả cho em xác định danh phận vợ cả chính thức hay sao? Người yêu của em thật sự là quá vô tình~ Hức hức...~

Erica khuôn mặt ra vẻ đáng thương hề hề đáp lại.

- Không đúng! Tôi nói cũng không phải chuyện này. Cô biết rõ mà! À không!... Đúng là đang nói chuyện này!

- Được rồi! Quan trọng nhất là vì đám comment tối qua của cô mà khiến Linh gửi tin nhắn muốn chia tay với tôi luôn rồi đấy.

Cậu chàng bực tức nói.

- Chia tay thì chia tay! Một vị vua như anh chẳng lẽ còn sợ không tìm được người yêu hay sao. Hôn nữa...

Erica về mặt thoải mái nói, đến cuối khuôn mặt chợt chuyển thành nghiêm túc lên tiếng:

- Bạn gái cũ của anh... Hai người đến với nhau thật sự thích hợp không?

- Dù sao đối với một vị Vua, một vị Ma vương, một vị Diệt thần sư mà nói... cô ấy là rất không hợp cách.

- Dù cho bên cạnh Vương thì sắc đẹp, thực lực, tài sản, quyền lực, địa vị, mạng lưới giao tiếp... v.v tất cả điều kiện ban đầu đều đã trở nên không còn quan trọng gì nữa nhưng đó cũng không có nghĩa là đứng ở bên cạnh Vương có thể xuất hiện những người không đủ năng lực.

- Nhân sinh quan, giá trị quan, lối sống, cách sinh hoạt... v.v. Muốn sống bên cạnh Vương. Đây là sống ở một thế giới khác mà không phải người bình thường nào sinh sống trong đó cũng sẽ vui vẻ.

- Một vị Vương thậm chí có thể tồn tại bất tử như những vị thần. Thời gian rồi sẽ xóa nhòa hết đi tất cả tình cảm lúc ban sơ nhất. Sắc đẹp, tài năng, sức hấp dẫn qua thời gian rồi cũng sẽ phai nhòa. Một vị vua cũng có thể là người chết trẻ trong các cuộc đấu với dị thần, với một vị Vương khác. Không ai có thể hoàn toàn nắm chắc tương lai mình sẽ như thế nào dù cho đó có là Vương.

- Một con người không đủ năng lực lại đứng ở bên cạnh Vương... Đó chẳng khác nào anh yêu đang cố gắng nuôi nhốt một con chim hoàng yến xinh đẹp nhưng vô dụng. Liệu rằng đôi phương có cảm thấy thích thú khi làm chim hoàng yến hay không? Tình cảm còn giữ được bao lâu khi một người là Vương còn người kia chẳng khác kẻ hầu?

- Chỉ có những người ưu tú nhất mới có thể trở thành người hầu thân cận của một vị Vương. Hôn nữa chỉ có như vậy họ mới có thể tồn tại, mới có thể cảm nhận được mình tồn tại ý nghĩa. Cô bạn gái Vũ Trần Linh của anh yêu thật sự là rất không hợp cách rồi.

- Anh càng níu kéo cô ấy sau này sẽ chỉ làm cho cô ấy cảm giác như chú chim hoàng yến bị nuôi nhốt vỗ béo trong lồng để người trêu đùa mà thôi. Khoảng cách địa vị, trải nghiệm cuộc sống của hai người thật sự là xa không thể với tới được. Nếu có thể hãy chia tay yên bình khi tất cả mọi chuyện còn chưa đi quá xa...

- Tôi cũng từng là kẻ không hợp cách như những gì cô nói đó!!!

- Những hiện tại anh đã là Vương, là chúa tể vận mệnh của muôn vạn người! Chẳng lẽ người yêu của em cũng là kẻ lãnh bạc vô tình, không thể chế ngự được tham lam, dục vọng của mình. Nếu như vậy em, Erica Blandelli sẽ lập tức rời đi. Mọi vị hiệp sĩ chân chính nhất định sẽ không làm những điều đi ngược lại với lý tưởng của chính mình.

Giọng Erica thản nhiên đáp lại.

Đáng nhẽ lời đáp sau đó của Lăng phải sục sôi quyết chí lắm, khả năng không hiểu ra sao chúng lại được cậu nói ra mà không có một chút sức lực nào.

- Thôi đừng nói những gì vua vua chúa chúa đó nữa của cô! Tôi chỉ là chính tôi mà thôi!!!!

Hiện thực không giống như là mơ. Hiện thực thật rắc rối! Hiện thực thật phiền!!! Lặng ừ rừ ngả lưng xuống giường. Căn phòng giờ yên tĩnh đến kì lạ.

Thật mệt mỏi!

...

Kết thúc chương 42.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tình huống gay cấn

Trong phòng trọ, nhìn Nguyễn Trọng Lăng tinh thần uể oải chán nản như vậy Erica lông mày không khỏi nhíu chặt. Đây cũng không phải biểu hiện của một vị Vương nên có. Hơn nữa còn là vị Vương mà cô lựa chọn thì lại càng không thể như vậy được.

Cấn cấn môi, Erica vẽ mặt chợt nhiên dường như lập tức có quyết định gì đó trọng đại lắm. Tiếp đó ngay khi Nguyễn Trọng Lăng còn không chú ý, cô nàng thật nhanh đi đến bên cạnh cậu. Một bàn tay túm chặt cổ áo Nguyễn Trọng Lăng, Erica hơi dùng sức liền mạnh mẽ kéo cậu chàng ngồi dậy...

- Ừm? Cô...

- Ừm...~

Hai khuôn mặt thật nhanh tới gần nhau. Cậu chàng còn chưa kịp phản ứng chuyện gì đang xảy ra, đôi môi mềm mại của Erica đã ấn đi lên. Môi chạm môi. Một nụ hôn đầy bất ngờ. Có điều lần này không giống như giữa trưa ngày hôm qua chỉ là lướt qua liền thôi. Hiện tại là một nụ hôn sâu ẩm ướt. Dù cho cả hai bây giờ đều chỉ là tay mơ trong chuyện này có điều chỉ cần đôi môi của hai người còn quấn quýt lấy nhau không rời vậy thì là nụ hôn sâu rồi. Ít nhất đối với Lăng lúc này thì là như vậy. Không quản khi này bực bội khó chịu ra sao, ít nhất bị một cô nàng xinh đẹp như thế đột nhiên cưỡng hôn...

Lăng tỏ vẻ mình đầu óc có chút lộn tung tung phèo. Thật chẳng biết hiện trong đầu mình đang suy nghĩ cái quái gì nữa.

Dù sao đối với cậu mà nói, hơn một tháng trước đây cậu vẫn còn là một nhân vật tàng dưới chót. Vẫn là thân phận của một người bình thường. Thậm chí sau khi cướp được quyền năng của Rùa Thần, của vị thần biển kia, có được năng lực siêu nhiên trong người cậu cũng không khỏi nom nớp lo sợ vì không biết thế giới bên ngoài thực sự ra sao. Ngay cả Rùa Thần cũng không muốn gặp rắc rối mà lựa chọn rồi đi hưởng chi là cậu. Rất sợ vì mình hơi ngông nghênh quá đà sẽ mang tới họa lớn lên người.

Cũng chính là ngày hôm qua cậu mới qua lời kể của Erica hiểu thêm phần nào về thế giới này. Một trái tim mới có thể hơi bình ổn trở lại. Tuy vậy trong thâm tâm đối mặt với việc mình hiện giờ vậy mà trở thành một trong bảy vị Diệt thần sư trên thế giới, một trong bảy vị Ma vương, một trong bảy vị chúa tể cao cấp nhất... cậu thật sự còn không quá thích ứng.

Trong lòng còn đang rối loạn lắm, lại thêm vào việc của Vũ Trần Linh càng khiến Lăng có cảm giác muốn cứ như vậy vứt bỏ tất cả mọi thứ. Không muốn quan tâm tới bất kì chuyện gì nữa. Chỉ muốn thật đơn giản làm những điều mình muốn mà thôi. Bởi vậy lúc này Erica vừa hôn, cậu chàng liền rất nhanh tất cả tinh thần bị cuốn hút vào trong đó. Đây cũng coi như là một cách để lẩn tránh hiện thực, để tìm cách bình tĩnh lại tâm tính của chính mình đi.

Và thế là ngay khi Erica khuôn mặt hơi rời đi muốn kết thúc nụ hôn dài, vòng tay của Lăng chợt ôm chặt lấy đối phương. Trong tiếng kinh hô của cô gái tóc vàng, cậu chàng theo bản năng xoay người đẩy đối phương ngã nhào ra giường.

Hai người liền như vậy bốn mắt nhìn nhau. Lẫn nhau cảm nhận được hơi thở, nhịp tim đập dồn dập của đối phương. Erica bị Nguyễn Trọng Lăng nhìn chăm chăm khiến vẻ mặt không khỏi hơi đỏ ửng lên. Lúc này trước mặt cậu đâu còn là một Erica vẻ ngoài tự tin kiêu ngạo như không tước nữa. Còn lại chỉ là một cô thiếu nữ xinh đẹp, vẻ mặt đang tràn đầy thẹn thùng lại vô cùng đáng yêu mà thôi.

Rất moe ~ Rất cute ~

Thật muốn cắn đối phương một ngụm a!!!

Cô nam quả nữ cùng nhau nằm trên một chiếc giường! Tiếp đó còn có thể xảy ra chuyện gì đây???

Trong lòng dường như có một thứ đó đang vỡ òa lan tràn ra, Lăng khuôn mặt đột nhiên áp sát. Đôi môi một lần nữa tìm tới nơi chốn cũ của mình. Một nụ hôn dài lại tiếp tục. Chỉ có điều lần này quyền chủ động đã chuyển thành của Nguyễn Trọng Lăng rồi.

Erica hiện tại thật sự là khóc không ra nước mắt. Vốn muốn hôn một cái để kích lệ tinh thần của cậu chàng, ai ngờ... Có điều rất nhanh cô nàng cũng giống như Lăng sa vào trong ham muốn dục vọng. Dù sao cô cũng chỉ là một cô thiếu nữ mới lớn, còn đang trong độ tuổi hoà xuân tò mò về quan hệ

nam nữ. Dù rằng biết rõ không ít tri thức nhưng lý thuyết và thực hành thực tế lại là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Bị ôm hôn lại bị đối phương không ngừng lần mò sờ soạn lên xuống. Erica giờ miệng đã thở gấp liên tục. Tiếng rên rỉ nhỏ như có như không bắt đầu phát ra. Mùi thơm của thiếu nữ không ngừng khiêu khích sức chịu đựng của chàng trai. Hơi thở của Nguyễn Trọng Lăng vì vậy đột ngột thô bạo hơn mấy lần. Không thỏa mãn với thực tại, Lăng đôi tay lần mò nơi váy áo của cô nàng, cố gắng muốn mở ra nút thắt, vậy mà...

- Roạt...~

Bực mình vì váy áo không có cúc như áo sơ mi, cậu chàng liền mạnh tay xé toạc nó ra. Hừ! Ai bảo hôm nay Erica lại mặc váy đến thăm cậu đây, đúng là bộ váy đầm màu đỏ lần đầu tiên hai người bắt gặp nhau ở trên tàu. Chuyện đã đến nước này, Lăng thật có chút không biết mình đang muốn làm gì rồi. Cũng may cậu chàng không có xuất hiện chuyện ngớ ngẩn ngừng lại tự hỏi mà liền thả lỏng làm theo bản năng mà thôi.

Váy áo nơi ngực bị xé rách, Lăng tham lam vùi đầu vào thưởng thức. Tiếng rên rỉ của Erica cũng bắt đầu tăng cao lên mấy phần. Lăng một tay nắm lấy phần ngực xoa nắn, một tay theo bản năng luồn xuống phía dưới.

- Đừng... ĐỪNG mà Vương... Xin đừng làm như vậy...~

Erica giọng nức nở, lời cầu xin nhưng lại mang theo vẻ kiêu mị dụ người phạm tội mười phần.

- Ngao ô ~

(Ném đề cử, tặng tiền tặng hoa đi em viết nốt cho,v. Hứa đấy!:()))

...

Kết thúc chương 43.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Diễn biến không tưởng

Trong phòng nhiệt độ đã tăng lên rất cao. Đối mặt với tình huống hiện tại Erica vẫn còn đang cố gắng kiên trì lấy chút lý trí cuối cùng. Giọng nói như chìm vào quên lãng:

- Vương... Xin người đừng như vậy... Đây... đây không phải là việc một... vị Vương nên làm...!

Vừa nghe xong, Lăng cả người chợt nhiên ngưng lại. Về mê luyến trên khuôn mặt diệt hết. Thân thể hơi ngòai thẳng dậy. Ánh mắt giờ nhìn chằm chằm về phía Erica. Từ từ sau đó, đối phương cũng tranh thủ che lại váy áo nơi ngực bị xé rách của mình. Ánh mắt ửng đỏ đầy ngượng ngùng nhìn về phía cậu chàng.

Hai người hai đôi mắt đối lập nhìn nhau!

- Tôi chỉ muốn biết một điều... Tại sao cô lại lựa chọn tôi?

Cậu chàng ánh mắt tràn đầy phức tạp lên tiếng. Tuy rằng Erica vẻ ngoài rất hấp dẫn, rất dụ hoặc người ta phạm tội thể nhưng chung quy lại, Nguyễn Trọng Lăng trước đó cũng chỉ là một tay mơ mà thôi. Một kẻ ăn may thu được cái danh hiệu Vương, Diệt thần sư, Ma vương gì gì kia.

Một kẻ như hắn hiện tại giết người cũng không dám. Lát gan phải nói là nhỏ tí ti. Ít nhất thì cậu ta lúc này cho là như vậy. Ngược lại việc đi săn giết dị thần gì gì kia thì ko tính. Nó càng giống như cậu chàng đang chơi một trò chơi nhập vai. Quái vật thì là các dị thần còn nhân vật chính cũng chính là bản thân cậu ta mà thôi.

Tóm lại một kẻ tầm thường như cậu tại sao lại khiến Erica đón hòa theo như thế chứ. Đừng nhìn Erica chống cự yếu ớt như vậy khi cậu vừa rồi muốn làm điều xằng bậy với đối phương. Lăng biết rất rõ nếu như Erica thật sự muốn trốn tránh cô ấy có cả trăm ngàn loại phương pháp có thể dễ dàng trốn thoát ra.

Ngược lại một vị Vương như cậu giờ ngoại trừ mang theo thân thể bị cải biến trở thành người bình thường đánh ồm đồm cũng không chết, sức đánh nhau cũng mạnh mẽ hơn cô nàng một. Ngoại trừ hai thứ đó thì thật ra là không còn năng lực gì. Ngược lại đối mặt với những vấn đề bình thường như vừa rồi liền không có quá nhiều biện pháp ứng đối. Thật giống như trước kia Erica muốn sinh viên khác đổi chỗ cho mình chỉ cần nháy nháy mắt liền ưng dung làm được nhưng đổi lại là cậu thì không xong thấu.

Chung quy lại thì việc Erica tại sao lại tiếp cận cậu vẫn luôn là cái gai trong lòng Nguyễn Trọng Lăng khiến cậu vô cùng khó chịu. Thậm chí bởi vì thế mà khi nhìn Erica miễn cưỡng chống cự lúc vừa rồi cậu liền mất hết cả hứng thú. Hoặc có lẽ là không dám đi. Thật giống nếu cậu thực sự làm điều gì đó với

đôi phương thì càng giống như là tự đâm đầu vào bẫy vậy. Tóm lại cậu bây giờ rất bức bối! Rất khó chịu! Và những thứ cảm giác tiêu cực đó đang càng ngày càng trở nên rõ rệt hơn.

Có điều những thứ trên cũng chỉ là những cảm nhận, tưởng tượng suy đoán của riêng Nguyễn Trọng Lăng mà thôi. Và có đôi khi tưởng tượng cùng sự thực nó khác nhau nhiều nhiều lắm.

Kết quả là...

- Anh có ý gì??

Giống như hiểu được điều mà Lăng đang nghĩ, Erica bất ngờ ngồi bật dậy. Xô ngược Lăng khiến cậu nằm rạp ra giường. Hiện tại đối thành Lăng đang nằm, Erica ngồi trên hông cậu ta. Hơn nữa một bàn tay của cô nàng lúc này còn đang túm chặt lấy cổ áo của cậu chàng, tức giận hỏi ngược lại.

- Tôi có ý gì cô còn không hiểu sao! Đừng làm cái vẻ mặt ấy trước mặt tôi. Cô chẳng phải vẫn luôn nói tôi là một vị Vương, một Diệt thần sư, một vị Ma vương gì gì đó nên mình mới đến đây sao?

- Lại còn luôn làm ra cái loại vẻ mặt nhăn nhuc chịu đựng kia. Rồi thì răn dạy đủ điều. Hừ! Hả là trong lòng cô đang khó chịu lắm đi phải không? Cô đang phải đối mặt với một kẻ tầm thường rác rưởi như tôi kia mà.

- Cô là quý tộc. Cô là đại hiệp sĩ, đại kỵ sĩ cơ mà. Đừng có nói với tôi là cô thích tôi từ cái nhìn đầu tiên nhé. Lừa gạt quỷ gì đó! Tôi lại không phải thằng thiếu năng trí tuệ.

Lăng đánh bung tay của Erica ra khỏi cổ áo của mình, nói nói với vẻ mặt phiền chán. Erica cả khuôn mặt giờ đỏ bừng bừng. Có điều không phải là đỏ bừng vì ngượng ngùng như trước nữa mà càng giống như là đang lên cơn giận. Có điều cậu chàng vẫn như không hề hay biết, còn đang không ngừng đổ thêm dầu vào lửa. Lăng về mặt thẳng thừng tiếp tục lên tiếng.

- Tôi không cần cô phải giả dạng làm những điều đó, những vẻ mặt đó. Tôi cũng không muốn chơi trò mèo vờn chuột với cô.

- Mục đích của cô khi tiếp cận tôi là gì? Các người muốn gì ở tôi? Đừng có lần la làm quen thân thiết như vậy nữa. Tôi chịu đủ lắm rồi~

- Tôi chịu đủ lắm rồi cô biết chưa~

- Nói ra mục đích của cô rồi đi đi!

- Chuyện của chúng ta đến đây là xong!!!

Lăng hất văng cả người cô nàng ra khỏi người mình. Vẻ mặt lạnh lùng nói chuyện.

Cậu chịu đủ lắm rồi những thứ rắc rối mà cô ta gây ra.

Cứ xinh đẹp là xong à? Cứ gái tây là muốn làm gì thì làm à?

Anh đây không muốn chơi!!! Anh đây không muốn quan tâm!!!

Nói xong. Xả bức tức khó chịu trong lòng xong. Lăng liền cứ như vậy ngồi thờ người ra bên mép giường. Còn Erica lúc này ra làm sao anh đã không hề muốn quan tâm nữa. Cũng chẳng cần muốn biết mục đích của cô ta hay như mục đích của tổ chức đằng sau cô ta vân vân.

Thế giới không có cô ta cũng vẫn sẽ quay không phải sao. Cậu sẽ lại tìm kiếm cái gọi là dị thần kia. Giết chúng như đánh quái và cướp lấy thứ quyền năng như skill trong game ấy.

Thế đấy! Tốt nhất là không có cô ta trên trần đời là hay nhất. Đây là tất cả suy nghĩ của cậu hiện tại.

Chuyện... cứ như vậy đi!!!

...

Kết thúc chương 44.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Chuyện sau đó...

Lăng không muốn mở miệng nói chuyện có điều ở nơi này cũng không chỉ có riêng một mình cậu mà thôi.

Một phía khác trên giường, mặc dù lúc ban đầu rất tức giận vì những hành động quá đáng của Lăng có điều Erica cảm xúc vẫn rất nhanh liền bình ổn trở lại. Đã trở về với một Erica tự tin kiêu ngạo như lúc bình thường.

- Ta kêu gọi sức mạnh của sư tử!!!

Bước chân xuống giường, Erica tay lập tức tạo thành hình chữ thập trước ngực, miệng kêu lên như lắm lắm thứ thần chú gì đó. Lăng nghe vậy cũng không khỏi hơi tò mò ghé mắt nhìn sang. Chỉ thấy lúc này nơi Erica chéo tay trước ngực, trong không khí đột nhiên hiện lên một vòng hình tròn đỏ án bùa chú màu đỏ kì quái. Bên trong vẽ thật nhiều thật nhiều loại kí tự mà Lăng chưa từng nhìn thấy bao giờ. Đồ án hình tròn ấy vừa xuất hiện liền rất nhanh di chuyển lên phía trên đỉnh đầu của cô nàng.

Ánh sáng đỏ lóe lên chiếu sáng toàn thân Erica, xuất hiện trong khoảnh khắc liền biến mất. Sau khi ánh sáng tàn đi, Erica một lần nữa hiện ra trong một bộ đồ quần áo mới. Trên người là một chiếc áo đầm màu đỏ thắm hở rộng hai bên vai. Bên dưới là một chiếc quần kaki màu đen dài bó sát. Bộ váy đồ lễ phục lúc trước đó bị Lăng trên giường xé rách đã biến mất không thấy tăm hơi.

Nói vậy đoán chừng đây là một kiểu làm phép hoặc một câu thần chú dạng phép thuật gì gì đó có thể giúp người ta thay đổi trang phục đi. Hẳn là giống như thủy thủ mặt trăng trong phim hoạt hình hay kêu kêu gọi gọi vài tiếng liền biến hình thay quần áo đại loại vậy.

Gặp được kết quả như thế Lăng cũng chỉ bủn rủn môi rồi quay đầu đi. Trong lòng tuy rằng hơi có chút đố kỵ đối phương lắm chiêu nhiều trò có điều cảm giác đó đến nhanh đi còn nhanh hơn. Cậu chàng quyết định không nên quan tâm đối phương bất kì thứ gì thêm nữa. Không đâu bỗng nhiên ân cần. Tóm lại cô ta tiếp cận cậu mà không có mục đích gì mới là lạ. Trừ khi cậu rõ ràng tất cả mọi chuyện nếu không nhất định không muốn có tí gì dính líu đến cô ta.

Phía bên kia, Erica thay đổi trang phục xong, ánh mắt nhìn về phía Lăng trong khoảnh khắc mang theo một chút gì đó rất phức tạp, có điều cực nhanh liền qua.

Hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, Erica vẽ mặt tràn đầy nghiêm túc lên tiếng.

- Vương... Dù cho có bất cứ chuyện gì xảy ra xin người hãy tin tưởng một điều. Em... Erica Blandelli luôn sẽ là kỵ sĩ trung thành nhất của người! Không một ai có thể thay đổi được điều đó. Có thể lúc này người còn chưa tin nhưng em nhất định sẽ thật nhanh chứng minh cho người xem. Hiện tại...

- Em xin phép được rời đi trước...

Nói tới đây cô nàng giọng không khỏi biến chuyển.

- Ha ha...~ Có điều anh yêu cũng đừng quá lo lắng. Rất nhanh em sẽ lại trở về bên anh yêu thôi. Ngày hôm nay em tới đây vốn là có ý định từ biệt anh yêu. Hiện tại có lẽ cũng đã đến lúc rồi...

-

Ai đó vẫn đang lặng thinh.

- Xin Vương bảo trọng!

Tâm lý man mác buồn, Erica tự biên tự diễn nói một hồi. Cuối cùng vẽ mặt hơi có chút chán chừ liền rất nhanh quay người rời đi.

- Cạch!

Cửa phòng đóng lại. Cô gái ấy đã đi rồi~

-!!!

Thở dài thườn thượt đầy phiền muộn, Lăng liền cứ như vậy ngã người nằm ỉ ra giường. Trong đầu không ngừng bồi hồi về những chuyện vừa mới xảy ra. Sau đó một hồi lại nghĩ đến cả những chuyện diễn ra trước kia. Một đám ý nghĩ linh tinh tán loạn không ngừng xung kích trong đầu khiến cậu cả người mệt mỏi.

- Mặc kệ nó! Ngủ trước đi đã. Mọi chuyện rồi cũng sẽ đâu vào đấy thôi~

Tự mình an ủi mình. Cậu chàng bắt đầu cố gắng nhắm mắt lại. Ép buộc bản thân không tiếp tục suy nghĩ linh tinh nữa. Thậm chí cậu còn bắt đầu đếm cừu để chuyển đi suy nghĩ.

1 con cừu, 2 con cừu, 3 con cừu...

101 con cừu, 102 con cừu...

1889 con cừu...

19999 con cừu...

Thật lâu sau đó Lăng cuối cùng cũng lấy được toại nguyện. Ngủ vùi từ lúc nào không hay.

Mọi chuyện liền như vậy tạm thời gác lại.

Bên ngoài... Trái đất vẫn quay dù cho đã không có một ai ~

...

Chiều tà...

- Ê cu! Chiều nay lại bỏ học à em?

Son một tay đặt cặp sách của mình lên bàn học, một bên mở miệng hỏi thăm.

Đối tượng?

Này tất nhiên là anh chàng Nguyễn Trọng Lăng của chúng ta rồi. Ai bảo hần ta đếm cừu quá nhiều đến nỗi mệt là rồi ngủ quên bég mắt tiêu. Buổi học chiều cũng vì vậy bị cậu ta bùng luôn. Thậm chí bữa cơm buổi trưa cũng không cả thêm ăn nữa. Cậu chàng bụng lúc này thật sự là đang réo lên ầm ầm rồi.

- Không đi! Chiều nay mệt mệt nên nghỉ ở nhà.

Tinh thần không quá thoải mái, Lăng miệng thẳng thừng đáp lại.

- Á thằng này ngon...! Mày sắp thành chuyên gia nghỉ học của sinh viên khóa này rồi đấy.

- À mà chiều nay nghe nói cả em tóc vàng lẫn em tóc đen của mày đều không đi học. Chắc không phải là hai em ấy chiều nay đều đến đây chơi với mày đấy chứ?

Nói tới đoạn cuối cùng Son về mặt không khỏi mập mờ mập mờ dò hỏi.

- Mày đi chết đi thằng lỏi! Đầu óc toàn nghĩ cái gì bậy bạ không đâu!!!

Nhớ tới buổi sáng mình xem chút... “hành quyết” em tóc vàng mà đối phương vừa nói trên chiếc giường này. Lăng lập tức quá quyết phản bác.

- Mà tóc đen là ai? Ủ?... Linh chiều nay cũng không đi học à?

Nói nói, Lăng về mặt có chút áp úng dò hỏi.

- Thì còn má nào vào đây nữa~ Nói tới anh cũng phục chú mày thật đấy. Nghe bọn lớp mày kể hôm qua mày buổi sáng ngồi nghịch với em tóc vàng. Buổi chiều ngồi ve vãn với em tóc đen... Chẹp chẹp! Thật không nghĩ tới...

Giọng điệu đối phương nói chuyện càng ngày càng kì quái quái! Có điều...

- Không nghĩ tới gì?

Bạn bè quen thuộc nhau lâu lắm rồi, dù sao thì kiếp trước sống cùng đối phương thời gian cũng không ngắn, Lăng cũng không quá quan trọng việc bị Son trêu chọc. Vì vậy cậu chàng cũng rất phối hợp mở miệng hỏi ngược lại.

- Còn có thể không nghĩ tới cái gì nữa! Tất nhiên là không nghĩ tới anh mày đây đẹp trai ngồi ngồi, eo tiền lúc nào cũng rung ra rung rinh như vậy mà lại chẳng có bóng hồng nào biết hàng tự nhảy xổ vào. Để anh mày đây đến lúc này vẫn còn cô đơn lẻ bóng. Nghĩ người mà tui lấy thân. Hức hức!!!

Đang mặt mày ra vẻ mếu máo Son về mặt ngoắt cái liền biến thành cực kì bỉ ổi, nói:

- Có khi anh tới bãi chú mày làm thầy luôn ấy nhì. Chú không biết chứ bây giờ các anh em trong trường trong lớp trong hội các kiểu các thể loại đều phục chú sát đất.

- Nói chung mọi người đều nhanh bầu chú mày thành đệ nhất tình thánh của trường ta rồi!!!

Gặp Lăng vẫn đang chú ý lắng nghe, thái độ vậy mà lại phối hợp bản thân mình như vậy, Son về mặt không khỏi vô cùng khoa trương nói chuyện.

- Đệ nhất tình thánh? Thật hay giả?

Lăng cũng không khỏi vui vẻ hỏi ngược lại lần hai.

- Móa! Vậy còn hỏi. Tất nhiên là... “Giả” rồi!

- Bà mẹ nó! Cái thằng lòi chết dẫm như mày thì Tình thánh tình thúng cái con khi gì!!!

- Đi nấu cơm đi!!! Anh đói lắm rồi đây này!!!

Son cười mắng một tiếng liền tức khắc chuyển đổi chủ đề. Còn cái chuyện tình thánh tình thúng kia tất nhiên là bị cậu chàng ném lên chín tầng trời luôn rồi. Tin được mới có quý đâu!!!

- Thôi thôi! Bữa nay ngủ quên cơm trưa cũng không cả ăn. Giờ anh cũng đang đói lắm rồi. Sức lực đâu mà nấu cơm nấu nước cho chú mày nữa. Tốt nay ăn cơm ngoài thôi.

- Đi! Đi thôi! Anh đây cũng chỉ đợi mỗi mày về là liền đi ăn cơm luôn thôi đó.

Lăng vừa nói chuyện vừa chuyển người dậy đến lấy một ít tiền trong chỗ đặt tiền chung của hai người. Tiền chung này vốn là cả hai mỗi người góp một nửa dùng để tiêu trong những trường hợp hai người hoạt động cùng nhau hay như để mua sắm đồ dùng sinh hoạt, mua thức ăn của phòng trọ hằng ngày... v.v. Giống như hiện tại cả hai cùng đi ra ăn ngoài tất nhiên là dùng tiền chung chi trả cho tiện rồi. Lăng hiện tại cũng không có dư tiền để khao đãi phương cơm không phải. Cậu đang nghèo kiệt cả xác ra rồi đây.

- Móa! Lại không chịu nấu cơm!!! Cái thằng lười này~

- Nếu thế trưa ngày mai anh cũng không nấu cơm đâu. Chú cứ liệu liệu mà xử lý~

Đối với đề nghị của Lăng cậu bạn cùng phòng cũng không có lên tiếng phản đối có điều ngược lại lập tức tăng cường thêm yêu cầu.

- Biết rồi! Khó lắm! Nói mãi!!!

- Đi nhanh đi! Cái thằng cờ hó này!!!

Dù sao trưa ngày mai Lăng cũng định ăn cơm ở gần trường chứ không về phòng. Đối phương không nấu cơm cũng không quan hệ. Còn chuyện đối phương chê cậu lười...

Móa! Hai thằng ai còn không biết ai nha! Bình thường thằng lòi này còn lười nấu cơm hơn cậu không biết bao nhiêu lần ấy chứ. Ít nhất thì kiếp trước chính là như thế đấy!!!

Hừ hừ! Lần sau đến lượt chú mày không chịu nấu cơm liền sẽ biết tay anh. Lăng trong lòng không khỏi âm thầm tự nhủ.

Hai người cứ như vậy rất nhanh rồi đi khỏi phòng.

...

Kết thúc chương 45.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Trên sân bóng...

Một buổi tối hiếm có bình lặng!

Không rắc rối! Không người làm phiền!

Không chơi game! Không người yêu nhắn tin gọi điện!

Một buổi tối có chút nhàm chán! Có chút cô đơn! Có chút buồn! Có chút không thói quen!

Mà thôi quên đi! Đi ngủ sớm cho rảnh nợ!!!

Một buổi tối liền cứ như vậy trôi qua~

...

Sáng ngày hôm sau...

Ngày hôm nay Lăng cũng không có ý định trốn học ở nhà như hôm qua nữa. Có lẽ bởi vì hai ngày nay đã ngủ quá nhiều, mới sáng sớm tinh mơ cậu liền đã không thể nào ngủ nướng thêm được nữa. Vùng người tỉnh dậy đi đánh răng rửa mặt. Chân đeo giày, mặc lên người một bộ quần áo chơi thể thao, tay mang theo một quả bóng rổ phi lên chiếc xe đạp của cậu bạn cùng phòng, Lăng bắt đầu hành trình đến trường của mình.

Tối hôm qua trời đổ một cơn mưa giòn ngọt. Trời Hà Nội buổi sớm mai hôm nay vì vậy tuyệt hơn mọi ngày!

Không có nhiều âm thanh tiếng nói ồn ào. Đường phố trống trải thoáng đãng. Ít xe ít khí thải. Không khí dễ chịu, trong lành tươi mát hơn. Âm nhạc từ nơi nào đó phát tán ra vang vọng khắp phố phường. Có phải em là mùa thu Hà Nội của Hồng Nhung, Lướt từ ngã tư đường phố của Tự Long... v.v. Ừ! Nhạc phát ra từ loa phát thanh sáng sớm đây mà. Nghe nghe cũng thấy người sục sôi hăng hái hẳn. Tâm thần vốn không quá tốt cũng đi theo lời nhạc nhẹ nhõm vui sướng hơn nhiều.

Há! Lúc này mới 6h 30 thôi! Còn một tiếng đồng hồ nữa mới vào giờ học. Sáng hôm nay là buổi học thể dục. Học kì này khóa mới như thường lệ học tập chơi bóng rổ. Lăng cũng không biết bản thân mình ngày hôm nay ra làm sao nữa. Có lẽ là không muốn tiếp tục trầm mụ ở trong phòng kín đi. Cậu chàng hiếm thấy thật sớm đi tới trường học một lần. Có lẽ... lúc này sân bóng rổ ở trường còn chưa bị chiếm mất đâu.

Đạp đạp xe! Đạp đạp xe! Chẳng mấy chốc liền đến nơi.

Cổng trường đã hiện ra trước mắt rồi.

Phi xe qua cổng tiến vào nơi gửi xe. Xong xuôi đâu đó nhanh chân đi tới sân bóng rổ duy nhất của trường. Từ xa nhìn qua sân bóng rổ vậy mà đã có người chiếm cứ mất rồi. Có điều cũng còn may mới chỉ chiếm một nửa sân mà thôi. Một bên sân còn lại còn chưa có người sử dụng.

Bước vào sân, ánh mắt Lăng không khỏi quét qua phía đối diện. Nơi đó lúc này đang có mấy cậu con trai chia đội thi đấu. Nhìn qua kĩ thuật phần cứng phần mềm đều đầy đủ cả. Có điều Lăng cũng không có ý định tiến tới đòi tham gia. Trình độ của cậu cũng chẳng phải cao siêu gì. Nếu vào thi đấu cùng đám người kia chắc chỉ biết chạy lăng xăng chơi quá. Lắc lắc đầu, đơn giản cầm lên bóng rổ của mình, Lăng bắt đầu ở nửa bên sân trống một mình đứng xa tập ném rổ.

- Rúp!

- Rúp!

- Rúp!

- Rúp!

- Rúp!

- Rúp!

-

- Há! Gặp quỷ rồi! Làm sao ném quả nào liền trúng quả đó vậy!!!

Liên tiếp ném lần nào trúng lần ấy. Mỗi lần bóng đều là rỗng ruột chui qua rổ. Đã vậy vị trí còn đều từ vạch ba điểm xa nhất ném ra... Lăng hiện tại cả người không khỏi có chút ngẩn ngơ. Chẳng lẽ sau khi trở thành Diệt thần sư tài năng thể thao của cậu cũng đã bắt đầu kích hoạt rồi. Kiếp trước tuy rằng trình độ của cậu cũng không kém nhưng muốn đạt được thành tích như lúc này hiển nhiên là điều không thể.

Hơi lăm suy nghĩ, Lăng bắt đầu neho neho mắt.

Vung tay! Bóng đi theo một đường cao vun vút lao tới bảng rổ.

- Rầmmm! Roạt!

Bóng theo đúng như ý nghĩ đập bảng rổ rồi nhẹ nhàng chui lọt vào giỏ bên dưới. Có vẻ như... tài năng thể thao của cậu đã thực sự được kích hoạt rồi. Thời điểm vừa rồi cậu cố ý chậm lại động tác để kiểm tra. Kết quả có vẻ như bởi vì thân thể cũng như các loại giác quan của cậu được cải tạo tăng cao quá nhiều, cậu hiện tại có thể nói là muốn ném rổ thế nào thì ném thế ấy. Nếu không có gì ngoài ý muốn vậy bóng trăm phần trăm sẽ theo như ý nghĩ của cậu tiến vào giỏ. Dù đứng xa đứng gần đều giống y hệt nhau vậy.

Tất nhiên nếu gặp phải trường hợp bên phòng thủ biết nhảy lên che rổ hoặc nhảy lên chặn ngang đường bóng vậy khác tính. Khả năng nếu thêm vào tới chiều cao trung bình của thanh niên Việt Nam mà nói...

Khà khà khà...~

Cậu chàng vẻ mặt không khỏi bi ối neho neho mắt lại nhìn về phía đám đang thi đấu phía bên nửa sân kia.

Người ta vẫn thường có câu nói rất hay rất chí lý.

Vui sướng của chúng ta là được hình thành trên đau khổ của kẻ khác. Đặc biệt trong thi đấu thể thao lại càng là như vậy. Hiện tại phát hiện tài năng thể

thao kinh thiên địa khiếp quý thần của mình như vậy... Lăng không thể không nghĩ tới việc hành hạ một chút đám gà kia để giải tỏa tâm lý buồn bực của mình mấy hôm nay.

Một kế hoạch không tồi thôi~

Một bên tay xoa xoa cằm, Lăng bắt đầu suy nghĩ làm sao để có thể được tham gia chơi cùng đám người kia.

Đang nhâm nhi suy nghĩ, ánh mắt của Lăng đột nhiên sáng rực.

Khóe miệng hiện lên nụ cười mỉa, cậu chàng bước chân không khỏi tăng nhanh tốc độ tiến về phía đối phương.

Các con gà! Siêu sao NBA chính thức đến đây!!! Khắc khắc khắc...~

Tiếng cười quỷ dị của ai đó làm cho chim chóc trên cây cũng rùng mình bay toát loạn...

Thế giới này quả nhiên thật là đáng sợ a!!!!

...

Kết thúc chương 46.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Giải thi đấu bóng rổ các trường đại học

- Vụt!!!

- Tốt!

- Tuyệt vời!!!

- @%###&^*

Như thường lệ là một pha ném bóng từ ngoài vạch ba mét rỗng ruột qua rổ của Lăng. Đám đồng đội bên cậu tất nhiên là vui mừng thêm tán thưởng. Đối thủ ngược lại khá là chán nản mất hết tinh thần. Tính cả lần này đã là lần thứ mười lăm bọn họ bị Lăng ném ăn điểm từ ngoài vạch ba mét rồi.

Bực bội nhất là nhìn thấy cậu chàng đứng từ ngoài vạch ba mét ném bóng khả năng trong đội hình cũng không có người nào đủ chiều cao cũng như sức bật để nhảy lên che rổ hoặc phá bóng. Từ đó thành ra mỗi một lần nhìn thấy Lăng đứng từ xa ném bóng bọn họ cả đám đều chỉ có thể đứng im cầu nguyện bóng không vào. Tiếc là lần nào cầu nguyện cũng không thành công~

Móa! Thật đủ xui xẻo mà ~

- Tuyttttt!!!! Oke! Hôm nay đấu đến đây thôi. Nhường sân cho các em nó còn học thể dục ~

Tiếng còi vang lên sau một pha bóng rỗng ruột của Lăng báo hiệu kết thúc trận đấu. Cùng lúc với tiếng thổi phào của đội bạn, một anh thanh niên cao lớn trong bộ đồ đồng phục thi đấu bóng rổ vừa thổi còi xong liền bước chân tới gần chỗ của Lăng.

- Làm tốt lắm thằng em! Trước đây có từng chơi bóng không vậy?

Mới vừa tới gần ông anh thanh niên liền tươi cười lên tiếng hỏi.

- Ừm. Cũng chỉ chơi qua qua thôi anh ạ!

Lăng rất không biết xấu hổ, ra vẻ khiêm tốn trả lời.

- Ghê nhì! Chú mày chơi qua qua mà đã đạt trình độ như thế này rồi. Chả bù bọn anh cả ngày rù nhau tập luyện mà vẫn không ăn thua.

Đối phương nghe Lăng nói xong liền ha hả cười tiếp chuyện.

- Khà khà...~ Anh cứ nói quá! Trình độ em còn kém lắm.

- Ủ! Tuy là cảm giác bóng của em rất tốt có điều kỹ thuật, động tác nhìn qua cũng không vững chắc lắm. Nếu mà đi thi đấu chính thức rất dễ bị trọng tài

cho rằng phạm luật. Ủ. Dễ thấy nhất là em vẫn còn dính bóng cộng với ba bước ném rổ không chuẩn đâu. Anh nói thế em hiểu không?

- ... Dạ! Hơi hơi hiểu ạ!

Gặp đối phương thẳng thắn nêu ra như vậy làm cậu chàng không khỏi cười cười xấu hổ đáp lời. Nói tới tuy rằng các loại giác quan phát triển giúp cậu ném trúng rổ dễ dàng hơn có điều quả thật như đối phương vừa nói, luật lệ cũng như động tác của cậu rất không chính quy. Bị cho rằng phạm luật cũng không phải điều gì khó hiểu.

- Có điều cũng không quan trọng lắm đâu. Máy cái lỗi ấy chỉ là lỗi nhỏ nhỏ mà thôi. Chơi nhiều nhiều là nó hết ngay ấy mà.

- Đúng rồi! Tối mai, tốt thứ sáu này em có rảnh không?

Bất ngờ nghe câu hỏi của đối phương, Lăng ánh mắt không khỏi hơi nghi ngờ nhìn qua.

- Ủm! Bọn anh đều là thành viên trong câu lạc bộ bóng rổ của trường mình. Bình thường mỗi tuần đều tụ tập nhau chơi bóng bên kí túc xá sân xây dựng vào tối thứ hai với tối thứ sáu từ bảy rưỡi tới mười giờ.

- Tối mai nếu rảnh em cũng qua chơi cùng nhé. Anh em ta giao lưu tý cho vui. Trường mình bởi vì ít sinh viên nên cũng không có nhiều người tham gia lắm.

- Sắp tới có giải thi đấu bóng rổ các trường đại học ở Hà Nội. Anh coi trình độ của em chỉ cần chịu khó tập luyện thêm một chút nữa là đủ để tham gia thi đấu rồi.

- Thế nào! Tối mai đi qua chứ! Bật mí thêm khóa này có không ít em xinh tươi tham gia câu lạc bộ mình đấy nhé. Cố gắng đi đầy đủ anh mày giới thiệu cho...

Anh chàng vẽ mặt cười cười lên tiếng dụ hoặc.

- Được rồi! Tối mai hả anh? Nếu được em sẽ qua.

Đối với việc chơi thể thao Lăng cũng không ghét. Nghe nói tới còn có thể tham gia thi đấu lĩnh tình cậu chàng trong lòng liền đã có chút rục rịch rồi.

- Oke! Đây là số điện thoại của anh. Anh tên là Quang. Em ghi vào đi, nếu tối mai không tìm được đường thì gọi điện thoại cho anh. Cơ mà địa điểm cũng dễ tìm lắm không phải lo đâu.

- Được rồi! Em biết rồi. Vậy có gì tối mai mình gặp.

- Oke! Bye bye thằng em.

Đối phương trao đổi số điện thoại xong liền gật gật đầu cười rồi đi, Lăng hơi chút nhìn qua liền quay người đi tới nơi ghế đá gần bảng tin. Chỗ đó hiện tại đã có không ít sinh viên trong lớp cậu ngồi chờ trước khi vào giờ học thể dục. Thời gian trôi qua thật nhanh, hiện tại cũng đã 7h sáng rồi. 15 phút nữa buổi học mới sẽ bắt đầu.

...

Kết thúc chương 47.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thân Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Một buổi học

- Ai ui~ Kinh! Thế nhưng đây là siêu cấp vận động viên Nguyễn Trọng Lăng sao?

- Anh ấy vừa rồi mới thật sự là So... Hot~

- Ha ha ha ha ha...~

Một đám thẳng con trai túm năm tụm ba nơi ghế đá cười lên ha ha. Lăng chính bản thân mình cũng vừa bực mình vừa buồn cười. Đoạn lời nói, giọng điệu chết tiệt trên đúng là của một cậu bạn học cùng lớp với Lăng hiện tại.

Một tên khuôn mặt hốc hác đeo kính, cả người đã cao lại còn gầy teo dân xứ Nghệ, rất hay ra vẻ ưỡn ẹo đàn bà khi mở lời nói đùa. Nổi tiếng với cái kiểu lời lẽ chế giễu chê cười, nói bậy nói bạ, văng tục chửi bậy bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu. Tất nhiên những đánh giá vui trên đó là từ tương lai mọi

người đưa ra cho cậu ta. Có điều hiện tại cũng đã và đang mạnh mẽ khởi mầm rồi.

- Thôi đi Linh! Cần thận tí nữa Lăng nó cho chú không còn thằng dân nào mà chạy đấy!!! Hơ hơ hơ...~

Lên tiếng lúc này là một cậu bạn đang ngồi trên ghế đá, khuôn mặt hơi giống kiểu mặt vuông chữ điền người ta thường kể. Thân hình tương đối thấp lùn. Tên này lại trái ngược với cậu bạn tên Linh vừa nói ở trên, trăm phần trăm một tên tầm ngầm tầm ngầm mà đậm chất voi, rất thích vừa nói chêm chọc đá xoáy vừa làm dáng vẻ mặt lạnh như tiền.

Một sở thích khác của cậu ta là thích nói kể chuyện cười, thế nhưng than ôi rất nhiều khi mọi người đều không thể hiểu được cậu ta đang nói cái thứ gì chứ nói chỉ là cảm thấy buồn cười nữa. Ấy vậy mà cậu bạn này luôn có thể vừa nói xong liền tự mình cười bù. Ủ? Có vẻ như câu văn cậu ta vừa nói ở trên cũng là một lần nói kể chuyện cười đấy! Cái này có vẻ như... cũng buồn cười đúng không???

- Ha ha ha! Ủ! Dân nó lại kể chuyện cười rồi. Mọi người cười lên đi cho em nó vui!!!

Linh vẻ mặt bĩu môi, nhõng nhẽo nhìn đều đáp trả. Anh Dân nhà ta vì vậy không khỏi tức xạm mặt lại. Cái thằng Linh ba xu này!!!

- Vô vị!

Một cậu bạn khá là... đẹp trai khác thánh phán. Anh ấy có mái tóc đen phiên bông thời thượng, một cái gọng kính đen tràn đầy thư sinh khí chất. Dáng người cao lớn trắng trẻo. Nói chung là thuộc hạng hot boy của lớp Lăng. Ủ! Ai bản người giang hồ từ tiểu học đã xưng cậu ta là Tuấn soái ca đây~ Từ lần đầu tiên anh em đi half life để chế với nhau là cậu ta liền giới thiệu ra như vậy rồi. Biệt danh cũng thực sự là đủ bá đạo!!!

- Chúng mày có thôi... ngay đi không hả!!!

- Không biết nhân vật chính bây giờ là chú... Lăng nhà ta à???

- Chúng mày cứ bô bô hết lên như thế thì còn ra thể thống cái gì nữa. Lo mà chuẩn bị tìm cách chạy dân dê! Tý nữa anh vác lác đà Palmyran sang chém chết hết dân của chúng mày bây giờ~

Không cam chịu làm thằng vô danh tiểu tốt, ngồi bên cạnh Tuấn soái ca, một cậu bạn cũng tên là Tuấn nhưng người gầy như que củi, mặt lùn như hột xoài, tóc xoắn như thằng đầu hói, người gầy người kều Tuấn đại gia (lão này rất có tiền, một con SH mới tinh, một quả Apple sáng lòi mắt đám bạn dân quê như Lăng ngay ngày đầu đi học). Lão hiện tại đang bắt chước giọng quan ngày xưa liên miên phát biểu. Mọi người vừa nghe xong lại là một thôi một hời chê bai các loại. Ai bảo cái thằng cu này chơi game chẳng ra sao nhưng cứ được cái tinh tướng dạy đời đâu.

- Lạy thánh! Con lạy các thánh! Các thánh tha cho con nhờ~ Có thể không lại nói chuyện game giết được không?

Lăng tất nhiên là sẽ không chỉ biết ngồi im chịu đòn. Đá đá xoáy gì gì đó hần cũng không phải không biết.

- Ai ui~ Đúng là Thánh Lăng nhà ta có khác!

- Thế nào?

- Hôm nay đi chơi với em tóc vàng kia xong liền không thèm nhận mặt anh em chúng em rồi hả???

Được! Tên Linh ba xu kia lại bắt đầu phát huy địa đồ đại pháo bắn loạn xạ ngẫu lên rồi. Cái mũ cao này nó cũng hơi to to à nhà. Tuy rằng anh em trong lòng thằng nào cũng biết bản thân mỗi đứa đều là cái loại trọng sắc khinh bạn. Thế nhưng là thua trận nhưng không thua khí thế. Trong lòng nghĩ một đấng trên miệng tất nhiên phải nói một nẻo mới được.

Tiếc là anh Lăng nhà ta chưa có cơ hội kịp phản bác thì các loại muối các loại dấm đã tưới, đã xát lên người hần ta rồi. Diễn hình như:

- Mẹ nó! Thật đấy~ Thế còn em Vũ Trần Linh thì mần răng bây giờ.

Một cậu bạn tên Lâm, mặt như con ngựa đã bắt đầu chém mạnh.

- Thi bỏ rồi, giờ chỉ cần tìm cách ăn tát chứ sao! Tao mà có em Erika như Lăng ấy... Chẹp chẹp chẹp~

Một tên tuy không mặt ngựa nhưng da đen như da trâu tên Đông tiếp tục liên hoàn churong.

- Chúng mày chẳng hiểu cái quái gì cả! Phải biết rằng gái tây với gái ta nó khác nhau nhiều lắm. Phải biết...^&%!#\$\$^%^^&*^&*#!^

Tốt rồi! Phần hội thoại sau tất nhiên là một loại giao lưu sâu xa khó hiểu, nói có sách mách có chứng của một cậu bạn tên là Hiếu. Một tên trăm phần trăm thâm niên tìm hiểu JAV thành công vì cái gì.

Tóm lại anh bạn Lăng đáng thương của chúng ta liền vừa mở miệng nói một câu liền bị đám bạn xấu bên cạnh cho đánh bại. Bại triệt triệt để để mém dám nói thêm gì nữa. Mà cũng chỉ có như vậy thì đám bạn xấu này mới có thể thôi không tiếp tục đâm sâu vào vấn đề này. Hần nếu lại càng gây dục, càng phản bác thì chỉ càng làm đám vô pháp vô thiên này nói quá đáng hơn thôi.

Haizzz! Cũng may Vũ Trần Linh được phân vào học ở ca 2 từ 9h30 đến giữa trưa. Hai người bọn họ cũng vì vậy sẽ không ngay lập tức gặp mặt.

Đó cũng coi như là một tin tức tốt đi! Có lẽ vậy~

Nói tới đây không thể không nói một chút lịch học thể dục trong trường của Lăng. Bởi vì sân bãi eo hẹp chỉ có thể đủ cho một nửa lớp học tập sử dụng một lúc bởi vậy nhà trường không thể không chia cắt các lớp thành hai ban. Một buổi sáng học thể dục giống như hôm nay cũng liền chỉ một lớp của Lăng đi học thể dục nhưng lại chia ra thành hai ca từ 7h15 tới 9h15 một ca và từ 9h30 tới gần trưa là ca thứ hai.

Cũng bởi vì thế cho nên các anh bạn sinh viên của chúng ta liền có đầy đủ nguyên nhân để mà tụ họp lại với nhau đi chơi game. Cũng coi như là tiết kiệm thời gian trống từ 9h15 đến trưa này. Dù sao cứ như vậy đi về cũng quá chán ngán không phải.

Hôm nay cũng sẽ giống như thường lệ là một bữa tụ hội rủ nhau đi chơi để chế nhạo mọi khi. Các anh em giờ cũng đã làm nóng hết cả người rồi. Cơ hội thể hiện trước mặt các bạn độc giả ngay trong tâm tay hôm nay!!! Ha ha ha ha...~

...

Thời gian thấm thoát trôi qua, một buổi thể dục môn bóng rổ nhằm chán không có gì lạ. Giáo viên giảng dạy kỳ cựu (nghe đồn dạy mấy bài thể dục này tới 15 năm thâm niên rồi) lại nhai hết bài này tới bài khác về lịch sử của trường, về sự yêu nghề tha thiết, về bóng rổ tinh thần, về tương lai sáng lạng... Nói chung là nghe mà các anh em buồn ngủ. Có lẽ cũng chỉ có đám sinh viên quyết tâm muốn đoạt học bổng mới chịu chăm chú lắng nghe đi. Có lẽ vậy~

Sau 15 phút đồng hồ oanh tạc giáo dục tư tưởng cộng thêm 30 phút đồng hồ giáo dục kỹ thuật mới, luật lệ mới cuối cùng các thánh nhà chúng ta có thể thỏa thích đi ra chơi bóng tự do rồi.

Kết quả không nói cũng biết. Đa số các vị đại ca này đều chỉ biết bóng đá mà mèm biết chơi bóng rổ, trừ vài tên chịu khó ra mồ mả tập luyện bóng rổ tất cả đều vô dưới bóng cây ngồi chơi hết. Chủ đề tán gẫu tất nhiên lại quay trở về các quân nước nào trong đề chế mạnh, thắng nào bình thường hay cho dân vào góc xây dựng, hôm trước bắn hấp lai thắng nào bị cho giao găm vào chặt đầu, súng bắn xuyên tảo các kiểu. Sau một hồi lâu huyền ảo các loại Fifa, đột kích, dota, cũng ừn ừn lên sân. Nói chung là tán thiên phết địa không biết trời đầu đất đâu.

Anh bạn Lăng của chúng ta hiển nhiên cũng là một người trong số đó. Kiếp trước đoạn thời gian này hẳn cũng trải qua rồi. Thế nhưng một lần nữa đích thân cảm nhận lại là một cảm giác khác.

Một cảm giác tươi mới bỗng tràn đầy nhựa sống sôi trào trong lòng.

Đời người chỉ cần vui vẻ thì có thể ngại ngần chi???

Sau đó... 9h15 cuối cùng cũng đến rồi!

...

Kết thúc chương 48.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Rắc rối đến gần

- Xông pha thôi nào anh em ơi!!!

Vừa thông báo hết giờ một cái, thánh Tuấn đại gia của chúng ta liền lập tức bắt đầu lôi con SH của lão ấy ra phách lối nơi cổng trường.

- Zê zê zê!!! Xông pha zê zê zê...~

Đối với việc ủng hộ sĩ khí không mất đồng nào như vậy tên Linh ba xu đi đằng sau tuy rằng chỉ là đi xe đạp nát không thôi nhưng cũng rất là ra sức. Tiếc là nhìn cái vẻ mặt bệnh hoạn của lão và cái giọng điệu rên lên ư ừ như cún gọi xuân đó...

Ừ! Mọi người đều chỉ có một suy nghĩ thẳng này là từ cái trại nào mới về đây vậy hả???

- Máy cha này thật là....!!!

Lăng theo thói quen than thở một tiếng đồng thời kiểm lấy một chiếc xe đạp một mình đi ngang qua, nhanh chân ngồi tọt lên trên đằng sau xe.

- Này! Chú không thấy rằng mình nên ngồi đằng trước mà đạp xe đi hay sao???

- Xuống!!! Ngay!!! Và Luôn!!!

Rất tốt! Rất cường đại! Vị đại ca vừa mới bắt hán đổi chỗ đi lên phía trước lái xe đúng là một tay một truyện mạng chính hiệu tên Quang. Tuy rằng bình thường đều là cười cười nói nói (chuyên môn chỉ nói các tình tiết trong truyện) có điều tính tình cũng cục mịch lắm. Đại ca Quang ấy mà đã kêu lên ra lệnh như thể Thánh Lăng của chúng ta thật đúng là không dám không nghe theo.

- Được rồi! Được rồi! Lai thì lai! Làm gì mà đại ca hôm nay nóng tính thế~

- Hừ! Biết thế còn không khôn hồn đi lên trên nhanh lên. Chú mày... cứ để anh phải nóng!!!

Quang về mặt cười khi khi, đang từ trên yên xe nhòm người một cái liền dễ dàng chuyển thành ngồi trên gác- ba- ga, ngược lại là anh Lăng của chúng ta phải vất vả xuống xe chạy đi lên phía trước.

- Ha ha... Mày cũng nhục quá đấy Lăng ạ!

- Qua ngay đây ngồi với tao đi này. Cần gì phải đi ngồi xe của cái thằng Quang chết tiệt ấy làm gì~

Một tên khốn kiếp khác nhìn thấy tình cảnh của hai người liền không khỏi lên tiếng chọc ghẹo.

- Má! Nếu không đòi tao lên ngồi xe máy cho. Đừng có mà ở đó đứng nói không đau thắt lưng.

Lăng hai mắt tròn trắng bức bức lên tiếng. Cái tên vừa giờ giọng châm biếng hán hiện tại đúng là đã đội xong mũ bảo hiểm ngồi chồm hồm lên trên xe máy của vị Tuấn đại gia kia. Lăng lúc này cũng là chậm chân nên mới phải kiểm xe đạp ngồi nhờ chứ không thì còn đến phiên đổi phương.

Hán hiện tại mà qua ngồi cùng há chẳng phải là đèo ba rồi. Phải biết là hôm nay đẹp trời như thế này các anh áo cam nhà ta làm việc hán là siêng năng lắm. Lại chưa nói trường bọn họ học chính ở trong phố cổ, đường phố quanh đây cũng vừa ngắn vừa nhỏ, nếu gặp phải các anh áo cam ấy thì có mà chạy đằng giò cũng không thoát được.

Tên này cũng đúng là vị... phó bí thư đoàn của lớp hán. Kiếp trước cũng chính là cậu ta đưa ra cái vụ bóc thăm tuyển chức vụ đồng thời sau này thật sự từ bí thư lớp trở thành phó bí thư đoàn trường. Hiện tại thời thế thay đổi luân chuyển tới phiên Lăng trở thành bí thư lớp có điều hán thật đúng là không mấy hứng thú với việc thăng cấp cho cái chức vụ này của mình.

- Dù sao thì cũng là mày nhục lắm Lăng ạ!

- Để cái thằng Quang kia nó chèn ép như thế~ Chep chep chep...! Chú mày hiểu đấy!!! Ha ha ha...~

Lão Lộc đáng ghét kia như thường lệ giờ cái giọng cười âm vang khắp làng xóm của lão để gây sự chú ý.

- Brùm Brùm Brùm...~

- Móa! Các chú sao cứ phải xoắn thế nhể. Anh đã nói rồi! Cứ lên tất cả đây ngồi với anh~

- Đùa chứ từ bé đến lớn anh chơi với các anh áo cam suốt có thấy bị bắt bao giờ đâu...

- Đến cả thằng lái xe như anh còn không sợ các chú sợ cái quái gì~

Tốt thôi! Lần này không chỉ nguyên tên Lộc kia giờ giọng treu đùa, vị Tuấn đại gia ngồi đằng trước kia cũng không có chịu yên thân, nhất quyết liên phát rú rú g axe máy đồng thời biểu hiện biểu hiện một tỷ độ tôn tại cảm của chính mình. Còn tất nhiên lời nói của hán thì mọi người sẽ không ai nghe theo rồi. Ngược lại là nghe hán bóc phét đã thói quen, cũng không quan trọng nghe thêm vài lần nữa.

Mà cũng chính là ngưi tầm ngưi mã tầm mã. Tính cách của anh Lăng nhà chúng ta cũng hán là như thế nào đó mới có thể chơi thân được với một đám sinh viên... đặc biệt như vậy. Còn đối với việc mình bị lấy ra treu chọc, Lăng hiện tại đều theo bản năng sử dụng im lặng là vàng để âm thầm chống đối cho xong.

- Thôi đề lão Lộc kia! Còn có lão Tuấn bóc phét kia nữa. Các chú cứ cẩn thận đấy không tý anh đây âm thầm cho hai chú hết tất dân mà chơi bây giờ~

Được hưởng lợi từ việc ngồi nhờ xe của Lăng, Quang ngồi phía sau rất là trọng nghĩa phản bác lại một câu. Tiếc là Lăng hoàn toàn không cảm thấy câu uy hiếp này của hán có một chút tác dụng nào. Có mà phản tác dụng tựa hồ còn phản trầm hơn. Ngay sau đó quả nhiên...

- A ha! Thế thì tỷ nữa cứ tới mà giết anh đi nhể. Anh ở nhà xây nhà chòi đội chú. Thằng nào không qua thằng ấy là cún con nghe không??? Quang cún~ Quang cute~

- Ha ha ha...~ Mặc cười quá!!!

- Brùm Brùm Brùm...~

- Anh quanh nhà ta hôm nay ghê thật đấy! Thế thôi tí nữa anh đây nhất định phải xua quân qua nhà chú đi dạo cho biết cửa biết ngõ rồi~

- Thôi anh đi đây!!! Nhớ tỷ đội anh qua nhể Quang ơi... ~

Theo tiếng âm thanh xe máy nổ đi xa, tiếng nói của đồng chí Lộc cùng đồng chí Tuấn cũng dần dần đi khuất. Hiện tại xung quanh liền cũng chỉ còn lại vài tên khác còn lơ lơ đập xe đập đi qua quán game giống như Lãng và Quang mà thôi. Đoạn nói chuyện của mấy người vừa rồi cũng liền theo hai vị kia phóng xe máy đi trước cứ như vậy bị bỏ qua hết. Ngược lại cũng chỉ là bạn bè vui đùa. Cũng không có mấy người để ý cả.

- Hai cái thằng chết bầm này! Tý nữa anh nhất định phải cho chúng nó hối hận mới được. Đúng không Lãng???

- Há! Đúng đúng! Đúng lắm~

Móa! Cũng chỉ có chú mày mới có thể tự tin được như vậy thôi. Đang hùng hục đập xe, Lãng vừa nghe sau lưng tiếng nói chuyện của Quang liền không khỏi hai mắt tròn trắng.

Trình độ chơi game của hai người bọn họ so với bất kì tên nào trong hai kia còn kém cả một đoạn dài. Hai đánh một còn chưa chắc thắng chứ nói chi một chọi một. Chỉ cầu mong tí nữa chơi game hai tên kia đừng có cứ nhè hai người bọn họ mà đánh là cảm ơn trời đất lắm rồi. Hắn cũng không có tự tin mù quáng như tên một truyện ngồi đằng sau này được.

Ngược lại nếu là lát nữa chơi bắn Hafi life hoặc Đột kích thì còn có cơ may. Ngày hôm nay từ lúc chơi bóng rổ sau đó Lãng liền phát hiện các giác quan cùng năng lực phản ứng của mình đều vượt qua ngày xưa quá nhiều. Đoán chừng nếu dùng mấy thứ này để chơi các thể loại game đối kháng hẳn cũng sẽ rất mạnh đi.

Hừm! Nói vậy tí nữa nhất định phải rù lũ khốn nạn này chơi mấy loại trò chơi kia mới được. Khắc khắc khắc... Đến lúc đó anh sẽ cho các chú biết thế nào là thiên hạ đệ nhất, thế nào là anh hùng vô địch thủ vậy~

Cũng chính trong lúc Lãng đang mơ mơ màng màng về tương lai tươi sáng ấy, nơi túi quần của hắn, tiếng chuông điện thoại đột nhiên không ngừng vang lên.

- A lô!

Một tay điều khiển xe một tay theo thói quen lôi điện thoại mở ra nghe, Lãng vẻ mặt không có gì thay đổi cho đến khi...

- Anh đang ở đâu vậy?

Một giọng nói lạ hoắc vang lên.

- Ủ? Ai vậy???

Số điện thoại cũng là số máy lạ bởi vậy Lãng cũng không có ngay lập tức nhận ra đây là điện thoại của ai cả. Phía bên kia người gọi điện cũng quá âm i điềm, nghe nghe cứ như là đang ở nơi công trường xây dựng không bằng.

- Hừ! Erica giận rồi đó! Anh yêu vậy mà không có lưu số điện thoại của người ta vào máy. Thật là... không đáng yêu một tý nào cả!!!

- Ầm ầm ầm ầm...~

Điện thoại hơi dừng một chút rồi đột nhiên vang lên giọng nói trả lời. Đi cùng với đó là một loạt tiếng nổ thật lớn. Nguyễn Trọng Lãng dù rằng chỉ nghe qua điện thoại, không cần nghĩ hẳn cũng biết chuyện rắc rối đang đổ ập về phía mình rồi. Ngược lại so với đó việc có lưu số điện thoại hay không quả thực việc nhỏ như con thỏ vậy.

- Cô có chuyện gì không?

Nhận ra người gọi điện là Erica, Lãng âm thanh nói chuyện cũng không khỏi trở nên kì quái một ít. Ngày hôm qua hắn phải công nhận một điều rằng mình xử sự với Erica rất không đúng, rất quá quắt. Hiện tại hẳn thật đúng là ngược ngược cứ như vậy nói chuyện với cô nàng.

- Không có chuyện gì thì không thể gọi điện thoại cho anh yêu hay sao???

- Rầm rầm rầm...!!!!

Giọng điệu của Erica tuy rằng nũng nịu thế nhưng âm thanh phá hoại phía bên kia lại cảm giác càng gần, càng nguy hiểm hơn rồi.

- Được được được! Cô muốn nói gì đều được. Hiện tại có thể đi vào nói chuyện chính được chưa? Phía bên cô hiện tại đang xảy ra chuyện gì thế hả???

Nói nói Nguyễn Trọng Lãng cũng không có phát hiện ra giọng điệu của hắn có pha lẫn một chút quan tâm mùi vị ở trong đó. Ngược lại bây giờ cũng không phải là lúc lo lắng tới những chuyện này.

- Há! Nói vào chuyện chính ấy ư...? Có thể nói chuyện với anh yêu chính là chuyện chính rồi~

- Rầm rầm rầm rầm rầm...~

- Nói trọng điềm!!!

Lăng bực mình quát!

- Được rồi được rồi! Anh yêu thật chẳng có chút óc hài hước nào cả. Nói chuyện qua điện thoại như thế này cũng thật không tiện một chút nào. Anh yêu tốt nhất thật nhanh đi tới...

- Rầm rầm rầm...!!! Âm âm...!!!

- A lô!!! A lô??? Cô còn có ở đó không thể???

Điện thoại đang nói chuyện đột nhiên im bất không tiếng động. Lăng theo bản năng đưa ra trước mặt nhìn lại. Màn hình điện thoại rõ ràng hiển thị bên kia cũng không có cắt đứt trò chuyện. Khả năng hiển hiện tại đưa lên tai nghe chỉ nghe được một loạt âm thanh âm ỉ tiếng nổ thối. Cố gắng nghe tiếp cũng chỉ có thể nghe được một loạt tiếng người la hét huyên náo.

Chuyện có vẻ như càng ngày càng tệ rồi???

- Kít kít kít...!!!

Xe đạp đột nhiên dừng lại.

- Làm sao rồi?

Quang đang ngồi phía sau tuy rằng loáng thoáng nghe được âm thanh trong điện thoại thế nhưng cũng thật không rõ ràng cho lắm hẳn đang gặp phải chuyện gì.

- Không có gì! Nếu không mày chuyển sang ngồi tạm xe đạp lão Tuấn soái ca đằng sau kia đi. Tao mượn xe mày dùng tạm một lát. Hôm nay sợ là bận không qua chơi với các anh em được rồi. Mày đi qua thì báo mọi người chơi trước đi. Lúc nào xong việc tao sẽ qua sau~

Nói nói hẳn cũng không có ngừng việc lắng nghe âm thanh trên điện thoại, đồng thời trong lòng không ngừng suy tính tự hỏi chuyện gì đang xảy ra với Erika các kiểu.

- Được rồi! Cái thằng lầy này! Mày bận thì cứ đi trước đi cũng được.

Đối với việc bị Lăng cướp đoạt xe trắng trợn như vậy Quang cũng không có gì cùng lắm thì cảm xúc. Gặp Lăng về mặt lo lắng liền nói một đôi câu an ủi liền rồi xe đội đám người đằng sau đi qua lại kiểm xe đi nhờ. Nói tới không thể không kể đến việc Lăng thể lực xưa đây bằng nay, hẳn đạp xe chở người cũng vì vậy còn nhanh hơn cả đám bạn học đi một mình một xe kia. Hiện tại tuy rằng dừng lại đã được một vài phút cũng còn không có thấy đám người kia đi ngang qua chỗ bọn họ.

Không ngừng lắng nghe điện thoại, không ngừng suy nghĩ tình huống, mãi cho tới khi hai người bọn họ nhìn thấy đám bạn cùng nhóm chơi game đi gần tới chỗ bọn họ Lăng mới tỉnh linh nhận được một tin nhắn gửi tới.

Tin nhắn rất ngắn, chỉ có ba chữ nhà hát lớn mà thôi. Có điều cũng chỉ liền ba chữ như vậy liền để Lăng biết mình cần di chuyển đến đâu rồi.

- Tao đi trước nhé! Anh em ở lại chơi vui về~

Qua loa nói lấy một tiếng, trong cái nhìn kinh ngạc của Quang và đám bạn học, Lăng dùng tốc độ gấp ba bốn lần lúc đi tới, ngược chiều bọn họ phóng thẳng. Tốc độ không thua gì tốc độ xe máy vậy.

Mục tiêu: Nhà hát lớn Hà Nội Số 1 Tràng Tiền!!!

Cái gì đang đợi hẳn ở phía trước???

...

Kết thúc chương 49.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ước mơ của anh Taxi?

- Các bạn đang nghe đài VOV3 tần số 102,7 Mhz tại Hà Nội và 104,5 Mhz tại thành phố Hồ Chí Minh... xoẹt... xoẹt... xoẹt...

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt... Các bạn đang lắng nghe bản tin VOV giao thông tần số 91 Mhz phát sóng trên toàn quốc. Bây... xoẹt... 9h31 phút... xoẹt... xoẹt...

- Vâng! Xin chào các bạn khán giả đang nghe đài, tôi là ...xoẹt... xoẹt... xoẹt...

- Móa! Cái đài chết tiệt này!!!

- Rầm rầm rầm!!!

- Xoẹt... xoẹt... tại sẽ tiếp tục với tình hình giao thông tại Hà Nội buổi... xoẹt... xoẹt... xoẹt... đã là gần buổi trưa rồi. Và tình hình giao thông trên các con phố của... xoẹt... xoẹt... tới lúc này vẫn là ...xoẹt... đối tốt... Xoẹt... xoẹt... xoẹt... Tính theo thông tin mới nhất chúng tôi vừa thu được... xoẹt xoẹt...

- Xin chú ý! Xin chú ý! Chúng xoẹt... xoẹt... tin quan trọng từ một bạn tình... xoẹt... viên... xoẹt... xoẹt... xoẹt... nguy hiểm... xoẹt... xoẹt... xoẹt...

- Mả *** nhà nó!

- Rầm rầm rầm!

Và thế là cái đài radio trên xe tắc tị~

- Hàng này chắc chỉ có nước mang đi thanh lý mất thôi!!!

Một vị lái xe taxi trẻ tuổi ngồi chồm hồm trong xe đợi khách về mặt bức bối phàn nàn. Không nghĩ tới chiếc xe ảnh vừa mới nhận được này lại bị hỏng mất thiết bị radio như vậy, làm cho anh hiện tại muốn ngồi nghe nhạc trên đài trong lúc đợi khách quay lại cũng không được.

Nhàm chán sinh cảm thán, anh lái xe dùng tay lục lọi trong túi quần lấy ra một điếu Vina hút dở. Cửa kính xe tự động mở ra. Anh lái xe của chúng ta về mặt phờ phạc thò đầu ra ngoài vừa hút thuốc vừa nhìn người người bạn rộn đi qua trước mặt mà trong lòng trầm ngâm suy nghĩ.

Anh ấy hiện tại đang suy nghĩ gì?

- Hừm? Biết bao giờ ước mơ của ta mới được trở thành thực hiện đây?

Ước mơ?

Lái xe taxi như anh cũng có ước mơ hay sao?

Nếu lúc này có người đứng trước mặt anh lái xe của chúng ta hỏi ra những lời như thế ấy. Đảm bảo...

Ăn ngay một viên gạch lót sàn vào mặt!!!

Dù sao...

Là người thì ai mà chả có ước mơ~

Một anh lái taxi như anh tất nhiên cũng sẽ có ước mơ vậy!

Ước mơ của anh không cao mà cũng chẳng xa? Anh ấy chỉ ước mơ nhỏ nhoi ông trời có thể cho anh một lần làm lại cuộc đời!

Đúng! Anh chỉ là ước mơ một lần làm lại mà thôi. Một lần nữa được trở lại trước kia, được trở lại những ngày thơ ấu ấy~

Anh sẽ lại không ba lẳng nhăng với cái đám trẻ nít ranh trong xóm thời tiểu học, suốt ngày chơi bắn bi với chơi gậy vòng như xưa nữa~ (Mấy cái viên bi sứt với cả mấy cái vòng nịt ấy bây giờ năm nghìn đồng anh có thể mua được cả đống!!!)

Anh cũng sẽ không lại la cà ngoài quán điện tử, suốt ngày Đế chế với cả Half life cùng với mấy thằng đầu gấu học sinh trung học lớp bên cạnh??? (Dù sao mấy cái game cù lẩn thời ấy anh cũng đã sớm chơi chán rồi. Dù rằng Chim sẽ đi nắng vẫn mãi mãi là thần tượng trong lòng của anh cũng như vậy!!!)

Anh cũng sẽ không lại mãi mê cả ngày tán tỉnh hết cô này tới cô khác truy tìm tình yêu chân chính hồi cấp 3 để rồi suýt chút nữa thì úp sọt thì tốt nghiệp. (Dù sao mấy em ấy anh cũng đã theo đuổi chán rồi!!! Mà có thành công lần nào mếu đâu~)

Ông trời ơi! Nếu như ông có thể cho anh làm lại cuộc đời một lần sau cuối~ Anh hứa sẽ không chơi lầy cướp trước tạo ra Cốc Cốc, cũng sẽ không đua đòi người ta sáng tạo Zalo. Anh chỉ là... chỉ là... mong ước đồ được vào cái đại học mà thôi!

Ước mơ của anh chẳng lẽ cao lắm sao? Thế nhưng thời buổi bây giờ sinh viên đại học nó nhan nhản ra đấy mà anh... còn không có nổi lấy một tấm bằng!!!

Đòi người thử hỏi,

Khi nào cho biết đủ?

Chuyện thể gian,

Có ai kia...

Lại biết không sâu?

Ước mơ rồi cuối cùng cũng chỉ là ước mơ thôi~ Thế nhưng nó mang lại cho con người ta hi vọng vào cuộc đời. Đứng sai trái phải, lợi hại được mất phải chẳng thật sự quan trọng như vậy rồi? Hoặc có lẽ...

Anh có thể tiếp tục tìm kiếm một công việc khác thử xem?

Đời người nào được mấy năm sống. Sinh ra cũng chỉ là vì để chết đi~ Nếu sống mà không thể vui vẻ thỏa mãn thì có sống cũng mà như không sống vậy!

Hừm! Quyết định như vậy đi! Anh cũng chịu đủ rồi cái đài radio chết tiệt này. Đi làm cả ngày mà ngay cả nhạc cũng không có mà nghe thì đi làm méo gì nữa. Có lẽ nên đi mua ngay một chiếc iphone 6 về Sài chơi chơi mới được. Coi như... nhin nhin mấy tháng com liền qua thôi. Có cái gì cùng lắm thì đẩy~

Nghĩ nghĩ, anh lái xe taxi của chúng ta liền cứ như vậy mở cửa xe đi ra ngoài. Loay hoay lòng vòng một hồi liền xác định một nơi cửa hàng bán điện thoại gần nhất. Xe taxi khóa kĩ. Hiện tại tất nhiên là lúc để đi đổi mất cái con 1202 chết tiệt kia rồi.

Kỉ niệm a kỉ niệm! Cái điện thoại kỉ niệm một thời oai hùng hổng hách thời cấp hai này cuối cùng cũng có thể cho vào nhà bảo tàng. Anh hiện tại là phải xài iphone đây! Hổng hổng!!! Thời buổi này xài iphone thì may ra mới có gái theo??? Đẹp trai mà không có gái yêu là chuyện nhỏ~ Đẹp trai mà không có iphone cầm tay cùng SH bên người thì vấn đề liền lớn rồi!

Trong lòng rõ ràng những điều này vì vậy một khi quyết định anh taxi của chúng ta liền có thể mặt mày ngẩng cao dạo bước trên đường phố. Sự việc sau đó cũng rất là thuận buồm xuôi gió. Dù sao chiếc điện thoại kia anh cũng là ngắm nghía đã lâu rồi, tìm hiểu kĩ lắm rồi. Bởi thế anh cũng không lo bị lừa, cũng không lo mua phải hàng dỏm các kiểu. Tuy rằng tương lai là gian nan đây (hết méo tiền ăn tháng này cùng tháng sau), thế nhưng hiện tại là hạnh phúc đây (cầm điện thoại chụp ảnh quay video không biết trời đất đâu).

Có người thường nói đau khổ hiện tại là vì để nhận được hạnh phúc trong tương lai. Khả năng anh taxi của chúng ta tự nhận mình học ít, không có tâm tình chơi cái loại kế hoạch cao xa như vậy. Cái mà anh vẫn hằng theo đuổi ấy tất nhiên chỉ là hiện tại hạnh phúc mà thôi, tương lai càng là phải hạnh phúc không kém. Nói chung là mới sẽ không bởi vì cái gọi là mặt mờ tương lai hạnh phúc mà hi sinh hiện tại đâu đấy. Bởi vì...

Ai mà biết được bản thân mình lúc nào thì ngóm củ tỏi cơ chứ!

Cũng giống như là cánh lái taxi bọn anh vậy. Ngày ngày vác mặt trên đường thì nào có không dính phải tai nạn giao thông? Chuyện đó cũng chính là sớm là muộn, là nặng là nhẹ mà thôi~ Có khi ngay ngày mai liền bị một tay lái xe chở cát đâm chết bẹp dí trên đường cũng không biết chừng. Tóm lại lúc cần thả thì nên thả, lúc cần vui thì nên vui. Chỉ cần phần đầu cố gắng lại cố gắng thì tính toán chi li quá làm gì cho mệt~

Nghĩ nghĩ một thôi một hồi như vậy anh taxi không khỏi trong lòng nổi lên một chút suy tư? Không nghĩ tới cái thằng khốn nạn như mình mà cũng triết lý ra phết chứ nhì. Nếu không bạn thân đây thử đi làm lấy cái website tọa đàm giải đáp vân vân chơi chơi. Có khi lại nổ cũng không biết chừng?

Đây! Một khi đã nghĩ thông suốt! Một khi mà đã chịu bước ra cái bước đầu tiên, chủ động thoát khỏi cái vòng tròn luẩn quẩn của số mệnh, của năng lực, của hoàn cảnh xã hội... Một cánh cửa mới liền sẽ mở ra trước mắt bạn!

Anh taxi... Không! Phải nói là chuyên gia nghiên cứu và giải đáp tâm lý xã hội tương lai Vũ Trọng Phụng tức Phụng ca từng lái xe taxi, từ đây liền bắt đầu con đường nghiên cứu... cách làm giàu cho mình, cách làm giàu cho gia đình, cách làm giàu cho họ hàng, cách làm giàu cho tất cả mọi người mà anh từng bắt gặp. Tục xưng đa cấp vậy!

Một tương lai tươi sáng đang chờ đón anh ở phía trước! Chỉ cần...

Bước ra bước thứ hai nữa mà thôi!!!

Và thế là anh bước lấy một cái?

- Rầm!!

- Ôi má ơi???

Rất tốt! Một chiếc xe ô tô ngã nát vụn ngay trước mặt Phụng ca của chúng ta khoảng vài đề-xi-mét. Nhìn kĩ thì...

Này không phải chính là chiếc xe taxi đỗ ở trước cửa nhà hát lớn của anh hay sao. Anh vừa mới chạy đi có mấy phút thôi mà sao nó lại... tan nát tới nỗi này? Anh taxi Phụng ca đột nhiên gặp phải chuyện kinh khủng không thể tưởng tượng nổi như vậy xảy ra trước mắt mình. Trong đầu theo bản năng liền không khỏi suy tư?

Này... biết phải đền mất bao nhiêu tiền a!!!

Ánh mắt đỏ ngầu như muốn nứt. Anh taxi Phụng ca mang theo nồng đậm vẻ căm thù cùng không cam lòng nhìn về phía kẻ gây ra tai họa cho chính mình.

- Đó chính là...

- Móa! Việt Nam bản Iron Man hay sao???

- Không muốn chơi lầy như vậy đấy!!!

Anh ấy đang kịch liệt kháng nghị~

...

Kết thúc chương 50.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Từ trên trời xuống tới một con ngựa sắt...

Thời gian chậm rãi quay trở lại một ít phút trước đó....

- Kíttttt!!!!

- Ủm?... Erica!!! Cô ở đâu rồi???

Nguyễn Trọng Lăng vừa đạp xe tới trước cổng nhà hát lớn Hà Nội liền lập tức lớn tiếng gọi lên. Khả năng kì quái là nơi này so với thời điểm bình thường cũng không có gì khác lạ cả a??? Ánh mắt nhìn quanh.

Cửa chính nhà hát lớn vẫn cứ khép kín như mọi khi. Nơi bậc thang dài lên xuống trống trơn không có người ngồi vì nắng sớm hiện tại chiếu vào có chút gay gắt. Gần nhất nhìn qua cũng chỉ có một chiếc xe taxi còn đang đỗ lại. Xa xa nơi hình tròn vòng xuyên xe cộ vẫn như bình thường vận hành. Bởi vì hiện tại đã là giữa buổi sáng nên cũng không có quá đông đúc xe cộ đi qua đây như lúc vừa tới giờ đi làm hay thời điểm tan tầm.

- Kì quái! Nhấn mình đến đây rồi ở đâu cũng không biết???

Lại nhìn quanh một vòng cũng không có phát hiện thứ gì đặc biệt, Lăng hai mắt không khỏi hơi hơi nhăn lại. Rõ ràng vừa rồi tình huống của Erika hẳn là phải nguy cấp lắm. Nói vậy cô à chết tiết kia hẳn là sẽ không gọi cậu đến đứng ở nơi đây chỉ vì để chơi không đi. Hẳn là đi???

Chỉ là nghĩ nghĩ tới người nào đó lúc nào cũng vẻ mặt mỉm cười nói chêm chọc lại còn rất hay gây ra rắc rối cho bản thân, Lăng chẳng hiểu ra sao không khỏi tự dưng nghĩ tới hình ảnh mình như một tên Ngốc bị đối phương lừa phỉnh gọi đến đây rồi ngồi đó đợi cả ngày~

Móa! Cái suy nghĩ này cũng quá đáng sợ điểm!!

- Chết tiết Erica! Nếu cô lần này mà dám lừa phỉnh tôi... chúng ta nhất định là sẽ cách mặt nhau đấy!!!

Đang lúc Lăng cắn răng nghiêng lợi bức tức, một âm thanh ầm ầm gì đó làm cậu giật mình bừng tỉnh. Nghe nghe...

Âm thanh có vẻ như là phát ra từ chính phía nhà hát lớn ngay bên cạnh.

- Ầm... Ầm... Rầm Rầm Rầm...!!!!

Âm thanh càng lúc càng lớn. Nhịp tim của Lăng cũng đột nhiên như thất thật chặt. Một thứ cảm giác gì đó rất quen thuộc rất quen thuộc hiện lên ở trong lòng cậu ta.

- Không đúng! Âm thanh là từ phía đằng sau nhà hát lớn vọng về!!!

- Hơn nữa cái cảm giác này là....

- Dị thần!!! x2

Một âm thanh y hệt đột ngột vang lên trả lời nghi vấn Lăng vừa mới đề ra. Cậu chàng theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn về nơi âm thanh phát ra. Vèo~ Một bóng đen tốc độ cực nhanh đã từ trên trời đâm sầm về phía người của cậu.

- Rầm!!!...

- Ấc ặc ặc...~

Nguyễn Trọng Lăng chỉ cảm thấy cả người mình như bị một bịch bông thật nặng đổ rầm lên người. Thân thể ngã ngửa nằm quay đơ ra đất. Nếu không phải Nguyễn Trọng Lăng đã trở thành một vị Diệt thần sư, thân thể đã đi qua cải tạo, đoán chừng cú va chạm này làm xong cậu chàng không chết toi tại chỗ ít nhất cũng phải vào bệnh viện nằm cả năm mới xong.

Ngay khi Nguyễn Trọng Lăng còn đang hoa đầu chóng mặt vì cú va chạm bất ngờ vừa rồi, một âm thanh quen thuộc đã vang lên ngay bên tai cậu.

- Anh yêu! Hoan nghênh anh đến với chiến trường~

Erica vẽ mặt cười tươi roi rói từ trên cao nhìn xuống. Thân thể nàng ta rõ ràng lúc này vẫn còn đang ngồi đè chặt lên trên người của cậu chàng. Bờ mông cong cong vểnh lên ấy hiện tại còn đang ngồi đứng lên nơi nào đó rất tế nhị của ai đó. Cô ả yêu tinh này ấy thế mà còn đang cười cười, không có một chút ăn năn hối hận nào về những việc tồi tệ mình vừa mới tạo ra cho nạn nhân.

- RẦM!!!

- Ố ồ! Đối thủ của chúng ta có vẻ đến cũng rất nhanh~

Một bóng người dáng dấp như trẻ em sáu bảy tuổi để mình trần, cưỡi trên lưng một con ngựa sắt thật lớn đột nhiên từ trên trời đáp xuống trên đỉnh nóc nhà hát lớn Hà Nội đáng rầm. Âm thanh va chạm vang lên thật xa cũng có thể nghe thấy tiếng. Nơi nền đất tiếp xúc bốn vó ngựa sắt thậm chí xuất hiện từng đợt từng đợt vết rạn nứt lan tràn ra cả bên ngoài.

Âm thanh rầm rầm liên tục mà Nguyễn Trọng Lăng khi trước nghe thấy có vẻ như cũng chính là từ việc này mà ra rồi. Đối thủ vừa đến, Erica ánh mắt cũng không khỏi hơi hơi nhúu chặt lại.

- Đây! Cô có thể xuống khỏi người tôi được chưa!!!

Gặp Erica chỉ chăm chăm nhìn đối thủ mà không chịu di chuyển người đi may mà, Nguyễn Trọng Lăng cũng không khỏi bực tức quát lớn lên. Cậu có thể chắc chắn việc cô nàng không rời khỏi người mình trăm phần trăm là cô ả cố ý làm ra đây!!! Cái ả yêu tinh chết tiệt này!!!

- Há! Được rồi anh yêu! Chỉ là anh yêu có thể đánh bại được vị cưỡi ngựa sắt nhi đồng này không thể?

- Nếu không Erica nghĩ chúng ta vẫn là giữ vững cái tư thế này mà cùng đi chết chung cũng rất tuyệt~

Nghe xong tiếng quát của cậu chàng, Erica ấy vậy mà còn không chịu di chuyển đi lấy một tí tẹo, vẽ mặt còn cười cợt lên tiếng hỏi vặn ngược lại Nguyễn Trọng Lăng.

Xung quanh bốn phía tòa nhà hát lớn âm thanh tiếng người huyên náo cũng càng ngày càng lớn. Các loại xe cộ vừa đi ngang qua đây cũng đều đột nhiên dừng hết cả lại. Rất nhiều người cũng không rõ ràng ở nơi đây tại sao lại đột nhiên xuất hiện một vị thiếu niên nhi đồng cưỡi trên lưng ngựa sắt đứng tại nơi cao như vậy, thế nhưng không tránh khỏi một số người to gan lớn mật đã bắt đầu muốn vây lại gần xem xét hoặc mở điện thoại ra quay chụp thành video.

Ngược lại khung cảnh Erica và Nguyễn Trọng Lăng ở dưới dãy bậc thang trước cửa nhà hát lớn lúc này nhất định là sẽ được tất cả mọi người ưu tiên quay chụp hết đây!

- Chết tiệt Erica! Tôi nói cô xuống đi được chưa??? Hiện tại không phải là thời gian đùa cợt đâu đấy!!!

Lăng đã giận dữ hết mức có thể.

- Há! Được rồi được rồi! Có điều em vẫn bảo lưu ý kiến của mình, nếu như anh không thể đánh bại đối phương vậy chúng ta vẫn là chuẩn bị chết chung một chỗ đi được rồi! Dù sao...

Erika tuy rằng miệng đang nói thế nhưng cũng không có làm thêm cái gì hành động khiến Lăng khó chịu. Thân thể nhẹ nhàng như chim yến, hơi làm nhún nhảy liền bay lên cao, xoay người đáp xuống ngưng mắt đối diện với vị thiếu niên nhi đồng cưỡi ngựa sắt đứng trên đỉnh tòa nhà, âm thanh trầm trọng.

- Đối thủ là một trong tứ bát tử của thần thoại Việt Nam! Kẻ tượng trưng cho tinh thần bất khuất chống giặc ngoại xâm và sức mạnh của tuổi trẻ.

- Phù Đồng thiên vương- Thánh Gió!!!

- Theo như truyền thuyết kể lại tạm thời có thể xác nhận năng lực của đối phương bao gồm: Ngựa sắt phun lửa, Lớn nhỏ như ý, Lực lớn vô cùng...

- Cũng còn may có vẻ như vị Thánh Gió này không có mang theo năng lực của áo giáp sắt nếu không chúng ta liền không có bất cứ hi vọng gì có thể đã thương được đối phương rồi.

Erica vẽ mặt đề phòng nhìn về phía trên không trung Thánh Gió đồng thời dùng tốc độ cực nhanh thuật lại những gì tin tức mà cô biết được.

- Chết tiệt! Cô nói cũng như là không nói vậy~

- Quan trọng nhất là sau khi chuyện lần này xảy ra những người xung quanh đây phải làm như thế nào? Các cô sẽ không đều là giết người diệt khẩu đấy chứ?

Erica vừa rời người Nguyễn Trọng Lăng liền lập tức cho gọi ra Gurom thần của chính mình. Hiện tại tuy rằng lại một lần nữa gặp mặt Dị thần có điều hẳn không phải vẫn luôn muốn chém giết Dị thần để cướp lấy quyền năng hay sao.? Hiện tại đối thủ lại còn là Thánh Gióng nữa chứ. Nếu như đánh bại đối phương quyền năng chiếm được hẳn là sẽ không quá tệ đi.

Hừm! Nếu có thể chiếm được quyền năng Lớn nhỏ như ý kia của đối phương thì thật quá tuyệt rồi. Cái này là đảm bảo nhân sinh người thắng thiết yếu năng lực, cũng là bảo đảm gia đình hòa thuận, hậu cung giai lệ cuộc sống hạnh phúc trong tương lai đó a!!!

- Thánh Gióng đúng không???

- Hôm nay anh đây chắc chắn thắng định ngươi rồi!!!

Nguyễn Trọng Lăng về mặt bùng bùng tự tin tuyên bố tuyên ngôn tất thắng!

...

Kết thúc chương 51.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đại chiến bùng nổ!

Thánh Lăng ca tuyên ngôn rất là khiến cho người nghe phản chấn ý chí chiến đấu. Chi là vẫn có câu nói hay lắm. Chiến lược trên coi rẻ kẻ thù, chiến thuật trên nhất định phải coi trọng đối thủ.

Thánh ấy thật ra trong đầu đối với việc đánh bại một trong tứ bất tử Thánh Gióng trước mặt thật đúng là không có lấy niềm tin gì. Nói ra cốt cũng chỉ vì cái cô nàng chết tiệt nào đó luôn miệng hỏi hẳn có thể đánh nổi đối phương hay không im miệng mà thôi. Là một thằng đàn ông trên đời...

Nhất quyết là không thể nói không và không đấy!!!

- Ngươi là ai? Tại sao lại cho ta cảm giác khó chịu đến như vậy?

Âm thanh trẻ con non nớt từ trên trời vọng xuống, Lăng vừa nghe liền biết đối phương đây là đang nói với chính mình. Hai người bọn họ dù gì mà nói cũng coi như là một kiểu thiên địch gặp mặt. Có lẽ cũng chính bởi vì thế mà Thánh Gióng vừa rồi xuất hiện không có lập tức ra tay ngay với hẳn và Erica mà chuyển thành đứng ở trên cao cao đỉnh tòa nhà quan sát tình hình. Một chiến binh thực thụ nhất định là sẽ không lỗ mắng tấn công mà không suy nghĩ đấy!!!

- Đây! Có cách nào để đối phó đối phương không thể? Bình thường các cô đối mặt với dị thần thường làm như thế nào?

Lăng về mặt ra vẻ chăm chú đề phòng đối phương, giọng nói lại đề xuống thật thấp lên tiếng hỏi han Erica ở bên cạnh. Hết cách rồi! Hẳn thật ra cũng không có gì kinh nghiệm trong vụ này cả. Hai lần trước đối mặt với dị thần nghĩ lại cứ như là ăn may vậy. Tuy rằng ăn may cũng là một bộ phận quan trọng để đánh giá thực lực. Khả năng hiện tại chính diện quyết đấu... Thánh Lăng ca rất không có lòng tin nha!

- Còn có thể làm sao nữa? Tất nhiên là nhờ tới sự giúp đỡ của vị Vương mà chính mình đang cống hiến rồi. Nếu không Erica tại sao lại phải gọi điện cho anh yêu cơ chứ! Người ta còn đang giận dỗi anh yêu đây này~

Bầu bầu môi, Erica về mặt kì quái nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Ân ý là anh yêu sẽ không phải thật không đối phó được đi. Món ăn đưa đến cửa miệng rồi chẳng lẽ không ăn được thật hả... Quá làm cho Erica ảm thương tâm rồi.

Tốt thôi! Đoạn trên cũng chỉ là do chính Lăng ca tự mình suy nghĩ treu chọc vào. Khả năng sợ rằng cô ở bên cạnh suy nghĩ hẳn cũng sẽ không khác mấy. Cứ nhìn về mặt rõ ràng là cổ giả vỡ ra về thất vọng của cô ở lúc này liền biết rồi.

- Thật không còn cách đối phó nào khác???

Trong thâm tâm giãy dụa một hồi, Lăng ca rất không có cốt khí cố gắng nhắc lại lần hai câu chuyện.

- Vô ích! Đối mặt với sức mạnh của dị thần. Trừ phi là người của giáo đình có trong tay thần khí triệu hồi thần linh mà bọn họ cung phụng đến để giúp đỡ nếu không tất cả mọi nỗ lực đều chỉ là công cốc mà thôi.

- Một số người trên thế giới này sở hữu những năng lực vô cùng mạnh mẽ trác tuyệt đúng là có thể giao lưu hoặc giữ thế bất bại ở trước mặt Di thần thể nhưng đánh bại hoặc tiêu diệt lại hoàn toàn là điều không thể. Hơn nữa Erica hiện tại còn không có đạt được loại sức mạnh ấy. Xin lỗi Vương rồi!

Không có trêu chọc trò cười, có chỉ là nhân nhạ không cam lòng cùng với áy náy. Nguyễn Trọng Lăng có thể thề với trời. Hắn... chưa bao giờ gặp nàng đáng yêu làm người thương tiếc đến như vậy đây!

- Được rồi! Cũng không phải lỗi của cô. Nếu có chết cũng là do tôi vô nghệ năng lực không bằng người ta thôi. Kể từ ngày biết mình trở thành Diệt thần sư tôi liền biết sẽ có ngày như vậy rồi. Chết! Cũng chỉ là một loại giấc ngộ mà thôi.

Nhân nhạ quết mắt, bình tĩnh đáp lời. Lăng theo bản năng không khỏi cố gắng tỏ ra lạnh nhạt nhất có thể để làm dịu áy náy của cô gái bên cạnh. Đối với việc sẽ phải đối mặt với những vị di thần mạnh mẽ hơn mình quá nhiều hắn đúng thật là không phải không có nghĩ tới. Chỉ là không tưởng tượng nổi chuyện nó lại tới nhanh như vậy mà thôi. Có lẽ... chết ở trên tay Thánh Gióng cũng là một kết cục không tệ!

- Vương đừng quá lo lắng! Không biết chừng chúng ta liền có thể thắng lợi đây này. Erica nhất định là sẽ luôn đứng ở phía sau ủng hộ người đây! Nếu như ngài chết trận, Erica nhất định cũng sẽ không bỏ chạy sống một mình. Cùng Vương chiến đấu, có thể vì Vương hi sinh chính mình là một vị kỵ sĩ chân chính nhất định cần phải có phẩm chất.

Erica ánh mắt tự tin mỉm cười đáp lời.

- Há! Mấy cái kỵ sĩ tin điều này cũng thật sự là cổ hủ quá mức có thể. Có điều... Ta thích! Hà hà...~ Nói vậy cho dù chết hôm nay bản đại Vương liền cũng không có gì hối tiếc rồi.

Giọng nói nghe qua như là son tặc đại vương tuyên bố tuyên ngôn vậy. Buồn cười mà khí khái hào hùng.

- Chỉ là đối phương vừa gặp mặt liền muốn đánh giết Erica. Người của đất nước này cũng thật là kì quái! Chẳng có tí gì hiếu khách tình cảm cả~

Erica giọng nói đột nhiên chuyển giọng u oán kể lể.

Sát! Cô nàng này quả thực là tình cảm kịch sát thủ vậy. Quá... mất hết hào hứng của người ta rồi~

Tóm lại vẫn là quay trở lại trận chiến đi là hơn...

- Này nhóc con! Người làm sao mà vừa gặp mặt đã muốn đánh giết cô ấy hả?

Nguyễn Trọng Lăng hiện tại tuy rằng chưa nghĩ ra cách gì đối phó đối phương thế nhưng nếu đối diện đã mở miệng nói chuyện vậy chớ trách ta kéo dài thời gian là được.

- Này! Mấy người bọn họ đang làm cái gì vậy hả? Đây là đang đóng phim hay sao? Tại sao lại không thấy máy quay ở đâu rồi?

- Suyt! Đang ghi hình lại. Đừng có nói chuyện chứ!!!

- Oa! Đứa bé kia vậy mà có thể trèo lên đỉnh nhà hát lớn. Việt Nam bây giờ cũng có thể sản xuất phim hoành tráng như vậy sao? Không biết tên phim là gì ấy nhỉ? Lúc nào chiếu nhất định phải đi xem một lần mới được!

- Ở đây làm gì mà tụ tập đông người thế?

- Hi! Cô nàng tóc vàng kia thật là gọi cảm!

- Mèm ôi! Đứa bé kia leo lên cao thế không biết. Ở chỗ đó mà ngã xuống thì...

- Sợ gì! Thế nào chẳng có dây nôi an toàn các kiểu ở đó. Ngược lại là tạo hình con ngựa ở bên dưới quả thực là sống động y như thật vậy.

- Chẳng lẽ là đoàn làm phim nước ngoài tới đây lấy cảnh. Thế nhưng cũng không thấy đạo diễn máy quay gì hết cả nha?

- @^#%#@#%&*^#%\$%^\$

Một đám thật đông người bắt đầu có dấu hiệu tụ thành vòng tròn xung quanh ba người bọn họ từ xa để quan sát. Chỉ là hiện tại mọi người đều không làm rõ ràng được nơi này có phải là đang quay phim đúng hay không bởi vậy cũng không có dám quá đi tới gần sợ làm hỏng màn ảnh diễn viên đang biểu diễn.

Cũng không biết là bất hạnh hay may mắn, vô tình hay cố ý, hành động sau đó của Thánh Gióng rất nhanh một lần hành động liền giải quyết sạch sẽ chuyện bị một đám người đứng ngoài vây xem này.

- Người! Quá yếu!

- Gian tặc bán nước hại dân... Đều phải chết!!! Kẻ xâm lăng nhất định sẽ bị tiêu diệt!!!

- Roi tới!!!

- Vút!!!!

Ánh sáng lóe lên, Thánh Gióng trên tay phải đột nhiên hiển hiện ra một chiếc roi sắt thô to. Theo một tiếng kêu lớn bỗng nhiên cực nhanh biến hóa trở nên không lồ. Một cú quét mạnh bay vùn vụt về phía Lăng và Erica đang đứng ở bên dưới.

- Rầm!!

Đất đá mặt đường nứt vỡ! Bụi mù bay cứ gọi là tung tóe mù mịt! Quan trọng nhất là...

Đám người đứng xem bên ngoài đã bị dọa sợ tới ngầy người rồi!! Bọn họ còn chưa cả định lại tâm thần thì từng đợt từng đợt âm thanh ầm ầm liên tục xuất hiện.

- Rầm!!! Rầm!!! Rầm!....~

Quất dọc rồi lại quét ngang, chiếc roi sắt khổng lồ linh hoạt kì ảo đem mặt đường rộng rãi nơi đây đánh thành lờ loét nát bét. Từng mảng từng mảng đất đá vụn bị đánh bật thật mạnh ra xa xa và vào trong đám đông vây xem lập tức liền khiến một đám người chết ngay tại chỗ. Máu me dàn dụa lập tức làm kinh tinh tất cả mọi người xung quanh.

Đây nhất định không phải là đóng phim đấy!!! Đây là thật sự đấy!!! Quái vật tấn công đô thị rồi!!! Thế giới chẳng lẽ muốn tận thế hay sao???

Đám người xung quanh không có ai biết rõ chuyện gì đang xảy ra ẩn giấu đằng sau những thứ đang hiển hiện trước mắt, thế nhưng...

- AAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!

- Chạy a!!!

- Oa má ơi! Cứu con với!!!

- Tôi run chân không chạy được rồi! Cứu! Cứu tôi với!!!

- AAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Tôi không muốn chết!!! Đừng có tới giết tôi!!!

- #@\$%#@&#%#@%#S%#%#^#@%#^

- Brùm... Brùm... Rầm!!!!...

Ô tô xe máy đi ngang qua hay đỗ lại ở trên đường đều bị quật bay nổ lớn, khói lửa âm thanh huyền não lúc nào tràn ngập khắp phố phường. Mùi xăng ga cháy khét khiến Nguyễn Trọng Lăng cũng không khỏi gay mũi khó chịu.

- Cũng còn may hiện tại tắc đường rồi. Nếu là tiếp tục có xe cộ đi tới vậy liền càng thảm!

Có điều tất cả cũng chỉ là bắt đầu của sự hỗn loạn mà thôi. Trước đó Erica và Thánh Gióng tuy rằng không ngừng bay đi trên các mái nhà gây ra tiếng động lớn giống như động đất thế nhưng dù sao tốc độ của cả hai quá nhanh. Đặc biệt là mọi người vốn dĩ không có ai dò hỏi lúc nào cũng ngăn cả cổ lên để nhìn xem có thứ gì đó xuất hiện trên đỉnh đầu.

Chuyện vì thế cũng liền hình thành tình huống hai người bọn họ nhảy qua đi rồi đám người mới nhìn lên quan sát liền chỉ thấy dấu vết nứt vỡ còn sót mà hai người để lại mà thôi.

Đối với hung thủ gây ra tất cả mọi chuyện ai nấy cũng không có gì quá lớn nắm chắc. Chỉ có một số ít người tận mắt nhìn thấy thế nhưng tin tức còn không có lan truyền mạnh mẽ và nhanh chóng tới như vậy. Hiện tại cũng chính là Thánh Gióng đột nhiên phạm vi lớn công kích mới có thể khiến cho người ta bùng tình. Một con ác mộng cũng ngay chính lúc này đang dần dần phủ xuống thành phố này.

- Rầm!!

Lại một roi quất xuống. Nguyễn Trọng Lăng thân hình giống y như trước nhẹ nhàng né tránh quá. Chiếc roi sắt kia tuy rằng to lớn, tốc độ tấn công cũng nhanh không kém thế nhưng hẳn dù sao cũng là một vị Diệt thần sư. Bản năng chiến đấu một khi được kích hoạt năng lực chiến đấu liền sẽ không quá kém. Muốn dùng mấy cái quất roi từ xa mà tiêu diệt được hẳn cũng quá ngây thơ điếm.

Lăng ngược lại lúc này càng lo lắng hơn là làm sao mới có thể tiêu diệt được đối phương. Dù sao thủ lâu tất có mất. Ra tay trước liền đạt được tiên cơ có lợi, Ra tay sau sợ là khó có thể lật ngược lại thế cuộc rồi. Hẳn cũng không nắm chắc mình có thể chịu nổi qua hết đám quyền năng của đối phương sau đó hay không. Không biết sẽ vào lúc nào đó không chịu được liền nghèo rồi~ Chỉ có điều quyền năng của hắn vốn là không nhiều, sử dụng một lần cơ hội lại càng ít đi một lần. Hẳn nhất định phải tìm kiếm một cách thật ôn hòa mới có thể sử dụng.

- Này! Cô có thể nói thêm nhiều hơn thông tin về đối phương được không? Biết địch biết ta trăm trận trăm thắng. Đối với sở trường nhược điểm của đối phương tôi hoàn toàn không biết gì cả vậy làm sao mà đánh!!!

Lăng một lần nữa vừa né tránh một chiếc ô tô bị đối phương quất bay về phía mình một bên lên tiếng dò hỏi.

- Rầm!!! Âm Âm Âm...!!!

- Tốt! Phục vụ cho Vương là vinh hạnh của một vị kỹ sĩ chân chính!

- Bay lên đi! Đôi giày của Hermes!!!

Erica mặt hơi cười gât đầu một cái, thân hình vốn đang không ngừng nhún nhảy tránh né roi sắt đột nhiên nhảy lên thật cao nơi không trung. Một bên cánh tay cô đưa thẳng ra phía trước. Một thứ vòng tròn phù văn phép thuật màu đỏ thật lớn đột nhiên xuất hiện cả trước và sau lưng cô đang không ngừng xoay tròn. Một câu thần chú cực nhanh được niệm đọc.

- Cuore di Leone——— Ta ra lệnh cho ngươi! Hồi sư tử của máu và thép~

- Ngươi có thể cản xé, xiên thủng và giết chết kẻ thù. Ngươi có thể chinh phục, tiêu diệt và giành lấy vinh quang chiến thắng! Đấu trường đầm máu đã mở ra. Ngươi là vị vua duy nhất ở nơi này!!!

- Ta giao chiến trường lại cho ngươi...

- cho ta tới đây. Hồi sức mạnh vĩ đại của sư tử!!!

Một thanh guom được Erica rút đi ra từ vòng xoáy nơi hình tròn phù văn trước mặt. Mũi kiếm dài thẳng, bề rộng khá hẹp. Nhìn qua giống như một thanh kiếm cổ điển của kỹ sĩ châu Âu ngày xưa vậy.

Dịu dàng vuốt ve lưỡi của thanh trường kiếm yêu thích và hôn nhẹ nó... Cô ném thanh guom ấy về phía trước!

Thanh guom rơi đúng vào giữa trung tâm quảng trường trống vắng. Vừa rơi xuống đất liền lập tức biến hình. Một con sư tử bằng sắt thép to lớn đồ sộ cả người cao hơn 3m đột ngột xuất hiện.

- G Ràooooooooooooo!!!!!!

Một tiếng hống chấn kinh thiên địa vậy! Tiếc là...

- Chẳng có cái méo gì dùng!!!

- Rầm!!!!

Một roi đánh xuống! Ngài sư tử sắt hùng dũng oai vệ của chúng ta cả người bị đánh nát nát ra làm đôi rồi. Quả nhiên là thần lực kinh người có khác. Năm xưa Thánh Gióng diệt giặc Ân có lẽ cũng chỉ là từng roi từng quất chết đám giặc cỏ kia đi. Tiếc là hiện tại đối thủ của hắn lại chính là vị dị thần mạnh mẽ này. Nguyễn Trọng Lăng tâm tình mới vừa hí hửng lên được một tí lập tức liền héo~

Cũng còn may. Con sư tử ngu ngốc ấy ăn xong một lần đòn liền khôn hơn ra một tí tẹo. Nó hiện tại cũng coi như là biết rõ đối thủ của mình là kẻ mạnh mẽ tới nhường nào rồi. Bởi thế sau khi thân thể tự lành hồi phục, lập tức kêu nhỏ một tiếng thu hút đối phương rồi linh hoạt nhảy nhảy né tránh đòn roi đánh tới. Ngược lại nhiệm vụ của nó hiển nhiên chỉ là gây thu hút sự chú ý mà thôi. Ngài sư tử một khi không còn kiêu ngạo khinh địch vẫn cũng coi như là một tên tay chân rất tốt!

- Mau đi!

- Bay lên đi, đôi giày của Hermes!

Erica thân hình đột nhiên xuất hiện bên cạnh Nguyễn Trọng Lăng, vừa xuất hiện liền lập tức ôm lấy hắn nhảy thật cao lên không trung.

Thử hỏi cô nàng ấy nhảy có được bao nhiêu cao?

Chỉ cần biết rằng nàng ta khễ nhún nhảy một cái liền mang theo Nguyễn Trọng Lăng bay vút lên đỉnh tòa nhà cao nhất phía đối diện nhà hát lớn Hà nội là hiểu rồi. Nhìn nhìn lại có vẻ như là một nơi ngân hàng giao dịch vậy.

- Nếu không chúng ta chạy ra xa xa một chút~

Nguyễn Trọng Lăng nhỏ giọng nói thầm, đối với khoảng cách hiện tại giữa bọn họ và vị Thánh Gióng kia mà nói thật sự là quá ngắn ngủi đi rồi. Quá không có cảm giác an toàn vậy. Đoán chừng đối phương một roi vung ra hắn và nàng không tránh kịp liền sẽ gồm cù tới cả.

- Vô ích! Làm như vậy sẽ chỉ càng làm cho đối phương chú ý chuyển sang chúng ta mà thôi.

- Hừm! Thời gian đã rất gấp gáp. Anh yêu đã sẵn sàng tiếp nhận yêu và thông cáo của em chưa?

Đã từng có khoảnh khắc ngay sau khi Erica nói xong câu đầu tiên Nguyễn Trọng Lăng còn tưởng chừng đối mặt với đối thủ mạnh mẽ cô ả thái độ cũng coi như nghiêm túc không tẻ lắm.

Tiểu là về mặt ấy của nàng ta còn chưa giữ nổi lấy 1s liền chuyển thành cười hi hi mê trai rồi. Tuy rằng rất không tin tưởng một vị tinh minh sắc sảo, tự tin quá đáng như cô nàng lại thực sự là kẻ mê trai thế nhưng cô ấy cũng không thể luôn lấy hấn ra làm trò đùa như vậy được a!!! Quá ngượng ngùng rồi đó có biết không??? Nhớ hấn ngày sau tưởng thật thì làm thế nào bây giờ??? Nguyễn Trọng Lăng cảm giác mình đã sắp bị nàng ta chơi hỏng~

- Cô... Cô muốn làm gì???

Lăng ca giọng điệu run run hỏi.

- Không cho anh yêu phản kháng đâu đấy!!!

Về mặt cảnh cáo vừa hiện, ngay vào thời điểm Lăng thất thần trong giây lát. Một nụ hôn từ phía Erica đưa tới đã kết nối lấy hai người bọn họ.

Ừ? Một pha lưỡi hôn dài và sâu~

Mềm! Cái này không phải là chuyện quan trọng cần nói có được hay không???

Quan trọng nhất là theo hai người nụ hôn xuất hiện, âm thanh giọng nói của Erica vậy mà đột nhiên xuất hiện trong đầu cậu ta cùng với vô số biển thông tin kiến thức pháp phù chung quanh đầu óc.

Thật giống như là một loại phép màu có thể lan truyền hiểu biết cho nhau vậy.... Làm người dư vị thường thức xong liền không khỏi ghi nhớ mãi không quên (ko biết là nụ hôn hay là kiến thức hoặc cả hai). Đoán chừng dùng nó để giúp nhau học bài thi cuối kì sẽ rất là tốt đẹp đây~

- Anh yêu không nên tiếp tục suy nghĩ lung tung. Đây là một loại ngôn linh chỉ có những bậc phù thủy, kẻ siêu năng lực thiên tài, mạnh mẽ hoặc thành kính tín đồ mới có thể sử dụng để lan truyền tin tức.

- Truyền thuyết kể lại rằng những năng lực phép thuật này hình thành bắt nguồn từ chính những vị vu bà, thầy phù thủy với phép gọi, thỉnh thần nhập hồn truyền lại lời răn, lời cảnh cáo của thần linh cho phạm nhân. Mà thôi... những kiến thức này ngày sau liền có thể từ từ nói cho anh yêu biết.

- Hiện tại tập trung chú ý tiếp nhận tin tức Erica gửi đến nghe chưa? Nếu không là Erica liền giận thật đó! Sau này sẽ không cho anh yêu leo lên giường của người ta nữa đâu nha~

Erica giọng nũng nịu còn nhiều hơn cả tính chất uy hiếp!

- Khốn kiếp Erica! Ai đã từng leo lên giường của cô cơ chứ!!! Chính cô mới là người đang làm lãng phí thời gian đây!!!

Nguyễn Trọng Lăng chỉ cảm giác trong đầu mình dường như tức điện lên vậy. Suy nghĩ trong lòng cũng vì vậy đột nhiên như tiếng sấm nổ ầm ầm rền vang trong tâm tưởng phát ra. Đoán chừng này cũng chính là cách mà Erica nói chuyện đi. Nói vậy chẳng phải không cần thận suy nghĩ của hấn liền có thể bị lộ ra hết!!!

Móa! Nói vậy nhất định không thể có những suy nghĩ xấu xa bi ôi! Nhất định không thể để cô ấy biết ngực của nàng tuy mềm mại đàn hồi thế nhưng có vẻ còn hơi nhỏ một điểm. Hình tròn trịa trái bưởi rất là khiến người ta mê luyến thế nhưng hình búp măng lại là chí hướng của hấn nha. Quả thực khó làm v~

Mềm~ Cô ta không nghe thấy! Cô ta không nghe thấy!!!

CÔ TA NHẤT ĐỊNH LÀ KHÔNG NGHE THẤY ĐÂY!!!!

- Anh yêu~

- Em đã nói là tập trung lại cơ mà. Tuy rằng thời gian khi giao lưu bằng cách này nhanh gấp vô số lần trực tiếp nói chuyện bên ngoài thế nhưng phía bên kia chiến đấu cũng sẽ không cầm giữ được thời gian bao lâu đâu.

- Còn chuyện to và nhỏ??? Trái bưởi hay búp măng yêu thích???

- Hừ hừ...~ Erica nhất định sẽ cho anh yêu một lần khắc sâu yêu tuyên ngôn để mà ghi nhớ đấy!!! Giờ thì IM LĂNG và LĂNG NGHE biết chưa???

Tốt thôi! Hiện tại dù cho không cần tận mắt nhìn thấy về mặt đồ bưng bưng vì giận của đối phương Nguyễn Trọng Lăng cũng liền biết tai ách của mình chuẩn cơm mẹ nấu sắp tới rồi. Có điều cũng còn may hai người bọn họ không tiếp tục tiêu phí thời gian ở trong mớ suy nghĩ linh tinh beng này nữa.

Một đám thông tin ồ ạt đột nhiên xông vào trong trí nhớ của Nguyễn Trọng Lăng. Thông tin về một vị dị thần chân chính mang tên Thánh Gióng.

- Thánh Gióng, hay còn gọi là Phù Đổng Thiên Vương, Xung Thiên Thiên Vương. Người là một trong tứ bất tử của thần thoại Việt Nam thời xưa. Là một trong số ít ỏi truyền thuyết còn sót lại của dân tộc Việt về thời đại lịch sử cổ xưa nhất. Thời đại Vua Hùng.

- Dù cho sau này trải qua hơn 1000 năm bắc thuộc thống trị, câu truyện xưa kia truyền lưu về Thánh Gióng vẫn được từng người dân Việt Nam biết đến và khắc ghi. Sức mạnh của ngài vì lẽ đó cũng vô cùng cường đại, tinh túy và không dễ dàng đối phó.

- Khác với các vị thánh còn lại trong tứ bất tử hay các vị thần linh khác, truyền thuyết về Thánh Gióng không có những phiên bản đời thực hay dị bản dị

truyện. Tất cả đều là giống như nhau, chỉ riêng một câu chuyện về Thánh Gióng diệt giặc Ân, nhổ tre làm vũ khí sau khi thắng lợi cưỡi ngựa liền bay về trời.

- Thánh Gióng là đại biểu cho tuổi trẻ tràn đầy sức sống, đánh giặc liền không phân già trẻ trai gái tuổi tác lớn nhỏ. Giặc đã đến bất cứ ai cũng có khả năng đánh giặc.

- Ngài là tượng trưng cho tinh thần chống giặc ngoại xâm bất khuất kiên cường không bao giờ thay đổi. Là vị thần thủ hộ của người Việt từ bao đời nay. Đối với những kẻ gian tặc bán nước, bè lũ xu nịnh hay giặc ngoại xâm lăng tất nhiên đều sẽ bị ngài tru diệt, bị trừng phạt thích đáng!!!

- Hừ hừ... Như anh yêu hiện tại hành động chính là cầu kết người ngoài, mướn phần mướn lũ xu nịnh bán nước. Nhất định là sẽ bị tiêu diệt đấy!!! Hiện tại không được phản kháng nói chuyện. Tiếp tục nghe kĩ Erica nói biết chưa?

Cô á đáng chết!!! Người nào đó nháy mắt liền nổi lên câu nói này trong lòng. Có điều còn chưa vang lên thành tiếng đã bị âm thanh giọng nói của Erica gạt bỏ.

- Thánh Gióng sở hữu tám áo giáp mũ giáp kiên cố phòng ngự vô địch. Roi sắt cầm tay có thể nói dễ dàng tung hoành chiến trường. Tre thần bên người vũ khí không ngừng, sinh cơ không bao giờ cạn kiệt. Ngựa giáp sắt hùng dũng oai vệ, không lửa phi hành mọi việc tất cả đều thuận lợi.

- Thân mang trong mình thần lực kinh người, sức mạnh của tuổi thanh xuân vĩnh viễn không bao giờ ngừng nghỉ. Ngài ấy càng đánh càng hăng, càng chiến càng mạnh, càng đông đối thủ liền càng mạnh mẽ kiên cường. Ngài là chiến thần bất bại trong tín ngưỡng người dân Việt Nam. Được gọi là Thánh bất tử!

- Muốn đánh thắng đối phương vậy nhất định liền phải là đơn độc đánh bại, không có bất kì mưu lợi thủ đoạn.

- Hiện tại đối phương trong hình hài của một đứa trẻ, trên người chưa được mang lên giáp sắc mũ sắt bảo vệ. Ngựa giáp sắt dưới chân cũng không thể cưỡi mây đạp gió mà phi hành.

- Nếu như truyền thuyết không sai vậy ví dụ thần Thánh Gióng này nhất định là đang trong giai đoạn tìm lại vũ khí áo giáp của chính mình. Một khi để đối phương tìm về tất cả sức mạnh vậy chúng ta liền không thể nào đối phó nổi. Đoán chừng chiến tranh Việt Nam Trung Quốc tức khắc liền có thể triển khai rồi. Tất nhiên sợ rằng tới lúc đó Erica và anh yêu cũng đã chết chung với nhau từ lâu rồi.

- Vì một thế giới hòa bình không có chiến tranh, không tang thương li biệt. Không có máu và nước mắt của người vô tội phải chảy...

- Anh yêu!!! Đến và đánh bại đối phương đi~

- Ngài chính là Vương vĩ đại nhất trong lòng Erica vậy!

Hai đôi môi tách rời. Tiếng nói chuyện tức khắc liền kết thúc. Phía nơi xa sư tử sắt quả thật là bị đối phương coi như to lớn bịch bịch đã bị quất cho nát bét không ra hình dáng gì. Hai người bọn họ hiện tại cũng không có còn nhiều thời gian để mà trò chuyện nữa. Giờ phút đối mặt đã tới!!!

- Chỉ có chút ít như vậy liền hết rồi???

Nguyễn Trọng Lăng thất vọng mắt nhắm lên tiếng hỏi. Cũng không biết hẳn đây là thất vọng nộ hôn ẩm ướt kia kết thúc sớm hay bởi vì thông tin đạt được quá ngắn ngủi, quá không có mấy giá trị.

- Không còn cách nào khác. Những ví dụ thần của những dân tộc ít người hoặc không mấy lâu đời rất khó được người ta chú ý cũng như tập trung thu thập thông tin. Trong lịch sử truyền thuyết của Thánh Gióng lại càng là ít ỏi đến đáng thương. Muốn gia tăng tìm hiểu cũng không còn có cách nào.

- Càng quan trọng hơn là... phía bên cạnh Việt Nam còn có Trung Quốc. Thế giới vẫn luôn cho rằng cả hai nước không là một loại đối thủ trên một cái bàn cân đấy.

- Đối với việc Di thần Việt Nam xuất hiện, vị giáo chủ chuyên môn ngồi lì ở nhà kia sợ rằng cũng sẽ không để yên không chú ý tới.

- Lần này di thần xuất hiện ở ngay giữa lòng Hà Nội, rất nhanh anh yêu nếu như còn sống, việc anh là vị Diệt thần sư thứ bảy liền sẽ rêu rao người người đều biết rồi. Anh yêu cứ chuẩn bị mà làm người nổi tiếng đi nhé!

- Có khi lúc này vệ tinh trên bầu trời của Mỹ cũng đã đang chụp lại video quan sát anh yêu chiến đấu cũng không biết chừng~ Ủm? Đáng vẻ hiện tại cũng không có tệ hại lắm mà~

Erica ánh mắt quái quái nhìn hẩn một lượt từ trên xuống dưới. Bởi vì trước đó không có bị dính đòn gì ngoài cú va chạm bắt ngờ từ chính cô ta nên quần áo của hẩn cũng coi như hoàn hảo, cũng lắm cũng chỉ là vương lên chút bụi bẩn mà thôi.

- Vệ tinh theo dõi???

- Thế giới này người cũng không sẽ đều nhàm chán như vậy đi???

Bản năng ngẩng đầu lên nhìn trời một cái, ngoài trời xanh mây trắng liền không có gì khác có điều Nguyễn Trọng Lăng cũng không khỏi trong lòng bủn rủn.

Hừ hừ...~ Các người muốn xem anh đây chiến đấu phải không?

Vậy lát nữa liền cho các người xem lấy cái đù!!!

Việt Nam???

Ngày sau liền do anh đây đến bảo hộ rồi~ Thánh Gióng ngài cũng là có thể yên lành nằm xuống nghỉ ngơi đi thôi~

Việt Nam muôn năm!!!

Xa xa, sư tử sắt đã ngóm cả củ tỏi nằm im trên đất. Đã đến lúc vị Thánh của chúng ta đích thân ra trận vậy!!!

Chiến đấu tức khắc liền bùng nổ!!!

...

Kết thúc chương 52.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Bờ hồ Thảm kịch!

- Thu hồi lại con sư tử sắt ngốc nghếch kia đi! Đã đến lúc những kẻ chuyên nghiệp diệt thần như anh đây vào cuộc!

Lăng ca giọng điệu ngạo nghễ ra lệnh.

- Tốt!

- Trở về đi Cuore di Leone (trái tim của sư tử)!

Erica lần này bắt ngờ nghe lời đến lạ thường. Vừa nói liền đưa tay ra phía trước. Con sư tử sắt ngu ngốc ở phía xa xa kia thoáng cái liền biến thành thanh kiếm kị sĩ dài và hẹp bay vút về trong tay của cô nàng. Ánh sáng nhìn qua âm đạm và thất sắc không ít.

- Ách! Sẽ không cần nhanh như vậy làm theo đi!!!

Nguyễn Trọng Lăng hiện tại đột nhiên không khỏi có chút bối rối. Tuy rằng lời nói của hắn là bảo cô thu lại con sư tử to lớn kia có điều cũng không cần thu lại triệt để như vậy đi. Ít nhất thì cũng phải để nó giữ lại ở trong hình dạng sư tử đứng ở bên cạnh để đề phòng tình huống bất ngờ một cái mà.

Thu luôn về hình dáng thanh kiếm rồi thì còn có thể làm gì??? Hai người bọn họ lại không thể trực diện dùng kiếm đánh nhau với vị ngồi chễm chệ trên lưng ngựa giáp sắt xa tít mù khơi kia.

- Không còn cách nào khác thừa Vương của em~

Erica nhún nhún vai, vung khuôn mặt cười một cái, nói với giọng rất là không sao cả. Hoàn toàn không để ý gì đến tình huống hiện tại bởi vì sư tử biến mất, hai người bọn họ đã trở thành cái đích để cho Thánh Gióng nhìn về. Cũng còn tốt sau đó cô nàng còn không có quên lên tiếng giải thích hành động của mình.

- Cuore di Leone đã bị tổn thương quá nhiều rồi. Tuy rằng nó có thể vô hạn mức hồi phục lại như cũ thể nhưng thương thế càng nghiêm trọng, thời gian chờ đợi hồi phục lại càng lâu. Như vậy đối với tiếp theo chiến đấu sử dụng các hình dạng biến hóa khác của nó sẽ rất bất lợi.

- Hiện tại đối phương đối với hình dạng sư tử biến hóa cũng đã trở nên quen thuộc. Lại tiếp tục làm cho nó như vậy chiến đấu hoàn toàn là chuyện vô ích, lãng phí thời gian.

- Vị dị thần này có thể là càng đánh lại càng mạnh, càng đông đối thủ lại càng cường đấy. Anh yêu cũng đừng có quên những gì Erica đã từng nói qua mà~

- Đưa nó quay trở về hình dạng ban đầu ít nhất có thể đảm bảo tính linh hoạt sử dụng. Hơn nữa Cuore di Leone là có linh tính đấy. Bắt nó như là bịch bông đi chịu trên như vậy rất là đáng thương rồi~

Về mặt luôn luôn công thức mỉm cười vậy mà thoáng hiện lên sắc mặt ôn nhu đau lòng. Thanh gươm trên tay dường như cũng hơi rung rung như hưởng ứng vậy. Nhìn qua cả người và gươm cũng thật là kì quái cảm giác~

- Hừm! Vậy liền kéo dài thời gian một chút. Ở trước đó...

- Chúng ta liền đến bên bờ hồ ẩn náu một chút đi~

Lăng hơi làm trầm ngâm liền thật nhanh ra lệnh. Ngược lại hẳn mới là chủ lực tấn công lần này. Cũng chỉ có quyền năng của diệt thần sư như hẳn mới có thể làm thương tổn đến đối phương.

- Tuân lệnh! Vương của em~

- Đi thôi, đôi giày của Hermes!

Erica lông mi vốn hơi nhàu khi nhìn về phía Thánh Gió liền lập tức giãn ra, khoe miệng mỉm cười đáp lại. Một đôi tay nhẹ ôm lấy người Nguyễn Trọng Lăng. Cả hai người giống như chim yến nhẹ bay trên bầu trời, nhún nhảy thật nhanh di chuyển trên đỉnh các tòa nhà trên con đường Tràng Tiền. Mục tiêu đúng là bờ hồ Hoàn Kiếm gần đó vậy.

- Muốn chạy?

- Vậy liền thiêu hủy bọn chúng đi!!!

Ngồi trên lưng ngựa giáp sắt, Thánh Gió vừa nhìn thấy hành động của Lăng và Erica liền khẽ hừ một tiếng ra lệnh. Phía bên dưới chân ngựa giáp sắt lập tức bốn vó giẫm đạp lên mặt đất như kêu gọi như triệu hoán. Tiếp đó hai vó ngựa phía trước của nó thật cao giờ giờ lên, một tiếng hí dài vang vọng...

- Rầm rầm rầm...!!!

- Hí... luật luật...!!!!

- G Rào oooooo!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Từ trong miệng ngựa giáp sắt khoảnh khắc liền bay ra một luồng lửa nóng rực to lớn bay về phía bầu trời. Luồng lửa đỏ ngầu ấy bay lượn một vòng trên không trung lập tức hóa thành một con Rồng lửa sinh động y như thật, vừa hình thành liền lập tức quấy lấy đuôi dài, cực nhanh phi hành đuổi về phía phương hướng Lăng và Erica vừa bỏ đi. Khoảng cách thời gian còn chưa qua được nổi một giây.

Những nơi Rồng lửa đi qua quả thực là nóng hơn trong lò. Nhà cửa hai bên đường dù cho không bị nó đụng chạm vào cũng tức khắc bị hơi nóng đun sôi bốc cháy lên vậy. Cả dãy phố Tràng Tiền hoa lệ ngày xưa một khoảnh khắc liền biến thành biển lửa. Cái gì tiệm quần áo, tiệm tranh triển lãm, tiệm đồ lưu niệm tất cả tất cả đều bị ngọn lửa đỏ rực ấy khoảnh khắc nhấn chìm thành tro tàn. Đã vậy bên miệng Rồng lửa còn không có ngừng nghỉ phun lửa về phía Lăng và Erica. Một dáng vẻ quyết tâm thiêu chết hai người bọn họ vậy!

- Chúng ta cũng đi thôi!

Một bên chân Thánh Gió khẽ chạm vào hông ngựa giáp sắt, đối phương cực kì nhân tính hóa gật gật đầu một cái liền y lệnh phi thân nhảy xuống mặt đất. Lại là một pha va chạm gây đầy vết rạn nứt trên mặt đất. Chỉ là cả người và ngựa đều như không một chút cảm giác, bình tĩnh từng bước từng bước đi qua giống như thợ săn đã nắm chắc lấy con mồi. Dù cho con mồi có giãy giụa như thế nào đi chăng nữa cũng nhất định không thể nổi lên bất kì bọt sóng đầy.

Cùng lúc đó ở nơi xa xa...

- Hãy đến đây đi hỡi sư tử của thép trí tuệ và ý chí~

- Ngươi mang trong mình tinh thần của con sư tử hùng dũng oai vệ và như thép cứng cỏi bản chất của vĩ đại chiến sĩ!

- Ứng với bàn tay và giọng nói của tôi! Tên của người là Cuore di Leone...

- Các chiến binh kế thừa tên của vị vua sư tử tuyệt vời! Hiệp sĩ Erica Blandelli tôi xin thề như vậy. Tôi sẽ trở về với lòng trung thành của chính mình, với sự dũng cảm và tinh thần hiệp sĩ!

- Đến và ban cho tôi sức mạnh của người ——— Cuore di Leone!!!

Đối mặt với rồng lửa ở phía sau đột nhiên tập kích, đối phó với biển lửa menh mông đột nhiên bao phủ trước mặt, Erica không thể không một lần nữa sử dụng sức mạnh của thanh gươm Cuore di Leone (trái tim sư tử) trong tay. Cũng may là nó cũng không chỉ có riêng sư tử hình thái mà thôi. Đối với các loại hình thái khác chỉ cần chủ nhân của nó vẫn còn mang trong mình sức mạnh cùng ý chí vậy liền vẫn có thể linh hoạt vận dụng ứng đối với các loại tình huống.

Lần này Erica cũng coi như là mang theo Nguyễn Trọng Lăng xem cận cảnh một lượt năng lực ta sử dụng thanh kiếm phép thuật này.

Chỉ gặp thanh kị sĩ kiếm có cái tên Trái Tim Sư Tử trên tay Erica này theo lời ngâm tụng của cô nàng liền đột nhiên biến mất. Phía trước mặt hai người bọn họ gió bỗng nhiên thổi lên phần phật. Không gian xung quanh thoáng cái dường như rơi vào trong biển sương mù đỏ thẫm.

Một vòng tròn phép thuật hiện lên trước mặt cũng không có giống như trước đây từ xa nhìn vào đơn giản chỉ là một hình tròn bao vây lấy một hình tam giác lại ẩn chứa ba loại hình tròn nhỏ ở bên trong nữa. Ủ! Nói chung hình vẽ ấy tuy phức tạp nhưng so với hiện tại Nguyễn Trọng Lăng chứng kiến một thứ khác bên trong liền kém sắc quá nhiều.

Hắn vậy mà nhìn thấy một cái đầu to lớn giống y như đầu con sư tử sắt khi nãy đối đầu với Thánh Gió, đột nhiên xuất hiện ngay nơi trung tâm vòng tròn phép thuật trước mặt. Một cái đầu vừa đủ to lớn vừa xuất hiện liền há rộng miệng gầm gào về phía hai người bọn họ.

Erica thế nhưng rất dũng cảm không chút sợ hãi. Ủ! Lăng ca của chúng ta tất nhiên hiểu đây cũng chỉ vì cô ả hắn là từng sử dụng chiêu này quá nhiều lần mới như vậy không có sợ hãi mà thôi. Giống như lần đầu tiên cận cảnh bị con sư tử ngu ngốc ấy gầm gào một cái cũng bị dọa cho giật mình gần chết đây này. Một cô gái như nàng ta làm sao có thể ngay từ đầu liền không sợ hãi chứ. Nguyễn Trọng Lăng trong lòng vì vậy liền âm thầm lên tiếng an ủi bản thân mình.

Nói tóm lại Erica rất bạo gan một tay ôm chặt lấy eo Nguyễn Trọng Lăng, một tay thò vào trong chiếc miệng rộng đầy răng nanh nhọn hoắt của con sư tử bằng sắt ấy. Cũng không có thấy rõ bên trong là thứ gì thế như chỉ gặp Erica đột nhiên rút mạnh tay ra. Một thanh kiếm Cuore di Leone (Trái Tim Sư Tử) vì vậy mới toanh, sáng chói mất thoáng cái liền xuất hiện trên tay.

Vẫn chưa xong, quan trọng nhất là lần này thanh kiếm ấy vừa xuất hiện liền lập tức biến mất, thế nhưng xung quanh hai người bọn họ lại đột ngột được bảo vệ bởi một hình cầu ánh sáng đỏ bao bọc. Nguyễn Trọng Lăng cũng là sau này mới biết rõ đây chính là một hình thái sử dụng khác của Cuore di Leone (Trái Tim Sư Tử), hình thái tấn công khiến bảo vệ.

Ừm? Cũng chính là lúc con Rồng lửa ngu ngốc trên trời kia há miệng phun lửa về phía bọn họ trên bề mặt hình cầu ánh sáng bảo vệ sẽ hiện lên từng hình ảnh tấn công khiến chán nản bên trên. Từ đó liền có thể bảo vệ bọn họ vô sự chạy thêm cả một đoạn dài.

Chep chép! Con Rồng lửa to xác kia có vẻ như cũng không có mạnh mẽ tí lệ thuận giống như là kích thước của nó. So sánh với chiếc roi sắt đáng sợ của Thánh Gió khi trước, Rồng lửa mà Ngựa giáp sắt phun ra quả nhiên yếu đến bạo vậy.

- Vút vút vút...~

Nhờ có tấm khiên hình dạng biến hóa bảo vệ, Erica không sợ khói lửa, tốc độ thoáng cái liền tăng vọt. Cả hai người rất nhanh thì chạy qua con phố Tràng Tiền dài đằng đẵng kia. Bờ hồ Hoàn Kiếm đã ở ngay trước mặt bọn họ vậy.

- Xuống nước!

Lăng chỉ thị lần này vô cùng ngắn gọn xúc tích. Bất kể có phải là vì con Rồng lửa đang tàn phá bờ bãi khắp cả con đường kia hay không, trốn dưới nước cũng coi như là một lựa chọn không tồi. Dù cho chính bản thân hắn thật ra vẫn là không biết bơi.

- Được!

- Vụt!

- Tôm~

Theo một tiếng va chạm nhẹ, Erica mang theo Nguyễn Trọng Lăng như một tia ánh sáng chui tọt vào trong lòng nước. Địa điểm ấy vậy mà khoảng cách tháp Rùa cổ kính đáng yêu của chúng ta cũng không có xa lắm.

Mềm! Hi vọng sau trận chiến này ngọn tháp đáng yêu ấy và cây cầu Thê Húc thân thương sẽ không có bị đánh cho te tua tan nát đi. Nguyễn đại gia của chúng ta cho dù lúc này nhảy tọt vào trong nước rồi cũng không ngăn nổi tinh thần ưu quốc thương dân, quý trọng tài sản của công, yêu mến di tích văn hóa mà ông cha ta vất vả để lại vậy~

- Rầm rầm rầm...~

Rất nhanh thôi! Âm thanh ầm ầm do gót chân Ngựa giáp sắt đã báo hiệu kẻ địch đi đến gần. Khắp nơi xung quanh nó lúc này quả thực là tiếng người kêu thét ầm ĩ cùng với tiếng lửa cháy bùng không dứt. Tận thế cảnh tượng đối với dân chúng Việt Nam luôn luôn yêu quý hòa bình không bao giờ gặp khủng bố như chúng ta mà nói có lẽ cũng chỉ đến thế này mà thôi~

- Trốn rồi?

Thánh Gió nhỏ giọng trầm ngâm.

- Phi... phi.... phi... ~

Ngựa giáp sắt dưới chân đột nhiên hơi hơi lắc lắc đầu phi phi khói. Phía trên bầu trời khổng lồ Rồng lửa đột nhiên thân thể chia ra làm hai, chia ra làm bốn, lại chia ra làm tám. Cho tới cuối cùng thậm chí chia ra làm mười sáu con Rồng lửa cuồng xạ loạn múa trên khắp bầu trời. Lửa đỏ cứ gọi là thay thế được cả mây xanh. Khắp mọi nơi quanh bờ hồ đều có hình bóng của chúng nó.

Lửa cháy lúc này đã không phải chỉ nguyên trên con đường Tràng Tiền kia nữa mà là tất cả các con đường bao vây quanh bờ hồ này. Thảm họa đã réo rất vang lên~

Mấy chú công an áo cam cảnh sát giao thông đối với không chịu chấp hành luật lệ giao thông Thánh Gióng tuy rằng trong lòng “tức tối” lắm, thế nhưng ngày làm việc hôm nay hoặc tương lai của các anh có lẽ cũng là như vậy đi đến cuối cùng~

Bởi vì nơi đây lưu lượng giao thông so sánh với nơi cửa nhà hát lớn nhiều hơn quá nhiều, lửa bắt đầu bén lên xe máy xe ô tô đi ngang qua hay hoặc đang đỗ lại. Một khi đụng chạm thùng xăng liền quả thực bá khí đến bạo. Từng tiếng nổ cứ gọi là ầm ầm như sấm rền chớp giật. Nghe mà khiến người ta hãi hùng khiếp vía~

Ừng ừng ừng thậm chí lấn át cả tiếng người người kêu gào. Vô số nạn nhân bởi vì những phát nổ bất ngờ này mà cả người bị bỏng toàn thân đến chết. Mùi vị xăng cháy khét, quần áo cháy khét, đồ dùng cháy khét, đất đá cháy khét, thịt người cháy khét.... Lãng đã không cảm tưởng nổi hậu quả chuyện xảy ra nơi đây to lớn đến nhường nào.

Hắn không thể không vừa hôn môi Erica hấp lấy tí ti đường khí kéo chết ngạt vừa... đau mắt chính mình?

Cái meo meo đấy! Biết thế phải dẫn đối phương ra ven sông Hồng chỗ ít người mới đúng. Dẫn đối phương vào nơi đông đúc hồ Guom này chiến đấu. Hắn đây không phải là gián tiếp giúp hung thủ giết người hay sao???

Đồng thời cũng chính vào cái giờ phút cam go này anh Lãng nhà ta mới hiểu được cái gọi là dị thần một khi làm ác liền sinh mạng người người như cỏ rác. Vị Thánh Gióng này rõ ràng chỉ vì đối phó với một nhân vật người nước ngoài hơi có chút nguy hiểm như Erica liền có thể không chút chần chừ tàn phá sát hại sinh mạng người người xung quanh như vậy.....!!!

Thật sự là không thể tha thứ a không thể tha thứ!!!

Quả nhiên dị thần chính là không phải chính thức thần. So với anh hùng Thánh Gióng ngày xưa anh dừng vì nhân dân tiêu diệt giặc ngoại xâm, vị Thánh Gióng đang ở trên bờ này quả thực không phải cùng một người. Đối phương cũng liền chính là một cái hàng nhái có chứa lấy một phần sức mạnh của Thánh Gióng khi xưa mà thôi. Đối với một kẻ như vậy Nguyễn Trọng Lãng hẳn nhất định là sẽ không thua đấy! Nhất định phải báo thù cho những người dân vô tội và đám công trình kiến trúc đáng thương ở nơi này!!!

Đây đều là tiền mồ hôi nước mắt của nhân dân cả a!!!

Nguyễn Trọng Lãng về mặt vì vậy như rung rung khóc biểu lộ lấy quyết tâm. Nụ hôn kéo dài với nàng Erica của chúng ta lại càng ngọt ngào, càng dài lâu hơn. Thật cũng không biết cô nàng là làm sao thu lấy đường khí để thở được dưới nước đấy. Có điều Nguyễn Trọng Lãng ngay từ đầu thì không lo nàng ta không làm được.

Đối phương dù gì cũng là thanh thiếu niên thiên tài, đại hiệp sĩ, đại kỳ sỹ danh dự của tổ chức lớn Thập tự giả đồng đen bên châu Âu. Nếu như ngay cả chút phép thuật xử lý một ít vấn đề nhỏ như vậy cũng không thể làm liên quả có danh không có thật rồi~

Được rồi! Cũng đừng có mà gán ghép cho Thánh Lãng nhà ta là đang vừa làm việc vừa chơi bời, không nghiêm túc. Hắn và nàng đây là đang sử dụng ngôn linh qua nụ hôn ẩm ướt ấy để trao đổi bàn bạc kế hoạch với nhau đấy. Và kế hoạch của bọn họ cũng đang dần dần nổi lên mặt nước vậy.

Giờ phản kích đã réo rất reo vang kể từ đây!!!

...

Kết thúc chương 53.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Đòn quyết định!!!

- Hí luật luật... Hí luật luật...~

- G Ràoooooooooooooooo!!!!!!!!!!!!!!!

Đang trong thời điểm Nguyễn Trọng Lãng và Erica mưu toan làm sao phản kích lật ngược thế cờ, đối thủ của bọn họ có vẻ như càng đã hết chịu nổi kiên nhẫn rồi. Bốn chiếc vỏ ngựa đột nhiên giẫm đạp thật mạnh trên mặt đất. Thân hình Ngựa giáp sắt trong khoảnh khắc liền biến hóa trở nên khổng lồ cao tới hơn 15m. Nhà cửa hai bên đường bị cơ thể to lớn mạnh mẽ của nó dễ dàng xô đẩy phá nát. Tiếng hít thở phì phò trầm ngưng như tiếng gió núi. Một tiếng gầm làm người kinh hồn bạt vía, ầm vang vang lan khắp cả bờ hồ.

- Rầm rầm rầm rầm.....!!!!

Bốn chiếc vỏ ngựa lại tiếp tục giẫm đạp lên mặt đất. Lần này đã không còn là mặt đất rạn nứt như ngày xưa nữa mà càng giống như là động đất sóng

thần đã đến tận nơi đây vậy. Đám nhà cao tầng không ngừng rung rung và chạm vào nhau. Còn may là nhà cửa ở nơi này đều bởi vì luật lệ vốn không được xây lên quá cao, nếu không đoán chừng không ít ngôi nhà cao tầng sẽ bởi vì lung lay rung động mà đổ sập hết cả cho mà coi.

Có điều hiện tại tình hình cũng không có lạc quan là mấy. Khắp nơi hỏa hoạn lửa cháy, hiện tại cho dù đã tới một đám xe cứu hỏa sợ rằng cũng không có cái quái gì dùng. Đối mặt với những sức mạnh phi tự nhiên, phi hiện thực như vậy, sức lực con người quả thật là nhỏ bé đến đáng thương~

Ở phía sâu dưới mặt hồ, thông qua hình ảnh mà Erica truyền lại, Nguyễn Trọng Lăng biết mình không thể tiếp tục đợi chờ thêm được nữa rồi. Thánh Gióng hiện tại cả cơ thể đã đi theo Ngựa giáp sắt biến hóa cũng đã biến trở thành một đứa bé con không lồ ngồi trên lưng ngựa.

Một cơ hội hiếm có! Một cái đích đến cực kì rõ ràng hiện ngay trước mặt. Nguyễn Trọng Lăng bởi vậy quyết đoán tách rời khỏi đôi môi của Erica. Hai người bọn họ cũng chính vào lúc này lần lượt niệm lên thần chú của riêng mình.

- Hãy đến đây đi hỡi sư tử của thép~

- Ngươi mang trong mình tinh thần của sư tử hùng dũng oai vệ, thép mang theo bản chất của cuộc chiến sinh tử khắc nghiệt! Ứng với bàn tay và giọng nói của ta!

- Mang theo sức mạnh của chính mình! Khắc ghi lấy lời tuyên thệ được thực hiện với tư cách hiệp sĩ Erica Blandelli! Trung thành với vị Vua trước mặt sẽ không bao giờ thay đổi. Đó là bản chất của cuộc chiến! Hiện hiện mình đi trong đôi tay của chính tôi! Hỡi Cuore di Leone...~

- Phước lành của Thần Linh và Thánh Thần đã ban tặng cho bạn... Hoàn thành công việc của ngươi với một cơ thể không bao giờ tàn lụi~

- Ta kêu gọi... Sự trở về của sư tử!!!

Một chuỗi lời niệm chú tối nghĩa và khó hiểu được niệm đọc ra. Cuore di Leone (Trái Tim Sư Tử) trên tay Erica đột nhiên từ một tách ra thành hai, từ hai tách ra thành ba, tách thành bốn... Cuối cùng rỗng rã phân hóa tách ra làm bảy phần. Tiếp sau đó từng phần một đều tự biến hóa lấy chính mình. Trong khoảnh khắc sau đó, đã không còn là một con sư tử sắt xuất hiện ở đây nữa mà là rỗng rã bảy con sư tử một lúc vây quanh bên người Nguyễn Trọng Lăng~

Một đội quân hùng hậu sẵn sàng hi sinh vì hân!

Đã đến lúc tiến lên rồi vị Vua của em! Erica trong lòng thầm nhủ.

Phía bên kia, sự xuất hiện của bảy sư tử cũng đã làm gây nên sự chú ý của Thánh Gióng, thế nhưng...

Chuyện ấy vào lúc này đối với Nguyễn Trọng Lăng đã không còn chút nào quan trọng nữa!

Tinh thần đã hồi phục no đủ. Hai mắt bật mở sáng choang. Âm thanh niệm chú thần kì vốn bắt đầu từ trong mặt nước dường như xuất hiện một thứ ma lực kì lạ nào đó làm lời nói từng câu từng chữ vang lên to khắp bốn phương trời.

- Từ máu của những kẻ bị giết, mũi tên phóng đi sẽ không bao giờ quay đầu trở lại!

- Từ trên thể xác của những kẻ hùng mạnh, thanh gươm báu của ta đã không thỏa mãn với sự hài lòng của chính mình!

- Ô! Tôi tự hỏi, nếu các vị anh hùng đã rơi vào trong nỗi ám ảnh hỗn loạn giữa những cuộc chiến? Thần linh,... ai là kẻ đã ban tặng cho ngươi sức mạnh và ý chí vĩ đại ấy?

- Là như một vị anh hùng của loài người, mau lẹ bởi vì dưới chân ngựa sắt, mạnh mẽ với chiếc roi cầm trên tay! Với sinh cơ vô tận của tuổi thanh xuân vĩnh hằng và ý chí bất khuất kiên định của giống nòi. Tất cả mọi điều đều không phải là thứ hiện giờ mà ngươi nên có được! Hỡi kẻ thù của ta~

- Bản chất của tướng tượng, người anh hùng trong những bản nhạc tuyệt vời mà người đời vẫn thường ca tụng! Ngươi phải chẳng có nghe thấy những lời cầu xin hay đều là những câu nguyện rủa? Xót thương cho những kẻ vô tội linh hồn đã chết? Hoặc căm giận cho tội lỗi mà chính mình đã gây ra?

- Ngươi đã đi ngược lại với ý chí của đáng sinh thành!

- Ta cầm trong tay mũi tên của chính nghĩa cùng hi vọng~

- Của sự hủy diệt và sinh mệnh khởi nguồn!

- Sẽ nghiền nát và phá tan mỗi kẻ phá hoại trật tự của thế giới này! Ý chí vĩ đại ấy sẽ luôn ở bên cạnh ta. Lời cầu xin tới tất cả mọi sinh linh dân thường~ Hãy ban cho ta sức mạnh của chính nghĩa vô hình!

- Mũi tên này sẽ là mũi tên báo thù rửa hận!

- Mũi tên này sẽ là mũi tên tiêu diệt những kẻ đi ngược lại với thế giới thực tại!

- Mũi tên ấy sẽ xuyên thủng tất cả mọi thứ ngăn trở. Phá tan đi tính mạng của ngươi hỡi kẻ tội đồ~

- Mũi tên ấy tất là mũi tên vô địch!!!

- Hãy nhận lấy cái chết của chính mình đi!!!!

- Vút!!!!!!

Một mũi tên không lồ màu vàng óng như tia chớp xuất hiện trên bầu trời rồi bay vút đi không thấy nổi tăm hơi. Mọi thứ thật giống như mũi tên không lồ ấy cũng chưa từng có xuất hiện qua ở nơi đây vậy!

.....

- G ràoooooooo.....

- Rầm!!!!!!!!

Tiếng gầm gào kinh hồn như giấy chết của Ngựa giáp sắt vang lên làm tất cả mọi người không khỏi rung mình che đậy lỗ tai. Kết quả cũng đã được xác định!

- Không!!!!

Âm thanh của Thánh Gióng chưa bao giờ điên cuồng đến thế. Phía bên dưới chân ông lúc này... Ngựa giáp sắt đã bị mạnh mẽ xuyên thủng bản thân bằng một mũi tên không lồ toàn thân màu vàng chói.

Cũng chính là mũi tên mà Nguyễn Trọng Lăng vừa mới niệm thần chú kêu gọi ra vậy! Một mũi tên tất thắng thế nhưng lần này lại bị Ngựa giáp sắt sử dụng tính mạng của chính mình giúp đỡ cho chủ nhân tránh đi khỏi kết cục phải chết.

Mũi tên ấy lấy mất đi sinh cơ cùng trí tuệ của nó. Dễ dàng phá tan lớp giáp sắt dày nặng cứng cỏi tưởng chừng không bao giờ bị xuyên thủng. Có lẽ nếu như là bản thân Ngựa giáp sắt không có sinh mệnh của chính mình, mũi tên ấy sẽ lại như thái rau bỏ củi, nhất định sẽ xuyên qua cơ thể nó, một lần nữa mạnh mẽ xóa đi sinh mạng của Thánh Gióng ngồi ở trên người. Tiếc rằng trên đời này thường không có cái gì kêu gọi là nếu như.

- Chết tiệt!!!!

Nguyễn Trọng Lăng mệt mỏi đến ngã khụy. Còn may là có một chú sư tử sắt đứng ngay bên cạnh hắn đúng lúc này nhanh chóng mang hắn cười lên lưng nhảy ra khỏi lòng hồ.

Vừa rời niệm thần chú dưới nước còn không có cảm thấy gì, đợi đến khi vừa niệm xong liền không khỏi ớn lạnh cả đồng nước vào bụng. Vừa mệt lại vừa sắc nước. Đã vậy đối thủ lại còn thoát khỏi đòn đánh tuyệt sát chuẩn bị từ lâu của mình. Tâm tình của Nguyễn Trọng Lăng quả thật đã kém cỏi đến cực điểm.

- G Ràoooooooo!!!!

Tiếc là ở nơi đây cũng không chỉ có mình hắn tâm tình kém cỏi thôi đâu. Ngựa giáp sắt bị một mũi tên bắn chết cũng tức khắc làm bùng nổ lên sự giận dữ đến điên cuồng ở trong lòng Thánh Gióng. Tiếng gầm gào của đôi phương lúc này quả thật chẳng khác nào một cơn bão đang nổi giận đến cực điểm vậy.

- Vô tận sinh cơ!!!

Thân thể của Thánh Gióng đột nhiên lớn phồng phao hắn lên. Từ lúc ban đầu hình hài như là cậu bé mười một mười hai tuổi trong khoảnh khắc liền lớn lên thành một chàng thanh niên vạm vỡ khôi ngô. Tất nhiên độ khổng lồ so với khi ở hình hài trẻ con lại càng to lớn hơn rồi. Nhìn qua ước chừng cũng đã cao tới gần 30m. Đôi phương lúc này chính đang hai tay đang rộng, lớn tiếng hô hào.

Tiếng nói ấy vừa dứt, vô số cây cối trên mặt đất, quanh bờ hồ vốn bị lửa thiêu cháy đen cháy đui đột nhiên như cây khô gặp phải mùa xuân. Từng cây từng cây bỗng dựng lớn vùn vụt cả lên. Nhanh tới nỗi mắt thường cũng có thể nhìn thấy được chúng đang phát triển. Càng quan trọng hơn là đám cây cối thực vật này cứ như là có sinh mạng ý nghĩ của mình vậy, cả đám đều là đối với Nguyễn Trọng Lăng, Erica cùng bảy con sư tử sắt điên cuồng muốn quần chặt lấy.

Những cái cây xà cừ to già thì cũng thôi đi. Chúng có mọc lớn hơn gấp hai ba lần đi chẳng nữa cũng không thể từ xa tí mù khơi mọc tới tận nơi Lăng và Erica đang đứng để mà gây rối được. Thế nhưng đám cỏ dại còn lại...

Thật là đáng sợ nha!!!

Cả đám mọc lên cao và nhanh tới cả chục mét rồi đều đâm sầm về phía bọn họ. Nếu như không phải nhà cửa hai bên đường vẫn lớn nhỏ y nguyên, Nguyễn Trọng Lăng còn tưởng rằng là chính mình đang thu nhỏ lại đây này. Một cảm giác Guinevere lạc vào xứ sở người khổng lồ không khỏi đột nhiên thoáng hiện trong đầu vậy.

- Hừ hừ... Một vị dị thần tức giận quả nhiên khó lường!

Đối với đột nhiên đâm tới vô số cây cối cỏ dại, số lượng nhiều hơn nữa thành viên chiến đấu ngược lại sẽ biến thành thế yếu. Thế nhưng đối với Erica vất

và cho gọi ra đội quân sư tử, Nguyễn Trọng Lăng cũng thật là nuôi tiếc cứ như thế để chúng biến hóa trở lại về thanh kiếm hình dạng. Kết quả là một cái nào đó quyền năng suýt chút nữa bị làm cho móc meo được hấn đưa ra sử dụng.

- Ta kêu gọi quyền năng: Tuyệt mật bảo tàng!!!

Ánh sáng đỏ dập rờn như sóng nước thành một màn ánh sáng xuất hiện ngay sau lưng hấn. Đám sư tử cũng coi như là thông minh lanh lợi, vừa thấy màn sáng ấy xuất hiện liền cả đám ngoan ngoãn như cừu chui hết cả vào bên trong. Nguyễn Trọng Lăng cũng là đột nhiên thời điểm đó mới cảm giác được cái quyền năng vốn được cho là vô bổ này của mình nhìn qua cũng không phải là quá kém cỏi không phải sao? Nếu như lại có thể tìm tới vài món binh khí thông minh như vậy ném vào trong đó...vv.

Hiện tại hấn coi như là hiểu cái cảm giác đam mê sưu tập nó là bắt nguồn như thế nào đấy!

Được rồi! Trước hết là xử lý tình huống ở nơi đây đi,

Bởi lẽ Thánh Gióng dù cho có rút ra mũi tên, dù cho có toàn lực thôi thúc sinh cơ truyền vào cơ thể của Ngựa giáp sắt cũng không có cái méo gì dùng. Em ấy quả thực đã bị một mũi tên bắn cho chết không thể chết hơn nữa rồi.

Tội nghiệp ẻm! Không nghĩ tới một con ngựa bằng sắt cũng lại có tình cảm tinh tế đến như vậy! Chết đi cũng đúng là đáng tiếc thật đấy~

Chỉ là hấn thật cũng không có muốn nó chết nha! Nếu như không phải Ngựa giáp sắt đột nhiên chặn lại. Hừ hừ... Anh đây đã sớm kết thúc trận chiến này rồi~ Sao còn phải ở đây đối đầu mặt với lửa giận sắp trút xuống của chủ nhân nó nữa cơ chứ.

Ngựa giáp sắt a Ngựa giáp sắt! Chú mày hại đời rất chi là nặng đấy biết không???

Khà khà...~ Một khi tội lỗi đã nặng đến như vậy! Cũng không có thể để cho chú mày cứ yên lặng như vậy mà chết đi được!!!

Hừ hừ hừ... Cứ đợi đấy mà coi~

...

Kết thúc chương 54.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Chém giết!

Thời gian từng giây từng phút một trôi qua, quyền năng Vô tận sinh cơ của Thánh Gióng tuy rằng mạnh mẽ thế nhưng lại không có cách nào cứu giúp được Ngựa giáp sắt thoát khỏi cái chết đã định sẵn.

Mũi tên tuyệt mệnh mà Nô thần bắn ra tuy rằng đã bị Thánh Gióng mạnh mẽ đỡ đi. Vết thương đâm xuyên qua cơ thể Ngựa giáp sắt chỉ khoảnh khắc liền được Thánh Gióng chữa lành, thế nhưng sức mạnh nguyên rủa mà mũi tên ấy để lại rõ ràng là không thể nào xóa nhòa đấy! Thật giống như Vô tận sinh cơ cũng không thể nào lấp đầy được thứ hố sâu nguyên rủa khôn cùng kia vậy~

Bất lực! Phẫn nộ! Điện cuồng...!

Một đám cảm xúc cuối cùng hóa thành một loại duy nhất ý nghĩ...

Tiêu diệt kẻ đã gây ra tất cả những chuyện này!!!

Ánh mắt của Thánh Gióng giống như hai ngọn lửa đỏ rực nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Cậu chàng lúc này chính đang nhảy nhót tung bưng né tránh đám cỏ dại mọc lan tràn trên đường phố đồng thời không ngừng quan sát tình thế để tìm ra cách đánh bại đối thủ.

Chỉ là ngay vào cái thời khắc Thánh Gióng đưa mắt nhìn về phía cậu, Nguyễn Trọng Lăng bản thân liền rõ ràng... Thời gian suy tính đã kết thúc. Giờ là lúc trận chiến này nên đi tới hồi kết rồi!!!

Hoặc là kẻ địch bị đánh bại! Hoặc là hôm nay cậu phải chết tan xác ở nơi này!!!

Chiến đấu vì vậy bắt đầu...

- Nhốt chúng lại!!!

Thánh Gióng đột nhiên vươn ra cánh tay phải của mình. Ngón tay chỉ thẳng về phía Lăng và Erica, miệng lớn tiếng quát lên. Lời vừa dứt, mảnh đất xung

quanh nơi hai người bọn họ đang đứng đột nhiên mọc lên vô số măng non màu vàng óng. Từng cái từng cái vô ngoài cứng rắn như sắt thép, đỉnh đầu đã vậy còn sắc nhọn hơn kim châm. Những búp măng non ấy vừa mới xuất hiện liền như măng mọc sau mưa. Chúng tức tốc lớn lên và lan rộng nhanh đến mức người ngoài khó lòng mà tưởng tượng nổi.

Thoáng một cái đám măng non ấy đã biến thành từng rừng lũy tre làng dày đặc kiên cố mà cao vút. Tất cả hợp lại với nhau như một tấm thành lũy nhà tù còn đang không ngừng phát triển, không ngừng lớn mạnh. Tất cả nhìn qua dường như muốn vĩnh viễn nhốt chặt, ép chặt lại Lăng và Erica nát bét ở bên trong vậy! Măng non từ dưới lòng đất đâm lên kết hợp cùng với vô số cành lá xum xuê rắn chắc bên trên phủ đầy đám gai nhọn hoắt, tất cả từ bốn phương tám hướng điên cuồng đâm thẳng về phía hai kẻ tội đồ bị nhốt ở bên trong.

Cái gọi là quyền năng Vô tận sinh cơ cho tới lúc này mới có vẻ lộ ra lấy một phần uy lực của tảng băng chìm!

Cái gọi là Thánh Gióng nhờ tre đánh bại giặc ngoại xâm cho tới lúc này mới rõ ràng thể hiện ra ngoài một phần uy lực~

Thật là không hay ho mà!!!

Lăng một bên vội vàng dùng quyền năng Tuyệt mật bảo tàng cho gọi ra bảy sư tử sắt khổng lồ đứng thành vòng tròn xung quanh bản thân đồng thời mệnh lệnh chúng nó giúp đỡ mình ra sức đánh nát tan đi cái đám cành lá tre vàng và măng non đang đâm tới kia. Cùng lúc đó cậu chàng còn nhanh tay ôm lấy Erica nhảy lên lưng con sư tử sắt thứ bảy ở chính giữa, muốn tìm cách thật nhanh chạy trốn thoát khỏi nơi này.

Đối với vô cùng vô tận tre vàng bao phủ xung quanh, Lăng tất nhiên là sẽ không cứ như vậy ngốc nghếch ngồi ở đó mà chờ chết đấy! Hơn nữa cậu cũng không tin Thánh Gióng cũng sẽ cứ như vậy ở bên ngoài nhìn vào mà không làm thêm bất kì hành động gì~

Quả nhiên...

- Giặc cỏ! Hãy nhận lấy cái chết!

- Rầm!!!

Dù cho đã bị vô số bụi gai che chắn tầm nhìn thế nhưng ngay khi tiếng xé gió cùng âm thanh cuồng nộ của Thánh Gióng vừa mới vang lên, Nguyễn Trọng Lăng không một chút chần chờ liền vội vàng thúc giục sư tử sắt dưới chân mạnh mẽ đâm sầm về một phía lũy tre mà cậu chàng cho là an toàn nhất.

Dù sao thì trực tiếp đối mặt với vô số đám tre vàng thân cây cứng hơn sắt thép này cũng còn hơn là đứng ở nơi đó đón đỡ roi sắt khổng lồ của Thánh Gióng từ trên trời cao giáng xuống.

Nguyễn Trọng Lăng thân hình hùng dũng oai vệ cười lấy sư tử sắt xông tới. Một bên cánh tay ôm thật chặt lấy vòng eo của Erica. Cánh tay còn lại thì điên cuồng vung vẩy lên grom thân tạo thành một vòng tròn ánh grom không một chút khe hở, chặt nát một đám lại một đám cành lá cản đường. Đầu không ngoảnh lại Lăng cũng có thể đoán được tình cảnh mà sáu con sư tử sắt còn ở tại nguyên vị trí sẽ phải chịu đựng.

Quả nhiên, ngay khi Nguyễn Trọng Lăng vừa mạnh mẽ cường chế lao ra khỏi lũy tre lao tù, ánh mắt hơi một nhìn lại. Cả đám sư tử sắt ở phía sau lưng cậu chàng đã bị roi sắt khổng lồ của Thánh Gióng một đòn đánh thành một đồng sắt thép nát bét. Nền đất nơi chúng từng đứng, giờ đã bị đập lún tạo thành một vết roi hằn xuống thật sâu.

Dù cho bản thân đám sư tử sắt đều sở hữu năng lực tự lành lại khả năng trong khoảng thời gian ngắn cũng đều không thể trở về hình dáng cũ. Cơ thể bị đánh nát quá triệt để rồi. Thân thể theo quán tính cùng sức ép đều bị đè bẹp dí xuống nền đất hết cả vậy! Muốn gây dựng bình thường trở lại thật là không phải chuyện dễ dàng gì~

Phải biết dù là đám tre vàng tốc độ mọc nhanh không tưởng kia cũng là bị một chiêu roi sắt quét tới không muốn không muốn đấy! Cả lũy tre vàng lúc này quả thật là bị một quạt roi đánh ra làm đôi luôn. Trên nền đất ngoại trừ nghiền nát sắt thép của đám sư tử sắt bởi vậy mà còn có thêm một đám chất nhầy sinh tổ tạo ra từ vô số thân cây tre vàng! Nhìn qua thôi cũng thật khiến người ta thấy ghê cả người rồi~

Ánh mắt của Nguyễn Trọng Lăng theo bản năng di chuyển nhìn về phía kẻ tạo ra tất cả dị thần Thánh Gióng.

- Tự bảo vệ tốt chính mình!!!

Một bên cánh tay ném vung Erica xuống xa xa mặt đất, Nguyễn Trọng Lăng đầu không ngoảnh lại, cười trên lưng sư tử sắt hùng hục lao về phía địch thủ khổng lồ. Không có Cuore di Leone trong tay, Erica sức chiến đấu liền sẽ giảm đi rất nhiều có điều muốn né tránh một đám thực vật quái rối cũng không khó. Ngược lại là trực diện đối phó với một vị dị thần... ngoại trừ dị thần cũng chỉ có thể là Diệt Thần Sư như chính hấn mà thôi~

Erica tất nhiên cũng rõ ràng điều này vô cùng. Đối với việc Nguyễn Trọng Lăng đẩy cô ra xa tránh khỏi chiến đấu cũng không có gì dị nghị cả. Ngược lại có Cuore di Leone hóa thành sư tử sắt giúp đỡ cũng coi như là bản thân cô đang cùng Nguyễn Trọng Lăng đồng thời chiến đấu rồi. Một bên thân thể linh hoạt di chuyển né tránh đám cây cối quái rầy, ánh mắt của Erica giờ sáng lấp lánh nhìn chăm chăm về phía Vương của chính mình. Đây chính là vị Vua mà cô đã chọn!

Gió đang xào xạc thổi...

Vận mệnh đã đến lúc đổi chiều~

...

Cùng lúc ở phía trước chiến trường...

Thiên thời địa lợi nhân hòa~

Tuy rằng không biết hai nhân tố còn lại tính toán ra sao thế nhưng địa lợi có vẻ như rõ ràng đã bị Thánh Gióng hoàn toàn chiếm cứ. Nguyễn Trọng Lăng đứng ở trên mặt đất càng lâu liền bị đám tre vàng kia quấy phá càng nhiều.

Trước hết phá bỏ ưu thế của đối phương cái đã~

Ánh mắt nhìn chăm chăm về phía trước, sư tử sắt cơ thể linh hoạt đi theo hình rích rắc tránh thoát một đám lại một đám măng tre cản trở trên đường. Khoảng cách vị trí Thánh Gióng đang đứng vẫn còn tới 30, 40m

Đúng lúc này...

- Vút.....!!!!

- Rầm!!!

Roi sắt khổng lồ cực nhanh đánh xuống không một chút báo hiệu. Cũng còn tốt hiện tại năng lực và kinh nghiệm chiến đấu của Lăng dường như đều bởi vì tình thế chiến đấu kịch liệt kích hoạt hết lên cả. Đối với đòn tấn công đột nhiên của Thánh Gióng không phải là không có phòng bị gì.

Chỉ thấy roi sắt rầm một tiếng đánh xuống, nền đất sụt lún sâu hoắm. Bụi mù bay loạn tứ tung. Khả năng Nguyễn Trọng Lăng và sư tử sắt dưới chân vậy mà hoàn hảo không một chút vấn đề. Thậm chí cả hai còn lợi dụng bụi mù che đậy chạy thật nhanh leo lên trên thân roi sắt, tốc độ di chuyển càng nhanh hơn lao về phía đối thủ.

Mang theo bản năng chiến đấu thôi thúc, Thánh Gióng cũng ngay lập tức vung lên roi sắt muốn hất bay cả người và sư tử ra giữa không trung.

Tiểu là Nguyễn Trọng Lăng tính toán càng cao hơn một bậc. Ngay khi roi sắt vừa muốn vung lên cao, một màn ánh sáng đỏ dường như gợn sóng nước sau lưng cậu chàng bỗng nhiên khê lóe lên. Lăng lập tức lợi dụng quyền năng: Tuyệt mật bảo tàng của mình cực nhanh thu hồi sư tử sắt trở về trong màn sáng. Cũng còn may bởi vì quyền năng này có vẻ như khi sử dụng không tiêu tốn mấy tín ngưỡng nguyên lực giống như khi dùng năng lực của Nổ thần bởi vậy có thể lặp lại sử dụng nó nhiều lần trong chiến đấu.

Sư tử sắt thu hồi thành công, roi sắt vừa hơi vung lên Nguyễn Trọng Lăng một tay lập tức đâm ra Guom thần cắm sâu vào trong thân roi sắt để cố định lại thân thể mình không bị roi sắt hất bay đi.

Đợi ngay khoảnh khắc roi sắt vung lên tới đỉnh cao nhất, Guom thần giống như ảo ảnh thoáng cái liền biến mất, Nguyễn Trọng Lăng ngược lại giống như hành khách trong công viên chơi trò ván trượt, thuận theo thân roi sắt trượt nhanh về phía Thánh Gióng đứng ở bên dưới.

Một loạt động tác tinh tế tỉ mỉ làm liền một mạch. Thoáng cái Nguyễn Trọng Lăng liền xuất hiện trên bờ vai của Thánh Gióng đi rồi.

Cái gọi là địa lợi, cái gọi là tre vàng quấy phá cũng bởi vì bản thân Lăng đang đứng trên vai của Thánh Gióng mà biến mất hoàn toàn.

Thành công phá giải ưu thế của đối phương, Nguyễn Trọng Lăng cũng không rảnh vui mừng mà vội vội vàng vàng lần nữa cho gọi ra sư tử sắt để cười lên. Dù sao thì tốc độ di chuyển của nó cũng so với bản thân cậu chàng nhanh hơn quá nhiều. Đối mặt với lửa giận của Thánh Gióng sắp sửa trút xuống là không thể không có nó giúp sức đấy~

- Đáng chết giặc cỏ!!!

Thánh Gióng một bên cánh tay trái vỗ mạnh về phía bả vai dường như muốn một nhát vỗ đập nát con kiến nhỏ trên người mình. Đối với pha đánh thô bạo này Nguyễn Trọng Lăng tất nhiên là vội vội vàng vàng điều khiển sư tử sắt chạy nhanh né tránh.

- Ngu ngốc dị thần! Ngày hôm nay nhất định là ngày chết của ngươi~

Nguyễn Trọng Lăng và sư tử sắt một bên nhảy nhót tung búng né tránh Thánh Gióng bàn tay vỗ xuống một bên lớn tiếng hô hào. Thánh Gióng ngược lại bởi vì cơ thể biến hóa quá lớn mà trong khoảng thời gian ngắn không làm gì được hai con kiến nhỏ đang bò lổm ngổm trên người mình.

Không chỉ có như vậy, khoảng cách của Lăng và sư tử sắt cách phía vành tai Thánh Gióng cũng càng ngày càng gần. Nếu như để cả hai thành công hoàn toàn tiến vào trong lỗ tai vậy Thánh Gióng liền bị kịch! Đối với việc để đối thủ chui vào trong cơ thể rồi từ bên trong phá hoại... Hiển nhiên đó không phải là một kết quả hay ho gì~

- Hừ! Con sâu cái kiến ý nghĩ khá lắm~

- Có điều tất cả chống cự của các ngươi chỉ là làm điều vô ích mà thôi~

Lại một nhát đập tay không thành công, Thánh Gióng cười gằn một tiếng lập tức cả người như ảo ảnh thoáng hiện, thoáng cái liền thu nhỏ lại thành thân thể một cậu nhóc thiếu niên bình thường. Nguyễn Trọng Lăng và sư tử sắt cũng bởi vì thế tức khắc liền như tảng đá từ trên cao hơn 15m rơi xuống vù vù. Kế hoạch trước kia cũng liền không cánh mà bay~

Phía bên kia, đối mặt với việc Thánh Gióng đột nhiên thu nhỏ thân hình, Nguyễn Trọng Lăng về mặt không những không hề uể oải vì kế hoạch thất bại ngược lại hai mắt lấp lánh, tinh thần tập trung cao độ nhất có thể nhìn thẳng về phía dưới mặt đất.

Khà khà...~ Vốn dĩ Nỗ thần sử dụng một lần xong liền không thể lại sử dụng, Vũ khí duy nhất có thể gây thương tích cho đối phương là Gurom thần lại không thể to nhỏ tùy ý. Thánh Gióng nếu cứ như vậy tiếp tục giữ vững hình thể khổng lồ Nguyễn Trọng Lăng liền bó tay toàn tập không có cách nào. Gurom thần dù cho đâm vào người đối phương cũng chỉ như kim nhỏ đâm ngón tay, hiệu quả có thể nghĩ~ Khả năng hiện tại đối phương một thu nhỏ lại...

Người từ trên cao rơi xuống vốn liền rất nhanh. Độ cao của Nguyễn Trọng Lăng và sư tử sắt rơi xuống cũng chỉ là hơn 15m mà thôi. Thời gian khoảng chừng chưa tới 1s bản thân hắn liền đã cách cơ thể Thánh Gióng chưa tới 10m rồi.

Để cho an toàn, không chờ Thánh Gióng có bất kì hành động, Nguyễn Trọng Lăng miệng đột nhiên hét lớn.

- Gurom thần! Tuyệt mệnh trăm phong!!! (tuyệt mệnh chém gió)

Gurom thần trên tay đột nhiên bay vút mà đi, cực nhanh lao thẳng về phía Thánh Gióng đứng ở bên dưới. Nhìn qua dường như muốn một đòn ở khoảng cách gần ném chết Thánh Gióng vậy.

- Trò cười!

- Vút....!

Khóe miệng cười gằn, Thánh Gióng theo bản năng vùng mạnh roi sắt trên tay muốn đánh bay đi vũ khí mà đối thủ ném ra. Trong thâm tâm chỉ đợi đánh bay đi thanh gurom kia xong xuôi liền có thể một roi quét chết đối phương, bảo thủ rửa hận cho ngựa giáp sắt của chính mình.

Tinh thể ngàn cân treo sợi tóc!

Ngay khoảnh khắc khi roi sắt muốn đánh bay Gurom thần, một bên cánh tay của Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên lóe lên ánh sáng. Gurom thần vốn đang bay về phía Thánh Gióng thoáng cái liền biến mất hút. Ngược lại trong bàn tay Nguyễn Trọng Lăng lại xuất hiện một thanh Gurom thần rồi.

- Cuore di Leone.....!!!

- Tuyệt mệnh chém giết!!!

- G Ràooooooooo!!!!!!!!!

Theo tiếng hét lớn của Nguyễn Trọng Lăng vang lên, vốn yên tĩnh cùng với cậu chàng đồng thời rơi xuống sư tử sắt đột nhiên xoay mình đánh mạnh lên cơ thể Lăng.

Thân hình cậu chàng lúc này vốn chỉ cách vị trí Thánh Gióng chưa đầy 5m liền tức khắc bay nhanh như đạn pháo đâm sầm về phía đối phương.

Gurom thần như nguyện chớp nhoáng đâm xuyên qua tim Thánh Gióng!

- Ngươi....!!!

Thánh Gióng hai mắt tròn trừng nhìn về phía vết thương trước ngực. Kết quả chiến đấu hoàn toàn không giống như những gì vị Dị thần này đã từng suy nghĩ vậy.

- Tuyệt mật bảo tàng!!!

Nguyễn Trọng Lăng hoàn toàn không có tâm tư phản ứng ý nghĩ của đối phương. Ngay khi Gurom thần chính thức đâm xuyên qua tim Thánh Gióng, cậu chàng liền vội vàng sử dụng ra một loại quyền năng khác của mình.

Một màn ánh sáng đỏ rộng khắp lóe lên bao phủ xung quanh. Vốn đang nằm im lìm trên mặt đất Ngựa giáp sắt thì thể thoáng cái liền bị ánh sáng đỏ bao trùm rồi biến mất.

Đồng thời cũng vào chính lúc này, cơ thể của Thánh Gióng tựa như vô số ánh sao tiêu tán trong không gian.

- Ta sẽ còn trở lại...

Một giọng nói lạnh lùng vang vọng trải rộng nơi này.

Thắng rồi!

Nguyễn Trọng Lăng thu hồi Gurom thần đứng lặng yên tại nguyên vị trí. Ánh mắt đảo qua bốn phía không gian. Đường phố nát tan, sứt lún. Nhà cửa hai bên đường còn đang hùng hực cháy rụi. Cây cối cỏ dại phủ đầy như bãi đất hoang không người.

Ánh sáng buổi ban trưa mờ mờ tỏa khắp. Tiếng âm thanh xe cộ ồn ào nghe như tiếng xe cảnh sát, tiếng xe cứu hỏa...vv từ nơi thật xa dường như đang tiến tới gần. Trong tất cả những thứ khung cảnh ấy, một cô gái mặc trên mình bộ quần áo bó sát màu đỏ đen sọc kẻ, một mái tóc dài màu vàng óng ánh tươi mới, khoe miệng nở nụ cười tươi rọi đang đi gần về phía cậu chàng.

- Chúc mừng Vương của em!

- Chào mừng ngài đến với thế giới của những phép màu~

Há! Phải rồi! Từ hôm nay trở đi...

Ta liền là Vua của mảnh đất này...

Cả thế gian đều sẽ biết đến điều ấy vậy!!!

Vị Diệt Thần Sư, Ma Vương thứ bảy chính thức xuất hiện ở trên đời~

- Ta là Vương!!!

...

Kết thúc chương 55.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Sau trận chiến...

Quyền năng Vô tận sinh cơ: Giữ trong mình sức mạnh của tuổi thanh xuân vô hạn cùng một ý chí kiên định không bao giờ bị xoay chuyển. Một thứ sức mạnh thuần túy mà vĩnh hằng của một vị Thánh. Thời gian và sinh mệnh đã không còn trở nên trọng yếu nữa. Ban phát hay hưởng dụng tất cả biến đổi đều chỉ là trong một suy nghĩ??? Cơ hội nhưng đều sẽ chỉ có một lần!

- Hừm???

Lặng đứng lặng tại nguyên chỗ, vẻ mặt ngẩn ngơ mờ mịt nhìn lên bầu trời.

Erica: "....."

- Cái này là sử dụng làm sao bây giờ ta???

Nguyễn Trọng Lăng theo bản năng miệng lẩm bẩm. Đoạn thời gian ngắn vừa rồi, cậu chàng tâm thần hoàn toàn chìm đắm vào trong đầu, cố gắng tìm hiểu về thứ quyền năng mình vừa mới cướp được. Đối với Erica vừa nói gì gì đó cậu hoàn toàn là không hề có chút ấn tượng.

- Thân yêu! Anh có nghe em đang nói gì đó hay không vậy???

Erica hiềm thấy phồng má tròn mắt, ra vẻ hờn dỗi lên tiếng. Có điều vẻ mặt này nhìn qua thật ra còn đáng yêu hơn cái kiểu nở nụ cười tự tin tinh tướng lúc bình thường của cô ả nhiều nhiều~

- Ủ! Làm sao rồi???

Bị tiếng gọi nũng nịu của Erica làm tỉnh táo lại, Lăng vẻ mặt nghi hoặc nhìn về. Ánh mắt ẩn sâu bên trong có thứ gì đó lấp lóe không yên!

- Thân yêu! Anh sẽ không cứ quyết định đứng ở nơi đây chờ đợi đám người bình thường kia vây quanh xem xét đấy chứ???

- Tuy rằng Erica cho rằng những việc này hoàn toàn không quan trọng gì cả thế nhưng em không thể không nhắc nhở anh yêu một câu. Nếu như anh yêu còn muốn tiếp tục cuộc sống như trước kia...

Erica vẻ mặt cười như không nói chuyện.

- Khoan!!! Cô nói là tôi còn có thể tiếp tục cuộc sống bình thường như trước kia???

Lăng vẻ mặt ngạc nhiên cất lời. Trước đó bởi vì nhìn thấy hậu quả hoàn cảnh xung quanh quá mức thảm khốc cộng thêm với Erica từng nói cái gì về tình theo dõi trên đầu các kiểu,... Cậu chàng còn tưởng rằng chuyện của mình hoàn toàn không thể giấu diếm được mọi người nữa rồi. Khả năng thông tin trong lời cô nàng đối diện vừa nói...

Chẳng lẽ sau khi phá tan hoang mọi thứ ở nơi đây như vậy cậu vẫn còn có thể như trước kia vô lo vô nghĩ tiếp tục vui vẻ chơi đùa máy ròi ròi???

Này...

Khoái trá quyết định như vậy đi!!!

Chuyện so với trong suy nghĩ của cậu có vẻ như cũng còn rất tốt mà. Khả khả khả...~

- Tất nhiên là không thể hoàn toàn giống như trước kia!!!

Erica vẽ mặt nghiêm nghị chỉnh sửa lại lời của cậu chàng. Đang lúc Lăng vẽ mặt muốn suy sụp xuống, cô nàng lại nói lại đột ngột xoay chuyển một cái.

- Thế nhưng cũng không phải là ai cũng có quyền được biết sự tồn tại của Vương!!!

- Đối với đa số những người bình thường trên thế giới này mà nói... Dù cho là sự tồn tại của Ma thuật sư, phù thủy, quỷ hút máu...vv đều là không được biết. Để giữ vững sự ổn định cùng trật tự của thế giới này. Sự tồn tại của anh yêu tất nhiên càng là không thể để cho tất cả mọi người biết được rồi.

- Có điều nếu như chúng ta không mau chóng rời đi sắp xếp xử lý chuyện ở đây sớm như vậy sự tình sẽ càng ngày càng phức tạp đấy!

- Phải biết rằng hiện nay thông tin truyền bá tốc độ càng ngày càng nhanh. Muốn trước khi thông tin của Vương gây xôn xao xáo trộn khắp nơi vậy phải nhanh chóng đính chính cùng hướng dẫn sớm mới được. Hơn nữa còn phải trải qua câu thông nói chuyện với thế lực chính quyền... Mọi chuyện vẫn là rất phiền phức đấy!

- Hừm! Có điều anh yêu nghĩ sao nếu như nói nơi đây vừa gặp qua một vụ đánh bom khủng bố???

- Ủ! Osama bin Laden tàn dư thế lực vurun ra móng vuốt tìm tới Á châu tiêu đề thì như thế nào??? Hả là sẽ rất thú vị chứ nhỉ???

Erica vẽ mặt cười cười tinh bơ nói chuyện.

- Này... Không tốt lắm đâu!!!

- Ngành du lịch của nước ta năm sau thu nhập GDP sẽ giảm xuống mất!!!

Nguyễn Trọng Lăng gãi gãi đầu tỏ vẻ không hài lòng cho lắm.

- Sẽ không là những thông tin khủng bố trên thế giới kia cũng đều là...

Nói nói cậu chàng vẽ mặt đột nhiên nghi ngờ nhìn về.

- Tất nhiên là không rồi!

- Thỉnh thoảng mọi người cũng sẽ dùng như núi lửa phun trào, vòi rồng, mưa đá, sóng thần hoặc nổ hầm mỏ than, nổ khí gas các kiểu để che đậy. Ngược lại là có rất nhiều lý do để giải thích mà~

- Nếu như anh yêu không thích lý do khủng bố mà nói vậy liên lấy lý do nổ khí gas đi.

- Ừm? Nơi này cũng có rất nhiều ô tô xe máy bị cháy hỏng... Vậy liền thêm vào nổ xăng già tạo thành liên tốt lắm. Ủ! Liền khoái trá quyết định nổ khí gas thêm với nổ xăng già tạo thành đi.

Erica vẽ mặt vui vẻ vung vẩy tay đáp lời.

- Vậy còn đám cây xanh cỏ dại thì sao?

Nguyễn Trọng Lăng nhìn đám cỏ dại cao quá đầu người mọc tùm lùm khắp nơi, yếu ớt lên tiếng chỉ điểm.

- Này có cái gì khó! Khí gas nổ sau đó làm ròi rỉ hóa chất sinh học là được rồi~

Erica nhún nhún vai vẽ mặt rất không sao cả đáp lại.

- Được rồi! Trước hết chúng ta rời khỏi đây trước đi. Những chuyện này sau đó hãy bàn lại.

Nghe âm thanh đặc biệt của đám xe cảnh sát càng ngày càng gần, Lăng tạm thời đã không có tâm tư tiếp tục tìm hiểu về những điều mà Erica vừa mới tiết lộ.

- Vâng! Mệnh lệnh của ngài là cao nhất, Vương của em~

Erica nghe vậy cười cười gật gật đầu, tiếp theo đó một tay ôm lấy cơ thể của Nguyễn Trọng Lăng, giống như khi đến một lần nữa mang theo cậu chàng

bay nhảy trên đỉnh các tòa nhà nhanh chóng rời đi nơi này.

Một lát sau đó, vô số xe cảnh sát, xe cứu hỏa, xe của đài truyền hình, xe cộ của đám người bình thường...vv tấp nập đi qua nơi này. Mọi người ánh mắt đầu tiên nhìn về khung cảnh xung quanh.

Nhà cửa ven đường đều bị đốt cháy xém, lửa đỏ hùng hục còn cháy bùng bùng khắp nơi. Mặt đất lỏm chỏm hố to hố nhỏ cùng vô số vụn đất đá. Nền đất nhìn thấy không ít vết lằn roi hằn sâu như bị người quất qua các kiểu. Cây cối cỏ dại mọc hoang cao quá đầu người. Một cảnh tượng tưởng chừng như mảnh đất này đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng hoang vu không người vậy.

Ai nấy gặp qua đều là nhìn nhìn nhau không hiểu thấu. Thật không biết nơi này trước đó đã xảy ra chuyện gì thế nhưng sợ hãi trong lòng đều là không thể tránh khỏi. Đối với đại đa số người mà nói... Cái gì quái vật toàn thân giáp sắt khổng lồ xông đô thị, rồng lửa phóng hỏa khắp nơi...vv so sánh với phần tử khủng bố hay thiên tai bất ngờ thật sự là càng không thể khiến người ta yên tâm một chút nào. Phần tử khủng bố có thể bắt, thiên tai có thể dự báo để phòng...vv thế nhưng nếu là siêu tự nhiên thế lực... Đây rất khiến người bình thường bất an rồi.

Dù cho là đám người phóng viên của đài truyền hình đối với hình ảnh hiện tại cũng không biết nên nói ra sao. Hiển nhiên chuyện ở nơi này nếu không được cấp trên xác nhận vậy chắc chắn là không thể lung tung phát hình được.

Ngược lại là vô số dân chúng, thanh niên trẻ tuổi, người qua đường bình thường tò mò hiếu kỳ+ dừng cảm đều là thỏa thích ghi hình rồi tung lên mạng internet. Đối với thanh niên bọn họ mà nói đây thực sự là chuyện ngàn năm khó gặp một lần. Phép thuật gì đó càng kì diệu càng thích nhất rồi! Nếu lỡ như sau này mình cũng học được một hai thì sao??? Nhất là những người đến sau, không có nhìn qua Thánh Gióng phát uy lại càng là không biết sợ, cực kì cam đảm phóng đoán mọi thứ vân vân. Còn những người tận mắt nhìn thấy mọi chuyện mà còn sống sót...

Hừ hừ... Nếu như ngươi vừa mới trải qua ranh giới của sự sống và cái chết mà nói...

Internet lại là cái gì???

Trước hết hãy để chúng ta đây lẳng lẳng lẳng lẳng an ủi lại tâm linh vừa mới bị trùng kích lờ loét cái đã~ Đối với chuyện lên mạng chia sẻ thông tin sự thật các kiểu... Cũng không phải ai cũng có thể có mạnh mẽ trái tim, có thể có vô tư kính dâng tinh thần như vậy. Sự thật vẫn là nắm giữ ở số ít người trong tay là được rồi~ Một số kẻ già dặn trải qua nhiều năm trong xã hội trong lòng thâm nghĩ.

Hơn nữa thời điểm trước đó chạy bán sống bán chết lại có mấy ai còn giữ được tinh thần ghi hình lại đầy đủ mọi chuyện. Không có hình ảnh không có bằng chứng, bằng mấy lời nói suông kể lại thì ai mà tin được...vv.

Cuối cùng mọi chuyện bởi vậy mà không có lập tức bộc phát ra. Cho tới sau đó đợi khi mọi người hồi phục lại tinh thần, chuẩn bị đại đại bộc lộ cho bạn bè người thân những gì mình đã trải qua thì đã phải đối mặt với một đám người kì quái tiến tới xóa bỏ trí nhớ của họ mất rồi.

Trừ một anh chàng lái taxi nào đó gan to tay trời đã sớm đăng tải một đoạn video khá là hoành tráng chân thực kiểu phim Mỹ lên mạng liền không có những thứ khác. Thậm chí đoạn video đăng lên kia cũng rất nhanh đã bị xóa cất bỏ hoặc bị nói trở thành đồ vật hư cấu không có thật. Tất cả tất cả cũng liền trở thành một đoàn mê vụ bí ẩn truyền thuyết~ Ngược lại những chuyện đó không phải là những gì nhân vật chính của chúng ta cần phải suy nghĩ lúc này.

Trong đầu của Nguyễn Trọng Lăng hiện tại toàn bộ đều là run run kích vẫn động khi...

Lần đầu tiên tiến vào căn phòng cấp độ tổng thống trong truyền thuyết của khách sạn Hilton cách không xa bờ hồ.

- Hừm? Không nghĩ tới có một ngày bạn thân đây lại cũng có thể đến một nơi như vậy để ở lại...~

Nằm trên tấm giường trắng trắng êm êm dài rộng hơn 3m, Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên kì quái nghĩ đến một số hình ảnh nào đó thường xuyên xuất hiện trong đám phim hoạt hình của Nhật mà cậu thường xuyên xem qua ngày xưa. Trong lòng thật sâu thâm trầm suy nghĩ về một vấn đề cực kì sâu xa triết học...

- Một chiếc giường lớn như vậy... mấy P thì mới phù hợp???

Lăng phi là thói quen rất không tốt đẹp. Thanh niên ưu tú thời đại mới như cậu tất nhiên là không thể để cho những chuyện đó xuất hiện rồi.

Nghe tiếng nước chảy róc rách róc rách bên trong phòng tắm, cậu chàng suy nghĩ lung tung một hồi rồi thiếp đi lúc nào không hay. Cho tới lúc cậu giật mình tỉnh lại...

Thời gian đã tới giờ ăn trưa...

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 56.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 57: Erica rời đi

- Ngáp...~

- Hừm? Thôi chết! Máy giờ rồi nhĩ???

Vừa mới tỉnh ngủ trên chiếc giường lớn, Lăng đột nhiên sực nhớ tới có vẻ như chiều hôm nay mình còn có lịch học vẫn không có đi đây này. Càng quan trọng hơn là chuyện xảy ra buổi sáng nơi bờ hồ chiến đấu cùng Thánh Gióng vẫn còn in đậm trong tâm trí cậu chàng. Cũng không biết hiện tại tình hình bên ngoài diễn biến ra sao rồi???

Hắn là sẽ không xôn xao người người đều biết đi! Vừa nghĩ như vậy cậu chàng liền không kìm được vội vàng lục lọi trong túi quần lấy ra điện thoại di động 1202 của mình để xem giờ. Cũng là để kiểm tra xem liệu có người gọi điện liên lạc gì cho mình không? Chỉ sợ lỡ đâu bản thân ngủ một giấc tỉnh dậy thế giới đã đều tan hoang hết cả thì khổ~

- Ủ? Không có người gọi tới. Hiện tại cũng đã hơn 11h!

- Không nghĩ tới mới nằm nghỉ một chút thôi, thoáng cái mà đã hai tiếng đồng hồ trôi qua rồi~

Nhìn thời gian hiển hiện trên màn hình điện thoại di động, Lăng không khỏi thở phào một cái. Tuy rằng đối với việc mình ngủ một chút xíu cũng đã trôi qua hơn hai giờ đồng hồ cảm thấy không vui vẻ gì cho cam. Có điều hắn là cũng không đã quá muộn đi~

Nhớ lại thời điểm cậu chàng nhận được điện thoại của Erica cũng đã tầm 9h30 sáng. Đợi cho đến khi chiến đấu với Thánh Gióng kết thúc, hai người bọn họ trở về khách sạn Hilton nơi đường Lê Thánh Tông cũng không quá đáng mới 9h45 mà thôi.

Nhớ tới lúc đó cậu đi theo Erica vừa tới phòng nghỉ, chưa nói chuyện được gì nhiều liền bị cô nàng vớt lại trên ghế sofa, bắt phải chờ đợi cô ả đi tắm rửa trước cho xong đã. Kết quả sau khi ý định nhìn trộm ai đó tắm rửa không thành công, cậu liền chuyển sang ở bên trong phòng đi loay quanh nhìn ngó mọi thứ. Cuối cùng bởi vì một mối liên cứ như vậy nằm trên chiếc giường lớn một lúc rồi ngủ mất tiêu lúc nào không hay. Đối với mọi việc ở bên ngoài xảy ra từ đó cho đến bây giờ đều hoàn toàn không biết gì cả.

- Mà Erica đâu rồi nhĩ???

Tiếng nước chảy róc rách trong phòng tắm khi trước cũng đã biến mất, Erica hiển nhiên phải tắm tát xong xuôi từ lâu rồi đi. Lăng vươn mình đứng dậy bắt đầu đi quanh tìm kiếm cô ả.

Một thoáng sau...

- Cốc cốc cốc...~

- Erica, cô còn ở trong đó không thế?

Tìm kiếm một vòng trong gian phòng cũng không thấy thân ảnh cô nàng kia đâu, Nguyễn Trọng Lăng không thể không tiến tới gõ cửa phòng tắm để hỏi thăm thử xem.

- Này! Cô có ở bên trong hay không vậy???

Không trả lời là tôi cứ thế mở cửa vào luôn đấy nhé!!!

Không nghe thấy tiếng đáp lời, Lăng tuy rằng trong lòng nghi nghi thế nhưng vẫn theo thói quen nói lên trước một tiếng trong khi vặn khóa mở cửa.

- Quả nhiên là không có ai!

Cửa không khóa. Bên trong phòng tắm cũng giống như cậu nghĩ không hề có một bóng người. Nền gạch ngược lại là ướt át ẩm ướt chứng tỏ sáng nay đã từng có người sử dụng qua. Chỉ là...

- Người đi đâu rồi không biết!

Không nghĩ tới cô nàng kia vậy mà bỏ lại cậu một mình ở nơi đây, bản thân ngược lại chạy đi đâu mất tiêu luôn rồi. Trước đó tuy rằng không tin cô nàng tắm hơn cả tiếng đồng hồ vẫn không xong thế nhưng bởi vì không cho rằng cô nàng đã rời đi thế nên cậu chàng mới có thể tiến vào phòng tắm tìm kiếm. Có điều kết quả không nghĩ tới ngược lại chính là những gì cậu từng phủ định ngay từ đầu.

- Sẽ không là chưa cả trả tiền phòng giúp mình liền đã bỏ đi luôn đi!!!

Lăng đột nhiên liền có chút bất an trong lòng! Cả thế giới xung quanh dường như thoáng cái đều là tràn ngập ác ý đồ xô về phía cậu vậy~ Phải biết rằng cô nàng đáng chết kia đối với những chuyện trêu chọc người như thế này không phải là luôn rất thích thú đó sao?

Đối mặt với tình hình hiện tại, Nguyễn Trọng Lăng không thể không một lần nữa dạo qua khắp cả căn phòng, cố gắng tìm kiếm xem đối phương trước khi rời đi có chăng để lại thứ gì nhấn nhủ hay đại loại gì gì đó hay không. Hoặc có lẽ Erica chỉ là tình cờ đi ra ngoài một chút rất nhanh sẽ trở về mà thôi. Ngược lại trước khi rõ ràng mọi chuyện tạm thời cậu có vẻ như không thể không ở nguyên nơi này chờ đợi.

- À ừ? Còn có thể gọi điện thoại hỏi thăm cơ mà???

Đang lượn lờ tìm kiếm Lăng đột nhiên sực nhớ tới người nào đó sáng nay mới vừa gọi điện thoại cho cậu đấy thôi. Nghĩ tới chuyện đơn giản như vậy mà cậu cũng suy nghĩ chút nữa thì quên liền không khỏi vỗ vỗ đầu buồn bực một cái. Ngay sau đó cũng không có tiếp tục tìm kiếm thứ gì tin tức lưu lại mà chuyển tới ngồi trên giường lớn, lấy ra điện thoại đi động tìm kiếm lưu trữ cuộc gọi để gọi lại.

- Người đã nói yêu mình em thôi~

Mà sao hôm nay lời hứa đã vụt bay?

Tay trong tay ai môi hôn bên ai

Phải chăng anh đã không còn yêu?.....

Một đoạn nhạc chờ vang lên, Nguyễn Trọng Lăng về mặt yên tĩnh chờ đợi. Trong lòng suy nghĩ không ngờ cô nàng này nhanh như vậy thậm chí mảy mò ra cả nhạc chờ Việt các kiểu rồi. Hòa nhịp cũng thật là nhanh đi à nha~

- A lô! Anh yêu vừa tỉnh ngủ dậy rồi sao?

Giọng nói quen thuộc của Erica vang lên, lời nói tuy là câu hỏi thể nhưng giọng điệu thì tự tin chắc nịch như mọi ngày.

- Không tỉnh ngủ thì làm sao mà gọi điện thoại được cho cô được!

- Mà cô hiện tại đang ở đâu rồi? Bên ngoài sẽ không có chuyện gì xảy ra đi?

Theo bản năng phản bác lại đối phương một câu, Nguyễn Trọng Lăng rất nhanh liền chuyển đổi trọng tâm đề tài câu chuyện. Cái cậu quan tâm nhất bây giờ vẫn là tình huống ở bên ngoài là chính. Việc Erica đột nhiên rời khỏi mà không nói làm cậu chẳng không khỏi lo lắng trùng trùng.

- Hừ! Vương ngài hãy yên tâm đi! Chuyện Erica đã nói ra vậy Erica nhất định cũng sẽ làm được.

- Hi hi... ~ Chuyện anh yêu phá hoại của công buổi sáng ngày hôm nay khẳng định sẽ không truyền đến tai người bình thường đâu. Chỉ là chuyện đã xảy ra chắc chắn sẽ không giấu diếm được những thế lực siêu nhiên khác. Đặc biệt là các thế lực phụ thuộc vào sáu vị Diệt Thần sư khác trên thế giới.

- Hiện tại bọn họ nhất định đều đã thu được tin tức của anh yêu rồi. Có lẽ bây giờ còn đang tụ họp cả lại với nhau để tìm cách ứng phó cũng không biết chừng. Một vị Diệt Thần Sư, một vị Vua, Ma Vương mới xuất hiện nhất định sẽ làm xáo trộn trật tự của cả thế giới này đấy~

- Ủm? Lúc trước người ta thấy anh yêu ngủ ngon như vậy mới không có nỗi lòng nào đánh thức. Hiện tại em muốn đi bên ngoài xử lý một số chuyện quan trọng. Có khả năng trong một khoảng thời gian ngắn một hai ngày này không thể trở về bên cạnh anh yêu được. Nhất định phải nhớ tới em mỗi ngày biết không??? (Lăng: có quỷ mới nhớ tới cô!)

- Đúng rồi! Từ hôm nay trở đi anh yêu cũng phải cẩn thận một chút đó. Không ai có thể biết rõ được phản ứng của những vị kia tiếp sau đó sẽ là như thế nào.

- Chia khóa gian phòng anh yêu đang ở, em đã để lại bên cạnh mép ti vi. Những ngày sau đó anh yêu có thể đến nơi đây tạm thời ở lại.

- Yên tâm! Erica nhất định sẽ mãi mãi ủng hộ vị Vua đáng yêu của em đấy!

- Tốt rồi! Mọi chuyện cứ như vậy đi! Tiếp đó nếu có chuyện gì quan trọng anh yêu có thể gọi cho em vào số điện thoại này, Arianna sẽ giúp em truyền lời nhanh nhất có thể. Hi hi... ~ Bye bye anh yêu nhé!!!

- Tut... tut... tut...~

- Ủ! Này... Này!!! Đợi đã...~

Erica vừa mở lời liền nói một thôi một hồi, tiếp đó thậm chí chưa cả cho Nguyễn Trọng Lăng cơ hội nói chuyện liền vui vẻ cúp máy trước.

- Haizzz! Người đâu mà...!!!!

Cuộc gọi kết thúc, Lăng nhìn màn hình điện thoại mà bực cả mình. Cậu thậm chí còn chưa cả kịp hỏi đối phương xử lý chuyện buổi sáng ra sao mà đã bị cắt cuộc gọi mất rồi. Hơn nữa cậu có thể chắc chắn trăm phần trăm tất cả những thứ này đều là Erica cố tình gây ra để trêu chọc cậu đấy~

Đáng ghét thật!!!

Không còn cách nào khác, Nguyễn Trọng Lăng một lần nữa bấm máy gọi lại.

- Khi gặp anh em đã biết một điều...

Rằng trong lòng em chỉ còn hình bóng riêng người~

Khi gặp anh em đã biết yêu rồi...

Từ trong con tim như đang hé môi cười!!!...

Nhạc chờ một lần nữa thay đổi, lần này điện thoại cũng rất nhanh một lần nữa nói liền.

- A lô! Arianna xin nghe!

Một giọng nói ngọt ngào quen thuộc thông qua âm loa điện thoại vang lên.

Cũng chính vào lúc đó nơi cửa vào sân bay Nội Bài, một cô gái mặc bộ đồ hầu gái đen trắng cầm trên tay một chiếc điện thoại di động nâng lên bên tai nói chuyện. Phía xa xa, một cô nàng tóc dài màu vàng óng, trên người mặc một bộ đầm màu đỏ lửa, đang ung dung thẳng tiến về phía đường nối tới nơi máy bay chuẩn bị cất cánh.

Erica chính đang lên đường rời khỏi Việt Nam rồi.

...

Kết thúc chương 57.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Gặp lại Arianna

- Há! Xin lỗi~ Thế nhưng Erica còn ở đó không? Tôi muốn nói chuyện với cô ấy! Làm ơn chuyển máy giùm~

Không nghĩ tới mới đó thôi mà đã thay đổi người nói chuyện, Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt không khỏi hậm hực lên tiếng.

- Xin hỏi ngài là...???

Arianna âm thanh thận trọng hỏi lại.

- Ừm! Tôi là... Nguyễn Trọng Lăng. Erica chưa từng nhắc tới tôi bao giờ hay sao???

Theo bản năng xoa xoa trán, Nguyễn Trọng Lăng lên tiếng tự giới thiệu bản thân.

- Ô! Tôi nhớ ra bạn là ai rồi... Là... là Lăng thiếu gia đó sao? Erica tiểu thư đã từng nói qua về ngài.

- Ngài có gì cần yêu cầu ấy ư? Arianna rất vinh hạnh được phục vụ~

Âm thanh lấp bắp đầy kinh ngạc của đối phương vang lên.

- Tốt rồi! Arianna đúng không? Tôi cũng rất vui vì làm quen được bạn. Có điều bạn có thể nhanh chóng chuyển máy cho Erica được không? Tôi có chuyện quan trọng cần nói với cô ấy!

Lăng không thể không một lần nữa kéo câu chuyện trở về mục tiêu ban đầu.

- Ôi không không! Erica tiểu thư vừa mới rời đi lên máy bay rồi. Ngài có chuyện gì gấp gấp lắm không? Arianna có thể chuyển lời!

Arianna giọng có vẻ tiếc nuối.

- Đi rồi? Không phải vừa mới đó còn nói chuyện được hay sao???

Nguyễn Trọng Lăng giọng điệu tràn đầy nghi ngờ.

- Đúng vậy! Tiểu thư trước đó vừa nhận được triệu tập cấp tốc từ tổng bộ vì vậy không thể không lập tức xuất hành trở về. Vừa rồi lúc ngài gọi điện

cũng chính là lúc tiểu thư đang định rời đi đây!

- Đúng rồi! Tiểu thư trước khi đi đã từng dặn dò, mọi vấn đề trong sinh hoạt của ngài từ lúc này trở đi đều sẽ do Arianna sắp xếp cả. Nếu ngài có vấn đề gì cần thiết cũng có thể lập tức nói với Arianna.

Đối phương âm thanh hồn nhiên như không hề phát hiện giọng điệu khó chịu của cậu chàng.

- Hừm... Vậy được rồi!

- Ủ! Tôi hiện tại đang ở ... khách sạn Hilton, số 1 Lê Thánh Tông. Nếu được cô có thể tới đây trước được không? Chúng ta có thể cần nói chuyện kĩ càng hơn.

Cảm giác mình có thể lấy được những thông tin cần thiết từ cô gái đối diện, Nguyễn Trọng Lăng quyết định tiếp đó nếu có thể liền trực tiếp gặp mặt lại nói thì hơn.

- Ô oa...! Vậy xin ngài đợi trong chốc lát! Arianna rất nhanh rất nhanh thì sẽ đến nơi rồi~

- Rầm!!!

- Tút... tut... tut... tut... ~

Một tiếng ầm vang dường như tiếng đóng cửa xe. Tiếp đó là tiếng điện thoại cất ngang vang lên. Nguyễn Trọng Lăng gấp này không khỏi sững sờ sững sờ một cái. Không nghĩ tới cô nàng đối diện lại tính tình cấp bách như vậy. Cậu chàng còn chưa kịp nói cho đối phương cậu đang ở tầng nào, phòng nào cơ mà.

- A a...! Được rồi! Đi xuống bên dưới đợi đối phương một chút vậy ~

- Hừm! Nếu không tranh thủ đi giải quyết luôn bữa ăn trưa cũng tốt!

Nhìn thời gian cũng đã không còn sớm, Nguyễn Trọng Lăng nghĩ nghĩ liền quyết định xuống dưới cửa khách sạn chờ đợi Arianna. Tiếp sau đó cậu có thể mang theo cô nàng Arianna kia tới một nơi gần đây xử lý bữa trưa luôn cũng tốt. Tuy rằng trong thâm tâm cậu vẫn cho rằng khách sạn năm sao này hẳn là cũng có dịch vụ bữa trưa mang đến tận nơi như trong phim thường thấy. Khả năng... nhờ bữa cơm trưa là tính tiền riêng thì phải làm thế nào?

Nghĩ nghĩ an toàn nhất vẫn là ăn ngoài trước một bữa đi thì hơn. Tiếp đó để nghe xem Arianna theo như lời nói chăm sóc vấn đề thường ngày của cậu chàng là như thế nào đã rồi tính tiếp.

Bước chân một vòng, Nguyễn Trọng Lăng rất nhanh thì tìm được chìa khóa phòng cạnh nơi tivi lớn. Tiếp đó cũng không có gì chần chừ, cậu chàng khóa cửa phòng lại, nhanh chân tìm tới thang máy di chuyển xuống dưới tầng trệt rồi gửi lại chìa khóa phòng nơi quầy tiếp tân. Cũng bởi vì không quá thói quen hoạt động ở nơi khách sạn cao cấp như vậy bởi thế thời điểm cậu đi xuống tới cửa ra vào của khách sạn, thời gian cũng đã trôi qua không ít rồi.

Chờ đợi một quãng thời gian tương đối, ngay lúc Nguyễn Trọng Lăng sức nhớ ra khoảng cách từ sân bay Nội Bài cho tới nơi này có vẻ như cũng không phải là nhỏ.

Bản thân cậu vì vậy bắt đầu suy tư xem có nên tiến hành xử lý bữa trưa một mình trước đã hay không, một chiếc xe Audi màu sơn đỏ như một tia chớp lura ầm ầm lao về phía cổng khách sạn. Nhìn mà khiến người ta phát khiếp! Cũng không biết là đối phương làm sao mới có thể đi xe tốc độ như vậy được ở trong cái thành phố Hà Nội thường xuyên kẹt xe liên hồi này~

- Kítítítítít!!!!!!!

- Rầm!

Tiếng phanh xe chói tai vang lên. Cửa xe rầm rầm mở ra. Một cô nàng trắng trẻo xinh xắn mặc trên người một bộ đồ hầu gái Nhật Bản đen trắng bước chân ra ngoài. Nguyễn Trọng Lăng rất nhanh thì nhớ tới đối phương hóa ra chính là cô nàng lái thuyền lần trước cậu từng gặp mặt trên biển. Nhớ tới lúc ấy cũng chính là đối phương giúp đỡ phiên dịch nói chuyện đây mà. Không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp lại đối phương lần thứ hai.

- Hey! Arianna, tôi ở đây!!

Có lẽ là vì gặp lại người quen, Nguyễn Trọng Lăng thái độ bởi vậy cũng tương đối cởi mở không bó buộc. Gặp Arianna vừa bước chân ra khỏi xe liền vội vàng đi tới.

- Ô! Thì ra là cậu!!!

- A... sai rồi sai rồi~ Phải là...

- Arianna thật hân hạnh khi được gặp ngài, Lăng thiếu gia~

Hai tay khẽ nhấc lên vấy áo của mình, Arianna hơi khom người lại lên tiếng cúi chào. Hai má đột nhiên hơi hơi khác thường ửng đỏ vậy.

- Ô! Xin chào xin chào! ... Ừm? Chúng ta cũng dừng câu nệ như vậy. Arianna gọi thẳng tên tôi là được rồi. Gọi Lăng thiếu gia nghe kì cục lắm.

Mới vừa bước chân tới nơi liền nghe được cách xưng hô kì quái của cô nàng, Nguyễn Trọng Lăng không khỏi rất không tự nhiên gãi gãi đầu lên tiếng uốn nắn lại.

- Vậy sao? Vậy sao?

- Thế nhưng như vậy có vẻ như không tốt lắm đâu???

Arianna vẽ mặt ngưng ngừng, yếu ớt đáp lời.

- Không! Cứ xưng hô tên bình thường là được rồi.

- Ừ! Liền khoải trá quyết định như vậy đi!!!

- Phải rồi! Arianna đã ăn cơm trưa chưa thế? (Arianna: “lắc lắc”)

- Nếu không chúng ta trước đó kiếm một nơi vừa ăn vừa nói.

Không để làm mất thời gian thêm nữa, Lăng lập tức uyển chuyển thay đổi đề tài câu chuyện. Gặp Arianna lắc đầu tỏ vẻ chưa ăn liền lập tức đưa ra kiến nghị.

- Tất cả nghe theo Lăng thiếu. ... Ừm! Đều nghe Lăng an bài!

Arianna tươi cười đáp lại. Và thế là hai người bắt đầu nhanh chân rồi đi khỏi cửa khách sạn tìm tới một ngõ nhỏ cách nơi đó không xa. Bên trong là một loạt hàng quán ăn trưa từ cơm rang, phở bò, bún chả,... vv có thể dễ dàng giúp hai người xử lý xong bữa trưa. Ngược lại chiếc xe Arianna lái tới đều đã có bảo vệ tự mình lái vào trong gara khách sạn, cũng không có gì đáng ngại cả.

Cùng lúc đó ở một nơi khác trong cùng trong quận Hoàn Kiếm, nơi đây là một căn hộ 5 tầng cho thuê hoàn toàn. Vũ Trần Linh vẽ mặt mệt mỏi xuất hiện trước cửa nhà. Tuy rằng chiều hôm nay cô nàng giống như Nguyễn Trọng Lăng đều có lịch học khả năng vì lý do nào đó, cô gái nhỏ cảm giác mình tạm thời không có chút động lực nào muốn tới lớp cả. Buổi sáng hôm nay nếu như không phải là tiết học bắt buộc cộng thêm lớp học tách ra làm hai ca khả năng cô cũng không muốn đến trường rồi.

Xe đạp cất gọn vào nơi để xe tầng một, Vũ Trần Linh theo thói quen tiến lên tầng 5 mở ra căn phòng của chính mình. Khác với Nguyễn Trọng Lăng cùng bạn học thuê chung một phòng. Vũ Trần Linh hoàn toàn là một người ở một căn phòng lớn.

Trước đó vốn dĩ dự định ở chung cùng với một bạn nữ khác cùng quê khả năng đối phương phút cuối cùng vậy mà đổi ý đăng ký học ở một ngôi trường khác cách đây khá xa vì vậy cô gái nhỏ trở thành không có bạn ở cùng. Vũ Trần Linh từ đó cũng chỉ có thể một mình ở một phòng vậy. Hoặc có lẽ học kì sau cô nàng có thể sẽ chuyển tới vào ở trong kí túc xá của trường cũng không biết chừng.

Chỉ là hiện tại ở một mình một phòng cũng không quá tệ. Ít nhất thì bởi vì vậy mà chuyện tình cảm của cô không có bị bạn cùng phòng quấy rầy làm cho phức tạp. Nước mắt rơi rơi nhưng cũng không bị người nhìn.

Cởi giày, cất kĩ bóng rổ, bước nhanh chân vào trong phòng tắm tẩy rửa cơ thể. Đợi cho tới khi tất cả mọi thứ hoàn thành xong, Vũ Trần Linh không khỏi cảm thấy thoải mái hơn thật nhiều. Tâm thần cũng không có như trước đó một mối như vậy.

Thân thể nằm ngả lưng lên trên giường lớn. Hai mắt nhắm nhìn trần nhà trắng toát tro tro. Trong đầu cô gái nhỏ không tránh khỏi bắt đầu hiện lên những chuyện rắc rối diễn ra trong hai ba ngày gần đây. Mọi chuyện bắt đầu kể từ khi một cô gái nước ngoài nào đó đột ngột xuất hiện. Mọi thứ cũng từ đó liền biến chuyển cấp tốc khiến người không khỏi khó lòng phản ứng kịp.

Đối với việc đột nhiên xuất hiện tình địch. Thậm chí là một vị tình địch xuất sắc, mạnh mẽ như vậy... Vũ Trần Linh trong thâm tâm không khỏi có chút mê man. Nhất là thái độ mập mờ của người nào đó lại càng khiến cô thấp thỏm bất an.

Hai người bạn họ thật sự hợp với nhau ư?

Bạn họ trước đó là yêu nhau thật sự hay chỉ là suy nghĩ ngây thơ của người chưa trưởng thành???

Vũ Trần Linh không khỏi nhớ tới lý do mình và Nguyễn Trọng Lăng trở thành một đôi. Đó là một ngày kì diệu khác biệt với tất cả mọi ngày. Đó là ngày đầu tiên hai người bạn họ đối mặt với một môi trường hoàn toàn mới. Mang trong lòng một chút bất an thấp thỏm, một chút cô đơn mất mát, một chút xao xuyến muốn tìm kiếm hơi thở quen thuộc...

Một cái ngả đầu lên bờ vai. Một lần vòng tay ôm ấp. Một chút trêu chọc áp lực từ bên ngoài và chút gì đó xao động của bản năng bên trong. Cứ như vậy hi lý hồ đồ hai người liền trở thành người yêu rồi.

Trước khi Erica xuất hiện Vũ Trần Linh đã từng cho rằng như vậy cũng đã rất tốt. Cũng rất lãng mạn. Khả năng khi có người thứ ba chen ngang. Mọi thứ thật không ngờ mềm yếu dễ vỡ tới như vậy.

Vũ Trần Linh đột nhiên phát hiện hai người họ thật ra thậm chí còn chưa cả hiểu rõ gì nhiều về nhau.

Có lẽ hai người bọn họ đi đến với nhau vốn dĩ là một sai lầm~

Thôi vậy hãy để thời gian xóa dịu tất cả đi!!! Vũ Trần Linh về mặt mệt mỏi suy nghĩ. Dù sao thì...

Ở đây cũng không phải là câu chuyện giống như trong phim Hàn Quốc không phải sao? Gặp nhau không hợp thì chia tay. Cũng rất bình thường thôi mà~ Cô gái nhỏ về mặt đáng chất suy nghĩ.

...

Kết thúc chương 58.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Một tấm hình

- Oa...! Có đông cảnh sát tập trung ở đây thật đó!!!

Arianna về mặt ngạc nhiên bật thốt lên. Lúc này cô nàng đang cùng với Nguyễn Trọng Lăng trên đường đi tới một nơi ngõ hẻm gồm toàn quán ăn trưa ở gần đường Tràng Tiền. Địa điểm tính ra cách vị trí Nhà hát lớn nơi sáng nay Thánh Gióng đáp xuống cũng không xa. Cũng chính là bởi vì hoàn cảnh phía trước cửa Nhà hát gần đó bị chiến đấu phá hoại tan hoang mà hiện tại xuất hiện không ít xe cảnh sát đỗ lại cấm đường.

- Ủa? Chẳng phải lúc này cô hẳn là đã lái xe đi qua nơi này rồi hay sao?

- Lúc này chẳng lẽ không gặp phải bọn họ à?

Nhớ tới vừa rồi đứng nơi cổng khách sạn từng nhìn thấy Arianna lái xe như tia chớp từ hướng này lao đến, Nguyễn Trọng Lăng về mặt không khỏi hiện lên nghi ngờ.

- Đầu có đau! Lúc đó Arianna còn tưởng rằng bọn họ lái xe tới chặn đường Arianna để phạt tiền đây này! Người ta lúc ấy vội vàng lái xe bay qua để chạy trốn. Làm sao mà có thời gian nhớ rõ được.

- Đến hiện tại Arianna mới biết hóa ra là không phải đuổi bắt người ta đấy!

Cô nàng về mặt tội nghiệp đáp lại.

- Sẽ không là trên đường cũng có cảnh sát đuổi theo muốn bắt cô đi?

Nhớ tới tốc độ đi xe của người nào đó, Nguyễn Trọng Lăng giọng điệu chắc nịch hỏi.

- Mà mà... Tất cả xe cảnh sát đuổi theo đều bị Arianna xa xa bỏ qua hết rồi á~

- Người ta mới sẽ không bị cảnh sát bắt lại đây này!!!

Arianna cười thật tươi đáp lời.

- Được rồi! Trước hãy ăn gì đã đi rồi tính. Chuyện xe cộ chúng ta nói sau~

- Phải rồi! Arianna, cô muốn ăn gì? Ở đây có phở bò, phở gà, cơm rang bò, cơm rang thập cẩm, bún chả, bún đậu, mì xào, bánh đa cua...?

Đã đi đến đầu ngõ, chứng kiến người người đông đúc đi lại y như thường lệ, nhìn qua giống như không hề bị chuyện xảy ra sáng nay ảnh hưởng. Trong lòng thở phào một hơi, Nguyễn Trọng Lăng cắt ngang lời của Arianna đồng thời lên tiếng hỏi.

- Ừm? Chọn cho Arianna giống như Lăng là tốt rồi~

Về mặt hoang mang khi nghe xong một đồng tên món ăn, Arianna hơi lăm suy ngẫm liền đưa ra lựa chọn.

- Tốt thôi!

- Chị ơi! Cho em hai xuất bún đậu!

Tìm một vị trí bàn trống ngồi xuống, Lăng theo thói quen kêu gọi món ăn.

- Được rồi! Bàn 13 hai xuất bún đậu!

Chị bán hàng vừa hô lên xong, ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía hai người bọn họ, đặc biệt là dừng lại ở trên người Arianna một quãng thời gian khá dài. Đây có lẽ cũng là bởi vì bộ đồ cô nàng đang mặc quá khác biệt đi.

Tuy rằng nơi này cách Trảng Tiền, Hồ Guom cũng không xa. Người nước ngoài, khách du lịch xuất hiện bình thường như cơm bữa. Khả năng một cô nàng mặc bộ đồ hầu gái kiểu Nhật, vốn chỉ có thể xuất hiện trong phim hoạt hình giờ thực sự xuất hiện ở ngoài đời thường vẫn là quá khiến người chú ý rồi.

Phải nói là từ lúc Arianna xuất hiện ở nơi cửa khách sạn cho tới khi đi tới nơi này, trên đường ánh mắt của mọi người hầu như đều đổ xô nhìn về phía hai người bọn họ vậy. So với lúc Nguyễn Trọng Lăng đi chung với Erica có lẽ còn nhiều hơn cũng không biết chừng.

- Ừm? Arianna này!

Một bên nhàn rỗi chờ đợi người mang lên thức ăn, Nguyễn Trọng Lăng về mặt chần chờ đột nhiên lên tiếng.

- Vâng?

Arianna ngẩng đầu nhìn về.

- Hừm! Cô và Erica sẽ không là chỉ có hai bộ đồ áo đầm đồ với bộ quần áo hầu gái này thôi đấy chứ? Tại sao lần nào tôi gặp hai người cũng đều đang mặc hai bộ đồ này vậy?

Cậu chàng về mặt tò mò nhỏ giọng hỏi.

- A!!! Cái này... cái này...

Arianna về mặt đột nhiên không khỏi hơi đỏ lên.

- Làm sao rồi?

Gặp đối phương thái độ khác lạ, đám người xung quanh ánh mắt cũng càng ngày càng nhiều chú ý về phía bọn họ, Nguyễn Trọng Lăng về mặt mắt tự nhiên nhỏ tiếng hỏi dồn.

- Cái này... là... trước kia tiểu thư yêu cầu như vậy đấy! Bởi vì... tổng bộ bên châu Âu thời tiết thường lạnh hơn nhiều vì vậy...

- Gần đây tiểu thư vừa mới quyết định lâu dài sống ở đây, trước đó Arianna còn chưa kịp chuẩn bị trang phục thích ứng với thời tiết ở Hà Nội.

Arianna giọng nhỏ xú giải thích, trong lòng đối với việc đối phương nghi ngờ mình chỉ có một bộ quần áo không khỏi hơi... không biết làm sao.

- À! Ra là vậy hả~

Cậu chàng nghe vậy gật gù gật gù đầu ra vẻ hiểu rõ. Ngược lại lời nói vừa rồi cũng chỉ là đề tiêu khiến thời giờ mà thôi. Vốn dĩ định mang đối phương tới đây vừa ăn vừa nói chuyện khả năng tới nơi này cậu mới thực phát hiện trong quán đông người như vậy, hai người họ lại bị nhiều người chú ý nhìn như vậy...

Chuyện mà cậu tiếp đó muốn nói có vẻ như cũng không thích hợp lắm để ở đây trò chuyện. Dù là nhỏ giọng giao lưu cũng không quá thuận tiện. Hừm! Tốt nhất vẫn là đợi đến khi trở lại khách sạn lại bàn vậy.

- Suất của hai anh chị đây!

- Ồ! Cảm ơn ~

- À! Cho thêm hai cốc trà đá nữa nhé!

- Vâng! Anh chị chờ chút~

Nhìn người bán hàng xoay người rời đi, Nguyễn Trọng Lăng ánh mắt nhìn về phía đối diện. Arianna đang tò mò nhìn suất bún đậu của mình bên trong khay. Nhìn qua có vẻ như là lần đầu tiên cô nàng được ăn những thứ này vậy. Khỏe miệng cười cười, cậu chàng lặng yên vươn tay tới giúp đỡ cô gái đánh nước chấm đồng thời nhỏ giọng nói rõ cách ăn. Đợi cho trà đá được mang đến, Arianna cũng đã hoàn toàn có thể tự mình dùng bữa được rồi. Bữa ăn của hai người bọn họ yên ổn trôi qua cho tới khi...

- Này! Mày có biết phía bên kia xảy ra chuyện gì không? Sao hôm nay đông cảnh sát giao thông đứng ở bên đó thế không biết ~

Âm thanh nói chuyện của một đám ba chàng thanh niên vừa mới vào trong quán hấp dẫn sự chú ý của Lăng.

- Ai mà biết được. Khả năng có thể là có diễn tập hoặc biểu diễn gì gì đó đi.

Một cậu thanh niên ngồi đối diện mặc áo thun trắng phía trước có in hình mặt đầu lâu, lên tiếng đáp thẳng.

- Không phải là diễn tập gì đâu. Nghe nói bên đó sáng nay vừa xảy ra khủng bố đấy!!!

Ngồi cạnh bàn của ba cậu bạn này là một vị nam giới tầm hơn ba mươi tuổi đang ngồi uống nước chè bỗng nhiên lên tiếng đáp lại. Dáng vẻ có lẽ cũng là khách quen của nơi này.

- Không phải đâu! Việt Nam mình mà cũng có gặp phải khủng bố hay sao???

- Bin Laden hết việc rồi à mà tới Việt Nam nghịch???

Thanh niên mặc áo thun trắng vừa nghe liền bật ngược hỏi lại.

- Đầu chi có riêng là khủng bố! Cả con đường Trảng Tiền cùng với một đám nhà cửa hai bên bờ hồ đều bị phá hoại tan hoang hết cả rồi. Nghe nói còn có nhiều ô tô xe máy bị đánh nổ lăm.

- Nếu không phải khủng bố thì còn là gì~

Người đàn ông trung niên giọng hàm hừ đáp lại.

- Mạnh mẽ như vậy?

Cậu thanh niên lên tiếng đầu tiên kinh ngạc. Trên người cậu ta mặc một bộ quần jean, áo sơ mi trắng. Dáng vẻ này cả ba cậu nhóc đoán chừng là sinh viên năm nhất, năm hai giống như Lăng hoặc có lẽ là học sinh phổ thông cũng không biết chừng.

- Không tin hỏi bà chủ quán ở đây là biết liền. Có phải hay không chủ quán?

Người đàn ông trung niên lớn tiếng hướng về phía đang chuyển đưa thức ăn chị chủ quán, lên tiếng hỏi.

- Ai mà biết được! Lúc ấy bên ngoài cứ nổ rầm rầm lên ấy. Sợ chạy còn chẳng kịp nữa là...~ Ai dám lại gần xem cơ chứ.

- À! Có thằng cu An lớn gan chạy ra ngoài xem đấy. Có gì hỏi thử nó xem.

Đối phương vẻ mặt như không đáp lại. Cậu chàng tên An vừa nhắc tới kia đồng thời cũng là cậu nhóc đứng trông xe ở bên ngoài.

- Em cũng không rõ lắm. Mà quái lạ thật đấy! Em nhớ lúc ấy rõ ràng lúc ấy chạy ra bên ngoài xem thấy cái gì gì đó rồi. Cơ mà bây giờ lại không thể tài nào nhớ được bên đó là xảy ra chuyện gì thể mới kì.

- @^%##@&*##(@\$%^@

An vẻ mặt mê man đáp lại. Tiếp đó đám người mồm năm miệng mười nói chuyện xảy ra bên kia. Đa số tin tức ngoại trừ cảnh tượng đổ nát bên đó cũng chỉ là suy đoán này suy đoán nọ mà thôi. Hoàn toàn không có bất kì người nào nhớ được chính xác đã từng xảy ra chuyện gì. Thật giống như trí nhớ vào đoạn thời gian đó đã bị chỉnh sửa qua vậy.

Nguyễn Trọng Lăng vừa ăn vừa không ngừng yên lặng lắng nghe mọi người nói chuyện. Cuối cùng tổng kết lại rút ra kết luận. Có vẻ như tin tức của cậu đúng như những gì Erica đã nói... người bình thường là không có cách nào hiểu biết được rồi.

Có lẽ cũng chỉ cần lo lắng tới đám người, tổ chức có siêu năng lực kia thôi là được! Lăng trong lòng âm thầm nghĩ.

...

Cũng ngay trong lúc Nguyễn Trọng Lăng và Arianna nhàn hạ dùng bữa trưa, ở vô số nơi trên thế giới này... Thật nhiều người bữa trưa hôm nay không thể ăn ngon. Dù cho là chưa tới giờ ăn đi nữa~

Một tòa nhà nào đó, Los Angeles, California, USA- Mỹ...

- Vị Diệt Thần Sư thứ bảy xuất hiện???

- Gisson, này không phải là chuyện gì buồn cười lắm đâu!!!

Một vị trung niên da trắng mặc quần phục ánh mắt nhìn chằm chằm chàng thanh niên cấp dưới đang đứng trước mặt mình, vẻ mặt khó chịu nói chuyện.

- George chỉ huy! Tôi không nghĩ đó là một câu chuyện có thể nói đùa được~

Gisson vẻ mặt cũng không lấy gì làm tốt đẹp đáp lại. Chết tiệt thật! Vị chỉ huy khốn kiếp này của hắn ngoại trừ suốt ngày lẫn lộn trong đám yêu tinh Hollywood kia ra chẳng lẽ không còn biết chuyện gì khác nữa hay sao.

A ha, được rồi! Một vị mà có thể mạnh mẽ chuyển dời trụ sở bí mật của bộ đội đặc chủng từ sa mạc bí ẩn trở về Hollywood để ẩn dấu. Hắn mới sẽ không tin cái gì ma quỷ lý do trụ sở đặt ở thành thị lớn càng bí mật hơn đâu!

- Được rồi! Vậy vị Diệt Thần Sư tôn kính lần này của chúng ta hiện tại đang ở đâu nào???

Vị quan chỉ huy có cái tên George nghe vậy cũng không khỏi ngòai thẳng lại tư thế, bắt đầu muốn kiểm tra tư liệu. Tuy rằng ở Mỹ cũng có một vị bí ẩn Diệt Thần Sư thế nhưng đối phương lại luôn không hề dính líu gì tới chính trị cũng như các tập đoàn tài phiệt kinh tế. Ngược lại vị Diệt Thần Sư này của họ luôn hành động giống như đám siêu anh hùng ngu ngốc trong phim ảnh và truyện tranh. Có điều đám chính khách nhà trắng ngược lại rất ưa thích điều ấy~

Thế nhưng George cũng sẽ không cho là những vị Diệt Thần Sư khác trên thế giới cũng sẽ ngu ngốc như vậy. Sức mạnh của một vị Diệt Thần Sư đã được thể hiện quá rõ qua biết bao nhiêu năm nay. Một đất nước một khi xuất hiện Diệt Thần Sư... quan hệ ngoại giao cũng như quân sự đối với nó cũng nhất định là phải cải thiện đấy.

Nhớ tới hai năm trước vị diệt thần sư thứ sáu Salvatore Doni xuất hiện ở Ý...

Tốt thôi~Từ đó nhân dân Ý của chúng ta liền có tiền để tu sửa bảo trì tháp nghiêng Pisa rồi...! Địa vị của Ý trên trường quốc tế cũng từ đó mà được nâng cao lên hẳn. Hay hoặc như sự tồn tại của vị giáo chủ mạnh mẽ nào đó ở Trung Quốc. Quốc gia rộng lớn với hơn một tỷ dân ấy cũng từ đó liền bắt đầu kiêu ngạo lên rất~

Hiện tại không biết liền là đến phiên quốc gia nào đây!!! George chỉ huy trong lòng không khỏi nổi lên bồn chồn.

Một sấp tài liệu được đưa lên trên bàn làm việc của hắn, George ánh mắt rất nhanh nhìn xuống. Một bức hình lớn được đặt nổi bật ngay trên cùng. Trong hình, một cậu thanh niên trẻ tuổi đang đứng trên nóc một tòa nhà thương mại. Dáng vẻ hơi ngửa đầu nhìn lên bầu trời. Ánh mắt sâu thẳm, nét mặt cười mỉa thật giống như là phát hiện ra mình vừa mới bị chụp hình vậy. George ánh mắt lại lướt xuống. Một hàng chữ nổi được tô đậm ghi chú ngay bên dưới.

- Diệt Thần Sư thứ bảy- Nguyễn Trọng Lăng, 18 tuổi. Quốc tịch Việt Nam!

Tốt thôi! George đột nhiên nhớ tới đất nước nào đó hình chữ S và tranh cãi biển đảo với Trung Quốc suốt những năm gần đây.

Mà mà... Có vẻ như chuyện càng ngày càng thú vị hơn rồi đây~

Tổng thống thân yêu của chúng ta có lẽ nên gửi điện chúc mừng chính phủ Việt Nam chứ nhỉ?

Há! Vậy liền khoái trả quyết định như thế rồi~

...

Kết thúc chương 59.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Các nơi phản ứng

Châu Âu, nước Anh, trong một trang viên riêng biệt nào đó vốn chỉ dành cho thành viên quý tộc hoàng gia...

- Công chúa Alice, đây là tài liệu khẩn cấp chúng ta vừa mới thu được!

- Ô! Vất vả người rồi Ericson~

Lên tiếng đáp lời là một cô gái có đôi mắt màu xanh lá cây. Một mái tóc dài màu vàng bạch kim, phía sau được chải bông lên rồi xõa tung xuống dưới một cách khá là đặc biệt. Cô ấy mặc trên mình một bộ váy đầm quý tộc màu đỏ. Chính giữa ngực và cổ là một dải nếp gấp cúc áo màu trắng rẽ đều sang hai bên. Hai bên tay tương tự là hai chiếc vớ trắng phủ ren giống như các quý bà thời xưa thường hay sử dụng. Lịch thiệp mà tao nhã~

Về mặt của cô ấy lúc này mơ màng dường như người mệt mỏi chưa tỉnh ngủ. Thân hình ngồi trên chiếc ngai vàng lớn đặt ngay chính giữa căn phòng, buồn bực đưa tay tiếp nhận lấy xấp tài liệu mỏng vừa được đưa tới.

- Được phục vụ cho ngài là vinh hạnh của tôi, thưa công chúa~

- A a a...! Thật là tuyệt mỗi khi luôn được nghe những lời như thế này vào buổi sáng!

Hai mắt khẽ híp lại cười cười nhìn người nữ trợ lý vốn là hoa hậu xuất thân đang đứng trước mặt mình, Alice thoáng lầy lại tinh thần. Bắt đầu chính thức

quan sát thông tin trong tài liệu cô vừa mới nhận được.

“Sáng nay, từ 9h30 tới 10h tại Hà Nội (thành phố thủ đô của Việt Nam- khu vực Đông Nam Á) đã xuất hiện hư hư thực thực tung tích của vị Diệt Thần Sư thứ bảy cùng với đối thủ của ngài (qua tìm hiểu được nhận định là một vị dị thần mang tên Thánh Gióng của người Việt). Chiến đấu tiến hành đến cuối cùng, vị Diệt Thần Sư thứ bảy thuận lợi tiêu diệt dị thần Thánh Gióng (thu được quyền năng không rõ).”

Từng bức từng bức ảnh xa gần trái phải các kiểu chụp lại hình dáng của Nguyễn Trọng Lăng được đặt ngay mặt trên xấp tài liệu. Alice hơi hơi làm liếc qua liền tiếp tục nhìn xuống thông tin bên dưới.

“Trong cả quá trình chiến đấu đặc biệt phát hiện sự có mặt của Erica Blandelli- biệt danh Máu đỏ ác ma (đại hiệp sĩ, thiên tài thanh thiếu niên của tổ chức Thập tự giá Đồng Đen- Italia). Từ hành trình di chuyển của đối phương, nghi ngờ cả hai người bắt đầu có liên quan từ thời điểm xuất hiện cơn bão bí ẩn ngoài biển Đông cách đây hơn một tuần.

Sơ yếu thông tin:

Tên thật: Nguyễn Trọng Lăng. Giới tính: Nam. Dân tộc: Kinh. Tuổi: 18

Nghề nghiệp: Hiện đang là sinh viên trường đại học XYZ, tại địa chỉ số XX, đường YY, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội.

Dị thần đã từng đánh bại: Thánh Gióng (đã xác định), Dị thần liên quan về biển, giông tố (chưa xác định)

Quyền năng hiện có: chưa xác định.

Phương thức chiến đấu: Bắn tên, Guom ngắn cận chiến.

Thế lực liên quan: Thập tự giá Đồng Đen- Italia (chưa xác minh)

Thân nhân: ^#^*(\$^%^#%\$#

Hoàn cảnh trưởng thành: ^%#@#@##@#&#*(&*@^@

...

- Chỉ có ngần này thông tin thôi sao?

Alice lông mày hơi nhíu lại lên tiếng hỏi.

- Rất đáng tiếc hiện tại chỉ có như vậy thôi thưa công chúa~

- Đa số hình ảnh và thông tin mà chúng ta nhận được cũng là từ chính quyền Bắc Mỹ chủ động chia sẻ. Dù sao thì trước đó cũng không có người nào nghĩ tới Đông Nam Á lại có thể xuất hiện một vị tân Vương.

- Muốn có thông tin chi tiết hơn chỉ có thể chờ đợi đám người vừa mới được phái đi tìm hiểu tin tức lần nữa tổng hợp lại~

Nữ trợ lý Ericson hơi hơi khom mình thận trọng đáp lời.

- A a a...! Như vậy hiện giờ cứ tạm thời giữ nguyên thái độ như trước cũng tốt. Đợi cho tới khi có thông tin cụ thể hơn, chúng ta sẽ bàn bạc lại về việc xử lý giao tiếp với vị Vương mới và lãnh địa của ngài ấy như thế nào.

- Tốt rồi! Liền cứ quyết định như thế đi~

- Còn chuyện gì khác nữa không Ericson?

Vị công chúa mang tên Alice khuôn mặt tỏ vẻ mệt mỏi lên tiếng.

- Đã không còn chuyện gì khác rồi thưa công chúa~

- Há!!! Cuối cùng cũng kết thúc rồi hả? Như vậy tiếp theo đó Alice

muốn nghỉ ngơi một chút chút nhé~

Vẫy vẫy tay đuổi đi vị nữ trợ lý của mình, Alice hai mắt chợt nhắm lại. Tiếp theo đó cả cơ thể của cô nàng lập tức tan biến trong không khí dường như chưa từng tồn tại vậy. Cũng chỉ có những người biết chuyện nhìn thấy tình cảnh này mới có thể hiểu được. Thân thể của công chúa Alice vừa rồi thật ra chỉ là con rối ảo ảnh do công chúa Alice tạo ra để xử lý công việc hằng ngày mà thôi. Bản thân thực sự của cô nàng thật ra còn chưa hề rời khỏi giường.

Dù rằng theo lời đồn đại thì bởi vì bản thân sở hữu năng lực tâm linh quá mạnh mẽ dẫn tới công chúa Alice thân thể vô cùng suy yếu, thường xuyên phải nằm gục trên giường để nghỉ ngơi. Và tất nhiên cũng có một số ý kiến khác thì cho rằng Alice không dùng bản thân xuất hiện đơn giản chỉ là vì cô ấy... lười không muốn tỉnh dậy.

Tất nhiên thực hư thế nào không phải là ai cũng có thể biết rõ~

Có điều mọi người tất cả đều nhất trí cho rằng công chúa Alice sở hữu năng lực vô cùng mạnh mẽ. Cô được mệnh danh là Máu trắng nữ vu (nữ tế tự), Đệ nhất ma nữ (phù thủy)...vv. Thậm chí cô được cho là có đủ sức mạnh để đối đầu không phân thắng bại đối với một vị Diệt Thần Sư khác của châu Âu là Hắc hoàng tử Alec- kẻ đứng đầu của tổ chức Royal Arsenal (vũ khí hoàng gia) luôn chống đối với hiệp hội pháp sư Witenagemot (được thành lập từ thế kỉ XIX trong thời đại Victoria) hiện tại do Alice kế thừa dẫn dắt.

Và dù có thế nào đi chăng nữa thì sự xuất hiện của vị Diệt Thần Sư thứ bảy cuối cùng cũng đi theo lưu truyền thông tin mà lan chuyển ra khắp cả thế giới này. Các tổ chức lớn trên thế giới cũng bởi vậy mà nhộn nhịp gửi mật thám tới Việt Nam để điều tra tìm hiểu hư thực vậy.

Thế cuộc cũng bởi vì thế mà trở nên sóng gió không thể lường trước được!

...

Hà Nội, Việt Nam, 12h30...

Địa điểm: một tòa nhà nào đó biệt thự sang trọng tại Hà thành...

- Renggg!!! Rengggg!!! Renggggg!!!

- A lô tôi Nguyễn TXX DXXX xin nghe!

- @#^%#@&*^&*@#@#%\$&*(

- Các anh đang nói cái quái quỷ gì vậy??? Làm sao tôi chưa bao giờ nghe nói tới những chuyện đó???

- %o^^@#@%o^#%o^#*(%o^#%o^

- Được rồi! Lập tức đến văn phòng đợi tôi. Chúng ta cần trực tiếp gặp mặt nói chuyện!!!

- Tut... tut... tut...~

- Sao vậy anh?

- Không có gì! Anh có việc đi trước. Em cứ ăn cơm trước đi!

Chỉ một chốc lát sau, tiếng ô tô nổ vang nơi gara tòa nhà. Người rất nhanh đã bỏ đi khuất bóng. Sự ảnh hưởng thế nhưng chỉ vừa mới bắt đầu~

...

Tầng 10, khách sạn Hilton, Hà Nội...

- Đùa chứ??? Em nói bên ngoài gần đây xuất hiện rất nhiều dị thần???

- Dị thần không phải mỗi khi xuất hiện đều có thể ẩn náu đi không cho người khác tìm thấy được hay sao???

Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt không thể tin nhìn về phía Arianna(Anna) thốt lên. Hai người sau khi đồng hành xử lý xong bữa trưa ở bên ngoài hiện tại bắt đầu ở trong khách sạn nói chuyện. Nguyễn Trọng Lăng vốn dĩ lên tiếng hỏi lý do Erica tại sao đột nhiên rồi đi gấp như vậy khả năng cậu chàng trước đó bắt ngờ lại nghe được Anna phàn nàn về chuyện dị thần đột nhiên xuất hiện quá nhiều.

- Em nói thật đó! Đúng là bình thường dị thần có thể ẩn mình không cho người bình thường thậm chí cả ma thuật sư cũng không thể phát hiện bản thân. Thế nhưng không hiểu sao ở Việt Nam chuyện đó lại không có xảy ra a!

- Lần trước em và tiểu thư đi thuyền ra biển Đông tìm hiểu cơn bão sau khi trở về liền bắt đầu cảm nhận được sự tồn tại của dị thần rồi.

Anna vẻ mặt tội nghiệp đáp.

“Chẳng lẽ là bởi vì thần linh Việt Nam không có kết nối mạng internet với phương tây thế giới??? Không có biết mỗi khi xuất hiện đều phải ấn dấu chính mình???”

“Cũng không đúng lắm sao? Lịch sử bao nhiêu năm trôi qua như vậy, nếu dị thần mỗi lần xuất hiện ở Việt Nam đều không ấn dấu vậy hẳn là nước ngoài phải có người phát hiện ra từ lâu rồi chứ? Có phát hiện vậy phải có giao lưu. Mà đã từng có giao lưu... Vậy tại sao tới tận bây giờ vẫn còn có chuyện không ấn dấu như vậy xuất hiện?”

“Chẳng lẽ trước đây Việt Nam liền chưa từng xuất hiện qua cái gọi Dị thần???”

“Hừm! Mà nói tới thì Dị thần nguồn gốc chính là từ châu Âu. Nếu có bởi vì vậy mà xuất hiện muộn ở châu Á cũng không phải không thể lý giải!”

“Thế nhưng chẳng lẽ trước đó Việt Nam thì không có thần linh rồi???”

“Haizzz! Càng ngày càng rắc rối khó nghĩ!!!”

Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên sực nhớ tới lần đầu tiên mình gặp mặt Rùa Thần. Có vẻ như... trước đó Rùa thần cũng không có từng gặp qua cái gọi là Diệt thần sư các kiểu. Nói vậy không chừng Di thần và Diệt thần sư khái niệm vốn là từ thời điểm đó bắt đầu liền mới xuất hiện ở Việt Nam thật. Nếu không Rùa Thần sao có thể dễ hấn dễ dàng giết chết như thế.”

“Ừ! Có lẽ bởi vì thế mà bọn họ hiện tại cũng không biết rằng mình đã bị phát hiện, bị săn đuổi. Cũng không phải ai cũng nhát gan sợ phiền phức, rùa rụt cổ như cụ Rùa nhà ta vừa chui ra liền chui về ngay không phải?”

Chỉ là... nghi thức kia không phải là chỉ gọi mỗi Rùa thần xuất hiện không thôi sao??? Tại sao lại xuất hiện nhiều dị thần khác là thế nào? Chẳng lẽ là nghi thức đó một khi mở ra liền không thể đóng lại???

Nguyễn Trọng Lăng càng nghĩ càng cảm thấy bất an lo lắng. Đồng thời trong lòng cũng nổi lên kì lạ máu nóng, ham muốn chiến đấu các kiểu. Trước đó sau khi đánh bại Rùa thần bởi vì năng lực chiếm được không ra sao cả cộng thêm sợ hãi khi phải thực sự chiến đấu với thần linh (chủ yếu là sợ chết). Tóm lại đối với việc lần nữa mở nghi thức triệu hồi thần linh cậu thật đúng không có mấy ham muốn. Khả năng tới hiện tại...

Có vẻ như cậu cũng không phải không có sức chiến đấu không phải sao?

Có lẽ trước khi Erica về tới Việt Nam, cậu hoàn toàn có thể một lần nữa tiến hành triệu hoán dị thần để chiến đấu mới được. Dù sao thì dường như hiện tại chuyện cậu trở thành Diệt thần sư đã lan truyền ra ngoài rồi. Không lâu sau đó cũng không biết sẽ phải đối mặt với những tình huống gì. Biện pháp an toàn nhất vẫn là cướp lấy mấy cái quyền năng để phòng thân đi thôi.

Tuy rằng mỗi lần chỉ có thể cướp được tùy cơ một loại năng lực, khi chiến đấu một thời điểm cũng chỉ có thể sử dụng một loại quyền năng... Thế nhưng càng nhiều quyền năng chiến thuật sẽ lại càng đa dạng mà không phải sao?

Tóm lại khoái trá quyết định như thế đi! Tối nay bạn thân đây liền một lần nữa làm trận Thần chiến mới được.

Ừm? Nếu lại gặp được Rùa thần có khi không cần đánh nhau cũng có thể chiến thắng cũng không biết chừng.

Nguyễn Trọng Lăng vừa nghĩ tới đây vẻ mặt không khỏi cười mĩa.

Thời gian đã là 12h45 rồi...

Buổi học chiều nay biết là đi hay nghỉ nhỉ??? (Một vấn đề thâm trầm v~ vậy!!!)

...

Kết thúc chương 60.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Câu chuyện về Quỷ Vương

Trong gian phòng, Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên nhớ tới mình vẫn còn có không ít chuyện cần phải hỏi thăm đây. Cậu chàng vì vậy nhanh chóng tạm dừng lại lung tung suy nghĩ, quay về phía Arianna lên tiếng.

- Đúng rồi! Cô có biết tại sao Erica lại gặp phải dị thần truy đuổi theo không thể?

- Bị dị thần truy đuổi? Tiểu thư trước đó có bị dị thần truy đuổi sao???

- Thôi chết rồi! Chẳng lẽ là bởi vì bị dị thần truy đuổi nên tiểu thư mới phải như vậy vội vã trở về??? Này... này biết làm như thế nào cho phải a???

- Tiểu thư có thể sẽ chết đó!!!

Anna vẻ mặt mơ mơ hồ hồ ngạc nhiên hỏi ngược lại. Nói nói về mặt dần dần không khỏi sốt sáng hấn lên.

- Aích!!! Chẳng lẽ sáng nay Erica không đi cùng với cô hay sao?

Lăng rất không nói gì nhìn biểu hiện của cô nàng hầu gái trước mặt.

- Không không! Sáng nay... Erica tiểu thư yêu cầu Arianna lái xe mang đi rồi khỏi Hà Nội. Nói rằng... nói rằng có thật nhiều thật nhiều người muốn quấy rối gây sự. Tiểu thư... Erica tiểu thư muốn tới đó trấn áp lại bọn họ.

- Sau đó... sau đó Arianna mang tiểu thư đến nơi, bởi vì bản thân an toàn liền bị tiểu thư đuổi trở về rồi~

- Tiểu thư sẽ không có chuyện gì chứ??? Nếu ngài ấy bị dị thần truy đuổi theo vậy phải làm sao bây giờ? Nơi này cũng không có ai có thể địch lại dị thần cả???

Arianna vẻ mặt lo lo lắng lắng đứng dậy đi qua đi lại.

- A...! Việt Nam không phải cũng có một vị Diệt Thần Sư sao? Để cho anh ta tới đánh bại vị dị thần kia là được rồi~

Trong lòng như hiểu như không, Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt có chút ngưng ngưng lên tiếng nhắc nhở. Trong lòng thầm than đối phương chẳng lẽ không biết bản thân đây chính là Diệt Thần Sư hay sao? Chẳng lẽ Erica lại không có nói ra mọi chuyện đối với cô nàng này? Nếu không đáng về, thái độ hiện tại cũng quá giả dối~

- Diệt... Diệt... Diệt Thần Sư???

- Ôi không! Nơi này tại sao lại có quý vương đáng sợ như vậy tồn tại cơ chứ??? Hức hức...~ Arianna mới không muốn bị Quý Vương ăn hết đây!!!

Arianna hai mắt đỏ hoe như muốn khóc lên.

-Ặc...! Sẽ không nghiêm trọng như vậy đi?

- Diệt Thần Sư không phải cũng là người mà thành hay thôi sao??? Làm gì có thể ăn người được hay cơ chứ~

Cậu chàng cười xoa đáp lại. Trong lòng đau đáu rau muống, đây là chuyện quái quỷ gì gì thế này~

- Không đúng! Quý Vương đáng... đáng sợ lắm đó!!! Hơn nữa... đừng như vậy nói về bọn họ! Bị bọn họ biết được là sẽ bị chết đấy~

Arianna vẻ mặt run run sợ sệt nói. Giọng nói đi tới cuối cùng thậm chí càng ngày càng thấp nhỏ tí xíu vậy.

“Lạy hôn! Hiện tại liên đã biết rõ rồi có được hay không?”. Cậu chàng vẻ mặt rất không mấy quan tâm lạnh lùng im không nói. Thái độ rõ ràng là không tin tưởng những gì cô nàng vừa nói rồi~

Phía bên kia, đối với vị thiếu gia mới được xếp đặt cho mình chăm sóc này Arianna tương tự cũng buồn bực cực kì. Thật đúng là không biết thì không biết sợ. Có điều cũng không trách được đối phương. Cũng chỉ có người bình thường như cô sau khi tiếp xúc với bản chất của thế giới này xong mới có thể biết rõ những Diệt Thần Sư, Quý Vương...vv kia là như thế nào đáng sợ tồn tại.

Ừ! Arianna đúng là một người bình thường. Hoàn toàn không có cái gọi là phép thuật gì gì đó cả. Cô thật ra cũng chỉ là giống như không ít người bình thường khác vô tình bị thuê để trở thành hầu gái làm việc hoặc phục vụ cho tầng lớp sở hữu năng lực siêu nhiên như Erica mà thôi.

Dù sao thì đối với những tồn tại mạnh mẽ như Erica, người hầu thân cận bên cạnh càng là người bình thường vậy liền càng dễ khống chế, đảm bảo tính bí mật và không lo lắng bị phản bội. Hơn nữa nói trở lại người có siêu năng lực thường cũng nhất định sẽ không đi làm những việc như người hầu kẻ hạ đó không phải sao~ Không hề hào mệnh của ta do ta không do trời đã là tốt đẹp lắm rồi. Muốn bọn họ giống như hầu gái, nam đưa ở phục vụ cũng quá không thể tin tưởng điểm!

Tiếp xúc nhiều với thế giới của người của thế giới phép thuật thế nhưng Arianna cũng không có khả năng phân biệt được người thường và người có siêu năng lực. Cô chỉ có thể đơn giản phân biệt hai loại người này bằng thái độ bên ngoài của họ mà thôi. Và đối với người thân thiện mời cô đi ăn trưa như Nguyễn Trọng Lăng mà nói... Arianna lúc này hiển nhiên cũng chỉ cho rằng Nguyễn Trọng Lăng đơn giản là một vị thiếu gia nhà giàu gì gì đó ngày thơ vô số tội tình cơ liên quan tới tiểu thư của mình thôi.

Dù sao thì bọn họ bây giờ đang ở tại một đất nước mới. Như thường lệ để hoạt động tốt không thể không kết nối một chút liên hệ đối với tầng lớp quyền quý chính quyền ở nơi này. Khác lạ có lẽ chỉ là lần này có vẻ quá mức thân cận điểm. Vậy mà muốn cô tới chăm sóc thường ngày cho đối phương.

Và vì để cho công việc chăm sóc người của mình có thể hoàn thành tốt đẹp, Arianna không thể không một lần nữa tí mỉ phở cập lại tri thức cho đối phương rằng thế giới thực sự này là như thế nào như thế nào nguy hiểm vậy~

Nguyễn Trọng Lăng ban đầu tuy rằng đối với những điều Arianna nói tới rất không có hứng thú gì. Khả năng nghe nghe một lát cậu không khỏi thay đổi hoàn toàn thái độ.

Nói tới không thể không nhắc lại hồi xưa cậu cũng đã từng cùng với Erica nói chuyện về thông tin thường thức của thế giới này. Khả năng chớ quên thân phận của Erica thực chất là gì.

Tuy rằng một ma nữ như Erica so ra kém với Diệt Thần Sư như Nguyễn Trọng Lăng thế nhưng nếu như thân phận của bọn họ được sắp xếp trong một triều đình... Vậy cậu chàng chính là vĩnh viễn đức vua, Erica dù gì cũng có thể xếp vào hàng quan lớn trong triều. Thế nhưng Arianna lại chỉ có thể làm một thứ người dân bình thường mà thôi.

Và cũng bởi vì vậy thế giới trong mắt một vị vua, trong mắt một vị quan lớn cùng trong mắt một người dân bình thường là hoàn toàn khác nhau đấy. Đức Vua cả đời không ra khỏi cửa không biết được chuyện thiên hạ, thế nhưng nếu chỉ nghe qua những gì quan lớn miêu tả vậy nhất định là sẽ thiếu sót rất nhiều rồi. Cũng chỉ có tăng thêm cái nhìn của kẻ dân thường sau đó có lẽ mới có thể lĩnh ngộ được tương đương hoàn thiện vậy.

Diệt Thần Sur... Rất mạnh mẽ một dạng tồn tại!

Sự xuất hiện của họ đã trải qua lịch sử tương đối lâu đời, thậm chí là khởi nguồn của vô số truyền thuyết, sự kiện lịch sử. Là những con quỷ không hơn không kém làm vô số người vừa ngưỡng mộ lại vừa sợ hãi vậy.

Giống như những gì một vị pháp sư nổi tiếng người Ý thế kỷ 19, Alberto Ricardo đã từng nhắc tới

“.....Gửi tới những ai đã thực hiện được những điều không tưởng này, tôi xin được trao tặng cho họ danh hiệu Campione – Diệt Thần Sur...

Một số người sau khi đọc qua dòng chữ này, một số sẽ tin rằng tôi đã cường điệu hóa danh hiệu đó và cau mày. Trong khi một số sẽ nghĩ rằng tôi đang bịa đặt nên những điều vô nghĩa.

Thế nhưng, tôi muốn nhấn mạnh một lần nữa.

Một Campione – một Diệt Thần Sur – là người thống trị tối cao!!!

Vì họ có thể giết được một vị thần, họ có thể sử dụng thứ sức mạnh cấm kỵ, những quyền năng của thần linh.

Một Campione – một Diệt Thần Sur – là một vị chúa tể.

Vì quyền năng của vị thần bị giết nằm trong tay của họ, thế nên họ thống trị tất cả chúng sinh trên Trái Đất này.

Một Campione – một Diệt Thần Sur – là quỷ dữ.

Vì tất cả người thường, không một ai có thể có sức mạnh sánh với sức mạnh của họ! Sức mạnh của Thần linh!!!”

Và trên thế giới này nếu như có lời ca ngợi kính sợ vậy đương nhiên cũng có những lời phi báng đe dọa giống như những gì hồng y giáo chủ Antonio Tebes đã từng nhắc đến trong lá thư gửi tới Vatican đầu thế kỉ 20.

“Chúng là những kẻ dám chống đối lại với cả Chúa trời. Sử dụng những thứ trí thức đáng nguyên rủa của quỷ dữ, của đám pháp sư mông muội vô tri... Chúng nhận được danh hiệu “Vua của tất cả các vị Vua”.

Và giống như cái tên mà các ngài có lẽ đã và đang được nghe đến không ít thì nhiều.

Campione – Diệt Thần Sur – là đứa con hoang của Epimetheus. Một con quỷ dữ!!!

Đáng tiếc, những người thường như chúng ta không thể chống lại được bọn chúng.

Những người có thể chống lại chúng chỉ có thể là... những Diệt Thần Sur khác, những thiên thần của Đức Chúa trên Thiên đàng, và lũ tà thần đáng nguyên rủa.....”

Sự tồn tại của họ ảnh hưởng tới thực tế sâu sắc giống như một trong các ghi chú của Hội đồng Nguyên lão, Văn hóa dân gian của Dalmatia, Croatia về một câu truyện dân gian đã từng được lan truyền rất rộng.

Chuyện kể rằng:

“Vào một ngày, con sói xấu xa đã cố gắng đột nhập vào lâu đài của vua lợn.

- Oa, đã thật lâu kể từ khi ta đến một nơi tráng lệ như thế này. Các chú heo con đáng yêu, xin hãy để ta đi vào lâu đài của các người. Ta sẽ không làm gì xấu cả đâu.

- Không! Hoàn toàn không! Chúng tôi sẽ đưa cho ngài bất cứ điều gì ngài mong muốn. Chỉ xin ngài hãy tha cho chúng tôi đi mà...~

Nhà vua trả lời con sói, van xin kẻ bên ngoài với một giọng nịnh hót ngon ngọt. Bởi vì vị vua khôn ngoan biết rõ rằng con sói một khi vào phòng nhất định sẽ nói không giữ lời vậy. Nó hèn mọn mong muốn cầu xin chỉ mong có thể thoát khỏi thứ tai ách này~

- Ta không muốn gì cả! Ta chỉ muốn vào lâu đài mà thôi~ Nếu như các người không cho phép ta vào mà nói... Rất đáng tiếc, ta sẽ chọn những cách khác vậy. Các người muốn thử không hả?

- Xin hãy dừng lại đi! Xin hãy dừng lại! Miễn là chúng tôi không cần phải cho ngài vào, chúng tôi sẽ làm bất cứ điều gì có thể!

Lờ đi vua lợn và sự tuyệt vọng của ông hay những lời khóc lóc cầu xin tha thứ, con sói xấu xa thờ ra thật sâu. Chỉ khoảnh khắc sau đó, hơi thở của con sói đã trở thành một cơn lốc xoáy to lớn thổi bay đi tất cả lâu đài của vua lợn. Lâu đài được làm từ nhiều viên gạch to và nặng lại bay đi tựa như một đám

bông gòn.

Và chỉ cần như thế, con lóc dần biến thành một con bão lớn, nhẹ nhàng thổi bay đi mất tất cả mọi thứ xung quanh lâu đài.

- Ô! Hãy nhìn xem! Hãy nhìn xem!!! Không phải giống như ta vừa nói rồi sao?

- Người nên bình tĩnh cho ta đi vào lâu đài. Đây coi như một bài học để cho đám ngu muội vô tri kia biết rõ không bao giờ được chống đối lại ta một lần nữa. Tất cả nên như vậy mới đúng, không phải sao?

Con sói xấu xa lên tiếng cười chế nhạo vô tri vua lợn như vậy đây.”

Truyện ngụ ngôn kể trên đã được cho rằng bắt nguồn từ những câu chuyện dân gian ban đầu là "Con chó sói và bầy cừu" hay "Con chó sói và ba chú heo con". Nhưng có một giả thuyết táo bạo khác về nguồn gốc của huyền thoại này.

Rằng trong năm 1854, Quý vương Dejanstahl Voban đã từng sử dụng Quyền năng bão tố khét tiếng của mình (Sturm und Drang) đưa cả thành phố cảng Zadar vùng Dalmatia đến bên bờ vực hủy diệt. Một số nhà nghiên cứu tin rằng, qua quá trình nhiều năm, ký ức về thảm kịch này đã ảnh hưởng đến các câu chuyện dân gian trên.

- Nói như vậy, Diệt Thần Sư tất cả đều là vui buồn thất thường... cực kì nguy hiểm rồi???

Nguyễn Trọng Lăng hai mắt lóe lóe hơi. Vừa rồi để chứng minh luận điệu của mình, Arianna không chỉ kể rõ thế giới này tồn tại phép thuật, quý dữ, người có siêu năng lực mà còn đặc biệt nói về Diệt Thần Sư. Và quan trọng nhất là sự nguy hiểm của họ mà nhân vật đại biểu mang cái tên Hầu tước Voban, một vị cô lão Diệt Thần Sư đã sống hơn 300 tuổi, máu lạnh, cô độc và vô tình. Ủ? Mười phần mười một kẻ thích làm gì thì làm và coi mạng người như cỏ rác vậy!!!

- Đúng vậy đúng vậy!!! Chính là như vậy đây!!!

Arianna gật đầu lia lịa, miệng thờ phào một hơi, một bộ dáng cuối cùng người tên ngu ngốc này cũng hiểu~

- Được rồi! Dù sao thì đối với một người châu Á bình thường như tôi cũng không thể dính líu tới những thứ kia không phải sao?

- Mà Erica nói cô từ giờ phụ trách vấn đề thường ngày của tôi phải không???

Tạm thời còn không có quá nhiều hứng thú đối với những Diệt Thần Sư khác, Nguyễn Trọng Lăng hiện tại chủ yếu ý nghĩ vẫn là tăng lên thực lực của mình đã thì hơn. Tiếp theo sau đó dù cho có là Quý Vương, Hầu Vương các kiểu đi tới hản cũng không sợ. À ha! Cũng không thể quên một vị Diệt Thần Sư giáo chủ nào đó ở Trung Quốc được. Tóm lại nhanh nhanh chuẩn bị đồ đạc tiến hành nghỉ thức thôi.

Hừm! Như vậy buổi học chiều nay liền khoai trá bùng luôn vậy~

Trước đó bạn thân cũng có thể tranh thủ một chút thời gian nghiên cứu quyền năng mới thu được của mình. Không biết chừng tối nay có thể sẽ là một trận đại chiến hung hiểm lắm chứ đừng đùa!!!

Ủ! Liên khoai trái quyết định như vậy đi!!!

Bây giờ là 13h10. Thời gian hản có lẽ cũng tương đối đầy đủ rồi~

...

Kết thúc chương 61.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Vạn sự đã chuẩn bị đầy đủ

Máu gà vài lít để vẽ bùa chú. Tro than cả bao tải để rắc lên trận pháp. Một đồng vật phẩm linh kiện linh tinh như đá cuội, vỏ sò, rễ cây tang bạch bì, vỏ cây dâu, rom khô tạo bù nhìn, nụ hoa dâm bụt...vv. Lại sau đó là thủ lợn, hoa quả tươi, gà luộc, trứng gà sống, mâm cúng, tiền âm phủ. Loáng thoáng hồi ức lại trí nhớ, một danh sách thật dài vật phẩm cần phải chuẩn bị được Nguyễn Trọng Lăng đưa tới trước mặt cô hầu gái mới Arianna của mình.

Đối với việc này Arianna tuy rằng trong lòng nghi hoặc thế nhưng cũng không có gì lên tiếng phản đối. Đám vật phẩm cần chuẩn bị này ngoại trừ rơm già một chút, giá trị ngược lại là không cao. Đối với Arianna mà nói, chuẩn bị những thứ đồ vật này quả thực chuyện nhỏ một sự kiện. Cô nàng lại dặn dò Nguyễn Trọng Lăng thêm một vài điều cần phải chú ý rồi cứ như vậy mang theo danh sách rời đi. Trong phòng nhanh chóng chỉ còn lại một mình cậu chàng ở lại.

Nguyễn Trọng Lăng cũng không có lãng phí thời gian chờ đợi. Hơi làm ngẫm nghĩ liền khoanh chân ngồi thẳng trên giường, cậu muốn một lần tỉ mỉ tìm hiểu kĩ thứ quyền năng mới mà mình vừa thu được.

Quyền năng Vô Tận Sinh Cơ: Giữ trong mình sức mạnh của tuổi thanh xuân vô hạn cùng một ý chí kiên định không bao giờ bị xoay chuyển. Một thứ sức mạnh thuần túy mà vĩnh hằng của một vị Thánh. Thời gian và sinh mệnh đã không còn trở nên trọng yếu nữa. Ban phát hay hưởng dụng tất cả biến đổi đều chỉ là trong một suy nghĩ??? Cơ hội nhưng đều sẽ chỉ có một lần!

Giống như những quyền năng khác cậu từng thu được. Lăng tâm thần vừa trầm tĩnh lại, tuyên ngôn giới thiệu của quyền năng mới rất nhanh liền hiển hiện đi ra. Có điều đã từng trải qua kinh nghiệm tương tự, cậu chẳng bởi vậy cũng không có vì thế phớt lờ mà tiếp tục giữ vững tinh thần. Một lần nữa chìm sâu vào trong tìm tòi tự hỏi.

Quả nhiên, ở một thứ cảm giác như hiểu như không hiểu mờ mịt dần dần, cậu chẳng rất nhanh làm rõ ràng cách sử dụng quyền năng mới này của mình. Hoặc có lẽ là năng lực hiện tại mình có thể sử dụng ra.

Quyền năng: Vô Tận Sinh Cơ hẳn là được hiểu như một luồng sinh mệnh, một luồng năng lượng có thể tuần hoàn tái sinh vô hạn mà bản thân Nguyễn Trọng Lăng có thể sử dụng và chi phối. Theo ngôn ngữ khoa học hiện đại đoán chừng có thể coi nó như là một loại động cơ vĩnh cửu là được rồi~

Kẻ nắm giữ quyền năng này trong tay bởi vậy có thể sử dụng nó để thôi thúc, cung cấp sinh mệnh vĩnh hằng cho bất kì sinh vật, thực vật thậm chí vật thể chết nào đó xung quanh mình. Kết quả là từ đó có thể chi phối hành động và ý chí của đối phương, để đối phương trung thành làm việc cho bản thân.

Ngược lại khi cần thiết cũng có thể thu hồi lại sinh mệnh năng lượng mà mình đã ban phát ra để lập lại sử dụng trên cá thể khác. Thế nhưng một khi hoàn toàn thu hồi, sinh vật đã từng nhận được năng lượng sinh mệnh kia chắc chắn sẽ phải chết!!! Giống như là cơ thể đã bị cải tạo qua thích ứng với năng lượng vĩnh cửu sau này liền không thể dùng thức ăn thức uống bình thường để sống tiếp vậy! Mà mà... mỗi thế hệ máy móc cũng luôn chỉ có thể thích ứng với một loại năng lượng thôi không phải sao~

Ví dụ thực tế chính là Thánh Gió lúc trước từng cố sử dụng quyền năng này lên thi thể Ngựa Giáp Sắt, trong vô tình một đám năng lượng tản mạn ra liền làm cho vô số cây cối xung quanh đột nhiên mọc lên vùn vụt.

Không chỉ như vậy, những cây cối cỏ dại tiếp nhận sinh cơ năng lượng tản mát ra còn vì thế mà bị ý chí, suy nghĩ của Thánh Gió ảnh hưởng. Cả đám trở thành thuộc hạ, kẻ bề tôi, tín đồ cuồng nhiệt vô tư kính dâng ủng hộ ý chí của Thánh Gió. Bởi thế lúc đó mới có cảnh tất cả đều điên cuồng tấn công Nguyễn Trọng Lăng và Erica. Nếu như sử dụng năng lực này đối với con người mà nói...

Há! Một giáo phái mới gồm toàn cuồng tín đồ có thể hình thành chỉ sau một đêm~

Tất nhiên điều này còn phải phụ thuộc vào mức số lượng sinh cơ mà người sở hữu quyền năng có được cùng với đối tượng tiếp nhận nhu cầu. Thật giống như Thánh Gió là đại biểu cho tuổi trẻ thanh xuân vĩnh hằng liền là sinh cơ vô tận, thoáng một cái có thể từ trẻ con biến thành thanh niên, ngáp một hồi liền người già biến thành trẻ nhỏ. Hoàn toàn là muốn sao được vậy~ Khả năng đổi thành Nguyễn Trọng Lăng hiện giờ...

Theo đi sâu tìm hiểu quyền năng mà mình có được, Nguyễn Trọng Lăng buồn bực phát hiện ra rằng... số lượng sinh cơ có thể vô hạn tuần hoàn của mình so sánh với mạnh mẽ Thánh Gió quả thực là nhỏ bé không chút đáng kể. Đừng nói là giống như Thánh Gió chỉ là vô tình tản mát sinh cơ cũng có thể khiến cây cối cả một vùng ven hồ điên cuồng phát triển như nấm mọc sau mưa. Hiện tại Nguyễn Trọng Lăng dù có là toàn lực thúc dục cũng không làm nổi lấy một nửa điều ấy vậy.

Từ đó quyền năng này mới nhìn qua dường như trở thành có chút vô bổ rồi~

Nếu như sử dụng sinh cơ để điều khiển chi phối thực vật giúp bản thân chiến đấu... Tuy rằng sau khi dùng xong có thể thoải mái thu hồi, lần sau có thể tiếp tục lập lại sử dụng. Khả năng uy lực có vẻ như thật không ra hình dáng gì cả! Ngược lại nếu như sử dụng nó để chi phối con người...

Được rồi! Ngẫm lại xem... Không chế nam giới đến thời điểm vứt bỏ thu về năng lượng vĩnh cửu cũng sẽ không đau lòng đối phương mất mạng. Thế nhưng nếu như là không chế nữ giới làm vậy liền có điểm hơi vô tình vô nghĩa quá nhỉ. Thật giống như chơi game nuôi pet (sủng vật). Tuy rằng một số loại pet sức mạnh không ra hình dáng gì thế nhưng được cái chúng nó là hàng số lượng có hạn a... Thật không nỡ cứ như thế bỏ đi đâu~

Mà mà... chung quy lại ít nhất cũng phải tìm được đối tượng phù hợp để không chế đã mới được. Còn phải cân nhắc tới nhu cầu của mỗi đối tượng là khác nhau. Mà nói tới bản thân đây hiện tại biết tìm đâu cho được nhân vật mạnh mẽ cơ chứ???

Trong lúc mơ hồ, Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên nhớ tới cô nàng nào đó áo đỏ tóc vàng lại hay quấy phá hẳn không dễ yên... Nếu như có thể không chế đối phương... Nhớ lại một ngày nào đó chúng ta đã từng vai kề vai, môi kề môi, tay trong tay ôm nhau trên một chiếc giường...

A ha ha...!!! Tại sao cậu đột nhiên lại có cảm giác mình thật tà ác thật tác ác đấy nhỉ???

Tốt rồi tốt rồi!!!

Chúng ta là thanh niên thế hệ mới! Thanh niên cứng! Thanh niên nghiêm túc~ Làm sao có thể làm ra những chuyện... “kích thích” như vậy đây~

Tinh yêu là chân thành mà đến được! Mới không phải lợi dụng bùa phép để chi phối người khác đây này!!!

Nguyễn Trọng Lăng không khỏi mạnh mẽ lên án phê phán phần nào đó tà ác trong nội tâm.

Mà càng quan trọng hơn là... bất kể đối tượng nào đi chăng nữa, đạt được nguồn năng lượng vô tận này xong cũng chỉ là năng lực tái sinh mạnh mẽ, chỉ là đánh không chết mà thôi. To lớn lắm cũng chỉ là một bất tử binh sĩ, bất tử quân đoàn, phòng thủ có thừa mà năng lực tấn công chưa đủ. Đối với công việc chính của một Diệt Thần Sư chuyên chém Thần trảm Ma như cậu mà nói... Một Erica hiện tại và Erica sau khi tiếp nhận năng lượng vĩnh hằng cũng không có cái gì quá lớn ý nghĩ. Cũng không có cái gì cùng lắm thì~

Ừ! Thật đúng là có thể có giữ lại một ít ít tặng cho Erica thử xem. Có khi nhờ đó mà cô nàng từ nay có thể trở thành bất tử ma nữ rồi ấy chứ!!! Cũng không tệ lắm ý tưởng không phải sao?

Hừm!... Hiện tại chuẩn bị cho buổi tối nay chiến đấu quan trọng hơn. Vẫn là tìm một đối tượng có năng lực tấn công mạnh mẽ để chi phối đi. Số lượng sinh cơ vĩnh hằng có hạn, không chơi được chiến thuật biến người vậy ta có mà toàn lực đào tạo ra một tinh anh chiến sĩ vậy~

Nghĩ nghĩ... Nguyễn Trọng Lăng hai mắt đột nhiên sáng hẳn lên! Cậu chàng bỗng sực nhớ tới một thứ chiến lợi phẩm khác mà sáng nay cậu đồng thời chiếm được từ dị thần Thánh Gió.

Một bộ thi thể Ngựa Giáp Sắt!!!

Tuyệt! Chính là nó rồi!!!

Nghĩ lại thì Ngựa Giáp Sắt vốn dĩ là một vật chết~ Sau này cho dù Nguyễn Trọng Lăng có rút đi năng lượng từ nó để tái sử dụng sang đối tượng khác cũng không có gì mà lo lắng cả. Dù sao thì mất đi năng lượng Ngựa Giáp Sắt chẳng lẽ còn không phải là Ngựa Giáp Sắt hay sao???

Mà nói tới mới nhớ có vẻ như Thánh Gió cũng từng có sử dụng quyền năng này để cứu lại Ngựa Giáp Sắt. Nói vậy trước kia Ngựa Giáp Sắt cũng là nhờ thứ năng lượng sinh mệnh vĩnh cửu này mà sống??? Lại liên hệ tới con ngựa nào đó có thể phun lửa lại có thể biến to hóa nhỏ...

A ha ha!!! Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên phát hiện khoa học công nghệ thời kì Hùng Vương của chúng ta có vẻ như cũng không kém cỏi lắm không phải sao??? Cực kì mạnh mẽ là đằng khác ấy chứ!!!

Càng cẩn thận suy nghĩ lại càng hài lòng, Nguyễn Trọng Lăng lập tức không chần chờ thêm nữa. Vươn mình đứng dậy sử dụng ra một loại quyền năng khác của mình.

- Xuất hiện đi!!! Tuyệt mật bảo tàng~

Một màn ánh sáng đỏ đập dòn giống như sóng nước hiện ra sau lưng cậu chàng. Bởi vì Ngựa Giáp Sắt hiện tại chẳng khác gì vật thể đã chết vì vậy Nguyễn Trọng Lăng không thể không sử dụng ý chí của mình điều khiển thân thể Ngựa Giáp Sắt ném ra bên ngoài.

Nói tới cái quyền năng vốn được cho là vô bổ không có gì dùng Tuyệt Mật Bảo Tàng này ngày hôm nay lại bất ngờ nhiều lần lập công giúp đỡ cậu. Từ mang theo Cuore di Leone bên người cho tới bảo tồn thi thể Ngựa Giáp Sắt không đi theo Thánh Gió đồng thời biến mất. Tương lai thậm chí tươi sáng có thể mang theo thật nhiều binh sĩ sinh vật sống, vũ khí có linh tính ẩn giấu ở bên trong làm át chủ bài...vv.

Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên nghĩ tới một câu nói vô cùng kinh điển...

Trên đời không có vô dụng quyền năng, có chăng chỉ là vô dụng kẻ sử dụng vậy!!! Sau này cậu nhất định phải lấy đó làm lời răn mới được. Ừ! Ân ý của nó chính là chúng ta nên cố gắng phấn đấu càng ngày đánh giết càng nhiều Dị thần đấy mà~ Quá phù hợp với tâm trạng của anh đây hiện nay vậy!!!

- Rầm!!!

- Ô! Cũng thật là lớn đây này~

Ngay trong lúc cậu chàng đầu óc hơi mông lung suy nghĩ, cả cơ thể Ngựa Giáp Sắt rầm một tiếng rơi xuống mặt đất đánh thức cậu chàng tập trung lại. Một cái liếc mắt qua, Ngựa Giáp Sắt thân thể cao lớn hơn 3m liền như vậy xuất hiện rõ trong phòng. Dù cho căn phòng Nguyễn Trọng Lăng đang ở không gian vốn rất rộng rãi khả năng thân thể Ngựa Giáp Sắt một ném ra liền không khỏi làm đập phá không ít thứ đồ xung quanh.

Cũng còn tốt Ngựa Giáp Sắt thời điểm trúng tên của Nô Thần thân hình đã trải qua một lần thu nhỏ nếu không kích cỡ trước đó của nó mà ném vào căn phòng này... Không nói tới cũng hiểu!!!

Nguyễn Trọng Lăng chỉ mất có 0,1s để lướt tiếc đám đồ đạc vừa bị đập phá xung quanh sau đó khoanh khắc liền không thèm quan tâm thêm nữa! Ai bảo gian phòng này là do Erica thuê đây. Phá hỏng cái gì gì đó ngày sau chính cô nàng kia đi tính tiền đền bù là được rồi. Cậu mới sẽ không để ý chút việc nhỏ này đây~

Hiện tại trải qua một lần hiểm họa trở thành thanh niên phá của, cậu chàng tâm trạng liền tốt đẹp đến lạ kì. Bắt đầu tới tới lui lui sờ mó lấy thi thể của Ngựa Giáp Sắt không biết trời đất đất đâu.

Nói tới một khi chăm chỉ làm việc thì thường nhất định sẽ có thành quả để mà thu hoạch!

Kết quả là sau một hồi mò mẫm nghiên cứu, Nguyễn Trọng Lăng không thể không gật gù tuyên bố... con Ngựa Giáp Sắt này...

Ngoại trừ là Ngựa Giáp Sắt cũng chính là Ngựa Giáp Sắt vậy~

Hoàn toàn là không có tìm hiểu được tí mô tê gì khoa học công nghệ cao của thời đại Hùng Vương khi xưa cả~

Quả nhiên là toi công cậu từ nãy tới giờ bận rộn mệt như chó con đi lần mò!!!

Kết luận thu được này càng là làm cho nhân vật chính của chúng ta ù rĩ hồi lâu. Hấn móa! Còn tưởng có thể ăn cắp kĩ thuật sau này làm ra hẳn một đội quân Ngựa Giáp Sắt đây này!!! Đúng thật là...

Không cam lòng nha!!!

Giấc mơ phá toái~ Nguyễn Trọng Lăng không khỏi về mặt hậm hực bắt đầu sử dụng quyền năng mới của mình. Cũng coi như là chính thức bắt đầu làm việc đoàng hoàng theo ban đầu kế hoạch. Nâng cao thực lực của chính mình!!!

Cậu ta hai tay chấp lấy ngực. Về mặt thành kính trang nghiêm. Hai mắt hơi hơi nhắm lại. Hơi thở đều đều. Âm thanh như có như không phiêu miểu vô định. Thật giống như là đang câu thông nói liền tới một thứ nào đó ý chí ở xung quanh. Tiếng nói chậm chậm vang lên như lời tuyên bố nghị thức chính thức bắt đầu...

- Hồi cổ xưa mà mệnh mông ý chí...

- Vĩnh hằng và thần thánh trang nghiêm...

- Sinh mệnh, thời gian và không gian cùng chung hội tụ...

- Ta ban phát cho ngươi hơi kẻ bầy tôi trung thành và tận tụy...

- Sinh mệnh khởi nguồn! Tuần hoàn vô hạn! Vĩnh sinh bất tử!

- Ta kêu gọi quyền năng: Vô Tận Sinh Cơ~

- Sống lại đi hơi chiến binh hùng mạnh nhất!!!

Một thứ ánh sáng màu xanh ngọc bích tỏa ra từ cơ thể của Nguyễn Trọng Lăng. Chúng đi theo những đường nét kì quái uốn lượn, nhiễu loạn lấy trật tự của không gian xuất hiện khắp căn phòng. Cuối cùng tất cả đều trở về chiếu sáng lên thi thể của Ngựa Giáp Sắt.

Một thứ cảm giác sinh mệnh như chồm nỏ, như nảy mầm đột nhiên xuất hiện trong tâm trí của Nguyễn Trọng Lăng. Cậu chàng đột nhiên hiểu được đây chính là mầm mống sinh mạng mà cậu đang truyền cho Ngựa Giáp Sắt vậy.

Nắm giữ mầm mống này, Nguyễn Trọng Lăng bất cứ lúc nào cũng có thể điều khiển Ngựa Giáp Sắt nghe theo mệnh lệnh của bản thân, trở thành trợ thủ trung thành cảnh cảnh không bao giờ phản bội. Nắm giữ mầm mống này cậu có thể bất kì lúc nào thu hồi toàn bộ sinh cơ năng lượng mà mình đã đưa ra. Thế nhưng một khi làm như vậy, Ngựa Giáp Sắt tuy rằng sẽ không bị phá hủy thân thể thế nhưng ý thức của nó sẽ một lần nữa hoàn toàn mất đi không bao giờ trở lại.

Nguyễn Trọng Lăng bấy giờ mới hiểu được tại vì sao Thánh Gióng khi trước sử dụng quyền năng Vô Tận Sinh Cơ muốn cứu lại Ngựa Giáp Sắt mà không được. Cái này thật ra bởi vì đối phương muốn cứu lại tinh thần ý chí cùng kí ức của Ngựa Giáp Sắt đã bị mũi tên của Nỏ thần tiêu diệt mất rồi.

Một lần nữa sử dụng Vô Tận Sinh Cơ lên Ngựa Giáp Sắt cũng chỉ là cho gọi ra một con Ngựa Giáp Sắt biết đi biết chạy nhảy mà thôi. Thật giống như một bên là trí tuệ nhân tạo cùng chung sống không biết bao nhiêu năm đã có được cảm tình cùng so với một thứ chỉ có thể xác bên ngoài rõ bột vậy. Không chỉ sức mạnh kém xa mà còn là tình cảm đã một đi không trở về.

Có điều...

Hiện tại Ngựa Giáp Sắt dù chỉ là cỗ máy rõ bột biết chạy, biết đánh nhau đối với Nguyễn Trọng Lăng cũng đã là quá đủ rồi. Biết đâu sau này cậu cũng có thể giống như Thánh Gióng đào tạo Ngựa Giáp Sắt trở nên thông minh và trung thành như cậu từng gặp đấy! Mọi chuyện đều có thể xảy ra mà không phải sao???

Khỏe miệng hơi nhếch lên cười cười. Hai mắt mở ra. Đứng trước mặt Nguyễn Trọng Lăng lúc này đã là một con Ngựa Giáp Sắt thực thụ. Mũi thở phì phò ra từng đoạn sương khói trắng. Một đôi mắt đỏ hồng hồng đang nhìn về phía cậu.

Mọi sự hẳn là đã chuẩn bị kĩ càng rồi~

Chỉ đợi đến tối nay a!!!

...

Kết thúc chương 62.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Cuộc họp bất thường

- Lãng thiếu gia, đồ đạc đã chuẩn bị đầy đủ theo như yêu cầu của ngài đây rồi.

Tay xách nách mang một đồng hồ, Arianna trên trán lấm tấm mồ hôi nhìn về phía Nguyễn Trọng Lãng nói chuyện. Thời gian lúc này ấy vậy mà cũng đã 4h30 chiều rồi~

- Hừm! Rất tốt! Cảm ơn nhiều nhé, Arianna!

Một bên kiểm tra lại xong theo danh sách, Lãng về mặt hài lòng cười cười đáp lời.

- Không có gì! Chuyện rất nhỏ mà thôi. Chỉ là... không biết Lãng thiếu gia muốn Arianna chuẩn bị những thứ đồ này để làm gì vậy?

Cô hầu gái về mặt tò mò hỏi lại.

- Ừ?... Tất nhiên là...

- Để đi tắm rửa rồi~

Lãng cầm lên một bộ quần áo mới đặt cùng bên trong đám đồ cô hầu gái mua về, nháy nháy mắt tinh nghịch đáp lại. Tiếp đó chính bản thân cũng không nhịn được tự cười lên ha ha. Bỏ mặc Arianna bực mình chu miệng đứng tại chỗ, bản thân cậu chàng ngược lại đứng như những gì mình vừa nói, mang theo quần áo mới mua đi chuyển về phòng tắm. Dù sao cũng không phải là nói dối không phải sao~ Còn lý do thực sự... Tất nhiên là không thể để Arianna biết được nhỉ?

Nhắc tới mới nhớ, từ trưa tới giờ cậu chàng vẫn còn đang mặc bộ y phục đi học thể dục buổi sáng đây. Trước đó kêu gọi Arianna đi mua đồ Nguyễn Trọng Lãng liền tranh thủ kêu cô nàng mua giúp luôn hai bộ quần áo mới để thay đổi. Ngược lại cũng coi như là giúp cậu tiết kiệm được một chút tiền. Nếu như tới nay mọi việc thuận lợi đoán chừng cậu liền về luôn khách sạn ngủ một đêm. Từ bé đến lớn cậu còn chưa từng ngủ trong khách sạn năm sao phòng tổng thống như thế này bao giờ đây!!!

- Lãng thiếu gia thật đáng ghét~

Phía sau lưng, Arianna bất gặp Nguyễn Trọng Lãng cười cười nói nói trêu chọc mình như vậy không khỏi hờn dỗi lắm. Có điều cảm xúc đến nhanh qua đi cũng nhanh. Cô hầu gái hơi hơi nhìn lại đồng hồ đặt trên mặt đất mà mình mới mua về. Nghĩ nghĩ, không thể không bắt tay vào thu thập sắp xếp ngay ngắn lại một chút. Dù rằng không biết Lãng thiếu gia muốn dùng những thứ đồ này dùng để làm gì thế nhưng một cô hầu gái xứng chức như cô nhất định là phải đưa chúng nó dọn dẹp ngăn nắp ngăn nắp đây.

Thời gian trong lúc Nguyễn Trọng Lãng tắm rửa, Arianna dọn dẹp mọi thứ cứ như vậy êm đềm thấm thoát trôi qua. Cùng trong lúc đó, một người vô cùng quen thuộc với cả hai bọn họ, Erica tiểu thư của chúng ta trôi qua lại không được thoải mái cho lắm vậy.

Thời gian: 10h30 sáng...

Trong hành lang một tòa nhà nào đó giữa thành phố Roma- Italia...

- Cộp... cộp... cộp...

Tiếng gày cao gót bước đi trong hành lang hiện lên gấp gáp. Erica về mặt mỉm cười công thức hóa mỗi khi đối diện với mỗi một người qua đường mình gặp phải. Dù rằng là như vậy, mỗi một người khi đối mặt với cô ấy đều không tránh khỏi theo bản năng toát lên chút tự ti.

Ở nơi đây, Erica không chỉ có là một cô gái xinh đẹp thông minh sắc sảo có thể hoàn thành mọi loại nhiệm vụ, phong cách tự tin quý phái đầy cuốn hút trong bất kì môi giao tiếp. Cô ấy còn là một vị thiếu niên thiên tài ma thuật sư. Tương lai một trong những người nắm quyền cao nhất trong tổ chức của bọn họ.

Truyền thuyết kể rằng toàn bộ châu Âu mười năm trở lại đây có thể có thành tựu sánh ngang bằng với Erica cũng chỉ có duy nhất một người. Người đó cũng chính là bạn thừa nhỏ của Erica và cũng là đối thủ một mất một còn của cô hiện tại. Cô ấy được gọi là Máu đỏ ác ma. Xinh đẹp và quý quyết! Một bông hoa hồng có gai~

Và lúc này bông hồng có gai của chúng ta tâm trạng thực sự không được tốt lắm. Cũng bởi vì vậy cánh cửa gian phòng họp chắn ngang trước mặt cô lập tức gặp tai họa!!!

- Rầm!!

Cửa chính vỡ bay, Erica về mặt cười đầy giả tạo bước vào trong phòng. Thật không một chút nào quan tâm về những gì mình vừa gây ra. Ánh mắt cô

nàng hơi liếc nhìn qua. Cửa sổ hai bên bị đóng kín không thể thấy quang cảnh bên ngoài. Cả căn phòng bao phủ trong một loại ánh sáng hơi mờ mờ tối. Một chiếc bàn họp đặc biệt nơi chính giữa gian phòng chỉ có bốn chỗ ngồi và hiện tại nơi đó đã có ba vị trí có người xuất hiện. Họ cũng chính là ba vị chỉ huy tối cao mà Erica lần này cần gặp mặt~

- Có vẻ như nữ quý đồ của chúng ta cảm xúc không được tốt lắm~

Âm thanh oái oăm của một người phụ nữ lớn tuổi ngồi phía bên trái vang lên. Thái độ của bà ta đối với Erica hiển nhiên là không quá hòa hợp.

Nơi này có tổng cộng hai người tương đối lớn tuổi. Ngoại trừ người phụ nữ lớn tuổi vừa lên tiếng chính là một người đàn ông trung niên ngồi chính giữa. Họ là những người chỉ huy của Old Dame (Nữ phu nhân già) và Female Wolf (Nữ sói). Đặc biệt là ở đất nước này, nơi khởi sắc lên thế giới phép thuật, cả hai đều là người chỉ huy của hai trong những quân đoàn Hiệp sĩ mạnh nhất.

Họ được gọi theo những cách cũ là Grand Masters (Đại ma pháp sư)

Và cuối cùng ngồi bên phải là một vị thanh niên.

Anh ta là người đứng đầu đầy trẻ tuổi của quân đoàn Hiệp sĩ Thủ đô Hoa Lyli. Một hiệp sĩ đến từ Florence tầm 30 tuổi. Một người đàn ông chiều cao mét chín. Phần dưới khuôn mặt của anh ta được bao phủ bởi một bộ râu. Và mặc dù khuôn mặt của anh không đến nỗi tệ, nó tỏa ra một cảm giác hơi ám đạm tiêu tụy như những kẻ lang thang giống như đám tu sĩ khổ tu.

Anh ta mặc một bộ vest đen khá đẹp. Tiếc là nó rất không phù hợp với cả vật màu tím. Thứ màu sắc bắt buộc đại diện cho người nắm quyền của quân đoàn thủ đô Hoa Lyli. Hừm? Bởi lẽ một trong những nghĩa vụ của nhóm này là mặc một cái gì đó màu tím. Một thứ quy định bất thành văn~

Cũng như Erica đại diện của tổ chức Copper Black Cross (thập tự giá đồng đen), anh ta là người đại diện cho một trong bảy thế lực có uy tín nhất ở Ý. Anh ta cũng là một trong những người đã giành được danh hiệu Đại hiệp sĩ. Anh ta đồng thời cũng là một trong những người đã giành được danh hiệu Đại hiệp sĩ.

Đã có hàng ngàn pháp sư xuất hiện kể từ thời cổ đại ở châu Âu.

Mặc dù phần lớn là già, là một đám bịp bợm lừa người. Thế nhưng cũng có những pháp sư vĩ đại và mạnh mẽ tồn tại. Trong số đó tồn tại các hiệp sĩ nghiên cứu đồng thời cả kiếm thuật lẫn phép thuật. Tổ tiên của Erica ở thời Trung Cổ là một trong các Hiệp sĩ Templar (quân thập tự chinh), những người tôn thờ Baphomet (một vị thần dị giáo). Họ vừa là những người sử dụng ma thuật, vừa là những kỵ binh giáp chiến hùng mạnh.

Và danh hiệu Đại hiệp sĩ theo như luật lệ truyền thống chỉ có thể được trao cho các nhân vật nổi tiếng nhất trong số những chiến binh đó. Erica đã nhận được nó cách đây ba năm. Và năm đó cô ấy mới 12 tuổi! Đó cũng chính là lý do Erica được mệnh danh là thanh thiếu niên thiên tài nhất Châu Âu bấy giờ~

Cũng bởi vậy chiếc ghế duy nhất còn lại trong phòng liền thuộc về Erica. Cô nàng vẻ mặt nụ cười không đổi ngênh ngang ngồi xuống. Hoàn toàn bỏ mặc thái độ cùng lời nói khó chịu của người khác đối với mình.

- Như vậy... các vị gấp gáp triệu tập tôi trở về là vì lý do gì đây???

Mặc trên mình bộ váy màu đỏ thắm cùng một chiếc nơ hình hoa hồng đen cài trên đỉnh đầu, cả hai màu đỏ và đen trưng cho tổ chức của cô- Thập tự giá đồng đen.

Ừ! Ít nhất thì Erica vẫn luôn nhớ rõ về tổ chức của cô ấy đấy~ Dù cho rằng nó bị phân ra thành thật nhiều chi nhánh và các thành viên ở trong đó luôn luôn đấu đá lục đục với nhau cũng vậy! Có lẽ... nên coi đó là một phẩm chất hiếm có của một hiệp sĩ chân chính đi. Erica âm thầm như thế nghĩ.

...

Kết thúc chương 63.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Tác giả muốn làm gì???

Ở châu Âu từ thế kỷ thứ 7 đến thế kỷ thứ 11 đã từng có sự hiện diện mạnh mẽ của đạo Hồi và tín đồ đạo Hồi, đi cùng với nó là sự xâm chiếm lãnh thổ của đế quốc lớn đến từ lục địa châu Á (Ấn Độ ngày nay). Con đường hành hương trở về vùng đất thánh thiêng liêng nhất Palestine của người dân theo đạo ở châu Âu, con đường đã từng vô cùng thịnh hành tại các thế kỷ trước đây cũng từ đó bị ngăn chặn lại và quấy nhiễu. Chúng cũng là khởi nguồn cho sự phẫn nộ, xích mích giữa hai luồng tín ngưỡng, hai đại tập đoàn thế lực đông và tây.

Trải qua vô số áp ú và lên men theo thời gian, một cuộc thập tự chinh lần đầu tiên do giáo hoàng Urban II lúc bấy giờ kêu gọi phát động tại những năm

c cuối thế kỷ 11 đầu thế kỷ 12 cuối cùng xuất hiện. Chiến tranh cướp đoạt lãnh địa giữa các đế quốc, tín ngưỡng giáo lý công kích, lý niệm phân tranh trong giáo hội, kinh tế trì trệ, kết cấu xã hội mất ổn định, dân nghèo không còn đủ năng lực để tự mình sinh tồn, hiệp sĩ, quý tộc mê muội trong lợi ích và vinh quang mà chiến tranh mang lại...vv.

Tất cả chúng tạo thành bản trường ca dài u ám về một thời kì đầy đen tối và bi thảm nhất trong lịch sử châu Âu. Thế nhưng ngặt nghèo thay đó cũng chính là thời kì huy hoàng nhất của những kẻ nắm trong tay những thứ năng lực siêu nhiên, những ma thuật sư theo đúng nghĩa đầu tiên. Chiến tranh đi cùng với lợi ích và vinh quang chính là luồng động lực to lớn nhất khiến phép thuật được nghiên cứu, được thực tiễn và phát triển phồn vinh mãnh liệt.

Trôi theo từng cuộc từng cuộc Thập tự chinh trong lịch sử diễn ra, một số tổ chức liên minh, hiệp hội phép thuật dần dần được hình thành, lớn mạnh ở châu Âu và kéo dài cho đến tận bây giờ.

Thập tự giá đồng đen (Copper- Black Cross) của Erica cũng là một tổ chức được hình thành như vậy đây.

Là một trong vô số các hiệp hội ma thuật có nguồn gốc từ các Hiệp sĩ Templar (thập tự chinh) huyền thoại bao phủ phần lớn châu Âu trong thời kì Trung Cổ. Cũng giống như tổ tiên của mình, thành viên của Thập tự giá đồng đen hoạt động như là một tổ chức tài chính, quản lý một số lượng không ít doanh nghiệp. Tất cả tập hợp thành một quần thể giống như một công ty thực thụ mà thành viên của nó sử dụng danh nghĩa này làm vỏ bọc cho bản thân để xuất hiện trước con mắt của người bình thường.

Thập tự giá đồng đen (Copper-Black Cross) cũng được ghi nhận là một trong những hậu duệ mạnh mẽ nhất của các Hiệp sĩ Templar từ xưa tới nay. Theo lịch sử ghi lại, người sáng lập ra nó ban đầu chính là con trai ngoài giá thú của một vị Diệt Thần Sư thời bấy giờ, và cũng là tổ tiên của gia tộc Blandelli hiện nay. Erica Blandelli xét theo một mặt nào đó có thể sở hữu siêu cường thiên phú ma thuật tu luyện cũng là từ đó mà ra.

Tất nhiên ở châu Âu những câu chuyện đêm pha như thế này về những vị thanh thiếu niên thiên tài đương thời vẫn thường xuyên có thể bắt gặp được. Thậm chí không ít dòng dõi mạnh mẽ trong thế giới phép thuật vẫn đang không ngừng tìm cách tiến hành cải tạo huyết mạch truyền thừa của gia tộc mình thông qua mong muốn thông gia với các vị Diệt Thần Sư hiện tại.

Theo một số nhà lịch sử học từng nghiên cứu. Mỗi một vị Diệt Thần Sư xuất hiện thân thể cơ bản đều mang theo năng lực miễn dịch phép thuật từ bên ngoài cùng với ma lực dự trữ trong cơ thể gấp hàng trăm ngàn lần một pháp sư mạnh mẽ được đào tạo tỉ mỉ.

Điều này cũng có thể hiểu rằng bất kì phép thuật nào dù cho từ một vị đại ma pháp sư phóng thích lên người Diệt Thần Sư đều là không có bất kì hiệu quả nào đây. Cách duy nhất khiến phép thuật có tác dụng chỉ khi có thể dễ tổn thương bằng phép thuật trực tiếp truyền vào bên trong cơ thể Diệt Thần Sư, ví dụ như qua nụ hôn chẳng hạn.

Một Diệt Thần Sư có thể sống rất lâu (hàng thế kỷ) cho dù họ không hề sở hữu bất kì quyền năng nào liên quan tới thay đổi hay kéo dài tuổi thọ. Diệt Thần Sư sở hữu một sức chịu đựng lớn, xương cốt hầu như không thể bị phá vỡ, có năng lực tự chữa lành mọi loại vết thương, không thể bị phạm nhân nguyên rủa. Có thể tìm hiểu mọi loại ngôn ngữ trong một thời gian ngắn và có thể cảm nhận địch nhân hay mọi sinh vật có ác ý với bản thân khi chúng ở xung quanh mình.

Dù sao thì muốn giết chết một vị Diệt Thần Sư khó khăn không kém so với để người bình thường muốn tiêu diệt dị thần trở thành mới Diệt Thần Sư vậy. Chết già hay chết dưới tay dị thần hoặc Diệt Thần Sư khác mới là kết cục thường thấy.

Và chính bởi vì sự mạnh mẽ và lâu dài tồn tại của họ, con cháu của mỗi một vị Diệt Thần Sư cũng bởi thế mà đều sở hữu những di truyền thiên phú kinh người. Và rồi theo thời gian trôi qua những đứa trẻ ấy dần dần lớn lên, một lần nữa kết hôn sinh con, dòng dõi khai chi tán diệp, thiên phú được truyền từ đời này sang đời khác...

Một số nhà lịch sử cũng bởi vậy cho rằng thế giới phép thuật ở châu Âu ngày nay tồn tại khởi nguồn cũng là từ các vị Diệt Thần Sư tạo thành đây. Có lẽ đây cũng là lý do mỗi khi một vị Diệt Thần Sư xuất hiện, người đó cũng đúng lý đương nhiên trở thành một vị chúa cai quản cả một vùng trời. Họ đem đến không chỉ có kính sợ mà còn có đại cơ hội, đại cơ duyên không phải sao?

- Mặc dù có vẻ như rất đường đột khi vội vã gọi cô đến đây, thế nhưng...
- Erica, cô có thể nói cho chúng tôi biết cô đang muốn làm chuyện gì ở đó hay không?
- Và rằng lời đồn đại về vị Tân Vương thứ bảy vừa mới xuất hiện... là sự thật???

Người đàn ông trung niên ngồi ở chính giữa đột ngột lên tiếng đánh thức đang suy nghĩ viên vòng Erica trở lại sự thực. Ông ta là Genaro Gantz, một vị đại hiệp sĩ, là người đứng đầu trong tổ chức Woman Wolf (Nữ sói), một tổ chức liên minh chặt chẽ với Thập tự giá đồng đen. Một người sở hữu bộ ria mép và ánh mắt hung ác sắc nhọn, giống một tên cướp biển hơn là như một vị kỵ sĩ, đại hiệp sĩ ứng với vị trí mà ông ta đang ngồi. Và quan trọng nhất chính là giống như người phụ nữ trung niên ngồi bên tay trái của mình, Gantz thái độ đối với Erica cũng không thật là hòa hợp gì cho cam.

Há! Tốt thôi! Giống như trước đó đã từng nói đến, liên minh của bọn họ vốn dĩ đều là tràn đầy lục đục và cạnh tranh. Erica càng lại là ngôi sao hi vọng của gia tộc Blandelli, gia tộc đã từng là chủ nhân khai sáng ra tổ chức này. Từ đó có thể dễ dàng hiểu được sự nghi kỵ và đề phòng của ba người còn lại trong gian phòng đối với Erica sẽ lớn đến như thế nào đấy~

Ừ! Tất nhiên cũng chỉ có thể vì thế mà cô mới bị đột ngột triệu tập trở về đây như vậy không phải sao? Thậm chí ở Việt Nam đột nhiên xuất hiện thật nhiều thật nhiều ma thuật sư quấy rối dẫn tới kết cục bị dị thần Thánh Gióng hiện thân diệt trừ cũng rất có thể là do người nào đó trong ba người bọn họ gây ra cũng nên. Erica trong lòng không khỏi ác ý suy đoán!

Hừ hừ hừ...~ Vốn dĩ là một đám heo đồng đội mà!!! Erica trong lòng âm thầm như vậy nghĩ.

- Trước khi bàn bạc về những vấn đề ngài vừa hỏi, Grantz...

- Ngài có thể nhắc lại cho tôi biết đối thủ trực tiếp của chúng ta hiện tại đang làm cái gì không?

Ung dung lấy cho mình một ly cà phê ở trên bàn, Erica thái độ thông dong hỏi ngược lại.

- Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) sao? Tôi nghĩ là chúng ta không có gì cần thiết phải nhắc tới bọn họ vào lúc này~

Lên tiếng là vị thanh niên lúc nào cũng vẻ mặt phiền muộn ngồi bên phải, vị hiệp sĩ đứng đầu quân đoàn thủ đô Hoa Lyli. Giọng điệu của anh ta nghe qua tuy rằng không giống như hai người còn lại mang tính công kích thể nhưng đáng về và điệu bộ thờ ơ kia thật khiến người ta quá ư bức mình. Erica đối với vị này còn có ác cảm hơn cả hai người nam nữ trung niên bên cạnh.

- Ô không không!!! Đại hiệp sĩ kính yêu của tôi ơi~ Học tập đối thủ! Tìm hiểu rõ đối thủ! Và... đánh bại đối thủ! Mọi chuyện tôi đang nói ở đây không có thứ gì là không cần thiết cả đấy~

Erica đôi mắt hơi lóe lên ánh sáng. Nét mặt tươi cười rạng rỡ đáp lời. Những người quen thuộc với cô ấy đều biết rằng, mỗi khi cô nàng nở nụ cười công thức hóa như hiện tại cũng chính là lúc cô ả đang âm thầm tính kế người nào đó. Cũng chẳng phải ngẫu nhiên mà giới phép thuật châu Âu đều gọi cô là con quỷ đỏ tinh ranh và xảo quyệt. Đó đã không còn là một bông hồng có gai mà là một thứ vũ khí dụ hoặc chết người~

Ừ! Vô số công tử thiếu gia, quý tộc quyền quý, thậm chí là thiếu niên thiên tài ma thuật sư đều đã chứng minh qua điều ấy đấy!!! So sánh với đó anh chàng nhân vật chính Nguyên Trọng Lăng của chúng ta ở bên kia bờ đại dương quả thật là quá ư non tơ rồi~ Haizzz! Xin hãy cầu nguyện cho tương lai của anh!!!

- Có điều gì cần phải nói về đám què mùa cỏ hủ ấy ở đây sao? Và câu chuyện của chúng ta dường như đang đi lạc vấn đề~

Người phụ nữ trung niên ngồi ở bên trái lạnh lùng lên tiếng.

- Cỏ hủ và què mùa ư? Một ví dụ rất hay~

- Thế nhưng đó không phải vốn là điều mà đám người kia làm qua hết thế kỉ này tới thế kỉ khác hay sao? Và dù luôn bị cho rằng là một đám què mùa cỏ hủ, chúng ta không thể không thừa nhận một điều...

- Buôn bán đồ cổ, tác phẩm nghệ thuật cùng kỷ vật lịch sử vẫn luôn là một mối làm ăn một vốn vô số lời đấy!

- Há! Chớ quên! Cái gọi là quý tộc cũng không phải là từ đám đồ cổ ấy xây dựng mà thành không phải sao???

Cô nàng giọng điệu tràn đầy mỉa mai trào phúng đáp lại, vẻ mặt cười lại càng rực rỡ hơn rồi.

- Tốt rồi Erica! Chúng ta ở đây không phải là để giúp nhau chơi trò đoán câu đố bí hiểm. Có lẽ cô nên nói thẳng về điều mà mình muốn diễn đạt ra đi~

Nam trung niên hơi hơi ho khan trực tiếp lên tiếng cắt đứt vô bổ cãi cọ. Đối với việc này những người khác ở trong phòng cũng không có lên tiếng phản đối.

- Được rồi! Điều tôi muốn nhắc tới ở đây quý vị hẳn cũng không xa lạ gì. Bronze- Black Cross (hắc thanh đồng thập tự hội) kể từ hơn 2 năm trước đã bắt đầu đầu nhập vào vị hầu tước Đông Âu đáng kính của chúng ta. Thế lực của họ đang không ngừng lớn mạnh.

- Đối với chuyện này quý vị chẳng lẽ không có chút suy nghĩ gì ấy ư???

Buông xuống ly cà phê trên tay, Erica ánh mắt nghiền ngẫm nhìn về ba người đối diện.

...

Kết thúc chương 64.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Tác giả đang kể lịch sử~

Ở Italya có bảy tổ chức hiệp hội pháp sư có uy tín là Female Wolf – Rome (Nữ sói), Eagle of the Blue Sky- Rome (chim ưng xanh), Olden Dame-Turin (Nữ phu nhân già), Capital of Lilies-Florence (Quân đoàn thủ đô hoa Lyli), Aegis- Palermo(thủ hộ chi quang), Copper- Black Cross- Milan (Thập tự

giá đồng đen), Bronze- Black Cross- Milan (Hắc thanh đồng thập tự hội).

Bốn trong số bảy tổ chức người đại diện cầm đầu hiện đang có mặt trong căn phòng này và bàn về đối thủ của họ.

Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) giống như tổ chức Copper- Black Cross (Thập tự giá đồng đen) của Erica đều là một trong những tổ chức được hình thành từ những Hiệp sĩ Templar (thập tự chinh) thời kì trung cổ để lại.

Trái với Thập tự giá đồng đen (Copper- Black Cross) khởi nguồn từ đám hiệp sĩ quý tộc nắm trong tay quyền lợi và tài chính sung túc. Hắc thanh đồng thập tự hội (Bronze- Black Cross) ngay từ khi khởi nguồn thành lập nó liền là tập hợp của một đám hiệp sĩ, du hiệp tự nhận là cao quý cao ngạo thế nhưng lại gia cảnh sa sút, thường tụ tập tham gia từng cuộc Thập tự chinh với danh nghĩa như một đám lính đánh thuê. Vì tự do, vì tín ngưỡng cũng là điều mà bọn họ luôn nhắc tới bên mép lúc bấy giờ.

Cái gọi là giai cấp tiến hành lợi ích đấu tranh, vị trí bản thân quyết định suy nghĩ của cái đầu. Hai tổ chức này từ khi vừa ra đời liền đã là đối thủ thù địch với nhau. Công kích chống phá lẫn nhau hiển nhiên là theo thời gian truyền lại từ đời này sang đời khác. Thậm chí cho tới tận ngày nay phong cách, quy chế, cách hành xử của hai tổ chức cũng không tránh khỏi nhiều nơi thể hiện ra sự trái ngược, mâu thuẫn gay gắt.

Biểu tượng hai màu chủ yếu đỏ và đen của Copper- Black Cross (Thập tự giá đồng đen) thể hiện cho huyết thống ngự trị, gia tộc thức quản lý trong khi ba màu trắng, xanh, đen của Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) thể hiện cho sự tự do và bình dân thiên phú có thể nắm quyền.

Hai hiệp hội phép thuật này cai trị toàn cảnh pháp sư ở Milan- Italya. Là hai thế lực lớn không thể không nhắc đến ở châu Âu.

Thập tự giá đồng đen—tổ chức của những con quỷ đỏ và Hắc thanh đồng thập tự hội—tổ chức của những tên man rợ (berserkers- cuồng chiến sĩ) xanh.

Tổ chức trước được đại diện bởi thiên tài trẻ tuổi Erica Blandelli- quý quýet và ranh mãnh, nổi tiếng với cái tên Máu đỏ ác ma- Diavolo Rosso (Red Devil). Trong số những người cùng độ tuổi, người ta nói rằng chỉ có một người có thể ganh đua với cô gái này như địch thủ không phân thắng bại. Tên cô ấy là Liliana Kranjcar— lạnh nhạt và cao quý. Được mệnh danh như là Máu xanh hiệp sĩ (Blue Knight)- Tiên hiệp sĩ (Fairy Knight). Một mô tả khá thích hợp cho hình dáng cũng như tính cách của cô.

Hai người bọn họ vừa là bạn chơi thời thơ ấu, đại diện cho hai tổ chức đối nghịch vừa cũng là đối thủ cả đời của nhau.

Erica nhắc tới sự uy hiếp của Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) càng nhiều hơn có lẽ là muốn nhắc tới sự hiện diện của Liliana Kranjcar. Bởi lẽ giống như Erica, hiện tại đối phương cũng đang tuyên bố phục vụ cho một vị Diệt Thần Sư. Một vị Diệt Thần Sư cổ xưa và mạnh mẽ- Hầu tước Voban của xứ Đông Âu.

- Điều đó cũng không có nghĩa là chúng ta có thể tự do đi theo nương nhờ dấu chân của một vị Vua khác. Đừng quên... Chúng ta đang ở đâu!!!

- Nơi đây là Italya! Và nếu như Ngài Salvatore bởi vì thế mà cho rằng chúng ta phản bội ngài ấy....

- Tiếp sau đó ai có thể đoán trước được sự tức giận của Ngài sẽ ra sao? Tôi thực sự lo lắng một khi thực tế ngày đó đến, vị Vua trẻ hư hư thực thực ở bên kia bờ đại dương có thể hay không bận tâm cứu vớt lấy百姓 của mình. Hay hoặc là có lòng mà không đủ lực cũng vậy~

Lên tiếng chính là người phụ nữ trung niên ngồi bên phải Erica, ánh mắt của bà ta khi nhìn về cô nàng thật giống như đang nhìn một con hồ ly tinh đáng chết, một nữ quý xấu xa chỉ biết lo cho chính bản thân mình vậy. Bà ta là người đứng đầu tổ chức Old Dame, cũng là một tổ chức luôn liên hệ mật thiết cùng Thập tự giá đồng đen. Việc Erica tự nhiên tiếp cận hư hư thực thực vị Vua thứ bảy, là người đứng đầu một tổ chức thế lực như bà không thể không quan tâm.

Và rằng dù cho tất cả mọi người chỉ cần biết về vị Diệt Thần Sư thứ sáu mang tên Salvatore Doni kia đều trăm phần trăm cho rằng đó là một tên ngu ngốc chính cống, những hiệp sĩ già dặn cũng sẽ luôn giữ gìn sự tôn kính của mình đối với một vị Vua. Bởi lẽ cho dù có là vị hiệp sĩ mạnh mẽ nhất, hiệp sĩ cao cấp nhất cũng không thể chống đỡ nổi cơn giận của một vị Vua hoặc một vị Thần.

Bởi đó là quy tắc cao cấp nhất của thế giới này~

- Mà mà... tôi tự hỏi Ngài Salvatore liệu có thực sự lo lắng tới một chuyện nhỏ nhặt như thế hay không?

- Trong đôi mắt của con người vĩ đại ấy, chúng ta ở một mức độ nào đó chỉ như những con ong cần tụ tập quanh tổ ong. Nếu đó chỉ là việc những con ong nhỏ bé muốn lựa chọn một nữ hoàng mới, tôi nghĩ rằng Ngài ấy sẽ không có bất kỳ vấn đề gì.

Lên tiếng là vị hiệp sĩ trẻ thủ đô Hoa Lyli. Khác với đám người già, những người trẻ tuổi vẫn còn giữ trong mình sự kiêu ngạo và tự tin vốn có. Và dù cho đó có là phải đối mặt với một vị Vua đi chăng nữa. Tất nhiên, lên tiếng cũng không có nghĩa là đồng ý cách nhìn. Anh ta tiếp tục nói:

- Thế nhưng tôi không thể không nhắc tới một điều nhỏ nhỏ vấn đề ở đây. Tại sao chúng ta phải chọn vị Tân Vương thứ bảy này? Xin thứ cho tôi sắp nói ra đây đôi lời bất kính. Tương lai của vị Vua chúng ta sắp nhờ vả dường như thật sự là không có lấy một chút sắc màu lạc quan nào~

- Và dù cho tạm thời không cần cân nhắc tới lân cận giáo chủ La Hào. Theo thông tin chúng ta mới thu thập được từ một đám lão đối thủ (Bronze- Black Cross), có vẻ như vị Hầu tước Đông Âu kia rất tò mò về chuyện không ít dị thần đột nhiên tập thể xuất hiện ở phía bên kia bờ đại dương.

- Một chuyến viếng thăm của Ngài hầu tước đã và đang được sắp xếp lên lịch trình. Hai vị Vua rất nhanh sẽ gặp mặt~ Tôi không thể không tự hỏi liệu

rằng sắp có câu chuyện gì đó thú vị diễn ra ở đây chăng???

Vị hiệp sĩ trẻ tuổi nói đến đây liền dừng lại. Có điều tất cả mọi người ở trong căn phòng này đều hiểu. Đối mặt với vị Vua cổ xưa nhất còn tồn tại cho tới bây giờ, một kẻ lạnh lùng mà ngoan cố, bạo ngược và khát máu. Không có ai tin tưởng ngày đó sẽ chỉ là một buổi trà chiều hai vị Vua ngồi giao lưu vui vẻ với nhau. Một trận chiến đã là chuyện không thể tránh khỏi. Hơn nữa...

Phần thắng của vị Tân Vương thứ bảy quả thật khiến người ta không khỏi lo ngại. Cũng không phải tất cả các vị Vua mới đều có thể giống như Ngài Salvatore cướp đoạt con mồi trước mặt vị Vua già kia mà còn có thể bình yên rồi đi. Và có lẽ cũng chỉ có lấy ngu ngốc nổi tiếng vị Vua thứ sáu Salvatore Doni ấy mới có thể làm ra những điều liêu lĩnh điên rồ không thể tưởng tượng đó.

Phải biết rằng hầu tước Voban đã sống hơn ba trăm năm, trải qua không biết bao nhiêu cuộc “đi săn” Dị thần. Không ai có thể biết rõ được số lượng quyền năng mà Ngài ấy đang nắm giữ. Chiến đấu như vậy đối với một vị Vua trẻ thật sự là quá khó khăn rồi. Thậm chí bạo ngược lấy xưng Voban hầu tước có lẽ có thể để vị Tân Vương thứ bảy sớm kết thúc vòng đời của mình cũng không biết chừng~

Thời điểm này đầu nhập vào vị Vua mới quả thật không phải là cử động sáng suốt gì. Tuy rằng không ai nói ra thế nhưng mọi người trong phòng trừ Erica lúc này đều là nghĩ như vậy đấy!!!

- Tôi không thể không thừa nhận Hầu tước Voban rất mạnh mẽ. Một vị Tân Vương vừa mới sinh thành muốn chống lại vị Vua già hùng mạnh quả thật là một hành động không hề sáng suốt.

- Ngay cả Ngài Salvatore khi xưa sau khi cướp đoạt thành công chiến lợi phẩm, đánh bại dị thần chiếm lấy được quyền năng mới xong cũng không thể không lấy chiến đấu thất bại rồi đi.

- Thế nhưng...

Erica ánh mắt nghiêm túc đảo qua ba người còn lại.

- Ai có thể khẳng định rằng vị Vua thứ bảy của chúng ta chỉ là một vị Vua vừa mới sinh thành?

Câu hỏi của Erica như tiếng sấm nổ ầm ầm vang trong đầu ba người còn lại. Nổ tới đầu óc bọn họ choáng váng choáng váng đấy!!!

- Không có khả năng!!! Nói như cô, vị Vua thứ bảy chẳng lẽ còn từng đánh bại những dị thần khác nữa rồi???

Người phụ nữ trung niên về mặt kinh hãi lên tiếng chất vấn. Có điều nhìn về phía vẫn đang tươi cười như không Erica, ba người còn lại trong phòng đều không khỏi nghi thần nghi quỷ. Tuy rằng bọn họ không nói ra thế nhưng cũng đã tin tưởng lời nói của Erica một phần. Hoặc có lẽ chính bọn họ trong thâm tâm đều đang mong mỏi như thế đi.

Vị Vua thứ sáu Salvatore Doni xuất thân tại Ý hiện thể cách đây 3 năm vốn từng làm cho cả giới phép thuật châu Âu chấn động chấn động đấy. Khả năng Ngài ấy quả thực không phải là một vị Vua lý tưởng trong con mắt những kẻ cầm quyền như bọn họ. Mười phần mười là một tên ngu ngốc cộng thêm kẻ chuyên gây rắc rối, kẻ chuyên phá phách tài sản công cộng...vv.

Cũng chính là 3 năm trước đây, không lâu sau khi Salvatore Doni- vị Tân Vua thứ sáu đột nhiên liêu lĩnh ra tay cướp đoạt con mồi (dị thần) mà vị Vua già- Hầu tước Voban tiêu tốn lượng lớn công sức tổ chức nghi thức triệu hồi mới ra tới, Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) liền lợi dụng cơ hội này chuyển sang công hiến cho hầu tước xứ Đông Âu. Dù cho theo như nguyên tắc mà nói, mọi thể lực phép thuật ở Italia đều thuộc về thứ sáu Diệt Thần Sư Salvatore Doni. (Dù cho Ngài ấy hoàn toàn không quan tâm những chuyện nhỏ nhặt này~)

Cũng chính từ đó về sau, vị thế của Hắc thanh đồng thập tự hội (Bronze- Black Cross) liền bắt đầu vượt qua Thập tự giá đồng đen (Copper- Black Cross) cùng liên hợp ba tổ chức còn lại mà đám bọn họ đang nắm quyền. Việc tìm kiếm một vị Vua mới che chở cũng không phải là điều mà bọn họ không nghĩ đến. Chỉ là so sánh với việc phải đối mặt với Voban hầu tước... Bọn họ vẫn không khỏi có chút dè chừng trong lòng.

Nói như vậy một vị Diệt Thần Sư- một vị Vua là không thể bị bất kì tổ chức nào điều khiển ý chí đấy. Những thể lực phụ thuộc vào Ngài ấy hoặc bị Ngài ấy thống nhất vào trong tổ chức của chính mình (giống như Hắc hoàng tử Alec) nếu muốn cạnh tranh với nhau, hoặc là dựa vào địa vị của mình trong lòng vị Vua mà họ cống hiến chung, hoặc dựa vào lực uy hiếp của Diệt Thần Sư nếu hai thể lực ở vào dưới trướng của hai vị Vua khác biệt.

So sánh với hầu tước Voban, dù cho vị Tân Vương thứ bảy không phải là vừa mới sinh thành lực uy hiếp hiển nhiên cũng là không thể sánh bằng vị Vua già. Ngược lại nếu đổi thành ở lân cận đó giáo chủ La Hào thì còn tạm được.

Tất nhiên nói như vậy cũng không thể không nhắc tới một điều. Trong sáu vị Vương hiện tại, hầu tước Voban nổi tiếng bạo ngược máu lạnh sở hữu riêng cho mình một liên minh tàn bạo pháp sư chuyên phục vụ cung cấp tin tức và nghiên cứu phép thuật. Nó bọc còn sống phục vụ đối với Ngài ấy nhất là không có giá trị.

Ai bảo vị hầu tước này sở hữu quyền năng Người chết thế giới đây. Thứ quyền năng có thể biến bất kì người sống sờ sờ trở thành nô lệ người chết. Nếu cần thiết Ngài ấy có thể xây dựng cho mình cả một đội quân người chết phục vụ. Cộng thêm bản tính lạnh lùng tàn bạo của mình, dù cho là Bronze- Black Cross tuyên thệ cống hiến cho sợ rằng cũng sẽ không chiếm được sự bảo hộ và tin dùng của ngài ấy~

Hừ hừ~ Đám ngu ngốc kia chỉ là một đám cáo mượn oai hùm tự cho là đúng thôi!!! Đây là cái nhìn của không ít người trong các tổ chức ở Italia. Có thể là thực sự, cũng có thể chỉ là không ăn được bồ đào nói bồ đào chua vậy!

Một vị khác đáng nhắc đến là Hắc hoàng tử Alec, một vị Vua tương đối sáng suốt. Rất tiếc là vị Vua này đã tự mình tạo dựng thế lực của mình suốt ngày đánh nhau chết đi sống lại cùng Witenagemot (Hội pháp sư) của Bạch phù thủy- công chúa Alice. Đối với đa số tổ chức hiệp hội mà nói, trừ khi là chấp nhận vứt bỏ lịch sử, chịu xác nhập vào tổ chức của Hắc hoàng tử Alec- Royal Arseml (vũ khí hoàng gia) nếu không hiển nhiên là không thể có được sự che chở của vị Vua này rồi.

Một vị Vua mạnh mẽ khác là giáo chủ La Hào cả ngày ngồi núp trong nhà không ra ngoài đường. Vị thánh chuyên đi cứu rỗi John Smith Pluta của Mỹ thì luôn vội vàng chạy đôn chạy đáo bảo vệ con dân bình thường của mình như hình tượng một vị siêu anh hùng. Bà chúa Aisha của Alexsandria càng là xuyên việt thời gian không biết đang xuất hiện ở đâu với đâu.

Nếu như hiện tại xuất hiện một sự lựa chọn tốt hơn trên đó, những người ở nơi này thật đúng là không ngại thử sức một lần. Ít nhất hẳn là sẽ hơn người mà họ đang công hiến, Chúa Salvatore Doni không phải sao. Chẳng lẽ còn có gì tệ hại hơn một kẻ ngu ngốc chỉ biết gây rắc rối và phá phách nữa hả trời~

“Có lẽ họ chỉ còn cần thêm một chút ngọn lửa mà thôi.”

Nhìn vẻ mặt không ngừng biến hóa của ba người đối diện, Erica mặt ngoài tươi cười trong lòng đồng thời âm thầm suy tính. Có vẻ như đã đến thời điểm nên kết thúc cái cuộc họp mặt bất thường không có một chút lợi ích nào này đi rồi, nghĩ như vậy cô nàng ranh mãnh bắt đầu lên tiếng:

- Về chuyện vị Vua mới của chúng ta, tôi có thể khẳng định Ngài ấy chỉ ít nhất ba loại quyền mạnh mẽ trên người mình. Đây là những gì tôi tận mắt chứng kiến thấy. Nói như vậy khi cần thiết dù cho là hầu tước Voban cũng không có thể làm gì được Ngài ấy này may.

- Tin rằng việc mà ngài Salvatore đã từng làm được không có lý do gì mà vị Vua mới của chúng ta không thể làm thành.

- Và nếu chúng ta có thể trợ giúp ngài ấy ở thời khắc gian nan nhất...

- Thu hoạch và mạo hiểm là không thể tránh khỏi đó thưa quý vị!

- Như vậy...

- Quyết định của mọi người là gì???

Erica ánh mắt sáng ngời nhìn về phía ba người còn lại. Còn về phần nội dung mà cô vừa nói, chỉ ít thì cô cũng đã từng thấy Nguyễn Trọng Lăng sử dụng Nỏ Thần và Tuyệt mật bảo tàng trong khi chiến đấu với dị thần Thánh Gió. Tính như vậy hoàn hiện tại vị Vương kính yêu ấy trong mắt cô hẳn là phải có được ít nhất ba loại quyền năng mạnh mẽ trên người. Ủ! Đã là quyền năng thì dĩ nhiên phải mạnh mẽ rồi~ Tính ra cũng không phải cô đang nói dối không phải sao?

Còn đối đầu với hầu tước Voban...

Trước hết cứ tranh thủ sự ủng hộ của ba thế lực trước mắt này cái đã. Đối với một vị Diệt Thần Sư mà nói, không gì quý giá hơn là tin tức về Dị thần tồn tại. Mà muốn có được tin tức ấy một cách nhanh nhất trước những vị Vua khác, thế lực dưới tay bản thân nhất định phải đạt một mức độ nào đó mới được.

Hiện tại Vua của cô có thể nói là nắm trong tay Thập tự giá đồng đen. Thế nhưng Erica tất nhiên là sẽ không thỏa mãn với một chút thế lực ấy thôi đấy. Không chỉ là ba thế lực đang ngồi trước mặt, cô thậm chí hiện tại đã bắt đầu suy tính tới những thế lực khác đi rồi.

Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) của Liliana có vẻ như cũng là một mục tiêu không tồi chứ nhỉ?

Hừ hừ hừ...~ Không biết anh yêu của cô sau khi biết được tất cả những chuyện này có thể tương thưởng cho cô thứ gì bây giờ? Erica trong lòng không khỏi vui vẻ suy nghĩ.

Cùng lúc đó ở bên kia Việt Nam xa xôi...

- Hắc... hắc xì hơi~

- Móa! Ai đang nói xấu bản đại gia rồi~

Nguyễn Trọng Lăng buồn bực xoa xoa mũi mắng. Hừ hừ... Bao giờ mới đến đại chiến tới nay đây!!!

...

Kết thúc chương 65.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đêm xuống!

Thời gian trôi a trôi... Một ngày dài đằng đẵng dần đi về phía kết thúc. Chiều hoàng hôn nhìn qua từ nơi lan can tầng 7 khách sạn Hilton mang cho người ta một loại cảm giác khác thường là lạ.

Một thứ cảm giác cuộc đời con người biến ảo cũng chỉ đến thế là cùng~

Một thứ cảm giác nhân sinh truy đuổi bốn ba cuối cùng lại là vì cái quái gì đây?

Xe xe cộ cộ, náo náo ồn ồn... Thế gian muôn vạn sự? Chỉ trong một ánh mắt nhìn ngang~Thương thay Xuân Thu buồn? Mừng gặp Hạ Đông sang! Người về già đã nếm trải qua hết thấy sự đời. Một thân nhỏ bé đột nhiên được đứng ở nơi đỉnh cao chót vót!!! Nào là mộng mơ? Nào là tham vọng? Tình yêu hay chỉ là một chút lụy phiền... Chỉ thoáng trôi qua tất thấy liền sẽ trở thành một nắm cát vàng vương trên nền đất~

Tâm thần trầm ngâm chợt mà bỗng thấy rõ rồi~

Ta đang...

Suy nghĩ cái khi gì thế này???

Hừm???

Móa nó! Bản thân vẫn còn trẻ lắm có được hay không???

Có thể hay không nhưc hết cả bi không tự than tự vãn nhân sinh triết lý như thế???

Anh đây thật vất vả lắm mới được trùng sinh lại lại bốn năm năm. Vốn tưởng rằng đời này mãi mãi cũng chỉ là kẻ thất bại ê chề giống như kiếp trước. Hiện tại số trời run rủi chẳng khác nào nhảy núi lượn được bí tịch thần công, ngã xuống nước lại may thay bắt gặp tiên nữ tắm rửa. Định mệnh như vậy làm sao có thể không cố gắng hăng hái lấy một tí!!! Đời người nào có được mấy lần thường luồng đón gió sẽ hóa rồng? Cơ hội một khi đã đi qua nào còn đâu cơ may để mà gặp lại. Hiện tại tương lai tươi sáng đang ở trước mắt....

Kao~ K.O (hạ gục) chúng nó thôi!!!

Và thế là sau khi một lần nữa “bom hơi tinh thần” cho chính mình bằng cách “tự ki trong giây lát”, nhân vật chính của chúng ta mang theo vẻ mặt hào hứng bừng bừng, mang theo giấc mộng về một tương lai rạng ngời tươi sáng, đóng đánh “cạch” một tiếng cửa phòng lại. Sáng khoái tràn trề đi vào trong gian phòng, rú rú cô hầu gái bé nhỏ Arianna một lần nữa đi ra ngoài làm đôi suất bún bò cay ăn thay cơm tối~

Đời người hết thấy nó vốn là mỹ văn diệu như vậy đấy! Tội gì không phấn vắn chán tinh thần mà đối mặt với mọi thứ trong tương lai đây!!!

Chiều nay anh đồn ngộ... Tôi đánh nhau? Có chết mất xác cũng cam!!!

Hừ hừ hừ...~ Đợi tiếp sau đó Cậu đây liền có thể mang theo đồ nghề đi tìm một chỗ an toàn triệu hóa thần linh hạ xuống được rồi!!! Mọi sự đã sẵn sàng. Tất cả... vẫn là y như kế hoạch đấy~ Anh mới... không có sợ chết đây này!!!

Hừ hừ hừ...~

- Đi thôi, Arianna!

- Vâng! Em tới ngay~

Arianna giật nảy mình vội vã đáp. Tiếp theo đó nhanh chóng đuổi theo sau bước chân dồn dập của Nguyễn Trọng Lăng đi xuống tầng trệt. Vừa đi vừa không khỏi kì quái nhìn về cậu chàng phía trước. Arianna không hiểu sao luôn có một cảm giác kì kì quái quái đấy. Thật không hiểu vị thiếu gia trước mặt mình đây là làm sao rồi? Vừa này còn bình thường lắm. Khả năng vừa đi một chuyến ra lan can hóng gió trở về... Cả người liền kì kì quái quái, thần thần kinh kinh! Chẳng lẽ...

Là sợ độ cao đi à nha!!!

Hừ hừ hừ...! Nhất định chính là như vậy rồi~ Arianna thông minh nhất quả đất, “Hi hi hi hi...~”

Thời gian: Nhoáng cái đã 6h30...!!!

Mọi chuyện đã bắt đầu...

...

Đêm tháng 10, Hà Nội trời rả rích mưa phùn! Khu phố cổ đất Hà thành nay chỉ còn gặp lại gió heo may mà không ngửi thấy được mây may mùi ngày xưa hoa sữa...

Một chiếc xe Audi màu đỏ rực lao nhanh xềnh xệch bắt đầu cuộc hành trình kinh dị của mình từ con đường dài mang tên Lý Thái Tổ! Vượt qua đèn đỏ ngay trước mặt mấy anh lính áo cam, phi vào đường ngược chiều lểc ngang so tài cùng xe buýt và xe ô tô tài hay như lao mình đi trên vỉa hè đâm nát vô số hàng quán lều chõng ăn vặt ven đường...vv. Tất cả đều chỉ là chuyện quá ư tầm thường!!!

Phi xe bay qua đầu chướng ngại vật, xe nghiêng nghiêng chỉ đi bằng hai bánh lượn lách đánh vòng ngay giữa hai chiếc xe ô tô con. Những thứ tình cảnh chỉ có thể xuất hiện trong phim ảnh đua xe Hollywood lúc này lại xuất hiện như com bữa. Tốc độ nhanh, mức liều lĩnh, độ kích thích cao làm kinh hồn bạt vía, dọa chết khiếp không biết bao nhiêu người đi bộ qua đường cùng cánh lái xe ban đêm.

Tối nay! Chẳng lẽ đám thanh niên nhà giàu xứ Bắc Hà lại muốn tổ chức đua xe giữa phố? Bình thường không phải đều đợi đi qua nửa đêm mới xuất hiện cùng chơi trò mèo đuổi chuột với đám dân cảnh sát cơ động hay sao??? Ngày nay là tình huống như thế nào??? Một số người tự cho là hiểu chuyện trong đầu hiện giờ quay như chong chóng không hiểu thấu~

Còn về sự thật thì...

- Ọe...ọe... ọe....~

10 phút sau đó, ở trên một con đường vắng gần bãi đá sông Hồng, Nguyễn Trọng Lăng cả người dựa lên sườn xe ô tô, há miệng nôn thốc nôn tháo. Sắc mặt trắng bệch dường như bản thân vừa mới trôi qua một cơn bệnh hiểm nghèo vậy.

Mà mà... Nếu như so sánh độ kích thích cùng nguy hiểm mà nói... Thứ cậu chàng vừa mới trải qua so với bị bệnh hiểm nghèo cũng chẳng khác nhau gì. Lần đầu tiên trong đời... lần đầu tiên trong đời cậu cảm giác được ngồi nhờ xe đi trên phố nó lại có thể kinh dị đến mức độ như thế đấy~

Nếu như ai đó sau này có cơ hội được một lần ngồi trên chiếc xe của vị “Tứ thân tay lái lụa” Arianna đang đứng bên cạnh mà nói... Cái cảm giác nhìn con đường phía trước không ngừng đảo lộn gấp khúc, tiếng người gào thét hoảng loạn văng vẳng ngay bên tai, ghế nhựa hàng quán vỡ nát ngay trước cửa kính hay kiên cường vẫy vẫy tay chào với tên lái xe máy vừa bị mình bay vút qua đầu... Cái trải nghiệm này nó đẹp đến mức khiến người ta không muốn không muốn đấy!

Chỉ mong sẽ không phải thử đến lần thứ hai!!!

Dọa chết meo meo rồi~

- Lăng thiếu gia... Ngài... Ngài không sao đó chứ???

- Chẳng lẽ thức ăn buổi tối hôm nay có vấn đề???

Đối với việc chính bản thân kỹ thuật lái xe kinh khủng của mình gây ra hậu quả, Arianna rõ ràng hoàn toàn hồn nhiên không tự biết. Cô hầu gái nhỏ lúc này một bên tay xoa xoa lưng an ủi Nguyễn Trọng Lăng, một bên còn không ngừng tự trách chính mình vừa rồi com tối không có đề cử cho Lăng tìm lấy được một chỗ tốt hơn quán ăn. Cô này cho tới lúc này còn cho là cậu chàng bị dị ứng thức ăn đây này.

- Tôi... tôi không sao!

- Ủ! Được rồi... Arianna này?

- Dạ vâng??? (Arianna vẽ mặt nghi hoặc nhìn sang.)

- Từ trước đến giờ không có ai nhận xét về... tài năng lái xe của cô sao???

Lăng vẽ mặt vạn phần phức tạp nêu câu hỏi.

- Lái xe? Arianna lái xe rất tốt nha! Erica tiểu thư còn thường xuyên khen em lái xe vừa nhanh vừa ổn, tiết kiệm được rất nhiều thời gian đấy!!!

Arianna biểu lộ như thật kể lại.

Nguyễn Trọng Lăng: “.....”

Được rồi! Tính toán đám người siêu năng lực như chính mình bây giờ dù cho có bị xe ô tô tài đâm trúng cũng không chết. Đối với vô số va va chạm chạm trên đường vừa mới trải qua mà nói... Đúng thật chẳng đáng là gì! Thậm chí còn giống như những gì Erica từng nói. Quả thực là vừa nhanh lại vừa ổn vậy!!!

Haizzz! Nói cho cùng bạn thân đây vẫn là chưa có thích ứng đúng với thân phận mới nha! Tương lai đầy rẫy khó khăn. Đồng chí vẫn còn phải cố gắng phấn đấu!!!

- Tốt rồi! Đưa tôi đi tới đây là được rồi. Arianna, cô đi về trước đi. Xong việc tôi sẽ tự trở lại sau!

Lôi từ trong xe ô tô ra túi đựng đồ lớn dùng cho nghi thức, Lăng vẽ mặt cuối cùng cũng coi như hơi khá hơn một chút. Cậu một bên mang túi, một bên quay đầu lại nói chuyện với cô hầu gái. Chuyện tiếp sau đó liên không cần Arianna phải đi cùng rồi. Nghi thức triệu hồi dị thần vẫn là càng ít người biết càng đảm bảo.

- Vâng! Hẹn gặp lại Ngài sau, Lãng thiếu gia!

Đối với quyết chí trở thành một cô nàng tốt hầu gái- Arianna mà nói, thứ không cần thiết nhất đó chính là “tò mò” rồi. Đã là người thì ai cũng có bí mật không thể cho người khác biết. Và người trong thế giới phép thuật mà cô thường hay giao tiếp lại càng là như vậy đấy. Những quy tắc ứng xử này bởi vậy đã in sâu lên người cô nàng, dù cho hiện tại đối mặt với bị cô tự mình dán nhãn “người bình thường- Lãng thiếu gia” trước mặt cũng đã là như vậy.

Bởi thế cho nên nghe xong lời dẫn dò của cậu chàng, Arianna cũng không có đặt thêm bất kì câu hỏi dư thừa gì.

- Ủ! Gặp lại sau, Arianna!!!

Gật gật đầu khẽ đáp, trong ánh mắt nhìn của cô hầu gái nhỏ, vác trên lưng túi đồ to cồng kềnh, thân hình của Nguyễn Trọng Lãng rất nhanh liền khuất bóng sau từng hàng cây ven đường. Phương hướng nhìn qua càng ngày càng đi sâu về phía bờ sông u tối.

Đêm mưa... càng ngày càng phát ra thâm trầm!!! Đêm nay lại là một đêm không an bình~

...

Kết thúc chương 66.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Lúc nghỉ thức tiến hành...

Đêm! Một bãi đất trống ngay bên bờ sông Hồng...

Nơi đây ban ngày có thể đã từng là một vị trí thích hợp cho đám học sinh, sinh viên trải bạt ngồi chơi dã ngoại picnic. Thế nhưng lúc này khi đêm về, khi trời đầy mưa phùn, khi ánh nắng chiều đã tắt ngóm từ lâu, khi bóng đèn điện nơi cầu Long Biên xa xôi kia đã không thể nào chiếu sáng tới tận nơi này, khi quanh đây bao phủ trong tĩnh lặng, vắng vẻ, cô độc và âm u chết chóc...

Nơi này vậy mà có một người vẫn còn đang tồn tại!

- Hừ hừ... Vắng lặng mới tốt nha!!!

Miệng lẩm bầm than, Lãng vút bịch túi đồ đặt tạm xuống đất. Nhớ lại thì kiếp trước cậu cũng chính là theo đám bạn thân tới đây dã ngoại chứ đâu. Lần này cũng coi như một lần về lại chốn xưa rồi. Chỉ là cảnh còn người mất... à không là cảnh còn người chưa đến mà thôi~ Tương lai biết đâu ngày nào rảnh cậu cũng có thể mang theo người về lại nơi đây cũng không biết chừng.

Có điều hiện tại vẫn là làm việc cái đã. Nghĩ như vậy, Lãng một bên bước chân dạo quanh bãi đất trống, một bên cầm đèn pin chiếu loạn khắp nơi. Phía dưới gốc cây chuối này, phía trong đám bụi cỏ lau này, phía sau tảng đá lớn này...vv.

Dạo một vòng xung quanh bãi đất, cậu trước hết cần xác nhận nơi đây ít nhất sẽ không xuất hiện một đôi tình nhân nào đó đang im im đánh dã chiến với nhau mà cậu không hề hay biết, hoặc như là anh bạn nào đó thất tình tự tử đu dây điện không thành liền không đèn không đóm ra ngoài bờ sông ngồi ngẩn ngơ...vv. Tóm lại nhất định không thể để lát nữa khi cậu đang tiến hành nghỉ thức lại có người đột nhiên nhô ra làm phiền là được. Và vì đảm bảo an toàn...

- Xuất hiện đi! Ngựa giáp sắt của anh~

Khỏe miệng nở nụ cười tự trêu chọc. Theo lời nói vang lên, một màn ánh sáng màu đỏ rộng lớn, dập dờn như sóng nước xuất hiện ngay phía sau lưng cậu chàng. Lờ mờ vừa dứt, một con ngựa giáp sắt toàn thân đen kịt, cơ bắp cuộn cuộn, hai mắt đỏ hồng hồng, bốn vó đập đất, miệng thở phì phò từ trong màn sáng lao ra.

Chính là Ngựa Giáp Sắt cậu chàng mới luyện ra buổi chiều nay chứ đâu!

Khà khà... Để cho Ngựa Giáp Sắt đóng vai như chó săn canh gác xung quanh cảm giác cũng thật sự là... sung sướng mê mẩn chứ chẳng đùa~

- Tốt! Hiện tại có thể tiến hành công việc được rồi~

Dùng ý nghĩ mệnh lệnh cho Ngựa Giáp Sắt tiếp tục công việc bảo vệ, Nguyễn Trọng Lãng về mặt ung dung quay trở về nơi để túi đồ cứng. Trước đó vì đề dọa người cậu mới cần dùng đèn pin chiếu loạn khắp nơi để người khác biết. Hiện tại nơi đây rõ ràng không người, Lãng hành động liền không hề có lo lắng, cổ kị.

Lợi dụng năng lực cơ bản có thể nhìn vào ban đêm của một gã Diệt Thần Sư, Lãng tắt đèn pin, bắt đầu lôi đồ đạc từ trong túi ra ngoài. Cũng thật là

nhieu đồ linh tinh đây này~

Như cả một bao tải lớn túi đồ thoáng một cái liền xẹp xuống! Nền đất nơi dự định thiết lập trận pháp rất nhanh đã bị cậu chàng dọn dẹp qua không còn chút lá cây, cành cây khô hay đá sỏi linh tinh gì hết.

Nhìn nhìn, Lăng bắt đầu dựa theo trí nhớ trong đầu, đổ máu gà lên mặt đất theo một hình vẽ bùa chú trận pháp nào đó. Tiếp đó là xếp đặt vật phẩm làm phép lên trên trận pháp. Lại sau đó là rắc tro than vào những nơi cần đến. Thủ lợn, hoa quả tươi, trứng gà sống... vv được bày đặt phía trước trông giống như một mâm lễ cúng. Cậu đốt ba nén hương, đốt giấy tiền...

Loáng thoáng một cái, có vẻ như những gì cần làm cậu đều đã làm xong hết rồi~

Khả năng sao vẫn không thấy có bất kì dấu hiệu gì nhỉ???

Lăng về mặt nghi hoặc nhìn về phía trước. Nghĩ nghĩ lại đợi đợi thêm chốc lát... Kết quả mọi thứ vẫn nguyên si chẳng thay đổi gì~

Móa! Chẳng lẽ nhất định phải có máu tươi của anh đây đổ vào mới được???

Lăng bực bội nghĩ. Khả năng cũng chỉ có thể vì lý do đó mới nói xuôi được việc hiện tại trận pháp không có tác dụng.

Cuối cùng không còn cách nào khác, cậu chàng về mặt cau có đi về phía trước. Một tay lôi ra con dao nhọn đã chuẩn bị sẵn. Trước đó tuy rằng nhớ rõ lần trước là có máu tươi của mình sau trận pháp mới có hiệu quả, khả năng cậu... có chút sợ đau. Nói chung tự mình lấy dao đâm chính mình so sánh với bị người khác đâm dao hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. Rất có chương ngại tâm lý đấy!

Có điều vì có thể triệu hoán ra mới dị thần... Anh đây liền nhìn!!!

Cầm con dao nhọn hoắt mới sấn trên tay, Nguyễn Trọng Lăng bắt chước đám người cắt máu ăn thề trong ti vi thường thấy, xoẹt một cái cắt thẳng vào cổ tay của mình. Lần này diện tích trận pháp lớn, cắt ngón tay rõ ràng nhất định là không thể đủ số lượng máu rồi! Cậu chàng là như vậy tự nhủ.

Máu vì vậy chảy ra!!!

Dòng máu đỏ tươi rơi vãi trên nền đất hòa cùng với vết máu gà~

Khả năng cũng không có tác dụng quái gì!!!

Nguyễn Trọng Lăng nhìn nhìn... Vết thương trên cổ tay quả nhiên thoáng cái liền lành lại mất rồi. Máu cũng là vừa rơi được tí liền hết!!!

Haizzz! Bởi vì thế cho nên anh đây mới ghét việc phải dùng máu tươi của bản thân để chơi triệu hoán dị thần~

Trong lòng tự biết là không thể không phóng đại chiêu rồi~ Lăng khẽ cắn răng, một nhát dao cắt sâu về phía cổ tay. Tay đứt ruột xót đã đau mà tự mình cắt gân tay của mình lại càng móa nó đau hơn. Có điều lần này vì để đảm bảo thành công, cậu chàng không thể không nhìn chăm chăm vào vết thương trên tay. Chỉ cần nó hơi hơi khép lại một cái liền là dao nhọn vung xuống.

Hừ hừ hừ...~ Dừng cảm can đảm là đây chứ đâu!!! Lăng... tự nhủ như vậy sau mỗi nhát dao cùng mỗi giọt nước mắt~

Máu cũng bởi vì thế cứ gọi là tuôn rơi tồ tồ~

Cảm giác này thế nhưng cực kì đáng ghét a!!! Thân thể quá cứng rắn khiến cho dùng lực chém xuống không thể quá nhẹ nhàng, không thể không kiên quyết! Cơ thể lành lại quá nhanh khiến dao nhọn hết đâm rồi lại... phải đâm sâu hơn! Cái cảm giác liên tục cắt cổ tay không ngừng này thật sự là khiến người ghê cả răng. Khiến người ta muốn mắng mẹ!!!

Kết quả...

Vẫn không có cái méo gì dùng!!!

- AAAAAA!!!!!!!!!!!!!!

- Tại sao lại như vậy!!!

Lăng đã điên tiết lên!!! Từ nãy tới giờ cậu thả không biết bao nhiêu là máu mà cái trận pháp chết tiệt kia đều chẳng có phản ứng quái gì. Ánh mắt cậu khi nhìn về đầu to thủ lợn và móng nhỏ gà luộc đặt ngay phía trước... làm sao đều như nhìn thấy hai đứa nó đang cười nhạo cậu vô tri và ngu ngốc vậy!

Điên! Thật là điên quá mất thôi!!!

Cậu bắt đầu không tin rằng trên đời này còn có tình yêu rồi~

Chẳng lẽ chỉ có thể dùng máu tươi của người bình thường mới được hay sao??? Trong lòng cậu tự dưng nổi lên suy nghĩ.

...

Một phút, hai phút lại ba bốn phút...

Lăng vẫn cứ như vậy đứng lẳng lẳng phía trước nghi thức triệu hoán. Dị thần thể nhưng còn không có hiện ra.

Tâm tình của Lăng lúc này đã chìm sâu... chìm sâu tận đáy thung lũng sâu nhất thế giới!!!

Đêm nay thời tiết thật quá ư thâm trầm...! Nước mắt mình sao tự dưng chảy ngược vào tim???

Ánh mắt của Lăng rung rung nhật nhòa lệ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm nay mưa bay lất phất, không ánh trăng chiếu sáng. Có lẽ lần trước chỉ là vu vơ ăn may mà thôi~ Kế hoạch tối nay đã phá sản. Bỏ cuộc đi thôi thanh niên cứng!!!

Lăng chính là như vậy tự nhủ.

Khả năng...

- Vì sao con khóc???

Một âm thanh đột nhiên vang lên giữa màn trời đêm yên tĩnh.

Có thứ gì đó đang đến gần???

Lăng giật thót mình xoay người.

Và cậu đã thấy...

Ánh rạng đông cuối chân trời là đây!!!

Cầu vồng sau cơn mưa tất nhiên tỏa sáng~

Dị Thần đến vậy???

...

Kết thúc chương 67.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Đổi mặt!

Đó là một cụ già râu tóc lơ phơ bạc trắng! Tóc dài trên đỉnh đầu được dùng vài búi gọn lại vắt ra phía sau. Nét mặt hiền hòa. Da dẻ hồng hào đến kì lạ. Trên người mặc một bộ áo the dài màu xám cũ. Một bên tay nâng phất trần. Một bên tay vuốt vuốt râu cười. Hình tượng thông dong mà nhẹ nhàng. Và quan trọng nhất lúc này là màn sương khói đang lượn lờ dưới chân ông cụ. Sáng hẳn lên dù cho có ở giữa đêm đen, cùng với câu kia kinh điển lời đạo đầu: “Vì sao con khóc?”

Này chính là ông Bụt của chúng ta rồi chứ còn ai vào đây nữa!!!

Nguyễn Trọng Lăng hiện tại thật tình chỉ muốn ngửa mặt lên trời hô to một câu: “Không phải con đang khóc đâu Bụt ạ! Đó chỉ là cát bay vào mắt làm cho giọt nước mắt hạnh phúc tràn mi mà thôi.”

Tuy rằng rất muốn nâng Guom thần lao lên... một nhát chém bay Bụt! Khả năng... cậu còn chưa có quên sáng nay dị thần Thánh Gióng khác biệt với hình tượng trong truyện cổ tích như thế nào. Người anh hùng làng Gióng khi xưa lại có thể coi khinh tính mạng con người như cỏ rác thì ai có thể nói trước dị thần ông Bụt hiền hòa trước mặt này thật sự tính tình lại ra làm sao? Cả hai người bọn họ chung quy cũng chỉ là dị thần nhảy ra từ trong đám truyện tưởng tượng của con người mà thôi. Vốn dĩ đều không phải là thật sự nhân vật trong truyện cổ tích cho con nít đây!!!

Tóm lại vẫn cẩn thận làm việc mới tốt! Cái mạng nhỏ của anh đây dù sao cũng chỉ có một lần. Chớ có đùa quá mức để rồi ngóm củ tỏi lúc nào không hay thì buồn~ Lăng chính là như vậy tự nhủ với mình.

Một bên tay phải âm thầm dẫu về phía sau lưng chuẩn bị bất cứ lúc nào cho gọi ra Guom thần, Lăng ánh mắt cảnh giác không giảm nhìn chăm chăm vào ông Bụt trước mặt. Trong đầu không ngừng hồi tưởng đám nhân vật trong truyện khi xưa gặp phải tình huống này thì nên làm như thế nào. Dù cho chỉ là dị thần (tàn khuyết thần linh), có một số thứ hẳn là còn sẽ giống với trong truyện không phải sao?

Nghĩ nghĩ, cậu chàng vì vậy lên tiếng:

- Dạ thưa Bụt... à ừ... thì... rằng... là...

Nếu như là bình thường nhân vật trong truyện cổ tích hẳn là sẽ kể về số phận bi thảm của mình sau đó ông Bụt sẽ tự động ra tay giúp đỡ. Khả năng số phận của cậu hiện tại lại không có tí gì liên quan tới hai từ bi thảm kia cả. Hơn nữa lý do Bụt xuất hiện ở đây cũng đâu phải là muốn ra tay giúp đỡ khó khăn cho cậu.

Có điều những vấn đề này cũng không có gì cùng lắm thì~ Chỉ cần kéo dài lấy một chút thời gian, hấp dẫn sự chú ý của đối phương một chốc một lát là được rồi. Cậu mới... không có cần kể lể khóc than đây này! Ánh mắt của Lăng đang nhìn về phía Bụt đột nhiên sáng hẳn lên. Cái mà cậu đang chờ đợi này giờ cuối cùng cũng tới.

Ngay khoảnh khắc đó, Ngựa Giáp Sát như quỷ hồn nhập thể, không một tiếng động chạy vù vù xuất hiện ngay sau lưng đối phương. Cả người gồng lên. Hai vó trước giơ thật cao! Một chiêu chiến tranh giẫm đạp khoảnh khắc thời liền sẽ từ sau lưng ập thẳng lên người ông Bụt.

Hừ hừ hừ...~ Cái này cũng chính là nguyên nhân vì sao Nguyễn Trọng Lăng vừa rồi cố ý lấp bấp đáp lời. Từ buổi chiều hôm nay sau khi thành công luyện chế ra Ngựa Giáp Sát cậu liền biết mình tóm được món hời lớn. Ngựa Giáp Sát không chỉ có cơ thể mạnh mẽ dị thường, đi lại chở người càng là nhanh như gió. Ở một mức độ nào đó còn có thể to nhỏ như ý. Đặc biệt nhất là cậu có thể sử dụng ý niệm trong đầu âm thầm ra lệnh cho nó mà không cần hô ra bằng lời.

Bởi thế Ông Bụt vừa mới xuất hiện cậu liền nghĩ ngay tới việc cho Ngựa Giáp Sát âm thầm tập kích sau lưng để sáng tạo cơ hội đánh giết đối phương. Sự việc tiếp theo vậy mà không ngờ thuận lợi đến thế! Ngựa Giáp Sát không chế không để mình di chuyển phát ra bất kì âm thanh, thành công ập sát ngay sau lưng Ông Bụt mà đối phương vẫn không hề hay biết gì.

Trong lòng hưng phấn dị thường. Tay phải đang giấu sau lưng của Lăng ngay lúc này nắm thật chặt thật chặt đấy!!! Guom thần âm thầm xuất hiện ngay trong lòng bàn tay. Cơ thể cậu chàng lúc này căng như mũi tên chuẩn bị rời dây cung, lao đầu về phía trước. Chỉ đợi ông Bụt bị Ngựa Giáp Sát đạp bay xong cậu liền xông lên loạn Guom chém giết. Cậu tin tưởng dù cho có là ông Bụt đi chăng nữa, bị Guom thần của cậu chém giết vậy nhất định cũng phải chết đi thôi!!!

Khừa khừa khừa...~ Cuộc đời chưa bao giờ đẹp như hôm nay!!! Cậu cười đắc ý a cậu cười đắc ý!!!

- Ủ?

- Thế méo nào mà còn không đạp đi???

Đợi đợi... Đột nhiên cậu phát hiện Ngựa Giáp Sát vậy mà không tiếp tục động đậy nữa rồi??? Thân hình nó lúc này quý dĩ giữ nguyên tư thế hai chân trước nâng cao chuẩn bị giẫm đạp xuống. Cả người thế nhưng lại thực sự đứng yên luôn ở đó~

Nhìn ông Bụt vẫn như vậy cười cười nhìn về phía mình. Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên cảm giác sau lưng mình lạnh run run đấy! Cậu cũng... nữa không tin vào tình yêu trên đời rồi~

Mọi chuyện tại sao lại trở nên như vậy a!!! Lăng trong lòng gào thét~

Hiện tại cậu đang phân vân không biết nên cầm Guom lao lên chém đây này vẫn là cầm Guom lao lên chém đây này??? Thật đúng là thế sự như chơi cờ, không đến bước cuối cùng thật đúng... không biết đâu mà lần~ Cậu đã muốn mắng mẹ!!!

- Hô hô hô... Sao con không trả lời ta???

Giọng điệu của ông Bụt như đang điều cốt một ai đó làm trò hề cho người trong nghề. Lăng lạnh tỉnh! Đến lúc này rồi thì còn có thể nói gì. Đối phương mạnh mẽ hơn cậu tưởng tượng quá nhiều. Dừng dừng trong lúc nói cười đều có thể không chế Ngựa Giáp Sát... trận chiến này phân thắng có vẻ cũng quá nhỏ bé đi rồi~ Lăng thấm run.

- Dạ vâng, con... ừ thì...

Tay phải giấu sau lưng vẫn nắm chặt lấy Guom thần như nắm lấy cuối cùng can đảm, suy nghĩ trong đầu như vạn mã lao nhanh. Không ngừng suy tư cách ứng phó. Ủ! Đã không muốn chết vậy tất nhiên là phải nghĩ cách ứng phó đi rồi~ Lăng tinh thần căng chặt.

Cũng may, ngay trước khi cậu chàng quyết định chuẩn bị sống mái với nhau một phen, Nỏ thần còn chưa được gọi ra, ông Bụt đã trước tiên mở miệng nói chuyện.

- Có phải con là người trước đó mở ra nghi thức này?

Ông Bụt nói như vậy khi chỉ tay về phía trận pháp sau lưng Lăng.

- Dạ... Đúng vậy!

Nhắc tới mới nhớ. Rõ ràng nghi thức còn đang ở phía sau lưng cậu vậy mà sao ông Bụt lại xuất hiện ở trước mặt nhỉ? Đáng lý ra đối phương phải xuất hiện ngay bên trong trận pháp giống Rùa thần lần trước chứ. Lăng trong đầu đột nhiên nổi lên như vậy nghi hoặc.

Có điều đối với việc Bụt đột nhiên mở miệng nói chuyện, cậu chàng quyết định vẫn là yên lặng đợi xem biến đổi thế nào rồi tính tiếp. Dù sao đối với năng

lực của Bụt, cậu là hoàn toàn không biết gì cả. Tỷ lệ chiến thắng thật sự là không cao. Vội vội vàng vàng ra tay dễ vì thế mà uống mạng hi sinh lắm lắm!

Haizzz! Giá mà có Erica ở đây nhỉ... Nhớ tới sáng nay một nụ hôn liền có thể sơ bộ nắm bắt được năng lực của Thánh Gió. . . Quả nhiên là hiện tại một mình đôi mắt dị thần vẫn còn quá miễn cưỡng. Cũng còn tốt trước kia cậu không có nông nổi ngông cuồng làm việc nếu không đoán chừng là chết mất xác từ lâu rồi. Lặng trong lòng là như vậy tự an ủi.

- A a a...! Nói như vậy ngày hôm nay lão đây là tìm tới đúng người rồi?

- Ủ ừ! Vậy để lão nhìn thử một chút xem thế nào!

Bụt cười cười lắm bầm thử gì đó Lặng không hề hiểu. Tiếp sau đó hai mắt ông cụ nhìn về phía Nguyễn Trọng Lặng đột nhiên sáng rực lên, vàng chói lọi như hai ánh mắt trời. Một đôi mắt lạnh lùng như thần linh nhìn xuống thế giới. Đạm mạc vô tình mà hiểu rõ tất cả tại tâm. Dưới cái nhìn của đôi mắt ấy, Lặng cảm giác mình tất cả mọi bí mật trên người đều trở nên buồn cười không thể cất dấu.

Một cảm giác bất an sợ hãi vô cùng mạnh mẽ nổi lên trong lòng khiến cậu. . . suýt chút nữa thì muốn nâng Gurom lao lên chém giết cụ già trước mặt. Có điều lý trí nói cho Nguyễn Trọng Lặng biết... Làm như vậy cậu chỉ có thể càng chết nhanh hơn mà thôi!

Trong đầu suy nghĩ nổi lên ngàn vạn, cậu đã không nhớ rõ mình là thế nào trôi qua những giây phút gian nan này rồi~ Cũng còn tốt ánh sáng vàng chói kia cuối cùng cũng kết thúc. Và càng quan trọng hơn là trong suốt cả quá trình này, cả hai bên đều không có mạnh mẽ ra tay!

Tốt thôi~

Giờ là lúc đối mặt với vận mệnh rồi~ Lặng đột nhiên có như vậy một loại bản năng cảm giác mạch bảo.

Có lẽ... lời giải đáp cho mọi loại nghi hoặc sẽ có ngay sau lúc này!!!

...

Kết thúc chương 68.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Đại chiến khúc nhạc dạo!

Một nơi nào đó xa xôi trên biển Đông, một chiếc tàu ngư dân đánh cá lớn giống như mọi khi đang tiến hành công việc của mình.

- Được rồi! Kéo lưới lên!!!

Một người đàn ông trung niên tầm 30, 40 tuổi vẻ mặt bình thản hồ lớn. Ánh mắt ông ta lúc này còn đang nhìn chăm chú về phía mặt biển. Tiếng nói vừa dứt, âm thanh kéo kệt của máy móc trên thuyền vang lên bốn phía. Dưới màn nước biển đen kịt giữa trời đêm dần dần nổi lên ánh sáng bạc. Thứ ánh sáng phản chiếu của đám cá biến đổi với ánh đèn pha gắn trên tàu khi chiếu lên cơ thể chúng.

Trên boong thuyền lúc này không một người nói chuyện. Tất cả đều đang bận bịu làm việc nhịp nhàng trong yên lặng. Một mẻ cá lớn được kéo lên. Chuyển ra khơi này cũng không đến nổi tồi. Mọi người vừa làm vừa vui vẻ như vậy nghĩ. Chỉ là chuyện vui thường sẽ chẳng kéo dài bao giờ...

Gió lớn bắt đầu thổi!!!

Sóng biển bỗng bành nổi lên~

Bầu trời giăng đầy mây đen giông tố! Sấm sét đánh phá đùng đùng!!!

Thời tiết trên biển vốn như đứa trẻ con luôn luôn vui giận thất thường. Thế nhưng hôm nay đất trời có vẻ như lại càng không thể nói lý vậy.

- Chuyện này... đây là chuyện gì xảy ra???

Người đàn ông trung niên chủ thuyền đánh cá nhìn cảnh sắc mặt biển xung quanh mà kinh hồn bạt vía. Dù cho đã trải qua hơn 20 năm kinh nghiệm đi biển, trôi qua không biết bao nhiêu tình huống khác thường, thế nhưng đối với cảnh tượng lúc này người chủ thuyền đánh cá vẫn không thể không ngỡ ngàng hoảng.

Chỉ một phút trước đây thôi biển cả còn gió êm sóng lặng, thế nhưng ngay lúc này đã là mưa to như trút nước, sóng lớn cao bốn năm mét còn không ngớt dâng cao làm chao đảo cả con thuyền. Gió to, sấm sét lớn, sóng biển không ngừng... Rõ ràng là chuyện không thể nào xuất hiện vào thời điểm này vậy mà đều đã xuất hiện cả.

Bão lớn đến rồi!!!

Chết tiệt đám làm dự báo thời tiết vậy!!! Chủ thuyền trong lòng không khỏi bức bối chửi rủa.

Ngay khi đám ngư dân thuyền viên trên thuyền dốc hết thảy sức lực muốn điều khiển thuyền cá chạy nhanh nhanh thoát khỏi cơn bão. Một mảng thân hình không lồ đã tiếp cận đến bên con thuyền từ lúc nào mà không ai hay.

- Rầm!!

- Âm âm âm...~

Thuyền cá rung mạnh!!! Nơi đáy thuyền giống như vỡ ra thành từng hố to~ Âm thanh va chạm thật lớn làm mọi người không khỏi bàng hoàng hoảng sợ nhìn về. Trong màn đêm đen tối mịt mù, theo từng tia sấm chớp ẩn hiện, đám thuyền viên kinh ngạc phát hiện. Dưới mặt biển không biết từ khi nào bắt đầu hiện ra vô số đám cá biển đủ mọi chủng loại.

Tất cả bọn chúng tụ tập lại với nhau san sát tạo thành cả một mảng lục địa bằng cá rộng lớn vô ngần. Chiếc thuyền lớn của bọn họ cũng là bị đàn cá khổng lồ này thuận tiện nâng bật ra khỏi mặt nước, như chiếc lá nhỏ cứ như vậy mắc cạn trên mảng lục địa không tưởng này, bị mạnh mẽ cuốn theo đi về một nơi chưa biết.

- Chuyện này... đây là chuyện gì xảy ra???

Vẫn là câu hỏi như cũ thế nhưng tất cả mọi người lúc này trong lòng đều đang sợ hãi mất mật. Từ bé đến lớn đi biển gặp bão tuy rằng xui xẻo thế nhưng cũng không phải không có gặp qua. Thế nhưng chuyện mà bọn họ gặp phải vào lúc này...

Đây là tận thế điềm báo hay là thần linh đang nổi cơn giận??? Nhìn còn kinh dị hơn cả phim bom tấn của Mỹ nữa!!! Đám thuyền viên tập thể mê mẩn rồ~

Có điều tất cả bọn họ lúc này còn không biết rằng, mình cũng không phải là chiếc thuyền đánh cá duy nhất bị cuốn đi theo trong đêm nay! Cả biển Đông giờ đang dậy sóng~

- Dị thần lại xuất hiện ở biển Đông rồi!!!

Thông tin như vậy được đám thám tử vừa tới Việt Nam thật nhanh truyền về khắp các thế lực ma thuật trên thế giới. Đêm nay lại là một đêm không yên bình!

...

Cùng lúc, một nơi nào đó trên bờ biển Đà Nẵng, giữa đêm tối yên tĩnh không một bóng người, trên nền cát trắng vậy mà âm thầm xuất hiện từng vết dấu chân vô hình...

Lặng lẽ mà quỷ dị~

Dấu chân chậm rãi đi về hướng mặt biển rộng. Rất nhanh rất nhanh dấu chân ấy dần thân vào cơn sóng vỗ ven bờ. Chuyện kì lạ cũng từ lúc đó xảy ra...

Giữa bãi biển không một bóng người đột nhiên nổi lên từng cột đá cao. Chúng xếp thành hàng, xuất hiện đều đặn nhịp nhàng như đang nâng đỡ bước chân người. Từng cơn sóng lớn vỗ vào bờ ấy vậy mà không một lần nhấn chìm được chúng. Tất cả như tạo thành một con đường trải dài đi về phía biển khơi. Kiên định mà tự tin! Tiếc là không có mấy người cảm nhận được sự xuất hiện kì diệu ở nơi này... Chỉ có điều mọi chuyện chẳng mấy chốc cũng sẽ thay đổi!!!

Một vị Dị thần khác đang ra biển!!!

Một cuộc hội ngộ của hai vị Dị thần sắp sửa bắt đầu~

...

Hà Nội, bãi đá sông Hồng...

Nguyễn Trọng Lăng lúc này chính đang về mặt không yên đối mặt với đôi mắt vàng chói lửa của ông Bụt nhìn về phía mình. Cũng còn may, ngay trước khi cậu chàng không thể nhận nhìn được nữa muốn xông lên chém đôi phương máy nhất, hai mắt của ông Bụt cuối cùng cũng trở lại bình thường. Một cảm giác nhẹ nhõm trong lòng không khỏi đột nhiên xuất hiện.

- Nguyễn rửa! Cướp đoạt! Thảm liệt chiến tranh! Sự hỗn loạn khởi nguồn! Bị lãng quên số mệnh!

- Chàng trai trẻ, con cảm thấy hiện tại mình như thế nào?

Ông Bụt về mặt hiền lành đặt câu hỏi.

- Ủ?... Cảm thấy... rất tốt đi~

Lăng về mặt không hiểu thấu đáp lời.

- Thật sự cho rằng như vậy?

Ông cụ về mặt cười bí hiểm hỏi lại.

- Chẳng lẽ không tốt sao?

Lăng gãi gãi đầu đáp lời. Trong lòng luôn cảm giác tình huống hiện tại có gì đó thật kì quái. Hai người bọn họ lúc này chẳng lẽ không phải nên chém chém giết giết đánh nhau hay sao? Đứng đối diện nói chuyện như thế này lại là chuyện gì quý???

- Sức mạnh không tự nhiên sinh ra cũng sẽ không tự nhiên mất đi! Một người chiếm đoạt vận may vậy sẽ có kẻ phải thay nó chịu đựng nỗi bất hạnh! Gioe nhân nào thì được quả ấy! Hóa phúc khó lường. Như vậy...

- Chàng trai trẻ, con nói xem mình hiện tại thật sự rất tốt hay sao???

Ông Bụt đôi mắt lấp lánh ánh sáng nhìn về.

- Ngất~ Ông có thể không nói chuyện bằng cái kiểu cao thâm triết lý như vậy được không? Con đây thật tình không hiểu~

Lăng về ngoài bối rối đáp. Guom thần trong tay lặng yên biến mất. Thái độ ra vẻ muốn lại gần để tìm hiểu kĩ hơn. Bước chân vì vậy rất tự nhiên chậm chậm tiếp cận. Mặc kệ vị dị thần ông Bụt đối diện này nói như thế nào, trước hết cứ lại gần đối phương đã rồi tính. Cũng không tin ngay khoảng cách gần cũng không chém được đối phương! Hừ hừ hừ...~ Cứ tiếp tục lùi nhai đi! Lăng trong lòng cười gằn~

- Đơn giản như vậy cũng không hiểu???

- Haizzz! Giới trẻ ngày nay thật là...~

Ông Bụt đầu lắc lắc, một tay vuốt vuốt râu, một bên tay nhẹ phe phẩy phát trần. Bộ dáng thất vọng ời là thất vọng~

“Nói chuyện như vậy thật sự được sao???

Ông là ông Bụt đấy có được hay không???

Lại còn “giới trẻ ngày nay”...!!!

Quả nhiên là dị thần có khác!

Không phải là thật sự thần linh. Lời nói và việc làm quá ảnh hưởng hình tượng ông Bụt trong lòng bạn thân đây rồi~

Chém chết cũng không cần phải áy náy~”

Nguyễn Trọng Lăng tâm tình bởi vậy càng thêm kiên định. Về ngoài vẫn như cũ cười cười thể nhưng bước chân đã yên lặng gia tăng tốc độ. Sát ý um tùm~

- Chàng trai trẻ, con cảm thấy một người phạm trần chém giết thần linh liền có thể cướp đoạt được năng lực của vị thần đó. Chuyện như vậy có thể là một chuyện bình thường được hay sao?

Ông Bụt thỉnh linh lên tiếng.

- Đây...! Đúng là không phải chuyện bình thường!!!

Nguyễn Trọng Lăng tốc độ hơi giảm, đáp.

- Trẻ nhỏ dễ dạy! Mọi chuyện xảy ra trên đời đều có nguyên nhân của nó. Như vậy con nói xem chuyện này nguyên nhân là gì?

Ông Bụt ánh mắt như có thâm ý nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Đường như tất cả suy nghĩ của cậu bấy giờ đều bị ông cụ hiểu thấu hết vậy~

- Cái này...! Ai mà biết được chứ~

- Chẳng lẽ ông biết hay sao???

Bước chân dừng tại nguyên vị trí, Lăng về mặt kì quái hỏi ngược lại.

- Trước kia không biết thế nhưng hiện tại liền biết rồi~

Ông Bụt cười cười tự nhiên đáp.

- Cái này...! Nguyên nhân của nó là gì?

Đã từ rất lâu trước kia Nguyễn Trọng Lăng cũng đã từng nghi hoặc về vấn đề này. Hiện tại có người đứng trước mặt cậu tự nhận là biết câu trả lời. Cậu chàng tất nhiên là không ngại tìm hiểu thêm thông tin rồi hãy tính. Khoảng cách giữa hai người lúc này chỉ còn lại hơn 3m mà thôi!

Bầu trời đêm nay đen xì xì~

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 69.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Sơn tinh đại chiến Thủy tinh!

Một nơi nào đó giữa biển Đông...

Giữa biển trời mênh mông vô bờ bến, có hai ánh mắt lúc này đang trực tiếp đối diện.

Một bên là vô hình vô ảnh nhưng khổng lồ sức mạnh khổng lồ, cuốn theo vô cùng vô tận sinh vật biển cùng mây mưa sấm chớp, không ngừng không nghỉ đại dương sức mạnh đang tích tụ lại...

Một bên là lạnh nhạt thân nhiên từng cột đá cao vút không ngừng dâng lên sừng sững giữa biển cả như ẩn chứa thứ nào đó sinh mệnh bản năng. Ở nơi trung tâm cột đá to lớn nhất, một người nam giới làn da màu đồng cổ đỏ mình trần. Tóc dài buộc túm, dưới thân mặc váy da hổ, choàng một tấm áo choàng bằng lông chồn trắng toát. Cổ đeo vòng bạc gắn thật nhiều loại răng nanh của thú dữ. Tay cầm một cuốn sách cổ làm bằng da thú cũ kĩ. Về mặt thể nhưng lạnh nhạt như thường đối diện với sức mạnh của cả thiên nhiên~

Một bên là đôi mắt khổng lồ lạnh lẽo vô tình màu bạc trắng như ẩn như hiện in trên nền mây đen lôi điện, xung quanh tràn đầy giông tố bão bùng...

Một bên là thân hình nhỏ bé lẻ loi lơ lửng, lặng lẽ đứng trên cột đá lớn chống trời. Sau lưng gió thu không ngừng thổi, xua tan đi từng cơn mưa giá lạnh đối diện đang không ngừng đổ xô đến. Khung cảnh heo hút tiêu điều khiến lòng người phát lạnh...

- Ngươi cuối cùng cũng đến!!!

Giọng nói ầm ầm đi theo cùng tiếng sấm vang rền toát ra từ trong màn mây đen sẫm. Nghe không ra bất kì cảm giác vui buồn giận hờn. Có đâu cũng chỉ là cảm giác lạnh lùng, tràn đầy giết chóc mùi vị!

- Ai ai ai...~ Dù sao cũng là bạn bè lâu lắm mới gặp lại nhau. Có thể không cao như vậy lãnh được không??? Cũng không phải là soái ca trong phim hàn quốc~

Âm thanh trả lời mang đầy mùi vị trêu chọc. Cái cảm giác sinh tử chém giết giữa hai bên vừa mới manh nha khởi đầu liền bị một tiếng nói này làm cho không ra ngô ra khoai~

- Khốn kiếp Sơn Tinh! Ngươi lúc nào cũng như vậy!!!

Đôi mắt màu bạc khổng lồ không ngừng rung mạnh, lôi điện chớp chòn ẩn hiện. Tiếng sấm nổ ầm ầm vang lên không ngừng. Chủ nhân của đôi mắt ấy tâm tình thật sự là không xong thấu rồi~

- Haizzz! Làm sao lại mắng chửi người rồi~

- Như vậy là không tốt đâu à nha!!!

Người thanh niên nam giới được gọi là Sơn tinh kia vẻ mặt rất không hài lòng bĩu môi phê phán.

- AAAAAA!!!! Sơn tinh, ta đến đây không phải là để nghe ngươi lảm nhảm vô nghĩa~

- Cuộc chiến lần này ngươi nhất định hồn phi phách tán!!!

Giọng điệu căm giận ầm ầm vang, mây đen giống như mang theo sức mạnh nào đó ùn ùn lao tới muốn bao trùm nơi Sơn tinh đang đứng.

- Đừng vội mà! Vội vàng không ăn được cháo nóng đâu biết không!!!

Về mặt mỉm cười, cuốn sách cổ trên tay bị Sơn tinh ném bay lên trên bầu trời. Sách vừa rời tay liền tỏa ra ánh sáng sáng rực. Gió sau lưng Sơn tinh đột nhiên thổi mạnh. Mây đen đang lao tới bị xua tan đi không thể tiến lên được một chút nào.

Giữa biển khơi mênh mông vì thế không khỏi xuất hiện ra một loại kì cảnh. Một bên là mây mưa giông tố đan xen, sóng gió bão bùng, động vật biển

hoành hoành đông nghìn nghịt... Một bên thể nhưng gió thổi ào ào xua tan hết mây, trời đêm thăm thẳm, biển êm sóng lặng, từng cột từng cột đá trải rộng biển khơi như những căn cọc chống cố định biển trời.

- Đã hai ngàn năm! Hai ngàn năm kể từ lần chiến đấu đầu tiên... Ta đã đợi giờ phút này thật lâu rồi~

- Lần này ngươi nhất định sẽ thất bại!!! Không ai có thể cứu vớt được ngươi!!! Ông trời cũng không được!!!

Đôi mắt khổng lồ như ẩn như hiện, giữa không gian mênh mông cũng đi theo mờ mờ ảo ảo xuất hiện một bóng hình người. Đó là một người đàn ông tay cầm một chiếc đinh ba. Một thân váy giáp cá phủ đầy rong rêu, vỏ sò thô sơ xếp lại cuốn quanh hông. Cả người để trần, bên trên vẽ thật nhiều bùa chú ma quỷ. Mặt cũng không râu ria. Tóc cắt ngắn. Dáng vẻ đường đường giống như thanh niên hai ba, hai tư tuổi, trẻ trung đẹp trai đầy sức sống. Trên đỉnh đầu giờ còn đội một chiếc vương miện không biết làm từ vật liệu gì đang lờ lờ chiếu sáng.

Nếu như Nguyễn Trọng Lăng hiện tại có thể xuất hiện ở nơi này, chắc chắn sẽ nhận ra đối phương chính là vị thủy thần mà hắn đã từng tiêu diệt cách đây gần một tuần vậy~

Chỉ là không nghĩ tới vị di thần này nhanh như vậy lại xuất hiện ở nơi đây!

- Hừ~ Ngu ngốc Thủy tinh! Ngươi thử đi hỏi khắp tất cả mọi người trên thế giới này xem có bao giờ Thủy Tinh thắng được nổi bản đại gia Sơn tinh hay không?

- Vận mệnh đã xác định! Mọi hành động của ngươi chỉ là làm chuyện ngu ngốc mà thôi~ Hai ngàn năm! Vô số cuộc chiến đã chứng tỏ điều ấy! Dù là thần thoại hay hiện thực cũng sẽ như vậy cả thôi~

- Tiên thuật: Sơn hải chiếu kinh đồ!

Sơn tinh vẽ mặt khinh khinh trên chọc. Hai tay vung múa, không ngừng thôi thúc một loại nghi thức phép thuật nào đó. Sách phép nơi đỉnh đầu theo thời gian không ngừng tỏa ra ánh sáng chói lọi như vàng mặt trời đích thực.

Một luồng sức mạnh vô hình lan tỏa ra không gian như cố định lại tất cả mọi thứ. Một bên bao bọc lại xung quanh vô số cột đá dưới chân, như ẩn như hiện tạo thành cảnh tượng núi non trùng điệp đối chọi lại với biển cả vô bờ xung quanh. Một bên không ngừng tiêu hao chèn ép về phía sức mạnh mà Thủy tinh đang ngưng tụ cùng mây mưa giông bão mà đối phương mang tới. Quả thực vô cùng kì diệu~ Sách phép ấy như tiên thư!!!

- Thật là như vậy sao!

- Hi vọng tiếp sau đó ngươi còn có thể tự tin nói như vậy!

- Đại triệu hồi thuật: Triệu Hoán Thủy Bình!!!

- Rào rào...~

Sóng gió nổi lên cuồng bạo~ Đối diện với Sơn tinh không ngừng thôi thúc sức mạnh của sách phép chèn ép mình, hành động của Thủy tinh quả thật đơn giản hơn nhiều. Chỉ thấy hắn hai tay vung lên. Mưa gió càng thêm dữ dội, biển cả chao đảo không ngừng. Vô số sinh vật biển giống như yêu ma hiển hóa. Từng con từng con biến hóa khác lạ trở nên nửa người nửa thú, tay chân mang vác binh khí như yêu quái hiện hình.

Vô cùng vô tận sinh vật biển mà Thủy tinh mang theo lúc này đã biến thành vô cùng vô tận binh sĩ thủy tộc. Binh tôm tướng cua, ngao sò ốc hến, cá đuối, cá mập, cá voi xanh, cá heo, san hô, sứa, mực... vân vân tất cả các loại. Thậm chí thường luồng, giao xà, dạ xoa các loại yêu ma quỷ quái chỉ có trong thần thoại cũng không ngừng xuất hiện. Không cần Thủy tinh ra lệnh tất cả đã bắt đầu ào ào, cười sóng lao về phía Sơn tinh chém giết.

- Cũng không chỉ ngươi biết gọi người~

- Đệ nhất đại tiên thuật: Bách Thú Tề Minh!

- Gràoooo... Gràoooo... Gràoooo...~

Sơn hô hải khiếu~ Muông thú gầm vang! Sơn tinh cánh tay tương tự một vung lên, vô số ánh sáng từ sách phép bắn phá ra bốn phía cột đá. Ngay khoảnh khắc sau đó, mờ mờ ảo ảo núi non trùng điệp từ hư hóa thực. Vô cùng vô tận đất liền cứ như vậy xuất hiện giữa biển khơi.

Tất cả cột đá dường như có sinh mệnh nở hoa kết trái, không ngừng không ngừng muông thú từ đó sinh sôi nảy nở mà ra. Số lượng tuy rằng so ra kém thủy binh rất nhiều thể nhưng từng con từng con mạnh mẽ linh dị phi phàm. Một khi bị chém giết lại một lần nữa sinh sôi trở về. Vô cùng vô tận!!!

Trong đó nổi bật nhất lại là một con voi trắng khổng lồ thân thể cao hơn hai mươi mét có tới chín ngà. Mỗi bước chân bước ra liền là đất rung núi chuyển, hung uy cực thịnh. Vòi dài vung lên bay múa, bốn chân giẫm đạp đối thủ như giẫm đất bằng, chín chiếc ngà voi rời người tung bay như phi kiếm, cơ thể cứng chắc hơn sắt thép kim cương, thể lực vô hạn... Nó như một tòa máy móc giết chóc vô cùng vô tận thủy binh yêu quái không hề biết mệt mỏi.

Cạnh đó lại là một con gà chín cựa thân hình to lớn không kém, vẻ ngoài rực rỡ như phượng hoàng, ung dung điều khiển bầy chim chóc hung cầm từ trên bầu trời lao xuống tấn công. Móng vuốt sắc nhọn xé xác thủy binh như xé nát rau dưa. Một con ngựa chín hồng mao đi lại nhanh như gió cuốn vô hình, mình đồng da sắt, bốn vũ điện cuồng giẫm đạp, dẫn theo sư tử, hổ, báo, tê giác, trâu rừng... các loại linh thú mạnh mẽ xông phá cận chiến bầy thủy binh dù chết không sờn.

Chiến đấu vừa khởi đầu liền là máu chảy thành sông, xác chết trôi đầy rẫy. Thủy binh số lượng tuy nhiều thế nhưng cá thể sức mạnh có hạn liên tục bị giết chóc. Bách thú tuy mạnh nhưng số lượng chịu thiệt thòi không tránh khỏi kết cục phòng thủ có thừa tiến công chưa đủ, sinh tử tuần hoàn... Tinh thể có thể nói là kẻ tám lạng người nửa cân, không biết đầu mà lần~

Tất nhiên, hai vị đứng đầu gây ra trận chiến tranh này nhất định sẽ không để mọi chuyện diễn ra đơn giản như vậy đây!!!

Chỉ thấy Thủy tinh sau khi triệu hoán ra vô số thủy binh nhập vào thân đám sinh vật biển liền không tiếp tục bận tâm thêm chúng nữa nữa mà hai mắt nhắm nghiền lại, đỉnh ba trên tay ném vút lên trên không trung, miệng không ngừng lầm bầm như hô hoán, như kêu gọi...

- Ta triệu hồi sức mạnh của ngươi, hồi kẻ tôi tớ...

- Đến đây đi và vâng theo sức mạnh của vị vua biển cả! Cẩn xé, chém giết, san bằng kẻ địch... Tuân theo lời khế ước cổ xưa nhất! Vĩnh viễn theo chân không bao giờ phản bội!

- Đến đây đi! Người hầu mạnh mẽ nhất của ta!!!

- G ràoooooooo!!! Âm âm âm... ~ Đứng đắn...~

Chiếc đỉnh ba theo lời hô hoán không ngừng biến lớn lại biến lớn, thoáng một cái đã trở thành một chiếc đỉnh ba khổng lồ dài ba, bốn mươi mét. Cuối cùng như một vệt lưu tinh đâm sầm vào mặt nước. Một tiếng kinh lôi nổ vang! Biển cả như bị xé nát tan tành, lộ lộ ra đất đá đáy biển.

Cũng ngay khoảnh khắc to lớn sóng biển đánh dạt ra tứ phía, nơi trung tâm chiếc đỉnh ba đánh vào thành linh tỏa ra ánh sáng vàng chói lọi. Ánh sáng ấy đến thật nhanh đi cũng nhanh, thế nhưng thoáng cái liền để lộ ra một con Rùa vàng khổng lồ nơi trung tâm hồ sâu.

- Vua của ta! Tôi đã đến theo lời kêu gọi của người~

Mây đen tụ tập càng ngày càng đậm, gió thổi như điên như cuồng, sóng biển đập trùng chỉ như trong bể nước. Rùa vàng Kim Quy vừa hiện thân liền gánh lên đỉnh ba đến bên cạnh Thủy tinh đợi lệnh. Ánh mắt sâu thăm thẳm, lạnh lùng nhìn về bốn phía chiến trường. Ấy vậy mà lại là một vị dị thần khác! Cũng chính là Rùa Vàng dị thần đầu tiên mà Nguyễn Trọng Lăng gặp được. Lúc này thế nhưng cũng hiện thân ở nơi đây~

- Ha ha ha...~ Rất tốt! Kim Quy, ngươi lập tức đi tiêu diệt đám thú vật của tên khốn kiếp kia sau đó tiến đến hợp lực cùng với ta đánh bại hắn!!!

- Sơn tinh, ngày chết của ngươi hôm nay đã đến!!!

- Đại biến hóa thuật: Thần Long Quấy Biển!!!

- Ngoooooooo~

Thủy tinh một tiếng hét lớn! Chiếc đỉnh ba khổng lồ vốn đang đặt trên mai rùa vàng Kim Quy như có sức sống, đột nhiên bay vút về phía Thủy tinh, thoáng cái liền biến hóa thành giao long hình thái. Đợi đến khi di chuyển đến bên người Thủy tinh liền vòng vòng quanh cơ thể hắn.

Tiếp theo đó một tiếng gầm vang, cả người Thủy tinh cùng giao long lập tức tràn ngập trong ánh sáng vàng chói lọi. Đợi khi ánh sáng đó hơi mờ đi, một con thần long cửu đầu từ đó xuất hiện. Đầu rồng lơ lửng tiếp giáp mây đen, đuôi dài chìm sâu đáy biển. Thân hình to lớn vô bờ vô bến. Ánh mắt như hai vàng mặt trời thiêu đốt hùng hực nhìn về phía Sơn tinh. Thái độ khiêu khích mườì phần! Sức mạnh cảm cổ vô hình của tiên thư sách phép khi này đều đã trở nên không còn một chút tác dụng gì~

Gặp phải Thủy tinh sức mạnh khủng bố như vậy, Sơn tinh lòng mảy không khỏi hơi nhần nhủ lại. Vốn dĩ trước kia hai bên chiến đấu đều là kẻ tám lạng người nửa cân. Thậm chí bởi vì Sơn tinh cầm trong tay tiên thư sách phép vì vậy còn mạnh hơn đối phương chút đỉnh.

Khả năng hiện tại đã đến thế giới hiện thực, thần linh không còn là nguyên bản thần linh, truyền thuyết cũng đã không phải là y nguyên truyền thuyết. Giống như rùa vàng Kim Quy vốn chỉ là dưới trướng Thủy tinh một kẻ tầm thường thế nhưng lúc này rõ ràng kết hợp vô số truyền thuyết lưu truyền ở dân gian từ đó hóa thân làm Rùa thần Kim Quy, sức mạnh so sánh với Thủy tinh và Sơn tinh đều không kém cạnh nhiều.

Này trận chiến chẳng khác nào biến trở thành hai đánh một. Thảo nào Thủy tinh lần này lại dám rêu rao chiến đấu như vậy. Quả nhiên là có lá bài tẩy trong tay có khác. Chỉ có điều cuộc chiến của hai người bọn họ giống như là định mệnh an bài nhất định là không thể từ bỏ.

Cũng chỉ có khi nào cuộc chiến này phân ra thắng bại kẻ thắng mới có thể làm những điều mà mình mong muốn. Thật giống như trong truyện xưa người anh hùng sau khi đánh bại yêu ma quỷ quái thì mới có thể theo công chúa sống cuộc sống hạnh phúc mà không ai nhắc đến.

Tương tự cũng chỉ có khi nào Sơn tinh đánh thắng Thủy tinh thì câu chuyện của bọn họ mới kết thúc. Cả hai người mới có thể đạt được chính quả, trở thành chính thần. Một khi Sơn tinh không thể đánh thắng Thủy tinh vậy làm sao còn trở thành tứ bất tử đứng đầu, trở thành bách thần đứng đầu được nữa cơ chứ.

Ngược lại là Thủy tinh nếu có thể đánh bại Sơn tinh... mọi chuyện tiếp sau đó quả thật không thể tưởng tượng nổi. Hậu quả của nó thật giống như Thánh Gióng chết dưới tay giặc Ân, Lý Thông chém bay Thạch Sanh rồi cưới lấy công chúa vậy. Kẻ xấu nắm giữ chiến thắng cuối cùng. Hậu quả khó mà tưởng tượng nổi.

Chỉ là Sơn tinh lúc này còn chưa hoàn thành công việc của mình, hiện tại cũng chỉ nắm trong tay tiên thư sách phép mà thôi, còn chưa trở thành bách thần đứng đầu, còn chưa trở thành một trong bốn vị thánh, tứ bất tử đứng đầu. Đối mặt với mạnh mẽ Thủy tinh hẳn phải biết làm sao đây???

Tình hình thật không ổn thầu rồi~ Sơn tinh là như vậy trầm nghĩ.

...

Kết thúc chương 70.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Trọng Lăng tới cũng~

- Đệ nhị đại tiên thuật: Thảo Mộc Giai Bình!!!

Tình thế có vẻ như đã hết sức nguy cấp, đối mặt với sự xuất hiện đột ngột của dị thần rửa vàng Kim Quy, Sơn tinh không thể không chuyển hướng suy nghĩ. Bắt đầu muốn tìm cách sử dụng chiến thuật biến binh lính để ngăn chặn lại Kim Quy, không cho giúp đỡ Thủy tinh đối phó mình.

Một chiêu Đệ nhị đại tiên thuật: Thảo Mộc Giai Bình vừa tung ra. Vốn dĩ đang đứng ở số ít bách thú thoáng cái liền biến thành như biển chiến binh. Vô số thực vật cây mây, rong rêu cỏ dại đi theo một tiếng gầm vang của Sơn tinh lập tức biến hóa trở thành vô số binh lính sinh sôi không ngừng đối đầu với vô cùng vô tận thủy binh. Đến lúc đó bách thú linh vật có thể rảnh tay xông ra chống lại dị thần Kim Quy vậy! Đoán chừng Voi chín ngà, Gà chín cựa, Ngựa chín hồng mao ba tên có thể đủ sử dụng được trong giây lát~

Tất nhiên cái gì cũng là có cái giá của nó! Để thúc dục vô số Thảo Mộc Giai Bình hiện hình. Tiên thư nơi đỉnh đầu của Sơn tinh quả thật là trải qua một lần lấy máu lớn. Vô số ánh sáng màu vàng chói sau khi phóng về cột đá phía sau, bản thân tiên thư sách phép hào quang ánh sáng không khỏi ảm đạm hơn nhiều. Nhìn mà Sơn tinh đau lòng quốc quốc ấy~

- Kim Quy!!!

Suy nghĩ của Sơn tinh làm sao có thể qua mắt truyền thuyết đối thủ, Thủy tinh đầu rồng vừa nhìn thấy cách làm của đối phương hai mắt không khỏi lóe qua vẻ khinh miệt, tức khắc hé miệng ra lệnh. Thân thể ngược lại không ngừng ngưng tụ, đã từ hư ảnh ban đầu biến hóa trở thành cứng chắc như thật. Ông ánh bền chắc như tinh kim.

Bởi vì trước đó lần thứ nhất hiện hình bị tên nhóc nào đó âm hiểm đánh bại, hiện tại gấp gáp trở về, Thủy tinh không thể không tìm lấy một thân thể mới để nhập thân hiển hóa sức mạnh của mình. Chiếc đỉnh ba cổ vật trên tay vừa rồi cũng coi như không tệ lắm.

Tính ra nếu như không phải Nguyễn Trọng Lăng lần trước xuất hiện đánh giết Thủy Tinh, Sơn tinh hiện tại tình thế vô cùng có khả năng thê thảm hơn nhiều. Thủy tinh lúc đó khẳng định cũng sẽ không ôn nhu từ tốn hành động như hiện tại~

- Rõ ràng! Vua của tôi~

- Kim... Quy... Tiến!!!

Rùa Thần Kim Quy như biển khơi sủi già, chậm chậm cười sóng lớn bơi về phía trước. Thân hình khổng lồ kéo theo mây đen giông tố như che trời lấp biển tiến về phía Sơn tinh cùng bầy linh thú, thảo mộc binh lính. Tiếp đó nó một bên chân móng vuốt giờ lên. Thân thể vốn tỏa ra ánh sáng vàng lại càng trở nên chói lòa hơn.

Một khoảnh khắc sau, ánh vàng nơi móng vuốt hơi mờ đi. Thay vào đó là vô biên vô hạn mũi tên vàng óng đột nhiên xuất hiện, xếp đặt chi chít thành hàng trên bầu trời như chờ đợi mệnh lệnh. Chỉ cần một tiếng hô thôi liền có thể như mưa tên vũ bão bắn phá về phía đối thủ. Đến lúc đó tất cả cố gắng của Sơn tinh đều sẽ biến thành vô ích. Một tiếng hô liền diệt sát bầy linh thú cùng thảo mộc binh lính vậy!!!

- Ngươi dám!!!

Sơn tinh vừa nhìn thấy tình cảnh này liền tâm thần rung mạnh, thân thể đột nhiên phồng lên mạnh mẽ. Cơ thể thoáng cái liền biến hóa trở thành người khổng lồ phủ đầy đất đá rong rêu. Hai con mắt đỏ ngầu như lửa! Tiếng gầm gừ giận dữ mang theo gió cuốn rền vang, trải rộng bốn biển!!! Trong lòng tức giận không cần nói cũng biết~

- Diệt!!!

- Rào rào rào....~

Ngàn vạn mũi tên phi phi như bay~ Đối mặt với Sơn tinh giận dữ, rùa vàng Kim Quy hai mắt đăm đăm vô tình không chút phản ứng. Một cái vung chân.

Vô biên vô hạn mũi tên như sao băng rạch phá bầu trời. Không một mây may do dự!!!

- AAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Son tinh đã như điên gào thét lên!!! Thân hình khổng lồ càng ngày càng lớn, ầm ầm lao về phía trước như muốn tự mình hứng chịu hết thủy mũi tên dù rằng biết là vô ích.

- Son Thánh đừng sợ!!! Trọng Lăng tới cũng~

- Ta kêu gọi quyền năng: Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Một con ngựa giáp sắt đạp biển mà đi nhanh như gió cuốn. Một người, một ngựa, một thanh kiếm tuy rằng nhỏ bé thế nhưng không có mây may chùn bước! Một tiếng hô lớn như kinh lôi phá vỡ không gian huyền ảo!

Một màn ánh sáng đỏ như sóng nước rộng lớn vô ngần hiện lên chắn ngay phía trước vô tận mũi tên!!!

Một chiêu thôi nhưng vung ra vô tận hào tình mạnh mẽ~

Chiến cuộc vì thế liền chao đảo lên...

Diệt Thần Sư lúc này lên sân vậy!!!

...

- Ủ?

Rùa vàng Kim Quy cả người hơi run, tý ngã.

- ... Phàm nhân nguoi đây là muốn chết!!!!!!!!!!

Thủy tinh đã nhận ra thằng ngu nào đó là ai!

- Ha ha ha...~ Làm tốt lắm chàng trai!!!

- Thủy tinh! Hôm nay nguoi tới số rồi~

- HAAAAAAA!!!!!!!!!!

- Đệ tam đại tiên thuật: Sơn Thần Giáng Lâm!!!

Son tinh cả người như điên như cuồng gầm thét lên. Tiên thư sách phép vốn đang bay múa trên không trung đột nhiên như thiêu đốt lên ánh lửa đỏ rực. Đợi ngay khi nó ánh sáng trở lên chói lòa nhất, Son tinh há miệng hút mạnh nuốt trọn cả cuốn tiên thư vào bụng.

Ngay trong khoảnh khắc đó, cơ thể Son tinh đột nhiên phồng lên mạnh mẽ như núi lửa phun trào. Từ to lớn ba bốn mươi mét đột nhiên như bóng bay thổi đầy hơn thoáng cái liền lớn lên tới cả ngàn mét. Đầu đội trời, hai chân đạp biển! So sánh với Thủy tinh Thần Long hình dáng phía đối diện đã không kém gì nhiều. Một bên tay giơ lên cao, một thanh mâu lớn đen sẫm hiện trong tay. Như chiến thần bất khuất. Không có bất kì chờ đợi. Một mâu đâm thẳng về phía Thủy tinh Thần Long. Chiến đấu tức khắc liền bùng nổ vậy~

- Nhất mâu diệt son hà!!!

Mâu lớn đâm ra. Không gian như nứt toác! Mũi mâu kéo theo lôi đình phá toái oai, núi non hư ảnh sức mạnh, đâm thẳng về phía thân rồng Thủy Tinh không chút khoan nhượng.

- G ràooooo!!! Thần Long phá không!!!

Thủy tinh hay nói đúng hơn là trong hình dạng Thần long cửu trào một trào vung ra. Lôi đình sấm sét, không gian phá toái, vô ngần biển rộng sau lưng sức mạnh không hề kém cạnh. Một trào đối đầu với một mâu! Rõ ràng là muốn cứng đối cứng với nhau rồi~

Sơn Thần đối địch Thần Long!

- Rầm!!! Rầm!!! Rầm!!!

- Ầm ầm ầm...~

- Loẹt xoẹt... loẹt xoẹt... duỳnh đoàng... duỳnh đoàng...~

- G ràoooo... G ràoooo... G ràoooo...~

Phía bên trên hai vị dị thần cận chiến đánh nhau. Phía bên dưới sóng gió bập bùng. Muông thú, thảo mộc giai binh cùng vô tận thủy binh hào tình chém giết! Giữa đất trời lại chỉ còn tiếng gầm rống chiến đấu, tiếng lôi điện, tiếng không gian phá toái nổ tung!

Trong cái khung cảnh không gian điên loạn ấy. Tiếng vó ngựa đập sóng mà đi của Ngựa Giáp Sát ấy vậy mà chẳng hề nổi bật gì. Có điều sự xuất hiện của nó và chủ nhân đã chú định sẽ là tiêu điểm của cả cuộc chiến này!

Bởi lẽ đối thủ của nó chính là rùa thần Kim Quy vậy!

Son tinh trước đó rõ ràng biết mình đối mặt với hai vị dị thần hợp công, chiến đấu càng lâu liền càng bất lợi. Bởi vậy tuy rằng Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên xuất hiện giúp đỡ bảo toàn vô số Thảo Mộc Giai Binh cùng Linh Thú thể nhưng cũng không có vị thế mà thay đổi kế hoạch. Hầu như là ngay tức khắc liền lao về phía Thủy tinh cướp đoạt thời gian sống mái một phen, mưu cầu trước tiên đánh bại đối phương. Hoàn toàn là không hề coi trọng sự xuất hiện của Nguyễn Trọng Lăng.

Ngược lại là rùa vàng Kim Quy lúc này đối mặt với sự xuất hiện của Nguyễn Trọng Lăng tương đối tò mò. Dù sao cũng là người quen mà~ Thế tấn công vì vậy hơi ngừng lại.

Một bên khác Thủy tinh lúc này thế nhưng mà vô cùng giận dữ. Tất nhiên bởi vì nhớ rõ kẻ nào đó từng dùng âm mưu xảo trá chém giết chính mình. Kẻ thù gặp lại cực kì đồ mắt! Vừa thấy Nguyễn Trọng Lăng, đối thủ cũ hiện thân, tuy rằng thân hình Thần Long không ngừng đại chiến với Son tinh thế nhưng vẫn không quên gầm thét ra lệnh.

- Kim Quy! Giết hắn! Giết chết hắn! Lập tức giết chết hắn cho ta!!!

- Giết chết phạm nhân ngu xuẩn đó cho ta!!!

- AAAAAA!!!!!!! Thần Long Bái Vỹ~

Đuôi rồng quất bay, mang theo vô tận sóng gió cùng ngàn tỉ khối nước biển ầm ầm vung lên đánh về phía Nguyễn Trọng Lăng.

- Tàn Viên Trần Hải!!!

Son Tinh một mâu quét ngang đánh mạnh đuôi rồng. Thân hình lại như núi như rừng ầm ầm trầm xuống. Ba tòa núi non hư ảnh hiển hiện rộng khắp bốn phía. Biển cả cũng như bị đè ép lặn đi trong giây lát! Sóng gió đi qua Son tinh trấn áp liền tan thành mây khói hết.

- Thủy Tinh, đối thủ của ngươi là ta!!!

Dù rằng không biết Thủy tinh tại sao đột nhiên cuồng loạn như vậy muốn đối phó một người bình thường (ở trong con mắt thần linh ma thuật sư phù thủy các kiểu cũng chỉ là phạm nhân mà thôi). Thế nhưng tuân theo nguyên tắc đối thủ ủng hộ ta liền phản đối, đối thủ phản đối ta đây càng phải ủng hộ.

Nói chung Thủy tinh càng muốn tiêu diệt Nguyễn Trọng Lăng vậy Son tinh liền nhất định càng phải bảo vệ hắn. Đây là chưa nói tới vừa rồi Nguyễn Trọng Lăng ra tay đỡ lại vô tận mũi tên của rùa thần... Đây mười phần mười là quân đội bạn rồi! Có thể không cứu sao được!!!

- Phạm nhân! Nơi này không phải nơi ngươi nên xuất hiện~

Kim Quy cũng không có hoàn toàn nghe lệnh Thủy Tinh điên cuồng tấn công Nguyễn Trọng Lăng. Ít nhất thì hiện tại nó cho rằng làm điều đó còn không cần thiết. Tuy rằng lần trước gặp mặt giây phút cuối cùng có vẻ như phạm nhân này vì lý do của mình trở nên không giống bình thường thế nhưng thần và người khoảng cách rõ ràng là xa xôi lắm. Đối mặt với một vị thần linh như nó, sức mạnh của Nguyễn Trọng Lăng hiển nhiên chẳng đáng là gì.

Chỉ thấy rùa thần hơi hé miệng. Tiếp theo đó một hơi thổi ra. Vô cùng gió to gào thét mang theo mây mưa lôi điện ầm ầm lao về phía Ngựa giáp sát cùng Nguyễn Trọng Lăng.

Mưa gió sấm sét đánh chết người đây biết không!!!

- A a a... Bạn thân đây lại không cho là như vậy!!!

- Ta kêu gọi quyền năng: Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Đối mặt với vô cùng vô tận lôi điện lao đến, Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt kì kì quái quái giống như đang cố nín nhịn thứ gì. Tiếp đó dường như không còn cách nào khác chỉ có thể chiêu cũ làm lại. Một màn sóng nước màu đỏ không lồ hiển hiện chắn ngay trước mặt. Đối với thứ đồ đặc như mây mưa sấm sét đúng là không chắc chắn có thể chống đỡ được hay không.

Chỉ là ngay khi màn sóng nước màu đỏ kia vừa xuất hiện. Còn chưa đợi được mây đen lôi điện lao tới, vô số mũi tên vàng óng ánh đã từ đó bay ra. Rầm rầm rầm rầm như lưu tinh rạch phá bầu trời bay về phía rùa vàng Kim Quy cùng với vô tận thủy binh.

Hách nhiên chính là Kim Quy Tiễn khi nãy rùa thần Kim Quy phóng ra.

- A???

- Roạt roạt roạt...~

Ngay thời điểm rùa thần ngán người, vô số mũi tên đã đánh về phía đám thủy binh bên dưới. Thủy binh xác chết bởi vậy đột nhiên xuất hiện như ngã rạ! Đám linh thú, thảo mộc binh lính sỹ khí lên cao như cầu vồng~ Một đám linh thú giờ mài răng mài vuốt hăm hăm nhìn về phía rùa thần Kim Quy!

- G ràoooo!!! Thần Long Lưu Tinh!!!

- Âm... âm... âm...~

Thủy Tinh Thần Long há miệng bắn phá một chùm ánh sáng về phía Sơn tinh khiến cơ thể như tinh cương của Sơn tinh nổ lấp bắp ra từng hồ lớn. Còn chưa kịp đắc ý tuyên dương liền gặp phải cảnh tượng binh lính của mình chết thảm. Thực sự là tức giận một phát xuất thế hai phát thẳng thiên. Giận như nổi điên gầm thét lên:

- Khốn kiếp Kim Quy! Còn không mau tiêu diệt hắn!!!

- Che Trời Lấp Biển!!!

- G ràoooo!!! (Đau ma ma~)

Ngay lúc Thủy tinh phân thân trong giây lát, Sơn tinh nắm chắc cơ hội một bên tay vung ra, một đòn Che Trời Lấp Biển quất Thủy Tinh Thần Long mất nổ đom đóm, không biết trời đâu đất đâu!!!

- Đáng chết Sơn tinh!!!

- Thần Long Con Giận!!!

- Hừ~ Sơn Thần Nộ!!!

Thủy Tinh Thần Long mang theo giận dữ, cơ thể xung quanh cuộn cuộn nổi lên lốc xoáy đen kịt lao về phía đối thủ. Sơn Tinh trong hình thái Sơn Thần cũng tức giận không kém. Cả người đỏ rực như núi lửa phun trào, hơi nước lượn lờ quanh người. Thân thể như kim cương sắt đá đầm đầu thẳng về phía Thủy Tinh. Chiến cuộc càng ngày càng trở nên hung bạo~

...

Kết thúc chương 71.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Sơn Thánh đấu Huyết Giao!

- Ai ai ai...~ Có vẻ như không cố gắng làm việc là không xong rồi~

Liếc nhìn thấy hai vị dị thần trên không trung chém giết hùng hổ như vậy, rùa thần Kim Quy đứng thật là không tiện tiếp tục lười biếng chơi bời. Nó bắt đầu sử dụng ra sức mạnh thật sự của bản thân mình.

- Biến hóa thuật: Đại Kim Quy Biến!

Giọng điệu trầm buồn vang vọng bốn phương, rùa thần Kim Quy thân thể vốn dĩ khổng lồ thoáng một cái biến hóa trở nên kinh khủng hơn bao giờ hết. Chiều cao tuy rằng chỉ có bốn năm trăm mét thể nhưng cơ thể nó đã trải dài mấy ngàn kilomet vuông. So sánh với Sơn tinh và Thủy tinh thân thể to lớn cũng chẳng kém cạnh gì.

Nếu chỉ xét riêng về hình thể mà nói, việc Sơn tinh không trông mong gì Nguyễn Trọng Lăng có thể giúp đỡ được việc quả nhiên là không có lựa thì làm sao có khối. Đối mặt với một vị dị thần hung bạo như vậy, người bình thường hiển nhiên chỉ có thể bỏ tay hết cách mà thôi.

- Kim Quy Chấn Sát!

Rùa thần Kim Quy cơ thể cười sòng lớn cao ngàn mét, khí thể như mây đen che trời, một bên chân giơ lên ầm ầm giẫm đạp xuống.

Hư ảnh bàn chân khổng lồ xuất hiện, chính diện giẫm xuống nơi núi non tạo ra từ vô số cột đá mà Sơn tinh gọi ra khi trước! Một bước giẫm chân liền muốn giẫm nát vô số linh thú thảo mộc giai bình. Hiển nhiên là muốn tiêu diệt sạch đám thù hạ mà Sơn tinh gọi ra rồi mới quay đầu hợp lực cùng Thủy tinh chiến đấu!

- G ràooooo.... G ràooooo.... G ràooooo...~

Vô số linh thú hư ảnh thoáng cái liền tụ tập lại với nhau ùa vào thân thể Voi chín ngà, Gà chín cựa cùng Ngựa chín hồng mao. Ba con linh vật cũng bởi vậy cơ thể không ngừng lớn mạnh. Bề ngoài biến đổi trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Voi chín ngà thân thể đã lớn tới ba bốn trăm mét. Cơ thể màu như đồng cổ, cơ bắp trên người như đá tảng rắn chắc kiên cường, uy thế như núi như rừng. Gà chín cựa thân hình cũng to lớn không kém, lông vũ bên trên lôi điện điên cuồng nổ vang, không gian như bị nó phá nát. Ngựa chín hồng mao cả người là lửa đỏ rực, những nơi đi qua đất đá đều hóa thành dung nham nóng chảy. Từng luồng từng luồng gió thổi qua người nó đều mang theo hơi thở khắc nghiệt chết người như kẻ bên miệng núi lửa vậy.

Cả ba con linh vật đối đầu với một bước giẫm chân muốn diệt sát muôn loài của rùa Kim Quy đều không vội không nóng nảy. Cùng nhau đồng thời gầm hống lên một tiếng.

Chỉ thấy núi non hư ảnh đột nhiên dâng cao nhọn hoắt. Lôi điện trên chín tầng trời cuộn cuộn kéo trở về. Dung nham cùng hơi thở như lốc lửa đỏ rực, điên cuồng thiêu đốt bốc lên. Tất cả chung sức nhau đánh về phía hư ảnh bước chân của rùa Kim Quy không chút khoan nhượng!

- Ầm ầm ầm... Đuỳnh đoàng đuỳnh đoàng... Rầm rầm rầm...~

Tiếng va chạm, tiếng sấm sét nổ vang, tiếng cháy khét lẹt...vv Thế nhưng cuối cùng hư ảnh giẫm đạp của rùa Kim Quy vẫn là bị cản lại đi rồi.

- Các ngươi đây là muốn chết!!!

Kim Quy há miệng gào thét! Nó hiện tại cũng thật giận à nha ~ Ấy vậy mà năm lần bảy lượt có kẻ chống đối với mình. Rùa Kim Quy bởi vậy quyết định muốn cho đám không biết sống chết này biết rõ sức mạnh của mình là mạnh mẽ đến nhường nào!

- Kim Quy Tiến!!!

Không có gì cần phải chuẩn bị, không có gì cần phải lo lắng. Rùa thần Kim Quy một bên móng vuốt giơ lên lại vung xuống. Nhẹ nhàng như mây trời ấy thế nhưng trên không trung liền vì vậy lập tức xuất hiện ba mũi tên thật lớn xếp thành hàng, mang theo cùng vô vàn mũi tên nhỏ bé hơn ầm ầm lao về phía ba con linh vật cùng vô số thảo mộc giai bình bên dưới. Tin tưởng rằng chỉ cần một chiêu này liền có thể diệt sát tất cả bọn chúng rồi~

Tiếc là rùa Kim Quy hơi hơi quên mất nơi này còn có một người có thể chống chọi lại. Quả nhiên... Kim Quy Tiến vừa ra! Một giọng nói cực kì đáng ghét cùng lúc vang lên.

- Ta kêu gọi quyền năng: Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Tương tự là một màn sóng nước màu đỏ chập chờn chắn ngang vô tận mũi tên. Tương tự là một chiêu liền vô hiệu hóa đòn tấn công của rùa Kim Quy.

- Lại là ngươi!!!

Rùa Kim Quy ánh mắt như song đao nhắm thẳng về phía Nguyễn Trọng Lăng. Ánh mắt ấy như đao cắt~ Tiếc là ánh mắt dù sao cũng không thể giết người!!! Chỉ thấy Nguyễn Trọng Lăng chính đang ung dung cười ngửa sất đứng xa xa phía sau ba con linh thú và đám thảo mộc bình linh, vẻ mặt ghen đỏ kêu lên:

- Trả lại ngươi này!!!

- Quyền năng: Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Cảm giác lần này rõ ràng không thể kiên trì giữ lại đòn tấn công của rùa Kim Quy lâu hơn được nữa, Nguyễn Trọng Lăng không còn cách nào khác ngay lập tức quay ngược lại quyền năng của mình, thả ra đòn tấn công của rùa Kim Quy trở về.

Lại là một màn mưa tên vô tận diệt đi không biết bao nhiêu thủy binh~ Sĩ khí của đám linh thú, thảo mộc bình linh vì thế cường tăng!!!

- AAAAAAAA!!!!!!!!!!

- Khốn kiếp Kim Quy! Ngươi còn đang làm cái gì đó????

Thủy tinh ở trên cao gầm lên giận dữ.

- Thiên Hàng Lưu Tinh!!!

- Rầm rầm rầm rầm...~

Son tinh tranh thủ thời điểm đối thủ tâm thần phân vân không tập trung, tức khắc một đại đại chiêu tung ra. Bầu trời đột nhiên không ngừng rơi xuống vô số bùng cháy lưu tinh đất đá khổng lồ. Từng khối từng khối tuy rằng không thể làm bị thương Thủy tinh nhiều ít thế nhưng có thể quấy nhiễu năng lực di chuyển vốn cực kì nhanh nhạy của Thần Long hình dạng.

Không chỉ có như vậy, vô số khối đất đá to nóng rực như nham thạch nóng chảy kia còn không ngừng rơi vào biển rộng. Tiếp tục diệt sát đi không biết bao nhiêu là binh tôm tướng cua, thường luồng dọa xoa, thủy binh các loại. Thủy tinh trước đó tuy rằng dẫn theo vô cùng vô tận sinh vật biển thế nhưng

đổi mặt với thảm họa tự nhiên trời giáng sao băng như vậy cũng là không đỡ nổi a~ Sớm muộn cũng bị diệt sạch mất!!!

Thủy tinh quả thực đã điện lên rồi~

- Đáng chết Sơn tinh!

- Đại biến hóa thuật: Thần Long Hóa Huyết Giao!!!

- G ràoooooooo!!!!!!!

Trong tiếng gầm gừ giận dữ, Thủy tinh trong hình dạng Thần Long Cửu Trảo đột nhiên như gió lốc cuốn theo vô tận thủy binh máu tươi cùng thể xác. Thoáng một cái từ màu vàng Thần Long biến hóa trở thành một thân đỏ rực như huyết nhuộm. Theo một tiếng gầm vang! Từ một biến hóa vạn ngàn~

Một thân huyết sắc Thần Long bỗng nhiên phân hóa biến thành ngàn vạn Huyết Giao Long. Khí thế bởi vậy tăng lên cực thịnh! Nhìn mà khiến lòng người phát khiếp~

- Hừ~ Chó cùng dứt đuôi!!

- Đệ tứ đại tiên thuật: Tam Vị Nhất Thể Thần!

- Tàn Viên Sơn Thánh Hiện Chân Thân!!

- Đuỳnh đoàng đuỳnh đoàng...

- Âm âm vang...~

Theo một tiếng quát lớn. Cơ thể Sơn tinh trong hình dạng Sơn thần đột nhiên nổ tung. Cũng không kịp nhìn rõ chuyện gì đã xảy ra liền tức khắc phân tách ra thành ba đám mây bụi lớn. Một đám mây màu sắc nâu xám đen xen nặng nề vô bì. Một đám mây giăng đầy tím trắng lòe lẹt nổ vang. Còn lại một đám cuối cùng đã là đỏ vàng giao nhau ánh lửa rừng rực.

Cả ba đám mây giống như biết súc địa thành thốn. Hơi nhúc nhích liền phân ra ba đầu. Phía trên đỉnh cao trung tâm tam giác mờ mờ ảo ảo hiện ra hư ảnh Tiên thư sách phép. Tất cả tạo thành một hình chớp tam giác vây lại ngàn vạn Huyết Giao Long tại một chỗ không thể thoát ra ngoài.

Tiếp theo đó trong khoảnh khắc từng đám mây đều liền kết lại một thân hình. Nhìn qua rõ ràng đã biến thành ba vị Tàn Viên Sơn Thánh.

Một vị thân thể đề trần, tóc dài xoắn bay. Làn da màu đồng cổ rắn chắc như đá cuội. Chân đi giày rom. Quanh hông quần lấy váy da hổ. Sau lưng choàng áo lông chồn trắng toát. Tay cầm rìu đá khổng lồ trấn thủ một phương. Vẻ mặt trầm buồn, kiên nghị.

Một vị trên thân phủ lên quần áo hoa lệ, các loại màu sắc mờ ảo đan xen, lòe lẹt lấp lờ. Đầu đội mũ mào cắm lông vũ, dưới chân đi giày da thú. Tay cầm tử điện kiếm. Mặt mày mờ mờ như mây trời lơ lửng không cố định.

Một vị còn lại cả người bao phủ trong ánh lửa đỏ rực. Chân trần bước đi trong hư không mà như từ trong dung nham núi lửa đi ra. Tay cầm mâu sắt đen sẫm. Xung quanh cơ thể hơi nóng làm vạn vật cả không gian.

Ba vị Sơn thần tạo thành hình tam giác vây quanh. Không nói một lời đều vùng lên vũ khí xông lên quyết chiến cùng ngàn vạn Huyết Giao Long. Đám giao long tuy rằng mạnh mẽ, số lượng lớn, thể nhưng giống như bị sức mạnh nào đó cầm cố không thể vượt ra ngoài tam giác vây khốn mà ba vị Sơn thần tạo ra. Kết quả chỉ có thể không ngừng lao về phía ba vị này chém giết.

Ba vị Sơn thần tuy rằng bản thân mạnh mẽ thể nhưng không chống nổi số lượng Huyết Giao Long quá nhiều lại không ngừng tự thu hồi máu huyết hồi sinh. Bản thân sức mạnh vì vậy theo thời gian không ngừng suy giảm, sắc thái ảm đạm. Đoán chừng nếu như không có kẻ khác nhúng tay vào, ba vị Sơn thần kết cục tất nhiên là bị Huyết Giao Long cắn xé đến chết vậy!!!

...

Kết thúc chương 72.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Sắp đến Đệ Tứ Trảm...

Trên bầu trời kịch liệt chiến trận, phía dưới mặt biển giao tranh cũng không có kém cạnh tí nào.

Rùa thần Kim Quy hiện tại quả thực vô cùng tức giận. Đối mặt với ba con linh vật cùng Nguyễn Trọng Lăng, nó hiện tại đã nổi lên sát niệm trong lòng.

- Nếu các ngươi đã gian ngoan mất khôn như vậy...

- Triệu hoán thần binh: Thuận Thiên Kiếm hiện!!!

Rùa thần hai mắt đỏ ngầu. Miệng nhả lôi đình. Lưng gánh mưa gió giông bão. Một lời nói ra, bầu trời như chẻ làm đôi. Một thanh vô hình kiếm khổng lồ đột nhiên xuất hiện dựng thẳng ở trên đỉnh đầu.

Kiếm ấy vẻ ngoài cổ xưa chất phác! Hình thẳng mà rộng bản. Thân kiếm có sắc cạnh dùng để chém hoặc đâm. Chuôi kiếm đỉnh có khảm ngọc chân trâu. Tua ren thanh mảnh như tóc mây. Đốc kiếm có gắn ngọc thạch đỏ. Cả thanh kiếm nhìn lạnh lạnh mà sáng choang! Hình dạng vậy mà chẳng khác gì thanh guom thần mà Nguyễn Trọng Lăng hay dùng là mấy.

Ủ? Hóa ra Guom thần mà cậu hay dùng được gọi là Thuận Thiên Kiếm~

Chỉ là rùa thần Kim Quy cũng không có cho đám đối thủ thêm thời gian để mà suy tính tìm hiểu.

- Thuận Thiên Đệ Nhất Trảm!!!

- Ầm ầm ầm...!!!

Đất trời ầm ầm vang. Cũng không thấy rùa thần vung chân múa vuốt gì. Thanh kiếm khổng lồ treo lơ lửng trên không trung kia ấy vậy mà giống như có bản thân tự có ý thức, thân kiếm như tia chớp vung lên hạ xuống. Ấy thế nhưng chỉ một nhát chém vu vơ, Voi chín ngà liền bị đá trảm phá làm đôi. Thân thể dù cho rắn chắc hơn đá hoa cương cũng không có cái quái gì dùng. Bị chém cứ gọi là như chém đậu phụ~ Cả người nổ tung như đá vụn!!!

- Thuận Thiên Đệ Nhị Trảm!!!

- Đuỳnh đoàng...~

Lại một nhát chém như sấm nổ vang rền. Gà chín cựa thân hình bao trùm trong lôi đình sấm sét, không kịp tránh né liền đã tan xương nát thịt dưới lưỡi guom. Nhìn mà khiến người ta phát rét~

- Hí luật luật...~

Ngựa chín hồng mao dường như cảm nhận được thanh kiếm kia sức mạnh khủng bố cùng kết cục chết chóc của mình. Thân thể theo một tiếng hí vang liền hòa tan thành vô tận biển lửa, hoàn toàn đã biến mất thực thể chỉ mong có thể tránh né được Thuận Thiên Kiếm tìm tòi.

- Vô tri~

- Thuận Thiên Đệ Tam Trảm!!!

- Bùng... bùng... bùng...~ BÙM!!!

Một nhát kiếm chém xuống! Vô tận biển lửa tận thành không! Ngựa chín hồng mao cũng theo đó mà đi vậy~

Nguyễn Trọng Lăng thấy vậy không khỏi quá ư nó sợ hãi~

Làm sao sống qua đệ tứ trảm bây giờ???

Đó là một vấn đề sống còn chúng ta cần phải suy ngẫm!!! Bởi lẽ hiện tại đã đến lượt cậu chàng mất rồi~

Bụt ơi cứu con!!! Đó là những gì Trọng Lăng hiện tại muốn hét lên nhất~

...

Thời gian quay trở lại trước đó, thời điểm mà Nguyễn Trọng Lăng còn đang ở trên bãi đá sông Hồng đối mặt với ông Bụt hiền lành, còn chưa có dấn thân vào cuộc chiến kinh thiên động địa loạn đất trời như bây giờ... Thời điểm mà cậu chàng còn đang mong ngóng câu trả lời cho nghi hoặc của mình từ phía vụn nắng ông Bụt.

Tất nhiên thời điểm này Nguyễn Trọng Lăng vẫn còn hăng hái lắm, còn đang mưu mô làm sao chém được ông Bụt kiếm lấy quyền năng mới. Và nhờ sự thông minh sáng suốt cũng như gan dạ liều lĩnh của chính mình (gan to hơn gan chó)... Khoảng cách của cậu chàng và ông Bụt cũng không quá đáng chỉ là 3m mà thôi. Một khoảng cách tương đối có thể làm nên rất nhiều chuyện~

Chạy tới! Vung kiếm lên chém!

Đối phương vung phát trần đón đỡ~

Chúng ta đây thu hồi lại Guom thần rồi thật nhanh cho gọi đi ra!!!

Một nhát guom đâm thẳng???

Chiến thắng thuộc về người có lòng~

Một cái kế hoạch thật là hoàn hảo vậy!!! Có điều trước hết cứ nghe qua đôi phương nói cái gì đã cũng tốt~ Nên biết trước đó Ngựa Giáp Sắt khoảng cách đôi phương chỉ có 0.01 mét thôi cũng đã bị bất thành linh định trụ đây này! Ai mà biết được ông Bụt mạnh mẽ biết bao nhiêu cơ chứ. Mọi chuyện vẫn còn cần bàn bạc, bàn bạc kĩ càng hơn mới xong~

Vì thế cậu chàng liền yên lặng đứng đợi câu trả lời. Phía đối diện, chỉ nghe thấy ông Bụt giọng điệu bình thản giảng giải nói chuyện:

- Cái gọi là người phạm chém giết thần linh cướp đoạt quyền năng nhìn qua càng giống như một âm mưu hơn là một món quà~
- Đối với người bày ra tất cả những chuyện này mà nói... Thần linh hiển thế liền giống như một chiếc két sắt di động chứa đựng tràn đầy kho báu nguyên lực.
- Một thứ năng lượng tạo ra từ trí tưởng tượng của con người ở thế giới thực, thăng hoa trong thế giới thần thoại hư ảo rồi cuối cùng biến hóa để trở thành thần lực trợ giúp thần linh giáng xuống phạm trần.
- Nó cũng là nguồn gốc tạo thành quyền năng hay phép thuật thậm chí bản thân sự tồn tại của thần linh khác biệt so với phép thuật của con người. Mạnh mẽ hơn! Khó chống lại hơn! Huyền ảo hơn vô số lần...vv
- Sự hình thành nguyên lực là một loại chu kì, giống như liên hệ giữa mây mưa và hơi nước bốc hơi từ biển hồ. Bất kể hình thái nào trong quá trình này cũng đều không thể thiếu thôn được!
- Người phạm chém giết thần linh giống như một chùm chìa khóa mở ra kho báu. Kẻ đứng sau nghi thức có thể nhờ đó đánh cắp nguyên lực của thần linh bị chém giết thông qua việc ban phát quyền năng cho phạm nhân. Biến phạm nhân trở thành chìa khóa, trở thành đường nối để từ một không gian, một thời gian, một thế giới khác đánh cắp lấy nguyên lực.
- Một kĩ xảo cao siêu! Một ý tưởng thật tuyệt diệu không thể không khiến người ta vỗ tay tán thưởng~
- Ngược lại phạm nhân dù cho trải qua cải tạo cũng chỉ có thể sở hữu, chứa đựng một chút ít năng lực đánh cắp được mà thôi. Để rồi trở thành kẻ làm công, trở thành công cụ mà không tự mình hay biết~
- Mỗi khi trên thế giới này xuất hiện phạm nhân đánh giết thần linh, nghi thức cướp đoạt này sẽ được kích hoạt. Nhìn như ban ân, thực là giống như nguyên rủa.
- Phần thưởng và công sức không cân xứng. Đợi đến một ngày kia chùm chìa khóa hen rỉ không sử dụng thêm nữa, hay như đường ống ách tắc cần phải thay mới... Kết cục của chìa khóa hay đường ống kia cũng đã xác định!
- Đó là chưa kể tới việc đối đầu với thần linh hậu quả!
- Chàng trai trẻ, con thấy việc này như thế nào?

Ông Bụt cười cười nhìn về phía cậu chàng. Lời nói bình thản nhưng ẩn chứa nội dung lại khiến người nghe khôn cùng rét lạnh.

Có vẻ như cậu trong lúc vô tình đã dẫn thân vào một mớ chuyện kinh khủng đi rồi~

- Làm sao để chứng thực lời ông vừa nói là đúng?

Dù ai nói ngả nói nghiêng, lòng ta vẫn vững như kiềng ba chân. Lẽn cũng sẽ không chỉ vì đối phương một vài câu nói, một vài phân tích liền sẽ tin là thật. Ngược lại cậu cho rằng chỉ có khi tự bản thân mình không ngừng mạnh mẽ lên vậy mới có thể tìm được chân tướng mọi chuyện, mới có thể bảo toàn chính mình.

Hơn nữa tại sao ông Bụt lại nói những điều này ra với cậu cũng là một điểm vô cùng khả nghi. Có điều nghe qua lời nói của ông cụ vừa rồi cũng là không có lựa thì làm sao có khó. Thật đúng với câu họa hức khôn lường, trên đời nào đâu tự dưng có đĩa bánh thơm ngon rơi xuống~

Cậu cần phải suy nghĩ đề phòng nhiều thêm!!!

...

Kết thúc chương 73.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Thế cục gian nguy!

Thời gian chậm rãi quay ngược trở lại thời khắc mà nhân vật chính của chúng ta đang đối mặt với tình thế nguy hiểm nhất. Đệ tứ trảm của rùa thần Kim Quy đã sắp vung xuống, muốn chém bay đầu cậu chàng. Quả thực là... chết cũng không kịp viết lấy di chúc~

Nguyễn Trọng Lăng tuy rằng trong lòng sợ chết khiếp. Khả năng sợ chết khiếp cũng là không muốn chết a!!!

Cũng bởi thế cho nên, mặc dù trong lòng tuyệt vọng vô cùng, cậu chàng vẫn là mạnh mẽ đứng lên phản kháng... Sử dụng ra tất cả năng lực của mình!!!

Quyền năng: Triệu Hoán Thần Binh!

Nổ thần hư ảnh khổng lồ hiển hiện trên đỉnh đầu đối mặt với Thuận Thiên Kiếm chém xuống!

Kim Quy Tẩn đối đầu Thuận Thiên Đệ Tứ Trảm!

- Ầm!!!

Mũi tên cùng bóng kiếm giao thoa~ Một tiếng nổ lớn ầm ầm vang. Mũi tên nát tan! Tinh hà sáng lạn! Nổ thần hư ảnh cũng đi theo đồng thời biến mất. Đệ tứ kiếm trảm tuy rằng đã qua thế nhưng Thuận Thiên Kiếm lại vẫn lơ lửng trên đỉnh đầu rùa thần... Ừ thì nó vốn dĩ là quyền năng hiển hóa của rùa thần Kim Quy thôi. Rùa thần không chết, Thuận Thiên Kiếm liền vẫn tồn tại!

- Vậy mà vẫn còn ngoan cố???~

- Như vậy... Thuận Thiên Đệ Ngũ Trảm!!!

Nguyễn Trọng Lăng còn chưa kịp vui mừng vì thoát khỏi đệ tứ kiếm liền bị ai phát hiện... Quyền năng của chính mình vậy mà đã dùng hết mất rồi~

Thời điểm này cậu chàng trong lòng không khỏi nghĩ tới những gì mà ông Bụt đã từng nói. Rằng quyền năng mà cậu đạt được so với thứ mà cậu bỏ ra thật chẳng đáng là gì. Vì ông chủ đứng sau màn kia bản thân sử dụng nghi thức thu lấy toàn bộ nguyên lực tiền lời thế nhưng chỉ để lại cho công cụ như bọn cậu chỉ có một chút chút...

Quyền năng cứ gọi là thả một hai phát liền hết sạch đạn được đi rồi~ Hiện tại tuy rằng phát hiện Nổ Thần hư ảnh có thể chống lại Thuận Thiên Kiếm thế nhưng Lăng cũng đã không thể gọi nó xuất hiện lần thứ hai. Cũng không biết phải đợi bao lâu nó mới có thể tự động hồi phục lại...

Chỉ là Đệ Ngũ Kiếm Trảm chém xuống! Dù muốn dù không Lăng cũng sẽ không cứ như vậy chịu thua...

Quyền năng: Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Thứ quyền năng đã từng bị cậu chàng cho là vô dụng này đoạn thời gian gần đây có thể nói là vô cùng nổi bật. Không những có thể bắt thả binh khí sống thậm chí còn có thể thu lấy đòn tấn công của đối phương. Ít nhất thì đám mũi tên rùa thần phóng ra cậu đều có thể thu lại rồi bắn ngược trở về.

Có điều trong thâm tâm cậu cũng rõ ràng chuyện này chỉ là bởi vì những mũi tên kia sức mạnh quá phân tán mà thôi. Thậm chí dù là như vậy, lần thứ hai cậu chàng sử dụng quyền năng này để thu lấy vô số mũi tên liền đã phát hiện... Vốn dĩ dùng đi dùng lại không sợ không thể sử dụng Tuyệt Mật Bảo Tàng cũng bởi vì hai lần thu lấy đòn tấn công của rùa thần mà trở nên giống như quyền năng Triệu Hoán Thần Binh... Đã đến ranh giới không thể tiếp tục sử dụng.

Này thật giống như chiếc túi dù lớn đến đâu muốn sử dụng nó cũng đều phải cần sức mạnh làm nền. Chuyển một hai khối gạch bỏ vào túi thì nhẹ nhàng thế nhưng chuyển cả dãy núi bỏ vào bên trong... Dù cho chiếc túi này có thể chứa đựng được... khả năng chủ nhân của nó cũng đã không còn sức lực để mà di chuyển a! Chuyên nghiệp một chút mà nói có thể hiểu rằng: nguyên lực dùng cho quyền năng này đã dùng hết. Đợi nó tự hồi phục đầy đủ rồi tính sau nhé cưng~

Hiện tại đối mặt với Thuận Thiên Kiếm chém xuống... Nguyễn Trọng Lăng cũng đã mờ mờ ảo ảo đoán được kết cục của mình...!

- Rắc rắc... RẮC!!!! ẦM!!!!

Như màn sóng nước bị khuấy lên mưa gió. Chao đảo chao đảo không ngừng rồi cuối cùng lách tách lách tách lời điện nổ vang!

Đệ Ngũ Trảm cậu lại có thể sống đi qua! Thế nhưng tiếp sau đó biết làm thế nào bây giờ~

Nguyễn Trọng Lăng hiện tại đã không thể tiếp tục dùng lấy quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng để bảo vệ chính mình nữa. Cũng không biết nó khi nào mới có thể hồi phục lại~

- Ghê tởm! Đi chết ngay!!!

Rùa thần Kim Quy cực kì giận dữ, đã không muốn dây dưa thêm với phạm nhân trước mắt này. Nó thậm chí nâng lên móng vuốt, mang theo Thuận

Thiên Kiếm uy thế âm âm chém xuống. Đây đã không phải đơn giản quyền năng phép thuật tiến hành chém giết mà biến thành trực diện chống lại dị thần.

Thế cục khó khăn... Nguyễn Trọng Lăng trong lòng không khỏi rét lạnh hơn nửa~

- AAAAA! Khốn kiếp!!! Ta đây cũng có kiếm biết không!!!

Trong lúc tuyệt vọng, Nguyễn Trọng Lăng cũng không thềm quan tâm chênh lệch sức mạnh của hai bên. Một đôi bàn tay nắm thật chặt! Gươm thần từ đó hiển hiện trong tay. Cả cơ thể dồn vào lấy sức!

Vung lên thật mạnh!!!

Một nhát gươm vung mạnh như muốn chống lại thanh kiếm khổng lồ trên đỉnh đầu cùng với rùa thần Kim Quy sức ép.

- Hí luật luật...!!!

Ngựa Giáp Sắt bên dưới thân dường như cảm nhận được sự tức giận của chủ nhân. Hai vó ngựa phía trước lẩng không gio cao. Mồm miệng hí vang! Cơ thể như nổi khùng âm âm biến hóa thấy rõ. Chỉ một thoáng thôi thân thể đã biến lớn cao bốn năm trăm mét. So sánh với rùa thần Kim Quy tuy rằng còn nhiều thua thiệt thế nhưng cũng đã không kém cạnh gì nhiều.

- Ai ui...~

Ngựa Giáp Sắt nổi khùng hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Nguyễn Trọng Lăng. Phải biết cậu chàng cho tới bây giờ còn chưa học được cái gọi là to nhỏ như ý, còn chưa biết cách biến thành người khổng lồ đây này.

Kết quả là Ngựa Giáp Sắt một tiếng hí vang biến thành cao lớn bốn năm trăm mét... Nguyễn Trọng Lăng liền bị kịch phát hiện đã không phải mình cưỡi Ngựa Giáp Sắt mà là bị nó làm cho suýt chút nữa ngã nhào ra rồi.

Đây là còn may cậu thấy tình thế không ổn vội vàng vàng nhảy bật đi lên. Nếu không... cứ nghĩ tới hình ảnh đang ngồi dạng chân cưỡi ngựa mà bên dưới đột nhiên rộng ra còn hơn cả cái bàn... Cậu lại không có chơi qua Aerobic. Đây không phải là muốn gây chân nhau luôn à nha~

Chỉ là dù thế nào đi chăng nữa, Ngựa Giáp Sắt một phen biến hóa thành Ngựa Giáp Sắt khổng lồ vẫn là giúp cậu chàng thoát khỏi cái chết cận kề. Đòn tấn công của rùa thần Kim Quy và Thuận Thiên Kiếm bởi thế hoàn toàn bị Ngựa Giáp Sắt đón đỡ đi rồi.

- Rầm!!

Một tiếng nổ vang! Ngựa Giáp Sắt thân hình như đạn pháo bị chệch làm đôi, bay vùn vút về lấy phía sau. Đang đứng trên lưng nó, Nguyễn Trọng Lăng cũng đi theo bị va đập bay vèo vèo theo cùng. Tuy rằng không có bị chém chết tươi thể nhưng cũng là bị va đập tàn nhẫn cho nổ đom đóm mắt. Cả người xương cốt như bị đánh như từ cả ra. Sinh mệnh chỉ còn treo lấy một hơi~ Nếu trước khi chết còn bị hành hạ như vậy... Cũng không biết là lời vẫn còn là lỗ đi rồi!

Cũng còn tốt! Ngựa Giáp Sắt vốn dĩ là do quyền năng Vô Tận Sinh Cơ tạo thành. Đối với việc bị chệch ra làm đôi... Đợi một hồi nó vẫn có thể sống lại chạy nhảy như thường được. Chỉ là không biết rùa thần có còn cho bọn họ cơ hội mà sống sót này hay không!

Cậu chàng đã vô lực chiến đấu rồi~

...

Cũng đang trong lúc Nguyễn Trọng Lăng bị rùa thần hành hạ cho không muốn không muốn đấy. Phía trên bầu trời, Sơn tinh cũng là bị Thủy tinh Huyết Giao Long dẫn vật cho không thể chịu đựng được.

Vốn dĩ Sơn Tinh một hóa làm ba lại sử dụng Tiên thư tạo thành kết giới vây khốn Thủy Tinh Huyết Giao Long tiến hành chém giết. Ban đầu còn chưa có gì, ba vị hóa thân mang theo sức mạnh của đất đá, lôi điện cùng lửa đỏ dung nham đại chiếm tiện nghi... Khả năng sau đó không khỏi phát hiện Huyết Giao Long càng chém càng nhiều, càng đánh càng mạnh. Sơn tinh lúc này không khỏi vì vậy âm thầm lưu ý. Kết quả...

Thủy tinh vậy mà lợi dụng Huyết Giao Long không những hóa thân ngàn vạn thậm chí còn sinh sôi đồng hóa huyết nhục cùng thần lực của Sơn tinh. Mỗi một lần ba vị Sơn thần bị Huyết Giao Long cắn xé bị thương, máu thịt chảy ra đều sẽ trở thành Huyết Giao Long mới. Từ đó trở thành Sơn tinh ba vị hóa thân càng ngày càng yếu, Thủy Tinh Huyết Giao Long hóa thân lại càng ngày càng mạnh, càng ngày càng nhiều...

Sợ rằng chỉ cần một thời gian nữa Sơn tinh liền triệt để bị Thủy tinh luyện hóa biến mất không còn!

Lối thoát duy nhất hiện tại là phá bỏ vây khốn xoay người rời đi. Khả năng Sơn tinh hiển nhiên hiểu được lần chiến đấu này là cơ hội duy nhất của mình.

Nguyên lý cũng giống như trong truyền thuyết khi xưa vậy. Thủy tinh một thua, sau này dù là hàng năm hàng năm dâng nước đến đánh cũng vẫn là thua. Sơn tinh nếu như lần này không thể chiến thắng đối phương như vậy ở thế giới thực tại này liền vĩnh viễn mất đi cơ hội lật mình. Thậm chí ngay cả thế giới thần thoại cũng có thể vì vậy mà bị phá hoại thay đổi. Hậu quả thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao thế giới thần thoại truyền thuyết cũng là từ người của thế giới thực không ngừng truy rèn tưởng tượng truyền bá mà ra. Giống như biển lớn ao hồ cũng là từ hơi nước ngưng tụ thành mưa rơi xuống mà thành. Hơi nước tuy nhỏ nhưng tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Nếu như thế giới thực tại thay đổi, suy nghĩ của con người ở nơi này đi theo thay đổi... Người người cho rằng Thủy tinh sẽ đánh thắng Sơn tinh... Cừ thế mãi mãi kéo dài như thế... một trăm năm, hai trăm năm, một ngàn năm, hai ngàn năm... Dần dần lịch sử cũng sẽ bị bóp méo. Tương lai trong thế giới thần thoại Sơn tinh có thể thắng được Thủy tinh mới là lạ!

Tóm lại Sơn tinh đã là lui không thể lui. Dù muốn hay không cũng nhất định phải chiến!!!

Thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại...

Hiện tại làm sao để phá cục bây giờ??? Sơn tinh trong lòng không khỏi nổi lên âu sầu~

Ai có thể giúp đỡ được ta???

...

Kết thúc chương 74.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đau đánh Kim Quy!

Đang trong lúc Sơn tinh chìm sâu trong tuyệt vọng, thân hình của Nguyễn Trọng Lăng cùng Ngựa Giáp Sắt ấy vậy mà tình cờ hiện lên trong mắt vị dị thần này.

Ngựa Giáp Sắt nha!!!

Ngựa Giáp Sắt của Thánh Gióng đây mà~

Ngựa Giáp Sắt ai mà chả biết! Huống chi Sơn tinh hẳn vốn chính là Tản Viên Sơn Thánh, so sánh với Thánh Gióng- Phù Đổng Thiên Vương cũng coi như là người quen. Thật đúng chẳng xa lạ gì~

Hiện tại bản thân mình gặp phải nguy cấp, Sơn tinh vì vậy đối với kẻ sở hữu Ngựa Giáp Sắt đồng thời đã từng giúp đỡ mình Nguyễn Trọng Lăng không khỏi đột nhiên hảo cảm tăng nhiều.

Tình thế của cậu chàng cũng vì vậy rất nhanh hiện rõ trong mắt vị dị thần này. Đây... rõ ràng liền là có lòng mà không có lực. Có năng lực mà không có nguyện lực làm nguồn ấy mà~

Nghĩ như vậy, Sơn tinh trong lòng không khỏi dần lấy quyết tâm.

Tình thế hiện nay hẳn ta nếu muốn đánh bại Thủy tinh trước mắt vậy không thể không trông cậy vào sức mạnh từ bên ngoài giúp đỡ. Hơn nữa tên Thủy tinh đáng chết kia không phải cũng là nhờ vào Rùa thần Kim Quy xuất hiện mới hại bản thân hắn chật vật như bây giờ thôi. Hiện tại Sơn tinh hẳn tìm thế lực bên ngoài giúp đỡ cũng là không có gì cùng lắm thì~

Kết quả...

Thấy Nguyễn Trọng Lăng cùng Ngựa Giáp Sắt bị rùa thần Kim Quy một kiếm chém bay, Sơn tinh hiển nhiên rõ ràng bản thân mình đã không có nhiều thời gian để mà chờ đợi cũng như suy tính.

Trong lòng một quyết tâm! Bàn tay một vùng lên~ Tiên thư trên đỉnh chóp giống như sao băng bay vút rời đi. Thoáng cái đâm thẳng vào trong tay Nguyễn Trọng Lăng. Đồng thời một vòng tròn ánh sáng bao phủ cậu ta và Ngựa Giáp Sắt, bảo vệ cho cả hai tránh khỏi bị rùa thần cướp lấy thời cơ tiêu diệt. Dù rằng tiếp sau đó truyền lời chỉ cần một khoảnh khắc liền xong. Thế nhưng Sơn Tinh cũng không dám đánh bạc cái khả năng này có hay không xuất hiện.

Cùng lúc đó ở bên dưới, Nguyễn Trọng Lăng vốn dĩ cả người đã nát như tương lại đột nhiên cảm giác được một luồng sức mạnh không ngừng không nghỉ truyền hết vào cơ thể mình. Thân thể cũng bởi vì vậy lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được hồi phục lại y nguyên như cũ. So sánh với Ngựa Giáp Sắt hồi phục vậy mà còn nhanh hơn gấp mấy lần.

Hai mắt vừa mở ra. Một bóng mờ ảo ảnh lập tức hiện ra trước mặt...

- Chàng trai trẻ, thời gian không còn nhiều nữa! Bởi vậy lập tức nhớ kĩ lấy những lời ta sắp sửa nói.

- Ta bản thân chính là Tản Viên Sơn Thánh, một trong những người đứng đầu của Thần Giới Việt Nam. Hiện tại thần giới tình hình đã rất loạn. Lần này ta

mang theo Tiên Thư hạ phàm vốn dĩ để tìm kiếm lối thoát cho tất cả thần giới.

- Chỉ là chính ta cũng không nghĩ tới Thủy tinh tên kia, đối thủ truyền kiếp của ta lại không để ý đại cục như vậy. Vậy mà muốn mạnh mẽ chen chân can trở~

- Hiện tại tất cả hi vọng chỉ có thể trông cậy vào cậu đó chàng trai trẻ. Ta hiện tại tạm giao quyền sử dụng Tiên Thư cho cậu. Có nó, cậu có thể dễ dàng sử dụng năng lực của mình để đánh bại con rùa vàng ngoài kia.

- Tiếp sau đó hai chúng ta trong ngoài hợp lực liền có thể đánh bại tên Thủy tinh đáng ghét. Một lần nữa cứu vớt thần giới Việt Nam~

- Nếu có thể làm thành việc này, ta lấy danh nghĩa Tản Viên Sơn Thánh cùng Bắc Sơn chúng thần đứng đầu. Dùng thánh vị xin thẻ. Nhất định phong cậu chính thần quả vị. Từ nay về sau tiêu dao thế gian, bắt từ bắt diệt!

- Nhớ lấy nhớ lấy! Nhất định không được sai sót. Thời gian ta có thể ngăn cản đám Huyết Giao Long hóa thân kia đã không còn nhiều~

- Nhớ lấy chớ quên!!!

- Vụt...~

Nói nói, thân hình ấy như một luồng ánh sáng bay vụt vào trong cơ thể Nguyễn Trọng Lăng. Thoáng qua liền tan biến mất! Trong đầu cậu chàng cũng vì vậy bỗng dưng hiện lên mơ mơ hồ hồ hình ảnh của một cuốn sách cổ cũ kĩ. Minh minh trong đó, cậu liền rõ ràng nhờ vào nó từ đó mình liền có thể điều khiển Tiên Thư, dùng nguyên lực ẩn chứa trong Tiên Thư để sử dụng quyền năng vốn có của mình.

Thật giống như trước kia trên người chỉ có chút ít tiền lẻ muốn tiêu pha gì cũng khó. Hiện tại liền là mang theo thẻ tín dụng vô hạn ngay lập tức có thể tại chỗ đổi tiền. Quả thực là thích tiêu thế nào thì tiêu. Rõ ràng là nã cao sau bắn chim đối đại pháo. Trâu bò không thể nào trâu bò hơn~

Kết quả là anh ấy lập tức hưng phấn hết...~

- Quyền năng: Vô Tận Sinh Cơ!!!

Một tiếng hét lớn! Vốn đang vất vả lắm mới nói lại được thân hình Ngựa Giáp Sắt đột nhiên như uống xong nước tăng lực Red Gold. Còn trâu hơn cả trâu bò húc~

Một thân thể đầy thương tích thoáng cái liền ầm ầm ầm to lớn, lạnh lặn hết lên rồi. Không chỉ vậy...

Ngựa Giáp Sắt thân thể vừa đứng dậy, hơi thở từ mũi miệng phun ra liền hóa thành cực lớn Hỏa Long. Rõ ràng chính là đám rồng lửa Nguyễn Trọng Lăng từng thấy khi đối mặt với Thánh Gióng thế nhưng hiện giờ còn mạnh mẽ và bá đạo hơn nhiều~

Hức hức hức...~ Chưa bao giờ Ngựa Giáp Sắt (pét) của anh lại mạnh mẽ đến thế!!! Anh đã sắp mừng phát khóc~

- G Ràooooo!!!!!!!!!!!!

- Ầm ầm ầm ầm ầm ầmmmmm...~

Vô tận tiếng nổ vang! Nước biển như bị đun sôi hết lên!!! Rùa Kim Quy thậm chí bị cảnh tượng bất thành linh này dọa cho rụng hết cả cổ. Tuy rằng trong lòng không coi Ngựa Giáp Sắt ra gì thế nhưng biến hóa này cũng quá kinh người đi à nha~

Mém dọa chết lão rùa ta rồi đâyyyyy~

- Đi chết!!!

Sợ hãi đôi khi cũng là khởi nguồn của sức mạnh cùng quyết đoán. Rùa thần Kim Quy luôn tự cho mình là tâm tư cẩn mật, trí kế siêu phàm. Tuy rằng đối với việc bị kéo tham gia cuộc chiến giữa Tản Viên Sơn Thánh cùng Thủy tinh- Long Quân, vua chốn thủy tề tương đối bất đắc dĩ. Khả năng dù gì thì cũng đã tham gia rồi, hiện tại muốn sống yên ổn, muốn sống tốt cũng chỉ có thể một đường đi đến bến mà thôi.

Đối với Nguyễn Trọng Lăng không ngừng không nghĩ khiêu khích đối kháng, cùng với Ngựa Giáp Sắt hiện tại biến hóa... rùa thần Kim Quy hiện tại đã không thể không chăm chú xử lý.

Chém đứt đôi! Đánh cho nhừ tử còn chưa xong...

Vậy liền đánh kẻ này ra thành cám bã luôn mới được!!! Rùa thần trong lòng là như vậy thâm nghĩ.

- Thuận Thiên Thiên Mệnh Trảm!!!

Thuận Thiên Kiếm từ hư hóa thực, toàn lực chém về phía Nguyễn Trọng Lăng cùng Ngựa Giáp Sắt. Ăn xong chiêu này đảm bảo không chết cũng nên cần chuyển kiếp đầu thai~

- Hừ hừ hừ...~ Chỉ mình ngươi mới có vũ khí hay sao???

- Quyền năng: Triệu Hoán Thần Binh!!!

Thân thể còn đứng trên lưng Ngựa Giáp Sắt, tay cầm Tiên Thư sáng chói như vàng mặt trời mới mọc, Nguyễn Trọng Lăng miệng lớn tiếng hô.

Lời vừa dứt, không trung nơi đỉnh đầu Ngựa Giáp Sắt tức thì xuất hiện hư ảnh Nô thần. Khoảnh khắc liền từ hư hóa thực! Kích thước so sánh với vừa nảy triệu hồi ra đã là không biết lớn mạnh biết bao nhiêu. Chỉ thấy ngay khi Thuận Thiên Kiếm của rùa thần phía đối diện muốn chém xuống, cũng không thấy Nô thần hiện ra bất kì mũi tên gì. Chỉ nghe một tiếng lách tách vang. Một chùm ánh sáng lóe lên!

- Âm vang vang!!!

Tia sáng từ nô thần bắn phá ra thoáng cái nổ bùng!!! Thuận Thiên Kiếm không lơ treo trên cao vậy mà bị đánh cho liềng xiềng sút mẻ. Rùa thần Kim Quy đứng dưới bị hù cho không muốn không muốn đấy. Bước chân không khỏi sợ sợ lùi về phía sau!!!

- Khà khà...~

- Tiếp tục bắn!!! Bắn chết con rùa ngu ngốc này!!!

- Ôi má ơi~

Rùa thần đã muốn khóc! Tình cảnh không nên như thế như thế diễn ra đây!!!

- Ha ha ha ha...

- Đúng! Đúng! Bắn chết nó!!! Bắn chết con rùa ngu ngốc này~

- Rầm rầm rầm rầm... ầm ầm ầm...~

Theo tiếng cười của cậu chàng vang lên, Nô thần giống như có linh tính tiếp nhận lấy hiệu lệnh mới. Từng tiếng dây cung lách tách vang. Từng tia từng tia ánh sáng vàng không ngừng kích xạ về phía rùa thần. Hù dọa nó cả người rụt hết vào trong vỏ, không dám lộ đầu ra ngoài. Chỉ có thể gắng gượng dùng tấm mai rùa đen kịt rắn chắc kia của mình không ngừng đón đỡ lấy vô số mũi tên ánh sáng tấn công!

Nói chung mai rùa của tên này cũng quả là cứng chắc thật! Nguyễn Trọng Lăng vừa nhìn đám mũi tên không ngừng đánh phá vừa như vậy nghĩ~

- Sơn tinh! Hôm nay chính là ngày chết của ngươi!!!

- Rầm rầm rầm rầm...~

Thế cục bên dưới biến chuyển đến không ngờ, thế cục bên trên biến hóa vậy mà còn hung ác hơn. Chỉ thấy Sơn tinh vừa ném Tiên thư xuống dưới không lâu, ba đại hóa thân liền ánh sáng ầm ầm, sức chiến đấu giảm sút thấy rõ.

Đợi tới khi Nguyễn Trọng Lăng không ngừng thúc dục Nô thần bắn tên liên càng là yếu ớt nhanh hơn. Thế suy tàn đã hiện ra mười phần mười~ Thật giống như Nguyễn Trọng Lăng ở bên dưới đang không ngừng rút máu, cướp đi sức mạnh của vị thần này vậy!

- Không tốt! Chàng trai trẻ, chớ có sử dụng Tiên Thư lung tung.

- Đừng quên lời ta từng nói. Mau mau đánh bại kẻ địch trước mắt sau đó lập tức tiến tới giúp ta!!!

- Nhớ lấy nhớ lấy!!!

Trong đầu đột nhiên vang lên tiếng nói của hư ảnh vừa nảy khiến cậu chàng giật thót cả mình.

- Ặc...~

- Này! Nói rõ ràng đã rồi hãy đi!!!

Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt như bị người bóp cổ họng. Thoáng cái liền không tươi cười nổi. Ý niệm trong đầu không ngừng hô hoán vậy mà không có ai đáp lại.

Cũng không biết sự việc ra ngô ra khoai làm sao. Chỉ biết tiếng nói ấy vừa dứt, hư ảnh Tiên thư trong đầu biến mất. Nô thần trên đỉnh đầu cũng biến mất luôn. Tiên thư cầm trên tay càng là mất hết ánh sáng. Nhìn qua rõ ràng đã biến trở thành một quyền cô thư cũ kĩ đi rồi.

Này... Nguyễn Trọng Lăng không khỏi nhớ tới ngày xưa rùa thần Kim Quy kể chuyện trả groom vua Lê Lợi. Nhớ tới thanh groom thần cậu hay sử dụng bộ dáng trước đó chẳng phải cũng là như thanh sắt rỉ không có một chút phép màu nào hay sao. Hiện tại đoán chừng Tiên thư cũng là hết sạch nguyên lực dự trữ mới thành ra như vậy.

Chỉ là...

Biết thì biết thế nhưng không có Tiên Thư nguyên lực giúp đỡ... Cậu biết làm sao đánh bại rùa thần bây giờ???

- Hí luật luật...!!!

Ngựa Giáp Sắt một tiếng hí thật vang!

- A đúng...! Ngựa Giáp Sắt của ta không phải là hàng dùng mãi không hỏng hay sao!!!

Cậu chàng đột nhiên vui mừng quá đỗi.

Nhìn lại mới thấy Tiên Thư dù cho đã mất hết tác dụng thế nhưng chớ quên Ngựa Giáp Sắt vốn là chi cần nạp nguyên lực liền là động cơ vĩnh cửu dùng mãi không hết. Uy lực tuy rằng không bằng Nô thần mạnh mẽ dữ tợn thế nhưng cũng không thua kém a.

Quan trọng nhất là Tiên Thư dù mất tác dụng thế nhưng nguyên lực cung cấp cho Ngựa Giáp Sắt cũng không có như Nô Thần theo nguyên lực ngừng cung cấp liền biến mất theo. Hiện tại không dùng nó còn có thể dùng ai bây giờ. Vừa này hưng phấn quá đà cậu ngay cả Tuyệt Mật Bảo Tàng cũng không kịp nạp điện, hiện tại muốn dùng cũng không dùng được đây này.

Quả nhiên là trời không tuyệt đường người. Làm nhân vật chính không trâu chó liền không được! Không rơi vào tuyệt cảnh thế gian liền không biết anh là ai!!!

- Ngựa Sắt Sắt, lao lên giẫm chết nó cho anh!!!

Y như ngày xưa mỗi khi đánh nhau đều là kéo bè kéo lũ, Nguyễn Trọng Lăng hiện tại cảm giác mình quả thực trâu bò đến muốn bay lên trời. Rõ ràng liền mệnh lệnh Ngựa Giáp Sắt lao lên giẫm đạp Rùa Thần đi rồi~ Mà còn là giẫm đạp hung ác nữa chứ!!!

- Ta giẫm! Ta giẫm! Ta giẫm giẫm!!

Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt vui vẻ đứng trên lưng Ngựa Giáp Sắt kêu to.

- Hí luật luật... Hí luật luật...~

Ngựa Giáp Sắt rất không vui kháng nghị! Đây là ai đang giẫm ai nào???

- À tốt tốt! Là người giẫm! Là người giẫm!!!

- Đúng! Giẫm chết con rùa già này cho anh!!!

Trọng Lăng ca rất có phong độ biết sai mà sửa, lập tức đổi lời hô hào. Ngựa Giáp Sắt ca bởi vì vậy bốn vó lại tiếp tục hăng hái giẫm đạp. Hỏa Long một biến thành hai, hai biến thành ba, ba biến thành bốn, bốn biến biến biến biến... Cuối cùng không biết đã biến ra được nhiều ít. Chỉ biết là khắp nơi thoáng cái đã thành Hỏa Long tung bay tứ phía. Cả đàn cả lũ đều nhìn chăm chăm chỉ đợi rùa Km Quy thò đầu ra ngoài liền đốt nó cái không biết cha mẹ nó là ai luôn~

Tình thế có thể nói là đại đại rung động lòng người~

Vui vẻ không biết trời dẫu đất đây! Tất cả vẫn như vậy cho đến khi...

- Khinh Rùa Quá Đáng!!!

Rùa thần Kim Quy cả người núp trong mai đột nhiên một tiếng hét lên. Chiến cuộc trên sân vì thế lại đại đại thay đổi rồi~

...

Kết thúc chương 75.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76: Một kết cục buồn ~

- Khinh Rùa Quá Đáng!!!

- Thực sự là khinh rùa quá đáng mà~

Cả người núp kín trong mai rùa không dám thò đầu ra, rùa thần Kim Quy đã không biết nói lời gì hơn để diễn tả những gì mình đang phải chịu đựng vào lúc này~

Không nghĩ tới một kẻ tâm tư cẩn thận, trí kế siêu quần như nó lại có ngày bị người đánh cho... Không rút đầu ra được!

Thực sự là si nhục!!! Quá thể si nhục!!! Vô cùng si nhục lão rùa nhà hần!!! Thật sự là...

Không có nỗi nhục nào nhục hơn nỗi nhục này~

Nó đã không thể nào chịu đựng thêm được nữa!!!

Và thế là rùa thần nhà ta cứ thế phát... đại đại chiêu! Cực lực phản công!!!

- Hây a~

- Diệt Thế Kim Quy!!!

- Rào rào rào...~

Rùa thần đầu không lộ vỏ. Một tiếng hô lớn! Cả người bỗng đột nhiên xoay a xoay. Xoay tròn như chong chóng~

Xoay nhanh và bất ngờ đến nỗi đang giẫm đạp nó Ngựa Giáp Sắt vì thế tí nữa té ngã ngựa!!! Cả người còn là lùi vội về phía sau! Mai rùa quá tron~ Ngựa Giáp Sắt ca chính là như vậy Trâu tự an ủi mình!

Phía bên trên, Trọng Lăng ca đang vui vẻ hô hào trên lưng Ngựa Giáp Sắt ca cũng vì thế mém cái rớt ngã gãy xương! Hiếm ỏi là hiếm~

Như heo đồng đội không góp sức a!!! Trọng Lăng ca chính là như vậy minh bạch chân lý cuộc sống~

Nói chung tình thế biến hóa thực sự là quá nhanh! Nhanh tới nỗi ngay cả người bên ngoài chăm chăm nhìn vào cũng không thể nào đoán trước được!!! Đối với đòn phản công mang tính cực kì bất ngờ của rùa thần Kim Quy quả thật là không thể nào đề phòng! Không thể nào nói lý~

Và đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi!

- Roạt... roạt... roạt...~

Mai rùa không lộ ấy xoay xoay tròn...! Vô tận biển khơi đi theo khôn cùng gió lốc như bị rút hết nước, rút hết thủy không khí, lộ ra cả nham thạch dưới đáy biển và môi trường chân không lõi điện bên trên. Núi non giữa biển mà Sơn tinh từng gọi ra khoảnh khắc bị hủy hoại nát tan lộ ra vô số cột đá gãy vỡ nát!

Đại trận bị phá! Đám thủy binh cùng thảo mộc giai binh ác chiến không biết mệt mỏi kia cũng bị một chiêu này cuốn bay hết về phía mai rùa. Giống như chiếc máy xay sinh tố nghiền nát tất cả. Máu và thi thể toàn bộ bị nghiền thành tro! Thành cám bã!!! Khung cảnh như tận thế kéo đến~

Rùa thần chiêu này Diệt Thế Kim Quy quả thực là cảnh tượng cũng như tên. Không phân biệt địch ta, sông núi biển trời, lõi đình mây mưa toàn bộ đều bị nó kéo tới tiêu diệt hết~ Đã vậy...

Mai rùa xoay tròn mang theo vô tận nước biển, gió lốc, lõi điện cùng không gian nứt vỡ kia còn như mọc ra hai mắt. Cứ thế cao cao bay lên rồi lao thẳng về phía Nguyễn Trọng Lăng. Tốc độ thể nhưng nhanh ghê gớm...!

- Móa! Muốn đồng quy vu tận cùng nhau à!!!

Nguyễn Trọng Lăng thực tình quá ư sợ hãi. Đối mặt với giống như máy xay sinh tố phiên bản gió lốc khổng lồ kia... Dù là Ngựa Giáp Sắt mạnh mẽ dưới chân cũng hoàn toàn không còn chút tự tin gì!

Anh ấy vì vậy vội vã hét lớn:

- Ngựa Sắt Sắt cứu anh!!!

Được rồi! Bất kể nhân vật chính của chúng ta lúc đó là hét lên như thế nào. Chỉ biết rằng anh chàng vừa ra lệnh một tiếng. Ngựa Giáp Sắt ca mang theo hung uy cuộn cuộn cuộn cuộn cùng như muôn hoa bay múa vô số Hỏa Long... Âm âm âm lao về phía lõi đình gió lốc Kim Quy đi rồi!

Chính là như vậy muốn lấy cứng đối cứng!

Một cuộc chiến giữa nước và lửa! Giữa sắt thép cùng máy xay sinh tố lõi điện cứ như vậy diễn ra!!!

Cứ như vậy cùng nhau hát bài ca chinh phục~

Tất nhiên...

Trọng Lăng ca là thông minh như vậy, trước đó tất nhiên đã tranh thủ nhảy ra khỏi lưng Ngựa Giáp Sát ca từ lâu rồi~ Dù cho tiếp sau đó có phải ăn vài ngụm nước biển vào miệng ảnh cũng không hối tiếc!

Mạng sống quá quan trọng mà! Thần tiên đánh nhau ruồi muỗi chết. Tự bản thân còn không biết quý trọng tính mạng, ai mà quý trọng hộ cho? Trọng Lăng ca chính là Trâu như vậy tự nhủ!

- BÙM!!!

Như pháo hoa nổ bung! Đầy trời là gió là mây... là hơi nước... là mưa... là hoa lửa... là lôi điện... Đã không còn ai có thể nhớ hết rõ ràng!

Cũng còn tốt... cảnh vật bên trong cuối cùng còn là theo thời gian chậm chậm lộ ra. Ánh mắt của Nguyễn Trọng Lăng gắt gao nhìn sang. Ở nơi giao đấu chính giữa đó...

Một bức tranh khung cảnh thê thê thảm thảm hiện hình!

Rùa thần Kim Quy vẫn là rùa thần Kim Quy~ Cái mai rùa chết tiệt kia thật sự là quá ư cứng rắn. Quá ư mạnh mẽ vượt mức tưởng tượng! Dù cho va chạm nổ bung như vậy thế nhưng vẫn không hề sứt mẻ mây~

Khả năng đối với bản thân rùa thần Kim Quy mà nói... Xoay vòng vòng như vậy liên hồi độ mấy trăm triệu lần... Có là thánh thì cũng phải ngã ngựa ra mất~

Nó đã hoa mắt ù tai! Mất hết sức chiến đấu!!!

Hiện tại đang thò đầu le lưỡi, như chó chết nằm vật ra đó~ Dù cho thần linh bản thân sức hồi phục cực nhanh thế nhưng ít nhất còn là phải nằm thêm một lát mới khỏe được.

Ngược lại là đối thủ của nó- Ngựa Giáp Sát ca cũng không khá khẩm hơn là bao. Thậm chí có thể nói là thê thảm tới cực điểm!

Cả người lẫn này còn tệ hơn bị chẻ làm đôi khi trước. Rõ rõ ràng ràng là bị mài mòn cho tan biến ba phần tư cơ thể. Nhìn qua cả người te tua te tua chỉ còn lại mỗi phần đầu, phần sống lưng cùng hai chiếc chân sau là còn nguyên vẹn.

Hiện tại nó chính đang dùng cả cơ thể sức lực, đặc biệt là dùng đầu ngựa áp mạnh lên mai rùa giống như muốn dùng sức nặng của cả người mình đè chặt lại Kim Quy vậy. Dù rằng không làm thế rùa Kim Quy cũng đã kiệt sức nằm im! Có lẽ là bản năng của Ngựa Giáp Sát còn dư lại mới khiến nó làm như vậy đi!!!

Đã không có ai có thể nói rõ~

Một pha giao đấu vô cùng khốc liệt chỉ riêng với Ngựa Giáp Sát ca~

Cũng còn tốt. Ngựa Giáp Sát vẫn đang không ngừng hồi phục. Thân thể đang mọc dần ra. Hai chân trước đang loe ngoe mọc lại. Nguyễn Trọng Lăng hiện tại chỉ có thể cảm thán...

Các bậc cha ông ta ngày xưa công nghệ rèn đúc thật đúng là cao cao không thể nào tưởng tượng nổi. Quả nhiên là đồ cổ thời đại Hùng Vương có khác! Đồ từ mấy thời kì truyền thuyết ấy cứ gọi là... Trâu bò miễn bàn~

Thảo nào Thánh Gióng cười nó liền có thể đánh bại chết giặc Ân. Nhà Ân kia tính ra không phải chính là thời Ân Thương có Phong thần diễn nghĩa bên Trung Quốc hay sao? Dù cho bên đó thời ấy tu sĩ đi đầy đất, tiên nhân nhiều như chó... Một khi dám sang đấu với Thánh Gióng ca cùng Ngựa Giáp Sát ca... Hiện nhiên chỉ có nước thảm bại hê hê mà về!!! Lịch sử đã ghi rõ như vậy đây~

Mà thôi cũng tốt! Hiện tại Ngựa Giáp Sát ca đi theo anh. Tương lai của anh nhất định là huy hoàng không kém đây. Thời thế tạo anh hùng! Nguyễn Trọng Lăng nhìn nhìn cảnh vật xung quanh mà bùi ngùi suy nghĩ mãi không thôi~

Chỉ là... Hiện tại anh nên làm gì bây giờ???

Nguyễn Trọng Lăng không khỏi vò đầu. Bởi lẽ...

Thân hình chơi voi giữa biển nhưng ảnh còn không có biết bơi~

- Ai đó cứu anh với!!!

Ừ!

Không sai!

Anh ấy chính là Trâu như vậy hô hoán lên!

Một kết cục buồn buồn cho một trận chiến khốc liệt~

...

Kết thúc chương 76.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Chính là như thế đến đúng lúc~

- Ơc ơc ơc...~

Nước biển là vừa đắng vừa mặn, lại vừa nhon nhót, lại vừa chất chất đầy biết không? Trước đây Nguyễn Trọng Lăng còn chưa chắc chắn về điều này thế nhưng hiện tại cậu ta liền rõ rõ ràng ràng tự mình thử nghiệm đi rồi.

Thử nghiệm đến muốn nhô ra luôn ấy~

Khả năng đối với một người không biết bơi. Nằm giữa biển khơi mà bên mình không có lấy một cái phao cứu sinh, không có lấy một nhánh cây, hay thậm chí một cọng rom, một ngọn cỏ để mà nứu kéo...

Tuyệt vọng cũng chỉ đến thế là cùng!!!

- Cứu! Cứu tôi với!!!

Rồi! Nguyễn Trọng Lăng bị thảm phát hiện mình chỉ có thể như vậy không ngừng kêu lên!!! Con người đối mặt thiên nhiên nhiều khi chính là yếu như vậy đuối! Chính là như vậy vô lực~

- Ơc ơc ơc... ơc ơc ơc...~

Cũng còn tốt! Anh ấy tuy rằng tài năng có hạn, thủ đoạn cũng không vô biên thế nhưng... Ảnh ấy còn có một con Ngựa Giáp Sắt tài đức vẹn toàn luôn luôn âm thầm ủng hộ.

Thật vậy!!!

Chỉ thấy Nguyễn Trọng Lăng hai tay vung múa không biết trời đâu đất đâu. Đỉnh đầu ngụp ngụp lặn lặn sắp chìm ngấm tắt thở đến nơi. Chính vào cái thời khắc sống còn ấy... Ngựa Giáp Sắt ca từ xa ới là xa thổi phù phù lấy một hơi thật mạnh!!!

Một hơi thổi ra một đám Hỏa Long nho nhỏ!

Tuy rằng so sánh với uy vũ thô bạo, vô cùng vô tận Hỏa Long trước kia... Đám Hỏa Long nho nhỏ này thật chẳng khác gì một đám con giun! Thế nhưng năng lực của đám giun lửa con con này chính là như vậy không thể xóa nhòa đấy~

Chỉ thấy một đám Hỏa Long tí hon vừa bay ra liền kết thành bầy vùn vụt lao về phía Trọng Lăng ca. Mang theo hơi nóng hùng hực cùng gió lốc, thoáng cái liền nhẹ nhàng cuốn bay thân thể Nguyễn Trọng Lăng lên trời! Đám Hỏa Long này tiếp đó thậm chí rõ ràng phân chia nhau ra làm hai đám. Mỗi một đám không ngừng xoay a xoay tròn xung quanh nhau tạo thành hình cái bánh xe bằng lửa. Hòn nữa mỗi cái cũng là có chun chút ý thức của Hỏa Long đấy~

Vậy mà rõ rõ ràng ràng bắt chước ra mùi vị Phong Hỏa Luân phiên bản Na Tra Tam Thái Tử trong phim hoạt hình Tàu ra đây rồi???

Trọng Lăng ca quả thật không thể nào tin nổi vào thứ mắt mình đang nhìn thấy nữa!

Ai có thể nói cho ảnh? Ngựa Giáp Sắt Sắt! Con Pet (thú cưng) thân yêu của anh tại sao lại có thể Trâu như vậy Bò??? Này... rõ ràng là muốn trâu bò bay lên trời tiết tấu rồi có được hay không???

Ảnh đã không thể nào hiểu được mình đây là đang sở hữu cái loại giống loài nào nữa đi rồi!!!

Chấn kinh bên ngoài! Trọng Lăng ca cũng không có quên điều động Phong Hỏa Luân phiên bản vip của mình nhanh nhanh chuồn về phía Ngựa Giáp Sắt cùng Rùa Kim Quy đang trôi nổi.

Có trời mới biết loại phiên bản vip Phong Hỏa Luân này có thể tồn tại được bao lâu. Nhờ đâu nó nửa đường tắt hỏa một cái thì chẳng phải khổ cái thân anh. Trọng Lăng ca đã quá nhớ mặt cái loại mùi vị nước biển kia rồi~ Nhất định là không muốn thử qua một lần nào nữa đâu đấy!!!

Cũng còn tốt! Anh ấy cười Phong Hỏa Luân phiên bản vip thật đúng không sai. Nhoáng một cái liền bay tới bên trên lưng Ngựa Giáp Sắt cùng rùa thần Kim Quy đang trôi trôi kia rồi.

Trên đường đi tuy rằng có cảm thấy nóng nóng gan bàn chân. Phong Hỏa Luân có hơi mất khống chế lửa đốt rụi mắt đôi dép lê thân yêu của anh. Bụi lửa có vô tình cháy rụi mất một tý lông chân...vv. Thế nhưng cái này thỏa thỏa chuyện nhỏ như con thỏ anh ấy nhất định là...

Dù đau cũng không có thêm để ý đây!!! Ít nhất hiện tại Trọng Lăng ca chính là Trâu như vậy an ủi mình~

- AAAAAA!!!!!!

- Tam Vị Nhất Thể Hiện Chân Thân!!!

- Âm âm âm...!!!

Một tiếng gầm vang như đánh thức người trong mộng mới tỉnh. Nguyễn Trọng Lăng hai mắt quét ngang quét dọc. Biển rộng mênh mông lúc này ngoại trừ vô số tàn tạ cột đá đã không còn bất kì thứ gì khác. Sinh vật biển cũng rộng lớn núi non, thảo mộc bình linh, linh thú bên trên các kiểu đã theo thời gian biến mất sạch sành sanh! Có đâu chỉ còn lại vừa cao vừa xa lại vừa to trên đỉnh đầu kia một khoảng rộng lớn nơi Tản Viên Sơn Thánh từng vẫy khốn Thủy Tinh Long Quân.

Trọng Lăng ca vì thế vội vàng ngẩng đầu nhìn qua~

Khá lắm Thủy Tinh! Vậy mà thực sự đánh Tản Viên Sơn Thánh không thể không hủy bỏ trận pháp vậy khốn. Lúc này Sơn Tinh đã là tam thể hợp nhất. Cả người lẫn lộn đất đá, lôi điện cùng dung nham, ánh sáng rừng rực đủ cả. Khí thế như cũ kiên cường chống chọi lấy vô tận Huyết Giao Long bao quanh căn xé.

Chỉ là Nguyễn Trọng Lăng vừa mới từ dưới nhìn lên, Sơn tinh thân hình vừa thoáng hiện qua một cái bầu trời liền biến thành nguyên một màu đỏ Huyết Giao Long quấy tung. Tản Viên Sơn Thánh uy thế vừa hiện ra liền đã bị đối thủ che lấp hết sạch~

Chiến cuộc có thể nói là nguy như chồng trứng!!!

Nguyễn Trọng Lăng lúc này không khỏi giật mình nhớ tới những lời hư ảnh trong đầu từng nói khi này. Hư ảnh truyền lời của Sơn tinh, muốn cậu thật nhanh chóng đánh bại rùa thần Kim Quy xong lập tức đi lên giúp đỡ.

Hiện tại Sơn tinh tình thế nguy cấp như vậy? Không cần đối phương lên tiếng Nguyễn Trọng Lăng cũng biết mình trọng trách nặng nề nhường nào~

Khả năng...

Ai biết làm sao mới đánh chết được Kim Quy a???

To như vậy biết làm sao chém chết nó bây giờ???

Nguyễn Trọng Lăng nhìn nằm ở dưới chân không biết lúc nào sẽ hồi phục rùa Kim Quy mà trong lòng sốt ruột như muốn điên. Tuy rằng thời gian từ lúc cậu chàng ngã xuống nước cho tới lúc được Ngựa Giáp Sắt tặng Phong Hỏa Luân giúp đỡ bay tới nơi này thậm chí còn chưa tới một phút... Thế nhưng không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn! Ngay cả Ngựa Giáp Sắt cũng đang hồi phục nhanh như vậy, rùa Kim Quy hồi phục lại còn có thể kém đến đi đâu???

- Không còn thời gian suy nghĩ nữa~

- Liều thì ăn nhiều!!!

- AAAAA!!!!!!!!!!

- Con rùa kia xem chiêu!!!

Một tiếng hô to như tự cổ vũ lấy tinh thần! Trọng Lăng ca cũng không lo lắng được nhiều hơn nữa. Lập tức cho gọi ra Guom thần! Hai tay anh nắm chặt~

Vung lên guom tự chém!

Giống như khi xưa Guom báu chém Rùa thần! Từ khối sắt rỉ biến hóa thành thanh Guom Thần Thánh~

Lúc này tuy rằng hình thể Guom thần so sánh với cái cô to tới mấy chục mét của rùa thần Kim Quy thật chả đáng là gì~ Thế nhưng không chém cũng không thể làm gì khác không phải sao?

Nguyễn Trọng Lăng đã không biết mình phải thống hận cái chuyện không thể phóng to guom thần này cho tới khi nào nữa mới kết thúc! Thế nhưng hiện tại...

- Vút!

- Phụt!!!

Guom thần dù bé vẫn là Guom thần! Độ sắc bén cứ gọi là khỏi phải nói~ Một guom vung ra tất thấy máu! Thậm chí thấy máu rứa đậm đặc là đáng khác~

Cũng không biết bởi vì mối liên hệ giữa Guom thần và rùa thần Kim Quy hay bởi vì đối phương đã là sức cùng lực kiệt. Nói chung Guom thần mới vừa chém một nhát! Máu rùa vừa mới chảy! Thân thể khổng lồ của rùa thần Kim Quy đang trôi nổi giữa biển kia đột nhiên vút cái thu nhỏ lại~

Rõ ràng rành rành khoảnh khắc liền hóa thành rùa thần nho nhỏ ngày xưa đi rồi. Nhìn qua cũng tựa hai ba mét hết cỡ~ Biến hóa bất ngờ làm Nguyễn Trọng Lăng cứ tưởng đối phương thu nhỏ chạy đi mất.

Cũng còn tốt cậu ta lúc này dưới chân có Phong Hóa Luân phiên bản vip. Cũng không để cậu kịp lo lắng nhiều hơn. Ngựa Giáp Sắt đưa cho Phong Hóa Luân vậy mà giống như tự có ý thức, rõ ràng rành rành mang hẳn bay vút đi tới chỗ của rùa thần dừng lại đây rồi!

- AAAAAA!!!!!!

- Ta lấy Thuận Thiên Kiếm Trảm Kim Quy!!!

Trong lòng như có muôn vàn lửa cháy. Lửa giận! Lửa sốt ruột! Ngọn lửa của sợ hãi! Lửa của dục vọng! Ngọn lửa của bản năng...vv. Nguyễn Trọng Lăng thậm chí không biết mình khoảnh khắc đó chính mình đang suy nghĩ thứ gì nữa~

Một tiếng hét vang! Guom thần trong tay ánh sáng đột nhiên sáng rực hơn bao giờ hết~ Thật giống như chuyện ở nơi này mình mình trong vận mệnh chính là nên như vậy xác định! Guom thần trong tay cậu chàng vốn là nhờ chém giết rùa thần mà tự ý thức, mà sinh nhiệm màu~

Ngày nay nó liền là muốn tẩm máu đối phương mà khai phong, kết thúc sinh mệnh đối phương mà tỏa ra uy lực chân chính!

Thanh guom thần thánh hay chính là thanh guom ma quái???

Ai có thể rõ ràng được~

- Trảm!!!

Thanh Guom ấy đã vung lên!

Rùa thần Kim Quy chính vào lúc này thời khắc định mệnh... Mê man mờ mắt! Trong ánh mắt có ngỡ ngàng, có hoảng hốt không hiểu! Thậm chí còn bao hàm cả một tia giãy dụa, một tia phản nộ? Thế nhưng tất cả đều chỉ là vô ích~

- G Ràoooooooo!!!!!!

Cũng chính vào thời khắc đó cao cao trên không trung, ngàn vạn Huyết Giao Long đột nhiên tụ hợp tất thấy lại. Một đầu Huyết Thần Long to lớn che trời lấp biển xuất hiện~ Một tiếng gầm gầm vang! Miệng há rộng dường như muốn thôn thiên phệ địa. Muốn nuốt trọn Tàn Viên Sơn Thánh trên không trung~

Vị Tàn Viên Sơn Thánh này giờ phút cuối cùng vậy mà giống như sâu xa bên dưới rùa thần Kim Quy. Hai mắt bên trong không ngừng xuất hiện ra mê man, giãy dụa, một nỗi, không cam lòng...vv. Dù mọi loại cảm xúc!

Thế nhưng đối mặt với mạnh mẽ Huyết Thần Long trước mặt...

Kết cục của vị Tàn Viên Sơn Thánh này có vẻ như cũng đã xác định!

Cả không gian ấy như lặng đi!

Một tiếng kêu gấp gấp chính là vào lúc này ầm ầm vang vọng bốn biển.

- Long Quân xin dừng miệng!!!

Một ông cụ râu tóc bạc phơ phơ, cười trên đụn mây trắng gấp gấp bay đến quát!

Thế nhưng chính là... Ông Bụt của chúng ta đến rồi~

Đến thật móa nó đúng lúc!!!

Câu chuyện sẽ vẫn còn tiếp tục! Nguyệt phiêu cộng hồng bao các kiểu đi anh em~ Khả khả khả...~ Tác đã khát khao khó nhịn lâu rồi~

...

Kết thúc chương 77.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78: Tiên Thư dị biến

- Phập!!!

Kiểm hạ! Rùa thần Kim Quy đầu một nơi thân một nẻo~ Cả người khoảnh khắc liền tiêu tán thành vô số điểm sáng. Nhoáng qua liền biến mất. Chết không thể chết hơn!!!

- Nhoàm~

Thần Long há miệng khê hấp! Sơn tinh tức khắc liền trở thành một bữa ăn tối ngon lành~ Sơn Tinh đại chiến Thủy Tinh...

Thủy Tinh vậy mà cuối cùng chiến thắng!!!

Bụt: “.....”

Hai mắt đăm đăm nhìn bầu trời đêm???

Gió thổi dịu hiu~ Đến đúng lúc cũng chẳng có cái quái gì dùng...! Đến mà như không đến. Đó chính là suy nghĩ âu sầu trong lòng ông Bụt vào lúc này~

- Nắc~

- Là người? Người muốn nói gì???

Thần Long nắc nhẹ! Miệng thờ phỉ phò~ Giọng như lời đình? Quanh thân mây khói lượn lờ~ Khí thế cực thịnh!

Hai mắt lúc này chính đang nghi hoặc nhìn sang phía ông Bụt. Sau lưng một màu trời tối đen như mực. Lôi điện đùng đùng! Giông tố nổi lên cuộn cuộn~

Mây theo rồng, gió theo chân hổ. Thần Long hiện thế tất kéo theo mây mưa sấm chớp cũng chẳng có gì lạ kì~

Ông Bụt hai mắt nhìn không lồ Thần Long trên không trung mà trong lòng lặng thinh. Người... cũng đã bị đối phương ăn xong! Giờ phút này ông còn có thể nói gì???

Cùng lúc đó ở một bên khác...

Nguyễn Trọng Lăng tình huống cũng có chút gì đó khác biệt?

Nhắc tới trước đó mỗi một lần sau khi cậu đánh giết một vị dị thần, trong người ngay lập tức liền sẽ chiếm được một loại năng lực mới. Hơi chìm đắm tâm thần tìm hiểu liền sẽ rõ rõ ràng ràng ngay~

Nếu như nói theo cách của ông Bụt trước đó vậy hẳn là: Chia khóa vàng đã mở ra kho tàng... Đã đến lúc chúng ta đây bắt tay nhau kiểm hàng!!!

Nguyên lực của vị dị thần mà cậu giết chết sẽ đi theo một nghi thức nào đó truyền lại cho kẻ đứng sau lưng sáng tạo nên tất thầy Diệt Thần Sư. Một vị thần linh xấu tính nào đó chẳng hạn?

Ngược lại chính bản thân cậu trong quá trình này cũng có thể được chia lại một phần. Được kế thừa một loại quyền năng mới bất kì nào đó của vị thần mà cậu vừa giết chết, cùng một loại kiểu như phiêu vế.

Mỗi ngày trôi qua hoặc chờ đợi một khoảng thời gian nhất định cậu liền có thể dùng nó để tiêu pha một lượng nhất định nguyên lực, sử dụng ra quyền năng mới mình vừa có được. Dùng hết liền không có! Không dùng cũng sẽ không tự tích trữ lại! Giống như nước chứa sẵn trong đường ống và đầu bên kia đã khóa lại vòi! Thả hết nước trong ống liền ngồi đợi bên kia rò rỉ đủ ra rồi tính~ Quyền năng bởi thế thường thả một lần hoặc chạy quá tải liền hết đạn tịt ngòi!

Chuyện vốn dĩ sẽ vẫn như thế. Khả năng lần này...

- Có gì đó không ổn đã xảy ra rồi???

Nguyễn Trọng Lăng nhìn đột nhiên sáng rực trên tay... Cuốn sách cổ- Tiên Thư mà Sơn tinh từng đưa cho cậu...!

Nó đang phát sáng???

Có vẻ như nó một lần nữa đã được kích hoạt???

Cũng không biết là nên vui hay nên buồn đây!!! Nguyễn Trọng Lăng chính là như vậy trầm nghĩ. Bởi lẽ...

Cậu đã không chiếm được bất kì quyền năng mới nào sau khi vừa chém giết rùa thần!!!

Mọi chuyện chính là như vậy lặng lẽ thay đổi...!

...

- BÙM!!!

- G Ràoooooooo!!!!

Một tiếng gầm lên quần quai đau đớn! Thân hình Thần Long trên không trung đột nhiên nổ bung như pháo hoa. Kể cả ông Bụt cùng Nguyễn Trọng Lăng đều bị tiếng nổ bất thình lình này giật mình đánh thức. Hai người ánh mắt đồng loạt nhìn sang...

Chỉ thấy nơi Thần Long vốn từng bay lượn lúc này xuất hiện một mảng mây mù... Một mảng mây mù chứa đầy lôi điện, chứa đầy lửa cháy đỏ rực, bụi bặm đất đá. Thậm chí còn có cả sóng nước mênh mang ở bên trong! Kì kì quái quái! Một đồng hồ hợp thể khiến người ta kinh kinh~

- Đây là...???

Tạm thời bỏ qua biến hóa của Tiên Thư trên tay mình, Nguyễn Trọng Lăng hai mắt lúc này không khỏi nhìn chăm chăm về phía đám mây mù vừa xuất hiện trên cao. Phải biết trước đó vốn dĩ 2 vs 2 chia đội, cậu cùng với Sơn Tinh hiền nhiên là cùng một bên. Hiện tại Sơn Tinh bị đối phương nhanh miệng nuốt. Rùa thần Kim Quy bị cậu chém bay đầu trước đó đã hóa thành vô số điểm sáng tiêu tan...

Này... Tiếp sau đó chẳng phải là cậu cần đối đầu trực tiếp với Thủy tinh hay sao? Chưa nói tới vừa rồi mình giúp đỡ Sơn Tinh ngăn cản đối phương, chỉ cần nhớ tới trước kia mình cũng từng chém giết vị này chiếm đoạt lấy quyền năng... Thù hận đã kết! Đối phương trước đó năng lực thể hiện ra lại mạnh mẽ như vậy? Đến cả Tản Viên Sơn Thánh cũng bị hấn nuốt~

Hiện tại tinh thể với mình thật đúng chẳng an lành gì!!!

Đây là còn chưa nói tới vị... tự xưng là ông Bụt đột nhiên xuất hiện bên cạnh này? Đối phương quá thần bí! Mục đích cũng khiến cho người ta không hiểu thấu~ Khiến cho người ta bất an!!!

Nhớ lại khi đó hai người đã từng nói chuyện...

- Làm sao để chứng thực lời ông vừa nói là đúng?

Cậu chàng chính là như vậy đặt câu hỏi sau khi nghe đối phương nói về nguyên lý hình thành Diệt Thần Sư.

- Ha ha...~ Chứng thực ta nghĩ là không cần! Bởi lẽ ta tin rằng dù ta có nói gì đi chăng nữa thì con cũng sẽ không tin tưởng hoàn toàn đúng không?

- Mọi thứ vẫn là để chính bản thân con tự mình tìm hiểu. Tự chính mình suy nghĩ xác minh đi thì hơn!

- Đó là một kinh nghiệm rất tốt của con người~

Ông Bụt cười cười vuốt râu đáp.

- Vậy ông đến đây để làm gì?

Nguyễn Trọng Lăng về mặt nhàn nhạt, hỏi ngược lại.

Đối phương nói tới cũng không sai! Nếu như trên thế giới này đã có cái gọi là phép thuật, có ma thuật sư, có phù thủy...vv. Thậm chí còn có cả thần linh! Một thế giới đầy nhiệm màu như vậy...? Những thứ mà chúng ta gặp phải hiển nhiên nhiều khi tận tai nghe là giả, tận mắt thấy cũng có thể là giả. Sờ tận tay day tận trán có đôi khi cũng chỉ là ảo ảnh gạt người~

Như vậy lại phải biết tin ai bây giờ???

Nghĩ đi nghĩ lại... Muốn tìm hiểu chân thực cuối cùng chỉ có thể trông cậy vào chính bản thân mình mà thôi! Cũng chỉ có chính bản thân mình mới sẽ không tự lừa dối chính mình. Mới có thể truy tìm chân thực! Mới có thể tìm hiểu rõ tất cả! Và quan trọng nhất chính là bản thân cậu tin tưởng rằng mình tương lai có thể làm được điều ấy~ Chỉ cần cậu không ngừng mạnh mẽ hơn là được rồi?

Ta muốn trời xanh kia lại không che nổi mắt ta! Ta muốn mặt đất kia lại không ngăn nổi dấu chân ta! Ta muốn thế gian này lại không ai ngăn cản được sức mạnh của ta! Ta muốn đầy trời thần phật đều tan thành mây khói!!!

Ta muốn làm trong lịch sử người đàn ông mạnh mẽ nhất!

Khắc khắc khắc...~ Anh ấy chính là Trâu như vậy muốn hô hoán!!!

Thế cho nên chém giết đối phương cũng là một cách rất hay không phải sao? Nguyễn Trọng Lăng trong lòng lạnh lạnh suy ngẫm.

Bước chân bước ra! Khoảng cách đã chỉ còn lại 2m rồi~

- Chúng ta làm một cuộc giao dịch thì như thế nào?

Ông Bụt thản nhiên hỏi.

- Ủ?...

- Ấc ặc...~

- Ông nói cái gì cơ???

Lăng suýt tí nữa té ngã ngửa!!!

- Ta nói chúng ta có thể làm một cuộc giao dịch được không?

Ông cụ cười ngâm ngâm dâm dâm, một lần nữa nhắc lại.

- Này...! Như vậy không tốt lắm đâu???

Lăng về mặt quái dị đáp. Trong lòng thì...

“Móa nó! Ông là ông Bụt có được hay không???

Là ông Bụt cứu khổ cứu nạn. Chuyên giúp người làm việc vui có được hay không???

Hiện tại ông lại còn muốn làm giao dịch???

Ôi trời đất ơi~ Chẳng lẽ trên thế gian này đã không còn người nào biết làm ơn không cần báo đáp nữa rồi à???

Vậy mà trước đó mình còn phân vân có nên nhờ ông cụ đứng yên đó cho mình chém chết hay không???

Mình thật đúng là điên rồi mà~

Quả nhiên là... Thời đại không ngừng phát triển, người và thần linh đều đang không ngừng tiến bộ có khác! Hiện tại ngay cả đến Bụt cũng biết làm công thì phải có lương. Làm ơn là phải nhận được đền bù rồi~ Cũng còn biết cả làm giao dịch cơ đấy!!!

Thật là... đêch thế nào đỡ được!!!”

- Ông muốn làm giao dịch gì???

Hình tượng tan vỡ! Lăng về mặt dăm dăm đặt câu hỏi. Cậu đúng là muốn xem đối phương muốn giờ trò quỷ gì?

Nói tới kẻ ra càn là làm giao dịch tự dưng cậu lại càng cảm thấy yên tâm hơn. Có làm thì mới có ăn. Có bỏ ra công sức mới an tâm nhận thù lao được. Trên trời dẫu tự dưng rơi đĩa bánh! Có qua có lại mới toại lòng nhau không phải sao?

Đi đường nhặt được năm nghìn, năm mươi nghìn tiền rơi còn đỡ. Nhặt được cả va li chứa vài tỉ đô thử xem có sợ mất mặt hay không? Nhặt về xong có khi công an tới ngay gõ cửa lại hoặc đám buôn thuốc phiện tới bắn nổ đầu chứ chẳng đùa! Phúc quá lớn liền là họa chính là như vậy đấy!!!

- A A A...~ Cũng không có gì! Nói tới cũng là việc này con làm thì chuyên nghiệp hơn. Ta chỉ muốn...

- Con giúp ta đánh bại một vị đại thần!

- Một vị người quen cũ của con đấy~

Ông Bụt về mặt nghiền ngẫm đáp lại.

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 78.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Giải đáp nghi hoặc

- @&#%/#%\$^*^&*(@^@#&

- Như vậy...

- Con còn có vấn đề gì nữa không?

Ông Bụt vuốt vuốt râu, vẻ mặt bình tĩnh lên tiếng. Vừa rồi hai người bọn họ đã bàn bạc đầy đủ về nội dung cuộc giao dịch. Tất nhiên mọi chuyện chủ yếu là ông Bụt tự đưa ra, Nguyễn Trọng Lăng chỉ là nghi hoặc ở đâu liền hỏi thôi.

Kết quả cuối cùng Nguyễn Trọng Lăng tiếp nhận nhiệm vụ giúp đỡ ông Bụt đánh bại một vị dị thần. Cũng là kẻ cẩu đã từng đánh bại trước đây, dị thần Thủy tinh! Để báo đáp lại, ông Bụt sẽ chỉ giúp cậu cách làm sao để thoát khỏi trói buộc của vị thần linh đứng đằng sau màn nghi thức tạo thành Diệt Thần Sư, kẻ đã đánh cắp nguyên lực từ những vị dị thần mà cậu từng giết chết.

Từ nay về sau Nguyễn Trọng Lăng sẽ không còn gặp phải cái kiểu đánh đánh giết giết thần linh xong, cướp đoạt được quyền năng lại chỉ có thể thả một hai lần liền hết đạn nữa.

Đối với nội dung giao dịch như vậy, không biết ông Bụt suy nghĩ ra sao chứ Nguyễn Trọng Lăng quả thực vô cùng hài lòng. So sánh với đồ chuyện chém giết ông cù trước mặt này cướp lấy ngẫu nhiên một loại quyền năng liền bởi vậy trở nên không hề bức thiết. Hơn nữa... hiện tại không thể làm, sau này cũng không phải không có cơ hội không phải sao? Cậu chàng vì thế rất khoái trá liền đồng ý chuyện làm ăn này rồi!

- Vấn đề thì không có thể nhưng...

- Làm sao để tìm kiếm được vị kia bây giờ?

Cậu chàng dáng vẻ thành thật đáp.

- Cái này sao?

- Chuyện này dễ nói! Trước đó để ta lại tiền con một đoạn đường đi~

Ông Bụt hơi chút trầm ngâm như đang dò tìm thứ gì. Thời gian khoảng một phút sau đó mới liền gật gật đầu đáp lại. Tiếp đấy không đợi Nguyễn Trọng Lăng lên tiếng dò hỏi, ông Bụt giống như một làn khói trắng, phù một tiếng liền tèo tèo... Chui tọt xuống đất như thần tiên độn thổ. Cậu chàng cùng lúc liền cảm thấy hoa mắt một cái. Cảnh vật trước mặt tốt sầm lại. Cả người như mất đi tất thấy tri giác~

Đang lúc hoang mang lo sợ không biết làm sao, Nguyễn Trọng Lăng chỉ cảm giác cả người mình bỗng nhiên nhẹ bẫng. Ngũ giác hồi phục! Cậu chàng vội vội vàng vàng theo bản năng mở mắt ra. Kết quả...

Nào đâu còn là bãi đá sông Hồng âm u tối tăm nữa! Nơi đây cảnh vật xung quanh rõ ràng đã biến thành trải dài bờ cát trắng cùng mênh mông biển rộng ngay trước mặt rồi!

Thật giống như thoáng một cái liền độn thổ đi ngàn dặm vậy~

- Nơi đây là...???

Trong lòng không khỏi thầm run vì uy lực phép thuật của đối phương, Trọng Lăng ca nét mặt co quắp nghi hoặc hỏi.

- Nơi đây đã là bờ biển rồi. Tiếp sau đó cũng chỉ có thể tự bản thân con chạy đi được thôi! Có điều...

Ông Bụt ánh mắt khẽ nhìn đang đứng kế bên cậu chàng Ngựa Giáp Sắt. Khóe miệng đột nhiên cười xòa~

- Cũng còn tốt con ngựa sắt của con cũng không tệ. Như vậy ta đây liền giúp thêm một chút sức. Tin rằng có nó mang theo, con chạy đến nơi còn sớm hơn ta thật nhiều là đi~

Nói rồi ông Bụt một bên tay khẽ nâng. Phát trần trên tay... Quất một cái!

Nguyễn Trọng Lăng chỉ cảm thấy cả người mình như mất hết khối chế. Hai chân dạng ngang! Vèo một tiếng liền bay vút lên lưng Ngựa Giáp Sắt đi rồi~ Thủ đoạn của đối phương quả thực thần kì vô cùng. Đồng thời cũng quá ư là lợi hại!!!

Không chỉ có vậy! Thấy cậu chàng đã an ổn cười trên lưng Ngựa Giáp Sắt... Đối phương phát trần lại lần nữa một vung. Một chùm tia sáng loáng cái bay thẳng vào trong cơ thể Ngựa Giáp Sắt!

- Hí luật luật...~

Nguyễn Trọng Lăng còn chưa kịp hỏi rõ ràng chuyện gì đang xảy ra, Ngựa Giáp Sắt thế nhưng bỗng nhiên hưng phấn như nổi điên. Một tiếng hí vang! Hai chân trước cao cao giơ lên. Tiếp theo đó hùng hục hùng hục chạy nhanh đồ xô về phía trước! Rõ ràng là muốn đâm đầu lao thẳng về phía mặt biển~

Chạy còn nhanh như gió!!!

- AA!!.....

- Này????

Cậu còn chưa kịp thét lên vì sợ. Trong thâm tâm vốn định nhìn Ngựa Giáp Sắt trước kia thân hình cồng kềnh nặng nề chạy trên mặt đất còn sợ gây ra sụt lún, hiện tại lại còn chui đầu vào biển chẳng phải là muốn mang cậu đi theo chết chìm. Khả năng sự thật lại hoàn toàn không giống như những gì cậu đang tưởng tượng. Ngựa Giáp Sắt vậy mà như biết cười mây đáp gió. Hoàn toàn là bốn vó nhẹ nhàng đáp sóng mà đi! Tốc độ đã nhanh lại cực kì an toàn~

Nguyễn Trọng Lăng lúc này dĩ nhiên sức tỉnh hiểu rõ ngọn nguồn. Tất cả những thứ này hiển nhiên là ông Bụt vừa làm phép mà ra cả. Trong lòng nghĩ vậy, cậu theo bản năng hơi hơi quay đầu nhìn lại. Kết quả... đất liền đã xa xa không hện rồi~

Giống như đối phương khi trước từng nói... Có Ngựa Giáp Sắt dẫn đường, cậu đi đến nơi còn sớm hơn cả đối phương nhiều đi! Nguyễn Trọng Lăng bởi vậy liền yên ổn ngồi trên lưng Ngựa Giáp Sắt. Một bên suy tư những chuyện vừa xảy ra tối nay, một bên tập lại tinh thần chuẩn bị ứng phó với đại chiến trước mặt.

Cho đến hiện tại...

...

Son tinh, Rùa thần đều đã hi sinh. Tuy rằng không thể trăm phần trăm xác định ông Bụt là hướng về phía bên mình, có điều đối mặt với nguy hiểm Thủy tinh... Cậu đã không còn sự lựa chọn nào khác!

Lúc này tranh thủ Thủy tinh và ông Bụt còn không chú ý đến mình, Nguyễn Trọng Lăng ánh mắt hơi đảo qua Tiên Thụ đang phát sáng trên tay... Rất nhanh liền có quyết định!

Cậu điều khiển Phong Hỏa Luân phiên bản Việt bay nhanh về phía Ngựa Giáp Sắt đang ở.

- Há miệng!

- Vào~

Một cái quăng tay! Tiên Thụ đã chui tọt vào ngay miệng Ngựa Giáp Sắt.

- Nhỏ lại đi~

Một tiếng hô lên! Ngựa Giáp Sắt thân thể không lờ quả nhiên y theo lời cậu chàng thu nhỏ lại thành như thân thể ngựa bình thường. Chỉ là tiếp đó nó vậy mà lắc lắc móng, vẻ mặt biểu cảm như con chó con chạy vào cái đến bên người cậu.

Đầu khê hất liền vút bay cậu chàng lên lưng!

Bốn chân đạp mây lửa chạy bay khắp thầy bầu trời~ Nhìn qua thật giống như đứa trẻ con vừa tìm được đồ chơi mới liền vội vội vàng vàng chạy tới khoe khoang với người thân.

Thần kì dị thường!!!

Nguyễn Trọng Lăng lúc này cũng mới giật mình hiểu rõ cái Phong Hỏa Luân mà cậu tự đặt tên kia là ở đâu mà ra. Này rõ ràng là năng lực mới của Ngựa Giáp Sắt thôi~

Trong truyền xưa Thánh Gióng đánh xong giặc Ân liền cười lấy Ngựa Giáp Sắt, chân đạp mây lửa mà bay về trời. Hiện tại Ngựa Giáp Sắt của cậu sau một pha tẹt ga nạp điện liền cũng đã xuất hiện năng lực mới này rồi.

So với Ngựa Giáp Sắt thân thể nặng nề như vậy còn bay lên được. Trước đó nó hiển nhiên cũng chỉ cần phân ra một bộ phận lửa nhỏ chuyển cho cậu chàng điều khiển liền có thể dễ dàng mang cậu bay trên trời. Hừm? Bên tàu có Phong Hỏa Luân với Cân Đầu Vây... Ngựa Sắt Sắt của anh đây ngày nay cũng là có Phong Hỏa Vân đề mà đạp dưới chân vậy!!!

- Tốt rồi tốt rồi! Trước hết làm việc chính cái đã~ Sau này sẽ lại chơi với mày sau!

- Mau mau mang ta đi đến chỗ ông cụ kia để nói chuyện.

Bàn tay khê vuốt vuốt bờm ngựa, Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt hài lòng thủ thi lên tiếng an ủi. Tiếp đó Ngựa Giáp Sắt quả nhiên trung thực hơn nhiều. Thân hình thoáng một cái liền đạp mây lửa chạy bay bay tới nơi ông Bụt đang đứng. Một đụn mây đang bay lơ lửng trên bầu trời~

“Tên này trí tuệ có vẻ như càng ngày càng phát triển thì phải?”

Một bên vui vẻ cười lấy Ngựa Giáp Sắt, cậu chàng trong khoảnh khắc không khỏi đột nhiên nhớ tới tình cảnh lần trước mình cùng Thánh Gióng đánh nhau. Ngựa Giáp Sắt khi đó vậy mà phần đầu vươn mình đỡ tên cho chủ...

Có lẽ đợi khi Ngựa Giáp Sắt dưới chân cậu mạnh mẽ hơn. Tình cảm vun đắp kỹ càng hơn. Dù sao cũng là cùng một loại hình. Ý thức dù là hai cá thể khác nhau, để Ngựa Giáp Sắt đối với cậu trung thành tới mức độ kia cũng không phải là không thể. Hừm? Sau này cũng nên đối xử tốt với nó một chút mới được! Nguyễn Trọng Lăng trong lòng là như vậy âm thầm suy nghĩ.

Thoáng cái người và ngựa đã bay tới bên cạnh nơi ông Bụt đang đứng đây rồi. . .

...

- Hi! Ông vẫn tốt đấy chứ?

Một bên mắt nhìn về phía trước đang không ngừng lúc nhúc bụi mây, cậu chàng giọng điệu cười cười hỏi.

- Ta hiện tại tất nhiên là...

- Rất không tốt rồi~

- Ai...~ Vốn nghĩ giúp đỡ Tản Viên Sơn Thánh kết lấy thiện duyên. . . Hiện tại càng là thiện duyên chưa thấy, ác duyên tràn đầy mình!

- Số của lão đây cũng thật là đủ khổ~

Ông Bụt về mặt than thờ đáp lại.

- Này! Nếu không liền chém luôn đối phương là được rồi. Đã ác duyên liền ác duyên tới cùng đi thôi~

Cậu chàng vui vẻ xúi dục. Đối lấy hiển nhiên chỉ là ông Bụt liếc mắt một cái. Tuy rằng không nói gì thế nhưng thái độ rõ ràng là "Nằm mơ đi cưng!" ý tứ.

- Đối phương đây là tình huống nào?

Xúi dục không thành! Nguyễn Trọng Lăng liền bắt đầu chuyển sang do thám tin tức.

Ông Bụt nghe vậy về mặt hơi trầm ngâm rồi êm giọng đáp.

- Truyền thuyết kể rằng Tản Viên Sơn Thánh vốn là nương theo Hào khí anh linh đất trời mà sinh. Bản thân chứa tể lõi đình chính khí. Thân phận cao quý không gì sánh kịp~

- Sinh mà sở hữu Tiên Thụ! Thuật pháp mạnh mẽ phi thường~ Vốn là người chính trực nhân hậu, ngài từng trừ trị vô số yêu ma quỷ quái. Ngài có công lớn trong việc gìn giữ thế gian yên bình vậy nên ngày sau nhận được người người kính tụng. Đạt được chính thần quả vị. Người người tôn xưng Bách thần đứng đầu!!!

- Cũng có người nói ngài là một trong một trăm người con khi xưa của Thánh tổ Lạc Long Quân cùng Thánh mẫu Âu Cơ. Vốn dĩ đi theo cha xuống biển. Ngày sau lại từ biển mà về! Qua cửa Thần Phù, ngược sông Hồng đến Long Đỗ (Hà Nội), Trần Trạch. Rồi ngược sông Lô, đến Phúc Lộc giang.

- Từ đây nhìn thấy núi Tản Viên cao vời vợi xinh đẹp, lại thêm phía dưới dân chúng thuần phác hiền hòa nên đức thánh đã làm một con đường thẳng như kẻ chỉ. Từ Bạch Phiến Tân lên thẳng phía nam núi Tản Viên, tới động An Uyên thì lập điện để nghỉ ngơi. Tự xưng chúa ngự lửa thiêng! Làm vì dân ta mà bảo vệ nguồn gốc giống nòi, giữ gìn tinh thần mầm mống! Chống lại đồng hóa~

- Lại có thuyết dân gian cho rằng đức thánh vốn dĩ là người tầng lớp nghèo khổ xuất thân. Mẫu thân ra giếng gánh nước mà gặp rồng vàng. Về nhà liền mang thai mười bốn tháng mới sinh. Đứa con sinh ra mà tuần tú khác thường, cha mẹ cũng bởi vậy liền đặt tên Nguyễn Tuấn. Người thừa nhỏ sớm mồ côi cha. Ngày sau theo mẹ vượt qua sông Đà, nương tựa cùng nhau bên dưới núi Tản, tự lấy đốn củi qua ngày mà sống.

- Sau này ngẫu gặp Từ Vi Thần Tướng nơi núi rừng, được ban cho cây gậy đầu sinh đầu tử. Cũng là nhờ nó ngày sau cứu được công chúa chốn Long Cung, được nâng lên tặng cho bảo vật Sách ước. Từ đây thuật pháp cao cường, trừ yêu diệt ma. Tài năng xuất thần nhập hóa. Hô mưa gọi gió, nâng núi tạo rừng đều không nói chơi.

- Ngày sau hạnh gặp phải vua Hùng kén rể, tự xưng Sơn tinh mà đến cầu thân. Tiếp liền đánh bại Thủy tinh vốn là Long Quân- vua chốn Thủy Tề, nhờ đây mà cưới được Mỹ Nương làm vợ. Long Quân bị thua căm tức, lại biết đối phương từng trộm Sách ước của mình. Giận từ tâm sinh! Ngày sau cứ vào tháng bảy tháng tám hằng năm liền hô mưa dâng lũ, mang quân đến đánh Sơn Thánh.

- Đức thánh lại chứa ngự núi rừng bách thú, hồn thiêng sông núi. Cùng với nhân dân đánh bại thủy thần. Từ đó đạt được chính vị Sơn thần. Lại bởi công đức kì cao. Ngày thường từng dạy dân làm lưới đánh cá, đào đê ngăn lũ. . .vv. Công đức giáo hóa đủ cả! Uy nghiêm dân thịnh~ Hạnh được nhân dân tụng xưng đức thánh. Cốt bởi vì ngài tọa hạ tại núi Tản Viên- Ba Vì bởi thế liền thần xưng rằng Tản Viên Sơn Thánh.

- Chuyện truyền thuyết xưa nay vốn dĩ nhiều hư hư thực thực, chỉ là thần linh thần giới căn nguyên vốn dĩ cũng bởi người phàm tư tưởng mà thành.

- Tản Viên Sơn Thánh hiện thân là từ trong nhiều truyền thuyết tổng hợp mà ra. Chính là người mang năng lực làm chủ thiên nhiên, giúp dân yên bình mà lên thành Thánh.

- Được xưng Tam vị nhất thể thần. Đã là Sơn Thần, Bách Thần đứng đầu tự xưng Thánh, lại cũng là lục địa Long Thần. Ba loại hóa thân liền nắm giữ ba loại nguyên tố đất trời đất đá, lõi đỉnh, hỏa diễm.

- Hiện tại...

Ông Bụt về mặt giọng điệu ngưng trọng.

- Long Quân cứng nuốt Thánh Tàn. Dùng huyết mà hóa, dùng sức mà đi chuyện hợp tan...

- Tàn Viên Sơn Thánh dù sao cũng là dòng dõi rồng tiên. Một thân nguồn gốc Kim Long. Tứ thánh bắt từ đứng đầu! Khí vận sao mà cực thịnh!!! So với Long Quân lại dù sao cũng có ít phần cùng chung nguồn cội. Lúc này từ hai hóa một...

- Cũng không biết thành sau sẽ mạnh mẽ đến nhường nào??? Lại cũng không biết bên trong hung hiểm biết bao nhiêu??? Là thắng là thua cũng không ai có thể nói rõ được!!!

- Cục diện này quả thực là...

- Loạn a! Thế gian này lại loạn mất đi thôi~

Nói rồi lắc lắc đầu kêu thán.

- Bà mẹ nó!!! Lại còn có thể nuốt người mạnh lên.

- Vậy chúng ta còn đứng ở đây làm gì? Mau mau đánh gãy đôi phương hợp thể hoặc chạy nhanh nhanh đi chứ!!!

Nguyễn Trọng Lăng tâm thần rung mạnh hết.

“Hiện tại còn đứng ở đây mà ca thán??? Thật không hiểu ông cụ này là đang muốn làm cái gì~”. Cậu chàng trong đầu thầm lo vậy.

...

Kết thúc chương 79.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Câu chuyện thần giới

Tuy rằng trong lòng rất bội phục ông Bụt hiểu nhiều biết rộng, không nghĩ tới đối phương là thần linh mà cũng hiểu rõ về thần linh xuất xứ đến như vậy. So với chuyên môn nghiên cứu về các loại dị thần như Erica ra về còn mạnh mẽ hơn nhiều. Khả năng đối với việc ông cụ cứ như thế đứng im chờ đợi đối thủ dần dần mạnh lên, cậu chàng vẫn là rất không thể nào hiểu nổi!

- Chạy gì mà chạy!

- Ta nhất định phải ở lại đây xác định xem hai người bọn họ cuối cùng ai thắng ai thua rồi mới có thể yên tâm rồi đi được!!!

- Nếu như con có việc khác cần làm vậy cứ rời đi trước đi~

Ông Bụt nhăn nhăn mày đáp lời.

- Ấc! Ông nói... hai người bọn họ???

- Chẳng lẽ Sơn tinh vẫn còn sống???

Lăng sợ run, thoáng cái bật mình chăm chú hỏi.

- Hồn xược!!! Cái gì mà Sơn tinh Sơn tinh kêu loạn lên? Phải kêu là Sơn Thánh!!!

- Ta vừa nãy đã nói rồi thôi. Long Quân vậy mà mưu mô dùng bí pháp cưỡng ép nuốt chửng Sơn Thánh. Này đã không phải là trần gian đánh giết phân thân bình thường. Đây chính là lợi dụng đặc thù của thế giới thực tế để ảnh hưởng tới thế giới tưởng tượng. Này quả thực là đang đánh bạc cả sinh tồn mạng sống ở thần giới đây!

- Một khi Long Quân chiến thắng. Từ nay về sau thần giới sợ rằng lại sẽ không Thánh Tàn. Bắc Thần Sơn và Long Cung sợ là phải lộn tung tung phèo đi

lên rồi.

- Ngược lại nếu là Sơn Thánh bất ngờ đánh bại Long Quân. Từ đó có cơ hội nuốt chửng đối phương mà thay thế vào. Lục địa Long Thần thêm với Thủy Thần hải dương nghiệp vị, một khi tu thành chân chính Long Thần. Tam vị nhất thể thần tiến thêm một bước hoàn thiện...

- Đối mặt với thế cục gay go của thần giới hiện nay... Ta cũng không biết ngài ấy liệu có chịu tha thứ cho vị Vua thủy tề- Long Cung trên danh nghĩa đứng đầu này hay không nữa~

- Có điều chung quy lại, chuyện quan trọng như vậy xảy ra ở ngay trước mắt. Ta lại làm sao có thể thờ ơ cứ thế bỏ đi được???

- Trực tiếp ra tay đụng chạm vào đó lại càng là làm chuyện động trời. Chẳng khác gì tự mình muốn chết!!!

Ông Bụt tay dứt dứt râu, mặt mày cau có đáp lại.

"Rõ ràng! Ngài đây là muốn biết rõ bên nào thắng lợi để mà sớm đặt cược đi~". Cậu chàng nghe xong trong lòng không khỏi âm u suy nghĩ.

Mà vừa mới nghe xong ông Bụt giảng giải, Lăng cũng coi như rõ ràng tình thế hiện tại. Một khi Long Quân, tức Thủy tinh thành công nuốt trọn Tản Viên Sơn Thánh Sơn tinh. Đối phương sau đó không chỉ là mạnh mẽ hơn thậm chí chân thân ở thần giới còn có thể tương tự nuốt luôn Sơn Thánh. Thế lực, thực lực đều sẽ tăng mạnh. Từ đó bất kể là hiện tại hoặc tương lai kêu gọi thần linh hạ phàm, tình huống của cậu hiển nhiên là không hề hay ho gì~

Ừ? Cậu tất nhiên sẽ chỉ quan tâm tới chuyện liên quan trực tiếp tới chính mình mà thôi~ Còn về thần giới thế lực thay đổi cái gì đi đâu lại nào có liên quan tới cậu cái gì!

Ngược lại nếu là Sơn Thánh thắng lợi... Bất kể đối phương sau đó xử lý Thủy tinh ra sao. Ít nhất là bản thân mình sẽ được an toàn. Thậm chí đối phương còn chịu mang ơn của mình nữa. Lợi ích hẳn là sẽ không ít~

Tình huống một tốt một dở! Tất cả đều chỉ trông chờ vào cái đám mây phi lù đang lẫn lộn đùn đẩy đoàn kia mà thôi.

Mà một nhìn về đám mây bụi kia lúc này. Lôi điện, hỏa diễm cùng đất đá cát bụi đại diện cho nguồn gốc của Sơn tinh đều đang dần dần thu nhỏ ảm đạm. Sóng nước mênh mông đại diện cho căn nguyên của Thủy tinh lại càng ngày càng trải dài nhân rộng. Tình thế rõ ràng là không hay ho rồi~ Trong lòng cậu chàng từ đó không khỏi hiện lên linh cảm chẳng lành!

- Đúng! Trước đó Bụt từng nói có thể giúp con hóa giải nguyên rủa. Hiện tại...???

Trương lai không rõ ràng! Họa phúc khó khăn liệu? Trước hết tốt nhất là nhanh nhanh nâng cao thực lực bản thân hay hoặc tự giải quyết tốt vấn đề của chính mình đi đã. Lợi ích cứ nắm vào tay trước rồi tính~

Đối với Nguyễn Trọng Lăng mà nói, bất kể là Sơn Tinh hay Thủy Tinh chiến thắng... bản cùng lắm thì một trận chiến là xong xuôi thôi. Dù sao đánh nhau với thần linh ra về đã trở thành nghề nghiệp chính của cậu vào lúc này rồi không phải sao?

Hiện tại quan trọng nhất vẫn là tìm hiểu cách giải quyết thứ nguyên rủa mà ông Bụt từng nói tới trước đó đi đã~ Nếu như có thể thành công, sau này quyền năng có thể sử dụng liên tục...

Khi đó cậu đứng là chẳng khác gì thần tiên thực thụ rồi? Ước mơ bấy lâu nay liền sẽ được thực hiện. Thực lực vô hình liền tăng cao. Thậm chí uy hiếp của đám Diệt Thần Sư khác, của thần linh hay dị thần gì đi đâu cũng sẽ vì thế mà bị giảm xuống thấp hơn nhiều. Ít nhất thì cũng đủ năng lực tự vệ không phải?

- Vô ích! Hiện tại ta đã không còn cách nào rồi~

Ông Bụt lắc lắc đầu trả lời.

- Cái gì???

- Ông định trêu con đấy à???

- Sao lúc đầu nói chắc chắn lắm rồi cơ mà???

- Con đây cũng không phải dễ trêu chọc đâu nhé!!!

Cậu chàng cả người suất chút nữa nhảy cồi lên! Về ngoài dị thường cảm tức đối đáp. Cậu hiện tại cảm giác như mình đang bị đối phương lừa gạt hổng thấu vậy~ Bực bội dị thường!!!

Nếu không phải trước đó đã từng được chứng kiến đối phương năng lực sâu xa không thể đo đếm, cậu quả thật là muốn nâng grom chém luôn mấy nhát cho bỏ tức! Lời nói cũng sẽ nhất định không chịu khiêm tốn gọi ông xưng con như bây giờ đâu~

- Ai~ Ta cũng không có cách nào a!

- Trước đó bảo con đến đây giúp đỡ Sơn Thánh. Nếu như thành công tất nhiên có thể xin nhờ Sơn Thánh ban cho một đạo chính quả thần vị.

- Ngài ấy dù sao cũng là danh xưng tứ Thánh đứng đầu, bách Thần đứng đầu. Chỉ cần động động Tiên Thư Sách Ước trong tay một chút liền có thể làm xong.

- Tới lúc đó bản thân con chính là thần linh. Người mang chính quả thần vị, thân thể phạm thai biến thành thần thể. Từ đó tất nhiên dễ dàng chứa đựng vô cùng nguyên lực. Thần linh khác lại muốn đánh cắp nguyên lực của con cũng liền làm không đến~

- Tóm lại thân thể mới đảm bảo là so sánh với cơ thể người phạm trần mạnh hơn vô số lần. Pháp thuật liền sẽ không là vừa dùng liền hết như trước nữa~ Dù cho là hiện tại thân thể này của con đã từng bị cải tạo qua so sánh với đó cũng kém không biết bao nhiêu cấp bậc.

- Có điều hiện tại Sơn Thánh sinh tử chưa biết. Cũng không có người sử dụng Tiên Thư Sách Ước sắc phong. Ta đây liền cũng không có cách nào giúp đỡ rồi~

Ông Bụt về mặt tiếc nuối trả lời. Bộ dạng dường như còn có chút áy náy ở trong đó!

- Đây... Sách ước kia lại thần kì đến như vậy?

Lăng cả người run run hỏi. Trong đầu không khỏi suy nghĩ tới quyển sách gì gì đó đang phát sáng ở trong bụng của Ngựa Giáp Sắt dưới chân.

- Tất nhiên là thần kì! Nếu không thần kì làm sao gọi là Tiên Thư Sách Ước. Ước gì được vậy cơ chứ?

- Sách ấy không chỉ có chứa đựng vô cùng pháp thuật nhiệm màu. Lại chỉ cần nó hơi tiếp xúc với loại pháp thuật, cấm thuật khác liền có thể tự động không ngừng ghi chép các loại pháp thuật cấm thuật mới. Bên trong bởi vậy ẩn chứa số lượng pháp thuật cấm thuật qua thời gian đã không biết nhiều đến bao nhiêu.

- Thần linh chỉ cần trong tay nắm giữ Tiên thư sách ước liền có thể tùy tâm sở dục sử dụng các loại pháp thuật tiên thuật cấm thuật bên trong. Vừa nhẹ nhàng lại hiệu quả, uy lực càng là cực mạnh. Đã vậy nó còn là bao hàm ghi chép công đức chúng thần, chứa đựng nguyên lực. Thậm chí là sắc phong, ban phát chúng thần quả vị!

- Đã không chỉ mạnh mà còn mang ý nghĩa biểu tượng.

- Một thân bản lĩnh của Thánh Tàn Viên liền nằm hết ở trong đó vậy~

Ông Bụt thuận miệng liền rõ ràng giảng giải. Trong lời nói không khỏi lộ ra chút cảm giác tôn sùng. Tất nhiên theo cái nhìn của ông Bụt, mấy thứ này thông tin cũng không có gì là bí mật cả. Nói ra cho cậu chàng cũng không vấn đề gì. Dù sao người trong thần giới Việt Nam hầu như ai ai cũng biết hết~

- Oa~ Cuốn sách kia lợi hại như vậy nhờ bị đối thủ đánh cướp mất thì làm sao bây giờ???

Lăng về mặt khoa trương đặt câu hỏi. Trong lòng càng ngày càng run lợi hại hơn! Đây sách càng nghe càng giống như vũ khí tự động nha. Đã vậy còn là loại không cần tốn tiền nuôi liền tự mình không ngừng phát triển vũ khí nữa chứ. Quả thật là bảo vật vô giá vậy!

Ừ? Có lẽ cậu nên mở ngay bụng Ngựa Giáp Sắt ra sau đó bàn bạc kĩ hơn chuyện cất giấu Tiên Thư Sách Ước này thật kĩ rồi~ Thần khí một khi đã vào tay anh nào còn có lý mang trả đi về???

- Vô ích! Sách Ước trời sinh chỉ nhận Tàn Viên Sơn Thánh làm chủ. Trừ khi ngài ấy chân thân chết đi nếu không ai nắm giữ nó cũng vô dụng. Hơn nữa cũng chỉ có duy nhất ngài ấy biết cách sử dụng nó. Có đưa cho người khác cũng chỉ là chuyện vô ích~

Ông Bụt không lăm cho là đúng đáp lại.

- Mà con hỏi những chuyện này làm gì?

Nói nói ánh mắt không khỏi hồ nghi nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng.

- Cảnh cáo con đừng có ý định gì với cuốn sách đó. Một khi đụng chạm vào nó chẳng khác nào đối địch với cả Bắc Thần Sơn rồi đấy!!!

Đối với việc Nguyễn Trọng Lăng có thể chém giết thần linh đoạt lấy quyền năng ông Bụt cũng là rõ rõ ràng ràng. Hiển nhiên ông cụ lúc này còn đang cho rằng cậu chàng có ý định chém giết Sơn Thánh đoạt lấy sách tiên.

- Phew~

- Con có ngu như vậy sao?

- Mà Bắc Thần Sơn lại là cái thứ gì vậy???

Lăng rất là... khinh thường đáp lại. Chốt câu cuối còn không có quên đổi hướng câu chuyện một cái. Trong lòng ngược lại là mướt mồ hôi. May mà vị này trước đó có vẻ như không có thấy rõ chuyện Sơn Tinh truyền sách ước cho cậu.

Hơn nữa thần linh đầu pháp đánh nhau thường không tránh khỏi thỉnh thoảng lại bay tứ tung ra một ít chùm sáng hoặc vật thể thứ sáng lóa lên như thế.

Nếu không chăm chú nhìn kĩ thì ai mà biết đầu khi nào bay ra là Tiên Thư Sách Ước cơ chứ.

- Ta cũng chỉ nhắc nhở con như vậy thôi. Hôn nữa đoán chừng dù con sau này có may mắn đánh bại phân thân của Sơn Thánh. Tin là vị thần đứng sau màn kia cũng không có cách nào trộm được bảo vật của ngài ấy.
- Bắc Thần Sơn là một thế lực lớn của thần giới Việt ta do Sơn Thánh đứng đầu. Sánh ngang với nó còn có Tiên Cung, Long Cung cùng với Thiên Quân Các. Ở những nơi đó có không ít vị thần quái mạnh mẽ, bản lĩnh cao cường. Có điều đối với con mà nói cũng không lắm quan trọng.
- Lần này con vô tình mở ra cánh cửa nối phạm gian với thần giới có điều Tứ thánh cũng đã sớm niêm phong nó lại rồi. Một số trước đó lén vượt qua hiện tại ta cũng đã tìm trở về không ít. Đoán chừng sau này cũng sẽ không có thần linh hạ phạm nữa đâu. Cái nghi thức kì quái kia của con sau này cũng sẽ vô dụng~

Ông Bụt hiển nhiên là mắt sáng như đuốc, đối với trò chuyển hướng câu chuyện của cậu chàng rõ ràng rành rành. Chỉ là ông cụ này từ đầu đến cuối cũng không có quá nhiều để ý~ Lời nói mang theo nhiều ý vị răn dạy hiền lành.

Dù sao trước đó ông cụ cũng từng ý định diu dắt cậu chàng trở thành một vị thần linh mới không phải. Đối xử với cậu nhóc bởi vậy cũng coi như là đối xử một loại hạt giống, tương lai không biết chừng thần giới Việt hi vọng còn là từ những vị thần mới như cậu chàng vậy.

- Con thấy ông nhắc đi nhắc lại thần giới gặp chuyện không hay. Thật ra đó là chuyện gì vậy?

Trong lòng tuy rằng rất muốn thật nhanh hỏi rõ hết thấy vấn đề của Tiên Thư khả năng nếu như ông cụ này đã sinh nghi hiện tại cũng chỉ đành thôi. Ngược lại cậu chàng lúc này chuyển sang thăm thính tin tức về Thần giới Việt.

Sau này lỡ như vị Sơn tinh kia thật bị Thủy tinh nuốt chết vậy cậu liền có thể tham ô Sách ước không trả. Ngược lại là nếu có thần linh của thần giới đến đòi. Trước hết lại hiểu rõ địch ta thế lực thông tin các kiểu đã rồi tính~

Ừ? Hiện tại cậu thật đúng là mong muốn Thủy tinh nuốt bét Sơn tinh đi cho rồi~ Như vậy cậu liền có cơ hội tham ô Sách Ước vào tay mà không lo chủ nhân đến đòi. Sau này thậm chí còn có thể đường đường chính chính ngang nhiên đánh cờ hiệu báo thù cho Sơn tinh chém bay luôn Thủy tinh ấy chứ! Quả thật là tuyệt diệu quá ta~

Ai~ Sơn tinh ngài mau mau đi tố nhé! Bạn thân đây nhất định là sẽ báo thù cho ngài đấy!!! Yên tâm đi ngay đi nghe chưa??? Cậu chàng trong lòng chính là như vậy thâm nhũ.

- Cái này...!

- Nói ra cũng tốt! Như vậy con nghe cho kĩ nhé. Trước đó ta đã từng nói rồi đấy. Thần giới và thế giới thực tế liên hệ vốn là như biển hồ cùng mây mưa hơi nước. Thứ này nhất định không thể thiếu thứ kia. Lẫn nhau cùng tồn tại.

- Thời cổ đại cùng cận đại mọi chuyện vẫn đều bình yên vô sự. Phạm nhân tư duy tưởng tượng tuy rằng thường hay biến hóa thất thường thế nhưng tín ngưỡng truyền thuyết cũng không biến hóa quá nhiều.

- Một số tín ngưỡng tôn giáo bởi vì có giáo lý rõ ràng. Có hệ thống thần phả, truyền thuyết hoặc đạo lý rành mạch hay loại kia có ảnh hưởng lớn tới nhiều người, nhiều quốc gia. Thần linh của những tín ngưỡng đạo lý này đều có thể thu được tín ngưỡng nguyện lực càng nhiều, càng tinh túy. Sức mạnh của họ cũng như thế lực trong thần giới vì thế liên càng lớn.

- Chỉ là các vị thần này đều ở trong những hệ thống khác nhau, thế giới truyền thuyết khác nhau. Giống như Thạch Sanh thần tướng sẽ không xuất hiện trong truyện truyền thuyết của Thánh Gióng. Giống như ông Bụt ta đây cũng sẽ không tới chỗ truyền thuyết thế giới mà Sơn Thánh cùng Long Quân hàng năm đánh nhau để xem làm gì. Hôn nữa dù muốn cũng không thể tới!

- Đa phần mọi người đều vì vậy không thể ảnh hưởng hay lay động địa vị của nhau được. Mọi chuyện cũng vì thế gió êm sóng lặng. Tranh chấp không nhiều~

- Chỉ là những năm gần đây lòng người không cổ. Tư tưởng thoái hóa, tín ngưỡng không còn. Trí tưởng tượng càng là bay tới tận đâu tận đâu.

- Cái gì thần xuyên việt, hoạt hình thế giới, siêu anh hùng, tận thế, dị thế giới, thế giới trò chơi cùng các thể loại thánh thần yêu ma hoành hành... Tất cả đều đã lộn tung hết cả lên. Thật sự là thần thần tự nguy vậy~

- Ranh giới giữa các thế giới truyền thuyết của chúng thần cũng đã không còn bền chắc nữa. Tất cả bởi vậy dần dần tập hợp lại với nhau tạo thành từng khối một phân hóa theo từng dân tộc.

- Giống như người Việt liền có Thần Giới Việt. Trung Quốc, Nhật Bản liền có thần giới Trung Quốc, thần giới Nhật Bản. Châu Âu thậm chí còn nghiêm trọng hơn, đã tập trung thành Thánh Đường, Olimpia thần giới cùng một số tiểu thần giới phụ thuộc.

- Vốn tưởng rằng tụ tập lại với nhau xong liền có thể bình yên, tự mình bên trong điều hòa mâu thuẫn mà sống. Tiếc là mấy khối đại thần giới không lâu trước liền manh nha lên ý niệm chiến tranh. Sức mạnh nhỏ yếu giống như Việt Nam thần giới của chúng ta càng ngày càng khó qua~

- Tương lai mù mịt không khỏi thần thần bàng hoàng. Tứ Thánh cũng bởi vì thế mới nhân cơ hội nhân gian cùng thế giới tưởng tượng ý chí mở ra mà hạ phạm tìm kiếm lấy lối thoát đấy. Chỉ là kết quả của nó...

- Thánh Gióng bị con chém giết mà cướp đi Ngựa Giáp Sắt. Sơn Thánh giờ sinh tử chưa biết...

- Chuyện sau này cũng đã khó mà nói lên được điều gì!

Nói tới đây ông Bụt liền cứ như vậy im lặng lại.

Nguyễn Trọng Lăng cả người cũng đi theo trầm mặc. Cũng không ai biết bản thân cậu ta trong đầu đang suy nghĩ gì~

...

Kết thúc chương 80.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Nhật kí thành Thần!

“A ô la~ Đến cả siêu anh hùng, hoạt hình, dị thể giới rồi thì cả thể giới trò chơi các kiểu cũng đều có...? Bạn thân đây nói vậy ngày sau không phải là cũng có thể lái cái tàu, cưỡi con ngựa sắt dạo qua One Piece, dùng quyền năng cái gì chơi qua đấu phá với cả tằm ngấm tằm ngấm đi qua ngấm gái ở Naruto. Xem xem qua qua các kiểu các thể loại thần kì năng lực siêu anh hùng, đánh đánh một chút chút các loại loại phản diện boss, thể lực hắc ám hay là bất nạt một đám nhân vật chính cái gì kia kia???”

Cuộc đời chưa bao giờ tươi đẹp như hôm nay~

- Soạt~

Lau nước rửa mặt cái! Nguyễn Trọng Lăng ánh mắt một lần nữa nghiêm túc nhìn về phía trước. Thám thính thông tin cũng coi như đã đầy đủ. Tính toán thời gian từ lúc Thủy tinh Thần Long hình dạng đột nhiên nổ bung cho tới bây giờ cũng mới chưa được qua 5 phút. Có điều nhìn đám mây kia màu sắc càng ngày càng nghiêng về một màu xanh nước biển, nhúc nhích chuyển động cũng càng ngày càng ít...

Nguyễn Trọng Lăng đầu óc không khỏi xoay quanh vòng vòng vòng vòng~ Thoáng một cái liền có chút ý nghĩ! Chỉ là...

Tốt nhất vẫn là nhanh chân rời khỏi nơi đây đi thì hơn. Bởi vậy...

- Hừm? Nếu mọi chuyện đã như vậy, con đây trước tiên liền rời đi trước đây. Tiếp sau đó nếu là vị kia Thủy Tinh giành chiến thắng Bụt giúp con cản trở đối phương một chút nhé.

- Nếu được tốt nhất liền nói ngài đã thuận tay chém bay con rồi cũng xong. Ngày sau cũng đừng nên tìm kiếm gì con nữa~

- Ủ! Cứ như vậy đi thôi! Trời lúc này cũng đã tối rồi. Con về nhà trước đây kéo bố mẹ con mong~

- Hừm! Bye bye Bụt ạ!

- Yêu Bụt nhiều~

Nói nói rồi nhanh chân nhanh tay điều khiển Ngựa Giáp Sắt quay đầu. Như một làn gió nóng, cả người cả ngựa thoáng cái liền đạp Phong Hỏa Vân bay vút mà đi. Nhoáng một hơi liền hình bóng mất tăm! Chỉ để lại ở nơi đây...

Một ông Bụt vẻ mặt đầy nghi hoặc nhìn về.

“Thằng bé này khi nào thì thái độ dễ nói chuyện như vậy nhỉ?

Có điều đi rồi cũng tốt! Chuyện sau đó ở nơi này ai biết là họa hay phúc đây này!” Ông Bụt bởi thế không khỏi lại thở ngắn than dài. Đám mây bụi ngay nơi gần đó biến hóa cũng càng ngày càng nhỏ vậy!!! Kết quả cũng đã sắp xuất hiện...

...

Cách đó xa xa một nơi khác...

Nguyễn Trọng Lăng đợi khi rời thật xa nơi ông Bụt đang đứng liền bắt đầu chuyển hướng điều khiển Ngựa Giáp Sắt tìm tới một khu đảo nhỏ nổi lên giữa biển mà cậu từng bay đi qua.

Chuyện cậu muốn làm tiếp theo đó tốt nhất là làm xong càng nhanh càng tốt mới được!

- Chính là chỗ kia rồi. Nhanh nhanh hạ xuống nơi đó đi!!!

Lại một thoáng thời gian trôi qua, một nơi đất đá nhô cao đã rõ ràng hiện ra trước mắt cậu. Nói là đảo nhỏ thì có hơi quá! Tính đi tính lại nó càng giống như một đám hòn đá lớn trơ chọi nổi lên giữa biển thì đúng hơn. Nếu ngày nào sóng lớn gió to, nước biển chập trùng dâng cao đoán chừng chẳng mấy chốc cũng liền ngập hết.

Có điều cũng bởi vì diện tích đủ nhỏ lại không phải lúc nào cũng lộ ra nên nơi này cũng không có lính hải quân canh giữ, cũng không có trở thành nơi tranh đi đoạt lại của các kiểu thế lực. Và quan trọng nhất là nơi này bây giờ liền không có bóng người. Đủ thích hợp để cậu chàng hiện tại hành động!

- Tốt rồi!

- Ủ?... Mày có thể nhả thứ đã nuốt vào được hay không vậy???

Vừa đứng hạ xuống chân, Nguyễn Trọng Lăng về mặt không khỏi nhú nhú nhìn về phía Ngựa Giáp Sắt. Trước đó ném Tiên Thư Sách Ước vào miệng nó cốt bởi vì tên này dù bị đánh thế nào cũng sẽ không chết. Thân thể lại toàn thân bằng sắt thép, cũng không có cái gì gọi là hệ tiêu hóa thức ăn ở bên trong. Bí quá hóa liều nên mới ném thẳng sách vào miệng.

Cũng tệ lúc đó quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tăng đã đi tong không thể sử dụng. Giấu giáu điểm điểm một quyển sách biết phát sáng như thế vào trong quần áo rồi đi đối diện với ông Bụt cũng quá không chắc ăn điểm. Tất cả tổng hợp lại mới trở thành Nguyễn Trọng Lăng thắng tay ném đồ vào trong bụng ngựa. Khả năng hiện tại muốn lấy ra... Thật chẳng lẽ lại muốn mổ bụng nó đi mới lấy được???

Cái này... cũng quá tổn hao tình cảm nhau đi à nha? Trước đó cậu còn đang định nuôi dưỡng lòng trung thành cho Ngựa Giáp Sắt đây này~

Lại nhìn ánh mắt ngơ ngác ngác của Ngựa Giáp Sắt hiện tại nhìn sang???

Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên không khỏi cảm giác cả người buồn thối ruột~

Móa nó! Sự đời thứ này thật đúng vậy không bao giờ như là mơ!!! Cậu chàng đã không khỏi bực tức chửi thề~

...

Đang trong lúc Nguyễn Trọng Lăng bối rối không biết giải quyết thế nào chuyện lấy đồ trong bụng Ngựa Giáp Sắt, nơi ông Bụt đang đứng trông coi lại đã có những tiên triền lớn.

Đám mây bụi trong khoảnh khắc trước liền đã đứng im rồi! Không thay đổi màu sắc! Không còn biến hóa các loại lực lượng! Không còn bất kì mây mây nhũn nhích~

1s

2s

3s

- Rút~

Đám mây ấy đột nhiên như hình nấm co rút lại! Thoáng cái từ kích cỡ gần trăm mét biến trở về hình dạng con người.

Một khuôn mặt quen thuộc trong một bộ quần áo khác biệt!

Son Tinh trong trang phục của Thủy Tinh!!!

- Đây là tình huống như thế nào???

Ông Bụt khước miệng theo bản năng lăm nhăm. Ánh mắt thì co rút dè phòng!

- Đề Tiên Ông chê cười rồi~

- Có điều nơi đây không phải là nơi để nói chuyện lâu dài. Bản Thánh hiện tại chỉ đang cố gắng gầy dựa áp chế vị kia mà thôi. Nếu như không thể nhanh chóng trở lại trên đất liền tìm nơi hiểm yếu cố thủ... Mọi chuyện chỉ sợ đều là hư vọng vậy~

- Kính mong Tiên Ông giúp đỡ!

Người đàn ông nét mặt Sơn tinh trong trang phục Thủy tinh giọng nói âm điệu không ngừng biến ảo tưởng chừng như hai người. Nội dung lời nói ngược lại là khiến ông Bụt thoáng qua liên hiểu.

- Sơn Thánh quá lời~ Lão đây một chút tài mọn tất nhiên sẽ tận hết sức lực!

Nói rồi cũng không có để đối phương chờ lâu. Phất trần trên tay khẽ đảo qua! Thân hình đối phương liền thoáng cái đã đứng trên một đụn mây trắng. Tiếp đó đồng thời cùng với đụn mây mà ông Bụt đang đứng nhanh chóng phi hành về phía đất liền. Tốc độ so với Nguyễn Trọng Lăng khi trước cười Ngựa Giáp Sắt thế nhưng không chậm là bao!

...

Người xưa vẫn thường có câu: Có công mài sắt có ngày nên kim.

Trọng Lăng ca hôm nay cũng là đích thân sờ áo sờ quần: Một thân gurom mồ... mồ làn ngựa yêu!

Thông qua một hồi giao lưu tìm hiểu, được sự hỗ trợ của các ban, ngành, đoàn thể lãnh đạo, các tổ chức y tế thế giới, các tổ chức bảo vệ động vật hoang dã cùng sự công hiến chân thành của anh Gurom thần... Cuộc phẫu thuật mổ bụng đối với Ngựa Giáp Sắt ca cuối cùng vẫn là thành công mỹ mãn! Bảo hiệu một tương lai tươi đẹp đang nở rộ! Một thế giới mới, cuộc đời mới đang đến gần~

Mục đích đã đạt được hoàn thành! Bệnh nhân cũng là may mắn sống qua rồi~

Tuy rằng thân thể có hơi tan hoang... Có hơi chia năm xẻ bảy! Có điều cuối cùng nhờ vào ánh sáng nơi cuối con đường chiếu rọi. Nguyễn Trọng Lăng ca vẫn là làn mồ ra rồi vị trí của Tiên Thư đang phát sáng đồng thời đưa nó... Lôi ra!!!

Thời điểm này cậu chàng cũng không biết tình hình bên phía ông Bụt là như thế nào? Có điều tuân theo nguyên lý miếng thịt ăn được vào miệng mới là miếng thịt ngon. Cậu ấy vẫn là nhanh nhanh khoan chân lại trên tảng đá lớn. Tập trung tất cả tinh thần bắt đầu vào công việc vậy~

Tiên Thư Sách Ước cầm nơi tay trái! Gurom Thần hiện hình nắm chắc bên tay phải! Phía xa xa là Ngựa Giáp Sắt đang lẳng lặng nằm im, ánh mắt tội nghiệp...?

Thời khắc lịch sử ấy chính là trong khung cảnh yên bình như vậy mà bắt đầu!

Nhật kí thành thần!!!

Chuyện ấy chính là vào ngay hôm nay~

...

Kết thúc chương 81.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Thần Thánh cánh tay phải!

Qua lời kể của ông Bụt từng miêu tả, Nguyễn Trọng Lăng liền đã rất rõ ràng một vài điều...

Tiên Thư Sách Ước ở bên trong có vô số phép thuật thần thông, cấm thuật các kiểu các thể loại mà uy lực đều mạnh mẽ đến vô cùng. Thế nhưng không phải chủ nhân của nó liền không thể sử dụng!

Tiên Thư Sách Ước ghi chép thần linh công đức. Thế nhưng nếu như chính người cũng không phải thần linh vậy liền là không có cái quái gì dùng!

Tiên Thư Sách Ước có thể dùng để sắc phong chính thần quả vị! Thế nhưng nếu không phải chủ nhân của nó liền không thể tự mình sắc phong chính thần~

Tiên Thư Sách Ước chỉ cần tiếp xúc phép thuật thần thông, cấm thuật các kiểu liền có thể tự động ghi khắc lại... Có vẻ như nghi thức trộm cắp nguyên lực của vị thần linh đứng sau màn vô số Diệt Thân Sư kia đã bị nó vô tình ghi khắc mất rồi???

Bằng chứng là Tiên Thư Sách Ước hiện tại đang tỏa sáng! Chức năng chứa đựng nguyên lực của nó lúc này đã kích hoạt!!! Kích hoạt ngay khi cậu chém giết được rùa thần và sau đó cậu chàng cũng thật đúng không có đạt được bất kì quyền năng mới mẻ gì. Ủ? Ai bảo chủ nhân của nghi thức trộm cắp nguyên lực kia không có đạt được thứ gì món hời đây~ Đối phương có thể tự dung ban phát quyền năng cho cậu mới là lạ!!!

Đó là một chuyện tốt~

Ít nhất thì đối với cậu chàng lúc này chính là như vậy~

Có điều nói đi cũng phải nói lại. Vẫn là một câu nói cũ... Miếng thịt ăn được vào miệng mới là miếng thịt ngon! Dù cho Tiên Thư Sách Ước có mạnh mẽ,

có trâu chó tới nhường nào... Nó cũng không phải là đồ đặc của cậu chàng không phải sao???

Cậu hiện tại thật cũng không biết hai vị Sơn Tinh, Thủy Tinh kia đánh nhau chết sống ra làm sao rồi. Thế nhưng có một điều cậu rất rõ ràng... Đám nguyên lực ẩn chứa bên trong Sách Ước lúc này đều là từ cậu vắt và đánh giết rửa thân mới chiếm lấy được. Cậu thậm chí vì thế mà không cả chiếm được thứ gì quyền năng mới. Hiện tại lại còn có nguy cơ có thể bị vô tình cướp đoạt!

Chuyện như vậy hiển nhiên là ai cũng không thể chấp nhận!!!

Và bởi vì thế cậu cần phải nhanh chân nhanh tay rút nguyên lực ra bên ngoài~ Khi cái ví tiền duy nhất trong tay đã không phải là của người, lúc nào cũng có nguy cơ có thể bị người khác không chút âm thanh đòi về mất lại không trả lại tiền...? Ai mà còn dám để tiền của mình ở bên trong đấy nữa chứ~

Đây cũng chính là vì lý do gì cậu cần rời xa khỏi tầm mắt của ông Bụt để mà kiếm nơi làm việc vậy! Thu lấy nguyên lực còn đang ẩn chứa bên trong Tiên Thư Sách Ước! Việc đáng làm thì nên lập tức đi làm!!!

Nguyên lực, một thứ năng lượng thần kì chỉ có ở các vị thần linh trong truyền thuyết tưởng tượng. Người phạm chiếm được nó, nếu có thể sử dụng nó đánh nhau liền có thể đối kháng thần linh. Dù cho thân thể phạm thai hơi trải qua cải tạo giống như Nguyễn Trọng Lăng lúc này, cũng chính là bởi vì nắm giữ nguyên lực cùng cách sử dụng (quyền năng) nên mới có thể trở thành Diệt Thần Sư, trở thành một trong những tồn tại đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới hiện thực...

Bất kể nói như thế nào... Nguyên lực đều rất là quý giá đấy! Khi sử dụng nó bởi thế nhất định liền phải suy nghĩ cho thật kĩ càng!!!

Đối với Nguyễn Trọng Lăng hiện tại mà nói. Sử dụng nguyên lực cho quyền năng Triệu Hoán Thần Binh (kêu gọi ra Nô thần) hay như Tuyệt Mật Bảo Tàng (kêu gọi ra không gian chứa đồ, lá chắn phản đòn). Tuy rằng cả hai loại quyền năng này uy lực không thể nói là không mạnh mẽ, thế nhưng chúng lại đều là kiểu hàng xài một lần.

Hiện tại không phải là thời gian chiến đấu, hơn nữa nguyên lực nếu vẫn luôn chứa đựng ở trong Tiên Thư thật khiến cậu ăn ngủ không yên. Lỡ như ngày nào đó Sơn Tinh trở về lấy lại vậy chẳng phải cậu đây mất tiêu???

Cũng còn tốt! Nhờ có Ngựa Giáp Sát tồn tại mà Nguyễn Trọng Lăng liền đã thấy ánh sáng soi lối ở cuối con đường. Cái quyền năng Vô Tận Sinh Cơ kia không khỏi khiến cậu chàng trong đầu trầm tư suy ngẫm.

Nói cho cùng... quyền năng cũng chỉ là một loại hiện hóa của nguyên lực. Nếu như muốn sử dụng nó hiệu quả nhất vậy tốt nhất liền biến chúng thành kiểu dùng mãi không hết hoặc dùng mãi không mòn. Mà cách làm đơn giản và hiệu quả đối với cậu lúc này chính là để chúng tăng cường năng lực cho một loại bảo vật có thực thể nào đó trong tay cậu.

Giống như Grom thân cầm đi đánh nhau không sợ gãy, không sợ hỏng hay hoặc Ngựa Giáp Sát bên người bị người khác chém cũng có thể tự động hồi sinh. So sánh với triệu hoán Nô thần hay là kêu gọi không gian linh tinh... Hơi ngẫm nghĩ liền có thể rõ ràng trong đó lợi và hại, được và mất!

Tóm lại quyền năng mà nguyên lực mang đến giống như là sông nước biển hồ. Nếu chỉ có nguyên chúng nó mà không có hệ thống mây mưa vun đắp tạo vòng tuần hoàn sớm muộn gì cũng chỉ là một vùng đất chết khô cạn mà thôi. Không thể tồn tại lâu dài được!

Kết quả là... Nguyễn Trọng Lăng quyết định một lần nữa tân trang lại vũ khí! Ngựa Giáp Sát trước đó hầu như đã đạt đến cực hạn năng lực. So với trong tay Thánh Gióng có vẻ như cũng chẳng kém là gì. Hơn nữa cậu cũng không chắc nguyên lực mình đang nắm giữ có đủ để nó tiến thêm một bước nữa hay không?

Nói chung Ngựa Giáp Sát dù sao cũng đã đủ lợi hại. Ngược lại so với tăng cường nó, tăng cao năng lực của thanh grom báu, thứ bảo vật duy nhất trong tay cậu, sinh ra theo sự xuất hiện của cậu lại càng khiến người ta chờ mong hơn nữa~

Nguyễn Trọng Lăng tinh thần dần dần đã hồi phục sung mãn. Một mối do trận đại chiến trước đó hay như những căng thẳng tinh thần mà vô số sự kiện trùng kích trong đêm nay đều đã một thoáng mà qua.

Cậu một bên tay trái cầm Tiên Thư đang phát sáng, tay phải cầm chặt grom báu Thuận Thiên. Đầu óc tập trung cao độ! Cố gắng hồi tưởng lại thời điểm trước đó mình từng lấy ra nguyên lực trong Tiên Thư sử dụng quyền năng Vô Tận Sinh Cơ là ra làm sao? Lúc này liền tự bắt chước chỉ là thay đổi biến chuyển trở thành dùng nguyên lực truyền vào grom thần...

Thời gian cũng không biết đã trôi qua bao lâu... Có lẽ là chó ngáp phải ruồi hay hoặc chính là quyền hạn Sơn Tinh còn lưu lại trước đó giúp cậu có thể truyền chuyển dễ dàng nguyên lực chứa bên trong Sách Ước. Nói tóm lại cậu chàng cuối cùng ra vẻ đã thành công rồi!

Một luồng nguyên lực mạnh mẽ vô cùng vô tận chính là từ trong tay Sách Ước truyền qua người cậu, tiếp theo đó truyền cả vào trong grom thần bên trong cánh tay phải!

Là thành là bại tất cả đều chính là vào lúc này!!!

...

Cũng chính vào thời khắc sống còn đối với việc thử nghiệm cải tạo binh khí của Nguyễn Trọng Lăng, ở một nơi khác trên mặt biển...

Sơn tinh đang cười trên đụn mây đột nhiên về mặt dị biến!!!

Vốn dĩ một môi sắc mặt thoáng cái liền trở nên trắng bệch! Còn chưa kịp đợi ông Bụt lên tiếng hỏi han...

- BÙM!!!

Một tiếng nổ vang như tiếng sấm! Cơ thể Sơn Tinh đột nhiên nổ tan ra thành mây khói. Lần này lại cũng không có biến trở về hình thái mây bụi như khi trước, ngược lại thành linh biến hóa tụ tập lại thành một con rồng vàng thân hình khổng lồ lơ lửng giữa bầu trời.

Rồng ấy có chín vuốt. Vuốt vuốt cứng chắc như nham thạch đất đá! Mắt đỏ, râu dài! Sừng quấn lối điện~ Cơ thể bao quanh bởi mây trắng với lửa đỏ. Làn da thể nhưng mềm mại lấp lánh như màn nước. Dẻo dai mà cứng chắc kiên cường. Thần uy凛凛!

- Ha ha ha...~ Lão già, lần này không tiếp tục làm phiền người rồi!

- Chuyện của chúng ta ngày sau liền sẽ lại làm cái tổng kết!!!

- Ha ha ha ha...~

- G Ràoooooooooooooo!!!!!!!!!!!!

Một tiếng gầm vang kinh thiên địa! Rồng vàng khê quẫy đuôi, thân mình liền vụt bay biến mất khỏi không gian. Tốc độ nhanh tới chóng mặt. Thoáng cái đã không thấy tăm hơi!

- Ai...~ Thế gian từ nay nhiều tai vạ vậy!!!

Ông Bụt nhìn về phía Thần Long xoay bước rồi đi mà về mặt than thở. Trận đại chiến khi vừa cuối cùng cũng đã có kết quả rồi.

Một kết quả không ai trước đó từng lường được!

Có lẽ...

Cũng là nên tìm một chỗ trốn trốn đi thôi? Ông Bụt trong lòng không khỏi ưu thương suy nghĩ! Trời đêm nay sao mà dài đằng đẵng quá trời~

Thần linh Việt Nam??? A ha ha~ Tiếng cười như điên như dại liền là như vậy văng vẳng lại khắp trốn. Một đêm nhiều chuyện vậy!

...

Thời gian quay ngược trở lại một vài giây phút trước nơi Nguyễn Trọng Lăng đang ở...

Hai chân khoan lại. Đôi mắt nhắm chặt! Về mặt lạnh lùng không một chút biểu cảm. Hai bên bàn tay cầm lấy vật thể thể nhưng đều đang cùng nhau phát sáng. Sáng chói lợi đến bất kì ai đều không thể thẳng mắt nhìn vào!

Theo thời gian chuyển dời. Trong tâm thức tư tưởng của cậu chàng liền dần dần hiển hiện lên một thanh kiếm báu. Kiếm ấy về ngoài cổ xưa chất phác! Hình thẳng mà rộng bản. Thân kiếm có sắc cạnh dùng để chém hoặc đâm. Chuôi kiếm đỉnh có khảm nạm chân trâu. Tua ren thanh mảnh như tóc mây. Đốc kiếm có gắn ngọc thạch đỏ. Cả thanh kiếm nhìn lạnh lạnh mà sáng choang! Hình dạng vậy mà chẳng khác gì thanh gươm thần mà Nguyễn Trọng Lăng hay dùng là mấy.

Một cảm giác thân thiết giữa kiếm và người từ đó nảy sinh! Chưa bao giờ cậu cảm giác gươm thần lại gần và quen thuộc với mình đến vậy. Thật giống như trước kia cả hai còn cách nhau một ít chân tơ kẽ tóc, còn cách lấy một chút màng mỏng, cách xa nhau một cánh cửa nhỏ khép hờ... Thế nhưng bây giờ kẽ tóc đã liền, da thịt quấn quanh. Màng mỏng đã phá rách, cửa nhỏ đã mở ra rồi!

Kiếm và người dường như tay chân thân thể của nhau! Tùy tâm sử dụng, muốn làm gì thì làm vậy!

Một ít suy nghĩ kì quái vì thế không khỏi hiện lên trong đầu cậu chàng. Cảm tưởng giống như trước kia mình chỉ là người chơi trò chơi sử dụng lấy nhân vật trong màn hình. Nhấn nút liền có thể phóng kĩ năng, dùng đại chiêu liền có thể đánh bại đối thủ, oánh chết boss. Khả năng khi đó gần mà không thực. Mọi thứ thật mà đều là hư ảo. Chỉ là hoa trong gương trăng trong nước. Nhìn là của mình nhưng sự thật lại đều không phải của mình!

Không giống như lúc này hoàn cảnh đã biến thành chính mình xuyên việt vào màn ảnh, trực tiếp nắm giữ năng lực của nhân vật ở trong đó. Sử dụng ra kĩ năng, chiêu thức gì gì đó cũng đều là của mình, hoàn toàn là do mình cân nhắc phân phối.

Theo tâm thần không ngừng chìm sâu, Nguyễn Trọng Lăng vui mừng phát hiện. Ngoài việc từ giờ trở đi mình và gươm thần mới liên kết mạnh mẽ hơn, muốn nó xuất hiện lúc nào nó liền có thể xuất hiện lúc ấy. Ngay cả thần linh cũng không thể nào ngăn cản hay cướp đoạt mối liên hệ của cả hai được. Tiền của anh giờ đã cầm trong tay anh~

Đồng thời sức mạnh của gươm thần thông qua nhận lấy nguyên lực vun đắp rèn luyện cũng giống như cậu suy nghĩ mạnh lên thấy rõ. Thực sự trở thành một thứ vũ khí tối thượng mạnh mẽ nhất của cậu vào lúc này.

Hơn nữa... việc gươm thần không thể phóng to khi đối phó địch thủ cũng đã được giải quyết!

Vô số cảm nhận ảo diệu, cách chiến đấu, cách sử dụng kiếm, cách sử dụng quyền năng giống như bản năng vậy truyền vào trong đầu Nguyễn Trọng Lăng. Cho đến khi...

Ánh sáng bên trên Tiên Thư biến mất hết! Nguyễn lực chứa đựng trong nó giờ cũng đã không còn~

Nguyễn Trọng Lăng hai mắt mở toang. Vội vội vàng vàng nhìn lại về phía bàn tay.

- Thần thánh cánh tay phải!

Cậu chàng nắm lấy guom thần đưa ra phía trước. Guom ấy như dịch thể vụt một cái hòa tan ngay vào trong cánh tay phải của cậu!

Một tiếng hô lên! Giữa bầu trời sừng sững xuất hiện một cánh tay trắng toát không lồ. Trên có thể quấy phá không gian làm mưa làm gió! Dưới có thể đâm phá thổ địa, quấy biển phá núi rừng! Hình thể to lớn có thể chống trời đập đất! Nhìn như cánh tay nhưng thật ra chính là kiếm báu hóa thân. Cứng chắc không hủy! Lực mạnh phá sơn hà! Thần uy cực thịnh!

Cánh tay ấy mang theo khí thể uy phong của thanh kiếm báu! Thuận ta thì sống! Nghịch ta thì chết!!!

Kiếm vẫn là kiếm! Thế nhưng kiếm ấy đã khác xưa rồi~ Thật giống như câu:

Trên đời ngàn vạn kiếm...

Ta lại duy chỉ có một kiếm!

Kiếm ấy có thể trăm lực địa thần tiên!!!

Bóp nát dịch nhân thân hình tựa như nát tan đậu phụ~

Này là năng lực mới của Thuận Thiên Kiếm? Thần thánh cánh tay phải! Sức mạnh của nó cái thể thông thần, thể gian vô địch!!!

...

Kết thúc chương 82.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Trở về

- Cũng đã đến lúc trở về~

Cánh tay khổng lồ giữa không gian vụt cái biến mất tăm. Thu lại kiểu mới quyền năng. Nguyễn Trọng Lăng nét mặt vui vẻ tự nhủ. Thân hình hơi đứng dậy, ánh mắt thể nhưng theo thói quen nhìn về phía cầm trong tay Tiên Thư Sách Ước.

Thứ đồ cổ này hiện tại ánh sáng mất hết. Rõ ràng liền hiện ra trong nguyên hình một cuốn sách chất liệu na ná da thú. Dẻo dai không dễ rách! Bên trên mặt bìa chỉ thấy vô số đường vân mờ mờ ảo ảo đan xen. Thế nhưng không có bất kì hoa văn chữ viết gì.

Trong lòng tò mò, cậu chàng đưa tay lật ra nhìn thử.

Lật lật lật...!!!

Cả cuốn Tiên Thư vậy mà chỉ có năm trang? Hơn nữa tất cả cũng đều giống như trên mặt bìa không hề có bất kì chữ viết gì ở bên trên cả???

- Móa nó ngu thật!!! Lúc này vậy mà quên không có xem thử xem ở bên trong ghi gì???

- Thanh niên sốc nổi a!!! Làm mà không chịu suy nghĩ kĩ!

- Ai...~ Quà nhiên là vẫn còn non và xanh lắm! Còn phải học tập nhiều nhiều~

Càng nghĩ lại càng buồn thối ruột! Có điều ngày tháng sau này còn dài, cũng không phải qua hôm nay liền không còn cơ hội nhìn xem. Nguyễn Trọng Lăng miệng chính là như vậy lắm nhảm tự an ủi. Nghĩ nghĩ, ánh mắt đột nhiên không khỏi nhìn về phía gần đó Ngựa Giáp Sắt.

Đối diện cái nhìn đột ngột của Nguyễn Trọng Lăng, Ngựa Giáp Sắt...

Cả người lạnh run! Con mắt ướt át mong manh dễ vỡ nhìn về phía cậu chàng~ Nhìn mà người người không khỏi chạnh lòng thương tiếc!

Nó vừa mới bị phanh thây mở bụng không lâu xong~

- Hừ! Thôi được rồi~

- Dù sao hiện tại sách này cũng không có tiếp tục phát sáng. Vậy liền không cần cho mày ăn nó như lần trước vậy được chưa?

Nói nói cậu liền loay hoay nhét sách tiên vào trong ngực. Cũng may thứ này không có giống như sách vỡ bình thường. Cũng coi như là đủ đàn hồi bền bỉ. Cậu chính là vo lại như vo lá chuối, biến nó thành một khối to như nắm đấm rồi nhét toẹt vào trong túi áo.

Tuy rằng hơi... công kên khó chịu tí chút thế nhưng cuối cùng cũng coi như là xử lý xong xuôi. Chỉ là không biết nếu như chủ nhân của nó Tản Viên Sơn Thánh thấy cậu hiện tại đối xử với sách tiên như vậy... Có hay không tức giận tới bốc khói mà đội mồ sống dậy, thẳng tay cho cậu ta vài phát thiên lôi sấm sét đánh chết luôn cho rồi~

- Đi thôi!

Dù sao sách tiên giờ đã là của anh, Nguyễn Trọng Lăng bởi thế vẻ mặt rất chi là thần nhiên. Không hề mấy may cảm giác tội lỗi sau pha hành động tàn phá bảo vật khôn nạn ấy. Cậu vẫy vẫy tay gọi lại Ngựa Giáp Sát. Tiếp sau đó liền ngồi lên lưng nó đạp mây lửa mà bay về nhà.

Ngày hôm nay thu hoạch tính ra cũng khá khá. Hiện tại cho dù phải đối mặt với Thủy Tinh Thần Long biến hóa, cậu cũng có thể dùng Thần thánh cánh tay phải chiến với hần cái đau nhức. Cho hần biết tuyệt chiêu Cầm Long Thủ trong phim chương Hồng Kông ngày xưa nguyên hình nó là như thế nào~ Nói chung ít nhất hần là cũng có thể bản thân tự vệ đi. Cậu chàng trong lòng lão hoài an ủi như vậy tự suy nghĩ.

Quả nhiên là liều thì ăn nhiều! Nếu như không phải cậu quyết tâm sớm rời đi thực hiện kế hoạch, lúc này liền không biết tình huống sẽ còn biến hóa ra sao. Hiện tại đời sống sinh hoạt tỏ vẻ ổn định. Trước hết liền về nhà ngủ lấy một giấc đã rồi tính. Ngày nay cũng thật là đủ nhiều chuyện diễn ra đấy~

Miệng khẽ ngáp! Người và ngựa rất nhanh liền đi khuất bóng khỏi nơi này.

Trời đêm cũng dần về khuya...

Lúc này đã là gần 8h tối rồi! Biển cả lại chỉ còn đơn côi tiếng sóng vỗ không ngừng nghỉ~ Đêm tối âm u!!!

...

Thời gian thấm thoát trôi qua, tầm một tiếng sau đó ở cái nơi mà Sơn Tinh và Thủy Tinh đã từng đại chiến...

Tàu ca nô, xuồng máy, máy bay trực thăng, tàu tuần tra biển và... thật nhiều thật nhiều người xuất hiện ở nơi chiến trường này. Trong đó có người da trắng cũng có người da vàng. Có người châu Âu cũng có người châu Á. Thậm chí ngay cả người châu Mỹ cũng góp mặt. Bọn họ có đủ mọi loại kiểu tóc màu da dân tộc, thể nhưng tất cả chung quy đều là vì động tĩnh khủng bố ở nơi đây mà kéo về.

Người trong giới phép thuật tự nhiên rõ ràng nơi này vừa có dị thần xuất hiện. Từng có chiến đấu mãnh liệt và không biết phần thắng trong đó thuộc về tay ai. Thậm chí cũng không biết liệu rằng trong đó có mặt hay không vị Tân Vương mới của đất Việt? Liệu rằng Ngài ấy có lại một lần nữa thu được mới quyền năng cho mình???

Bất kể như thế nào, đám thám tử mới tới Việt Nam ngắm cảnh ngày hôm nay đều sẽ có một đêm bận rộn không ngủ. Tin tức cần xác thực, các thể lực rắc rối cần tra xét, đánh giá tìm hiểu về vị Vua mới... Tất cả mọi chuyện đúng là gấp gấp vô cùng!

Cả thế giới phép thuật ánh mắt đều đang nhìn về Việt Nam!!!

Đó là cái tâm sự thầm kín của không biết bao nhiêu người trong thế giới nhiệm màu vào lúc này.

Còn đối với người bình thường mà nói... Đêm nay cũng là một đêm không bình an!

Nơi biển Đông tối nay có không biết bao nhiêu tàu thuyền đánh cá ngư dân từ Việt Nam, Indonesia, Philippin...vv đồng thời gặp nạn. Hình thức đều là tương tự giống nhau. Bị bão tố sóng biển cùng giống như thủy triều sinh vật biển mạnh mẽ lôi kéo theo đến nơi này!

Một nơi đầy rẫy máu tanh và vô số kì quặc cột đá dựng đứng bị tàn phá!

Chẳng lẽ đây lại là một di chỉ cổ xưa ở trên biển??? Đám người bình thường cũng chỉ có thể như vậy suy nghĩ!

Có điều mạng người lớn hơn trời. Cho tới hiện tại mọi người đều không tìm thấy được bất kì một ai trên những con thuyền bị tàn phá không ra hình thù kiểu dáng gì kia. Đám người trên thuyền ấy đều đã không nói không rằng đồng loạt biến mất? Hay là đều đã tan xương nát thịt hòa vào trong mùi máu tanh nồng nặc ở nơi di chỉ mới này rồi???

Đó là một câu hỏi mà bọn họ sẽ không có được lời giải đáp!!!

Càng tệ hại hơn! Đêm nay không chỉ có thuyền trên biển bị bão tố tan nạn phá hoại. Mấy chiếc giàn khoan trên biển của Trung Quốc, một vài tàu tàu tra,

chiến hạm cũng đều bị tình hình tương tự đánh chìm nghiêm. Người ở bên trong cũng đều bị càn quét hết. Một số hòn đảo nơi Trường Sa, Hoàng Sa còn đang tranh chấp, lính canh giữ cũng đều đã bị cuốn trôi sạch bách! Có thể nói là mạng người như cỏ rác. Chết không thể chết hơn!

Chuyện như vậy? Biết đổ lỗi cho ai bây giờ???

Là Việt Nam hải quân đột nhiên tập kích Trung Quốc hay là hai bên đêm nay đã không nhìn được nổ súng bắn nhau? Lại hay là tồn tại thế lực thứ ba từ bên ngoài châm ngòi thổi gió???

Đối với những người bình thường này mà nói. Nếu chỉ là tai nạn thiên nhiên mà có thể tiêu hủy nhiều công trình công nghệ tinh vi như vậy...

Ai mà tin được à nha! Nếu như giàn khoan khổng lồ trên biển đều có thể để bão tố đánh cho lật úp đến nỗi không còn ai sống sót? Thành quả của cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ hai biết bao nhiêu năm nay có thể nói chỉ là một trò cười~

Nhất định là không thể nào như vậy đấy!!!

Nhất định là có người có thể lực âm thầm làm ra những chuyện này đấy!!! Mọi người chính là như vậy âm thầm dự định, âm thầm như vậy thông báo tin tức về cho chỉ huy của mình.

Tất nhiên... chuyện sẽ ảm ỉ hơn nếu như thế giới này không có một đám người nắm giữ phép thuật nhiệm màu. Ủ? Mà nếu không có đám người này thì hôm nay tai nạn cũng sẽ không thể xảy ra. Bởi thế cho nên bọn họ liền phải nhúng tay vào giải quyết hộ những người bình thường cảm quyền đi thôi~

Nếu là ngày xưa xảy ra chuyện như vậy. Bất kể có phải là hải quân Việt Nam làm hay không? Địa điểm nếu đã nằm ở giữa Trường Sa và Hoàng Sa. Khắc khắc khắc...~ Tội lỗi không đổ cho bọn họ vậy đổ cho ai bây giờ???

Có điều hiện nay tình thế thế giới đã khác! Bin Laden vừa mới tập kích Việt Nam! Biển Đông câu chuyện đã không còn chỉ là chuyện của mấy người bình thường dính vào. Tân Vương ở đất Việt! Không nể mặt tăng thì cũng phải nể mặt phật. Hơn nữa có khi tất cả mọi chuyện ở nơi này chính là do vị kia tự tay tham dự tạo thành hậu quả cũng không biết chừng???

Và bởi vì như vậy... Vốn là một cuộc sự kiện có thể tan vỡ ngoại giao, có thể dẫn tới toàn diện chiến tranh trên biển cứ như vậy bị ép cho chìm nghiêm!!!

Sức mạnh của một vị Vua còn đáng sợ hơn vũ khí chiến tranh hạt nhân! Và đó còn là thứ vũ khí không ai có thể nói có liên có, nói nghiên cứu liên có thể nghiên cứu. Thái độ của vị Tân Vương đối với quốc gia, đối với vùng lãnh địa của mình cũng còn không rõ ràng! Tất cả tất cả gộp lại thành...

A! Đêm qua nào có chuyện gì xảy ra a? Chỉ là bão lớn một cái! Một ít tàu bè thuyền đánh cá bị bão đánh chìm nghiêm mà thôi! Một ít lính hải quân tham dự cứu trợ không may gặp nạn~ Trao tặng huân chương chiến công hạng nhất hạng nhì cho họ là được rồi~

Nói tóm lại tới qua nhất định liền là không có chuyện gì xảy ra hết cả đấy! Thế giới vẫn như cũ~ Hòa bình và cùng nhau phát triển mới là luận điệu chính trị chính xác...văn văn và văn văn.

Những ngày tháng sau đó...

Trong lúc âm thầm cổ phiếu Việt Nam lại tăng! Đánh giá chỉ số phát triển, chỉ số tín dụng tín cậy của nhà nước Việt Nam lại tăng! Việt Nam sau khi gia nhập WTO lại chuẩn bị được mời tham dự NATO, sắp lên làm chủ tịch vĩnh viễn của Asian. Thế vận hội lần tới liền là tổ chức ở Việt Nam. Lần World Cup tiếp theo cũng không phải là không thể tranh thủ...vv.

Rầm rầm rầm... Một loạt tin tức tốt như nấm mọc sau mưa xuất hiện. Các nhà lãnh đạo nước ta sống lưng tự dựng cũng dựng đứng thẳng tắp. Lời lẽ cũng đanh thép hơn, càng ngày càng kiên cường hơn!

Đa đảng là không được! Đảng cộng sản Việt Nam là đảng phái duy nhất hợp pháp! Giáo dục của chúng ta vẫn rất tốt! Chuẩn bị làm ba chung, thi đại học gộp lại với đi thi tốt nghiệp. Tham nhũng là còn có! Thế nhưng nó đang tự suy giảm~

Người nông dân Việt Nam đã không còn chân chất như trước. Biết dùng thuốc trừ sâu cùng phẩm màu để tăng tỉ giá nông sản của mình. Thế nhưng sự thật là họ đều đang giàu lên. Nông dân của chúng ta thu nhập đang tăng! Tình hình y tế bảo hiểm, học phí giáo dục, vật dụng tiêu dùng các thể loại giá cả tuy ngày càng tăng cao... Thế nhưng bù lại đồng tiền Việt Nam đang mất giá. Giá trị các loại đồ vật chi phí liền bởi vậy đạt được giữ gìn...vv. Mọi người đều có thể yên lòng~

Các loại luận điệu chính trị càng ngày càng là vững vàng và khó thay đổi. Cũng thật không biết là xấu hay là tốt?

Ngày xưa là cuốn theo chiều gió... Ngày nay là chúng ta mặc gió mặc mưa, bão táp mưa sa kia dù có mạnh, lòng anh đây vẫn vững vẫn xanh thắm như thường!

Tất cả mọi chuyện không ngừng dồn dập xuất hiện~ Thế nhưng người gây ra tất cả những chuyện này liền là không hay biết một chút nào. Bởi lẽ...

Anh ấy đã quá bận bịu với những câu chuyện của mình! Cũng giống như lúc này...

- Rầm! Tôi về rồi đây Arianna!

Lãng hắt tung cửa, về mặt mặt mới đi vào phòng. Phía sau lưng lấp ló lấp ló một con ngựa sắt thật lớn đứng ngậy ra như tượng đá bên trong hành lang.

Ừ? Hành lang tầng 7 hiện tại đã không có ai. Cậu cùng Ngựa Giáp Sắt chính là đập tung cửa tầng thượng đi xuống~

- Ô! Lãng thiếu gia ngài đã về rồi?

- Ngài có cần tôi chuẩn bị nước tắm nóng không???

Arianna vẫn như cũ trong bộ đồng phục hầu gái Nhật xuất hiện, vẻ mặt mỉm cười đặt câu hỏi.

- Vậy thì tốt quá! Cảm ơn cô nhé Arianna!

Thấy đối phương không có phát hiện gì khác thường, cậu chàng về mặt cười tươi đáp lời.

- Tốt! Lãng thiếu gia ngài đợi tôi một chút~

Nói rồi cô nàng quay người đi trở về phòng tắm đi rồi.

- Tốt lắm! Nhanh đi theo ta nào!

Thấy Arianna đã đi khuất bóng, Nguyễn Trọng Lãng liền xoay người ngoắc ngoắc tay ra dấu cho Ngựa Giáp Sắt sau lưng đi theo mình. Bởi vì quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng còn chưa thể sử dụng lại, Ngựa Giáp Sắt bản thân tối đa cũng chỉ có thể thu nhỏ thân thể về mức loài ngựa bình thường... Kết quả hiển nhiên là Nguyễn Trọng Lãng đã không còn chỗ để mà chứa đựng nó.

Mặc kệ đối phương lang thang ở bên ngoài cậu chàng lại không yên tâm! Cuối cùng suy đi tính lại cậu cũng chỉ có thể mang nó trở về nơi đây ngủ tạm một đêm. Tuy rằng ở lại khách sạn năm sao này có hơi giống với ăn bám đàn bà một chút. Khả năng mang Ngựa Giáp Sắt về phòng trọ của cậu lại càng là chuyện không thể nào. Phòng đã nhỏ lại an toàn không đảm bảo. Hơn nữa tên bạn cùng phòng còn đang sống ở trong đó chưa đi đây!

Haizzz~ Có ai hiểu được muốn làm ả núp thần linh đôi khi cũng rất là thống khổ đấy!!!

- Đúng rồi! Thiếu gia ngài có muốn ăn gì lót dạ buổi tối không???

Arianna đột nhiên đi mà quay trở lại.

- Ặc!

Nguyễn Trọng Lãng giật bắn! Ngựa Giáp Sắt sau lưng thân thể cũng đi theo đứng im. Chỉ có cái đầu còn đang cố tình dụi dụi sau lưng thúc dục cậu. Chỉ là bởi vậy nó liền vô tình tránh được ánh mắt nhìn về của Arianna cô nàng.

- Không! Tôi không có thói quen ăn vặt vào buổi tối~

Một tay vòng ra phía sau bóp mồm Ngựa Giáp Sắt ra hiệu nó đứng im ngay lại, Nguyễn Trọng Lãng về mặt xấu hổ quay đầu trả lời. Arianna lúc này vậy mà chính đang về mặt tò mò nhìn về phía cậu và Ngựa Giáp Sắt vậy.

- Ồ? Phía sau lưng ngài là thứ gì vậy???

- Trông nó thật kì quái!

Cô gái nhỏ đối với câu trả lời của cậu chàng cũng không lấy gì làm quan tâm cho lắm. Ngược lại đối với đen xì xì như con gì gì đó núp sau lưng cậu ta lại hứng thú mười phần.

Cô ấy đang bước chân tới gần!!!

Nguyễn Trọng Lãng bất đắc dĩ chỉ có thể quay đầu nhìn về phía Ngựa Giáp Sắt!

- Đứng im cho ta!

Cậu chàng nhỏ giọng ra lệnh. Ngựa Giáp Sắt vừa nghe liền hai mắt rung rung đứng im. Trước đó ban ngày nói chuyện với nhau, Nguyễn Trọng Lãng tất nhiên đã biết Arianna là một người bình thường. Cô cũng chưa có biết cậu bản thân chính là một vị Diệt Thần Sư. Lúc nói chuyện với nhau cô gái nhỏ thậm chí còn từng âm thầm nói rõ mình sợ hãi và căm ghét Diệt Thần Sư tới mức nào. Coi đám Diệt Thần Sư như cậu là một đám quỷ dữ sinh sống ở trên đời vậy.

Đề đảm bảo... hai bên hòa thuận. Cậu thật đúng là không muốn để cô nàng gặp mặt Ngựa Giáp Sắt!

- Oa! Một bức tượng con ngựa bằng đồng đen???

- Trông nó cứ y như thật ấy!!!

Arianna về mặt tràn đầy thán phục.

"Nó vốn là thật có được hay không???", Ngựa Giáp Sát trong lòng không phục nghĩ!

- Ủ? Cái này tượng đá là tôi mới nhờ người mua hộ đó.

- Hàng ... còn chưa khô sơn. Cô đừng có đụng vào kẻo bẩn!

Thấy Arianna tay vươn ra định sờ sờ thử, Lãng nhanh miệng liền bật ra lời nói dối đề phòng.

- Vậy ha! Nếu vậy thì tiếc thật đó~

Về mặt luyến tiếc hiện rõ, có điều cánh tay nhỏ ấy vẫn là ngoan ngoãn thu trở về.

- Được rồi được rồi! Cô nhanh đi xem nước ấm được chưa đi. Tôi cả người đều cảm thấy nhon nhót khó chịu lắm rồi~

Cả đêm quần nhau cùng sóng biển với mưa giông, cả người không khó chịu mới là lạ. Nguyễn Trọng Lãng cũng là lợi dụng lý do này hai tay vịn vai xoay mạnh người Arianna về phía sau. Tiếp sau đó không cho cô nàng cơ hội kịp phản bác, đẩy thẳng đôi phương xông xộc vào trong phòng tắm.

- Lộc cộc lộc cộc...~

- Từ từ tôi đi ngay đây! Đừng có xô đẩy tôi mà~

- Lộc cộc... lộc cộc... lộc cộc...~

- Nhanh nhanh nào! Tôi đã khó chịu lắm rồi!

- Rầm!!!

Cửa phòng tắm đóng lại. Nguyễn Trọng Lãng thở phào lấy một hơi rồi quay người. Và thế là...

- Móa!!!

- Làm sao mà lại đi theo chân tao đi rồi???

Ngựa Giáp Sát ấy vậy mà nãy giờ đều đi theo gót hai người bọn họ. Arianna vừa nãy mà lỡ quay đầu lại đảm bảo nhìn rõ nó mòn một luôn!!! Nguyễn Trọng Lãng bởi vậy không khỏi mặt đỏ bừng lên thắp giọng quát!

"Liếm~"

Đối với Nguyễn Trọng Lãng đột nhiên quát mắng, Ngựa Giáp Sát hai mắt rất là tội nghiệp. Há miệng liền liếm mặt hắn một cái để tỏ vẻ thân thiện...

Tiếc là nó chỉ càng làm cậu chàng bức tức hơn!!!

Cái đồ chó con này!!!

- Mà...!

- Thôi được rồi! Đi nhanh đi theo tao!!!

Dở khóc dở cười vì con ngựa của mình. Có vẻ như trí tuệ của nó càng cao liền báo trước sẽ càng ngày càng phiền toái vậy. Ai~ Giờ cũng chỉ có thể mong sao cho quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tăng kia sớm sớm hồi phục mới được. Có điều tối nay hiển nhiên là không ăn thua gì rồi~

Cũng còn tốt! Đợi cho tới lúc tổng cổ Ngựa Giáp Sát vào trong phòng riêng của mình và nghiêm cấm nó không được đi ra bằng cách dụ dỗ chơi trò chơi "thi đứng im"... Nguyễn Trọng Lãng cuối cùng cũng có thể yên tâm mà đi ra ngoài.

Trước đó hẳn là đi tắm nước nóng một cái nhĩ?

Và một bữa ăn vặt lót dạ vào buổi tối cũng không phải là một ý kiến tồi~

Còn về lúc này kẻ nào đó nói mình không có thói quen ăn vặt buổi tối???

A a a...~ Không quen thì từ giờ tập cho quen đi là được rồi~

Cậu ấy chính là trung như thế thực một con người vậy!!!

Câu chuyện vẫn còn sẽ tiếp tục...

...

Kết thúc chương 83.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Quý vương sắp đến~

Trời đã ngả về nửa đêm ở Việt Nam, ngay trong lúc nhân vật chính của chúng ta đang say giấc nồng trên căn giường mới trong khách sạn năm sao... Ở Đông Âu lúc này mới vừa vào buổi tối, một cuộc gặp mặt của vị vua già hầu tước Voban cùng Mâu xanh hiệp sĩ (Blue Knight) chính vào lúc này diễn ra.

Họ đang ở trong một căn phòng của một khách sạn cao cấp. Loại khách sạn sang trọng thường thường mà có thể tìm thấy hàng tương tự ở bất cứ quốc gia nào. Một căn phòng sang trọng và dễ chịu nhưng căn phòng có danh tiếng này lại vẫn có một chút quá tầm thường khi nó trở thành cung điện cư trú của một vị Ma vương.

Chủ nhân của căn phòng này được gọi là Sasha Dejanstahl Voban.

Một trong những Diệt Thần Sur- Quý vương già nhất còn sống cho tới hiện tại được mọi người biết đến. Là nỗi khiếp sợ của giới phép thuật! Sở hữu trong mình không biết bao nhiêu loại quyền năng cướp đoạt được từ những vị thần, nữ thần bị sát hại trong tay ông ta~

- Cô là cháu gái của Kranjcar phải không?

- Chúng ta đã gặp nhau cách đây ba năm nhưng ta hầu như không còn nhớ rõ khuôn mặt của cô...

- Ahh, cũng đúng vì vậy mà nghĩ ta giống như ông già lắm cảm vì tuổi đã cao. Người ở thế hệ của cô lớn lên quá nhanh~ Điều này thực sự là một vấn đề rắc rối với những người đã sống quá lâu như ta vậy!

Một cánh tay chống cằm, vị vua già hơi ngả mình dựa lưng lên chiếc ngai vàng. Chính đang về mặt nhằm chán nhìn từ trên xuống bên dưới nơi bậc thềm cô gái trẻ. Người đang quỳ một chân hành lễ như một vị kị sĩ thực thụ.

Liliana Kranjcar tuổi 15. Cô gái trẻ tuổi có khuôn mặt đẹp thanh lịch hơi đượm nét con trai. Một mái tóc màu bạc dài, được buộc theo kiểu đuôi ngựa. Khoác trên mình tấm áo choàng hai màu xanh và đen. Nhìn qua tạo cho người ngoài cảm tưởng như đang nhìn về phía một nàng tiên vậy! Một vẻ đẹp hào hiệp hiện hiem thấy xuất hiện trên mình một người con gái~

Dù tuổi còn trẻ, cô đã là một pháp sư tài ba nắm giữ danh hiệu Đại hiệp sĩ. Là một trong hai tài năng trẻ tuổi mạnh mẽ nhất của châu Âu bấy giờ~ Đối thủ truyền kì của Erica Blandelli!

- Vâng! Điều đó rõ ràng là hiển nhiên!

- Lúc đó tôi chẳng là gì ngoài một đứa trẻ và chúng ta gặp nhau thậm chí không tới mười phút. Vì vậy xin ngài đừng quá bận tâm~

Liliana gục một đầu gối và cúi đầu, trả lời một cách lịch sự với vẻ mặt lạnh nhạt. Cho dù đối phương- vị vua già quyền lực của đất Đông Âu kia lúc này cả thân mình dường như chìm trong bóng tối người ngoài không thể nhìn ngắm. Kí ức của cô về ông ta vẫn như cũ vô cùng sắc nét...

Một người có ngoại hình như một ông lão già dặn và đầy học thức. Trán rộng cùng đôi mắt trũng sâu, đôi lúc ẩn hiện trong đó nét hung ác. Mái tóc bạc của ông được chải thẳng và râu cũng được cẩn thận cạo sạch. Nước da thể nhưng nhợt nhạt khủng khiếp. Nếu ai đó cho rằng ông ta đang giảng dạy tại một trường đại học nào đó, mọi người cũng đều sẽ tin.

Đối với một người sống hơn 300 tuổi như Hầu tước Voban, 3 năm trôi qua đối với ông ta hiển nhiên không có một chút gì thay đổi!

- Rất tốt! Giờ thì, tuy rằng ta nghĩ chính cô cũng đã biết~ Thế nhưng bản tính của ta là thiếu kiên nhẫn vậy nên chúng ta hãy đi thẳng vào vấn đề.

- Cô được gọi đến đây từ tận Milan chỉ vì một lý do duy nhất...

Voban nheo lại đôi mắt màu xanh lục như ngọc thạch của ông ta một cái thật nhẹ.

Bất cứ khi nào đôi mắt quý ấy lấp lánh, bất kỳ sinh vật sống nào đứng trước chúng đều sẽ biến thành đồng muối. Đó là một quyền năng đặc biệt mà mọi người cho rằng ông ta chiếm được từ tay quý thần Celtic Balor.

Đôi mắt của Sodom, Binh đoàn Sói Đồi, Con giồng tổ lớn, Tù giam của người hầu chết...

Đi cùng với uy danh của ông, các pháp sư của châu Âu mỗi một người đều biết về một số quyền năng của vị vua già này.

- A! Nơi đó gọi Việt Nam đúng không?

- Một mảnh đất nhỏ vậy mà lại có thể có nhiều như thế câu chuyện lý thú~

- Và hơn hết là ở nơi đó đang có của ta không ít đáng yêu đáng con mồi!

- Tuy rằng về ngoài chất lượng đều không được tốt cho lắm. Có điều nếu được chọn lựa kĩ càng một phen, ta hẳn là cũng có thể tìm được đi ra một vài con mồi phù hợp. Ta đã không thể nào ngăn cản nổi máu nóng trong người mình. Cũng duy chỉ có một cuộc đi săn thú vị mới có thể giúp ta xua đi cái cuộc sống tẻ nhạt hiện tại~

- Thật đáng tiếc xưa kia khi đi du lịch các lục địa ta lại không có từng ghé qua nơi ấy. Có điều hiện tại xuất phát hẳn là cũng không tệ~

- Ta cần cô chuẩn bị tất cả mọi thứ như cầu. Dù rằng điều này là thỉnh cầu từ chính gia đình của cô!

Đúng vậy! Điều này là yêu cầu hoặc có thể nói là nguyện vọng của gia tộc Kranjcar đưa lên đối với vị vua già. Và đối phương hẳn là cũng không có mấy quan tâm về những điều đó thế nên rất dễ dàng liền đã tiếp nhận.

Sự thật là từ ba năm trước kia khi Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) thay đổi cống hiến cho Hầu tước Voban, hiệu quả mà nó mang lại quả thực không nhỏ. Ngoại trừ danh tiếng và lực uy hiếp tăng cao, quan trọng nhất là nhờ đó đề ép được đối thủ cũ Cropper- Black Cross (Thập tự giá đồng đen) thật nhiều~

Và hiện tại cũng chính bởi vì thế mà bọn họ đang phải trả giá!

Không có một ai từng nghĩ đến sau khi vị vua của Ý trở nên không hề mấy quan trọng với sự cạnh tranh của các tổ chức pháp thuật tại Italia... Một vị vua khác bỗng đột nhiên xuất hiện đồng thời trong vô thức liền đã chen vào!

Một vị vua mới! Vị vua của Việt Nam! Nguyễn Trọng Lăng- Một vị vua đến từ phương Đông~

Và dù mọi người đều cho rằng anh ta chỉ là một vị vua trẻ tuổi, sẽ không một ai vì vậy mà đánh giá thấp vị vua mới này. Theo những tin tức mới nhất vừa được truyền về, lần đầu tiên xuất hiện trước mắt mọi người đối mặt với dị thần Thánh Gióng – một vị dị thần trong thần thoại Việt Nam, vị vua mới trước lúc đó liền đã là một vị Diệt Thần Sư.

Không có một ai biết rõ ngài ấy trở thành Diệt Thần Sư từ khi nào? Không một ai rõ ràng quyền năng là bài tẩy trong tay vị vua mới ấy ra sao? Và bởi vì sự mạnh mẽ của giáo chủ La Hào Trung Quốc hay như năng lực xuyên qua thời gian đầy kính sợ của bà chúa Aisha mảnh đất Trung Á... Tất cả khiến cho các vị vua đến từ phương Đông luôn được gắn lấy một cái mác huyền bí. Huyền bí khiến cho người người kính sợ~

Và điều càng tồi tệ hơn đối với Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) đã đến. Đối thủ của họ Copper- Black Cross (Thập tự giá đồng đen) người đứng đầu đại diện hiện nay Erica Blandelli, trứ danh Disovolo Rosso- Màu đỏ ác ma (Red Devil) hiện tại liền là tình nhân duy nhất của vị vua trẻ! Loại quan hệ này... So sánh với một Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội) không mấy quan trọng trong mắt vị vua già hầu tước Voban. Tương lai của tổ chức không khỏi thật khiến người ta bất an khó ngủ~

Để đối đầu với những chuyện kinh khủng có thể xảy ra trong tương lai, Liliana- Màu xanh hiệp sĩ (Blue Knight), người được đánh giá tài năng cùng danh tiếng sánh ngang với Erica Blandelli chính là bởi vì vậy được gửi đến bên cạnh ngài Hầu tước. Tới tham gia cái gọi là cuộc viếng thăm du lịch đón gió tại Việt Nam này. Và dù không có ai từng chính diện nói qua. Thế nhưng mùi vị ép buộc ở bên trong đó đã không cần phải nói rõ ràng cũng sẽ biết!

Liliana hiển nhiên cũng rất rõ về những điều đó. Cô bởi vậy không thể không đến, chấp nhận phục vụ và cống hiến trung thành của mình cho vị vua trước mặt.

Đáng nhẽ ra đối với một vị vua tính khí tàn bạo thất thường... Yên lặng và lắng nghe chính là một đức tính đáng quý. Thế nhưng là một hiệp sĩ chính trực, tuy rằng biết mình đang cống hiến cho một vị vua nổi tiếng hung tàn, thích giết chóc. Là người luôn tuân theo những nguyên tắc và luật lệ của một kỵ sĩ chân chính, cô gái nhỏ không thể không mở miệng khuyên nhủ:

- Thừa đức vua đáng kính! Ngài là một vị Diệt Thần Sư! Và theo những gì tôi được biết. Mảnh đất kia hiện tại cũng đã có chính thức vị Vua của mình.

- Một cuộc tranh cướp săn đuổi tà thần tại lãnh địa của đối phương khi chưa được phép quả thật chính là đáng sợ tai nạn khởi nguồn~

Lý trí nói rõ cho Liliana biết việc mình đang làm là nguy hiểm tới nhường nào. Nếu như để vị vua già cho rằng cô đang mở miệng đối đầu hoặc làm trái với mệnh lệnh của ông... Tất cả những hình phạt nặng nề nhất chưa chắc đã là kết cục bi thảm nhất! Không chỉ là cô thậm chí liên toàn bộ thế lực tổ chức sau lưng cô đều có thể vì vậy mà bị liên lụy! Liliana bởi vì thế cúi đầu càng trầm thấp hơn. Ánh mắt nhìn chăm chú vào nơi nền đất trước mặt. Lặng lặng chờ đợi câu trả lời.

Và nó đến cũng rất nhanh~

- Ô không! Lâu lâu ta cũng muốn hít thở một chút không khí ở nước ngoài. Điều này chẳng lẽ không ổn sao? Ta chỉ là một lão già với vài năm cuối đời còn lại và chỉ muốn tận hưởng một kỳ nghỉ ngắn ngủi, một cuộc đi săn nho nhỏ trong lúc nhàn chán mà thôi~

- Hơn nữa...

- Vụt!

Một bóng người đột nhiên xuất hiện bên cạnh vị vua già. Sự hiện diện kỳ lạ và bất ngờ đến nỗi nếu như không phải Liliana vừa tỉnh cờ ngẩng đầu lên khi nói chuyện liền nhất định không thể phát hiện ra được. Đối phương vậy mà có năng lực trốn tránh được cảm nhận của một vị đại hiệp sĩ như cô một cách quá dễ dàng!

Đó là một ông già mặc bộ đồ màu đen, bung trong tay một ly cà phê nóng dâng lên cho hầu tước Voban. Dáng vẻ căng cứng như thể là một cỗ máy thiếu dầu. Không có bất kì biểu lộ nào trên khuôn mặt nhợt nhạt ấy. Cũng không có bất kỳ ánh sáng gì trong đôi mắt của ông ta. Chúng vô cùng trống rỗng và rất không tập trung.

Một vẻ bề ngoài như xác chết! Hoặc có lẽ ông ta chính là một xác chết biết đi!

“Đây là một người hầu chết”

Liliana ngay lập tức nhớ đến một trong những quyền năng của vị vua già. Từ gian của người hầu chết!

Buộc một người mà ông ta tự tay giết ở lại trên cõi đời này trong hình hài như một xác chết và thực thi mệnh lệnh của ông ta một cách tuyệt đối như một vị đầy tớ trung thành~

Thật tàn bạo! Liliana không thể không cảm thấy như vậy.

Nhiều khả năng xác chết này đã từng đối đầu với quý vương khi còn sống. Ông có lẽ là một trong những pháp sư, đại hiệp sĩ đã từng chiến đấu chống lại hầu tước Voban. Đó không phải là chuyện có thể làm bằng sự can đảm bình thường! Đó là một chiến công xứng đáng được kính trọng!

Thế nhưng... Quyền năng này liền làm ô uế sự can đảm đó và chế nhạo chủ nhân của những hành động này~

Và bởi vì cô được thừa hưởng dòng máu của gia đình Kranjcar có tiếng và thuộc về tổ chức phép thuật Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội). Niềm tin chính nghĩa, sự kiêu hãnh của một kỵ sĩ chân chính... Nếu không phải hành động đối kháng với quý vương là nhất định không được phép, cô nhất định đã rời khỏi đây ngay lập tức không một chút nhú mày!

Và ở phía trên cao ngai vàng, hầu tước Voban lúc này chính đang chậm rãi hưởng thụ ly cà phê nóng của mình. Đối với sự hiện diện như xác chết biết đi bên cạnh hoàn toàn không một chút khó chịu. Có lẽ đối với ông ta mà nói... Biến đối thủ trở thành nô bộc suốt đời của mình, trở thành người hầu tuyệt đối trung thành của mình thú vị vượt qua quá nhiều cái vẻ ngoài không đẹp mà nó mang lại đi.

Cà phê chậm rãi uống hết! Ánh mắt của vị vua hơi hơi nheo lại. Vẻ cười mỉa trên khóe môi cũng biến mất. Ông ta nói tiếp câu chuyện với giọng điệu âm u~

- Cô hẳn cũng còn nhớ mà~

- Ba năm trước đây! Đó là lúc ta dùng một lượng lớn phép thuật cùng vu nữ cống hiến để triệu hồi một dị thần.

- Lúc đó, tên Salvatore chết tiệt đó đã tới hút tay trên của ta một bước. Khi đó ta thật không thể lường trước được lại có kẻ ngốc nghếch đến mức tới chỗ vị thần được ta triệu hồi trước và cướp nó đi. Cô thấy đấy, ta chưa bao giờ mơ thấy một kẻ khờ khạo như vậy sẽ xuất hiện trong thế giới của chúng ta!

- Tuy nhiên sự việc ấy dù sao cũng đã qua. Một vị vua nhân từ như ta cũng liền không tiếp tục truy cứu~

- Có điều hiện tại bất kể là ai...

Hai mắt của Voban trũng lên ánh sáng lục!

- Cũng không thể ngăn cản ta thực hiện cuộc đi săn của mình!!!

Một lượng lớn năng lượng ma thuật từ trên người hầu tước Voban ả ả có dấu hiệu cuồng bạo trong gian phòng, Liliana lúc này không khỏi nhận ra.

“Một vị Diệt Thần Sư có thể quan tâm gì khác ngoài đánh giết thần linh chiếm đoạt quyền năng cơ chứ? Một cuộc tranh đoạt giữa hai vị vua về quyền sở hữu đám con mồi tất nhiên liền là thứ mâu thuẫn không thể hóa giải.

Điều đó hẳn cũng giống như ba năm trước đây, một vụ việc đã từng lan truyền đi khắp nơi về Ma vương trẻ tuổi Salvatore Doni xuất thân. Câu chuyện về một vị vua trẻ ăn cắp chiến lợi phẩm của vị vua già.

Liliana cũng chính là một người tình cờ có mặt tại thời điểm đó và vẫn còn nhớ rõ lại toàn bộ câu chuyện.

Hơn bốn mươi vu nữ được hầu tước Đông Âu tụ tập lại thực hiện nghi thức hiến sinh triệu hồi dị thần. Kết quả hai phần ba trong số họ sau đó trở nên tinh thần mất khống chế, trở nên điên điên khùng khùng không thể chữa trị. Lilianna khi đó cũng là một trong những người vu nữ tham gia nghi thức đó. Và thật may mắn khi cô là một trong số một phần ba những người còn yên bình. Nỗi sợ hãi của cô về hầu tước Voban cũng chính là từ ngày đó mà còn tồn tại đến giờ.

- Tôi đã rõ ràng! Có điều có tốt hay không nếu chúng ta báo trước một tiếng đối với người đồng hành của ngài ở nơi sắp đến?

Liliana giọng điệu lạnh lạnh hỏi.

Thế nhưng Quý vương nhiều tuổi nhất kia chỉ đơn giản từ chối đề nghị này của cô với một nụ cười khinh bỉ.

- Không cần thiết! Nếu có chuyện gì cần nói, anh ta chỉ cần đi đến gặp ta~

- Hiện tại hãy đi chuẩn bị ngay lập tức! Cô tốt hơn hết không nên để tôi cần phải chờ đợi lâu hơn một giây nào!

Vị Quý vương già kết thúc bằng một lời nói lạnh lùng.

Chuyến viếng thăm của Ngài ấy cũng chính là như vậy được xác định! Một chuyến viếng thăm của Quý vương tới Việt Nam!

...

Kết thúc chương 84.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Buổi sáng trong gian phòng

Sáng... 6h30 sáng tại Hà Nội!

Tầng 7 khách sạn Hilton, số 1 Lê Thánh Tông...

Đã lâu lắm rồi hoặc chưa bao giờ Lăng được nằm trên chiếc giường sang trọng đến thế! Chăn mùng giường mềm, trong phòng lại có điều hòa mát lạnh. Gối thì to và thơm, ôm còn sướng hơn ôm người yêu!

Đầu vùi xuống giường liền là ngủ mê ngủ mệt~

Một giấc ngủ say sưa nhất kể từ lúc cậu chàng trùng sinh tới bây giờ.

Ừ? Có lẽ cũng đã được hai tháng rồi~

Hai tháng trước cậu còn chỉ là một chàng thanh niên 18 tuổi đang háo hức chờ đợi vào đại học. Và thế rồi một ngày nào đó đẹp trời... Vẫn thanh niên ấy của mấy năm sau đột nhiên trùng sinh trở về. Niềm háo hức khi sắp bước vào đại học cũng đi theo trùng sinh diệt sạch gần hết. Ngược lại là nỗi mê man về tương lai càng ngày càng bao phủ trong đầu~

Cũng còn tốt! Kế hoạch thường thường không đuổi kịp biến hóa. Chẳng mấy ngày sau đó, đi theo bước chân lên Hà thành, một hành trình mới của cậu lại đã bắt đầu mở ra.

Mở màn chính là chém Rùa thần mà hóa thân Diệt Thần Sư. Cuộc sống từ đây tưởng chừng đã đi ngay sang một trang khác. Có điều lúc ban đầu ngược lại không giống như những gì cậu tưởng tượng. Cả một tháng sau đó cậu vẫn hoàn toàn là sống như một người bình thường. Biết ăn biết uống, biết học hành chơi đùa, biết tham gia các hoạt động các kiểu. Thậm chí bởi vì một chút gì đó như mê tự tin liền vu vơ đã có bạn gái be bé ở kề bên người rồi~

Mọi chuyện tưởng chừng sẽ êm đềm mãi như thế. Cho đến khi...

Một chuyến đi chơi biển đã đổi thay tất cả! Cậu gặp vị dị thần thứ hai ở ngoài khơi xa. Mang theo sự liêu lĩnh cùng ngông nghênh của tuổi trẻ trực tiếp chạy đi tới đối mặt đối phương. Cuối cùng vậy mà như mơ thành công đánh giết vị thứ hai dị thần. Chiếm được lại thứ hai quyền năng như mình vẫn mong muốn! Cũng bởi vậy đã gặp phải một người con gái phiền phức trong số mệnh!

Erica Blandelli! Cô ấy đến và làm rối tung cuộc sống của cậu!!!

Chỉ một tuần sau khi cô ấy đến. Cậu và bạn gái giờ đang trong tình trạng chia tay. Thành phố thủ đô liên đồ nát thêm vài con phố. Tháp Rùa cùng đền Ngọc Sơn xem tí xui thì bị hủy diệt! Nhà cửa ven khu bờ hồ xui xẻo đều bị đốt cháy thành than hoặc bị đập nát tan ra như đá!

Rồi thì trên biển Sơn tinh đại chiến Thủy tinh. Nửa đêm về nhà hàng năm sao ngủ tạm có người hầu gái xinh tươi phục vụ! Sáng nay khi cậu bỗng nhiên tỉnh dậy...

- Cuộc sống của ta đây có vẻ như đã không thể nào trở về như lúc xưa rồi!!!

- Cũng không biết tiếp theo đó sẽ lại làm một đám rắc rối gì nữa đây~

“Liếm~”

- Móa! Đã bảo mày không được liếm mặt tao nữa cơ mà!!!

Còn chưa kịp làm văn nghệ thanh niên lấy một tý, cậu mới vừa mở mắt ra Ngựa Giáp Sắt liền há miệng. Một phát liếm trọn hết cả khuôn mặt! Tuy rằng lưỡi của đôi phương không có gì nước dãi ướt át, chỉ toàn là sắt thép đen xì xì cứng rắn còn hơn bàn chải! Khả năng...

Luôn cảm giác ghê ghê thật quá mức khó chịu!!!

- Tuyệt Mặt Bảo Tăng!!!

Hết cách, cậu chàng lập tức hô hoán lên quyền năng bảo mệnh. Một màn sóng nước chập chờn màu đỏ lập tức xuất hiện ngay sau lưng.

- Đi đi đi! Đi vào bên trong nhanh đi!!!

Cậu ấy đã không thể chịu đựng được! Ngay lập tức xua đuổi con ngựa sắt chết tiệt kia chui vào trong không gian chứa đồ đi rồi~

- Haizzz! Cuối cùng cũng có thể được sống yên thân~

- Phịch!!!

Ngã người nằm trở về trên giường lớn, Nguyễn Trọng Lăng chính là mỹ như vậy mãi suy nghĩ. Khả năng...

- Cốc cốc cốc...~

- Lăng thiếu gia ngài đã tỉnh dậy chưa???

- Arianna đã chuẩn bị bữa sáng xong xuôi rồi này~

Tiếng gõ cửa dồn dập, có vẻ như hi vọng ngủ nướng của cậu chàng ngày nay nhất định là không thể thực hiện được~

- Tốt rồi! Tôi ra ngay bây giờ đây!!!

Hết cách, Nguyễn Trọng Lăng cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở ngồi bật dậy! Buổi tối hôm qua sau khi tắm táp nước nóng và ăn uống một đồng quà ăn vật buổi tối từ tay Arianna. Tuy rằng không có nói rõ thế nhưng Nguyễn Trọng Lăng đối với việc Erica có được một người hầu gái xinh đẹp lại phục vụ tận tình chu đáo như Arianna hiển nhiên trong thâm tâm đồ kị mưòi phàn.

Ngoài ra bởi vì bản thân là một người con trai, cậu chàng rất... Không có muốn để đối phương ngày đầu ở chung liền thấy được bộ dạng lười biếng của mình. Sáng sớm hôm nay cậu cũng bởi vậy chú định liền không thể tiếp tục ngủ nướng vậy!

- Ủ! Hơn nữa sáng nay cũng có lớp học cần lên~

Cậu chàng chính là như vậy tự mở miệng an ủi!!!

...

Thời gian trôi qua...

Sau một loạt công việc đánh răng rửa mặt, làm vệ sinh cá nhân, Nguyễn Trọng Lăng cuối cùng cũng coi như là thần thái sáng láng rời khỏi phòng đi rồi. Vừa mới bước chân ra bên ngoài, một bàn thức ăn sáng xinh xắn liền xuất hiện trong tầm mắt cậu...

- Táo, dưa hấu, bánh mì, bơ, sữa, trứng rán, xúc xích... Thịt hun khói???

Điểm điểm thức ăn đặt trên bàn, hiển nhiên là một bữa sáng thiên về kiểu phương tây.

- Cạch!

- Bởi vì không biết Ngài thường ăn bữa sáng như thế nào nên Arianna chỉ có thể chuẩn bị được như vậy. Thiếu gia ngài đừng trách nhé!

Hiện ra trước mặt cậu chàng vẫn là cô gái nhỏ mái tóc ngắn đen tuyền, vẻ mặt thanh thoát trong bộ đồ hầu gái nhạt màu đen trắng như cũ. Cô ấy vừa rồi chính là đặt lên trên bàn một tách cà phê nóng hổi. Một tay kẹp lấy khay để đồ cười cười thật tươi nhìn về phía đang ngơ ngác Nguyễn Trọng Lăng!

- À! Không không! Bình thường tôi thậm chí còn không cả ăn bữa sáng nữa cơ.

- Cô chuẩn bị như vậy đã rất tốt rồi!

- ... Ủ! Cảm ơn cô nhiều nhé Arianna!

Khi một chàng trai trẻ tuổi đối mặt với một cô gái xinh xắn đáng yêu ân cần giúp mình chuẩn bị bữa sáng trong một nơi cực kì khách sạn sang trọng...

Không biết những người khác đối mặt với chuyện này sẽ nghĩ ra sao. Nguyễn Trọng Lăng chỉ cảm thấy mình hiện tại con tim có hơi hồi hộp. Cái cảm giác ấy thật giống như vừa sáng sớm thức giấc liền được người vợ yêu thương chuẩn bị xong thức ăn trước khi đi làm vậy.

Cậu chàng không khỏi mơ hồ nhớ tới cảm giác trong những ngày mình còn ở quê. Mẹ cậu vẫn thường hay chuẩn bị bữa sáng cho cả gia đình như vậy. Một bữa ăn đơn giản mà ấm áp! Cảm giác cũng giống như lúc này!

- Cô không ăn sáng sao?

Xua đi những ý nghĩ linh tinh! Khẽ lúi ghế ra rồi ngồi xuống, vốn đang định nâng bánh mỳ lên xử lý... Ánh mắt vô tình bắt gặp Arianna vẫn đứng nguyên như cũ nhìn về phía mình làm cậu chàng không khỏi ngượng ngùng lên tiếng hỏi dò.

- Không ạ! Thiếu gia ngài cứ ăn đi!

- Bữa sáng của Arianna xử lý sau cũng được!!!

Arianna vẻ mặt mỉm cười lắc lắc đầu nói.

- Ô! Thế sao không ngồi xuống cùng nhau ăn luôn.

- Sẽ không là cô chỉ chuẩn bị một suất thức ăn thôi đấy chứ?

Lăng vẻ mặt ngạc nhiên hỏi lại.

- Thế thì không! Chỉ là...

- Chỉ là người hầu gái không phải đều không được ăn cùng bàn với chủ nhân hay sao???

Cô nàng nghiêng nghiêng đầu, vẻ mặt cười ngây thơ đáp lại.

- Cái này... Tôi cũng không phải chủ nhân của cô mà~

Cậu ta cũng chỉ có thể áp dụng như vậy đáp.

- Thế nhưng Erica tiểu thư trước khi đi từng nói em phải coi Lăng thiếu gia giống như là tiểu thư mà đối đãi. Như vậy cũng chính là chủ nhân của Arianna rồi~

- Ngài cứ yên tâm ăn đi! Bình thường em cũng đều là dọn dẹp lo liệu mọi chuyện xong cho Erica tiểu thư rồi mới bắt đầu ăn sáng đấy!

Arianna nhỏ giọng khuyên nhủ. Thái độ hết sức chân thành~

- Cái này không tốt lắm đâu. Nếu như cô cứ nhìn tôi như vậy tôi ăn không thói quen~

- Hơn nữa nếu Erica đã nói coi tôi cũng giống như cô ấy vậy Arianna liền cứ ngồi xuống ăn đi!

- Ủ? Đây là mệnh lệnh!!!

Giọng điệu nghiêm túc hẳn. Một vẻ gì đó khí thế như mê tị tin của một vị Diệt Thần Sur thoáng cái hiện lộ rõ ra. Đến cả thần linh còn bị anh ấy đánh bại, đối mặt với một cô gái nhỏ nhắn liền lại có nề hà gì~

- Há! Vậy được rồi! Ngài đợi chút để Arianna vào bếp lấy thức ăn.

Hơi giật mình kinh ngạc về thái độ của cậu chàng, Arianna cũng không tiếp tục lên tiếng phản đối nữa. Vẻ mặt tươi cười hơi cúi xuống lại thoáng qua một chút gì đó đỏ ửng nơi hai má, cô gái nhỏ đáp lời xong liền vội vã quay người chạy thoát cái vào trong bếp~

Chỉ để lại ở nơi đó cậu chàng vẻ mặt đờ ra vì bất ngờ!

Móa! Làm gì mà cô ấy chạy như bị ma đuổi thế nhỉ??? Con gái nước ngoài cũng thật là kì quặc~ Cậu chàng trong lòng không khỏi thầm nhủ.

Cũng còn tốt! Tiếp sau đó hai người bọn họ bữa ăn sáng trải qua rất êm đềm. Ngoại trừ, tin tức nơi ti vi vang lên hơi khiến lòng người phiền...

- Vào buổi sáng ngày hôm qua theo giờ Việt Nam, thời gian tầm từ 9h30 sáng cho tới 10h, ngay giữa nơi trung tâm thành phố Hà Nội- bờ hồ Hoàn Kiếm đã xảy ra một vụ tấn công khủng bố không rõ mục đích, không rõ cách thức vào hai bên đường các tòa nhà cùng một số kiến trúc tiêu biểu nơi gần đó. Khởi đầu nghi là thủ phạm tiến hành cho nổ bom liên hoàn!

- Hậu quả là gây ra hỏa hoạn lớn lan rộng, mất điện, địa chấn, thậm chí nứt vỡ, sụt lún nhà cửa và đường phố cùng một vài công trình công cộng khác

như chợ hay công viên.

- Sự việc xảy ra cực kì bất ngờ ngay vào thời gian đông người. Hòa loạn đến nhanh và kéo dài, đồ nát nhà cửa, ách tắc giao thông cùng tâm lý hoảng sợ của đại đa số mọi người là nguyên nhân chính khiến cho rất nhiều người lâm vào trong tình cảnh nguy hiểm.

- Theo thống kê mới nhất cho hay, riêng buổi sáng ngày hôm qua đã có không dưới một nghìn người trực tiếp tử vong. Hơn hai nghìn người hiện tại còn đang trong các tình trạng nguy hiểm như bỏng nặng, ngộ độc khói, chấn thương xương cốt, hôn mê bất tỉnh cùng các triệu chứng chấn thương về tinh thần. Số người còn trong tình trạng bị thương khác vẫn còn chưa có thống kê cụ thể.

- Một vài các bệnh viện lớn như Bạch Mai, Hữu Nghị, Viện K, Xanh pôn...vv các khoa như chấn thương chỉnh hình, phẫu thuật bỏng, da liễu, ngộ độc...vv hiện đều đã trong tình trạng quá tải thiếu giường, thiếu bác sĩ.

- Hiện tại khu vực xảy ra vụ việc vẫn còn đang trong tình trạng giới nghiêm. Hình ảnh trực tiếp về hiện trường còn chưa được tuyên bố ra ngoài. Thế nhưng tài sản thiệt hại mà vụ việc này gây ra từ nhà cửa, đường xá cần tu bổ, hàng hóa vật liệu, xe cộ...vv hỏng hoặc bị phá hủy chưa kể hậu quả thương tật mà nó gây ra và để lại cho con người ước tính đã hàng nghìn tỷ đồng.

- Được biết sự việc xảy ra sau tầm 30 phút, các lực lượng cảnh sát, công an giao thông, phòng cháy chữa cháy cùng một lượng lớn lực lượng y tế đều đã nhanh chóng có mặt tại hiện trường.

- Hung thủ gây ra vụ tấn công ban đầu được cho là đã tự sát trong đám cháy lớn, chặt đứt đầu mối. Hiện tại các cơ quan chức năng đều đã nhập cuộc điều tra, yêu cầu làm rõ nguồn gốc vụ án này.

- Đây cũng là vụ tấn công khủng bố trắng trợn đầu tiên xảy ra ở Việt Nam. Có ảnh hưởng cực kì nghiêm trọng tới nhiều mặt của xã hội mà ảnh hưởng trực tiếp của nó là ngành du lịch nước nhà. Hiện tại vụ việc này sẽ được chúng tôi liên tục cập nhật những thông tin mới nhất ngay sau khi có được!

- Nhân tiện đây chúng tôi cũng xin khuyến cáo mọi người dân đang sinh sống và làm việc tại Hà Nội, đặc biệt là khu vực quanh địa điểm xảy ra vụ việc nếu như không có việc gì khẩn cấp hoặc cần thiết lúc này nên hạn chế ra khỏi nhà để tránh những điều đáng tiếc có thể xảy ra.

Trên màn hình, một người nam dẫn chương trình về mặt nghiêm nghị thông báo mọi chuyện. Nguyễn Trọng Lăng ánh mắt nhìn qua những hình ảnh hiện trường được từ xa chụp lại hiện trên màn hình ti vi, bên tai lắng nghe những thiệt hại mà hôm qua vụ việc đã gây ra.

Lúc đó cậu cùng Thánh Gióng đánh nhau sống chết tất nhiên liền không quan tâm nhiều được như vậy. Khả năng bây giờ xem xét lại... Bởi vì đám Hỏa Long của Ngựa Giáp Sát bừa bãi tàn phá, nhà cửa nơi bờ hồ lại đều là san sát san sát nhau. Thậm chí đám dây điện ở nơi đó đều là mắc nối với nhau chằng chịt. Một khi dài bảy tám mét, nóng cả ngàn độ Hỏa Long lan đến gần. Hậu quả có thể tưởng tượng được!

Đây là còn chưa nói tới Thánh Gióng trong quá trình chiến đấu vung vẩy roi sắt quất phá không biết bao nhiêu công trình. Người bình thường ở trong đó đối mặt với tận mắt lực lượng siêu nhiên lại là làm sao hoảng loạn, làm sao giẫm đạp bỏ chạy! Nhất là mấy đầu mối chợ cóc chợ tạm, hàng quán vỉa hè, trung tâm thương mại, cơ quan xí nghiệp, khách sạn...vv. Nơi nào người càng nhiều liền càng là dễ gây ra chuyện không may~

So sánh với đêm qua đại chiến ở Biển Đông giữa Sơn tinh và Thủy tinh... Đánh nhau giữa phố phường Hà Nội hậu quả thật sự là... vô cùng khủng bố! Lăng trong lòng cũng bởi vậy tự dung không khỏi nặng trịch trịch!

Còn chưa kịp ca thán bản thân mình đây tâm tình quá mất cảm! Tin tức thời sự nói đến đó nhưng vẫn chưa chịu xong...

- Sự việc tấn công khủng bố sáng ngày hôm qua còn chưa được phanh phui rõ ràng. Tối hôm qua tại vùng giao giới giữa quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa Việt Nam lại không may xuất hiện một cơn bão lớn.

- Được biết cơn bão bất ngờ này xuất hiện và hình thành cực nhanh, tốc độ di chuyển cũng khiến người ta ngạc nhiên nhìn trần trời. Trong một đêm liền từ ngoài khơi vùng biển quốc tế quét qua nhiều nước ở Đông Nam Á trước khi đi vào vùng biển Việt Nam.

- Theo thống kê, buổi tối ngày hôm qua đã có tới 543 chiếc tàu đánh cá đủ các kích cỡ bị cơn bão bất thường này cuốn trôi đi. Chiếc xa nhất thậm chí bị cuốn trôi đi vài ngàn kilomet. Các thành viên trên những chiếc thuyền này hiện nay đều trong tình trạng bị mất tích. Tất cả thuyền bè đều bị hư hỏng nặng không thể tiếp tục sử dụng.

- Đồng thời chính vào đêm qua, được biết lực lượng hải quân của Việt Nam trú đóng tại Trường Sa và Hoàng Sa cũng đều đồng loạt tham gia vào quá trình cứu hộ các nạn nhân bị bão cuốn. Trong quá trình này đã có không ít đồng chí vì vậy mà bị bão cuốn trôi. Hi sinh vì nhiệm vụ!

- Sáng nay, văn phòng thủ tướng chính phủ Việt Nam đã có công điện khẩn gửi tới tất cả các ban ngành lãnh đạo và tổ chức liên quan, công điện nội dung nêu rõ chỉ đạo phương hướng xử lý mới nhất các vấn đề phát sinh liên quan tới hai vụ việc trong ngày hôm qua.

- Trong công điện từng có một đoạn cho hay:

- Về hai sự kiện cấp đặc biệt diễn ra vào ngày 14 tháng 10 năm 2010, tức ngày hôm qua.

- 1, Văn phòng chính phủ gửi yêu cầu đề nghị các lực lượng bộ công an, bộ phận an ninh, ủy ban phòng chống lụt bão trung ương phải nhanh chóng điều tra và làm rõ nguyên nhân nguồn gốc gây ra cả hai sự kiện trên.

- 2, Các lực lượng y tế, lãnh đạo ban ngành chính quyền thành phố Hà Nội phải nhanh chóng bắt tay vào xử lý hậu quả, giúp đỡ người dân, nạn nhân và

người nhà cũng như các doanh nghiệp chịu thiệt hại ổn định lại cuộc sống, an tâm làm ăn công tác không để chịu bị ảnh hưởng.

- 3, Ban chỉ huy phòng chống lụt bão, bộ thủy sản, bộ quốc phòng phối hợp chặt chẽ với các cơ quan liên quan kiểm tra việc quản lý các phương tiện nghề cá. Đặc biệt là các phương tiện đánh bắt xa bờ còn đang ở trong lục địa trong thời gian gần nhất không được ra khơi. Phối hợp thông tin và hướng dẫn chủ các phương tiện triển khai các biện pháp phòng tránh, đề phòng đông, lốc xoáy cục bộ trong thời gian sắp tới.

- 4, Bộ du lịch, bộ giao thông vận tải và các ban ngành liên quan khác ứng với tình hình thực tế nhanh chóng bắt tay vào khắc phục hậu quả đồng thời đảm bảo tình hình xã hội ổn định đồng thời cập nhật lại thông tin mới nhất cho văn phòng chính phủ.

- 5, Nghiêm cấm các hành vi tung thông tin trái với sự thật, tung thông tin chưa được cho phép hoặc chưa được chứng nhận. Các hành động nghi ngờ âm thầm kích bác, chống phá xuất hiện trên các trang mạng xã hội, báo đài, truyền hình và radio. Các hình thức gây ảnh hưởng tới xã hội cùng tình hình yên ổn đều sẽ phải chịu trách nhiệm trước pháp luật.

- Trong đó Đài truyền hình Việt Nam là đơn vị duy nhất được công bố các thông tin liên quan cho người dân được biết!

- @^#@\$#%^&&*&&#^&

- Công điện khẩn gửi ngày 15 tháng 10 năm 2010. Thủ tướng chính phủ Nguyễn Tấn Dũng đã ký!

Móa! Ra về đại chiến trên biển kia cũng không phải là không gây thiệt hại gì mà!!!

Nguyễn Trọng Lăng nhìn vô số tàu thuyền tan tác thủng lỗ chỗ, có cái thậm chí chỉ còn lại đuôi thuyền mà trong lòng than thở không thôi.

Quả nhiên... dị thần xuất hiện ở đâu liền là gây ra tai họa ở đấy vậy~

Cậu chàng chính là tự như vậy nhận xét mà quên sự góp mặt của chính bản thân mình. Hoặc có lẽ là đang tự bản thân lẫn tránh đi.

Một bữa ăn sáng không toàn vẹn vậy!

...

Kết thúc chương 85.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Một ngày không nhiệm màu

Thời gian kéo dài tới 7h sáng...

- Rung rung rung... rung rung rung...~

- Ủ?

Tiếng điện thoại di động rung rung đánh thức sự chú ý của Nguyễn Trọng Lăng. Cậu chàng bởi vì vội nhanh tay rút điện thoại 1202 của mình ra nhìn.

Một tin nhắn mới!

“Hôm qua bờ hồ hình như xảy ra khủng bố. Trường mình ở gần, ngày hôm nay lớp mình các thầy cô cho nghỉ học nhé! Sau này khi nào có lịch học bù các mình sẽ thông báo lại sau.

Lớp trưởng!”

- Ngon! Vậy mà được nghỉ học~

- Có điều...

- Biết làm gì vào ngày nghỉ bây giờ???

Đầu vừa ngẩng lên, đối diện với ánh mắt của cậu chàng là một khuôn mặt xinh xắn trắng trẻo đang ngồi vừa ăn vừa xem tin tức thời sự trên ti vi của Arianna. Một vài hình ảnh gì gì đó không khỏi như mơ hiện ra trong tâm trí cậu chàng...

Cảnh 1:

“A a a! Thiếu gia người ăn hoa quả nào!”

Một cô hầu gái trong bộ đồ phấn hồng mát mẻ ở nhà, ngồi kê bên trên ghế sa lông dịu dàng đút táo cho cậu chàng ăn.

Nguyễn Trọng Lăng mũi hếch lên trời bốn lăm độ. Vẻ mặt kiêu vãn ngạo há mồm nuốt đánh ọt! Móa nó! Làm thiếu gia chính là nên như vậy~

Cảnh 2:

“Thiếu gia người cần người ta thân thể xoa bóp sao?”

Một cô hầu gái trên mình chỉ có duy nhất một chiếc tạp dề đang từ phía sau áp lên trên lưng cậu chàng. Còn bản thân cậu thì đang nằm úp sấp trên ghế sa lông dài cảm nhận hai thứ mềm mềm và to như trái bưởi kia không ngừng trượt lên trượt xuống! Không ngừng nhún nhảy!

Nó vậy mới linh hoạt làm sao~

Đời sống của một thiếu gia cũng chính là nên như vậy đây!!!

Cảnh 3:

“Thiếu gia người thật biến thái! Lại còn muốn người ta thay đổi áo lót cosplay cho ngài xem”

Một cô hầu gái trong bộ đồ người mèo sexy, ngoe nguẩy ngoe nguẩy chiếc đuôi giả tạo, hai mắt rung rung làm nũng trên nền đất. Còn cậu chàng vẻ mặt ngu ngơ cười, há miệng không khép lại được. Phía trước mặt là cô hầu gái không ngừng thay đổi các trang phục trong tủ quần áo cosplay.

Từ tiếp viên hàng không, y tá, cảnh sát, trang phục bé thơ trắng, váy của nhân vật hoạt hình nhật, sườn xám đứng kiểu nữ đế Boa Hancock, áo tắm đứng kiểu Nami, võ phục ninja của Hinata...vv

Móa! Văn nghệ lại có học thức thanh niên kiểu mới chính là như vậy!!!

Cảnh 4:

“Thiếu gia thật đáng ghét! Không thích ăn hoa quả lại chỉ thích ăn người ta~”

Một Arianna trần... tròng trọc nằm trườn mình trên ghế sa-lông. Hai mắt nhấp nhấp nháy. Vẻ mặt tràn đầy dụ hoặc~

Cậu chàng chính cời bay quần áo phi thân nhảy... nhảy lên...

AAAAA!!!!!! Hình ảnh ấy quá đẹp! Thiếu niên cứng không nên xem! Anh em không dám nghĩ tiếp nữa!!!

- Roạt!

Lau nước miếng một cái! Nguyễn Trọng Lăng thoáng cái liền thoát khỏi đám ước mơ hoang tưởng của mình. Nhìn Arianna vẫn yên lặng như cũ, ngây thơ như cũ vừa ăn vừa xem ti vi... Ngày này dù sao cũng phải tiếp tục qua không phải sao~ Thế nhưng ngày này nếu trôi qua theo kiểu biến thái như vậy...

Cũng quá kích thích đi điểm!

Nếu nhẹ nhàng hơn một tí hẳn là còn có thể suy xét làm ăn mà mà...

- Rung rung rung... rung rung rung...~

Đang lúc trong lòng tội ác cùng chính nghĩa lý trí kịch liệt tranh đấu. Điện thoại trên tay lại một lần nữa rung lên. Lần này liền là gọi điện thoại trực tiếp tới đây rồi.

- A lô! Sao thế cu?

Điện thoại biểu hiện là của tên Linh ba xu. Nghe nói hẳn ta dùng nguyên một sim chỉ chuyên gọi điện thoại và nhắn tin cho gái, sim còn lại cả tháng không dùng nổi một lần. Hôm nay mặt trời mọc ở đằng tây hay sao mà gọi điện cho cậu vậy nhỉ?

- Nô nô cái Sh**! Mày nhận được tin nhắn của em lớp trưởng chưa?

Điện thoại vừa mở bên kia liền vang lên giọng nói bức tức của cu cậu.

- Con lợn này! Nói năng từ tế đi!!!

- Tin nhắn vừa mới nhận được. Gọi tao có chuyện gì không?

Theo bản năng đứng dậy đi trở về phòng ngủ tránh cho ngôn ngữ trẻ trâu của hai đứa làm kinh sợ Arianna bạn nhỏ. Cậu chàng giọng điệu không chút

nào khách khí đáp thẳng lại.

- Aiiii~ Mày chưa đến trường đúng không?

- Ủ! Mày đến rồi à?

Nói nói với cái điệu cười hớn hở, vui vẻ trên nỗi đau của người khác!

- Cười cười cái con khi! Anh em đang rủ nhau hôm nay ra quán net làm mấy trận chứng mừng Hồ Gurom bị khủng bố đây này. Chú mày có đi hay không?

Đối phương cười mắng một tiếng rồi nói thẳng. Cái lý do cũng đúng là... thô bạo thật!

- Làm sao? Đồng người đi không?

Nhận được tin nhắn cho nghỉ học của cô bé lớp trưởng là cậu đã ngờ ngợ ra bọn khốn kiếp này sẽ có quyết định như vậy rồi. Đối với đám sinh viên năm nhất vừa mới vào học như bọn họ... Được thỏa thuê tụ tập nhau chơi điện tử ngoài quán mà không bị bố mẹ bắt quả tang luôn là mơ như thế đam mê~

- Đồng! Thằng nào lỡ may đến trường rồi là anh đây rủ đi tất. Còn có mỗi mày chưa đến lớp thôi đấy. Thế cuối cùng có đi hay không? Quyết nhanh nhanh đi cho nó gọn!

- @%^%#@#^#S%@#

Loáng thoáng loáng thoáng Lăng còn nghe thấy phía bên kia tiếng người cùng âm thanh xe cộ huyền ảo. Đoán chừng bọn này đều đã bắt đầu xuất phát trên đường rồi. Có khi sắp đi đến nơi mới nhớ tới cái mặt cậu cũng không biết chừng~

- Ấy đừng! Tao không có xe mà. Bọn mày tới đâu rồi? Thằng nào lái xe qua đây cho tao đi ké với~

Trong lòng bỗng dưng nhiệt huyết hẳn lên! Cũng lâu lắm rồi cậu không có đi theo đám anh em trong lớp chơi bời. A! Có câu nói rất hay. Xa rồi nhân dân liền không phải là tốt cán bộ lớp~ Những hoạt động được yêu thích như thế này... Cậu lại làm sao có thể vắng mặt được!!!

- Á dù! Đi ra bắt xe buýt đi cùng~ Bỏ tướng hay sao ai mà đón được. Địa điểm vẫn chỗ cũ nhé! Thế nhé! A ha ha...~ Anh chỉ báo một tiếng thế thôi. Chú đi hay không thì tùy~ Bye bye cùng!

- Đùng! Đội đã...

- Tút TUT TUT...~

- Móa!!!

Rất tốt! Và thế là tên khốn kiếp kia đã tắt tịt điện thoại. Mấy cái thằng trời đánh thánh đâm này!!!

Nghĩ nghĩ cậu chàng không khỏi bức mình vì hết cả đầu. Hiện tại chẳng lẽ lại nhờ thằng nào ngược đường đi lên đón cậu. Có vẻ như muốn cho đám lười trầy thây lại đang háo hức phi nhanh ra quán net cướp máy này quay ngược lại đón mình...

A ha ha! Có câu nói rất hay~ Chúng ta chính là còn không có thân thiết như vậy đấy!!!

Mà dù có thân sợ rằng đám bạn xấu này cũng còn lâu mới chịu đi đón cậu~

Có điều...

Anh ấy không phải là không có cách ăn thua!!!

...

10 phút sau...

- Brummm...~

Dưới tầng trệt khách sạn Hilton, một chiếc xe Mercedes Ben gầm gừ nổ máy đỗ lại.

- Cách!

- Ủ? Arianna này!

Đóng lại cửa xe! Vừa chui vào chỗ ngồi, Lăng vẻ mặt không khỏi ngượng ngùng lên tiếng.

- Sao vậy Lăng thiếu gia?

Ngồi bên phía tay lái Arianna về mặt nghỉ ngơi nhìn sang.

- Cũng không có gì! Chỉ là lát nữa có thể lái xe chậm một chút được không? Tôi... hơi có chút bệnh say xe~

Tuy rằng là chính bản thân mình nhờ cậy đối phương lái xe ô tô đưa đi tới quán net chơi game. Thế nhưng hề nhớ tới cái kiểu điên cuồng lái xe của cô nàng tối hôm qua. Luôn cảm giác hành động của cậu có gì đó sai sai, có gì đó quá thiếu sót suy nghĩ vậy!

- A! Hóa ra là như vậy phải không? Thảo nào hôm qua Lăng thiếu gia ngài lúc xuống xe về mặt lại trắng bệnh như vậy. Em còn tưởng là mình lái xe không tốt làm cho ngài không khỏe đây!

- Hôm nay nghe ngài nói như vậy em mừng lắm~

Nói nói Arianna lại cười thật tươi khi nhìn về phía cậu chàng.

"Vốn chính là cô lái xe quá điên mới khiến tôi nôn thốc nôn tháo thế đấy!" Nguyễn Trọng Lăng trong lòng âm thầm tự nhủ.

- Được rồi! Như vậy chúng ta hiện tại cần đi đâu nào?

Arianna về mặt hào hứng lên tiếng đặt câu hỏi.

- Tôi dốc Thọ lão đi! Đám bạn của tôi hay hẹn nhau chơi ở nơi đó~

Cậu chàng về mặt có chút khủng hoảng đáp lại.

- Tốt! Đi thôi nào!!!

- B Rùmmmmm!!!

- Vào!!!!!!

Xe ấy liền phóng đi như điên!

Via hè! Đèn đỏ! Công an giao thông! Chen ngang ô tô tải! Phi đầu qua xe máy! Đá nát hàng quán ven đường!!!

Nguyễn Trọng Lăng: "....."

Chưa bao giờ điên như hôm nay! Quả nhiên... nhờ Arianna lái xe là một quyết định sai lầm vậy~

...

Kết thúc chương 86.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Diệt Thần Sư bên trong quán net!

"Xe ta bon đi trên những dặm đường. Giữa làng quê ta băng qua bao suối dào, đồi nương. Mà xe ta bon ra chiến trường..."

Chào... Em cô gái Lam Hồng. Giữa tiếng bom gào đạn dội..."

- Móa! Nhạc của đài phát thanh hôm nay làm sao kì quá vậy~

Xe bon bon đi bạt mạng! Nguyễn Trọng Lăng cả người không ngừng lắc lư theo từng nhịp đảo bánh.

Phải công nhận là loài người năng lực thích ứng luôn vô cùng mạnh. Bằng chứng tiêu biểu cho điều đó hẳn là giống như cậu chàng vào lúc này. Chỉ sau hai ba lần thừa sống thiếu chết ngồi trên xe của Arianna lái, cậu liền bình văn tĩnh đi rồi. Dù rằng mặt mày vẫn luôn là xám ngắt như trước vậy!

Còn qua không nổi cửa ải tâm lý a~

Tuy rằng dù có tai nạn xảy ra cậu cũng nhất định sẽ không chết. Khả năng trong lòng luôn là kinh sợ chảy mồ hôi liên tục vậy!!!

- Rtttttt!!!!

Tiếng bánh xe ma sát gấp, cả chiếc xe con tấp vào lề đường nghe qua khét lẹt!

- Bạch!

- Ơe...~

Cửa xe mở vội! Cậu chàng giống như khi xưa hai tay chống mũi xe, cúi đầu nôn thốc nôn tháo một cái cho bớt chóng mặt. Dù sao thì cũng đến địa điểm đầu dốc rồi. Khoảng cách từ nơi này quốc bộ tới quán net cũng đã không còn xa. Quan trọng hơn là con đường tiếp theo nhỏ tí xíu với đầy hàng quán bài đặt ven đường. Nguyễn Trọng Lăng thật đúng là sợ Arianna lái xe vào trong đó cây lá một lượt... Nơi này ngày sau liền sẽ không còn hàng quán gì rồi! Như vậy thì tội cho mấy anh quán lý đô thị lắm~ Hết cả chỗ thu tiền bày quầy hàng!

- Lăng thiếu gia! Ngài không sao đấy chứ???

Arianna đầu từ bên trong ô tô thò ra. Vẫn là một vẻ mặt ân cần thăm hỏi như muôn năm cũ~ Tất nhiên là anh chàng cũng đã thói quen với kiểu nói chuyện của cô nàng này rồi!

- Tôi không sao! Có lẽ cô nên rời đi trước thì hơn.

- Trưa nay tôi không trở về đâu nhé. Buổi tối khả năng cũng như vậy!

Nôn qua một tí cả người cũng đỡ hẳn. Nguyễn Trọng Lăng không thể không tranh thủ thúc dục cô gái thật nhanh rời khỏi nơi này.

- Vậy... được rồi! Nếu có cần xin hãy gọi cho tôi sớm nhất có thể nhé, Lăng thiếu gia!

Cô ấy chính là ngoan như vậy đáp lại. Tiếp đó...

- Brùm... brummmmm.~

- Rtttttttt!!!!!!

Đạp mạnh chân ga! Chiếc xe ấy liền phi bon bon như bay!

Chưa đến một phút sau...

Ba chiếc xe cảnh sát cơ động cùng hai chiếc xe cảnh sát băng vùn vút qua trước mặt cậu!

Hú hồn! Ít nhất thì cậu đã không bị bọn họ coi là đồng lõa~ Giờ thì tốt nhất nên chuồn lẹ!

Kết quả, dưới con mắt kì quái của nhiều người, cậu ta liền lăm la lăm lét nhanh chân bỏ chạy một mạch!

Một lát sau...

- Quán net thân thương cuối cùng anh cũng đến được với mày~

Đứng nhìn nơi cửa ra vào quán internet quen thuộc mà Nguyễn Trọng Lăng không khỏi thảm than! Quá... con m* nó không dễ dàng vậy!

Cậu vì vậy không khỏi hai mắt rung rung cảm động bước vào. Khả năng...

- Tầng một hết máy!

Cả sảnh lớn tầng một hơn ba mươi đài máy tính trải khắp hai bên góc tường đều đã có người ngồi đầy~

Được rồi! Ngày hôm nay là thứ sáu, hẳn là đám học sinh bỏ học còn không quá nhiều đâu? Cậu trong lòng chính là như vậy an ủi khi bước chân lên tầng hai. Hơn nữa đám bạn của cậu cũng không có thấy tên nào ở dưới tầng một ngồi chơi cả. Đoán chừng tất cả đều ngồi ở bên trên chơi đi!

Bước bước bước, mới vừa lên tầng hai nhìn qua...

- Tầng hai...

- Cũng đã hết máy!!!

- Sh**! Ngày hôm nay đen đũ vậy trời!!!

Tầng thứ hai xếp thành hai dãy máy tính dựa lưng vào nhau. Tương tự là hơn ba mươi máy tính đều đã có người ngồi đầy! Một, hai, ba bốn, ... đủ tám tầng. Đám bạn xấu của cậu lúc này đều đang ngồi ở đây hết cả. Thậm chí chúng còn chia hai bên ngồi những vị trí đẹp sát nhau đoàng hoàng lắm chứ bộ. Nhìn qua liền biết khi bọn này đến tầng hai còn chưa có mấy người~

Cậu ấy vậy mà vẫn đến chậm một vài nhịp!

Không còn cách nào khác~ Nguyễn Trọng Lăng chỉ có thể vác ghế đi theo ngồi nhìn đám bạn chơi đùa rồi!

- Em ơi! Cho anh trai Sting đồ!

Trong lòng âm thầm đau buồn, cậu chàng quay người liền xuống nơi máy chủ dưới tầng một kiếm lấy chai nước ngọt uống tạm. Cũng không biết lúc nào mới quán này mới có máy trống để mà cậu ngồi!

- Cửa anh đây!

- Thank em!

Trâu chó cười một cái tự nhận là đẹp trai nhất với cô em trông quán xinh tươi, Lăng quay đầu không chút vẩn vương trèo lên trên tầng hai tìm kiếm đám bạn bè an ủi đi rồi! Cũng không thể cứ thế bỏ về không phải.

Trong các quán net mỗi một chiếc máy thường đều có kèm theo đầy đủ tai nghe. Và dù rất nhiều người đều chán ghét loại tai nghe số lượng hàng loạt, chất lượng không đảm bảo, thường cứng và gây đau tai không muốn đeo...

Có điều một khi đã tập trung chú ý vào game trên màn hình! Dù đeo tai nghe hay không! Thường thì ngay cả có người đến đứng sát sau lưng các game thủ của chúng ta cũng không nhận biết. Nhiều thanh niên kinh nghiệm chưa sâu bị bố mẹ bắt quả tang tại trận cũng là vì lý do này!

Hiển nhiên là đám bạn xấu của Lăng kinh nghiệm cũng chỉ là thường thường, hơn nữa vốn là một đám không có chút nào sợ hãi đề phòng ở trong lòng. Kết quả là khi Lăng tới sát bên một cậu bạn tên Quang ngồi xem hắn chơi game gần mười phút, hắn mới...

- A! Mày đã đến rồi à?

Rất tốt! Rất cường đại! Đám bạn này thật đúng là không quan tâm mình có đến hay không đây mà~

Nói tới kẻ cũng đúng! Trò mà đám bạn cậu thường chơi là trò đề chế. Trò này lại chỉ có thể đề tối đa 8 người chơi với nhau cùng một lúc. Hiện tại đám bạn của cậu ngồi trong phòng cũng là vừa đủ tám người. Dù cho hiện tại cậu có máy tính đề mà ngồi cũng liền không có xuất mà ngồi chơi~

Cũng không biết mấy tên khốn này vì làm sao đủ người rồi còn gọi cậu đến đây nữa~ Trong lòng cậu chàng vì vậy không khỏi thật buồn bực.

- Đến từ nãy giờ rồi lúc chú mới biết à?

Lăng không mấy vui vẻ đáp lại.

- Ủ! Thì tạo tạo không để ý. Đang bị thằng Tuấn Soái ca chém chết hết sạch đám lính mới xin đây này! Mà sao chú không kiếm máy ngồi đi!

- À đủ! Hết máy rồi à? Cho chết cái tội đến muộn! Không chịu theo sát bước chân của anh em kết cục nó mới thường bị thảm như thế đấy!

Tên khốn nạn này cứ như vậy cười cợt đáp lời. Ngôn ngữ ngược lại tương đối làm giận!

- Ừc! Tập trung mà đánh đi. Đám bên mày sắp thua rồi kia~

Thần nhiên tiếp tục xử lý nước ngọt trong cốc có đá mát lạnh. Lăng về mặt khinh khỉnh đáp trả. Tám cậu bạn chia làm hai bên 4 vs 4 đối đầu. Bên của cậu bạn tên Quang trước mặt này rõ ràng là đang bị đề lên đánh. Tên này cũng là bởi vì bị đánh cho nát tan cửa nhà phải chạy nạn khắp nơi nên mới có thời gian tán gẫu với cậu chàng!

Cái gọi là ít người liền ít việc cần làm chính là như vậy thôi! Nếu như người đông thế mạnh. Mỗi một người dân, mỗi một thằng lính, mỗi một công trình kiến trúc đều có việc cần làm cần điều khiển. Cậu ta có thể nhàn nhã như hiện tại tán gẫu với cậu mới là lạ!

- Đưa đây uống một phát xem nào!

- Cứ dúi dúi qua lại trước mặt anh thế thì ai mà chơi được!!!

Về mặt cười như chí phèo. Tay thì đưa nhanh đoạt phát đi cốc nước ngọt mà cậu đang cầm. Tên Quang này vậy mà còn rất thần nhiên phê bình, đồ lỗi ngược lại lên đầu cậu chàng. Giọng điệu nói... Cứ như đứng rồi ấy!

- Thôi đi! Bị đánh cho chạy té le ra mà còn làm bộ cái gì chíp bông~

Chai nước tuy không thể đòi lại. Bất ngược phê bình đối phương đúng là có thể làm một hai.

- Cách...!

Rất tốt! Có vẻ như thời cơ của cậu tới rồi. Vừa thấy có một cậu nhóc rời máy mà đi, Lăng cũng không có tiếp tục đi dây dưa với tên ngốc Quang này

nữa. Bước chân thoăn thoắt di chuyển tới nơi mà cậu nhóc vừa ngồi.

Quán internet hiện giờ toàn dùng tài khoản quản lý cũng như giữ khách. Khách hàng quen thuộc chỉ cần nạp một khoản tiền vào tài khoản đăng kí của mình ở quán liền có thể tự do bật mở máy ngồi chơi. Đám khách quen giống như Lăng và đám bạn tất nhiên đều có tài khoản riêng ở trong quán này. Vừa ngồi xuống máy mới cậu bởi vậy liền đăng nhập vào tài khoản để mở máy.

Rất nhanh! Màn hình hiển thị thật nhiều biểu tượng trò chơi liền hiện lên trước mặt rồi. Có điều...

Đám bạn vẫn đang miệt mài cùng nhau chiến đấu. Cậu ngược lại là lẻ loi không có người chơi cùng.

Hết cách! Vậy liền đăng nhập mấy cái game khác chơi tạm vậy.

Ánh mắt cậu lướt quanh. Một biểu tượng trò chơi quen thuộc thỉnh thoảng ló vào trong mắt cậu.

Ừ! Quyết định là mày rồi!!!

Liền là một lần ôn lại ngày xưa oai hùng kỉ niệm cũng được ~

Nhấp chuột! Giao diện game hiển thị đang tiến vào!!!

...

Kết thúc chương 87.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Sẽ không cứ như vậy đây~

- Này cu! Thế là cho anh luôn cả chai đây hả???

Tiếng nói của Quang từ bên kia vọng lại, Lăng ánh mắt lướt sang. Tên khốn kia chính đang giờ giờ cốc nước ngọt cướp được trên tay cậu khi nãy, cười đều nhìn về.

- Sh**! Uống hết đi~

- Lắm lời!

Khẽ lườm đối phương một cái. Tiếp đó cậu liền không thèm để ý cậu ta thêm nữa. Đánh lên tên tài khoản và mật khẩu. Trò chơi cũng đã tiến vào!

Trên màn hình xuất hiện một giao diện quen thuộc. Một bên là một bảng hình ảnh quảng cáo giới thiệu to tướng về game. Một bên kia là một dãy số thứ tự kênh xếp thành hàng ngang. Mỗi một kênh đều có thể chứa được một số lượng người chơi đồng thời nhất định. Nếu như trí nhớ của cậu không có sai lầm. Có một vài kênh còn trở thành kênh đặc biệt chuyên tụ tập lại đại đa số người chơi của một vài tỉnh, thành phố nào đó.

Dù sao chơi chơi, bạn bè nam nữ quen biết nhau qua mạng. Ai cũng có một chút gì đó mong muốn tương lai có thể offline gặp mặt ngoài đời thực. Chọn chơi ở những kênh có nhiều người sinh sống cùng tỉnh bởi vậy được khá nhiều người yêu thích lựa chọn. Tất nhiên đó chỉ là với đám chơi game lão thành mà thôi. Và có lẽ điều đó cũng chỉ thật sự thường xuyên xuất hiện ở trò chơi mà cậu đang lựa chọn bây giờ!

Nói tới đây liền không thể không nhắc tới một chút về trò chơi mà cậu vừa đăng nhập vào...

Thời gian trôi qua cũng thật mau! Ừ? Mà đối với một kẻ vốn dĩ là người trùng sinh từ tương lai trở về như cậu, thời gian tất nhiên là trôi qua mau rồi! Kí ức nó còn là nhiều như ruồi bâu ấy chứ! Những chuyện đã xảy ra vào ngay thời điểm này khi trước có vẻ như cũng đã từng là câu chuyện trong kí ức cả.

Được rồi! Nhắc về nội dung chính...

Câu chuyện bắt nguồn từ một mùa hè năm 2004, cái mùa mà cậu chàng mới vừa bước chân lên trường cấp hai chưa được bao lâu. Cậu bé trước đó còn là một học sinh giỏi tương đối chăm chỉ và ngoan ngoãn. (Móa! Học tiểu học còn có thể học căn bã đến mức nào! Bằng học sinh giỏi các năm phát nhiều nhan nhân vậy!!!).

Mà thôi! Chúng ta lại tiếp tục câu chuyện...

Lại nói tới khi đó ngày ngày trôi qua cậu chỉ biết cắp sách tới trường rồi cắp sách đi trở về. Ban đêm thậm chí cũng không bước chân ra khỏi nhà đi chơi nữa bước! (Hừm? Mà trước đó là học sinh tiểu học thì có thể đi ban đêm làm cái gì???)

Ặc! Nói tóm lại nhanh và gọn! Giống như bao nhiêu chàng trai khác rồi cũng tới lúc phải sa ngã một lần dù sớm hay muộn. Lãng năm đó rất hoa lệ liên sa ngã đi rồi~

Sa ngã trong đám trò chơi điện tử thời bấy giờ! Đồng tiền phát lon díp tét trong con lợn con của cậu cũng là từ khi đó liền một đi không bao giờ trở lại~ Nó đã bị tiêu hết ngay từ trước khi cậu kịp cho đi vào!

Thời bấy giờ vẫn không có nhiều trò chơi game đình đám hay nhiều thể loại game nhan nhản như hiện tại. Ít nhất thì đối với kẻ không có quá nhiều tiền, không có mấy kinh nghiệm chơi game như cậu chàng khi đó... Chơi trò Pikachu cũng có thể làm cho cậu chơi vui quên cả trời đất từ sáng tới tối đi rồi!

Cũng còn tốt! Giống như bao nhiêu cậu bạn khác từng sa ngã vào vòng vây điện tử, quá trình tiến tới thể giới game của cậu cũng là có người dẫn dắt mà hình thành! Một đám bạn xấu rủ đi chơi sau giờ đá bóng hay một ngày nào đó được nghỉ học không muốn về nhà. Và thế là chỉ sau một vài lần đi chơi qua qua. Cậu liền quang vinh trở thành một gã sát thủ tập sự trong trò Half Life bắn nhau cùng cấp độ tay mơ trong trò chơi để chế xây dựng thể lực!

Đi chết đi Pikachu và trò cầm súng bắn vịt gỏi! Anh đây chắc chắn là sẽ không một lòng một dạ với đám gà mờ chúng mày đây!!! Cậu đã từng chính là trâu như vậy suy nghĩ khi nhìn thấy chân trời mới Để chế cùng Half Life.

Tiếc là con người lòng tham luôn là vô đáy! Ngay sau một khoảng thời gian ngắn quen tay hay việc với hai trò chơi này. Nhờ cậy trí tò mò hun đúc và lòng ham học hỏi thúc giục, cậu rất nhanh liền chuyển đổi qua các thể loại chiến trường. Từ ban sơ Half Life, Để chế tiến đến gần MU với cả Võ lâm truyền kì, Con đường tơ lụa, Gunny thả bom các kiểu...

Và rồi cậu rất nhanh liền mê lên một món trò chơi khác đang hot lúc bấy giờ!

Trò Audition của Vtc Game!

Đó cũng là những cái tháng ngày mà quán quân chơi Au, người người có tài khoản Au. Tí vì suốt ngày giới thiệu game Au! Và còn lý do gì nữa để các bạn trẻ chúng ta khi đó không chơi Au???

Lúc ấy đi ra quán net mà không nhìn thấy thằng nào chơi Au liền như là có chuyện lạ vậy! Tất nhiên, là một người luôn luôn truy đuổi nhịp thở của thời đại, cậu cũng lại một lần nữa bị mấy thằng bạn rủ rê nhảy ra cuộc chơi đến cùng~

Nghe nhạc, mua sắm quần áo và bốc phét tán gái... Đó là những gì cậu còn nhớ cho tới bây giờ!

Hiện tại lại một lần nữa trong lúc đợi chờ không người chơi cùng. Trong cái thời điểm Gunny, Đột kích, Fifa không lắm hứng thú vì tài khoản ít chơi nên quá cùi! Cậu không thể không nhớ lại nhân vật đã từng được cho là bánh bao, “tiểu vip” trong Au thế hệ 1 này của mình. Rất là tiện tay liền ấn mở nó ra đăng nhập vào một lần.

Kết quả cũng rất lạ quan! Tài khoản của cậu vậy mà vẫn còn có thể sử dụng được. Dù rằng đa số tài khoản và mật khẩu của tất cả các trò chơi cũng như gmail cùng facebook cậu đều xài chung một kiểu. Nó có thể quên mất mới là lạ!!!

Chọn kênh! Nhấp nhấp chuột! Giao diện theo thói quen rất nhanh chuyển về nơi trung tâm chính, nơi biểu thị số thứ tự và tên các phòng nhảy. Hay nói đúng hơn là các phòng nói chuyện tán phét, chơi game, nghe nhạc. Lãng ánh mắt lúc này ngược lại trước tiên quan sát về bề ngoài nhân vật của mình qua khung hình bên phía tay phải màn hình.

Nam giới! (Dĩ nhiên rồi~)

Da trắng! (Mau da cơ bản)

Một mái tóc màu bạch kim buộc túm nhìn khá là trâu chó điệu đà. Trông như kiểu hot boy hàn quốc vậy. Đó cũng là một loại kiểu dáng tóc được cho là vip hàng loạt, có vô số người tiểu tiền mua để dùng. Tuy rằng nó khá phổ thông và giá rẻ thế nhưng chỉ cần chọn nó làm kiểu tóc liền có thể để bất kì người chơi quen thuộc nào trong trò chơi này đều biết rằng bạn là một tay chơi có nạp tiền!

Cái này rất quan trọng trong trò chơi này a! Nó quả thật giống như là trang bị hoàng kim ít nhất cần phải có trước khi đi đánh boss vậy. Đây là yêu cầu cơ bản! Không có mấy món đồ này hoặc trang bị mạnh mẽ đắt tiền hơn liền là mém thằng nào chịu tổ đội cho bạn đi chơi cùng~

Và quan trọng nhất là nhìn nó cũng không đến nỗi tệ. Lại dễ phối hợp với các trang phục quần áo khác! Hẳn đây cũng là một loại lý do nếu không nó cũng sẽ không có nhiều người sử dụng đến vậy~

Tất nhiên nhân vật chính của chúng ta sẽ không chỉ đơn giản là chọn chọn kiểu tóc cần nạp tiền để lấy le không thôi. Trang bị hoàng kim của anh ấy không chỉ có một cái!

Chỉ thấy trên thân người nhân vật game đang mặc một chiếc áo phong trắng. Mặt trước có in hình cái neo tàu thuyền màu đỏ. Nhìn chiếc áo ấy vẫn tương đối phá cách với đám vết rách rất tượng hình hai bên bờ vai. Bên dưới chân liền là một chiếc quần bò bó sát màu đen, ngắn và tinh xảo. Chân đi tông màu đỏ. Cả quần áo lẫn dép tông bên dưới cộng thêm kiểu tóc trên đầu đều là hàng xài đắt tiền. (So với hàng dùng tiền ảo trong game đẹp và phong cách hơn. Thật giống như hàng trang bị hoàng kim vẫn là hơn đám đồ xanh lam tâng mặt miễn phí hoặc nhiệm vụ gửi tặng!).

Nhân vật trong tài khoản này của cậu chỉ có một câu có thể hình dung. Đó chính là đẹp trai thuộc hàng tiểu vip. Túc tiền ít nhưng anh ấy vẫn là có tiêu tiền~

Thế là đã đủ để vác nó đi chơi rồi!!!

Dù sao xã hội hiện tại người đời vẫn thường có thói quen xem mặt. Ngay cả chơi game các trò khác cũng đều là xem đồ, xem trang bị đeo trên người của ai trâu bò lợi hại hơn. Đòi đến trò chơi này liền là so đo quần áo xài tiền nhiều ít? Phá cách hay không? Yêu cầu lạ và đẹp bao nhiêu các kiểu liền cũng chẳng có gì lạ kì. Nếu là Nguyễn Trọng Lăng khi mới trùng sinh trở về còn có thể có một chút hưng phấn. Thế nhưng hiện tại đổi thành Nguyễn Trọng Lăng vào lúc này liền đã không đáng kể gì.

Chuyện đùa! Tối hôm qua anh còn offline trực tiếp gặp mặt Bụt đây này! Máy cái thứ đồ ảo ở đây quá chuyện nhỏ như con thỏ. Không đáng ía kích thích!!!

Có điều cũng không thể vì ngại là tỷ phú liền yêu thích giả dạng ăn mày đi chơi khắp nơi đi. Cậu vẫn không có yêu trêu chọc người khác đến vậy! Đánh mặt nhau, chơi bất ngờ thành công tuy rằng rất sướng rất thoải mái. Thế nhưng trước lúc đó phải nhận lấy khó chịu hằn là cũng không ít đi đâu. Định luật năng lượng bảo toàn ví dụ hằn chính là như vậy đây! Có đồ đạc không xài, không sử dụng chẳng khác gì tự mình khiến mình không thoải mái rồi?

Tóm lại nhân vật trên người có đầy đủ chiến y mũ mào như hiện tại. Cậu chàng rất tự tin liền có thể thực hiện kế hoạch vui chơi của mình!

Tiện tay liền chọn lấy một phòng nhảy kha khá người. Quan trọng là trong đó thấy qua chỉ toàn là nữ~

Hừm! Giết thời gian cũng chỉ có thể tìm tìm tán gái chứ còn biết làm sao?

Nhân vật thoát cái đã vào trong phòng!

Giao diện lúc này đã biến thành một sân khấu qua một góc nhìn nghiêng 20, 30 độ. Phía bên trong có một vòng tròn đang sáng lên cùng năm nhân vật đã đứng dàn đều ở năm vị trí vòng tròn sáng vốn có còn lại. Nhân vật của cậu vừa hiện thân trong phòng. Vòng tròn sáng trống rỗng duy nhất còn dư lại tức là có thêm một người nữa xuất hiện che mất. Rất tốt! Phòng đã đủ sáu người. Năm nữ một nam~

Một khởi đầu cũng không đến nỗi tồi!

Tất cả mọi người đều đã bấm nút sẵn sàng!

Một ván nhảy ngay lập tức bắt nhịp! Màn hình chuyển cảnh. Rất nhanh liền đã là nhân vật xếp dàn hàng trên sân khấu ảo. Năm người xếp thành một hàng ngang và một người đứng hàng bên trên nơi chính giữa. Một kiểu nhảy thông thường. Nhịp điệu bài hát nghe bên tai quen quen. Ánh mắt Lăng đảo qua tên bài hát phía cuối màn hình bên trái.

Apologize của Enrique Iglesias! Một bản nhạc tốc độ mới hơn 120. Thứ tốc độ để tính toán thời gian bấm đủ số mũi tên hoàn thành một động tác nhảy trong trò chơi. Tốc độ này so với bài hát tốc độ cao nhất thời điểm này 188 còn kém cạnh nhiều lắm. Coi như khởi động làm quen lại game sau bao năm không chơi lại cũng không là vấn đề.

Nhạc nổi lên! Giữa màn hình như trước hiện ra một cột ngang với một hình tròn có biểu thị hướng mũi tên, một thanh biểu thị con chuột cùng nhịp điệu ngắn nhỏ ngay phía trên. Chỉ cần chọn bấm đúng theo chiều mũi tên ghi dưới cột ngang, đợi đến khi con trỏ chuột trong thanh nhịp điệu nhỏ ở trên chạy tới đúng vị trí liền ấn xác định là được. Không quá theo đuổi thắng thua~ Cách chơi bởi đơn giản liền không nói tới ở đây.

Nhàm chán bấm bấm đánh đánh bàn phím. Một sự việc khác rất nhanh thu hút sự chú ý của cậu chàng. Cũng chính là vì có những chuyện như thế này tạo thành nguyên nhân chủ yếu cậu chọn lối trò chơi đã cũ này mang ra để giết thời gian vậy.

Chỉ thấy trên màn hình dòng chat (nói chuyện) trong phòng, một dòng chữ rất có tính hình tượng xuất hiện...

PeVy202: Nhưng mà em yêu anh ấy chị ạ!

Nguyễn Trọng Lăng: « »

- Móa! Đây là tình huống như thế nào?

Bản tính hóng hớt làm cậu chàng vừa thấy qua qua nội dung chat liền liếc ngang liếc dọc. Chỉ thấy cô nàng nhân vật PeVy202 vừa mới đăng tin chính là một trong hai nhân vật đang đứng im không nhảy. Cũng chính là cái dạng chỉ ngồi nghe nhạc, không làm bất cứ việc gì ngoài đánh chữ nói chuyện phiếm trong game.

Một nhân vật nữ có mái tóc màu bạch kim xoắn xoắn điệu đà. Trên thân là một bộ áo vest màu hồng phấn. Bên dưới là chiếc váy ngắn trắng ngang hông. Và tất nhiên đã là nhân vật game thì sợ gì không thể khoe đùi. Chiếc đùi của em ấy thậm chí còn được bao phủ thêm một vớ chân trắng trần đầy sexy nữa. Dưới chân đi một đôi guốc cao không tưởng. Ngoài đời nếu có chắc phải tới mười mười lăm phân là ít vậy!

PeVy202: Thế nhưng anh ấy đã cho em thấy...

PeVy202: Em buồn lắm!

- Địch! Có thể không nói lấp lửng như vậy được không em???

Lăng vò đầu! Rất là không nói gì đối với trình độ nói chuyện của cô nàng PeVy202 này. Trong game cũng có hệ thống nói chuyện riêng không cho người ngoài biết. Thế nhưng nếu cô em đã dám công khai ra như vậy... Có thể xin người công khai rõ ràng mình bạch hơn một chút được không??? Quá là làm khó chí tướng tượng của các anh em đây rồi!

Nhungvisaocodon: Rồi sao em?

Một người khác đột nhiên đánh chữ lên tiếng. Lăng rất nhanh nhận ra đây chính là cô nàng còn lại đồng thời cùng với em PeVy202 kia đứng im không chơi. Có vẻ như là hai người bọn họ chính đang nói chuyện với nhau. Cô nàng có cái tên kì kì lại dài dài này trang phục ngược lại là đơn giản hơn nhiều.

Một mái tóc dài có duy băng trắng buộc vắt ngang đỉnh đầu. Trên người là một chiếc áo thun thể thao cổ động viên xê lệch màu nâu có in số. Váy liền cũng là dạng váy ngắn màu nâu sọc kẻ. Nhìn nhìn rõ là đồng phục đi kèm với kiểu áo bên trên. Chân đi một đôi giày thể thao đồ cơ bản màu trắng. Nói chung là một thân quần áo đầu tóc đều có thể mua được bằng tiền ảo trong game. Quy đổi ra ngôn ngữ game hẳn là trang bị màu xanh lam làm nhiệm vụ xong được tặng miễn phí vậy. Hàng thông thường ko phải hàng vip!!!

Hàng này nếu như không phải là đồ con gái đa số đều dễ nhìn lẫn lộn tất nhiên rất tệ hại! Ủ! Tất nhiên còn tồn tại trường hợp khác là người ta thích ăn mặc giản dị, trong tủ đồ ngược lại là chứa một đồng hàng xịn đắt tiền chỉ chờ đứa nào dám chê bai này nọ liền lôi ra đánh trả ngay. Nói tóm lại thời buổi này bên ngoài xã hội rất loạn! Rất khó mà tin tưởng được vào tình yêu trên đời nữa rồi~ Nhìn nhìn vậy thôi chứ không đao thật thương thật đánh nhau liền không biết đẳng nào mà lẫn đấy!!!

Có điều hiện tại cũng rất tốt! Vấn đề quần áo không phải là vấn đề then chốt chúng ta cần quan tâm. Cái chính ở đây là chính chủ đã tập hợp đầy đủ. Hỏi và trả lời quy trình lập tức đã bắt đầu~

PeVy202: Lần đầu tiên em gặp mặt anh ấy là ở of Fam! Lần đấy chị không có đi.

Ủ? Cái này hẳn là em gái này đã gặp mặt thằng khốn nạn không biết tên kia qua buổi gặp mặt giao lưu bên ngoài của một công hội nào đó trong game? Ba người này hẳn là cùng trong một công hội! Lăng thánh phán Conan Doyle!

PeVy202: chính anh ấy cả buổi cứ bám riết lấy em.

PeVy202: Em còn nói đùa anh ấy đang theo đuổi em phải không cơ?

PeVy202: Anh ấy nghe thế liền bảo là có!

- Sh**! Bé này sao ngây thơ dữ vậy người! Em là đang giả bộ nai tơ hay làm sao??? Nó bảo nó là thánh thì em cũng tin à???

- Hức! Nếu là anh nói thì còn tạm tạm~

Lăng rất không hài lòng về độ nhanh nhạy của giới trẻ thời nay! BCS giá cả chính bởi vì thế nên mới vẫn luôn cao cao không chịu hạ xuống đấy!!!

Nhungvisaocodon: Nó nói như vậy thật à?

Đối diện câu hỏi rất thẳng. Có điều...

- Anh thích!

Lăng lần này cảm giác quả thực vô cùng hài lòng. Tên này vốn chính là muốn phanh phui hết toẹt mọi chuyện ra như thế đấy! Khắc khắc khắc...~ Nhanh nhanh kể hết mọi chuyện đi bé ơi! Để bọn anh đây nghe xong còn vui vẻ vỗ tay nào!!!

PeVy202: Vâng! Anh ấy thật nói như vậy đấy!

PeVy202: Em thề với chị luôn. Nếu nói sai em liền không bằng con cún con~

- Trí thông minh của các em chính là không bằng con cún con!!!

Lăng tiện tiện cười đều~

Nhungvisaocodon: Nó còn nói gì nữa không em?

Đối diện vẫn là như vậy một câu bắn đích chính xác. Lăng quả thật là càng ngày càng hợp mắt cô em này rồi.

PeVy202: Chúng em trao đổi số điện thoại cùng với facebook. Sau đấy hôm nào cũng nhắn tin nói chuyện với nhau.

PeVy202: Có mấy lần anh ấy còn tới qua đón em đi chơi~

- Móa! Thế này thì hòng? Sẽ không là khách sạn cũng đi tham quan qua rồi đi???

Lăng hiếm thấy ưu thương suy ngẫm. Thế hệ trẻ vì sao lại sốc nổi như vậy!!!

Nhungvisaocodon: hai người tiến triển tới bước nào rồi?

Lại là một nhát bắn trúng tim đen. Đây quả thực chính là điều tất cả mọi người đều đang mong mỏi.

Lăng ánh mắt nhìn qua. Tốt thôi! Phòng có sáu người hiện tại cả sáu người đều đứng im de hất cả lại đợi nghe em nó kể nốt chuyện. Nhạc để nhảy thể nhưng vẫn còn chưa có hết đây này! Cậu chàng rất là... Phê bình kín đáo ba người bạn nữ còn lại.

- Cái quái gì đấy! Bạn thân đây nghĩ nhảy đứng im ngay từ đầu thì cũng thôi đi. Ba vị này giữa chừng đột nhiên ngừng lại hẳn như vậy chẳng phải là đang nói rõ cho hai người kia biết là chuyện bọn họ đang nói mọi người tất cả đều đang chăm chú lắng nghe hay sao??

- Nghe lén chuyện của người khác mà cũng không có tí chuyên nghiệp nào cả!

Quả nhiên, hậu quả thoáng cái liền tới luôn...

Nhungvisaocodon: em gửi tin nói chuyện riêng cho chị!

PeVy202: Vâng ạ!

- Tốt! Cuộc chơi chính là vào lúc này liền kết thúc luôn rồi~

Lăng buồn 5s. Tiếp theo sau đó cả một phút còn lại của bài hát, trên màn hình giao diện nói chuyện đều không có lấy thêm một câu nói nào. Hiển nhiên... hai người kia hiện tại đều đã chuyển sang chế độ noi chuyện riêng. Thật là...

Khiến người ta mất cả hứng!!!

Và còn khiến người ta mất hứng hơn nữa chuyện tiếp theo xảy ra. Vừa mới kết thúc bài hát trở lại sảnh chờ trong phòng nhảy. Nhân vật của cậu chàng và ba cô nàng không liên quan khác ngay lập tức bị chủ phòng- nhân vật Nhungvisaocodon kia đuổi ra khỏi phòng cùng một loạt không chút thương tiếc!!!

Thế là hết đời đứng ngoài nghe trộm xem trò vui nhé!

Lăng cũng vì vậy oán trách ba cô nàng kia mãi không thôi! Quả nhiên là như thần đối thủ cũng không tệ hại bằng có một đám như heo đồng đội! Và cũng chính là kết quả như thế dẫn đến...

Cậu liền tự mình mở lấy một phòng! Như vậy sau đó liền không ai có thể đuổi cậu ra ngoài cả. Có cũng chỉ là cậu đuổi người ta ra ngoài mà thôi...

“Lách tách lách tách lách tách...~”

Viết xong tên phòng. Nhấp nhấp chuột xác nhận! Cuối cùng công việc cần làm lúc này liền là chọn bài nhạc và đợi người mắc câu.

Cậu cứ như thế liền ngồi chờ, ngồi chờ cho đến khi...

Các cô gái mới sa lầy!!!

...

Kết thúc chương 88.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Chuyện cần phải xử lý!

Thời gian rất nhanh liền kéo đến giữa trưa, ngay lúc cậu chàng còn đang hăng say đùa nghịch. Một cánh tay bất thành linh đặt lên vai cậu chàng!

- Lớn tồng ngồng thế này rồi mà vẫn còn chơi cái trò trẻ con này à?

Giọng nói chế giễu vang lên ngay sát bên tai.

- Ủ? Chúng mày làm sao rồi???

Vừa quay đầu lại. Đứng đằng sau lưng cậu chàng lúc này chính tụ tập đủ cả mấy thằng bạn đang đứng xem.

- Còn làm sao nữa! Đi ăn cơm trưa đã chứ còn làm sao? Đừng bảo với tao là mày định ngồi chơi xuyên trưa không ăn gì đấy nhé!

Cậu chàng đang khoác tay lên vai Lăng cười đều đáp.

- À! Đợi tý! Anh xong ngay đây!!!

Nói tới mới nhớ. Nhắc tới ăn bụng cậu liền cũng đang sôi sùng sục lên rồi. Và thế là không để đám bạn xấu chờ lâu, cậu chàng một pha Alt+F4 liền thoát ngay ra khỏi game. Tiếp theo đó nhấp nhấp đăng xuất tài khoản dùng máy. Lôi ghế đứng dậy!

- Đi! Đi ăn thôi nào!

Ngược lại là thúc giục đám bạn đi nhanh kiếm lấy bữa trưa đây rồi!

...

Một lát sau...

Theo như thường lệ, cả đám rủ nhau vào quán bún chả gần đó làm một bữa nhanh, gọn, nhẹ! Vừa ăn mấy tên này còn luôn mồm nói về buổi sáng chơi game như thế nào như thế nào. Bởi vì cả buổi đều hành động riêng bên ngoài, Lăng đúng là không biết nên nói thêm gì đó. Đầu óc cũng bởi vì chơi game cả buổi còn có chút lảng lảng chưa thói quen đây! Tâm thần không quá tập trung ăn bữa trưa.

- À phải rồi! Tí nữa tao có việc bận phải đi về. Để thằng Lăng thế vào đánh thay tao nhé!

Lên tiếng chính là tên Lộc phó bí thư lớp. Lúc nói chuyện về mặt còn làm ra vẻ anh đây rất chăm sóc chú mày đấy, vỗ vỗ vai cậu chàng thăm thía truyền đạt.

- Làm sao? Đã đi chơi thì cứ thoải mái chơi đi! Thằng Lăng nó cũng có phải không có gì chơi đâu. Muốn tắt cả chín đĩa chơi cùng nhau cùng lắm buổi chiều chuyển sang chơi Half Life hay đột kích gì gì là được rồi. Chú không phải vì thế mà nhường đâu nhé!

Đáp lại câu nói của Lộc chính là tên Tuấn Đại Gia thường hay chở hân đi chơi lúc bình thường. Thái độ có vẻ như không hài lòng cho lắm. Kê trong cuộc như Lăng ngược lại là đứng đưng như không. Vẫn tiếp tục im lặng ăn bữa trưa không cả nói lấy một lời. Mấy cái tên này nếu không phải thực sự có việc cần rồi đi thì còn lâu mới có cái gọi là nhường xuất chơi. Cậu đã quá rõ ràng mấy thằng cha này rồi. Quà nhiên...

- A nâu nâu nâu nâu! Buổi chiều em yêu nó gọi anh rồi~

- Hôm nay không tiếp tục đi chơi với các chú mày được. Bọn mi cứ tiếp tục chơi đi thôi. Chiều tao phải về kéo bé nó mong~

Lộc cười mỉa đáp lại. Vừa nói vừa đá đá lông mi trên chọc!

- Nói tóm lại là gái gọi chứ gì! Đúng là cái đồ trọng sắc khinh bạn. Gái nó mới gọi một tiếng mà đã ton ton chạy đi theo nó ngay rồi~

Ngồi một bên, tên Linh ba xu như thường lệ đá đều.

- Thì chả thế lại không à! Không đi với gái chẳng lẽ nó lại đi với mày! Lộc nó lại cũng không phải là gay~

Đốp chất lại ngay chính là cậu bạn tên Dân ngồi bên cạnh.

- Thôi thôi thôi! Chúng mày làm gì mà cứ như là muốn chém nhau luôn tới nơi thế. Đánh nhau cả buổi sáng trong game giờ còn chưa chán à?

- Ăn nhanh cho xong đề. Còn chuyện thằng Lộc nó muốn đi thì để cho nó đi đi. Có cái gì đâu mà nói nhiều~

Tuấn Soái Ca rất ra vẻ đàn anh dẫn dắt cả đám

- Moe! Biết rồi đại ca! Chỉ có mỗi anh là nói đúng nhất nhất!!!!

Tên Quang ngồi ngay kế bên Lăng cũng không chịu kém cạnh, ton hót thêm vào lấy một lời.

Có điều liền là không có ai lại phản ứng hân! Thằng này quá bựa. Lại còn là dạng âm thầm bựa. Tiếp lời của nó sau này nhất định sẽ bị nó làm tức chết~ Bữa ăn trên bàn liền vì vậy đi vào vài phút ngắn im lặng không ai nói chuyện. Cho đến khi...

- Nói tới bạn gái. Chuyện của chú Lăng dạo này sao rồi?

Quang hiển nhiên không quá hài lòng với việc mình bị mọi người bỏ dưng bỏ, bị xa lánh không ai để ý. Họng sùng lập tức nhắm ngay vào thằng bạn bên cạnh đang ngồi im ăn bữa trưa từ đầu đến giờ. Chủ đề chọn lựa nhìn qua cũng tương đối là nóng hót.

- Làm sao là làm sao?

Lăng hai mắt khê lờm hân lấy một cái, hỏi ngược lại thằng thừng.

- Lại còn làm sao nữa!!!

- Đâu má! Chuyện em nước ngoài của chú ra sao rồi??? Cả cái trường của chúng ta giờ chỉ có mỗi chú là nổi tiếng nhất thôi đấy. Đám bạn cùng phòng kí túc xá của tao dạo này lúc nào cũng nhắc tới tên của chú trên miệng.

- Ủ! Tất nhiên chủ yếu là chửi chú số Sh** chó. Chó ngáp phải ruồi các kiểu~ Ha hã...~

Về mặt cậu ta thế nhưng rất vui vẻ khi nói ra những chuyện không ra gì như vậy! Lãng còn chưa kịp suy nghĩ xem mình nên phản ứng như thế nào, câu chuyện đã bị bọn khốn nạn này dẫn đi theo một phương hướng hoàn toàn khác~

- Mà tao nói thật Lãng ông đừng giận nhé!

Linh Ba Xu về mặt hiếm khi xuất hiện vẻ nghiêm túc. Cả đám tốc độ ăn không khỏi ngưng lại, muốn chờ xem nó có thể phát biểu cái quái gì?

- Cứ nói đi! Không hợp tao coi như chưa nghe qua là được~

Muốn ăn bữa trưa cũng không xong! Cậu chàng uể oải đáp lại.

- Cái em Erica của chú ấy! Anh thấy em nó cứ giả giả kiểu nào ấy. Không biết mày với em nó quen nhau kiểu gì chứ... Cẩn thận kéo làm hiệp sĩ chuyên đồ võ cũng không chừng!

Đối phương như thật đáp lại.

- Móa! Xinh như em ấy mà đồng ý thì làm đồ võ anh cũng nhận!!!

Tuấn Đại Gia lập tức vỗ bàn. Cầm phần chen ngang!

- Địch! Tao còn chưa nói xong cơ mà~

Linh giận dữ phản bác!

- Thôi thôi thôi~ Đừng nghe thằng Linh nó nói chuyện làm gì. Nghe chỉ phí lời~

Tên Dân ngồi bên cạnh đồ thêm dầu vào lửa. Sáng nay hắn từng bị tên Linh đuổi đánh chạy khắp bản đồ. Lúc này nhìn đối phương đặc biệt không vừa mắt~

- M*! Tao có nói chuyện với chúng mày đâu!!!

Linh buồn bực hỏi ngược lại.

- Được rồi! Tất cả im đi nghe nó nói xem nào. Thằng này nhìn ngu ngu thế nhưng nói chuyện hài vui ra phết đấy!

Lộc ngồi nhìn nhìn thèm, lại phát biểu lấy một câu kích đều!

- Ai!!! Máy cái thằng chết tiệt này~

- Nói chung anh chỉ muốn khuyên thật chú Lãng một câu. Nếu là em Trần Linh thì chú còn giữ được lâu dài. Chứ em Erica đấy chú không chơi được với em đâu. Cứ tính toán sớm đi kéo ngày sau lại bực~

Linh ra vẻ bản thân kinh nghiệm phong phú lắm, rất là tế nhị nói ngắn gọn. Ủ? Có vẻ như điều lão muốn nói hẳn chính là những chuyện này rồi? Hẳn là như vậy đi???

- Có gì đâu mà cứ phải xoắn xuýt những chuyện này nhở! Em Erica ấy lơ mơ khó giữ vậy cứ đặt tại hàng người yêu là được. Có phải là bất chúng mày lấy nhau luôn đâu mà bày đặt suy với nghĩ lâu dài~

- Làm như thằng Lãng nó người tử tế lắm ấy không bằng!!!

Quang rất là khinh bỉ cả đám, chốt một câu phát biểu thẳng thắn cái nhìn.

- Địch! Ai bảo tao không phải là người tử tế rồi~

- Nghe sao như là mày đang chửi xéo tao vậy???

Lãng không vui quét mắt sang đe dọa.

- Á! Em nhầm! Em nhầm!

- Anh Lãng nhà ta cứ gọi là từ té nhất trên đời~

Tên bạ này cứ như vậy làm ra về mặt ton hót nịnh bợ đáp lại.

Ôi! Một đám bạn xấu~

Thật đúng là một với đám này!!!

Lãng tiếp tục lặng im không nói chuyện. Chủ đề giao lưu cũng rất nhanh liền chuyển hướng sang chuyện khác. Hoặc có lẽ nếu không phải chuyện vừa rồi có một vài nhân tố người nước ngoài vân vân lẫn lộn ở bên trong kích thích, đám này liền chắc chắn không thêm quan tâm gì đâu~

Có điều chuyện về Erica cùng Vũ Trần Linh? Có lẽ cũng đã đến lúc cậu cần bắt tay vào tự xử lý rồi. Thời gian cứ để lâu cũng không tốt không phải?

Hừm? Sáng mai là thứ bảy. Tổ chức đội tình nguyện mà cậu và Vũ Trần Linh đồng thời tham gia, ngày mai có tổ chức một buổi tập thể đi tìm nhà trọ làm thành hồ sơ. Giúp đỡ cho các sinh viên mới còn chưa tìm được phòng trọ như ý. Trước khi trùng sinh tất nhiên những chuyện như thế này cậu đều đã làm qua không ít lần. Nếu như nhớ không lầm liền là mọi người chia thành từng cặp hai người đi chung tìm nhà cho đỡ tè nhạt.

Nhìn qua ngày mai là một cơ hội hiếm có để mà làm lành với cô gái nhỏ. Tin rằng đứng nói chuyện ngay trước mặt nhiều người như vậy cô ấy cũng sẽ không quá bợ đi mình. Ủ? Cứ quyết định như vậy! Lãng trong lòng dần ra quyết tâm...

Bữa cơm trưa rất nhanh liền trôi qua rồi~

Tất cả đám thanh niên chúng ta lại một lần nữa chui trở về quán net. Chơi... Xuyên cả ngày luôn!!! Chuyện vẫn thường thấy trong cuộc đời sinh viên~

...

Trở lại quán game, bởi vì cậu bạn tên Lộc kia lúc ăn cơm đã tuyên bố trước buổi chiều 2h liền quay về vui vẻ với "gà nhà". Đám bạn trẻ vì vậy liền khoái trá quyết định lập mạng chơi Half Life để tiễn đưa anh ấy một đoạn đường đi tốt. Tất nhiên lý do chủ yếu hơn là để chín người bọn họ có thể cùng chơi chung một lúc.

Đối với ý kiến như vậy, tất nhiên là mọi người vui vẻ thực hành.

Nguyễn Trọng Lãng hiện tại cuối cùng cũng coi như là có đồng đội. Không còn phải một mình lang thang vất vưởng chơi một mình như buổi sáng.

Half Life, một trò chơi quá phổ biến với đám học sinh, sinh viên từ quê lên Hà Nội như bọn cậu. Một trò game bắn nhau chia thành hai phe đối kháng. Bản đồ Italia với công vòng, chợ trời, nhà con tim, đài quan sát, cửa sau, nhà hoa...vv Vô số tên gọi quen thuộc mà đa số tay game thủ, hề biết chơi game ở tuổi bọn cậu đều nghe nhiều nên thuộc!

Mà dù cho có là không quen gì đi nữa. Chỉ cần biết đánh đánh số mua súng rồi vác đi. Gặp mặt đối thủ liền dí liền chuột trái, hướng tâm bắn của súng mà nã đạn thẳng tới đối phương chết toi là được rồi.

Cũng không có cái quái gì khó chơi cả. Đối với đám chơi game quen như Lãng và mấy cậu bạn liền càng là xe nhẹ đường quen. Mấy tay tinh tướng, tự nhận kĩ thuật cao thậm chí còn đang mần mê ở bên ngoài giao diện, chọn chọn chỉnh chỉnh tâm ngắm bắn to nhỏ. Chỉnh sửa các nút tắt động tác sao cho quen thuộc, độ sáng màn hình, động rộng...vv đây.

Ngược lại là người lập mạng chủ như Lãng liền khá đơn giản. Cậu ta chính là vào phần sửa tên đổi thành Thánh Lãng là oke rồi. Tiếp đó chỉ vào lập mạng lan liền kết đi là xong. Vốn dĩ còn định viết tên là Thánh Lầy... Có điều cuối cùng vẫn là tồn sót lại một chút lương tri ngăn cản cậu tự hủy tên tuổi!

- Xoạch xoạch xoạch...~

- Tạch tạch... tạch tạch... tạch!

Màn hình tiến vào giao diện mở màn. Một loại lựa chọn như chọn bên thể lực, cảnh sát hay bọn cướp cùng với hình dạng bề ngoài. Âm thanh tiếng nổ lách tách như tiếng súng lắp ráp lên nòng không ngừng vang lên trong lúc chọn lựa.

Lãng hơi lăm suy nghĩ liền lựa chọn phe bọn cướp để chơi. Nhân vật là một tay thanh niên áo xanh lá mạ, quần vàng. Mắt đeo kính nhìn khá tri thức! Tuy rằng làm thân phận bọn cướp thế nhưng lại mèm có tiền hành che mặt chống nhận dạng gì cả. Được cái trong tất cả các diện mạo mô tả được chọn của cả hai bên, cũng duy chỉ có nhân vật này là lộ hết mặt. Đám người khác nếu không là đeo mũ trùm đầu chính là đội mũ nón, đeo mặt nạ phòng hộ che kín hết các kiểu.

- Khửra khửra khửra...~

- Anh đã tiến vào! Thằng nào tiến đến nếu thử lực bạc của anh???

- Fire in the hole!!!!!!

Tiếng nhạc game thúc giục vang lên! Ván đầu tiên sau khi lập mạng chỉ có thể mỗi bên lựa chọn một người tiến hành giao đấu. Cũng chỉ có sau khi kết thúc lượt này các người chơi còn lại mới có thể tiến vào. Lãng bởi vì là người lập mạng máy chủ bởi vậy tất nhiên liền có mặt trong lượt đầu súng đầu tiên.

- Móa! Thằng này l~ Các chú cứ để anh xử nó!!!

Tuấn Đại Gia chính là con người không bao giờ biết nói một câu khuất phục~ Đối với Nguyễn Trọng Lăng ra về cao thủ khiêu khích hiển nhiên là... Không phục liền bắt khuất đứng lên! Lập tức chuyển sang đội hình lực lượng cảnh sát đi quyết chiến với đối thủ đi rồi!!!

“Ừ? Thằng cha này vậy mà khinh mình chỉ chơi súng lục cơ bản! Lại còn tiết kiệm tiền chỉ mua thêm một quả bom nổ mà thôi. Ngay cả băng đạn cho súng cơ bản cũng không thèm mua thêm cho đầy???”

Lăng liếc mắt nhìn qua cậu bạn tên Quang đang soi máy bên cạnh. Tên này cũng là lựa chọn bên cướp. Có điều hiện tại còn phải đợi Lăng và Tuấn Đại Gia chiến đấu xong mới có thể nhập cuộc. Hiện tại đang trong trạng thái người chết. Nhân vật của cậu ta bởi thế có thể ung dung lựa chọn theo dõi thành viên còn sống của cả hai bên.

Tất nhiên phía bên Tuấn Đại Gia, đối thủ của Lăng lúc này cũng đã tương tự có người soi máy chỉ điểm vị trí. Hai người trong lòng cũng tự biết điều này thế nên cũng không có chơi trốn tìm bắn lên nhau làm gì. Rất là thẳng thắn đâm đầu hện nhau nơi công chợ!

Một pha mặt đối mặt!!!

- Rầm!!

- Đoàn đoàn!

Vừa mới nhảy người ra thành công né tránh quả bom nổ mạnh! Lăng kỹ thuật rất tinh vi lại làm hai phát súng lục bạc nhắm về phía nhân vật của Tuấn Đại Gia.

Tiếc là tay này bởi vì có người hiển thị hành động của cậu 24/24 nên trước đó đối phương nhân vật liền đã núp ngay đi rồi. Thậm chí còn rất chân chó đợi cậu bắn xong lại thò đầu ra bắn lấy mấy phát. Tất nhiên là cậu cũng gây ông đập lưng ông vừa thấy đối phương lao ra liền lập tức núp! Cả hai chúng ta ai mà không biết về ai nha~

- Mẹ! Hai thằng mày núp cái gì mà núp! Có bắn nhanh lên không thì bảo??? Định cho anh em chờ đợi chúng mày vờn nhau đến bao giờ???

Tên Linh khốn kiếp kia đã lập tức mắng lên. Sự thật hiển nhiên chính là cả Lăng và Tuấn Đại Gia chỉ được cái còi to. Đợi đến lúc chính thức vô bắn nhau đều là hai thằng sợ chết cộng thêm thích đi bắn trộm sau lưng. Để hai tên này chính diện mặt đối mặt với như thần xạ thủ, chính diện bắn nhau thế này vẫn là quá làm khó cho hai em nó điểm!!!

Có điều Lăng giờ đã xưa đâu bằng nay! Tự nhận là sau khi thân thể cải tạo trở thành một Diệt Thần Sư năng lực phản ứng đã tăng lên rất cao, cậu chàng quyết đoán nhảy xổ ra trực tiếp đánh giết! Dù sao nếu cứ núp núp nhau như vậy thì dù năng lực của cậu có nhạy cảm hơn nữa, đối với kẻ không biết kỹ thuật bắn xuyên tường như cậu thời gian kéo dài chẳng khác nào hết đạn bỏ tay chịu trời đây rồi.

Phải biết súng lục bạc tuy mạnh hơn súng cơ bản thế nhưng trận mở màn đầu tiên cả hai bên đều không có mấy tiền. Cậu cũng chỉ có thể mua được mấy viên đạn mà thôi. Lỡ bắn hết đạn thì chỉ có nước dùng dao mà nhảy lên chém đối thủ!

Mà kỹ thuật của cậu rõ ràng vẫn còn chưa cao siêu được tới mức ấy~

- Hây a~

Cậu vừa từ cổng chính chợ nhảy xổ ra. Phía bên kia cũng không biết là do chịu lời nói kích thích của tên Linh đáng ghét kia hoặc là thấy bản thân cậu thể tới quá ngu, quá sơ hở. Tóm lại Tuấn Đại Gia hiện tại cũng rất tự tin... chạy trốn đi rồi.

Thân hình lui về nắp đằng sau đám hàng quán trung tâm chợ. Súng lục thì bắn bùm bùm không ngừng.

- Bụp bụp...!

Có vẻ cậu vừa ăn hai phát đạn? Máu từ 100 cũng đã chỉ còn lại 64. Đây là còn may cậu nhanh tay cho nhân vật vừa ngồi vừa nấp sau đám hàng quán nên mới tránh được không bị bắn chết tươi đấy!

Kết quả bởi vậy biến thành hai tên khốn này lại một lần nữa núp sau hai bên chướng ngại vật ngồi thủ dâm đợi nhau~

- Móa! Hai cái thằng này lằng nhằng quá! Có bắn nhanh lên không thì bảo.

Các anh em đứng xem bên ngoài đã tập thể nổi giận!!! Hai cái thằng trình độ bắn bét nhất đội này quá ư là câu giờ~

- Làm gì! Làm gì! Làm gì!!!

- Không thấy anh đang củ hành thằng Lăng đây à???

Tuấn Đại Gia tức khắc liền cho mọi người biết được rằng người giàu một khi không biết xấu hổ lên đó chính là không có hạn cuối. Thằng ôn này cùng với Lăng sau khi bị đám bạn xấu ngồi bên thúc dục lập tức tiến hành đứng lên bắn giết.

Khả năng hai thằng này nhân vật lại cứ như là chơi núm tim lòng vòng lòng vòng loanh quanh đám chướng ngại vật ở giữa chợ không ngừng. Rõ ràng là lợi dụng việc súng lục bạc của Lăng ít đạn, không dám bắn nhiều mà từ xa xa rĩa máu đi rồi~ Chiến thuật tuy rằng tương đương bị ổi thể nhưng mà hữu hiệu ra phết.

Phía bên kia... Lăng đã chỉ còn 20 máu nguyên! Đạn lại chỉ còn có 3 viên!!!

- Đoàng! Đoàng!!!...

- Đoàng!!!

Lắc lư lắc lư mãi, Lăng đã không nhện được nổ súng. Một pha nổ súng chuẩn xác như thần bắn vào người đối phương. Tiếc là...

Cũng không có cái méo gì dùng!

Bời lẽ dù cho tên Tuấn Đại Gia kia nhân vật bị cậu bắn cho chỉ còn 10 máu đỏ. Nhân vật của cậu chàng trước lúc đó cũng bị đối phương rĩa hết máu luôn rồi.

Ván đầu tiên chiến thắng thuộc về bên cảnh sát.

Thánh Lăng giết -1 trong khi đối thủ của cậu ta Đại Đại Gia đạt được +1 đứng đầu trên một đám thành tích là 0.

- Á đù!!! Anh đã nói rồi mà! Cờ như thằng Lăng chỉ cần mình anh đây liền đủ để xử đẹp~

Kẻ nào đó rất tinh tướng kêu lên!

- Mợ! Cu Tuấn kia, chú không phải nóng. Anh vào làm thịt chú ngay bây giờ đây!!!

Cùng chung một phe với nhau, Quang tất nhiên là không lăm hằm lòng với thái độ phách lối của tay ăn chơi trác táng nào đó. Cậu chàng vì vậy lập tức hô hoán lên.

- A ha ha! Quang mạng sống thì cứ đó để anh~

Linh cười ha hả trả đũa lại.

- Các chú chỉ được cái nói nhiều! Minh anh đây đã là đủ cân cả bản đồ rồi hớ hớ~

Bên cảnh sát có Tuấn Đại Gia, bên cướp của chúng ta liền là có Tuấn Soái Ca. Anh ấy người cũng giống như tên! Rất bựa khi tuyên bố phải một mình làm thịt cả đội hình thể lực bên cảnh sát~

Ván thứ hai... chính là trong lúc đám người vừa cười vừa khiêu khích nhau như vậy mà bắt đầu đấy!

Ngược lại là Lăng đầu ngu ngờ nhìn về phía màn hình.

Có vẻ như...

Trở thành Diệt Thần Sư hay không đối với đi bắn Half Life liền không có cái quái gì dùng. Nghĩ lại... ai bảo mấy trò chơi này còn có chính độ giật của súng ống đây này. Viên đạn bắn ra liên hồi liên sẽ tự nhiên bay lệch tâm ngắm vậy. Làm Diệt Thần Sư chẳng lẽ còn có thể uốn nắn chúng nó bắn trúng đầu đối phương không thành???

Ai!!! Thế là đi tong ước mơ bá chủ Half Life của anh~ Cậu chàng chính là như vậy đau lòng trước sự thật số phận.

Thời gian cũng cứ thế mà trôi dần...

...

Kết thúc chương 89.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Mưu mô của hai chàng trai~

Trời về khuya, lúc này đã là 7h tối tại Hà Nội!

Sau cả một ngày dài quần nhau với trò chơi trên máy tính cùng đám bạn, đã đến lúc kẻ nào đó nên quay người trở về nhà! Nhờ có sự hiện diện của Tuấn Đại Gia và chiếc xe máy SH của anh. Lại cộng thêm tên Lộc, cặp đôi vốn có của cậu ta trước đó đã đi về trước từ đầu giờ chiều. Lãng rất dễ dàng kiểm được tay chuyên xe ôm này đưa mình về tận cổng nhà trọ. Nhà trọ vốn có của Lãng, chứ không phải khách sạn Hilton cậu ngủ tối qua.

Dù sao ngày sáng ngày mai thứ bảy cậu còn cần phải đi tới trụ sở của đội tình nguyện để tiến hành hoạt động tìm nhà trọ. Mà quan trọng hơn là khi đó cậu có thể nhân cơ hội gặp mặt làm lành với Vũ Trần Linh. Kết thúc cái đoạn thời gian sắp 3 ngày chiến tranh lạnh này!

- Loạch xoạch...~

Tiếng mở cửa xếp nhà trọ vang lên. Lãng theo thói quen nhanh nhẹn bỏ lại dép đi vào trong nhà. Phòng trọ của cậu nằm ở trên tầng ba. Tầng trệt là nơi phòng khách của chủ nhà cũng như bếp cùng bàn ăn. Hiện tại gia đình chủ nhà chính đang quây quần ngồi cùng nhau thưởng thức bữa tối.

- Lãng giờ mới về à? Ăn cơm chưa nếu không qua đây ăn cùng gia đình bác.

Bác chủ nhà khách sáo lên tiếng!

- Dạ không, cháu ăn rồi~

- Cháu lên trên phòng trước đây!

Như theo thói quen đáp lời, cậu chàng nhanh chân bước lên cầu thang, trèo tới tầng ba. Quay trở lại gian phòng của cậu! Còn về chuyện bữa ăn tối cậu đã giải quyết nó cùng đám bạn ngay sau khi từ quán net trở về rồi.

- Kéttttt!!!!

Cửa phòng mở ra. Căn phòng vốn là kích thước nho nhỏ bởi vậy chỉ cần mở cửa ra, bất kì thứ gì ở bên trong cũng đều có thể đập vào trong mắt cậu hết.

- Ách!...

- Hương đến đây đó à?

Được rồi! Hiện tại đã hơn 7h tối và trong phòng cậu lúc này không chỉ có nguyên tên bạn cùng phòng tên Sơn mà còn có trứ danh bạn gái của nó. Một cô nàng tên Hương, tóc dài, mặt mũi thanh tú từng học cùng trường cấp ba với bọn họ.

Dù sao thì sinh viên năm nhất cũng mới nhập học được hai tháng. Cũng không phải ai cũng sẽ nhanh như vậy thành công đạt được mối tình đầu tiên trong đời sinh viên đại học của mình. Có thể được thành công một lần đã khó, có thể đạt được hai cuộc tình như Nguyễn Trọng Lãng lại càng là chuyện khó khăn hơn!

Lãng còn nhớ mang máng mấy hôm trước Sơn có từng kể về cô bạn gái nó mới tán tỉnh thành công này. Trước đó lúc vừa nghe tin cậu còn giật mình lắm, bởi lẽ trước khi trúng sinh, trí nhớ của cậu rõ ràng là hai người bọn họ năm đó cũng không có gì gặp gỡ cả. Không nghĩ tới cậu vừa trúng sinh không lâu vậy mà mọi chuyện đã thay đổi hết cả rồi~

- Ặc! Anh tưởng hôm nay chú sẽ không về nhà?

Hai anh chị ấy vừa rồi còn đang ngồi kê bên nhau trên giường. Hiện tại đột nhiên thấy Lãng trở lại nên mới ngượng ngùng đứng dậy tách nhau ra.

- Làm sao? Không hoan nghênh bạn thân đây à?

- Hương qua đây lâu chưa thế?

Nói chuyện với thằng bạn cùng phòng tất nhiên là không cần khách khí. Nói chuyện với cô bạn gái bên cạnh nó ngược lại là thân sĩ phong độ hơn nhiều.

- Ủ! Tớ vừa mới qua chơi thôi~

- Lâu lắm rồi mới gặp lại Lãng nhỉ?

Một bên tay khe khẽ vén tóc, cô nàng vẻ mặt tươi cười đáp lời.

Lãng lúc này cũng là tương đối lúng túng. Không cần nói cũng biết hai anh chị này lời nói hoàn toàn không thể tin được rồi. Có điều hiện tại vừa mới trở về lại chẳng lẽ cứ thế đi ra? Ít nhất hẳn là cũng nên ngồi nán lại một chút rồi mới kiếm cớ rồi đi chứ nhỉ?

Mà cái tên Sơn chết tiệt này! Hắn ta sẽ không là ngày hôm qua cùng bạn gái ở trong phòng này mây mưa luôn đấy chứ??? Chẳng lẽ bác chủ nhà ở dưới ngầm cho phép???

Cái này không đúng lắm à nha? Phải biết rằng hai người bọn họ gia đình vẫn tương đối là quân nghiêm. Cũng chính bởi vậy mới lựa chọn cho hai phòng

trợ sống cùng chung với nhà chủ. Nguyên bản ý nghĩ cũng là để gia đình nhà chủ giám sát giám sát một cái hai anh chàng này đấy! Hơn nữa đưa gái tới ngủ qua đêm... Nghĩ thế nào đều thấy không quá dễ làm ở nơi này?

- Lâu gì đâu! Hồi chia tay tốt nghiệp cấp ba chẳng phải đã gặp mặt rồi~

Kéo ra ghế nhựa ngồi tạm. Lặng nhìn ngang ngó dọc, quanh co đáp lời.

- Cũng qua ba tháng hè rồi còn gì mà không lâu!

- Thế dạo này cậu ở trường mới thế nào? Nghe nói là tìm được bạn gái rồi hả?

Cô nàng vẽ mặt cười mỉm thần nhiên hỏi. Hai người họ tất nhiên là không hề quen thuộc gì. Cái chuyện gặp nhau hồi buổi lễ tốt nghiệp cấp ba kia cũng chỉ có thể coi là thấy qua mặt mà thôi.

Thậm chí tính kĩ tới thì ngay cả tên Sơn, bạn trai của cô ấy hồi cấp ba Lăng cũng không mấy quen biết. Cũng chính là bởi vì thi vào cùng trường nên mới thân quen với nhau như bây giờ. Người đời cũng thường là nhờ những mối quan hệ kiểu như thế này mà trở nên quen thuộc đấy!

- Có gì đâu, tớ...

- Lăng ơi, ra đây xem hộ cái dao cạo râu của tao ở đâu rồi cái!

Cậu còn chưa kịp nói hết câu. Giọng nói oang oang của tên Sơn đã từ trong phòng tắm vang lên.

- Ủ! Đây rồi~

Cười cười gạt đầu với cô nàng, Lăng không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười nhanh chân rời đi.

- Sao rồi?

Phòng tắm của phòng bọn cậu cũng chính là phòng tắm chung của tầng hai. Chủ nhà trước đây xây dựng vốn cũng không quá có ý nghĩ cho người ngoài thuê trọ.

Kết quả tất nhiên là sẽ không xây thành mỗi một phòng một nhà tắm riêng làm gì. Còn tốt hiện tại hai phòng ở tầng ba cũng chỉ có phòng cậu có người ở thuê. Nếu như phòng bên kia tiến tới một đôi bạn nữ. Hai phòng khi đó dùng chung một nhà tắm vậy hại phải biết~

Có lẽ bọn họ có thể tham khảo áo lót lẫn nhau ở trong phòng tắm chung cũng không biết chừng~

Ủ! Có điều chuyện đó hẳn là sẽ không xảy ra. Ít nhất thì trước khi trùng sinh trở về. Thời gian cậu ở trọ tại nơi này cũng chỉ cho toàn con trai thuê mà thôi. Cũng không có thấy cặp nào nữ giới tới ở cả!

Nguyễn Trọng Lăng lúc này vừa mới mở cửa phòng tắm ra liền thấy cậu bạn cùng phòng tên Sơn đang vẽ mặt bình tĩnh mà đứng ở trong đó. Nào có gì đáng vẽ đang đi tìm cái khi khô dao cạo râu đâu cơ chứ! Hơn nữa trời tối đen không đi ra ngoài thì tìm dao cạo râu làm gì???

- Làm sao làm sao?

Lăng buồn cười hỏi dồn.

- Cũng không có gì. Anh em sống với nhau tao cũng nói thẳng. Hôm nay may lắm tao mới gạ được em nó qua đây. Đã thế còn phải lừa lừa lúc bác bá chủ nhà không ở, chỉ có mỗi thằng cu con mới dám dắt em nó lên phòng.

- Cơ hội hiếm có đấy mày hiểu không?

Sơn vẽ mặt cười bí hiểm miêu tả.

- Hiểu! Mày định abcdxyz em nó ở đây chứ gì?

- Thế mà tao còn tưởng hai đứa ở bên nhau từ hôm qua rồi chứ~

Lăng mặt tỉnh bơ như không thảo luận.

- Mày làm như ngon lắm ấy! Rủ mãi hôm nay em nó mới chịu qua chỗ anh em mình chơi đấy. Lúc này còn đang đòi về đây này!

- Đang lúc dở đành thì mày mở bật cửa ra~ Tao lúc ấy còn tưởng là bác chủ nhà lên kiểm tra phòng đấy! Dọa tao suýt tí nhồi máu cơ tim mà nghèo~

Đối phương vẽ mặt bực bội tỏ vẻ.

- Làm gì mà không tới nhà nghỉ gì gì đó. Anh em với nhau sống chung không dễ. Giờ chú dẫn gái về nhà kiểu này anh không thích lắm đâu~

Lăng về mặt còn đồ không vui đáp lại. Nói nói mà không có nhớ rằng mình và Erica không lâu trước cũng suýt nữa xảy ra tai nạn ngay tại căn phòng trọ này!

- Phew~

- Mày làm như ngon ơ lắm ấy! Nếu rủ ra nhà nghỉ chẳng phải là nói toẹt mục đích ra luôn rồi???

- Lần đầu tiên nó phải ын ý một tí chứ hiểu không???

Son thái độ rất là khinh bỉ bật ngược lại.

- Kao~ Mày giờ lại còn khinh bỉ anh đúng không?

- Có tin anh lập tức chạy ra ngoài nói hết tâm tư đen tối của mày cho em nó đấy~

Biết rõ ын tính tầm quan trọng của mình hiện tại, Lăng rất là hống hách uy hiếp.

- Anh! Em xin anh được chưa!

- Anh là tài giỏi nhất! Anh là ngọn hải đăng soi sáng cuộc đời em~

- Dù sao thì anh cũng đã có tới hai cô bạn gái dất tay rồi. Làm gì mà nóng máu muốn phá tan hạnh phúc gia đình của em thế~

Rất tốt! Thái độ của Son lập tức quay 180 độ chuyển sang nịnh nọt cậu.

- Thế bây giờ chú muốn gì đây?

Lăng về mặt ghét bỏ đẩy thẳng đối phương ra xa.

- Đây còn phải hỏi?

- Tất nhiên là anh cho tiền. Chú đi tạm đâu đó quán điện tử đi chơi một đêm là được rồi. Tối hôm qua mày cũng không phải không có về nhà đấy thôi! Hôm nay làm lại lần nữa là được~

Son nét mặt tỉnh táo bày tỏ.

- Thức đêm không tốt cho sức khỏe!

Lăng lờ ỉ mà ын nhiều đáp lời.

- Anh! Em cầu xin anh! Anh là ánh sáng của đời em! Anh là thần tượng vĩ đại nhất trong lòng em. Anh là Ronaldo như thế sắc bén! Là Beckham như thế đẹp trai! Là...

- Được rồi được rồi! Đi thi đi! Làm gì mà phun toàn cái gì với cái gì không à~

- Tiền cho đủ cộng thêm cho anh mượn xe đạp ngày mai đi có việc liền được. Anh tạo hết điều kiện cho chú rồi đấy. Ngày sau nhất định phải ngoan! Phải nghe lời anh biết không?

Đã phiền chán với việc tiếp tục nghe thằng ngơ trước mặt này lải nhải, Lăng rất dứt khoát nêu lên điều kiện. Vốn dĩ hôm nay về nhà cũng là muốn mượn xe của nó. Hiện tại nếu như đã không thể ngủ ở nhà vậy liền dứt khoát tới khách sạn chỗ Arianna ngủ cũng được. Nói tới ngủ ở nơi đấy hiển nhiên thoải hơn ngủ ở phòng trọ nhiều. Cậu cũng không có gì cùng lắm thì tâm tình phức tạp cả!

- Anh! Anh tốt quá!

- Em yêu anh~ I Love you!!!

- Móa! Mày có thôi ngay đi không hả??? Nhanh nhanh đưa tiền đây rồi anh còn lượn. Thật là đủ phiền với mày~

Cậu chàng về mặt ghét bỏ xoay người rời khỏi phòng tắm. Tiếp sau đó hẳn là ra nói qua một tiếng với cô bạn gái của tên kia mới được. Dù rằng chúng ta tất cả đều hiểu rõ lòng nhau. Tin rằng cô bạn gái tên Hương kia cũng rõ ràng ý vị của việc ngủ qua đêm ở nơi này. Thậm chí là chuyện mà hai người bọn họ sẽ nói trong phòng tắm...

Nói chung mọi chuyện xảy ra đều không liên quan gì nhiều tới cậu. Đã diễn thì diễn cho nguyên bộ là được. Đối phương tin hay không thì tùy~

- Ủ! Hương ở lại chơi nhé!

- Mấy thằng bạn cùng lớp vừa rủ mình đi ra hát karaoke. Minh đi trước cái đây!

Vừa về tới trong phòng, cậu trước tiên đi tới vác lấy Laptop bỏ vào trong túi ba lô. Dù sao tiếp sau đó đi qua khách sạn còn muốn dùng nó để lên mạng chơi một hồi. Miệng thì vừa há ra liền có ngay lý do như thật cần rời khỏi.

- Đi hát karaoke mà cũng cần mang theo Laptop à?

Hương về mặt cười hóm hỉnh hỏi ngược lại.

- Cái này...

- À! Đêm nay mấy thằng định rủ nhau qua nhà ông anh trong đội tình nguyện chơi đánh bài. Mình sẵn mang theo trước đề phòng qua đó không có cái gì chơi thôi~

- Ủ! Vậy nhé! Mình đi đây~

- Bye Hương!

Khẽ lau một cái vừa toát ra mồ hôi trán, cu cậu về mặt cười gượng đáp lại trước khi quay người rời khỏi căn phòng. Trong thâm tâm ngược lại không khỏi tự tán dương chính mình thông minh lanh lợi. Nói nói ứng biến tình thế không chê vào đâu luôn! Có điều để tránh cho gặp chuyện khó xử hơn xuất hiện ra, cậu vẫn là nhanh nhanh ra khỏi phòng chuồn lẹ.

Ở phía bên ngoài, Sơn đã tay cầm sẵn ví tiền chờ ở nơi đó. Cũng không biết nó lấy ví ra từ bao giờ? Một tờ xanh xanh lá cây polime đút ngay vào trong tay cậu chàng. Ý vị không cần nói cũng biết!

- Thôi! Đùa mày tí thôi. Anh tối hôm nay qua chỗ khác ngủ là được. Tiền với nong gì. Với lại tao không phải là mượn luôn xe đạp của mày cả ngày mai luôn đó thôi~ Coi đấy làm đền bù tổn thất là được!

Tự bản thân mình cũng không có đi qua quán chơi thâu đêm, cũng không có phải là đi ra nhà nghỉ kiếm chỗ ngủ. Thậm chí quang minh chính đại cướp đi xe đạp của nó ngày mai dùng đồng thời còn có thể đi qua khách sạn nằm sao tiếp tục cuộc sống hạnh phúc. Nếu như vậy mà còn tiếp tục lấy tiền thì cũng quá không ra gì điểm!

- Được rồi! Nếu mày không lấy thì thôi~

- Phew! Tao về phòng trước đây!!!

- Chúc anh may mắn đi cưng~

Sơn đối với việc có chuyển tiền hay không cũng không mấy để ý. Ngược lại là về mặt hơn hờ trở về phòng trước đi rồi.

- A a a! Anh chúc chú thành công đuổi em nó về nhà~

- Khả khả...~

Cười đều một tiếng! Cậu cũng không có dây dưa thêm nữa mà cứ thế bước xuống cầu thang đi thẳng.

Rất nhanh! Tiếng cửa xếp dưới tầng loạch xoạch mở ra. Cười trên chiếc xe đạp của thằng bạn, Lãng hình bóng rất nhanh liền mất hút trong đêm tối~

Cùng lúc đó ở trong phòng trọ của cậu...

- Em có muốn ăn gì không để anh đi mua?

- Đúng rồi! Hôm trước có bộ phim mới hay lắm. Tớ anh mở ra cho em xem! Phim nói về...

- Thôi không cần đâu anh! Giờ cũng muộn rồi. Em phải về ngay đây. Anh cũng không muốn bác chủ nhà nhìn thấy em ở đây qua đêm, sáng mai lại gọi điện về nhà nói chuyện với bố mẹ anh đấy chứ?

Gặp Sơn có dấu hiệu tiếp tục nói liên thiên, cô bạn gái rất thẳng thắn lên tiếng cự tuyệt ở lại.

- Cái kia...!

- Em yên tâm đi! Bình thường bác chủ nhà nhất định là không đi lên xem phòng đâu. Hơn nữa lúc này em cứ thế đi xuống chẳng phải là càng chết anh hơn. Đợi đến lúc sáng mai anh lên mạng em đi xuống là được!

Cái khó ló cái khôn. Cậu rất nhanh liền nghĩ ra lý do biện hộ. Ngược lại chuyện này cả hai người lòng dạ nhất định đều biết rõ đấy. Chỉ cần dây dưa nín kéo thành công liền là một chân bước qua cánh cửa nhiệm màu kia rồi~

Chỉ là tưởng tượng thì rất là hay, thực tế ngược lại toàn là toàn đáng với cay~

Đối với lý do trong lời nói mà Sơn đưa ra, Hương chỉ là hai mắt nhìn chăm chăm về phía cậu chàng. Thái độ đột nhiên kiên quyết phải biết!!!

“Môe! Sẽ không là bởi vì tên kia đi về một lần làm cô nàng sợ chuyện này bị người khác biết được nên mới kiên quyết trở về đi???”

Chết tiệt thật!!! Cái thằng trời đánh thánh đâm ấy!!!”

Cậu chàng nghiêng răng nghiêng lợi suy ngẫm. Chỉ là đối mặt với người yêu thái độ kiên quyết như vậy... Anh ấy vẫn đành ngoan như vậy tâm đưa bé nó ra khỏi cổng nhà.

Ngược lại một khi đã quyết định làm. Có hay không bị bác chủ nhà biết được liền không quá quan trọng. Tuy rằng gia đình của cả hai cậu chàng trước khi về đều đã dặn dò chủ nhà giám sát. Thế nhưng không phải con cháu trong nhà, ai mà rảnh tâm quan sát được cho nhau~

Đối với chuyện bị bác chủ nhà phát hiện các kiểu, Sơn đại ca nhà chúng ta đúng là không có mấy để ý~

Chỉ cần cậu làm không đến mức quá đáng! Tin rằng mọi thứ đều sẽ êm đẹp mà thôi~

Chỉ tiếc cho cơ hội tối nay...

Tiến đưa người yêu ra bến xe buýt xa xa, nhìn cô ấy là như thể thân nhiên bước lên trên xe... Sơn đại ca lòng đau cắn cắt!

Trời đã về đêm! Một ngày này thật buồn~

...

Kết thúc chương 90.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Chiến thuật làm lạnh!

- Kíttttt!!!!

Xe đạp dừng lại trước cửa vào khách sạn Hilton. Lãng ánh mắt không khỏi nhìn nhìn qua nơi cửa vào gara để xe. Có vẻ như cậu tiếp sau đó hẳn là người đầu tiên mang xe đạp tới cất ở một nơi khách sạn sang trọng như thế này?

- Có điều anh chính là thích như vậy đấy!

Trong lòng tự lên tiếng an ủi, cậu chàng về mặt thân nhiên xuống xe. Tiếp sau đó trong ánh mắt kì quái của đám taxi đang đỗ chờ khách ngoài cửa khách sạn, cậu thẳng thắn dắt xe vào trong gara đi rồi! Cũng không biết là đám lái xe sơ mi cà vạt đồ này sẽ nghĩ như thế nào về hành động của cậu nữa đây! Lãng trong lòng không khỏi nổi lên chút suy nghĩ lung tung.

Cùng lúc đó ở bên ngoài...

- Đây là đối tượng phía trên cần tìm hiểu thông tin???

- Nhìn cũng không có gì đặc biệt cả mà.

Một âm thanh nói chuyện của nam giới vang lên trong một chiếc taxi đang đỗ ngoài cửa khách sạn. Cũng chính là chiếc taxi này vừa trước đó vài giây Nguyễn Trọng Lãng vừa mới dắt xe đạp đi qua.

- Đùng bao giờ đánh giá đối tượng chỉ qua vẻ bề ngoài!

- Hòn nữa...

- Có thể tự tin dắt chiếc xe đạp rách ấy đi vào gara để xe ô tô của khách sạn năm sao mà không chút rụt rè!

- Đối tượng lần này cũng không quá tệ mà~

Một giọng nữ hơi khan khan lên tiếng răn dạy. Giọng điệu mang theo chút trêu chọc.

- Hừm? Sếp nói thế cũng đúng!

- Chỉ là làm sao quanh đây đột nhiên nhiều thám tử nước ngoài như vậy???

Nói nói ánh mắt của người đàn ông không khỏi sâu kín nhìn về phía một vị du khách nước ngoài đang không ngừng loay hoay trong điểm rút thẻ ATM gần đó. Trên tay đối phương chiếc đồng hồ cũng quá lợi hại điểm. Vậy mà có thể quay và phản xạ lại hình ảnh vừa diễn ra ở nơi đây!

Cũng chính là đối phương không may mắn, điểm rút thẻ ngay trước cửa khách sạn trước đó đã bị chính hắn ta gắn thêm máy theo dõi phụ vào. Đây cũng chính là thói quen phản trình sát mà hắn ta hay dùng vậy.

Đồng thời cách đó không xa còn đang có một đám tây ba lô đang ngồi vui vẻ ăn uống nói chuyện nơi cửa hàng nước hoa quả cũng rất đáng nghi. Trên tòa nhà đối diện hôm nay cũng đột nhiên có một vị khách du lịch dùng không ít tiền xin ngủ nhờ. Hiện tại chính đang dùng kính viễn vọng quan sát tình hình bên dưới cổng vào khách sạn.

Bên ngoài đã là như vậy, bên trong khách sạn lại càng không biết nhộn nhịp tới mức nào. Cấp trên của bọn họ cũng chính là kinh phí không nhiều nếu không cả hai người cũng sẽ không cần phải chui rúc trong chiếc xe taxi này đây.

Nơi khách sạn này hiện tại có thể nói là người người chú ý. Thật không biết bao nhiêu người đang ẩn núp ở nơi đây. Thậm chí sự hiện diện của hai người bọn họ sợ rằng cũng không thoát khỏi được con mắt của những người cùng nghề. Yên bình cho tới bây giờ cũng chủ yếu là vì mục đích không xung đột mà thôi~

- Được rồi! Đừng phản nản nữa!

- Chuyện bàn bạc với quản lý khách sạn như thế nào rồi? Chúng ta có thể nghe được nói chuyện trong phòng bọn họ đang ở không?

Giọng nữ vẫn như cũ lạnh nhạt hỏi.

- Đàm phán không thành công! Em thậm chí xuất ra giấy tờ của bộ nội vụ mà vẫn bị bọn họ từ chối khéo. Thật không hiểu đám quản lý này lấy gan chó ở đâu ra mà dám ngăn cản nữa!

- Cũng còn tốt đối phương đảm bảo sẽ không tiết lộ ra sự xuất hiện của chúng ta~

Nam giới giọng nói không mấy vui vẻ đáp lại. Trong lòng có lẽ còn đang suy nghĩ về thái độ không mấy thân thiện của vị quản lý gặp mặt buổi sáng!

- Được rồi! Hiện tại cứ để tạm như vậy đi. Nếu như chúng ta không thể trực tiếp thu thập tin tức từ mục tiêu vậy liền bắt tay từ đám thám tử ở bên ngoài này cũng được!

- Tin là bọn họ sẽ mang lại cho chúng ta một chút thông tin hữu ích~

- Tôi quả thật đã rất tò mò về thân phận thật sự của đối tượng lần này rồi!

Người phụ nữ trong xe thân nhiên đáp lại.

- A! Thế thì thật tội nghiệp cho cậu ta~

Nghe vị nữ cấp trên của mình nói như vậy, giọng nói của người đàn ông không khỏi chứa đầy mùi vị ai oán. Mười phần mười cười trên nỗi đau khổ của người khác đi rồi. Hắn là sự việc trong tương lai cũng sẽ là như vậy đi không phải sao?

Trong xe tiếng nói chuyện im bất! Một lúc sau, cửa xe mở ra. Hai người nào đó từ trong xe nhân lúc ánh sáng mờ tối nhanh chóng rời khỏi nơi này. Kế hoạch của họ cũng đã lập tức được bắt đầu!

Một đêm không yên bình~

...

Quay trở lại với tình hình của nhân vật chính...

Sau một đoạn thời gian lạc giữa mê cung đề xe. Cậu chàng cuối cùng cũng đã tìm được một góc xó xinh vắng vẻ. Giống như lời người trông bãi đỗ xe từng nói, cậu có thể vứt chiếc xe đạp của mình ở lại nơi đây. Tiếp theo đó Lăng liền có thể an tâm trở về phòng nghỉ ở trên tầng 7 đi rồi~

Nhanh chân rời khỏi gara, chẳng mấy chốc sau cậu chàng liền quen cửa quen nẻo đi đến trước cửa phòng hôm qua mình từng ngủ lại.

Cửa phòng thế mà khóa từ bên trong? Hắn là Arianna cho rằng tới nay cậu không trở về nên không có để cửa?

- Cốc cốc cốc...~

- Vâng! Tôi ra ngay đây!!!

Giọng nói vui tươi của Arianna từ trong phòng vọng ra!

- Kéttttt!!!!

- Ô! Lãng thiếu gia, ngài đã trở về rồi?

Cánh cửa phòng mở ra, Arianna vẫn như cũ không thay đổi trong bộ đồ hầu gái kiểu Nhật hiện ra trước mắt cậu.

“Cô ấy bản thân có bao nhiêu thích kiểu trang phục hầu gái này a?” Cậu âm trong lòng thầm cười mỉa.

- Ủ! Tối hôm nay có chút chuyện đột xuất nên tôi không thể không qua đây ngủ nhờ~

Vừa bước vào bên trong phòng, Lãng một bên không quên lên tiếng giải thích.

- A! Lãng thiếu gia ngài không cần phải lo lắng~ Bất cứ lúc nào muốn ngài đều có thể tới nơi này để nghỉ ngơi. Erica tiểu thư trước khi rời đi cũng đã có dặn dò về chuyện này rồi!

- Cô ấy nói sau đó nếu thiếu gia ngài có cần liền có thể chuyển hẳn tới sống ở đây cũng được. Erica tiểu thư đã trả trước một năm tiền phòng rồi đó~

Cô hầu gái khép cửa lại đồng thời nhanh nhẩu đáp lời.

- Há! Cái này không được tốt lắm đâu???

“Dù sao thì nó thật giống như mình đang ăn bám Erica vậy. Cảm giác thực sự không tốt chút nào!”

Hơn nữa sau này cũng không thể tránh khỏi chuyện gặp mặt bạn bè linh tinh tại nhà hoặc bố mẹ ở quê lên kiểm tra. Tóm lại cậu vẫn cần một căn phòng trọ ở bên ngoài để phòng mọi trường hợp mới được! Tất nhiên nếu có thể thường xuyên đến nơi này hưởng thụ lúc nhàn rỗi cũng không phải là một ý tưởng tồi~

- Đúng rồi! Tôi muốn đi tắm trước một lát.

- Arianna, cô có thể chuẩn bị cho tôi một ít hoa quả tươi được không?

- Đột nhiên có chút thèm thèm~

Cậu ấy theo bản năng liền đánh xóa vấn đề này, mở miệng liền nói lái sang chuyện khác.

- Tất nhiên là được rồi!

- Lãng thiếu gia, ngài chờ tôi một chút!

- Đúng rồi! Nước nóng cũng đã có sẵn rồi đấy. Ngài có thể lập tức sử dụng~

Nói nói rồi cô nàng về mặt vui vẻ đi về phía phòng bếp nhỏ~ Nghe nói thứ này cũng chính là Erica sau khi chuyển tới mới yêu cầu lắp đặt thêm vào để Arianna dùng khi chuẩn bị bữa sáng!

- Tốt! Cảm ơn cô nhé Arianna!

Quay trở về phòng ngủ cất đi Laptop, Nguyễn Trọng Lãng rất nhanh liền lấy ra một bộ quần áo tiến về phòng tắm. Nói tới quần áo này cũng chính là hôm qua sau khi đánh bại Thánh Gió xong Erica mới mua cho cậu đấy. Hiện tại ngược lại là thuận tiện mang ra dùng sử dụng luôn!

Thời gian dần dần trôi. Hiện tại Nguyễn Trọng Lãng cũng đã không phải là lần đầu ngủ trong khách sạn năm sao rồi. Thậm chí sống cùng một cô nàng cả ngày mặc bộ đồ hầu gái cũng đã biến thành không phải bờ ngỡ lần đầu tiên nữa. Bởi thế cho nên...

Cậu ấy đã bắt đầu bộc lộ bản sắc của mình!!!

- Cái tù rượu này rượu bên trong có thể mang ra uống được không?

Lãng ngón tay chỉ thẳng vào đám rượu nho để ở trong tủ rượu mini, đặt câu hỏi.

- Tất nhiên! Lãng thiếu gia nếu muốn uống, em có thể đi chuẩn bị cho ngài một chút đồ dùng~

Arianna về mặt dễ dàng đáp lời.

- Tốt! Vậy tôi muốn thử thử một chút~

Lãng cũng không biết khách khí gọi là vật chi. Tuy rằng trong túi cậu không có tiền. Thế nhưng cậu tất nhiên rõ ràng vị thế mà mình hiện tại đang sở hữu.

Một vị Diệt Thần Sư thực thụ hẳn là sẽ không lẩn lộn tới mức không uống nổi một bình rượu nho đó đi?

Dù cho trong túi không có đồng nào cũng là như vậy~ Cùng lắm thì không trả tiền là được không phải sao? Ít nhất là ăn uống, ngủ nghỉ ở chỗ Erica, cậu

hiện tại liền không mấy lo ngại.

Bắt đầu từ việc thu được Tiên Thư Sách Ước cùng năng lực tăng mạnh. Cộng thêm với đó là đã từng trải qua kinh nghiệm chính diện chiến đấu cùng mạnh mẽ dị thần. Cậu hiện tại đối mặt với ngày xưa cao cao không thể với tới điều kiện sống đã không còn sợ hãi, rụt rè như khi trước. Có chăng ngược lại chỉ là một chút không tự nhiên lúc ban đầu cùng trí tò mò mà thôi.

Thậm chí cũng không phải ngẫu nhiên mà ngày hôm nay cậu tự dừng nghĩ tới việc giải quyết chuyện của Vũ Trần Linh. Đây đó cũng đều là bởi vì năng lực, sự hiểu biết của bản thân cậu lúc này đã vượt xa khi trước.

Ba ngày không gặp như cách ba thu~

Ba ngày nay cậu thay đổi cũng thật đủ nhiều. Năng lực càng lớn thì dục vọng cùng sự tự tin lại càng lớn. Cậu hiện tại trong lòng đang có như mê tự tin~ Chính mình nhất định có thể giải quyết chuyện tình cảm của mình!

Chỉ cần bước qua một bước kia mà thôi...

...

- Này Arianna!

- Sao vậy ạ?

Trong phòng khách, hai người lúc này đang ngồi đối diện nhau uống rượu nho của Pháp. Cậu chàng hiện tại chính đang về mặt nghiêm túc nhìn về phía mặt mày đỏ ửng Arianna nói chuyện.

- Đối mặt với con gái đang giận dỗi thì phải làm thế nào để làm lành?

Nguyễn Trọng Lăng cau mày đặt câu hỏi. Đây cũng chính là cái mà cậu gọi là bước tiến quan trọng trong việc xử lý chuyện tình cảm của mình. Muốn tương lai thủy tình cung hạnh phúc sinh hoạt? Trước hết không thể không bước qua ngưỡng cửa dỗ dành Vũ Trần Linh đã rồi tính~

- Làm lành với con gái đang giận dỗi?

- Thế nhưng em cũng không có giận dỗi mà???

Arianna về mặt lơ tơ mơ đáp lời.

- Ngát!!! Tôi cũng không có nói là cô mà?

- Tôi đây là đang muốn lấy ví dụ thôi. Cô là con gái hẳn là phải thấu hiểu những điều này chứ?

Cậu chàng không khỏi lấy tay phù trán, buồn bực lên tiếng giải thích. Trước đó đáng nhẽ ra không nên mời cô ấy uống rượu nho cùng mình làm gì~ Giờ thì gây ông đập lưng ông rồi nhé! Số khổ thế cơ đấy~

- Làm lành... Giận dữ?

- Dễ lắm mà...

Lăng về mặt mong ngóng!

- Hôn em đi!

Lăng về mặt tím xanh???

- A! Không!!!

- Bụp!

Lăng về mặt không còn gì để nói!

Phía trước mặt, Arianna đã hoa lệ lệ ngã gục trên mặt ghế sa lông! Cô ấy đã say choáng váng~

Và thế là không ai có thể giúp mình???

Lăng buồn bực 5s.

Thế nhưng vấn đề vẫn là phải tìm cách giải quyết đây!

Cậu giờ cũng đã có một ý tưởng khác rồi. Ôm Arianna trở lại về phòng. Một mối chống cự lại sự cản trở chết chóc cùng hành động múa may quay cuồng của cô nàng. Lăng xoay người trở về phòng ngủ của mình.

Laptop bật lên! Đã đến lúc cần trông cậy vào google thần chưởng~

Hi vọng nó sẽ không làm cậu ấy thất vọng!!!

Google search: Làm thế nào để làm lành với bạn gái bây giờ?

Enter!!!

...

Kết thúc chương 91.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Phút giây hiểu rõ ngọn nguồn

“Bạn sẽ làm gì khi người yêu mình giận dữ???”

Phần lớn đàn ông khi gặp tình huống này suy nghĩ đầu tiên chính là tránh xa! Trong đầu bọn họ luôn định ninh suy nghĩ rằng: “Đây là tình huống cực kì tệ hại! Trước đó tốt nhất mình nên tề đi đâu một lúc cái đã~”

Cũng có người không bỏ đi mà cố gắng đương đầu đối mặt với mọi chuyện! Nhưng rồi mọi thứ sẽ lại càng tệ hại hơn khi chính bọn họ cũng nổi nóng hoặc vụng về làm mọi thứ hỏng bét!”

- Mẹ! Báo mạng có khác! Phí lời nhiều thật!!!

Lăng trong lòng ngậm bực. Có điều anh ấy vẫn cố gắng xem tiếp!!!

“Vậy làm thế nào để thu phục người yêu của bạn khi cô ấy đang nổi giận???”

Trước hết chúng ta hãy tìm hiểu nguyên nhân của việc cô ấy nổi giận cái đã~

- Cách bạn đối xử với cô ta có vấn đề?

- Cô ta mới gặp phải chuyện gì đó thật tệ hại?

- Cô ta muốn lắng lắng một mình?

- Và còn lại một số nguyên nhân khác?”

- Làm sao nhìn nhìn trường hợp của mình cả bốn loại nguyên nhân đều có hết thế này???

Lăng trong lòng không khỏi phân vân! Anh ấy sắp không còn tin vào tình yêu nữa rồi~

Thôi! Cố gắng xem nốt!!!

“Đàn ông chúng ta gặp vấn đề thường cố tìm ra nguyên nhân để mà giải quyết. Thế nhưng phụ nữ không như vậy. Họ có hàng tá cảm xúc tiêu cực đi kèm và đó mới chính là vấn đề rắc rối ở đây!!!

Thay vì nói những lý lẽ thuyết phục cô ấy! Hãy thử bằng cách nói những lời thật dịu dàng. Ví dụ như:

- Khi nhìn vào mắt em anh chỉ nhìn thấy sự giận dữ và thù hận. Hãy thật sâu nhìn vào mắt anh mà xem. Ở đây chỉ có em luôn tươi cười và vui vẻ mà thôi. Mà anh thì không bao giờ mong muốn thay đổi hình ảnh đó!!!

Câu nói tuy hơi sến nhưng chính những câu sến như vậy mới có thể đánh tan tấm khiên sắt lạnh lùng và ngọn lửa giận dữ trong lòng cô nàng. Sao bạn không làm thử xem?”

- Được rồi! Cuối cùng anh cũng học được 1 chiêu~

Lăng là như vậy tự mình an ủi. Tuy rằng trong thâm tâm cậu chàng thật không tin tưởng nó quá nhiều.

“Những người đang nổi nóng luôn dễ dàng làm người khác nổi nóng theo. Và sự lạnh lùng của cô ấy có thể làm bạn cũng đi theo lạnh lùng muốn từ bỏ.

Khi cô ấy lạnh lùng hoặc làm ngơ trước bạn. Hãy thử tự nhủ với mình rằng: Cô ấy sẽ không làm bạn tức giận được. Bạn chẳng có gì cần phải tức giận ở đây cả! Bình tĩnh bình tĩnh... bình bình tĩnh và rồi em ấy sẽ nguôi giận thôi.

Niệm độ trăm lần thần chú kiểu đó rồi cô ấy sẽ cảm thấy mình làm như vậy thật quá mức, thật ngu ngốc phí công, làm như vậy là không đúng...vv và sau đó cái thái độ đáng ghét kia của cô nàng cùng sự giận dữ sẽ nguôi ngoai đi thật nhiều. Bạn hãy thử xem!”

- Cái này thì khác gì ninja rùa???

- Có điều cũng tạm có thể cho là chiêu thứ hai dự phòng!!!

Chỉ là Lãng càng ngày càng không tin tưởng vào google thần công rồi!

“Nếu cô ấy gặp vấn đề, hãy cố gắng lắng nghe và tìm hiểu cô ấy. Điều này rất khó bởi cô ấy sẽ không muốn nói về điều đó với bạn. Nếu được hãy tìm một người thân hoặc bạn thân của cô nàng để dò hỏi. Và nếu bạn pro hơn, có thể tự tìm ra nguyên nhân từ những biểu hiện khác thường của cô ấy? Không có gì có thể làm khó một chàng trai tài ba khi anh ta đã biết rõ nguyên nhân sâu xa của sự việc này!

Bạn cũng có thể thử làm siêu nhân cảm ứng một lần!”

- Cặp bồ với cô gái khác! Tương lai muốn chơi bắt cá hai tay???

- Nguyên nhân thì quá rõ ràng! Thế nhưng cái này thì giúp quái gì cho chuyện làm lành quan hệ cơ chứ???

- Haizzz! Bạn thân đây không phải siêu nhân cảm ứng điện từ. Bạn đây là Diệt Thần Sư!!!

- Có lẽ chỉ có thể chơi đặc quyền!!! Coi thành biện pháp thứ ba vậy~

Lãng uể oải tính toán!

“Nếu cô ấy nói hãy để cô ấy một mình. Nếu như đó là lời thật lòng? Hãy xem xét thả cô ấy đi xa một quãng thời gian. Có đôi khi, hai trái tim cần phải xa nhau mới có thể lại cùng chung nhịp đập. Xa rồi thì nhớ! Hãy thử dùng khoảng cách để hàn gắn những nỗi lòng!!!”

- Thả là đi mất luôn đấy mọ!!!

Lãng đã không tin vào đám trang web này nữa rồi!!! Anh bởi vậy liền quyết định...

Tìm vào trang web tiếp theo!!!

“Bản chất của con gái là... giận dai. Đôi khi trong lòng dịu xuống rồi. Chẳng còn giận hờn gì nữa đâu thế nhưng vẫn muốn “bắt tội” người yêu năn nỉ thêm... Kết quả là vẫn cứ “mặt lạnh” dài dài! Tùy vào “mức độ nghiêm trọng”, tùy vào “thái độ” của “ai kia” thế nào mà thời gian con gái giận có thể là một ngày, vài ngày! Thậm chí... một vài tuần!

Để đối phó với những trường hợp như thế này...

Tốt nhất là nên ôm cô ấy vào lòng. Bó thật chặt vào!!! Thêm một tí hành động lãng mạn nữa thì càng tốt. Cô nàng chắc chắn sẽ... đuổi bạn mau biến đi. Thế nhưng đừng nhụt trí.

Tiếp tục kiên trì thì thậm chí bên tai cô nàng những lời “ngọt ngào như vòng tay âu yếm” kiểu: Anh biết lỗi rồi! Anh biết anh sai! Làm em buồn, em giận. Em buồn anh cũng buồn lắm cơ!!! Cho anh xin lỗi đi nhé. Lần sau nhất định sẽ không như thế nữa đâu, em nhé!

Cứ oanh tạc thật nhiệt tình vào! Chẳng chóng thì chầy chúng ta cũng sẽ tiến được với chìa khóa thành công!!!”

- Quanh đi quẩn lại vẫn mấy chiêu này???

- Bọn này không biết cái gì gọi là sáng tạo mới à???

Lãng đã bắt đầu nhăn nhu mày!

“Làm lành người yêu chứ gì?

Cũng đơn giản thôi! Tặng cho con nàng một vài bất ngờ nho nhỏ đi. Hoa hồng vào buổi sáng sớm, cài trước cửa nhà. Hay một chú vịt con ngộ nghĩnh biết hát một bài thật vui nhộn, lại còn kêu: “I Love You” liên tục nữa. Quà làm bằng tay này. Quà tặng âm nhạc trên các phương tiện truyền thông hay đàn hát trực tiếp cho cô nàng cũng được. Các cô gái thường xem phim Hàn Xêng nhiều lúc nào mà chả “kết” những điều bất ngờ đáng yêu như thế.

Làm cho cô nàng vui! Đồng nghĩa với việc cô nàng sẽ “xí xóa” hết những giận hờn trước đó cho bạn ngay!”

- Được rồi! Nói tóm lại là nên xài tiền tiêu tai!!!

- Coi như biện pháp thứ tư đi~

Lăng cố mà nhìn nốt những dòng cuối.

“Muốn xin lỗi nhanh gọn + hiệu quả. Hãy rủ cô nàng cùng bạn bè đi chơi. Đến nhà ai đó cùng xem phim, nấu ăn hoặc tám chuyện vui vẻ gì đó. Nhân cơ hội ấy hãy dịu dàng nhẹ nhàng “làm hòa” với cô nàng trước mặt mọi người.

Có người ngoài ở bên, nếu hành động trước đó của bạn không đến mức quá tìm đường chết, cô nàng nếu còn có tình cảm vậy thì sẽ không “mặt nặng mày nhẹ” với bạn trước đám đông đâu. Cái lá chắn đông người này luôn dùng tốt trong nhiều trường hợp rạn nứt vừa phải.”

- Tóm lại là tìm thẳng chết thế chứ gì? Chơi thế lực đám đông chèn ép!

- Khả năng đám đông ngày nay thường không ủng hộ bất cá hai tay đâu. Tim cũng là phí công tim. Có điều ngày mai đúng là có thể tranh thủ lúc nhiều người thử thử nước cũng tốt!!!

Trong lòng hơi lảm suy ngẫm, rất nhanh cậu chàng liền đảo qua hầu hết những trang web nội dung tương tự. Có điều quanh đi quẩn lại cũng không có gì khác biệt nhiều. Cậu bồi vậy liền cứ như thể khoai trá dừng xem. Im lặng ngồi xuống hoạch định kế hoạch. Sáng ngày mai liền sẽ chiến đấu tới cùng một lần!!!

Hi vọng mọi việc rồi sẽ êm xuôi~

Miệng lảm nhảm! Lăng khề ngả người lên căn giường lớn.

Một đêm không nói chuyện!

...

Sáng sớm hôm sau...

Một buổi sáng thứ bảy đẹp trời! Nắng dịu nhẹ, nhiệt độ cũng vừa phải. Rất tốt cho một ngày bốn ba bên ngoài~ Lăng đã hơi có chút thói quen ăn ý khi đi theo Arianna ăn uống bữa sáng. Đợi cho tới khi mọi thứ xử lý xong, cậu chàng liền về mặt thần thần đang bước chân xuống tầng ngầm.

Mang theo chiếc xe đạp dưới chân!

Trụ sở đội tình nguyện thẳng tiến!!!

...

Thời gian trôi nhanh, hiện tại cũng đã là 7h sáng rồi! Nguyễn Trọng Lăng lúc này chính đang có mặt tại trong văn phòng của đội tình nguyện. Nói tới tuần này từ sau khi đi biển trở về cậu liền ngày ngày mắc nạn với Erica. Hầu như là tách rời hoàn toàn với công việc của đoàn đội luôn. Cũng còn tốt trước đó cậu đã được tuyển trong danh sách, sẽ không vì mấy ngày này ít đi qua tham gia hoạt động liền bị đuổi ra ngoài~

- Hi! Chào chị!

- Ủ, chào em!

Trong văn phòng lúc này đã có không ít người, khả năng chỉ có duy nhất một chị gái ở trong đó. Một bà chị học năm thứ hai và cũng đang là cấp trên trực tiếp tổ chức buổi đi tìm nhà ngày hôm nay của các thành viên. Không khó hiểu vì sao khi cậu vừa vào liền lên tiếng chào hỏi cấp trên trực tiếp. Thế nhưng đợi đến sau đó khi cậu chàng thôi không lên tiếng nữa...

- E hèm! Thế là chỉ biết chào mỗi các chị thôi à?

- Chẳng lẽ các anh đây liền là không quan trọng rồi~

Ông anh đội trưởng da ngâm đen lần trước từng làm khó cậu trên sân khấu cũng ngồi ở trong phòng. Hôm nay là buổi đầu tiên tập trung toàn thể nhân lực đi làm việc, anh ấy có mặt ở nơi này cũng không gì lạ. Các ông anh khác nghe anh đội trưởng nói vậy đều hơi ngừng nói chuyện hoặc việc riêng, về mặt cười đều nhìn về.

Tính toán đầu đuôi bọn họ cũng chỉ hơn kém nhau một, hai tuổi mà thôi. Thời điểm bình thường cũng không có quá quan trọng hóa xếp đặt cấp trên cấp dưới. Đối với việc Lăng vào phòng xong chỉ hỏi riêng các chị em gái cũng chỉ coi như hai người bọn họ thân nhau hơn so với mọi người. Tóm lại chuyện này cũng không có gì cùng lắm thì~ Tất nhiên một khi chuyện này đã bị anh đội trưởng điểm ra làm cớ để mà trêu chọc lại là một chuyện khác~

- A! Anh!!!!!!

- Chưa bao giờ thấy anh đẹp trai như hôm nay~

- Em chính là...

- Không chịu chào anh chính là vì để được nghe âm thanh thần thánh của anh đấy!

- Ngày mới mà không được nghe giọng nói của anh liền cảm thấy đời đã không còn diễn viên hài~ Cảm thấy xung quanh khắp nơi không còn thứ gì vui sướng hết. Chỉ cần nhìn thấy cái bản mặt của anh thôi...

Cậu chàng mở miệng nói chuyện như bắn pháo rang!

Đối diện...

- Thôi thôi! Anh xin anh xin!!!

- Biết chú mày nói giỏi rồi! Không cần phải khoe tài ra đâu~

- Mà chuyện này làm sao không thấy qua hoạt động gì? Mà nghe nói chuyện tình cảm dạo này cũng lung lúng lắm đấy hả???

Anh đội trưởng có cái tên Nguyễn Trọng Tiến này hiển nhiên có chút gì đó sâu xa thăm thẳm đối với Nguyễn Trọng Lăng. Kết quả hai người rất nhanh liền vì vậy mà có chút đáng về đôi bạn xấu nói khổ. Chuyện Lăng và Erica đình đám cả trường đều biết như vậy, anh Tiến nếu không biết mới là lạ.

Có lẽ cũng chính là biết rõ bạn gái trước đó của cậu chàng chính là một thành viên khác trong đội hiện giờ- Vũ Trần Linh, thế nên ông anh này mới không tránh khỏi mở miệng hỏi thăm đi. Trước khi hỏi thăm còn làm ra một chút như vậy bắt bí cảm giác để thăm dò tâm trạng cậu chàng!

Giọng điệu khi hỏi cũng tương đối lơ đãng!

- Cái này...

- Em chào mọi người!

- A! Linh đến đó à! Mau mau qua đây ngồi với chị!!!

Đang lúc Lăng định nói gì đó đáp lại câu hỏi của anh đội trưởng, Vũ Trần Linh chính là vào lúc này tới rồi. Đặc biệt là vừa mới nghe xong lời chào của em nó, bà chị duy nhất trong phòng, khi rồi còn bình thản đáp lời với cậu chàng thái độ lúc này lại nhiệt tình cực kì.

Làm cho người ta cảm giác một ở trên trời một ở dưới địa ngục vậy! Một là đáng ghét yêu ma quỷ quái, một là xinh đẹp như tiên giáng trần! Yêu ghét câu bà chị này cũng thật sự là quá rõ ràng nồng nặc rồi~

"Hic! Sẽ không là mọi người nghe xong chuyện của mình và Erica đều quay ra có ý kiến hết với mình đi!!". Lăng trong lòng không khỏi nổi lên chút suy nghĩ.

Nói tới thái độ của mọi người ở đây hôm nay cũng quả thực quá kì quái rồi. Ngoại trừ anh đội trưởng vẫn như cũ tiếp lời nói chuyện với cậu, những người khác dù cho không có ý kiến gì ánh mắt cũng đều là có chút lập lờ khi nhìn về phía cậu chàng.

Haizzz! Tình hình bạn thân đây có vẻ rất khó đi ra tranh cử "tổng thống" à nha!!! Lòng dân không về Việt Nam Cộng Hòa đấy!

...

Văn phòng đội tình nguyện theo thời gian trôi qua dần trở nên đông đúc hẳn. Mọi người đông đủ tụ hội gặp mặt nhau một chỗ hiển nhiên không tránh khỏi lẫn nhau mở miệng chuyện trò. Người này nói chuyện với người kia, nói nói cười cười... Ngược lại là Nguyễn Trọng Lăng hơi có chút mùi vị cô độc lạnh lẽo!

Nguyên nhân có thể là do cậu chàng lúc này trong lòng đang suy nghĩ tiếp theo sau làm sao mới có thể giảng hòa với bạn gái. Hoặc có lẽ chính bản thân cậu ta trong lòng hiện giờ có quý. Không muốn nói chuyện với người khác để tránh đụng chạm tới vấn đề của Erica và Vũ Trần Linh.

Phải biết ở trong trường nếu nói về ai rõ ràng quan hệ của cậu và Vũ Trần Linh nhất vậy liền không ai bằng đám bạn thân quen trong lớp cùng những thành viên trong đội tình nguyện này. Đơn giản là thời điểm mà cả hai cô cậu keo sơn gắn bó với nhau chính là lúc các thành viên lớp chuẩn bị tiết mục chào khóa mới, cùng với đoạn thời gian hai người tham gia thử thách trước khi được chọn vào đội.

Hiện tại Erica đột nhiên xuất hiện! Hiển nhiên những người này đối với chuyện của cậu và hai cô gái liền càng dễ dàng có cái nhìn tổng quát hơn. Và nếu như cậu không phải là một vị Diệt Thần Sư, chỉ là một sinh viên bình thường năng lực không lớn... Đối với việc bắt cá hai tay, xã hội này vẫn là thường lên tiếng phê bình ghê gớm lắm.

Có lẽ cũng chỉ có đám ông lớn nhà giàu, quyền thế hiển hách kia mới dám ngang nhiên tuyên bố mình sở hữu nhiều vợ bé vợ lớn thôi đi~

Nếu như chính cậu mặt ngoài trong cái nhìn của mọi người thậm chí là Vũ Trần Linh đều chỉ là một sinh viên thường thường, có thể chấp nhận một trai kèm theo hai gái câu chuyện mới là lạ!

Nguyễn Trọng Lăng trong giây lát này đột nhiên có chút gì đó ngộ ngộ! Một thứ ánh sáng le lói chỉ đường nào đó đang ẩn hiện sáng lên trong đầu cậu chàng.

Hừm? Có lẽ chỉ có thể làm như thế rồi!!! Lẽ giờ đã có quyết định mới!

...

Kết thúc chương 92.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Chúng mình chung đôi!

- Nào mọi người! Tất cả tập hợp giúp mình lên sân thượng tòa nhà nhé. Chúng ta cần bàn bạc nói chuyện một chút trước khi tiến hành đi tìm nhà!!!

Đúng 7h30 sáng, tất cả các thành viên tham gia vào hoạt động tìm nhà trợ giúp đỡ sinh viên mới đều có mặt đông đủ tại trụ sở của đội tình nguyện trong kí túc xá của trường. Số lượng người khá đông vì vậy tất cả chỉ có thể rời khỏi văn phòng tiến lên tụ họp ở trên sân phơi quần áo của kí túc xá để bàn bạc. Một nơi ở ngay trên tầng hai của tòa nhà~

Đối với những gì kinh nghiệm cũng như quy củ mà cuộc "bàn bạc" này muốn truyền đạt, kẻ trùng sinh như Nguyễn Trọng Lăng tất nhiên là đã quá rõ ràng ở trong lòng. Không có gì khác ngoài yêu cầu mọi người hai hai chia tổ đi tìm. Tiếp theo đó là phân công nhau theo từng khu vực, từng tuyến đường. Tiến hành trải rộng thả bom tìm tòi nhà trọ cho thuê mới.

Và tất nhiên đi cùng với nó cũng là một chút thông tin kinh nghiệm. Kiểu như các nhà ở Hà Nội cuối tuần thường ngủ dậy muộn, các bé hãy cứ từ từ mà đi tìm. Và rồi thì các quán hàng nước ven đường, các bà hàng xóm tốt bụng thường là những dấu hiệu manh mối tốt nhất để tìm kiếm được những nhà trọ phù hợp...vv

Tóm lại chung quy có thể tổng kết bằng mấy chữ: Cứ tìm đi rồi sẽ thấy!

Cuộc họp xong! Nguyễn Trọng Lăng trong cả quá trình rất mặt mày dầy dạn sum xoe tới bên cạnh Vũ Trần Linh. Thời điểm ở trong văn phòng cô nàng còn có thể tự do đi động né tránh cậu. Đã tiến vào trong chỗ họp Vũ Trần Linh liền nhất định không thoát được số phận bị cậu chàng quây lại gần.

Cũng còn tốt cô nàng đối với việc này cũng không có nổi cáu hay thái độ khác thường gì. Hành động tiêu biểu nhất cũng chỉ là cúi kín nhìn cậu lấy một cái rồi quay đầu đi mà thôi! Mà cái phản ứng nho nhỏ này liền không có cái méo gì ảnh hưởng đến tâm trạng của cậu chàng cả. Từ khi vừa nảy tính ngộ lại ở trong văn phòng. Thấu hiểu rõ nguyên do vì sao mình lại rơi vào cái ruộng đồng này!

Nguyễn Trọng Lăng hiện tại chỉ có một cái suy nghĩ! Đó chính là để cho tất cả mọi người chấp nhận tình cảnh đặc biệt của cậu. Chấp nhận chuyện cậu có thể một nam cùng hai hay nhiều nữ cặp đôi. Và quan trọng nhất là làm được điều đó đều không cần lộ ra cậu là một vị Diệt Thần Sư cũng xong.

Chỉ cần làm cho cái nhìn của mọi người nhất trí. Đối phó với chuyện của Vũ Trần Linh sau đó liền sẽ đơn giản hơn nhiều~

Có điều trước đó cậu cần phải gắn kết tình cảm của mình và cô gái nhỏ. Tránh để kẻ khác tranh thủ xen tay vào mới được!!! Ánh mắt của Lăng bởi thế sát sao đề phòng đám nam giới xung quanh. Hừ hừ hừ...~ Đã đến tình cảnh ruộng đồng này, kể cả các đồng chí anh em thân thiết cũng liền không thể lơ là đấy!!!

Lịch sử đã cho thấy~ Thất bại của nhiều cuộc trường kì chiến tranh vẫn thường đến từ vùng sâu vùng xa nơi hậu cần phía sau không phải sao???

Bị đâm dao nhô sau lưng gì gì quá nguy hiểm rồi! An toàn đề phòng ngay từ đầu là hơn~

- Được rồi! Mọi người lúc này có thể tự nhận người sau đó tới nhận khu vực tìm tòi. Chị đã chia tất cả các khu vực mình cần tìm ra rồi ghi vào trong các mảnh giấy. Ai chia ghép cặp xong liền tới lĩnh lấy một cái đi nhé!

Chị gái phụ trách chung từng phân biệt đối xử với cậu trong gian phòng lúc này đang lên tiếng tổng kết. Nguyễn Trọng Lăng vừa nghe xong liền bước vội lên trên đồng thời nói thật nhanh.

- Đợi ở đây nhé! Anh lên lĩnh giấy cho cả hai đứa mình!

Nói rồi không đợi cô nàng có bất kì hồi phục đã chạy vội đi lên. Thoáng qua một cái. Cậu chàng hầu như trở thành người đầu tiên phân cặp hoàn thành!!! Vừa lấy xong mảnh giấy ghi khu vực tìm kiếm liền chạy vội về nắm chặt lấy tay của cô nàng như sợ bị người khác tranh cướp cặp mát vậy!!!

- Này hai đứa! Đi tìm nhà phải là nam đi với nam, nữ đi với nữ. Nam nữ đi tìm nhà người ta sẽ có thành kiến đấy!!!

Một ông anh khóa trên trong đội nhìn vậy thiện ý nhắc nhở.

- Không sao! Em nói là đi tìm cho em gái là được!!!

Lăng tất nhiên trước đó liền đã rõ ràng những quy tắc ngầm này. Khả năng hôm nay cậu qua đây công việc chính cũng không phải là đi tìm nhà. Thế cho nên đối với vấn đề của ông anh khóa trên vừa nêu ra cậu liền dùng lý do nghĩ kĩ từ trước đáp lại ngay! Thậm chí còn sợ bởi vì thế mà Vũ Trần Linh có cơ để dỗi ý. Cậu chàng vừa nói xong câu đó liền cứ như vậy mạnh mẽ nắm tay kéo cô gái nhỏ rời khỏi sân phơi trước đi rồi!

Tiếc là trong cả quá trình này bởi vì quá nóng lòng. Cậu ngược lại không có thấy qua ánh mắt kì dị của Vũ Trần Linh khi nhìn về phía mình. Thậm chí còn đang mừng hí hửng vì không có bất gặp thứ gì phản kháng kịch liệt của cô nàng khi cậu tự ý quyết định mọi chuyện đây.

Tình huống có vẻ đều tốt đẹp y như trong mơ!!!

...

Đi tìm nhà! Đi tìm nhà!

Đã là đi tìm thì tất nhiên là không thể cười ngửa xem hoa được. Nguyễn Trọng Lăng bởi vì trước khi trùng sinh cũng từng sinh hoạt trong đội tình nguyện, cũng từng tham gia những vụ đi tìm nhà như thế này. Bởi thế cho nên cậu ta không chút gì nao núng ngưng ngừng như các bạn trẻ khác. Rất là tự nhiên chạy đi lấy xe đạp của mình rồi mang theo cô gái nhỏ đi về khu vực mình được phân chia~

Cả quá trình thần kì bình tĩnh! Cả hai người đều không nói với nhau một lời...

Cho tới khi bọn họ đèo nhau đi qua từng con phố nhỏ...

Khi mà cảm xúc đã bình ổn lại. Lý trí trở về hoặc có lẽ là tự cảm thấy đã đến lúc ra tay.

- Nếu không chúng ta kiếm tạm hàng nước nào đó ngồi vừa uống nước nghỉ ngơi vừa hỏi thăm đi? Mọi người không phải đều nói các bà hàng nước cùng mấy ông xe ôm cái gì cũng biết hết hay sao~

Đạp xe ở phía trước, Lăng giọng điệu bình tĩnh dò hỏi. Đây cũng là lần đầu tiên sau khi hai người chiến tranh lạnh cậu cố gắng nói chuyện với đối phương.

- Anh không có gì muốn nói à?

Cô ấy chính là lạnh như vậy hỏi ngược lại.

Nguyễn Trọng Lăng: "....."

- Cái gì cũng cần thời gian để chứng minh. Nếu bây giờ anh nói tất cả trước kia đều chỉ là hiểu lầm, là không có thực thì em đều tin sao?

Đợi đến khi tình hình thực tế xuất hiện, cậu rõ ràng liền quên hết sạch tất cả các chiêu thức đã từng vạch sẵn trong đầu. Haizzz! Chiến trường thiên biến vạn hóa quả nhiên là không giống như những gì trong sách vở ghi lại!!!

Cậu hiện tại chỉ có thể nghĩ tới một chiêu chính là kéo!!! Kéo cho tới khi chuyện này ảnh hưởng trở nên nhạt nhất mức có thể đi thì thôi!!!

- Nếu anh nói thì em nhất định sẽ tin!

Cô ấy là như vậy trả lời chắc nịch! Dù không quay đầu nhìn lại Lăng cũng có thể cảm giác được một đôi mắt đang từ phía sau thật sâu thật sâu nhìn về phía chính mình. Nó là u oán như vậy! Là cho người thật sâu cảm giác tội lỗi như vậy!!!

Lòng anh ấy như đang run lên!

Tay lái suýt nữa thì ngã oặt~

Móa nó! Cảm giác y như đang xem phim Hàn Xèng vậy!!!

- Ha hả...~ Em cũng đừng có đùa anh!

-

- Nếu em thật sự muốn nghe...

- Anh chỉ có thể nói một câu thôi!

- Chúng ta sau này nhất định sẽ ở bên nhau. Bất kể dù cho mọi chuyện có xảy ra như thế nào!!! Anh hứa đấy!!!

Ừ? Đây là đại chiêu nói ngon nói ngọt. Quyền năng này hẳn là đủ K.O hạ gục một phần nào đó sức mạnh tường đồng vách sắt của cô gái nhỏ này đi rồi???

- Một mình hay là nhiều người?

- Anh đừng chơi trò chơi câu chữ với em!!!

“Hic! Em ấy chưa bao giờ nói chuyện sắc như vậy bém!!!

Người ta thường nói phụ nữ khi yêu IQ sẽ giảm thấp. Chẳng lẽ ẩn ý đằng sau chính là một khi có tình địch xuất hiện liền IQ của họ sẽ tăng cao? Nếu không làm sao tự đứng lại có cảm giác như xem hoàng cung phi tần nội đấu trong phim trung quốc vậy lầy~”

- Cho anh thời gian được không?

- Trước đó chỉ cần em ít nhất không được lảng tránh anh!

Kao~ Kéo! Tiếp tục kéo! Kéo cho tới khi nghĩ ra cách mới hoặc tình huống có biến đổi mới thôi. Chỉ cần em nó còn ở trong tầm mắt vậy liền không lo sẽ có thằng khác tranh thủ chen chân vào~

Ngoài ra sau đoạn thời gian liên tục ăn Combo Hit (liên hoàn tấn công) của cô nàng. Cậu có vẻ như sinh ra được một tí kháng tính.

Tiêu biểu là Nguyễn Trọng Lăng có thể cảm giác được cô gái nhỏ còn có một chút gì đó phần tình cảm nút thắt đối với mình. Chỉ cần tình cảm chưa đứt rời. Chúng ta còn chưa coi nhau như người rung! Bạn thân đây nói chung vẫn còn có cơ hội quay đầu lại đấy. Tình thế vẫn chưa có đi tới hoàn cảnh bất nhất!!!

Vũ Trần Linh: “.....”

Em ấy ngược lại là lảng tránh đi rồi? Em ấy không nói gì nữa rồi?

Móa! Đây tình huống là mần răng??? Lăng tự dung có chút bối rối. Có vẻ như năng lực làm lãnh với bạn gái của cậu còn không tu luyện đến đỉnh cao. Tình cảnh có vẻ gay! Khả năng cậu lại không có dám loạn ra chiêu thức~

Cậu ấy đang vắt hết óc suy nghĩ!!!

- Ủ!

- Em đợi anh ở đây một chút nhé!!!

Một tia sáng le lói lên ở cuối đường hầm. Nguyễn Trọng Lăng quyết định chính thức sử dụng tuyệt chiêu vừa học được hôm qua!

Dừng xe trước một công viên xanh mát ở bên đường. Bỏ lại xe đạp và cô nàng ở nguyên nơi chôn đó. Cậu ấy cứ như vậy bỏ chạy thực mạng!

Vũ Trần Linh:?????????

“Kì quái! Đang nói chuyện làm sao tự dung bỏ chạy đi luôn rồi???”

Trong lòng cô nàng ngậm bực. Đoạn thời gian này cũng không phải chỉ có Nguyễn Trọng Lăng đang tập luyện đại chiêu, đang không ngừng tiến bộ. Cô gái nhỏ của chúng ta cũng là tiến bộ ghê gớm lắm biết không?

Này nguyên nhân chung quy chính bởi vì trong con mắt của cô nàng mà nói. Nguyễn Trọng Lăng hiện tại thái độ đưng đưa không ngừng cũng không phải là không thể chấp nhận.

Cái này tuy rằng rất mâu thuẫn với lợi ích của bản thân cũng như tiêu chuẩn hình tượng bạn trai trong lòng cô. Thế nhưng đã là người thì ai mà hoàn mỹ cho được. Có thể có một vị bạn trai tương đối vừa ý đã là tốt lắm rồi. Phần còn lại chỉ cần bản thân mình không ngừng uốn nắn đối phương là được.

Vũ Trần Linh là cô gái thời đại mới. Tất nhiên đã không còn tin vào cái gọi giữa biển người mệnh mong kia nhất định có người giống như hình tượng mình yêu cầu. Hơn nữa dù cho tồn tại thì cũng chưa chắc đến lượt cô ấy có được không phải sao?

Bởi thế cho nên liền biến chuyển thành lựa chọn một vị bạn trai thích hợp, có cảm giác tình cảm trụ cột và sau đó tiến hành không ngừng âm thầm đào tạo sâu là được rồi. Cái này chính là bí mật không thể nói của cô gái nhỏ!

Khả năng kế hoạch bí mật ấy của cô đã bị một kẻ thứ ba xuất hiện phá hỏng!

Erica! Một cô gái đến từ Italia! Xinh đẹp, quyến rũ, tự tin, cao quý...vv. Vô số phẩm chất mà một người con gái mong mỏi cô ấy đều đã có được. Thế nhưng thật không may đối phương lại chọn trúng người yêu của cô. Thậm chí thẳng thừng trắng trợn ra tay cướp đoạt. Đối đầu trực tiếp với một vị địch thủ mạnh mẽ như vậy?

Vũ Trần Linh không thể không thừa nhận. Ngay cả chính mình đối thành trọng và trò của Nguyễn Trọng Lăng cũng không thể không lung lay. Chuyện tình cảm của hai người đến bên bờ đổ vỡ cũng không phải là quá có gì không thể tưởng tượng. Hiện tại cần phải đối mặt ngược lại chính là lựa chọn tiếp tục níu giữ hay là buông tay?

Cô gái nhỏ đã phân vân vì lựa chọn ấy vài ngày!

Và chính trong đoạn giây phút trên sân phơi khi Nguyễn Trọng Lăng mang theo thái độ lo lắng dị thường cố gắng níu giữ cô, Vũ Trần Linh liền đã quyết định sẽ đánh cược một lần.

Quyết một trận thư hùng tranh hơn thua với cô nàng Erica kia! Một trận phi tàn hậu cung chiến đấu đúng theo những gì Nguyễn Trọng Lăng từng suy nghĩ. IQ cũng từ giờ phút đó tự dung tăng cao lên hẳn. Mới có thể nói ra những câu nói thâm thúy làm cho cậu chàng không thể nói gì được như thế!

Tất nhiên những suy nghĩ này của cô như vậy xuất hiện cũng bởi vì cô ấy thiếu đi một vài tin tức cực kì quan trọng!

Cô ấy không có biết rằng quyền lựa chọn không có ở trên tay Erica tươi đẹp và rực rỡ như hoa hướng dương kia. Ngược lại mọi chuyện đều quyết định bởi chính cậu chàng!

Một sinh viên bình thường thế nhưng chính là vị vua quyền uy thứ 7 của thế giới phép thuật!

Một vị Ma Vương đích thực!

Đã là Ma vương còn có thể biết chỉ chọn một trong hai hay sao???

Con mồi của ngài ấy vậy mà lúc này còn đang không biết tự lượng sức mình muốn mưu tính trước mặt sự tồn tại vĩ đại ấy!

Hai con cừu tranh giành quyền sở hữu một con sư tử hùng mạnh!

Kết quả của nó chỉ có thể là cả hai con cừu nhỏ đều bị ăn hết sạch luôn! Dù cho con cừu nào đó có lớp lông màu vàng chói, xa hoa đầy kiêu hãnh. Hay như con cừu còn lại trí thông minh như biển, kết cục cũng sẽ là giống nhau!

Một kết cục đã được xác định sẵn trước khi ván đấu bắt đầu!

Cứ chờ mà xem!!!

...

Kết thúc chương 93.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thoáng hiện

Hà Nội 8h sáng! Một ngày trời thu tháng mười gió heo may man mác thổi. Đường phố xe cộ cũng không có tấp nập như những ngày thường. Vũ Trần Linh thân hình lẳng lặng ngồi bên trên một căn ghế đá nơi công viên ven đường trong lúc chờ đợi. Anh mắt nhìn tứ phía xung quanh. Cũng không ai biết trong lòng cô gái nhỏ lúc này đang suy nghĩ gì~

Bỗng nhiên, hình ảnh một cô gái trẻ khác đột ngột xuất hiện trước mắt cô!

Đó là một cô gái vô cùng kì lạ~

Cô ta có một làn da trắng toát lại đang tỏa ra ánh sáng long lanh như bạch ngọc. Một làn da biết tỏa ánh sáng? Thứ mà mọi người có lẽ chỉ có thể nhìn thấy ở những bộ phim huyền ảo ma quái trong tivi~ Một khuôn mặt trái xoan, ngũ quan tinh xảo như tác phẩm nghệ thuật khiến người ngoài nhìn qua một lần liền không thể nào quên. Một đôi mắt đen lay láy có thần kì ma lực. Và quan trọng nhất là trên người cô nàng đang mặc một bộ quần áo thật kì lạ!

Bên trên là một chiếc yếm viền vàng có thêu hoa văn uyên ương nghịch nước, bó buộc ngực! Hai bên bả vai cùng cánh tay để trần, da trắng nõn nà~ Bên dưới là một chiếc váy dài màu trắng đơn giản kéo dài tận tới gót chân. Chiếc cổ ngọc ngà đang đeo thứ vòng cổ trang sức nhìn như một đám vô số nhiều màu được kết nối lại. Kì quái nhất là trên đỉnh đầu còn đang đội một chiếc... mũ miện dựng đứng đầy lông vũ cao cao trắng toát giống như mũ người Việt thời cổ xưa hay dùng.

Cô gái trong trang phục kì lạ ấy cứ như vậy tự nhiên đi lại lang thang giữa phố phường. Ấy thế nhưng thần kì chính là hầu như không có bất kì một ai quay đầu nhìn về phía cô ấy. Dù chỉ là một ánh mắt nhìn qua cũng không? Thật giống như cô ta chính là thứ người vô hình vậy!

Đột nhiên, cô gái ấy quay đầu nhìn chằm chằm về phía Vũ Trần Linh!

Ánh mắt nhìn chăm chú như đoạt hồn, sâu xa không lường được! Vũ Trần Linh tất cả tâm hồn như bị ánh mắt này hút hết vào bên trong~ Đối phương bước chân chậm rãi đi ngang qua đường!

- Vúttttttt!!!!!!

- A! Cẩn thận!!!

Vũ Trần Linh đột nhiên theo bản năng hét toáng lên. Cái cảm giác tinh thần không thuộc về mình kia cũng chính là vào trong lúc đó biến mất hút. Phía bên kia, một chiếc xe ô tô đang phóng ngang qua với tốc độ thật nhanh! Cô gái kì quái kia chính đang đứng chắn trước mặt nó. Một cuộc tai nạn giao thông tưởng chừng như lập tức sẽ xảy ra rồi.

- Vũ.~

- A!.....

Cô gái nhỏ giật nảy mình kinh ngạc. Thân hình đối phương vừa rồi đột nhiên như tan đi trong gió. Giống như ảo ảnh không có thực. Chiếc xe ô tô kia thậm chí cứ như vậy đâm ngang qua như không có gì vật cản tồn tại.

Xe đi qua! Người còn ở lại!

Ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm lấy Vũ Trần Linh. Bước chân chậm rãi đi tới gần. Cả quá trình không ngừng có xe cộ đi ngang qua người cô ta thế nhưng không chút mấy may cản trở. Thân thể đối phương giống hệt như u hồn có thể xuyên qua mọi vật thể vậy!

Vẫn là người con gái xinh đẹp ấy thế nhưng cái cảm giác mang lại khiến cho người ngoài nhìn vào sồn gai ốc cực kì!

- AAAAAA!!!!!!!

- Có maaaaaaa!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Đừng tới đây! Xin đừng tới đây!!!!

- AAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Vũ Trần Linh đã sợ hãi hét toáng lên!!! Thân hình co rút lại về sau lưng ghế đá. Hai con mắt nhắm chặt! Đôi cánh tay vung vẩy như giấy chết. Cô ấy đã bị dọa sợ cho hết hồn~

Phía đối diện, đối phương nhìn thấy biểu hiện của cô nàng như vậy. Khóe miệng không khỏi bật cười~ Bước chân hơi dừng. Ánh mắt lại nhìn nhìn về phía xung quanh. Vô số người đều đang ánh mắt kì quái nhìn về phía Vũ Trần Linh. Tất thấy đều là đồng dạng ánh mắt khó hiểu.

Giữa ban ngày ban mặt làm gì mà hét toáng lên thế hả trời???

Người đầu mà thật kì quái!!!

Ngay khi cô gái kì lạ kia muốn tiếp tục tiến về phía trước, lông mày của cô ta đột nhiên hơi nhăn nhúm lại. Tiếp sau đó thân hình vụt một cái liền biến mất hút không còn tăm hơi. Từ đầu tới cuối cũng chỉ có duy nhất Vũ Trần Linh là từng cảm nhận được sự tồn tại của cô gái ấy!

- Linh! Linh em không sao chứ???

- Đừng sợ đừng sợ! Anh trở lại rồi đây này!

- Không có gì phải sợ hãi cả!!!

- Linh! Linh, em có nghe anh đang nói gì không???

Một vòng tay đột nhiên ôm thật chặt lấy cô nàng nhỏ. Hóa ra chính là Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên nghe thấy tiếng hét toáng của cô nàng mà vội vàng chạy vội trở về. Một lòng chú tâm vào tình huống của Vũ Trần Linh. Cậu ấy đã chạy với tốc độ nhanh hết sức có thể~ Cũng chính vì thế mà bỏ qua không phát hiện sự tồn tại của cô gái kì lạ kia!

- Hức???

- Oa....~

Ánh mắt vừa mở ra. Thấy là Nguyễn Trọng Lăng đã trở lại, đối phương cũng đã biến mất không thấy tăm hơi. Cô gái nhỏ không nói nổi một câu, cứ như vậy ôm chặt thật chặt lấy cậu chàng mà khóc òa cả lên! Thân hình run rẩy lợi hại. Nước mắt sợ hãi chảy không ngừng!!

Lạy chúa! Bình thường cô cũng không phải là người nhát gan sợ hãi ma quỷ. Thế nhưng vừa rồi bản năng của cô rõ ràng cảm giác được linh hồn của mình dường như sắp bị đối phương ăn thịt luôn vậy!!! Cái cảm giác sợ hãi như chuột thấy mèo, như cừu non gặp sói từ sâu trong linh hồn ấy... Thật là quá mức đáng sợ~

Bất kì ai chưa từng trải qua liền không thể nào thấu hiểu nỗi đau!

- Đừng sợ! Đừng sợ rồi!

- Không phải anh đã trở về rồi đây hay sao?

- Vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

- Ngoan! Không cần phải sợ! Tất cả đã có anh đây rồi~

Một bên vòng tay ôm chặt cô gái nhỏ, một bên tay khác vuốt ve an ủi từ phía sau lưng. Giọng nói nhỏ nhẹ an ủi. Hai mắt thì trừng trừng đe dọa cảnh cáo đám người tò mò đang nhìn bọn họ từ phía bên ngoài. Ý vị rõ ràng là: “Nhìn cái gì mà nhìn! Chưa từng thấy hai người yêu nhau ôm nhau bao giờ à...vv”.

Cũng còn tốt! Có thể là ánh mắt cảnh cáo của cậu chàng làm ra tác dụng hoặc có lẽ là không gặp được chuyện gì hay ho diễn ra. Tất cả mọi người sự chú ý rất nhanh liền chuyển rời đi chỗ khác. Nguyễn Trọng Lăng cũng bởi vậy có thời gian hơn quay lại nhìn về phía cô gái nhỏ trong lòng.

Ừ? Làm sao bỗng dưng ngồi im rồi???

Ánh mắt cậu chàng vừa nhìn quay trở về. Vũ Trần Linh lúc này đã thôi không khóc lóc. Thân thể cũng không còn run rẩy như lúc đầu. Hiện tại chính đang nằm im lìm trong lòng ngực cậu. Khả năng đối với những lời cậu nói trước đó hoàn toàn là không có phản ứng gì.

- Này này!!! Em không có sao đấy chứ?

- Đừng có làm anh sợ được không?

- Chơi như vậy không vui tí nào đâu!!!

Cũng không có được hơn hưởng thụ cảm giác ôm gái trong lòng ngực. Nguyễn Trọng Lăng hai tay hơi đẩy cô gái nhỏ ra muốn nhìn rõ ngọn nguồn.

- Đừng!

- Cứ để em yên lặng thêm một lát!!!

Vũ Trần Linh đột nhiên kịch liệt phản kháng lại. Hai tay ôm trằm lấy Nguyễn Trọng Lăng. Cả thân hình dán thật chặt lên người cậu chàng. Vẻ mặt đỏ ửng! Thái độ kiên quyết hết sức!

- A! Tốt tốt!

- Chỉ cần em không sao là được rồi!!!

Gặp đôi phương phản ứng kịch liệt như vậy. Nguyễn Trọng Lăng cũng sờ chưa tới 1 giây liền hiểu. Rất là từ tốn nhỏ nhẹ thỏa mãn mong muốn của cô nàng. Một vòng tay vững chắc luôn sẵn sàng góp sức vì em yêu~

Hơi xoay xoay mình tìm lấy một vị trí thuận lợi thoải mái hơn. Hai người cứ như vậy ôm nhau ngồi im lìm trên ghế đá không nói chuyện. Nhìn qua khuôn thu buồn cảnh vật bên đường. Một cảm giác yên bình, ngọt ngào lan tỏa cứ như vậy chậm rãi hình thành. Một thứ cảm giác rất tốt!

Ít nhất là Nguyễn Trọng Lăng bây giờ cảm nhận như vậy đấy! Còn Vũ Trần Linh trong lòng?

Ai mà biết được cô gái nhỏ hiện tại đang suy nghĩ gì đây~

Không mặt nặng mày nhẹ giận dỗi là tốt rồi~

Chợt nhiên, Nguyễn Trọng Lăng có chút ước ao thời gian cứ như vậy yên bình kéo dài. Như thế cậu sẽ không cần phải lo một đồng rắc rối phức tạp vấn đề xung quanh mình nữa. Tiếc là tác giả không cho cậu chàng cơ hội như vậy.

Hai người ngồi yên được một lúc lâu. Có lẽ là cảm giác thời gian lãng mạng như vậy đã cảm thụ đầy đủ, Vũ Trần Linh đi đầu mở miệng nói chuyện.

- Vừa nãy anh đi đâu vậy?

Cô ấy là như thế nhẹ giọng hỏi.

- À! Em không nói thì anh suýt nữa quên~

- Hừm? Tặng cho em này!!!

Như sóng nước màu đỏ âm thầm dập dờn phía sau lưng, cậu chàng lặng lẽ dùng ra quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng của mình. Một tay thò về phía sau lưng ghế đá, kín đáo lấy ra một đóa hoa hồng đỏ tươi đưa về phía trước mặt cô nàng. Một đóa hoa hồng tươi thắm thơm ngát! Tính ra cũng là đóa hoa đầu tiên cậu tặng cho cô gái nhỏ từ khi bọn họ yêu nhau tới giờ~

Cũng thật là có tính chất kỉ niệm đấy chứ! Cậu chàng trong lòng âm thầm suy nghĩ.

- Tặng cho em?

Vũ Trần Linh về mặt cảm xúc rất là kì quái. Có một chút kinh ngạc. Có chút gì đó giật mình hiểu ra. Có chút dờ khóc dờ cười. Có chút... cảm động. Có chút gì đó ngu ngơ không biết làm sao...vv.

Duy nhất chỉ không có vui mừng!

Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên cảm giác mình có vẻ như nghĩ cũng quá đơn giản điểm! Thời nay con gái ai còn ưa thích tặng hoa hồng nữa chứ! Hơn nữa hiện giờ hoa hồng giống mới lại nhiều như vậy. Chỉ được cái màu sắc đa dạng chứ hương thơm thì chả có gì. Tặng hoa mà không đi kèm theo tình cảnh gì gì đó thật lãng mạn, hiệu quả của nó có thể nghĩ. Muốn chỉ dùng một đóa hoa hồng có thể làm người đi khúc mắc khó chịu trong lòng cô nàng...

Mơ đi nhé cưng!!! Lăng thoáng chốc buồn 5 s!

- Ủ! Cảm ơn anh! Em rất thích!

Cũng còn tốt! Cô gái nhỏ về mặt cuối cùng còn là có chút thỏa mãn gật gật đầu cười cười. Chỉ là hai tay ôm lấy đóa hoa xong lại mang ra vôn về ngửi ngửi, xoay qua xoay lại nghịch. Rất giống như vừa nhận được thứ gì đó thú vị đồ chơi vui lắm vậy~

Khuôn mặt Lăng đột nhiên ửng đỏ cả lên vì ngượng. Luôn cảm giác cô gái nhỏ không ngừng vôn về đóa hoa kia như là để trêu tức vì cậu quá vụng về vậy! Đột nhiên cảm giác cứ để cô nàng cầm đóa hoa trên tay cười đùa trêu chọc cậu như thế... Còn không bằng cậu đem nó ra vứt cánh đêm chơi còn hơn! Vừa có quyết định liền làm! Cậu hai tay lập tức đoạt qua đóa hoa hồng!!! Miệng lầu bầu.

- Hừ! Em làm như vậy là không đúng!

- Xem anh đây này!!!

- Yêu! Không Yêu! Yêu! Không Yêu!.....

Vừa cầm lấy đóa hoa trên tay, cậu lập tức nghiêng răng nghiêng lợi vứt cánh hoa cho bở tức. Miệng còn lẩm bẩm không ngừng!

- AAAA!!!!

- Đưa cho em ngay!

- Tại sao anh có thể như vậy!!!

Vũ Trần Linh cả người như mèo xù lông, vung tay muốn đoạt lại.

- Ngoan nào! Nếu như em không thích vậy để anh vứt chùi nó đi cho rồi. Đờ phải em giả vờ giả vịt thỏa mãn!!!

Giọng điệu khó chịu đáp lời. Một bên xoay xoay lưng cản lại hành động của cô nàng. Một bên tay cậu chàng càng vứt càng hăng hái hơn. Cũng đã không cả thềm đêm đêm yêu- không yêu đi rồi. Rõ ràng nhăm nhăm một mực muốn vứt chùi đóa hoa cho đỡ bực!!!

- Không mà!

- Anh thật đáng ghét!!!

- Nhanh đưa hoa cho em! Em giận thật đó!!!

Cảm giác đóa hoa hồng rất nhanh muốn bị cậu chàng vứt trụi lùi vài bông. Cướp lại không thể cướp lại, Vũ Trần Linh bực tức ngồi phịch xuống ghế đá. Về mặt tức giận hết lớn.

- Ủm?

- Làm sao rồi?

Cả quá trình vẫn luôn chú ý biểu cảm biến hóa của cô nàng. Gặp đối phương có vẻ giận thật, Lăng đứng là không dám tiếp tục tàn phá đóa hoa hồng trên tay. Dù cho nó đã bị cậu làm quần quai hết một lượt. Mỗi bông hoa đều bị vứt mất vài cái cánh! Từ bông hồng to đồng loạt thành bông hồng nhỏ hết đi rồi~

- Anh làm sao không tiếp tục vứt hết cánh hoa luôn đi!

- Lại còn để ý em làm gì!!!

Cô gái nhỏ hiếm thấy giọng điệu chua ngoa một lần. Hai mắt rung rung như muốn khóc!

- A a a...! Chỉ đùa một chút thôi mà~

- Mỗi bông hoa vạt một hai cánh cũng không có vấn đề gì đâu!

Cậu chàng vẻ mặt như thật đáp lại.

- Anh còn dám nói!!!

Vũ Trần Linh vẻ mặt gắt gỏng quát!

- Không nói! Không nói!!!

Lăng đưa tay đánh xoẹt cái qua miệng. Nét mặt khoa trương làm động tác như đang kéo khóa! Xoẹt cái liền khóa chặt miệng!

- Cấm anh không được nói gì nữa đó!!!

- Mau mau đưa hoa cho em!!!

Cô gái nhỏ khuôn mặt run run cố nín cười. Giả vờ giận dữ hung ác nêu yêu cầu.

- Tiểu nhân nhỏ bé không dám! Đưa ngay đưa ngay!!!

Cậu chàng vẻ mặt xu nịnh đáp lại. Đóa hoa sau khi bị tàn phá không biết bao nhiêu giờ đã được trả trở lại về tay cô nàng. Vũ Trần Linh nhận hoa xong còn nguyệt Lăng lấy một cái. Ý tứ là: Đã khóa miệng sao còn tiếp tục nói được rồi?

- Mà mà... Không nói không nói! Nhất định không nói!!!

Lăng giây đã hiểu. Lập tức khóa miệng lần hai tỏ vẻ mình đã biết lỗi rồi~ Tiếp đó đột nhiên vòng lấy hai tay bất ngờ kéo lại cô nàng ôm thật chặt lấy vào lòng. Vẻ mặt trong cả quá trình còn ra vẻ đứng đắn lắm!

- A! Đáng ghét!!!

Vũ Trần Linh mặt cười như hoa, bầm bầm cậu mấy cái rồi thôi. Đối với việc mình bị ôm chầm lấy cũng không có gì quá phản kháng kịch liệt. Thái độ ngầm trong đó rõ ràng là đã tha thứ cho cậu chàng rồi. Lăng trong lòng vì vậy vui vẻ như nở hoa.

Vũ Trần Linh thấy cậu ta vẻ mặt vui vẻ như vậy không khỏi trong thâm tâm ngầm bực. Ánh mắt lại nhìn nhìn về phía đóa hoa trên tay. Luôn cảm giác mình bị một đóa hoa thu phục rất mất mặt đáng vẽ. Và thế là...

- Yêu! Không Yêu! Yêu! Không Yêu!...

Cô ấy cũng bắt đầu vạt cánh hoa ra mà đếm. Quả nhiên là trâu nào thì theo cọc nấy. Đối với việc tàn phá đóa hoa mới mua, hai người này hoàn toàn không có một chút cảm giác tội lỗi gì.

- Làm sao lại vạt cánh hoa đi rồi?

Lăng đột nhiên cảm giác có chút không phải lắm với đạo cụ làm lạnh bạn gái mà mình vừa mua về. Cậu chàng vì vậy rất tử tế lên tiếng bênh vực lẽ phải.

Đổi lại chỉ là cái nhìn chăm chú của Vũ Trần Linh~

Nhìn chăm chú nhìn chăm chú tới mức Lăng trong lòng chột dạ khó hiểu không thôi. Đang trong lúc cậu không biết đây là ra làm sao. Vũ Trần Linh vẻ mặt bủn rủn môi, âm thầm ra dấu.

Lăng vừa thấy vậy, giây liền hiểu! Đưa tay cắt ngang miệng bản thân một cái. Vẻ mặt như thật nói chuyện.

- Xoẹt! Đã mở khóa miệng! Vậy được chưa?

- Hừm? Này còn tạm được!!!

Vũ Trần Linh nét mặt thỏa mãn gật gật đáp lời. Tiếc là công việc trên tay cũng không có vì thế mà ngừng. Cánh hoa hồng vẫn đang bay tả tơi dưới chân ghế đá. Đoán chừng chỉ tí nữa thôi đám cánh hoa sắp rơi thành thảm đỏ đi mất rồi.

- Có thể đừng vạt cánh hoa nữa được không?

- Thật tội nghiệp cho chúng nó!

Anh ấy là như vậy trách trời thương dân đáng vẽ lên tiếng. Tất nhiên mọi chuyện sẽ giống thật hơn nếu cánh tay nào đó không cùng lúc tranh thủ mò mẫm lần mò về phía ngực của cô nàng. Ủ? Đã lâu hai tay anh không được gặp lại bọn chúng! Hai đĩnh đòi cao ngậy ngất ấy~ Có chút nhớ nhớ!!!

- Bộp!

- Quý đáng ghét! Đừng có đụng chạm linh tinh!!! Em còn chưa tha thứ cho anh đâu~

- Đóa hoa này không phải anh tặng cho em rồi sao? Hiện tại em là chủ sở hữu của nó. Chẳng lẽ muốn vứt vứt cánh hoa cũng không được?

Cô nàng chính là như vậy nghĩa chính ngôn từ đáp lời.

- Đúng đúng đúng!

- Em tiếp tục làm việc của em! Anh tiếp tục làm việc của anh là được rồi!

Cậu chàng vẻ mặt cũng thần thánh lắm đáp lời. Cánh tay dù vừa bị đối phương đánh đòn đau vẫn kiên cường thẳng tiến. Thậm chí đã bắt đầu rục rịch sử dụng ra cánh tay thứ hai. Ngược lại là Vũ Trần Linh còn bận bịu ôm hoa hồng trên tay, một cánh tay khác còn bận bịu vật lầy cánh hoa. Rõ ràng là không có thứ gì để hữu hiệu phòng vệ.

Nguyễn Trọng Lăng quả thật yêu chết đạo cụ mới mua này của mình rồi. Tiếp tục hi sinh nhé đóa hoa hồng, anh sẽ ghi nhớ công ơn của em đấy. Nghĩ như vậy, cậu chàng hai tay sục sạo ngày càng ác hơn. Một tay phi thẳng lên ngực, khẽ luồn liền chui vào bên trong áo! Một tay mò thẳng xuống bên dưới quần, thoáng lung lay liền tìm thấy nơi gì đó bí ẩn ngày xưa~

- A! Anh làm cái gì vậy?

- Em giận thật đó!!!

Ném bay hoa hồng sang một bên ghế đá. Khuỷu tay huyích một cái vô ngực, Vũ Trần Linh mặt đỏ chót, hậm hực nhìn về phía cậu chàng. Nơi này ghế đá cách mặt đường cũng không bao xa. Bao nhiêu người đi qua đi lại như vậy mà cái tên khốn kiếp này... Thật sự là lẽ nào lại như thế chứ!!! Vũ Trần Linh vừa xấu hổ vừa bực mình nhìn về.

Phía bên kia, Nguyễn Trọng Lăng thế nhưng vẻ mặt cực kì nghiêm túc đáp lại:

- Thân yêu, chúng ta đi hát karaoke chứ nhỉ?

Vũ Trần Linh: “.....”

Này lại là cái gì cùng cái gì nữa trời??? Cô ấy đang hoang mang quá!

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 94.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Tình cũ khó phai~

- Không!

Vũ Trần Linh trả lời với giọng điệu thẳng thừng.

- A! Tại sao lại không?

Lăng khuôn mặt giả ra làm vẻ thê thảm bị đánh bại, bị thương tâm thấu~

- Hừ hừ hừ...~ Đừng tưởng rằng em không biết ý đồ xấu xa của anh nhé! Đi hát kara một mình với anh để anh làm loạn à~ Không có cửa đâu nghe cưng!!!

- Với lại hai chúng ta còn phải đi tìm nhà trọ đây này! Anh sẽ không quên mất luôn rồi đi?

Cô gái nhỏ vẻ mặt kiêu như em đã quá rõ ràng suy nghĩ xấu xa trong đầu anh rồi, gắt giọng đáp lời.

- Cái này mà...

- Cùng lắm tý nữa đi về liền nói chúng ta không tìm được phòng trọ mới nào là được.

- Em đừng quá tích cực như vậy có được không?

Cậu chàng đáng vẻ rất lấy làm phiền muộn đưa ra ý kiến mới.

- Không phải đâu! Anh cũng quá xấu xa đi! Vậy mà định làm bộ ra vẻ không tìm được nhà trong khi bản thân chăm chăm chỉ muốn trốn đi chơi.

- Có điều anh cho rằng nói như vậy em sẽ đồng ý sao? Cần thận trọng về em liền nói rõ ý tưởng xấu xa của anh cho mọi người đó!

- Người đầu mà lười quá à~

Cô nàng bĩu môi đáp lời.

- Ủ? Chẳng lẽ được đi chơi còn không đồng ý?

Cậu chàng giọng điệu nghi hoặc thật nặng.

- Đi chết đi ấy!

- Em mới sẽ không giống như anh lừa dối mọi người đây này!!!

Vũ Trần Linh nghĩa chính ngôn từ đánh trả.

- Thật không đi hát kara?

- Thật!

- Được rồi! Vậy liền ngồi đây nghỉ ngơi đi. Đợi lúc nào muộn muộn chúng ta lại trở về.

Cậu chàng vẻ mặt uể oải ngồi dựa lên lưng ghế đá đáp lại.

- Này! Anh cũng đừng lười biếng như vậy có được không?

- Chúng ta ít nhất cũng phải đi tìm lấy một hai địa chỉ nhà trọ để có thứ báo cáo kết quả rồi hẵng nghỉ ngơi chứ?

Đối với việc làm giả công trạng cô gái nhỏ vẫn là rất có một bộ một bộ kế hoạch chuyên nghiệp đấy.

- Đừng! Hiếm khi tìm thấy chỗ nghỉ ngơi tốt như thế này. Ngồi nghỉ tới tầm 10h thì đi tìm. 11h chúng ta trở về báo cáo kết quả liền vừa đẹp. Có hay không cũng không quan trọng!

Cậu chàng là như vậy đáp lại trong khi hiện giờ mới 8h15.

- Lại nói...

- Ai bảo với em là cứ đi tìm thì sẽ tìm được nhà! Sợ là các đôi khác cũng chưa chắc ai cũng tìm được địa chỉ đâu~ Toàn sinh viên khóa mới đi tìm nhà! Ngại ngại ngần ngần! Có thể tìm được mới là lạ~

Nói nói xong cậu ta còn không quên bổ sung thêm luận chứng mới cho đầy đủ. Một bộ đáng anh đây hiểu nhiều lắm. Cứ nghe anh đi nhất định sẽ không sai~

- Aiiii~ Chịu thua anh luôn đó!!!

Gặp Nguyễn Trọng Lãng thái độ kiên quyết như vậy, cô gái nhỏ không tránh khỏi phòng môi trợn má, hậm hực trả lời.

- Khả khả khả...~ Ngoan ngoãn ngồi đây cùng anh biết chưa?

Lãng cười gian như bắt được vàng. Vòng tay ôm cô nàng lại càng chặt chẽ hơn. Cũng còn tốt không có tiếp tục làm xằng làm bậy như trước đó. Tay chân khá là quy củ đi rồi. Vũ Trần Linh bởi vì vậy liền cũng thuận theo tâm ý của cậu ta. Ngồi im trong lòng nhìn ngắm xe cộ đi qua đường! Đột nhiên thấy thật là ngượng~

- Được rồi! Không đi tìm nhà liền không đi tìm nhà~

- Chúng ta liền tranh thủ thời gian nói chuyện về cô nàng tóc vàng nào đó của anh đi? Anh sẽ không cho là em cứ như thế liền quên đi chuyện này luôn đó chứ?

Nét mặt cười đầy giao hoạt, Vũ Trần Linh giọng điệu ngọt ngào kể bên tai cậu nói nhỏ.

Nguyễn Trọng Lãng: “.....”

- Ủ! Anh nghĩ chúng mình cứ ở lại đây chơi như vậy cũng không tốt.

- Dù sao cũng là chúng ta ban đầu có ý nam nữ đi chung với nhau. Cũng không thể vì thế đến cuối cùng không tìm được địa chỉ nhà nào đi? Như vậy sẽ mất mặt lắm! Cũng dễ khiến người khác soi mói~

Cậu chàng giọng điệu quay ngoắt 180 độ. Thân thể giật căng căng muốn đứng dậy chạy trốn chết!

Móa nó chứ!!! Cứ tưởng cô nàng này vừa nãy đã nguôi nguôi đi rồi cơ mà? Sao tự dưng lại nhắc lại chuyện này làm chi? Trong lòng cậu quả thực buồn bực phát nổ. Chỉ mong sao nhanh nhanh kiếm chuyện gì đó làm cho cô gái nhỏ không rảnh bận tâm chuyện này nữa đi rồi~

- Hừ hừ...~ Giờ mới biết sợ phải không?

- Vậy sao lúc trước còn làm những thứ gì đó kia mà?

- Anh ngồi yên đây cho em! Em còn không có nói chuyện xong đâu!!!

Cô nàng vẻ mặt oan ức khó chịu nói chuyện. Hai cánh tay còn đang nắm thật chặt không cho cậu chàng đứng dậy mảy may tí nào.

- Được rồi được rồi! Em muốn nói gì thì nói đi. Anh đang nghe đây!

Trong lòng cũng biết rõ chuyện này một khi không nói ra rõ ràng vậy đừng hòng mà nán nã trôi qua được. Cái gì tới rồi cũng phải tới, Lăng hiện tại liền quyết định chính diện đối mặt thử xem. Ít nhất thì lúc này cảm xúc của cô gái nhỏ ra vẻ cũng không đến nỗi quá tệ. Hẳn là còn không có đến mức bắt cậu hai chọn một luôn đi? Ông trời sẽ không chán tuyệt đường người như vậy đấy! Ủ? Nhất định sẽ còn có một lối thoát riêng dành cho cậu đấy!!! Hẳn là đi??? Là như vậy đi???

Vũ Trần Linh hai mắt nhìn chăm chăm về phía Nguyễn Trọng Lăng không dừng. Cái nhìn chăm chú tới mức cậu trong lòng không khỏi hơi chột dạ.

Lần đầu tiên bắt cá hai tay nha! Kinh nghiệm chính là còn chưa đầy đủ vậy!!!

- Anh nghe kĩ cho em!

- Chuyện trước đó mấy ngày em sẽ không tiếp tục truy cứu nữa. Sau đó em cũng sẽ không bắt anh lập tức chọn lựa một trong cả hai. Thế nhưng từ giờ trở đi...

Trong lòng vừa mới an tâm một tý vì thoát kiếp nạn liền chợt lo sợ nhấc lên cao tới cổ họng. Cậu chàng gật gật đầu ra vẻ chờ đợi.

- Từ bây giờ trở đi, anh phải nhớ rõ em mới chính là bạn gái chính thức của anh. Cô nàng Erica kia chỉ là người thứ ba đến sau anh hiểu chưa? Đối với người ngoài đều phải tuyên bố như vậy. Còn chuyện của cô ấy và hai chúng ta em sẽ tự mình xử lý.

- Thế nhưng nếu như trong khoảng thời gian này anh không làm được chuyện đó hoặc lại tiếp tục dây dưa thêm với cô gái khác...

- Hừ hừ hừ...~ Anh cứ tự lo lấy thân đi! Chuyện của chúng ta khi ấy liền chấm dứt xong luôn anh nhớ chưa?

Cô nàng hiềm thấy tỏ rõ thái độ cương ngạnh, nghiêm túc tuyên bố. Đối với chuyện này, Lăng chỉ hơi thoáng qua suy nghĩ liền gật gật đầu đáp lời.

Hiện tại cũng chỉ có thể làm như vậy mà thôi. Dù sao dưới con mắt của Vũ Trần Linh, cậu và Erica liên hệ chỉ là mối quan hệ trai gái bình thường. Thế nhưng chỉ có cậu mới biết quan hệ giữa hai người họ bền chắc hơn thế nhiều. Cũng từng cùng nhau đánh qua đi thân không phải sao? Lại nói từ trước tới giờ cũng toàn là Erica tự tìm đến cậu!

So sánh với đó một người không biết phép thuật giống như cô gái nhỏ mới là người ngoài nghề. Và càng quan trọng hơn là cậu chàng tự nhận không chế Erica còn có chút năng lực. Ngược lại muốn khống chế Vũ Trần Linh chỉ là một truyện cười.

Lùi một bước để tiến ba bước! Cứ để cho cô gái nhỏ đắc ý lấy một vài ngày là được rồi. Cậu sẽ thật nhanh tiến hành kế hoạch mà mình đã nghĩ ra. Thật sớm để cô nàng chấp nhận một chồng nhiều vợ chế độ đi thôi! Lăng trong lòng âm thầm cười đều lấy. Bề ngoài ngược lại là gật đầu gật lấy gật để đi rồi. Thái độ ngoan ngoãn lắm lắm!!!

- Này! Anh có hiểu rõ những gì em vừa nói không thế???

Thấy Nguyễn Trọng Lăng không chút phản đối liền gật gật đầu đồng ý. Vốn dĩ trong thâm tâm còn đang định đe dọa cò kè mặc cả thêm một phen, Vũ Trần Linh đột nhiên cảm thấy có chút không yên, có chút không chân thật.

Sự thật là cô nàng trước đó nêu ra những điều kiện kia cũng chỉ là càn quấy, sur từ mở rộng miệng đồng thời thăm dò địa vị của mình trong lòng đối phương mà thôi.

Nói thật chứ nếu thay đổi cô thành Nguyễn Trọng Lăng, so sánh phải lựa chọn một trong hai cô gái. Tuy rằng tự nhận bản thân mình bề ngoài cũng không tệ, có điều dù vậy phần thắng rõ ràng càng thuộc về cô nàng Erica ngoại quốc lại tự tin xinh đẹp kia nhiều hơn. Để Nguyễn Trọng Lăng ngay lập tức lựa chọn một trong hai cô còn hơi sợ mình lập tức thua!

Hiện tại bắt buộc cậu chàng đối với người ngoài đều phải công nhận Erica là người thứ ba, bản thân cô mới là bạn gái chính thức. Vũ Trần Linh tự nhận nếu mình là Erica hẳn là sẽ phải tức giận, thất vọng lắm. Có khi vì thế mà từ bỏ cậu chàng chuyển sang người khác đi luôn rồi. Hoặc ít nhất cũng vì thế mà không tiếp tục để ý tới Nguyễn Trọng Lăng nữa.

Tóm lại phần thắng cán cân từ đó sẽ nghiêng về phía cô thật nhiều. Nguyễn Trọng Lăng hẳn là sẽ không không biết những chuyện ấy. Có điều tại sao biết mà vẫn dễ dàng chấp nhận như vậy??? Vũ Trần Linh trong lòng đột nhiên hơi có chút hoang mang. Chẳng lẽ vị trí của cô trong lòng cậu chàng lại lớn như vậy rồi???

Không có lẽ như vậy a??? Cô mới sẽ không tin tên vô lương tâm này lại tốt như vậy đấy!!!

Cô gái nhỏ giọng điệu có chút mừng khấp khởi, lo được lo mất hỏi lại.

- Anh không phải từng nói anh với cô ấy cũng là mới quen đó thôi.
- Chuyện em là bạn gái chính thức của anh lại không phải mọi người không biết. Nói ra với mọi người lại có vấn đề gì?
- Em đừng nhìn anh và Erica thân mật như vậy mà... hiểu lắm. Anh với cô ấy chẳng qua là vì... là vì...
- Ủ? Là vì có chút vấn đề liên hệ không thể tách rời mà thôi.
- Hôn nữa người phương tây em biết đấy?... Cách cư xử đề tỏ vẻ thân mật có hơi khác với chúng ta. Cái gì ôm ôm hôn hôn thật ra rất bình thường. Em đừng vì thế mà hiểu lầm!

Trong lòng đã quyết định trước ổn định Vũ Trần Linh sau lại ổn định Erica. Cộng thêm cô nàng tóc vàng kia không biết lúc nào mới trở về. Lăng về mặt như thật, há miệng liền nói lời bịa đặt không cần giấy nháp~

- Thật như vậy???

Vũ Trần Linh ánh mắt chứa đầy nghi ngờ.

- Thật như thế mà!
- Em nhất định phải tin tưởng người yêu em biết không?

Cậu chàng giọng điệu chắc như đinh đóng cột.

- Vậy sao cô ấy còn nói đến Việt Nam là bởi vì anh? Còn tự nhận mình là bạn gái anh trên Facebook, còn có một đám lời nói kể rõ hai người thân mật như thế nào???

Cô nàng giọng điệu sắc bén hỏi dồn.

- A! Cái này...
- Hẳn là cô ấy yêu đơn phương anh đi! Anh thì vẫn luôn chung tình với em mà~
- Hừ! Em phải vì thế vui lên mới đúng! Cái này chứng tỏ con mắt chọn bạn trai của em thật tốt. Chọn chọn vậy mà chọn được một người bạn trai siêu tốt như anh!
- Em vì thế nhất định phải biết trân trọng biết không???

Nói lái dần sang chuyện khác chính là bản lĩnh số một của cậu chàng.

- Hừ! Ai mà thêm bạn trai như anh chứ!!!
- Chỉ giỏi làm em tức giận thôi!!!
- Tóm lại em không cần biết trước kia như thế nào. Anh nhớ rõ sau này cách xa đôi phương một điểm. Nếu không liền biết tay em!!!

Được một tác liền muốn lần thêm một thước. Cô gái nhỏ đã không thỏa mãn với việc chỉ là quy định thái độ với người bên ngoài của cậu chàng. Rõ ràng liền mặc cả tăng thêm cảm đoán cậu và Erica tiếp xúc đi rồi.

- Cái này...
- Anh có thể làm được thế nhưng nếu người ta cứ như trước chủ động...
- Anh cũng không thể vì thế đẩy người ta thẳng thừng ra ngoài đi? Như vậy sẽ rất làm tổn thương nhau đấy~

Lăng trán thấm đẫm mồ hôi hột, hơi làm ra kháng cự. Trời mới biết nếu tiếp tục đồng ý mọi chuyện sẽ đi đến đâu! Dù cho cậu ngay từ đầu đã nghĩ kĩ không tuân thủ. Thế nhưng vô tội vạ đồng ý sẽ chỉ làm ý định này càng nhanh lộ tẩy ra mà thôi! Bởi thế nên nhất định không thể cái gì cũng đồng ý đấy!!!

- Vậy anh liền thẳng tay làm tổn thương em đi được rồi!

Cô gái nhỏ rất kiên quyết giữ lấy những gì mình vừa chiếm đoạt được. Rất có tinh thần một tác không đi một li không trả lại. Kiên quyết giữ vững chủ quyền lãnh thổ của mình. Đã đưa ra yêu cầu liền sẽ cố gắng tranh đoạt một phen~

- Cái này...

- Chúng ta có thể bàn bạc sau được không? Trước hết đi tìm nhà trọ cái đã. Nếu như để tới gần buổi trưa sợ không tìm được địa chỉ nào mất!

Kéo! Kéo sang chuyện khác ngay đi thôi! Càng nói càng mất quyền chủ động đi rồi~ Cũng không biết sau đó sẽ còn diễn biến thêm bao nhiêu điều ước bất bình đẳng nữa! Lăng trong lòng căng thẳng chặt. Ánh mắt lấp lóe nhìn về nơi khác.

Vũ Trần Linh hai mắt lúc này nhìn chăm chăm cậu chàng. Chỉ thấy Nguyễn Trọng Lăng trên trán thấm đẫm mồ hôi. Vẻ mặt miễn cưỡng lăm lăm! Thái độ ỉu xìu xìu~ Trong lòng cô gái đột nhiên đau như dao cắt! Hai mắt nước mắt đảo quanh. Thoảng cái liền cứ như vậy im ắng khóc đi rồi~

- Aiiii~ Em lại làm sao nữa rồi???

Nguyễn Trọng Lăng giờ thật sự luống cuống! Thật không rõ đang yên đang lành lại làm sao lại khóc lên cơ chứ???

Tại sao trước đây hai đứa quen nhau lại không thấy phiền như bây giờ nhỉ??? Anh chàng đột nhiên tưởng nhớ tới những ngày FA cô độc khi xưa~ Khi đó cả ngày vô lo vô nghĩ. Cũng không có một mối văt vả như bây giờ~

Người xưa thường nói: Yêu là khổ!

Ngay lúc này đây anh mới biết nó khổ như thế nào~

- Không cần anh lo!

- Nếu anh không thích em như vậy chúng ta chia tay nhau đi là được rồi. Em cũng không cần anh phải miễn cưỡng tỏ vẻ như vậy đâu! Cũng không phải không có anh liền không sống được!!!

Cô nàng mặt cúi gằm xuống, giọng điệu đầy giận hờn trả lời.

- Nào nào! Có gì đâu mà phải khóc~

- Anh hứa! Anh hứa sẽ thực hiện những điều em nói đã được chưa!!!

- Ngoãn~ Em như vậy thật không giống Vũ Trần Linh vui vẻ đáng yêu mà anh biết ngày nào.

- Em cũng biết là anh không thích nhìn thấy con gái khóc với gây phiền nhiễu mà. Vừa rồi chỉ là...

- Nói chung không phải anh cố ý đâu! Tha lỗi cho anh đi được chưa~

Nghĩ nghĩ, hai tay cậu chàng mạnh nâng đầu cô gái nhỏ lại. Bốn mắt nhìn thẳng. Một thứ gì đó gọi là linh cảm bỗng nhiên nảy ra trong đầu cậu chàng.

Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt nhìn chăm chú, giọng điệu thật êm dịu nói:

- Em nghe cho rõ này!

- Khi nhìn vào mắt em anh chỉ nhìn thấy sự giận dữ và thù hận.

- Hãy thật sâu nhìn vào mắt anh mà xem! Ở đây chỉ có em luôn tươi cười và vui vẻ mà thôi. Mà anh thì không bao giờ mong muốn thay đổi hình ảnh đó!!!

- Em đã nhớ rõ chưa?

Nét mặt tình tứ hết sức. Âm điệu trầm bổng du dương. Đôi mắt lấp lánh...

- Phù phù...~ Ha ha ha... hi hi... “bật cười”

- Anh học đâu cái kiểu nói này thế!

- Thật là chẳng giống anh tí nào! Buồn cười chết em rồi!!!

Vũ Trần Linh vẻ mặt không nhin nổi, cười ha hả bừa bừa môi đáp.

Lăng đen sạm mặt!!!

Cô gái đáng chết này!!!

- AAAAAA!!!!!!!

- Anh sẽ không tha cho em đâu!!!!!!!

Nói và nhảy bỏ về phía đối phương. Chọc léc rồi thì nắn bóp linh tinh trên chọc thật nặng.

- A! Không không! Em biết sai rồi! Em biết sai rồi mà!!!

- Ha ha ha... hi hi...~

- Biết sai chưa? Biết sai chưa?

- Biết sai rồi!

- Khắc khắc khắc...~ Biết sai cũng không có gì dùng! Ngày hôm nay anh phải cho em biết tay mới xong. Hãy xem đây! Gia pháp nhà họ Nguyễn hầu hạ!

- Hây a~ Đại chiêu: siêu cấp chọc cù léc!!!

- A ha ha... hi hi...~ Đừng! Đừng mà! Ha ha...~ Em biết sai rồi! Em biết sai rồi mà!!!

Tiếng cười cười nói nói vang vọng nơi ghế đá. Tình cảm của hai người cứ như vậy dường như trở về thời buổi ngày xưa từ lúc nào không ai hay.

Trời thu nhẹ gió heo may! Một ngày nắng nhẹ đẹp trời~

Tình ấy lại trở về như ngày xưa năm cũ!

Câu chuyện vẫn còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 95.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thanh xuân nơi phòng hát...

Trưa... 1h trưa nơi văn phòng đội tình nguyện!

- Chào cả nhà!

- Hừm? Có vẻ như em cũng không phải người về sớm nhất thì phải~

Vừa bước chân vào trong văn phòng, Lăng về mặt tương đối nhẹ nhõm nói chuyện. Ở trong phòng lúc này cũng chỉ có ba bốn người. Ông anh Tiến đội trưởng, chị Hoa phụ trách buổi tìm nhà hôm nay cùng với hai người khác cũng là thành viên tìm nhà trợ buổi sáng. Một ông anh khóa trên và một cậu chàng cùng khóa bên lớp khác.

- Chưa đâu! Chỉ là về sớm thứ nhì mà thôi~

Đáp lại chính là ông anh Tiến đội trưởng. Tất nhiên lời này cũng chỉ mang sắc thái trêu đùa là phần nhiều.

- Thật vậy ạ! Được như vậy thì tốt quá~

Theo bản năng đáp lại một câu, cậu chàng cũng không lăm tỏ vẻ quan tâm. Ngược lại rất tự nhiên đi thẳng tới bên bình nước trong phòng uống một ngụm rồi tìm ghế ngồi nghỉ. Vũ Trần Linh đi bên cạnh trái lại giống như cô dâu nhỏ mới cưới, ngoan ngoãn đi tới nơi bà chị Hoa chịu trách nhiệm tổ chức buổi tìm nhà hôm nay, nộp lại địa chỉ nhà trọ mà hai người bọn họ tìm được.

Ủ? Cũng không ít đâu! Được tận tới hai địa chỉ phòng trọ đấy!!! Tất nhiên công sức chủ yếu ngược lại nhà nhờ vào bà chủ hàng nước mà Nguyễn Trọng Lăng từng kiên quyết muốn vào ngồi khi chuẩn bị ra về. Một lần liền hai gian phòng sát vách. Khặc~ Cũng coi như may mắn có cái để bàn giao nhiệm vụ khi về!

- Hai đứa bay đi cùng với nhau không bị người ta nói quàng nói xiên gì à?

Gặp cậu chàng đáng vẻ phách lối như vậy, ông anh đội trưởng rất không vừa mắt, lập tức lên tiếng chọc khóc~

- Có gì đâu! Em nói thẳng là tìm phòng sống thử mà thôi~

- Ngược lại ai ở mà chẳng là ở!!!

Anh ấy chính là trâu như vậy đáp lại~

- Được! Anh phục chú mày rồi~

Anh Tiến đã bó tay toàn tập! Về mặt hơi ngừng lại liền chuyển sang nói chuyện khác.

- À mà tí nữa mọi người định rủ nhau đi hát karaoke giải stress đấy! Thế hai cô cậu có định đi không đây???

- Ủm? Làm sao mà lại chọn đi hát vào giữa buổi trưa thế này? Mọi người không định com nước gì à???

Lăng giật mình hỏi ngược lại. Khóc mắt theo bản năng liếc nhìn về phía Vũ Trần Linh. Hai người bọn họ khi trước còn đang định tự mình đi hát chơi chơi với nhau đây. Dù sao mọi lần đi xem phim cũng chán ngán rồi~

- Cái này thì có vấn đề gì?

- Anh em rủ nhau com nước xong xuôi rồi đi là được. Hoạt động cả buổi vất vả chẳng lẽ còn để mọi người cứ thế ra về?

Anh Tiến đội trưởng bữu môi đáp.

- Cái này bọn em nhất định là phục tùng tổ chức rồi! Mọi người đều đi vậy chúng em cũng đi~

Cậu chàng là như thế quả quyết khẳng định.

- Thế còn cái Linh thì sao?

Anh đội trưởng cũng không có vì thái độ chắc nịch của Lăng mà tin là thật. Thái độ rất công bằng quay sang hỏi dò Vũ Trần Linh ở phía sau.

- Có! Em cũng đi!

Cô gái nhỏ gượng gượng cười, đáp lời.

- Anh! Anh cũng quá coi thường em đi! Đã nói là hai chúng em cùng đi rồi mà~

Nguyễn Trọng Lăng bắt mắt hết sức. Ông anh này thái độ chẳng phải là đang nghi hoặc quyền sở hữu của cậu hay sao? Cái này nhờ có tay nào đó trông bờ, tự động chen chân vào thì biết làm thế nào???

- Rồi rồi! Tưởng hai cô cậu còn đang chiến tranh lạnh đấy chứ~

- Anh cứ phải hỏi cho nó chắc!

Anh Tiến cười xòa đáp lời.

- Mèm~ Chiến tranh lạnh gì đâu! Một chút chuyện nhỏ ấy mà~

- Phải không em yêu? Hi hi...~

Đáp lại Lăng hiển nhiên chính là một cái nguyệt dài của cô gái nhỏ rồi~

...

Thời gian cứ như thế thấm thoát trôi qua...

Người người đi tìm nhà dần dần trở về. Kế hoạch cũng không có thay đổi gì. Bữa cơm trưa mọi người tranh thủ xử lý bên quán cơm cạnh kí túc xá. Tiếp theo đó cả đám đàn đàn lũ lũ dắt nhau đi tới một quán karaoke ở khá gần. Thời gian lúc này cũng mới vừa 12h30 vậy!

...

Phòng hát karaoke, tầng 2 tòa nhà...

- Được rồi! Máy đưa muốn hát bài nào liền ghi ra giấy để anh mang lên!

Vừa vào phòng, mọi người bắt đầu túm năm tụm ba ngồi nói chuyện trời biển với nhau. Đồng thời cũng có người tranh thủ tìm micro bắt đầu hát. Anh Tiến chính là tích cực như vậy dẫn đầu gọi bài.

Đối với đám người sinh viên năm nhất như bọn họ, đi hát karaoke ngoài quán vẫn còn tương đối mới lạ và hấp dẫn. Tiếc là đối với việc hát hò thì...

Thật không có thuộc được mấy bài! Dù cho là trên màn hình có ghi lời bài hát cũng là như vậy~ Không nắm được nhịp điệu hoặc chưa nghe qua bao giờ có hiện lời cũng là phí công!

Còn tốt ở đây cũng không phải mọi người lần đầu tiên đi hát karaoke. Trước đó trong đoạn thời gian làm công trình tình nguyện thử thách mỗi người cũng đã có một hai lần đi chơi kiểu này rồi~ Mỗi cá nhân vẫn có thể hát lấy được một hai bài tú. Không khí trong phòng bởi vậy cũng khá sôi nổi.

- Em có hát không?

Một tay bóc gói bím bím, Lãng chính là tự như vậy nhiên quay sang hỏi Vũ Trần Linh.

- Không hát! Anh muốn hát à?

Cô nàng lườm lấy một cái rồi cướp đi gói bím bím trên tay cậu!

Ừ? Cái này có thể là triệu chứng còn dư sau trận đại náo nào đó nơi ghé đá!

- Anh cũng không?

- Hai chúng ta đều không hát vậy cứ để mọi người hát đi thôi! Chúng ta tranh thủ ăn bánh kẹo, hoa quả hồi vốn cái cũng tốt~

- Khà khà khà...~ Quả nhiên chỉ có em yêu là hiểu anh!!!

Theo thói quen bình thường, chi phí phòng hát cộng thêm tiền mua thức ăn vặt mang vào cuối cùng đều là chia đều cho số người ra để trả. Bởi thế cho nên kẻ nào đó nói lên suy nghĩ ăn để bù lại tiền cũng là không có lựa thì làm sao có khối. Đơn giản là trêu đùa tỏ vẻ keo kiệt không biết xấu hổ mà thôi!

- Chỉ biết có ăn thôi!!!

Bấm bấm tay của cậu chàng, Vũ Trần Linh vẻ mặt buồn cười lên tiếng.

- Được được! Vậy chúng ta không ăn. Ngồi nghe mọi người hát là được~

Lãng nét mặt tương tự cười tươi. Nắm lấy một miếng táo bỏ miệng. Tiếp đó một tay ôm chầm lấy cô nàng bên cạnh, dựa thẳng lưng vào tường ngồi nghe mọi người hát đi rồi.

Hai người bọn họ thái độ thân mật lập tức chịu lấy người người bên ngoài oán tránh ngay!

- A! Hôn nhau kia! Hôn nhau kia~

- Anh chị ấy thật là So Hot!!! Quá nóng quá nóng!!!

Đó là trêu chọc của một cậu bạn cùng khóa lém lỉnh.

- Hai cái đứa này! Hôm nay tới đây là đi hát chứ không phải là đi xem hai đứa tán tỉnh nhau đâu nhé~

Lời này là của một ông anh khóa trên độc thân. Giọng điệu thật là chua xót nhường nào~

- Oa~ Tuổi trẻ thật tốt phải không em???

Một ông anh có bạn gái trong đội cùng đi, vừa nói vừa ôm lấy cô người yêu bên cạnh. Thái độ tỏ rõ vẻ ám muội~ Bên cạnh bạn gái của ông thì đang cười run rẩy không biết vì sao?

- Khắc khắc khắc...~ Máy đưa có thôi ngay đi không!!! Nhanh nhanh ghi tên bài hát để anh mang lên trên nào!!!

Anh Tiến đội trưởng lập tức ra mặt dập tắt lửa~

- Chẹp! Vậy cũng ghi cho hai đứa em một bài đi. Làm bài gì song ca mới được nhỉ?

- Ừ! Con mưa tình yêu, anh nhé!!!

Một tay với lấy đồ ăn trong tay cô gái nhỏ, cậu chàng thái độ cười cười lên tiếng trả lời.

Không khí trong gian phòng rất nhanh liền trở lại nhiệt liệt như lúc trước. Tuổi trẻ thanh xuân hiển hiện rõ qua từng tiếng cười~

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua! Thoáng cái... đã 4h30 chiều~ Buổi ăn chơi cũng đã tới lúc kết thúc vậy!

...

Kết thúc chương 96.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Erica trở lại!

6h30 tối, văn phòng đội tình nguyện nơi kí túc xá...

Thời điểm này trời đã về đêm. Cuộc đi chơi buổi chiều cũng đã kết thúc từ lâu. Một đám người tản tản về về gần hết. Ở trong văn phòng lúc này ngoại trừ Nguyễn Trọng Lăng cũng chỉ còn ông anh Tiến đội trưởng cùng một vài ông anh khóa trên có thói quen ngồi chơi văn phòng còn đang ở lại. Vừa là nói nói cười cười kể về chuyện lý thú trong trường, vừa là làm quen đám đàn em mới năm nay mới vào đội.

Tất nhiên, đám đàn em mới này hiện tại chỉ có mình Nguyễn Trọng Lăng là đang ngồi nghe các anh ấy tán phét mà thôi. Đám còn lại đều là một nhòai sau một ngày đi tìm nhà cùng ca hát buổi chiều. Cả lũ đã trở về phòng trọ hoặc rời đi văn phòng từ lâu rồi. Ngay cả Vũ Trần Linh cũng bị cậu chàng khuyên trở về nhà nghỉ ngơi sớm. Dù sao một vị Diệt Thần Sư như cậu có thể không dễ mệt mỏi, thế nhưng người bình thường như cô nàng thì không phải chuyện đơn giản như vậy rồi~

- Thôi! Mọi người tiếp tục ở lại chơi nhé. Em về nhà trước đây!

- Bye cả nhà~

Thời gian cũng đã muộn. Lăng không khỏi quyết định sớm sớm trở về. May ra còn kịp kiểm bữa cơm tối ở nhà cũng không biết chừng~ Bởi vì buổi tối hôm qua mượn xe của cậu bạn Sơn cùng phòng. Tối nay dù gì thì gì cậu cũng nên trở về phòng trọ một cái để hoàn trả.

- Oke chú! Về an toàn nhé~

- Bye chú!

- @^##%\$%^#

Lừa thừa tiếng đáp lời, Lăng đơn giản gạt gạt đầu qua rồi quay người rời đi mất. Lấy xe đạp nơi gửi xe. Trả vé rồi dắt ra ngoài đường. Đang lúc cậu chàng muốn ngồi đạp xe trở về...

- Brừm... Brừm... Brừmmm...~

Đèn pha ô tô sáng choang chiếu thẳng mắt cậu! Một chiếc xe ô tô Mercedes đen bóng chính đang đỗ ngay không xa phía trước mặt. Từ về ngoài chiếc xe, nhìn qua còn rất quen thuộc!

- Ủ! Đây không phải xe của Arianna hay lái đấy sao???

Mang theo chút tò mò cùng suy đoán trong lòng, Lăng về mặt ung dung dắt xe đạp tới bên cạnh.

- Cạch!

- Anh yêu! Hoan nghênh anh trở về~

Cửa xe mở bật ra!

Vẫn như cũ là mái tóc vàng óng có thể làm quảng cáo nước gội đầu~ Một bộ váy đầm đỏ rực như các quý cô cao quý. Một vẻ mặt tự tin lại không kém phần kiêu ngạo. Giọng nói ngọt ngào chán ngán lại mang chút gì đó khiêu khích ở bên trong.

Erica chính đang hai mắt sáng choang nhìn chăm chăm về phía cậu chàng!

Thật giống như đang nhìn một thứ tuyệt thế bảo vật vừa mới sáng tỏ trên thế gian này vậy~

- Sao cô trở về rồi?

Lặng trả lời cụt lùn!

Đối với cậu ta mà nói. Sự tồn tại của Erica là vô cùng đặc biệt.

Gặp nhau chẳng được mấy lâu thế nhưng cách cô nàng đối xử với cậu y như là hai người đã quen nhau thật lâu vậy. Thoải mái, thân cận, quen thuộc, tin tưởng...vv. Những thứ này khiến cậu trong một khoảng thời gian trước đó khá là bối rối.

Đã từng hoài nghi mục đích tiếp cận của đối phương! Cũng đã được chứng kiến sự kiên cường cũng như thái độ chân thành của cô ấy khi cùng kẻ vai chiến đấu sinh tử! Tuy rằng hiện tại vẫn chưa biết được cô ấy mục đích chính là gì. Thế nhưng hiện tại cậu cũng thật sự không ngại làm một vài điều giúp đối phương~

Có lẽ cậu trong thâm tâm cũng đã sắp xếp cô trở thành người mình rồi. Ừ? Ai bảo cậu là một chàng trai nhân hậu chưa trải qua nhiều sự đời đây~ Bị cô nàng xinh đẹp như vậy dùng mỹ nhân kế... Cũng không phải ai cũng có thể nhận được!

Đời người ai mà làm việc không có mục đích chứ? Chỉ cần hai người họ còn có thể tin tưởng nhau vậy liền giúp đỡ thì có nề hà gì~

- Em thật thương tâm! Không nghĩ tới chúng ta đã xa cách nhau lâu như vậy. Khi gặp lại anh yêu chỉ có thể nói ra những lời này~

- Thân ái!

- Anh thật khô khan cứng nhắc một cách đáng yêu~

Erica về mặt u oán đáp lại.

- Đây! Đừng có nói như thể chúng ta đã thân quen lắm ấy được không? Hơn nữa cô cũng chỉ rời đi được hơn ngày chứ mấy!

Lặng nét mặt như nghe xong chuyện vô cùng hoang đường, trả lời.

- Aiiii~ Chính vì thế nên em mới nói anh yêu là một kẻ cứng nhắc khô khan đáng yêu!

- Anh không định cứ như vậy đứng ngoài cửa xe để nói chuyện với em đó chứ?

- Tuy rằng em cũng không cho rằng chuyện này có thể trở thành phiên hà gì? Thế nhưng đám người xung quanh đây thì không chắc là như vậy đâu~

Cô nàng cười thật tươi đáp lời. Có điều trong mắt Lặng đây rõ ràng là nụ cười của hồ ly giao hoạt!

Lặng theo bản năng ánh mắt nhìn quanh! Ừ khá lắm! Từ hàng bán xôi chè cháo đậu, tạp hóa cho tới sinh viên từ trong kí túc xá đi ngang qua... Tất cả lúc này ánh mắt đều chăm chăm nhìn về phía cậu chàng!

Ai bảo cậu ta là oách như vậy đây!

Một mình dắt chiếc xe đạp cũ đứng nói chuyện với gái tây ngồi trong xe ô tô đen bóng bảy. Một cảm giác chỉ có ở trong phim tình cảm hàn xẻng âm u lưu truyền~

Chẳng lẽ lại là anh nhà nghe vớ bở được tiểu thư nhà giàu thương yêu rồi? Cốt chuyện này có hơi cũ đi à nha??? Mọi người một phần âm thầm từ xa theo dõi, miệng không ngừng bàn tán. Một phần khác tuy rằng ra vẻ phớt lờ coi chuyện không liên quan tới mình, thần nhiên rời đi. Thế nhưng không biết trong lòng đã mô tả ra biết bao nhiêu loại kịch bản câu chuyện ra đây này!

Dù sao thì chuyện như vậy đối với Nguyễn Trọng Lặng cũng quả thật là không nhỏ quấy nhiễu!

- Cạch!

Cậu đóng vội cửa xe! Không chờ mọi người kịp phản ứng liền dắt xe đạp đi ngược lại cửa xe phía bên kia. Nơi cửa xe dựng sát bờ tường.

Erica giống như hiểu rõ lắm suy nghĩ trong lòng cậu. Cánh cửa ô tô phía bên lập tức được mở ra. Nguyễn Trọng Lặng liền vào ngay lúc này lợi dụng thời điểm cửa xe che khuất tầm nhìn không ai thấy rõ, dùng quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng lên lút vút oạch chiếc xe đạp đi ngay vào. Sau cùng liền thở phào nhẹ nhõm, ung dung ngồi thẳng lên xe!

Hừm? Chỉ cần không ai thấy cậu sử dụng quyền năng ma pháp gì gì là được rồi! Còn chuyện người ta bàn ra tán vào xây dựng lời đồn các kiểu. Từ khi chấp nhận sự tồn tại của Erica bên cạnh... Cậu đã sớm quen~

Chắc là như vậy đi!

- Tốt rồi! Chúng ta nhanh đi thôi~

Cậu chàng khuôn mặt uể oải nói. Arianna ngồi phía trước tay lái ánh mắt hơi đảo qua nhìn về phía cô chủ của mình. Nhận được Erica nhẹ gạt đầu ra dấu liền đạp mạnh chân ga. Xe ô tô lập tức bon bon phi thẳng về phía trước! Lại là một lần xe thần càn quấy trong đất Hà thành~

Các đồng chí công an giao thông đã chán chẳng thèm đuổi theo!!!

Khoảnh khắc sau đó nơi chiếc xe vừa đỗ lại...

Một anh xe ôm đội mũ đeo kính nhẹ hạ tờ báo đang đọc trên tay. Ánh mắt nhìn về hướng xe ô tô vừa rời đi không thôi.

- Báo cáo: đối tượng đã rời đi. Bên cạnh xuất hiện nhân vật không rõ. Yêu cầu gấp chỉ thị mới!

Một tay hơi đề lại thiết bị bên tai. Anh ta nhỏ giọng thì thầm như đang nói chuyện với ai đó.

- Chấm dứt theo dõi! Tất cả trở về trụ sở tập hợp~

Âm thanh nhỏ lập tức vang lên ngay bên tai.

- Được rồi! Tôi đã biết~

Anh chàng vẽ mặt bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Công việc lần này cũng thật là không ra gì. Mới vừa theo chân đối phương từ sáng nay đến hiện tại liền kết thúc. Thậm chí còn không thấy một tí gì đặc biệt cả. Có điều như vậy cũng tốt. Lại có thể rảnh rang kiểm chỗ đi chơi một lát rồi~

Gấp báo giấy trên tay. Thu mũ, cất kính, cởi áo ngoài, sửa sang lại đầu tóc. Anh lái xe ôm nghèo nghèo giờ nào rất nhanh liền biến thành một soái ca đẹp trai. Ánh mắt lướt nhìn tứ phía xung quanh. Dù rằng bản thân rõ ràng hiện tại có không ít người đồng hành giống mình còn lưu ở bên cạnh. Có điều mọi chuyện đã không còn liên quan gì đến anh.

Khỏe miệng cười đều! Anh ta đột nhiên nghĩ tới một cô nàng nào đó tính cách giống như con cọp cái khó chịu~ Anh chàng dường như đã đoán ra được một chút gì đó đi rồi!

...

Kết thúc chương 97.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Mập mờ...

Trời đêm dần dần sâu, trên chiếc xe ô tô mà Nguyễn Trọng Lăng đang ngồi, một cuộc trò chuyện quan trọng lúc này chính đang bắt đầu...

Và trước khi đó...

- Hic! Cô có thể không ôm chặt tôi như vậy được không, Erica?

Lăng ngượng ngừng lên tiếng!

Chỉ thấy nơi hàng ghế sau trong xe lúc này, Erica hai chân nhẹ gác lên đùi cậu chàng. Hai cánh tay vòng qua cổ, ôm thật chặt lấy Nguyễn Trọng Lăng. Một đôi mắt to long lanh như muốn nói nhìn chăm chú không rời. Dáng vẻ này...

Khiến cho vừa mới dùng đủ mọi cách dỗ dành xong Vũ Trần Linh cả ngày... Lăng đột nhiên có chút gì đó chột chột dạ!!!

Ai ai ai...~ Làm người chính trực quá đôi khi cũng khiến người ta thật là phiền lòng~

- Erica thật thương tâm!

- Chẳng lẽ thời gian mới chỉ trôi qua một hai ngày thôi mà anh yêu đã ghét bỏ em như thế rồi sao?

Erica giọng điệu buồn bã như muốn khóc!

- Thôi nào thôi nào! Lúc này cũng không phải là lúc để đùa cợt đâu.

- Chiêu thức đó của cô đối với tôi hoàn toàn là vô dụng~

Cậu chàng về mặt sắt đá tỏ vẻ. Gì chứ! Tin được cô nàng mới có quý~

Phía bên kia, đáp lại thái độ của cậu chàng tất nhiên chỉ là ánh mắt u oán từ phía cô nàng tóc vàng~

- Được rồi được rồi! Cô sẽ không rành rang tới việc tự mình tới đây đón tôi đi~

- Có chuyện gì xảy ra rồi hả?

Lờ đi ánh mắt u oán của đối phương, cậu chàng theo bản năng lên tiếng chuyển chủ đề. Đồng thời với đó hiển nhiên cũng không nhắc lại việc yêu cầu Erica thay đổi tư thế nữa~

Ừ? Kể ra thì tư thế ngồi như vậy cũng không đến nỗi tệ mà~

Một đôi cánh tay của Lăng lơ đãng vòng về phía sau lưng Erica ôm nhẹ.

“Minh chỉ là không muốn cô nàng ngã ngửa ra sau khi xe ô tô phanh gấp mà thôi~”. Kẻ nào đó mặt dày mày dạn tự cho là.

- Hi hi...~ Anh yêu “xấu xa” một cách thật là đáng yêu!

- Chụt! Tạm tha thứ cho anh rồi đó~

Một nụ hôn nhẹ bất ngờ đặt lên môi. Erica nở nụ cười đầy giáo hoạt khi ánh mắt đảo qua về phía vòng tay đang ôm phía sau lưng mình của cậu chàng. Thái độ biến đổi cũng thật là nhanh tới quá đáng!

- Cô lại đang đùa giỡn tôi???

Lặng thẹn quá thành giận, kéo mạnh lại đối phương. Ừm? Nhìn từ bên ngoài thật ra càng giống như hai người họ đang tình tứ ôm chặt~ Giống kiểu như hai người yêu nhau đang vui vẻ đùa giỡn vậy!

- Mà mà... Anh yêu không phải còn muốn nghe chuyện quan trọng hay sao?

- Nếu thân ái muốn chúng mình làm chuyện ấy ngay ở đây? Erica nhất định là sẽ không phản đối đấy! Dù rằng làm chuyện xấu hổ như vậy ở ngay trên xe rất kích thích! Dù cho nó có thể ảnh hưởng tới hình tượng vị vua cao quý trong lòng mọi người~

- Hi hi... Nói không chừng hiện tại còn đang có người từ bên ngoài giám sát hoạt động ở trong xe đây này!

- Chụp ảnh, quay video trộm cái gì ngày nay thật nhiều nhiều người ưa thích lắm đó~

Mặt cười như hoa đào! Erica thuận theo lực kéo của Lăng ngã đầu vào lồng ngực của cậu chàng. Một bên cánh tay như trước vòng lấy cổ Lăng. Một bên tay còn lại hạ xuống không ngừng xoa xoa vẽ vẽ vòng tròn trên ngực cậu. Cả người càng là giống như chú mèo con nghịch ngợm dụi dụi đầu không ngừng. Giọng nói phát ra ngọt nị mà đầy dụ hoặc~

- Hừ! Cô cũng đừng có hù dọa tôi! Làm sao có thể có người từ bên ngoài quan sát được chuyện xảy ra trong xe cơ chứ.

- Hơn nữa nếu cô còn tiếp tục trêu chọc tôi như vậy...

- Chúng ta hay là thật có thể làm tiếp việc còn dang dở lần trước ở trên giường~

Một bàn tay níu chặt lấy chiếc cảm thon gọn của cô nàng. Lăng khẽ dùng lực liền mạnh mẽ nâng lên khuôn mặt nhỏ xinh của Erica. Vẻ mặt cười tà! Mờ miệng nói chuyện trêu chọc ngược lại.

Erica gặp vậy cả người không khỏi nhìn sững sững sững đấy! Cả người cứng đờ luôn~

A! Luôn cảm giác vị vua yêu quý của cô trải qua một chút thời gian liền đã thay đổi thật không thể nào tưởng tượng nổi đấy! Còn đâu nữa xấu hổ của ngày xưa rồi? Và cả xoắn suốt phân vân giữa muốn và không muốn nữa???

Rất khác! Rất khác rồi!!!

Một thứ gì đó xa xôi kí ức đột nhiên nổi lên trong lòng Erica! Khóe mắt hơi khẽ run. Nụ cười của cô gái ấy bỗng chốc trở nên càng ngày càng chân thành. Lăng đột nhiên im bật! Hai mắt hơi ngờ ngàng nhìn đột nhiên như biến thành một người khác Erica. Cái quái gì thế nhỉ? Trong lòng cậu chàng đột nhiên nghi ngờ không thôi.

Người ta thường bảo một ngày không gặp như cách ba thu~ Hai người bọn họ tính đâu ra đấy xa cách nhau cũng gần được hai ngày rồi. Không có ba thu thì cũng đã có hai mùa thu. Thời gian dài như vậy thay đổi hiển nhiên là nhiều lắm~

Không biết Erica có biến hóa ra làm sao? Lăng tự mình liền rõ ràng hai ngày nay kinh nghiệm cậu trải qua nó nhiều và quan trọng tới nhường nào. Đánh đấm trực tiếp qua mạnh mẽ dị thần, năng lực bản thân càng là tăng mạnh. Biết thêm về thế giới thần thoại phép thuật, rõ ràng hơn nguyên do sự tồn tại

của chính mình. Tình ngộ về chuyện trai gái, gặp qua, nếm trải qua cuộc sống sang quý của cánh nhà giàu...

Cậu lúc này cũng đã không còn là tay mơ lo trước lo sau, mù kiến thức, thiếu thốn năng lực đối phó với thế giới xung quanh như trước. Đối với xử lý chuyện tình cảm cũng đã có được đường lối suy nghĩ trong đầu! Lại kết hợp với văn giấu kín không ít tha hóa (văn hóa truyền mạng, cảnh ngộ đời thường,...vv) từ cuộc sống trước khi trùng sinh trải qua...

Khắc khắc khắc...~ Làm gì gì đó ngay trong xe ô tô cũng không phải chỉ là câu nói nói của miệng của anh ấy đâu đấy nhé!!!

- Gì đâu mà!

- Tại sao anh yêu có thể nghi ngờ lời nói của em cơ chứ???

- Vậy anh xem qua trước thứ này đi!

Một sắp hình ảnh không biết được Erica rút ra từ đâu đó đưa qua. Hành động của cô vô tình hay cố ý đánh vỡ tan suy nghĩ xấu xa lúc này của cậu chàng! Cũng không biết cái cảm giác thân quen, như tình thoáng qua vừa rồi của cô nàng là thật hay là mơ. Lãng trong lòng thâm nhũ như vậy trong khi bàn tay lấy qua sắp ảnh.

Nhìn nhìn...

Đồng hình này vậy mà đều chụp lại hành động cả ngày hôm nay của cậu! Từ đạp xe tới kí túc xá. Ngồi chơi nói chuyện với mọi người trong văn phòng. Bí mật nắm tay Vũ Trần Linh lúc họp mặt trên sân phơi. Hai người đạp xe đèo nhau đi trên phố tìm nhà. Ngồi trên đùa nhau trên ghế đá. Rồi thì cả lúc hai người cùng với thành viên trong đội tình nguyện chơi bời trong phòng hát karaoke cũng có cả...

Thật sự là nội dung hình ảnh vô cùng đầy đủ. Các loại góc độ xảo diệu và khéo léo sắc nét vô cùng. Nói chung nếu không phải là Erica đồng loạt đưa cho, Lãng thậm chí suy nghĩ đây đó là một đám một đám người thân quen chụp ảnh lại làm kỉ niệm đấy!

Những hình ảnh cùng góc độ thật gần này thật sự không giống một người lạ mặt bên ngoài chụp chút nào!

Chỉ là trong trí nhớ của Lãng hoàn toàn không có gặp ai từng tồn tại ở những góc độ khoảng cách chụp ảnh này cả? Thật là kì quái thay!!!

- Những bức ảnh này là sao?

Lãng ánh mắt nhìn về phía Erica dò hỏi. Đám hình ảnh này nội dung cũng không có gì không thể cho người ngoài nhìn. Thứ duy nhất đáng lo của nó chính là chúng đều chụp hình ghi lại hành động của cậu chàng. Hơn nữa vậy mà còn quá bí mật. Cậu bị chụp mà không hề hay biết tí gì!

- Ha! Những hình ảnh này ấy hả? Tất nhiên đều là em thu được từ những người theo dõi anh cả ngày hôm nay đấy.

- Ủ! Còn nữa đây chỉ là từ những người trong thế giới phép thuật chụp được hình ảnh mà thôi. Đối với người bình thường theo dõi sẽ không có cụ thể được như vậy. Hơn nữa chúng ta cũng không cần thiết để ý tới bọn họ. Hơi nói nói chuyện với cấp trên của những người đó là được rồi~

Erica về mặt thân nhiên đáp lời.

- Ý cô là những hình ảnh này đều là người trong thế giới phép thuật chụp lại?

- Thế nhưng tại sao trước đó tôi lại không hề hay biết gì nhỉ?

Lãng về mặt hoang mang hỏi tiếp.

Đây cũng bởi vì đáng lý ra nếu những hình ảnh này đều là do đám người trong giới phép thuật chụp được, vậy cậu trước đó hẳn là phải có phát hiện mới đúng! Bởi lẽ từ sau khi trở thành Diệt Thần Sư theo cách gọi của Erica, cậu chàng đối với việc không gian xung quanh mình xuất hiện ma pháp vật phẩm hoặc ma thuật sư sử dụng ma thuật đều rất nhạy cảm!

Giống như lần đầu tiên gặp mặt Erica, ngay khi cô ấy sử dụng ma thuật xua đuổi mấy cậu bạn ngồi bên cạnh cậu để dọn ra chỗ ngồi, Lãng liền lập tức phát hiện ra ngay!

- Cái này sao? Hẳn là có liên quan tới công nghệ máy móc gì đó đi!

- Những năm gần đây đi theo cùng khoa học công nghệ của thế giới người bình thường phát triển. Một số ma thuật sư trẻ tuổi bắt đầu yêu thích sử dụng thuật thức ma thuật lên các thiết bị máy móc bình thường, thăng cấp hoặc cải tạo năng lực của chúng để giải trí. Tuy rằng hiệu quả dùng trong chiến đấu không có. Thế nhưng đối với một số công việc lại rất hữu ích.

- Nghe nói hiện tại đã cải tạo ra cả con mắt máy quay tự động từ xa! Có điều đối mặt với năng lực mạnh mẽ của Diệt Thần Sư, bọn họ hẳn là không dám sử dụng các thiết bị có hơi thở ma thuật quá nhiều như vậy. Đoán chừng chỉ có thể sử dụng cơ giới máy ảnh kết hợp nho nhỏ ma thuật phóng đại mà thôi.

- Ngược lại chỉ cần khoảng cách đầy đủ và không gây nguy hiểm gì cho anh yêu liền rất khó bị cảm nhận được!

- Vậy đây! Bởi thế cho nên Erica nói hiện tại bên ngoài có người nhìn trộm tình hình trong xe cũng không phải không thể đâu nha!!!

Cô nàng cười hi hi nêu ra.

- Đám người kia chẳng lẽ không sợ tôi trừng trị bọn họ hay sao?

- Cô không phải nói tôi là Diệt Thần Sư cơ mà? Chẳng lẽ trở thành Diệt Thần Sư còn có thể bị người khác soi mói chụp ảnh!

Lăng tức đen mặt đáp lại.

Nếu thật sự giống như những gì Erica vừa nói...

Móa nó! Đám người kia cũng thật là quá đáng quá mức. Thật chẳng lẽ không biết cái gì gọi là quyền riêng tư, quyền được giữ bí mật của người khác hay sao? Nếu đám này còn dám tiếp tục theo dõi cậu nữa... Nguyễn Trọng Lăng đang suy nghĩ nên hành hạ bọn họ đây hay là đánh tàn phế đám người này đây???

Tóm lại nhất định phải làm gì đó giết gà dọa khỉ mới được! Nếu không sau này chẳng lẽ lúc đi ngủ cậu còn phải lo bị người khác nhìn trộm đi rồi???

- A a...~ Anh yêu cũng đừng quá lo lắng!

- Trước đó đám người này chỉ bởi vì không có người đánh tiếng nên mới dám làm bừa như vậy thôi! Khi đó ai cũng không có trăm phần trăm chắc chắn anh thật sự là Diệt Thần Sư mà~

- Hơn nữa chẳng phải vẫn có cái gọi là tội không sợ nếu nhiều người cùng nhau gánh đó thôi. Bản thân anh cũng không có chính diện lên tiếng ngăn cấm hành vi này. Lại thêm thể lực các nơi cần gấp thông tin của anh nên họ mới vội vã như vậy.

- Trước đó em đã để người trong tổ chức của em đánh tiếng thanh minh tới các nơi rồi. Từ hiện tại trở đi liền sẽ không có ai tiếp tục quấy rầy anh nữa đâu~

Erica đầu khể dựa lên bả vai Lăng, giọng điệu nhẹ nhàng an ủi.

- Được rồi! Vậy liền coi như bọn họ may mắn~

- Ừm? Sẽ không phải hai ngày qua cô rồi đi là vì chuyện này đi???

Đối với việc Erica thái độ dịu dàng không giống bình thường, Lăng chỉ hơi thoáng qua nghĩ hoặc liền thôi. Cậu chàng rất tự nhiên, yên tâm hưởng thụ cái cảm giác yên tĩnh ấy. Giọng điệu cũng bình tĩnh hơn nhiều.

- A a a...~ Đúng vậy đó! Như vậy anh yêu định thưởng cho em thứ gì nào?

Bờ môi ghé sát bên tai, Erica âm thanh nũng nịu nói chuyện.

- Hừm... hùmmmm~

Trong lòng thâm bực vì liên tục bị cô nàng trêu chọc. Cậu chàng hiếm thấy chủ động một lần quay đầu sang hôn lên môi đối phương. Một nụ hôn bất ngờ dài dài~

Erica vẻ mặt đỏ ửng không chút phản kháng! Không khí trong xe tĩnh vắng mịch~ Chỉ có cái nhìn của Arianna từ phía hàng ghế tay lái trước không ngừng lướt về. Mặt thì đỏ rầm rầm!!!

Ai ai ai...~ Tại sao Lăng thiếu gia tay lại có thể luồn vào trong áo của tiểu thư như vậy chứ!!!

Hai người này thật là... quá đáng mà~ Arianna đã không biết mình đang lái xe đi đâu!

Thời gian yên ắng trôi qua như vậy đó...

...

Kết thúc chương 98.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Quỷ Vương Sasha Dejanstahl Voban!

7h15 phút tối, Hà Nội...

Sau hơn nửa tiếng đồng hồ hôn cộng thêm sờ sờ mó mó gì gì đó không nêu trắng ra ở đây để các bạn đọc tự do nào bù tưởng tượng... Nguyễn Trọng Lăng và Erica lại quay trở về với cuộc nói chuyện vô bổ khi trước~

Còn hiện tại xe ô tô đã đi đến đâu trong khoảng thời gian này? Chuyện đó có quan trọng không???

Ừ? Hai anh chị ấy đã hoàn toàn không chút quan tâm~

Mèm! Không tai nạn xe cộ xảy ra là được rồi~

Xe ô tô vì thế vẫn đang phi như bay như bay trên đường phố hà thành!!!

- Đúng rồi! Trước đó em bảo có chuyện quan trọng gì cần nói cơ mà?

Lặng mặt không đồ tìm không đập loạn, thay đổi xung hô một cách thần nhiên dễ dàng. Mọi quan hệ của họ đã tiến lên được một bước dài~ Bắt cá hai tay danh hiệu anh ấy đã nắm rất chắc!!!

- Có sao?

Erica khuôn mặt hồng hồng, nằm im lìm trong lồng ngực Nguyễn Trọng Lăng. Dáng vẻ mơ hồ đáp.

- Có!

Anh ấy giọng chắc nịch!

- A! Là như vậy hả???

- Hừm? Có một tin tức tốt và một tin tức xấu~ Anh yêu muốn nghe tin tức gì trước nào?

Hai mắt hơi lóe sáng, một Erica giáo hoạt tính ranh lúc này đã quay trở về.

- Vậy nói tin tức tốt trước đi~

Hoi hoi thay đổi một chút vị trí cho thoải mái, Lăng một tay khẽ vuốt mái tóc dài vàng óng của Erica, thái độ ung dung đáp lời.

- Tin tức tốt là em đã làm xong mọi việc cần thiết và trở về cùng với anh~

- Hi hi...~ Chúng ta lại có thể ở cùng bên nhau dài lâu rồi!

- Đây là một tin tức rất tốt không phải sao~

Xoay người, ngồi dựa lưng về phía cậu chàng, Erica nói chuyện với một giọng điệu đầy giáo hoạt!

- Ừ? Nếu em nói ra chuyện này trước đó một tiếng, anh nhất định sẽ xếp đặt nó thành chuyện xấu nhất trong cả năm nay~

Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt cười mỉa. Hai cánh tay khẽ vòng lên phía trước, từ đằng sau ôm chặt lấy Erica. Đầu khẽ dựa lên vai cô nàng tóc vàng khi nói chuyện. Ngửi lấy mùi hương thơm ấm nồng nơi cơ thể người con gái ấy. Thái độ thoải mái nhẹ nhàng!

- Được rồi! Chuyện tốt đã nói xong~

- Vậy chuyện xấu em muốn nói là gì???

Lăng khẽ hôn nhẹ lên vành tai bên mái tóc, cắn nhẹ lên cổ rồi mới ghé vào sát bên tai cô nàng đặt câu hỏi.

- Ha...~ Chuyện xấu là...

- Có một vị đồng hành của anh đã tới đây giành việc với anh yêu rồi~

- Một vị hầu tước tên là Sasha Dejanstahl Voban!!!

Khóe mắt lìm dim khép lại. Đôi môi mấp máy mấp máy! Erica hơi thở như có như không đáp lời. Bộ ngực lên xuống nhấp nháy~

Arianna ở phía trước xe đã che mặt lại! Không muốn nhìn lên những cảnh tượng xấu hổ mà hai anh chị ấy đang làm ra ở phía hàng sau xe nữa~

Ừ? Hình ảnh cuối cùng mà cô nhìn thấy chính là Lăng thiếu gia đáng kính đang dùng đôi bàn tay tà ác, luồn vào xoa nắn nghiền ép bộ ngực cao ngất của Erica tiểu thư từ lúc nào mà không ai hay~

- Sasha Dejanstahl Voban?

- Đây không phải là một vị Diệt Thần Sư mà em từng nói đó ư?

Lăng động tác hơi dừng! Một bên tay đang định mò xuống phía dưới cũng cứng ngắc ngay lại giữa không gian.

- Phù...~ "bật cười"

- Đúng vậy đó!

- Ông ta được cho là một trong hai vị vua lớn tuổi nhất hiện nay. Và cũng là người được đánh giá nguy hiểm nhất trong số bảy vị Diệt Thần Sư còn sống đương thời!

- Ông ta lúc này đã đến Việt Nam~

- Đó cũng chính là lý do vì sao em vội vàng tìm đến gặp anh! Thời gian của chúng ta cũng không còn nhiều~

Hơi thờ dằn dằn ổn định lại! Sóng mắt như cũ còn đang mê ly di chuyển. Erica gắng tranh thủ nói liền một mạch đáp lại.

- A...!

Cô nàng đột nhiên kêu khẽ lên như rên~

Bàn tay phải còn dư vị khi vừa khẽ bóp nhẹ thứ gì đó, Lăng về mặt không cho là đúng lắm lên tiếng.

- Hừ hừ...~ Em đừng hòng nói chuyện giật gân lừa phỉnh anh!

- Nếu chuyện gay go như em nói... Vừa rồi em còn có thời gian để mà trêu chọc anh như vậy sao???

Lời nói tuy rằng như vậy thế nhưng cậu chàng đúng là còn quy củ quy củ thu hồi tay lại. Không có tiếp tục làm thêm chuyện xấu!

- Cái này có thể trách em rồi?

Erica ánh mắt ai oán nhìn sang! Tiếp sau đó không đợi cậu nói chuyện liền biến giọng. Vẻ mặt nghiêm túc lên tiếng.

- Chuyện này rất quan trọng với anh đó!

- Sasha Dejanstahl Voban rất mạnh! Ông ta đã sống hơn 300 năm qua và không ai có thể rõ ràng trong thời gian này đối phương đã tiêu diệt biết bao nhiêu vị dị thần, chiếm được bao nhiêu loại quyền năng. Đó là còn chưa kể tới tri thức, ma thuật, thể lực, kinh nghiệm chiến đấu mà ông ta đã tích lũy được.

- Tất nhiên đối với một vị vua như anh thì chủ yếu chỉ cần quan tâm đến các loại quyền năng của đối phương là được rồi. Dù rằng em không cho là anh có thể thắng được ông ta. Kể cả đêm qua anh ở trên biển tiêu diệt dị thần chiếm được thêm quyền năng mới cũng là như vậy~

- Anh cần suy nghĩ thật kỹ trước khi xử sự!

Cô ấy hai mắt đầy nghiêm túc nhìn về phía cậu chàng.

- Không phải đâu? Chuyện tối hôm qua trên biển mà em cũng biết???

Lăng về mặt ngạc nhiên!

- Anh cứ nói xem?

- Hi hi...~ Hậu quả xảy ra lớn như vậy! Tuy rằng mọi người không chắc chắn anh có tham dự vào chuyện đó hay không? Thế nhưng về mặt và câu trả lời vừa rồi của anh đã trả lời cho tất cả!

- Nói vậy tối hôm qua anh thật sự lại đánh bại một vị dị thần?

Erica cười giảo hoạt hỏi ngược lại.

- A a a...~

- Được rồi! Em là thông minh nhất được chưa?

- Tốt hôm qua anh đúng là có làm được một vỏ không tệ~ Năng lực cũng mạnh mẽ lên đôi chút.

- Có điều tính toán anh cũng đã có một, hai, ba... bốn loại quyền năng trong người. Hơn nữa có hai loại trong số đó có thể kéo dài thật lâu, uy lực cũng tương đối lớn(ngựa giáp sắt là guom thần biến hóa). Hai loại còn lại một sức tấn công không tồi, một còn lại năng lực phòng thủ không tệ.

- Toàn diện như vậy chẳng lẽ còn không chống lại được đối phương?

Cậu chàng vẻ mặt không phục biện hộ.

- Há! Vậy anh nói xem quyền năng của anh mạnh mẽ như thế nào?

Erica mỉm cười hỏi ngược lại. Lẳng chỉ chần chờ chưa tới 1 giây liền đáp lời. Rõ ràng kể ra bốn loại quyền năng mà cậu đang nắm giữ. Ủ? Không nghĩ tới thời gian thấm thoát trôi qua nhanh. Cậu lúc này vậy mà bốn lần tiêu diệt dị thần rồi~

Vừa kể, cậu chàng vừa cảm khái ngàn vạn. Còn chuyện tiết lộ thông tin đối với Erica có gây ra nguy hiểm gì sau này hay không?

Ngược lại sức mạnh cũng sẽ không vì cậu nói qua mà bay đi mất. Tin tưởng đối phương một lần thì đã có làm sao? Sống che che giấu giấu, nghi kị đủ điều vậy liền quá khổ. Đó cũng không phải là điều Nguyễn Trọng Lãng mong muốn. Huống chi còn chưa nói tới mối quan hệ mập mờ của hai người lúc này~

Chỉ là...

- Như vậy sợ rằng vẫn chưa đủ!

Erica nghe xong cậu chàng nói chuyện tỉ mỉ các loại quyền năng xong vẫn cứ như cũ lắc đầu.

- Được rồi! Anh nghe lời em~

- Như vậy em có chỉ dạy gì cho anh không?

Lãng hơi cau cau mày liền đáp lời. Bất kể vì lý do hay hoàn cảnh gì đi chăng nữa, hai người bọn họ hiện tại là cùng hội cùng thuyền. Đối với ứng xử trong thế giới phép thuật này... Nguyễn Trọng Lãng vẫn tương đối tin tưởng vào tầm nhìn của Erica.

- Không dám xưng tụng là chỉ dạy! Chỉ có thể nói đây là một vài lời gợi ý đến từ kị sĩ trung thành của nhà vua mà thôi~

Hơi xoay người lại mặt đối mặt, Erica cười tươi đĩnh chính.

- Ha...! Vậy anh xin rửa tai lắng nghe!

- Xinh đẹp kị sĩ của anh, em hãy nói đi~

Lãng nhún nhún vai bất đắc dĩ đáp.

- Hiện tại anh có hai sự lựa chọn!

- Thứ nhất là tránh né đi mũi nhọn của đối phương, chờ đợi thời gian trôi qua tích lũy sức mạnh rồi hăng trở về đối đầu.

- Anh có thể tạm nương đối phương ở lại Việt Nam trong khi bản thân rời đi sang nước khác du lịch chẳng hạn.

- Tuy rằng làm vậy có ảnh hưởng uy nghi của một vị vua. Thế nhưng Vương chân chính là sẽ không đoán hoàn đến những âm thanh nhỏ bé đó đấy! Chỉ cần làm điều anh cho là đúng là được rồi~

- Erica sẽ luôn đi theo bảo vệ và phục vụ Vương!!!

Hai tay nâng lên khuôn mặt của Nguyễn Trọng Lãng, Erica vẻ mặt chân thành tha thiết trần thuật.

- Ủ? Nghe thật không được tốt cho lắm~

- Vậy phương án thứ hai là gì???

Lãng nhỏ giọng đáp lại. Cậu ấy trong lòng mơ hồ cũng đã có đáp án~

- Phương án thứ hai...

Erica đột nhiên nở nụ cười tươi. Cười thật rực rỡ hoặc giống như sư tử đầy kiêu ngạo vậy~

- Trực tiếp đối mặt với đối phương!

- Cho đôi phương thấy sức mạnh của một vị vua!
- Giữ gìn luật lệ và hơn hết là tỏ rõ uy nghi...
- Vương chân chính là sẽ không bao giờ biết sợ hãi cúi đầu!
- Thứ gì của anh yêu vậy liền nhất định sẽ thuộc về anh. Dù cho đó có là dị thần con mồi đi chăng nữa~
- Là như vậy đó Đức vua của em ạ!
- Bất kể anh lựa chọn ra sao, Erica em cũng nhất định sẽ đi theo bước chân của anh yêu cho tới giây phút cuối cùng!
- Đây là lời tuyên thệ của một vị kị sỹ chân chính!!!
- Hừm! Anh thích điều cuối này~

Lặng cười! Erica cũng tương tự nở nụ cười~

Hai người bọn họ lúc này đều có chung một đáp án. Hai khuôn mặt khẽ dựa sát lại gần nhau. Một nụ hôn dài hiển lễ~ Cũng là nụ hôn kết thúc cho một lựa chọn đã được định sẵn. Xe ô tô chính là vào lúc này chuyển hướng đi rồi.

Vương thấy Vương!

Một câu chuyện mới giờ đã đến!!

Giống tổ bắt đầu thôi~

...

Kết thúc chương 99.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Cô gái có mái tóc màu bạch kim!

7h45 phút, bên ngoài cổng khách sạn Lotte, Liễu Giai, Ba Đình, Hà Nội...

- Kítttttt!!!!!!

Xe dừng ngay trước cổng khách sạn! Cửa xe mở ra. Nguyễn Trọng Lăng cùng với Erica nhẹ bước chân đi ra bên ngoài.

- Nói vậy vị Quý Vương đáng kính của chúng ta hiện tại đang sống ở nơi này rồi???

Nhìn nhìn tòa khách sạn cao chót vót trước mặt, ánh đèn đường đỏ hoe chiếu rọi sáng lấp lóa lên từng tấm cửa kính phản quang ở bên ngoài. Trong lòng hơi làm so sánh với tòa nhà bảy tầng mà mình và Erica đang ở... Lăng đột nhiên có chút hiểu được đẳng cấp của mình và vị đồng hành này xa cách nhau đến tận nhường nào~

65 tầng a!!!

Bạn thân đây Hilton mới có 7 tầng bọ~

Kém quá xa! Kém quá xa rồi~

Lăng đã bắt đầu suy nghĩ xem mình có nên kiến nghị Erica đổi chỗ một ở hay không? Thật đúng như câu nói xưa: Cần kiem liêm chính thói quen khó! Ăn uống xa hoa hủ bại học tập quá dễ dàng!!! Lăng đã hơi mờ mờ ảo ảo tung chảo truy đuổi được cái tinh thần này rồi~

- Rất to lớn, âm u có phải không?
- Ở bên trong lúc này hiện tại chỉ có riêng mình vị hầu tước kia sinh sống thôi đấy!
- Ủ? Có lẽ còn có thể tính thêm một đám người hầu đặc biệt của ông ta nữa~

Dặn dò xong Arianna đợi ở bên ngoài, Erica bước chậm đi đến bên người Lăng, đồng thời lên tiếng đáp lời.

Theo lời nói của Erica kể ra, Lăng ánh mắt không khỏi một lần nữa chăm chú nhìn kĩ lại. Cả tòa khách sạn lúc này nhìn từ phía bên ngoài quả nhiên là hoàn toàn không có ánh đèn điện gì đây! Tối om om và âm u mịt mờ~

So sánh với một khách sạn năm sao phồn hoa tráng lệ quả thật là hơi có chút thiếu mùi hơi người. Cũng chỉ vì bản thân cậu chưa từng tới qua những nơi như thế này nên trước đó mới không có nhận ra được sự khác biệt mà thôi~

- Đã sắp xếp xong rồi?

- Vâng!

- Vậy chúng ta đi thôi~

Lăng cánh tay hơi mở rộng mở. Erica vẽ mặt mỉm cười hiểu ý, khoác lấy tay cậu chàng trong khi khẽ dựa bờ vai. Hai người bọn họ liền như cặp tình nhân đang âu yếm cùng nhau, thân nhiên tiến về phía trước. Nơi cửa vào khách sạn trông giống như hang hùm ỏ sói đang mở ra chiếc miệng rộng, muốn nuốt trọn lấy tất cả những kẻ to gan dám bước chân xâm nhập đi vào!

Khung cảnh có hơi giống truyện thần thoại ma quỷ!

Vị hầu tước đồng hành kia của Lăng hẳn là đang sinh sống ở tầng nhà cao nhất tòa nhà? (Boss cuối???)

Ừm? Bởi lẽ cũng chỉ có nơi đó còn đang có ánh đèn mà thôi~

Có lẽ rất nhanh cả hai bọn họ có thể gặp mặt!!!

Là nam nhân thì hãy bước lên tầng 65???

Dừng Sĩ cùng Ma Vương? Lăng thích cách miêu tả như thế đấy~

...

Tầng 1 khách sạn Lotte...

- Vútttt!!!!!!

Một đòn tấn công bất ngờ!

Một bóng người mặc trên mình bộ quần áo cũ rách rách rưới, chém về phía hai người bọn họ với một thanh kiếm lớn sáng lóa!

- Có kẻ địch!

Erica đẩy mạnh Lăng về phía sau, đồng thời cực nhanh né tránh!

- Cẩn thận đó anh yêu! Trước tiên hãy để em dọn dẹp lối đi một chút~

Đây mới chỉ là bước chân đầu tiên đi vào khách sạn mà thôi~

Còn cách cửa chính chưa được mấy phần đã bị tấn công rồi???

Bị tấn công tại một nơi như vậy bởi một tay kiếm sĩ lạ, Lăng đột nhiên cảm thấy cuộc gặp mặt này không dễ dàng như những gì cậu tưởng tượng. Dù rằng trước đó cậu đã được cho biết kẻ mà cậu sắp gặp mặt là một tên máu lạnh và tàn bạo như thế nào! Cậu không nghĩ rằng ngay cả khi bọn họ chưa từng gặp mặt nhau... Chiến đấu cũng đã bắt đầu!!!

- Gurom thần!!!

Lăng hơi nhăn nhu mày! Ánh sáng lóe lên và thanh gurom thần thoại của cậu hiện ra ở trên tay. Tuy rằng Erica yêu cầu cậu đứng ngoài đợi quan sát. Thế nhưng một chiến binh chân chính chắc chắn là sẽ không thờ ờ đứng nhìn mối nguy hiểm lờ lờ ngay trước mắt như vậy đây! Ai biết đối thủ là một hay là một đám người đây này???

Mặc dù cậu không cho rằng bản thân mình là một chiến binh gì gì hết. Yêu cầu bảo đảm an toàn cho bản thân cũng như cô gái ở bên cạnh khiến cậu không thể không cẩn thận chuẩn bị kĩ càng.

Sự việc xảy ra có vẻ nhanh và đột ngột!

Ngay sau khi đẩy Nguyễn Trọng Lăng lùi về phía sau, Erica lập tức cho triệu hồi ra thanh kiếm thân yêu Cuore di Leone (Trái Tim Sư Tử) của mình và chém về phía đối thủ một cách tao nhã.

Một đòn chém chéo lưng quả quyết!!!

Đối phương thân hình xoay người nâng kiếm đón đỡ! Cả hai bên bị lực phản chấn làm cứng ngắc hết lại~ Tuy nhiên tình huống chung quy là đối phương tập kích thất bại rồi! Erica hẳn là có thể nhanh chóng đánh bại đối thủ đi? Trong lòng an tâm lại, Lăng một bên âm thầm đứng ngoài lược trận, ánh mắt đồng thời quan sát tỉ mỉ lấy đối phương.

Đó là một người đàn ông mặc áo trùm có sọc kẻ viền dài trên thân mình. Bộ quần áo cũ và có nhiều vết rách do đao kiếm gây ra. Nhìn qua giống như một chiếc áo khoác ngoài tương tự áo choàng. Đầu đội một chiếc mũ sắt. Trang phục nhìn giống như một vị chiến binh thời trung cổ. Ông ta sử dụng một thanh trường kiếm lớn điều luyện như một vị bậc thầy. Khuôn mặt dưới mũ sắt hoàn toàn thiếu ý chí và khát vọng.

Trông gần giống như một người đã chết?

Suy nghĩ đột ngột này khiến Lăng bỗng dưng rùng mình.

Trong các trò chơi và phim ảnh, thầy ma- vong linh hoặc Zombie có thể là một từ điển tả thích hợp cho kẻ mà cậu đang nhìn thấy.

Một kiếm sĩ khác đột nhiên xuất hiện trước mặt Lăng!

- Ủ? Lại thêm một tên nữa?

Mặc trang phục y như tên đầu tiên, một kiếm sĩ như cái xác chết không hồn từ phía sau tên kiếm sĩ thứ nhất đang xông thẳng về phía bọn họ.

Erica chỉ khẽ liếc nhìn!

- Roạt!!!

Một pha động tác giả vờ thanh kiếm trên tay làm lạc hướng sự phán đoán của đối thủ. Tiếp theo đó nhanh nhẹn tránh đi đòn tấn công của đối phương và chém giết kẻ địch trước mặt bằng một nhát chém ngang người. Mọi chuyện diễn ra thật nhẹ nhàng và nhanh chóng như đã diễn tập kĩ từ trước.

Khi cô ấy đối đầu với tên đầu tiên, Erica hẳn là đã chiếm cứ được lợi thế. Có điều cô nàng không mong muốn chuyện sẽ kết thúc quá nhanh chóng. Bởi lẽ đối thủ rất có thể tiếp tục xuất hiện không ngừng ngay sau khi cô giành được chiến thắng.

Chỉ là kết quả không giống như những gì cô nàng dự định, một tên tây ma khác đã đến tấn công dù cho tên đầu tiên còn chưa có tử vong~

Lăng không tiếp tục đứng yên nữa mà theo bản năng bước chân tiến về phía trước ngay khi tên thứ hai xuất hiện.

Lược trận mà? Tất nhiên không thể để Erica chịu kẻ địch vây quanh như thế được. Dù rằng ngay khi cậu vừa bước chân lên xong thì Erica đã xử đẹp tên đầu tiên đi rồi~

Tha thứ cho cậu ấy đi! Kinh nghiệm quá ít chính là như thế đấy~ Đối với việc Erica nhân nhượng kéo dài chiến đấu với đối thủ, cậu chàng có thể nhận được ra mới là lạ~

Kể từ khi gặp kẻ địch trong khách sạn này Lăng vẫn luôn cho rằng: có lẽ bản thân cậu không giỏi về sử dụng kiếm chiến đấu. Thế nhưng đoán chừng chỉ cần cậu vung kiếm của mình lên hẳn là có thể chém bay tất cả mọi thứ cản đường!

Hẳn là như thế đi? Cậu chàng thật ra cũng không có quá chắc chắn. Cậu còn chưa từng thử đối đầu với một thứ gì đó không phải là dị thần bao giờ. Và bởi vậy khi cậu ta đối mặt với kẻ tấn công thứ hai, Lăng cảm thấy mình có đôi chút gà mờ, bối rối vãi. Có vẻ như hành động bước về phía trước theo bản năng của cậu, không phải là quyết định gì chính xác cho lắm???

Liệu cậu có thể đỡ được cú tấn công của đối phương hay không?

Sẽ không là cậu chém chết đối phương đồng thời cũng bị đối phương chém một nhát đấy nhé?

Chuyện này rất có thể xảy ra khi đối thủ của cậu là một thầy ma không biết đau đớn là gì~

Cậu đã quá tự cho là đúng rồi???

Hẳn là trước đó nên sử dụng quyền năng: Thần Thánh Cánh Tay Phải để tấn công từ xa tiêu diệt đối phương?

Lăng trong lòng có chút phân vân!!!

- Thân ái! Xin hãy chờ trong chốc lát nhé~

- Em rất nhanh sẽ xử lý chúng sớm thôi!

Erica lớn tiếng nói như vậy khi tiến lên phía trước cậu, mặt đối mặt đối đầu với tên thứ hai. Một pha vung kiếm chém ngang đón đỡ!!!

- Há! Vậy cũng tốt...

- Thành thật mà nói anh không nghĩ mình có thể dễ dàng đối phó chúng nó một mình.
- Có lẽ sau khi trở về em nên dạy anh một khóa về sử dụng kiếm trong khi đánh nhau~

Lăng bước chân lần thứ hai lùi về phía sau. Trả lời Erica với vẻ mặt thành thật! Quyền năng là rất mạnh~ Thế nhưng chúng đều là một đám hàng xe siêu xịn và quá tiêu tốn xăng. Cậu hẳn là nên sớm học tập thêm một vài thứ khác cho mình~

- Rất vui vì đức vua của em có chí tiến thủ như vậy đấy!

- Phanh!

- Roạt!!!!

Lại là một pha đón đỡ bằng thân kiếm. Tiếp đó là một cú đập chân đá bay đối thủ. Tới cuối cùng, Erica đáng vẻ ung dung nhanh chân tiến tới kết liễu đối phương bằng một cú chém bay đầu!

- Được dạy kiếm cho đức vua của mình cũng có thể coi là một niềm vui bất ngờ của một vị kị sỹ đấy~

Tiếng nói của cô nàng lúc này mới vang vọng lại.

Lăng hiện tại vẫn như cũ đứng ở gần cửa ra vào. Khoảng cách cùng Erica bởi vậy bị kéo ra khá xa~

- Vụt!!!!

- Ố ồ...~

Tốt thôi! Một đám vong linh xác chết đột nhiên xuất hiện thành hai đám vây quanh lấy hai người! Có lẽ lần này thật không tránh khỏi phải sử dụng ra quyền năng rồi???

Cũng còn tốt Thần Thánh Cánh Tay Phải hẳn là sẽ không bởi vì sử dụng để đánh bại đám thầy ma này sau đó liền cả một thời gian không thể dùng!

Nhìn Erica bị vây lại ở phía xa sợ khó có thể kịp thời tới giúp đỡ bản thân. Lăng trong lòng hơi có chút buồn bực. Không nghĩ tới muốn gặp mặt đồng hành cũng rắc rối như vậy!

Ngay trong thời khắc cậu muốn sử dụng ra quyền năng của bản thân, một âm thanh trong trẻo đúng lúc vang lên! Âm thanh mang theo một thứ gì đó ma lực khác thường, làm đám xác chết vong linh đang vây quanh cậu không khỏi đều ngừng lại bước chân ngoảnh đầu nhìn về.

- Gửi tới các người, vong linh kị sỹ có những trang sử lạ thường...

- Xin hãy tha lỗi cho tôi khi chữa mũi kiếm của mình vào đã từng hiệp sỹ. Thế nhưng người quan trọng trước mắt đây là vị Vua mà pháp sư chúng tôi kính nể. Tuyên thệ cùng phục tùng theo những hiệp ước cổ xưa...

- Không có bất cứ một sự xáo trộn nào có thể được khoan nhượng hay dung tha!!!

Đó là giọng nói truyền cảm của một cô gái vang lên?

Một giọng nói lạ lùng trong khoảnh khắc làm Lăng có đôi chút ngỡ ngàng~

Một giọng nói lạnh lùng dễ thương không chút quyến rũ ngọt ngào. Nó làm người liên tưởng đến cảm giác khi nghe tiếng chim sơn ca vào buổi sáng, nghe bản nhạc giao hưởng không lời đưa cảm xúc dâng cao vào lúc chiều tà. Một âm thanh đẹp thấm vào lòng người! Một cảm giác thanh lương tươi mới! Một giọng điệu cứng cáp nhưng cũng đầy dẻo dai~

- Hỡi vị Vua không vương miện trong những điều tra đáng ngờ. Hãy nghe lời cầu nguyện của hiệp sỹ Liliana Kranjcar.

Chủ nhân của giọng nói ấy là một cô gái trẻ, tiến lại gần với bước chân bình thản.

Cô có kiểu tóc đuôi ngựa màu bạch kim và một vẻ đẹp cứng rắn như một nàng búp bê xinh đẹp phương Tây. Hơn nữa đáng người thanh mảnh của cô trông y như một nàng tiên xinh đẹp. Một kiểu bầu không khí siêu hiện thực như bao lấy xung quanh cơ thể của cô ấy vậy~

- Ta là người thừa kế bài vị đá của berserker (cuồng chiến sỹ), hậu duệ của những hiệp sỹ thập tự chinh chân chính!

- Mang theo trái tim quả cảm bay vút ngang qua bầu trời~

- Hiệp sỹ có cánh! Hiện hình trong tay ta với bản chất mộng mơ!

Một thanh kiếm lưỡi cong màu bạc xuất hiện trong tay của cô gái tự xưng mình là Liliana.

Thanh gươm mảnh mai và tao nhã, vẽ lên những đường cong nhẹ nhàng.

- Hãy đến đây đi hồi cội nguồn sức mạnh của ta, II Maestro!

Mặc một chiếc áo choàng màu xanh và đen xen kẽ dọc, trang phục chiến đấu màu xanh đen của cô rất giống bộ áo trên màu đỏ đen bó sát người mà Erica từng mặc khi chiến đấu cùng Thánh Gió.

Liliana thờ ra và bước lên phía trước.

Giữ thanh kiếm của cô trên tay và chém vào khoảng không gian. Một chiều lại một chiều kiếm nhanh và gọn nhẹ mang theo ánh sáng được vung ra. Ba bốn thân ma xác chết cản đường đứng giữa Nguyễn Trọng Lăng và cô gái mới đến này lập tức bị khoanh khắc bị chặt bỏ. Tất cả đều nát tan thành một đám tro tàn~

Móa! Ra về cô nàng này còn mạnh mẽ hơn cả Erica? Lăng trong lòng thầm than. Tất nhiên Erica cũng có thể cho gọi ra con sư tử sắt khổng lồ của cô ấy rồi quét ngang đám thân ma này. Mặc dù không biết cô nàng tóc vàng kiều ngao kia trước đó không dùng ra sư tử sắt. Có điều bất kể sự so sánh nào đều là khập khiễng. Ít nhất thì hiện tại trong mắt Nguyễn Trọng Lăng, cô nàng tự xưng Liliana này quả thực mạnh phát nổ.

Ừ? Tất nhiên hẳn là vẫn kém cậu nhiều nhiều~

- Ah Lily, cô đến Việt Nam khi nào vậy?

- Đã thật lâu rồi chúng ta mới được gặp lại nhau~

Erica phía bên kia cũng đang vung kiếm đánh nhau với đám thân ma. Lúc này còn vừa chiến đấu vừa ung dung nói chuyện với cô gái tóc bạc vừa tới. Lời nói ra còn có vẻ như đối với cô gái mang thanh gươm lưỡi cong này đều rất quen thuộc. Lăng thức thời đứng yên tại chỗ không nói chuyện.

- Đừng làm ra vẻ thân thiết, Erica Blandelli. Tôi không phải là bạn bè của cô hay đại loại như thế. Và càng không có lý do gì để cho cô có thể gọi tên tôi thân mật như vậy!!!

Mặc dù họ quen biết nhau, nhưng dường như họ không quan hệ tốt cho lắm. Bằng chứng là Liliana đáp lại với giọng điệu không chút nhượng bộ. Lăng đứng quan sát bên ngoài rất dễ dàng liền nhận ra điều này.

- Có phải những người chết này là đầy tớ của hầu tước Voban?

Đây là câu hỏi của Erica! Đối với sự phản ứng kịch liệt của Liliana hoàn toàn làm lơ đi~

- Đúng thế, cô đã được nghe đến câu chuyện về những ‘Người Hầu Chết’ bao giờ chưa?

- Họ được thả ra bởi hầu tước Voban và giải quyết những kẻ đột nhập nơi ở của ngài ấy. Vì thế hãy biết thân biết phận của mình đi! Chớ di chuyển lung tung nếu không họ chắc chắn sẽ ồ ạt tìm đến những ai muốn tìm rắc rối giống như các người đấy!

Trong khi nói chuyện với Erica, Liliana tiếp tục theo dõi đám thân ma còn đang vây quanh trước mặt Lăng với một sự thận trọng. Mặc dù lời nói rất gay gắt đôi đầu thế nhưng câu trả lời ra về còn rất trung thực, tỉ mỉ!

Một tên thân ma khác đột nhiên tấn công về phía Lăng và cô gái mới đến. Cùng lúc, Liliana cũng vung gươm của cô về phía đối thủ. Mọi thứ diễn ra thật nhanh như đã được đoán trước.

Gươm và kiếm va vào nhau vang lên âm thanh dữ dội!

Tương chừng như chỉ là một lần hòa nhau va chạm đón đỡ. Thế nhưng bằng cách sử dụng kỹ thuật nào đó, Liliana vẫn tiến về phía trước trong khi sử dụng thanh gươm của mình làm lệch hướng thanh kiếm của tên vong linh kiếm sĩ kia.

Một ánh sáng kiếm lóe lên!

Bị tách đôi ra bởi vết chém chéo! Tên thân ma kiếm sĩ kia thoáng cái đã biến thành tro tàn~ Vỡ vụn ra như lâu đài cát bị sóng xô trên bãi biển. Biến mất một cách khô cứng như chưa bao giờ tồn tại qua!!!

- ...Cảm ơn cô đã giúp đỡ!

Lăng nhẹ giọng cảm kích trong khi tiếp tục đề phòng đám thân ma còn lại.

- Không!

- Mức độ này hoàn toàn không thể được xem như là rắc rối đối với một vị Diệt Thần Sư đích thực. Kết quả của cuộc chiến đã là nhất định không thể thay đổi.

- Tôi chỉ không muốn một vị Vua phải hạ mình chiến đấu với một đám hiệp sĩ đã chết không biết bao lâu mà thôi. Xin ngài tha tội cho vì sự lỗ mãng này!

Lăng muốn cảm ơn Liliana vì đã cứu anh từ một tình huống khó khăn. Không nghĩ tới cuối cùng lại nhận được một lời xin lỗi từ phía cô nàng.

Mà mà... Thật là một cô gái kì lạ! Lăng trong lòng âm thầm nghĩ.

Phía bên kia, Erica cười thật tươi khi nghe được những lời nói chuyện này từ phía đằng xa~

- Cô đang nói gì vậy Lily? Dù gì cô cũng đã tham gia vào chuyện này trong sự vui sướng, để làm giảm sự căng thẳng tích lũy trong lòng của cô mà. Đừng tự tạo cho mình lý do để gò bó bản thân nữa~

- Lily thân yêu mà tôi biết là không biết nói dối đó!

Erica nói với giọng điệu đầy trêu chọc.

- Yên lặng! Tôi không có bất kỳ sự căng thẳng tích lũy nào trong lòng hết! Đừng có bịa chuyện!!!

Liliana cau chặt lông mày khi đáp lại. Thanh gươm trên tay tiếp tục vung lên chiến đấu cùng lũ thầy ma. Có điều bất kể chiến đấu diễn biến ra sao, cô nàng luôn giữ vững một khoảng cách ngăn chặn đám thầy ma gây ảnh hưởng về phía cậu chàng.

Một hộ vệ trung thực và hiệu quả còn cao hơn nhiều Erica~

“Hai người này có quan hệ gì?” Lăng lắng nghe cuộc trò chuyện của họ trong sự tò mò lớn. Đây cũng là lần đầu tiên cậu gặp được người ở trong giới phép thuật sau Erica. (Arianna mười phần mười người bình thường~)

- Tôi biết mà! Cô đang ở nơi hầu tước đang sống. Và tương lai còn có khả năng đến cùng với nhau phải không?

- Không nghĩ tới ông nội của cô đã là một tín đồ của Voban hầu tước. Hiện tại ông ta thậm chí còn nghĩ đẩy đứa cháu gái của mình đi qua làm quà tặng một cách quá dễ dàng như vậy~

Nghe suy đoán của Erica, mặt Liliana không khỏi biến biến thay đổi. Nhìn qua thật giống như lời của Erica đã nói trúng chuyện gì đó ở đây!

- Tuy nhiên tôi đoán thái độ quá công chính liêm minh của cô và tính tình tàn bạo bị dồn đại của hầu tước, hai người chắc chắn không hợp nhau phải không? Và có rất nhiều điều cô không thể lên tiếng phản đối? Không phải từ đó sẽ xuất hiện rất nhiều sự căng thẳng sao?

Erica tiếp tục lập luận để chứng minh lời nói của mình. Cũng trong lúc này liên tục đã có bốn vị thầy ma bị cô nàng đánh bại. Hiện tại đoán chừng giữ an toàn ở trong đại sảnh không phải việc gì quá khó đối với đám người bọn họ. Càng quan trọng là cũng không có thấy xung quanh tăng viện thêm tên thầy ma vong linh nào.

- Cầm...cầm...cầm... Cầm miệng!!!

- Đừng có nói như cô đã tận mắt thấy tất cả những chuyện đó!!!

Liliana cố gắng ngăn Erica nói tiếp với giọng nói lấp bắp cùng vẻ mặt đỏ au au. Nhìn qua thật sự ngốc nghếch một cách đáng yêu~

... Có lẽ, cô gái này cũng là một nạn nhân bị Erica thường xuyên chơi xỏ. Lăng trong lòng không khỏi cảm thấy một loại cảm giác thân thiết với Liliana.

Một cô gái thật ngây thơ! Rõ ràng không thể chống chọi lại với Erica tinh ranh của chúng ta đấy~ Có điều cũng rất rất hấp dẫn sự chú ý của cậu chàng rồi!

Một cô búp bê thật xinh đẹp~

Thêm một cũng là thêm! Thêm hai cũng là thêm không phải??? Trong lòng kẻ nào đó bỗng dưng có chút lung lay thay đổi.

Ở phía bên kia, Liliana nhưng vẫn hồn nhiên không biết nguy hiểm đang tiến tới gần!

Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục!

...

Kết thúc chương 100.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Vương thấy Vương!

- ...Nguyễn Trọng Lăng điện hạ, những điều mà người yêu của ngài đang nói không có một cơ sở gì hết! Xin hãy quên ngay chúng đi!!!

- Đúng vậy! Tôi là tín đồ của Voban hầu tước. Tuy nhiên, một hiệp sĩ chân chính sẽ không cần hèn yếu về những điều này~

- Đúng! Không! Không còn nghi ngờ gì! Hoàn toàn là không cần!!!

Liliana lấp bắp trả lời với khuôn mặt đỏ au. Có vẻ như cô ấy đang cố phủ nhận những gì Erica vừa nói.

- À, tôi hiểu rồi~

Lăng lịch sự gật gù đầu đáp lời. Anh chàng cũng tranh thủ cố gắng chỉnh sửa một chút điểm gì đó trong lời nói của đối phương.

- Nhân tiện, Erica thật sự không phải là như cô nói người yêu của tôi. Tuy rằng chúng tôi rất thân~ Thế nhưng hiện tại còn chưa thân tới mức độ đó! Ừm, ... ít nhất thì hiện tại tôi đã có bạn gái rồi!

Cậu chàng có chút chột dạ hạ thật thấp giọng giải thích! Phía xa xa Erica còn đang chiến đấu cùng đám thầy ma. Cứ việc đối thủ rất mạnh bạo, cô nàng cũng đã xử lý chúng gần hết rồi~

- Ngài không cần phải che giấu! Mạng tinh báo của chúng tôi đã có thông tin đầy đủ về sự sa đoạ đầy dục nhục đáng xấu hổ của ngài~

- Không! Thứ lỗi cho tôi~ Loại quan hệ thân mật vượt quá giới hạn của tình bạn bình thường kia. Với kỹ thuật điều luyện của con ma nữ đó, dắt mũi vị vua trẻ tuổi là một chuyện quá... quá là dễ dàng!!!

Một nhát chém bay tên thầy ma trước mặt, Liliana ngửa chính ngôn từ trả lời.

- Đừng có nói như thể tôi đang bị Erica lừa gạt thế chứ!

- Hơn nữa ai dám nói tôi sa đoạ đầy dục nhục rồi???

Lăng rất không hài lòng hỏi ngược lại. Bước chân vẫn đứng y nguyên tại chỗ. Không có một vong linh thầy ma nào tấn công được tới chỗ của cậu ta.

- Xin lỗi! Tuy nhiên, sự phủ nhận của ngài hoàn toàn không một chút thuyết phục...~

Liliana đáp lại với vẻ chắc nịch. Đáng giận hơn!!! Lời nói của cô ta còn đi theo kèm một pha liếc mắt nhìn đầy khinh bỉ~

Lăng thoáng cái nghẹn lời!

Đây là đang nhân cách vũ nhục cậu???

Có vẻ như hành động bắt cả hai tay của cậu không phải là không người có biết đến~ Ai đó không khỏi cay đắng nghĩ thầm.

- Thôi được rồi~ Tùy cô muốn nói sao thì nói!

- Như vậy ông già tên Voban kia đang ở đâu? Cô có thể đưa chúng tôi tới nơi ở của ông ta được không?

Cậu chàng thông minh quyết định đổi chủ đề.

- Đó là mục đích tôi đến đây ngay từ đầu. Xin hãy đi lối này!

Tiêu diệt con cuối cùng thầy ma, Liliana thu kiếm, đi về hướng thang máy nằm sâu bên trong khách sạn tầng 1. Phía bên kia Erica cũng thành công đánh bại đối thủ cuối cùng của mình, nhẹ bước tiến tới hội họp cùng với hai người.

Một tiếng chào cùng nụ cười tươi với Lily! Đổi lại chỉ là một tiếng hừ nhẹ của cô nàng có mái tóc bạch kim và bộ đồ màu xanh nước biển sọc kẻ.

Erica ngược lại cũng không quá để ý thái độ của Liliana, ngược lại rất ý vị liếc mắt nhìn Nguyễn Trọng Lăng lấy một cái. Một cái nhìn đầy ẩn ý khiến ai đó không khỏi lạnh run cả người! Họa đều là từ miệng mà ra nha~ Lăng trong lòng không khỏi âm thầm than thở!

Ba người lặng lẽ bước chân tiến vào thang máy. Cũng chính là trong cái không khí quý dị ấy... Cuộc gặp gỡ với Quý Vương cao tuổi nhất vì đó sắp bắt đầu!

Thang máy đang tiến dần lên!!! Tầng 65 đang đến gần~

...

Lăng theo bước chân Liliana dẫn đường đi đến tầng cao nhất của tòa nhà! Một căn phòng giao lưu uống cà phê thật rộng lớn. Bốn phía bao phủ toàn

bằng cửa kính! Xuyên suốt qua nó thậm chí có thể nhìn thấy toàn bộ cảnh đêm nơi thành phố thủ đô ngay tại dưới chân mình~

Một cảm giác kì quái nhân sinh đỉnh cao thoáng hiện ở trong lòng!

Lăng hai mắt nhìn về phía đối thủ đêm nay!

Đó là một ông già thân hình mảnh và cao, đang ngồi nhàn nhã uống cà phê bên bộ bàn ghế duy nhất đặt giữa gian phòng! Đây chính là Quý Vương Sasha Dejanstahl Voban? Cậu chàng trong đầu không khỏi trầm ngâm

Không giống như những gì tin đồn thất thiệt truyền lưu, vẫn thường miêu tả về bề ngoài giống như một con chó điên các kiểu, đối phương có ngoại hình nhìn rất tri thức với cái một trán rộng và đôi mắt sâu. Mặc dù cao, gầy và lớn tuổi, thân thể của ông ta không có vẻ gì cảm giác già nua yếu ớt cả. Có lẽ đó là do tư thế ngồi dựng thẳng đứng lưng cùng ánh mắt mang theo khí thế hung ác khi nhìn về!

Mặc một bộ đồ vét đen gọn gàng. Ông ta trông qua càng giống như là một vị quý ông cao tuổi mẫu mực~

Một kẻ đáng gờm!!! Bản năng của cậu không ngừng vang lên nguy hiểm cảnh báo~

...

- Kranjcar, cô quá tàn bạo với đám đầy tớ của ta đấy!

Quý ông Sasha Dejanstahl Voban đột nhiên nói chuyện. Ánh mắt rần màu xanh lục mang theo vẻ nghiền ngẫm khi nhìn về phía cô nàng Liliana đang đứng trước người.

Đó không phải là một lời khiển trách! Càng có vẻ như là một kiểu lời chế giễu thì đúng hơn~

Một câu nói hoàn toàn bằng tiếng Việt với giọng điệu cực kì thuần thực. Lăng cũng không có quá ngạc nhiên về điều này. Cũng giống như khi Liliana xuất hiện dưới tầng một cũng tương tự dùng thuần thực tiếng Việt để nói chuyện vậy~

Trước đó thật lâu cậu cũng đã biết rằng: một vị Diệt Thần Sư hoặc pháp sư mạnh mẽ đều có thể rất nhanh học tập và thông hiểu bất kì một loại ngôn ngữ hiện đại nào trên thế giới.

Tuy rằng muốn diễn tả bằng chữ viết không phải lúc nào cũng chuẩn xác. Các loại ngôn ngữ cổ đại đã thất truyền hoặc đã không còn có người biết nói chuyện tương tự không thể thành công học được. Thế nhưng đối với ngôn ngữ hiện đại loài người bình thường đang sử dụng, học tập để nói chuyện giao lưu với nhau lại là một chuyện rất dễ dàng với bọn họ. Những kẻ đứng ở đỉnh cao trong thế giới phép thuật này~

Đó giống như là một kiểu giao tiếp bằng tâm linh cao siêu vậy~ Ngôn ngữ biểu đạt không thể làm khó được các pháp sư tài ba đương thời!

- Xin ngài tha tội!

- Như một hiệp sĩ, tôi đã phán xét sự mạo phạm từ tội tở của ngài đối với một vị Vua là không chính xác! Tôi đã gĩa thanh gươm của mình lên để chứng minh mọi chuyện, và vì vậy sẽ chấp nhận bất kỳ sự trừng phạt nào nếu đó là sai trái trong mắt ngài~

Một chân khụy gối xuống mặt đất. Mặt cúi gầm! Một tay nắm chặt đưa ngang ngực! Liliana hành động quy củ và nghiêm chỉnh giống như một vị kị sĩ thời trung cổ đang xưng tội trước mặt nhà vua. Giọng nói chính trực mà kiên nghị từ tốn đáp lời.

Lăng có chút ngần ngại khi nhìn thấy những hình ảnh đang diễn ra trước mắt mình. Nó làm cậu liên tưởng tới cái ngày mà Erica giống như thể quỳ trước mặt cậu, thông báo lai lịch của bản thân nơi bờ hồ. Chuyện mới xảy ra trước đây không lâu thôi~ Và hiện tại cậu không nghĩ tới lại có thể một lần nữa được chứng kiến loại nghi thức chỉ có trong ti vi từ thời nào nào nao nào đó này!

Thế giới phép thuật cũng thật là kì diệu và tràn đầy hoài cổ~ Lăng trong lòng cảm thán tự nhủ.

- A a a ...~ Loại đầy tớ đó ta có tới hàng tá! Đừng quá để ý về chuyện đó~

Trả lời như thể tất cả chỉ là một hồi đùa giỡn, Voban liếc nhìn đang trung thực quỳ dưới chân Liliana với một cái nhìn chán ngắt đầy vô cảm. Ngược lại hai mắt ông ta rất nhanh nhìn chăm chăm về phía Nguyễn Trọng Lăng ở đằng sau.

Đó là một ánh mắt đầy kiêu ngạo!

- Cậu bé, cậu nhìn cũng khá trẻ! Nhưng nói đến thì... ta trở thành Vua cũng là ở vào cỡ tuổi của cậu.

- Hãy xưng ra danh tính của mình đi, cậu thanh niên~

- Ta cho rằng cậu đã biết rõ tên ta, nhưng ta còn không biết tên của cậu.

Đối phương nói chuyện với một vẻ mặt đương nhiên.

- Tên tôi là Nguyễn Trọng Lăng!

- Tôi tới đây vì nghe nói có kẻ dám không mời mà đến. Cực kì vô lễ khi xâm phạm tới lãnh địa của một vị Vua!

Lăng nói tên và mục đích của bản thân một cách thẳng thừng! Vừa nói vừa nở nụ cười tươi rói rói~

Sau khi nghe về những câu chuyện kể của ông già này từ phía Erica, Lăng ngay từ đầu liền không có ý định khách khí với lão ta. Đương nhiên, mọi khách khí cũng chỉ là làm chuyện vô ích mà thôi~

Một kẻ hung ác và tàn bạo như đối phương chắc chắn sẽ không ban phát lòng thương hại của mình. Dù cho cậu có cầu xin hay van nài hấn như thế nào!

Muốn tự do? Muốn quyền lợi?

Vậy thì đứng lên đấu tranh và tỏ rõ sức mạnh của mình đi!!!

Thế giới chỉ thuộc về kẻ mạnh~ Đó là luật rừng trong thế giới phép thuật này! Càng là chân lý khi hai vị Vua đối mặt nhau~

Gian phòng không gian như ứ đọng lại! Erica và Liliana không khỏi ngừng hết thở hô hấp!

Voban hầu tước một đôi mắt rắn xanh lục co rút mạnh. Vẻ mặt băng bó chặt!

Phía đối diện, Nguyễn Trọng Lăng sắc mặt như thường, cười tươi nhìn về.

Đây là một cuộc hội ngộ của hai vị Vua!

Và câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 101.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Cuộc nói chuyện trong gian phòng

- Chàng trai trẻ, đây là một cuộc hội họp giữa các vị Vua. Ta nghĩ cậu hẳn là nên suy nghĩ thật kĩ hậu quả trước khi nói ra bất kì điều gì.

- Ở trước đó, ta nên xin lỗi vì sự khiếm nhã của mình khi đi vào lãnh thổ của cậu mà chưa có sự đồng ý.

- Tuy nhiên, đừng nhầm tưởng rằng những lý do đó có thể đủ để cho cậu đứng thẳng trước mặt ta khi nói chuyện. Hiện tại! Hãy rời đi đi trước khi cậu làm ta nổi nóng. Rộng lượng và nhân từ là thứ ta ban phát cho cậu ngay lúc này~

- Nếu muốn đối mặt với một Vua, cậu trước hết nên chuẩn bị cho đủ sức mạnh của một vị Vua đích thực đi đã!

Mí mắt hơi rướn xuống, Voban trả lời với một giọng điệu lạnh lùng đầy chế nhạo. Một vẻ mặt đầy khinh thương khi nhìn về~

Cái này cũng không có ngoài dự kiến của Nguyễn Trọng Lăng. Bởi thế cho nên...

- A a aaa...~

- Rất xin lỗi vì phải nói một đôi lời không hay ho gì với quý ngài!

- Có điều người Việt Nam chúng tôi có một câu nói rất hay không biết ông đã nghe chưa?

- Nếu như xin lỗi đều có thể xóa bỏ mọi chuyện vậy trên đời này còn cần cảnh sát và nhà giam để mà làm cái quái gì nữa?

- Nếu như ông đã biết mình khiếm nhã khi xâm phạm lãnh địa của người khác lúc chưa được cho phép. Xin vui lòng rời đi nơi này trước khi chủ nhân của nó muốn cưỡng chế đuổi ông ra ngoài~

- Việt Nam không chào đón ông, Sasha Dejanstahl Voban! Hãy nhớ rõ điều đó!!!

Nguyễn Trọng Lăng ánh mắt nhìn trừng trừng thẳng về, gằn giọng đáp lại.

Từng câu từng chữ ấy chẳng khác nào một lời trực tiếp tuyên chiến! Một cuộc chiến tranh của hai vị Vua có thể xảy ra bất kì lúc nào~

Liliana đang quỳ phía trước cũng không khỏi thân thể như run lên. Cô ấy chưa bao giờ từng nghĩ tới cậu con trai nhìn như hiền lành mà mình vừa gặp phải này lại là một kẻ hiếu chiến và ương ngạnh đến như vậy~

Đây thế nhưng là Sasha Dejanstahl Voban!!! Là vị vua của xứ Đông Âu không biết đã bao nhiêu năm nay! Dù cho là đã từng thành công cướp đoạt con mồi từ tay đối phương, chúa Salvatore Doni cũng không có thấy từng nói chuyện hùng hổ với Voban hầu tước như vậy~

Vị Tân Vương trẻ tuổi này quả thật là kiên cường mạnh mẽ khiến người ta phải kính phục ngược nhìn~

Có điều khi nhớ về đối thủ của cậu ta là nổi tiếng tàn bạo cùng hung ác Voban hầu tước...

Một cảm giác Dững dĩnh đánh Ác ma giải cứu Công chúa đột nhiên nảy ra trong lòng cô nàng. Và nhờ trí tưởng tượng vô cùng phong phú trong cái đầu nhỏ nhỏ ấy, một bức tranh khung cảnh như hiện hiện ra...

“Vương, ngài không nên vì em mà bước chân vào chuyện nguy hiểm như vậy!!!”

Một cô công chúa trẻ tuổi xinh đẹp đứng bên cửa sổ nơi lầu cao chót vót của pháo đài. Nước mắt như mưa rơi, gọi vọng xuống. (Đây hẳn là nhân vật nữ chính mà Liliana đang đóng vai?)

“Không! Thân yêu! Vì em anh có thể làm nên tất cả!!!”

Nhân vật nam chính người mặc áo giáp trắng, cưỡi trên lưng ngựa màu trắng, bạch mã vương tử mười phần mười cầm kiếm sáng trắng thét vang. (Khuôn mặt ấy rõ ràng là bị Nguyễn Trọng Lăng khuôn mặt thay thế đi vào. Một sự tưởng tượng thật kì lạ~)

“Tất cả kẻ mưu toan tới đánh bại ta đều phải chết!

Quý vương sức mạnh chính là vĩnh hằng bất diệt!!!”

Một đám mây đen bao phủ che kín bầu trời. Một con mắt đỏ ngầu ngầu không lồ trôi nổi trên tầng mây đen. (Đây là nhân vật phản diện Voban đóng vai?)

“Không! Tại sao mọi chuyện lại có thể như vậy!!!

Em yêu anh nhưng em không muốn anh phải hi sinh vì chính mình!!!”

Nhân vật nữ chính- Công chúa từ trên cửa sổ lầu cao 10 mét, rơi mình nhảy thẳng xuống. Rõ ràng muốn tự sát để tránh người yêu vì giải cứu bản thân mà gặp tai nạn.

Vào một cái! Khung cảnh biến đổi~

Xác chết ấy nằm im lìm trên mặt đất. Máu chảy hòa vào cảnh vật hai màu đen trắng, thê lương vô cùng~ Một điệu nhạc bi thương vang lên!!!

“Tại sao??? Tại sao chuyện tình của đôi ta lại diễn ra như vậy!!!”

Đoạn kết, nhân vật nam chính đánh bại ma vương và ôm lấy người yên ngồi khóc rống bên lề đường. Nam chính khuôn mặt đau thương gần chết, hạ thấp đầu muốn hôn lên môi nữ chính lần cuối khi cô ấy đang hấp hối...

- AAAA!!!!!!!

- Có ma!!!

- Tại sao mình lại có thể có những suy nghĩ đáng xấu hổ như vậy!!!

Liliana đĩnh đầu như bốc khói trắng! Khuôn mặt đỏ còn hơn quả cà chua chín mùa! Cô ấy đột nhiên đứng dậy lên và gằm thét. Thậm chí còn vung tay vung chân như nổi loạn!

Trong gian phòng...

Lăng, Erica và hầu tước Voban đồng loạt choáng váng người!!!

“Đây là tình huống như thế nào????”. Đó là suy nghĩ trong lòng hai người đàn ông vào lúc này~

“A a a...~ Lily đáng yêu chẳng lẽ lại bắt đầu hoang tưởng chuyện gì rất rất...rất xấu hổ ở trong đầu????”. Erica về mặt đột nhiên hí hửng cười như nhớ tới nào đó kỉ niệm khó quên khi còn nhỏ.

- A!!!! Xin lỗi! Xin lỗi! Rất xin lỗi!!!

- Xin đừng chú ý đến tôi áaaaaa!!!!!!!!!!!!

Đột nhiên ý thức được mọi người ánh mắt đang đầy kì quái nhìn về phía mình, Liliana quả thật... xấu hổ giận dữ muốn chết, hét lớn!

Không khí nghiêm nghị căng cứng trong gian phòng bị cô nàng một quẫy biến thành không ra một tí hình dáng gì~

Nguyễn Trọng Lăng và Voban không khỏi đồng loạt im lặng lặng! Đây là cái gì với cái gì nha!!! Hai người theo bản năng liếc liếc con mắt nhìn nhau. Trong đôi mắt ấy không khỏi đồng loạt mang theo một vẻ gì đó tương tự nhưng nội dung hoàn toàn khác biệt.

“Những kẻ còn sống quả nhiên thật là phiền phức! Có lẽ ta nên biến cô ta thành một người hầu chết trong quân đoàn cho yên bình~”. Đây là điều mà Voban đang suy tư.

“Nhưng cười~ Cô ấy thật là đáng yêu đến bạo!!! Thật muốn xách về nhà nuôi chơi chơi”. Đây là một thanh niên gặp phải thứ quá mœ (dễ thương) mà nổi lên vô cùng xấu xa suy nghĩ!

Được rồi! Bất kể hai người này có đang suy tư suy nghĩ những thứ gì. Cuộc nói chuyện của họ vẫn còn đang tiếp tục~

Voban:

- Cậu rất tốt chàng trai trẻ! Mặc dù còn non nớt nhưng cậu gọi cho ta về quá khứ của chính mình. Chúng ta có một số điểm rất giống nhau~

Lăng giọng khiêu khích:

- Xin lỗi! Thế nhưng tôi không thấy mình giống ông một chút nào cả!

- Và tôi cũng sẽ không cảm thấy vinh hạnh nếu điều đó thật sự xảy ra!

Voban về mặt cười mỉa:

- A a a...~ Không ai sẽ chống lại một vị dị thần trừ khi họ dễ bị cuốn vào những tình huống yêu cầu như thế đồng thời còn có thể nắm bắt lấy cơ hội của mình. Những người trở thành Diệt Thần Sư đều sẽ có một phần khuynh hướng rất giống nhau~

Erica và Liliana ánh mắt không khỏi chột sáng lên. Cả hai người đảo qua nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng và Voban giống như thật sự tìm được thứ gì đó tương đồng.

“Móa! Bạn thân đây ban đầu là bị Rùa thần nhờ giết chết thôi! Ai mà giống như lão chứ~”. Lăng trong lòng khó chịu nghĩ.

- Vậy thì sao? Ít nhất thì tôi không phải một kẻ tàn bạo hung tàn như ông!!!

Lăng ghéch đầu 45 độ, kiêu ngạo trả lời.

Phía bên kia, Voban về mặt thần nhiên lên tiếng:

- Ta không thích chó vì chúng nó làm ta cảm thấy buồn tẻ và vô vị~ Thế nhưng ta thích sói bởi vì chúng biết cắn xé, gặm nhấm, và giết chết kẻ thù. Chúng mang lại cho ta sự kích thích và niềm vui!

- Có điều một con sói hung hăng nhưng ngu ngốc kết cục sẽ rất thảm~ Ta có thể sẽ xé xác nó bất cứ lúc nào để nó hiểu ai mới là chủ nhân của mình!

- Cậu có vẻ hung tàn như một con sói! Thế nhưng ta vẫn có thể xé tan cậu bất kì lúc nào ta muốn.

- Hãy nhớ lấy điều đó, người trẻ tuổi ạ!

Một lời đe dọa trắng trợn từ vị Vua già. Lăng khóe mắt không khỏi hơi co quắp lại. Bực bội nói:

- Một lời ví von rất hay!

- Thế nhưng thế giới động vật mà tôi biết đến còn có một sự thật không bao giờ thay đổi.

- Đó chính là đám sói già lợm khộm đầu đàn sẽ phải rời đàn tự tìm chỗ chôn cất khi bị con sói trẻ khỏe mạnh hơn đánh bại.

- Hi vọng ông sẽ không quên điều đó chứ, Voban?

Lăng đáp lại với giọng thật mỉa mai. Trước khi cậu đến đây, bản thân liền đã sẵn sàng cho một cuộc chiến đẫm máu. Và dù không nắm chắc phần thắng trong tay, Lăng cho rằng sức mạnh của mình ít nhất hẳn là có thể đủ tự vệ.

Giống như những gì Erica từng nói. Một vị Vua chân chính là sẽ không cúi đầu đấy~ Nhất là khi đối phương đã đánh tận tới cửa nhà mình!

Dù cho trước đó ông Bụt từng nói với cậu cánh cửa nối liền với thần giới Việt Nam đã bị đóng lại, sẽ không tiếp tục có dị thần hạ giới xuống đất nước

này. Thế nhưng mọi chuyện đều có cái vạn nhất. Muốn tăng số lượng quyền năng, cậu chắc chắn sẽ không cho phép Voban tiếp tục ở lại Việt Nam tranh giành con mồi với chính mình!!!

Dù đó chỉ là nhỏ nhỏ khả năng cũng không!!!

Đây là một cuộc chiến tranh không thể nào tránh khỏi!

Đây là một cuộc xung đột vì lợi ích không thể nào giảng hòa chỉ bằng đôi câu vài lời!

Thắng lợi ngoại giao chỉ có thể là kéo dài từ thắng lợi chiến tranh~

Cuộc chiến này đã là nhất định!!! Vì thế cho nên càng không có lí do gì cần phải yếu thế hay khúm núm trước mặt đối phương cả~

Đe dọa cùng nói đều nhau nha???

Hai cái này cậu đều biết hết~ Ai sợ ai cơ chứ!!! Lãng trong lòng chính là âm thầm như thế tự tiếp sức cho mình.

Gió bắt đầu nổi lên cuộn cuộn bên ngoài gian phòng! Tiếng sấm nổ đyỳnh đoàng! Mây đen đột nhiên bao phủ kín cả bầu trời. Mưa rơi tầm tã!

Một luồng sức mạnh dẫn tới hiện tượng phi tự nhiên xuất hiện, đột nhiên đổ ập đến bên ngoài!

Không khí trong gian phòng căng cứng chặt!!!

Voban:

- Rất tốt! Ta có thể hiểu đây là lời khiêu chiến của cậu sao???

Đối phương về mặt âm trầm nhìn về.

- Tất... Ừ?

Ngay khi Nguyễn Trọng Lãng muốn tiếp tục nói chuyện đáp trả lại, một bàn tay mềm mại đột nhiên nắm lấy tay cậu chàng. Erica đã đến đứng bên cạnh cậu ta từ lúc nào không ai hay.

- Em muốn làm gì?

Lãng về mặt nghi hoặc nhìn sang.

- Không có gì thưa điện hạ! Em thành thật xin lỗi vì sự cật ngang của mình. Thế nhưng điện hạ ngài làm như vậy thực sự là không đúng~

- Chúng ta không nên vì vậy mà chiến đấu với một vị Vua!

Cùng với một nụ cười quyến rũ trên khóe môi, Erica nói ra lời khuyên với giọng điệu của một người hầu cận trung thành.

Voban ngay lập tức phản ứng lại với những lời nói đó.

- Ồ? Có vẻ như người hầu cận này của cậu thông minh hơn chủ nhân của mình nhiều. Cô có thể xưng tên, cô gái!

- Đây là vinh hạnh ta có thể ban phát cho cô~

Mang theo sự thích thú nhỏ nhỏ trong lòng khi nội bộ đối phương lục đục, vị Diệt Thần Sư cao tuổi ánh mắt nghiền ngẫm nhìn về phía hai người trẻ tuổi đang đứng trước mặt mình.

Đứng ở ngay kế bên phía trước, Liliana ánh mắt không khỏi giật mình hoài nghi, quay đầu nhìn về phía Erica.

“Cô ta đang muốn làm gì???”

“Này không giống lắm kịch bản a?”. Lãng trong lòng tương tự toát ra dấu chấm hỏi.

Cùng lúc đó, bỏ mặc suy nghĩ của tất cả mọi người trong gian phòng, Erica hướng về phía hầu tước Voban đang ngồi duyên dáng cúi chào và tự giới thiệu về mình.

- Thật vinh dự khi được gặp ngài. Tôi là Erica Blandelli- Đại Hiệp Sĩ của Thập tự giá đồng đen. Và cũng là Diavolo Rosso- màu đỏ ác ma (Red Devil) đương nhiệm!

Cô nàng nói với vẻ mặt cười giả lả, đầy kiêu ngạo.

- Người kế vị của Paolo Blandelli ư?

- Được rồi! Nhưng này đều không quan trọng!

- Lặp lại lời cô vừa mới nói! Chúng có ý nghĩa gì? Cô có thể giải thích được không?

Voban về mặt lơ đãng đáp. Đối với vị thế của ông ta mà nói, tổ chức phép thuật, hiệp hội pháp sư gì gì đó rất rất không đáng kể rồi. Có thể nhớ được tới tên của vị tiền nhiệm Diavolo Rosso- Paolo Blandelli cũng đã là một niềm vui ngoài ý muốn~

- Được ạ! Vậy cho phép tôi xin được tiếp tục.

Đôi mắt của cô nàng Erica dường như chứa đựng một tia ánh sáng sáng ngời nào đó lóe qua. Thật giống như một đứa trẻ hạnh phúc và nghịch ngợm. Rõ ràng là một đôi mắt không có ý tốt~

Cô ấy là như vậy nói tiếp:

...

Kết thúc chương 102.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Tất cả chỉ là một trò chơi~

- Tôi không biết ngài đã nghe nói qua chưa? Thế nhưng chủ nhân của tôi, Nguyễn Trọng Lăng điện hạ trong hai ngày vừa qua đã lần lượt đánh bại hai vị dị thần và chiếm được quyền năng của họ. Và càng hơn thế nữa...

- Trước khi ngài ấy lộ diện ra trước mặt người đời, ngài ấy bí mật đã trở thành một vị Diệt Thần Sư trong một quãng thời gian rất dài~

- Bởi vì thế cho nên...

Voban về mặt không nói nhưng ra hiệu cho cô nàng tiếp tục với đôi mắt của mình. Erica thấy vậy nở nụ cười giả là đầy khiêu khích~

- Đức vua của tôi có thể rất tuổi trẻ! Thế nhưng điều đó không có nghĩa ngài ấy là một kẻ yếu mềm~

- Nếu như ngài dùng bề ngoài và tuổi tác để phán đoán mọi chuyện? Xin chớ quên ba năm trước đây chúa Salvatore Doni là như thế nào đánh bại bản thân ngài!

- Cuối cùng...

- Tin tưởng hầu tước cũng nên biết mảnh đất nơi ngài đang đứng không giống như những nơi mà ngài từng đã đi qua~

- Hơn 2000 năm trải qua, sự tồn tại truyền kỳ của dân tộc trên mảnh đất này dưới áp lực của đế chế phương bắc chính là một chứng minh không thể hùng hồn hơn. Chủ nhân của tôi... Người hiện tại là vị Vua duy nhất của vùng đất Việt. Hiện tại đã và đang kế thừa, chế ngự truyền thống đó.

- Xin hãy nghe tôi khuyên một lời! Trừ phi ngài tin tưởng rằng mình có thể dễ dàng đánh bại được Giáo chủ La Hào ở phương bắc~ Nếu không xin hãy cân nhắc kỹ về hậu quả từ việc mình đã làm ra!

- Tin rằng cướp tay trên hay quấy rối khi ngài đang chiến đấu gì gì đó, chúa Salvatore Doni có thể làm được. Đức vua của tôi chắc chắn sẽ không hề yếu nhược hơn~

- Ngài đã nghĩ kỹ sao thưa ngài hầu tước?

Hơi khom mình nhắc vầy làm một thực nữ lễ chào, Erica kiêu ngạo dương cao đỉnh đầu, đá lại vấn đề khó về phía Voban. Thái độ tự tin mà thành thật khiến người ta không thể phớt lờ những gì mà cô vừa mới nói ra.

Đó là một đám tin tức khá kinh người khiến ai ai cũng phải suy ngẫm~

Cùng lúc đó...

A a a...~ Minh đây lúc nào đã Trâu vắn Bò như vậy rồi? Nguyễn Trọng Lăng trong lòng không khỏi trầm nghĩ.

Một bên khác...

Liliana về mặt không khỏi biến biến nhìn về phía cậu chàng. Trong đầu cũng ngạc nhiên cực kì vì sự tồn tại của kẻ nào đó như lời Erica vừa nói. Cậu trai kia vậy mà không phải giống như mọi người suy đoán là người vừa mới trở thành Diệt Thần Sư các kiểu. Đồng thời cùng lúc cũng nghĩ tới thông tin gần nhất mà đám thám tử của các thế lực tại Việt Nam thu thập được.

Đất nước này thế nhưng thần kì không có bất cứ thứ gì tương tự như Ma pháp sư, phù thủy hay người sở hữu siêu năng lực vân vân các kiểu. So sánh với đất nước phương bắc Trung Quốc đạo sĩ, phật tăng, nho sĩ, yêu ma quỷ quái...vv số lượng lớn kẻ nắm giữ năng lực phép thuật. Hơn nữa còn có sự tồn tại của La Hào giáo chủ. Một thế lực mạnh mẽ như vậy ngay sát bên cạnh, lịch sử trước đó cũng là hai bên không ngừng ma sát chiến đấu. Thế nhưng đất nước này còn thần kì không có bị thôn phệ hay khống chế.

Một sự thật khiến người không thể tin nổi~

Cuối cùng mọi người trải qua nghiên cứu không ngừng cộng thêm trước đó mấy chục năm từng có qua lần lượt Pháp, Nhật, Mỹ người xuất hiện qua nơi này. Kết quả từ đó cũng rất nhanh xuất hiện trước mắt đầu lĩnh các thế lực lớn. Một kết quả mà trước đây mọi người lo lắng bỏ qua không chú ý tới~

Nơi đây thật giống như được bao phủ bởi một cảm ma, cảm siêu năng lực trận pháp. Liên tục không ngừng suy yếu khả năng chiến đấu bằng phép thuật của các ma pháp sư, phù thủy hay hoặc dị năng của những người sở hữu siêu năng lực.

Vấn đề này tuy rằng nhỏ nhặt và âm thầm thế nhưng đang không ngừng tán rộng, tăng mạnh. Theo mọi người kiểm chứng, ở đất nước này càng lâu vậy liền càng bị đồng hóa suy yếu mạnh. Chỉ có rời đi trận pháp về sau mới có thể ngược lại từ từ hồi phục năng lực ban đầu.

Nơi đây cũng chỉ có Di thần cùng Diệt Thần Sư cội nguồn sức mạnh là Thần lực (nguyên lực bản chất) khác biệt với ma lực, dị năng của người bình thường nên mới có thể lâu dài tồn tại và không bị tổn hại~

Có lẽ đây cũng chính là một trong những nguyên nhân để chế phương bắc (Trung Quốc) mà Erica vừa nhắc tới dù cho sở hữu số lượng lớn kinh người kẻ có mạnh mẽ phép thuật thế nhưng cả ngàn năm qua vẫn không thể nào tiêu diệt được chủ nhân của đất nước hình chữ S này!

Từng cuộc từng cuộc chiến chỉ có thể là từng trận từng trận chiến đấu của phạm nhân mà thôi~ Số lượng khi đó có thể cách biệt rất lớn. Thế nhưng tham chiến người cá nhân năng lực đơn lẻ giảm thấp dần tới chênh lệch cũng trở nên giảm xuống theo. Cái này quả thật là cùng nhau kéo thấp cả mình lẫn địch thủ sức mạnh.

Nếu Việt Nam sức mạnh là 100 triệu, Trung quốc sức mạnh là 1 tỷ. Cách biệt 900 triệu chênh lệch rất rất lớn!!! Vậy liền giảm giảm cả hai thành Việt Nam 1, Trung Quốc 10 là được rồi~

Tuy rằng tỉ lệ vẫn như vậy thế nhưng xuất hiện một người đánh bại mười người cũng không phải không có khả năng không phải sao~ Muốn 100 triệu người đều là người người có thể 1 đánh 10 rất khó thế nhưng bồi dưỡng tốt tốt khi chỉ đơn đầu 1 vs 10 cũng không phải không thể đào tạo ra~

Theo những gì mà trước đó các nhà sử học trong giới phép thuật nghiên cứu, quá trình này rất có thể là giai đoạn 1000 năm Bắc thuộc của người Việt. Một quá đức luyện trận pháp, đào tạo giống nòi gây dựng căn cơ trận pháp vững chắc như ngày nay. Nếu số ít người trong giới phép thuật ở trên Việt Nam vậy suy yếu liền còn mỏng. Thế nhưng nếu như số lượng người tăng nhiều vậy tốc độ suy yếu liền kịch liệt tăng lên theo cấp số nhân.

Trước đó bởi vì Việt Nam cảm ma trận pháp ngăn trở phép thuật văn minh phát triển, nơi này từng bị cho là vùng đất man hoang của thế giới nhiệm màu. Không một người bận tâm để ý tới. Thế nhưng hiện nay khi ở đây xuất hiện một vị Diệt Thần Sư...

Mọi chuyện trở nên quỷ quyệt khó đoán khiến người người không khỏi cảnh giác thận trọng!!!

Trước đó Trung Quốc cũng đã xuất hiện qua Diệt Thần Sư Giáo chủ La Hào vậy tại sao còn không tiêu diệt được Việt Nam??? Các thế lực lớn trong bóng tối không khỏi âm thầm suy đoán~

Sự hiện diện đột nhiên của Nguyễn Trọng Lăng cũng làm cho mọi người không khỏi liên tưởng nhiều nhiều!

Vị này...

Sẽ không phải là vẫn âm thầm khống chế đất nước kia bao nhiêu năm qua nha!!!

Cái này nhìn nhìn sức chịu đựng mạnh mẽ...

Mọi người đã càng ngày càng không tin vào tình yêu rồi~ Có lẽ vị Tân Vương cũng không có đơn giản như bọn họ tưởng tượng vậy!!!

Tất nhiên kẻ trên chỉ là suy nghĩ của đám người tầm thường trong giới phép thuật. Lúc này ngay cả Voban, Erica, Liliana cùng một đám thám tử cũng chỉ là mới xác định được trận pháp cảm cố tồn tại mà thôi. Còn không có như thầy bói xem voi, sờ cái voi liền loạn tưởng tượng tự mình dọa mình như vậy.

Càng chưa nói tới Voban và Nguyễn Trọng Lăng đều là Diệt Thần Sư. Quyền năng đều sử dụng bằng nguyên lực sẽ không bị ảnh hưởng cảm cố. Tất nhiên là hoàn toàn không có ảnh hưởng thực lực gì mấy. Tuy nhiên đối với kẻ từ bên ngoài Voban xâm lấn mà tới, hiểu biết càng nhiều... một thứ gì đó cảm giác thế cuộc không trong tay mình càng là chuyện nhất định.

Hiện tại...

Trong gian phòng, Lăng và Liliana đều bị lời nói của Erica làm cho rung động tâm thần. Kẻ đối mặt trực diện lời nói chuyện của Erica, Hầu tước Voban lại về mặt thần nhiên lăm lăm~

Voban:

- Diavolo Rosso đúng không? Một đoạn nói chuyện rất đặc sắc, cũng rất có sức thuyết phục với nhiều người~
- Thế nhưng đừng quên đang đứng trước mặt cô là một vị Vua!
- Dù cho là Diavolo Rosso đòi trước thậm chí đòi trước nữa cũng không dám nói chuyện đối với ta như vậy.
- Nhưng cười~ Ngươi vậy mà muốn dùng một thứ gì đó viển vông câu chuyện cùng một câu nhóc để hù dọa ta! Ta thật không nghĩ tới Diavolo Rosso đòi này vậy mà vô tri đến thế~
- Hãy nhớ kĩ! Bất kì quyền mưu thủ đoạn nào dù cho có hay tới mức nào đi chăng nữa. Không có sức mạnh thực hiện vậy cũng chỉ là một đám trò hề mà thôi~
- Đừng nhầm tưởng rằng những lời nói của cô có thể thay đổi được ý định của ta. Mục đích ta đến nơi này chính là để tìm kiếm con mồi và không ai có thể thay đổi điều đó.
- Nếu yêu cầu một cái gì đó từ một Vua, cô trước hết nên chuẩn bị trả một cái giá nào đó thay vào!!!

Voban về mặt bất biến kia đột nhiên hiện lên vẻ hung ác. Lão ta về mặt đùa cợt nói chuyện:

- Nếu như muốn ta từ bỏ đi săn dị thần ở đất nước này!
- Vậy tốt lắm! Chính các ngươi liền trở thành vật thay thế chúng đi liền được rồi~
- Ta cũng không ngại ném thử một chút cảm giác khi xé xác một vị Vua mới cùng đám bày tôi của hần sẽ thú vị nhường nào~
- Có lẽ đến lúc đó cô còn có thể tiếp tục một bên ném trái xé xác mùi vị một bên tiếp tục kể một vài câu chuyện thú vị khác cho ta nghe~
- Hoặc trở thành một kẻ trong đám người hầu chết của ta thì sao???
- Ta đang rất mong đợi điều đó~

Khóe miệng cười gằn. Trong tiếng sấm gió nổ ầm ĩ bên ngoài trời. Khuôn mặt của hầu tước Voban trở nên tàn bạo và khát máu hơn bao giờ hết.

Lăng đã tức giận nhăn nhu mày!

Móa! Thằng cha già này cũng quá phách lối đi à nha!!!

Anh ấy muốn tươi sống quay chín lão ta cho bồ giận!!! Đây là suy nghĩ của cậu chàng vào ngay lúc này.

Bên cạnh, Erica về mặt không chút mang đối diện lời đe dọa trắng trợn của Voban. Thái độ như thường!

- Xin thứ lỗi! Có lẽ ngài lại một lần nữa hiểu lầm ý nghĩ của tôi rồi~

Cô nàng về mặt cười đùa hí hửng đáp.

- Ồ! Làm sao là hiểu lầm rồi???

Đối phương cũng không hề vội vã ra tay. Thái độ tương đương chậm rãi ung dung hỏi ngược lại.

- A a a...~

- Những điều tôi vừa nói ở trên chỉ là để ngài rõ ràng một điều. Đức vua của tôi- người đang đứng trước mặt ngài là sáng suốt và mạnh mẽ nhường nào~
- Tất nhiên, việc ngài xâm phạm lãnh thổ của Nguyễn Trọng Lăng điện hạ khiến ngài ấy rất không hài lòng. Cũng chính là lý do đó mà ngài ấy xuất hiện ở nơi đây để giải quyết triệt để mọi chuyện. Một lần và cũng là vĩnh viễn!

Erica về mặt tự tin đối đáp:

- Há! Như thế nào giải quyết vĩnh viễn?

Voban không cho là đúng lắm hỏi ngược lại. Erica hai mắt lúc này không khỏi hơi lấp lóe, trả lời:

- Tôi! Erica Blandelli- người yêu và cũng là kị sĩ số một của Vương, lúc này chính thức thay mặt đức vua của mình đưa ra lời tuyên chiến!

- Ngay hôm nay! Một cuộc giao đấu sau nửa đêm cho tới khi trời rạng sáng giữa hai vị Vua~
- Người thắng sẽ có tất cả vinh quang cùng quyền lợi! Kẻ bại không còn thứ gì~ Mất định mạng sống và tự do của mình!!!
- Nếu như ngài không thể chiến thắng Vua của tôi vậy từ nay về sau liền không được lại đặt chân lên lãnh địa của Nguyễn Trọng Lăng điện hạ nửa bước.
- Đây là lời thách đấu chính thức của một vị Vua!
- Voban các hạ nhưng dám ứng chiến???

Một lời một lời như tăng tăng con sóng lớn không ngừng vỗ. Mạnh mẽ hữu lực trùng kích vào lòng người. Erica vậy mà muốn cho Nguyễn Trọng Lăng cùng hầu tước Voban một trận chiến quyết thắng thua. Một mất một còn!!! Cái này...

- Alo! Cái này không có giống như lúc vừa mới đến từng bàn bạc nha~

Lăng về mặt thấp thỏm bất an, thật nhỏ giọng hỏi.

“Cái gì! Hai vị Vua muốn tiến hành chiến đấu một mất một còn???”

Cái này thật là đại đại sự rồi!!!

Cái này không biết tiếp đó sẽ gây ra bao nhiêu là chấn động biến hóa nha!!!

Này...

Tân Vương mới xuất hiện thật có thể thắng được vị Vua già Hầu tước Voban sao???

Thế nhưng cô nàng kia hẳn là sẽ không để vua của mình đi chết như thế nhé??? Chẳng lẽ cô ta còn có quỷ kế gì không thành???”

Liliana đã bị lời nói của Erica hù run run. Tâm thần hoàn toàn bị tin tức mới này kích thích chịu không được~ Về mặt mười phần mười ngờ ngờ ngạc ngạc đây~ Tiếc là không ai chú ý tới thái độ của cô nàng vào lúc này.

Tất cả mọi sự chú ý đều đổ dồn vào câu trả lời của Voban. Bởi lẽ Nguyễn Trọng Lăng tuy rằng nghi hoặc Erica cách làm thế nhưng không hề đưa ra lời phản đối.

Lời tuyên chiến của Erica cũng vì vậy liền trở thành sự thật!!!

Nơi trung tâm gian phòng...

- Ha ha ha ha...~

Voban đột nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn! Một tràng tiếng cười đã không biết bao lâu rồi ông ta chưa từng có qua~

Tiếng cười vừa dứt! Quý Vương thái độ biến đổi đột ngột.

Hai mắt từ xanh lục chuyển đỏ. Đôi mắt chứa đầy sự khát máu và cuồng bạo!!! Một đám Sói đói, thân hình nổi con cao to hai tới ba mét đột nhiên từ không thành có xuất hiện bốn phía gian phòng. Vô số người hầu chết về mặt lạnh lẽ vô cảm thoáng hiện phía sau lưng Volan.

Đang lúc Lăng tinh thần căng thẳng cho rằng tiếp đó phải ngay tại nơi này chiến đấu sống còn. Voban tiếng nói ầm ầm nổ bùng:

- Rất tốt cô gái trẻ! Rất tốt rất tốt!!!
- Đã thật lâu rồi ta mới lại có cái cảm giác được vui vẻ thú vị như ngày hôm nay~
- Một trận chiến sống còn đúng không?
- Tốt lắm! Ta chấp nhận điều đó!
- Như vậy các ngươi hiện tại có thể trở về! Chạy trốn chết hoặc ngoan cố chống lại! Hãy làm mọi thứ mà các ngươi yêu thích hoặc cho rằng có thể giúp đỡ sống sót~
- Hi vọng tiếp sau đó ta bởi vậy sẽ có một chuyến đi săn thú vị!
- Ta sẽ ban thưởng cho các ngươi nhắm nháp cảm giác mình bị xé nát ra thành từng phần nó là như thế nào.
- Ha ha ha ha...~

Liếm liếm khoe môi và bật cười. Voban cánh tay vung vung lên. Đám Sói đói và thấy ma người chết lập tức tách ra một con đường ngay phía sau lưng Nguyễn Trọng Lăng.

- Đi đi! Bây giờ hãy mau chân mà đi đi nhé!

- Cuộc đi săn sẽ bắt đầu chính vào nửa đêm nay~

- Hãy trân quý chút thời gian còn lại của chính mình! Ta chờ đợi sự biểu hiện của các ngươi!!!

- Đuỳnh đoàng!!!

- Âm âm âm...~

Một tiếng sấm nổ vang đánh thùng đỉnh tòa nhà tầng cao nhất nơi mọi người đang đứng. Ánh chớp lóe lên soi sáng rõ khuôn mặt tất cả mọi người trong gian phòng.

Voban hai mắt đỏ rực, nở nụ cười gằn!

Nguyễn Trọng Lăng lông mày khẽ vẩy, không cho là đúng~

Erica nụ cười tự tin thu lại, vẻ mặt trở nên cực kì nghiêm trọng. Và cuối cùng là một Liliana nét mặt có chút hoang mang cùng một chút mơ hồ!

Một trò chơi cứ như thế bắt đầu tiến hành trong con mắt của Voban!

Thế nhưng đó chính là một trận chiến sinh tử đối với nhân vật chính Nguyễn Trọng Lăng của chúng ta vậy~

Một lời không nói, cậu chàng và Erica hơi liếc nhìn nhau rồi lặng lẽ xoay người rời khỏi tòa nhà.

Đêm nay sẽ là một đêm không an bình!

Lúc này là 8h~ Còn 4 tiếng đồng hồ trận chiến sẽ bắt đầu!!!

Cùng chờ xem chiến thắng lại thuộc về tay ai...

...

Kết thúc chương 103.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Trước trận chiến...

Màn đêm mưa rơi lất phất. Trong một chiếc xe ô tô đang lao nhanh vun vun trên đường, Nguyễn Trọng Lăng và Erica lúc này đang ngồi bàn bạc mọi chuyện về cuộc chiến đêm nay. Cả hai người hiện tại chính vừa mới rời đi nơi ở của hầu tước Voban trở về không lâu.

- Được rồi! Hiện tại có thể giải thích cho anh về hành động của em vừa rồi sao? Kết cục không quá giống những gì chúng ta từng bàn bạc trước khi gặp lão già đó.

Nguyễn Trọng Lăng mở đầu lên tiếng.

- Anh nói gì kì vậy? Đó không phải chính là những gì anh muốn trước đó sao???

- Một cuộc chiến để chứng tỏ mình đủ mạnh mẽ!

- Anh yêu không phải vẫn luôn yêu thích làm như vậy???

Erica trả lời với vẻ mặt cười giảo hoạt.

- Không đúng! Trước đó không phải nói rõ chỉ cần chống đối với lão già đó là được rồi thôi. Chỉ cần cho lão ta thấy chúng ta không dễ trêu là được!

- Hiện tại tốt rồi~ Sau đêm nay không biết anh còn có thể sống nổi không đây!!!

Lăng tỏ vẻ bất mãn hết sức đáp.

- Mà mà mà... Tuy rằng anh yêu nói nghiêm trọng như vậy. Thế nhưng tại sao em lại cảm giác rất không thật lòng đâu này???

Cô nàng nở nụ cười thật tươi hóm hỉnh đáp trả. Hai cánh tay vòng qua cổ của cậu chàng. Lay lay dùng dằng trên chọc! Tiếp đó không đợi cậu phản bác liền ngả đầu lên bả vai tiếp lời.

- Thân ái cũng đừng quá lo lắng!

- Trước đó em không phải đã nói rõ ràng rồi sao. Chỉ cần đối phương không thể chiến thắng anh yêu trước khi ánh sáng ban mai tới, sau này đối phương liền không thể đặt chân lên lãnh địa của anh rồi~

Cô gái trả lời với giọng quý quyết cùng một chút tranh công ý tứ.

- Cái này... Nói vậy chẳng phải chúng ta chỉ cần kéo dài thời gian tới rạng sáng là được rồi???

Lăng sực tỉnh hỏi.

- Tất nhiên! Erica em đã làm việc chẳng lẽ còn có thể chịu thiệt được hay sao?

Erica dương dương tự đắc tỏ vẻ.

- Mèm~ Biết em giỏi rồi!!!

- Hừm! Có điều nói như vậy hiện tại chúng ta hẳn là nên nhanh nhanh rời xa khỏi nơi này đúng không? Chỉ cần lão ta sau đó không bắt được anh vậy chúng ta liền thắng chắc!

Lăng về mặt hưng phấn theo bản năng lên tiếng.

- Không không! Chúng ta nhất định phải ở lại nơi này cùng Voban chiến đấu một trận.

- Thân ái! Anh sẽ không thật cho rằng chỉ cần chạy cách xa khỏi đối phương liền có thể thắng trận đấu này đi chứ???

- Trò đùa này không buồn cười một chút nào~

- Hầu tước Voban cũng không phải là người ngu ngốc. Đối phương rõ ràng là biết rõ mưu tính của chúng ta nhưng vẫn đồng ý chấp nhận mà thôi~

- Thật mừng vì vị đối thủ của chúng ta có vẻ rất tự tin về năng lực của mình!

Nghiêng đầu nhìn về phía đang hưng phấn Nguyễn Trọng Lăng, lời nói của Erica như một chậu nước lạnh dội tắt hi vọng của ai đó.

- Ạch!

- Tại sao lại không được???

- Chẳng lẽ đối phương sau đó sẽ còn nuốt lời??? Lão ta nếu đã biết rõ vậy chẳng phải càng cần tuân thủ quy tắc sao?

Lăng có chút buồn bực hỏi ngược lại. Nếu như có thể dễ dàng chiến thắng cậu cũng không ngại chơi xấu hay làm biếng một hồi~

- Hừm? Cái này ai biết được!

- Đối với một vị vua mà nói... Tín nghĩa gì gì đó vân vân chỉ là để dành cho những kẻ ngang hàng mà thôi.

- Một con sư tử là sẽ không chấp nhận thỏa hiệp với nhỏ nhỏ một con mèo đấy!!!

- Nếu như anh không chiến đấu với đối phương một lần... kết quả rất khó có thể đoán trước được!

Cô nàng ra vẻ suy tư đáp. Có điều ánh mắt híp lại mang theo ý cười lại bán đứng tâm trạng của đối phương. Có vẻ như lại một vài trò đùa dai đang nổi lên trong đầu cô nàng. Không ai có thể rõ ràng~

- Được rồi! Quà nhiên tồn tại may mắn tâm lý chính là kẻ ngu ngốc!!!

- Như vậy sáng sớm mai chúng ta liền chọn một vị trí xa xa ngoài biển Đông để chiến đấu với lão già kia đi. Anh cũng không tin mình còn có thể chết trong tay đối phương không chừng!!!

Kẻ nào đó nhún nhún vai ra vẻ khinh thường. Trong lòng thật ra cũng có chút nao nao. Dù sao đối tượng chiến đấu là một vị Diệt Thần Sư. Mà tình ranh quý quyết chính là bản lĩnh của con người. So với Diệt Thần đôi khi còn khó khăn đối phó hơn nhiều~

- Không cần phải vậy! Rạng sáng ngày mai anh liền chiến đấu với đối phương ngay tại Hà Nội là được rồi. Hơn nữa nếu như chúng ta cố tình kéo dài thời gian sau đó lại bỏ trốn thật xa ra biển rộng... Sợ rằng vị hầu tước cao ngạo kia sẽ không dễ dàng tha thứ đâu.

- Nếu như giận dữ lên, tùy tiện ra tay hủy hoại cả thành phố Hà Nội cũng không phải không có khả năng~

- Tóm lại đến thời điểm cuối cùng biến cố có thể rất lớn! Mọi chuyện chúng ta chỉ có thể cố gắng hết mức có thể là được~

Erica vội vã lên tiếng ngắt lời. Vẻ mặt nghiêm túc hơn bao giờ hết.

- Cái này... Không tốt lắm đâu!

- Chưa nói tới việc nếu chiến đấu ở Hà Nội, dư âm chiến đấu có thể gây thiệt hại kiến trúc xung quanh. Chỉ riêng chuyện phong tỏa cư dân tránh để họ nhìn thấy cũng đủ đau đầu rồi~

- Trước đó vừa quậy phá ở hồ Gươm. Lần này lại tiếp tục một lần nữa thật được không???

Cậu chàng nhú nhú mày đáp lời.

- Cái này anh đừng lo lắng. Mọi chuyện như vậy xảy ra không phải còn có chính quyền lo liệu hay sao? Anh lại không phải chủ tịch thành phố! Lo lắng những chuyện này để làm gì~

Erica nét mặt cười mỉa mỉa trêu chọc trả lời.

- Hơn nữa anh sẽ không cho rằng sau này mình sẽ mãi bình yên không gặp chiến đấu gì đi chứ? Lần này dù cho tránh thoát không ở Hà Nội chiến đấu vậy lần sau, lần sau nữa thì sao?

- Lần trước chiến đấu bất ngờ với dị thần Thánh Gió chính là một minh chứng.

- Dị thần là sẽ không dễ dàng làm theo những điều anh mong muốn đâu đấy!

- Tuy rằng rất không muốn thừa nhận thế nhưng tổn hại do chiến tranh giữa Diệt Thần Sư và Dị Thần là chuyện không thể nào tránh khỏi. Muốn giảm thiểu tổn hại xuống mức thấp nhất vậy liền cố mà làm đủ ứng đối chuẩn bị từ trước đi.

- Các quốc gia trên thế giới có Diệt Thần Sư thống trị đều có riêng một ban ngành xử lý những chuyện như thế này đó. Việt Nam sớm muộn cũng cần phải như vậy.

- Lần này hiếm có cơ hội trước giờ biết rõ thời điểm chiến đấu. Sau đó em sẽ truyền tin tức này cho chính quyền thành phố Hà Nội. Nếu như tới thời điểm đó bọn họ còn chưa thể xử lý mọi chuyện vậy cũng không có thể tránh chúng ta được rồi~

Erica nghiêm túc phân tích mọi chuyện. Nguyễn Trọng Lăng nghe xong liền không thể không chấp nhận sự thật.

- Được rồi! Vậy thì đành hi vọng bọn họ có thể làm cho tốt chuẩn bị đi.

- Trước đó chúng ta trước hết nói một chút làm sao ứng phó đối thủ đi đã. Những chuyện khác tạm thời không cần quản được rồi.

Lăng gật gù đầu đáp lời đồng thời lên tiếng chuyển sang chủ đề khác. Cuộc bàn bạc trong xe vẫn cứ như vậy tiếp tục.

Xe đang đi băng băng trên lề đường...

Đêm dài từ từ!

...

Oh sáng...

Thời gian trôi qua mau. Lúc này bầu trời mưa phùn đã ngưng lại từ lâu. Trăng sáng sao thưa! Một nơi phố vắng người thưa trên con đường Bạch Đằng...

- Chúng ta làm như vậy có ổn lắm không?

- Thời điểm lát nữa nhớ lão già kia đột nhiên xuất hiện Arianna vậy sẽ rất nguy hiểm.

Bước chân lững thững đi dạo ven đường, Lăng không khỏi nhìn về phía cô gái đang ôm chặt lấy cánh tay mình bên cạnh hỏi. Bọn họ đã đi bộ như vậy trên con đường Bạch Đằng này được tầm 30 phút rồi~

Ừ? Tại sao lại phải đi bộ như vậy khi mà trước đó họ từng có xe ô tô đây??? Lăng đầy đầu u ám nghĩ.

Chuyện xảy ra vào trước đó 30 phút khi Erica đột nhiên yêu cầu Arianna bí mật thả bọn họ lại trên con đường này rồi lái xe đi thẳng~ Lý do chính là thoát khỏi sự giám sát của hầu tước Voban. Dù cho bản thân Nguyễn Trọng Lăng không hề phát hiện ra sự giám sát ấy bắt nguồn từ nơi nào~

Được rồi! Sáng ngày hôm nay cậu còn bị chụp ảnh lên còn không biết đây. Có thể phát hiện người đi theo giám sát mới có quý~

- Yên tâm đi anh yêu! Arianna sẽ tự biết mình phải làm gì~

- Hơn nữa em không cho rằng một vị Vua cao ngạo như hầu tước Voban sẽ làm khó một người hầu gái bình thường đâu. Ngoài ra...

- Cho dù chuyện như vậy thật sự xảy ra cũng sẽ có người đứng ra ngăn cản.

Erica quay đầu nhìn về, tình nghịch nháy nháy mắt đáp lời.

Lăng đột nhiên nhận ra tối hôm nay mình đã đặt ra quá nhiều câu hỏi ngu ngốc vô nghĩa. Mọi chuyện tối nay đối với một kẻ ranh ma như Erica hiển nhiên đã được cô ấy tính kĩ sẵn. Dù cho đó có là đối đầu với một kẻ hơn 300 tuổi như hầu tước Voban đi chăng nữa~

Và thay vì lo lắng những chuyện không đâu đó... Cậu trước hết có lẽ nên lo lắng về mối quan hệ của hai người tiếp sau này thì hơn. Lăng về mặt không khỏi trầm ngâm.

Phía bên kia, Erica cả người vẫn đang cố gắng dựa sát bên Nguyễn Trọng Lăng. Đối với việc phản ứng khác thường của cậu chàng thật giống như không hề phát hiện. Nụ cười không ngừng trên suốt cả con đường dài. Đôi bạn trẻ cứ như vậy lững thững bước đi... Bước đi mãi~

Một sự bình yên trước trận chiến lúc nửa đêm!!!

...

Cùng lúc đó ở một nơi khác trong thành phố Hà Nội...

- A a a...~ Không nghĩ tới đường phố nơi này về đêm lại vắng vẻ như vậy. Hoàn toàn có thể phóng xe tự nhiên mà không sợ người đụng chạm...

- Erica tiểu thư quả nhiên tuyệt nhất nhất!!! Hi hi hi...~

Arianna ngồi trên chiếc xe ô tô đang đi với tốc độ 100km/h giữa đường phố Hà thành chính là như vậy suy nghĩ.

Ừ? Vì một lý do nào đó mà các đồng chí cơ động hôm nay đều có nhiệm vụ di dời dân cư trong người. Đã không có người cùng xuất hiện tranh tài với cô nàng hầu gái Nhật.

Cũng ngay thời điểm này...

Một bóng dáng trắng xanh đang không ngừng lấp lánh thật nhanh di chuyển trên nóc những tòa nhà hai bên nơi xe ô tô băng băng qua. Có lẽ đây chính là sự giám sát của hầu tước Voban mà Erica trước đó từng nhắc đến.

Liliana Kranjcar, người được hầu tước Voban ra lệnh theo sát con mồi của ngài ta đêm nay. Chỉ cần Nguyễn Trọng Lăng và Erica không rời khỏi thành phố Hà Nội liền không cần lên tiếng bẩm báo.

Tất nhiên hiện tại bởi vì trò đùa dai của Erica khiến cô nàng tóc bạch kim không thể không hùng hục di chuyển đuổi theo điên cuồng đưa xe Arianna suốt cả buổi. Cũng không biết sau này khi rõ ràng tất cả mọi chuyện cô ấy sẽ suy nghĩ gì.

Có điều trước đó...

Thời gian cũng đã đến! Liliana lúc này chính là như vậy suy nghĩ.

...

Cùng lúc nơi khách sạn Lotte Liễu Giai, Hà Nội...

Bỏ lại ly rượu nho còn cầm trên tay, vị hầu tước của chúng ta cũng đã đứng dậy bắt đầu cuộc săn đêm nay của mình.

- Đã đến giờ, các con mồi đáng yêu của ta~

Ông ta nở nụ cười mỉa trong vẻ mặt cương cứng ác liệt cùng đám sói hung ác đứng ẩn hiện tràn đầy xung quanh!

Trò chơi giờ mới chính thức bắt đầu!!!

...

Kết thúc chương 104.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 105: Tới gần!

Sói! Thật nhiều thật nhiều Sói chạy khắp phố phường!!!

Từng con Sói to tổ chẳng như trâu rừng! Lốp lông dài rậm rạp màu xám ngắt và chạy với tốc độ như ngựa phi nước đại. Tốc độ nhanh đến nỗi dưới ánh sáng đèn đường hai bên chỉ có thể thấy từng bóng xám vùn vụt lao nhanh đi qua. Từng đôi mắt mang theo màu xanh lục sục sạo khắp nơi!!! Mang theo sự im lặng chết chóc lan tràn khắp cả thành phố!

Mục tiêu duy nhất của chúng chính là Nguyễn Trọng Lãng và đồng bọn~

Ừ? Bị tóm gọn đầu tiên tất nhiên là đang loanh quanh lái xe khắp cả thành phố Arianna đây rồi~

0h15 phút...

Đám sói phát hiện chiếc xe ô tô của ai đó đang phi như điên trên con đường Linh Đàm. Một cuộc rượt đuổi chính bắt đầu từ lúc đó phát sinh!

- A a a...~ Đã đến giờ tăng tốc rồi!!!

Arianna nở nụ cười hào phóng đập chân ga! Xe ô tô đột ngột gia tốc tới 180km/h~

Như một bóng đen lao vun vút trên đường phố! Vòng vẩy giữa vòng vây của đám Sói đói! Đây chính là nhiệm vụ của cô được giao~ Chỉ có điều...

5 phút sau...

- Kíttttttt!!!!!!!

- Ai ai ai...~ Không nghĩ tới sẽ khó khăn như vậy đấy!!!

Xe đột ngột dừng lại! Arianna nhìn về phía trước xe mà nhẹ giọng than thở.

Không dừng lại không được! Bởi lẽ phía trước, phía sau, hai bên ngõ hẻm trái phải nơi xe của cô đang đỗ... Lúc này đều đã lấp đầy bởi thân hình những con Sói đói to lớn!

Ừ? Đối với đám dã thú có bản năng đi săn theo đàn lại cực kì tài tình trong năng lực truy đuổi và dồn ép con mồi này... Muốn chạy trốn kéo dài thời gian thật quá khó khăn~

Hơn nữa cứ nhìn cách chúng dùng móng vuốt phá nát tan đám xe cộ, vật cản trên con đường này liền biết...

Chiếc xe ô tô nơi cô đang ngồi thật không chịu nổi được chúng mấy đòn! Nếu còn cố tình lao lên đâm ngang qua đối phương... Arianna thật không chắc lớp vỏ mỏng manh bên ngoài chiếc xe mình đang ngồi có thể chống đỡ được mấy cú vồ???

Tốt thôi! Dù sao nhiệm vụ của cô cũng đã kết thúc~

Miệng lẩm nhẩm câu nói gì đó không rõ. Nhớ kĩ lời dặn của Erica trước khi rời đi, Arianna nhanh tay đẩy ra cửa xe đi ra ngoài. Vừa ra khỏi xe hai mắt liền đảo loạn xung quanh. Tiếp đó quả nhiên...

- A! Chỉ có mình cô sao, Arianna?

- Erica và vị Vua kia đâu rồi???

Một bóng dáng xanh từ một nơi nào đó lướt qua không trung hạ xuống. Liliana mang theo vẻ mặt hoang mang đặt câu hỏi. Nhớ tới trước đó cô rõ ràng luôn theo sát đám người Erica cơ mà? Tại sao lúc này lại không thấy mặt???

- Là Liliana tiểu thư sao?

- Erica tiểu thư và Lãng thiếu gia trước đó đã rời đi cả rồi~ Trước khi đi Erica tiểu thư còn có lời nhắn dành cho Liliana tiểu thư.

Thấy Liliana xuất hiện, Arianna khuôn mặt thoáng qua cảm giác thờ phào nhẹ nhõm. Cô nàng thật nhanh lại gần đồng thời lên tiếng bắt chuyện.

- Ừ? Cô ta còn có lời nhắn gì???

Liliana nhú nhú mày đặt câu hỏi. Vẻ mặt hết sức cảnh giác như gặp đại địch! Thái độ này hiển nhiên không phải là nhầm về phía Arianna trước mặt mà

là hướng tới kẻ thù ranh ma quỷ quái nào đó của cô. Con quỷ đồ tình quái đáng ghét Erica. Đây là cách Liliana trong âm thầm đặt tên cho đối thủ của mình.

- Vâng! Erica tiểu thư trước khi rời đi từng đã nói. Nếu như sau đó gặp mặt Liliana tiểu thư vậy sự an toàn của em sau đó liền nhờ cậy cả vào Liliana tiểu thư rồi.

- Liliana tiểu thư, xin nhờ!

Gặp người chín mươi độ làm lễ. Arianna mang theo thấp thỏm cảm xúc lên tiếng. Tuy rằng trước đó liền rõ ràng mối quan hệ như chó với mèo của hai vị này, thế nhưng hiện tại bị bao vây bởi đàn Sói đối đông đảo... Arianna hiển nhiên chỉ có thể đánh bạc niềm tin vào sự thiện lương chính trực của người trước mắt.

Có điều kết quả cũng không có khiến cô hầu gái thất vọng!

- Hừ! Đáng chết Erica!!!

- Lại có thể đặt người theo đuổi của mình vào hoàn cảnh nguy hiểm như vậy!!! Đúng là đồ quỷ đồ đáng ghét mà~

Liliana về mặt bực bội nói. Có điều đối mặt với Arianna thỉnh cầu đồng thời vẫn như cũ gặp người chín mươi độ xin nhờ, cô nàng thật đúng là không nỡ cứ thế bỏ đi. Tín điều của một vị kỹ sư chân chính không cho phép cô làm như vậy. Hơn nữa Arianna và cô cũng không phải là lần đầu gặp mặt.

- Được rồi Arianna! Tiếp theo đó tôi sẽ mang cô rời đi nơi khác. Dù sao nhiệm vụ của tôi cũng chỉ là giám sát không cho hai người kia rời đi thành phố này mà thôi.

- Hầu tước Voban cũng không chỉ có tàn áy quân đoàn Sói. Đánh lạc hướng cái gì hoàn toàn là suy nghĩ viển vông~ Thật không biết cô nàng đáng ghét kia đang suy nghĩ cái gì nữa!

- Trò đùa này chẳng vui về tí nào cả!!!

Đưa tay đỡ lấy Arianna ngẩng đầu lên, Liliana lạnh mặt đáp chuyện. Sự thật cũng giống như lời cô ấy vừa nói, đám Sói đối xung quanh sau khi thấy trong xe không có người mà chúng cần tìm liền rất nhanh rời đi nơi khác tìm kiếm rồi. Chung quy lại có lẽ cũng chỉ có Liliana bởi vì cách làm của Erica mà chạy thực mạng truy đuổi gần tiếng đồng hồ thôi~

Ừ! Đây chắc chắn là trò quỷ của cô nàng đáng ghét kia đó!!! Liliana trong lòng tin chắc như vậy. Chuyện như thế cũng không phải lần một lần hai rồi~

- Tốt quá! Cảm ơn Liliana tiểu thư~

Arianna không mấy bận tâm về lời phàn nàn của đối phương. Về mặt vẫn như thường ngày tươi cười thoải mái. Hai người bọn họ tiếp đó rất nhanh liền rời đi tới một nơi khách sạn gần đó để Arianna ở tạm lại.

Chỉ chờ đợi tới sáng mai mọi chuyện cũng sẽ tất cả rõ ràng...!

...

0h 35 phút, nơi đầu cầu Long Biên...

- Ó ồ...! Đám sói xám này đến cũng nhanh thật đấy chứ nhỉ?

Nhìn chặn đường trước mặt mình một đám sói to tổ chảng. Lặng vẻ mặt ngao ngán liếc nhìn về phía bên cạnh vẫn đang ôm chặt cánh tay mình Erica.

Ừm? Đối phương đuổi tới cũng thật là nhanh!

Hà Nội có vẻ như quá nhỏ bé đối với một vị Vương như Voban hầu tước~

...

Cùng lúc đó ở một nơi khác...

Đang lơ lửng ở trên không trung, Voban đột nhiên mở choàng hai mắt.

- Tìm tới rồi!

Khóe miệng kéo ra nụ cười mỉa mai, kéo theo mưa gió mây đen trên đỉnh đầu, vị hầu tước Đông Âu thân thể bay ngang trên bầu trời hướng về nơi Nguyễn Trọng Lăng và Erica đang đứng.

Khoảng cách dù còn xa tới cả chục kilomet cũng không là mấy đối với năng lực như thần người trong cuộc. Có điều nếu như dễ dàng như vậy bắt được vậy cũng quá thiếu thú vị. Hầu tước Đông Âu bởi vì vậy thân hình chậm rãi bay đi qua giống như đợi chờ con mồi giây dựa càng mạnh thêm chút nữa~

- Cũng đừng làm ta đây thất vọng nhé~

Miệng lẩm bẩm. Đêm nay bữa tiệc khiến dòng máu trong người vị thợ săn già đang sục sôi lên dần.

...

Cầu Long Biên...

Erica ném Cuore di Leone (Trái Tim Sư Tử) vào không trung về phía phương xa.

- Hồi Sư Tử của Thép~

- Nhận lấy nhiệm vụ của ngươi!!! Biến đổi từ những thanh kiếm báu, bảo vệ nhà vua bị giam cầm, hát lên bài ca Thập tự chinh bất diệt, và đáp lại vị vua với trái tim sư tử dũng mãnh!!!

Thanh kiếm màu bạc rời khỏi tay lơ lửng giữa không trung, thoáng qua liền phá vỡ thành bảy mảnh kiếm xếp thành hàng. Tiếp sau đó, từng mảnh kiếm rơi xuống mặt đất, mờ rộng và biến thành những bức tượng sư tử thép to lớn.

Bảy bức tượng con sư tử được truyền vào sức sống bằng phép thuật. Một chùm ánh sáng lóe lên! Bản thể của Cuore di Leone trong nháy mắt lại hiện về trên tay của Erica từ lúc nào không hay.

Phía trước mặt, bảy con sư tử thép chuyển động uyển chuyển linh hoạt, hoàn toàn không bị kiềm chế bởi các đặc tính bình thường của thép. Chúng bao quanh lấy Nguyễn Trọng Lăng và Erica giống như những hộ vệ trung thành!

Những con sư tử thép chặn đường những con Sói đói đang tiếp cận. Erica tạo ra dàn phòng thủ trước những con “chó săn” số lượng ngày càng tăng của Voban. Chúng đang từ khắp nơi tụ tập về nơi này!!!

Những con sói đói đột nhiên như tru lên!

Bảy Sói như nổi điên tất cả đều nhảy vồ về phía hai người.

Thời điểm này Erica không sử dụng Cuore di Leone như thường ngày. Thay vào đó cô triệu hồi ra hình dạng biến hóa khác của thanh kiếm báu.

Đối mặt với cuộc tấn công bất ngờ của bảy sói mà không có một chút sợ hãi. Erica nhẹ nhàng chạm vào Cuore di Leone, sau đó hô vang:

- Hồi con sư tử của sắt thép,... Ngươi là tâm trí, là cơ thể của nỗi buồn và con giận dữ!!! Ngươi là sứ giả của sự đau khổ đến từ các vị thánh thần, Hãy tắm mình trong máu và sự tuyệt vọng của kẻ thù!

- Xuất hiện đi trước mặt ta trong hình dạng ngọn giáo Longinus.....!!!

Tập hợp sức mạnh các câu thần chú đã được hình thành, cô nàng đưa tất cả chúng vào trong lưỡi kiếm. Vũ khí yêu thích của cô!

Erica vươn Cuore di Leone về phía trước. Cường hóa với sức mạnh của ngôn linh! Cuore di Leone lóe lên ánh sáng trắng và biến hóa thành một cây thương thật dài và nặng, tràn đầy hoa văn cổ điển. Một cây thương trong truyền thuyết cổ châu Âu. Cây thương từng lấy dính dòng máu của đức thánh thần!

Vung lên vũ khí của mình theo sự bay bổng tự do và đầy quyến rũ. Erica thân hình nhoáng cái nhảy vượt qua đám sư tử sắt hàng rào phía trước mặt và liên tục tấn công dữ dội về phía bảy sói. Bằng vào võ nghệ điêu luyện, đám “chó săn” lớn như trâu rừng của Voban này không thể đầu lại được cô.

Với một hay hai đòn đâm quất, mọi con sói bị lưỡi thương đâm cắt đánh ra thành từng mảnh hoặc bị đâm xuyên qua đầu.

Nhưng ngay cả như vậy, sức lực đơn độc của một người là có giới hạn~

Với lợi thế tuyệt đối về số lượng, những con Sói đang không ngừng không nghỉ tiếp tục tấn công. Chiến thắng thật sự rất khó khăn thuộc về phía đôi bạn trẻ.

Trong tình huống đó Nguyễn Trọng Lăng vẫn như cũ an toàn đứng sau lớp bảo vệ của đám sư tử thép. Cả đám bọn chúng đang quần nhau cắn xé với đám Sói đói xung quanh không biết mệt mỏi.

Đối với quyền năng nổi tiếng này của Voban, Erica tất nhiên trước đó cũng đã được biết đến. Có điều biết là một chuyện, thực sự đối mặt lại là một chuyện khác nhau. Hiện tại cuộc chiến đang diễn ra cũng chỉ có thể coi như là một cuộc tập luyện làm nóng người mà thôi! Nguyễn Trọng Lăng tất nhiên sẽ không lãng phí quyền năng của mình vào những con sói đói này khi mà chủ nhân của chúng thậm chí còn chưa xuất hiện.

Thời gian còn dài mà~ Trước hết hãy cứ giấu tài một chút chút đã!!!

Ừm? Ít nhất thì Erica và cậu đều cho rằng là như vậy đấy.

Cậu chàng ánh mắt lướt qua chiến trường. Cuối cùng tầm mắt ngược nhìn về phía bầu trời.

Mặt trăng đã biến mất! Bầu trời nổi lên mây đen hắc ám và mưa phùn~

Gió bắt đầu thổi mạnh!!!

Tất cả những điềm báo này đều nói rõ một điều...

Voban đang tới gần~

- Đợi thêm một chút! Một chút nữa thôi!!!

Lăng ánh mắt lấp lóe thoáng qua ánh sáng.

Đêm còn dài! Bây giờ mới 0h 40 không phải sao~

...

Kết thúc chương 105.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Truy đuổi

1h sáng...

- Đã đến!

Lăng đột nhiên mở choàng hai mắt. Miệng theo bản năng nhỏ giọng kể.

Trên bầu trời lúc này đã mây đen rậm rạp. Mưa vẫn rơi lất phất như cũ. Gió giờ nhưng nổi lên cuộn cuộn như báo hiệu cơn bão to lớn đang đến gần!

Erica từ lâu đã trở về đứng bên cạnh Nguyễn Trọng Lăng. Trước đó dù cho cô có sử dụng sức mạnh của Cuore di Leone để bộc phát trong chiến đấu cũng không thể thành công đánh tan hết thầy đàn sói. Tình thế bởi vậy cuối cùng được giao hoàn toàn cho đám sư tử thép đang quay vòng ở xung quanh hai người kia. Chỉ khi nào xuất hiện lũ sói vượt qua vòng bảo vệ mới cần tới cô nàng ra tay xử lý.

Đám sói kia hiện tại dường như bởi vì Voban sắp tới gần, áp lực tấn công cũng trở nên chậm chạp lại. Thật giống như một đám sói con đang chờ đợi thủ lĩnh của mình tới gần chỉ huy săn mồi. Hoặc có lẽ chúng còn giữ lại bản năng chia trách phần lớn nhất của con mồi cho con đầu đàn cũng không biết chừng~

Ngược lại vòng vây thật sự là càng ngày càng khép lại chặt hơn rồi. Tất cả chỉ để chắc chắn rằng “con mồi” ở bên trong không thể nào đào thoát được! Một kiểu săn mồi quen thuộc của đám sói đói~

Cùng lúc đó, nghe được lời nói cảnh báo của Nguyễn Trọng Lăng, Erica hai mắt không khỏi sáng lóe lên. Khóe miệng khẽ nở nụ cười.

- Tốt! Vậy hãy để cho em ra tay chăm sóc đám sói con này một trận~

- Chúng cũng quá coi thường năng lực của một vị Đại hiệp sĩ đi rồi!

Giơ lên thanh kiếm trên tay mình, Erica nói chuyện với vẻ mặt đầy tự tin. Tiếp đó hai mắt hơi khép hờ lại, giọng nói nhỏ nhẹ hướng về phía thanh kiếm bạc như đang hô hoán kêu gọi.

- Hãy đến đây đi, vị cứu tinh của đức tin! Vị chúa tể tài năng sinh ra từ trinh nữ!

- Nhân danh tên thánh... Hỡi Vị Thần của đội quân vô hạn~ Thần được khen ngợi! Thánh linh là tên của người!!!

Cuore di Leone bay lên lơ lửng trong không khí như được dẫn dắt bởi một sợi dây vô hình. Tiếp đó một màn giống như ảo thuật biến hóa hiện ra. Từ một thanh kiếm ban đầu bỗng chốc biến thành hai, thành ba...vv. Cuore di Leone đang nhân lên cực nhanh thành một đám thanh kiếm có hình dạng tương tự nhau. Tất cả xếp thành từng hàng giữa không trung.

Chỉ qua một vài giây, thanh kiếm màu bạc đã nhân lên thành mười ba!

- Chính vào lúc này!!!... Đã đến giờ quyết định ai là người chiến thắng!

- Bay lên đi...

- Cuore di Leone!!!

Lời vừa dứt! Cũng chính là tín hiệu bắt đầu~

Mười ba thanh kiếm biến thành mười ba mũi tên bay đi với tốc độ sấm sét!

Nhắm vào giữa hai mắt của những con Sói đang chiến đấu cùng đám sư tử thép!!! Xuyên qua cơ thể chúng và lao về phía những con sói đang xông đến từ phía sau với uy lực kinh người! Ánh sáng ngang dọc chém loạn khắp chiến trường!!!

Những con sói xám la lên đầy thảm hại~

Tuy nhiên, máu không chảy ra từ vết thương của chúng. Thay vào đó, một thứ chất lỏng màu xanh đen thay thế chảy ra. Xác những con sói khổng lồ tan vào trong bóng tối và biến mất.

Như những người hầu chết từng gặp nơi khách sạn Lotte, đám sói khổng lồ này cũng giống như những sinh vật bất tử kia không thể nào hoàn toàn tiêu diệt. Voban có thể kêu gọi chúng trở lại bất cứ lúc nào lão cần~

Loại bỏ một lượt vòng vây phía trước bầy sói, Cuore di Leone bay trở về trong tay Erica. Đám sư tử thép cũng đi theo biến mất. Mọi thứ giờ trở về với hình dáng ban đầu~

- Chúng ta đi nhanh thôi! Chắc hẳn đám sói trinh sát của Voban đều đang chạy cả đến nơi này. Hiện tại chỉ cần chúng ta rời đi, tiếp đó muốn tìm được chúng ta Voban sẽ phải tốn một khoảng thời gian không ngắn.

- Chỉ cần tiếp tục kéo dài thời gian quyết chiến đến rạng sáng liền có thể rồi!

Thu kiếm về tay, Erica nói chuyện với giọng trịnh trọng. Đây cũng chính là kế hoạch mà hai người đã bàn bạc ra cho trận chiến ngày hôm nay.

Ừ? Ít nhất là như vậy cho đến khi Voban thật sự nổi giận! Khi đó chiến đấu trực diện chắc chắn không thể tránh khỏi~

- Tốt! Chúng ta đi thôi~

Lăng gật gật đầu đáp lời. Hai cánh tay hơi hơi giơ lên. Miệng nhỏ giọng hô quát!

- Vị Vua vĩ đại của biển cả mang theo mình kho báu bất tận! Ta kêu gọi quyền năng...

- Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

- Hí....~

Màn sáng nước màu đỏ quen thuộc hiển hiện lên phía sau lưng, Ngựa Giáp Sắt đen tuyền thật nhanh từ bên trong lao rầm rầm ra ngoài. Đỉnh đầu vừa hé lộ, miệng thở phì phò. Bốn phía màn sáng thể nhưng thỉnh thoảng bay ra một đám lại một đám lửa lớn hình rồng cháy hùng hực. Nhìn qua thật giống như đã được người chuẩn bị từ trước. Lửa cháy hùng hực ngăn cản lại đám Sói đói đang muốn tranh thủ lao lên phía trước kia, dọa cho bọn chúng cả đám không thể không chùn chân dừng lại!

Loài sói trong tự nhiên tất nhiên là sợ hãi ánh lửa. Có điều những chân lý này có thật sự ảnh hưởng đối với đám Sói sinh ra từ quyền năng của Voban hay không ai cũng không rõ~ Có điều dù vì bị tập kích bất ngờ hay bị đám lửa lớn đe dọa. Ít nhất thì lần này Ngựa Giáp Sắt quả thật thành công cản trở lại đám sói đói kia bước chân tới gần.

- Đi thôi!

Nguyễn Trọng Lăng quát khê! Erica thân hình cùng lúc thật nhanh nhảy lên, ngồi xuống trên lưng Ngựa Giáp Sắt. Nguyễn Trọng Lăng thấy vậy cũng không thêm chần chừ, rất nhanh theo sau chuyển mình lên lưng ngựa.

- Đi!!!

Hai tay ôm chặt lấy vòng eo của cô nàng tóc vàng ngồi phía trước. Theo một tiếng hô quát vang lên, Ngựa Giáp Sắt bốn vó sinh lửa thật nhanh chạy như bay lên không trung. Thân thể vượt qua đám sói đói quây chặt bên dưới xong liền bay sát mặt đất chạy đi mất hút nơi ngõ hẻm bên đường. Chỉ để lại một đám Sói xám điên cuồng tức giận tru lên đuổi theo phía sau. Khắp nơi vẫn còn quay cuồng một đám rồng lửa cháy rừng rực trong không khí.

Một cuộc truy đuổi mới giờ đã bắt đầu. Chỉ có điều phần thắng lần này thuộc về kẻ chạy trốn Ngựa Giáp Sắt mà thôi.

5 phút sau...

- Ừ? Chạy mất rồi???

Hầu tước Đông Âu thân hình chậm rãi xuất hiện nơi chiến trường vừa diễn ra. Ánh mắt nhìn quét qua xung quanh. Mặt đất nơi đây vẫn còn lưu lại không ít vết cháy khét lẹt từ đám rồng lửa mà Ngựa Giáp Sắt vừa phóng ra trước đó.

- A a a...! Càng ngày càng thú vị hơn rồi~

Nở nụ cười lạnh lùng, Voban thật không mấy quan tâm chuyện vừa xảy ra ở nơi đây. Đối phương tiếp đó chỉ đơn giản tiếp tục phái ra binh đoàn Sói đói của mình dò tìm. Đồng thời lần này đi theo còn có một đám người hầu chết.

Tin rằng như vậy liền có thể gia tăng áp lực lên đám con mồi còn con kia của lão. Voban trong thâm tâm thậm chí còn đang thưởng thức cái cảm giác dồn ép con mồi dần về phía chân tường đã lâu chưa từng xuất hiện này~

1h5 phút sáng, vòng truy đuổi thứ hai giờ đã bắt đầu!

Thời gian vẫn còn sớm mà không phải sao??? Voban trong lòng trầm nghĩ.

...

1h35 phút, đường Trần Khát Chân...

- Ngựa Giáp Sắt, xử lý chúng!!!

- Rầm ầm ầm ầm...!!!

Vô số đám lửa nóng hừng hực giống như một đám rồng lửa sống động không ngừng bay lượn cản quét đám sói cản đường trước mặt. Cũng ngay trong khi âm thanh mệnh lệnh phát ra, Ngựa Giáp Sắt mang theo trên lưng Nguyễn Trọng Lăng và Erica mạnh mẽ xông thẳng về phía trước. Đám rồng lửa sau khi xua đuổi đối thủ cản trở cũng tương tự bay đi theo chân Ngựa Giáp Sắt. Giống như một đám hộ vệ trung thành tận tâm bảo vệ đức vua của mình.

Cảnh tượng thật giống như một vị mãnh mẽ tướng quân cưỡi ngựa mang theo binh đoàn rồng lửa quanh mình để tác chiến cùng vậy. Lửa cháy hừng hực, âm thanh náo động vang dội cả một vùng trời!

- Cuore di Leone! Distruggere! Distruggere i nemici!!! (Tiêu diệt! Tiêu diệt kẻ địch!!!)

Erica ngồi trên lưng ngựa, từ lâu chuyển hóa thành kiếm trên tay thành hình dạng cây thương dài Longinus. Mỗi khi con đường trước mặt xuất hiện đám người hầu chết của Voban liền lập tức ra tay ném mạnh tiêu diệt.

Lúc này chiến đấu đã hoàn toàn khác với khi chiến đấu ở trong khách sạn Lotte. Hiện tại cả đám người hầu chết đều nhận được Voban ra mệnh lệnh. Đã từ những thầy ma chỉ biết mạnh mẽ vung lên vũ khí đánh cận chiến biến thành những chiến binh mạnh mẽ kinh nghiệm chiến đấu phong phú lại còn biết sử dụng phép thuật kèm theo. Càng khó chơi hơn nữa khi cả đám bọn họ để không hề sợ từ vong cùng thống khổ.

Một đám chiến binh bắt từ!!!

Thời điểm ban đầu khi đám người này vừa mới xuất hiện cùng đám sói đói, Lăng cùng Erica suýt chút nữa bị chúng nó cản lại vây kín.

- Như thế này mãi không thể được!

- Đám người hầu chết này có thể đều là Đại Hiệp Sĩ khi còn sống. Tất cả đều là những chiến binh mạnh mẽ cùng cấp độ như em.

- Thành thật mà nói, em không có gì tự tin chúng ta có thể tiếp tục yên ổn tiếp tục chống đối với họ trong suốt khoảng thời gian tới.

- Đám người hầu chết này càng ngày càng mạnh! Mọi chuyện xảy ra thay vì nói chúng ta đánh bại bọn họ càng giống như là Voban đang từ nơi xa đùa bỡn chúng ta. Một trò mèo vờn chuột đáng ghét~

- Nếu không mau chóng nghĩ ra biện pháp ứng đối. Em sợ rằng chúng ta muốn chống đỡ cho tới lúc trời sáng chỉ có thể là một chuyện cười~

Lại một lần nữa đánh tan một người hầu chết cản đường ngay khi đối phương muốn sử dụng phép thuật, Erica giờ mang theo vẻ mặt ngưng trọng lên tiếng.

- Ủm? Vậy em có cách nào khác sao?

Ngồi phía sau, Lăng theo bản năng lên tiếng hỏi. Ánh mắt vẫn đang chăm chú quan sát khắp nơi đề phòng tình huống bất ngờ. Gurom báu Thuận Thiên đã hiện lên trên tay cậu đề phòng bất kì tình huống nào.

- Tất nhiên... Không có!

- Một khi sức mạnh cách nhau quá xa. Mọi âm mưu chiến thuật đều chỉ là vô nghĩa~

Erica cười mỉa đáp lại.

- Ặc! Vậy em còn nói~

Lăng bực mình đáp lời. Không nghĩ tới thời điểm này cô nàng vẫn còn đùa giỡn được~

- Hi! Đùa anh yêu chơi thôi~

- Hiện tại chúng ta hành tung đều nằm trong tay đối phương. Muốn thoát khỏi bị động tốt nhất liền là chia tách nhau ra.

- Anh trước hết nhanh rồi đi trước. Em sẽ ở lại thu hút sự chú ý của đám theo đuôi này!

Erica trả lời với giọng nghiêm nghị.

- Như vậy có nguy hiểm quá không?

- Nếu cần anh liền để Ngựa Giáp Sắt ở lại.

Tuy rằng nhiều lúc cô gái trước mặt rất vô căn cứ thế nhưng trong những tình huống quan trọng như lúc này đối phương kẻ ra còn thật sự đáng tin. Chỉ là để Erica rơi vào vòng vây nguy hiểm như vậy cậu chàng còn thật không đành lòng.

- Không không!

- Thời gian vẫn còn quá sớm. Trước đó anh tốt nhất hạn chế sử dụng năng lực của mình đi thì hơn.

- Đừng quên trận chiến cuối cùng còn chưa tới. Đó mới là thời khắc nguy hiểm nhất!!!

Erica lập tức lắc đầu phủ quyết.

- Được rồi! Tất cả nghe theo em!

Gật gật đầu, cậu chàng không tiếp tục nhắc lại thêm nữa.

- Yên tâm! Em sẽ không dễ dàng như vậy bị đánh bại đâu!

- Trước lúc này có thể cảm nhận được anh yêu quan tâm em như vậy, em thật sự rất hạnh phúc rồi~

Ngoảnh đầu lại, cô gái về mặt ứng đo tình tứ nói. Ánh mắt tràn đầy cảm động nhìn chăm chú về phía cậu chàng.

- Ngạch! Trước hết thoát khỏi đám sói xám với thầy ma này đi~

Lăng lặng thinh! Này lại muốn náo loạn nào nữa đây~ Tin được đối phương mới có quý. Trong lòng nghĩ như vậy, cậu lập tức lên tiếng di dời chủ đề.

- Hạnh! Anh yêu cũng thật là trái tim sắt đá~

- Có điều như vậy cũng rất đáng yêu mà!!! Hi hi...~

Về mặt u oán vừa mới lộ ra liền lập tức chuyển thành cười khì. Lời nói thật giả thật khó mà phân biệt được. Tiếp đó không để Nguyễn Trọng Lăng thêm thời gian lúng túng, cô nàng đã bắt đầu có hành động.

Erica thân hình đột nhiên nhảy lên cao cao không trung. Trên tay Cuore di Leone bị ném ra ngoài. Một câu thần chú quen thuộc được cô ấy niệm đọc!

- Hồi Sư Tử Thép...

- Nhận nhiệm vụ của ngươi, biến hóa và bảo vệ nhà vua đang bị giam cầm.

- Hát lên bản thánh ca thập tự chinh và đáp lại vị Vua của ngươi với trái tim sư tử!!! Dũng cảm! Kiên trì! Bất khuất!

- Đây là trái tim thủ hộ!!!

- Lời tuyên thệ của kị sĩ với vị vua của mình~

- Tiến lên đi, Cuore di Leone!!!

Thanh kiếm bạc rời tay liền hóa thành bảy phần mảnh vỡ. Tất cả chúng rơi xuống mặt đất. Ngay sau đó, các mảnh vỡ lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mở rộng và biến hóa thành những con sư tử thép hùng dũng oai vệ. Kích thước to lớn 4, 5 m. Trông còn đáng sợ hơn cả đám sói khổng lồ đang ngăn chặn trước mặt.

Bảy tượng con sư tử được truyền vào sức sống bằng phép thuật. Từng con từng con có thể chuyển động uyển chuyển linh hoạt. Hoàn toàn không bị kiềm chế bởi các đặc tính cứng nhắc bình thường của sắt thép. Tất cả vừa xuất hiện liền ồ ạt lao về phía đám sói cản đường.

Một cuộc chiến không khoan nhượng!!!

- Đi mau!

Erica thân hình bông bênh rơi xuống mặt đất. Trên tay lúc này đã lại xuất hiện một thanh Cuore di Leone khác từ lúc nào không ai hay. Cô gái nhỏ thân hình linh hoạt xông về phía đám người hầu chết. Từng đòn từng đòn tấn công không cho đám người hầu chết này sử dụng phép thuật quấy rầy chiến trường. Tình huống chiến đấu diễn ra dễ dàng hơn trước kia thật nhiều. Đám thầy ma rõ ràng mạnh lên hơn hẳn!

- Tự bảo vệ mình cho tốt!

Biết rõ bản thân không thể vào lúc này hành động theo cảm tính, Lăng không làm chân chờ thêm nữa. Lớn tiếng hô hoán một câu rồi lập tức dùng ý thức mệnh lệnh cho Ngựa Giáp Sắt. Tức khắc tạo ra cho mình một đôi Phong Hỏa Luân dùng để di chuyển. Bản thân ngược lại nhanh chóng thu hồi Ngựa Giáp Sắt rồi vọt lẹ.

Đám rồng lửa đang theo chân Ngựa Giáp Sắt cũng nhận lấy mệnh lệnh cuối cùng. Đồng loạt tấn công về phía bốn phía đàn sói cùng đám thầy ma. Cũng coi như là giúp đỡ một phần làm loạn trận thế của đối phương.

Lợi dụng thời điểm hỗn loạn này, Lăng hai chân đạp lên Phong Hỏa Luân chuồn thẳng. So với dễ gây chú ý Ngựa Giáp Sắt và đám rồng lửa, hiện tại một thân một mình bỏ trốn quả thật dễ dàng giấu kín hơn nhiều. Chỉ cần trốn vào một tòa nhà nào đó thậm chí cũng có thể gia tăng độ khó tìm kiếm cho đám sói đối cùng thầy ma đi theo sau.

Mọi chuyện vẫn còn đang trong vòng kiểm soát!

Có lẽ vậy~

...

Kết thúc chương 106.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Liliana đến

3h30 sáng...

- Ủm? Mới đó mà đã lại bị đuổi kịp rồi???

- Đám sói này mũi linh như chó ấy~

Trên tầng 8 một tòa lầu cao ốc công sở, Nguyễn Trọng Lăng về mặt bất đắc dĩ nhìn về phía hành lang cầu thang bộ cạnh thang máy.

Một, hai, ba, bốn... Tất thảy tám con sói to tổ chẳng rậm rì xuất hiện ngay trước mặt!

Chúa mới biết để treo lên được tầng 8 tòa nhà này, đám sói xóm kia đã phá hủy như thế nào đồ đạc kiến trúc các tầng bên dưới~ Phải biết cậu đã dùng không ít đồ đạc, tú đứng cùng bàn ghế các kiểu để chặn kín lối ra vào đấy.

- A mem! Hi vọng sáng ngày mai chủ nhân của nơi này sẽ không bị khung cảnh hoang tàn nơi đây dọa khóc~

- Tốt rồi~ Ngựa Giáp Sắt! Mau xử lý bọn chúng!!!

- Rầm rầm rầm...~

Cũng không làm thêm chân chờ, Lăng lập tức ra lệnh cho đứng bên cạnh mình Ngựa Giáp Sắt lao lên tấn công. Tiếp đó đi theo cùng một loạt tiếng âm vang khi vỏ ngựa đập mạnh trên nền nhà cùng với tiếng va chạm giẫm đạp khi hai bên tranh đấu.

Rất nhanh sau đó, tám con sói to tổ chẳng kia đã bị Ngựa Giáp Sắt bạo lực xử lý đẹp!

Ủm? Chuyện này cũng không phải là mới xảy ra lần đầu. Kể từ lúc phân chia làm hai đường với Erica, cậu liền bắt đầu lăn lộn lên vào các tòa nhà lớn để trốn tránh truy đuổi. Hiệu quả cũng không đến nỗi tệ!

Ít nhất đã không còn chuyện bị cả đám sói đông như mắc cửi quây lại cùng nhau như trước nữa~

Mỗi lần chỉ là trên dưới chục con cản lại trong nơi đất hẹp, Ngựa Giáp Sát hoàn toàn có thể dễ dàng giúp đỡ giải vây!

Tất nhiên hậu quả của nó gây ra cũng không kém! Trong suốt 2 tiếng đồng hồ vừa rồi, Lãng và bảy sói thật không biết đã phá tan hủy hoại biết bao nhiêu nội kiến trúc của các tòa nhà trong thành phố. Đặc biệt là đám sói đói kia!

Một đám dã man không biết phá hoại của công là tội nặng tới chừng nào~ Cách cửa, cổng ra vào, tường, cửa kính, bàn ghế thiết bị, vì tính điều hòa, chậu hoa cây cảnh...vv. Mỗi nơi mà chúng truy đuổi đi qua hầu như đều bị hủy hoại hết sạch~

Ừm? Hiệu suất của chúng khá cao vì trước đó cậu đã cho Ngựa Giáp Sát phá hoại qua một lần để làm chướng ngại vật cản đường. Khắc~ Cái này vì bí quá mọi người hẳn sẽ thông cảm đi! Lãng như vậy tự nhủ.

Cũng còn tốt trước đó Erica đã thông báo trước cho chính quyền sơ tán dân cư. Cả thành phố huy động gần 2 vạn quân đội trực tiếp tham gia sơ tán khẩn cấp bằng lý do khủng bố tập kích. Đến lúc này Hà Nội một nửa diện tích hầu như đã biến thành vườn không nhà trống, mảnh đất không người. Nếu không sợ rằng tối nay sẽ có không ít người trở thành mồi ngon của sói cũng không biết chừng~

Đêm nay cũng thật là một đêm không bình an!

Cũng không biết Erica lúc này tình cảnh như thế nào rồi? Trong lòng như vậy thầm nghĩ, có điều cậu chàng còn chưa quên cần phải mang theo Ngựa Giáp Sát nhanh chóng chạy trốn đi nơi khác. Nơi đây chẳng mấy chốc sẽ bị đám sói kia phát hiện. Cậu cần bỏ đi trước khi đám người hầu chết kia tìm được mình.

Còn chưa tới thời điểm quyết chiến cuối cùng đây!

Hi vọng mọi chuyện đều suôn sẻ~

...

Cùng lúc đó ở một nơi khác trong thành phố...

Thân hình không ngừng tung bay lên xuống giữa các nóc nhà, Erica không khỏi nhớ lại kinh nghiệm của mình về sự tồn tại của phép Nhảy.

Đó là một loại phép thuật làm cho cơ thể con người trở nên nhẹ nhàng hơn hết thảy. Tất nhiên khả năng bay nhảy của họ cũng bởi vì thế mà có thể vượt quá xa giới hạn của con người.

Một phép thuật cao cấp và rất khó học~

Cũng bởi thế chỉ cần sử dụng nó, Erica có thể thực hiện được những di chuyển tuyệt vời còn hơn cao thủ võ lâm trong phim chương Trung Quốc. Thậm chí không cần chạy lấy đà, cô cũng có thể nhảy tới những chỗ cao hơn nhiều so với chiều cao của chính mình~

Cô thậm chí có thể chạy trên bức tường thẳng đứng hoặc thực hiện những pha nhào lộn linh hoạt mà ngay cả những diễn viên đóng thế hàng đầu cũng không bao giờ có thể bắt chước được~

Và bây giờ cô đang khéo léo sử dụng phép thuật này để chạy trốn!

Ấy vậy mà còn không thành công!!!

Thật éo le thay~ Erica trong lòng buồn bực nghĩ.

Chạy như bay giữa các hàng tòa nhà cao chót vót. Từ nóc nhà này bay qua nóc nhà nọ. Cô nàng chạy gấp đến nỗi nếu ánh mắt chỉ nhìn thoáng qua liền không cách nào theo kịp~

Erica trước kia rất tự hào về phép thuật này của mình. Từng cho rằng nếu cô ấy nghiêm túc sử dụng nó, hầu như không có người nào có thể vượt qua kỹ năng của cô.

Bay nhảy tự do giữa bầu trời thực tế không dễ dàng chút nào! Có thể giống như bản thân cô bay nhảy giữa các tòa nhà xa cách cả chục mét như đi trên đất bằng hiển nhiên không phải một chuyện đơn giản. Trong giới phép thuật từ xưa đến nay, có thể thực hiện được điều đó một cách thành thạo cô lúc này có lẽ chỉ có thiên tài của từng thế hệ mới làm được~

Tuy nhiên, trong số các người hầu chết của Voban cũng có không ít người thuộc hạng bậc thầy khi sử dụng loại phép thuật này. Tất cả bọn họ đều đang dùng phép Nhảy, truy đuổi theo cô như cái bóng của tử thần mang hình hài con người.

Tốt thôi! Đám người này trước khi chết có vẻ như hầu hết đều là một đám Đại Hiệp Sĩ. Cô sẽ không ngạc nhiên nếu có người nói với cô bọn họ khi còn trẻ đều là một đám thiên tài nhi đồng. Mà thiên tài thì hoàn toàn có thể giống như cô từng thành thạo học được phép Nhảy~

Ừm? Thiên tài đi đây đất chính là như lúc này đi~

- Thật khó chơi~

Erica lẩm bẩm. Phép Nhảy giúp cô dễ dàng thoát khỏi bầy sói trên mặt đất nhưng không tránh được đám Người hầu chết truy lùng~

Cũng còn tốt! Không phát tất cả đám người hầu chết đều có thể sử dụng phép Nhảy với hiệu quả cao~

Gió mạnh làm rung lên cơ thể của cô! Và cơn mưa trên bầu trời làm tầm nhìn giảm đi đáng kể~ Hơn nữa, bây giờ đang là đêm đen! Và bởi vì khắp nơi đều bị nước mưa làm cho ẩm ướt. Một bước đi bất cẩn cũng có thể làm người ta dễ dàng sơ xảy mà ngã nhào! Rơi từ độ cao hơn chục mét xuống đất quả thật sẽ chẳng vui về chút nào~

Erica đã chạy gấp đi không chút lung lay trong điều kiện bất lợi như thế khá lâu. Nhờ vào tốc độ và sự thành thạo phép thuật của mình bỏ rơi không ít đối thủ truy đuổi. Tuy nhiên,... làm như vậy có vẻ vẫn còn chưa đủ.

Hiện tại vẫn còn ba kẻ hiệp sĩ chết theo sát phía sau cô. Muốn cắt đuôi ba người họ hiển nhiên không thể trông chờ vào bọn họ xa chân ngã ngựa khi bay nhảy qua các tòa nhà~

Có lẽ nên dừng lại để phản công ở đây!!! Erica trong lòng thầm nghĩ.

Ba người hầu chết đang đuổi theo kia khi còn sống hiển nhiên đều rất mạnh mẽ. Trong số họ có lẽ có người còn mạnh mẽ hơn cô cũng không biết chừng~

Erica lúc này ưu thế ngoại trừ nắm giữ trong tay thanh kiếm Cuore di Leone có lẽ cũng chỉ còn lại một phần nhiệt huyết và năng lực cơ biến của một người còn đang sống. Tất nhiên đối thủ của cô trái ngược cũng có riêng mình lợi thế. Ba người bọn họ từ lâu đã trở thành những chiến binh bất tử không có sợ hãi trong người~

Ngoài bất lợi về quân số ra, giải quyết từng người bằng đòn đầu tiên cũng sẽ là điều khá khó khăn.

Muốn thắng lợi vậy phải phát huy ra tốt lợi thế của mình!!!

Lợi thế của một người còn sống khi chiến đấu với kẻ đã chết~ Trong đầu hơi lăm ngẫm nghĩ, Erica rất nhanh đã có chủ ý!

Thoáng qua sử dụng phép Biến hóa trên thanh kiếm trong bàn tay mình, cô hơi quay đầu lại làm quan sát. Cuore di Leone thay đổi hình dạng từ một thanh kiếm mảnh mai thành một thanh giáo ném.

Một giáo ngắn nhưng dày nặng dùng để ném xa! Cây giáo Longinus~

Xoắn chắc tay, cô ném bay nó đi với một góc nhọn! Ngay lập tức khi cây giáo ném rời tay của Erica, hai bản sao giống y hệt nó cũng xuất hiện và bay đi theo như những cái bóng~

Tổng cộng ba cây giáo ném bay thẳng về hướng của ba vị hiệp sĩ chết.

Mũi giáo xuyên qua ngực của đối thủ cùng với một tiếng giòn của kim loại va chạm. Đâm vào tim được bảo vệ bên dưới cái áo xích giáp!!!

Những linh hồn chết nhưng vẫn tồn tại kia đã biến trở thành cát bụi đỏ sục. Cả ba hiệp sĩ chết vỡ vụn biến mất như chưa từng có xuất hiện qua~

Đúng như những gì Erica từng nghĩ. Sự quyết đoán, khả năng suy nghĩ, năng lực phản ứng...vv của đám người hầu chết này kém hơn nhiều so với khi bọn họ còn sống. Họ phải mất nhiều thời gian để thay đổi hành động của mình. Nhất là khi thân thể đang còn bay giữa không trung~

Lợi dụng bỏ chạy khoảng cách xa rồi phản công chớp nhoáng khi bọn họ lơ lửng trong không khí lúc nhảy qua giữa hai tòa nhà... Kế hoạch gặt hái được thành quả không tồi~

Tuy nhiên, màn biểu diễn cuối cùng vẫn chưa bắt đầu.

Cuore di Leone bay trở về trong tay trong hình dạng của cây giáo Longinus, Erica vẻ mặt nghiêm nghị chuẩn bị cho những kẻ thù còn lại.

Bây giờ là thời điểm mấu chốt nhất. Võ thuật, phép thuật, chiến lược, trí tuệ. Đối thủ lúc này có thể khó chơi hơn đám người hầu chết kia nhiều~

- Cố gắng chạy cho tới tận đây~

- Nó thực sự không giống với sự ưa thích những trận chiến đẹp mắt của cô.

Một giọng nói xuất hiện trong đêm mưa.

Giọng nói thanh lịch và dễ thương của một cô gái nhưng ẩn chứa sức mạnh lớn lao dưới sự mềm mại nhẹ nhàng.

- Như một con chuột chạy qua đường không rõ phương hướng. Mọi chuyện nên kết thúc rồi, Erica Blandelli~

Liliana Kranjcar. Nàng tiên xanh xuất hiện nơi đỉnh tòa nhà Erica đang đứng.

- Nghĩ lại thì, cô đã từng nói mình muốn bay lượn như một con chim én. Lily, giống như cô bây giờ thật không tốt một chút nào~

- Cô đang đánh mất tinh thần thơ văn của chính mình đấy!

Giữa những cơn gió thổi mạnh, Erica nở nụ cười chế giễu cô gái xinh đẹp vừa xuất hiện trước mặt. Một cô gái trong hình hài như một nàng tiên, khoác trên mình một chiếc áo choàng màu xanh đen đã hoàn toàn ướt sũng~ Việc cô ấy xuất hiện ở đây cũng không phải là gì chuyện lạ.

Bọn họ vốn là đối đầu truyền kiếp của nhau không phải sao?

Màu đỏ ác ma- người thừa kế của Copper- Black Cross (Thập tự giá đồng đen) cùng với Nàng tiên xanh- người thừa kế của Bronze- Black Cross (Hắc thanh đồng thập tự hội)!

Đối phương là hậu duệ của một phù thủy đích thực và chính công. Hoàn toàn vượt xa Erica, được cho là hậu duệ từ một đứa con rơi của một vị Diệt Thần Sư.

Liliana là một bậc thầy của phép bay lượn. Một loại phép thuật có thể giúp người ta lơ lửng phi hành giữa không trung! Một phép thuật cao cấp hơn phép Nhảy của Erica nhiều~ Thứ phép thuật mà chỉ có những hậu duệ của phù thủy chính công mới có năng lực học được. Đây là vấn đề về huyết mạch không dễ thay đổi.

Chuyện cho đến lúc này Liliana mới chịu xuất hiện cũng ra ngoài dự đoán của Erica. Trước đó bản thân cô luôn cảm giác đối phương đã đi theo chính mình hồi lâu nhưng vẫn không chịu xuất hiện. Bây giờ mới ra mặt càng giống như là thợ săn mồi đã chán cảnh chờ đợi rình mò~

Ừm? Nếu như đó là Lily... Vậy lý do hiển nhiên là đối phương mong muốn một cuộc đấu tay đôi công bằng~ Cô nàng cộc cằn cứng nhắc này vẫn luôn cố gắng giữ vững cái gọi là tinh thần kỹ sĩ chân chính. Erica trong lòng âm thầm suy nghĩ.

- Đừng gọi tôi là Lily!!!

- Nếu như cô không làm thuộc hạ cho vị vua yếu đuối đó, hiện tại tôi đã không cần phải ganh đua làm gì~ Hơn nữa,... cô rõ ràng còn làm ra những việc xấu xa của một con hồ ly tinh!

- Thật quá thiếu suy tính!!!

Liliana bực bội quát. Tiếng nói ấy cũng đánh đoạn tâm tư của Erica.

- Thay vì là mưu đồ gì đó, đây chỉ là tình yêu của tôi. Không như cô, thiếu cảm xúc trong lời nói.

Erica theo bản năng phản bác.

Cũng ngay trong khi hai nữ hiệp sĩ nói chuyện dưới cơn mưa gió dữ dội, họ cũng không quên tiến sát về phía đối phương. Họ hiểu khả năng của nhau rất rõ. Dù là thắng trận hay bại trận, không ai có thể kết thúc trận đấu mà không thấy xước.

Đây đã là một kết cục nhất định!

- Đồi cánh của gió, nấn lấy thép tạo thành thanh gươm huyền ảo~

- II Maestro... Xin hãy ban cho ta sức mạnh!!!

Liliana giơ tay lên trời, và lớn triệu hồi thanh gươm yêu quý của cô.

Thanh gươm cong cong màu bạc xuất hiện trên tay, Liliana thân hình nhảy lên khỏi mặt đất.

Tiếp cận đối thủ như một tia chớp xanh!!!

Với tốc độ không chút thua kém, Erica lập tức né tránh sang một bên. Bước chân di chuyển tuyệt diệu giống như một điệu nhảy tinh tế tỉ mỉ. Những bước nhảy lên không trung như vũ điệu flamenco! Đồng thời trong khi tránh những đòn đánh mạnh từ phía đối thủ khi hai bên tiếp cận, cây giáo Longinus trên tay cũng không ngừng xoay ngang phản đòn! Đâm thẳng, quét ngang... Từng đòn đánh phản kích tiến hành dồn dập!

Liliana năng lực di chuyển cũng không kém. Thân hình bắt kịp với tốc độ của Erica, di chuyển lạng lẹ với những bước trượt ngang hai bên.

Di chuyển như thể đang trượt băng, cô bám sát theo những bước chân của Erica. Thanh gươm II Maestro trên tay không ngừng chém mạnh gây áp lực.

- Đừng nghĩ rằng cô có thể chạy thoát tôi với tốc độ như thế!

Lilian quát nhẹ.

- Chính xác! Nếu vậy,... Hãy để tôi đánh bại cô bằng sức mạnh thực sự!

Erica một đòn quét ngang đẩy ra Liliana. Tiếp đó không để đối phương có thêm thời gian phản ứng, cô mình lao lên và tung ra một đòn đâm thẳng về

phía trước với Cuore di Leone trong hình dạng cây giáo. Một đòn tấn công chớp nhoáng nhắm vào tim Liliana. Lời nói phản bác vang lên không chút khoan nhượng!

Nó không phải chỉ là một đòn đánh đơn lẻ. Trong thời gian một nhịp thở, Erica tung ra ba cú đòn liên tiếp. Một sát chiêu gồm ba cú đâm bắt ngờ từ cây giáo Longinus phong tỏa mọi góc chết!

Liliana phản ứng đồng thời vô cùng cấp tốc!

II Maestro phát ra những giai điệu của kim loại như một nhạc cụ khi va chạm vào cây giáo của đối phương. Thân hình không ngừng lướt ngang né tránh, II Maestro lười grom đánh bật Longinus ra nhịp nhàng khó tin như đánh đàn~

Kiểm thuật của Liliana đều vô cùng đẹp đẽ và chính xác đến tuyệt vời.

Khéo léo sử dụng vũ khí nặng trên tay. Ngay sau khi tung ra đòn mạnh mẽ vừa rồi, Erica lập tức di chuyển và ra đòn không ngừng về phía Liliana. Tất cả dường như muốn ép đối phương hoàn toàn về phía phòng thủ.

Erica tấn công liên hồi nhưng không một đòn cầu thả! Tấn công ổn định và chờ đợi thời cơ khi đối thủ sai lầm. Hoặc một cơ hội do chính mình tạo ra!

Một kế hoạch nho nhỏ~

Không phải bằng vũ khí, mà bằng chân. Nhắm vào mu bàn chân của Liliana, Erica không thương tiếc gior chân muốn giẫm lên bàn chân đối phương như muốn nghiền nát nó với gót chân của mình.

- Chờ cái đã, cô lại dùng chân mình hèn hạ như trong quá khứ hả!

Liliana luống cuống lùi lại. Kị sĩ sao có thể lên dùng chân giẫm chân đối thủ khi chiến đấu như vậy chứ??? Chơi xấu đến thế là cùng!!! Liliana bức bối nghĩ.

- Lily, nhìn cô kia.

- Cô vẫn chưa bỏ cái thói hay chửi rủa mỗi lần cô trở nên phần khích. Một hiệp sĩ nên luôn hướng tới những trận đấu ngoạn mục gay cấn hơn thế này!

Thấy Liliana thành công co rút lại chân để tránh gót giày của mình, Erica mỉm cười yêu kiều đáp lại.

Phía bên kia Liliana đã tức giận răng ghiến lợi, lần nữa xông lại.

Mọi chuyện diễn ra lại chỉ như một khúc nhạc nhỏ trong cả bài ca dài. Hai người họ tiếp tục chém và tấn công lẫn nhau. Khoảng cách giữa cả hai dần dần thu hẹp. Trong trường hợp đó, tình huống cận chiến sẽ xảy ra, và sử dụng bàn chân giẫm nhau luôn là một phần chiến thuật quen thuộc Erica hay sử dụng.

Ôi, tuổi thơ~

Duy trì vị trí của mình, Erica cánh tay vung lên. Một đòn bổ mạnh thẳng xuống trực tiếp!!!

Cuore di Leone trong hình dáng Longinus bị chặn lại bởi II Maestro. Đầu giáo va mạnh vào thanh grom! Lập tức Erica bước lên và ghi mạnh về phía trước, dùng dây nặng Longinus để đẩy lùi Liliana nhẹ nhàng II Maestro.

- Con nhỏ mạnh như quý này! Cái gì mà trận đấu ngoạn mục? Chuyện này chả khác gì ngu ngốc dùng gậy dài đẩy xe cã. Cô yêu thích sức mạnh thô bạo như vậy sao!!!

Liliana đỏ cả mặt dùng grom đẩy ngược lại.

- Nếu là vậy, không phải sẽ hay hơn nếu mô tả tôi bằng sự mạnh mẽ và oai vệ của một con sư tử à?

- Lily, cô sa đọa rồi!

- Không còn là Lily yêu thơ văn mà ngày xưa tôi biết nữa~

Đáp lại đối thủ đang chửi rủa, Erica phủ nhận với một nụ cười giảo hoạt.

Liliana trả lại bằng ánh mắt khinh thường và tiến một bước lớn. Cả hai giống như đang chơi trò đấu vật đẩy nhau hơn là chiến đấu sống còn. Chiến đấu cho sự kiêu hãnh của mỗi người~ Để bay tự do trên bầu trời như một chú chim hòa bình, cô cần một khoảng cách thích hợp!

- Nếu đã thế, tôi sẽ bay vút lên cao như một con chim ưng. Hãy chuẩn bị đi... Hừm, họ đã bắt kịp rồi sao?

Ánh mắt vô tình liếc thấy thứ gì đó. Liliana vẻ mặt ngạc nhiên nói.

Erica cùng lúc cũng đoán được nguyên do.

Với những tiếng lách cách của chiếc xích gấp và các vũ khí kim loại khác. Rõ ràng một vài hiệp sĩ biết bay nhảy khác đã đuổi kịp đến nơi đây rồi~

Các hiệp sĩ chết truy đuổi Erica theo mệnh lệnh của Voban.

- Một đám dai như đĩa~

Erica lăm bằm

Có bốn người~ Mỗi một người giữ một vị trí và bao vây nóc tòa nhà nơi hai cô gái đang bèm nhau.

- ... Có vẻ như họ sẽ làm phiền chúng ta cho dù có thể nào đi nữa~

Erica như có thâm ý lên tiếng.

- Vậy thì tôi sẽ lùi lại. Nếu như cô có thể vượt qua chuyện này, chúng ta sẽ phân thắng bại vào nhịp khác~

Liliana nói khi cô hạ II Maestro xuống và lui về phía sau.

Mất cả hứng thú bởi vì trận đấu bị gián đoạn. Hiệp sĩ chiến đấu để phô trương kỹ năng và sự dũng cảm của họ hơn là chiến đấu để giết chóc hay so đo trí thông minh và sức mạnh với nhau.

Liliana hiển nhiên không muốn đối đầu với Erica khi có sự giúp đỡ từ bên ngoài như lúc này. Thậm chí cho dù chiến đấu với Erica sau khi cô bị đám người hầu chết dây dưa một hồi cũng không. Đó cũng chính là lý do lúc trước cho dù vẫn luôn theo sát Erica thế nhưng Liliana cũng chưa từng xuất hiện cùng đám người hầu chết kia vây công Erica.

“Thật đúng là đối thủ lớn của mình. Người có thể phân biệt rõ ràng giữa chiến đấu và so tài.” Erica ánh mắt tán thưởng nhìn về phía Liliana. Cây giáo Longinus trên tay cũng thuận thế lui trở về.

...Tuy nhiên.

Vào lúc này, Erica bỗng nhiên nghĩ tới một cách khác thật hay để thoát khỏi tình thế gay go hiện tại.

Tuy rằng tình huống có chút bất ngờ thế nhưng chiến đấu với cả bốn tên hiệp sĩ chết mạnh mẽ bao bọc xung quanh hiển nhiên là quá khó khăn và không có lợi. Có điều chuyện sẽ hoàn toàn khác nếu cô có một đồng đội ít nhất ngang sức với mình. May mắn thay, một con át chủ bài như thế lại ở ngay đây.

Cô gái tinh ranh ấy đã có chủ ý!

...

Kết thúc chương 107.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Thuyết phục

- Này Lily, tôi chợt nhớ ra là có chuyện muốn nói với cô...

Erica đột nhiên lên tiếng với giọng nhẹ nhàng và đáng yêu mà bình thường rất ít khi dùng tới.

- Không bao giờ!!!

- Tôi ghét nói chuyện với cô và nó lúc nào cũng không bao giờ có kết thúc tốt đẹp~

- Quan sát tình hình nguy hiểm hiện tại không phải tốt hơn cho tôi sao?

Phản ứng của Liliana khá lạnh lùng hoặc có thể nói là đang giãy nảy lên. Cô ấy có lẽ đang nhớ về những bài học xương máu của mình trong quá khứ~ Những ví dụ chứng minh xương máu đã có quá nhiều!

Tuy nhiên, Erica rõ ràng đã đoán trước được phản ứng của Liliana. Cô nàng tỏ vẻ không nghe được lời phàn nàn của đối phương, nở nụ cười xòa và chấp nhận thẳng thắn như một nữ quý tộc.

- Đừng nói lạnh lùng như vậy mà~

- Điều này có thể có lợi cho cô đó, Lily. Chẳng lẽ cô thực sự nghĩ sẽ phục vụ cho hầu tước Voban và làm theo mọi mệnh lệnh của ông ta từ bây giờ cho đến cuối đời hay sao?

Erica nói chuyện thật nhanh với giọng điệu khiêu khích. Cô ấy cần phải xử lý xong tình huống trước khi đám người hầu chết xung quanh đồng loạt tấn công.

- Tại sao không? Tôi chỉ hoàn thành bốn phần của tôi đối với một vị Vua mà thôi~

Liliana trả lời không chút do dự. Một câu trả lời đúng mực đúng như Erica từng suy đoán. Một kẻ luôn trung thực tuân thủ giáo điều như Liliana câu trả lời chẳng lẽ không nên trả lời như vậy sao?

Tuy nhiên, đây là lý do tại sao chơi khăm Liliana Kranjcar luôn rất vui vẻ. Erica trong lòng thầm nhủ.

Cảm nhận được sự chuyển động âm thầm của đám hiệp sĩ chết, Erica bắt đầu nhấn mạnh giọng nói của mình. Nếu đám người hầu chết kia đang chờ đợi cơ hội trước khi xông tới, thì bây giờ là thời khắc để cô đưa Liliana kéo về phía mình!

- Đúng vậy không???

- Nếu thế... Tại sao cô không hoàn thành bốn phần của mình với một Vua khác? Nếu đó là lý do duy nhất cô cần đi theo hầu tước, thay đổi người công hiến cho cũng không có gì sai phải không?

Erica nói với giọng điệu thương lượng.

- ...Cô đang đề nghị tôi chuyển sang trung thành với Nguyễn Trọng Lăng?

Nhìn thấy lông mày của Liliana co rút lại, Erica nói như một người chị thương em hoặc lời khuyên chân thành từ một người lớn tuổi gia trưởng.

- Chính xác!

- Nếu cô công hiến cho anh ấy, sau đó cô chắc chắn sẽ hài lòng vì quyết định của mình~

- Lily, cô hẳn nên hiểu biết tính tình cùng cách cư xử của hầu tước Voban? Công hiến cho một người như vậy cô không có lấy một tí ý kiến gì hay sao?

- Tôi hiểu rất rõ cô, Lily!

- Đó cũng là lý do tại sao tôi nghi ngờ. Cô lúc này hoàn toàn không giống với Lily mà tôi từng biết. Kỵ sĩ chân chính sẽ không chịu khuất phục trước sự bạo ngược của Hầu tước một cách ngoan ngoãn như cô bây giờ.

- Cô sẽ không sa đọa rồi chứ???

Erica nói chuyện với giọng điệu khích tướng.

- Thôi đi! Đừng có nói nữa! Tất cả đó đều là do lỗi của cô, Erica Blandelli!

- Chính cô khiến tôi trở thành ra như vậy đấy!!!

Liliana bực tức quát lên. Một sự giận dữ hoàn toàn không biết nguyên nhân.

- U... Vậy á? Tại sao lại là lỗi của tôi???

Erica vẻ mặt đầy ngạc nhiên.

- Đều là tại mưu đồ của cô dành cho vị vua mới, Nguyễn Trọng Lăng.

- Chính vì cô chấp nhận vào vai người yêu của anh ta! Chuyện đó đã kích động tính ganh đua ngang bướng của ông nội tôi!

Lilian bực bội giải thích. Đề đối thủ từ bé đến lớn của mình chê cười là điều Liliana không thể nào chấp nhận được. A! Tại sao cô ta dám nói cô trở nên sa đọa chứ? Con quỷ cái đáng ghét đó... Thật không thể tha thứ mà!!! Liliana trong lòng như vậy thầm nhủ.

Phía bên kia, bản năng cảm thấy có gì đó đang ẩn giấu đằng sau lời giải thích này, Erica không khỏi lưu tâm ghi nhớ lại.

Người ông nội mà Liliana vừa nhắc tới chính là một vị pháp sư sống ẩn dật nổi tiếng. Cũng là một trong số các tín đồ trung thành của Sasha Dejanstahl Voban.

Biết được quý cô của gia đình Blandelli đối địch trở thành người yêu của vị Diệt Thần Sư mới ra đời. Chắc hẳn ông ta đang cảm thấy những thay đổi ngày đi qua của mình sống thật quá lãng phí. Và vì vậy ông ta đã sắp xếp cho vị vua cao tuổi quen biết đã lâu triệu đến cháu gái của mình để thực hiện ý nghĩ bất

chợt của bản thân. Quý cô của nhà Blandelli làm được, chẳng lẽ Kranjcar lại không?

- Ui da! Có lẽ nào... Lily chính là người mà ông nội cô quyết định gửi cho Hầu tước?

- Chẳng lẽ ông ta muốn để cho cháu gái của mình tương tự cũng trở thành người yêu của một vị Vua? Đây...???

- Đây quả thật là một sự lựa chọn vai diễn quá ư là sai lầm!!!

- Mong chờ thành công cảm dỗ vị Vua già từ cô gái quá mức thà như Lily... Một yêu cầu thật quá đáng!!!

- Một ý nghĩ viên vông hết sức~

- Hơn nữa chuyện như vậy có thể thành công được mới là lạ. Hầu tước Voban có thể vừa ý Lily hay sao???

- Đó quả thật là một truyện cười~

Erica lúc này không khỏi vô cùng cảm thông tình huống của cô bạn trước mặt. Cô đã có thể cảm nhận được Liliana lúc bấy giờ đã diễn tiết tới nhường nào~

- Thật là~ Ông nội cô của coi đứa cháu gái của mình là thứ gì vậy chứ....!!!

Erica giọng điệu mang theo chút mùi vị hả hê. Phải công nhận là tính cách của Erica đôi khi cũng rất xấu bụng không phải. Ừm? Có điều cô ấy đã ân giấu về hả hê đó rất nhanh. Lúc này cũng không phải thời điểm thích hợp để trêu đùa đối phương.

- Nếu là như thế... Tại sao cô không tự kết thúc chuyện đó hả, Lily?

- Cô chẳng lẽ muốn kìm nén lòng mình, sống và phục vụ cho một kẻ quá đáng giống như hầu tước Voban?

- Không phải đã đến lúc cô nên trở lại là chính mình rồi hay sao, Liliana Kranjcar?

- Một bên là tên bạo chúa ngang tàng vô lý, trong khi người kia là vị Vua trẻ tuổi hiền hòa với tương lai đầy sáng lạng! Ít nhất thì về tuổi tác hai người cũng rất xứng đôi~

- Lily, chẳng lẽ cô còn không biết mình nên lựa chọn ai???

- Nếu như ông nội của cô bắt buộc cô phải trở thành người yêu của một vị Vua... Thời điểm lúc này chẳng lẽ không nên suy nghĩ lựa chọn đối tượng tốt hơn một chút?

- Hơn nữa phẩm chất làm người của vị vua mới cũng không đến nỗi tệ. Nếu như cuối cùng cô không đồng ý mà nói, tôi tin rằng anh ấy cũng sẽ không gây cản trở cho cô đâu. Thậm chí tôi còn có thể giúp đỡ cô khuyên tân Vương ra lệnh cho ông nội cô từ bỏ những quyết định ngu ngốc kia.

- Tất nhiên, điều kiện cơ bản là cô đứng ở bên chúng tôi ngay lúc này!

- Cô nghĩ sao hả, Lily?

Các hiệp sĩ chết đã sắp tới tấn công. Số phận của cuộc chiến sẽ thay đổi nhiều hơn nếu thế lực bên bọn họ có thể tăng cường.

Quá nhiều thứ cần phải biết, và cũng có quá nhiều thứ vấn đề cần phải giải quyết! Tuy nhiên, lý do hàng đầu không thể đầu hàng của Liliana hẳn cũng sẽ không nhiều. Erica tranh thủ tỏ thái độ hào phóng tiếp tục thuyết phục.

- Nếu cô chưa bao giờ thể sẽ trung thành với hầu tước Voban bằng lời nói, lựa chọn ai trở thành vị vua cống hiến cho luôn là quyền quyết định của cô... Nếu như ông già lỗi thời kia, ông nội của cô có bất kỳ ý kiến phản đối...

- Tân vương của chúng ta hoàn toàn có thể tiến hành một chuyến đi thăm viếng thủ lĩnh Milan để trả lời. Bởi vì Nguyễn Trọng Lăng đức vua hiện tại đã là Tân Vương được nhiều tổ chức ở Italia thuần phục.

- Tôi nghĩ rằng cô sẽ sớm mất đi lý do phục vụ hầu tước sớm thôi, Lily.

Erica một lần nữa đưa ra thêm lý do. Ngay cả chuyện cô âm thầm liên hệ các thế lực ở Italia cũng được tung ra ngoài. Tất nhiên những chuyện như vậy tin rằng Liliana và thế lực đằng sau của cô trước đó chắc chắn đã biết rồi. Nếu không ông nội của Liliana cũng không nhanh chóng đưa cháu gái mình tới chỗ vị Vua già nhanh như vậy~

- Hừm! Một đề nghị hấp dẫn! Thế nhưng cô có lại chơi tôi nữa không vậy?

Liliana trong lòng cân cân nghiêng dần về phía tân Vương. Có điều về mặt còn đang nghi ngờ nhìn về phía xung quanh. Cô không ngại giúp đỡ đối phương đối đầu với hiện tại kẻ địch. Thế nhưng lịch sử bị chơi khăm của mình làm cô không khỏi dè chừng.

Phía bên kia, Erica cũng hành động tương tự. Quan sát kỹ khu vực trong khi cô trò chuyện một cách lịch sự. Cô chưa bao giờ mất đi sự cảnh giác dù chỉ

một giây, và vẫn luôn sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào.

- A ra! Tôi có bao giờ đùa giỡn với cô chưa, Lily?

Erica nói chuyện với vẻ mặt đương nhiên.

- Đáng ghét!!! Đừng giả vờ như cô không biết.

- Hai năm trước, khi chúng ta đang nóng lòng muốn đi xem phim. Cô không phải đã cười rất khoái trá khi lừa được tôi vào xem bộ phim lãng mạn với những cảnh giường chiếu nóng bỏng kia hay sao?

Liliana về mặt xấu hổ tăng thêm giận lên tiếng.

- Tôi cũng không biết nó là loại phim đó~ Và sự thực là...

- Lily, cô thậm chí ngất xỉu đi và lảo đảo về một giấc mơ tuyệt vời nào đó khi đang xem nó giữa chừng~ Tôi đã nghĩ rằng cô rất thích thú khi xem chúng?

Erica cười giảo hoạt đáp lại.

- Không! Không đời nào tôi lại thích chúng! Không có gì hết!!!

- Hơn nữa, tôi cũng đã bị cô chơi khăm khi tôi và cô đang lựa chọn quần áo lúc mua sắm ở Milan.

- Cô chọn toàn những thứ đồ thật xấu hổ có đường cắt giữa ngực thật thấp, lưng trần và hở rốn, và cô lại còn mua rất nhiều!!!

Liliana đỉnh đầu giống như đã bốc lên khói trắng khi nhắc tới những tai nạn mình từng gặp phải.

- Lily, cô có thân hình rất chuẩn! Thế cho nên những bộ quần áo đó thực sự rất thích hợp với cô~

- Cô nên tự tin hơn vào bản thân đấy!

Erica cười ha hả biện bạch.

- Im... Im lặng!!!

- Còn nữa, cách đây nửa năm khi chúng ta tình cờ gặp nhau ở Venice. Cô cứ nói ra những điều tốt đẹp, nhưng toàn là giả dối để làm hài lòng tôi. Và cô còn chơi khăm tôi như một món đồ chơi với những kiến nghị xấu hổ đó!

Liliana giọng lắp bắp phản bác.

- Trời ạ!!! Cô sao có thể nói tôi như vậy ư? Khi mà tôi ở tại đây, đang cố gắng đưa ra những lời khuyên tốt cho cô giống như lúc này~

- Cô làm tôi thất vọng đó, Lily!

Erica về mặt không cho là đúng đáp trả.

Cũng ngay lúc đó, bốn tên hiệp sĩ chết cuối cùng cũng đã có động thái. Bốn chúng hẳn cũng đã chán khi phải nghe hai cô gái của chúng ta đứng ở đây nói chuyện tào lao đi rồi! Ừm? Có lẽ vậy~

Lợi dụng thời điểm khi hai người mất cảnh giác và không chú ý đến sự hiện diện của họ, hai trong số bốn hiệp sĩ đứng cùng nóc nhà vung kiếm nhắm thẳng về phía Erica. Một cú chém mạnh từ trên xuống!

Không chỉ bất lợi về số lượng mà còn không thể ngừng lại việc di chuyển khi chiến đấu.

Ở một nơi chật hẹp như thế này, dừng lại cũng đồng nghĩa với việc bị bao vây trong tức khắc. Và trận chiến lấy một chọi nhiều sẽ chỉ dẫn đến giết chóc cho bản thân. Tuy nhiên, Erica cũng không có cô chạy ra khỏi vòng vây mà buộc mình di chuyển xông lên đối mặt thẳng với hai hiệp sĩ chết đang tấn công.

Cuore di Leone đã trở lại trong hình dạng thanh kiếm từ lâu. Nó cũng phù hợp hơn khi sử dụng để đối đầu với số nhiều đối thủ mạnh. Erica lúc này đang vung kiếm chặn lại động tác chém xuống của một trong hai người hầu chết. Và ngay khi thanh kiếm của tên hiệp sĩ chết thứ hai lao đến gần, cô né đi một cách quẹo rũ bằng cách uốn nhẹ cơ thể.

Trong khoảnh khắc đó, cô nhìn thẳng về phía Liliana! Phía sau lưng Erica còn có hai tên hiệp sĩ khác đang vây tới.

Họ nhìn nhau! Đã đến lúc Liliana phải đưa ra quyết định cuối cùng!!!

...

Kết thúc chương 108.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Thuyết phục 2

Nơi nào đó trên nóc một tòa nhà cao tầng...

Mang trên mình khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp như một con búp bê, Liliana lông mày hơi cau lại. II Maestro một lần nữa di chuyển. Khi chiếc áo choàng màu xanh đen ấy đu đưa trong gió, Liliana Kranjcar- nàng tiên xanh cuối cùng cũng có hành động.

- Một ngày nào đó cô sẽ bị báo ứng thích đáng, Erica!

- Hãy chuẩn bị đi!!!

Phản nản bằng một câu nói ngắn nguyên rủa, Liliana lập tức gia nhập vào vòng chiến.

Phía bên kia, Erica dùng chính mình như mồi nhử để quần lấy hai vị hiệp sĩ chết. Trong khi Liliana sử dụng II Maestro tung ra một sêri đòn tấn công mạnh mẽ hướng về hai tên hiệp sĩ chết còn lại.

Một sự phối hợp hoàn hảo giống như đã được thương lượng từ trước? Hoặc có lẽ càng giống như một sự ép buộc lập tức phải đưa ra lựa chọn của Erica về phía Liliana. Cô gái áo xanh bởi vì vậy mà tức giận cũng không kì quái gì~

- Cheng! Cheng! Cheng!!!

Tiếng vũ khí va chạm một lần lại một lần vang lên!!!

Cứ như thế, Liliana khuất phục hai hiệp sĩ phía sau nhờ sự khinh suất của họ. Cả hai người không từng nghĩ đến lại gặp phải đánh lén từ phía sau của Liliana. Phản ứng dù có nhanh đến mấy cũng không tránh khỏi kết cục thất bại.

Hai hiệp sĩ còn lại bên kia từ đó cũng có thể xử lý được nếu dùng cuộc đấu một đối một. Họ thật nhanh xoay người và cùng nhảy về một bên nóc nhà với thái độ đề phòng.

Erica và Liliana tương tự cùng nhau đứng về phía đối diện!

Trận chiến cũng không có ngừng lại quá lâu.

Người đầu tiên hành động là Liliana.

Như một chú chim én nhẹ nhàng giương cánh bay lên, cô nhảy thật cao lên bầu trời giờ còn đang mây đen giông bão. Chiếc áo choàng màu xanh đen đu đưa phấp phồng trong gió. Liliana thân mình từ nơi cao lao thẳng xuống giống như một con chim ưng săn mồi dữ tợn.

Bên dưới cô là một vị hiệp sĩ chết đang thủ thế đứng chờ!

Xác chết cảm một thanh trường kiếm và đâm về phía cô ngay khi bản thân Liliana không còn chỗ trốn trên không trung! Ừm? Theo lý thuyết là như vậy đấy~

- Quá ngây thơ!

Nói khẽ với giọng điệu khinh thường, đôi môi của Erica cuộn tròn lại với một nụ cười chiến thắng.

Loại phép thuật Nhảy hay nói đúng hơn là Bay mà Liliana sử dụng khác xa so với của Erica. Nó nhanh hơn nhiều, bay cao hơn nhiều, nhảy xa hơn nhiều, và thậm chí không bị ảnh hưởng bởi những nguyên lý trọng lực trong hiện thực.

Quả nhiên!

Liliana ngay khi đang rơi xuống lại đột ngột dừng hẳn lại~

Cô ấy dừng sự rơi tự do của mình như nhấn phanh giữa không trung. Thanh kiếm của hiệp sĩ chết đánh trượt ra khỏi mục tiêu của nó.

Ngay lập tức, Liliana tiếp tục rơi và vùng thanh gươm yêu quý của mình xuống!

Trọng lượng và lực của cú nhảy hỗ trợ đòn tấn công của thanh kiếm với động năng cao khi nó đánh về phía tên hiệp sĩ chết. Một vết chém sâu từ vai phải đến hông trái đã cắt đứt ngang cơ thể của đối phương!

Tình cảnh sẽ rất máu me nếu đối phương có thể chảy máu~

Ngã xuống đất, đầu gối gục xuống và cơ thể ngã về phía sau. Thân hình đồng thời bắt đầu vỡ vụn từ trên xuống dưới như đám cát vụn.

Trong tích tắc, tên hiệp sĩ chết đã biến thành một đám bụi bặm nằm rải rác trên nóc nhà~

Kỹ năng bay nhảy trên không trung của Liliana Kranjcar đã đạt đến trình độ có thể tự do bay lượn trên bầu trời. Ngay cả cao thủ dùng phép thuật cũng sẽ gặp khó khăn để chiến thắng cô ấy nếu họ không quen với cách cô chiến đấu.

- Thật tuyệt vời, Lily.

- Cô luôn có năng khiếu với việc bay vòng vòng không ngừng!

Erica bày tỏ sự đồng tình. Hoặc có lẽ lại là một câu chế giễu~

Từ thời cổ đại, mong muốn được phi hành đã đâm sâu vào trong văn hóa phù thủy của miền Đông và Nam châu Âu.

Có người nói rằng họ làm ra những liều thuốc bí hiểm, thuần hóa thú dữ trong rừng với ma thuật, và bay tự do trên bầu trời. Có thể có được những kỹ năng này hay không phụ thuộc vào tài năng thiên bẩm cũng như sự luyện tập trong suốt cuộc đời sau này.

Tài năng của Liliana trong lĩnh vực này vượt xa Erica!

Tuy nhiên, để bù đắp lại điều đó...

Điều khiển thanh vũ khí thép của mình biến hóa hay như dùng phép thuật rèn ra lưỡi đao sắc bén và thanh giáo dày nặng. Cộng thêm sức mạnh trong việc dùng phép thuật để tạo ra những công cụ giết người hay hủy diệt... Erica về khía cạnh này đã đi trước Liliana rất xa!

Cũng giống như lúc này~

- Cuore di Leone, thanh gươm báu được rèn qua bởi màn đêm tăm tối!

- Hậu duệ của thanh kiếm tối thượng! Đáp lại lời cầu nguyện của ta đi~ Thần kiếm Excalibur là tên của người!

Thuật phép bí truyền kêu gọi sức mạnh của thanh kiếm Excalibur. Phép thuật cường hóa năng lực thanh kiếm yêu quý của Erica lên mức tối đa. Thân hình của Cuore di Leone bởi vậy tỏa ra thứ ánh sáng trắng phép thuật nhàn nhạt.

Sử dụng những phép thuật này, Erica ra đòn bằng thanh kiếm uy lực sẽ lớn hơn hẳn. Thanh trường kiếm của hiệp sĩ chết bị Cuore di Leone mạnh mẽ cắt ra làm đôi một cách gọn gàng.

Chống lại sự công kích của hai vị hiệp sĩ màu xanh đỏ, hiệp sĩ chết cuối cùng cũng hóa thành cát bụi trên nóc nhà.

- Thậm chí đã lâu như vậy rồi mà cô vẫn có gì thay đổi tiến bộ.

- Vẫn luôn sử dụng bạo lực để đánh bại kẻ khác như thế này. Đúng là con ngốc chỉ phù hợp xông lên trên tiền tuyến mà~

Liliana hiếm thấy bất gặp thứ để mang ra phê bình. Cách chiến đấu của Erica luôn có vẻ thẳng thừng và lỗ mãng trong suy nghĩ của cô.

- Này Lily!

- Tôi đã luôn ca ngợi cô một cách trực tiếp. Thế mà sao cô lại luôn xúc phạm tôi như vậy...??? Đây là lý do tôi luôn nói cô không giống quý cô một chút nào~

Biểu lộ trên khuôn mặt của Liliana từ không hài lòng trở nên càng tồi tệ hơn lúc trước sau lời phê bình của Erica. Cô ấy bực mình quá!

- Im đi!!!

- Thay vì việc này, cô nên chạy nhanh hơn tới nơi chủ nhân của cô. Người kia có khi còn đang trốn chui trốn lủi trước sự truy đuổi của hầu tước Voban đây! Chạy đến đi trước khi quá muộn!!!

Cao quý, thanh khiết và hào hiệp. Đó là thiếu nữ tên Liliana Kranjcar. Tất nhiên tính cách quá dễ dàng xấu hổ khi bị khiêu khích của cô mới là thứ Erica để ý tới.

Chứng kiến sự thật này một lần nữa, Erica mỉm cười.

Liliana hiển nhiên không muốn làm “những việc xấu hổ nào đó” dưới quyền của hầu tước Voban. Nói theo một mức độ nào đó, cô ấy lúc này chắc chắn sẽ ủng hộ Nguyễn Trọng Lăng- đức vua của cô là được rồi.

- Rất đúng..

- Có thể được Lily tình nguyện giúp đỡ tôi như vậy. Mọi chuyện thật sự rất tuyệt vời! Và càng tuyệt vời hơn nếu sự giúp đỡ này có thể trở nên dài lâu~

- Trò chuyện đàm phán là một ý kiến hay. Tuy nhiên,... tôi càng yêu thích hơn khi sử dụng đe dọa để đạt được mục đích!

Erica cũng không có như Liliana suy nghĩ trực tiếp rồi đi tìm kiếm Nguyễn Trọng Lăng. Lời nói của cô nàng càng là mang theo mùi vị âm mưu gì đó sắp sửa xuất hiện.

- Đe dọa? Cô thực sự nghĩ rằng mình có thể dùng kiếm đe dọa để bắt tôi gia nhập sao?

- Đừng có suy nghĩ viển vông! Tôi có thể giúp đỡ cô xua đuổi đám người hầu chết kia đã là gắng sức lắm rồi~

Liliana nói năng chắc nịch trong khi ánh mắt nhìn về phía Erica tràn đầy đề phòng.

A ra...~ Mọi lần cô bị đối phương chơi khăm cũng đều bắt đầu giống như thế.

Có điều, Erica lần này lại cười nhún nhò và lắc đầu. Cô nàng tất nhiên sẽ không làm những cử chỉ như Liliana vừa nói. Ủ? Cô ấy thích lấy lý thu phục người u~

- Là như vậy đúng không?

- U...~ Trong một ngăn kéo nào đó trong phòng ngủ.

- Cái thứ hai từ trên xuống. Quyền sở màu xanh nằm ở nơi đó. Cái bìa bên ngoài cũng khá đẹp mắt~ Nội dung ghi bên trong cũng rất có ý nghĩa và đầy cảm xúc. Giống như một cô gái mới lớn ấy!

Erica cười tủm tỉm lung tung miêu tả.

-!!!

Liliana nhìn chăm chăm về phía Erica với đôi mắt đầy đe dọa.

Erica vẫn tỏ ra không hề hay biết gì nói tiếp.

- Ai mà có thể nghĩ tới hiệp sĩ xanh cao quý lạnh lùng lại yêu thích viết tiểu thuyết ngôn tình cơ chứ?

- “A u ra...~ Mình ghét những loại người sống khép kín như thế! Nhưng! Con tim đang đập mãnh liệt trong ngực mình là vì sao??? Có lẽ nào~ Đây chính là... Tiếng gọi của tình yêu chăng?”

- Ai u...~ Một quyển tiểu thuyết lãng mạn với những dòng cảm xúc đầy trù tượng như thế. Rất hiếm thấy trên các phương tiện giải trí ngày nay đó nha~

- Nếu là tôi thì sẽ thêm vào nhiều người chết hơn, giết chóc, hành động và võ thuật hay gì gì đó!

- Cô nghĩ sao hả, Lily?

Erica nói chuyện với vẻ mặt đầy trêu chọc.

- Cái... Cái gì!!!

- Hey! Hey hey...! Làm sao... Làm sao cô biết sự tồn tại của ‘cái đó’???

Liliana vẻ mặt đầy chán kinh hãi.

Phía bên kia, Erica ngậm ngùi mỉm cười. Sự thật là một cô hầu gái trong gia đình Kranjcar đã làm người cung cấp tin tức bí mật này cho cô. Một sự tình cờ hoặc cố ý? Ai mà biết được~Thế nhưng hiện tại tất nhiên không cần thiết phải tiết lộ điều đó ra nơi này.

- Fufufu...~ Nếu Lily trở thành bạn thân của tôi từ bây giờ,... Tôi sẽ tự động quên đi sự tồn tại của cái quyển sổ đó? Bằng không??? Fufufu...~

- Sao nào? Đã hiểu rồi chứ?

Erica ần ý nhắc lại sự đe dọa mà mình từng nêu ra.

- Không! Không thể tha thứ!

- Nhất định không thể tha thứ được!!!

- Giết!

- Tôi tha giết để khép lại cái miệng của cô mãi mãi!!!

Đáp lại lời nói của Erica là sự thù hận như nổi điên của Liliana. Cô ấy đã muốn vung guom lên!!! Một cô gái dễ xấu hổ như Liliana thật sự rất khó đối mặt với việc đồ vật riêng tư tự cho là cực kì xấu hổ của mình bị người ngoài biết được. Ai đó đã nổi khùng hắc hóa~

Trái ngược, Erica lúc này lại nở nụ cười thật vui.

Đây là nụ cười trong âm thầm Nguyễn Trọng Lăng từng đã miêu tả nó giống như nụ cười của quỷ dữ hay ma nữ hay đại loại thế.

Đẹp nhưng biết đâu độc chết người~

Quả nhiên...

- Đừng vội vàng như thế mà, Lily~

- Trước đó cô nên biết. Nếu như tôi chết, nội dung gì đó kia khó mà giấu kín trong lòng tôi được. Sẽ có người đưa nội dung tường tận chi tiết về quyền tiểu thuyết đó nêu ra bên ngoài.

- Ủ? Tôi đang suy nghĩ một ngày nào đó nó có thể xuất hiện ra trên từng hàng quán ngoài đời. Chưa choa~ Nàng tiên xanh lạnh lùng nhưng tâm hồn mong manh dễ vỡ với ước mơ ngày thơ lãng mạn...~

- Thú thật thì tôi cho rằng nó sẽ giúp cô thu hút được thật nhiều fan đọc truyện đó, Lily!

- Ủm? Cô có thể nghĩ tới chuyện chuẩn bị xuất bản sách~ Ha ha...

Erica vẽ mặt cười mỉa khuyên bảo.

- Cô... Cô là đồ ác quỷ!

- Cô không phải là người!

Liliana xấu hổ muốn chết quá lên. Hừ! Ai... ai mà muốn xuất bản sách cơ chứ??? Nó là nhật kí của người ta có được hay không??? Nhất... nhất định không thể để cho người ngoài biết được!!! Liliana cả người như nhũn ra vì kích động sợ.

Nghe tiếng la lập đi lập lại biệt hiệu quen thuộc nhất của mình từ phía Liliana, Erica trong lòng thầm gật gù cho rằng mọi chuyện đã hoàn thành. Liliana tiếp theo đó hiển nhiên đã bị cô nắm chặt. Hiện tại có thể bắt đầu lên kế hoạch cho bước kế tiếp theo rồi.

Có thể đạt được một đồng minh mạnh mẽ quả thật niềm vui ngoài ý muốn. Giờ đã đến lúc gặp lại anh yêu càng sớm càng tốt. Vị vua đã có đầy đủ sự giúp đỡ từ phía bên ngoài. Vậy bây giờ anh đang ở đâu?

Mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng~

...

Kết thúc chương 109.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Đối mặt!

4h sáng...

Vào thời điểm này mọi ngày, Lăng đoán chừng mình còn đang lăn lộn ngủ say trên chiếc giường lớn thân thuộc ở nhà đây. Thế nhưng hôm nay chuyện đó hiển nhiên không thể xảy ra...

Chuyện có thể diễn ra duy nhất vào lúc này chính là cậu bị đối thủ bắt gặp. Và còn đang bị một đám sói đói vây quanh chặt nữa chứ~

Tội tệ hơn là việc phải đối mặt chính diện với cái nhìn chăm chăm của Voban!

Ừ?

Phải rồi~

Cậu đã bị bắt gặp và quây tròn ở nơi giao lộ này!

Bị quây tròn tứ phía ở nơi giao lộ bên trên hầm cầu Kim Liên cạnh công viên Thống Nhất~

Tuy rằng thời gian còn khuya mới tới lúc có ánh nắng mặt trời buổi sáng xuất hiện giống như nội dung trận đánh cuộc từng nêu ra. Thế nhưng Lăng giờ đây đã hoàn toàn hết hi vọng tiếp tục bỏ trốn~

Bỏ chạy cũng vô ích thôi~

Một cuộc đối đầu là không thể nào tránh khỏi! Ánh mắt cậu chàng bởi thế không khỏi lăm lăm nhìn về phía đối phương. Một thái độ sẵn sàng chiến đấu bất kì lúc nào!

Tuy nhiên, đối thủ của Lăng lại không có vội vã ra tay như cậu tưởng tượng.

- Hahahahahaha...! Đi kiếm tìm và săn bắn con mồi~

- Đêm nay là một đêm thật tuyệt! Đám chó săn của ta đã rất lâu không được thoải mái đi săn mồi như vậy đây~

- Để đền đáp lại... ta có nên chăng sắp xếp cho cậu một cái chết thật kích chứ nhỉ?

- Bị xé xác ra thành từng mảng hoặc là nhìn chính mình bị gặm mòn dần dần thể xác mà không thể phản kháng...? Cậu định chọn cách chế nào đây chàng trai trẻ?

Dejanstahl Voban cười ha hả bắt chuyện. Thái độ cuồng ngạo không bỏ sót.

Xung quanh đối phương lúc này là hàng chục con Sói xám to lớn hiện hình trong bóng tối. Đi theo cùng tiếng cười tàn bạo của lão ta, gió bắt đầu thổi mạnh lên như bão sắp đến và sấm sét trở nên dữ dội hơn thật nhiều!!!

Những tiếng gào thét của gió và âm thanh của sấm sét! Con mưa to tầm tã va chạm mặt đất đầy thô bạo! Vô số ánh mắt sói khát máu màu xanh lục... Tất cả chúng như đang thông tri thành phố trong màn đêm đen!

Không một bóng người trên phố. Những chiếc xe nửa đêm đỗ còn lại trên đường cũng đã biến mất. Tất cả trở thành đồng sắt thép phế liệu dưới móng vuốt của đám quái thú kia.

Nói cách khác, sẽ không quá phóng đại khi nói nơi đây đã trở thành một thành phố không người. Hành động hét lên của Voban giờ kêu ngạo giống như thể vị Vua của một bãi đất hoang vắng ấy. Lăng trong lòng là như vậy nguyên rủa.

- Ah ra... Quá phần khích!!!

- Trông ông ta có vẻ như đang rất vui về~

Một tiếng nói bất ngờ vang lên. Lăng và Voban ánh mắt đồng thời quay đầu nhìn về.

Người vừa lên tiếng chính là Erica. Bên cạnh cô lúc này đồng thời là Liliana Kranjcar. Cả hai đang từ phương hướng đường Lê Duẩn bỗng bèn bay tới gần.

Còn tại sao lại nói là bay ư?

Bởi lẽ vào lúc này Liliana còn đang kéo lấy Erica lơ lửng trên không trung di chuyển. Phương hướng mục tiêu rõ ràng là nơi mà Nguyễn Trọng Lăng đang đứng. Cũng bởi vì bỗng bèn bay lượn trên không trung mà cả hai có thể dễ dàng lượn qua vòng vây đám sói đói bên ngoài.

- Một kiểu hành động vô vị! Mọi thứ cứ như thế lâu nay ông ta chưa được vui đùa như thế bao giờ vậy~

- Thiệt tình... Một bạo chúa đã lỗi thời chỉ nên tận hưởng một cuộc sống tách biệt an nhàn!

Hạ xuống mặt đất nơi Nguyễn Trọng Lăng đang đứng. Liliana về mặt nghiêm túc nói chuyện. Chính những lời nói cô tự cho là thành thật thẳng thắn này, đôi khi lại là thứ rất dễ khiến người nghe xong phải tức giận thổ huyết!

- Biết làm sao được~ Một cuộc sống dưới ánh nắng chiều. Ngồi bên ban công và cứ thế già dần đi... Điều đó chẳng tốt đẹp tí nào cả đúng không ngài Voban~

- Già yếu và lắm cảm! Chúng tôi có thể hiểu được nỗi khổ của ngài~

Erica càng là cố tình nói ra những lời tán thành với quan điểm từ người bạn cũ của mình. Nói nói với vẻ mặt cười tươi tắn lắm

- Ủ? Hai người đây là???

Lăng về mặt đề phòng nhìn về phía Voban, đồng thời không quên lên tiếng hỏi thăm.

Có vẻ như trước đó cô gái đi bên cạnh Erica là thuộc hạ của Voban thì phải? Hiện tại đây lại là tình huống như thế nào???

Nhớ tới cũng chính là nửa tiếng trước đó Erica từng gọi điện thoại cho cậu yêu cầu bắt đầu thực hiện kế hoạch. Và cũng chính bởi vì một lòng một dạ hướng về phía chiến trường trước đó đã dự định sẵn cho nên cậu mới sẽ bị đám sói của Voban dễ dàng như vậy bao vây ở nơi này~

Tất nhiên bởi vì ai đó ác liệt tính cách, Nguyễn Trọng Lăng hoàn toàn không biết rằng. Ngay khi Erica gọi điện thoại cho cậu, Liliana cũng đã bị cô nàng thuyết phục về phe của hai người. Cô nàng còn đồng thời gạt bỏ những lời oán trách căm thù hết lần này tới lần khác của Liliana với một nụ cười thần nhiên trong khi bọn họ đi tìm kiếm Voban cùng Nguyễn Trọng Lăng.

Không thể không nói tới, Liliana tương đối giỏi về thuật bói toán. Trong đoạn thời gian vừa qua chính cô là người đã đoán ra vị trí của cậu và Voban hầu tước. Cũng bởi vì phát hiện cậu bị vây lại ở nơi này, hai người bọn họ hiện tại mới cùng nhau bay tới đây.

Sự xuất hiện của bọn họ cũng làm cho Voban không thể không chú ý.

- Rất tốt cô Kranjcar! Có vẻ như cô đã nhập bọn với kẻ thù truyền kiếp của mình~

- Thế nhưng đây là tại sao? Đáng lẽ ra cô không thể phản bội ta mới đúng?

Voban liếc ngang cô gái đang đứng bên cạnh Erica và hỏi.

Ông ta ngay lập tức có thể biết Liliana đã đổi chủ. Đôi mắt màu xanh lục kia chỉ nhìn liếc qua thôi nhưng giọng nói đã chứa đầy sự chắc chắn. Có lẽ cái chết của đám người hầu chết trước đó dưới tay Liliana đã nói lên tất cả chẳng?

- Tôi thành khẩn xin lỗi~

- Thế nhưng Liliana Kranjcar bây giờ sẽ yêu cầu xin được thôi việc phục vụ ngài!

- Xin hãy tha thứ cho tôi vì đã từng làm trái với đức tin của một vị kỵ sĩ chân chính. Khuất nhục khi phục tùng một vị Vua bạo ngược làm những điều trái với lương tâm

Thanh gươm II Maestro hiển hiện lên trên tay. Liliana nói chuyện với giọng điệu quyết tuyệt.

- Hừm? Dám từ chối phục vụ cho một vị vua chuyên chế sao?

- Ngu ngốc! Tuy nhiên, đây cũng chính là hình mẫu thường thấy của đám hiệp sĩ gàn bướng mà ta từng gặp~

Voban mỉm cười một cách hào phóng. Lời nói ngược lại đột nhiên xoay chuyển.

- Nhắc tới số phận của những kẻ phản bội, đám hiệp sĩ chống đối gàn bướng kia...

- Ừm? Tự tay giết cô và cho cô tham gia vào hàng ngũ những người hầu chết hiển nhiên không thể đủ để làm nguôi đi cơn giận của ta.

- Không nghi ngờ gì! Kẻ thừa kế danh hiệu Máu đỏ ác ma bên cạnh cô kia sẽ đi chung với cô. Cô sẽ không cô đơn đâu ơ, Liliana?

- Những cô gái mang trong mình tố chất của loài sói~ Các cô xứng đáng để trở thành chiến binh dưới quyền của ta.

Bóng tối và cảm giác âm u lại một lần nữa bao trùm không gian!

Những chiến binh bắt tử với cơ thể vạm vỡ và mặc trang phục chiến đấu thời cổ đại đã bắt đầu sinh ra từ trong bóng tối. Chúng có mặt khắp bốn phía xen kẽ cùng đám Sói đói của lão già Voban.

- Thấy gì không?

- Đây chính là tương lai của các cô!

- Những con người này, những người hầu chết chỉ có thể thực sự thoát khỏi xiềng xích ràng buộc của ta chỉ khi nào ta chết.

- Vì vậy lúc ban nãy, số phận của những hiệp sĩ bị bại trận dưới tay của các cô. Đừng nhầm khi tưởng rằng chúng sẽ tìm được sự thanh thản. Chúng chỉ đơn giản hóa thành bụi bặm một lần nữa. Trở về đất và sau một thời gian sẽ lại trở về trong vòng xiềng xích của ta...

- Sự thống trị của ta là vĩnh hằng~

- Các cô tương lai cũng sẽ trở thành một trong số chúng!

- Một kết cục rất tươi đẹp mà không phải sao?

Voban nói chuyện với nụ cười ngạo mạn.

Gió bão nổi lên trên mặt đường cuốn bay lên một mù cát bụi. Ngay khi lời nói của Voban vừa dứt, xung quanh đột nhiên xuất hiện ra hàng tá người hầu chết che kín bốn phía. Số lượng ước chừng không ít hơn 300 người~ Từng tên từng tên so sánh với trước kia nhìn qua càng trở nên cuồng bạo hơn nhiều.

Bằng chứng là cả đám bọn chúng đều đang nổi lên những cơn mắt đỏ rực khát máu. Khác so lúc bình thường một đôi con mắt đăm đăm như con rết~

Sự thật là vậy. Trong số các hiệp sĩ đã bị đánh bại, bây giờ có hai người sắp giống như họ. Tình cảnh như thế khiến bọn họ không khỏi giận dữ từ trong thâm tâm, muốn lôi kéo kẻ khác đón nhận lấy kết cục giống như chính mình~

Một thứ quyền năng khổng lồ chế ngự người chết có được từ thần linh, các phương pháp giải cứu thông thường đều không có hiệu quả. Tiếp sau đó chiến đấu Lăng và hai cô gái hiển nhiên phải chiến đấu với một đội quân không bao giờ ngừng. Đây hiển nhiên là một tin tức hết sức tệ hại~

- Lời nói của vua không thể sai được. Tuy nhiên, tôi có chút muốn sửa chữa lại nó. Chúng tôi không phải là đối thủ chính của ngài!

- Ngài quên rồi ư?

Chúng kiến sức mạnh kẻ thù của mình, Erica vẫn nở ra một nụ cười đầy kiêu ngạo.

- Ta không già và lú lẫn đến thế. Tuy nhiên, cô cho rằng thẳng ngực chủ nhân của cô có thể ngăn cản được ta ra tay trừng phạt?

- Hay hoặc là cô cho rằng trừng phạt hai người các cô còn cần ta phải đích thân ra tay?

Bản chất nụ cười Voban đã thay đổi.

Trong nụ cười quen thuộc với quyền lực tuyệt đối ấy... Có thể nhìn thấy tiếng cười nồng nhiệt từ dòng máu đang sôi sục của một thợ săn khi nhìn thấy con mồi sa lưới còn cố gắng vùng vẫy.

- Này! Có thể không nên coi thường người khác như vậy được không? Tôi vẫn còn đang đứng sờ sờ ở đây đó~

Thua người không thua trận, khí thế của Lăng vẫn luôn rất đủ. Đối với vẻ mặt ngạo mạn của Voban cậu chàng hiển nhiên không vui vẻ gì.

Này gọi ạ! Còn chưa đánh thắng anh đây mà đã phách lối quá chừng đi thôi~

Nếu không phải sợ hãi lão ta có thật nhiều thứ quyền năng không biết. Nguyễn Trọng Lăng đảm bảo cho ngay lão ta một cái tát từ quyền năng Cách tay phải thần thánh của mình.

- Đúng rồi! Cô là Liliana đúng không?

- Cảm ơn cô vì đã tới đây trợ giúp tôi~

Lăng cũng không quên quay sang bắt chuyện với cô gái mới đến giúp đỡ này.

- Tôi tên là Liliana Kranjcar. Tôi vội vã hết tốc lực đến đây để gia nhập dưới tên ngài, Nguyễn Trọng Lăng điện hạ.

- Và mặc dù tôi không bao giờ muốn phục vụ cùng một chủ nhân với con nữ hồ ly đó... Nhưng lần này có vẻ như tôi đã không còn sự lựa chọn nào khác~

- Thế nhưng tôi sẽ chỉ phục vụ cho vị Vua đại biểu chính nghĩa!!! Hy vọng ngài có thể hiểu nguyên do những hành động của tôi~

Liliana nói một cách mau lẹ trong khi cô còn đang trừng mắt cảnh cáo người quen lâu năm của mình.

Có điều hiệu quả thật không được tốt cho lắm~

Dễ dàng lờ đi ánh mắt của cô, Erica nói thêm vào với một nụ cười ma quỷ có trời mới biết lấy từ đâu mà ra.

- Đúng vậy! Chuyện đó rất quan trọng đấy anh yêu~

- Chính nghĩa mà đúng không? Nó cũng được viết trong cuốn sổ của ai đó u...

- Hoàng tử của chính nghĩa và công chúa mộng mơ ơ~ Ah hi hi... hi hi...~

Cô nàng lên tiếng với giọng cợt nhả.

- Im lặng!... Một ngày nào đó cô sẽ bị quả báo thích đáng!!!

Liliana cau mày quát lên. Khuôn mặt thế nhưng đã đỏ rầm rầm~

Nhận thấy chắc chắn có câu chuyện nào đó ẩn giấu đằng sau, Lăng cảm thấy mình hẳn là nên thông cảm cho cô gái mới tới có cái tên Liliana này~

Bị dính vào cô nàng ranh ma quỷ quái đó lâu như vậy, cuộc sống của cô ấy hẳn là phải khó khăn lắm lắm~

- Theo tôi có thể không mang đến cho cô lợi lộc gì.

- Ừm? Cô cũng không cần phải ép buộc bản thân đâu...

- Nếu như không muốn làm việc cho tôi cũng không sao cả. Sẽ không có ai bắt buộc cô~

Lăng hiếm thấy ra vẻ rộng lượng trả lời~

- Tôi hiểu điều đó. Thế nhưng không sao cả!

Liliana đơn giản cắt ngang lời nói cậu chàng.

Mặc dù đang kêu ca, gương mặt cô lại lộ ra sự hạnh phúc.

Với vẻ đẹp thơ mộng như một nàng tiên, Liliana cảm thấy như cô cuối cùng cũng đã từ bỏ một thứ gì đó và đã có ý chí đề hướng đến tương lai. Vị Vua mới này có vẻ như cũng không đến nỗi tệ hại như cô tưởng!

- OK, Vậy cảm ơn nhé. Trước đó hãy cùng nhau đánh bại lão già kia một trận được rồi~

Lăng hào hiệp đáp lời. Ánh mắt mang theo tự tin hơn nhìn về phía Voban.

Đối thủ rất mạnh thế nhưng cậu còn có trợ giúp không phải? Thắng thua còn chưa biết được đâu ơ~

...

Kết thúc chương 110.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Lời tuyên chiến

Một vị hiệp sĩ được mang về bởi kẻ sách của Erica.

Một cô gái không chỉ có khả năng mà còn có cả nguyên tắc riêng cho mình. Cô dâng lên sức mạnh cùng sự phục tùng cho vị Vua mới. Việc làm đó hiển nhiên xứng đáng để nhận được lấy những lời cảm kích. Dù vậy Liliana cũng không tránh khỏi ngượng ngùng chạy trốn đi ánh mắt biết ơn của Lăng.

Ừ? Cũng sẽ chỉ có cô ấy mới suy nghĩ nhiều như vậy thôi~ Đối với Nguyễn Trọng Lăng mà nói... Hiện tại đơn giản là có thêm một người giúp đỡ chiến đấu. Ngoài việc đó lại là một cô gái xinh đẹp xuất hiện thì cũng không có gì cùng lắm thì~

- Ngài không cần phải cảm ơn tôi đâu.

- Hỗ trợ đức vua là nghĩa vụ của một hiệp sĩ!

- Hơn nữa, tuy rằng ngài là chủ nhân của con hồ ly tinh đó... Khả năng ngài chẳng có nổi lấy điểm tốt đẹp gì... Thế nhưng dù sao, nó vẫn còn ở trong mức độ chấp nhận được.

Liliana nói chuyện với vẻ mặt đầy nghiêm khắc. Một sự phê phán thẳng thừng~ Tính cách ngay thẳng của cô nàng nhờ đó có thể thấy rõ.

Điều này cũng đã được chứng minh trong lần đầu họ gặp gỡ cách đây mấy tiếng! Cô gái này cộc cằn một cách bất ngờ khi đáp lại sự quan tâm không cần thiết từ người khác. Nếu phải nêu lên suy nghĩ từ cái khuôn mặt giống như búp bê đó, người ta hẳn có thể sẽ kết luận rằng cô là người cứng cỏi nhưng thiếu thốn khả năng giao tiếp với người ngoài.

Nở nụ cười gượng, Lăng gật đầu đáp lại mà không biết nên tỏ vẻ như thế nào.

- Vậy được rồi! Coi như tôi nợ cô lần này. Chúng ta trước hết quan tâm hơn về trận chiến đi.

Cậu chàng qua loa đáp lời. Chúa mới biết tại sao cô ấy phải xoắn xuýt chỉ vì một câu cảm ơn~

Đứng kế bên Erica trong lòng thế nhưng mang theo chút buồn rầu~

Mặc dù biết rõ không thể bắt cần với người như Nguyễn Trọng Lăng. Dù cho rất rõ ràng anh chàng là kẻ thiếu kỹ năng giao tiếp tán gái thế nhưng lại có một trái tim hoa củ cải~

Có lẽ đây là một phần tâm tính đã ăn sâu vào tâm khảm của vị Vua. Một sự tồn tại đáng tin cậy trong chiến đấu nhưng không quá an toàn trong chuyện tình.

Kế hoạch kéo Liliana về bên của anh kết quả tuy rằng được thực hiện sớm và thành công vượt xa mong đợi... Thế nhưng không thể không lưu ý tới vấn đề sự xuất hiện của các cô gái xinh đẹp đối với đức vua. Điều này cần chú ý nhiều trong tương lai mới được~

Đùa giỡn với người mới đến như Liliana là việc có thể chấp nhận được. Đó là đặc quyền của vua. Tuy nhiên, không thể tha thứ nếu anh yêu làm quá.

Người anh yêu thực sự yêu hơn tất cả không ai khác ngoài cô, Erica Blandelli.

"Để khắc sâu nguyên tắc này vào trong tâm trí, phải bắt đầu huấn luyện nhận rõ địa vị ngay từ thuở còn thơ... Với tính cách như thế, khả năng anh ấy trở thành người cha nuông chiều con khá cao...", Erica đã bắt đầu suy tư lung tung về việc bảo vệ địa vị của mình~

Một người bình thường như bạn gái cũ của Lăng sẽ không làm cho cô nao núng. Thế nhưng một đối thủ khác trong thế giới phép thuật lại là thứ mà cô không thể không cẩn trọng đề phòng. Nam giới ngày nay không ít người thích kiểu phụ nữ ngu ngơ êy~

Phía bên kia, Voban không khỏi lên tiếng nhắc nhở sự tồn tại của mình.

- Hừm, mấy cậu trai trẻ lỗi mắc lỗi lắm khi hay nói nhiều và quan tâm về những thứ tầm phào.

- Là một chiến binh, xin đừng quá phân tâm khi đối mặt kẻ thù. Đừng quên điều đó chứ Cậu bé con!

Voban giờ giọng bẻ trên dặn dạy.

- Không phải nói ra từ bé con đó đâu, lão già~

- Thay vào đó, tôi có những đồng đội đáng tin cậy của mình. Đừng luôn mãi tự hào về sự siêu đẳng cô độc của bản thân ông như thế? Ông nên quan tâm nhiều cho chính mình tương lai đó thì hơn~

Không hề bối rối, Lăng vắn lại ngay với những lời phê phán đáp trả.

- Thăng nhóc này thật biết cách sửa. Vậy thì hãy xem ai bị cắn càn nhiều?

Voban không khỏi cười khẩy đáp lời. Ông ta vẩy vẩy cánh tay của mình xuống.

Ngay lập tức, các hiệp sĩ chết phía sau di chuyển trước động tác ra hiệu của ông.

Rút kiếm ra khỏi vỏ, nâng giáo, để tiêu diệt và đánh bại Nguyễn Trọng Lăng! Tiếp cận đầu tiên là hai tên hiệp sĩ chết. Một đỏ và còn lại màu xanh, triệu hồi ra vũ khí của mình. Phía đằng sau thậm chí còn có pháp sư đang triệu hoán phép thuật đánh phá từ xa. Cũng còn may số lượng pháp sư xuất hiện cũng chỉ là số ít~

Tuy vậy tình huống hiện tại cũng không hay ho một chút nào!

- Lily, không cần phải đánh bại hoàn toàn các hiệp sĩ chết. Chúng ta chỉ cần bảo vệ Vương đảng hoàng. Đó là ưu tiên vào lúc này!

Erica vè mặt nghiêm túc lên tiếng.

- Chiến thuật như vậy sao?

- Đã rồi!

Đây là Liliana đáp lại.

Bên phải của Nguyễn Trọng Lăng lúc này là Erica, trong khi Liliana đang đứng ở bên trái.

Cuore di Leone và Il Maestro, hai thanh kiếm báu không ngừng vẽ ra những đường cong đẹp mắt. Chúng tạo thành một bức tường không thể xuyên thủng bảo vệ cho Lăng thoát khỏi các hiệp sĩ chết tấn công.

Về sức mạnh chiến đấu, hai người họ có thể rất sát nhau. Thế nhưng so sánh với đám kẻ thù trước mặt họ hiển nhiên cao hơn một đoạn!

So với xác chết chỉ có thể trung thành tuân theo mệnh lệnh của chủ nhân, họ có một lợi thế trong việc đưa ra quyết định tức thời linh hoạt và những động tác né tránh mau lẹ. Hơn nữa, khả năng nền tảng của họ không khác nhau là mấy.

Yếu điểm là họ bị áp đảo về mặt quân số.

Mười hay hơn hiệp sĩ chết đã bị hai người Erica và Liliana chặn đứng. Cộng thêm vào đó là phép thuật từ đám pháp sư đằng sau không ngừng đánh về. Đó là còn chưa kể tới đám sói đông nghìn nghịt vẫn còn vây xung quanh chưa hề động đậy~

Phía bên kia, Voban còn đang tiếp tục kêu ra những người hầu từ trong bóng tối để tấn công. Một đội quân xác chết di động!

Trong số đó có những chiến binh giống như hiệp sĩ thời trung cổ. Cũng có những người lính được trang bị súng trường có gắn lưỡi lê như thời thế chiến thứ hai. Đám này có thể là những kẻ Voban giết chết những thế kỉ gần đây.

Những xác chết khoác trên mình vải cùng dây thừng và vung lên rìu chiến. Cũng có những xác chết mặc quân phục có niên đại từ nửa đầu thế kỷ hai mươi, và mang theo vài thứ dường như là súng trường thời cổ đại.

Như thể quay ngược thời gian, thậm chí có cả một người đàn ông khổng lồ trông như một người Viking từ một thời đại không xác định. Trong số đó, cũng có những người mặc trang phục Trung Đông hay Trung Quốc.

Vị Vua già này đã giành thời gian nửa đời trước của mình để ngao du khắp nơi trên thế giới. Sẽ không ngạc nhiên khi đội quân người hầu chết này của ông ta lại đông đúc như vậy~

Những Người Hầu Chết là một sự kết hợp lộn xộn của đủ loại thời kỳ, quốc gia, và dân tộc—

Những khẩu súng họ mang theo không trong điều kiện có thể bắn được. Những thanh kiếm trong tay họ không được bảo quản kĩ, và bị rỉ sét rất nặng.

Mặc dù vậy, họ vẫn bao vây và vung vũ khí của mình. Chiến đấu mà không sợ tử vong!

Erica và Liliana không thể không hơi làm rút lui trước đối thủ là những Người Hầu Chết.

Xác chết tấn công từ nhóm này đến nhóm khác.

Một lần nữa, Erica chia Cuore di Leone thành mười ba mảnh để điều khiển.

Những thanh kiếm lơ lửng trong không trung như những con chim săn mồi dữ tợn. Tiếp sau đó cả đám bay đi, cửa ngang và đâm xuyên liên tục vào những người hầu chết chắn trước mặt.

Thế nhưng mỗi khi cản chống lại đối với các hiệp sĩ chết mạnh nhất, Erica đều phải tự mình vung kiếm để chặn lại.

Một bên khác,...

Hầu hết thời gian Liliana chân không chạm ở trên mặt đất.

Cô đứng trên đầu, vai, và thậm chí cả trên vũ khí của những xác chết biết đi kia. Nhảy xung quanh và bay lượn một cách tự do. Từ trên cao, cô tấn công từ không trung với kiếm thuật của mình hết lần này đến lần khác. Liên tục đánh bại kẻ thù~

Hai người họ phối hợp hoàn toàn tránh được việc dẫn cách quá xa!

Đối phó với các hiệp sĩ chết mạnh nhất, họ sử dụng những đòn tấn công gây cản trở và không bao giờ chiến đấu quá lâu.

Tuy nhiên, đối với những người hầu yếu nhất, mũi kiếm liên tục chính xác tấn công vào những điểm chí mạng của đối thủ một cách không thương xót.

Trong thời gian ngắn, nhiều xác chết đã bị loại khỏi vòng chiến đấu. Chiến thuật của hai người họ có thể được xem là một kiểu đánh du kích hiệu quả và chắc chắn.

Rủi ro rất thấp!

Erica không bao giờ rời xa chỗ của Nguyễn Trọng Lăng trong khi Liliana không bao giờ đánh liều vào quá sâu~

Thứ không thay đổi là việc bảo vệ Lăng được đặt lên trên hết. Đây có thể do khả năng và sự đánh giá của hai người họ để xử sự trong chiến đấu.

- Lúc đầu tôi không muốn làm điều này, nhưng không có cách nào khác!

Erica lên tiếng phản nản.

- Tôi cũng thế thôi! Nhưng, bây giờ thì sao? Cô có kế gì không vậy!?

Liliana không ngừng tung bay đồng thời đáp lại.

Thậm chí trong tình cảnh chiến đấu khốc liệt như thế, cả hai người họ cũng không lộ ra vẻ mặt bi quan gì.

Nhìn thấy Erica và Liliana đã bay những xác chết, Nguyễn Trọng Lăng cảm xúc có chút lẩn lộn~

Mặc dù trung thành, họ cũng là nạn nhân bị chết dưới tay Voban.

Số phận bi thảm của những ai chống lại quý vương và phản kháng ông nhưng cuối cùng lại bị đánh bại. Cùng lúc đó những người này ngã xuống và ở lại trên đời như những người hầu, họ vẫn tiếp tục chiến đấu cho Voban sau khi chết. Một kết cục oái oăm~

Thế giới đã từng là tốt đẹp như vậy khi tồn tại phép nhiệm màu!

Thế nhưng đối với nhiều người... có lẽ một thế giới không phép thuật đôi khi càng khiến người ta yêu thích hơn~

Có điều hiện tại cậu cũng đã không có đường khác lựa chọn. Và bởi vì nắm trong tay sức mạnh vượt trội hơn người... Cậu nhất định sẽ không dễ dàng chấp nhận người khác làm hại bản thân mình cùng người thân!

Nếu có thể, giải thoát linh hồn của đám người hầu chết kia là điều mà Nguyễn Trọng Lăng bây giờ muốn làm. Như vậy không chỉ tránh khỏi sa vào vũng lầy chiến đấu mà còn là làm việc thiện tích đức!

Tiếc là cậu không có năng lực đó~ Lăng thở dài.

Trong lòng rất rõ ràng sức mạnh của Erica và Liliana đủ để cầm chân những Người Hầu Chết kia. Cậu có thể giữ lấy con át chủ bài của mình vào thời khắc quyết định. Thậm chí là tiếp tục kéo dài thời gian cho tới khi trời tảng sáng. Voban lúc này còn chưa trực tiếp tấn công về phía cậu~

Đối phương sau khi hoàn thành việc triệu hồi ra thêm đám người hầu chết liền bình thần đứng đó thường thức trận chiến mà mình vừa tạo dựng ra. Tất cả giống như một trò chơi đã bị lão nắm chặt vào trong tầm tay vậy.

Một cảm giác thật đáng ghét khó tả!!!

Đưa mắt nhìn vị vua già đầy quyền lực, Lăng bực mình quát lên.

- Được rồi, Voban!

- Nếu như ông muốn một trận chiến vậy chúng ta tới và bắt đầu thôi!!!

- Dừng lại đám tay sai của ông và đi theo tôi.

- Đã đến lúc chúng ta nên kết thúc cuộc nháo kịch này!!!

Không khí sau lưng Nguyễn Trọng Lăng nổi lên gợn sóng rập rờn. Quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng được cậu âm thầm sử dụng.

- Hì...!!!!

Ngựa Giáp Sắt hí vang xông ra ngoài. Cậu chàng không làm thêm chân chừ lập tức phi người nhảy lên lưng ngựa.

- Được rồi Erica, Liliana! Hai người đã làm đủ nhiều.

- Còn giờ là lúc những người đàn ông trực tiếp chiến đấu giải quyết!!!

- Sasha Dejanstahl Voban đúng không?

- Đi thôi! Đi tới nơi mà chúng ta tiến hành trận chiến cuối cùng!!!

- Cũng đừng có đến muộn~

- Đi!!!

Khóe miệng cười mỉa! Nguyễn Trọng Lăng thúc mạnh hai chân lên bụng Ngựa Giáp Sắt. Tiếp theo đó không đợi Voban đáp lời liền cười trên lưng Ngựa Giáp Sắt đập mây lửa bay đi!

Mục tiêu là rộng lớn Tây Hồ!!!

- Chúng ta cũng đi theo!

Đánh bay một tên người hầu chết vừa mới tới gần, Erica tương tự lên tiếng quát.

- Tốt!

Đáp lại là Liliana bay trở về kéo lấy thân thể cô lên không trung. Hai người bọn họ lợi dụng phép bay của Liliana đuổi theo hướng Nguyễn Trọng Lăng vừa rời khỏi. Tất cả đám người hầu chết cùng binh đoàn sói đối bên dưới cũng theo đó rục rịch.

Tất cả chỉ còn đang chờ đợi mệnh lệnh từ chủ nhân của mình- Voban hầu tước.

- Hừ! Rất thú vị không phải sao?

- Như vậy ta cũng nên tiến đến để thưởng thức.

Cười trên màu xám gió lốc, Voban mang theo binh đoàn sói đối cùng đám người hầu chết của mình đi theo cùng.

Nơi chung kết trận chiến!

Điểm kết thúc cũng là nơi bắt đầu...

...

Hết chương 111.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Trận đánh trên mặt hồ

4h30 sáng...

Tây Hồ sóng nước xô bờ. Mặt hồ như tấm gương phẳng lặng. Xa xa chùa Trấn Quốc chìm trong màn đêm tăm tối. Không gian bốn phía mênh mông bát ngát, thoáng đãng~

Một khu vực rộng lớn thật thích hợp cho trận chiến giữa hai vị Vua!

Đây cũng là nơi mà Nguyễn Trọng Lăng và Erica ngay từ đầu lựa chọn để làm chiến trường cho trận chiến cuối cùng!

Và dù bằng bất cứ lý do gì đi chăng nữa. Chiến đấu ở một nơi như thế này ít nhất cũng có thể giảm thiểu tối đa thiệt hại khi hai vị Vua toàn lực chiến tranh.

Phải rồi! Chính là toàn lực chiến tranh~

Đứng trên đôi bánh xe lửa- Phong Hỏa Luân cháy rừng rực lơ lửng trên bầu trời. Bên cạnh là Ngựa Giáp Sắt đập trên mây lửa- Phong Hỏa Vân đang đứng đợi. Lăng về mặt tinh mạch nhìn về phía phương xa.

Nơi đó bầu trời giờ tối đen như mực! Voban mang theo mưa, gió, sấm sét cùng Binh đoàn sói đối và đám người hầu chết đang tiếp cận tới gần!

Chiến tranh sẽ tiến đến ngay đây thôi~

...

Một vệt ánh sáng bay nhanh lại gần khiến Lăng đưa ánh mắt quay sang chú ý. Nhìn kĩ vào thì ánh sáng này hóa ra lại là Liliana và Erica đang bay đến gần. Thứ ánh sáng mà Lăng nhìn thấy vừa rồi cũng chính là màn sáng đang bao bọc cơ thể hai người bọn họ. Màn sáng được tạo ra khi Liliana sử dụng phép thuật Bay. Một thứ màn sáng giúp người ta ngăn chặn lực cản của không khí khi di chuyển đại loại vậy~

Tuy rằng mù tịt về kiến thức ma pháp thế nhưng được lợi bởi bản chất tồn tại cao hơn người bình thường, Nguyễn Trọng Lăng vẫn đúng là có thể nhìn thấy rõ một hai.

- Hai người trước hết hãy rời xa nơi này chút đi! Tiếp sau đó chiến đấu có thể rất nguy hiểm~

Lăng lớn tiếng hô lên.

Ngay sau đây thế nhưng là cuộc chiến giữa các loại quyền năng của hai vị Vua. Không ai có thể biết được tình thế sau đó sẽ diễn biến tiếp tục như thế nào~ Người bình thường muốn tiến vào trong đó tham chiến vẫn còn miễn cưỡng lắm.

Cũng còn tốt, phía bên kia Erica nghe xong lời nói của cậu chàng liền quay sang nói chuyện gì đó với Liliana. Cả hai sau đấy đứng là ngoan ngoãn nghe lời di chuyển bay sang một phương hướng khác. Lãng thấy vậy cũng không khỏi thờ phào nhẹ nhõm trong lòng.

Hiện tại liền chỉ cần tập trung chiếu cái đầu nhúc là được rồi~

Voban đúng không???

Đã đến lúc nhìn xem ai mới là người chiến thắng hôm nay rồi~

...

Rất nhanh, đôi phương cũng đã bay tới gần...

- Nhóc con, đây chính là nơi mà cậu lựa chọn làm chiến trường hôm nay đúng không?
- Không thể không nói! Nơi này đúng là một nơi khá tuyệt vời. Cảnh sắc cũng đẹp đẽ lắm~
- Có vẻ như ta cũng có thể yên tâm khi xé xác cậu ra ở nơi này rồi.
- Hahahahahaha!!! Cậu cũng không cần lo lắng cho mình chết đi mà không có chỗ chôn cất~

Thân hình lơ lửng trên không trung, Voban lên tiếng nói chuyện với về mặt ngạo nghễ.

- Thôi đi lão già~
- Tôi đã chán ngấy mấy cái cách cư xử ngạo mạn và coi trời bằng vung của lão rồi!!!

Lãng về mặt khinh khỉnh cắt ngang. Ngón tay chỉ thẳng mặt đối phương.

- Ngay hiện tại!!!
- Ngựa Giáp Sắt, hãy cho lão ta biết cái gì gọi là Gà quay chiên giòn đi!!!
- Xông lên! Vô tận Hóa Long!!!

Một bên cánh tay vung lên, Lãng thần thái phi dương lớn tiếng ra lệnh. Hoàn toàn không muốn nghe đối phương tiếp tục bài ca lái nhái.

Vốn dĩ trước đó kế hoạch là kéo dài thời gian càng tới gần trời sáng càng tốt. Ít nhất thì cũng phải kéo cho tới 5h sáng mới thôi. Thậm chí còn từng ý định lợi dụng việc lựa chọn chiến trường và tính cách ngạo mạn của đối phương để gia tăng thời gian khi di chuyển. Có điều hiện tại cậu thật đúng là không thể nhẫn nhịn đối phương thêm được nữa rồi.

Mặc kệ mọi thứ!!! Trước hết đốt rụi lão ta một trận đi đã rồi tính!!! Lãng trong lòng là như vậy thầm nghĩ.

Đứng bên cạnh Ngựa Giáp Sắt hiển nhiên cũng không có nhiều tâm tình tạp nham như thế. Ngay sau khi tiếng nói ra lệnh của cậu vừa dứt, Ngựa Giáp Sắt lập tức há miệng không ngừng phóng ra từng đám từng đám cột lửa vừa thô vừa to lao thẳng về phía đối phương.

Phía bên dưới mây lửa- Phong Hỏa Vân mà Ngựa Giáp Sắt đang đứng cũng đi theo tuôn ra thật nhiều thật nhiều tia lửa nhỏ. Tất cả thật nhanh thật nhanh đuổi theo những cột lửa không lồ kia.

Đám cột lửa Ngựa Giáp Sắt phóng ra hợp ngay lại cùng đám tia lửa nhỏ xuất ra từ Mây lửa. Ở nơi xa một làn nữa biến hóa thành đầy đủ đầu rồng, thân rồng cùng đuôi rồng. Nghiễm nhiên từ vô số cột lửa thô to biến hóa thành vô số con rồng lửa ẩn chứa linh tính ý thức.

Cả đám bắt đầu cuồng loạn bay múa trên bầu trời! Đồng thời chỉ có một thứ mục tiêu duy nhất!

Tấn công thẳng về phía Voban đang lơ lửng trên không trung!!!

- Thăng nhóc mắt dạy!!!

Voban tức xạm mặt hô quát!

Có điều lão ta lúc này cũng không có thời gian để tiếp tục nói chuyện thêm. Chính ngay khi đám rồng lửa mang theo hung uy ngập trời ấy xông thẳng sắp đến, Voban thân thể đột nhiên tỏa ra mạnh mẽ ánh sáng màu bạc.

Cơ thể lão ta lập tức từ hình dạng con người biến thành một con sói đứng thẳng với bộ lông màu bạc trắng.

Một con ma sói đang đứng thẳng mắt nhìn!!!

Thân hình chỉ trong khoảnh khắc từ hình dạng con người biến thành ma sói to lớn bốn năm mươi mét. Cơ thể vốn lơ lửng trên không trung của Voban hiện tại cũng đã biến thành một đôi chân sói đứng ngập chìm trong mặt nước sâu. Một đôi chân đứng vững dưới lòng hồ~ Nước thể nhưng chỉ ngập tới ngang hông.

Phía xa xa trên mặt đất, binh đoàn sói đôi đông đảo của Voban cũng đồng thời biến mất tức thì. Lãng ánh mắt nhạy cảm nhận ra điều đó.

“Năng lực biến hóa này có lẽ chính bắt nguồn từ quyền năng Binh đoàn sói đôi của lão ta. Một khi sử dụng biến hóa thân hình liền không thể gọi ra đám sói con kia để chiến đấu nữa!”

Biết địch biết ta trăm trận trăm thắng. Cậu chàng ngay lập tức cố gắng suy nghĩ phân tích tin tức mình vừa tìm được. Chỉ có điều...

Hành động tiếp theo của Voban làm cậu giật thót mình không kịp tiếp tục suy tư.

- G raaaaooooo!!!!!!!!!!!!!!

Con ma sói khổng lồ ấy gầm rú lên. Nó mở rộng ra cái miệng đầy răng nanh sắc nhọn của mình và rít gào vào trong không khí!

Một loại sức hút vô hình được tạo ra!!!

Vô Tận Hòa Long mà Ngựa Giáp Sát vừa phóng ra vậy mà bị sức hút ấy kéo chặt cả lại. Tất cả tất cả đều bị cưỡng chế hút thẳng vào miệng đôi phượng!

- Ực...!

Một tiếng ợ no nề~

Và thế là Vô Tận Hòa Long bị nuốt sạch!!!

- Ách~ Này...!!!

- Đây là cái gì quý???

Nguyễn Trọng Lãng choáng váng~

Erica và Liliana đang đứng ở trên nóc nhà chùa Trấn Quốc cũng choáng váng!!!

Ai nói cho các nàng biết! Con sói nào có thể nuốt cả biển lửa cháy hùng hực được như vậy??? Hầu tước Voban cuối cùng đây là có được quyền năng hóa sói này từ vị thần nào a??? Lại có thể mạnh mẽ được như vậy???

Không ai có thể trả lời được câu hỏi của hai người vào lúc này. Và cũng không ai có thể tưởng tượng được như cảnh tượng như mặt thể hàng lâm, rồng bay đầy trời như thế... Lại bị một cái há miệng gào thét của ma sói liền nuốt trôi sạch~

Tình cảnh trái với tưởng tượng thật không thể nào hiểu nổi!!!

Chấn động không cách nào lên tiếng!!!

- Một trong những đòn tấn công mạnh nhất của anh đây vậy mà đơn giản như thế bị phá đi rồi???

Này ai nói cho anh biết tại sao sói lại không biết sợ lửa không??? Lãng cả người giờ cũng hoang mang luôn.

- Hahahahahahaha! Có phải đây là nó không? Sức mạnh để cậu tiêu diệt những dị thần kia???

- Khắc khắc khắc...! Rất thỏa mãn! Điều này thực sự khiến ta cảm thấy thỏa mãn!

- Tuy rằng chỉ là một đám phàm hỏa có chứa chút linh tính. Có điều nó cũng có thể giúp ta cảm nhận được một chút mùi vị của món ăn đặc biệt~

Voban trong hình dạng ma sói khổng lồ cười khằng khặc chế nhạo.

- Vì hiếm khi mới có một cuộc đi săn thú vị như vậy. A ha ha...~ Ta cũng không nên lỡ tay đập nát cậu và hai cô gái tùy tùng đúng không?

Voban trong hình dạng ma sói nhìn về cánh tay khổng lồ của mình mà nói. Ánh mắt cũng trưng tự lướt ngang qua mặt nước đang ngập tới ngang hông của mình vào lúc này. Tình cảnh lão hiện tại muốn tự do hành động quả thật có chút bất tiện.

Có điều, vị Vua già cũng không phải chỉ có thể chiến đấu một mình~

- Được rồi! Tiến lên đi đám người hầu chết của ta~

- Đã đến lúc các ngươi thể hiện ra sức mạnh thật sự!!!

Ngay sau khi lời nói của Voban vừa dứt, cơ thể lão ta bắt đầu tràn ra vô số màu đen không khí.

Tiếp sau đó đám khí thể này bắt đầu nhanh chóng hóa thành từng đám từng đám chiến binh người hầu chết của lão.

Chỉ có điều lần này sự biểu hiện của bọn họ khác xa trước kia quá nhiều!!!

Vẫn là một đám chiến binh đủ mọi kiểu dáng trang bị qua các thời kì, đủ mọi màu da chủng tộc...vv. Trong tay họ là kiếm, giáo, rìu và các vũ khí cổ điển khác. Nhiều người trong số họ mặc áo giáp được trang trí bằng những kí hiệu của những tổ chức hiệp sĩ được chạm khắc lên.

Thế nhưng bọn họ xuất hiện lại lập tức xếp thành hàng đứng nơi ven bờ giống như một đội quân chính quy nghiêm chỉnh. Không khí chiến tranh tức sát khiến người sợ run. Và dù mang trên mình những khuôn mặt của người đã chết, họ cho người ta cảm giác về một vẻ ngoài đầy trí thông minh và sức mạnh tuyệt vời. Giống như một đội quân hiệp sĩ thiện chiến và giàu có kinh nghiệm.

1 cộng 1 sức mạnh lớn hơn 2. Ấy là chưa kể hiện tại đám người hầu chết số lượng đã lên tới năm sáu trăm người. Đã thành một đội quân nhỏ~

Tin rằng vào lúc này dù là Erica và Liliana xuất hiện, dù cho hai người có phối hợp ăn ý như thế nào đi nữa... Thua cuộc cũng chắc chắn rơi về phía bọn họ không thể đổi thay.

Cũng vào chính lúc đám người hầu chết kia sắp xếp thành hàng, một đám mười ba vị hiệp sĩ chết liền bước lên phía trên bọn họ. Vừa xuất hiện liền tụ tập lại với nhau thành một vòng tròn đứng thẳng trên mặt nước. Ngay lập tức dưới chân bọn họ nổi lên lại tạo thành một vòng tròn ma thuật giống như đám pháp sư chỉ có trong truyện tranh.

Một loại phép thuật nào đó rất mạnh tức khắc đang được họ tạo dựng ra.

-Ồ không! Đó là Băng Hà Thảm Phán!!!

Erica đứng từ xa quan sát vô thức lên tiếng trong khi một bên Liliana vẻ mặt nặng nề cau mày.

Ủm? Lo lắng cũng phải thôi~ Dù cho ai đang nhìn thấy tình huống xảy ra ở nơi này hiện tại cũng đều cảm thấy tương lai của vị Vua mới đáng lo. Như vậy thì càng không cần nói tới số phận của vị kị sĩ vừa mới tuyên thệ cống hiến như Liliana rồi~

Dù cho trong lòng sẽ không hối hận về quyết định cống hiến trước đó của mình. Niềm tin rằng chính nghĩa và công lý tất thắng trong thâm tâm cô cũng không khỏi lung lay dao động! Chẳng lẽ hiện thực trên thế giới này chỉ là một đám kết cục buồn khổ u ám không ngừng tiếp diễn hay sao??? Liliana tâm hồn giờ bay bổng trên mây~

Tất nhiên, nơi xa xa kia Trọng Lăng ca của chúng ta cũng không có biết được suy nghĩ của những người khác.

Hiện tại mọi chuyện xảy ra trước mắt cậu tuy rằng có hơi ngoài dự đoán thế nhưng còn chưa có đến mức tồi tệ gì. Cậu chàng bởi vì vậy vẻ mặt vẫn còn bình tĩnh lắm. Ánh mắt giờ chăm chú quan sát lấy hành động của đối phương tìm sơ hở.

Rất nhanh, phép thuật của đám hiệp sĩ chết kia cũng đã hoàn thành. Nó kéo dài chuẩn bị cũng chưa tới 30s~

Tuân theo một tiếng hô hoán kì quái nào đó. Ánh sáng nơi trận pháp dưới chân cả đám hiệp sĩ chết đột nhiên sáng rực lên.

Bầu trời bỗng dưng tuyết rơi là tả!

Tuyết rơi ngay giữa Tây Hồ, Hà Nội!!!

A ra~ Đúng thật là thế giới phép thuật có khác!!! Chuyện không tưởng như vậy cũng có thể xảy ra.

Trọng Lăng ca còn chưa kịp phản nản xong. Cảnh tượng phía dưới mặt hồ đã làm cho anh không khỏi chấn kinh choáng váng~

Chỉ thấy bắt nguồn từ nơi đám hiệp sĩ chết làm phép đang đứng. Mặt hồ bắt đầu cực nhanh đóng băng. Lớp băng dày lan tràn còn nhanh hơn dầu mỡ lan trên mặt nước. Dần dần, lớp băng dày đã phủ kín khắp cả mặt hồ!!!

Đây là muốn đóng băng Hồ Tây tiết tấu a!!! Lăng trong lòng thầm than.

Phải biết pháp sư tuy rằng mạnh mẽ thế nhưng muốn làm được thay đổi cả một khu hồ rộng lớn như Hồ Tây thành thế giới đóng băng không phải là một chuyện đơn giản gì cho cam.

Chỉ riêng về vấn đề pháp lực tiêu hao cho chuyện đó cũng đã là một con số trên trời. Đây là còn chưa kể tới loại phép thuật có thể làm được điều đó cũng không phải là ai cũng có thể học tập và sử dụng ra!

Từ chút sự việc nhỏ nhỏ này cũng có thể thấy được đám hiệp sĩ chết này của Voban thân phận khi còn sống là mạnh mẽ đến nhường nào~

Có vẻ như lúc trước Erica và Liliana hợp sức chiến đấu với bọn họ lượng nước trong đó còn lớn lắm!

Lăng hiện tại có thể chắc chắn, Voban khi đó nhất định còn giữ lại thực lực của đám người hầu chết kia không giải phóng hoàn toàn.

Hiện tại tình thế có vẻ khó khăn ghê~

Có điều...!!!

- Hừ! Xông lên đi Ngựa Giáp Sắt!!!

- Tiến lên đánh bại bọn chúng!!!

- Hì...!!!!!!!

Đúng vậy! Đối phương chưa dùng toàn lực thể nhưng đừng quên cậu cũng còn giữ lại không ít miếng võ đây này~

Bất kể đám người hầu chết kia có mạnh mẽ tới nhường nào. Có tổ chức thanh nghiêm chỉnh quân đội ra sao...

Đối mặt với thân thể cứng chắc như gang thép, thể lực vô hạn, trên thân còn mang theo khả năng tự hồi phục cùng vô số rồng lửa trợ lực.

Cậu cũng không tin là đám người hầu chết này còn có thể giống như bản thân Voban- Ma sói biết nuốt rồng lửa không bằng~ Cũng không tin không đánh bại được chúng!!!

Sau đó quả nhiên...

- Rầm rầm rầm ầm ầm ầm...!!!

- Hì luật luật...!!!!

Tiếng Ngựa Giáp Sắt hí vang~

Xông ngang đâm dọc giữa vô số hiệp sĩ chết. Lợi dụng sức mạnh thân thể cùng tốc độ thiên phú, Ngựa Giáp Sắt giống như một lưỡi dao từ thần không ngừng tiêu diệt đám hiệp sĩ chết kia. Dù cho có là đối mặt với đám Pháp sư phép thuật mạnh mẽ hay dù cho là Đại hiệp sĩ kiếm thuật cao siêu...

Tất cả tất cả, từng tên từng tên vừa va chạm đối mặt với Ngựa Giáp Sắt liền tất nhiên biến thành bụi bặm rơi xuống mặt băng!

Một trận thảm sát không khoan nhượng!!!

Tình thế rõ ràng đã nghịch chuyển về phía Nguyễn Trọng Lăng đi rồi!

- U ra...~ Anh yêu thật quá mạnh!

- Đám người kia khi còn sống có thể đều là những Đại Hiệp Sĩ rất nổi tiếng. Một đám chiến binh cùng cấp độ như chúng ta~

- Thành thật mà nói, trước đó tôi cũng không có sự tự tin anh ấy có thể dễ dàng chống lại đám bọn họ như vậy.

Đứng nơi xa quan sát, Erica lên tiếng cảm thán. Ánh mắt đã chuyển từ phía những vị hiệp sĩ chết kia nhìn về phía Voban.

Đám người hầu chết đã trở nên vô dụng! Đối phương tiếp sau đó nên ứng đối như thế nào đây? Không có một chút trạng thái vui đùa, cô nàng ánh mắt khá là cảnh giác.

Bất kể như thế nào! Nếu tình huống cuối cùng trở nên nguy hiểm làm Nguyễn Trọng Lăng không thể chống đỡ nổi, cô nhất định sẽ ra tay mang đi vị Vua của mình. Tội tệ nhất cũng phải giữ vững tính mạng của anh ấy cho đến bình minh. Đó sẽ là hi vọng cuối cùng~

Nhất là lúc này bên cạnh còn có thêm sự giúp đỡ của Liliana. Nghĩ tới đây Erica trong lòng cũng không khỏi nhẹ nhàng hơn hẳn.

“Hừm? Có lẽ mình nên quy hoạch cho anh yêu lấy thêm một số trợ lực nữa để phòng những trường hợp như vậy xảy ra. Chỉ cần Erica mãi mãi ở vị trí số một trong lòng của anh yêu vậy là được rồi~”. Erica vừa nghĩ vậy về mặt không khỏi nở nụ cười bí hiểm.

Liliana đang đứng một bên quan sát trận chiến cả người đột nhiên không khỏi rung mình.

“A ra...~ Tại sao lại tự dưng cảm thấy đáng sợ như thế nhỉ???”

Cuộc chiến vẫn còn đang tiếp tục!

...

Kết thúc chương 112.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 113: Ra tay!

Tây Hồ, 4h 35...

Voban trong thân hình ma sói, vẻ mặt thần nhiên đứng khoanh tay, ánh mắt bình thần nhìn Ngựa Giáp Sắt cùng đám người hầu chết đang không ngừng ẩu đả nhau. Dù cho một nửa thân thể vẫn còn đang ngập chìm trong mặt băng, lão ta cũng hầu như không có vẻ gì lấy làm phiền.

- Phew~ Chàng trai, cậu có vẻ mạnh mẽ hơn những gì ta từng tưởng tượng đấy. Và bởi vì như vậy...

- Hãy thử đón thêm lấy món quà mới này của ta xem nào! Khả khả...~

- Đừng có thua cuộc quá nhanh biết không!

Giọng nói ồm ồm quái dị của Voban đột nhiên vang lên thu hút sự chú ý của mọi người. Lặng ánh mắt theo bản năng nhìn sang.

Ngay sau đó,... Cậu tận mắt nhìn thấy gương mặt sói hung ác của Voban hiện ra nụ cười đầy quái dị. Bộ lông màu bạc thô cứng trên khuôn mặt sói của lão ta bỗng nhiên bong tróc ra thành từng mảng từng mảng. Nhìn mà khiến người ta phát khiếp~

Càng kinh khủng hơn là đám lông ở nơi cổ, nơi bộ ngực, bụng, trên chân tay... vv tiếp theo sau đó cũng không ngừng vữa ra từng mảng từng mảng rơi xuống!

Quỷ dị hơn! Đám lông sói này một khi chạm đất liền bắt đầu sinh sôi biến hóa thành từng con từng con sói xám thật to!

Đi cùng theo việc thân hình ma sói của Voban không ngừng tan vỡ, số lượng đám sói đối hình thành ở xung quanh cũng trở nên thật khủng bố!

- Ô u u u uuuu...~

Lũ sói đối ấy không ngừng tru lên như gọi bày~ Thân thể ma sói của Voban cũng đi theo tan tành ra thành từng mảng.

Thế nhưng một điều còn đáng sợ hơn cũng cùng lúc đó xảy ra!

Phía sau lưng ma sói khổng lồ, vô số con sói đối vừa được hình thành bắt đầu đột nhiên tụ hợp lại với nhau.

Tất tảy tất tảy sắp xếp lại! Dần dần vậy mà xếp hình thành mô hình của một con sói xám khổng lồ, bốn chân đứng chạm đất~

Chỉ trong khoảnh khắc sau đó, chỉ từ mô hình ban đầu đã biến thành một con sói thực thụ cơ thể cao tới ba bốn mươi mét. Còn to lớn hơn nhiều tòa nhà 7, 8 tầng! Lực uy hiếp có thể thấy lóe lóe!!!

So với hình dáng ma sói khi trước của Voban, con sói khổng lồ vừa được tạo ra này đáng vẻ bề ngoài càng hung ác hơn! Ánh mắt càng khát máu hơn! Điện cuồng hơn!!!

Nếu như ma sói Voban còn có chút cái gọi là nhân tính ở bên trong mà nói... Con Sói khổng lồ vừa được tạo ra này càng giống như một con dã thú! Một con quái vật chỉ có bản năng giết chóc ở trong đầu!!!

Tất cả mọi chuyện diễn ra biến hóa quá nhanh!

Ngay khi Sói khổng lồ được tạo thành. Nơi ma sói khi trước vừa đứng cũng đã chỉ còn lại thân thể của Voban lơ lửng bay trên không trung. Chỉ bằng một phép biến hóa, lão ta đã hoàn toàn thoát khỏi tình trạng bị đóng băng của mình khi này~

Và thêm vào đó là con Sói khổng lồ được Voban vừa gọi ra... Đương nhiên cũng sẽ không giống bản thân lão ta chỉ biết đứng thờ ơ nhìn~

Quả nhiên...

Sói khổng lồ vừa được hình thành xong, Voban cánh tay liền vung lên ra lệnh. Giọng nói lãnh ngạo~

- Tiến lên! Tiêu diệt con ngựa ngu xuẩn phía trước kia cho ta!!!

- Ô u u u uuuuuuu...~

Một âm thanh hú dài như báo hiệu sự hiện diện của bản thân! Sói khổng lồ bốn chân đạp mạnh di chuyển trên mặt băng tạo thành một đám hố to. Thân hình lao thẳng về phía Ngựa Giáp Sắt! Tốc độ nhanh khiến người ngoài chỉ thấy được một tia bóng xám!!!

Khí thể hung ác lắm~

- Hừ! Cũng không phải chỉ có mình ông mới biết biến lớn!!!

- Ngựa Giáp Sắt, phóng to!!!

- Hì.....!!!

Vốn đang không ngừng đánh giết đám người hầu chết, một đám biết không ngừng sống lại, số lượng hầu như vô cùng vô tận, Ngựa Giáp Sắt bỗng nhiên nghe được mệnh lệnh của Nguyễn Trọng Lăng. Thân thể theo bản năng tức khắc dừng đứng lại!

Cũng không để cho Nguyễn Trọng Lăng thất vọng!

Đi theo cùng một tiếng hí vang! Thân thể Ngựa Giáp Sắt chỉ trong chớp mắt tương tự biến hóa lớn tới bốn năm mươi mét. So sánh với con Sói khổng lồ mà Voban gọi ra thậm chí còn cao hơn hẳn lấy một cái đầu!

Đám rồng lửa xung quanh người nó cũng đi theo bùng nổ lên!

Một đám hiệp sĩ chết, pháp sư vốn chặt vật ứng đối hiện tại muốn chống lại Ngựa Giáp Sắt càng trở nên khó khăn hơn.

Cũng còn may! Ngựa Giáp Sắt cũng không có tiếp tục toàn lực tập trung đến bọn chúng!

- G raaaaa!!!

- Hì.....!

- Âm âm âm.....!!!

- Rầm rầm...!

- Rắc rắc...~

Há miệng cắn xé! Cào cào cùng giẫm đạp! Huých đầu!!! Xoay người đá hậu! Ngựa Giáp Sắt và Sói khổng lồ của Voban giống như hai con quái vật khổng lồ mà vô cùng linh hoạt. Năng lực chiến đấu mạnh giống như bản năng! Động tác tấn công chiến đấu tuy rằng đơn giản nhưng hiệu quả thực dụng cực kỳ. Cuộc chiến của chúng vừa diễn ra liền gay cấn không thôi~

Bốn phía mặt bằng dày bị cả hai quần nhau cho phá nát! Cũng còn tốt phép thuật ban đầu của đám pháp sư đủ mạnh~ Nếu không cả hai hiện tại đoán chừng cả người đều ngập sâu trong lòng hồ rồi~

Phải biết nơi bọn chúng đang chiến đấu cũng không phải là địa điểm ven bờ ban đầu Voban biến hóa mà sói từng đứng! Nơi đây thế nhưng đã đi đến giữa lòng Hồ Tây rồi~

Quay trở lại với tình hình chiến đấu...

Được lợi bởi thân thể tạo ra hoàn toàn từ sắt thép dày nặng cùng năng lực tự tái sinh của mình, Ngựa Giáp Sắt bắt đầu trình diễn bản hào ca 1 vs nhiều của mình! Vừa chiến đấu cùng Sói khổng lồ vừa đồng thời điều khiển Vô tận hỏa long đánh bật ra đám người hầu chết đang quây ở xung quanh!

Có điều tình huống nếu cứ tiếp tục như vậy sợ rằng cũng không quá ổn!

Trước đó Ngựa Giáp Sắt có thể lợi dụng tốc độ nhanh như gió cùng số lượng đông đảo rồng lửa của mình để ngăn cản đám pháp sư. Không cho bọn họ thời gian an toàn thực hiện ra những phép thuật uy lực mạnh!

Hiện tại thế nhưng có chiến binh Sói ngăn chặn ở phía trước... Tình huống hiển nhiên sẽ không lạc quan gì~

Erica và Liliana ở nơi xa tất nhiên nhìn rõ ràng những cong cong quần quần ở trong đó. Về mặt cả hai không khỏi đồng loạt hiện lên vẻ lo lắng.

Như vậy...

Vị Vua của các cô lúc này thì sao??? Hai cô nàng đồng thời đưa mắt nhìn sang!

Các cô ấy chỉ thấy...

Nguyễn Trọng Lăng thân thể bao phủ bởi một lớp màn mỏng lung ánh sáng! Hai mắt hơi nhắm lại. Cả người phập phồng trôi nổi giữa không gian~

Thật sự đang trôi nổi mà không phải do Phong Hỏa Luân bên dưới chân nâng đỡ người!

Vị Vua của các cô hiển nhiên đang chuẩn bị ra tay!!!

...

Tình huống trở lại 10s trước đó!!!

Ngay khi Voban ra lệnh cho Sói không lờ tiến lên tham chiến, đang trong trạng thái chiến tranh Nguyễn Trọng Lăng giống như thần linh phụ thể, thay đổi hẳn người. Bản năng chiến đấu cùng năng lực suy tính thể nhưng tăng lên cao hơn bình thường nhiều!

Cậu chàng ngay tức khắc dĩ nhiên hiểu được nguy cơ mà mình đang gặp phải.

Ánh mắt cậu hơi lướt về phía Voban!

Đối phương thế nhưng đáng vẻ còn đang nhàn nhã thành thoi lắm~ Thật giống như tất cả mọi chuyện xảy ra đều nắm chắc trong tầm tay!

Thật đáng ghét!!!

Cậu sẽ cho lão già kia trả giá thật nhiều vì dám khinh thường mình!

Và cũng chính vào giây phút ấy! Vị tân Vương tức khắc quyết định tấn công!!!

Một đòn tấn công mạnh nhất!!!

Hai mắt khép hờ~ Âm thanh bốn phía dường như biến mất hết! Hai bên tai chỉ còn nghe được tiếng tim đập của bản thân cùng vi vu gió thổi~

À không! Là ào ào gió thổi! Thứ gió như bão tố mà Voban đang mang đến đây!

Thân thể cậu khoảnh khắc đó giống như đang bay!

Bay lơ lửng không cố định~

Một loại cảm giác kì quái chưa bao giờ có xuất hiện trong lòng~

Cũng còn may! Cậu vẫn chưa có quên mục đích chính của mình vào lúc này~

Lăng đưa hai tay chấp lại, nâng lên đầu. Bên trên hai bàn tay ấy ngay lúc đó vậy mà hiển hiện ra một thanh nỏ có thực thể vô hình màu bạc trắng!

Nỏ thần!!!

Hình thái biến hóa từ quyền năng đầu tiên của cậu! Quyền năng Triệu Hoán Thần Binh của Rùa thần mà bình thường cậu chỉ biết triệu hồi ra grom báu Thuận Thiên mà thôi~

Lần này thế nhưng lòng như có đạt được!

Bốn phía đất trời bỗng dưng như đang nắm chắc trong tay mình! Nguyễn Trọng Lăng thành công cho gọi ra Nỏ thần Kim Quy phiên bản Vip cầm tay có thực thể!

Tốt thôi! Cậu cũng không có thời gian tiếp tục nghiên cứu thứ vũ khí mới mình vừa gọi được ra. Tinh thần lập tức hoàn toàn tập trung vào sử dụng quyền năng mình vừa dùng tới!

Hai bàn tay nâng lên nỏ thần đưa về phía trước mặt. Một thứ Linh ngôn mới lạ mà dường như thật quen thuộc được cậu niệm lên.

- Đây là mũi tên của Gió!

Tiếng nói của cậu trầm thấp như đang nỉ non.

- Trên thuận lòng trời, và dưới mang lòng người~

Một mũi tên vô hình đã hiển hiện lên trên nỏ thần từ lúc nào mà không ai hay~ Giọng điệu của cậu cũng trở nên càng ngày càng gấp rút! Từng luồng từng luồng ánh sáng vàng trong không khí không ngừng tuôn trào rồi cuộn cuộn lao vào trong mũi tên ấy! Lăng khốc niệm không ngừng niệm đọc.

- Mũi tên này nhẹ như mây bay nhưng lực mạnh hơn núi Thái Sơn~

- Vô định mà vĩnh hằng!

- Quyền năng ban cho mũi tên ấy năng lực tâm tưởng sự thành!

- Mang theo đi cùng hi vọng và niềm tin tất thắng! Sẽ đâm trúng kẻ thù... Xuyên qua lồng ngực! Tan vỡ sinh cơ và phá nát tan tén ngưỡng cửa kẻ địch!

- Đây là mũi tên mạnh nhất! Đây là mũi tên có thể đánh bại quỷ thần!
- Mũi tên của quyền năng bắt diệt!
- Mũi tên ấy sẽ không bao giờ ngừng nghỉ cho đến khi đối phương chịu phải diệt vong!!!
- Linh hồn! Thể xác! Và ý thức!!!
- Hầy...
- Nát Tan Ngay Đi Thành Tro!!!

- Bang!

Một tiếng vang nhỏ như dây nổ ngân lên.

Đang đứng nơi xa, Voban đột nhiên giống như có điều nhận thấy được. Ánh mắt của lão đột ngột co rút lại. Đầu vội ngẩng lên. Thân hình theo bản năng co rút lùi về sau!

Thế nhưng vô ích!!!

- Rầm!!

Cơ thể lão giống như đạn pháo nổ vang bay vút về phía sau...

Va vào nền đất nơi bờ hồ và gọi lên bụi bay mù mịt!!!

- Thành công không?

Lặng trong lòng thấp thỏm!

- Cái này...!!!

Erica và Liliana tức thì ngừng thở.

- G ràoooo!!!

Ngựa Giáp Sắt thể tiến công bùng lên mạnh mẽ~ Khắp nơi xung quanh bên người nó, đám người hầu chết cũng ngay tức thì đột nhiên hóa thành tro tàn~

- Khắc khắc khắc...~

- Khá lắm nhóc con!

- Có vẻ như ta đã coi thường cậu rồi~

Gió giống như bị người điều khiển đột nhiên thổi mạnh. Xóa sạch đi bụi mù!

Giữa một hồ đất thật to, Voban vẻ mặt vẫn còn sợ hãi lộ diện! Một đôi bàn tay còn đang nắm thật chặt lấy một mũi tên màu vàng óng đang không ngừng gãy dựa!

Đó là mũi tên thần cậu vừa mới bắn ra? Lặng theo bản năng cảm nhận được điều đó!

- Tạch!

Voban hai tay hơi dùng lực. Mũi tên trong tay lão tức thì gãy ra làm đôi!

Im lìm!

- Bang!!!

Nỏ thần trong tay Lãng cũng đi theo vỡ nát!

Lãng biết. Trận chiến ngày hôm nay cậu đã không thể tiếp tục sử dụng nỏ thần để tấn công đối phương được nữa rồi~

Cậu chàng vẻ mặt không khỏi âm trầm!

Đối phương làm sao có thể không có chuyện gì sau đòn đánh mạnh nhất của cậu đây???

Chiến đấu thế nhưng sẽ không vì vậy dừng lại!

...

Kết thúc chương 113.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Gió đến!

Bên bờ hồ,...

- Đối phương không phải không hề bị tổn thương. Ông già đó vừa sử dụng năng lực điều khiển đám người hầu chết kia thay thế chính mình chịu đòn đó.

- Có lên anh yêu! Anh nhất định có thể chiến thắng!!!

Erica lớn giọng tuyên bố.

Tiếng hô hoán của cô, lập tức làm cho Nguyễn Trọng Lăng bình tĩnh.

Ánh mắt lướt ngang! Quả nhiên nơi Ngựa Giáp Sắt và Sói khổng lồ đang chiến đấu, lúc này đã không còn thấy bóng dáng của đám người hầu chết kia đâu nữa~

Phía bên dưới Voban cũng không có giống như trước kia, liên tục hồi sinh ra đám người hầu chết đi tham chiến. Có vẻ như sự thật đúng như những gì Erica vừa nói, mũi tên cậu vừa tấn công ra cũng không phải là vô ích một hồi~

Ít nhất thì chiến trường bên kia Ngựa Giáp Sắt giờ đang chiếm ưu thế không phải sao! Lăng ánh mắt không khỏi sáng quắc lên.

Hiện tại để xem đối phương còn có thể làm gì?

- Thật là phiền phức các cô gái~

- Tuy nhiên đòn tấn công vừa rồi của cậu cũng quả thực không tệ.

- Thế nhưng nếu như ta đoán không lầm mà nói, loại quyền năng mạnh mẽ này muốn sử dụng ra chắc hẳn yêu cầu hạn chế cũng không ít. Đoán chừng cậu chiến đấu tiếp sau đó đã không thể tiếp tục sử dụng nó được rồi~

- Hiện tại bản thân ta cũng không thể cho gọi ra đám người hầu của mình. Nói như vậy chúng ta hãy coi như là một hồi một đôi một đi~

- Nó như vậy...

Voban ánh mắt lạnh lạnh.

- Hãy bắt đầu hiệp thứ hai chứ hà, cậu nhóc?

- Lần này ta sẽ thật sự ra tay rồi~

Mũi tên khi vừa của Nguyễn Trọng Lăng rõ ràng đã làm cảnh tĩnh lại tâm thái của vị Vua già. Giọng nói của ông ta hiện giờ cũng bởi vì thế càng trở nên trầm thấp. Trái ngược với đó là dòng máu nóng trong người như đang sôi lên! Một cảm giác guom đao ra khỏi vỏ, lão hổ chính thức vỗ mồi xuất hiện quanh quần trong không khí~

Có vẻ như đối phương cuối cùng cũng chính thức nhìn vào thực lực của cậu chàng!

- Lão già! Ông nói nhảm quá nhiều!!!

Lăng về mặt cau có quát lớn. Thân thể trên không trung đạp lấy Phong Hỏa Luân thật nhanh lao xuống.

Mặc kệ đối phương trước đó là ra làm sao thoát khỏi đòn tấn công của nổ thần, hiện tại cậu cũng đã không còn tâm tư để mà lo lắng tới chúng nữa.

Đường cùng ngấu gập kẻ địch mạnh?

Không chịu buông tha đừng giả thắng!!!

- Xem chiêu!

- Thần Thánh Cánh Tay Phải!!!

Một tiếng hô quát lớn vang lên. Lặng một bên cánh tay vùng mạnh!

Giữa đất trời đột nhiên thành linh xuất hiện một cánh tay khổng lồ vô hình màu bạc trắng. Cánh tay ấy nối liền bao phủ lấy một bên cánh tay phải của Nguyễn Trọng Lăng.

Cánh tay khổng lồ ấy vùng lên! Động tác thế nhưng giống y hệt như những gì Nguyễn Trọng Lăng đang làm.

Một kiểu quyền năng tương tự thân ngoại hóa thân được cậu chàng lần đầu tiên vận dụng vào trong chiến đấu~

Cánh tay khổng lồ ấy mang theo hung uy vô hạn đâm thẳng về phía Voban!!!

Tốc độ cực nhanh!!!

- A a a...~ Người trẻ tuổi thời nay vẫn luôn là nôn nóng như thế!

- Vụt...!

Voban ánh mắt lạnh lẽo liếc nhìn đòn tấn công đang lao tới gần. Khóe miệng nở nụ cười mỉa mỉa trêu chọc. Tiếp sau đó thân thể bằng vào tốc độ cực nhanh. Vụt một cái liền đi theo màn gió đen bao quanh cơ thể, lướt ngang ra một đoạn khoảng cách thật dài! Tránh thoát đòn tấn công của Nguyễn Trọng Lăng dễ dàng khỏi phải nói~

Đối phương vậy mà lợi dụng năng lực của Gió? Nhẹ nhàng hô như vậy một cái liền có thể điều khiển bản thân di chuyển với tốc độ nhanh tới mức không ngờ??? Lăng về mặt trong khoảnh khắc không khỏi xiết chặt!

- Rầm!!!

Cánh tay khổng lồ theo quán tính va chạm mạnh xuống nền đất! Bụi bặm bay mù mịt~ Đất đã nứt vỡ tung tóe!!! Uy lực mạnh không hợp thói thường~

Thế nhưng cũng chẳng có tác dụng quái gì dùng!

- Cậu nhóc, dừng lực rất đáng khen~

- Ha ha...~ Thế nhưng đánh không trúng địch nhân chính là đánh không trúng!

Voban về mặt cười mỉa mỉa khinh thường.

Nghe vậy, Lăng lúc này giận thật sự đầy à nhà~ Không mang theo trêu chọc nhau như thế đấy!!!

- Móa! Chưa biết ai sẽ chết vào tay ai đâu!!!

- Xem ta...

- Chấn Thiên Toái Địa Chưởng!!!

Hết lớn một tiếng lấy khích lệ! Cánh tay phải khổng lồ đột nhiên điên cuồng trở nên to lớn hơn. Nếu như lúc trước kích thước của nó chỉ có mười, hai mươi mét mà nói. Hiện tại kích cỡ đã có thể sánh ngang với tòa nhà cao ốc cao hơn chục tầng lầu! Ít nhất cũng đã tới bốn, năm mươi mét rồi~

Cánh tay khổng lồ ấy mang theo cuồng bạo khí thế!

Một cú đập bàn tung trời lật đất... Quất thẳng xuống!!!

Tốc độ so với lần trước còn nhanh, còn hung ác hơn vài lần~

“Để xem lần này lão còn có thể trốn được đi hay không???” Lăng ánh mắt nhìn chòng chọc về phía đối phương.

Chỉ cần bắt gặp Voban may may chạy trốn, cậu chàng sẽ lập tức dùng sét đánh không kịp bưng tai, bằng vào tốc độ nhanh nhất lần nữa tấn công! Một lần không được thì hai lần!!! Cũng không tin đối phương còn có thể lần nào cũng thành công tránh thoát lòng bàn tay của cậu~

Tiếc là suy nghĩ của Lăng còn quá đơn giản điểm!

Voban lập tức cho cậu biết cái gì gọi là gừng càng già thì càng cay! Hơn nữa còn là Cay tới... Xòe cả con mắt!!!

- Gió đến!!!

Đối mặt với đòn tấn công chớp nhoáng của Lăng, Voban thể nhưng về mặt vẫn còn nhàn nhả lắm. Chỉ thấy phía sau lưng lão ta bất thành linh hiển hiện ra ba tôn hư ảnh vô cùng mờ nhạt! Lăng tuy rằng chỉ nhìn thấy những hư ảnh này trong một nháy mắt, thế nhưng ngay lập tức cậu liền có thể cảm nhận được một loại hơi thở quen thuộc từ phía đối phương. . .

Hơi thở của thần linh!!!

Rất rõ ràng! Đây lại là một trong số những vị Di thần mà Voban đã từng đánh bại rồi cướp lấy năng lực!

Và lần này lão ta muốn sử dụng ra quyền năng thuộc về Gió của mình!

- Vũ ù uuuuuu!!!!!!!!!!

- Bùng!!!

Như dính trọn phải một quả "Siêu cấp đạn khí nén" vào người! Thân thể của cậu chàng lập tức bị quất bay đi thẳng lên chín tầng trời!!! Đòn tấn công hướng về phía Voban cũng bởi vậy liền trở thành vô hiệu~

Một kết quả không có ai ngờ tới!!!

Đứng quan sát bên ngoài xa xa, Erica và Liliana về mặt đồng loạt chấn kinh hô lên!

Không thể không nói, Voban năng lực thật sự là mạnh mẽ hơn cậu chàng quá nhiều~ Lăng trong đầu không khỏi hiện lên suy nghĩ như vậy khi bị đánh bay vút lên trên trời cao.

Muốn chiến thắng đối phương?

Cậu nên bình tĩnh tâm tình lại mới được~

Và thế là đợi cho đến khi thân thể bay lên đến độ cao đỉnh điểm nhất. . . Lấy lại tâm thần! Lăng bắt đầu điều khiển Phong Hỏa Luân dưới chân chậm chậm hạ xuống đối mặt với đối phương.

Vừa dính phải một đòn đánh rất đau xong! Cả người xương cốt giờ giống như bị người dùng búa lớn nện xuống. Răng rắc răng rắc đấy!!!

Thế nhưng tâm thần ít nhất cũng bởi vì thế mà trở nên thanh minh hơn, tỉnh táo hơn. Cũng không biết nên nói là thua thiệt hay kiếm được lời. Có điều ít nhất hiện tại. . .

Cậu còn chưa có thua mà không phải sao? Lăng về mặt lạnh nhạt nghĩ.

Phía bên dưới, Voban cũng không có lợi dụng ưu thế tiến hành cận tẩu ráo máng tấn công ý nghĩ.

Chung quy mà nói, trận chiến diễn ra cho tới thời điểm này, mọi thứ cũng chỉ là một tràng đi săn chơi bời trong mắt của hầu tước xứ Đông Âu. Con mỗi lần này quả thật không tệ! Thế nhưng cũng chỉ đạt đến mức ông đích thân ra tay động thủ. Một trận chiến nhỏ nhoi? Và cũng chỉ như thế mà thôi! Cũng không có gì cùng lắm thì~

So với những trận chiến tranh đấu khốc liệt ở trong quá khứ. Cuộc đấu ngày hôm nay đối với Voban mà nói quả thật mưa bụi một hồi~

Nếu như có thể miêu tả văn hoa hơn mà nói, Ngài hầu tước đây là cao thủ tịch mịch cô quạnh như tuyết u~

Cho tới một ngày bỗng đột nhiên tìm thấy trò vui nha?

Có thể cũng không nên kết thúc mọi chuyện sớm như vậy đấy!!!

Voban hầu tước bởi thế còn đang rất trông ngóng biểu hiện của vị Vua trẻ tuổi trước mặt. Dù cho theo trong suy nghĩ của ông, trận chiến này chẳng khác nào một người trưởng thành đang đùa nghịch một đứa trẻ mới sinh~

Hừm? Tất nhiên rồi, một vị Vua mới với quyền năng hữu hạn đối mặt với một vị Vua đầy kinh nghiệm như ông. Có lẽ cũng không khác trẻ sơ sinh là mấy~

- Nhanh như vậy đã bình tĩnh lại?

Voban về mặt chơi đùa, nhỏ giọng cảm thán. Thái độ thoải mái thích gì nói nấy, không chút kiêng kị. Chỉ là tiếng nói nhỏ giọng này của ông ta thậm chí đủ để tất cả mọi người ở đây đều có thể nghe thấy rõ~ Đây hẳn cũng là một trong những năng lực mà quyền năng của Gió đã đem lại.

Dù rằng cách dùng của nó khiến cho Lăng không hề thấy thoải mái tí gì~

- Không thể không nói! Cậu rất giống với ta khi còn trẻ.

- Nắm giữ thật lớn sức mạnh nơi tay trong khi bản thân thậm chí còn không biết một chút gì về ma pháp hay thế giới phép thuật.
- Thế nhưng mỗi một lần đều có thể lợi dụng ưu thế trong tay mình để không ngừng tìm kiếm và săn giết lấy con mồi. Tinh ranh và tham lam như một con sói đói! Không ngừng nghỉ khiến cho mình trở nên mạnh mẽ hơn~
- Ai!... Ta có chút luyện tức không nở giết hại cậu đây này~
- Nếu như tiếp tục để cậu sống thêm hai, ba năm nữa? Có lẽ thế giới này lại có thêm một vị đối thủ đáng để cùng ta chơi đùa~

Voban vẽ mặt thờ dài thườn thượt. Trong giọng nói rõ ràng để lộ ra đôi với tính mạng của cậu chàng vẫn luôn nắm chắc trong lòng bàn tay mình. Một sự khinh mạn gần như kiểu chuyện tự nhiên nó nên thế.

- Há! Rất hân hạnh khi nghe được lời tán dương của Ngài~
- Có điều chúng ta trước đó vẫn là tiếp tục trận chiến còn dang dở kia đi. Muốn chiến thắng tôi cũng không đơn giản như những gì ông tưởng tượng đâu~

Lăng không vội không chậm nhẹ giọng đáp.

Phía xa xa, vốn dĩ còn lo lắng muốn hay không nhanh chân tiến lên giúp đỡ chiến đấu, Erica đột nhiên ngừng hẳn lại. Khóe miệng thậm chí còn nở lên nụ cười.

Đúng rồi! Đây mới là anh yêu mà cô từng biết! Không ngừng tiến bộ qua từng trận đánh. Biểu hiện của anh yêu hiện giờ so với khi hai người mới lần đầu gặp mặt, khi lần đầu tiên chính diện đối mặt với dị thần, cho tới sau đó ngắn ngủi thời gian chủ động tìm kiếm dị thần để chiến tranh...

Và vào lúc này là đối mặt với một vị Vua hàng đầu cực kì mạnh mẽ khác...!

Tiến bộ có thể nói khiến người thỏa mãn~

Bất kể như thế nào... Chỉ cần đức vua của cô có thể chống đỡ đi qua trước áp lực của vị Vua già.

Tân Vương sẽ không chỉ còn là Tân Vương nữa!

Một vị Vua đích thực nhất định liền sẽ sinh ra sau hôm nay~ Erica đã có chút chờ không nổi ngày đó tới gần rồi!

Đứng kế bên, Liliana vẽ mặt kì quái nhìn người đồng nghiệp đứng bên cạnh mình~

Đây là tình huống ra làm sao rồi??? Cô nàng trong đầu giờ toàn là dấu chấm hỏi.

Trên mặt hồ băng, chiến đấu giờ lại một lần nữa bắt đầu.

...

Kết thúc chương 114.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Gió, Bão cùng Sấm chớp!

- A a a...~ Mạnh miệng ai cũng có thể nói. Thế nhưng có làm được hay không lại là một chuyện khác nhau đấy!
- Nếu như bản thân cậu đã có tự tin như vậy...?
- Liền hãy để cho ta xem xem năng lực của cậu liệu có được như những gì cậu vừa mới nói hay không nhé?

Khóe miệng cười gằn. Voban hai tay đưa ngang hướng về phía trước, lớn tiếng hô.

- Cuồng phong! Lôi điện cùng Giông tố!
- Thiên tai cùng hủy diệt~
- Tuân theo mệnh lệnh của ta! Nhấn chìm, xé nát... và càn quét hết thảy!!!

Theo hướng cánh tay chỉ ra. Giữa không trung tức thì nước mưa rơi tầm tã. Gió thổi vù vù cuộn tròn dần dần sinh ra lốc xoáy. Vòi rồng hút nước khung cảnh chẳng mấy chốc được hình thành. Quy mô to lớn, nổi trời liền đất! Mặt băng dày bên dưới mặt hồ cũng bị nó cuốn trôi đi sạch sẽ nát tan~ Vô số mảnh băng vụn lớn nhỏ không đều, sắc nhọn và cứng chắc hơn dao kiếm bị gió cuốn theo đi vào cả bên trong lốc xoáy vòi rồng!

Một chiếc máy xay chết chóc khổng lồ tự nhiên từ đó mà thành!

Trên bầu trời sấm chớp đùng đùng nổ vang! Voban từ nơi xa xô điểu khiển vòi rồng cùng mây đen lòi điện xông thẳng hướng về phía cậu chàng~

Những nơi đi qua, mặt hồ băng cứ phải nói là bị cào... Nát bét!!!

Tuy rằng các vị Vua đương thời không phải không có người giỏi về cận chiến. Giống như Hắc hoàng tử Alec như thần tốc độ di chuyển, Giáo chủ La Hào võ thuật cao siêu có thể trực tiếp chém giết dị thần, hoặc lại như Kiếm vương Salvatore Doni sở hữu năng lực kiếm thuật thông thiên...vv. Bọn họ dù ít dù nhiều đều là những cao thủ cận chiến đẳng cấp thế giới.

Cũng không ai biết rõ hầu tước Voban sống hơn ba trăm năm năng lực cận chiến sẽ mạnh mẽ đến nhường nào? Thế nhưng ít nhất vào lúc này, cuộc chiến của hai vị Vua ở nơi đây càng giống như một cuộc chiến so tài thể ki giữa hai vị pháp sư sở hữu sức mạnh siêu phàm nhập thánh.

Đối mặt với lốc xoáy vòi rồng khổng lồ uy lực kinh thiên động địa đang tới gần, Trọng Lăng ca cũng không dám có chút thờ ơ! Tinh thần tập trung phải tới 120 phần trăm, dốc hết sức lực~

Vòi rồng vừa mạnh nha xông tới cậu chàng liền cướp trước ra tay!

- Yaa á a...! Xem ta... Nhất Chương Phá Sơn Hà!!!

Một lần nữa kêu gọi về quyền năng Thần Thánh Cánh Tay Phải, Lăng vẽ mặt kiên quyết một chương đập lên. Quyền năng được vận dụng tới mức cực hạn. Cánh tay khổng lồ bởi vậy lần này biến hóa to lớn vượt mức tưởng tượng.

Cao to như núi, uy thế như rừng! Một chương quá mạnh!!!

Bàn tay khổng lồ ấy lập tức va chạm cùng khổng lồ con lốc xoáy!

- Bùng!!!... Rầm rầm rầm rầmmm...~

- Âm âm...!

- Đuỳnh đoàng... Đuỳnh đoàng...Đuỳnh đuỳnh đoàng...!!!

Tiếng không khí bị kim nén nứt vỡ~ Tiếng vụn băng phá nát! Lôi điện nổ vang...! Thật nhiều thật nhiều âm thanh đồng thời hỗn tạp lại~

Erica và Liliana ở nơi xa xa quan sát trận chiến diễn ra mà trong lòng sững sờ sững sờ đầy~ Cho đến giờ phút lúc này hai người bọn họ mới trực tiếp cảm nhận được sự chênh lệch sức mạnh to lớn của mình so với một vị Diệt Thần Sư đích thực. Cũng không cần gì nhiều, chỉ cần đối mặt với một đòn đánh như vậy thôi của bất kì người nào trong hai vị Vua trước mặt.

Kết cục của họ cũng đã có thể loáng thoáng thấy được!!!

Một sự đá kích to lớn không khỏi từ nơi đáy lòng sinh ra~

Diệt Thần Sư chính là mạnh mẽ như thế sao???

Liliana hai tay không khỏi nắm thật chặt nắm thật chặt lấy. Không ngừng chống lại cảm giác vô lực cùng sợ hãi đang dâng lên ở trong lòng. Sự sợ hãi đến từ cái tên Sasha Dejanstahl Voban!

Kỵ sĩ chân chính là không sợ hãi cường quyền, không bao giờ cúi mình trước thế lực tàn ác. Thế nhưng điều đó cũng không có nghĩa là kỵ sĩ không biết sợ! Bọn họ chỉ là sẽ trực diện đối mặt với sợ hãi, sau đó tiếp tục làm những điều mà mình cho là đúng mà thôi~ Liliana trong lòng là như vậy tự nhủ.

Đứng kế bên, kiêu ngạo như Erica về mặt cũng không khỏi nghiêm nghị. Sức mạnh một khi đạt tới một mức nào đó. Mọi âm mưu quỷ kế, bàn bạc tính toán đều có thể thành không? Có một thứ gọi là không bột đổ gột nên hồ~ Dù cho cô có thông minh giáo hoạt đến đâu đi chăng nữa. Đối mặt với cuộc chiến khốc liệt ngay trước mắt, có một số thứ cũng sẽ không theo con người ý chí mà thay đổi được!

Có lẽ cũng chỉ có thể cầu nguyện rồi~

Trong ngấm ngấm, hai người cùng lúc không khỏi lo lắng cho tình huống của Nguyễn Trọng Lăng. Bất kể như thế nào, hiện tại tình huống vị Vua của bọn họ đã trở thành vấn đề quan trọng nhất! Tình cảm hay là hi vọng? Tất cả cũng đều đã thắt chặt cùng với một người~

...

Xa xa nơi chiến trường...

Bại bậm hơi tán đi! Kết quả cuối cùng cũng hiện ra trong tầm mắt. Lốc xoáy vờ rờn khổng lồ thế nhưng bị Nguyễn Trọng Lăng một chương cường ép đánh bại. Thế tiến công từ đó tan tác. Lốc xoáy dần ngừng~

Ngược lại cậu chàng cũng bởi vậy cả người dính lực phản chấn đánh bật ngược bay về phía sau.

Uy lực chiêu thức hai bên tung ra cân sức cân tài! Thế nhưng xét về toàn diện Voban hầu tước vẫn mạnh hơn một bậc~ Lão vẫn an nhàn đứng yên ở vị trí cũ không chút vấn đề! Hai mắt thậm chí còn đang khép hờ. Một luồng khí thế khủng bố âm thầm tích tụ đã lên cao tới đỉnh điểm!

Và lần này vị hầu tước của chúng ta lại cũng không tiếp tục đứng nhìn nhìn không thôi.

- Lôi đình sấm chớp tuân lệnh ta!!!

Hai mắt mở choàng! Cánh tay trái vung lên! Một tiếng quát lớn ra lệnh!!!

- Uỳnhhhhhh!!!

- Rầm rầm rầmmm...!!!

Một tiếng sấm nổ ầm vang rung trời lở đất! Một cột lôi điện to như cái tháp truyền hình, lạnh băng băng từ trên trời bổ thẳng xuống!

Nó sắc màu trắng ngất!!!

- Móa!

Lăng chỉ kịp bức tức hô lên một tiếng. Trong cái khoảnh khắc sắp bị lôi điện nuốt trọn ấy, thời điểm cấp bách, đầu óc đột nhiên giống như được thần trợ. Suy nghĩ trở nên tâm tư lung linh lên! Cả người tiềm năng bật hết mã lực phát huy!!!

Thân thể bên ngoài lập tức đỏ đỏ hồng hồng, rục lên như lửa! Quanh người cứ gọi là dập dòn sóng nước mệnh mang~

Lại chính là quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng vào lúc lâm trận đột phá!

Cũng không có giống như trước kia cứng nhắc một mảng phẳng lặng như màn hình tivi. Thời điểm này quyền năng sử dụng ra, lúc bình thường màn hình phẳng tivi rõ ràng đã biến hóa trở thành một lớp màng mỏng mỏng lung bao phủ khắp lấy cơ thể!

Lợi dụng năng lực có thể cất chứa mọi thứ mà quyền năng mang lại. Trọng Lăng ca lập tức dùng sức chín trâu hai hổ, cắt lực điều khiển lôi điện thu vào trong bảo tàng lại lập tức thả đi ra! Vừa ra vừa vào chính là không liên quan gì đến mình~

Tất nhiên, bản tính đánh thì vang đấy. Nhưng có trời mới biết trong chớp mắt bị điện giật kia... Liệu kế hoạch có hay chăng thành công?

Ngược lại Trọng Lăng ca vào lúc này đúng là thời điểm tuyệt vọng nhất cái gì cũng dám thử.

Là người thì ai cũng sợ bị sấm sét đánh một cái chết tươi. Hẳn ư cũng không biết thân thể được Pandora cải tại ngang cơ bán thần này của mình, có hay không bị một cột sét đánh của Voban liền sẽ chết?

Thế nhưng nói thế nào đi chẳng nữa. Chi cần là bị sét đánh bị thương, sợ rằng tiếp theo sau đó cậu cũng không còn năng lực giữ mạng dưới tay Voban hầu tước. Bởi thế cho nên cậu thật đúng là không dám cứng rắn lấy cơ thể thử chống đỡ. Tất cả cũng chỉ có thể trông cậy vào quyền năng của mình cho lực lấy một điểm đi thôi~

Thời gian 1s, 2s lại 3 s...!

Cả người khắp mình mẩy không ngừng tê tê run run! Mùi vị khét lẹt!!!

Ấy thế nhưng cái cảm giác còn sống sót sau tai nạn kia lại không có cách nào che giấu đi. Cũng không có cảm giác gì gọi là vô lực hay sắp gần chết gì gì ở trên người~

Anh! Thế nhưng lại sống thoát thoát trốn qua một đòn lôi điện bổ thẳng vào đầu kia rồi??? Lăng cả người mừng rỡ khắp khối.

Không nghĩ tới ứng biến nhất thời vậy mà thật mọ nó thành công! Lăng cũng là say~

Dù cho cả người lúc này cũng đã cháy đen như than cốc~ Ít nhất cậu vẫn là còn sống khỏe mạnh không phải sao?

Ừ? Và hiện tại cũng đã đến lúc trả thù!!!

- Móa! Hãy xem chiêu!!!

Khổng lồ cánh tay phải lại một lần nữa xuất hiện!

Nó đánh thẳng về...

Phía con sói hoang to khủng bố đang đánh nhau với Ngựa Giáp Sắt?

Một đòn tuyệt sát!!!

Đây là châm ngôn “trả thù không cách đêm” của anh!!!

- Lão Sói già mau mau nạp mạng!!!

...

Kết thúc chương 115.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Lửa địa ngục hiện!

- Rầm...!

- Ô u u uuuu!!!

Cánh tay không lồ va đập mạnh lên trên người con Sói lớn!

Một cú đánh đau điếng đến gãy lưng~ Đầu rấn ngang sắt thép, eo mềm như đậu phụ mới ra lò! Câu văn này cũng chính là để miêu tả đặc điểm về cơ thể loài sói. Nói như vậy liên có thể hiểu được đòn đánh vừa rồi của Lăng về phía đối phương uy lực nó mạnh mẽ tới nhường nào~ Tiếng sói lớn tru lên quả thực vô cùng thảm thiết, người người kinh dị!

- Hí luật luật...!!!

Ngựa Giáp Sắt tinh thần phấn chấn vùng lên ép sát! Tranh thủ cơ hội, một nhát đá hậu, vung thẳng mặt sói~

- Bang!!!

- Rầm ầm ầm ầmmm...!

- Ô u uuuuu~

Một đòn đau điếng! Một nhát đá méo mồm~

Cả thân hình chó Sói khổng lồ bị đá bay luôn đi! Cơ thể lê lét cứ gọi là xa thật xa~ Tiếng kêu thảm thiết không ngừng nghỉ. Liên tục bị đòn đau, sói khổng lồ hiện tại có thể gọi là cả người như gãy ra làm đôi luôn~

Máu chảy đầm dề! Nó đã vô lực tiếp tục tác chiến tiếp~

- Làm càn!!!

Voban về mặt giận dữ thoáng hiện.

- Lửa địa ngục!!!

Không chút chần chừ! Đối phương lập tức thay đổi một loại quyền năng khác nhắm thẳng về phía chủ tớ, Nguyễn Trọng Lăng cùng Ngựa Giáp Sắt.

Bầu trời trước đó một giây còn đang đen xì xì giăng đầy bão tố. Chỉ sau một cái nháy mắt đã là đỏ lòm lòm ngập chìm trong vô cùng mưa lửa~

Lăng đột nhiên cả người bỗng thấy rung mình!

Ánh mắt thật nhanh nhìn lướt qua không trung. Mây mưa đã biến hóa thành mây lửa đỏ lòm! Khắp bốn phía xung quanh là vô số đốm lửa to nhỏ khác nhau không ngừng rơi xuống. Lớn có thể sánh ngang với ti vi, tủ lạnh. Nhỏ thì giống như là một nắm đấm tay của người trưởng thành~

Thế nhưng dù cho có là nhỏ hay to... Tất cả bọn chúng đều cho người ta một loại cảm giác hết sức kìm nén. Cũng giống như cái tên của nó~

Một thứ lửa không nên có mặt ở nhân gian!

Một thứ lửa khiến cho linh hồn con người đối mặt cũng phải run rẩy bầy!!!

Ủm? Và tốt nhất là không nên để cho nó dính lú vào trên người~

Mọi chuyện ư biến hóa quá nhanh! Lãng vừa nhìn thấy đám lửa giống như mưa rơi đầy trời xuất hiện kia liền lập tức tự mình làm ra cảnh báo. Cơ thể theo bản năng sử dụng ra quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng của mình. Một lớp màn ánh sáng màu đỏ mờ mờ lung, tức thì hình thành bao phủ quanh cơ thể.

Cũng không biết đối mặt với đám lửa địa ngục mà Voban mới thả ra, quyền năng này của cậu liệu còn có hiệu quả gì hay không? Thế nhưng hiện tại ít nhất mạng theo nó bên người luôn sẽ an tâm hơn một chút điểm.

Kể sau đó, cậu lập tức điều khiển Phong Hỏa Luân dưới chân xoay người chuồn thẳng! Phía bên dưới Ngựa Giáp Sát cũng hành quân lặng lẽ. Thu nhỏ người rồi theo chân cậu chàng chạy trốn! Cơ thể cả chủ và ngựa không ngừng chao đảo tránh né đám lửa địa ngục đang rơi không ngừng ngay bên người.

Cũng còn may! Có vẻ như Voban cũng chỉ có năng lực gọi ra đám lửa kia chứ cũng không thể nào hoàn toàn điều khiển hết~ Đối với như mưa rơi không ngừng lửa địa ngục. Cậu chàng lúc này chỉ cần hết sức cố gắng trốn tránh đi là được rồi~

Ủ? Hi vọng mọi chuyện sẽ là như thế đi! Lãng trong lòng tự an ủi.

Nơi xa, Erica và Liliana cũng biết thứ lửa đang rơi xuống lợi hại. Cả hai đang không ngừng lùi lấy về phía sau. Khu vực phía nam Hồ Tây lúc này có thể nói là hoàn toàn bị mưa lửa phủ kín!

Nơi mặt hồ băng mà Voban và Nguyễn Trọng Lãng từng chiến đấu, vốn dĩ trải rộng mặt băng đi qua lốc xoáy cùng đôn đánh của Lãng đã trở nên phá toái không ít. Hiện tại lại đối mặt với vô tận mưa lửa rơi xuống... Tình cảnh lại càng trở nên tàn phá hơn~

Một đám lửa địa ngục bắt đầu lan tràn cháy hừng hực ngay trên mặt băng! Cũng không có cái gì dùng nước dập lửa cả~ Hơn nữa đám lửa này còn là càng cháy lại càng hăng! Cả mặt hồ rất nhanh liền muốn biến thành biển lửa.

Loại này lửa địa ngục cũng quá dữ dội mãnh liệt??? Lãng nhìn nhìn quả thực há hốc mồm.

Thế nhưng chuyện đen đủi còn chưa có hết. Ngay thời điểm cậu chàng còn đang lo lắng tránh né đám mưa lửa rơi đầy trời, Voban chính cùng lúc đưa tới động tác khác.

- Đến đây đi hơi ngọn lửa không có ở trần gian~

- Đốt cháy vạn vật sinh linh trong vô tận luyện ngục! Kiêu ngạo, tham lam, căm giận, đố kỵ, dâm dục, tham ăn cùng lòng biếng. Vô cùng tội lỗi thôi bùng lên ngọn lửa của địa ngục~

- Mang theo sức mạnh của Gió! Thiêu rụi. Quét sạch đi! Trừng phạt tất cả mọi kẻ ngu si dám cản đường!!!

- Vâng theo danh nghĩa của ta!

- Lập tức... Thiêu Đốt Tất Cả!!!

Mặt hồ đã chìm trong biển lửa. Đi theo sau lời chú của Voban, giống như chảo lửa nơi mặt hồ bắt đầu nổi lên gió lớn. Con gió thổi bùng lên, mang theo khôn cùng hỏa diễm. Tất cả cùng lúc đổ ập về phía Nguyễn Trọng Lãng cùng Ngựa Giáp Sát bên người~

Đối phương hóa ra không phải không thể điều khiển hỏa diễm! Người ta đây là muốn một phát chơi cái lớn luôn à~ Lãng trong lòng quả thực muốn chửi mả nó lên rồi!

Nhìn giống như là núi như là biển ngọn lửa lao tới gần... .

- Cái này không được đâu?

- Muốn chơi thoát tiết tấu a!!!

Lãng giờ đúng là say~ Không có ai sẽ nghĩ tới Voban năng lực lại hung ác như vậy. Cũng đừng có mà nói gì kéo dài thời gian rồi! Không cần thận bị đối phương thật sự đốt cháy thành tro tàn thì biết tìm ai mà khóc được bây giờ~

Cái này là muốn ép anh vào đường cùng đó à???

Không còn cách nào khác. Cậu chàng lập tức cho gọi ra chiêu trò bảo hiểm cuối cùng của mình.

Chỉ nghe thấy cậu ấy đột nhiên hô lớn!

- Ngựa Giáp Sát mau cứu anh!!!

Được rồi~ Chỉ đùa một chút thôi! Có điều sự thật chính là, Ngựa Giáp Sắt vừa nghe xong mệnh lệnh của Lăng liền lập tức phi thân tiến về phía cậu chàng. Nó bắt đầu không màng sống chết dùng thân hình to lớn của mình đi cản lửa! Xung quanh cơ thể còn nổi lên Vô Tận Hỏa Long, muốn trực tiếp dùng lửa tấn công lửa đi thôi~

Tiểu là phạm hỏa đối đầu với lửa địa ngục thật chẳng có tí tạo tác dụng nào~ Thật đúng là vừa lao lên liền nát! Bị đối phương hoàn toàn thôn phệ không còn một chút tăm hơi~

Nguyễn Trọng Lăng từ phía xa xa chỉ thấy thân hình Ngựa Giáp Sắt trong khoảnh khắc biến ra thật lớn. Sau đó cơ thể nó không ngừng đốt trụi rồi lại hồi sinh! Giống như một gốc cây dù cho trải qua không ngừng mưa giông tàn phá vẫn kiên cường sống sót chờ đợi ánh mặt trời.

Tuy nhiên cũng bởi vì sự kiên cường hi sinh của Ngựa Giáp Sắt, cậu chàng đúng là thành công lùi lại vô cùng xa tránh thoát cái kia biển lửa hung tàn.

Ngựa Giáp Sắt hiệu quả hành động tuy rằng không đến nỗi quá tệ, thế nhưng lâu dài để như thế mãi cũng không phải là một biện pháp hay~

Nó cũng không thể ngăn cản Voban trực tiếp điều khiển lửa địa ngục di chuyển!

Cần phải nhanh chóng nghĩ cách đánh bại đối phương, ngăn cản lão ta tiếp tục gọi ra thêm mưa lửa nữa. Lăng vừa cười Phong Hỏa Luân né tránh tán lạc lửa địa ngục vừa đắm chiêu suy nghĩ,

- Móa! Lệ vua cũng thua thằng liều!

- Làm!!!

Cậu chàng cuối cùng cắn răng quyết định!!!

...

Kết thúc chương 116.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Thần Long xuất!

Muốn làm liền làm ngay! Lăng hai hàm răng cắn thật chặt thật chặt lấy. Cánh tay phải cũng đi theo biến hóa, trở nên thật to lớn.

Cánh tay ấy một vùng lên! Xúc thẳng thật mạnh vào nơi mảnh đất ven bờ~ Cả người bật hết sức lực nhấc tay!!!

- Rắc... rắc rắc rắc...~

- Âm âm âm...!

- Rầm!!! Rầm...!

Đất đá ven bờ bị lật tung lên kêu răng rắc như rên rỉ. Phía nơi thật xa nhà cửa ven hồ cũng bởi vì thế mà rung rung lắc lắc như muốn sụp đổ đến nơi~ À không! Đã có không ít tòa nhà bị sụp đổ rồi~ Có điều Lăng hiện tại đã hoàn toàn không quan tâm hành động phá hoại của công của mình.

Vận hết toàn lực giờ lên! Cả một khối đất thật to giờ bị cậu chàng nâng bổng lên giữa không trung!!!

Há! Cậu ta đây là muốn nâng đất đá ném chết Voban đấy mà~

Thân hình hơi xoay người. Mảnh đất đá to lớn kia được cậu chàng hơi hạ xuống làm tư thế ném~

Chỉ cần Lăng giờ vùng tay lên ném đi...! Khối đất to như núi này ngay tức thì sẽ biến thành Thái Sơn áp đỉnh đánh thẳng về phía đối thủ!!!

Voban ở phía nơi xa xa, nhìn thấy vậy cũng không tránh khỏi nhẩn mặt nhú mày.

Đối thủ thật quá ư hồ báo cáo chòn??? Giới trẻ ngày nay thật móa nó Táo Bạo!!! Hầu tước Đông Âu trong lòng buồn bực nghĩ.

Hành động của Lăng hiển nhiên không thể tránh thoát khỏi ánh mắt của ông ta. Có điều cho dù biết cũng vô dụng! Hơn nữa nếu bị như núi đất đá kia ném tới... Cũng thật là một phiền phức không nhỏ~ Hơn nữa sau đó liền không tránh khỏi những sự việc tương tự như thế không ngừng tái diễn. Có ném đá lần một tất nhiên sẽ có ném đá lần thứ hai~ Ưu thế mà ông xây dựng được vào lúc này cũng bởi vậy liền hủy bỏ. Voban tất nhiên sẽ không chấp nhận để điều đó xảy ra!

Có lẽ đã đến lúc kết thúc cuộc nháo kịch này rồi~

Cuộc đi săn kéo dài cho đến hiện tại cũng đã không còn mấy thú vị! Hầu tước Đông Âu nghĩ vậy, lập tức muốn sử dụng ra một loại quyền năng khác cực kì bá đạo của mình để kết thúc trận chiến.

Đôi mắt của Solom! Biến mọi thứ trong tầm mắt ông thành muối hết~

Phía bên kia, đang nâng khối đất lớn chuẩn bị ném đi, Lăng bỗng nhiên cả người rung mạnh!!! Hành động bởi thể đột nhiên khựng hẳn lại.

Chính đang trong lúc ngàn cân treo sợi tóc Voban sắp ra tay ấy! Một thứ vòng xoáy nước âm âm xuất hiện trên mặt hồ~ Lửa địa ngục của Voban cũng bởi vì nó xuất hiện mà bị kiềm chế chặt. Mặt hồ băng trải qua thiêu đốt giờ đây cũng đã biến trở về mặt nước như khi trước. Nguạ Giáp Sắt giống như được cứu sau tai nạn, nhanh chân thu nhỏ lùi vội về phía sau!

- Ủ?

Voban hầu tước ánh mắt nghi hoặc nhìn sang. Đôi mắt màu xanh lục đang chuẩn bị dùng ra quyền năng cũng đi theo đó thu hồi lại.

- Đây là???

Lăng trưng tự về mặt ngưng trọng nhìn trở về. Cái cảm giác rùng mình sợ run vừa rồi kia cũng bị cậu mạnh mẽ gán ghép lên cho nơi vòng xoáy vừa mới xuất hiện.

Đây hiển nhiên là một thứ gì đó vô cùng nguy hiểm. Cậu chàng là như thế thâm nghĩ~

- Vút!!!

- A!... Cái này???

Một thứ gì đó đột nhiên từ trên người cậu chàng bay vút đi ra, lao thẳng xuống vòng xoáy dưới nước. Thoáng cái không thấy tăm hơi~

Không đúng! Hẳn phải nói là một thứ gì đó đột nhiên từ trong không gian Tuyệt Mật Bảo Tầng của cậu đột nhiên bay vút ra. Tốc độ nhanh tới nỗi Lăng không kịp phản ứng.

Tâm thần lập tức chìm vào trong Tuyệt Mật Bảo Tầng không gian kiểm tra. Lúc này tuy rằng biểu hiện bề ngoài của quyền năng đã trở thành một tấm màn sáng bao bọc hình trứng gà. Có điều không gian ẩn chứa bên trong dường như cũng không có gì thay đổi cả~ Nguyễn Trọng Lăng vì vậy rất nhanh liền kiểm kê ra thứ vừa bay ra khỏi người mình là cái gì.

- Tiên Thư Sách Ước???

Vậy mà lại là Tiên thư sách ước cậu bỏ quên trong không gian Tuyệt Mật Bảo Tầng??? Lăng đột nhiên cảm thấy lo lo. Tâm thần hải hùng khiếp vía không hiểu.

Tình thế trước mặt cũng không có để cho cậu có thêm càng nhiều thời gian ứng đối. Ngay khi Tiên Thư Sách Ước vừa biến mất vào trong dòng nước xoáy. Thế gian cũng dường như tắt cả khựng hẳn lại.

Ủ! Tất nhiên chỉ là xoáy nước khổng lồ dừng hẳn lại gây cho người xem ảo giác mà thôi~

Tiếp sau đó... Àmmmm àmmmm vang một tiếng! Một cái đầu rồng bằng đá thật lớn đột nhiên từ trong dòng xoáy nước lao ra. Đầu rồng thật nhanh nhô lên. Tiếp theo sau đó là thân rồng dài thườn thượt. Mãi cho tới đuôi rồng hiện ra, thân thể đối phương ước chừng đã dài tới cả trăm mét rồi~

- G ràoooooooo!!!!!!!!!!!!

Một tiếng gầm lớn kinh thiên địa! Thân hình vùng vẫy giữa không trung~ Một con rồng đất, cơ thể phủ đầy rong rêu chính hiện ra trước mắt mọi người.

“Làm sao luôn cảm giác hình ảnh trước mắt quen quen nhỉ?” Lăng trầm ngâm. Cơ thể thể nhưng theo bản năng âm thầm lùi lại.

- Ha ha ha...~ Sơn tinh, để xem lần này ngươi còn làm sao cùng ta đấu!!! Ha ha ha ha ha...!

Đầu rồng ầm ầm cười to nói chuyện. Âm thanh đinh tai nhức óc vang vọng bốn phía.

“Móa! Hóa ra là tên Thủy Tinh đây mà!

Hic! Lần này có vẻ nguy rồi~” Lăng về mặt chợt tỉnh. Thoáng cái liền hiểu ra thân phận của con rồng đất trước mặt này. Mà nói đúng hơn hẳn chính là giọng nói của đối phương giúp cậu sực nhớ lại. Dù sao cả hai vừa mới gặp nhau còn chưa cách nổi ba ngày. Dù cho thân thể đối phương đã không còn giống nh lúc trước. Giọng nói thô bạo kia trong trí nhớ thể nhưng vẫn còn khắc ghi sâu sắc lắm~

Tất nhiên, dáng vẻ của Nguyễn Trọng Lăng trong con mắt của Thủy Tinh cũng là không có kém!

Kết quả, đầu rồng vừa mới cúi đầu nhìn lướt xuống dưới.

- Khốn kiếp! Lại là nguoi???

Mắt rồng đỏ rực. Miệng rồng há to, gào thét tức giận! Phương hướng nhằm thẳng về phía Nguyễn Trọng Lăng không di chuyển mảy may. Từ đó có thể thấy được vị thế của Lăng trong lòng Thủy Tinh hiện thời đã cao lớn tới chừng nào.

- A a a...~ Nhận lắm! Nhận lắm rồi~

- Không phải ta!!! Không phải ta! Chúng ta không quen biết nhau~ Ha ha... ha ha...~

Lăng cười mỉa đáp lời. Hai chân thế nhưng không có quên lùi vội trở về sau.

- Hừ! Ta quân người loại gì giun dế~

- Đi chết ngay đi cho ta!!!

Thủy Tinh cũng không có tâm tình nhân nhả nghe Nguyễn Trọng Lăng ôn chuyện giải bày. Cậu chàng lời nói còn chưa dứt, đối phương liền một cái Long Trảo Thủ, to lớn vuốt rồng tức thì đồ ập tới.

Khí thế hung ác! Ra tay vừa nhanh lại vừa chuẩn!!! Trọng Lăng ca mà đánh phải đòn này sợ rằng không chết cũng phải lột một tầng da~

- Móa! Đã bảo không quen biết nhau rồi mà~

- Ngựa Sắt Sắt mau cứu anh!!!

- Hí luật luật! Hí luật luật!!!

Chân đạp Phong Hỏa Luân xoay người vọt thẳng. Lăng tất nhiên cũng không có quên gọi tên tiểu đệ kiêm bảo vệ của mình- Ngựa Giáp Sắt ra tay hộ giá.

Đối phương hành động cũng không có làm cho cậu thất vọng. Thủy Tinh vuốt rồng một lao tới. Ngựa Giáp Sắt cơ thể cũng tức thì biến hóa to lớn gấp cả trăm lần. Tốc độ nhanh như gió! Một cái huých đầu đâm thẳng về phía Long Trảo Thủ của đối phương.

- Rầm!!!... Âm âm âm...~

Vuốt rồng bị đánh phá nát tan thành vô số tảng đá rơi xuống mặt nước. Ngựa Giáp Sắt tất nhiên cũng cả người bị đánh đòn đau. Thân thể bật ngược bay đi chìm vào tận đáy hồ luôn! Cũng không biết sẽ sứt mẻ bao nhiêu miếng sau pha va chạm vừa rồi~

Cũng còn tốt! Tiếng nổ to lớn ấy kịp thời đánh thức một vị cấp bậc đại ca đang đứng ở nơi này tỉnh hồn lại.

- Ha ha ha ha ha...! Hay! Hay lắm!!! Cuộc đi săn ngày hôm nay thật là quá tuyệt rồi! Dòng máu của ta hiện giờ cũng đã sục sôi lên khó tả.

- Nguoi! Nguoi là dị thần ở đất nước này đúng không?

- Ta tuyên bố! Ngày hôm nay nguoi liền trở thành con mồi tốt nhất của ta rồi!!!

- Nguoi! Sẵn sàng chuẩn bị chết chưa, dị thần đất Việt?

Voban về mặt cuồng ngạo lớn tiếng quát.

- Làm càn! Ngu xuẩn phạm nhân nguoi đây là muốn chết sao?

Vốn đang bức tức vì đòn đánh của mình bị một con ngựa sắt đen cản lại. Lời nói của Voban vào lúc này vang lên thật chẳng khác nào đang thêm dầu vào lửa. Thủy Tinh không chút chần chừ. Thân thể rồng đất hơi xoay người. Một cú quất đuôi âm âm âm lao thẳng về phía Voban đang bay lơ lửng ở một bên.

Rõ ràng quất đuôi phải mạnh hơn nhiều so với chỉ dùng một chân vung tới rồi~ Thủy tinh một chiêu này tung ra hiển nhiên là muốn một đòn nghiền ép Voban thành thịt vụn cho hả giận!

Ngược lại, hầu tước Đông Âu của chúng ta tuy rằng lời lẽ hống hách điểm, thế nhưng cũng không phải là hạng dễ trêu gì.

Chỉ thấy đuôi rồng quất mạnh sắp tới...

- Ô U UUUUUUUU!!!!!!!

Một tiếng sói tru lên thật lớn. Thân thể của Voban hầu tước chỉ trong nháy mắt liền không ngừng biến hóa lớn lên lại lớn lên. Da tróc thịt bong! Một mảnh

lại một mảnh lông sói màu bạc xuất hiện trên cơ thể lão ta! Trong khoảnh khắc Đông Âu hầu tước đã từ hình thái con người biến trở thành khổng lồ Ma sói.

Hai tay đi theo ngay sau đó vung lên trực diện chống đỡ với đuôi rồng quất tới!

Ai dám nói Voban hầu tước không biết đánh cận chiến nào???

- RÀMMMM!!!!

Âm thanh nổ mạnh kinh thiên động địa!

Trận chiến giữa hai vị vua từ đó trở nên biến hóa khó lường~

...

Kết thúc chương 117.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Mạnh mẽ Thủy Thần!

Thân hình ma sói bị đuôi rồng quất mạnh không thể không lùi về phía sau. Sức mạnh bất ngờ bị thua thiệt cũng đồng thời khiến cho máu chiến trong lòng Voban trở nên sôi sùng sục!

- G àoooooo!!!!!!

Một tiếng gầm vang lên giận dữ!

- Long Quyển Phong!!!

Giọng nói ồm ồm ma quái kèm theo với tức giận, ầm ầm vang lên từ miệng ma sói khổng lồ. Mệnh lệnh vừa ra! Hai luồng gió xoáy không ngừng quấn quýt vào nhau. Tiếp sau đó đồng thời hợp lực lại tạo thành một con lốc xoáy màu đen xiết thẳng về phía rồng đất Thủy Tinh.

- Hừ!

Thân hình một lần nữa cao cao bay lên không trung. Đi theo một tiếng hừ nhẹ của Thủy Tinh, mặt nước dưới hồ đột nhiên vọt thẳng lên cao vút. Giống như một con sóng thần muốn đối mặt đương đầu với lốc xoáy màu đen đang tới gần!

Gió tuy mạnh thế nhưng sóng nước nặng cả ngàn cân cũng không dễ dàng rung chuyển tí nào~ Đòn tấn công của Voban vì vậy trở nên vô hiệu!

- Lôi đình!!!

Voban hầu tước không chút ngừng nghỉ, một cột lôi điện thật lớn oanh thẳng lên người rồng đất trên không trung.

- Ầm ầm ầm ầmmm.!!!

Lần này hiệu quả thế nhưng bất ngờ rất tốt! Cơ thể rồng đất của Thủy Tinh dính phải lôi điện đánh phá liên không ngừng vỡ nát rơi lả tả trên mặt hồ. Trạng thái có vẻ như bị đè ép yếu đi. Voban thấy vậy vẻ mặt không khỏi nhếch lên nụ cười. Sấm sét từ trên mây đen lao xuống đánh phá càng thêm điên cuồng hơn!!!

Thủy tinh trong cơ thể rồng đất bởi thế không ngừng vỡ nát phá toái. Tình cảnh thật giống như chỉ một chốc lát nữa thôi nó liền sẽ bị đánh ra thành đá vụn vậy~

Có điều sự thật lại không giống những gì người ta tưởng tượng. Thủy Tinh rất nhanh liền tỏ rõ cho mọi người bản thân mình mạnh mẽ tới nhường nào.

Ngay khi như mưa sấm sét đánh phá hơi ngừng lại. Nơi rồng đất Thủy Tinh đang bay lượn đột nhiên ánh sáng bộc phát. Sáng chói mắt như mặt trời ban trưa, không người có thể nhìn thẳng!

Ánh mắt ấy chỉ giằng co chưa đến mấy giây. Đợi cho đến khi ánh sáng tắt đi. Một con bạch ngọc long thân thể như ngọc thạch tinh linh hiện ra trên bầu trời~

Này chính là Thủy Tinh trong hình thái mới vậy!

- Ha ha ha ha...~ Ngu xuẩn phạm nhân! Cảm ơn người đã giúp ta thoát khỏi thứ xác đá gông cùm bên ngoài kia.

- Hiện tại... liền là giờ chết của người rồi~

Mưa gió bão bùng, Thủy Tinh trong hình dáng ngọc long điên cuồng cười nói.

- Đến đây đi hơi đám tôi tói của ta~

- Vô hạn Thủy Thần Bình!!!

Tiếng gầm gào truyền ra khắp bốn phương. Mặt hồ theo lời nói của Thủy Tinh vừa dứt liền đột nhiên sôi sùng sục.

- Roạt roạt roạt.... ~

Thật nhiều thật nhiều thân thể toàn bằng nước đục ngầu chiến binh từ trong lòng hồ nhô ra tới. Số lượng thể nhưng ư đạt tới cả chục ngàn~ Mỗi cá thể chiến binh thậm chí cao tới ba bốn mét. So với chiều cao của người bình thường quả thực gấp đôi có thừa. So sánh với đám sói đối con con lúc ban đầu của Voban cũng không kém cạnh tí nào. Thế nhưng hiện tại chiến trường là đang ở trên mặt hồ. Voban hầu tước cho dù có nhiều chó sói hơn nữa cũng không làm ăn được gì.

Hiển nhiên vị hầu tước của chúng ta cũng rõ ràng điều này. Đối phương cũng ngay tức thì đã cho ra ứng đối.

- Không tồn tại với thể gian! Đốt cháy đi sinh linh vạn vật, thiêu hủy đi tội lỗi của thế giới~

- Tuân theo mệnh lệnh của ta. Trở về đây đi hơi Ngọn Lửa Địa Ngục!!!

Như mưa lửa địa ngục trong vô hình liền xuất hiện khắp bốn phương trời. Lần này không còn là từ trên mây lửa rơi xuống nữa mà càng giống như đột nhiên xuất hiện trong không gian. Mỗi một vị thủy chiến binh trên người tức thì đều cháy lên một ngọn lửa địa ngục màu đen sẫm~

Tiếng xèo xèo bốc cháy không ngừng không nghỉ. Và dù một đám tự nhận là Thủy Thần Bình này của Thủy tinh không hề có cái gọi là cảm giác đau mà nói... lửa địa ngục cũng hoàn toàn có thể đốt trụi lùi tất cả bọn chúng trước cả khi chúng có thể làm nên được thứ gì~

Đứng nơi xa nhìn Voban một tay hô liền có thể gọi ra nguy hiểm như vậy Lửa địa ngục, Lãng cho tới lúc này mới hiểu được trong trận đấu lúc này mình thể nhưng may mắn tới nhường nào~

Rất rõ ràng! Trong cả trận chiến đấu của hai người, Voban thể nhưng vẫn chưa bao giờ dùng hết sức lực qua~

Cũng thật không biết là nên may mắn vì sự xuất hiện của Thủy Tinh hay là không đây! Hiển nhiên, nếu như đối phương không xuất hiện mà nói. Trận chiến của hai vị Vua cậu chàng chắc chắn sẽ thua rất thảm rồi~ Lãng trong đầu không khỏi suy nghĩ mông lung.

- Anh yêu (Vương), anh (Ngài) không sao chứ?

Nơi xa xa, Erica và Liliana giờ đã bay tới tụ họp cùng với Nguyễn Trọng Lãng. Tình thế hiện tại cũng không cho phép bọn họ bàng quang đứng ngoài nhìn. Mọi chuyện dường như đã hoàn toàn thoát ra khỏi vòng kiểm soát.

- Ủ... Anh không sao!

Nhìn qua cả hai cô gái đều an toàn cả, Lãng đáp lời một câu sau đó ánh mắt một lần nữa quay trở về trận chiến đang diễn ra trên mặt hồ.

- Vị dị thần vừa xuất hiện kia anh yêu đã gặp qua rồi sao?

Erica trước tiên lên tiếng hỏi. Đây tất nhiên là bởi vì thái độ khác biệt của Thủy Tinh và Nguyễn Trọng Lãng khi này. Lời đối thoại của hai người bọn họ rõ ràng nhưng làm người nghe qua không khỏi miên man~

- Đúng vậy! Đối phương trông vậy thôi thế nhưng là dị thần Thủy Tinh trong truyền thuyết của Việt Nam đấy.

- Hôm trước anh cũng vừa tham gia vào trận chiến của đối phương cùng thánh Tản Viên- Sơn Tinh.

- Nói tới lần đầu tiên chúng ta gặp nhau ngoài biển cũng chính là lúc anh vừa mới tiêu diệt vị dị thần này chiếm được quyền năng thứ hai.

- Tính thêm cuộc chiến hôm trước, đây đã là lần thứ ba anh và đối phương gặp nhau rồi~

- Cũng là ác cảm quá nhiều hơn hảo cảm! Còn may là cả hai vị kia tuy đều là kẻ địch của anh, thế nhưng bọn họ lại cũng không có coi nhau trở thành đồng đội~

- A a a...! Đây là kẻ yếu bi ai chăng???

Lãng về mặt thành thật tự giễu.

- Đó là Thủy Tinh? Vị thần khởi nguồn cho trận tai nạn lũ lụt lớn của người Việt ư?

Erica còn chưa kịp lên tiếng an ủi người yêu của mình. Liliana về mặt thể nhưng đột ngột giật mình hô lớn.

- Làm sao hả, Lily? Chẳng lẽ cô còn biết được điều gì???

Erica về mặt tò mò quay sang hỏi.

- A! Cô chẳng lẽ còn không hiểu sao?

Liliana về mặt kinh ngạc hỏi ngược lại.

- Tôi phải hiểu gì?

Erica ngó người đáp. Liliana thấy vậy không thể không nghiêm mặt giải thích.

- Vậy cô có nhớ tới tất cả các nền văn minh đã từng tồn tại hoặc còn truyền lưu cho đến bây giờ, giống như nhau vẫn luôn nhắc tới sự hiện diện của trận đại hồng thủy diệt thế không?

- Tất nhiên! Thế nhưng chuyện đó có liên quan gì ở đây cơ chứ?

Erica nhú nhú mày đáp lời.

- Tất nhiên là có liên quan rồi~

- Giống như Thánh kinh đã từng nhắc tới.

- Chúa Jehovah chứng kiến con người trên mặt đất tội ác càng lúc càng lớn bởi vậy rất hối hận về quyết định tạo ra loài người trước kia của mình. Ngài vì thế tạo ra một trận đại hồng thủy để hủy diệt tất cả sinh linh trên thế giới!

- Kết quả là sau đó chỉ có một người lương thiện mang tên Noah thành công biết trước được tai nạn sắp đến. Anh ta đã xây dựng nên một con thuyền khổng lồ mang theo tất cả gia đình của mình và các giống loài sinh vật tránh thoát khỏi trận hồng thủy này~

- Chuyện tương tự như vậy còn xuất hiện trong thần thoại của người Sumer khi bốn vị thần linh cổ xưa thống trị trái đất là Thần bầu trời, Thần hộ pháp, Nữ thần tình yêu và chiến tranh cùng Thủy thần. Chính bốn vị thần này đã ra tay tạo ra trận hồng thủy diệt thế! Thủy thần thương cảm cho thế nhân vì vậy âm thầm báo tin cho vua Ziusudra mang theo người nhà cùng sinh vật tạo thuyền trốn tránh thảm họa hồng thủy.

- Thần thoại Babylon, vị thần tức giận hành vi của con người trên thế gian và tạo ra hồng thủy được thay tên Easun! Chỉ có một ông lão được thần nhắc trước nhờ đó thoát khỏi thảm họa.

- Cho đến sau này hậu nhân của ông, người anh hùng Gilgamesh xứ Uruk cũng muốn giống như tổ tiên của mình trở thành bất hủ anh hùng. Muốn làm được điều đó, anh ta cần phải thức đầy đủ sáu ngày bảy đêm. Và đó cũng chính là thời gian trận đại hồng thủy diễn ra~ Tiếc rằng đến cuối cùng anh ta lại ngủ quên mất và bỏ lỡ cơ hội. Thế nhưng nhờ nhận được tổ tiên mách bảo rằng tai nạn một lần nữa lại tiến tới gần, anh ta thành công tạo ra được chiếc bè lớn để cứu sống tất cả thân nhân của mình~

- Trong thần thoại Ấn Độ, con cá Ghasa lớn nhất thế giới để trả ơn cứu mạng đã mang theo Manu thoát khỏi thảm họa hồng thủy do thần linh tạo ra.

- Hay như truyền thuyết Nữ Oa vá trời ngăn lại nước trên ngân hà đổ xuống ở Trung Quốc. Và sau này tới thời Tam hoàng Ngũ đế, vua Đại Vũ tương tự tham gia trị nạn hồng thủy.

- A! Lily, cô có thể nói luôn vào vấn đề chính được không? Mọi người vẫn luôn rõ ràng về kiến thức của cô~

Erica nhanh miệng cắt ngang. Đối với thật nhiều kiến thức về thần linh, cô nàng quả thật khuyết thiếu một chút hứng thú. Và có lẽ cũng chỉ có kẻ chăm chỉ cứng nhắc giáo điều như Liliana mới sẽ thường xuyên lôi đồng sách vở thần thoại ấy ra, không ngừng ôn tập và nghiên cứu mà thôi~

- Hừm...! Được rồi~

Liliana nhìn về mặt thiếu kiên nhẫn của hai người bên cạnh mình, cả người không khỏi ừ ừ nói tiếp.

- Tóm lại Thủy Tinh trong thần thoại Việt Nam bản chất cũng là một vị thần sáng tạo ra thế giới. Một vị thần sở hữu nguồn gốc cổ xưa và có vị thế rất lớn trong thế giới thần thoại.

- Giống như Jehovah, thậm chí có thể coi đối phương là hóa thân của vị thần đã sáng tạo ra loài người. Trong truyền thuyết Việt Nam thì đó chính là hiện thân nối tiếp của Lạc Long Quân.

- Người anh hùng đã chống lại nạn lũ lụt Sơn Tinh giống như Noah, Manu hay quốc vương Ziusudra...vv, bản chất đều là khởi nguồn cho tổ tiên của loài người sau này.

- Cuộc đấu tranh giữa hai vị thần Sơn Tinh và Thủy Tinh cũng chính là biểu tượng cho của cuộc đấu tranh giữa con người và thiên nhiên. Hay hoặc nói rõ hơn chính là cuộc chiến tranh giữa cổ xưa thần linh cùng tân thần, các vị anh hùng trong truyền thuyết ngày sau. Thậm chí có thể hiểu rằng nó là phản ánh về một cuộc đấu tranh lật đổ chính quyền. Từ thời đại thị tộc tiến tới thời đại văn minh mới thông qua việc thay đổi về tín ngưỡng~

- Các vị thần cổ xưa sáng tạo ra thế giới bởi vì thất bại trong chiến tranh của giới cầm quyền, văn minh mẫu hệ thị tộc, văn minh thị tộc bị xói mòn mà dần biến hóa trở thành các vị thần mang theo tai ách, thậm chí biến hóa trong vị thế của những con quái vật mang lại điềm xấu.

- Chuyện tương tự như vậy có thể bắt gặp xuyên suốt qua thần thoại của các dân tộc khác trên thế giới như thần thoại Hi Lạp, sự thay đổi các vị thần cầm quyền trên đỉnh Olympia. Bị phân hóa thiên ác giống như chú Jehovah cùng đại thiên sứ Lucifer hay còn gọi là Satan. Hoặc như là yêu ma hóa hình tượng Nữ Oa mình người đuôi rắn đại diện chế độ mẫu hệ ở Trung Quốc.

- Được rồi! Nói như vậy vị dị thần Thủy tinh xuất hiện trước mặt chúng ta là có lai lịch lớn đúng không?

Lăng bắt chợt lên tiếng cắt ngang.

- Không! Còn quan trọng hơn thế nữa. Bởi vì các vị thần sáng tạo thế giới trong lịch sử mỗi khi xuất hiện đều mang theo thảm họa thiên nhiên vô cùng to lớn. Mức độ nguy hại thậm chí có thể đạt tới diệt thế đó thừa Vương!

Liliana về mặt trịnh trọng sửa chữa lại.

- A a a...~ Hiểu hiểu! Tóm lại chúng ta ngày hôm nay nhất định không thể để đối phương rời đi nơi này~

Lăng cười a a đáp lời.

Nơi xa, Voban hầu tước có vẻ như rất không ổn đi rồi~

Thủy Tinh Ngọc Long đã bắt đầu phát lực!!!

...

Kết thúc chương 118.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Nguy cơ ẩn hiện!

- Thật phiền phức~

Thủy Tinh giọng ồm ồm lảm bảm. Cơ thể trong hình dạng bạch ngọc long đột nhiên tỏa ra một màn ánh sáng trắng. Trên đỉnh đầu rồng cũng từ đó thành linh xuất hiện một bóng người!

Tóc đen cắt ngắn! Đỉnh đầu có đội vương miện khảm ngọc. Cổ đeo vòng lớn xuyên kín mình châu. Người để mình trần. Bên trên tô vẽ không ít hoa văn quý quái. Ngang hông quán lấy đầy một loại giáp vảy cá phủ đầy rong rêu, chính giữa thậm chí khảm nạm không ít vỏ sò~ Hai bàn tay giờ đang nâng lấy một quyển sách nhìn rất quen thuộc!

Ủ? Tại sao lại quen thuộc???

- Tiên thư sách ước!!!

Lăng giật nảy mình hô lên!

Đúng vậy! Thủy Tinh cầm trên tay lúc này chính là Tiên thư sách ước mà Lăng khi nãy lảm mất. À không! Là nó tự bay đi mất!!!

- Này...!

- Đây là chuyện gì xảy ra???

Cậu chàng về mặt âu sầu nghĩ. Tất nhiên cũng không có gan to bằng trời chạy tới trước mặt Thủy Tinh đòi hỏi lại.

Dù rằng không quá rõ ràng thế nhưng Lăng tất nhiên hiểu được...

Thủy Tinh = Mạnh mẽ!

Tiên Thu Sách Ước = Thần kì!

Chính là Thủy Tinh + Tiên Thu Sách Ước = ... Mạnh mẽ thần kì (Không đánh lại được!!!)

Công thức trên cậu vẫn là biết rõ ràng đấy~ Và cũng bởi vì thế cho nên...

Dù rất muốn một lần nữa xử lý đối phương cướp thêm lấy quyền năng, Lăng vẫn rất ngoan ngoãn đứng im bên ngoài nhìn ngấm ngấm không thôi~ Tất cả mọi chuyện hiện tại cũng chỉ có thể trông cậy vào vị hầu tước kính yêu của chúng ta hăng hái làm việc rồi.

Tất nhiên! Trước đó hầu tước Đông Âu còn phải vượt qua khảo nghiệm của dị thần Thủy Tinh cái đã.

- Hô...~

- Nhược thủy ba ngàn dặm!... Hiện!!!

Thủy Tinh hơi nhắm mắt như nghiền ngẫm thứ gì. Tiếp sau đó hai mắt mở choàng ra. Một tiếng quát khê. Tay vung lên! Đầy trời lửa địa ngục tức thì gặp phải thiên địch trong số mệnh.

Mênh mông màn nước màu lam nhạt bỗng bành từ trên trời giáng xuống, lại cộng thêm với từ dưới mặt hồ sóng lớn nhảy xổ lên! Tất cả đều chỉ có một mục tiêu duy nhất...

Tiêu diệt hết thủy lửa địa ngục còn đang cháy trong không khí!!!

- Không tốt! Chúng ta mau lùi lại!!!

Cảm nhận được sự uy hiếp từ sóng nước mà Thủy Tinh cho gọi ra, Lăng không chút chần chừ quay người lui vội. Lúc rời đi cũng không có quên mạnh ôm lấy hai cô gái bên cạnh đi cùng. Tiếc là cảm giác trái ôm phải ấp ấy diễn ra vào ngay lúc tính mạng nguy hiểm thời khắc... Thật đúng là nước đổ lá khoai, chẳng kịp cảm nhận được chút gì!

Trên mặt hồ, đối mặt với mênh mông sóng nước của đối phương, Voban lông mày cũng không khỏi nhăn nhu lại. Có điều chiến đấu với dị thần vốn chính là như vậy~ Cũng không có vị Diệt Thần Sư nào có thể hoàn toàn nắm chắc trăm phần trăm chiến thắng thuộc về mình. Quyền năng bị đối phương khắc chế cũng không có gì chuyện thần kì!

Thế gian vẫn có cái gọi là lưu lại núi cao sao sợ không có củi đốt. Nếu như đối phương thể tới hung hăng như vậy~ Liền tạm lánh uy phong một chút lại có làm sao~

Voban hầu tước kinh nghiệm chiến đấu nhiều không biết có đến bao nhiêu~ Tất nhiên sẽ không cố gắng đập đầu cứng rắn chống đỡ chiêu thức của Thủy Tinh. Đối phương bởi vậy giống như Nguyễn Trọng Lăng, rất nhanh chân điều khiển gió đen mang mình vội vàng lui ngay trở lại. Bay thẳng ra ngoài bờ hồ! Đối với việc lửa địa ngục bị hóa giải cũng liền thuận theo không tiếp tục cho gọi ra nữa.

Đương nhiên, hầu tước đại nhân của chúng ta cũng không có vì thế mà lui bước. Thậm chí còn lấy lùi làm tiến. Đợi cho đến khi đối phương sóng nước hơi hơi giảm xuống. Tuyệt chiêu được vị Vua già chuẩn bị từ lâu trong chớp nhoáng được đưa ra~

- Đòi mắt của Solom!!!

Không chút dài dòng! Một đôi mắt xanh lục âm u như rắn đáng sợ hiển hiện ra!

Một loại quyền năng có thể khiến mọi sinh vật trong tầm mắt Voban trong khoảnh khắc biến thành cục muối rắn. Và tất nhiên nếu là người sở hữu quyền năng, Voban thậm chí có thể khiến cho quá trình hóa muối này nhanh chậm tùy ý. Thậm chí để người ta biến thành cục muối sau đó còn có thể biến trở về bình thường.

Tất nhiên, thường thì ngài hầu tước yêu thích nhìn thấy con mồi sống sờ sờ cảm nhận lấy cơ thể bản thân dần dần hóa thành một cục muối vô cơ... Cái biểu tình kì dị theo bản năng của sinh vật khi vô lực đối mặt với cái chết không ngừng tới gần ấy~ Thật rất thú vị rồi!!!

Nhờ có được quyền năng này, Voban hầu như là vô địch trước mặt người bình thường!

Ừ? Cũng chỉ là trước người bình thường mà thôi~

Quyền năng này của ông tuy rằng rất bá đạo. Thế nhưng đối với cùng là đồng hành Diệt thần sư hoặc thiên địch Dị thần mà nói... Có thể hóa một bộ phận cơ thể của đối phương thành muối trong một khoảng thời gian ngắn đã là rất tốt rồi~ Muốn nhìn một cái liền có thể đánh bại đối phương??? Vẫn là tỉnh tỉnh ngủ đi là vừa~

Tất nhiên chuyện này cũng không có nghĩa là quyền năng này trở nên vô bổ! Trên thực tế, nó vẫn rất lợi hại rất lợi hại thực dụng!

Thử tưởng tượng một chiến sĩ cận chiến, bất kể là Diệt Thần Sư hay là Dị Thần đi chăng nữa. Đối phương đang hưng phấn cầm kiếm xông lên muốn chém giết hầu tước của chúng ta. Kết quả...

Cả hai cánh tay anh hoặc cô ta trong khoảnh khắc thế nhưng lập tức biến thành cục muối vô cơ???

Cái cảnh tượng ấy ôi thôi quá đẹp! Nghĩ qua qua cũng đã thấy không đành lòng nhìn thẳng rồi~

Lại hoặc như một vị Diệt Thần Sư hoặc Di Thần kiểu pháp sư, đang muốn vùng vẫy nhiệt huyết tung ra mạnh mẽ quyền năng thế nhưng đột nhiên cả tay lẫn chân đồng loạt không nghe sai khiến. Đồng loạt biến thành cục muối hết~ Voban hầu tước nhất định sẽ không ngại ngần cho đối phương một đòn sét đánh bỏ thẳng vào đầu!

Kết quả lúc đó hiển nhiên có thể đoán trước được!

Lúc này...

Đối mặt với mạnh mẽ dị thần Thủy Tinh, Voban hầu tước tất nhiên sẽ không tiếp tục giấu nghề nữa. Đòn liên hoàn tuyệt sát của ngài ấy lập tức hiện ra trước mắt trần đời.

Một đôi mắt u u xanh lục nhìn thẳng! Và thế là...

Thủy Tinh đang đứng cao cao trên đỉnh đầu rồng lập tức trúng chiêu~

Hai đôi bàn tay cùng chân tức thì lan tràn biến thành muối vô cơ trắng toát hết! Voban hầu tước đứng xa xa bên dưới hơi thở hỗn hển vì lao lực. Có điều kinh nghiệm phong phú chiến đấu hiển nhiên thúc giục ông không thể để mất cơ hội trời cho này!

- Luyện ngục lõi đỉnh!!!

- Đuỳnh đuỳnh đuỳnh Đuỳnh đuỳnh đuỳnh...!!!

Bàn tay vùng tay lên! Mây đen tức thì tụ tập đỉnh đầu nơi Thủy Tinh đang đứng. Cũng không có mây may chậm trễ. Giống như pháo rang liên hồi tiếng nổ! Bầu trời một mảnh liên tiếp sấm chớp rạch ngang. Sáng chói lòa không ai có thể nhìn thẳng mắt!

- Kinh đây à nha!

Lăng mặt “chấn kinh” làm bầm.

- “.....!”

Voban về mặt ngưng trọng nhìn bầu trời.

“Đối phương hẳn là đã chết đi chứ???” Cả hai người ở trong lòng đồng thời toát lên một loại suy nghĩ.

...

Trên cao cao không trung...

Ánh sáng lõi điện giằng co tầm hơn mười giây mới chịu chấm dứt. Trong đoạn thời gian này có thể nói không dưới mười ngàn tia sấm chớp chằng chịt đánh thẳng về phía Thủy Tinh cùng không gian rộng rãi xung quanh hắn. Hoàn toàn ngăn chặn hết khả năng di chuyển đào tẩu. Cơ thể khổng lồ của bạch ngọc long trên không trung thậm chí cũng bị như mưa sấm chớp bao trùm hoàn toàn không kể hờ.

Đợi cho tới khi sấm chớp chịu tán đi! Khung cảnh nơi Thủy Tinh từng đứng cuối cùng cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Kết quả...

- Như vậy cũng được???

Liliana về mặt ngây ngốc hỏi.

- Không ngoài dự đoán!

Erica khóc miệng co rúm than thở.

- Quả nhiên khó chơi~

Lăng về mặt u sầu làm bầm.

- Lại còn không vấn đề gì?

Ngay cả hầu tước Voban cũng không thể không kinh ngạc lấy một cái.

- Ngọc long, đừng để nó quấy rầy tới ta!

- G Ràooo!!!!!!!!!!

Thủy Tinh về mặt khinh thường nhìn về phía to lớn rỗng đen Voban. Chỉ một tiếng ra lệnh, dưới chân Bạch ngọc long lập tức há miệng gặm thét lên. Cơ thể quãy mạnh liền xông lên đối đầu trực diện với Voban hầu tước. Vuốt rồng đối đầu với vuốt rồng! Một trận đông- tây long không trung đại chiến từ đó chính thức trình diễn.

Lại nói màn ánh sáng bao phủ Thủy Tinh và Bạch ngọc long giống như vô hình không có thực để cho Bạch ngọc long xuyên qua dễ dàng. Bản thân thì thoáng cái thu nhỏ lại chỉ còn bao phủ lấy nguyên Thủy Tinh mà thôi.

Cùng lúc đó ở bên trong, Thủy Tinh ánh mắt cũng một lần nữa nhìn về phía hai cánh tay đã biến thành vuốt của mình. Đôi mắt lấp lóe lên ánh sáng màu vàng chói. Hai cánh tay vốn dĩ đã thành vuốt trắng lại một lần nữa biến lại trở về da thịt bình thường. Vậy mà có thể cứng rắn hóa giải quyền năng của hầu tước Voban!

Nở một nụ cười khinh khinh~ Sau khi giải quyết còn lại hai bàn chân bên dưới, Thủy Tinh cuối cùng mới tập trung tinh thần nhìn về Tiên thư sách ước trên tay. Ánh mắt lấp lóe không yên!

Tiên thư sách ước trên tay ánh sáng cũng không ngừng chớp chớp không dừng!

Nhìn qua cho người ta cảm giác giống như muốn giãy giụa tránh thoát khỏi nguy hiểm~

- Hừ! Sơn tinh, ngươi liệu có nghĩ tới hay không ngày hôm nay đây?

- Khắc khắc...~ Lần này ta liền phá vỡ bản mệnh sách phép của ngươi. Để xem ngươi còn có thể thoát chết được hay không?

- Rất nhanh thôi ta sẽ quay trở lại. Khi đó ngày tận thế của ngươi cũng đã đi đến đầu rồi~

Khỏe miệng nở nụ cười gần. Bàn tay của Thủy Tinh nắm lấy sách phép lại càng thắt chặt hơn! Cả bàn tay thậm chí lóe ra vô số phù văn ánh sáng vàng. Khí thế khủng bố không ngừng giải thoát ra ngoài. Nhìn giống y như bàn tay của thánh thần đầy quyền năng vậy!

Nơi xa, Voban hầu tước trong hình dạng tây phương hắc long bị Bạch ngọc long của Thủy Tinh áp chế cho không vượt qua được!

Phía bên dưới, Nguyễn Trọng Lăng và hai cô gái tương tự ánh mắt ngưng trọng quan sát cuộc chiến, thế nhưng hồn nhiên không hề hay biết tai nạn đang tiến tới gần.

Sâu xa dưới lòng đất vào ngay thời điểm này... cũng đang có thứ gì đó bắt đầu rục rịch!

Không trung một nơi nào đó, một mảnh lông ngỗng nhỏ màu trắng toát còn đang lơ lửng không ngừng~

Một vài đôi ánh mắt hoặc có hoặc không đang ẩn hiện quan sát!

Thế sự biến hóa khôn lường! Nào ai có thể hiểu rõ thấu đáo được~

...

Kết thúc chương 119.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Hoàn nguyên thành Thánh!

- Choang...!

Một tiếng động nhỏ vang lên nghe như tiếng pha lê vỡ. Tiên thư sách ước ánh sáng bao phủ bên ngoài thoáng qua đi theo tan tác hết. Rất nhanh nó liền biến trở về một cuốn sách bằng da thuộc cũ kĩ.

Thủy Tinh nhìn thấy Tiên thư sách ước trong hình dạng mới, về mặt cũng không khỏi mỉm cười. Tiếp theo ngay sau đó, một loạt phù văn ánh sáng vàng từ lòng bàn tay của hắn bắt đầu không ngừng tiến vào trong tiên thư.

Không gian giống như bị bóp méo lại?

Tiên thư sách ước trong khoảnh khắc liền giống như bị vụn vụn, giống như bị vỡ nát.

Thoáng qua, vậy mà thỉnh thoảng trở thành một viên ngọc dạ minh châu thật lớn. Bề ngoài đang không ngừng tỏa ra ánh sáng màu ngọc thạch nhu hòa.

- Hừ! Tiên thư sách ước sao?

- Một đám lửa đòi lấy tiếng! Đây rõ ràng là bảo vật Nguyên ngọc của Long cung chúng ta. Sơn tinh, ngươi cũng thật là cái thứ nguy quân tử mà~

- Ha ha...~ Cũng còn tốt! Lần này vật quy chủ cũ. Từ nay trên đời này lại không có Sơn tinh.

- Tàn Viên Sơn Thánh đúng không?

- Hôm nay ta liền ở ngay nơi đây vinh đăng Thánh vị! Trở thành vị Thánh duy nhất ở trên thế gian này~

Khóe miệng cười gằn. Thủy Tinh ánh mắt một lần nữa nhìn về phía tình hình xung quanh.

Nguyễn Trọng Lăng và hai cô gái vẫn như cũ đứng ngoài bàng quan. Voban hầu tước chiến đấu với Bạch ngọc long ngược lại là bất phân thắng bại.

- Hừ! Một đám sâu kiến gãy chết~

- Thủy Thần Thuật: Thiên Thủ Lật Thiên!

Thủy Tinh vẻ mặt nghiêm túc hô lên. Cánh tay hơi vươn ra trong không trung vùng vẫy.

- Roạt! Roạt! Roạt! Roạt...!

Từ trên mặt hồ đột nhiên phá nước mà ra vô số cánh tay to lớn bằng nước đục ngầu. Tất cả vừa hiện ra liền đồng loạt hướng thẳng về phía Voban rồng đen! Biến cố xuất hiện bất ngờ, vô số thủy cánh tay thoáng cái nắm bắt chặt lấy cả cơ thể của Voban hầu tước, đè mạnh xuống đất không thể động đậy.

- Giun dế nên có thái độ của giun dế!

- Xoạch!

- Ngaooooo...!!!!!!

Thủy Tinh hai tay hơi đung đưa. Vô số thủy cánh tay trên mặt đất đang nắm giữ Voban cũng đi theo chuyển động.

Xoạch một tiếng liền xé rách hai bên cánh rồng! Máu tươi ồ ạt trào ra~ Tiếng kêu thê thảm của rồng đen vang vọng trời đất.

- Cái này...!!!

Lăng vẻ mặt co rúm. Trong khoảnh khắc vô cùng phân vân có nên xông lên tham chiến hay không.

Rất rõ ràng! Muốn Voban hầu tước một mình đánh bại Thủy Tinh đã là không thể nào.

- Các ngươi hãy nghe đây cho ta!

- Ngày hôm nay bản thân đại công cáo thành. Chuẩn bị vinh đăng Thánh vị!

- Các ngươi sau đó nếu ngoan ngoãn đứng ngoài nhìn lễ còn được. Nếu như dám tiếp tục chống đối bản thân...

- Hừ! Cái chết của hần chính là gương của các ngươi sau này!!!

- Thủy Thần Thuật: Thiên Thủ Phan Thây!!!

- Roạt...!!!

Lời vừa dứt, cả ngàn thủy cánh tay to nhỏ không đều đồng loạt phát lực. Đang bị bắt chặt trên mặt đất Voban hầu tước lập tức giống như vạn mã phanh thây. Một thân cơ thể to lớn gần trăm mét trong khoảnh khắc bị xé thành vô số mảnh! Tình cảnh thảm thiết đủ khiến trẻ con nín khóc, sợ tè ra quần. Người người sợ hãi kinh hoàng không thôi.

Nguyễn Trọng Lăng đứng ở nơi xa vốn định ra tay cũng bởi vậy “chấn kinh” tại nguyên vị trí. Miễn bàn có nhiều run rẩy~

Thủy Tinh thân hình lơ lửng trên cao ánh mắt cố ý hay vô tình lướt nhìn khắp tứ phương giống như đang cảnh cáo. Tiếp sau đó vẻ mặt cười lạnh ném bay đi trong tay Nguyên ngọc bảo vật ra giữa không trung.

Thân hình lác mình biến hóa thành một con đồng phượng long màu xanh lam. Cơ thể dài tới gần trăm mét. Giọng ồm ồm vang vọng bốn phương. Lời nói giọng điệu giống như đang hát vang, giống như đang làm một thứ nghi thức tế bái kì quái nào đó vậy.

Bạch ngọc long vào lúc này ngược lại thân thể lỏng vòng bay xung quanh giống như quan sát, giống như uy hiếp bất cứ kẻ nào dám tới gần phá đám quá trình.

- Ta tới! Thế gian này sự sống mới sinh tồn~ Kết sức mạnh cùng với trí tuệ, hóa thân thành tiên tổ của ánh sáng văn minh.
- Ta tới! Vị thần sáng thế với quyền năng vô ngần! Sinh ra là thần nhưng bị ruồng bỏ như kẻ ác. Lời than vãn nào dành cho thánh thần?
- Ta tới! Vị thần bị tổn thương bởi những đứa con của mình. Sức mạnh bị đánh cắp. Cả thân xác bị phong ấn và chia lìa ra thành muôn phần!
- Ta tên Long Quân, vị thần của biển, vị thần của sinh mệnh khởi nguồn. Vị thần tối cao của vịnh hằng thiên giới!
- Trong quá khứ, là người cha ban tặng nên sinh mệnh.
- Trong quá khứ, là vị thần nắm giữ hải dương vô ngần.
- Trong quá khứ, là chúa tể của thế giới này.
- Nay ta nguyện, Long Quân lại trở thành Long Quân như ngày xưa!!!
- G ràoooo!!!!!!!
- Kim long hiện thân thiên hạ vĩnh nguyện truyền...!

Giống như rồng ngâm trên chín tầng trời, giống như Thánh ca được thêu dệt ra~

Như ca tụng! Như cầu nguyện! Như khen ngợi!

Rồng ngâm trập trập! Bài thánh ca ấy còn đang tiếp tục. Hình dáng của Thủy Tinh cũng bắt đầu thay đổi dần~

Khắp bốn phương tám hướng không ngừng xuất hiện lấy như mây khí màu vàng tụ hợp lại. Trung tâm chính là viên ngọc dạ minh châu mà khi trước Thủy Tinh ném ra không trung. Thân thể màu xanh lam của Thủy Tinh dần dần biến hóa trở thành màu vàng chói. Một con kim long dần dần thành hình.

Uy nghiêm! Mạnh mẽ! Thần Thánh và Sục sôi sinh mệnh!

Khí thế của Thủy Tinh đang không ngừng tăng tiến lên.

- Không tốt! Đối phương đây là muốn hoàn nguyên chính mình. Lợi dụng một thứ nghi thức nào đó thúc đẩy bản thân tiến hóa trở thành cổ xưa và mạnh mẽ hơn thần linh.

- Chúng ta nhất định phải ra tay ngăn cản đối phương lại!!!

Liliana vẻ mặt gấp gáp lên tiếng nói.

- Không phải đâu! Đã làm Thủy tinh rồi còn có thể tiến hóa thêm nữa hay sao? Đây cũng không phải chơi game pokemon~

Lăng về mặt ngoài ý muốn nói.

- Lily nói không sai đâu.

- Thủy Tinh trong truyền thuyết dù sao cũng được nhận làm thủy thần chốn long cung. Cũng chính là nơi ở của Long Quân. Vậy mà hình tượng Long Quân trong mỗi một câu truyện truyền thuyết đều là khác nhau.

- Có lúc là tổ thần mạnh mẽ vô ngần giống như Lạc Long Quân, có khi lại thành ông vua ngu muội bị con người lừa gạt cướp đi bảo bối, cướp đi cả vợ chưa cưới giống như các bản truyện Sơn tinh Thủy tinh, hoặc ác độc âm hiểm như trong Dã tràng xe cát, hoặc uy nghiêm như trong Sự tích núi ngũ hành...vv.

- Hiện tại đối phương đây là muốn một lần nữa chính danh cho mình. cũng đồng thời thu thập sức mạnh của tất cả các vị Long Quân trong truyền thuyết. Nếu để mọi chuyện thành công...

Erica ánh mắt không khỏi liếc nhìn một cái về phía Nguyễn Trọng Lăng.

- Làm sao?

Cậu chàng chột dạ hỏi.

- A a a ...~ Không sao! Chỉ là hi vọng sau khi đối phương thành công đăng vị sẽ không như cũ thù hận với anh yêu đi.

- Có điều Diệt Thần Sư và Di thần vốn là thiên địch trời sinh. Anh yêu vẫn là suy nghĩ cho kĩ đi. Hoặc là đánh bại đối phương. Hoặc là sau này chúng ta

phải di cư hải ngoại rồi~ Khó mà tiếp tục sống ở Việt Nam được nữa.

Cô nàng cười a a trêu chọc.

- Tốt rồi! Không cần trêu chọc anh nữa~

- Mọi chuyện ngay từ đầu cũng đã xác định rồi không phải sao!

Lăng về mặt vậy mà dị thường bình thản đáp lại.

- Như vậy ý định của anh yêu là?

Erica cười cười lên tiếng hỏi.

- Tiêu diệt đối phương!!!

Giọng như chém đinh chặt sắt.

- Tốt! Em (tôi) đều sẽ đứng ở phía anh (Vương) bên này~

Hai người đồng thời đáp lời.

Ánh mắt họ đồng loạt nhìn về phía kẻ thù đang dần biến hóa cơ thể thành kim long ở trên cao.

Cuộc chiến đã đi đến hồi kết vậy!!!

...

Kết thúc chương 120.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Cùng nhau hợp sức!

Erica nhẹ nhàng chạm vào Cuore di Leone trên tay và đọc thầm lên câu thần chú:

- Hồi con sư tử của sắt thép...~

- Người là tâm trí cùng cơ thể của nỗi buồn và cơn giận dữ!

- Là sứ giả của sự đau khổ đến cùng cực từ các vị thánh thần. Sẽ tắm trong dòng máu của kẻ thù, nung nấu trong ngọn lửa của hòn cấm và thù hận!

- Xuất hiện trước mắt đây đi. Ta kêu gọi...

- Ngọn giáo của Longinus ...!

Tập hợp lấy sức mạnh của câu thần chú vừa mới tạo thành. Đưa hết thầy vào trong thanh kiếm yêu thích của bản thân, Erica vờn Cuore di Leone đưa lên trong hình dạng của cây thánh giáo Longinus. Cường hóa nó với sức mạnh và sẵn sàng cho một trận chiến sống còn!

Đứng ở một bên Liliana cũng đang triệu hồi ra vũ khí của mình. Từng tiếng thở than nghe nhẹ nhàng và du dương như một khúc nhạc đồng quê khiến lòng người an bình lại. Lăng lạng dịu êm mà ẩn tàng đi sự sắc bén của chính mình!

- Bay lên đi như làn gió~

- Nhẹ nhàng trôi nổi như là mây!

- Linh ảo, thần bí mà nhân từ. Ca vang lên lời ca của những chiến binh quả cảm nhất! Chính nghĩa, công bằng cùng niềm tin kiêu hãnh...!

- Xin hãy chấp cho ta thêm đôi cánh!

- II Maestro, tới và ban cho tôi đây, sức mạnh của người!!!

Sáng rọi lên trong tay thần kiếm II Maestro. Cơ thể của Liliana giờ đây tỏa ra một thứ vàng sáng màu bạc trắng thánh khiết như tiên nữ. Thân hình vậy mà lơ lửng bay trên giữa không trung. Khí thể của cô nàng cũng đã đi lên tới đỉnh điểm nhất.

- Ha ha ha...! Rất tốt các cô gái!

- Giờ đã đến lúc chúng ta đi ra thể hiện rồi!

- Giúp một chút nào, Ngựa Giáp Sắt!

- Hí.....!!!!

Lăng khoa trương hú lên một tiếng cười dài. Ngựa giáp sắt vừa nghe được mệnh lệnh liền bốn vó đạp vang. Một đám mây lửa- Phong Hỏa Vân thật lớn tức thì xuất hiện dưới chân nó. Không ngừng như vậy, đám mây lửa vừa xuất hiện xong còn bay đi ra một đám rỗng lửa ra ngoài. Thoáng cái liền biến hóa thành hai đôi Phong Hỏa Luân trợ giúp cho Lăng cùng Erica dễ dàng di chuyển trên bầu trời.

Kết hợp cùng với Liliana bản thân phép Bay. Chiến lực của bọn họ đã được nâng lên tới mức cao nhất!

Hai mắt của Lăng rực lên ánh sáng nhìn về phía trên trời cao. Nơi mà Thủy Tinh trong hình dáng lam long đang không ngừng lột xác. Cơ thể đã có một nửa biến hóa thành màu vàng.

Thời cơ không đợi ta!!!

- Đi nào!!!!

Gầm lên một tiếng thật lớn! Lăng chân đạp Phong Hỏa Luân bay thẳng lên trời. Hai bên là Liliana và Erica đi sát theo hộ vệ. Ngựa Giáp Sắt tốc độ cao chạy ngay bên dưới trái đường.

Chiến đấu tức thời bùng phát!

...

- G ràooooo!!!!

Thủy Tinh chưa thấy có phản ứng gì thể nhưng chịu trách nhiệm bảo vệ bên ngoài Bạch ngọc long đã như nổi điên lên. Đám người kia vậy mà dám vào lúc này xông tới muốn phá hoại nghi thức??? Đây là đang trấn trụ khiêu khích!!! Bọn chúng đây là muốn chết!!! Muốn chết!!!

Nó gầm lên như điên! Khí thể như cầu vồng từ trên trời lao thẳng xuống về phía Nguyễn Trọng Lăng và hai cô gái.

Dưới mặt hồ nước, vô số thủy cánh tay khổng lồ đột nhiên từ dưới toát ra ngăn cản đám người tiến lên. Dáng vẻ so với đám thủy cánh tay lúc trước xé nát cơ thể Voban cũng không khác nhau là mấy. Độ nguy hiểm có thể thấy rõ! Có lẽ đây cũng chính là phương án dự phòng mà Thủy Tinh từ trước đó tạo ra cho trường hợp này đi.

Nhiều nhiều nhiều! Số lượng thật sự là quá nhiều và dày đặc! Quả thực là như rừng thủy cánh tay luôn!!!

- Ngựa Giáp Sắt, triệu hoán Vô Tận Hóa Long!!!

Hết cách! Số lượng quyền năng bản thân vốn có hạn, lại cộng thêm lỗ tiêu hao mất năng lực triệu hoán nỏ thần. Thậm chí là quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng cũng đã bị tiêu hao rất nhiều sau khi đỡ lấy đòn lôi điện bỏ vào đầu lúc chiến đấu cùng Voban.

Hiện tại trận chiến này nếu không gặp phải nguy hiểm sống còn, Lăng chắc chắn là sẽ không dùng ra Tuyệt Mật Bảo Tàng nữa đâu.

Và cũng chính bởi vì như vậy, lợi dụng năng lực triệu hoán rồng lửa của Ngựa Giáp Sắt ra ứng đối với tình thế lúc này đã trở thành việc tất nhiên rồi.

- Hí...!!!

- G ràooooooo!!!!

Ngựa Giáp Sắt biến hóa cơ thể trở nên khổng lồ chuẩn bị đối mặt trực tiếp với Bạch ngọc long. Rồng lửa ngập trời cũng đồng thời đối mặt với như rừng Thủy cánh tay từ dưới mặt nước vô lên! Kết quả...

Rồng lửa thế nhưng lại thua một bậc!!!

Hiển nhiên thôi! Dù sao đám rồng lửa kia chỉ là từ một tồn tại tương tự Thần thú như Ngựa Giáp Sắt, đối đầu với vô số thủy cánh tay từ mạnh mẽ dị thần như Thủy Tinh... Đây có thể không thua mới là lạ!!! Nên nhớ, trước đó Voban dù cho có gọi ra lửa địa ngục cũng còn bị đối phương dập tắt tịt, chứ nói chi là chỉ có một chút linh tính ý thức phạm hỏa mà Ngựa Giáp Sắt vừa mới phun ra.

- Khi thật!

- Thần Thánh Cánh Tay Phải!

- Boang! Bốp! Bốp! Boang! Boang...!

Tính toán sai lầm, sai một li đi ngàn dặm chính là nói về hoàn cảnh của Lăng và đồng bạn lúc này.

Không còn cách nào khác, Nguyễn Trọng Lăng đành phải sử dụng ra quyền năng có số lần không hạn chế Thần Thánh Cánh Tay Phải của mình ra đánh tan đám thủy cánh tay cản đường. Tiếc là như vậy cũng liên làm giảm thật nhiều tính đột biến cũng như tốc độ của đột tấn công. Khả năng thành công bởi vì thế mà trở nên thật xa vời, xa vời vợi...!

- Âm âm âm...!

Hai bên đại tướng Ngựa Giáp Sát và Bạch ngọc long đã va chạm vào nhau. Cẩn xé giẫm đạp, húc đầu, quất đuôi...vv các thể loại động tác, nhanh tới người ta chóng cả mày mặt. Đám thủy cánh tay dưới mặt hồ thì càng ngày càng trở nên điên cuồng và dày đặc hơn. Lăng hiện tại quả thật là, Thần Thánh Cánh Tay vung lên như điên. Không ngừng đập phá vô số thủy cánh tay bốn phía cản trở mà mãi cũng không hết.

Thế tiến công dường như đang rơi vào vũng lầy! Không thể nào tiến lên thêm được!!!

- Lily, cô yểm hộ Vương tiếp tục tiến lên! Tôi sẽ ở lại cản trở một phần đám thủy cánh tay này!!!

- Tất cả nhờ vào cô cả đấy!!!

Đang di chuyển, Erica đột nhiên về mặt nghiêm nghị hết lớn. Sau đó cũng không có đội hai người còn lại có phản ứng. Cánh tay cô ấy vung lên. Phía trước mặt thoáng cái hiện ra một vòng tròn ma pháp hoa văn màu đỏ chói. Tam giác cùng vòng tròn ma pháp các kiểu đan xen lẫn vào nhau!

Chính là cảnh tượng quen thuộc khi cô nàng muốn dốc toàn lực cho gọi ra hình thái biến hóa của Cuore di Leone trên tay mình. Thanh vũ khí yêu quý từ hình dáng thánh thương Longinus giờ biến hóa trở về hình dáng thần kiếm lúc ban sơ.

Vũ khí trong hình dạng thanh kiếm rõ ràng linh hoạt và dùng tốt hơn cây thương dài mà nặng nề khi phải chiến đấu chống lại với số lượng lớn đám đông địch thủ như hiện tại. Lời thần chú nhiệm màu cũng thật nhanh được cô tuyên đọc lên.

- Cuore di Leone, thanh gươm báu được rèn qua bởi màn đêm tăm tối!

- Hậu duệ của thanh kiếm tối thượng! Xin hãy đáp lại lời cầu nguyện của ta đi~

- Trở về đây mang theo sức mạnh của Linh kiếm!!!

Thuật phép bí truyền kêu gọi sức mạnh của thanh kiếm Excalibur. Thuật cường hóa năng lực thanh kiếm yêu quý của Erica lên mức tối đa. Thần hình của Cuore di Leone bởi vậy tỏa ra thứ ánh sáng màu trắng phép thuật nhân nhật.

Như thế còn chưa hết, ngay khi ánh sáng trên thanh kiếm tỏa ra, Erica lần nữa ném nó về phía không trung. Nửa sau của câu thần chú cũng đi theo đó được tuyên niệm

- Ta kêu gọi tên người, vị cứu tinh của đức tin! Hiệp sĩ bàn tròn mang trên mình sứ mệnh bảo vệ lấy nhà vua. Vị chúa tể tài năng sinh ra từ trinh nữ!

- Nhân danh tên thánh...

- Hỡi Vị Thần của đội quân vô hạn~ Thần được khen ngợi!

- Thánh linh là tên của người!!!

- Triệu hồi thần thánh Excalibur (Thắng lợi linh kiếm)!!!

Cuore di Leone bay lên lơ lửng trong không khí như được dẫn dắt bởi một sợi dây vô hình. Tiếp đó một màn giống như ảo thuật biến hóa hiện ra. Từ một thanh kiếm ban đầu bỗng chốc biến thành hai, thành ba...vv. Cuore di Leone đang nhân lên cực nhanh thành một đám thanh kiếm có hình dạng tương tự nhau. Tất cả xếp thành từng hàng giữa không trung.

Chỉ trong chớp mắt, thanh kiếm màu bạc đã nhân lên thành mười ba!

- Chính vào lúc này!!!... Đã đến giờ quyết định ai là người chiến thắng!

- Bay lên đi...

- Cuore di Leone!!!

Lời vừa dứt! Cũng chính là tín hiệu bắt đầu.

Mười ba thanh kiếm biến thành mười ba mũi tên bay đi với tốc độ sấm sét! Giống như sao băng bay qua bầu trời. Trong một chút phút giây liền đánh tan

đi không biết bao nhiêu thủy cánh tay cản trở trước mắt bọn họ.

- Đi mau!

Liliana quát lớn.

- Tốt!!!

Lăng giật mình đáp lời. Phong Hỏa Luân dưới chân cấp tốc bay lên phía trước.

Con đường đã trải rộng mở ra.

Giờ phút đối mặt đã đến rồi!!!

...

Kết thúc chương 121.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Kết quả đã xác định!

- G rừ~

- Quyền Phá Sơn Hà!!!

Tự hô lên thật lớn nhằm gia tăng thêm khí thế! Lăng mang theo cùng Liliana bằng vào tốc độ nhanh nhất của mình, đoạt tiến tới vị trí mà Thủy Tinh đang biến hóa thành rồng vàng.

Một nắm đấm tay oai vệ như núi như rừng. Oanh thẳng vào mặt!!!

Tốc độ như sao băng lao qua bầu trời vậy!

- Vụt...!

Thủy Tinh hai con mắt rồng đột nhiên trùng lớn!

Một luồng ánh sáng màu vàng chói loà tựa như laze, tức thì đánh thẳng về phía cậu chàng!!! Khép mở trong lúc đó! Uy thế dường như phá hủy cả trời sao.

- Âm âm âmmmm...!!!

- Hự...!

Thần thánh cánh tay phải giống như tuyết tan đi. Lăng im biến mất! Cơ thể Lăng trong khoảnh khắc giống như vừa đâm sầm vào một tảng đá lớn. Không! Hẳn là đâm sầm vào một ngọn núi lớn mới đúng!!! Rầm một cái cậu liền cả người bay ngược về phía sau đi rồi.

Phong Hỏa Luân dưới bàn chân bị ánh sáng vàng lướt qua liền tắc tịt!!! Linh tính ý thức của nó đã bị đánh tan.

Đối phương sức mạnh lại khủng bố đến như vậy???

Thủy Tinh hai mắt nhìn đến đây liền đóng lại. Về mặt hồ hững như việc mình vừa làm ra nhỏ bé chẳng đáng là gì.

Thế nhưng sức mạnh phá hoại mà nó gây ra cho đối thủ thật sự là to lớn lắm!

Đầu óc của Lăng giờ đang quay cuồng như bị đập mạnh vào đầu. Cả người đã mất hết đi tất thảy năng lực suy nghĩ. Phía bên dưới kia, mệnh mông vô bờ thủy cánh tay đồng loạt vươn lên như lời gọi từ phía tử thần.

Chúng nó muốn một lần nắm lấy Nguyễn Trọng Lăng và xét ra thành thịt vụn!!!

- Không! Ta Vương!!!

Liliana tiếng hô kia, nghe như tiếng tuyệt vọng khóc thét lên!!!

Cơ thể bất chấp nguy hiểm thật nhanh lao đi xuống. Thời điểm vừa rồi, ánh sáng vàng tấn công từ đôi mắt của Thủy Tinh lóe đi qua cơ thể Nguyễn Trọng Lăng liền giống như đã bị ngăn cản lại. Liliana cũng là nhờ vào đó mới giữ được an toàn của bản thân mình. Hiện tại mới có thể còn bay lượn được ở trên bầu trời như lúc trước.

Thế nhưng là cô ấy chỉ nguyện chính mình có thể chịu đựng thay cho Lăng đòn đánh vừa qua!

Một vị kỹ sư đích thực sao có thể để cho đức vua của chính mình hứng chịu một cái chết thay như thế???

Cô ấy không cho phép!!!

Liliana cắn chặt răng và vận dụng hết tất cả sức lực cũng như kỹ thuật bay lượn của mình.

Lao vút đi như tên bắn! Tinh chuẩn giống như loài chim ưng!!!

Đột lấy đức vua của cô trước kia chiếc thủy cánh tay đầu tiên thấu tóm tới.

- Kiêu hãnh và cao quý như loài hoa tuy lúyp...

- II Maestro...

- Xin hãy ban cho ta sức mạnh!!

Thanh gươm trên tay đột nhiên tỏa ra thứ ánh sáng chói lòa như vàng mặt trời mới mọc.

Thanh gươm ấy giờ đã vung đi lên!!!

- Vút...!!!!

Thủy cánh tay bị chặt ngang chém đứt!

Thế nhưng đối mặt với vô số thủy cánh tay đang không ngừng tiến tới mà nói...

Hành động này cũng chẳng đáng là gì.

Vào giây phút cuối cùng trước khi bị vô vàn thủy cánh tay xé nát, Liliana vẽ mặt hiện lên vẻ quyết tuyệt. Hai cánh tay Liliana giờ giang rộng. Cô ấy muốn dùng hết thân thể của mình để che chở cho vị Vua của bản thân.

Muốn ôm trọn lấy cơ thể của đối phương trong vòng tay đơn bạc!

Đó là vị Vua mà cô vừa mới tuyên thệ còn chưa vượt qua được lấy một giờ đồng hồ.

A a a ...~ Ai mà quan tâm những luật lệ giáo điều kia nữa chứ!

Dù sao cũng sắp chết...!

Liliana chỉ biết rằng. Vị Vua của mình thế nhưng đang chiến đấu vì giành lại chính nghĩa và hòa bình cho thế gian nên mới hi sinh.

Là một vị kỹ sư đã tuyên thệ cống hiến cho đức vua! Hi sinh thân mình để bảo vệ cho Vương chẳng phải là chuyện cô nên làm hay sao?

Đáng tiếc!

Cô còn chưa có nổi lấy một mối tình đầu.

Cuốn sách tiểu thuyết của cô cũng chưa có được viết xong xuôi nữa chứ!

Ông nội phải chăng sẽ rất thất vọng vì cái chết của cô?

Karen, người hầu gái của cô sau này biết phải làm thế nào bây giờ???

Mà thôi mà thôi. Ít nhất thì một lần duy nhất và cũng là cuối cùng trong cuộc đời này, cô thế nhưng mà chiến thắng được con quỷ đỏ đáng ghét mang tên Erica ấy!

Phải rồi! Mang theo vị Vua của mình và tùy tùng Ngài ấy đến tận bên kia thế giới vĩnh hằng. Đến nơi đó và bắt đầu một hành trình chinh phục mới. Tận tụy vì ta Vương và uốn nắn ngài ấy trưởng thành!

Đây chẳng phải là chiến thắng tuyệt vời nhất mà một vị kỹ sư nên có được hay sao?

Được chết cho Vương của ta!!!

Dio lo benedica! Chúa ban phước lành mãi mãi cho người~

...

Từ phía trên bầu trời, giờ chỉ còn nhìn thấy vô số thủy cánh tay vươn tới. Cuốn lấy nhau, lôi kéo nhau... Rồi tất cả trở về đi, yên lặng chìm vào trong màn nước sâu thăm thẳm. Không gian trên mặt hồ đã không tiếp tục có một thủy cánh tay nào tiếp tục xuất hiện.

Thật giống như chúng đã hoàn thành xong nhiệm vụ của chính mình.

10s, 20s, 30s, rồi một phút...!

Vẫn chẳng thấy một thứ phép nhiệm màu nào hiện ra vào giờ phút này cả.

Phía trên bầu trời cao cao kia, Thủy Tinh cơ thể ba phần tư đã hóa thành hình hoàng kim long! Màu vàng kim tỏa sáng ra vạn trượng.

Tất cả... Chính là như thế muốn kết thúc???

...

Trời nổi trên không trung, có một người con gái đã và đang nhìn thấy tất cả những cảnh tượng ấy diễn ra.

Tâm tình vào giờ phút này đây giống như đã tuyệt vọng lên!

Cả người như nổi điên, nổi cuồng! Cơ thể bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu xanh xám! Một thứ ánh sáng phép thuật mà cô còn chưa hoàn toàn nắm giữ. Trong lúc tuyệt vọng đã được cô ấy quyết định đưa ra ngoài sử dụng.

Bất chấp nguy hiểm! Bất chấp tất cả mọi thứ!!!

Lời than vãn vang lên như bài ca tống táng đức thiên chúa.

- Eloi, Eloi, Ma Sabachthani! Hỡi Chúa Trời! Sao Người lại ruồng bỏ con!!!

Erica hét lớn lên câu thần chú như một bản nhạc lời ca buồn. Thứ linh ngôn phép thuật mạnh mẽ nhất mà cô hiện tại biết.

- Dù xương ta có tan vỡ, nỗi đau khổ của ta có tan chảy ra như một ngọn nến đang thấp sáng.

- Người... Vẫn sẽ bị chôn vùi trong cát bụi của vùng đất chết! Chó hoang bao quanh ta. Quân đội của quỷ dữ đang bao vây lấy ta!!!

Ngay cả khi Erica là một pháp sư tài ba, cô cuối cùng cũng chỉ là một con người. Đối đầu với sức mạnh của một vị thần...

Không thành công không bằng chết!!! Cô ấy muốn dốc ra toàn bộ thực lực!!! Dù cho có phải đánh đổi đi tất cả.

- Hỡi Chúa Tể của tôi... Đáng Cứu Thế!

- Tôi cầu xin ngài... Giúp tôi! Cứu con ra khỏi vũ khí của kẻ thù, cứu con ra trước nanh vuốt của sư tử, cứu con từ đôi sừng hung tợn! Từ muôn ngàn cánh tay của loài quỷ dữ.

Ngay cả khi Erica là một người rất thông minh, dù cho không có cơ hội chiến thắng khi chống đối lại với một vị dị thần. Ngay cả khi tuyệt vọng nhất! Cô ấy cũng sẽ không cứ như thế đứng yên từ bỏ...!

Tất cả chỉ vì một lý do...

Cứu lấy vị Vua của cô ấy!!!

- Do vậy, con tuyên bố dưới tên của Chúa!

- Người mà thế gian dâng tặng cho sự phục thù, dâng tặng bởi lời ca tụng ngàn năm!

Câu thần chú được đọc ra. Một không khí tuyệt vọng đã bắt đầu bao quanh Erica.

Bên ngoài, nhiệt độ thực xung quanh cũng giảm xuống chỉ còn khoảng hơn mười độ.

Một thứ âm thanh nào đó đang vang lên không thể nghe thấy được bằng đôi tai bình thường. Một thứ tiếng kêu trong tuyệt vọng. Là tiếng kêu thét lên vô ích hay tiếng thờ than, đau đớn vô vọng lúc buồn phiền. Tất cả những âm thanh này tụ lại trong một thân thể duy nhất, vây quanh trong không khí lạnh lẽo nhất.

- Thân thể này đã không phải là của ta... Linh hồn này đã không còn là của ta... Phép thuật này đi ngược lại mọi thời gian và quy luật nhân quả...

Cơ thể Erica dần trở nên lạnh lẽo giống như đá! Sinh mệnh dường như đang dập tắt! Giống như ngọn nến héo tàn trước cơn gió.

Một thứ cấm thuật đang được thai nghén ra trên bầu trời!

Vô số ánh mắt của những tồn tại vô hình không khỏi đồng thời nhìn về phía cô gái ấy.

Kẻ dám lấy ra cái chết để thực hiện cấm thuật thay đổi nhân quả.

Thế nhưng liệu nó có thành công không khi cái cô cần là sinh mạng của một vị Diệt Thần Sư? Một tồn tại giống như bán thần???

Erica hiển nhiên cũng không biết. Thế nhưng điều đó cũng không ngăn được cô sử dụng ra năng lực còn lại duy nhất của mình...

Trên bầu trời, nghi thức đăng lâm Thánh vị của Thủy Tinh rất nhanh liền muốn kết thúc. Cơ thể của đối phương ánh sáng vàng giờ đang lan tràn nhanh lên dần...

Đây tất cả giống như là một thứ kết quả đã xác định!

Sẽ chỉ còn diễn ra trong một phút giây...!

...

Kết thúc chương 122.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Tác ơi, cứu anh với! (đùa)

Sâu!!!

Đây là một nơi rất là thâm sâu~

- Ơc ơc ơc...

...

Tối!

Đây là một nơi rất là u tối~

- Ơc ơc ơc...~

...

Ủ, đúng rồi!!!

- Ơc ơc ơc...~

...

Nơi này ánh sáng mặt trời cũng chiếu không nổi được lên trên cơ thể con người~

- Ơc ơc ơc...~

...

(Giờ còn đang ban đêm đó mấy má!!! "ai đó đang gào thét")

- Ơc ơc ơc...~

...

Nơi đây là...

Sâu trong lòng nước Tây Hồ- Hà Nội!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Chết ở nơi này...!

- Ọc ọc ọc...~

...

Ra vẻ cũng không phải là một chuyện...

Quá ư tồi tệ gì~

- Ọc ọc ọc...~

...

Không cần phải lo mồ yên mả đẹp không phải sao?

- Ọc ọc ọc...~

...

Nghĩ như vậy, Lãng giờ phút này đây cũng không khỏi bồi hồi nhớ lại lấy...

- Ọc ọc ọc...~

...

Một vài hình ảnh trong giây phút cuối cùng trước đó của cuộc đời mình~

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh dừng lao lên như Gấu!

- Ọc ọc ọc...~

...

Rồi...

- Ọc ọc ọc...~

...

Chết bất đắc kì tử như bị đập Ruồi~

- Ọc ọc ọc...~

...

Đây là cảm giác khi làm anh hùng sao?

- Ọc ọc ọc...~

...

Làm sao ghép vắn lại với nhau luôn cảm thấy sai sai ở chỗ nào??

- Ọc ọc ọc...~

...

Đó phải chăng là cái giá phải trả cho sự tham lam???

- Ọc ọc ọc...~

...

Hay chính là kết cục đã định sẵn cho chương cuối của mỗi câu chuyện cổ tích???

- Ọc ọc ọc...~

...

Trọng Lăng ca giờ đang không cam lòng gầm thét lên!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Một cái cảm giác... kì quái không sao miêu tả nổi...

- Ọc ọc ọc...~

...

Đang hiển hiện lên trong thâm tâm anh!!!

- Ọc ọc ọc...~

....

Móa đây...!

- Ọc ọc ọc...~

...

Chính mình muốn chết chìm luôn như vậy thật đấy à?

- Ọc ọc ọc...~

....

Chết!...

- Ọc ọc ọc...~

...

Cứ thế liên chết đi thật á~

- Ọc ọc ọc...~

...

Cứ như vậy đi sang...

- Ọc ọc ọc...~

...

"Thế giới bên kia" luôn này!!!

Tác: “.....”

- Ọc ọc ọc...~

...

Được rồi!

- Ọc ọc ọc...~

...

Oke! Anh đây đã hiểu~

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh biết!

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh từ rất lâu trước liền đã biết rất rõ~

- Ọc ọc ọc...~

...

Chú muốn nổi như Naruto đúng ko?

- Ọc ọc ọc...~

...

Thích xem quây trong Onepiece chứ gì~

- Ọc ọc ọc...~

...

Thích nhân vật chính tung hoành bên Nhật với bên châu Âu?

- Ọc ọc ọc...~

...

Thích chơi nổi?? Chơi hội nhập quốc tế???

- Ọc ọc ọc...~

...

Thế nhưng chú cũng có thể mang theo anh đi chơi cùng a~

- Ọc ọc ọc...~

...

Cũng không cần chơi lầy cho anh chết luôn như vậy ở đây thật đấy!

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh...

- Ọc ọc ọc...~

...

Buồn về chú lắm chú có biết không?

Tác: “.....”

- Ọc ọc ọc...~

....

Rồi!

- Ọc ọc ọc...~

...

Oke lần 2~

- Ọc ọc ọc...~

...

Thế nhưng cho anh hỏi lại một lần sau cuối... Hức~

- Ọc ọc ọc...~

...

Thế định không cho anh chơi đùa... “HỒI SINH” bất ngờ thật à???

- Ọc ọc ọc...~

...

Tế phẩm em nó cũng đã chuẩn bị đầy đủ ở chương trên rồi.

- Ọc ọc ọc...~

...

Cùng lắm sau này anh lại một lần nữa cứu sống em nó rồi thôi~

- Ọc ọc ọc...~

...

Chú không phải sợ bị độc giả ném gạch ném đá gì đâu!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh bảo kê cho~

- Ọc ọc ọc...~

...

Kịch tính một tí là được! Đừng đùa thật đó có biết không?

- Ọc ọc ọc...~

...

Đừng cho anh chết thật đấy, nhớ kĩ lấy!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh còn làm nhân vật chính chưa có chán đâu này~

- Ọc ọc ọc...~

...

Hu hu hu...~ Mãi dân Việt Nam ta mới có nhân vật chính huy hoàng thần thánh như anh vậy!

- Ọc ọc ọc...~

...

Đừng cho anh chết lãng xẹt như thế chứ~

- Ọc ọc ọc...~

...

Hức hức...~ Cha mẹ nó thẳng tác!

- Ọc ọc ọc...~

...

Ọc ọc ọc nhiều làm anh hoa hết cả mắt!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh còn chưa có đưa “con dâu về gặp ba mẹ chồng” ở nhà đây này!

- Ọc ọc ọc...~

...

Phát đạt mà không về quê... như là mặc áo gấm đi đêm~

- Ọc ọc ọc...~

...

Nhân sinh của anh?

- Ọc ọc ọc...~

...

Là màu hồng!!!

- Ọc ọc ọc...~

....

Chú đã hứa với anh như thế rồi kia mà???

- Ọc ọc ọc...~

...

Chú còn nhớ rõ đêm đó không?

- Ọc ọc ọc...~

...

Đêm không trăng cũng không sao~

- Ọc ọc ọc...~

...

Anh phi như bay trùng sinh về vài năm trước?

- Ọc ọc ọc...~

...

Nhân sinh của anh...

- Ọc ọc ọc...~

...

Còn không có tung hoành ngược xuôi thể giới cho xong đây này!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Trọng Lăng ca trong thâm tâm giờ đang gào thét lấy!

- Ọc ọc ọc...~

...

Kí ức ở trong đầu khoanh khắc đó móa nó như ủa về...

Một vài giây phút trước...

Cái giây phút mà Trọng Lăng ca và Liliana còn đang ở giữa không trung! Còn đang sắp sửa bị muôn vàn thủy cánh tay, lao tới xé thành thịt băm viên cho cá hoặc đại loại như thế...~

- Ọc ọc ọc...~

....

Cũng còn may! Trời không tuyệt đường người. Chính vào trong giây phút cuối cùng ấy...

Có lẽ là nguy cơ khi sắp tử vong khiến con người ta bùng tỉnh. Có lẽ là ăn may đúng dịp! Hoặc có hay chăng là tay tác giả còn chưa có định kết thúc câu truyện này tiêu nghỉu ngay tại đây!

- Ọc ọc ọc...~

...

Nói tóm lại, Trọng Lăng ca của chúng ta bùng tỉnh rồi~

Một cái khuôn mặt trắng ngời ngời và tinh xảo như búp bê bom hoi... Cũng chính là vào ngay lúc này đập thẳng vào trong tầm mắt của anh ấy!

Đối phương mặt mày trắng nhợt. Cẩn cẩn môi! Hai mắt nhắm thật chặt!!!

Trọng Lăng ca...

Sợ hết hồn á!!!

- Ọc ọc ọc...~

...

Đừng nói cái gì người đẹp cận cảnh! Cũng đừng nói cái gì hương thơm tươi mát từ cơ thể của người thiếu nữ vân vân. Hay cũng đừng nhắc tới bộ ngực cao ngất ngất như dãy núi Himalaya và mềm mại săn săn chắc ba mươi mấy C đang ép thẳng lên người ấy....

Ực~

Ừ thì, nói chung sự xuất hiện bất thành linh của Liliana ngay khi ý thức của Trọng Lăng ca vừa mới trở về hiển nhiên là khiến cho anh ấy... Sợ chết khiếp!

- Ọc ọc ọc...~

...

Lạy các thánh! Thời điểm một giây trước anh còn đang như đám nhân vật chính muốn phi thẳng tiên giới, lao thẳng về phía kẻ thù và tung ra đòn đánh định mệnh cuối cùng!

Và thế là nửa giây sau anh liền đâm sầm cái mặt đi ý thức! Anh bị nhân vật phản diện chớp mắt nó K.O hạ gục luôn rồi~

Uất ức cũng chỉ đến thế là cùng thôi!!!

- Ọc ọc ọc...~

....

Rồi lại đến nửa giây sau đó, một cánh cửa đóng lại luôn sẽ có một cánh cửa khác mở đi ra~

Một cái khuôn mặt trắng bệch rất đúng giờ liền hiện ra trước mắt anh!

Này không sợ bỏ mẹ mới là lạ~

- Ọc ọc ọc...~

...

Và còn hơn thế nữa!

Còn chưa kịp lên tiếng chửi má nó. Xung quanh anh lúc này... Một đám thủy cánh tay hùng hùng hổ hổ. Số lượng lại nhiều như hằng hà sa số vì sao trên trời. Tất cả đang gào thét lao tới gần, muốn... Xé nát người anh ra thành muôn mảnh!!! Làm canh thịt băm rau ngót~

Này chó cắn áo rách tình hình không khô làm cho Trọng Lăng ca giật mình hoảng sợ hơn!

- Ọc ọc ọc...~

...

Cái meo meo đấy!!!

Không chơi đồn dập như vậy có được hay không???

Chúng bay có còn muốn hay không sau này vui vẻ chơi đùa với nhau rồi???

Chơi ác như vậy nữa là anh nghĩ game luôn đó có biết không? Quyền truyện này anh mà game over là nó cũng đi theo cát bụi luôn đó biết chưa?

- Ọc ọc ọc...~

...

Cũng còn tốt! Cũng còn tốt!!!

Trọng Lăng ca là cơ cảnh! Là siêu cấp chiến binh chuyên môn giữ gìn thế giới hòa bình! Là thiên tài chiến tranh vân vân và vân vân...! Nói chung năng lực kinh nghiệm ứng biến chiến đấu các kiểu của anh ấy còn không có tệ cho lắm.

Trọng Lăng ca theo bản năng còn nhớ tới bật đi lên bản Auto Hack 1.0, cha tác giả mới vừa gửi cho anh cách đây vài chương~

- Ọc ọc ọc...~

...

Còn biết sử dụng ra quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng để bảo vệ lấy mình.

Một vòng bảo vệ dập dồn như màn sóng nước màu đỏ nó bao phủ xung quanh người anh...!

Ừ? Tiện thể liền bảo vệ luôn cô gái đáng yêu Liliana, người hiện giờ đang ôm thật chặt lấy cơ thể anh như trói bánh trưng nữa~ Đáng người của đối phương..

Chắc chắc...~ Trông thế thôi nhưng cũng điện nước đầy đủ lắm đó!!!

Và cũng chính là vào trong cái giây phút cam go ấy~ Nguyễn Trọng Lăng ca lần đầu tiên trong cuộc đời biết cái gì gọi là...

- Ọc ọc ọc...~

...

Cảm giác rơi tự do!

Phải rồi!

Chính là cái cảm giác rơi tự do đó mấy cha~

Liliana từ khi quyết định bỏ mặc buông xuôi cho số phận liền đã thôi không dùng tiếp ra phép thuật Bay của bản thân mình nữa. Hai người bọn họ bởi vì vậy cứ như thế rơi tự do...

- Ọc ọc ọc...~

...

Rơi tự do u... Rơi tự do!

Rơi tự do theo định luật của Newton hú ú!!!

Rơi thẳng thừng xuống dưới mặt hồ nước cũng chẳng có gì là lạ kì!

- Ọc ọc ọc...~

...

Còn đám thủy cánh tay xung quanh?

Xin nhờ~ Chúng nó còn đang không ngừng sờ sờ mó mó trong cái không gian vô hạn mà quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tăng mới cho gọi ra kia kìa. Tất cả đám thủy cánh tay đều bị một hình cầu dập dòn như nước màn sáng đỏ ngăn chặn hết cả lại! Chúng nó lúc này chắc hẳn cũng đang sờ mó vui vẻ đến không biết trời đất đâu đất đâu nữa đi rồi~

Ai mà còn quan tâm hai người bọn họ sống hay chết cơ chứ!

Ở bên ngoài có lẽ người ta cũng chỉ có thể nhìn thấy chúng nó đang không ngừng nhích lên nhích xuống, lồi lồi kéo kéo nhau. Rồi tất cả đồng loạt đi theo tốc độ rơi của Nguyễn Trọng Lăng và Liliana chìm dần vào trong mặt nước~

Cứ như vậy liền biến mất đi rồi!

- Ọc ọc ọc...~

...

Nói tóm lại, Lăng và Liliana cứ như thế rơi thẳng xuyên qua một đám như rừng thủy cánh tay, tọt thẳng xuống mặt hồ mà không ai hay biết! Và tất nhiên! Hoàn thành nhiệm vụ được giao, đám thủy cánh tay kia thời điểm này cũng đi theo tan biến hết~

Ừ? Dưới mặt hồ nước là sẽ không có thủy cánh tay tồn tại đấy!!!

Chỉ là...

Một vấn đề rắc rối khác cũng từ đó mà bắt đầu!

- Ọc ọc ọc...~

...

Trọng Lăng ca còn không biết bơi à nha!!!

Ai ui, đừng mắng ca!

Lần trước ra khơi đánh Thủy Tinh xong, ca cũng đã định đi học tập bơi đấy chứ~ Ấy thế nhưng còn chưa kịp đi mua vé tháng thì cô nàng Erica rắc rối kia cũng đã đến bên người rồi!

Ở trong cái thời buổi ngày ngày đều như nước sôi lửa bỏng thế ấy...

Còn có thằng méo nào chịu chìm xuống nổi tâm thần đi học bơi được cho nó xong~

- Ơc ơc ơc...~

...

Nói chung...

Anh ơc ơc ơc... Nuốt cả một ca nước Tây Hồ vào mồm liền...

Ngậm chặt miệng lại!!! Chân tay cơ thể còn tồi tệ hơn~ Bị búp bê bạch bông Liliana thân yêu bó chặt như cái bánh trưng vậy! Méo thể nào thể hiện ra kĩ năng bơi chó bẩm sinh của chính mình.

Rồi...~

Nói chung ca đang chìm chìm xuống đáy hồ Tây đây!

Bọn bây ngày này năm sau nhớ đốt giấy vàng mã cho ca biết chử???

Trích “Di chúc của Trọng Lăng ca những ngày khi ảnh còn sống”!

Hự...~

Nói chung...

Anh...

Sắp...

Toi cmm rồi~

Tác ơ, cứu anh với!!! Hức hức...~

- Ơc ơc ơc...~

...

Kết thúc chương 123.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Thế giới không thể không có anh ấy!!!

- Lạnh!... Lạnh quá!

Lạnh giá giống như là người bị ném xuống dưới một dòng sông đang đóng băng vậy!

Trong lúc mông lung, Liliana không khỏi cố nhớ lại những gì kiến thức hiểu biết còn ẩn chứa trong đầu mình. Những kiến thức về số phận của con người sau khi chết để cô có thể suy đoán ra tình huống ở xung quanh.

Truyền thuyết Hi Lạp kể lại rằng: Trên con đường đi đến địa phủ, người chết phải dùng một đồng tiền (mà thân nhân đặt vào trong miệng họ) để nhờ người lái đò Charon giúp vượt qua sông Acheron. Mà phía bờ bên kia sông thì được canh giữ bởi con chó ngao địa ngục ba đầu Cerberus- con chó yêu quý của Minh thần Hades. Vượt qua Cerberus, linh hồn người chết mới có thể tiến vào địa phủ để được nhận lấy phán xét về cuộc đời mình.

Có năm dòng sông chảy qua địa phủ, mỗi dòng sông đều mang lấy một ý nghĩa tượng trưng riêng.

Acheron tượng trưng cho đau khổ và bất hạnh. Truyền thuyết kể rằng nước trên con sông này nhẹ vô cùng. Long vũ chạm đi lên cũng đều sẽ trầm xuống đáy. Một khi linh hồn người chết có ý đồ bơi lội vượt qua sông, tất cả linh hồn của họ cũng sẽ bị nước sông vô tình ăn mòn.

Nói như vậy cũng có nghĩa là nếu như cứ lẳng lặng chờ đợi chìm đi xuống đáy sông thì linh hồn người đã chết cũng sẽ không có bị làm sao? Đây cũng chính là Liliana đã từng suy nghĩ khi đọc được những thông tin ấy!

Tiếp theo sau sông Acheron chính là dòng sông than thở Cocytus ở tại phía thượng du. Tất cả những linh hồn người chết không bị người lái đò trên dòng sông chết Kharon đưa qua sông đều sẽ ngược dòng tìm kiếm mà đi tới nơi này con sông bồi hồi khóc rống.

Tiếp theo sau là dòng sông quên lãng Lethe. Uống nước của dòng sông này, khi còn sống ký ức sẽ toàn bộ bị biến mất và linh hồn con người chỉ có thể đợi chờ lúc sau mới tới luân hồi. Trừ danh hoa bỉ ngạn cũng chính là nở ra tại phía bên kia dòng sông lãng quên.

Sau đó chính là dòng sông hỏa diễm Phlegethon. Đây là mình giới cùng thâm uyên địa ngục Tartarus ở bên trong một đầu dòng sông nham thạch nóng chảy. Con sông vờn quanh bảo vệ Tartarus (thâm uyên địa ngục). Nó cũng là con sông ngăn cấm tất cả mọi hành động chạy trốn của những kẻ tội đồ khi còn sống và sau khi chết được giam giữ ở nơi đây chịu lấy cực hình.

Và cuối cùng chính là hoàng tuyền Styx, nơi có thể làm cho thần linh cũng mất đi thần tính dòng sông nguyên rửa. Trong truyền thuyết Hi Lạp cổ đại cũng chính là nước của con sông này giao phó cho A Sin (Achilles) năng lực thân thể đao thương bất nhập con sông thần thánh.

Truyền ngôn kể rằng mẹ của A Sin, nữ thần biển Thetis để tránh con trai của mình sẽ chết đi trong chiến trận giống như những gì lời tiên tri từng đoán. Nàng đã cầm lấy hai chân của con trai mình khi vừa mới sinh ra rồi dốc ngược cậu chàng vào trong nước của dòng sông Styx và nguyên rửa rằng cơ thể con trai bà sẽ không thể bị bất kì thứ vũ khí gì có thể gây nên vết thương.

Cũng bởi vì uy lực đáng sợ của con sông này thậm chí gây nguy hiểm cho cả với thần linh, khiến họ mất đi địa vị, quyền năng, thần tính và sự bất tử của một vị thần, nữ thần Thetis cũng chỉ có thể giữ lấy gót chân của A Sin mà không dám hoàn toàn nhúng chìm cơ thể của con trai mình xuống nước.

Thế nhưng giống như vận mệnh trớ trêu thay, cha của A Sin là vua Peleus cũng vào đúng lúc này nhìn thấy cảnh tượng đó và tưởng rằng vợ mình muốn giết chết đứa con trai. Ông ta vì vậy đã tới và cố giật lại lấy A Sin từ tay của vợ mình. Và thế là gót chân của A sin từ đây liền không có được năng lực đao thương bất nhập giống như những bộ phận khác trên cơ thể mình.

Trong lúc giằng co, xương ống chân của A sin bị gãy vỡ. Nữ thần Thetis tức giận bỏ về thủy cung và từ đây không còn gặp lại người chồng của mình nữa. Vua Peleus đưa con trai cho nhân mã Cheiron, người sau này sẽ trở thành sư phụ của Heracles (Héc- queen) và nhờ ông dạy dỗ cùng nuôi dưỡng con trai mình. Cheiron thay xương ống chân người khổng lồ cho A sin để học trò của mình trở thành người chạy nhanh nhất thế giới. Thay gan sư tử, tìm gấu cho A sin để anh trở nên dũng cảm và không biết sợ là vật gì...

Trong số những dòng sông kể trên ở địa ngục, Styx cũng chính là con sông chia cắt ranh giới giữa dương gian và giới âm ty. Con sông mà ngay cả thần linh cũng không thể làm sai trái khi lấy nó làm lời thề!

...

Liliana không biết mình lúc này linh hồn đang rơi vào trong dòng sông nào?

Nơi đây hiển nhiên không phải là dòng sông hỏa diễm Phlegethon. Bởi lẽ nó không nóng rực và thống khổ như dung nham đang nóng chảy, ngược lại nước sông lạnh lẽo và ẩm ướt giống y như những dòng sông bình thường.

Tất nhiên, Liliana cũng không có cho rằng mình sẽ may mắn rơi vào trong dòng sông Styx và từ đây trở nên giống như A sin có được năng lực đao thương bất nhập.

Dù sao thì...

Có lẽ bây giờ cô cũng đã chỉ còn là một linh hồn.

Nơi đây có thể là sông Acheron tượng trưng cho đau khổ và bất hạnh. Cũng có thể sẽ là con sông Cyothus nổi tiếng với những lời than phiền. Cái chết của cô quá đột ngột, thân thể có lẽ đã bị đám thủy cánh tay kia xé ra thành muôn mảnh như vị hầu tước nào đó trước đây.

Muốn có người bỏ tiền vào trong miệng để được người lái đò trên dòng sông chết Kharon vớt cô lên rồi chờ qua sông đã là điều không tưởng. Có lẽ sau này cô cũng chỉ có thể chìm nổi ở nơi đáy dòng sông Cyothus và giống như những linh hồn người chết khác ngày ngày than khóc đi rồi.

Một kết cục thật đáng sợ! Liliana vừa nghĩ tới đây liền không khỏi lạnh run mình.

Còn bởi vì sao từ nãy tới giờ cô chưa từng cảm nhận được cảm giác đau?

Xin nhò! Một khi cái chết tiến đến quá nhanh. Có lẽ đau cũng đã không thể hiển hiện ra bằng cái gọi là cảm giác. Hiển nhiên Liliana cho rằng bản thân mình trước đó còn chưa cảm nhận được chết và đau chứng nếm vị như thế nào thì thể xác cô cũng đã tan tành ra không biết thành bao nhiêu mảnh. Linh hồn của cô có lẽ ngay tại khi đó cũng đã rơi vào trong dòng sông địa ngục nơi đây.

Tất nhiên tất nhiên, cô lúc này cũng có thể đang rơi vào trong dòng sông lãng quên Lethe. Không có một bản sách cổ nào có thể nói lên rõ ràng và nhất trí xác thực rằng con người sau khi chết tình cảnh đầu tiên sẽ ra sao. Vì vậy dù cho là một người có kiến thức về thần học cực kì phong phú như cô, đối với tình trạng hiện tại của bản thân mình cũng không thể nào nắm chắc.

Nếu nơi đây là con sông Lethe vậy chuyện duy nhất mà Liliana có thể làm vào lúc này là lập tức ním chặt môi của mình lại. Và cố gắng không để cho

một chút nước sông nào tiến vào cổ họng mình.

Nếu tất cả những điều suy nghĩ trên của Liliana được vị Vua hiện tại của cô biết được. Anh chàng nhất định sẽ phải cảm thán rằng:

Nha! Một người chết còn có thể suy nghĩ được nhiều và quy củ đến như thế... So với bản thân kẻ nào đó nội tâm suy nghĩ diễn tả ở chương trên.

Thật là quá mức khác nhau mà...!

Người với người khác nhau tức chết người đấy! “thờ dài”

...

Được rồi! Ít nhất thì Liliana thân yêu của chúng ta hiển nhiên là một trường hợp đặc biệt.

Một người ngay từ khi rất nhỏ đã được tiếp xúc với cái gọi là thần a! Diệt thần sư a! Kỵ sĩ này! Pháp sư này! Rồi thì chúa, thần, thánh, ma vương linh tinh các kiểu này!

Thái độ và hành động đối xử khác biệt với cái chết... Cũng thật không có gì là quá lạ kì.

Tất nhiên tất nhiên, là người thì ai cũng sợ chết.

Và cũng bởi vì cho rằng bản thân mình đã rơi vào trong một dòng sông nào đó chưa rõ tên ở địa ngục. Lại thêm vào kiến thức bản thân (linh hồn hể ý đồ bơi lội ở dòng sông địa ngục là sẽ bị ăn mòn đó nha) Liliana tất nhiên sẽ không ngu ngốc có cử động gì như là giãy dụa, hay như cố gắng bơi lội vãn vãn cả đấy!!!

Ừm? Quả nhiên học rộng hiểu nhiều đôi khi cũng rất là ... Tai hại vậy!

Kết quả là cô nàng cứ lẳng lặng... Đợi chờ trong quá trình chìm sâu xuống đáy!

Chờ a chờ, Liliana thân yêu tâm thần đột nhiên không khỏi có chút cô đơn, có chút chột dạ, có chút sợ hãi. Thậm chí còn có một chút tò mò ở trong lòng!

Cảm giác như... Trừ đi cần nín thở ra thì rơi vào trong mấy cái truyền thuyết dòng sông chốn địa phủ này cũng chẳng có gì đáng sợ lắm mà?

Trong lúc vô tình, cơ thể băng bó quá chặt (vì sợ) của Liliana cũng đi theo thả lỏng ra!

Kẻ nào đó vốn cả người bị trời như cái bánh chưng vuông cũng đi theo đó cơ thể có khả năng động đậy.

Móa! Nãy giờ bị bó chặt mém tí nữa ngạt chết anh rồi!!! Lẳng thân thể theo bản năng trong lòng thở nhẹ ra lấy một hơi. Thế nhưng đi theo ngay đó lại là từng hốc từng hốc nước xông thẳng vào mũi khiến Lăng không khỏi... Sặc nước.

Mà một khi nước đã sặc vào tới tận mũi, như vậy bước kế tiếp theo sau nước sặc vào thẳng trong mồm còn có thể xa được nữa hay sao?

Đối với một kẻ không có kinh nghiệm bơi trong nước, kết quả của cậu chàng hiển nhiên cũng đã được xác định rồi.

Và lần tai nạn bất thành linh này không có giống như lần đầu tiên khi cậu vừa rơi vào trong nước còn có thể cường chế ngậm chặt miệng!

Lần này là muốn sặc nước chết toi! Sặc cả mũi lẫn mồm thì còn làm sao ngậm lại mũi, miệng được nữa cơ chứ!!!

Lẳng giờ...

Muốn sặc chết đuối tiết tấu thật đó này mọi người~

- Ơc ơc ơc...~

Đây chính là giây phút Trọng Lăng ca của chúng ta bắt đầu suy nghĩ lại về cuộc đời chính mình!

Suy nghĩ mông lung một vài giây liền là mấy ngàn chữ suy nghĩ các kiểu trình bày ở chương bên trên.

Tất nhiên tất nhiên, âm thanh kì quái của cậu chàng cũng làm cho Liliana sợ hãi.

Cô nàng khoảnh khắc đó trong lòng không khỏi đồng thời hiển hiện ra vô số suy nghĩ.

Thế nhưng chủ yếu nhất chính là:

“A! Có ma!!! Ta đây đang ôm cái quỷ quái gì thế này???” Chỉ tưởng tượng mình ở dòng sông chết bên trong ôm lấy một cái khác linh hồn không biết tên... Liliana đã không khỏi xúc động muốn nổi điên.

Cũng đừng nói cái gì linh hồn cô đang ôm chính là của vị Vua mà cô tuyên hệ công hiến nhá. Xác xuất ấy quá nhỏ so với hằng hà sa số linh hồn người chết ở trong một dòng sông.

Liliana theo bản năng liền nhìn tường tượng mình gặp phải tình huống gay go nhất! Vô số dữ tợn linh hồn dường như đang bao phủ xung quanh mình. Chỉ tường tượng như vậy thôi cũng...

Rất là đáng sợ á!!!

Cô nàng đã sợ tới mức không cả dám mở mắt ra nhìn! Hai chân hai tay chỉ có thể không ngừng giẫm đạp loạn không thôi.

Ừ? Cô ấy vốn là một người có trí tưởng tượng cực kì phong phú mà. Làm sao có thể trách Liliana đáng thương của chúng ta được!

Kết quả... Hai tay hai chân của cô ấy theo thời gian càng ngày càng bắt đầu điên cuồng giẫm đạp hơn!

Tội nghiệp Trọng Lăng ca của chúng ta. Ở trên không trung còn từng dùng quyền năng cứu vớt người đẹp! Cả hai người trước đó một vài giây còn ôm ấp áp áp ngọt vẩn ngào~

Vừa rơi xuống nước được một tí... Liền đã trở thành cái bia để cho đối phương giẫm đạp tập luyện Quyền anh với Taekwondo.

- Ơc ơc ơc...~

Từng pha ơc ơc ơc không ngừng từ khóe miệng phát ra! Trọng Lăng ca đã không thể không hò hét lên kêu cứu!!!

Kết quả...

Vẫn chẳng có cái quái gì dùng.

Liliana vẫn tiếp tục say sưa với tuyệt chiêu Liên hoàn quyền cùng Liên hoàn đá xoáy của chính mình mà không biết trời dẫu đất dẫu! Hai mắt cô vẫn đang tiếp tục nhắm chặt như cũ! Dự định là sẽ không bao giờ chịu mở mắt ra xem cho rõ đối thủ của chính mình là ai.

Hừ hừ...~ Cứ đánh chết đối phương đã rồi tính!!! Cô nàng trong lòng âm thầm quyết định như vậy.

Cũng còn tốt cũng còn tốt! Liliana đương nhiên còn nhớ rõ bản thân cô có khả năng còn đang ở trong dòng sông quên lãng Lethe. Bởi thế cho nên dù cho ra tay ra chân kịch liệt lắm, cô ấy vẫn quyết tâm giữ vững được khóe miệng của chính mình. Nhất định không chịu uống vào nước sông lấy một giọt.

Từng đòn đánh ra bởi thế rất chi là tinh thần! Độ mạnh yếu cũng quả thật không đến nỗi tệ.

Hai người... trai tài gái sắc, nam thanh nữ tú bọn họ chính là như vậy ở trong nước cùng... Chơi đùa vui vẻ với nhau.

Chơi đến chết đi sống lại luôn ấy!!! (Lăng: ca sắp chết thật á!)

Thời gian cứ như thế thấm thoát trôi đi...

10s, 20s, 30s... Mặt nước phía trên tất cả mọi người bởi vì vậy không thể không tin tưởng rằng hai người bọn họ đã chết. Kì tích đã không đến với người của thế giới này. Ít nhất nó sẽ không đến vào hôm nay! Ở nơi đây!

Erica cũng chính vào khi đó bắt đầu nghi thức hiến tế cấm thuật của mình.

Còn Thủy Tinh?

Đối phương đã sắp hoàn toàn biến hóa thành Hoàng Kim Long vậy.

Mọi chuyện cứ như thế bình thản diễn ra cho tới khi...

Trọng Lăng ca quyết định tự mình cứu vớt cuộc đời mình!!! Anh ấy đã bắt đầu ra tay....

Bởi vì..

Thế giới không thể không có anh ấy!!! (Không có anh thì có mà hết truyện à!!!)

...

Kết thúc chương 124.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Nụ hôn trong bể nước!

Hỏi ngu tí: Người sắp chết đuối trong đầu sẽ mong ước nhất là điều gì???

Trả lời: Cái đấy còn phải hỏi? Người chết đuối trong đầu mong ước nhất... Đương nhiên là ở bên cạnh mình có thể xuất hiện một cọng rom cứu mạng để còn liềm mình ôm lấy đi rồi!

Vậy xin cho hỏi ngu tí lần 2: Như vậy sắp chết đuối Trọng Lăng ca hiện giờ anh đang suy nghĩ điều gì???

Đáp lời: Cái đấy còn phải hỏi! Đương nhiên là... Ôm chết lấy cô nàng đang giãy dụa kẻ bên cho đến chết không rời luôn á!!!

Ừ? Và thế là ở một nơi thâm sâu dưới đáy Tây Hồ bắt đầu trình diễn một màn hai người uyên ương nghịch nước. Nhà gái thì không ngừng dùng dằng giẫm đạp như muốn chia ly. Trái lại chàng trai của chúng ta còn đang cố gắng ôm ấp nín kéo lấy mãi không ngừng. Hai người bọn họ chơi với nhau thật lâu không biết mệt!

À không đúng! Phải nói là chơi đùa lâu sắp chết mệt.

Thấy không? Trọng Lăng ca này giờ há mồm uống nước Tây Hồ đã sắp no căng cả bụng rồi. Tình thế đã đến mức ngàn cân treo sợi tóc! Nếu như còn tiếp tục “nghịch nước” với cô nàng Liliana kẻ bên... Sợ rằng Trọng Lăng ca sắp trở thành vị Diệt Thân Sư đầu tiên trên thế giới bị chết đuối trong lịch sử đấy!!!

Lại vẫn bất gặp Liliana quyết tâm không chịu mở mắt nhận người! Trọng Lăng ca một phát hung ác quyết định...!!!!

Hai tay vùng hết lên với sức lực mạnh nhất có thể! Ôm chặt lấy người đối phương mặc cho cô nàng đâm đá lên mình. Tiếp sau đó nhân lúc khí thế tấn công chưa hết! Đối phương đòn đánh mới chưa có vùng ra. Lăng khuôn mặt một rướn đi lên.

Miệng đối miệng! Môi mút chặt lấy môi~ Ngọt ngào mật!

Hai con tim đứng lúc này nó vô lấy nhau!!!!... Loạn nhịp!

Một nụ hôn dưới lòng nước Tây Hồ chính là từ đây mà ra.

Liliana choáng váng rồi!!! Cơ thể của cô đột nhiên căng cứng luôn!

Dù muốn dù không. Cô ấy theo bản năng cuối cùng vẫn tròn mắt đi ra. Giống như đối diện Nguyễn Trọng Lăng thân thể Diệt Thân Sư có thể nhìn được trong bóng tối, đôi mắt có thể chịu được áp lực dưới đáy nước sâu vùn vùn, Liliana theo bản năng vận dụng lên năng lực pháp thuật của mình cố gắng nhìn kĩ về phía kẻ trước mặt.

Một hình dáng quen thuộc hiện lên trước mắt...!

Vốn chuẩn bị tung ra đòn liên hoàn phản kích mạnh mẽ nhất, thoáng cái liền yếu thế thu hồi...

“Ta Vương...! Nụ hôn đầu của mình???” Liliana đã ngây ngất vì sợ. Cơ thể càng thêm căng cứng hơn. Cô ấy cả người như muốn đơ ra cho tới tận cuối đời. Đầu óc giờ hỗn hỗn loạn loạn đấy. Không thể tiếp tục suy nghĩ.

Phía bên kia, Lăng thế nhưng vừa mới uống một bụng no nước xong. Miệng còn đang nhạt thếch như nước ốc. Cổ họng đắng chát chát! Cả người khó chịu vô cùng.

Cậu ấy theo bản năng liền cố hấp hấp lấy ít hơi không khí từ trong miệng của cô gái đối diện.

Đôi môi bao phủ lấy đôi môi! Ta hấp a hấp!!!

Kết quả...

Lăng xin thề với trời...! Chưa bao giờ cậu lại cảm thấy một nụ hôn lại có thể ngọt ngào được đến như thế.

Thật giống như câu có so sánh mới biết được hàng là khác với hàng. So với cái gọi là nước Hồ Tây, đôi môi mềm yếu của Liliana vào giờ phút này mùi vị... Thật quá ư móa nó tuyệt vời!!! Còn tuyệt vời hơn cả nước tiên rượu thánh trên chốn thiên cung!!! Linh đan tiên quả bàn đào... đoán chừng hương vị cũng chỉ có thể đến thế là cùng.

Lăng phản xạ có điều kiện đưa lưỡi ra quấy lấy một cái!

Ừ? Cái này gọi là nấu cháo lưỡi đó à???

Lạy các thánh! Trọng Lăng ca đây thật sự là... hành động vô tình mà thôi. Chắc chắn không có ở bên trong một chút ý niệm cháy nhà mà đi hôi của gì gì đó đâu đây!!! Ủ? Chắc chắn sẽ là như vậy rồi!!

Nói chung, một cái quẫy lưỡi của Lăng làm Liliana giật thót cả mình!

“Giờ nữa đây? Nụ hôn đầu đã mất!!!... Giờ thì là muốn nấu cháo lưỡi luôn á???” Liliana rất muốn mạnh mẽ phản kháng. Thế nhưng không hiểu vì sao, cơ thể của cô giờ này đã từ căng cứng biến thành mềm nhũn như bún đi rồi~ Không thể nào động đậy dùng ra một chút lực lượng nào á!

Và kết quả chính là hai người bọn họ cứ hôn a hôn, thân a thân. Mãi cho đến tận khi...

Khí thể như mặt trời ban trưa của Thủy Tinh và sự lạnh lẽo tỏa ra từ trên người Erica làm cho cả hai giật nảy mình hồi tỉnh.

Hiện tại cũng không phải là lúc để cho bọn họ ở đây hôn hít đó à! Ở bên ngoài kia mọi người còn đang đánh nhau sống chết đây.

Ngoài ra càng quan trọng hơn một điều... Liliana dường như cũng chẳng còn có bao nhiêu. Hai người vì vậy hiển nhiên không thể tiếp tục ở lại đây hôn hít lâu thêm được nữa!

Đã đến lúc trời lên trên mặt nước phản kích rồi! Lăng trong lòng không khỏi luyến tiếc suy nghĩ. Đôi môi chậm rãi rời đi môi của đối phương. Liliana bởi vì bất ngờ không khỏi dính một hốc nước sặc trắng vào miệng. Cũng còn may, Lăng phản xạ thật nhanh, rất kịp thời lần thứ hai hôn lên bịt kín lỗ vào.

Đây là lần thứ hai rồi??

Lăng cũng là say~

Lưỡi theo bản năng lại quẫy thêm lấy mấy cái mới thôi. Lần này thế nhưng không có định rời môi đi nữa rồi!

"Ta đây là để tốt cho cô ấy không bị sặc nước" Cậu ta trong lòng tự nhủ.

Đối diện, Liliana lần này quả thật còn mềm nhũn hơn bún luôn. Trong lòng không khỏi âm thầm bàng hoàng.

“Xong rồi! Xong hết rồi! Đã là lần thứ hai luôn á~ Xấu... Xấu hổ chết đi mất!!!” Cô ấy đã muốn lấy tay lên che mặt. Đáng tiếc là cả người đã không còn lấy nổi một chút sức lực nào.

Dưới màn nước sâu, khuôn mặt của Liliana giờ đã đỏ ửng hết cả lên. Tiếc là đối diện Lăng cũng không kịp quan tâm thêm về điều ấy.

Vừa mới... trong lúc vô tình hưởng thụ nụ hôn chỉ có trong ti vi màn ảnh! Cậu chàng giờ đột nhiên cảm thấy thế giới này chung quy... Vẫn là màu hồng! Chiến thắng dường như đang vẫn gọi anh!!! Nói chung là sức mạnh của cậu ta vào lúc này đột nhiên dồi dào lên nhiều lắm.

Đã đến lúc xuất chiến!!!

Đôi môi vẫn dính chặt lấy môi! Một bên cánh tay trái vòng đi qua, đồng thời ôm chặt lấy eo của Liliana. Như thần đầu óc tính toán điều chỉnh lấy phương hướng... Trọng Lăng ca một cái vung tay bật hết tốc lực!

Thần Thánh Cánh Tay Phải quyền năng lại hiển hiện ra!

Giống như đạn đạo tên lửa đây! Không hề cánh tay phải đập mạnh xuống đáy mặt hồ. Cơ thể Lăng và Liliana giống như nhận lấy được lực đẩy sung mãnh nhất! Thân hình đồng loạt bay vút đi lên không trung.

Mục tiêu: Thăng hướng Thủy Tinh Thần Long. Xong hết tốc lực!!!

- Bùm!!!

Một tiếng nổ ầm ầm vang đánh thức tất cả mọi người bên trên mặt hồ.

Ngựa Giáp Sắt và Bạch Ngọc Long chiến đấu cũng không khỏi vì thế hơi hơi ngưng lại. Erica cấm thuật đang muốn sử dụng ra cũng không khỏi vì thế mà ngưng ngừng. Thủy Tinh...

Như cũ không mấy quan tâm!

Đối phương cơ thể đã tiến hóa tới những giây phút cuối cùng nhất.

Và cũng chính lúc này nhân vật chính của chúng ta ôm theo Liliana, vừa hôn vừa phi như bay hướng thẳng về phía đối thủ của mình. Trên cánh tay đã không còn là Thần Thánh Cánh Tay Phải giống như ngày xưa nữa mà chính là Thuận Thiên Kiếm- thanh gươm thần đã giúp cậu lập nên bao lần chiến công!

Đòn đánh định mệnh!!!

Giờ kiếm đi lên trong tư thế vừa ôm hôn vừa đâm thẳng! Liệu lần này thanh gươm báu Thuận Thiên còn có thể giúp đỡ cậu đoạt lấy chiến thắng được

hay không?

Kết cục chỉ một hồi thôi sẽ rõ!!!

To be continue...

...

Kết thúc chương 125.

Đề cử một quyển truyện khác của tác đã viết được rất dài trên 500k chữ. Đồng nhân pokemon: Tác phẩm Pokemon du ký. Mọi người có thể xem nó trong lúc chờ đợi chương mới tại địa chỉ: <http://viptruyen.vn/book/truyen-327/pokemon-du-ky.html>? Thanks mọi người nhiều~

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Thần Linh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Đoạt lấy thắng lợi!

- Choang!!!

Mũi kiếm lao đi như sao rơi! Tốc độ cực nhanh đâm thẳng về phía thân hình khổng lồ của Thủy Tinh ở trên bầu trời.

Có điều kết quả lại không có giống như những gì mà chủ nhân thanh kiếm từng tưởng tượng.

Bởi vì phía bên ngoài cơ thể của Thủy Tinh, ấy thế nhưng thỉnh thoảng lại hiện ra một vòng ánh sáng hình cầu bao quanh bảo vệ. Thanh gươm báu Thuận Thiên từng vô số lần lập công của Lăng cũng chính đang dừng lại ở phía bên ngoài vòng sáng ấy.

Toi công dã tràng!

Lăng và Liliana không thể không ngừng lại việc hôn lấy nhau. Khắc khắc~

Erica khòe miệng tái nhợt. Các bộ phận cơ thể như bị kéo lệch ra do phản phệ từ cảm thuận khi cô ngừng lại nó giữa chừng. Ánh mắt nhìn về phía Thủy Tinh hoàn hảo không tổn hao gì giữa không trung, trong lòng cũng không khỏi u ám lên! Ngay cả đòn tấn công bất ngờ của Vương cũng không thể thành công đánh bại hay gây thương tích gì cho đối thủ. Một khi đối phương tiến hóa hoàn thành... Kết cục không cần nghĩ cũng biết!

Chẳng lẽ mọi chuyện sẽ kết thúc ở nơi đây rồi??? Erica trong lòng rầu rĩ than.

Ở một nơi khác xa xa, Ngựa Giáp Sắt và Bạch Ngọc Long vẫn đang đánh nhau sống chết không biết trời dâu đất dẫu. Đôi khi không biết, không hiểu... cũng thật sự là liều thuốc hay để tránh khỏi nỗi buồn rầu.

Thủy Tinh...

Cơ thể hầu như 99% đã biến hóa hoàn toàn thành màu vàng óng! Hẳn thậm chí không cả thêm bận tâm về đòn đánh bất ngờ vừa rồi của Nguyễn Trọng Lăng. Như vậy hiển nhiên... Đối phương đã đặt niềm tin tuyệt đối vào vòng sáng bảo vệ xung quanh mình lúc này. Đoán chừng nhất định vòng sáng ấy có thể bảo vệ bản thân cho tới khi cơ thể hoàn toàn tiến hóa xong xuôi. Cho tới lúc đó...

Khắc khắc khắc...~ Một đám giun dế mà thôi! Là giết, là sử dụng cực hình trừng phạt đều chỉ ở trong một cái ý nghĩ.

Tất cả dường như đã trở thành định luận không ai có thể thay đổi được!

Cơ thể Lăng và Liliana đang không ngừng rơi xuống mặt hồ. Có lẽ chỉ một vài giây sau liền sẽ lại chui vào trong bể nước. Thế nhưng lần này hai người sợ rằng sẽ không còn có nỗi tâm tình để mà ôm hôn lẫn nhau nữa là được.

Trời đêm đột nhiên âm âm mây đen kết tụ!

Biến hóa cực nhanh! Từ lưa thưa một vài đám mây trong tích tắc đã tụ tập thành cả một biển mây đen dày đặc. Sấm chớp giạt liên hồi!

Đang tại thời điểm Lăng về mặt chán kinh không hiểu, đám mây đen ấy phía sau lưng đột nhiên hiển hiện đi ra một bóng hình khổng lồ.

Đó là một người đàn ông mặt đen xì xì. Áo giáp mũ mào trông giống y như quan lại thời xưa hay mặc. Một tay cầm chùy sắt lớn, một tay cầm dùi sắt lớn.

Trong chớp nhoáng ấy,... Hình tượng một vị thần linh thoáng hiện ra trong đầu cậu chàng.

- Lôi đình diệt thế!!!

Một tiếng quát lớn của ai đó nơi mặt đất vang lên. Lãng tụy rằng cảm thấy tiếng nói ấy vô cùng quen thuộc giống như đã được nghe ở đâu, thế nhưng khuôn mặt cũng không có quay đầu nhìn lại. Ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào tình cảnh hiện ra trên bầu trời.

Chỉ thấy tiếng quát lớn ấy vừa vang lên xong. Hư ảnh người khổng lồ trên bầu trời kia giống như nghe được mệnh lệnh. Một cú vung chùy đập thẳng lên dùi sắt lớn ở trên tay!

- UỠNHhhh!!!!

Như tháp lớn lôi đình từ dùi sắt lao thẳng xuống! Vòng sáng bảo vệ bên ngoài của Thủy Tinh giống như bị trúng đòn đánh mạnh. Lắc lắc rung rung như sắp vỡ ra.

- Đuỳnh Đuỳnh Đuỳnh Đuỳnh. . .!!!

Hư ảnh người khổng lồ chùy sắt đập mạnh không ngừng! Giống như mưa rơi. Nhanh như sao băng ngang qua bầu trời. Lôi đình sấm sét tới tấp tấn công về phía vòng sáng bảo vệ! Một giây mấy chục lần. Vòng ánh sáng giờ đã rạn nứt khắp mọi nơi. Khoảnh khắc sau có lẽ liền vỡ nát!

- G ràoooo!!!

Thủy Tinh trong hình dạng Hoàng Kim Thần Long ở bên trong đột nhiên giống như điên như khủng gằm thét lên. Dù không nghe rõ tiếng thét nhưng sự cảm giận bức tức ẩn chứa bên trong có thể làm người nghe cảm nhận được rõ ràng!

Cảm giác thất bại trong gang tấc cũng chỉ đến thế mà thôi!!!

Chỉ một phần nhỏ cuối cùng biến hóa liền thành công thế nhưng lại bị lôi đình xuất hiện đánh gãy. Tốc độ vậy mà trở nên chậm chạp lại.

Kinh hi đến quá nhanh khiến mọi người không khỏi ngỡ ngàng!

- Rắc rắc... Rắc... Boang!

Vòng ánh sáng vỡ nát!

Nơi xa xa bên dưới, thân thể đang bắt đầu rơi tự do, Nguyễn Trọng Lăng chớp lấy thời cơ ném mạnh đi Thuận Thiên Kiếm trên tay lao thẳng đi vun vút!

Vòng sáng vừa nát! Guom và sấm sét đồng loạt đánh thẳng lên người Thủy Tinh.

- Phập...!

- Rầm rầm ầm ầm ầmmm. . .!!!

- Các ngươi. . .

Thân hình khổng lồ của Thủy Tinh như tan chảy. Loáng thoáng đã từ khổng lồ thân rồng biến hóa trở về hình dáng người bình thường. Thuận thiên kiếm đâm xuyên qua cổ họng Thủy Tinh. Cơ thể các bộ phận khác của đối phương cũng đồng thời bị lôi đình đốt quá cháy khét!

Đối phương sinh mệnh đã đến tận cùng!

- G ràoooo!!!!

Ngựa Giáp Sắt bên dưới đột nhiên như gằm thét lên. Nó rõ ràng cảm nhận được đối thủ trước mắt mình bỗng nhiên trở nên vô cùng suy yếu. Cơ thể một lần biến hóa trở nên to lớn hơn bao giờ hết. Miệng há thật rộng. Vậy mà muốn cắn xé nuốt trọn lấy đối thủ của chính mình!

Bạch Ngọc Long ấy thế nhưng đã vô lực phản kháng.

Rất nhanh! Ngựa Giáp Sắt liền cắn xé sạch, nuốt trọn thân thể của Bạch Ngọc Long vào trong bụng. Một tầng ánh sáng dập dờn hiển hiện ra bên ngoài cơ thể Ngựa Giáp Sắt. Có một thứ gì đó đang thay đổi vô hình ở bên trong.

- Các ngươi rất tốt...!

- Boang!

Mang theo ánh mắt chứa đầy thù hận. Ngay khi Bạch Ngọc Long bị Ngựa Giáp Sắt thôn phệ xong, Thủy Tinh thân hình đột nhiên giống như pha lê tức thì vỡ nát.

Chết đã không thể chết hơn!

Chiến thắng rồi cuộc cũng đạt được á?

Erica thân thể lác lư rơi thẳng xuống. Cô ấy đã không thể cố gắng giữ tinh thần tỉnh táo thêm được nữa sau khi chịu phải phản phệ từ cấm thuật của mình. Cũng còn may Ngựa Giáp Sắt rất mau chân lao tới đón đỡ lên.

Cùng lúc đó ở một bên khác, Lãng giọng điệu bất đắc dĩ lên tiếng phàn nàn:

- Có ma, Liliana! Nếu như cô không muốn chúng ta một lần nữa chìm ngấm uống no nước hồ Tây. Xin nhờ mau mau sử dụng phép Bay của cô đi nào.
- Sắp rơi thẳng xuống đáy hồ rồi đó!!!

Tất cả mọi chuyện từ lúc lư ảnh trên bầu trời xuất hiện điên cuồng tấn công vòng sáng bảo vệ, Nguyễn Trọng Lãng khoảng cách xa ném kiếm công kích cho tới khi Ngựa Giáp Sắt ăn sạch Bạch Ngọc Long khiến Thủy Tinh tan biến trong vô hình... Mọi chuyện diễn ra quá nhanh quá cấp tốc. Đoán chừng diễn ra cũng chưa tới được ba, bốn giây.

Thân thể của Lãng và Liliana trong khoảng thời gian này vẫn đang không ngừng rơi. Thế nhưng đáng giận là Liliana thân yêu của cô về còn chưa có hồi phục thoát khỏi cảm giác ngơ ngác ngắc ngác khi bị cường hôn quá kéo dài.

Cũng còn tốt... Cô gái ấy còn nhớ thức tỉnh lên!!

- A... vâng! Bay! Đứng rồi bay?

- Rầm!

- Ọc ọc ọc...~

Thế nhưng dường như thức tỉnh có chút quá muộn màng! Lãng và Liliana đồng loạt lần thứ hai thường thức khung cảnh sâu trong lòng nước Tây Hồ.

Chỉ là lần này...

Ngay khi Lãng rơi vào trong hồ nước, phía bên trên cao cao không trung nơi Thủy Tinh thân thể vừa mới tan vỡ biến mất, một quả cầu ánh sáng màu trắng ngà mờ mờ hiện ra. Chớp mắt liền lao thẳng xuống dưới mặt hồ. Đâm sầm chui vào cơ thể của Nguyễn Trọng Lãng xong liền không còn thấy tăm hơi đâu nữa.

Cũng chính vào trong khoảnh khắc ấy... Lãng liền hoàn toàn mất đi ý thức của bản thân mình. Cơ thể giống như một cái xác không hồn bỏ mặc lấy tự do chìm nổi.

Cũng còn may Liliana vẫn luôn ở bên cạnh cậu. Cô nàng bởi vì rơi thẳng xuống mặt nước, đầu óc cũng hơi hơi thanh tỉnh ra. Bất gặp Nguyễn Trọng Lãng giờ đã hôn mê không thể động đậy, liền gắng gượng ôm lấy, mang theo cơ thể cậu đưa lên trên mặt đất. Rất nhanh liền hội hợp cùng với Erica và Ngựa Giáp Sắt.

Ngay khi Erica và Nguyễn Trọng Lãng đồng loạt hôn mê, một vị đối thủ khác của họ lần thứ hai tiến tới.

Hầu tước Voban, kẻ đã triệu hồi lôi đình ra tay phá hoại vòng sáng bảo vệ khi nãy. Có thể nói là người có công đầu trong việc đánh bại dị thần Thủy Tinh mạnh mẽ.

So sánh với chỉ biết tấn công, tấn công, không ngừng tập kích tấn công Trọng Lãng ca mà nói... Có năng lực thoát chết sau đòn đánh uy lực cực mạnh của Thủy Tinh. Tiếp đó còn có thể âm thầm kiên nhẫn chờ đợi thời cơ. Đợi đến khi Thủy Tinh tiến vào thời điểm then chốt nhất không thể toàn lực ra tay phản kháng, thậm chí trước đó còn vô tình bị Nguyễn Trọng Lãng đánh lạc hướng sự chú ý.

Kiên trì chờ tới thời điểm thuận lợi nhất mới mạnh mẽ ra tay. Một lần liền đánh phá vòng sáng bảo vệ bên người đối thủ. Kinh nghiệm chiến đấu, sự bình tĩnh cùng ý thức chiến lược xuất sắc giống như bản năng ấy quả thật cao hơn Nguyễn Trọng Lãng quá nhiều.

Hiện tại... đối phương vậy mà về mặt lạnh lùng đi tới gần vị Vua trẻ tuổi khi bản thân ngài ấy đang hôn mê. Tuy rằng Voban hầu tước lúc này bề ngoài cũng không được khá hơn là bao. Quần áo đã rách nát te tua, mặt mày nhợt nhạt...vv Một vẻ bề ngoài đã kiệt sức. Thế nhưng không thể phủ nhận. Nguy hiểm mà hầu tước Voban lúc này đem lại cho Lãng và hai cô gái bên người là không thể nào đo đếm đầy. Đây đã là thời khắc sống còn.

- Xin ngài tự trọng ngài hầu tước!

- Chẳng lẽ ngài muốn ra tay làm khó dễ với một vị Vua khi mà người ấy còn đang trong hôn mê ư?

Liliana về mặt cảnh giác cướp trước một bước lên tiếng. Tinh thể bây giờ cũng chỉ có thể trông mong vào đối phương tồn tại lòng kiêu ngạo, ngại ngần ra tay khi đối thủ đã mất năng lực phản kháng mà thôi.

Tuy rằng người đang hôn mê lúc này chỉ là vị Vua cô vừa mới tuyên thệ cống hiến chưa được quá vài giờ đồng hồ... Thế nhưng chuyện mới xảy ra ở bên dưới mặt hồ khi nãy vẫn làm Liliana hành động không khỏi nghiêng đi rất nhiều quyết tâm.

Khuôn mặt dù cho còn đang ửng đỏ về những chuyện vừa mới xảy ra. Thế nhưng tiếng nói cùng thái độ rõ ràng và kiên quyết không khoan nhượng của cô gái ấy lại thể hiện rất rõ.

- Cần thận lời nói và việc làm của cô đấy, cô gái nhỏ. Nên nhớ rõ người cô đang đối mặt là một vị Vua đầy quyền uy.

- Đừng quên! Trước đây một ít thời gian cô vẫn còn là thuộc hạ dưới tay của ta đấy. Nhanh như vậy thì đầu nhập vào một vị Vua mới. Cô cũng thật là có tài đó quý cô Kranjcar!

Voban về mặt cười mỉa khi nói chuyện. Ánh mắt không ngừng lấp lóe hào quang màu xanh lục.

- Tất nhiên, một vị Vua rộng lượng như ta sẽ không chú ý về mấy điều nhỏ nhặt đó. Dù cho hiện tại người cô đang công hiến cho cũng là một vị Vua. Thế nhưng tôn kính một vị Vua không phải là một điều luật lệ thép trong giới pháp sư của các cô đó ư?

- Còn như cô vẫn băn khoăn về chuyện chiến đấu của ta và tên nhóc này mà nói...

Voban hầu tước về mặt lạnh nhạt nói chuyện. Khi nói tới những câu cuối ánh mắt không khỏi lướt qua đáng về lúc này của Nguyễn Trọng Lăng cùng về ngoài sẵn sàng chiến đấu bảo vệ chủ nhân của Ngựa Giáp Sắt ở bên cạnh.

Một lần nữa xác nhận đối phương thật sự đã hôn mê đi, Voban hầu tước lúc này mới về mặt lạnh lùng nói tiếp.

- Vị Vua của cô hiện tại đã hôn mê và ta cũng đã kiệt sức...

- Nếu như tiếp tục chiến đấu,... Đó cũng không phải là điều mà ta mong muốn vào lúc này.

- Vậy nên cuộc đi săn ngày hôm nay liền tạm dừng lại ở đây thôi. Đợi cho lần thứ hai chúng ta đụng mặt nhau, ta sẽ săn đuổi cậu ta với tất cả sức mạnh.

- Hãy nhắc nhở cậu ta chuẩn bị sẵn sàng cho ngày đó. Mãi dũa lấy kỹ năng, ném trái nhiều cuộc chiến bất lợi hơn nữa. Ta sẽ không dễ xoi như hôm nay nếu nghiêm túc đâu.

Nói rồi hầu tước Voban quay lưng đi thẳng. Chỉ là chưa bước đi được mấy bước, ông ta liền hơi ngừng chân lại. Ngay khi Liliana về mặt sốt sắng nhìn qua. Giọng nói của hầu tước Voban lại một lần nữa vọng trở về.

- Phải rồi! Thời điểm khi tên dị thần vừa rồi bị tiêu diệt xong, ta cũng không hề chiếm được quyền năng mới nào. Nói vậy vị Vua nhỏ tuổi của cô hẳn là đã có được thu hoạch đi?

- Mà thôi! Những điều này cũng chỉ là chuyện nhỏ không quan trọng. Thế nhưng bất kể chuyện đã xảy ra là vì sao. Cậu ta cũng đã trở thành kẻ thứ hai cướp đoạt đi chiến lợi phẩm trên tay của ta. Chuyện này hiển nhiên là không thể nào tha thứ được.

- A a...~ Mọi quan hệ giữa hai vị Vua chỉ có thể là không quan tâm đến nhau, kí kết hiệp ước không xâm phạm nhau cùng với kẻ thù của nhau, chiến đấu tới hơi thở cuối cùng.

- Vì vậy từ giờ phút này trở đi! Ta lấy danh nghĩa của ta- Sasha Dejanstahl Voban tuyên bố: Nguyễn Trọng Lăng chính là kẻ thù của hầu tước Voban ta rồi.

- Một tháng sau, một tháng sau ngày này ta sẽ lại một lần nữa tiến tới Việt Nam để tuyên chiến.

- Hẹn gặp lại sau! Các cô cậu trẻ tuổi ạ!

Về mặt nở nụ cười gằn, Voban hầu tước thân hình dần dần lơ lửng bay cao.

Gió thổi mạnh và sấm chớp cùng mây đen mưa lớn tầm tã rơi trên đỉnh đầu. Hầu tước Voban cứ như thế đi! Đi sau lời hẹn của một cuộc chiến khác.

Cuộc chiến thực sự giữa hai vị Vua ở một tháng sau này.

Liliana nhìn về vị Vua trẻ đang nhắm mắt ngủ say gối đầu lên đùi mình. Trầm mặc!!! Không ai có thể rõ ràng lúc này trong đầu cô gái ấy giờ đang suy nghĩ gì.

...

Kết thúc chương 126.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Một thế giới khác!

- Ủ?

- Nơi này...?

Theo bản năng mở ra đôi mắt. Khung cảnh xung quanh dần dần xuất hiện trong tầm mắt Lãng. Thế nhưng tất cả chúng... đều chỉ là một màu trắng ngà.

- Bản thân đây sẽ không là xuyên việt tới thế giới khác luôn rồi đi?

Trong lòng đột nhiên có chút nghĩ ngợi lung tung, Lãng cố gắng cử động tay chân cùng cơ thể muốn tỉnh dậy.

- Hừm?

“Cơ thể rất bình thường. Cũng không hề có tồn tại thương tích gì bên trên?” Rất đơn giản liền có thể ngồi dậy. Cậu chàng ánh mắt tò mò nhìn quét xung quanh mình.

Tất thấy không gian giống y như cậu ban đầu nhìn thấy. Nơi đây chỉ toàn là một màu trắng xóa không thời. Yên lặng và tĩnh mịch!

- Thật tệ! Cũng không biết Erica và Liliana hiện tại như thế nào?

Lắc lắc đầu, cậu chàng theo bản năng đứng dậy và bắt đầu đi về một phương hướng nào đó tìm kiếm lối ra hoặc sự vật nào đó nếu nó có.

Thời gian cứ như thế thấm thoát trôi đi!

Không biết rõ đã trải qua bao lâu, Lãng bản thân dần dần cũng tìm hiểu được một vài đặc điểm khác biệt rõ ràng ở nơi mà cậu đang tồn tại.

Bầu trời không có! Hoặc có lẽ có nhưng tầm mắt người đã không thể nào nhìn thấy hoặc phân biệt ra được.

Mặt đất là tồn tại! Thế nhưng chúng chỉ giống như một mặt phẳng không gian màu trắng. Không có đất đá cát bụi. Cũng không có bất kì một thứ vật chất gì khác. Chúng chỉ giống như...

Một thứ mặt phẳng không gian đơn giản để cho người ta có thể đứng và đi lại ở bên trên vậy.

Không khí xung quanh?

Ừ! Không khí xung quanh dĩ nhiên chỉ toàn là một màu trắng sương mù. Chúng bao phủ hết thấy. Cảm tưởng dường như số lượng vô bờ vô bến. Mật độ phân bố đồng đều ở cả bốn phía mà không có một sự khác biệt.

Không có âm thanh khác lạ tồn tại!

Cũng không có bất cứ sinh vật gì khác ngoài chính bản thân cậu tồn tại ở nơi đây.

- Có vẻ nhức đầu rồi!!!

Lãng than thở.

Tình thế của cậu thật không ổn! Đột nhiên xuất hiện ở một nơi kì quái như vậy... Thật đúng không phải là một chuyện khiến người thích thú gì cho cam.

- Hey! Ở đây có người nào còn sống hay không vậy???

Lãng lớn tiếng hô quát.

Quát lên để xua đi sự bức dọc và buồn bức ở trong lòng. Dù cho chuyện này có thể đưa tới dã thú, người hoặc bất kì chuyện gì đó nguy hiểm khác đều được. Như thế vẫn còn tốt hơn nhiều tình cảnh nhàm chán tới chết lặng như hiện nay.

Quát lớn quát lớn! Cũng không cả thấy có tiếng động gì vọng về. Ra về không gian ở nơi đây còn rất rộng lớn đó à nha. Cậu chàng trong lòng như vậy trầm nghĩ.

Đợi chờ trong chốc lát...

Quả nhiên cũng không có chuyện gì đột biến xảy ra cả. Lãng vì vậy không khỏi cũng có chút thất vọng.

Được rồi! Hiện tại cũng chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước thôi. Dù sao bốn phía hoàn cảnh cũng y hệt như nhau. Hi vọng sau đó có thể gặp được thứ gì đó khác biệt. Tự mình cố động lấy mình, Lãng bước chân một lần nữa lên đường đi chuyển.

Một tương lai chưa biết đang chờ đợi ở phía trước...

...

Người ta vẫn thường nói: Thời gian là thứ có thể xóa nhòa đi mọi sự tồn tại.

Đối với một thanh niên như Lăng mà nói... Dù cho có tính toán cả thời gian sinh sống trước khi trùng sinh, đâu ra đấy cộng lại cậu cũng còn vài năm nữa mới tới tuổi bốn ba đây này.

Thời gian cái gì... Ngày ngày cũng đều là tươi mới như vậy! Sôi nổi như vậy.

Thật hiếm có lúc nào nó lại nhàm chán như lúc này! Nhàm chán tới mức cậu sắp phát điên!!!

Đi đi, ngừng ngừng. Ngừng ngừng rồi lại đi đi.

Ở nơi này cậu không cần phải ăn uống cũng có thể sống sót. Vệ sinh cá nhân cũng không cần phải làm bởi vì xung quanh cơ thể thậm chí cũng không có cái gì gọi là bụi bặm hay vi khuẩn, vi trùng. Thể lực giống như vô hạn, sẽ không biết mệt mỏi. Ngủ cũng chỉ là một loại hành động khi nhàm chán mang ra để sử dụng. Cảm giác buồn ngủ, đói, mệt, khát, buồn đi vệ sinh... vv. Hầu như cũng chưa từng có qua bao giờ.

Bất kể cậu hò hét ra làm sao? Hành động như thế nào? Đi về hướng ra sao...

Thế giới vẫn chỉ là một màu trắng xóa!

Thời gian có thể đã trôi qua một năm. Mười năm! Hoặc có lẽ còn nhiều hơn thế nữa!

Cậu không rõ~

Cậu chỉ biết rằng bản thân mình đã phát ngán với việc không ngừng đi đi lại lại ở cái nơi quỷ quái này.

Thế nhưng cậu vẫn phải đi! Đi tới không ngừng!!! Có lẽ cũng chỉ có như vậy cậu mới có thể thoát khỏi nơi đây. Lăng theo bản năng mách bảo không ngừng hành động.

Và rồi tới một ngày này...

Rất cuộc cũng có biến hóa đã xảy ra...!

- A ha! Chàng trai trẻ, cuối cùng cậu cũng đã đi tới đây.

Giọng nói vui cười của một người đàn ông vang lên khiến Lăng cả người như sững lại. Bước chân vốn nhấc lên giữa không trung lại không khỏi nghi hoặc mình nên bước xuống hay là thu nó đi trở về. Một loại cảm giác kì quái đến khó tả hiện ra trong thâm tâm.

Đây là thực hay là mơ?

Cậu lúc này bản thân cũng không khỏi nghi thần nghi quỷ cho rằng mình có lẽ là đang nghe lầm?

Có vẻ như? Cậu vừa mới nghe được tiếng người nói chuyện ở quanh đây??? Lăng đầu óc lâu ngày không hoạt động giờ đã có chút phiêu phiêu không thật.

- Này cậu nhóc! Đừng tiếp tục đứng ngây ra ở đó chứ.

- Mau mau qua đây với ta nào!

Tiếng nói ấy một lần nữa vang vọng.

Mặc kệ! Dù cho đó có là tiếng nói của ma quỷ đi chăng nữa. Cậu hiện tại thà rằng đi tới và đánh nhau chết sống với chúng cũng không nguyện ý tiếp tục sống giống như kẻ lang thang không mục đích ở đây.

Cô độc có lẽ là biện pháp cực hình lớn nhất đối với con người rồi. Lăng là như vậy rút ra kinh nghiệm.

Chạy thật nhanh về phía trước! Sương mù trong không khí lần đầu tiên trước mắt cậu mờ nhạt dần. Lăng trong lòng vì vậy kích động không thôi.

Rất nhanh! Một... bóng lưng của con người xuất hiện trước mắt cậu.

- Tới rồi hả chàng trai! Đạo này vẫn sống tốt đó chứ?

Đối phương đang ngồi bệt ở trên mặt đất. Hai chân hơi vung vẩy thẳng băng xuống dưới dường như xuyên qua mặt phẳng nền đất. Nhìn qua khiến người cảm giác thật giống như đang ngồi ở kê bên vách núi không chừng.

Ngay khi cậu bước tới gần, đối phương liền như có cảm ứng hơi quay đầu nhìn lại. Đó là một người thanh niên với gương mặt và dáng vẻ khá là quen thuộc. Trí nhớ từ... nhiều năm trước trong đầu cậu chàng không khỏi đứng lúc ủa về.

Trí nhớ về những ngày cậu vừa mới trùng sinh. Kích động khi có được sức mạnh và năng lực to lớn! Vui mừng khi vớ được cô bạn gái và tình yêu đầu

đòi. Bực mình và buồn phiền vì những rắc rối mà cô nàng tóc vàng quý quyết nào đó không ngừng gây ra. Kích thích và lo sợ khi lần lượt tham gia chiến đấu cùng dị thần và hầu tước Voban. Sự mạnh mẽ của dị thần Thủy Tinh trong trận đấu cuối cùng trước khi cậu tiến tới nơi này... Và đặc biệt còn có cả sự xuất hiện của Liliana cùng nụ hôn ở sâu trong lòng nước nữa. Cái cảm giác ngọt ngào ở đôi môi ấy đến bây giờ vẫn còn vương vấn ở trên người dường như chuyện mới hôm nào.

Những quá khứ ấy tưởng chừng như vừa mới xảy ra ngay ngày hôm qua đây thôi...

Haizzz! Quá khứ cũng thật là thứ khiến người ta không ngừng hoài niệm.

...

Không gian yên ả trong chốc lát.

- Hừm! Sóng cũng không đến nỗi tồi.

Kích động và tưởng nhớ dần dần cũng tan biến đi. Lắng hít sâu lấy một hơi rồi bình tĩnh đáp lời. Bất kể chuyện xảy ra trước đây là làm sao. Hiện tại đối mặt với cậu là một vị dị thần chính cống đấy.

Nhìn quen thuộc dị thần Sơn Tinh cười mỉa ngồi vắt vẻo ở phía trước. Kể từ tận khắc sâu trong trí nhớ của Lăng lúc tham gia chiến đấu ở biển Đông. Vẫn là như cũ vẻ mặt của thanh niên trẻ tuổi. Trên lưng là tấm áo choàng lông chồn trắng toát bay phấp phới. Da dẻ màu đồng cổ mình để trần. Tóc dài buộc túm, dưới thân mặc váy da hổ. Cổ đeo vòng bạc gắn thật nhiều loại răng nanh của thú dữ.

Chỉ là vẻ mặt ở khoảng cách gần nhìn qua dường như có chút cợt nhả không đáng tin.

Bước chân chậm rãi tới gần, gặp đối phương cũng không có biến đổi gì nhiều, Lăng liền mạnh bạo ngồi xổm xuống ở kế bên.

Mặc kệ cái gì quý! Hiện tại cậu liền chỉ muốn khỏe mạnh nói chuyện một hồi là tốt rồi.

Tiếc là...

- Ạch???

Vốn dĩ trước đó nhìn thấy Sơn Tinh thả chân vung vẩy còn tưởng thật sự là ngồi bên vách đá. Kết quả Lăng ngồi xuống muốn đưa chân đứng đưa giống như vậy... Khả năng lại chỉ là hai chân tiếp xúc trực tiếp với mặt đất phẳng lì. Nhìn qua thật giống như cậu chàng đang ngồi bệt xuống đất và đưa chân duỗi thẳng về phía trước vậy. Hình ảnh có hơi chút buồn cười.

- Làm sao? Cậu cũng thích được ngồi như vậy à?

Sơn Tinh vẻ mặt cười xoà. Cánh tay hơi đưa lên một chút. Lăng ngay tức thì liền cảm giác được hai chân của mình buông thõng xuống. Thật giống như phía trước đã không còn là mặt đất thẳng bằng như lúc trước mà đã là không khí bình thường.

Năng lực cũng thật là thần kì! Phải nói không hổ là dị thần Sơn Tinh sao! Lăng thầm than.

...

- Tại sao tôi lại tới đây?

An ổn ngồi xuống như hai người bạn thân. Cũng không có gì nhiều vòng vo, cậu chàng vừa mở đầu nói chuyện liền đưa thẳng ra câu hỏi ở sâu nhất trong lòng mình.

Từ lúc gặp mặt được đối phương, lại kết hợp với hoàn cảnh không thể nào quên trước khi cậu tới nơi này... Nếu như Sơn Tinh nói bản thân không có liên quan gì tới việc cậu xuất hiện ở nơi đây. Lăng chắc cũng chỉ có thể ha ha cười mà chống đỡ.

Tin được mới có quý~

...

- Cái này sao???

- Nếu ta nói là ngẫu nhiên như vậy cậu có tin không?

Đối phương vẻ mặt cười quý bí đáp.

Lăng... trợn trừng mắt bất mãn nhìn về!

- Được rồi được rồi! Ta nói thật! Nói thật đã được chưa.

Sơn Tinh vẻ mặt bất đắc dĩ lên tiếng. Tiếp sau đó ánh mắt sâu xa nhìn về phía trước. Khuôn mặt ra vẻ trầm thống kẻ lẻ.

- Đây là một sự ngẫu nhiên! Cũng là một điều tồn tại tất nhiên.

- Nếu như diễn tả đơn giản hơn mà nói... Đó chính là cậu đánh bại xong đối thủ cũ của ta, Thủy Tinh- theo cách gọi tên của người ở thế giới thực tế. Sau đó tinh thần của cậu liền bị lôi kéo đi tới nơi này chính là vì thu lấy chiến lợi phẩm của bản thân.

- Ta nói như vậy cậu có thể hiểu được chứ?

Son tinh về mặt chợt biến. Gãi gãi đầu quay sang ngây ngô hỏi lại.

“Về mặt thật giả!!!” Lặng nhìn người kẻ bên mình vừa mới về mặt còn nặng nề nói chuyện giờ đã biến thành giả vờ ngây ngô Son Tinh... Trong lòng âm thầm bĩu môi không thôi.

Tất nhiên! Cậu cũng sẽ không nói ra những điều dễ gây ra xích mích ấy. Ngược lại về mặt rất thành thật nêu lên câu hỏi của mình.

- Trước khi nói tới những chuyện khác có thể trả lời trước tôi một vài vấn đề được không?

- Tốt! Vậy cậu hỏi đi?

Son Tinh nghe vậy gật gật đầu ra hiệu.

- Ủ! Như thế chuyện đầu tiên là: Tôi đã tồn tại ở nơi này bao lâu rồi?

- Còn nữa, sau đó tôi còn có thể rời đi nơi này trở về được thế giới trước kia nữa hay không? Thời gian ở nơi đó lúc này lại đã trôi qua bao lâu?

Lặng về mặt cấp thiết nói chuyện. Tâm thần thế nhưng thấp thòm không chừng. Hi vọng câu trả lời của vị thần đối diện này sẽ không quá tệ. Cậu chàng trong lòng thầm nghĩ.

...

Kết thúc chương 127.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Câu chuyện về thần và người!

- Cái này sao???

Son Tinh về mặt cười quỷ dị không đáp. Sau đó liền lén lút bắt gặp Lặng theo thời gian dài trôi qua về mặt không ngừng biến hóa. Từ lo lắng chậm dần chuyển sang tuyệt vọng. Nghi ngờ rồi suy tư. Tiếp đó lại biến thành hậm hực, bức tức,...vv. Cuối cùng dừng lại ở về mặt lạnh băng băng không đáng kể.

Tuy rằng nhìn đối phương tự mình dọa mình suy nghĩ không đâu rất thú vị. Thế nhưng Son Tinh cũng không có muốn gây quá khích cho tâm trạng của đối phương. Anh ta vì thế rất nhanh sau khi cậu chàng về mặt thôi biến hóa liền đưa ra câu trả lời.

- Đừng quá lo lắng.

- Tuy rằng thời gian ở nơi này đối với mỗi một cá thể là không giống nhau. Giống như ta chỉ cảm giác cậu từ đầu tới cuối chỉ đi một lát là tới thế nhưng bản thân cậu có lẽ đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng đi đường rồi.

- Ủ! Nói chung thời gian ở nơi này là không đáng giá nhất!

- Còn ở thế giới của cậu ấy mà???

Son Tinh về mặt hơi hơi cau mày suy tính.

- Đại khái liền là đã trải qua một ngày rồi đi. Trong lúc tinh thần của cậu đi tới nơi đây, thân thể của cậu ở thế giới kia liền sẽ đi vào trạng thái hôn mê để tự bảo vệ.

- Ủ? Chắc hẳn cậu sẽ không có chuyện gì nguy hiểm đó chứ?

Nói hết lời, đối phương về mặt còn tỏ ra ân cần quan tâm bộ dáng.

- Được rồi! Nếu chỉ là một ngày... Hẳn là sẽ không có chuyện gì đâu.

Voban hầu tước đã chết. Thủy Tinh cũng đã bị đánh bại. Nếu như chỉ là hôn mê một ngày không thôi mà nói... Đoán chừng Erica và Liliana tồn tại liên đủ để bảo đảm an toàn của chính mình.

Trong lòng hơi lảm lầy suy tính, Lăng lần này liền triệt để an tâm lại. Cậu chàng bản thân hiển nhiên cũng không biết chuyện hầu tước Voban cũng chưa từng có chết. Thậm chí trước đó việc cậu có thể đánh bại được dị thần Thủy Tinh, sự giúp sức của ông ta cũng đều chiếm được công đầu. Có điều ở nơi này những chuyện kia liền đã không còn quan trọng.

Tâm thần bình tĩnh lại, Lăng lúc bấy giờ mới hoàn toàn chú ý tới sự hiện diện của bản thân và sự có mặt của Sơn Tinh ở đây.

Hơi lảm ngẫm nghĩ, cậu chàng trước tiên lên tiếng hỏi.

- Như vậy rốt cuộc đây là chuyện gì xảy ra?

Vì sao cậu lại xuất hiện ở nơi đây? Tại sao Sơn Tinh lại xuất hiện ở nơi này? Lý do mà hai người gặp mặt? Mục đích của đối phương?...vv. Một câu hỏi thế nhưng yêu cầu có nhiều câu trả lời.

Lên tiếng xong, Lăng về mặt trầm mặc lại.

Thông tin không cân xứng! Cậu cần biết được rõ nhiều chuyện hơn để phân tích, để làm ra ứng đối cho bản thân mình.

Sơn Tinh ánh mắt lóe qua vẻ tán thưởng. Tiếp sau đó mới chậm chậm lên tiếng giải thích.

- Trước khi trả lời câu hỏi. Ta nghĩ trước hết cậu nên xem qua một chút thứ này.

Nói và Sơn Tinh cánh tay phải vung lên. Phía trước mặt hai người bọn họ, một bức tranh khung cảnh sống động thật lớn như hiển hiện ra trước mắt.

- Đây là...???

Lăng về mặt kinh ngạc sững sờ nhìn về.

Giống như một chiếc màn hình rộng lớn trong rạp chiếu phim. Hình ảnh hiện ra ở bên trên sắc nét và y như thực. Chỉ có điều mọi thứ diễn ra ở trong hình ảnh đó...

Đất đai bị phá nát bởi vì động đất cùng dung nham núi lửa. Trời mưa rơi tầm tã, lôi đình tràn ngập. Bụi mù không ngừng cuốn lên trên không khí. Bờ biển nước dâng lên không ngừng, chỗ chỗ đóng băng rạn nứt. Cả thế giới dường như đã hỗn loạn không ra hình dáng gì. Thiên tai tràn ngập khắp nơi.

Con người cũng như đủ mọi loài sinh vật từ biển sâu cho tới đồng bằng, hay là trên đỉnh núi, bay lượn trên không trung...vv. Tất cả đang chết dần! Biến mất dần!

Một bộ sử thi tài liệu về thảm họa toàn cầu sống động y như thực! Lăng nhìn mà cũng không khỏi hoài nghi đây là thực hay là mơ. Đối phương cho cậu nhìn thấy những tình cảnh này lại là vì điều gì?

- Làm sao? Cảnh tượng trông rất sống động có phải không?

- Ủ! Thật ra thì một thế giới bị hủy diệt cảnh tượng cũng không có gì quá mới mẻ.

- Những hình ảnh này tuy rằng là thật, thế nhưng trong quá khứ trước đây ta cũng đã gặp qua quá nhiều lần rồi. Nhiều đến nỗi ta đã từng chẳng muốn lần nữa nhìn xem.

Sơn Tinh miệng lẩm nhẩm tự nói chuyện.

- Có điều lần này là khác biệt nhất! Bởi vì trước kia sau mỗi lần đại phá diệt. Thế giới đều sẽ một lần nữa khởi động lại từ đầu. Thế nhưng lần này đại phá diệt... Thế giới lại sẽ không thể một lần nữa hồi sinh. Tất cả cuối cùng cũng đến lúc kết thúc!

- Tình cảnh này sau đó sợ rằng ngay cả ta cũng không thể một lần nữa nhìn thấy được nữa.

- Trong lòng cũng là có chút hoài niệm vì vậy mới không thể không muốn nhìn một lần cuối cùng.

Sơn tinh nhỏ giọng than. Ánh mắt nhìn về phía muôn vàn sinh vật chết chóc, trời đất quay cuồng bên trên màn hình. Thế nhưng nét mặt mang theo vô số cảm xúc hoài niệm, vui buồn phức tạp.

- Khoan đã! Nói vậy cảnh tượng bên trên là có thật???

Vốn đang tự hỏi tự suy ngẫm, nghe xong lời nói của Sơn Tinh, Lăng không khỏi nhạy cảm nhận ra được điều gì đó.

- Phải không?

- Thế mà ta cứ nghĩ mình đã nói rất rõ ràng rồi nữa chứ.

Đáp lại chỉ là ánh mắt “ngài đang quá phí lời” của Lăng.

- Há, được rồi! Hẳn là ta còn chưa nói được rõ ràng. Như vậy cậu hãy nghe cho kĩ nhé, chàng trai!

- Những hình ảnh mà cậu đang nhìn thấy ở đây là có thật. Thứ mà chúng ta nhìn thấy ở chỗ này cũng chính là cảnh tượng trực tiếp hiện tại đang diễn ra ở thế giới thần thoại mà ta và Thủy Tinh đã từng sinh sống.

- Thế giới bị phá diệt trở về với hình thái ban sơ!

- Còn nguyên nhân mà...?

Giọng nói hơi làm ngừng lại. Về mặt trầm thấp nói tiếp...

- Cũng chính là nguyên nhân mà cậu đi tới nơi này.

- Móa! Ông có thể nói chuyện trực tiếp hơn được không??? Tôi vẫn chưa hiểu rõ gì cả!!!

Lăng bắt mắt lên tiếng cất ngang.

- Ai ui...~ Người trẻ tuổi thời nay thật là...!

- Thôi được rồi! Vậy ta sẽ nói ngắn gọn cho cậu vậy.

Lắc lắc đầu, Sơn Tinh một lần nữa thay đổi giọng điệu kể chuyện.

- Mọi việc còn phải bắt đầu nói từ sự khác biệt giữa người và thần!

Gặp Lăng cũng không có tiến hành ngắt lời, Sơn Tinh dặng về gật gù nói tiếp.

- Có lẽ cậu đã biết hoặc chưa biết. Thế nhưng theo như cách nói của người ở thế giới các cậu... Con người bình thường, thế giới mà cậu đang sống có thể được gọi là thế giới thực tại hay hoặc là thế giới vật chất.

- Mà thần linh chúng ta... Thế giới sinh sống lại thuộc về thế giới tinh thần hay chính là thế giới tưởng tượng!

- Hai loại thế giới này tồn tại song song với nhau đồng thời cũng không ngừng ảnh hưởng lẫn nhau.

- Người ở thế giới vật chất suy nghĩ, tưởng tượng, niềm tin, nguyện vọng...vv. Tất cả mọi loại biểu tượng tình cảm như vui buồn giận hờn...vv kết hợp cùng với ý thức suy nghĩ cá nhân đều sẽ diễn biến trở thành nguồn gốc căn nguyên năng lượng cung cấp cho thế giới tinh thần.

- Ngược lại thế giới tinh thần sức mạnh có thể thâm thấu, truyền đạt tới thế giới hiện thực. Từ đó mới nảy sinh ra cái gọi là nội công, là phép thuật, là ma thuật... các loại năng lực thần kì, thần bí mà siêu tự nhiên.

- Mà thần linh... Cũng chính là hình thái chứa tể mạnh mẽ nhất sinh ra từ trong thế giới tinh thần ấy. Cũng giống như con người, chính là chứa tể muôn loài trong thế giới thực tại vậy.

Hơi dừng lại để cho Lăng có cơ hội tiêu hóa tin tức, Sơn Tinh mới chậm rãi nói tiếp.

- Thế giới thực tại con người cơ thể sẽ không ngừng biến hóa, thoái hóa rồi chết đi dù sớm dù muộn.

- Thế nhưng ở trong thế giới tinh thần mà nói... Thần linh là sẽ tồn tại vĩnh hằng dù là tồn tại với ý thức rõ ràng hay không cũng là giống nhau.

- Dĩ nhiên những điều trên cũng chỉ là trên lý thuyết mà thôi. Thực tế cũng có thể sẽ diễn ra nhiều loại biến cố lắm. Không ai có thể lường trước được tất cả mọi chuyện.

- Chỉ có điều, Thần linh cuộc sống cũng không phải là vui vẻ giống như người bình thường tưởng tượng. Thế giới tinh thần cũng không giống như mọi người suy nghĩ tất cả đều là một màu hồng.

- Tạm chưa nói tới những năm gần đây thế giới tinh thần biến hóa thất thường. Chỉ riêng nói tới việc...

Sơn Tinh giọng nói không khỏi hơi ngừng lại. Giống như không mấy vui vẻ nhắc tới. Có điều sau cùng vẫn là như trước nêu lên.

- Thần linh sao? Tên gọi thì rất mạnh mẽ vang dội. Thế nhưng sự thật lại chỉ là một đám giống như tù nhân bị nhốt kín ở trong nhà tù. Ngay cả cơ bản nhất tự do cũng không được hưởng thụ.

- Buồn cười là thật nhiều kẻ vẫn không tự biết. Vẫn như cũ tranh đấu không biết mệt mỏi với nhau.

Lắc lắc đầu, giọng nói của đối phương rất nhanh trở nên bình thản lại.

- Cái gọi là thần linh cũng chính là những kẻ được sinh ra từ trong những câu chuyện thần thoại và truyền thuyết được người người truyền lưu và ca tụng, từ năm này qua năm khác, từ thế hệ này sang thế hệ khác.

- Thế giới mà bọn họ ra đời nói cho đúng hơn cũng chỉ là tập hợp của vô số căn nguyên năng lượng sinh ra từ những tưởng tượng giống nhau của con người.

- Tất cả chúng cộng minh lại với nhau, tập hợp lại với nhau hình thành ra thế giới. Mà ở trong đó thần linh sẽ giống như nội dung câu chuyện mà mọi người suy nghĩ, không ngừng chiếu theo mà dần dựng.

- Truyền thuyết càng được truyền tụng nhiều, được thần hóa mạnh và tinh khiết rõ ràng thì thần linh năng lực càng mạnh mẽ. Thế giới hoặc có thể gọi là thần giới mà bọn họ sinh ra lại càng to lớn hơn, lâu dài và hoàn thiện hơn.

- Thế nhưng tất cả đều có một đặc điểm duy nhất không có cách nào có thể sửa đổi được.

- Đặc điểm gì?

Lăng theo bản năng tò mò lên tiếng hỏi.

- Há! Vậy cậu có biết trong truyền thuyết của ta. Sau khi Sơn Tinh đánh bại Thủy Tinh thì sẽ diễn ra chuyện gì không?

Sơn Tinh cười mỉa hỏi ngược lại.

- Cái này sao...???

- Hẳn là Sơn Tinh sẽ vui vẻ sống cùng với Mị Nương. Hơn nữa hàng năm mừng 7 tháng 7, Thủy Tinh sẽ lại dâng lên nước sông và hai người cứ như vậy chiến đấu.

Lăng vẻ mặt thành thật đáp. Trong truyện có vẻ như cũng đều là như vậy truyền lưu cả.

- Đúng vậy a!

- Năm này qua năm khác đánh nhau! Đánh qua đánh lại không ngừng. Đánh tới ngay cả ta đây cũng đã phát ngán ra rồi mà vẫn phải đánh!

- Ủ? Tất nhiên đối thủ của ta Thủy tinh có lẽ cũng là như vậy. Thế nhưng hán ta lại không thể tự mình làm chủ dừng lại được. Hàng năm vẫn phải không ngừng giống như cách nói ở thế giới các cậu: nhân viên buổi sáng đi làm buổi chiều về nhà. Năm này qua năm khác đều rất đúng giờ lần nữa dâng nước đi lên.

- Rất buồn cười có phải hay không?

- Dù cho có là thần! Là chúa tể của thế giới thế nhưng thậm chí còn không điều khiển nổi hành động của chính mình.

Sơn Tinh giọng điệu trầm thấp than thở.

- Cái này gọi là hành động không phải do mình mà thôi. Giống như con người bình thường cũng không có thiếu gặp phải những tình cảnh như vậy mà.

Lăng bản năng lên tiếng an ủi.

- Nói như vậy cũng đúng! Nếu xét về địa vị, có vẻ như thần linh trong thế giới tinh thần cùng với con người ở trong thế giới thực tại cũng đều là giống như nhau. Đều là những kẻ thống trị cao cấp nhất!

Xoa xoa cằm, Sơn Tinh nghe vậy không khỏi lâm vào tự hỏi. Có điều rất nhanh đối phương liền hỏi phục lại. Một lần nữa kể tiếp câu chuyện của mình.

- Nói tóm lại cậu có thể hiểu rằng thần giới mà mỗi vị thần linh đang sống đều là một bộ phim ngay từ đầu đều đã là nội dung kịch bản có sẵn.

- Mỗi một dạng khởi đầu đều đã có rõ ràng một dạng kết cục mà ở thời điểm giữa chừng dù muốn dù không thần linh đều phải làm theo. Cũng có thể coi nó như là vận mệnh! Biết trước nhưng đều không thể nào thay đổi được vậy.

- Bởi vì vận mệnh nếu như thay đổi quá lớn mà nói...

- Sẽ giống như những gì cậu đang thấy ở trước mắt.

- Thế giới sẽ "Bùm" một cái thì hủy diệt rồi.

- Tất cả diễn viên sẽ lại một lần nữa cùng nhau diễn tập lại.

Son tinh cười mĩa chỉ tay về màn ảnh trước mặt mà lên tiếng. Lăng đưa ánh mắt nhìn sang. Trên màn hình vẫn là như cũ cảnh tượng thế giới hủy diệt. Chỉ là đi theo thời gian, con người và sinh vật tồn tại cũng đã chẳng còn lại mấy.

- Tất nhiên! Chúng ta ngồi ở đây nói chuyện vấn đề chính không phải là những thứ này.

Son tinh lời nói đột ngột trở nên hoạt bát hẳn. Có vẻ như nội dung chính cuối cùng cũng tới rồi. Lăng không khỏi tập trung tinh thần lại lắng nghe.

- Giống như ta đã từng nói đấy! Thế giới của thần tất cả đều là một vở kịch lớn nhỏ không đồng đều mà thần linh đều là một đám diễn viên.

- Thế nhưng không phải vị diễn viên nào cũng đồng ý sống mãi trong thế giới như vậy. Tương tự với đó cũng có rất nhiều vị thần lại không muốn từ bỏ cuộc sống vĩnh hằng cũng như quyền lực hiện có của mình!

- Nói chung thần sinh muôn màu muôn vẻ, thần thần đều tự có riêng mình yêu thích sao. Cũng không thể yêu cầu tất cả mọi thần linh đều có chung một loại suy nghĩ là được.

- Há! Đương nhiên! Ta thì làm sao cũng xong! Đoán chừng đại đa số những kẻ nắm quyền hoặc là luôn luôn chiến thắng như ta đều là như thế suy nghĩ.

- Thế nhưng những người luôn phải thua cuộc giống như đối thủ của ta Thủy Tinh mà nói...

Son tinh giọng nói kéo dài.

- Hẳn ta không muốn làm diễn viên?

Làm một người nghe trung thực hiển nhiên không thể chỉ biết nghe không thôi. Đôi khi đặt đặt câu hỏi tiếp nối cũng là một loại biểu hiện tích cực không phải.

- Đúng là như vậy! Có vẻ như anh bạn đối thủ của ta đã chán việc phải diễn đi diễn lại lần nào cũng thua trận cho ta rồi.

- Ha ha...~ Nói thật! Ta cũng rất là đồng tình với tình cảnh của hẳn ta đấy!

“Về mặt thật giả!” Lăng nhìn khuôn mặt cười hả hê của Son Tinh vào lúc này mà trong lòng âm thầm khinh bỉ không thôi.

- Ủ! Nói tới biện pháp thoát khỏi thân phận diễn viên, Thủy Tinh hẳn ta vẫn là thu được gợi ý từ phía bản thân cậu đó, chàng trai ạ!

Son Tinh vẻ mặt như thật nhìn về phía cậu chàng mà nói chuyện. Nhìn giống như tất cả mọi tội lỗi khởi nguồn đều là từ Lăng mà bắt đầu không bằng.

- Sao lại tự dưng liên quan tới tôi rồi???

Lăng lông mày cau có lại, bất mãn đáp.

- Cái này sao???

- Bởi lẽ cậu là một trường hợp đặc biệt. Cũng chính là bởi vì sự xuất hiện của cậu mà Thủy Tinh mới có được gợi ý để thoát ly thân phận của mình.

- Cũng chỉ có cậu là người mở đi ra đường nối giữa thế giới thực và thế giới tưởng tượng mới giúp cho Thủy Tinh có được cơ hội thành công.

Không đợi Lăng bản thân lên tiếng hỏi dò. Son Tinh hơi ngừng lại liền lên tiếng giải thích.

- Giống như trước đó ta từng nói!

- Con người bình thường đều là tồn tại dưới dạng vật chất ở thế giới thực. Theo thời gian trôi đi sẽ không ngừng hao mòn rồi tan biến đi.

- Thần linh thì khác! Bởi vì bản chất tồn tại của thần là tinh thần tập trung ở mức độ cao, truy rền từ số lượng lớn nguyên lực qua thời gian và năm tháng dài lâu mà hình thành.

- Thậm chí từng thời điểm trôi qua đều được không ngừng bồi bổ, lớn mạnh từ tư tưởng của con người. Bởi vậy sự tồn tại của chúng ta theo thời gian trôi đi chỉ có thể càng ngày càng ngưng cố, sinh mệnh là vĩnh hằng.

- Tất nhiên một số nhỏ thần linh bởi vì truyền thuyết bị hao mòn, bị thất truyền sẽ không ngừng bị hao mòn năng lực, bị ma diệt hoặc bị thôn tính kết hợp. Nói chung thần là cũng có thể bị tiêu diệt trong một số điều kiện nhất định đấy.

- Đặc biệt là khi dân tộc bị diệt vong. Thần linh của dân tộc ấy số phận liền có thể nghĩ.

- Cũng chính vì lý do này. Vô số thần linh trước kia không ngừng bốc lên chiến tranh ở thế giới con người để mưu toan tận diệt đối thủ. Thậm chí có lẽ bây giờ cũng còn có không ít người muốn làm như vậy đi.

- Dù sao mà nói... Thần đôi khi cũng rất là nhàn không có việc gì.

Son Tinh nhún nhún vai bất lực tỏ vẻ. Đáp lại thế nhưng chỉ là vẻ mặt bất mãn của Lăng.

“Đã nói nguyên do tại bởi vì cậu ở đâu rồi? Lại là một đám thông tin gì gì nữa thế này~ Thật sự là... Thần linh đều là một đám nói nhiều sao không???” Lăng trong lòng không khỏi bức bối nghĩ.

Cũng còn may, đối phương dường như cũng cảm nhận được sai lầm của chính mình. Rất nhanh liền đi vào vấn đề chính.

- Đừng vội vàng như vậy mà.

- Thời gian trôi qua ở nơi đây so với thế giới thực có thể cách nhau rất xa. Ngồi trò chuyện với ta một lúc cũng đâu có gì đâu. Cũng đã rất lâu rồi ta mới có thể thỏa mái chuyện trò được như bây giờ.

Son Tinh về mặt tội nghiệp tỏ vẻ.

“Nói vậy ngài là đang cố gắng nói dài nói lan man có phải hay không???” Lăng bất mãn âm thầm nghĩ. Về mặt bên ngoài ngược lại vẫn lặng băng băng không tỏ vẻ gì như thường.

- Được rồi! Chàng trai trẻ, cậu cũng thật là không thú vị!

- Nói ngắn gọn, thân thể của cậu đã bị một vị thần linh nào đó cải tạo qua. Cơ thể trở nên mạnh mẽ hơn bình thường. Đặc biệt là có thể chứa đựng được nguyên lực. Có thể trở thành một biểu tượng thí nghiệm tiêu biểu cho việc tồn tại đồng thời giữa thế giới vật chất thực và thế giới tưởng tượng.

- Đối thủ cũ của ta Thủy Tinh cũng chính là bắt gặp cậu sau đó liền bắt đầu có ý định thay đổi số phận của mình.

- Đầu tiên là lôi kéo ta đến thế giới thực quyết đấu sau đó thôn phệ ta. Thế giới mà chúng ta sinh ra tương đối nhỏ, chỉ có hai vị thần chúng ta làm nền tảng. Chỉ cần thôn phệ ta xong, Thủy Tinh liền có thể hoàn toàn điều khiển thế giới này. Sẽ không lo lắng khi hấn đang làm việc ta ở thế giới tưởng tượng đột nhiên tới một cái khởi động lại kịch bản khiến hấn bị cưỡng ép kéo trở về tiếp tục làm diễn viên.

- Ngược lại khi đó nếu hấn cưỡng ép không trở về, một vị thủy tinh khác cũng sẽ sinh ra. Thần tính cùng năng lực của Thủy Tinh liền sẽ bị hao mòn biến mất. Đối phương khi đó cũng sẽ không phải là thần nữa rồi. Giống như người thường cách cái chết cũng đã chẳng bao lâu.

- Cũng chính bởi vì lý do này, không phải thần linh nào cũng dám liều mạng chân thân hạ phạm giống như hấn. Vừa phí công mất sức mà đôi khi còn chẳng được gì. Đối thủ của họ thường sẽ không dễ dàng tha thứ kẻ địch của mình kẻ hoạch thành công! Ngay cả ta cũng là như thế!

- Tất nhiên là Thủy Tinh kế hoạch đã rất thành công! Ta đã bị hấn đánh bại và thôn phệ hoặc ít nhất cũng là cưỡng ép phong ấn quản thúc. Tiếp sau đó hấn liền có thể ung dung là hủy diệt thế giới tưởng tượng trở về căn nguyên ban đầu. Lợi dụng nguồn sức mạnh này giúp đỡ bản thân sát nhập vào một thân thể thích hợp sau đó dần dần cải biến.

- Quá trình này đáng lẽ ra sẽ tiến hành thật lâu nếu như Thủy Tinh không được đến một thứ...

- Chính là cái này!

Nói nói rồi Son Tinh đưa bàn tay của mình ra. Phía bên trên đó bất ngờ là một quả cầu ánh sáng trắng. Cũng chính là thứ trước đó từng nhập vào cơ thể Lăng mà cậu không biết.

Chỉ là hiện tại Lăng bản thân cũng đã biết vật thể ánh sáng hình cầu là thứ gì.

- Tiên Thư???

Đúng vậy! Ngay khi quả cầu ánh sáng được đưa tới trước mặt Lăng, nó cũng đã biến hóa trở về hình dạng cũ một cuốn sách cổ Tiên Thư Sách Ước mà cậu đã từng có được vậy.

- Ta gọi nó là Tiên Thư! Thủy Tinh thì gọi nó là Ngọc Ước! Trong truyền thuyết của chúng ta thứ này tại từng thời điểm đều là khởi nguồn cho sức mạnh của cả hai.

- Có điều bất kể tên gọi như thế nào. Nó cũng đều là trọng trưng cho căn nguyên của thế giới mà ta và Thủy Tinh đã từng sinh sống.

- Trước đó cũng chính bởi vì Thủy Tinh sau khi chiến thắng ta cũng không chiếm có được nó, vì vậy quá trình sát nhập tiến hóa thân xác mới trở nên chậm chạp lại. Ta cũng bởi vì vậy mới có thêm thời gian tồn tại cho tới tận bây giờ. Tất nhiên, trong khoảng thời gian này ta cũng gặp phải không ít dẫn vật từ đối thủ cũ của mình là được.

- Thua mấy ngàn, mấy vạn lần a~ Cũng thật là tội cho hấn!

Son Tinh về mặt hả hê cười. Lăng thấy này không khỏi khinh bỉ liếc mắt nhìn đối phương một cái. Tiếc là thần linh đây thần kinh xấu hổ có vẻ cũng không quá rõ ràng là được.

- Oke! Vậy bây giờ tình thế ra làm sao?

Lăng đưa ra câu hỏi mấu chốt.

- Cái này mà...

- Như cậu biết đấy! Thủy Tinh chiếm được Tiên Thu liên vội vàng không kịp được sử dụng ra để tiến hóa.

- Ta cũng tranh thủ thời gian chiếm lấy một ít để hồi phục chính mình.

- Có điều nếu như không có sự giúp đỡ từ bên ngoài mà nói, Thủy Tinh tiến hóa là nhất định sẽ thành công. Hẳn ta sẽ trở thành một loại tồn tại giống như Thánh. Ở thế giới thực tại liền có được cơ thể và quyền năng mạnh mẽ giống như Thần Linh ở trong thế giới tưởng tượng.

- Sau đó ta có lẽ liền sẽ bị hấn rầy rắc rầy rắc cho tới chết hoặc là mang đi nhốt lại để tiêu khiển qua ngày hay đại loại như thế.

"Ở thế giới thực tại liền có được cơ thể và quyền năng mạnh mẽ giống như Thần Linh ở thế giới tưởng tượng liền được gọi là Thánh sao?"

Nói như thế bạn thân đây có vẻ như cũng có thể gọi là Bán Thánh được rồi mà. So sánh với định nghĩa về Bán Thần (chứa tể trong thế giới tưởng tượng) có vẻ như còn sát với thực tế hơn" Lăng trong đầu không khỏi suy nghĩ viển vông.

- Nói chung cuối cùng hẳn ta cũng đã thất bại!

- Bị chính cậu đánh bại! Tiếp sau đó tinh thần của cậu liền bị kéo tới đây á.

- Cũng bởi vì tinh thần của cậu năng lực không đủ, chưa đạt tới cấp độ của một thần linh đích thực nên thời gian mới có thể bị kéo dài. Cái này cũng là sơ suất của ta. Đáng lẽ ra trước đó ta nên nhanh chân tới gặp cậu mới đúng.

- Cái này ta rất là xin lỗi ồ!

Son Tinh cũng không có biết trong đầu cậu chàng còn đang suy nghĩ linh tinh. Đối phương bởi vì vậy vẻ mặt rất là chân thành tha thiết khi nói chuyện.

Lăng cũng chính là bị thái độ của đối phương làm cho bừng tỉnh lại.

- Như vậy mục đích của ngài là gì?

Một câu hỏi thẳng thừng.

Chuyện giống như đã từng diễn ra trong quá khứ. Cái ngày mà cậu đứng trước mặt của Rùa thần và hỏi dò về thế giới Thần Linh.

Ha ha... ~ Thần Linh sao? Đó chính là Thần Linh đấy hiểu không hả phạm nhân??? Hãy suy nghĩ cho kỹ và nhận biết lấy thân phận của chính mình.

Cái mà cậu đã từng học hỏi được từ cuộc trao đổi ngày xưa ấy đến tận hiện tại cũng chưa bao giờ từng quên.

Dù về ngoài thân thiện như thế nào? Thần cũng chính là thần vậy!!! Lăng ánh mắt nhìn thẳng về phía mặt mỉm cười Son Tinh không chút thân mật.

Trên đời này nào có đĩa bánh đột nhiên từ trên trời rơi xuống ồ?

Và như vậy thì... Đối phương mục đích lại là cái gì đây???

...

Kết thúc chương 128.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Giao dịch cùng tỉnh lại

- Thiếu niên! Chúng ta làm một cuộc giao dịch chứ nhì???

Son Tinh vẻ mặt cười khi khi khi đáp lời.

- Ủ!... Gì cơ???

Lăng ngạc nhiên.

- Giao dịch! Một cuộc giao dịch đó có hiểu không???

Đối phương thái độ rất kiên nhẫn đáp lại.

- Nội dung???

Cậu chàng tò mò đặt câu hỏi.

- Cái này sao...???

Son Tinh vẽ mặt quỷ dị trong giây lát. Tiếp sau đó...

- Cái này cho cậu!

Nói xong tức thì, đối phương liền đưa trên tay mình Tiên Thư chuyển giao cho cậu chàng. Đáng vẻ vậy mà tự nhiên hào phóng lắm. Giống như thứ mà bản thân mình vừa đưa đi thật chẳng đáng là gì.

- Cho tôi???

Hỏi thì hỏi như vậy thôi thế nhưng Lăng đôi bàn tay nhanh như chớp đã thu hồi Tiên Thư rồi á.

"Thái độ cũng thật giả!" Son Tinh trong lòng âm thầm nghĩ.

- Tất nhiên là đưa cho cậu rồi. Dù sao sau này ta cũng không thể tiếp tục dùng được nó nữa.

Giọng điệu cô đơn bất đắc dĩ than thở.

Đáng tiếc kẻ nào đó rất vô tâm không phé, tất cả mọi sự quan tâm đều chỉ dành riêng cho đồ đặc mới tới trên tay. Đối với nỗi buồn của Son Tinh hoàn toàn là làm lơ đi không hề hỏi han chăm sóc. Qua cầu rút ván cũng chỉ đến thế là cùng.

"Cũng thật là một cậu nhóc thực dụng!" Ai đó trong lòng không khỏi thầm than giới trẻ ngày nay đã không còn như xưa biết kính già yêu trẻ nữa. Đạo đức thật là suy đồi quá mức!!!

- Khụ! ...

- Khụ khụ...!!!!

Son Tinh rất khéo léo lên tiếng nhắc nhở. Thế nhưng hiệu quả có vẻ như không được lấy làm người hài lòng.

- E hèm!!! E hèm!!!

Đối phương không thể không ho khan kịch liệt hơn.

- Ủ? Ngài làm sao rồi? Sao không tiếp tục nói tiếp đi?

Lăng trả lời thẳng băng. Về mặt còn tỏ ra rất là khó hiểu.

Son Tinh: "..."

- Chẳng lẽ cậu lại không quan tâm vì sao ta không thể tiếp tục sử dụng được nó hay sao?

Son tinh vẽ mặt bất mãn, lên tiếng răn dạy.

- A! Cái này lại là tại vì sao?

Lăng vẽ mặt tội nghiệp đáp. Tiên Thư ở trên tay thế nhưng thuận theo lời nói giấu nhem ra đằng sau lưng đi rồi. Thật giống như đang để phòng Son Tinh một lần nữa cướp đoạt lại nó không bằng.

Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tiếp sau đó đối phương liền mặc kệ không tiếp tục quan tâm thái độ của Nguyễn Trọng Lăng nữa. Nói đi thẳng vào chuyện chính.

- Thứ gì ta đã đưa cho cậu liền sẽ không đòi lại trở về nữa.

- Cũng đừng có tỏ ra thái độ ác liệt như thế chứ? Hỗ trợ hỗ trợ một chút ta đi có được hay không? Dù sao bản thân ta cũng không còn sống được bao lâu nữa.

Son Tinh giọng phờ phạc nói chuyện!

- A-ch! Cái này lại là tại vì sao?

Lăng học tập rất nhanh. Mới đó liền đã biết đặt câu hỏi phối hợp. Đối với việc này, Sơn Tinh ánh mắt cũng không khỏi tán thưởng lấy một cái. Tiếp theo đó lộ ra vẻ mặt trầm thống kẻ lẽ.

- Nguyên nhân cũng bởi vì ta trước đó cũng đã bị đối thủ của ta Thủy Tinh thôn phệ đi hầu hết. Còn sót lại cũng chỉ là một chút ý thức mỏng manh chống cự mà thôi.

- Thời điểm đối phương cướp được Tiên Thụ xong liền muốn mạnh mẽ tiến hóa, bản thân ta đồng thời cũng tranh thủ lúc đó chiếm được một ít nguyên lực để hồi phục bản thân, mưu cầu có thể tiếp tục sống lâu hơn. Thế nhưng mọi chuyện cuối cùng cũng chỉ là vô ích. Bởi lẽ...

- Ngay khi cậu đánh bại Thủy Tinh cũng là lúc...cậu tiêu diệt đi sinh cơ cuối cùng của ta vậy.

Ai đó ngửa mặt lên trời thờ dài đáp.

- A-ch! Rất xin lỗi a! Tòì thật không cố ý đấy!

Lăng về mặt vô tội, "ngây ngô" biện giải.

- Mà mà...~ Dù sao thì nếu cậu không đánh bại đối phương. Kết cục cuối cùng của ta có lẽ còn tệ hại hơn bây giờ. Một là chết! Hai là tiếp tục sống mà không bằng chết.

- Tính đi tính lại giống như hiện tại cũng không phải là kết cục quá tệ hại gì.

- Ta mất đi tính mạng! Thế nhưng đối thủ của ta Thủy Tinh cũng chưa chắc đã khá hơn. Nay có thể coi là may mắn trong bất hạnh được rồi.

- Ha ha ha...~ Cậu cũng không cần bởi vì thế mà áy náy vì ta đâu.

Đối phương ngửa mặt lên trời cười to, đáng vẻ rất phóng khoáng.

- Thế nhưng tôi cũng không có chút gì áy náy cả a!

Lăng miệng lẩm nhẩm.

- A-ch...!!!

Sơn Tinh tiếng cười im bật mà dừng!

- Được!

- Nói chuyện tào lao chỉ tới đây thôi.

- Chung quy lại giao dịch của ta với cậu nội dung mà nói cũng rất đơn giản á!

- Ta sẽ lợi dụng năng lực cuối cùng của mình để giúp cậu tăng lên sức mạnh... ù? Cũng chính là tăng thêm quyền năng cho cậu. Giúp cậu kế thừa Thánh vị của bản thân ta.

- Trái lại việc cậu cần phải làm chính là...

- Giúp đỡ ta phong ấn lại đối thủ cũ Thủy Tinh! Tin rằng việc này cậu hẳn là sẽ rất vui lòng giúp đỡ chứ?

- Dù sao đối phương thất bại nguyên do cũng là bởi vì cậu. Nếu một ngày nào đó Thủy Tinh một lần nữa khôi phục lại mà nói... Bản thân cậu sợ rằng cũng sẽ không có được quả ngon để mà ăn đâu!

Sơn Tinh về mặt dụ hoặc lên tiếng.

- Ngài hiện tại không phải còn đang sống rất tốt đấy sao?

- Vì cái gì phải cần tôi giúp đỡ làm việc này???

Lăng về mặt nghi hoặc lên tiếng hỏi.

- Ta?

- Cậu đang nói ta bản thân lúc này sao???

Sơn Tinh về mặt giật mình hỏi ngược lại. Tiếp sau đó bất giác Lăng như thật gât gât đầu liền không khỏi cười phá lên ha ha. Cười cười một hồi rồi mới lên tiếng trả lời.

- Không! Hắn là cậu đã nhầm lẫn mất rồi.
- Hiện tại hình dạng của ta mà cậu đang thấy cũng chỉ là một tia ý niệm còn tồn tại lại của ta mà thôi.
- Cũng giống như thế giới trước mắt cậu kia đang bên bờ vực bị hủy diệt. Khi thế giới ấy phá hủy xong xuôi thì cũng là lúc ta biến mất trên cõi đời này.

Son Tinh lắc lắc đầu than thở giải thích.

- Ủ? Là như vậy đúng không?

Lăng về mặt suy tư đáp. Có điều rất nhanh cậu ta liền đưa ra câu trả lời.

- Được rồi! Tôi đáp ứng giao dịch của ngài.

Son Tinh nghe vậy bản năng cũng không khỏi nao nao.

- Làm sao vậy? Nhanh như thế thì đáp ứng điều kiện của ta rồi. Ta còn chưa có nói rõ sau đó cậu phải như thế nào phong ấn Thủy Tinh cơ mà.
- Hành động của cậu lúc này cũng không giống như vừa rồi khi nói chuyện, thứ gì cũng muốn hiểu biết cận kề đó nha?

Đối phương về mặt mang cười, lên tiếng trêu chọc.

- Không cần thiết!
- Những chuyện kia cũng không phải điều quan trọng gì. Hơn nữa...
- Giao dịch mà ngài vừa nói nghe qua cũng không có gì để tôi phải chịu thiệt cả mà? Chẳng lẽ ở bên trong đó còn có bẫy rập gì khác hay sao???

Lăng về mặt hoài nghi nhìn sang.

- Ừm? Tất nhiên là không rồi.

Son Tinh về mặt buồn bực đáp lại. Vốn định trêu chọc đối phương ý định thoảng cái liền bay đi mất tiêu luôn. Tên nhóc này hành xử cùng tính cách cũng thật là khiến người ta không thể lấy làm yêu thích nổi.

- Tốt rồi! Nếu cậu đã đồng ý vậy chúng ta nên bắt đầu sớm thôi! Thời gian của ta cũng đã không còn lại nhiều.

Cả người đứng thẳng dậy, Son Tinh lên tiếng kết thúc cuộc trò chuyện tại đây. Giọng điệu còn mang chút thúc giục.

- Tốt! Như vậy tôi hiện tại phải làm gì?

Lăng cũng đi theo đứng thẳng lên. Về mặt bình thản lên tiếng.

- Cũng không cần phải làm gì cả!
- Cậu chỉ cần giữ lấy Tiên Thư và thả lỏng tâm thần ra là được. Ta sẽ lợi dụng sức mạnh của mình để xây dựng nên trận pháp phong ấn lại ý thức của Thủy Tinh đồng thời ngăn cản hắn hồi phục.
- Để làm phần thưởng cho sự giúp đỡ của cậu. Một phần sức mạnh của ta cũng sẽ được truyền lại đi dưới dạng quyền năng. Tương tự như những năng lực khác mà hiện tại cậu đang có.
- Tuy nhiên cậu phải nhớ kỹ không được quá mức sử dụng chúng. Bởi vì nếu mạnh mẽ sử dụng vượt quá giới hạn rất có thể sẽ khiến cho trận pháp phong ấn bị hủy hoại. Thủy Tinh cũng có thể sẽ vì thế mà thoát đi ra. Tới lúc đó không có sự trợ giúp của ta, cậu rất có thể sẽ có nguy hiểm tới tính mạng luôn đấy.

- Nói như vậy cậu đã rõ ràng chưa?

Son Tinh về mặt nghiêm túc căn dặn.

- Oke! Tôi hiểu mà.

Lăng đầu gật gù đáp lời.

- Tốt! Như vậy hiện tại nắm lấy Tiên Thư và nâng lên trước mặt. Tiếp sau đó nhắm chặt hai mắt lại. Ta sắp bắt đầu làm phép đây.

Theo tiếng nói của Son Tinh nêu ra, Lăng đưa tay cầm Tiên Thư của mình hướng về phía trước mặt. Hai mắt cũng đi theo nhắm chặt lại.

Một thứ gì đó sức mạnh không ngừng lan tràn ra từ Tiên Thư ở trên tay. Tâm thần của Lăng dường như thoáng qua liền xuất hiện ở một nơi không gian khác.

Một nơi đen kịt và tối tăm không một chút ánh sáng nào.

Lăng tỉnh thần bởi vậy có chút không yên!!!

- Thả lỏng! Thả lỏng!

- Đây là thế giới tưởng tượng của ta và Thủy Tinh lúc ban sơ tồn tại ở trong Tiên thư. Thế giới của thần linh đều khởi nguồn từ không đến có. Cũng chỉ có ở nơi này ta mới có thể làm ra phép thuật phong ấn hoàn thiện được.

Tiếng nói của Sơn Tinh như vang vọng từ bốn phía. Giọng nói lạnh lùng không có chứa một chút cảm tình. Đây cũng chính là thái độ thường thấy của một vị thần linh!

Lăng tâm thần cũng đi theo yên lặng lại chờ đợi biến đổi.

Rất nhanh! Thế giới tối tăm này liền bắt đầu đã có ánh sáng xuất hiện rồi. Một vệt ánh sáng cong cong kéo dài không ngừng. Theo thời gian rời đi giống như có người đang dùng nó vẽ lên một vòng lại một vòng trận pháp ấy.

Tiếng nói của Sơn Tinh cũng tùy theo vang lên giảng giải.

- Đây là tương tự tam tài trận phong ấn!

- Nơi trung tâm sau này sẽ là nơi trấn áp ý thức của Thủy Tinh. Ba góc đỉnh của trận pháp ngày sau cũng chính là ba nơi cung cấp quyền năng của ta cho cậu sử dụng. Chúng tượng trưng cho ba loại linh vật.

- Phân biệt là: Voi chín ngà đại diện cho núi non đất đá với biểu tượng là dịch chuyển núi non cùng sức mạnh vô hạn! Gà chín cựa đại diện cho lời đình cùng với uy nghiêm của thánh thần. Ngựa chín hồng mao đại diện cho ngọn lửa thiêu sinh mệnh cùng với tốc độ vô địch.

- Mỗi một thời điểm cậu chỉ có thể sử dụng ra một loại quyền năng sức mạnh đại diện bởi một loại linh vật. Hơn nữa nhất định không thể sử dụng chúng quá kéo dài kéo làm hỏng phong ấn mà chúng đang trấn giữ.

- Nhớ lấy! Nhớ kĩ lấy!...

Tiếng nói nhỏ giọng và yếu ớt dần đi. Nương theo cùng với nó là trận pháp dần dần thành hình!

Đó là một hình tam giác đều với thật nhiều hoa văn và đường nét nhỏ ở bên trong. Thế nhưng nổi bật nhất chính là ở nơi đỉnh đầu mỗi góc của hình tam giác lúc này đều được bao phủ bởi một vòng tròn lớn. Ở bên trong đó đều có chứa lần lượt hình dạng của ba con linh vật mà Sơn Tinh vừa mới nêu ra.

Voi chín ngà! Gà chín cựa! Ngựa chín hồng mao! Hư ảnh của bọn chúng lúc này còn đang phập phù ở bên trên giống như có thực.

Một nguồn sức mạnh to lớn không ngừng từ nơi đó tuôn trào ra ngoài.

Hoàng nhiên! Một sức hút cực lớn đột ngột sinh ra. Một thứ gì đó màu vàng óng giống như sao rơi bất chợt bị lôi kéo hút về nơi trung tâm hình tam giác này.

- Sơn Tinh!!! Ngươi là tên ngu quân tử khốn kiếp!!!

Đó là giọng điệu của Thủy Tinh! Tiếng quát mắng ấy ầm ầm vang dường như đang nổ lên ngay bên tai của Nguyễn Trọng Lăng vậy.

Chỉ trong chốc lát ấy! Nơi trung tâm hình tam giác liền xuất hiện hình dạng của một con hoàng kim long thật lớn và sống động y như thật. Mới nhìn qua còn cho Lăng cảm giác rất giống như đã từng hình dáng của Thủy Tinh lúc chiến đấu ở thế giới bên ngoài.

Đối phương cũng không có kịp nói thêm gì nhiều. Ngay khi Thủy Tinh trong hình dạng hoàng kim long bị lôi kéo vào ở giữa trung tâm hình tam giác ấy. Xung quanh ba mặt ba loại linh vật sức mạnh đồng loạt tuôn trào ra.

Một nguồn sức lực lôi kéo to lớn từ bản thân chúng nó câu kết lại. Tất cả phối hợp cùng với hoa văn trận pháp ở bên dưới... Giống như thiên la địa võng ép lấy hoàng kim long không thể không nhập cuộc, ép buộc phải chui vào lưới.

Chỉ một chốc lát sau đó, cả ba loại linh vật cùng với hoàng kim long đều đồng loạt hóa thành hoa văn hình ảnh sống động tại vị trí của mình. Ba vòng tròn đặt tại ba góc chính là ba loại linh vật uy nghiêm thủ vệ. Trong khi ở nơi tâm hình tam giác lúc này chính là hoàng kim thần long giờ đang giương nanh múa vuốt.

Tất cả mọi chuyện cũng đi theo đến đó liền quay trở về yên lặng.

Một nguồn sức mạnh giống như bản năng từ ba loại linh vật truyền tới trong lòng của Nguyễn Trọng Lăng. Giống như những gì trước đó dị thần Sơn Tinh từng nói.

Kể từ lúc này trở đi... Sức mạnh của chúng cũng đã là một phần sức mạnh của cậu chàng.

Tần Viên Sơn Thánh vị sức mạnh tới tay!

Thế giới giống như đang kịch chấn! Trong khoảnh khắc cả người Lăng bỗng nhiên đau nhói. Tầm mắt đột ngột trở nên tăm tối lên. Giống như muốn thoát ly sang thế giới khác.

Tâm thần chờ đợi trong giây lát cho tới khi tất cả trở về bình ổn.

Hai mắt cố gắng mở ra...

Cậu... cuối cùng cũng đã trở về thế giới thực tại!!!

Một cuộc hành trình mới cũng là từ đó bắt đầu...

...

Kết thúc chương 129.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Vấn đề mang tên Liliana 1!!!

- Giường thật là êm!

Lăng về mặt thỏa thuê mãn nguyện tự nhủ.

Cũng chỉ có trải qua thời gian dài dằng dặc sinh hoạt ở nơi bốn phía không người và đồng thời không có lấy bất cứ thứ gì, người ta mới có thể hiểu được sinh hoạt và được sống cùng cộng đồng trong xã hội là đáng quý đến người nào.

Hai cánh tay gối nhẹ lên đầu. Cậu chàng không khỏi hít thật sâu. Nghi ngoi lấy một hồi tại đây. Hường thụ lấy cái cảm giác yên bình nhưng khiến người ta an tâm vào lúc này. Một cảm giác vô cùng khác với thời điểm trước đây khi yên tĩnh sinh sống ở một nơi bốn phương tám hướng đều là một màu trắng xóa lạ hoặc!

Có lẽ là thời gian luôn có thể rèn giữa lấy con người. Lăng hiện tại đã trở về trong thế giới bình thường vậy mà hiếm thấy không có muộn vội vàng gặp mặt Erica và Liliana như khi trước đây từng suy nghĩ.

Dù rằng vẫn rất nhớ hai người bọn họ. Thế nhưng trải qua nhiều chuyện cùng với thời gian dài một mình sinh sống, một mình suy ngẫm... Sức chịu đựng cũng như sự nhẫn nại của cậu chàng dường như cũng đã tăng cao một cách lạ thường.

- Lộc cộc... lộc cộc...~

Đang nằm suy nghĩ vẩn vơ. Một tiếng âm thanh quen thuộc vang lên thình lình đánh thức cậu chàng.

Lăng quay đầu nhìn sang.

- À há! Không nghĩ tới người quen gặp mặt đầu tiên thế nhưng lại sẽ là mày?

Lăng cười hi hi, vẩy vẩy tay ra dấu.

Nơi xa xa cửa phòng, Ngựa Giáp Sát thấy vậy vẻ mặt hí hửng mừng, vừa kêu vừa chạy vội lấy về phía cậu. Bốn vó chân gõ bồm bộp lên sàn nhà vang vọng không ngừng. Vừa đến nơi, Ngựa Giáp Sát liền bắt đầu thè lưỡi ra liếm mặt để tỏ vẻ thân mật.

- Há! Tốt tốt! Tốt rồi mà! Tao cũng nhớ mày lắm đó!

- Không cần phải hoan nghênh tao nhiệt liệt như vậy đâu.

- Ha ha... Được rồi! Thôi! Thôi mà!... Khà khà khà...~

Cố gắng lấy tay đẩy đi ra thái độ quá đổi nhiệt tình của Ngựa Giáp Sát. Trong thâm tâm thế nhưng thật ra rất vui mừng. Không nghĩ tới lần gặp mặt này trí tuệ của Ngựa Giáp Sát đã lại tăng nhanh tới như vậy. Biểu hiện từ vẻ mặt, hành động biến hóa hóa các kiểu của nó giờ đã giống y như một sinh vật

sống thực thụ.

Nhớ lại thì... Có vẻ như từ sau khi đánh bại Thủy Tinh, cậu cũng đã quên chưa cho gọi Ngựa Giáp Sắt trở về không gian trong quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng.

Thời gian đáng lý ra theo Sơn Tinh từng nói mới vừa trôi qua có một ngày ở thế giới thực... Chẳng lẽ cũng bởi vì để Ngựa Giáp Sắt tự do sinh sống ở bên ngoài từng đó thời gian thì trí tuệ của nó cũng đã như vậy phát triển???

Dù cho xu hướng càng ngày càng rời xa một con Ngựa Giáp Sắt hùng dũng oai vệ nên có. Càng ngày càng giống một con cún con. Có điều... như vậy cũng không quá tồi. Chỉ cần sự trung thành của nó không thay đổi. Chiến đấu vẫn như trước dũng mãnh. Khi bình thường dù có là oai vệ mạnh mẽ Ngựa Giáp Sắt hay là cún con quấn quýt lấy chủ... Chỉ cần nó càng ngày càng trở nên thông minh linh hoạt là được.

Lăng mới sẽ không quan tâm tính cách nó trở nên lệch lạc đâu! Hoặc là nói cậu càng thích hơn thái độ thân thiết của nó hiện tại. Đó mới là Ngựa Giáp Sắt của cậu không phải sao?

Ngày sau đoán chừng cũng nên cho nó nhiều nhiều thời gian sinh sống ở bên ngoài như lúc này mới được. Lăng trong lòng không khỏi âm thầm suy nghĩ.

Phải biết Ngựa Giáp Sắt hiện tại hầu như cũng đã trở thành biểu tượng cho sức mạnh của cậu trước mắt người đời rồi. Chăm chút cho nó nhiều hơn dĩ nhiên đã trở thành một việc cậu nhất định phải làm trong danh sách. Và hiển nhiên, Ngựa Giáp Sắt sức mạnh cũng rất xứng đáng giành được những điều này.

- Kétttt...!!

- Có ma! Black, mày không nên xông thẳng và chạy loạn trong phòng như thế chứ. Như vậy là rất làm ồn đó có biết không? Nhanh lên đi ra đây nào! Chủ nhân của mày còn đang cần nghỉ ngơi ở bên trong đó. Hiện tại...

Giọng nói quanh quẩn quen thuộc của Liliana vang lên nơi cửa phòng.

- Hey! Liliana~ Chúng ta lại gặp mặt!

- Tôi thật không nghĩ tới cô sẽ vẫn còn ở lại nơi đây đây! Có điều như vậy cũng thật tuyệt!!!

Lăng về mặt cười tươi lên tiếng bắt chuyện. Tất nhiên, cậu ta lúc này vẫn còn nằm nguyên trên giường.

- Choang!

Khay nước trên tay Liliana rơi thẳng xuống nền nhà. Cùng với vẻ mặt ngu ngơ, cô ấy hoàn toàn bị giật nảy mình.

- Hic! Chẳng lẽ tôi có gì đó lạ lắm hay sao?

Lăng ngạc nhiên hỏi.

Vừa nói thậm chí còn quay đầu sang hỏi dò lấy Ngựa Giáp Sắt kể bên.

Tiếc rằng đáp lại cậu chỉ là một cái liềm môi che kín mặt của Ngựa Giáp Sắt. Có lẽ nó còn đang cho rằng cậu có như vậy yêu cầu. Lăng vì vậy không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười!

Trong thâm tâm cậu chàng lúc này thật ra cũng hơi sợ! Chỉ cho là việc bản thân cậu bị giam lại quá lâu ở nơi không gian quỷ quái lúc trước bây giờ để lại di chứng. Mà những di chứng này thì một... khối sắt như Ngựa Giáp Sắt dĩ nhiên sẽ không thể hiểu lấy.

Người ta không phải vẫn thường đã nói sao: Một ngày trên trời bằng mười năm dưới mặt đất.

Tuy rằng không biết nơi quỷ quái mà cậu vừa mới trải qua nên xếp vào trên trời hay dưới đất. Thế nhưng dù sao cũng đã từng thật sự trải qua không biết bao nhiêu năm tháng ở nơi đó. Lăng thật đúng là sợ lắm á!!!

"Chết tiệt thật!

Đáng lẽ ra trước đó cậu phải nên chạy đi soi gương kiểm tra bản thân ngay mới phải!!! Thật đúng không nên tiếp tục nằm ỳ ra giường lười biếng hoặc là nằm suy nghĩ lung tung rồi mất thời giờ đùa cợt với con ngựa ngốc nghếch này."

Oke! Bảo bối Ngựa Giáp Sắt của cậu ta rất nhanh liền từ oai vệ dũng mãnh chiến binh đã giảm cấp số xuống thành chú ngựa ngu ngốc.

Kẻ nào đó cũng thật là vô tình~ Đó là nếu như Ngựa Giáp Sắt có thể lên tiếng phản kháng!

Có điều hiển nhiên điều đó là không thể nào. Và chủ nhân của nó sau khi vắn đồ mọi tội lỗi lên trên đầu của nó xong, bản thân chính hắn ta cũng là đang buồn bực thấu. Tự mình giận mình!

- Không! Không phải! Chỉ là... là...! A! Tôi không biết á!!!

Phía đối diện nơi cửa ra vào, Liliana mới nói lấp bắp được vài câu trả lời liền đột nhiên hét toáng lên. Mặt đỏ rầm rầm và quay người chạy thẳng mắt hút. Chỉ để lại đó Lăng về mặt ngây ngô không hiểu cùng với Ngựa Giáp Sắt một mặt khờ khạo như thường.

Hai chủ tớ cứ như thế ngồi và đứng trong lặng lẽ bi thương không thôi.

Cuộc gặp mặt buổi sáng đầu tiên của Lăng cũng chính là kết thúc như vậy đó! Một cuộc gặp mặt không thể nào khiến người ta hài lòng.

- Ai! Mặc kệ nó!!!

- Trước hết đánh răng rửa mặt và quan trọng nhất là soi gương tự kiểm tra bản thân cái đã!

Trong đầu vẫn còn lo lắng lấy bản thân muốn biến thành người ngoài hành tinh, Lăng cũng bất chấp không có chạy đi tìm Liliana hỏi cho ra nhẽ mọi chuyện mà là quyết định bản thân tự đi tìm kiểm lấy câu trả lời.

Vội vội vàng vàng vùng người dậy chạy vào trong phòng vệ sinh. Chạy theo sau dĩ nhiên là một bước không rời Ngựa Giáp Sắt. Nguyễn Trọng Lăng hiện tại cũng không có nhiều thời gian để mà quan tâm tới nó. Nơi này thế nhưng còn ở trong nhà. Vì vậy cậu liền cứ như vậy để đó tùy tiện nó đi thôi.

15 phút sau...

- Kì quái! Kiểm tra khắp từ đầu tới cuối khắp toàn thân cũng không có thấy thứ gì thay đổi mà???

- Tại sao Liliana khi đó vừa nhìn thấy mình đã như là thấy quỷ vừa mới sống lại vậy???

- Haizzz! Lòng của con gái quả nhiên như kim châm đáy biển. Nam nhân như chúng ta quả quyết không hiểu!

Lăng thảm than.

- Hí luật luật... Hí luật luật!!!

Ngựa Giáp Sắt về mặt vui cười ủng hộ.

- Hừ hừ... ~ Mày thì ủng hộ cái gì quỷ!

- Đã có ai nói xác nhận mày là con cái hay con đực chưa đâu.

Vô lương chủ nhân rất là qua cầu rút ván khinh bỉ lấy tiểu đệ theo đuôi của mình.

Cũng thật là tội nghiệp cho chú Ngựa Giáp Sắt của chúng ta quá! Một bước sa chân thành thiên cổ hận! Đây chính là cái gọi đi với nhằm người đó à nha.

Chỉ là đối với Ngựa Giáp Sắt về mặt ngây ngô như không có chuyện gì. Lăng chẳng mấy chốc cũng liền cảm thấy không thú vị. Không muốn tiếp tục trêu chọc nó thêm nữa.

Nói chung vẫn là người với người giao lưu dễ dàng và ăn ý hơn!

Người với thú cái gì đấy! Không thích á!!!

Tiếc là kẻ duy nhất có thể giao lưu bình thường với cậu vào lúc này là Liliana vẫn còn đang đóng cửa nhốt mình trong phòng ngủ còn không có đi ra.

Đừng hỏi tại sao cậu lại biết!

Bởi lẽ cả cái gian phòng trong khách sạn này cũng chỉ có duy nhất một căn phòng của cô nàng đang ở lại là bị khóa trái cửa từ bên trong mà thôi.

Ừ? Phải rồi! Nơi mà cậu và Ngựa Giáp Sắt đang ở hiện nay cũng chính là gian phòng ở khách sạn Hilton mà Erica trước đó từng thuê ở lại đó!

Nói chung lúc trước cậu đột nhiên hôn mê đi. Chẳng lẽ cậu còn có thể trông mong vào hai cô gái xinh tươi vác mình trở về cái phòng trọ ở chung của cậu cùng tên bạn cùng trường??? Nghĩ thôi cũng đã biết là chuyện không thể!

Còn Erica và Adriana bây giờ ở đâu ấy mà?

Lăng ánh mắt không khỏi nhìn về phía lời nhắn cậu vừa mới tìm được ở ngay nơi tủ trước đầu giường chỗ mình từng nằm nghỉ.

Trên đó có viết một đoạn rất dài dòng như sau:

“Thân ái của em! Rất đáng tiếc khi không thể gặp mặt anh ngay lúc anh vừa mới tỉnh giấc á! Nếu làm được như vậy đoán chừng sẽ rất lãng mạng u!

Em đã từng lừa lấy Lily để được ngủ cùng anh cả đêm và chờ đợi anh yêu mở mắt. Sau đó chúng ta có thể cùng nhau liên hoan để mừng lấy chiến thắng!

Có lẽ em cũng sẽ nhân cơ hội đó trao thân của mình luôn cho anh yêu cũng không biết chừng á~

Đó sẽ là một kỉ niệm thật tuyệt vời cho đêm đầu tiên (hi hi...~)

Tiếc là anh yêu quá ham ngủ rồi!

Dù rằng trong lúc ngủ mơ thân ái của em cũng thật là đáng yêu như vậy!”

- Tỉn được cô mới có quý!!!

Lăng bấu môi trầm nghĩ. Có điều cậu vẫn như cũ kiên trì đọc tiếp xuống dưới.

“Thời gian là thứ đáng giá quý trọng nhất trên đời. Cũng chính vì vậy em không thể không lên đường rồi đi xử lý hậu quả sau trận đấu mà anh và hầu tước Voban tạo ra!

Nó có thể sẽ làm mất vài ngày. Trong khoảng thời gian em không ở bên anh này, Lily sẽ thay thế em chăm sóc anh! Cô ấy là một người “tề nhạt” nhưng cũng rất là hữu dụng đối với anh đó. Vì thế nên anh yêu nên trân quý người ta, có biết không!!!

(Nói nhỏ cho anh biết một điều bí mật. Lily thật ra có thói quen yêu thích được người khác mạnh bạo cô ấy!!! Bởi thế anh yêu có thể thử đối với Lily làm ra những điều biến thái mà anh yêu vẫn thường mong muốn ồ! Cô ấy sẽ không giận dữ anh mà có khi còn mừng thầm đó! Hi hi...~)

Dù sao thì, có Lily ở bên cạnh anh em cũng sẽ rất yên tâm. Cũng đừng lo lắng cho em. Anh chỉ cần làm những điều anh muốn là được rồi. Và đừng quên luôn ghi nhớ rằng: Erica em mới phải là vợ cả! là người anh yêu nhất đó có biết không???

Nhớ kĩ lấy đó! Anh yêu mà dám quên điều này thì sẽ biết tay của em!!!

Gửi anh! Erica- người mà anh yêu yêu thương nhất nhất!!!”

- Cũng thật là đủ dài dòng!

Đọc xong tin nhắn để lại, Lăng không khỏi bấu môi oán thầm!

Có điều nghĩ lại thì... Chẳng lẽ Liliana trước đó cũng là bởi vì từng nhìn thấy đoạn tin nhắn lại này của Erica nên mới có thái độ lạ thường như thế với cậu???

Ừ? Rất có thể là như vậy à nha! Phải biết cho dù gặp mặt Liliana chưa được bao lâu. Thế nhưng tính cách của đối phương cậu cũng lần mò ra được một hai phần. Nếu như Erica rời đi từ rất sớm mà nói... Việc tin nhắn để lại của cô ấy bị Liliana nhìn thấy cũng chẳng có gì lạ kì. Thậm chí có khi đó chính là Erica có ý làm ra như thế cũng không biết chừng.

Nguyên nhân hiển nhiên cũng chính là để Liliana xấu hổ gặp mặt cậu.

Và điều đó hiện tại có vẻ như thật sự rất thành công??? Lắc lắc đầu, trong lòng không khỏi có chút buồn cười.

Có lẽ cậu nên đi trực tiếp nói chuyện với cô ấy một chút. Lăng trong lòng không khỏi tự nhủ. Bước chân... nhanh chóng đi lại tới gần nơi căn phòng mà Liliana đang giam mình.

Cái gì mà mạnh bạo nha! Lại còn nói mình có những yêu thích biến thái nữa??? Cô nàng kia cũng thật là...! Toàn đưa ra những ý tưởng thật kì quái thôi không. Dù cho nó cũng rất mê người!

Nghĩ tới cảnh Liliana mặt đỏ tía tai xấu xấu hổ hổ lên tiếng kêu chủ nhân chủ nhân vân vân và vân vân... Ặc! Lăng, mày sa đọa rồi!!! Lăng của ngày xưa sẽ không bao giờ như thế đó!

Tự ngu tự nhạc trong chốc lát. Bước chân của cậu chàng chẳng mấy thì đã tới trước cửa phòng của Liliana rồi. Vứt sạch đi những ý nghĩ kì quái kia. Cậu cứ như vậy đưa tay ra gõ cửa.

- Cốc cốc cốc...!

- Liliana, cô có ở trong đấy không? Chúng ta có thể nói chuyện một chút được chứ?

Cậu chàng ra vẻ lịch sự khi lên tiếng.

Thế nhưng đối đáp lại chỉ là một sự im lặng dường như vĩnh hằng...

- Liliana cô đang nghe tôi nói không vậy??? Những lời Erica để lại trong tin nhắn chỉ là vui đùa mà thôi.

- Cô đừng quá bận tâm về nó nhé. Erica chỉ là muốn trêu chọc cô một chút thôi. Thật ra tính cách của cô ấy cũng không đến nỗi quá xấu!

Thật ra tuy gặp mặt số lần không nhiều thế nhưng Lăng vẫn nhận ra rằng Liliana tuy có vẻ ngoài lạnh lùng và cách nói chuyện ngay thẳng dễ làm méch

lòng người khác. Cô ấy trong thâm tâm vẫn là một người luôn nhiệt tình với lợi ích chung và đặc biệt rất dễ xấu hổ.

Đoán chừng là tin nhắn để lại của Erica đã làm cho cô ấy ngại ngùng không dám đối mặt với cậu đi?

Lăng hiển nhiên là không muốn chứng kiến điều đó xảy ra!

Dù sao mà nói... mỗi khi ở bên Liliana, cậu luôn có một cảm giác dễ chịu và nhẹ nhàng hơn nhiều khi phải đối mặt với Erica vậy.

Tuy rằng lời nói sau đó có hơi phiến diện. Thế nhưng sống cùng một cô gái quá đỗi thông minh và cường thế... Dù cho cô ấy rất quyến rũ và hấp dẫn, các chàng trai đôi khi vẫn sẽ có cảm giác mệt mỏi và ư ờo khi mọi thứ xung quanh dường như đều thoát khỏi sự kiểm soát của bản thân mình.

Erica hiển nhiên là điển hình cho trường hợp đó! Trong khi Liliana trái ngược lại hoàn toàn.

- Liliana, cô vẫn đang nghe tôi nói đấy chứ?

- Chúng ta có thể nói chuyện một chút được không?

Trong đầu hơi có chút suy nghĩ viển vông, Lăng vẫn tiếp tục kiên trì bền bỉ với hành động gõ cửa của mình.

Bên trong gian phòng, Liliana cả người giờ đang ôm chặt lấy gối bông. Mặt đỏ rầm rầm như muốn bốc khói. Trong đầu thì lộn tung từng phèo lên thật nhiều âm thanh suy nghĩ đang nổ vang.

- A! Làm thế nào bây giờ???

- Điện hạ lại muốn nói chuyện riêng với mình?

- Ngài ấy sẽ không không bị con quỷ cái đó lời nói đầu độc đó chứ?

- Sẽ không... sẽ không muốn "mạnh bạo" với mình chứ???

- Đáng chết Erica!!! Ai mà... ai mà mong ngóng những chuyện... chuyện xấu hổ đó cơ chứ!!!!

Càng nghĩ, Liliana đầu liền càng vùi sâu vào trong gối bông chặt hơn.

- Chết tiệt! Đáng nhẽ ra trước đó mình nên xé xác văng đi tờ giấy ấy mới phải!!!

Đột nhiên cảnh tượng cô và đức vua mới của mình ôm và hôn nhau sâu trong màn nước hiển hiện lên. Liliana thoáng cái liền như bị đòn đánh mạnh vào đầu. Cả người bỗng chốc liền hoa mày chóng mặt muốn... xấu hổ ngất xỉu!

Trước đó lúc bắt gặp Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên tỉnh giấc cũng chính là cảnh tượng này đột nhiên hiện đi ra làm cô liên tưởng tới một loạt cảnh tượng mạnh bạo khác làm Lilian đáng yêu của chúng ta không khỏi hồi hoàng chạy vội đi.

Thật giống như...

- Lily! Anh yêu em! Yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên khi chúng ta gặp mặt.

Trong bức tranh tường tượng ấy, đức vua của cô mặc một bộ quần áo thật hoa lệ của những công tước châu Âu thời xưa. Một đôi mắt thâm tình nhìn về phía cô nàng. Giọng nói ngọt ngào và êm ái giống như bơ sữa đường của buổi sáng.

- Anh yêu! Em cũng vậy!!!

Đây là lời nói tâm tình mà cô gái- nhân vật nữ chính trong khung cảnh tường tượng đáp lại.

- Liliana!!!

Đối phương thâm tình hô lên.

- Điện hạ!!!

Nữ nhân vật chính cũng thâm tình lên tiếng đáp.

Khuôn mặt của hai người dần dần kề sát vào với nhau. Đôi môi chạm lấy đôi môi.

- AAAAA! Mới không muốn như vậy đấy!!!

Trong thực tế, Liliana hai tay vung vẩy phá hủy lấy khung cảnh tường tượng vừa hiện ra trong đầu cô. Về mặt xấu hổ muốn chết luôn!

Cô ấy đã chui sâu vào trong chăn và che kín mặt mày lại.

Cũng không biết bao giờ mới chịu lần nữa chui ra.

Kết quả là Lãng ở bên ngoài không ngừng gõ cửa gõ cửa! Trong khi ở bên trong, Liliana trốn mình như ốc sên chui vào trong vỏ ốc không chịu nói chuyện.

Thế nhưng hai bên tai vẫn đang không ngừng vênh lên nghe nghe tiếng nói của cậu chàng ở bên ngoài.. Trong đầu thì không ngừng tưởng tượng về những khung cảnh xấu hổ khác.

Thời gian buổi sáng cứ như vậy trôi qua ở trong lúc gọi gọi nghe nghe ấy.

Một thoáng liền đã trôi qua đến chín giờ sáng.

...

Kết thúc chương 130.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Vấn đề mang tên Liliana 2!!!

Trong một gian phòng nghỉ ở tầng 7 của khách sạn Hilton, Lãng lúc này đang vẻ mặt buồn rầu đứng trước cửa một gian phòng nghỉ.

Lạy chúa tôi! Cậu đã gõ cửa và đứng đây nói chuyện cả tiếng đồng hồ rồi. Nói đủ các kiểu, khuyên đủ mọi điều thế nhưng cô gái ở bên trong nhất quyết chính là không chịu đi ra.

Nếu như không phải thỉnh thoảng ở trong phòng lại nổi lên một vài âm thanh hô quát lục đục gì đó đặc hữu của cô gái. Lãng thật đúng sẽ cho rằng mình đã đoán nhầm. Rằng trong phòng không có bất kì một ai ở bên trong đây này.

Mà thôi vậy! Có lẽ trôi qua một khoảng thời gian cô ấy sẽ khá hơn?

Lãng nản lòng thoái chí như vậy tự nhủ. Lãng lẽ xoay người mang theo Ngựa Giáp Sắt trở về phòng chính.

Gọi mãi gọi mãi không khỏi liền có chút đổi! Cậu bây giờ chỉ muốn tiến tới tủ lạnh trong phòng tìm xem có thứ gì bỏ bụng lót dạ được hay không. Hơn nữa trong tủ rượu để ở một bên phòng chính còn có đề thật nhiều loại rượu hạng sang. Ngày hôm nay cậu liền muốn tranh thủ ném thử bọn chúng một chút mới được! Nghĩ nghĩ như vậy, sự buồn bã vì hồi lâu gọi cửa không thành cũng thoáng cái tiêu tan đi không ít.

Người a! Vẫn là phải luôn luôn hướng về phía trước đây!!! Cũng không thể tự mình cứ mãi làm khó mình không phải sao. Vừa đi, Lãng bản thân liền như vậy trầm nghĩ.

...

Cùng lúc đó ở bên trong gian phòng, trái ngược với kẻ nào đó tâm trạng thật nhanh hồi phục bình thường ở bên ngoài. Liliana đang nằm im ắng trong chăn đột nhiên phát hiện đức vua của cô thế nhưng đã không còn gọi cửa nữa??? Cô gái nhỏ tâm thần bởi vậy không khỏi bắt đầu bất an lên. Trong đầu thậm chí còn toát ra thật nhiều suy nghĩ tiêu cực.

“Điện hạ ... điện hạ sẽ không là bởi vì không gặp mặt được mình liền tức giận bỏ đi đấy chứ?”

Ngài ấy sẽ không là vì thế mà đáng ghét chính mình đi? Sẽ đuổi mình rồi đi và mặc cho mình tự sinh tự diệt???”

Cô nàng bắt đầu tự mình dọa mình.

“Sẽ không đâu! Sẽ không đâu!!!

Điện hạ mới không phải là một người như vậy!!! Ngài ấy là một người rất tốt và chính nghĩa!

Mới sẽ không vì chút chuyện này thì làm những điều hư hỏng như vậy!!!”

Rất nhanh Liliana liền chuyển sang tự an ủi.

Tiếc là một loại suy nghĩ khác ngay tức khắc liền thay thế đi.

“Không đúng vậy! Điện hạ là một người rất tốt!!!

Thế nhưng ngài ấy quá dễ dàng bị dụ dỗ! Ý chí cũng rất không kiên định nữa!!! Ngài ấy nhất định sẽ bị con quỷ cái đáng ghét kia tẩy não và xa lánh xua đuổi mình!”

Tội nghiệp Liliana, cô ấy đã lâm vào quá mức lo lắng mà quên luôn việc Erica thậm chí còn không ở trong nhà vào lúc này.

“Không được!!! Mình là một vị kỳ sĩ của đức vua! Mình không thể để ngài ấy tiếp tục sa đọa như vậy được.

Mình phải lên tiếng để can gián! Đứng!!! Nhất định phải uốn nắn lại cách cư xử và hành động của ngài ấy cho giống với một đức vua.

Để ngài ấy trở thành một vị vua đứng nghĩa nhất!!! Chính trực, quả cảm! Anh minh và công bằng!!! Mình phải xuất hiện và đi theo bên cạnh nhà vua mọi lúc mọi nơi. Dù cho Ngài ấy có phản đối hay trách tội gì đi chăng nữa cũng là như vậy đấy!!!

Cố gắng lên Liliana! Cậu nhất định có thể làm được!!!”

Tự mình cổ vũ mình. Liliana vùng dậy ra khỏi chăn đắp cùng chiếc gối ôm trên tay!

Cô nàng chạy băng băng ra khỏi phòng. Vung mạnh tay lên mở toang cửa và hét lên thật lớn như tuyên bố:

- Vương! Ngài nhất định phải trở thành một vị vua tốt nhất!!!

Lăng: “.....”

Ngựa Giáp Sắt: “.....”

Đây là cái gì quý!!! Đó chính là suy nghĩ của cả hai chủ tớ vào ngay thời khắc này.

Còn Liliana?

Cô ấy giờ đang đứng ngay nơi cánh cửa phòng kia. Mặt đỏ rầm rầm! Miệng thở hồng hộc! Thế nhưng đôi mắt ấy giờ sáng choang lên khi nhìn về phía cậu chàng.

Thật giống như... Columbus tìm ra châu Mỹ! Như Bác Hồ của chúng ta ngày xưa xác định ra con đường cứu nước cho dân tộc Việt!!! Một đôi mắt sáng lửa và tràn đầy hi vọng vào tương lai...!

Lăng chỉ có thể thâm thương cảm thán...

Meo meo á! Đáng sợ quá!!!

Có một thứ gì đó dường như rất kinh khủng khiếp đang muốn xảy ra rồi.

Ai nói ở bên Liliana thì dễ chịu hơn! Lăng giờ chỉ muốn hét lên thật lớn.

Only You! Only You~ Erica! Em hãy mau mau chạy tới cứu anh!!!

Ai đó đang muốn khóc thét lên!

...

Kết quả là trong vòng 15 phút sau đó...

- Vương! Xin người hãy ngừng ngay hành động của mình lại!!! Một vị vua chân chính sẽ không uống rượu khi còn chưa đủ tuổi vị thành niên!

Cô nàng chính là như vậy nghĩa chính ngôn từ cản trở Lăng uống rượu.

Bởi vì là lần đầu. Cậu ấy rất là không phục lên tiếng phản kháng ách áp bức!!!

- Cái này... Liliana à! Tôi đã đủ 18 tuổi rồi nhé.

Lăng giọng điệu yếu ớt kháng nghị.

- Là... là như vậy sao???

Cô nàng về mặt dăm chiêu tự hỏi.

Và ngay khi Lăng cho rằng sự việc đã xong xuôi. Mình đã thuyết phục thành công được cô gái cứng nhắc đó thì...

- Xin lỗi Vương! Thế nhưng uống rượu là không tốt! Vì bởi sau khi uống rượu.... Vương rất có thể sẽ lấy cơ mình uống rượu say để làm ra những chuyện rất hen...hentai!!! Rất là xấu hổ á!

Nói chung Vương, ngài không được uống rượu! Như vậy rất không tốt!!!

Mang theo một vẻ mặt đỏ ửng như táo chín.Giọng điệu thì lấp ba lấp bắp bày tỏ. Thế nhưng chai rượu mạnh mẽ tóm vào trong tay cùng với thái độ... trợn trừng mắt đó.... Lãng chính là như thế hoa lệ lệ bị đánh bại. Uống rượu ngày thu kế hoạch cũng chính là như thế liền chết non luôn.

Được rồi! Cùng lắm thì lúc nào không có cô ấy mình sẽ uống sau vậy. Để đó cũng sẽ không chạy mất đi đâu được.Cậu chàng trong lòng là như vậy tự nhủ.

Chỉ là sau đó chưa được 3 phút...

- Vương! Xin ngài ngừng ngay những hành động này lại!!! Một vị vua chân chính là sẽ không xem những nội dung đồi trụy như vậy á!

Liliana tắt vút tivi đi và gào thét lên. Mặt vẫn như thường lệ đang bốc khói trắng!

Lãng quyết đoán thì phở cập khoa học.

- Thế nhưng Liliana! Đó chỉ là một đoạn hai người hôn nhau dưới mưa trong quảng cáo thôi mà. Quảng cáo kẹo Singum Cool Air đó có biết không???

Anh chàng về mặt rất là âm ức khi lên tiếng.

Kết quả...

- Không! Tại...tại sao người ta có thể diễn những cảnh đồi trụy như thế trên ti vi mà không có ai ngăn cấm gì hết!!!

- Như vậy sẽ rất làm hủy hoại tâm hồn của những người khác đi đó!

- Hôn nữa điều đó có thể sẽ làm cho Vương nghĩ tới thật nhiều điều... nhiều điều hen... hentai!!!

Liliana thoáng một cái thì bão tố nổi lên rồi. Cô ấy nói mà giống như đang gầm thét lên.

“Tại sao tôi luôn cảm thấy chính cô mới là người suy nghĩ về những điều đó nhỉ???” Lãng không khỏi lăm bắm.

- Mới! Mới không phải đây này!!!

Cô ấy gãy nãy lên như mèo bị giẫm phải đuôi vậy hét toáng lên. Và tất nhiên Lãng cũng từ lúc đó càng chắc chắn hơn về suy đoán của mình.

Nói chung! Ti vi là không thể xem tiếp được. Cứ nhìn Liliana về mặt cảnh giác cầm chặt lấy điều khiển ti vi trong tay liền biết.

Trong lòng không khỏi thoáng qua buồn rầu. Lãng liền tức khắc quyết định đi ra ngoài chơi cho nó khuây khỏa bớt! Thế giới này luôn cảm giác quá mức áp lực vậy.

Và hiển nhiên,sau khi nghe được lời đề nghị của Lãng, Liliana thì lẻo đẻo đi theo đuôi cậu. Ngược lại là cái đuôi trước đó Ngựa Giáp Sắt bị chủ nhân của mình rất vô lương tâm bỏ ở lại.

Kì danh là ở tại nhà tự rèn luyện tăng lên chỉ số IQ của bản thân!!!

Chúa mới biết Ngựa Giáp Sắt làm sao ở trong một phòng trống để tăng lên IQ cho chính bản thân mình nữa. Nói chung hai cô cậu chính là như vậy không quan tâm chút nào về ngựa quyền cho Ngựa Giáp Sắt.

Cũng thật là tội nghiệp cho em~

...

Báo ứng tiến đến với chủ nhân xấu xa của nó cũng rất nhanh!!!

Một lát sau đó tại bờ hồ...

- Vương! Xin ngài hãy ngừng lại ngay ánh mắt nhìn láo liên đó của mình lại! Một vị vua chân chính sẽ không nhìn về phía những người khác với ánh mắt hen... hentai như vậy đây!!!

Lại là bài ca muôn thừa của Liliana vang lên. Thế nhưng ai nói cho cậu biết rõ ràng... Như thế nào gọi là ánh mắt hen... hentai đi rồi hả gười???

Lạy chúa tôi! Cậu rõ ràng chỉ là vừa bắt gặp một cô gái mặc váy hoa khá xinh vừa đi trên phố. Chẳng lẽ cũng chỉ vì chiếc váy hoa cô ta đang mặc có phần cổ áo quá thấp dẫn đến hơi lộ ra bộ ngực căng tròn..

Ưc! Mà cậu vô tình nhìn thấy. Liền là như vậy đã bị gắn cái mác gọi là hentai rồi á???

Này cũng quá là nghiêm khắc đi có được hay không???

Này là không công bằng!!!

Xin hãy thử nhìn về từ phía xung quanh mà xem. Thật nhiều người vẫn đang nhìn về phía cô gái đó thôi!

Tất nhiên! Kinh nghiệm thực tế đã nói rõ cho Lăng biết... Mọi lời biện bạch của cậu cũng chỉ là vô nghĩa không có cái cớ khô gì dùng.

Đối với Liliana mà nói! Chỉ cần chuyện gì cô ấy cho là đúng và có lợi cho hình tượng đức vua của cô.

Mọi chuyện việc làm sai trái chính là không và không!!!

Nghĩ như vậy, Lăng quyết định phải tìm cho Liliana một thứ gì khác việc làm để cô ấy phân tâm chú ý mới được. Có lẽ cũng chỉ có như vậy cô ấy mới sẽ không có rảnh rang để tiếp tục quản lý cậu đây! Mới có thể nhờ đó tìm về được một Liliana thân thương lại đáng yêu của ngày nào trong mắt cậu chàng.

Rất nhanh! Lăng liền đã có chủ ý.

- Liliana! Cô có muốn ăn kem không? Kem trà sữa tiền đó!

Một món ăn vặt rất nổi tiếng ở Hà Nội! Dù cho mùi vị của nó cũng không có gì gọi là quá thần kì cả.

Lăng về mặt cười thật tươi khi lên tiếng đề nghị.

Kết quả...

- Vương! Xin ngài hãy ngừng lại ngay nụ cười của mình vào lúc này lại!!!

- Nó quá... bí ối và quá..quá hentai rồi!

- Một vị vua chân chính sẽ thật không tốt khi nói chuyện với người khác bằng nụ cười như thế đó!!!

- Hơn nữa còn nói xấu về đồ vật đặc sản của đất nước mình? Như vậy thật không tốt!!!

Liliana về mặt là như thế thẳng thắn can gián.

“Liliana! Cô quá cảnh giác rồi!” Lăng chỉ muốn như vậy thật to hét lên.

Cũng còn tốt! Liliana bản thân liền là một người rất ngay thẳng trong lời nói và việc làm. Và hơn thế nữa cô còn là một người rất dễ mùi lòng, là một người có giàu lòng cảm thông!

Có lẽ chính ngay cả bản thân cô cũng cảm nhận được sự nghiêm khắc của chính mình có hơi quá! Tuy rằng luôn cho rằng đó mới là điều tốt nhất cho vị vua của cô.

Thế nhưng dục tặc thì bất đạt đây! Đạo lý đơn giản đó Liliana dĩ nhiên là hiểu được.

Cũng không thể ngay lập tức yêu cầu đức vua của cô thành hình mẫu một vị vua hoàn mỹ lý tưởng trong lòng cô được ngay không phải sao???

Và càng quan trọng và đáng quý hơn nữa là...

Đức vua của cô không có nổi cáu. Bỏ mặc hay phớt lờ đi những điều góp ý của cô. Liliana thật sự trong lòng rất hạnh phúc vì điều đó. Cô cũng bởi vì thế liền cho rằng... Đức vua của cô! Nguyễn Trọng Lăng diện hạ tương lai nhất định sẽ trở thành vị vua lý tưởng nhất được mọi người ca tụng! Và bản thân cô cũng sẽ cố gắng hết sức lực để hoàn thành được điều đó.

Cống hiến cho một vị vua như vậy!

Có lẽ chính là sự lựa chọn tuyệt vời nhất mà thượng đế đã ban tặng cho cô.

Còn về hiện tại sao?

Có thể thả lỏng đức vua của cô một chút chút! Cũng coi như đây làm phần thưởng cho sự nỗ lực mà cả hai đã bỏ ra trong cả buổi sáng nay. Liliana bởi vì thế về mặt người ngoại lại. Cố gắng mỉm cười khi lên tiếng.

- Được rồi diện hạ! Nếu là ngài muốn ăn cái gọi là kem trà sữa tiền kia? Liliana rất sẵn lòng nếu có thể được đi theo cùng ngài.

“Ồi thôi! Thật không dễ gì khi nghe được một câu nói đồng ý của đối phương kể từ sáng tới giờ.” Lăng trước đó còn tưởng rằng sẽ lại là một tràng như là: Vương! Xin người hãy ngừng ngay lại... vân vân và vân vân đâu.

Hạnh phúc đến quá đột nhiên! Lãng không khỏi có chút thất thố lấp bắp lên tiếng đáp.

- Tốt... tốt! Tốt quá rồi! Vậy... cô ở ngay đây nhé! Tôi... tôi chạy đi mua kem xong ngay thôi.

Chúa mới có thể rõ ràng! Khi nói ra những lời này, nước mắt hạnh phúc dường như đang chảy ngược vào trong tâm tạng của Nguyễn Trọng Lãng. Cậu chàng vừa nói xong liền xoay người bỏ chạy thẳng đi luôn!

Ở bên Liliana từ sáng tới giờ, cậu đã sắp áp lực tới muốn rút gân đi luôn.

Còn lý do vì sao lại không phản bác lại lời mà cô ấy nói ra trong suốt cả buổi sáng???

Xin nờ!!! Nếu như có người nói thẳng vào mặt bạn rằng về ngoài của bạn quá xấu! Xấu tới nỗi xin lỗi nhân dân, xin lỗi tổ quốc của bạn luôn! Nụ cười của bạn quá là dâm đãng và bi ối. Bạn tốt nhất đừng đi ra khỏi nhà vân vân và vân vân.

Đó là cái nhìn của riêng người ta! Nhất là khi nói ra những lời như thế là một cô gái như Liliana nói ra.

Về mặt của cô ấy là thành thật như vậy! Là đang nói chuyện nghiêm túc như ăn cơm uống nước cần thiết với con người như vậy! Lời nói không mang theo một chút sắc thái phiến diện muốn gây sự gì.

Và tệ hơn là thật giống như tất cả những lời mà cô ấy nói ra đều là thật giống như rất có lý! Là sự thật trăm phần trăm! Nếu như bạn lên tiếng phản bác nờ??? Đó chính là bạn đang cố tình muốn nói dối! Là hèn nhất không dám đối mặt với sự thật!!!

Ngay dưới cái nhìn chân chất của Liliana như thế? Thử hỏi Lãng làm sao còn có thể không nghe theo? Có thể không phiến diện tới muốn thò ra huyết đến!!!

Nói chung! Có một cái mạng tên vấn đề Liliana từ ngày này trở đi liền trở thành một nỗi ám ảnh không ai biết đến giấu kín trong lòng của Lãng.

Cũng còn tốt là lúc này cậu đã tạm thời tránh thoát đi được khỏi cơn ác mộng ấy! Được hưởng thụ một chút bình an của cuộc đời.

- Kem của cô đây!

Lãng cười và đưa kem cho cô gái ấy!

Cả hai ngồi lặng lẽ chờ đợi nơi ghế đá trống bên bờ hồ! Thương thức lấy sắc trời mùa thu trong vắt dưới bóng hàng cây.

Nhìn Liliana đáng vẻ thực nữ khi chậm rãi liếm láp ăn kem. Những giờ phút như thế này được ngồi lặng lẽ bên cạnh cô ấy.

Một chút cái gọi là vấn đề đã không còn là một vấn đề!!! Tất cả đã không còn quan trọng gì.

Ôi Hà Nội vào mùa thu~

Tình yêu có lẽ bắt đầu từ những điều như thế đó!!!

...

Kết chương 131.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Chuyến du lịch đặc biệt!

Phúc bắt trùng lai! Họa vô đơn chí~

Câu tục ngữ trên hiểu đơn giản chính là việc may mắn thường sẽ không đến hai lần. Thế nhưng ngược lại những chuyện xui xẻo thì chẳng bao giờ đến riêng một mình bao giờ.

Trước đây Lãng thật đúng không bao giờ quan tâm tới mấy câu nói mê tín như thế. Có điều kể từ khi hiểu được bộ mặt thật của thế giới này. Một thế giới với tràn đầy rẫy phép nhiệm màu. Cái gọi là mê tín cổ hủ... Đôi khi cậu thật đúng là không thể chỉ coi là chuyện đùa mà thôi.

Nó cũng giống như là hiện tại! Khi Lãng đang thỏa thuê nấn nguận hưởng thụ lấy cái không khí tuyệt vời khi được ngồi cùng với người đẹp bên hồ. Có thể tận tình giao lưu ca xướng! Cái định luật chết tiệt của câu tục ngữ kia thì linh nghiệm rồi!!!

Đuynh một cái! Một câu nói của Liliana liền vô tình phá nát ước mơ nhỏ nhỏ của Lăng!

- Vương! Xin ngài hãy đi cùng tôi đi tới Milan đi!!!

Cô ấy chính là như vậy vẻ mặt nghiêm túc nghiêm túc khi nói ra câu nói không hợp hoàn cảnh một tí nào này. Tiếp sau đó thì lại càng giống như bản thân đã có quyết định gì. Liliana đứng phắt dậy!!! Lôi kéo lấy tay Nguyễn Trọng Lăng. Chạy thẳng ra sân bay Nội Bài.

Có trời mới biết trong cái đầu nhỏ nhỏ của cô ấy hiện tại đang suy nghĩ gì???

Lăng thời điểm này thậm chí rất muốn hô to lên một câu kiểu như:

“Liliana! Một vị vua chân chính là sẽ không trốn học cùng em đi chơi tận bên nước ngoài đấy!!!”

Oke! Đúng! Chính là muốn như vậy nói! Bởi lẽ buổi chiều hôm đó cậu còn có một tiết học rành rành đây này! Cuộc chiến với hầu tước Voban diễn ra vào rạng sáng ngày chủ nhật. Và như vậy một ngày trôi qua và hôm nay là thứ hai! Buổi sáng cậu cũng đã trốn học đi chơi cả buổi. Và hiện tại có vẻ như cậu sắp phải trốn học đi chơi dài dài rồi.

Tất nhiên tất nhiên! Lăng bản thân mình lúc này cho rằng. Đối với vẻ mặt nghiêm túc, căng thẳng giống như sắp phải đối mặt với một chuyện gì đó vô cùng nghiêm trọng như hiện tại của Liliana... Nếu cậu lúc này dám nói ra bản thân mình cần phải trở về đi học mà nói...

Thật đúng là không biết hậu quả nó sẽ ác liệt như thế nào!!!

Có điều bản thân sau khi hơi làm tự hỏi... Đi chơi với cô gái xinh đẹp lý tưởng liền đã dễ dàng chiến thắng chăm chỉ đi học đúng giờ suy nghĩ á!

Lăng vì vậy còn thật đúng không dám nói thật ra với Liliana!

Cũng chỉ là... bỏ học đi chơi một vài ngày với bạn gái. Đối với đã từng trải qua thời đại học- sinh viên hư như cậu hiện tại mà nói... Thật đúng là mưa bụi một chuyện nhỏ!

Kết quả là... Cả hai cô cậu rất dễ dàng liền chạy tới sân bay Nội Bài.

Sau đó cũng không biết Liliana xử lý bằng cách nào? Chỉ biết cô nàng đi vào trong nơi xoát vé một vòng vòng. Thời điểm quay trở lại, thủ tục của hai người thì nhẹ nhàng như vậy xong xuôi.

Tầng tầng tầng... hai anh chị cứ như vậy đi lên sân bay luôn!!!

Chuyến du lịch đi ra nước ngoài lần đầu tiên của Trọng Lăng ca cũng chính là bắt đầu như thế.

Một chuyến du lịch thật đặc biệt!

...

Một vài tiếng đồng hồ sau: Milan- Italia...

Lăng như cũ trong bộ quần bò áo thun cộc tay. Cũng chính là trang phục mà cậu ăn mặc lúc quyết định đi dạo bờ hồ khi trước. Liliana đứng kế bên thì là vạt năm áo sơ mi xanh, váy đen sọc trắng như cũ. Tất nhiên về độ nghiêm chỉnh thì trang phục của cô đã vượt đi qua cậu chàng mấy con phố.

Có điều đối với đang vui vẻ vì được ra nước ngoài Nguyễn Trọng Lăng mà nói... Tất cả chỉ đều là không vấn đề!!!

Ạch! Du lịch sao?

Ăn mặc như vậy hẳn cũng không có vấn đề gì cùng lắm thì đi??? Lăng không khỏi tự an ủi khi thật nhiều ánh mắt kì quái của mọi người nhìn về phía cậu chàng.

Và rằng tuy rằng hai người bọn họ quyết đoán chạy ra nước ngoài trong khi bên người chẳng có lấy một chút vali hành lý nào. Hộ chiếu hay thẻ căn cước cá nhân cũng không Thế nhưng nếu như Liliana đã đang ở bên cậu. Vậy mọi chuyện cô ấy hẳn đều đã có sắp xếp hết!

Dù sao thì cũng là người trong thế giới phép thuật thôi. Cả hai người bọn họ cũng đều không phải là người bình thường. Không thể lấy những kiến thức bình thường để đo đếm được!!!

Quả nhiên...!

Rất nhanh sau đó, một cô gái trẻ trong trang phục người hầu gái kiểu nhật, nhìn tương tự như kiểu Adriana hay mặc xuất hiện nơi đứng chờ.

Liliana vừa thấy cô nàng liền vẻ mặt nở nụ cười dẫn theo Lăng đi tới gần.

- Karen! Sao em lại tới được đây rồi?

Liliana giọng nói mang theo chút ngạc nhiên vui mừng hỏi.

- Tất nhiên là bởi vì cô rồi, Liliana tiểu thư! Người của tổ chức sau khi nhận được tin của tiểu thư rằng người sẽ đến đây liền lập tức thông tri cho em ngay.

Đối phương vẻ mặt mỉm cười bình thản đáp lời. Lúc nói chuyện, ánh mắt còn mang theo chút nghi ngờ nhìn qua về phía đằng sau Nguyễn Trọng Lăng. Đoán chừng là đang suy đoán về thân phận của cậu đi.

- Là như vậy phải không?

- Được như vậy thì thật tốt quá! Phải rồi! Đây là Nguyễn Trọng Lăng điện hạ. Ngài ấy chính là vị Diệt Thần Sư thứ bảy vừa mới xuất hiện trên thế giới thời gian gần đây.

- Có điều ngài ấy thật ra thì cũng mạnh lắm đó. Cách đây một ngày thôi, ngài ấy còn chính diện chống cự qua một cuộc chiến trực tiếp cùng với hầu tước Voban!

Liliana vẻ mặt kinh hi nói chuyện. Tiếp theo sau đó dường như nhận ra được sự chú ý của Karen về phía nhà vua của cô, Liliana tức thì lên tiếng giải thích. Trong giọng nói còn vô tình mang theo một chút cảm giác cùng vinh yên.

- Còn đây là Karen Jankulovski! Người hầu gái của em. Cũng là một pháp sư tập sự trong tổ chức Bronze Black- Cross (hắc thanh đồng thập tự hội) của chúng em.

Liliana cũng đồng thời quay sang phía Lăng lên tiếng giới thiệu cô gái vừa mới xuất hiện.

- Đúng không! Đúng không! Đúng là Nguyễn Trọng Lăng điện hạ đây sao???

- Danh tiếng của điện hạ ngài thời gian gần đây quả thực vô cùng chói mắt. Không nghĩ tới năng lực của ngài cũng đã mạnh mẽ như vậy!

Karen mặt mang mỉm cười đối với cậu chàng lên tiếng tán dương. Vẻ mặt nhìn qua còn ra vẻ dường như rất sùng bái các thứ. Có điều chỉ ngay khoảnh khắc sau đó thôi...

- Thế nhưng Liliana tiểu thư người cũng thật sự là tài giỏi đó!

- Lúc rời đi còn là cùng với hầu tước Voban. Hiện tại trở về liền đã là mang theo một vị vua khác đi theo đây rồi.

- Tiểu thư! Mị lực của người quả thật là vô hạn!!!

Karen mang theo vẻ mặt xấu xa khi lên tiếng trêu chọc cô chủ của mình.

- A! Karen!!!

- Tại sao em lại có thể nói chuyện như vậy chứ!!! Thật quá xấu hổ mà! Chị mới... mới sẽ không quyến rũ điện hạ đây này!!!

Liliana mặt đã đỏ ửng lên trong khi nói chuyện. Chỉ có điều...

Oa! Là như vậy phải không?

- Hóa ra không phải chị đã quyến rũ ngài ấy mà là hai hai người thực sự yêu nhau sao??? Một cuộc tình chớp nhoáng của một vị vua cùng kỵ sĩ số một của ngài?

- Oa nga~ Thật kích thích đó Liliana tiểu thư!!!

Karen vẻ mặt giống y như thật, mang theo đùa cợt cùng hâm mộ ánh mắt khi nói chuyện.

- Không! Không phải vậy! Chuyện không có giống như em đang suy nghĩ á!!!

- Ý nghĩ của em thật là kì quái!!! Mới... mới không có một cuộc tình chớp nhoáng gì ở đây đâu này!

Liliana lắp bắp phản bác lại.

Đứng ở một bên, Lăng không khỏi vẻ mặt tràn đầy đồng tình nhìn về phía cô nàng.

Có trời mới biết một người đơn thân như Liliana lúc thường ngày phải sống chung với một người hầu gái tinh ranh như cô gái trước mặt này sẽ phải sống trong cảnh dầu sôi nước bỏng như thế nào. Trình độ ác liệt của cô gái trẻ trước mặt quả thật cũng chẳng khác Erica bình thường trên cột Liliana là bao.

Lăng thời điểm này ánh mắt không khỏi nhìn về phía cô gái trước mặt kĩ càng hơn.

Đó là một cô gái tuổi tầm mười bốn mười lăm tuổi. Nói chung là trẻ măng. Cô ta có một mái tóc dài ngang lưng màu xanh nước biển không phổ thông. Một khuôn mặt có chút lém lỉnh và đôi mắt hay đảo loạn khi nói chuyện.

Ach! Dù sao thì nhìn thế nào cũng không cảm giác cô gái trước mắt cùng với chữ thành thật sẽ có gì liên quan tới nhau.

Và tuy rằng rất muốn trả thù một chút về chuyện Liliana không ngừng chỉ trích và ngăn cấm mình lúc ở Việt Nam. Đối với hiện tại càng nói chuyện càng bị trêu chọc ác hơn Liliana mà nói, Lãng thật đúng là có chút thương hoa tiếc ngọc, không nở đây!

Cậu bởi vậy bỏ qua ánh mắt tràn đầy thâm ý của Karen, cắt ngang cuộc nói chuyện của hai cô gái.

- Ừm? Liliana và Karen đúng không?

- Tôi nghĩ rằng tốt hơn hết là chúng ta nên rời khỏi nơi này trước cái đã! Đây cũng không phải là một nơi thích hợp để nói chuyện lâu dài.

Lãng về mặt thật thà lên tiếng.

Đúng như cậu ta nói. Khắp bốn phía xung quanh hiện giờ đã có thật nhiều người đang nhìn về phía ba người bọn họ.

Liliana nghe vậy trong lòng thế nhưng dường như nhẹ nhàng thờ ra, ánh mắt ngược lại không khỏi oán trách hướng về phía Karen. Cô ấy tất nhiên cũng không có quên lên tiếng đánh nhịp mọi chuyện.

Như vậy rất tốt! Chúng ta mau mau rời khỏi đây thôi.

- Karen! Em đã chuẩn bị mọi thứ đầy đủ cả rồi chứ?

- Đã đủ rồi thưa tiểu thư! Hai người xin mời đi theo em.

Cô hầu gái khuôn mặt ra vẻ thật thà rồi xoay người dẫn đường. Cuộc nói chuyện ở sân bay của bọn họ cũng chính là kết thúc như vậy đấy! Lãng đi theo Liliana và Karen lên ô tô chiếc xe Bmw sang trọng đỗ ngay ở ngoài cửa sân bay. Xe ô tô đi khoảng 30 phút liền đỗ lại.

Xuống khỏi xe, một tòa nhà biệt thự hai tầng sang trọng và rộng lớn hiện ra trước mắt cậu chàng.

- Đây là một trong những trụ sở của tổ chức chúng em ở Milan.

Liliana giống như đọc được suy nghĩ của cậu, vừa xuống xe liền lên tiếng giải thích.

....

Kết thúc chương 132.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Bên trong biệt thự...

- Tổ chức của cô cũng thật là giàu!

Đây chính là điều Lãng muốn nhất diễn tả vào lúc này.

Có điều nói đi cũng phải nói lại. Nơi đây quả thật là một nơi tốt để nghỉ ở lại. Dù sao cũng là đang ở nơi đất khách quê người thôi. Cũng không thể qua soi mói người ta không phải.

Tóm lại thì ra là đã tới vậy an tâm làm một lần công tử nhà giàu cuộc sống đi cung! Mà đối với xa hoa hưởng lạc... Lãng thật đúng là không có biết từ chối bao giờ. Cậu chàng bởi vậy liền... mang theo tâm tình háo hức chờ mong khác thường, hành quân lặng lẽ đi vào trong biệt thự sang trọng trước mặt.

Thời gian thấm thoát trôi qua, sau một hồi dạo bước tham quan trong tòa nhà, tìm hiểu sơ qua về bố cục cũng như vị trí các gian phòng trong biệt thự. Lãng cuối cùng cũng nói xuất ra câu hỏi mà cậu đã nghiền đi suốt cả quá trình từ lúc xuất phát du lịch cho tới bây giờ.

- Đúng rồi, Liliana! Chúng ta thì ra là đã tới đây rồi.

- Hiện tại cô có thể nói cho tôi biết mục đích của chuyến đi này được không?

Cậu chàng chính là thật như vậy thà đặt ra câu hỏi.

Cũng đừng phàn nàn tại vì sao cho tới bây giờ Lăng mới biết đưa ra câu hỏi này. Cũng chỉ có người đã từng trải qua thực tế tàn khốc như cậu mới có thể cảm nhận được rõ ràng... Cái không khí tức sát, nghiêm túc giống như gặp đại địch! Gió thổi cô lay, cậu hơi may mắn muốn nói chuyện cũng sẽ giống như mèo bị giẫm đuôi, bom nổ chậm tức khắc tới giờ nổ BUM... hết sức căng thẳng mà Liliana tạo ra cho cậu lúc hai người ngồi trên xe ô tô đi ra sân bay Nội Bài ban đầu.

Và cũng chỉ có cậu mới biết rõ, ... cô nàng là như thế nào lơ là đi sự tồn tại của cậu khi ở trên máy bay. Hoàn toàn là đáng về một bộ hồn vía lên mây. Không cả quan tâm mọi chuyện xung quanh là đang diễn biến ra sao.

Mà cho tới cuối cùng khi Karen xuất hiện, tuy rằng Liliana trạng thái dường như đã trở lại bình thường. Bởi vì có những tình huống xảy ra ở phía trước... Lăng thì cũng không dám trực tiếp trước mặt người thứ ba đặt câu hỏi.

Giống như hiện tại cậu cũng là mượn cơ hội Karen khoảng cách hai người bọn họ còn có một đoạn xa xa. Lăng thì như vậy tranh thủ thời cơ ghé sát vào bên tai Liliana nhỏ giọng hỏi. Thật sự là... nhìn quá lâu. Cả người đã tỏ mò như mắc tiểu không thể chịu đựng nổi được!

Nói chung hiện tại đã tới cái nông nổi này. Cũng không thể cứ như vậy thật sự trở thành xòng xộc chạy tới nơi đây mà vẫn còn không biết là mình đi tới để làm gì đi. Nói gì thì cũng phải bật mí cho cậu biết biết một chút chút chứ không phải sao?

Lăng khi đó đã từng cho rằng suy nghĩ của mình là như vậy thật sự đã quá chu toàn. Đã lo lắng đủ đường! Tâm tư tinh tế tỉ mỉ. Mọi chuyện xử lý hoàn hảo đã... không còn ở nơi đâu sai sót được nữa á!

Tiếc là thực tế lại một lần nữa cho cậu một bài học như quả đấm thật nặng thẳng mặt cậu. Vốn dĩ cho rằng mọi chuyện đều đã trong tầm kiểm soát. Bùm một cái thì tan nát hết! Lăng vừa mới ghé vào bên tai Liliana nói nhỏ xong. Cô nàng về mặt thì tức tốc biến đỏ còn hơn quả cà chua chín. Đỉnh đầu dường như đã bốc khói. Giọng lắp bắp!

- A! Cái này.... cái này... cái này...

Cô ấy chân tay đã luống cuống.

- Ạch! Sẽ không có chuyện gì đi???

Lăng về mặt chẳng lạnh. Trong đầu không khỏi hoang mang suy nghĩ.

- Không! Không có gì cả!!! Không có gì cả đấy!!!

Liliana hai mắt nhắm chặt và hét toáng lên.

Lăng và Karen: "Không có vấn đề gì mới có quý?". Ánh mắt hai người nhìn về phía Liliana quả thật giống như nhìn thẳng ngốc đang vụng về, cố mà nói dối vậy.

- Xin lỗi! Tôi có chuyện phải đi... trước! Vương! Xin người cứ ở lại nghỉ ngơi đi!!!!

Mặt đỏ bừng bừng cố gắng nói xong những lời này. Liliana liền không chịu đựng được thêm nữa xoay người chạy thẳng như ma đuổi. Chỉ để lại mình Nguyễn Trọng Lăng cùng Karen hai người bốn mắt nhìn nhau không biết nên nói gì mới tốt. Hoặc có lẽ chỉ là một mình cậu không biết nên xử lý thế nào mà thôi.

- Xin lỗi điện hạ! Liliana tiểu thư đôi khi vẫn thường hay như vậy đấy.

- Đợi một lát nữa trôi qua chắc hẳn tiểu thư cũng sẽ lại trở về như bình thường thôi. Xin Ngài đừng quá quan tâm những chuyện này làm gì.

Karen giọng điệu và vẻ mặt bình tĩnh góp lời.

"Ừ? Một cô hầu gái chính diện trước mặt người ngoài đánh giá như vậy cô chủ của mình thật sự tốt sao?" Cậu chàng hiện tại rất muốn đưa ra câu hỏi như vậy. Có thể làm sao luôn cảm giác được có cái gì đó rất sai sai ở đây khiến cho cậu không nói ra thành câu.

- Điện hạ ngài chắc cũng đã mệt mỏi lắm rồi sau chuyến bay. Ngài trước tiên liền cứ ở lại nơi đây nghỉ ngơi một chút đi. Để em đi xem xét tình trạng của tiểu thư Liliana một chút rồi sẽ quay lại ngay.

- Rất nhanh thôi!

Một lần nữa lên tiếng khẳng định. Karen liền như vậy xoay người lần theo hướng rời đi của Liliana đuổi theo cô chủ của cô.

"Hai người bọn họ có thật là chủ tớ???" Cuối cùng cũng nhận ra được mọi chuyện trước mắt xảy ra sai lầm ở nơi nào. Tiếc là xung quanh hiện tại cũng đã không còn ai có thể trả lời cũng như quan tâm về câu hỏi của cậu. Cuối cùng, Lăng cũng chỉ có thể làm theo lời Karen vừa nói. Yên ổn nghỉ ngơi ngồi tại nơi phòng khách chờ đợi hai người kia trở lại. Cũng tranh thủ ... chợp mắt nghỉ ngơi một hồi.

Đi máy bay thật ra thì cũng không có gì hay thú vị. Lăng nhỏ tiếng nói thầm.

...

Bên trong gian phòng để sách nơi trụ sở mà Lăng và Liliana đang ở...

- Tiểu thư! Người quả nhiên đang trốn ở nơi này?

Cửa mở ra, Karen vừa bước đi vào trong phòng liền tươi cười lên tiếng. Nơi xa xa sau bàn đọc sách, Liliana quả nhiên đang quanh quẩn đứng ở nơi đó.

- Cái cái gì mà quả nhiên trốn ở nơi này chứ!!! Em.. em nói chuyện thật... kì quái đó Karen.

Liliana ngoảnh đầu đi khi lên tiếng đáp lời. Mặt tuy rằng đã không còn đỏ bừng như lúc trước thế nhưng dấu vết vẫn còn đang. Nhìn cô nàng cố tỏ ra vẻ trấn định khi trả lời cũng thật khiến người ta không khỏi phì cười.

- Haizz! Tiểu thư à! Đã bao giờ có người nói với tiểu thư rằng mỗi khi cô muốn nói dối đều sẽ ngoảnh mặt sang nơi khác không dám nhìn trực tiếp vào đối phương chưa???

Karen vẻ mặt mang theo đùa cợt hỏi.

- Ai... Ai đang nói dối chứ!!!

Nói xong xuôi, Liliana còn cố gắng quay đầu lại một lần nữa trực tiếp nhìn chăm chăm về phía Karen như để chứng minh.

Tiếc là đối mặt với ánh mắt như có như không trên cột của Karen, Liliana thì rất nhanh giống như thua cuộc gà trống ủ rũ cúi đầu. Theo bản năng thậm chí còn một lần nữa quay đầu đi sang nơi khác. Miệng còn nhất quyết không chịu thừa nhận.

- Mới... mới không có nói dối đây!

Cô ấy là như vậy thật nhỏ giọng lầu bầu.

Karen: “.....”

- Quả nhiên là chết... sĩ diện á!

Than thở một tiếng. Ngay trước khi Liliana một lần nữa muốn lên tiếng phản bác, Karen đã cướp trước nói chuyện.

- Tiểu thư à! Thật ra thì cô chẳng lẽ thật quyết định cứ như vậy ở lại nơi này. Mặc kệ đức vua của chúng ta ngồi một mình ở bên ngoài như vậy hay sao?

- Như vậy thật sự rất thất lễ ồ? Không giống như cách mà tiểu thư yêu cầu bản thân mình cư xử lúc bình thường nha.

- Hón nữa....

Về mặt xấu xa chột hiện, Karen nói tiếp với giọng điệu âm hiểm.

- Tiểu thư không phải vẫn muốn đưa đức vua đến đây để quyến rũ hay sao? Ngài ấy sẽ không điều đứng vì tiểu thư nếu người chỉ luôn mãi trốn ở nơi đây và ảo tưởng về một đám tình cảnh kì kì quái quái nào đó đấy!!!

- Người phải can thiệp hành động thực tế một chút mới được đó tiểu thư!

Cô nàng hầu gái thể nhưng vẻ mặt như thật giả vờ ra vẻ khuyên nhủ.

- Ai... ai muốn quyến rũ đức vua chứ!!!

Liliana vẻ mặt gầy nẩy lên hết lớn. Tiếp sau đó giống như nhận ra thái độ của mình quá mức kịch liệt. Cô nàng liền cực lực che giấu ngượng ngùng, cố mà lên tiếng giải thích.

- Chị cũng không phải trốn ở đây để suy nghĩ lung tung! Mới... mới sẽ không ảo tưởng về một đám tình cảnh kì kì quái quái nào đó đấy.

- Karen,... em đừng có nói lung tung!

Vừa nói Liliana hai tay còn vung vẩy không ngừng giống như làm như thể có thể khiến người ta tin tưởng hơn lời nói của cô.

“Không ảo tưởng mới là lạ!!!” Karen trong lòng buồn cười thầm nhủ. Cô thật quá rõ ràng về tính cách của cô chủ mình. Vì thế cho nên:

- Như vậy tiểu thư người ở lại nơi này để làm gì? Sẽ không là vì để đọc sách chứ???

Cô ấy nói chuyện với giọng giễu cợt rất đậm.

- Đọc... đọc sách...???

Liliana ngất ngây như con gà tây. Đường như đang thật sự muốn suy nghĩ xem nếu như mình lên tiếng thừa nhận vậy có được hay không. Có điều cô ấy rất nhanh thì phản ứng lại.

Giận dữ và xấu hổ về hành động vụng về của mình, Liliana nói chuyện mà như đang khóc lên.

- Không... không phải như em suy nghĩ. Chị... chị chỉ là muốn suy nghĩ xem làm sao để đức vua giúp đỡ nói chuyện với ông nội của chị mà thôi!
- Chị không muốn tiếp tục công hiến cho hầu tước Voban nữa.
- Em cũng biết tính cách của ông nội rồi đấy. Muốn cho ông ấy không tiếp tục ủng hộ ngài hầu tước rõ ràng là chuyện không thể nào.

Càng nói, Liliana vẻ mặt cũng như khí thế liền càng đủ. Thật giống như đã tìm đúng lại được lý do để thuyết phục mình. Lời nói cũng là càng trở về sau liền càng lưu loát rõ ràng.

Tiếc là đối mặt với Liliana hiện tại thế nhưng là vô cùng quen thuộc tính cách cũng như thói quen của bản thân cô, người hầu gái của cô- Karen.

Nghe được lời giải thích của Liliana, Karen vẻ mặt cười gian càng đậm.

- Đúng không??? Đúng không???
- Nói như vậy ý của tiểu thư là đang lo lắng về cuộc gặp mặt của cháu rể tương lai cùng với gia đình nhà vợ ấy hả?
- Haizzz! Nghĩ lại thì cũng thật đúng là rắc rối nha! Đây chẳng lẽ cũng là phiền não của người sắp kết hôn mà người ta thường hay nói???

Karen giọng nói phiêu phiêu bồng bồng suy tư bay xa tít mù khơi. Đáp không hề đúng với trọng tâm một chút nào. Thế nhưng đối với Liliana như vậy cũng đã là quá đủ. Cô nàng rất dễ dàng liền bị trí tưởng tượng cũng như ngôn ngữ dẫn dắt của đối phương mang đi theo tưởng tượng.

Một cảnh tượng như mơ hiển hiện ở trong đầu cô nàng vào lúc này...

Đó là một nơi thần thánh với giáo đường, thánh ca, giám mục cùng vô số quan khách chúc phúc. Một cô gái trong trang phục váy cưới trắng tinh và trái dài thướt tha. Đi bên cạnh cô ấy lúc này thế nhưng đúng là Nguyễn Trọng Lăng trong một bộ vest đen thuần túy chú rể. Xung quanh bốn phía có thật nhiều người mà cô nàng quen thuộc như Erica, Karen, Adriana. Thậm chí là cả ông nội của cô cũng ở nữa.

Cảnh tượng tươi đẹp ấy thoáng biến đổi liền trở thành... Lấp lánh dưới ánh nắng chiều lung linh sắc đỏ, ngập tràn trong hoa tươi và tiếng hô, chú rể hai tay ôm lên cô dâu của chính mình. Một cái công chúa ôm mang đi người thương. Hai người dưới muôn ngàn ánh mắt chúc phúc của mọi người đi về hướng chiếc xe hoa sang quý đang đỗ ở bên ngoài...

Xe lăn bánh rồi đi. Những người yêu nhau cuối cùng cũng sẽ thuộc về nhau.

Một kết cục thật đẹp~

...

- Không! Không đúng!... Sao... sao có thể có chuyện cưới xin ở đây chứ!!!
- Karen! Em nói chuyện thật kì quái đó!!!

Liliana nhảy cẫng lên như bị nói trúng tim đen. Khuôn mặt của cô ấy giờ đã như bốc khói. Chỉ là đáp lại đáp án phủ định của Liliana lúc này thế nhưng hiển nhiên chỉ là ánh mắt “thì ra là như thế”, giống như đã thật sự thấu hiểu tất cả mọi chuyện của Karen. Cũng không ai biết cô ấy hiện giờ đã hiểu được chuyện này như thế nào.

Chỉ là Liliana thế nhưng lập tức hiểu được chính mình vừa rồi mới bị đối phương lừa thăm rồi. Karen rõ ràng là cái gì cũng không biết, chính là loạn lợi dụng lung tung suy đoán đề mà dò la ý tưởng của cô đấy!

Thật... Thật là đáng giận mà!!! Cô ấy đã cảm giác mình xấu hổ tới mức chỉ muốn biến mất luôn trên đời này.

...

Kết thúc chương 133.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Âm mưu của Karen

Sự thực là khi ở Việt Nam, bởi vì một phút giây nào đó bốc đồng mất tự chủ khi ngồi bên cạnh vị vua kính yêu của cô đồng thời thường thức phong cảnh mặt hồ, Liliana lúc ấy chợt có quyết định muốn mãi mãi cống hiến cho vị vua mà cô cho là nhân từ, có chí tiến thủ (khi chịu nghe lời) mà lại rộng lượng đang ở bên cạnh mình.

Và để làm được điều đó, giống như những gì Erica đã từng nói tới khi khuyên bảo Liliana chuyển sang cống hiến cho vị vua mới. Một cuộc nói chuyện hoặc đúng nghĩa hơn là một lần trực tiếp khuyên bảo đối với ông nội cô, quý ngài Kranjcar đã là chuyện không thể tránh khỏi.

Liliana vào giờ này khắc này liền là muốn làm cho xong điều đó. Và theo ý nghĩ chủ quan ý chí của cô, một chuyến đi tới Milan của vị vua ngồi cạnh bên đã là điều nhất định!!!

Tất nhiên tất nhiên! Nguyên do cũng có một phần là bởi vì hiện tại vị vua của cô đang rảnh. Hơn nữa bản thân Liliana mới sẽ không thừa nhận trong thâm tâm, cô thật ra là có chút sợ hãi gặp mặt ông nội của cô đây này. Và cũng chính bởi vì vậy, cách làm ngược lại đơn giản hơn, trực tiếp kêu gọi ông nội cô đi tới Việt Nam triều kiến nhà Vua đã bị cô ấy hoa lệ từ bỏ.

Mọi chuyện sau đó liền xảy ra giống như những gì mà Liliana từng suy nghĩ.

Đức vua của cô, người mà cô cho rằng có tấm lòng nhân từ và bao dung ấy hầu như là không có bất kì chút do dự hay phản đối gì liền đồng ý với đề nghị mang đậm “tư tình” cùng “lừa dối” tính chất mà cô đã đưa ra~

(Lăng: Có đồng ý sao? Có sao???)

Ngài ấy thật sự đã rất tín nhiệm bản thân cô! Liliana nội tâm là như vậy có chút xấu hổ! Liliana nội tâm là như vậy thật sự rất cảm động á!!!

Nói chung, hai người bọn họ chính là như vậy nhanh gọn nhẹ thì xong xuôi ra sân bay luôn rồi~ Trong quá trình này, Liliana không thời không khác, trong nội tâm không khỏi sợ hãi đức vua lên tiếng từ chối hoặc là đặt câu hỏi rồi biết rõ về “tư tâm” cũng như hành động “lừa dối” của cô mà thất vọng mất mát.

Tóm lại gặp đức vua luôn là một điệu bộ có cái gì muốn nói rồi lại thôi... Trái tim Liliana thì loạn đập không ngừng. Cô nàng vì vậy liền chỉ có thể căng thật chặt mặt và nhìn trừng trừng về phía đức vua. Nhìn nhìn không ngừng~ Trong lòng còn không ngừng cầu nguyện chuyện tồi tệ kia đừng có xảy ra á!

Thượng đế dường như đã đứng về phía cô. Suốt cả con đường đi tới sân bay đức vua kính yêu của cô vậy mà thật không có hỏi ra lý do đi rồi~

(Lăng: Có mà bạn thân đây bị hù dọa không dám nói chuyện á!!!)

Mọi chuyện diễn ra thành công. Cô cuối cùng cũng đưa được nhà vua đi lên trên máy bay. Tất cả mọi chuyện trở thành ván đã đóng thuyền. Tân vương đến Milan đã là chuyện không thể nào thay đổi được....!

Liliana thật vui vẻ!

Liliana cũng thật sự rất cảm động!!! (Lăng: Bạn thân cũng thật cảm động!)

Tóm lại... chúng ta thì đi lên máy bay. Cùng nhau tay trong tay bay đi Milan thôi nào~ Cô ấy đã từng là như vậy vui sướng từng nghĩ!

Thế nhưng hành trình tâm lý của Liliana sẽ không... đơn giản như vậy thì kết thúc đây!!!

Nguyên do thật ra cũng rất là đơn giản. Bởi vì trước đó lo bận tâm nhà vua nửa đường ngược lại bỏ về. Cô thế nhưng còn chưa kịp tượng tạc suy nghĩ. Một khi mọi chuyện đã trở thành chắc chắn... Như vậy thái độ của nhà vua sau khi rõ ràng tất cả mọi chuyện vậy sẽ như thế nào???

Hơn nữa... Liliana lại đột nhiên phát hiện một điều thiếu sót chết người khác!

Cô... còn chưa có chuẩn bị đủ tự tin để dẫn đức vua đi gặp mặt ông nội của cô đây này~. Và hể cứ nghĩ tới vụ hôn sâu ở dưới mặt Tây Hồ (thời điểm môi kẻ môi giữa không trung đã bị cô ấy tự động loại bỏ không dám nghĩ)... Nếu như hiện tại dẫn đức vua tới gặp mặt ông nội?

Có phải... có phải hay không giống như hai người yêu thương nhau, muốn đến với nhau. Vì vậy bắt đầu lẫn nhau giới thiệu ra mắt gia đình người thân...vv???

Cái này... quá... quá mức xấu hổ á!!! Liliana nghĩ tới đây tự nhiên liền mặt trắng tự rồi~

Đối với một cô gái cực kì truyền thống như Liliana, một vị nữ vu, nữ phù thủy, kẻ mà trình tiết theo như truyền thống xa xưa là phải kính dâng cho các vị thần linh. Mặc dù thế giới phép thuật ngày nay mọi người đều coi Diệt Thần Sư giống như hiện thân của thần linh ở thế gian. Những điều ràng buộc truyền thống kia đều đã trở nên không trọng yếu, hơn nữa những điều này vốn cũng đã không còn đủ ước thúc người của giới phép thuật ngày nay rồi. Thế nhưng... thế nhưng...

Hôn... hôn hôn cái gì... rồi thì lập gia đình cái gì mà nói đối với Liliana cũng đều thuộc về phạm trù dâm loạn, tự cam chịu dơ bẩn và đòi truy vấn á!!!

Luôn sống trong sách vở, chăm chỉ với tập luyện phép thuật và rèn luyện bản thân. Thời gian eo hẹp cộng với bởi vì sở hữu năng lực phép thuật khác người mà xa cách đối với lối sống hiện đại. Liliana vẫn luôn rất ngại ngùng khi nhắc tới cũng như nhìn thấy những vấn đề về nam và nữ vân vân! Càng là bởi vì vậy thường xuyên cảm thấy nội dung tiểu thuyết mà mình hay viết cùng với ảo cảnh mà cô tưởng tượng ra là dâm loạn, là kinh nhon. Cô thì nữa không muốn bất kì ai nhìn thấy hay biết về những chuyện này rồi.

Dù cho có vẻ như tất cả mọi người quen của cô ấy rõ ràng đều biết. (Erica và Karen: Khặc...~ Có sao? Có biết sao???)

Bởi vì lo lắng cho thái độ của nhà vua sau khi biết rõ mọi chuyện cũng như tình cảnh... xấu hổ mà mình tưởng tượng tới... Liliana một lên máy bay. Hồn vía thì đi lên mây luôn rồi~ Thái thái giống như Nguyễn Trọng Lăng đã từng miêu tả. Hoàn toàn là một điệu bộ không quan tâm thế giới xung quanh là ra sao diễn biến~

Cho tới lúc sau đó đi theo Karen trở về biệt thự, Liliana cả người đều trong một loại trạng thái hưng phấn, hồi hộp, lo sợ bất an...vv các thể loại hỗn hợp lại. Một trạng thái không bình thường mà cô ấy đã không cách nào miêu tả ra bằng lời.

Kết quả unction một cái! Đức vua của cô thì giống như hai người yêu nhau thủ thủ tâm tình. Hành động ám muội giống như đang tán tỉnh ghé vào bên tai cô nói chuyện.

Gió nhẹ thổi bên tai! Hơi thở của nhà vua! Sự mẫn cảm nơi vành tai mái tóc! Những suy nghĩ mông lung ở trong đầu trước giờ...

Dây thần kinh xấu hổ của Liliana chính thức tuyên bố đứt đoạn!

Từ đó mới sẽ xảy ra sự việc cô nàng giống như bị ma đuổi, rất nhanh liền chạy trốn mất hút đi rồi. Chạy thẳng một mạch tới nơi phòng đọc sách. Cũng là nơi mà Liliana quen thuộc và dễ bình ổn lại tâm tình nhất. Tiếc là Karen rất nhanh thì xuất hiện là nhéo mạnh dây đàn~

Nhịp tim và cảm xúc của Liliana còn chưa kịp bình ổn lại. Người hầu gái của cô đã tới và công phá tất cả bí mật.

Mặc dù bình thường đều rất thông minh, có thể lạnh nhạt ứng xử mọi chuyện. (Trừ đối mặt một số chuyện hay hành động dâm loạn (tự cho là) làm cô ấy mất bình tĩnh!). Liliana rất nhanh thì bị quen thuộc tính cách của cô- Karen cho moi ra tận gốc tận rễ mọi chuyện.

Giống như một vị tướng quân đánh bại trận và bị bắt giữ, Liliana giờ này không khỏi mặt mày ủ châu, chán nản gục đầu đương trường, chờ đợi lấy phán quyết của đối thủ.

Karen khi đó chính là như vậy lên tiếng:

- Tiểu thư! Người tại sao lại có thể không có chí tiến thủ đến như vậy!!!

Cô hầu gái nói chuyện với giọng hận thép không thành châm.

- Ủ!... À không! Em vừa nói cái gì cơ???

Liliana vẻ mặt ngạc nhiên hỏi.

- Tiểu thư! Chẳng lẽ người cho tới bây giờ vẫn còn không hiểu sao?

- Ông nội của tiểu thư rốt cuộc cũng chỉ là không muốn tổ chức đối thủ truyền kiếp của chúng ta vượt mặt lên trên mà thôi~

- Trước đó vị Vua thứ bảy luôn bị tiểu thư Erica vây chặt lấy. Tổ chức của Erica tiểu thư cũng là bởi vì vậy không ngừng trở nên mạnh mẽ và có vị thế hơn. Ông nội của cô, ngài Kranjcar bởi vì thế mới đưa người tới bên cạnh ngài hầu tước Voban để hi vọng làm mọi thứ trở lại vạch cân bằng.

- Thế nhưng hiện tại mà...

Cô hầu gái giọng điệu như cổ ý kéo dài để câu dẫn người.

- Hiện tại lại làm sao???

Liliana cũng không quan tâm được nhiều như vậy. Lòng rối như tơ vò, cô rất nhanh thì bị dẫn dắt theo suy nghĩ của đối phương đi rồi~

- Hiện tại á? Hiện tại tiểu thư tuy rằng rồi đi rồi ngài hầu tước thậm chí không muốn công hiến cho đối phương nữa~ Thế nhưng...

- Người cũng thành công tiếp cận vị vua mới á!!! Đặc biệt là...

Karen nét mặt lóe qua tức thì nụ cười quý dị.

- Đặc biệt là tiểu thư người thế nhưng thành công bắt cóc được Vương tới nơi đây.

- Chỗ này thế nhưng là địa bàn của chúng ta nha! Hiện tại Vương ở trong tay chúng ta, chúng ta quả thật là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa á!!!

- Chỉ cần tiểu thư người...

Giọng cô nàng hầu gái càng ngày càng trầm thấp. Một không khí âm u quây dị không ngừng bao phủ trong gian phòng. Liliana vẻ mặt cũng đi theo giọng nói ấy trở nên càng ngày càng hồi hộp, lo sợ bất an lên.

Chỉ nghe Karen giọng nói như lão sói vầy đuôi dụ dỗ thỏ, như bà mẹ kế phù thủy thủ thi ru rê nàng Bạch Tuyết ăn trái táo độc. Như thiếu nữ bất lương dụ dỗ bé gái ngây văn thơ~ Đáng vẻ dụ dỗ, độ mạnh mẽ quả thật mười phần mười!

- Chỉ cần... tiểu thư người thành công ngủ qua đêm với tân Vương. Lại thêm với chiến thuật quán chặt, không thành công liền một náo, hai khóc ba nháo thất cổ tự tử.

- Cũng không tin sau này Vương không chịu nghe theo chúng ta á!

- Tiểu thư người bởi vì thế cũng liền chiến thắng được Erica tiểu thư rồi~

- Hơn nữa như vậy tiểu thư cũng liền có thể hoàn thành nhiệm vụ mà ngài Kranjcar hi vọng. Một mũi tên trúng vài cái đích luôn á! Thật là vẹn cả nhiều đường.

Karen vẻ mặt như thần kết luận.

Đối diện... Liliana vẻ mặt ngây ra như phồng. Miệng thì không ngừng lẩm bầm lấy ngủ qua đêm... ngủ qua đêm... Một bộ dáng bị chơi hỏng! Cô ấy đã bị shock quá nặng~

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Âm mưu của Karen 2

- A! Tiểu thư,! Người đừng kích động như vậy có được hay không! Kế hoạch còn chưa có thành công đây.

- Người phải nỗ lực! Cố gắng nữa lên mới được ồ!

Karen tiếp tục đổ thêm dầu vào lửa góp lời.

- A! Không không! Mới không... có ngủ qua đêm đây này!!!

- Không được! Không... không có gì hết!!! Ngủ... Không ngủ á!!!

Liliana đã “kích động” tới mức nói năng không thể lưu loát.

- Ai~ Như vậy thì tiếc!

- Có điều nếu như tiểu thư không muốn ngủ mà nói liền thôi đi vậy.

Karen vẻ mặt ưu sầu đáp lời.

Ngay tại thời điểm Liliana muốn thở phào lấy một hơi. Lời nói tiếp theo của cô hầu gái tức khắc làm cô ấy tức khắc shock- choáng nặng!!! Cả người... cũng nữa không tin tưởng vào tình yêu rồi.

- Tiểu thư không chịu vậy đành để em tự mình... “hi sinh” đi ngủ qua đêm với đức vua vậy. Dù sao thì...

- Chỉ cần tân Vương ngủ với người ở trong tổ chức của chúng ta thì liền được. Sau đó... tiểu thư cũng sẽ không cần phải lo lắng làm điều mà mình không thích nữa.

Cô hầu gái một vẻ mặt “tất cả đều là vì tốt cho tiểu thư”, “ủy khuất” nói ra quyết định hi sinh chính mình. Dù cho vẻ mặt ấy thực sự quá giả.

Có điều Liliana cũng... không biết được á!

- Sao... sao có thể chứ!!!

- Chúng... chúng ta có thể... có thể không cần tới chuyện ngủ... đi ngủ kia có được hay không?

- Như vậy thật sự rất không tốt. Nhớ.... nhớ làm... Vương tức giận thì làm thế nào?

- Vương rất chính trực! Mới sẽ không thích chuyện ngủ... ngủ qua đêm!!!

Liliana lúc này thế nhưng cũng không thể nào chịu đồng ý với đề nghị của cô hầu gái. Mặc dù đề nghị ấy nghe qua rất... very là vì bản thân cô. Thế nhưng...

Không thích chính là không thích á!!! Liliana hiển nhiên muốn kiên định giữ vững niềm tin “không thích thì không làm” của chính mình.

- Tiểu thư đừng quá lo lắng. Nếu như Vương sau đó muốn trách tội vậy thì trách tội mình em là tốt rồi. Em nhất định sẽ không làm liên lụy tới tiểu thư đấy!

Karen về mặt kiên định giữ vững ý kiến khuyên bảo.

Liliana lúc này tâm tình phiền muộn có thể hiểu được. Thâm tâm giờ rối như tơ vò. Cũng nữa không thể suy nghĩ xuất ra gì ý kiến hay ho để phản bác. Cô ấy cả người đã gấp tức mức muốn vò đầu.

- Có thể không làm như vậy được không? Chúng ta có thể thử làm những cách khác mà, phải không Karen? Nhất định... nhất định là sẽ có cách khác tốt hơn đấy!!!

Cô nàng về mặt áp ứng năn nỉ. Đáp lời thế nhưng là tàn nhẫn sự thật được Karen phơi bày ra ngoài.

- Không được đâu tiểu thư!

- Dù sao người trăm phần trăm là không thắng nổi Erica tiểu thư đấy. Nếu như hiện tại chúng ta còn không thực hiện biện pháp mạnh mà nói...

- Vương nhất định là sẽ không thuộc về chúng ta. Ông nội của tiểu thư, ngài Kranjcar cũng sẽ rất thất vọng về tiểu thư đó. Hơn nữa...

- Ngài ấy còn có thể bởi vì thế mà cưỡng chế mệnh lệnh tiểu thư rời đi vị vua thứ bảy để trở về bên hầu tước Voban đây này.

- Tiểu thư! Ngài phải suy nghĩ cho thật kĩ nha! Ngủ hay là không ngủ? Tất cả đều tùy thuộc vào quyết định của tiểu thư đó!!!

Quân sư quạt mo Karen lời nói dồn thẳng Liliana vào góc chết. Thế nhưng trong lúc vô tình lại để hành động biến trở thành cô chủ của mình đi thực hiện. Hoàn toàn không còn gì nhắc lại về hành động làm thay của mình vừa hùng hồn tuyên bố lúc trước của bản thân.

Liliana thế nhưng ngờ ngác tại chỗ còn không có kịp phản ứng. Cả người đều xoay vờ xoay vờ giữa hai phạm trù: Ngủ và không ngủ! Tất cả đều tùy thuộc vào quyết định của tiểu thư đó!!! Hai câu nói của Karen ở bên trên.

Dù sao trong thâm tâm của Liliana vẫn là hiểu rất rõ đấy. Khả năng được Karen vừa mới nói tới thực ra là cực kì có khả năng sẽ xảy ra. Thế nhưng nếu vì vậy mà yêu cầu cô phải trực tiếp ngủ qua đêm với tân vương....

Nghĩ tới đây, về mặt của Liliana thì càng ngày càng phát sốt lên! Cô ấy đã đứng đơ ra ở giữa phòng khách không thể tự mình suy nghĩ.

Đứng kế bên Karen dường như cũng nhận ra được biến chuyển trong suy nghĩ của cô chủ mình. Về mặt mang theo vui cười khi thành công trên cột được người khác. Karen một lần nữa rèn sắt khi còn nóng. Giọng giống như thánh âm dụ hoặc từ trên bầu trời buông xuống dần.

Phiêu bồng a phiêu bồng~ Phiêu bồng thấm vào lòng người!

- Cứ như vậy nhé tiểu thư.

- Em sẽ đi ngay lập tức sắp xếp cuộc gặp mặt của cả hai người với ngài Kranjcar đây. Tiểu thư người cố gắng lên u!

- Cố gắng nắm bắt lấy Vương ngay trong đêm hôm nay nhé! Nếu như thành công... sáng ngày mai cuộc gặp mặt của hai người với ngài Kranjcar thì thật sự biến thành hành động ra mắt gia đình ồ!

- Tiểu thư... Cố lên!...

- Cố lên....!

Nói nói... gập sắc mặt của Liliana càng ngày càng đỏ. Thậm chí đã có triệu chứng lan tràn xuống tận cổ. Mặt sắp đỏ tới muốn nhò ra máu và đỉnh đầu muốn toát ra hơi nước vẩn vẩn.

Karen đắc chí vừa lòng chậm rãi đi dật lùi về phía cửa phòng. Bước chân thật nhẹ nhàng a nhẹ nhàng. Dường như không muốn hành động của mình làm kinh động đã như nai con ngờ ngác, đã như dây đàn sắp đứt dây, dây thần kinh xấu hổ sắp đứt rồi mất người nào đó.

Chỉ là thời khắc bước đi ngang qua cửa phòng, Karen vẫn còn không yên tâm bỏ thêm một câu nữa để dự phòng cho chắc.

- Tiểu thư.... Tiểu thư nếu là không dám làm... Chính em sẽ làm thay luôn đó nha tiểu thư! Người... phải cố gắng lên đó ồ!

Giọng nói thật nhỏ thật nhỏ giống như chỉ sợ vì nó sẽ làm kích thích đã quá mức mẫn cảm, mẫn cảm muốn nhỏ ra nước cô nàng.

Kết quả cũng là không đến nỗi tệ! Liliana nghe xong câu nói này. Cả người cũng chỉ là hơi lung lay như muốn đổ mà thôi. Vẻ mặt cũng chỉ là đập ròn mông lung hơn một chút. Mặt cũng chỉ là càng đỏ hơn. Cơ thể run run lợi hại hơn mà thôi. Giống như cách nói ác liệt của Karen mà nói đó chính là: Còn có thể chịu đựng được! Còn chưa có kích động ngất!!!

Karen vào lúc này vì thể chính thức an lòng. Khỏe miệng cười thật tươi. Cô ấy là như vậy hơn hờ vui vẻ, tung tăng chạy ra ngoài.

Còn về quyết định của Liliana sẽ ra làm sao???

Karen mới không sẽ quan tâm đây này. Bất kể là làm theo hay bỏ cuộc cũng không có mấy sẽ liên quan tới cô. Cái mà Karen từ ban đầu quan tâm cũng chỉ là có hay không thành công trên chộc cô chủ của mình hay không mà thôi.

Chúa mới biết! Một cô hầu gái có tính cách ác liệt thích trên chộc người như vậy tại sao lại bị mọi người an bài vào bên cạnh một người có tính cách ngây thơ vô số tội giống như Liliana. Hẳn là muốn dùng sự ác liệt và ngây thơ của họ san xẻ cho nhau chăng???

Thế nhưng kết quả có vẻ như cũng không giống như là đức chúa nghĩ.

Được rồi! Hiện tại cũng chỉ có thể cầu nguyện cho Liliana của chúng ta sống tốt mà thôi. Bởi lẽ... ác liệt Karen chính là lập tức muốn đi gọi Nguyễn Trọng Lăng đi qua xem xem tiểu thư của cô. Nguyên do cũng bởi vì cuộc hội ngộ của hai người lúc sau đó hẳn là sẽ rất thú vị đi. Karen về mặt thích thú suy nghĩ.

Và thế là chỉ một chốc lát sau, Nguyễn Trọng Lăng bước chân vậy mà thực sự bước tới trước cửa phòng đọc sách.

Cùng chờ mong a!!!

....

Kết thúc chương 135.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Lời tuyên thệ!

Đó là câu chuyện tưởng tượng trong đầu một ai đó vào giờ phút này!

Câu chuyện vào một buổi trời đêm sắc tối mông lung.

Lăng:

- Liliana, chúng ta cuối cùng cũng đã có thể thuộc về nhau rồi! Anh hạnh phúc quá!!!

Chàng trai về mặt thâm tình ôm lấy cô gái trong phòng ngủ mà nói.

- Anh yêu, em cũng vậy!

Cô gái về mặt mang theo ước ao và chờ mong đáp lại. Hai mắt cô sau đó liền nhắm chặt lại dường như đang muốn nhắc nhở lấy điều gì.

Hai người bọn họ thân hình không ngừng... không ngừng chập rối gần vào nhau hơn... Và cuối cùng ngã xuống chiếc giường trắng xóa êm ái đang đặt ở kế bên.

Hoạt cảnh đến đây đột nhiên thay đổi.

Nơi xung quanh đột nhiên biến thành bên trong một tòa giáo đường. Trên bục đài cao, một vị linh mục về mặt trang nghiêm hướng về phía đôi trai gái trong bộ trang phục quần áo cưới, giọng điệu thần thánh quay về phía chủ rể đặt câu hỏi.

- Chàng trai, cậu có chấp nhận lấy cô gái trước mặt mình làm vợ! Xin thề sẽ yêu thương và trân trọng cô ấy suốt cả cuộc đời mình? Dù gian khó hay hiểm nguy, dù là giàu nghèo hay khổ đau bệnh tật cũng sẽ không rời không bỏ?

- Con đồng ý!

Nam nhân vật chính gạt đầu trịnh trọng đáp lại.

Linh mục về mặt hiền hòa quay ánh mắt về phía đối diện cô dâu, giọng nói thần thánh và nghiêm túc lần nữa đặt câu hỏi.

- Còn con, cô gái trẻ! Con có bằng lòng hay không yêu và đi theo người đàn ông trước mắt này. Trở thành người vợ bao dung, vị tha và nhân hậu với anh ta. Xin thề sẽ yêu thương và trân trọng anh ta suốt cả cuộc đời mình? Dù gian khó hay hiểm nguy, dù là giàu nghèo hay khổ đau bệnh tật cũng sẽ không rời không bỏ?

- Con đồng ý!

Nữ nhân vật chính về mặt cười tự tin đáp lại.

- Như vậy! Hiện tại các vị quan khách đang quan sát và làm chứng kiến cho trận hôn lễ này còn có điều gì muốn nói hay không?

Linh mục về mặt tức mực đặt câu hỏi cuối cùng.

Không ai trả lời!

Gặp này, linh mục khuôn mặt cũng không khỏi hiện ra nụ cười hiền hòa. Một lần nữa quay ánh mắt về phía hai nhân vật chính trong cuộc vui ngày hôm nay.

- Hiện tại ta xin chính thức tuyên bố, hai người các con từ giờ phút này trở đi đã chân chính trở thành vợ chồng. Xin hãy yêu thương và đùm bọc lẫn nhau. Bởi vì ở trên thế giới này... Tình yêu chính là món quà cao quý và tuyệt vời nhất mà Chúa đã ban tặng cho con người.

- Đức chúa cũng sẽ cầu phúc cho hai con! A men!

Lời tuyên bố thần thánh của linh mục giống như đốt lên hoa tươi, tiếng vỗ tay cùng reo hò trong cả giáo đường. Cũng trong cái không khí hân hoan vui sướng đó, chú rể bước ra lên tiếng tuyên thệ lời thề của mình.

- Trong sự hiện diện của gia đình chúng tôi và bạn bè, tôi dành lời thề trang trọng này đến người bạn đời của mình:

- Tôi hứa sẽ yêu em vô điều kiện! Sẽ luôn ủng hộ và luôn tôn trọng em! Sẽ là người bạn trung thành nhất của em trong khó khăn lẫn hạnh phúc. Tôi sẽ luôn là một người chồng, người cha tốt cho tới những giây phút cuối cùng của cuộc đời này!

Ánh mắt thâm tình mà trang trọng tuyên thệ.

- Trong sự hiện diện của gia đình chúng tôi và bạn bè, tôi dành lời thề trang trọng này đến người bạn đời của mình:

- Em xin hứa sẽ cùng anh tận hưởng cuộc sống tươi đẹp. Em sẽ luôn yêu anh bằng sự dịu dàng, em sẽ luôn kiên nhẫn với tình yêu của chúng mình. Em cũng hứa sẽ luôn nói những điều cần nói và chia sẻ với anh những giây phút im lặng khi cần. Em hứa em sẽ hướng về trái tim ấm áp của anh bởi nơi đó chính là ngôi nhà của em.

Cô dâu về mặt hạnh phúc mà ngọt ngào đáp lại.

Hai người bạn họ khuôn mặt không ngừng kéo lại gần. Một nụ hôn nồng say cũng từ đó bắt đầu.

Một kết thúc có hậu cho bộ phim!

Ừ? Kết thúc có hậu???

- A! Không đúng! Không đúng...! Mối... mối không phải kết thúc như vậy đây!!!

Liliana về mặt hốt hoảng tự mình kêu toáng lên trong gian phòng. Cô ấy lại một lần nữa bị suy nghĩ tưởng tượng của mình làm cho xấu hổ muốn chết.

- Kétttt!!!

- Cái gì không đúng cơ???

Lặng nhẹ nhàng đẩy cánh cửa gian phòng ra. Về mặt mang theo nghi ngờ đặt câu hỏi. Dáng vẻ dường như còn đang ngạc nhiên lắm vậy.

- A... a a a!!!

Tiếng kêu thét chói tai của Liliana vang vọng cả tòa biệt thự.

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó, một căn phòng tắm tối trong tòa nhà, Karen về mặt mang theo xấu xa cười đều nhìn về phía màn hình máy quan sát trước mặt của mình. Hình ảnh bên trên thể nhưng bất thành linh chính hiển hiện ra cảnh tượng cùng âm thanh đang diễn ra ở trong phòng đọc sách nơi mà Liliana và Nguyễn Trọng Lăng đang ở.

Cũng không biết Liliana- tiểu thư nếu như biết rõ được bình thường nơi được cô tự cho là an toàn nhất trụ sở lại luôn luôn bị cô hầu gái của mình từ một

nơi bí ẩn hoàn toàn quan sát hết thấy, khi đó cô nàng lại sẽ có loại suy nghĩ như thế nào.

Quay trở lại chuyện đang diễn ra trong phòng đọc sách...

- Tại... tại sao Vương ngài lại ở đây???

Liliana vẻ mặt xấu hổ muốn phát điên hét lớn hỏi.

- Cái này... Là Karen bảo rằng cô có chuyện gì đó muốn nói với tôi vì vậy tôi liền đi tới thôi.

Lăng vẻ mặt buồn bực đáp lại. Trong lòng thì không khỏi suy nghĩ chủ và tớ, hai người này rốt cuộc muốn làm cái gì đây trời.

- Không! ... không ai... ai muốn nói chuyện với Vương chứ! Karen thật là...!!!

Liliana một bộ dáng vẻ đã bị chơi hỏng lấp bắp lên tiếng biện giải. Trong đầu thế nhưng không biết đã tưởng tượng đến cái gì đi.

Kiểu như...

- Phải không! Thế nhưng sao tôi lại ở nơi cửa phòng cũng đã nghe thấy được tiếng em kêu gọi tên tôi?

- Liliana thân yêu! Xin hãy chiều lòng anh đi!

Trong khung cảnh mộng mơ, nam nhân vật chính sẽ đột nhiên tiến tới, mạnh mẽ vào tảo bạo đẩy cô vào bên vách tường. Vẻ mặt cười tà tà nâng cằm khiêu khích chẳng hạn. Trong khi nhân vật nữ chính...

- Vâng! Em cũng đã yêu anh từ lâu lắm rồi. Xin hãy để chúng ta từ nay mãi mãi hòa làm một đi!!!

Ừ? Nữ nhân vật chính của Liliana luôn là bình tĩnh tự tin, hào phóng và gan dạ như vậy đấy.

Hai người bọn họ thậm chí còn có thể kết thúc bằng một nụ hôn nồng cháy!!!

Thế nhưng ở trong thực tế đang diễn ra thì...

- Không! Không... không được! Đừng nói gì thêm nữa đấy!!!

Liliana mặt đỏ bừng bừng, hai mắt nhắm tịt lại và khua khoắng hai tay giống như muốn xóa đi tất cả tưởng tượng mình vừa nghĩ tới.

- Ạch! Tốt tốt! Tôi sẽ không nói chuyện nữa vậy được chưa? Sẽ không nói chuyện nữa! Cô yên tâm đi!

Gãi gãi đầu, đôi khi Lăng thật không hiểu nổi đối diện cô gái trong đầu đang suy nghĩ những thứ gì. Hành động luôn thật là kì quái kì quái rất đấy! Nhìn Liliana càng ngày càng có dấu hiệu phát cuồng, cậu chàng bước chân không khỏi lùi lùi lại phía sau một bước. Trong lòng ngược lại là không dứt thở than “Nổi lòng con gái cũng thật là kim châm đáy biển. Người xưa thật không có lừa ta.”.

Gian phòng cũng từ đó dần dần trở nên yên tĩnh lại. Chỉ có duy nhất tiếng hít thở phập phù không ngừng của Liliana không ngừng vang lên giống như thực sự vừa mới trải qua một trận chiến lớn. Cả người chiến căng căn run rẩy đứng ở bên cạnh bàn đọc sách. Lăng thậm chí cũng không cả dám bước lên đón đỡ. Chỉ vì sợ hành động của mình có thể vì đó mà làm cô nàng kích thích thì nguy,

Hơn 5 phút sau...

- Vương! Xin... xin ngài hãy thứ tội cho tôi đi. Một vị kỵ sĩ vậy mà mạo phạm đức vua của mình bằng hành vi đáng xấu hổ là mắng mỏ và quát nạt ra lệnh.

- Tôi có tội!

- Thế nhưng chỉ hi vọng Vương nhân từ rù lòng thương hãy chỉ trừng phạt riêng một mình tôi thôi. Xin đừng giận nộ lây sang những người khác!!!

Giống như cảm nhận được hành động trước đó của mình là vô cùng bất kính đối với một vị Vua. Liliana ngay sau khi tỉnh táo lại liền thật sâu thấp thòm và bất an. Lập tức bởi vậy mà quỳ xuống và cúi đầu dập sát nền đất lên tiếng xin tội. Một nghi thức xin tội cổ xưa của kỵ sĩ đối với nhà vua.

Lăng: “.....”

“Này lại là cái gì với cái gì vậy giờ???”

Đối với suy nghĩ và hành động quá hay nhảy thoát của Liliana, cậu đã thực sự rất bất đắc dĩ. Một vài phút trước còn như điên như cuồng khốc bá đạo vãi lẹ. Giờ lại là như chim sẻ sợ cành cong, cả người quỳ rạp xuống xưng tội. Khung cảnh này thay đổi có chút nhanh à nha! Sẽ không là một phút sau liền biến hóa thành kiểu khác để hành hạ cậu luôn đấy chứ??? Lăng giờ thật sự có chút lo lắng hãi hùng đó à...!

Chơi nhân vật sắp vai cũng không có chơi thay đổi nhanh xoay xoi giống như Liliana vậy đấy!!!

- Đứng! Không cần phải xin tội gì đâu. Cô cũng không có lỗi gì cả mà. Tất cả lỗi hửn là của tôi mới đúng. Có thể là tôi đã nghe nhầm lời nói của Karen cũng không biết chừng.

Toát cả mồ hôi khi trả lời. Lặng cảm thấy đầu óc của mình lúc này thật là có chút không đủ dùng. Có chút không biết ứng đối ra sao cho thích hợp đây.

- Không không! Nếu như Vương không trừng phạt Liliana! Liliana sẽ rất khó có thể an lòng chính mình được.

- Một vị vua anh minh và nhân hậu có thể rộng lượng tha thứ tội lỗi cho bề tôi. Thế nhưng một kỵ sĩ đứng nghĩa sẽ không bởi vì như vậy mà coi nhẹ tội lỗi mình đã gây ra đây. Chỉ có trừng phạt... chỉ có trừng phạt mới có thể giúp người đạt được sự cứu rỗi.

Liliana ngẩng đầu lên về mặt cảm động rót nước mắt bày tỏ. Cô nàng hiển nhiên đang cho rằng đức vua của mình muốn cố tình xóa tội cho cô. Thế nhưng như vậy không thể được! Không thể chỉ bởi vì lỗi lầm của bản thân cô mà khiến cho vị Vua nhân từ và hiền hòa làm trái với luật lệ. Khiến ngài ấy trở thành một vị Vua không biết xử phạt công bằng.

Liliana cảm thấy rất hạnh phúc vì điều mà nhà vua đã làm cho cô. Thế nhưng lương tâm của chính mình, ý thức trách nhiệm của một người phụ tá yêu cầu và thúc giục cô... Nhất định phải để đức vua hiểu rõ đối với mọi người đều phải thưởng phạt công bằng. Dù đối tượng của nó là chính cô cũng là như vậy!!!

Tốt thôi! Rất rõ ràng. Suy nghĩ của Liliana và Trọng Lăng ca của chúng ta hoàn toàn là không ở trong cùng một thế giới.

Đối với Liliana cái gọi là nhất định phải tuyên phạt, Lăng đầu óc không tránh khỏi nhức nhối không thôi. Cuối cùng cậu chỉ đành bất đắc dĩ nói:

- Được rồi! Được rồi~ Vậy thì trừng phạt Liliana phải làm hướng dẫn viên du lịch cho tôi miễn phí đi. Ừ! Mọi chi tiêu của tôi cũng liền do Liliana lo liệu hết nữa. Thời gian thì đợi cho tới lúc nào tôi cảm thấy hài lòng mới thôi.

Hết cách, Lăng chỉ có thể đành biến tướng nói ra mục đích ban đầu của mình khi đi tìm cô nàng. Vốn trước đó nghe Karen nói Liliana có chuyện cần tìm, thật ra cậu cũng đang muốn đi tìm đôi phương để nói ra quyết định muốn ra ngoài đi du lịch có được hay không đây.

Dù sao Liliana có vẻ như dẫn cậu tới đây cũng là vì mục đích gì đó. Trước khi làm rõ ràng, cậu cũng không tiện không nói lời nào liền cứ thế bỏ đi. Nhờ đến lúc cần cậu có mặt mà cậu lại không thấy tăm hơi thì biết làm sao. Hơn nữa dù sao là ở nước ngoài, có người quen thuộc địa phương như Liliana đi cùng cũng sẽ làm người yên tâm hơn.

Tóm lại nếu như Liliana đã yêu cầu trừng phạt. Vậy nhân tiện để cô ấy chi trả mọi chi phí tiêu pha của cậu từ thời điểm này liền được. Lăng chính là như vậy tự nhủ.

- Vương! Ngài là vị vua nhân từ nhất mà Liliana từng gặp tới giờ!

- Liliana, tôi xin thề! Sẽ nhất định mãi mãi trung thành với Vương! Dù cho nguy nan gian hiểm cũng nhất định không làm trái lời thề ngày hôn nay đây!!!

Liliana thật sâu cúi cung người thi lễ.

Quá...! Quá cảm động!!! Hình phạt của Vương đối với cô quá nhẹ so với tội lỗi mà cô đã gây ra. Liliana không khỏi so sánh sự biểu hiện khác biệt trời vực về hành động từ trước tới nay giữa hầu tước Voban mà cô từng phục vụ với vị Vua hiện tại. Nhất là cảm giác về sự tin cậy đức vô điều kiện đức vua dành cho cô.

Một cảm giác... sĩ vĩ tri kỉ nguyện đi chết. Liliana bật mình thì thốt lên lời tuyên thệ của bản thân. Lời tuyên thệ chính thức của một vị kỵ sĩ mà trước đây cô thậm chí chưa từng tuyên bố đối với hầu tước Voban. Khi đó quan hệ công hiến của Liliana và hầu tước càng giống hơn là trong lịch sử kỵ sĩ lang thanh thản thời công hiến cho thành chủ. Khác với bây giờ qua hệ của cô và tân vương, đó chính là tuyên thệ và trung thành cống hiến duy nhất cho một người.

Nghi thức đơn giản thế nhưng tầm quan trọng của nó ở trong lòng của Liliana lại vô cùng nặng cân và quan trọng.

- Há!... Vậy sao? Tôi cũng nghĩ mình làm rất tốt đó. Còn cống hiến cái gì mà. Liliana sau này chịu nhiều hơn giúp đỡ tôi là được rồi. Không cần phải trình trọng như vậy đâu.

Người hiện đại như Lăng tất nhiên không mấy coi thề thốt cái gì là sự thật. Có điều nếu đó là Liliana nói ra... So sánh với những lời nói đó cũng từng xuất hiện nội dung tương tự ở chỗ của Erica... Lăng cảm thấy cô gái hiện tại ở trước mắt mình thật vẫn rất đáng tin. Tóm lại có người ở bên giúp đỡ vẫn luôn tốt. Tạm thời cũng không cần lo lắng nhiều chuyện như vậy. Đi lâu mới biết đường dài, ngựa lâu mới biết ngựa nào dẻo dai. Những chuyện này vẫn là để thời gian phát xét liền được.

Tất nhiên Liliana sẽ không biết được suy nghĩ trong đầu cậu chàng vào lúc này rồi. Cô ấy chính là trịnh trọng làm thấy một nghi thức gặp mặt nhà vua. Tiếp sau đó nghiêm túc bắt đầu thực hiện chức trách cũng như thực thi nhận lấy trừng phạt của chính mình. Làm việc hoàn toàn chăm chú.

Lăng và Liliana cũng chính là ở bên trong không khí có phần cổ quái đó bắt đầu chuyến di lịch của mình.

Dạo chơi Milan!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Dạo chơi ở Milan!

Bởi vì chênh lệch múi giờ, lúc Lăng và Liliana đi máy bay bay tới Milan cũng vẫn là buổi sáng. Tuy rằng sau đó có mất không ít thời gian tiêu tốn trong biệt thự thế nhưng thời điểm Liliana dẫn theo Lăng đi ra ngoài du ngoạn mà nói, thời gian còn chưa có tới 10h sáng đâu. Khá là đủ cho một chuyến dạo chơi quanh thành phố thời thượng này.

Danh tiếng lẫy lừng của Milan như kinh đô thời trang của thế giới thực sự đáng nể. Nơi đây có những tuần lễ thời trang thường niên, hàng nghìn trụ sở công ty chuyên ngành may mặc, từ Dolce & Gabbana cho đến Versace. Nhưng Milan không chỉ là thành phố của thời trang cao cấp, mà còn ghi điểm nhờ phong cách thời trang đường phố tinh tế và cá tính.

Tuy rằng mù tịt về thời trang, thế nhưng đi dạo ở trên những con phố phong các, nơi mà thời trang có mặt ở khắp mọi nơi, không chỉ đơn thuần trong phạm vi ăn mặc. Một số khách sạn hàng đầu của thành phố mang tên nhà thiết kế, như Armani, Bulgari. Nhà hàng Nhật Nobu đang được ưa chuộng ở Milan còn đặt trong không gian của một cửa hàng hiệu Emporio Armani... vv.

Đối với khắp nơi một loạt một loạt cao lớn đẹp mắt lại phong cách người và đồ vật...Lăng không thể không cảm thán. Đi xong một chuyến này, con mắt thẩm mỹ của cậu nữa cũng sẽ không choáng váng về trang phục mắt mẽ hay phá cách linh tinh của các chị các mẹ ở Hà Nội.

Tất nhiên, Milan còn có những địa điểm mua sắm trứ danh. Quadrilatero d'Oro là một quảng trường diện tích nhỏ, nhưng chật kín cửa hiệu thời trang thiết kế. Nơi đây là thiên đường cho những ai thích mua sắm, dù là sẵn lòng chi tiền hay chỉ muốn ngắm một mới mà thôi. Thế giới thời trang bán lẻ tuyệt vời này còn kéo dài ra tới gần Galleria Vittorio Emanuele II, một trong những khu trung tâm mua sắm lâu đời nhất thế giới. Kiến trúc ở đây cũng thực sự đặc sắc và đáng giá chiêm ngưỡng.

Milan không có nhiều địa điểm lịch sử để tham quan như Rome hay Florence, nhưng một số nơi như bức họa Bữa tối cuối cùng (Il Cenacolo) của Leonardo da Vinci phủ kín bức tường của tu viện Santa Maria delle Grazie vậy liền không nên bỏ qua. Người bình thường cần mua vé sớm, vì tu viện chỉ cho phép một lượng du khách nhất định vào tham quan mỗi ngày.

Thế nhưng co Liliana đi theo, việc đi vào chiêm ngưỡng đối với Lăng hoàn toàn có thể là muốn là hoàn thành. Cái cảm giác ghéech cổ tới mỗi như chỉ vì để quan sát và đếm xem bên trên bàn ăn trong bức tranh có bao nhiêu món ăn... Lăng nữa thì cũng không bao giờ quên.

Được thôi! Cậu mới sẽ không nói cho mọi người biết xem bức tranh này và nghe Liliana liên miên cần nhằn về nội dung bức tranh cùng lịch sử của nó là nhàm chán như thế nào.

Trái lại là tọa lạc ở trung tâm thành phố- nhà thờ Duomo, thánh đường tráng lệ theo phong cách kiến trúc Gothic. Nhà thờ bắt đầu được xây dựng từ năm 1296 và mất hàng trăm năm để hoàn thành. Người đến đây có thể leo cầu thang bộ hoặc dùng thang máy lên phần nóc hình chóp nhọn của nhà thờ. Từ đây, đôi mắt ra xa, và họ có thể nhìn thấy được toàn cảnh thành phố. Mang theo Liliana tới nơi đây cùng nhau ngắm cảnh bầu trời và mặt đất. Cảm giác lấy sự bao la rộng lớn của đất trời. Cảm giác ấy thật sự rất tuyệt!

Tới Milan, Lăng cũng sẽ không quên đi qua chiêm ngưỡng Bosco Verticale, cặp đôi tòa tháp kiêu nhà ở ấn tượng, được bao phủ bằng hàng trăm cây xanh. Dù rằng bản thân cậu cảm thấy ngoại kì thật kì quái thật kì quái cảm giác... Cậu cũng nữa không có cảm giác gì lạ kì.

Rốt cuộc, bước chân của hai người bọn họ bắt đầu trải rộng khắp các con phố nhỏ cổ kính và trang nhã ở những nơi thông thường. Đi cùng nhau dạo qua các cửa hàng lưu niệm nhỏ, bắt gặp mấy chỗ quảng trường lớn với nhưng còi phun nước lộ thiên tương đối đẹp mắt.

Thời gian cũng chính là như vậy đã đi tới 11h30, Lăng thì đề nghị Liliana mang mình đi giải quyết bữa trưa ở Milan đã rồi chiều đi chơi tiếp.

Ẩm thực mang phong vị miền Bắc Italya của Milan rất nổi tiếng. Những món nổi bật như com Risotto nấu với nước dùng chứa nhiều kem, món Osso buco với thành phần chính là chân bê hầm, cùng với một ly rượu đỏ Italya thượng hạng.

Được thưởng thức những món ăn đặc biệt này, một cảm giác như sống ở trong mơ chưa bao giờ chân thực như vậy không khỏi hiện ra ở trong lòng cậu chàng. Quý mới biết một tín đồ của com trắng và không ăn và như cậu chàng lần đầu tiên nếm thử những món ăn đặc biệt này vị giác trùng kích là lớn như thế nào. Nhất là khi sống ở một nơi không gian khác biệt như vậy. Cái cảm giác đó lần đầu tiên trải nghiệm qua thật sự rất khó miêu tả đi lên lời.

Một bữa trưa phong phú đảo qua tức thì. Theo đề nghị của Lăng, Liliana dẫn hai người một lần nữa đi tới nơi quảng trường có bể phun nước. Ở nơi đây Lăng thì chỉ dùng chưa tới 30s và sức mạnh của một người bình thường, bằng lấy một nắm thức ăn cho chim nhỏ ở trên lòng bàn tay. Nhẹ nhõm thì tóm được một con bồ câu béo ú trên quảng trường á!

Nắm bồ câu trong tay mà Lăng bùi ngùi mãi không thôi. Phải biết ở quê của Lăng trước khi trùng sinh trở về, mỗi khi cậu từ Hà Nội trở về, cứ hai ba lần thì nhất định sẽ có một lần được thưởng thức món chim bồ câu nướng của ông chú ở nhà đấy nhé. Thật ra cũng không phải là bởi vì thịt chim bồ câu của ông chú ngon bao nhiêu, chỉ đơn giản là bởi vì bọn chúng không có trải qua cái gọi là chăn nuôi ăn cám, thịt chim công nghiệp các loại. Có thể coi là hiếm hoi thịt tươi sạch mà gia đình có thể không chế chắc chắn trăm phần trăm chất lượng.

Bởi vì ăn nhiều nhiều, Lăng riêng về khả năng vật lông nhỏ cánh đám chim bồ câu này quả thật là quá ư thành thạo đấy! Hơn nữa mùi vị của đám chim chỉ biết ăn thóc với cả ngày bay bay nơi quảng trường ở Milan này quả thật là trứ danh trăm phần trăm thịt bồ câu sạch hoang dã tươi ngon không ăn cám. So với ở Việt Nam giờ cái gì vịt gà công nghiệp, cá cua tôm công nghiệp lan tràn... vân vân. Mùi vị của nó có thể nghĩ.

Lúc trước đi dạo qua đây cậu thật là có chút ngứa chân ngứa tay muốn trở tài cho Liliana biết khả năng nướng thịt chim của cậu là tốt tới nhường nào. Có điều cậu chàng tất nhiên cũng chỉ là nghĩ lại và thử thử độ khả thi mà thôi. Ủ! Lăng dù sao còn chưa có tới mức bụng đói ăn quảng muốn diệt tuyệt bồ câu ở quảng trường như vậy đấy.

- Vương! Ngài uống nước đi.

Liliana bước chậm tới gần. Một lon nước khoáng được cô ấy nhẹ đưa đi tới.

- Cảm ơn nhé, Liliana!

Bắt lấy chai nước trên tay, Lăng lễ phép gật gật đầu tỏ vẻ cảm tạ.

- Không! Đây là việc mà Liliana nên làm mới đúng, trừng phạt của Vương dành cho Liliana thật sự là quá nhẹ nhàng.

Cô nàng vừa nghe lời nói của cậu liền lập tức lên tiếng phản bác. Về mặt thể nhưng hồng hờn trông rất đáng yêu.

Mà mà... cũng chính là cái thái độ này mới khiến cô ấy có thể thành công cướp giật được quyền chạy đi mua nước uống từ tay Lăng. Nói chung, cậu vẫn là có chút cảm giác là lạ đấy khi để một cô gái thành thật như vậy vật và chạy đi mua nước trong khi mình chỉ ngồi chờ ở nơi này. Có điều thái độ của đối thủ quá kiên quyết. Cậu cũng không thể không đồng ý lời yêu cầu của cô nàng.

- Ủm! Như vậy chiều nay chúng ta thì quyết định đi đâu chơi tiếp đây? Milan còn có nơi nào vui vẻ nữa không vậy???

Lăng không thể không chuyển hướng câu chuyện sang hướng chủ đề khác.

- Như vậy Vương, ngài có yêu cầu nào đặc biệt hay không?

- Ở Milan muốn đi dạo khắp nơi và thưởng thức hết mọi thứ sẽ phải tốn không ít thời gian. Hơn nữa Liliana cũng không thật hiểu rất nhiều.

- Có điều xin Vương hãy yên lòng. Liliana nhất định sẽ cố gắng hết sức nhất để phục vụ Vương du ngoạn ở Milan đấy!!!

Liliana vẻ mặt nghiêm túc nghiêm túc hứa hẹn.

- À ừ... cái này cũng không cần luôn luôn nghiêm túc như vậy đâu.

- Nếu như nói tới yêu cầu mà nói... chúng ta thì đi thử ngắm nhìn hồ Como thì sao. Trước đó lúc đi dạo ở trong nhà thờ Duomo tôi nghe không ít du khách đều nói sẽ đi tới đó.

Chuyến đi này đã được ngắm nhìn nhà cửa phố phường thật nhiều, Lăng thì hiện tại muốn được gặp một chút phong cách khác. Đi qua ven hồ ngắm cảnh hẳn cũng là một loại lựa chọn không tồi.

- Hồ Como sao? Như vậy cũng được. Nếu như chúng ta đi từ nhà ga trung tâm Milan tới đó cũng chỉ mất tầm 1 giờ mà thôi. Nếu như Vương yêu thích vậy chiều nay chúng ta liền qua đó đi tham quan là được.

Liliana gật gật đầu tỏ vẻ chấp nhận. Nói xong Lăng và Liliana thì câu được câu không ngồi trên ghế đá ở quảng trường trung tâm trò chuyện linh tinh.

Tất nhiên! Đối với Lăng mà nói thì chỉ là hỏi đông hỏi tây luyện thuyên về Milan, về châu Âu, về giới phép thuật...vv mà thôi. Mục đích hoàn toàn là để rớt thời gian sau bữa cơm trưa. Thế nhưng đối với Liliana lại hoàn toàn là một chuyện khác. Cô ấy quả thực là nghiêm túc 100% từ đầu tới cuối kĩ càng trò chuyện giải đáp nghi hoặc. Nay thái độ nghiêm túc cũng không khỏi khiến Lăng thay đổi thái độ. Từ lơ là ban đầu dần dần chuyển thành nghiêm túc lắng nghe.

Nghe Liliana nói thật nhiều về chuyện liên quan tới lịch sử các nơi cảnh điểm, các sự kiện lịch sử nổi tiếng đã từng xảy ra trên thế giới và bí ẩn liên hệ của nó với giới phép thuật.

Nhìn Liliana vẻ mặt tinh xảo như búp bê không ngừng nghiêm túc giới thiệu ở giữa nơi ghế đá trên quảng trường rộng lớn này. Một cảm giác cuộc hẹn thể giới hai người cũng không khỏi trong lòng ai đó mường tượng ra. Dù cho cuộc hẹn có hơi kì quái một chút. Thế nhưng không thể không phủ nhận. Lăng vẫn là rất ưa thích chuyện như vậy diễn ra đấy. Khóe miệng của cậu chàng cũng không khỏi toát ra nụ cười nhàn nhạt nhẹ nhàng.

Vốn đang hăng say giới thiệu về nền văn hóa nghệ thuật thời kì phục hưng ở Italy, bất chợt bắt gặp nụ cười của vị vua đang ngồi ngay bên cạnh... Liliana giọng nói không khỏi càng ngày càng nhỏ dần. hai má tự dưng nổi lên một chút đỏ ửng. Một cảm giác hạnh phúc và ấm áp dần dần sinh sôi ở

trong lòng. Tiếng nói chuyện cũng tự nhiên dừng lại. Ánh mắt ngượng ngừng nhìn nhau. Cả hai không khỏi đều quay đầu nhìn về phía quảng trường thông thường trước mặt.

Không xa hoa như phố xa thời trang ở các nơi khác tại Milan! Không cầu kì độc đáo như các kiến trúc tiêu biểu khác ở Milan. Cũng không có cái gọi là quá cao siêu tính chất nghệ thuật hay hội họa.

Một quảng trường rất bình thường! Thế nhưng sau ngày hôm nay...

Ở nơi đây có lẽ đều sẽ in sâu vào trong tâm khảm của hai người bạn họ. Nơi mà trái tim dường như đã bắt đầu có chung nhịp đập lần đầu.

Mặt trời chói chang ở Milan ngày hôm nay dường như cũng không có khiến người đáng ghét như mọi khi.

Có đôi lúc... người và người trở nên gần sát với nhau hơn cũng không phải chỉ là do ngôn ngữ giao tiếp nói chuyện. Tất cả chỉ là bởi vì một chút cảm xúc cùng chung chia sẻ. Nảy mầm và không ngừng lớn lên.... Thế giới giờ đây là một màu hồng!

Một ngày dạo chơi ở Milan!

...

Kết thúc chương 137.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Xuất hiện!

Hồ Como, nơi được xem là một trong những điểm đến đẹp nhất ở trên thế giới. Nổi tiếng với khung cảnh thiên nhiên cực kì thơ mộng, hồ nước rộng mênh mông và những tòa lâu đài tuyệt mỹ. Những ngôi làng nhỏ xinh xắn, xen lẫn đó là những ngôi biệt thự sang trọng. Nằm ở miền bắc Italya, hồ Como giống như một bức tranh phong cảnh hoàn hảo tách biệt với phần còn lại của đất nước hình cái ủng này. Một nơi không ngừng lôi cuốn lấy bước chân của du khách phương xa mỗi khi tới Italya.

Nằm dưới chân dãy núi Alpes, hồ Como hiện lên như một bức tranh thiên nhiên cực kì ấn tượng đập vào mắt du khách ngay từ cái nhìn đầu tiên. Được biết đến với nhiều tên khác nhau như Lagio di Como, Lario (tiếng Italya), Larius Lacus (tiếng Latin) hay gọi theo tiếng Pháp là Lac de Côme. Nằm cách thành phố Milan khoảng 45 km về phía Bắc, thuộc khu vực Lombardy, trải dài qua hai tỉnh Como và Lecco, đây là một trong những hồ lớn nhất Italya với diện tích mặt nước đạt 146 km², nơi sâu nhất đến 410 m.

Làng Bellagio, ngôi làng được xem là “hòn ngọc quý của hồ Como”. Làng nằm trên mũi đất tận cùng của bán đảo chia phần phía Nam của hồ ra thành 2 nhánh, tạo cho hồ có hình dáng như chữ y viết lộn ngược.

Làng Bellagio nổi tiếng khắp thế giới bởi nét cổ kính của những ngôi nhà thời trung cổ, nhiều ngõ hẻm chật hẹp và cầu thang bằng đá. Khắp mọi nơi là những cửa hàng bé tí, quán trọ giấu mình trong nhà cổ và trên quảng trường nhỏ có tên Piazza Mazzini cạnh bờ hồ bao giờ cũng tấp nập khách du lịch. Khí hậu ở Bellagio ấm áp quanh năm nên có nhiều cây vùng nhiệt đới, cùng với những vườn hoa rực rỡ làm cho ngôi làng Bellagio giống như một ốc đảo yên bình.

Đến Como, người ta có thể bắt gặp những tòa lâu đài nguy nga ở bất cứ nơi đâu. Nổi tiếng nhất trong số đó là ngôi biệt thự Carlotta do một người dân Milan giàu có cho xây năm 1747. Sau đây bá tước Gian Battista Sommariva đã mua lại ngôi biệt thự và cho xây cải tạo. Năm 1856, công chúa Marianne của Phổ mua lại ngôi biệt thự và tặng cho con gái là Charlotte của Sachsen-Meiningen để làm quà cưới. Từ đó biệt thự có tên là Villa Carlotta. Chỉ riêng vườn hoa với nhiều loài cây lạ đã đáng để cho du khách bỏ thời gian để đến chiêm ngưỡng và phong cảnh hồ Como nhìn từ đây cũng quá thật là tuyệt đẹp.

Để ngắm hết vẻ đẹp long lanh của hồ Como, du khách có thể đến làng Brunate để ngồi xe lửa đến điểm ngắm cảnh cao 716m. Từ ở phía dưới là tháp của ngôi nhà thờ, nhiều ngôi biệt thự màu trắng khoe vẻ đẹp ở bờ đối diện và đỉnh núi phủ tuyết của dãy núi Alps gửi lời chào từ phía xa xa.

Còn có một địa điểm khác không thể bỏ qua khi đến Como là thành Vezio được xây trong thế kỷ 13 trên núi. Chỉ có leo lên đến đây nhìn thấy toàn cảnh hồ Como, người ta mới có hiểu tại sao nhà văn người Đức Hermann Hesse đã gọi hồ này là "Lối vào Italya xinh đẹp nhất".

Đến với hồ Como, du khách cũng có thể bắt một chuyến phà đi quanh hồ và dừng lại để nếm kem, cà phê espresso tại bốn ngôi làng: Bellagio, Varenna, Menaggio và Cadenabbia hay tập lái máy bay và hạ cánh trên mặt nước, một trò chơi phiêu lưu mà chỉ ở Como mới có!

Được thôi! Đây đó bên trên chính là những gì Lãng nghe qua được trong lời hướng dẫn của Liliana, lời mà cô nàng không biết kiếm được từ nơi đâu qua tay thành viên cấp dưới trong tổ chức của cô. Tuy rằng tất cả nhưng điều ấy nghe qua có vẻ cũng không có gì quá đặc biệt, thế nhưng một khi nghe nhưng lời nói đó cùng với tận mắt chứng kiến khung cảnh thiên nhiên và con người hài hòa xuất hiện ở hồ nước đẹp nhất Italya này...

Một cảm giác sống chính là nên như vậy không khỏi trong lòng cậu chàng hiển hiện ra.

Hồ nước xanh ngắt yên ả! Những ngôi nhà nhỏ xinh xắn đứng thẳng hàng và ngăn nắp nơi ven bờ. Hồ Como... cho người ta một cảm giác lắng lặng yên bình hiếm thấy giữa một cuộc sống phồn hoa nơi đô thị hiện đại.

Hơn nữa những trò chơi du lịch ở nơi này cũng thật là khiến người lần đầu đi du lịch như Nguyễn Trọng Lăng hồ to thỏa mãn. Chơi rồi lê thê hầu như suốt cả buổi chiều mới. Mãi cho tới khi tới muộn muộn 4h30 chiều, cậu chàng mới cùng với Liliana đi tới Bellagio để kiếm tìm một nơi hàng quán ven bờ hồ nghỉ ngơi lại.

Chỉ là ngay khi Lăng muốn đơn giản nghỉ ngơi, thực tế vậy mà không có để cho cậu dễ dàng hoàn thành.

Ngay khi Liliana rời đi để xử lý lấy những bức ảnh mà hai người cả ngày hôm nay chụp lại được, Nguyễn Trọng Lăng thế nhưng bất ngờ gặp phải một kẻ phá đám đáng ghét nhằm vào mình.

Một tên thanh niên trẻ tuổi mặc một chiếc áo khoác ngắn cộc tay màu xanh lam da trời. Bên trong để trần, lộ rõ ra làn da màu đồng cổ khỏe mạnh cùng với một sợi dây chuyền đeo trên cổ giống như chi vi buộc lại một vòng tròn chiếc nhẫn nào đó.

Ở bên dưới ngược lại là một chiếc quần jean xanh nhạt thông thường. Thế nhưng khuôn mặt bánh bao đẹp trai. Mái tóc vàng óng và chiếc kính râm đen đội ngược ở trên đỉnh đầu... Một chàng thanh niên lang thang hút gáit đặc trưng của Italya. Chính xác như những gì Nguyễn Trọng Lăng vẫn từng suy nghĩ.

Tất nhiên! Nếu như đối mặt với anh ta là một cô gái có lẽ sẽ bị vẻ ngoài bánh bao ấy lung lạc. Thế nhưng đối với Nguyễn Trọng Lăng mà nói... Về ngoài quá mức chói mắt kia không thể không khiến cậu chàng cảm thấy không dễ chịu gì.

Đó là còn chưa nói tới hành động mà đối phương gây ra cho cậu!!!

- Này chàng trai! Thật tuyệt vời khi chúng ta cuối cùng cũng có thể tìm thấy nhau giữa mênh mông biển người ở trên thế giới rộng lớn này!

- Đây chẳng phải là định mệnh sao???

- A a a ...~ Đây là tôi đang mơ sao???

- Tôi đã kiếm tìm cậu biết bao nhiêu lâu nay. Và giờ đây thì... Còn chờ đợi gì hơn nữa!

- Hu ra...~ Đã đến lúc chúng ta cùng nhau tay giao tay cuồng hoan suốt tháng ngày rồi!!!

Anh ta chính là vẻ mặt mạng theo vô bờ hạnh phúc... cười thật tươi và “thâm tình” như vậy đối với Lăng tỏ lộ.

Thề với trời! Nghe được câu này của đối phương, vốn đang ngồi nhàn nhã nghỉ ngơi ở trên một chiếc ghế gỗ dưới lán che nắng ven hồ, Lăng sực chút nữa thì phụt thẳng một hớp nước ngọt trong mồm vào thẳng mặt của đối phương luôn rồi á!

Có người lại đi nói chuyện mập mờ như vậy sao???

Cả một đám du khách trưng tự ngồi nghỉ bên cạnh ven hồ đồng loạt ánh mắt kì quái nhìn về hai người đàn ông họ. Cái ánh mắt kia nó kì quái, giống như đặc biệt sao cay mắt Lăng!!! Cậu nữa cũng không thể nhẫn nhịn được.

Địa cầu quá nguy hiểm! Lăng thì muốn bay lên sao hỏa tị nạn luôn!!!

Đối phương sử dụng tất nhiên là tiếng tiêu chuẩn Italya. Thế nhưng ngôn ngữ vấn đề đối với một vị Diệt Thần Sư chính là không thành vấn đề. Đoạn thời gian trước đây lúc cùng Liliana ngồi máy bay từ Việt Nam bay tới Milan, nhằm chán không có việc gì, cậu thì tranh thủ thời gian cho mình học cấp tốc không ít ngôn ngữ giao tiếp thông dụng.

Hơn nữa thời điểm này không có giống như ngày xưa lúc cậu còn chật vật học lấy từng chữ từng chữ, vất vả nhớ rõ nghĩa của từng từ tiếng Anh như trước, lần này đối với học tiếng Italya, Lăng cảm giác mình dường như sinh ra chính là để làm nhà ngôn ngữ học vậy. Quả thật là vừa học liền thấm! Học và ứng dụng nhanh nhẹn cực kì. Bởi vậy lúc này đối mặt với việc bị đối phương đột nhiên tới một đoạn lời nói mập mờ bằng tiếng nước ngoài. Cậu thì theo bản năng lập tức thấu hiểu.

Nghĩ lại đôi khi hiểu biết nhiều cũng chính là tội nợ của cuộc đời! Lăng chính là bởi vì hiểu rõ tiếng Italya, lúc này ngược lại mới bị đối phương làm cho tức giận như vậy đấy.

- Khốn kiếp! Nếu như anh đang tìm bạn tình mà nói vậy mời đi ngay đi nơi khác! Thảm nỗi và giới tính của tôi rất là bình thường!!!

- Hoặc không? Vậy anh nên nói chuyện làm ơn suy nghĩ kĩ một chút trước khi lên tiếng!!!

Lăng về mặt lộ rõ bất mãn dùng tiếng Italya thông dụng đáp lời. Tuy rằng lời nói của đối phương trước đó rất có tính nghi ngại... Thế nhưng Lăng bản thân cũng không cho rằng mình lại xui xẻo như vậy lần đầu tiên một mình ở ngoài thì liền gặp ngay phải một kẻ ở thế giới khác như vậy. Xác suất như vậy thực sự quá nhỏ.

Và dù cho đối phương lời nói không quá làm người ta cảm thấy thoải mái, theo phép lịch sự, cậu vẫn là làm ra trả lời. Hoặc ít nhất là để xua tan ý nghĩ của những du khách đang xem trò vui ở xung quanh là được. Ừ? Mục đích sau cùng càng giống như là mục đích chính.

Đối phương thế nhưng dường như còn không có nhận ra được hành vi của mình có gì không ổn. Đáng vẻ vẫn như cũ giống như hai người họ quen biết thật lâu, lên tiếng nói chuyện:

- Ôi thôi mà, cậu bạn! Đừng tiếp tục làm ra cái khuôn mặt ủ rũ chán chường như thế chứ! Dù sao chúng ta hẳn là đã quen biết ranh tiếng của nhau.

Anh ta nói như thật và dùng một chiếc túi vải chứa đồ vật gì đó thật dài hất văng đi chiếc bàn trước mặt trong ánh mắt ngây ngốc của Lăng cùng đám du khách bên ngoài.

- Thôi nào nào! Vui mừng lên đi chàng trai!!!

- Hay hoặc là cậu cũng giống như tôi, sẽ chỉ nở nụ cười vui sướng khi được sống trong chiến đấu thôi ư???

- Nếu như vậy! Tôi bắt đầu thích cậu rồi đó!!!

Vung vẩy chiếc túi vải chứa đồ trên tay, đối phương vẻ mặt muốn bao nhiêu cần ăn đòn có bao nhiêu cần ăn đòn. Ít nhất là Lăng hiện tại cảm thấy không cho đối phương một trận đòn thì không được.

- Này anh! Anh có nhận lầm người hay không đó? Anh đang định gây sự với tôi đấy à???

Lăng bực mình đứng dậy đáp trả.

Hai người thanh niên bộ dáng giống như lập tức thì muốn ra tay đôi solo luôn.

Dĩ nhiên! Lăng cũng không cho rằng người với người có thể đơn giản như vậy thì đánh nhau. Đánh nhau vì lý do rất là không hiểu thấu. Thế nhưng tiếc....Đối phương thật đúng dạy cho cậu một bài học. Rằng đánh nhau.. Chính là như vậy dễ dàng liền diễn ra.

Cầm trên tay chiếc túi vải có chứa bên trong một thứ gì đó độ dài gần tới thân cao người. Ngay lúc Lăng còn cho rằng đối phương chỉ là khoa trương lên để唬 dọa mà thôi. Tên tóc vàng thanh niên vậy mà ra tay.

- Nói chuyện và giải thích gì gì đó thật quá tẻ nhạt. Tôi luôn yêu thích hành động thực tế trả lời hơn đấy!!! Cậu nghĩ sao về ý kiến đó hả chàng trai?

- Hey! Xem chiêu đi!!!

- Rầm...!!!!

Một cú nhảy sỏ và bỏ thẳng kiểu Lực bỏ son hà các kiểu thì vung thẳng về phía đỉnh đầu của Lăng luôn!

- Móa!

Bị đánh bất ngờ không kịp đề phòng, Lăng không kịp lên tiếng trả lời mà vội vàng đảo người né vội. Chiếc túi vải bay vun vút lướt qua sát bên người cậu đập đánh Rầm cái xuống nền gạch.

Lồm lồm một hố to!!!

Lăng nữa cũng không cho rằng chuyện này chỉ là một vui đùa. Đối phương đây là muốn định bỏ võ đầu cậu luôn ra đó???

Thế nhưng chuyện diễn biến đến đây còn chưa dứt. Đối phương một đòn bỏ thẳng không trúng thế nhưng lập tức liền là một vung quét ngang!!! Lăng cũng nữa không kịp suy nghĩ nhiều. Vội vội vàng vàng lộn lại ra sau né tránh gấp!

- Àm... rầm rầm...~ Àm!!!

Lán che bên cạnh hai người bị đối phương một cái quét ngang đánh ngã vung tung tóe! Một đám người du khách đứng gần đó cũng không khỏi la toáng lên đồng loạt lùi hết lại đi rồi. Chẳng có ai ngờ tới, hai người thanh niên này vậy mà mới nói một hai câu liền trực tiếp động thủ đánh nhau. Hơn nữa vừa ra tay liền là mạnh mẽ như vậy đấy. Mọi người lúc này bởi vậy mới vội vàng vàng chạy ra xa chỉ lo sẽ bị đánh nhau lan tới bản thân mình.

Ngồi ở trong cuộc Lăng ngược lại là thật vô cùng cảm tức.... Đối phương ra đòn tấn công thật quá nhanh hơn nữa hiểm hóc vô cùng. Kỹ thuật đánh nhau của cậu cũng chính là nát như vậy. Từ đầu tới cuối vì thế rõ ràng đều là đối phương vung tay đánh. Bản thân cậu thì lung tung luống cuống tránh né các kiểu.

Cậu...

Đã sắp nhịn không được nữa muốn sử dụng quyền năng của bản thân!!!

Thế nhưng nơi này là ở giữa phố phường, bản thân Lăng còn có chút do dự... Bởi vì một chuyện không hiểu ra sao liền sử dụng quyền năng đánh người ngay giữa phố.... Luôn cảm giác thật mất mặt.

Chỉ là chuyện diễn ra tiếp theo ngay sau đó... tức khắc thay đổi suy nghĩ của cậu!!!

...

Kết thúc chương 138.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Bạn gái phát hiện!!!

Trong khi Lăng đang gặp phải rắc rối không nhỏ ở Milan- Italya, ở Việt Nam, không ít người bởi vì sự đột ngột mất tích của cậu cũng gặp phải rắc rối và phiền nhiễu không kém.

Thời gian quay trở lại mấy tiếng trước đó...

- Tút TUT... TUT... TUT... TUT...

- Số điện thoại bạn đang liên hệ tạm thời không liên lạc được. Xin quý khách vui lòng liên lạc lại sau. The number you have dialed is not available, please...

- Quý thật! Anh ấy đi đâu mà không nghe máy nhỉ???

Vũ Trần Linh nhìn màn hình điện thoại trên tay mà buồn bực tự nhủ.

Bây giờ là 5h30 chiều, lớp học vừa mới kết thúc. Ngay từ thời điểm đầu buổi học chiều, Lộc- cậu sinh viên giữ chức vụ phó bí thư lớp cũng đã tới chỗ của Vũ Trần Linh để hỏi thăm về tin tức của Nguyễn Trọng Lăng.

Dù sao thì ngoại trừ Erica lực lượng mới xuất hiện, đa số người quen biết với Lăng đều rõ ràng ai là bạn gái chính thức của cậu ta. Cả buổi sáng ngày hôm nay Lăng không đi học, và cũng không thấy bắt máy điện thoại. Erica cũng tương tự biến mất hút theo. Lộc thì không khỏi không tìm kiếm trợ giúp từ chỗ chính quy bạn gái của Lăng để hỏi dò. Đại loại như tên khốn kia đang ở đâu, là về quê hay là chỉ nghỉ ở nhà vân vân.

Tuy rằng không có nói quá rõ ràng, thế nhưng Vũ Trần Linh rất nhanh liền hiểu. Đối phương đây là muốn tìm người yêu của cô để tính toán xử lý mừng ngày 20 tháng 10 cho các thành viên nữ ở trong lớp. Việc mà một cán bộ lớp- nam giới như Lăng tất nhiên phải bụng làm dạ chịu chuẩn bị tham gia.

Đặc biệt là khi trong đám cán bộ lớp, bộ ba lớp trưởng và lớp phó đều là nữ. Bộ ba hội sinh viên đứng đầu cũng chính là cô nàng, tương tự cũng là nữ giới. Đây không thể không để mọi việc chuẩn bị mừng ngày 20 tháng 10 hướng cả lên trên đầu duy nhất bộ ba bí thư đoàn đứng đầu là nam giới Nguyễn Trọng Lăng.

Cũng chỉ có khi Lăng không thể thực hiện trách nhiệm hoặc không muốn làm, đám cấp dưới hoặc thanh niên có nhiệt huyết trong lớp mới sẽ tự chủ chương. Tuy rằng dù cho Nguyễn Trọng Lăng có thực sự đứng ra chịu trách nhiệm. Mọi việc cũng không phải cậu ta nói gì thì làm như thế. Có điều như vậy nhìn qua cũng sẽ chính thức và có lòng hơn. Cũng không có để cho các chị em trong lớp có cái nhìn ý kiến với cậu chàng vào sau này.

Tóm lại ý kiến của Lộc cũng rất rõ ràng, mọi người đang chuẩn bị, bạn trai của cô mà không sớm xuất hiện thì hầu như sẽ không còn có chuyện gì mà làm. Tiếp đến sau đó còn muốn đứng ra tỏ vẻ mọi người cũng sẽ không rất thoải mái và vân vân.

Đối với việc này, Vũ Trần Linh tuy rằng sẽ không quá đặt nặng, thế nhưng hiển nhiên cũng sẽ không để đó làm ngơ. Nhất là khi sự biến mất của Nguyễn Trọng Lăng cùng lúc đi cùng với sự biến mất của Erica. Cái này làm cho đang chuẩn bị đại triển tay chân đoạt lại bạn trai đại kế của cô... Chẳng phải là chưa thực hiện cũng đã muốn tuyên cáo thất bại.

- Haizzz! Mọi chuyện thật là tệ hại!!!

Thờ dài thườn thượt, Vũ Trần Linh hơi lăm ngăm nghĩ liền nhắc lên điện thoại gọi cho bạn cùng phòng của Lăng. Cô cũng muốn biết hiện tại bạn trai của mình đang ở nơi nào.

- TUT TUT TUT...

Điện thoại rất nhanh liền kết nối hoàn thành.

- Alo! Có chuyện gì không hả Linh?

Giọng của Sơn, bạn cùng phòng của Lăng vang lên.

- Ủ! Cũng không có gì. Mình chỉ là muốn hỏi Lãng ngày hôm nay anh ấy có ở nhà hay đi đâu không thôi. Mình gọi mà anh ấy không nghe máy.

Cô nàng giọng như bình thường trần thuật.

- Cái này.... Lãng nó hai ba ngày hôm nay ra ngoài vẫn chưa có về qua phòng trọ. Mình cũng không rõ lắm hiện tại nó ở đâu.

Nói cái gì cần phải vì Lãng che dấu hành tung và vân vân... Sơn hiển nhiên không có suy nghĩ nhiều như vậy. Cậu dĩ nhiên không thể nào rõ ràng tình cảnh bây giờ của cậu bạn mình. Hơn nữa Lãng coi như sống với cậu bạn cùng phòng của mình thời gian thật lâu trước khi trùng sinh. Thế nhưng đối với Sơn mà nói... hai người bọn họ thật ra quan hệ cũng là quen thuộc hơn được tầm hai ba tháng ở chung phòng gần đây. Cũng không có gì quá thân thiết cả! Đây là còn chưa nói tới...

“Nó còn chưa có trả xe đạp cho mình đây này!!!” Sơn trong lòng âm thầm buồn bực bổ sung. Có điều chuyện liên quan tới ngày hôm đó “trưng lai chuẩn bạn gái” của bản thân. Cậu ta cũng không có muốn rêu rao ra ngoài.

- Lãng rời phòng trọ ra ngoài hai ba ngày rồi chưa về???

- Thế Sơn có biết trước đây Lãng là vì sao ra ngoài không?

Vũ Trần Linh lông mày đột nhiên có chút nhăn nhu lại. Một cảm giác lạ không khỏi dâng lên trong lòng cô nàng lúc này. Giọng nói chuyện không khỏi cũng có chút bức thiết.

- Cái này mà... Mình cũng không rõ ràng lắm.

- Linh hai ngày hôm nay cũng không gặp được nó à?

Mẫn cảm nhận ra được điều gì đó khác thường, Sơn... cũng nữa không dám nói chuyện lung tung rồi. Thời điểm lúc này... Cậu chàng mới chợt nhớ ra. Có vẻ như hiện tại cậu bạn cùng phòng của cậu... lời đồn là một tên tay ăn chơi thích bắt cá hai tay đang nổi cộm ghê lắm. Cũng không ai biết rõ ràng thật hư ra làm sao. Có khi hậu viện lúc này của tên kia lại đang cháy cũng không biết chừng!

- Ủ! Thôi được rồi. Nếu sau đó Sơn gặp được Lãng thì nhắn tin thông báo mình một tiếng nhé. Cảm ơn Sơn nhiều. Mình tắt máy trước đây.

Nhận được đáp án, Vũ Trần Linh thì cũng nữa không có tâm tình tâm sự tào lao rồi. Cô ấy bởi vậy đơn giản thì đưa ra kết thúc nói chuyện.

- Oke! Có gì mình sẽ nhắn tin cho!

Phía bên kia, Sơn nghe vậy xong cũng không có gì tỏ vẻ. Đơn giản có lẽ một câu liền nghe thấy tiếng cuộc gọi kết thúc. Cũng không biết đối phương là nghe xong cậu ta trả lời mới tắt điện thoại hay là trước đó đã tắt luôn đi rồi.

“A men! Tất cả cũng không phải lỗi của anh!!!” Sơn trong lòng không khỏi vì vậy tự nhủ. Có điều về mặt như cười trên nỗi đau của người khác làm sao cũng không thể giấu giếm nổi.

Cái này cũng không thể hoàn toàn trách bản thân cậu ta. Cốt là bởi vì trong hai ba ngày này, cũng chính là sau cái đêm “trưng lai bạn gái” của cậu đột nhiên như xe bị tuột xích đòi về. Cũng là từ hôm đó trở đi liền “cắt đứt” quan hệ làm cho tâm tình của cậu thật sự không làm sao tốt đẹp được nổi. Hiện tại tên trời đánh thánh đâm đâm mơ mơ hồ hồ một người chiếm hai slot (xuất) bạn cùng phòng kia gặp rắc rối. Nói gì thì nói đối với đang FA (độc thân) lâu năm như cậu hiện tại vẫn là rất có thể khiến người cảm thấy cân bằng hơn nhiều đây!!!

Lắc lắc đầu, ép buộc bản thân mình vứt đi cái mớ suy nghĩ ấu tĩm này ra khỏi người. Sơn thì quyết định ngày hôm nay tự khao thưởng mình một chút giải tỏa căng thẳng mới được. Ủ? Một bữa thịt chó Tam Trinh thì thế nào nhỉ??? Nghe cũng có vẻ rất hợp khẩu vị.

Chỉ cần tìm thêm một vài tên bạn nhậu nữa liền oke! Nghĩ nghĩ, cậu chàng liền tiện thể dùng luôn điện thoại liên lạc một vài tên bạn bè trong câu lạc bộ mà mình đang tham gia. Lý do đơn giản là tâm tình có chút buồn, tháng này chưa giải xui vân vân và vân vân. Nói tóm lại thì một câu you có tới đây dzô ta nào hay không.

...

Kết thúc chương 139.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Quê nhà cũng không yên bình~

Bỏ lại một đám chuyện liên quan tới Nguyễn Trọng Lăng cùng đám bạn ở trong trường đại học, chúng ta ánh mắt lại một lần lướt tới một nơi khác ở Hà Nội. Một nơi trụ sở quân đội!

Trong một gian phòng làm việc trong trụ sở, hiện giờ thế nhưng cũng có hai người đàn ông đang muốn nói chuyện về sự tồn tại của Nguyễn Trọng Lăng.

- Được rồi! Tạm thời hãy gác lại những chuyện kia lại sang một bên. Cậu trước hết báo cáo cho tôi biết về tình trạng hiện tại của đối tượng số 2 ngay đi.

Lên tiếng là một người đàn ông trung niên tầm bốn, năm mươi tuổi vẻ mặt vuông vắn nghiêm nghị. Đứng trước mặt ông ta là một người đàn ông tuổi tầm hai tám, ba mươi. Trên bả vai thế nhưng rõ ràng đã đạt tới quân hàm cấp tá! Trung tá: Hoàng Văn Long, cấp bậc không phải cao nhất thế nhưng là nòng cốt tin cậy nhất của người đàn ông trung niên.

- Xin mời thủ trưởng xem qua.

- Đây là tất cả thông tin mà chúng ta tập hợp được cho tới hiện nay về đối phương.

Một tập hồ sơ dày được Hoàng Văn Long trình nộp lên cho cấp trên của mình. Nhìn qua dường như đối với việc báo cáo lần này đã có tâm lý chuẩn bị sẵn từ trước.

- Được rồi! Cậu cứ tiếp tục nói đi. Tôi vừa xem vừa nghe.

- Ừm? Nói trọng điểm một chút!

Người đàn ông trung niên lật mở ra tài liệu bên trong hồ sơ, ánh mắt vừa bắt đầu tìm đọc vừa nói.

- Vâng, thủ trưởng!

- Như thủ trưởng đã biết trước đó. Đối tượng lần này thân phận cũng như năng lực rất đặc thù. Người của chúng ta từ trước đến giờ hoàn toàn chưa từng có liên quan nhân tìm hiểu tới những vấn đề này.

- Thông tin mà chúng ta tập hợp được cho tới bây giờ cũng phần nhiều là thông qua cơ quan tình báo đặt ở nước ngoài tìm kiếm và so sánh mà kết luận ra. Hơn nữa...

Giọng của Hoàng Văn Long có hơi chút dừng lại dường như muốn tổ chức kĩ càng hơn ngôn ngữ mình sắp nói ra.

- Điều kiện ở Việt Nam chúng ta theo như tin tức tìm hiểu được rất không giống với nước ngoài.

- Ừ? Có gì không giống???

Người đàn ông trung niên ánh mắt đọc tài liệu cũng không khỏi ngừng lại. Khuông mặt ngẩng lên nghiêm túc hỏi. Nhìn qua rõ ràng là ý định dừng lại triệt để nghe đối phương báo cáo chuyện này.

- Báo cáo thủ trưởng! Theo những gì tin tức chúng ta thu thập được mà nói... Trên thế giới tồn tại một dạng người bản thân sở hữu mạnh mẽ năng lực. Bọn họ tự xưng đây là năng lực phép thuật. Thế giới giao lưu của bọn họ được gọi là thế giới phép thuật. Rất thần kì một loại năng lực! Rất thần kì một quần thể thế giới!!!

- Tất nhiên những năng lực này có bao nhiêu thần kì, so sánh với vũ khí hiện đại uy lực ra làm sao? Sức mạnh và lực ảnh hưởng của quần thể người này mạnh ra sao, so với chính quyền bình thường của các nước trên thế giới như thế nào? Tất cả những chuyện này chúng ta vẫn còn cần tiếp tục điều tra mới có thể rõ ràng.

- Hơn nữa theo sơ bộ những gì chúng ta thu thập được, những người này đều nắm giữ trong tay rất nhiều thế lực chính quyền cũng như tài phiệt ở các nước trên thế giới. Thậm chí ở châu u thế lực còn rất thâm căn cố đế. Muốn tìm hiểu bọn họ rõ ràng rất khó khăn.

- Có điều đặc biệt đáng chú ý là... ở Việt Nam của chúng ta hầu như không có phát hiện được dạng người này tồn tại... Hoặc có lẽ bọn họ tồn tại quá sâu chúng ta không thể biết rõ được.

- Ngược lại là bên Trung Quốc, theo thông tin xác nhận gửi về. Thế lực trong giới phép thuật của họ sức mạnh và lực ảnh hưởng rất lớn đối với chính quyền. Hoặc có thể nói... chính quyền của bọn họ đều nằm trong thế lực này không chế.

- Cậu nói nước láng giềng của chúng ta chính quyền đứng đầu thế nhưng do cái gọi là người trong thế giới phép thuật này không chế? Cậu có thể chắc chắn về tin tức của mình được hay không???

- Cậu phải rõ ràng điều này là quan trọng như thế nào đối với chúng ta!!! Hơn nữa... nếu như bọn họ từng người đều sở hữu năng lực mạnh mẽ như vậy... Chúng ta là làm sao mỗi lần đều có thể chiến thắng bọn họ???

- Theo thông tin mà tôi nắm giữ mà nói... Chính quyền của đảng ta cũng không có nắm giữ cái gọi là sức mạnh thần kì ấy. Ngay từ khi đảng thành lập cũng không???

Vị thủ trưởng của Hoàng Văn Long thế nhưng không hề nhin được nữa lên tiếng cắt ngang đoạn báo cáo của thuộc hạ mình. Thậm chí còn liên tiếp không

ngừng đặt ra câu hỏi để xác nhận. Một bộ vẻ mặt rõ ràng... không thể nào tin tưởng nổi!

- Cái này... thủ trưởng thứ lỗi. Người của chúng ta cũng đang tập trung hết sức mạnh để tìm hiểu rõ ràng điều này. Ngay khi mọi chuyện có kết quả mới nhất, tôi nhất định sẽ thông báo ngay!

Hoàng Văn Long về mặt có chút ngại ngần trả lời. Về mặt cũng có chút chột dạ. Có thể lên làm được trung tá sẽ không có ai thật sự là người ngu. Có thể lấy tâm phúc đàn em tự xưng cho vị đại lão cấp bậc trước mặt này tự xưng, chính trị hiểu biết của Hoàng Văn Long đương nhiên không kém. Trước khi báo cáo những thông tin này cậu liền có thể hiểu được phần nào phản ứng của thủ trưởng mình.

Cái gọi là phép thuật... nghe thôi cũng khiến người bình thường như họ mơ màng hướng tới rồi. Mặc kệ khoa học vũ khí có mạnh mẽ bao nhiêu... so sánh với năng lực của bản thân mà nói đều không đáng là gì.

Không phải trước kia ti vi vẫn luôn chiếu cái gì hoàng đế tiêu tốn vô số của cải tìm kiếm cái gọi là trường sinh bất lão đan dược sao? Hiện tại đối với các vị ngồi ở trên ghế cao như trước mặt này mà nói... Thế giới phép thuật kia hẳn là hết sức thần kì... Cái gì trường sinh bất lão không nói. Thế nhưng chỉ cần có biện pháp kéo dài tuổi thọ hay cường hóa thân thể vân vân và vân vân... Bọn họ đảm bảo là chạy theo như vịt.

Đây là còn chưa kể tới đột nhiên phát hiện đối thủ của mình xung quanh cái gì đều biết cái gì đều có... chỉ có mỗi bản thân mình vẫn là như vậy u u mê mê không hiểu không biết! Nghĩ thôi cũng khiến bọn cấp dưới như Hoàng Văn Long gấp gáp chứ đừng có nói gì các vị đại lão cấp trên kia.

Đó cũng chính là các vị đại lão trầm trù được tâm tình, không có nóng nóng náo náo. Chứ nếu như đơn giản là người bình thường mà nói... sợ rằng nhân vật số 2 kia đã sớm bị các vị ngồi nơi cao phái xe tăng đại pháo hay máy bay chiến đấu tới tóm về cất lốt nghiên cứu đi rồi!

Giống như Hoàng Văn Long được biết, hiện tại đã có không dưới năm tổ chức tương tự như bọn họ để mắt tới đối phương. Chỉ là ở bên cạnh vị lực lượng mới xuất hiện này thế nhưng ẩn ẩn có sự tồn tại của thế lực nước ngoài bên cạnh... Đây cũng không thể không làm cho mọi người tâm thần bất an rồi. Cũng nữa không có dám lập tức đưa ra quyết định.

Dù sao thông tin không cân xứng! Kẻ địch có thể nhưng biết rất nhiều rất nhiều chuyện mà bản thân mình không biết... vội vội vàng vàng lựa chọn hành động cũng quá không sáng suốt.

Thậm chí là bởi vì những lý do này. Trước đây không lâu một vị đối tượng quan sát số 1- một vị hầu tước nào đó trước chưa từng biết tên ở Châu u đột nhiên xuất hiện ở Việt Nam chiến đấu với đối tượng số 2. (trước đó số 1 nhưng giờ đã bị xếp xuống quan tâm mức độ thứ hai)

Cũng chính là trận chiến giữa hai người này hậu quả lại càng làm mọi người mơ mơ màng màng khát vọng hiểu rõ hơn. Mọi người cũng bởi vì thế mà tạo thành ấn ý. Sẽ không có ai vào lúc này động đậy hay phái người tiếp xúc với đối tượng thứ hai vào lúc này. Thế nhưng thông tin về cái gọi là người của giới phép thuật nhất định phải thật nhanh tìm hiểu rõ ràng đây!!! Đây hầu như đã trở thành phương châm nhất trí của các vị cấp bậc cao đang ngồi bên trên bây giờ.

- Được rồi! Cậu đã làm rất tốt rồi! Tiếp tục cố gắng lên!!!

- Nếu việc này làm tốt. Đại tá quân hàm. Thậm chí thiếu tướng quân hàm tôi cũng thuyết phục người trải đường cho cậu nhanh nhất đi lên. Cậu rõ ràng ý tứ của tôi chứ?

Về mặt trầm ngâm trong chốc lát, người đàn ông trung niên vừa mở miệng lần này thế nhưng là trần trụi dụi dụi.

Không dụi dụi không được. Hiện tại cấp bậc đôi khi cũng không có cái gì dùng. Mọi người cấp bậc cao thật nhiều nhiều đi. Cũng không phải ai cũng có thể trực tiếp thu được tin tức. Muốn chiếm được tiên cơ vậy hiện tại dĩ nhiên là khống chế chặt nguồn tin. Ít nhất phải đảm bảo mình và đồng hành của mình trước nhất nắm bắt mới được. Cũng chính vì chuyện là như thế quan trọng, những lời bình thường không thể nào nói ra như vậy mới có thể được đưa ra ngoài.

Lòng tin cái gì ở giờ phút này thật là rất không an toàn. Cũng chỉ có thể dùng phương pháp eo người lên cùng một chiếc thuyền mới có thể triệt để khiến người yên tâm.

- Vâng, thủ trưởng! Thủ trưởng yên tâm. Em biết phải làm như thế nào. Hơn nữa các anh em ở bên dưới cũng đều trông cậy cả vào thủ trưởng dẫn đầu mở ra lối đi cho mọi người đây!

Hoàng Văn Long miệng nhếch nhếch cười, vẻ ngoài rất là đơn giản bày tỏ tấm lòng.

- Tốt rồi! Cậu đi ra ngoài trước đi. Tôi chăm chú đọc tin tức của đối phương một lần. Có chuyện gì sau đó tôi sẽ gọi cho cậu sau.

Xua xua tay, người đàn ông trung niên về mặt một lần nữa trở lại uy nghiêm như bình thường nói chuyện.

- Vâng! Có điều...

Hoàng Văn Long đầu tiên là làm một động tác chào theo quân lễ. Có điều ngay sau đó cũng không có lập tức dời đi mà áp ứng giống như có điều muốn nói.

- Làm sao vậy?

Thủ trưởng của Long cũng không có tức giận mà hòa ái nở nụ cười hỏi lại.

- Thủ trưởng, nếu như xem tài liệu mà nói... Có thể lật xem trước nội dung ở trang thứ ba mươi bảy. Có một chỗ em nghĩ là thủ trưởng sẽ có hứng thú.

- Em rời đi trước! Có chuyện gì thủ trưởng cứ gọi em

Nói xong liền một lần nữa gật đầu chào rồi mới xoay người rời. Lăn lộn tới cái địa vị này, Hoàng Văn Long dĩ nhiên hiểu được... Có một số chuyện không phải cứ nói là có thể đạt được khen ngợi. Nhất là chính trị cái gì gì đó! Nghĩ như vậy, Hoàng Văn Long lập tức liền ép buộc mình vứt bỏ hết đi những suy nghĩ vừa mới nảy ra trong đầu. Về mặt trực thực thành thật rời ra khỏi phòng. Bất kể bởi vì câu nói vừa rồi của mình sau đó tạo thành hậu quả gì... bước ra khỏi cánh cửa này liền đã không liên quan nữa tới cậu.

...

Ở trong gian phòng, thủ trưởng của Hoàng Văn Long về mặt thu lại nụ cười, theo lời nói lúc trước khi đi của đối phương mở tới trang thứ ba mươi bảy mà đối phương đã nói đến.

Nội dung phần này thuộc về phần mục lục tiểu sử từ bé đến lớn của đối phương. Tiểu sử này lần trước Hoàng Văn Long cũng đã gửi lên qua một lần. Thủ trưởng của Long cũng đã đọc qua một lần. Đơn giản mà nói thì tiểu sử này so sánh với một đứa bé trai bình thường bình thường ở nông thôn Việt Nam cũng chẳng có gì lạ kì.

Hồi nhỏ bình thường trẻ em một đứa! Thành tích ở tiểu học đứng đầu lớp. Cấp hai trung bình bình, giống như những đứa trẻ khác cũng đam mê vào trò chơi điện tử vân vân, học hành giám sát các thứ. Cấp ba tỉnh ngộ lại, nỗ lực học tập hơn, có điều vẫn như cũ đánh nhau chơi bời, so với trước kia tuy đã giảm nhiều thế nhưng cũng không có gì đặc biệt. Tuy nhiên bởi vì có cố gắng nỗ lực, hơn nữa nền tảng kiến thức trước đó cũng không phải tệ hại. Năm nay thi đại học thành công đỗ vào một trường đại học tốt ở Hà Nội.

Cho tới tháng mười đầu năm nay mới bắt đầu rơi vào tầm chú ý của cơ quan tình báo. Thời gian tới hiện tại có thể nói là cực kì ngắn. Thế nhưng chỉ trong chưa đầy một tháng, hoặc nói rõ hơn chính là chưa được ba phần tư tháng mười này... Những sự việc mà đối phương liên quan đến, các thế lực rắc rối và vấn đề mà đối phương lôi kéo theo... nhưng thông tin tài liệu này quả thực là dài dằng dặc cả một tập tập.

Mọi người bởi vậy đối với tiểu sử cái gì của đối phương thật là không có mấy quan tâm hứng thú. Nhất là khi gia đình đối phương cha mẹ, anh chị em con cháu con bác cũng không có ai nổi bật. Một người duy nhất làm trong cơ quan nhà nước và có thành tích một chút đó là một người chú ruột làm thanh tra giao thông ở quê nhà. Thế nhưng chi tiết này thật sự là quá nhỏ. Thời gian gấp gáp ai mà chú ý được chứ!

Tóm lại nếu không phải Hoàng Văn Long tự mình nhắc tới, thủ trưởng của anh thật đúng là chưa chắc có tinh thần cũng như sức lực mà đi suy xét những thông tin tâm phào cuối cùng này rồi. Ngoài ra thông tin báo cáo cuối cùng này cũng có chút nghiêng nghiêng. Nếu như người thu thập và tổng hợp thông tin không có ánh mắt khứu giác chính trị là rất khó thêm nó vào trong hồ sơ đề mà gửi lên tận chỗ thủ trưởng của Hoàng Văn Long đây.

Thậm chí có thể nói, cho tới hiện tại các thế lực tương tự tìm kiếm thông tin đều chưa chắc rõ ràng được giá trị của tin tức này cũng không biết chừng.

Thông tin ở bên trên nội dung nếu có thể khái quát lại mà nói đơn giản chính là chỉ ra vị chú ruột duy nhất có chức vị tương đối trong tổ chức chính quyền của đối tượng thật ra cũng không phải là bằng chân tài thực học mà leo lên được.

Đối phương đầu tiên là nhờ vào quan hệ của gia đình vợ trong tỉnh để vươn lên. Sau đó người điều tra tin tức lại từ điều tin tức nhìn như thông thường này, noi theo tình tiết thường thấy trong ti vi mà lần mò theo ý nghĩ này tìm kiếm thông tin.

Kết quả thế nhưng vui mừng phát hiện ra một con cá lớn khác.

Bởi vì gia đình của đối tượng tương đối đông đúc con cháu. Thậm chí có thể đánh giá thành dòng họ lớn ở trong làng xã. Ngay từ thời ông nội, bà nội cùng ông bà bên ngoại của đối tượng cũng đã có số lượng lớn anh chị em. Những nhánh anh chị em này vốn dĩ thật ra thì bởi vì số lượng quá nhiều, lôi kéo tới thời con cháu của đối tượng quan hệ hiển nhiên sẽ đậm đặc lại.

Người hiện đại ngày nay quan hệ dòng họ hiển nhiên sẽ không như ngày xưa mặn nồng gì. Việt Nam cũng không phải Trung Quốc, không có cái gọi là gia tộc truyền đời đời như trong truyện vân vân. Thậm chí nếu là có, trải qua không ngừng chiến tranh, không có một dòng họ nào có thể truyền nguyên vẹn mạnh mẽ cho tới ngày nay.

Đặc biệt sao khi đảng và nhà nước ta lịch sử hình thành cũng chỉ là mấy chục năm nay gần đây. Nếu tính hai, ba mươi năm là một đời người mà nói... Vậy cũng chính là mới hai, ba đời người mà thôi. Mà trong thực tế thì nếu như không phải có cái gọi là họ dòng họ, giỗ tổ vân vân ngày bình thường anh em trong dòng họ cách hai, ba đời cũng có thể không biết được mặt nhau rồi.

Tất nhiên tình huống của đối tượng hiện tại cũng không hoàn toàn là đơn giản như thế. Bởi lẽ ở trong số đông đúc con cháu từ thời ông bà này của đối tượng thế nhưng xuất hiện một vị nhân vật hung ác.

Một vị khởi đầu từ giáo viên dạy thể dục cấp hai không biết lần mò đánh đấm gia sao, thế nhưng hiện tại mạnh mẽ đánh lên tới cán bộ đứng đầu cấp tỉnh. Hơn nữa vị này còn rất hiểu được cái tinh thần thâm thúy thế lực gia tộc cái gì vân vân.

Sừng sốt là làm cho anh chị em họ hàng rải rác nhét vào khắp các loại cơ quan chính phủ. Tuy rằng không có đến nỗi ai cũng nhét, cái gì năng lực cũng dám nhét. Hơn nữa muốn thăng chức cho người mình nhét vào dĩ nhiên cũng không phải muốn là được. Thế nhưng trải qua nhiều năm, thế lực ở tỉnh cũng đã rất có ngọn nguồn. Có thể coi là số một số hai ở tỉnh.

Chú ruột của Lăng hiển nhiên có thể thành công tiểu tử nhà nghèo nghịch tập tiểu thư con quan cấp tỉnh cũng không phải là không có lý do đấy! Đẹp trai cái gì chỉ là xử lý được trực tiếp đối tượng, thế nhưng muốn bước qua cửa nhà gái cũng không phải đơn giản như vậy.

Hơn nữa đặc biệt sao không học vẫn không nghề nghiệp thế nhưng vẫn thăng được chức như thường thường.

Cũng là bởi vì các anh em còn lại trong nhà không mặn nhạt gì với lẫn lộn cơ quan nhà nước vì vậy mới trở nên duy nhất trong nhà liên lạc với vị anh em con cô con cậu hùng ác kia.

Tóm lại Hoàng Văn Long sau khi nhận được tin tức này liền bắt đầu nổi lên tâm tư. Dù sao cũng là người thân sao. Bản thân vị quan cấp tỉnh họ hàng kia có thể không cả biết mặt đối tượng, thế nhưng biết mặt chú ruột hần a!

Cấp bậc của vị chú ruột kia quá mức thấp không thể làm gì, thế nhưng ông bác họ hàng kia còn là rất có ý nghĩ! Người ta dù sao cũng là số một số hai tỉnh thành thôi. Đoán chừng có thể làm không ít chuyện cũng không biết chừng.

Mà dù cho thật sự không có lợi lộc gì, thử một lần đối với đã đứng ở cấp bậc cao như thủ trưởng của Hoàng Văn Long... cán bộ cấp tỉnh cái gì một chuyện nhỏ. Hoàng Văn Long vì vậy thì lên tiếng nhắc nhở rồi. Hơn nữa còn là chính bản thân mình một lần nữa sửa sang qua tài liệu.

Hiện tại... cũng chỉ có thể trông cậy vào quyết định của thủ trưởng mà thôi.

Và thực tế chính là thủ trưởng của Hoàng Văn Long sau khi nhìn thấy tin tức này cũng rất là kinh ngạc một hồi...

Cái gì xa tận chân trời họ hàng xa này đối với tâm lý người hiện đại mà nói thật sự là có chút không đáng tin cậy. Thế nhưng đối với phép thuật thứ cực không đáng tin cậy này hiện tại cũng đã xuất hiện... thủ trưởng của Hoàng Văn Long thì không thể không suy nghĩ sâu xa.

Ngẫm nghĩ lại, vị này liền là đứng hần đây, bước tới bên cửa sổ duy nhất của văn phòng đánh một cú điện thoại bí mật.

- Tút... tut... tut tut...

- Alo! Tôi Nguyễn Tấn XXXX xin nghe!

Âm thanh giọng nói bình thản từ trong điện thoại vang lên.

- Ủ! Anh XXXX đây à! Tôi Lý Văn Vận đây mà. Có một chuyện này tôi muốn báo cáo với anh...

- Chuyện là như thế này....

...

Kết thúc chương 140.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Ra tay!

Chuyện quay lại với tình cảnh đang diễn ra ở bên hồ Como, Milan- Italia...

- Hey, anh bạn! Nếu cậu cứ tiếp tục chỉ biết né tránh mãi như vậy tôi sẽ cảm thấy rất nhàm chán đấy biết không?

- Sẽ thật là không thú vị và mất hết niềm vui thú nếu như cậu không có cách nào đánh trả.

Tên thanh niên tóc vàng mặt lạ hoắc vung vẩy lấy vũ khí là cái túi vải- bọc bên trong một thứ gì đó của mình, không ngừng nghỉ tấn công gấp. Miệng thế nhưng còn cười toe toét lên tiếng chế giễu.

“Móa! Nếu có thể đánh lại ta đây chẳng lẽ sẽ còn vất vả trốn tránh như bây giờ!!!” Lăng trong lòng bực muốn điên lên!!!

“Nếu như anh đây không phải không muốn sử dụng quyền năng sợ dọa hòng các bạn nhỏ, người còn móá nó như vậy kiểu ngạo được???” Lăng đã muốn nghiền răng nghiền lợi gào thét đáp.

Từ lúc đối phương bắt đầu tấn công cho tới vừa mới nói ra câu nói đáng giận vừa rồi, tất cả chẳng qua cũng mới trôi qua tầm một phút mà thôi. Thời gian ngắn như vậy, tuy rằng vẫn luôn là trốn tránh rất chật vật, trong lòng cũng rất nổi giận... Thế nhưng muốn chỉ mới bị đánh đuổi chật vật có một phút mà đã mạo mạo hiểm hiểm sử dụng ra quyền năng... sau này chẳng lẽ sẽ gặp đánh nhau là Lăng đều bung ra quyền năng hay sao???

Phải biết cậu hiện tại cũng mới chỉ học được cách phóng lớn sức mạnh của quyền năng ra mà thôi... Cũng nữa chưa học được thu nhỏ uy lực quyền năng nó phải làm như thế nào...??? Đây một sử dụng ra đảm bảo thấy xác người lành bệnh, nhà cửa tan hoang mất thôi...! Đối với du khách vô tội xung quanh cùng với nhà cửa thật đẹp đẽ ven hồ này... Lăng thật luyến tiếc phá hủy á!!!

Dĩ nhiên đến lúc tính mạng có nguy hiểm, thậm chí chỉ là mình gặp phải thương tích hoặc nổi giận không muốn nhìn nữa vân vân Lăng chắc chắn sẽ không quan tâm nhiều như thế đấy! Có điều hiện tại mà... Dù sao mới qua một phút đồng hồ... Đối phương còn chưa có ép được cậu lập tức phải đưa ra quyết định.

- Chết tiệt! Ai mà quan tâm cái gì niềm vui thú của anh chứ!!!

- Anh có thôi ngay đi không??? Muốn đánh nhau xin nhờ đi tìm người khác đi!!!

Lăng lớn tiếng gầm thét lên... sau một pha nhảy vọt về phía sau né tránh một chiếc bàn gỗ bay nhanh vù vù về chỗ mình vừa đứng..

Đối phương tấn công một thôi một hồi. Lăng tương tự cũng là bỏ chạy một thôi một hồi. Một dãy dài hành quán cùng bàn ghế đặt ven hồ đã bị bọn họ quây cho nát bét. Hơn nữa lúc này còn có một đám thật đông người còn đang ở bên ngoài loạn loạn kêu thét nữa chứ! Thật là làm người quá ư buồn rầu+ phiền lòng!

- Ai! Cậu thật là không thú vị một chút nào, chàng trai!

- Thanh xuân chính là để hưởng thụ đó có biết hay không???

Đối phương cuối cùng cũng đã dừng lại không có đuổi theo Lăng đánh nhau tiếp. Miệng thế nhưng còn đang tiếp tục nói mê sảng như cũ.

Ngay tại khi Lăng cho rằng cuối cùng cũng đã có thể bình tĩnh lại mọi chuyện. Đối thủ của cậu thế nhưng lật bỏ ra túi vải cần trên tay của mình suốt này giờ, để lộ ra bên trong một thanh kiếm chiều dài ngang thân cao người.

Một tay cầm thân kiếm! Một tay nắm chặt chuôi kiếm! Một bộ dáng vẻ võ sĩ muốn rút kiếm chém nhau hiện rõ mười phần mười...

Hơn nữa khuôn nạn là có vẻ như cây kiếm kia là kiếm thật đó a?

Đối phương đây là muốn chơi thấy máu! Chơi chém giết thật đấy??? Lăng lòng đột nhiên cảm xúc lẫn lộn rất khó hiểu.

Sợ sao?

Có một chút!

Dù sao tiếp sau đó có thể thật là phải giết người rồi. Giết dị thần dù sao cũng chỉ là giết chết cái phần thân mà thôi. Từ Sơn Tinh Thủy Tinh chẳng hiểu mô tê gì sao tự nhiên chết thật Lăng cũng chưa có thật giết qua người hay thần gì.

Hơn nữa dị thần mỗi khi chết đều là tán tán ra thành thật nhiều ánh sao vân vân nhìn còn rất đẹp mắt đấy. Mọi lần giết xong nhìn cũng không có cái cảm giác gì lạ kì. Người dân bình thường chết do đánh nhau trạng thái rất thảm cái gì còn có thể nói là do dị thần bức bách. Thế nhưng lần này là do chính mình chủ động gây ra.... Cái này thì có chút run run. Tâm lý đạo đức có chút không vững chắc!

Hung phấn sao?

Cũng quả thật hưng phấn!

Làm lần một rồi thì sẽ có lần thứ hai. Chỉ cần lần này cậu thì thật sự như vậy làm, dùng quyền năng để giải quyết tranh chấp khi thường ngày... Cậu cũng nữa không tin ngày sau mình còn có thể rời bỏ được cách giải quyết chuyện quá ư đơn giản này.

Ngay lúc... đối thủ của cậu hơi rút lên thanh kiếm một đoạn khoảng cách nhỏ. Lưỡi kiếm sắc bén cùng khí thế như thủy triều dâng của đối phương làm Nguyễn Trọng Lăng quả thật mù mắt chó luôn!

Lần đầu tiên cậu cảm giác được cái gì là cao thủ khí thế chấn nhiếp và vân vân!

Ừ, được thôi! Tất cả những điều trên cũng chỉ là nói nhảm. Sự thật chủ yếu là thanh kiếm của đối phương vừa mới rút ra một đoạn kia, đối phương cả người liền đột nhiên tỏa ra ánh sáng màu tím đậm. Một cảm giác cực kì quen thuộc từ trên cơ thể đối phương làm Nguyễn Trọng Lăng giật nảy cả mình.

Cảm giác về ma lực!

Đối phương là một người ở trong thế giới phép thuật!!!

Hơn nữa đối phương sức mạnh cũng rất là không kém đấy! Từ sự cảnh báo âm âm vang trong bản năng của mình vào thời khắc này... Lăng cũng nữa không bình tĩnh rồi.

Cũng nữa không dám tiếp tục suy nghĩ vân vân lung tung! Quyền năng cái gì đã là tùy thời tùy khắc phát động.

- Ha ha... Đúng rồi! Chính là như vậy đấy!!!

- Như vậy mới thú vị!!!

Đối phương thế nhưng còn vì phản ứng của Nguyễn Trọng Lăng mà nổi lên vui vẻ nụ cười. Tiếp theo sau đó cũng không đợi Lăng lên tiếng đáp lại, vẻ mặt thì bắt đầu nghiêm túc lại. Hơn nữa là trực tiếp bắt đầu phát động linh ngôn gia trì phép thuật của mình.

Một thứ linh ngôn mà Lăng chưa bao giờ từng bắt gặp.

Oke! Sự thật là trừ linh ngôn của Erica và Liliana, cậu cũng không có biết đám pháp sư hay kiếm sĩ bình thường sử dụng lên linh ngôn của bản thân sẽ như thế nào. Vì vậy cậu giờ phút này tất nhiên cũng không rõ ràng hiệu quả phép thuật của đối phương tiếp theo sẽ ra làm sao luôn.

Có điều nếu giống như những gì Erica đã từng nói rõ... một vị pháp sư hay kiếm sĩ bình thường dù cho có mạnh đến đâu đi chăng nữa, cuối cùng vẫn là không thể chiến thắng được một vị Diệt Thần Sư đấy! Bởi lẽ cơ thể của Diệt Thần Sư thế nhưng có năng lực kháng miễn cực cao đối với tất cả các loại phép thuật. Trừ khi đối phương là dị thần hoặc cũng là Diệt Thần Sư... nếu không muốn sử dụng phép thuật đánh bại một Diệt Thần Sư như Lăng hầu như là điều không thể nào làm thành.

Duy nhất cách làm thành công cũng chỉ có thể là sử dụng phép thuật thông qua trực tiếp vào bên trong cơ thể thông qua trực tiếp môi kề môi vân vân mà thôi. Thế nhưng vị Diệt Thần Sư nào lại dễ dàng cho phép điều ấy xảy ra cơ chứ! Cộng thêm với cả bản năng nhạy cảm với nguy hiểm còn mạnh hơn cả dã thú vô số lần. Muốn sử dụng một phép thuật làm hại một vị Diệt Thần Sư thông qua hôn môi...??? Trừ phi là vị Diệt Thần Sư kia tự mình muốn chết. Nếu không cũng chỉ là nghĩ nghĩ lại mà thôi.

Tất cả những điều này cũng có nghĩa là phép thuật của tên thanh niên tóc vàng tạo ra lúc này đối với bản thân Lăng, thật ra lực uy hiếp còn thua xa cả việc đối phương dùng vũ khí đuổi đánh cậu đấy!

Bởi vì dùng vũ khí đuổi đánh còn có thể làm cậu cảm thấy đau, làm cậu chật vật! Thế nhưng phép thuật oanh tạc cái gì gì thì chỉ có thể ha ha rồi. Đoán chừng cũng liền như gió thổi qua tai. Có thể để người ta cảm giác mái tóc bay bay là được. Muốn gây thương tích cũng chỉ có thể là nghĩ nhiều.

Dĩ nhiên quần áo mặc trên cơ thể thì không ai có thể bảo đảm. Lăng cũng không có ý định để đối phương coi mình là cọc gỗ để ra đòn. Nếu thấy nguy hiểm cậu nhất định sẽ té đi ngay hoặc gia tăng phòng vệ. Quyền năng mới thu được gần đây của cậu cũng có thể đảm đương thêm một phần đảm bảo cho việc đó.

Chuyện đáng lẽ ra nên là như vậy! Thế nhưng cảnh báo bản năng trong lòng cũng không thể phớt lờ. Cũng chính là bởi vì có cảnh báo này âm âm vang lên không ngừng bởi vậy Lăng mới có thể vận lên năng lực bản thân! Tùy thời tùy lúc thì sử dụng ra quyền năng.

Có thể là Tuyệt Mật Bảo Tàng đảm bảo phòng thủ tuyệt đối! Cũng có thể là quyền năng mới thu được từ Sơn Tinh thánh vị truyền thừa hôm trước để tấn công hoặc phòng thủ.

Chung quy lại... Lăng dĩ nhiên cho rằng bản thân mình vẫn luôn rất ổn! Tinh thể vẫn luôn ở trong tầm tay!!!

Linh ngôn của đối phương cũng chính là trong cảm giác của cậu thế nhưng quá nhanh thành hình...

- Giờ ta xin thể...

- Ta... sẽ không cho bất cứ thứ gì không thể chém đứt được phép tồn tại ở trên cái thế giới này!

- Vì thanh kiếm của ta...

- Là bất khả chiến bại!

- Thanh kiếm chém đứt vạn vật!!!!

Đối phương hét lớn với một lời tuyên bố ngạo mạn!

Không! Nói đúng hơn là một lời nói xuất phát từ trong tiềm thức của anh ta.

Linh ngôn thật ra nhưng là một thứ rất thần kì. Nội dung của nó có thể thay đổi theo nhiều kiểu, thế nhưng tất cả đều quay xung quanh ý tưởng và nội tâm chân thật nhất của người sử dụng linh ngôn. Hơn nữa càng là niềm tin mạnh vậy linh ngôn mang lại sức mạnh cho người dùng càng lớn.

Đối với thông thường ma thuật sư, phù thủy, vu nữ vân vân mà nói... sử dụng linh ngôn mẫu có sẵn là đơn giản và hiệu suất nhất! Nhờ vào bình thường quá trình tập luyện và tìm hiểu, năng lực phát động sẽ ổn định và hiệu quả kì cao.

Thế nhưng đối với mạnh mẽ người làm phép mà nói... linh ngôn tuân thủ theo chân thật tâm tư lại càng hiệu quả tốt hơn!!! Erica và Liliana thậm chí còn chưa hoàn toàn nắm giữ được năng lực này.

Nhìn dáng vẻ tự tin phát ra từ thực chất nội tâm của đối phương... có vẻ như tay kiếm sĩ trước mặt này năng lực vô cùng mạnh mẽ. Lăng trong đầu chớp nhoáng qua suy nghĩ. Quyền năng cũng nữa không tiếp tục chờ đợi, lập tức liền cho gọi đi ra.

- Ta triệu hồi tới đây sức mạnh của đất!
- Vị thần từng tồn tại ở trên đỉnh núi cao! Vượt qua biển mây và chiêm ngưỡng vẻ đẹp của đất trời! Ngày và đêm nhận ấy những lời cúng bái của thế nhân.
- Sức mạnh của người là to lớn như vậy! Truyền thuyết của người là vĩnh hằng như vậy!
- Đến đây đi dưới sức mạnh của linh vật biểu tượng!
- Nơi mà ta đang ở...
- Chính là nơi bất khả xâm phạm!!!
- Đây chính là lời tuyên ngôn nhân danh chính ta!

Âm thanh hùng hồn như tuyên cổ vĩnh hằng được Lăng tụng đọc đi ra. Chỉ thấy đi theo cùng với lời nói đó, một luồng sức mạnh linh ngôn ma thuật giống như bão tố truyền thẳng xuống nền đất! Một vòng ánh sáng màu nâu xám từ dưới gót chân của cậu lan tỏa thật nhanh ra xung quanh. Đất đá những nơi bóng xám ấy đi qua sụt lún và mềm đi như biến thành bùn lầy.

Không! Không phải đất đá mềm đi trở thành bùn lầy mà là do chúng bị vật gì đó đột nhiên đè lên thật nặng! Sụt lún đã trở thành nhất định!!!

Chỉ thấy ngay sau cơ thể Lăng giờ đây thể hiện ra hư ảnh của một ngọn núi thật lớn! Đồ sộ không kém gì một tòa núi cao thật sự. So với những dãy núi xung quanh hồ Como lúc này cũng không kém cạnh nửa phần. Đáng vẻ thể nhưng nhìn qua thật giống như là núi Tản Viên, ngọn núi mà Sơn Tinh- tứ thánh bắt từ đứng đầu đã từng sinh sống!

Cũng ngay tức thì sau khi núi lớn hiện hình, trên cao cao đỉnh đầu Lăng thể hiện ra lấy thêm một hư ảnh voi chín ngà khổng lồ nữa. Cơ thể nó cao có tới ba bốn mươi mét. Voi chín ngà vừa hiện hình liền gầm lên, giẫm đạp lên như muốn chấn thiên toái địa! Trạng thái khí thể hung ác như muốn từ trên núi cao lao thẳng giẫm đạp xuống!!!

Chỉ là so sánh với núi lớn sau lưng, vị trí mà Lăng cùng đối thủ đang đứng, thậm chí là voi chín ngà vị trí đang trôi nổi, nhìn từ nơi xa cũng đã đều biến thành một góc vô cùng nhỏ dưới chân núi đi rồi. Cảnh tượng đất trời biến đổi bất ngờ, hư ảnh núi lớn xuất hiện thời khắc kia thật là dọa sợ không biết bao nhiêu người còn đang sinh sống ở bên hồ Como ngày hôm nay.

Nương tựa thánh sơn mà hộ lấy thân! Hư ảnh linh vật thủ vệ! Lăng dường như đã đứng ở vào thế bất bại!!!

Thế nhưng cùng lúc đó phía đối diện, người thanh niên nhưng cũng không có giống như người bình thường kinh ngạc với sự xuất hiện của hư ảnh núi lớn. Đối phương thậm chí vẻ mặt còn càng trở nên hưng phấn hơn khi nhìn thấy Lăng chịu ra tay.

Trong lúc này sức mạnh của linh ngôn vẫn như cũ như nước lũ trào dâng vào bên trong thanh kiếm thép. Hóa nó thành một thanh kiếm thuật độc nhất vô nhị với sức mạnh vô song! Đối phương thậm chí còn áp chế lại thời cơ xuất kiếm chờ đợi lấy Lăng hoàn thành xong xuôi vòng bảo vệ của chính mình. Ít nhất thì Lăng giờ phút này cảm giác chính là như thế!!!

Cũng ngay khi khí thế của hai người đạt đến đỉnh điểm! Thanh kiếm muốn vung lên, hư ảnh voi chín ngà cũng muốn xông lên một khắc kia...

...

Kết thúc chương 141.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Nguy hiểm thời khắc!

- Khoan đã! Xin hãy dừng ngay cuộc chiến đấu này lại!!!

Giọng của Liliana đột nhiên vang lên ngay trước thời khắc cuộc chiến đấu muốn bùng nổ!

Đĩ nhiên! Tiếng nói của cô ấy sẽ chỉ có tác dụng với duy nhất một người mà thôi!

Lăng theo bản năng hơi ngừng lại hư ảnh voi chín ngà của mình ở ngay giữa không trung, không có tiếp tục để nó xông lên! Thế nhưng đối diện tên thanh niên tóc vàng kia cũng sẽ không có dễ dàng ngừng lại như vậy.

- U ra...~ Lại còn có người đến phá đám???

Đối phương về mặt buồn bực mắt tập trung. Kiểm trong tay nhưng không có vì thế mà ngừng. Ánh sáng cắt ngang lóe lên!!!

- Vút!!!

Một chiêu kiếm như cũ chém ra. Âm thanh chỉ có những người sở hữu năng lực siêu phàm của gió như Lãng mới có thể nghe rõ. Tần số của nó đã vượt quá ngưỡng của tai mà con người có thể nghe được!

- Móa! Tên khốn kiếp kia...!!!

Mình cũng đã ngừng tay cả lại rồi. Không nghĩ tới đối phương lại... còn có thể như vậy tiếp tục bức bách!!! Lãng trong khoảnh khắc không khỏi cảm thấy vô cùng tức giận. Cũng nữa không tiếp tục ngăn cản voi chín ngà ý đồ xông về phía đối phương như trước!

- G raaaa!!!

- Ầm ầm ầm ầmmmmm...!!!

Không lồ voi chín ngà giống như hàng chục chiếc chiến xe container hạng nặng ầm ầm đánh phá về phía tên thanh niên tóc vàng. Cậu chàng đã hoàn toàn từ bỏ đi việc hạn chế lại sức mạnh mà voi chín ngà đang thả ra.

Son Thần Biến: Lực lượng vô hạn!

Một trong những cách vận dụng biến hóa từ hóa thân của đất. Một loại vận dụng quan trọng và thực dụng trong truyền thừa Sơn Tinh đã để lại cho Nguyễn Trọng Lãng. Sức mạnh sẽ đi theo khoảng cách không ngừng trở nên lớn hơn lại lớn hơn! Theo lý thuyết là có thể phát triển tới lớn vô cùng mà không có điểm dừng.

Nhà cửa đất đá ở giữa xung quanh hai người đã hoàn toàn bị cày phá nát!!!

Thế nhưng đòn đánh của đối phương cũng không có như Liliana từng nói có thể nhẹ nhàng bỏ mặc đấy!

Ánh kiếm đối phương đánh ra giống như thật như ảo! Tốc độ và sự sắc bén vô cùng đáng sợ!!!

Voi chín ngà hư ảnh rõ ràng không thể nào chống đối nổi sự sắc bén của nó! Cả cơ thể không lồ thế nhưng thoáng qua liền bị cắt ngang ra thành hai nửa luôn rồi. Ánh kiếm ấy thế nhưng còn không có ngừng. Vẫn như cũ mang theo sự sắc lạnh tới rừng mình chém về phía Nguyễn Trọng Lãng.

Cũng mặc kệ phía đối diện tên thanh niên kia làm như thế nào để chống đối với voi chín ngà thân thể theo quán tính đâm sầm tới. Lãng tất cả tinh thần giờ phút này đây không khỏi đều đổ dồn cả vào việc chống đối lại với chiêu kiếm của đối phương.

Một chiêu kiếm sức phá hủy không phải là quá mạnh! Voi chín ngà tuy rằng bị chém ngang ra làm đôi cũng vẫn có thể tiếp tục theo quán tính xông lên. Thế nhưng Lãng không có lòng tin đảm bảo nếu hư ảnh núi Tản Viên sau lưng không ngăn cản được chiêu kiếm của đối phương, liệu rằng bản thân mình sau khi bị nhát kiếm kia chém ra làm đôi... Liệu cậu còn có thể sống tiếp tục ở trên đời???

Lãng cũng không nữa dám đặt niềm tin vào việc chiêu kiếm phép thuật kia không có tác dụng với thân thể kháng tính siêu cao của Diệt Thần Sư rồi. Nếu cứ để mặc chiêu kiếm ấy chém tới... sẽ không phải là mái tóc bay bay mà là thân thể chia hai luôn mất!

Hư ảnh núi Tản Viên sau lưng cũng chính vào lúc này chính thức ra trận!

Son Thần Biến: Bất khả xâm phạm!

Một trong những cách vận dụng quyền năng thu được từ hóa thân của đất. Chỉ cần hư ảnh đỉnh núi còn đang tồn tại bảo vệ... Lãng thì cũng nữa không sợ bản thân mình sẽ phải chịu thương tích đến người! Hơn nữa hư ảnh núi lớn này thế nhưng có thể không ngừng hấp thu sức mạnh của mặt đất nơi bóng xám bên dưới chiếm cứ để nâng cấp chính mình. Theo thời gian càng xuất hiện càng dài núi sẽ càng ngày càng biến lớn, càng biến thực, năng lực bảo vệ cũng sẽ càng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Ngoài ra dùng nó mang đi ra để đánh đập, ném đi nên người các thứ... Uy lực cũng rất khá quan a!

Kết quả hư ảnh không lồ núi Tản Viên mang theo khí thế như thôn phệ sơn hà... Không lồ núi lớn lao sầm về phía trước đón đỡ lấy chiêu kiếm chết chóc ấy!!!

Ngon núi không ngừng bị cắt ngang cắt ngang... chiêu kiếm của đối phương thế xông tới cũng không tránh khỏi đã bị ngưng trệ tại ngay giữa không trung. Ngưng trệ ngay trong lòng hư ảnh núi lớn. Thế nhưng thế kiếm ấy vẫn không có mấy may ý định biến mất hay phai mờ! Vẫn như cũ kiên quyết không ngừng muốn bỏ đôi ra cả đỉnh núi này!!!

Lãng đầu đã lấm tấm đổ mồ hôi.

Cậu rõ ràng cảm giác được một loại tương tự giống như quyền năng uy lực từ phía chiêu kiếm kia! Một loại giống như nỏ thần bắn tên thì tất trúng. Ngựa Giáp Sát thân thể phá nát còn có thể phục sinh trở về, kiếm Thuận Thiên có thể chém giết dị thần, lực lượng của voi chín ngà có thể không ngừng

lớn mạnh vân vân và vân vân.

Chiều kiểm kìa nếu không thành công chém bỏ đôi cậu ra nó liền nhất định sẽ không chịu ngừng lại đấy!!! Sức mạnh của nó cũng sẽ không ngừng không nghỉ kéo dài và tăng cường cho đến khi đạt đến mục đích cuối cùng mới thôi. Hơn nữa có vẻ như năng lực phát triển của nó so ra với hư ảnh núi Tản rõ ràng lớn hơn một bậc!

Dù sao thì đối phương tăng lên là độ sắc bén. So sánh với tăng lên toàn thể độ nặng, độ ngưng thực của núi Tản... có thể yếu hơn mới lạ!

Tình hình chung quy rất tình hình!

- Tuyệt Mật Bảo Tàng!!!

Không tin tã! Lăng thì bật mình cho gọi ra quyền năng bảo mệnh của mình đi ra hỗ trợ rồi. Thứ quyền năng tương tự với dùng gậy ông đập lưng ông, siêu cấp lá chắn phản đòn này từ trước tới nay còn không có làm cậu thất vọng qua! Chỉ cần thu lấy chiều kiểm kìa rồi ném đi chỗ khác hoặc ném ngược lại về phía đối phương vân vân. Cũng không tin không thể phá hủy đòn tấn công của đối phương!!!

Lăng vừa hiện lên suy nghĩ liền lập tức đưa ra hành động! Hư ảnh núi Tản Viên theo suy nghĩ của cậu đã ngừng lại tiếp tục phát triển, thế kiểm của đối phương tốc độ vì vậy đột nhiên tăng nhanh. Lăng thì vội vội vàng vàng thay đổi đi sử dụng quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng thay cho Quyền năng Sơn Thần Biến vốn có đang dùng. Hư ảnh núi Tản Viên bởi vì vậy giống như cây không rễ, đoán chừng chẳng mấy chốc cũng sẽ tan biến đi.

Một màn chắn đỏ lờ mờ, đập ròn như sóng nước thỉnh thoảng hiện ra chắn ngang giữa chiều kiểm kìa và Nguyễn Trọng Lăng

Trong ánh mắt đầy chờ mong của cậu chàng...

Tuyệt Mật Bảo Tàng thế nhưng thoáng cái thì bị cắt đôi luôn á! Ánh kiểm kìa thì như vậy dễ dàng cắt ngang qua màn nước mỏng manh giống như dùng dao phay chém ngang qua mặt nước... cũng nữa không có cái gì gọi là cảm giác cản trở cả!

Mà ở bên trong không gian của quyền năng Tuyệt Mật Bảo Tàng... một cảm giác giống như bảo khối bị người bỏ ra làm đôi phá nát nát nát hiển hiện ra trong đầu Lăng.

Ánh kiểm kìa quá nhanh!!! Nguyễn Trọng Lăng đã không thể nào kịp di chuyển nổi nó hướng sang nơi khác!!! Mọi khi thời điểm đều lợi dụng không gian rộng lớn hầu như vô cùng này để đẩy rồi đi đòn tấn công. Thế nhưng đối với sắc bén tới cắt đứt cả không gian mà nói... Ý nghĩ của cậu ngay từ đầu cũng đã sai lầm.

Mà sai lầm thì thường sẽ phải trả giá rất đắt đấy!!! Ở bên trong không gian của Tuyệt Mật Bảo Tàng cũng không có cái gì gọi là thời gian dừng lại hay không gian cứng cố hóa để mà giúp cậu dễ dàng làm việc.

“Tại sao mình lại đối mặt với một tên quái đản như thế này chứ!!!” Lăng đã có chút xúc động muốn nổi điên!

Một bước lỡ chân thành thiên cổ hận! Nhìn ánh kiểm kìa thì giống như chém đậu phụ cắt ngang qua dư âm hư ảnh núi Tản Viên... Cậu chàng cả người giờ hầu như cũng đã bị dọa sợ phát shock!!!

Đừng nói là ngày hôm nay anh thì sẽ bị chém làm đôi ở đây luôn đấy nhé!!!

Anh...

Không phục á!!!

Đó là những suy nghĩ duy nhất của cậu chàng vào giây phút này!

Trọng Lăng ca sắp teo chym ngay trong tầm tay!!!

...

Kết thúc chương 142.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Chết vẫn!

Mọi chuyện từ đầu tới cuối thế nhưng thật tình diễn ra rất nhanh! Từ thời khắc đối phương vùng kiểm lên tấn công, Nguyễn Trọng Lăng buông tay mặc kệ voi chín ngã xông lên phá hoại. Thậm chí là sau đó Lăng còn chuyển đổi loại quyền năng sử dụng vân vân và vân vân. Tất cả thậm chí còn chưa xảy ra

được quá 3 giây!!! Chắc độ tầm 2 giây rưỡi là cùng~

Dĩ nhiên! Đối với cấp độ sức mạnh và năng lực phản ứng của Lăng ở vào thời điểm này mà nói... 3 giây cũng đã đủ để làm được rất nhiều chuyện rồi.

Hơn nữa 3 giây đối với một đường ánh kiếm chém ngang qua mà nói nhưng thật ra là đã rất chậm chạp! Dù sao khoảng cách của hai người bọn họ cũng chỉ có mấy mét. Thật tình không có gì gọi là quá dài.

Tương tự... Khi mà 3 giây trôi qua, chờ đợi kết cục bị một kiếm chém ngang người chưa có đúng hạn tiến đến mà nói...

3 giây nhưng thật ra cũng có thể coi là rất nhanh!!!

Lăng chính là như thế nhắm mắt chờ đợi 3 giây trôi qua!

Thế nhưng cái chết, cảm giác đau hay bất cứ thứ cảm giác gì tương tự sừng sốt không có xuất hiện.

Chẳng lẽ thật giống như Erica từng nói... phép thuật của đối phương đối với cơ thể mình hoàn toàn không có tác dụng? Tất cả sẽ chỉ như gió thoảng qua tai???

Thanh thế thì to, bề ngoài thì hung ác, đáng vẻ thì thần bí đáng sợ vân vân. Nhưng thật ra năng lực... còn không có bằng lấy nổi một con cạp giấy???

Lăng... thì là như vậy mang theo tâm tình thấp thỏm mờ mắt ra...

Đập vào mắt cậu chàng vào lúc này chính là cảnh tượng tan hoang có mặt ở khắp nơi!

Khỏi phải nghĩ. Đây tất nhiên là hậu quả mà voi chín ngà xông pha phá hoại tạo dựng thành. Mặt đất lứt sùn cái gì tương tự cũng chính là hư ảnh núi Tân Viên hậu quả tạo ra.

Thế nhưng những cái này không phải quan trọng đấy???

Cái quan trọng đáng nói đến ở đây là...

Ánh kiếm kia vậy mà thật sự biến mất rồi...!

Cũng nữa không thấy nó tồn tại trên cõi đời này!!!

Nhận được đáp án như vậy... Lăng nhưng thật ra rất thờ phào nhẹ nhõm một hơi trong lòng.

Chiêu kiếm kia của đối phương thật sự quá kinh khủng! Dù cho liên tục trải qua 2 dạng biến hóa của quyền năng Sơn Thần Biến cùng quyền năng khác Tuyệt Mật Bảo Tàng cũng không thể nào ngăn cản được nó.

Đối mặt trực diện với chiêu kiếm ấy quả thật chẳng khác nào đang đo đếm lòng can đảm của bản thân mình! Đang khiêu chiến với cảm giác tử vong vờn quanh...

Hú hồn hú vía một hồi~ Lăng thật tình không muốn đối mặt với cảm giác này lần thứ hai một chút nào! Và muốn làm được điều đó... Tránh thật xa kẻ gây ra tất cả những chuyện này là điều dễ dàng nhất không thể dễ dàng hơn.

Ừ? Tất nhiên lý do chủ yếu khiến Lăng nổi lên quyết định này thật ra bởi vì đối thủ của cậu vậy mà còn chưa có bị đánh chết.

Đối mặt với sức phá hoại kinh hồn, giống như con địa chấn và dòng nước lũ... Quét ngang! Phá sạch! Đánh tan hoang mọi thứ cản trở trên đường đi... vv. Đối phương thế nhưng sừng sốt không có mấy may mắn đề chỉ.

Nhìn cơ thể tỏa ra ánh sáng kim loại nặng đứng nguyên tại chỗ cho người nhìn vào một cảm giác cực kì rần rần...Lăng cũng nữa không tin vào tình yêu rồi~

Đây thật sự là một kiếm sĩ bình thường???

Lần đầu tiên Lăng có cảm giác được chuyện gì đó rất sai sai ở đây!

- Toni! Cậu lại đang làm cái chết tiệt gì ở đây vậy hả???

Giọng nói bức bối và tức tối của một người đàn ông trẻ tuổi. Một anh chàng có mái tóc đen, đeo chiếc kính gọng bạc toát ra vẻ tri thức. Và trên cái gương mặt mảnh mai của mình, giữa hàng lông mày và mí mắt của anh ta giờ đang xuất hiện một đường thâm quảng dài màu đậm. Một vẻ mặt rất không vui về gì cho cam khi nhìn thấy khung cảnh tan vỡ hoang ở nơi này.

Thề với chúa! Anh chỉ vừa mới rời khỏi tên bạn thân “ngu ngốc” kia của mình chưa được tới 5 phút thôi đâu!!!

- Thôi nào Andrea. Chỉ là một chút vận động cho nóng người thôi mà!

- Xin đừng quá lo lắng đến như vậy!!!

Người thanh niên tóc vàng vẻ mặt rất không sao cả, vừa cười hì hì vừa vung vẩy thanh kiếm thép trong tay mình trong khi trả lời.

- Không! Sao ngài có thể nói ra những lời như vậy được chứ, ngài Salvatore!!!

- Ngài chẳng lẽ không biết Ngài và Nguyễn Trọng Lăng điện hạ vừa rồi thế nhưng hầu như đã phá hủy trọn cả một ngôi làng đó ngài có biết không???

Liliana chính giật mình tỉnh lại sau khi nghe được tiếng nói chuyện của người đàn ông tên Andrea kia, vừa nghe xong câu trả lời vô trách nhiệm của Doni, cô nàng thật giống như lập tức xù lông, ngay tức thời liền nghĩa chính ngôn từ quả trách rồi.

Đứng ở một bên nghe nghe, Lăng tự dung lại có chút bồi hồi không yên!

- Ạch! Cái này không phải đều là do vị Vua đang đi cạnh cô gây ra hay sao?

- Đúng không thứ bảy?

Doni vẻ mặt cười hả hả phớt lờ trực tiếp trả lời. Lời nói thế nhưng càng giống như là muốn đùn đẩy trách nhiệm!

Dĩ nhiên tác dụng của nó cũng rất rõ ràng. Liliana quả nhiên thì quay ngay mắt nhìn về phía Vương của cô.

“Mới rồi mắt chưa được năm phút Vương đã làm ra chuyện động trời như vậy!!! Sau này mình nhất định không thể rời mắt khỏi ngài ấy dù chỉ một phút!

Ồ, không đúng! Không phải là không rời mắt dù chỉ một phút mà là nhất quyết không thể rời mắt ngài ấy cho dù chỉ một phút giây nào!!!” Liliana âm thầm như vậy tự nhủ. Ánh mắt nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng trùng trùng giống như thể đang nhìn về phía một tên tội đồ.

- Chuyện không phải như vậy đâu!

- Ban đầu tôi đang ngồi nghỉ ngơi ở đây. Chính tên ngu ngốc kia đột nhiên nhảy ra muốn gây sự trước. Hơn nữa chính anh ta mới là kẻ khởi đầu dùng ra phép thuật tấn công!!!

Lăng theo bản năng thì bật mình phản bác. Tuyệt chiêu của đối phương cũng chính theo như suy nghĩ trước đó của cậu bị phân loại thuộc về phạm trù phép thuật vậy!

- Dù sao thì hai vị Vương không quản mọi thứ xung quanh ra tay đánh nhau cũng là không đúng! Ngài... quá làm tôi thất vọng rồi điện hạ!!!

Liliana vẫn kiên trì giữ vững ý kiến của mình.

- Xin lỗi! Thế nhưng tôi có thể nói một chút ý kiến của mình chứ?

Người đàn ông có cái tên Andrea đột nhiên lên tiếng nói chuyện đánh cắt ngang lời chuẩn bị giải thích của Lăng. Ánh mắt của tất cả mọi người theo đó đều nhìn về phía anh ta.

- Đầu tiên...

- Doni! Chính là cậu đầu tiên tới gây sự với vị tân Vương thứ bảy trước mặt???

Andrea đặt câu hỏi về phía chàng thanh niên tóc vàng mang tên Doni kia, thế nhưng ánh mắt thật ra từ lâu đã khẳng định.

Đối với ánh mắt khẳng định của Andrea... Doni thật đúng ngai ngừng mở miệng tiếp tục bịa chuyện.

- Há! Thật ra thì mình cho rằng “thứ bảy” cũng rất mong muốn được tham gia một cuộc chiến.

- Đúng vậy không anh bạn???

Vừa nói anh ta còn nháy mắt cười cười hướng về phía Lăng dường như bí mật làm ra dấu gì đó. Đổi lại dĩ nhiên chính là Lăng tròn mắt và cái nhìn đầy nghi ngờ của Liliana khi nhìn về phía cả hai.

Lăng thấy như vậy xong quả thật đã muốn tức điên lên!!!

- Chúng tớ đã chiến đấu rất vui vẻ!

- Cậu biết đấy Andrea, đối với việc thú vị như thế này. Mình thật sự rất khó để chối từ~

Doni vẻ mặt mang theo hạnh phúc xen lẫn tiếc nuối kết thúc câu trả lời.

Đổi lại lời này chính là ba cái trợn ngược mắt khinh thường của ba người còn lại.

- Hoàn toàn bịa đặt linh tinh!

- Ai mà muốn chiến đấu với anh chứ!

- Rõ ràng là anh đột nhiên nhảy xổ ra tới và tấn công tôi trước. Hon nữa sau đó anh còn trực tiếp dùng kiếm chém về phía tôi!!!

Lăng về mặt bực bội lớn tiếng phản đối.

- Haizzz! Thật ra thì chiêu kiếm ấy vẫn còn có thật nhiều thiếu sót.

- Hon nữa bởi vì con voi trắng xám của cậu ngốc nghếch lao đến. Tôi không thể không chuyển sang dùng một loại quyền năng khác để ngăn cản lại nó.

- Thật sự là rất đáng tiếc ồ~

Doni về mặt than thở đáp lại.

- Móa! Vậy chẳng lẽ còn muốn chiêu kiếm đó chém đôi tôi ra anh mới hài lòng???

Lăng vừa sợ vừa giận bạo nói tục!!!

...

Kết thúc chương 143.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Tốt... Tốt xấu hổ!!!

- Đó là quyền năng Quỷ kiếm: Tuyệt đối chia cắt của Ngài Salvatore đó thưa Vương! Ngài nên mừng là mình đã không có bị nó một lần liền cắt ngay ra làm đôi!!!

Liliana về mặt hân hân lên tiếng phổ cập tri thức. Có lẽ cũng chỉ có chính bản thân cô ấy mới rõ ràng... Thời điểm vừa rồi khi trở mắt nhìn thấy thân thể của nhà vua thời điểm muốn sắp sửa bị chiêu kiếm kia chém ra làm đôi, trong lòng của cô ấy khi đó đang có biết bao nhiêu là lo lắng hãi hùng khiếp vía.

- Khoan đã! Khoan đã nào Liliana!

- Ý của cô là đối phương vừa mới sử dụng thế nhưng là thật sự quyền năng mà không phải là một loại nào đó phép thuật???

- Móa nó! Lạy chúa tôi??? Suýt chút nữa thì tôi cho rằng nó chỉ là phép thuật thông thường mà mặc kệ mới chết chứ!!!

- Chết tiệt!!! Nói như vậy thằng ngu kia không phải cũng là một vị Diệt Thần Sư hay sao???

Ảo nào! Nghĩ mà sợ! Nỗi giận lôi đình và vân vân. Nguyễn Trọng Lăng đã cho thấy anh ấy cuối cùng là chậm hiểu được tới tận nhường nào...

Vì thế lẽ dĩ nhiên... Đối mặt với thái độ hỗn hân hỗn hân giống như mình vừa gặp phải thứ gì oan khuất lắm của Nguyễn Trọng Lăng, giờ phút này đáp lại anh vậy mà chẳng qua chỉ là tập thể ánh mắt kì quái của ba người còn lại.

"Ai ui ui~ Anh bạn mới này của tôi nhìn qua còn rất là thú vị đó mà???" Doni về mặt khác thường hào hứng nghĩ.

"Hic! Lẽ nào từ bây giờ trở đi, càng là những kẻ giống với ngu ngơ và ngớ ngẩn hai từ thì lại càng dễ dàng trở thành Diệt Thần Sư???"

Vị này hẳn sẽ không cũng là một tên Ngổ chỉ biết phá phách làm hư giống như tên Doni kia chứ???" Andrea đã có chút không tin tưởng vào thế giới này.... còn có cái gì ngày mai đáng nói.

"Thật là mất mặt a thật mất mặt!!! Vương... Vương tại sao lại có thể nói ra những câu ngốc nghếch như thế chứ???" Quá... Quá xấu hổ rồi!!!" Liliana về mặt đỏ bừng bừng như phát sốt lên.

Phía bên kia, lời vừa mới nói ra xong Lăng cũng liền cảm thấy có thứ gì đó không đúng. Đáng lý ra mỗi một vị Diệt Thần Sư mỗi khi vừa mới xuất hiện nhất định đều sẽ phải tìm hiểu trước về các vị Diệt Thần Sư đang tồn tại khác trên thế giới này. Dù sao số lượng cũng chỉ là có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy người mà thôi. Tìm hiểu lại cũng tốn không được bao lâu thời gian.

Tiếc là thời gian gia nhập thế giới nhiệm màu này của Lăng dù sao còn quá ngắn. Hon nữa cái ngày mà Erica nói cho cậu nghe về thế giới bên ngoài cũng

không có vừa nói vừa đồng thời mang theo ánh chân dung minh hoạ đó a!!! Ai mà không nhìn hình liền biết được đám đồng hành kia về ngoài sẽ là như thế nào cơ chứ?

"Hơn nữa ai có thể biết tên gốc kia cũng sẽ là một vị Diệt Thần Sư? Thậm chí còn là dễ dàng như vậy thì để cho lần đầu đi ra nước ngoài như Nguyễn Trọng Lăng hẳn gặp được rồi. Sáu phần vài tỷ a đó có biết không??? Là muốn đánh đề hay là định chơi luôn ba càng xác suất trúng giải thưởng???"

Gặp được lại còn móa nó sao mà nhanh! Hơn nữa còn là như thế ngớ ngẩn không hiểu ra sao thì đánh nhau luôn rồi!!!" Lăng nghĩ nghĩ mà quả thực muốn ưỡn khuỷu khóc lên luôn.

"Tất cả những chuyện rắc rối éo le này chẳng lẽ còn có thể trách mình được hay sao???" Cậu chàng chính là như vậy oán thâm!!!

- Khục! Tốt rồi Doni. Cậu cũng đừng có ở đây mà đứng cười!!! Trước hết hãy nói về chuyện của chúng ta trước đi.

- Trước đó tôi nhớ là cả hai chúng ta đã ước định rất rõ ràng rồi cơ mà??? Trong lúc tôi không có mặt ở một bên, cậu nhất định phải yên ổn không làm ra chuyện gì khác người đâu đấy!!!

- Hiện tại cậu hãy nói cho tôi nghe thử xem, làm sao mà tôi với mới rời mắt có một chút thôi? Cậu thì đã như vậy gây sự rồi???

Andrea lấy tay đẩy đẩy gọng kính mắt. Vẻ mặt rất là ỉu xiu xiu lên tiếng chất vấn. Chỉ có giờ mới biết, anh ta phải thường xuyên đau đầu lo lắng cho kẻ chuyên phá hoại bên người này nhiều như thế nào.

- Vương, ngài như vậy thật không đúng!!! Tại sao ngài ngay cả chuyện nhận mặt và phân biệt ra các vị vua khác cũng không làm được cơ chứ?

- Hơn nữa Ngài rõ ràng còn không có ngăn chặn đối phương sử dụng quyền năng. Thậm chí còn lung tung sử dụng năng lực của mình ở ngay giữa đám đông người...

- Ngài... Ngài có biết mình làm như vậy có thể gây ra rắc rối không cần thiết cho không biết bao nhiêu người khác không???

Cùng lúc đó ở một bên, Liliana cũng đang lạnh nghiêm mặt lên tiếng phê bình thẳng thừng vị vua của mình!

Rất rõ ràng! Cả hai người phụ tá đang đứng ở nơi đây đều rất không hài lòng với biểu hiện từ vị vua của bản thân.

Lăng và Salvatore Doni như có cảm ứng nhìn thoáng qua lẫn nhau.

Hai người bọn họ cách giải quyết cũng rất là phong cách khác biệt!

- Nào nào Andrea... Chúng ta có thể rời lại bàn bạc vấn đề của cậu vào lúc sau có được hay không? Trước lúc đó mà...

- Tôi đang có một việc rất rất... rất là quan trọng cần phải nhờ vào cậu đấy!!!

Salvatore Doni vẻ mặt hứng thú bùng bùng như vừa mới tìm kiếm được thứ gì hay ho lắm vậy.

"Biết ngay là kiểu gì cũng có chuyện xảy ra mà!" Andrea vẻ mặt đau khổ than thở. Anh ta quả thực đã quá rõ ràng tính cách người bạn này của mình rồi. Hiện tại mà không thực hiện theo mong muốn của cậu ta, thật không biết tên gốc này sau đó có thể vì tự hoàn thành mục tiêu, sẽ lại gây ra hỗn loạn gì khác càng thêm tồi tệ vì cái đầu óc tối dạ và thiếu cân nhắc hậu quả của mình cũng không biết chừng. So với đó nếu do chính bản thân Andrea chủ động ra tay giải quyết vấn đề đối phương đặt ra. Ít nhất thì có thể kiểm soát được mọi chuyện sẽ không đi ra ngoài tầm kiểm soát thông thường!!!

Tự mình như vậy an ủi lấy. Kết quả trong nụ cười vui sướng hơn bất được vàng của Doni, Andrea- bạn thân và cũng là phụ tá đắc lực nhất của Vị vua thứ sáu, Kiếm vương Salvatore Doni, chính thức bước vào cương vị của mình. Không ai có thể rõ ràng hai người bọn họ đang bàn bạc thứ gì với nhau. Có điều chỉ cần chứng kiến nụ cười vui sướng lúc cuối cùng của Doni cùng bất đắc dĩ cười khổ Andrea. Nha! Không cần nghĩ cũng biết chuyện bọn họ vừa đang nhắc tới sẽ chẳng có gì hay ho cả.

Phía bên kia, trong lúc Andrea và Salvatore Doni đang trò chuyện "khoái trá" với nhau...

Lăng chính là đang trong dầu sôi lửa bỏng nghe lấy Liliana thuyết giáo.

Giống như học sinh tiểu học làm sai chuyện phải đứng chịu phạt nghe cô giáo mắng. Lăng quả quyết thì dùng tới quyền năng "Im lặng là vàng" mà cậu học tập được từ bé đến lớn.

Tiếc là đối diện kẻ địch quá ư gian xảo và khó chơi! Nhìn lấy vẻ mặt cười khoái chí không ngừng của tên Doni tóc vàng kia... Chưa bao giờ Lăng có thể cảm nhận rõ ràng được thần thánh quyền năng "Im lặng là vàng" lại có sơ hở rõ ràng như hôm nay!!!

"Moá! Tốc độ giảm cừu hận quá chậm chạp. Thời cơ không đợi ta! Phải mau mau tìm ra cách bịt miệng hoặc chuyển hướng sự chú ý của Liliana ngay mới được!!!" Lăng trong lòng âm thầm không khỏi suy tư.

- Vương! Thái độ của ngài như vậy là rất không đúng!!! Liliana đang nói chuyện rất nghiêm túc! Tại sao ngài có thể phớt lờ người ta như vậy!!!

Một bước sa chân cả đời ôm hận. Vốn dĩ quyền năng từ nhỏ đến lớn thử nghiệm lần nào cũng thiêng cứ như thế bởi vì một chút lo lắng trong lòng thành

lĩnh bị Liliana kháng phép miễn dịch.

Đĩ nhiên! Thời gian cấp bách như vậy. Lãng còn không có kịp làm nhiều tâm tư để cảm thán và rút kinh nghiệm cho lần thất bại xương máu này. Trước hết cần nên ngăn cản con bùng nổ của Liliana đang tới ngay sau đó đã.

- Tốt rồi Liliana! Chúng ta có thể dừng việc nói tiếp về những chuyện "hư hỏng" kia của tôi mà cô đang nói được không?

- Hoặc là cô có thể nói tiếp những chuyện đó khi chúng ta về nhà.

Lãng về mặt buồn phiền thật nhanh góp lời.

- Về... Về... Về nhà???

Liliana đột nhiên về mặt ngây ra như phỗng. Mặt đỏ lừ lừ như là quả cà chua chín đỏ tươi. Máu đỏ ừng thậm chí đang lan tràn quá nhanh ra tận cổ. Đỉnh đầu muốn bốc khói và giọng nói lắp bắp.

Cô nàng đột nhiên nhớ tới nhiệm vụ nào đó tối nay của mình mà cô hầu gái Karen đã từng đưa ra, bản thân sau đó cần phải hoàn thành.

"Vương!!!... Vương sẽ không phải là ngay bây giờ muốn có được chính mình đi???"

Mình... Mình là nên thử giả vờ từ chối rồi bắt đắ dĩ tiếp nhận đây??? Hay là muốn nghĩa chính ngôn từ can gián Vương không được tiếp tục nói và làm ra những điều dâm... Dâm loạn ấy rồi... rồi mặc cho Vương xử lý đây???

Thế nhưng nhớ Vương vì thế mà không chủ động làm... làm... Vậy mình biết phải làm sao bây giờ???

Là mình phải tự chủ động sao?

Tốt... Tốt xấu hổ á!!!"

Chỉ trong chưa đến 0.5 s, Liliana quả thật đã không biết mình đang suy nghĩ cái quái quỷ gì nữa luôn trời.

Ngược lại là phía đối diện cô gái ấy lúc này, Nguyễn Trọng Lãng chỉ cảm thấy mình vội vội vàng vàng nêu ra đề nghị xong, Liliana vậy mà xấu hổ tới mặt đỏ cháy ra nước (Lãng: Đây là muốn làm răng???). Tiếp sau đó chuyện càng kì quái hơn nối tiếp theo sau xảy ra... Liliana vậy mà... Vậy mà...???

...

Kết thúc chương 144.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Yêu cầu

"Kỳ quái? Liliana làm sao cứ dửng dăng mãi nơi cúc áo thế nhỉ???" Lãng đầu trần đầy dấu chấm hỏi khi nhìn về phía đường như đầu đã sắp muốn bốc khói Liliana.

- Xin lỗi vì đã làm phiền hai vị, thế nhưng có thể tạm thời cho tôi nói một vài câu được không??? Chuyện này có chút quan trọng!

Mang theo vẻ mặt ngưng ngừng bất đắc dĩ, Andrea thế nhưng trong lúc vô tình liên cắt ngang nội tâm suy nghĩ độc thoại của hai người nào đó.

- A a a a...!!!

Đó là Liliana đang thét lên bởi vì hoảng sợ!!! Ừm? Cũng là cho tới lúc này cô ấy mới nhớ tới hai người bọn họ thế nhưng còn đang ở ngoài đường đây. Cô vậy mà... Vậy mà còn xuất hiện ý nghĩ cời áo nói dây lưng mặc cho Vương của cô xâm lược.

Đĩ nhiên... dĩ nhiên! Cô ấy là sẽ không quên cảnh cáo cảnh cáo nhà vua đấy!!! Cái gì mà Ngài dù cho có thể đạt được thân thể của tôi thế nhưng cuối cùng cũng sẽ không thể đạt được tâm thần và sự trung thành của tôi như một vị kỵ sĩ chân chính vân vân và vân vân.

Được rồi! Nói đơn giản chính là cô ấy muốn dùng thái độ và hành động của mình để ngăn cản ý nghĩ... "dâm loạn" của đức vua. Chỉ là cách làm của cô nàng nếu như thực sự sử dụng đi ra. Có thể thành công... Ừm? Phải nói là có thể có may mắn tí nào khả năng thành công hay không cũng thật sự rất khó nói. Ngược lại đoán chừng đức vua của cô còn đang tưởng rằng cô nàng lại đang diễn trò dụ hoặc cậu ta cũng không biết chừng.

Chỉ có điều chuyện dù sao cũng chưa có xảy ra. Chúng ta cũng liền không tiếp tục lần mò truy đuổi kết quả của nó.

Và sự thật là Lăng cũng chỉ mang theo ánh mắt kì quái nhìn qua về phía Liliana mà thôi. Đối với cách suy nghĩ vô cùng đặc biệt của đối phương, cậu hiện tại còn chưa có quá mức hiểu được.

- Tốt thôi. Như vậy anh có gì muốn nói hả Andrea?

Vốn dĩ theo suy nghĩ thật trong lòng, Lăng là không muốn nói chuyện với đối phương đấy! Dù sao hắn ta nói gì thì nói cũng là cùng một bọn với tên trẻ trâu tóc vàng Doni kia. Hơn nữa trước đó nhìn qua cả hai còn nói chuyện thật vui. Không cần dùng óc suy nghĩ cũng biết cả hai tên kia sẽ không làm ra được cái gì hay ho cho cậu cả. Thậm chí là việc cực kì không hay ho dành cho cậu lại càng cao cao khả năng hơn.

Cậu thậm chí bởi thế trước đó còn muốn Liliana nhanh nhanh mang mình trở về luôn nhà đi cho xong. Tiếc là kế hoạch không đuổi kịp biến hoá nhanh. Đối phương cứ y như là biết được cậu muốn bỏ đi vậy? Đã móa nó như thế nhanh chân đuổi đi qua tới đây nói chuyện!!!

- Rất xin lỗi vì đã làm phiền ngài thưa điện hạ. Hơn nữa đối với những rắc rối mà vua của tôi- ngài Salvatore đã gây ra cho ngài, tôi thật sự cảm thấy rất áy náy và xin lỗi.

- Kính mong điện hạ có thể rộng lòng khoan dung tha thứ mà bỏ qua cho.

Andrea nói chuyện với một giọng điệu và dáng vẻ hết sức hạ thấp. Nhìn thật giống như anh ta muốn sử dụng sự nhún nhường của mình để làm nguôi lòng vị vua trước mặt. Hoặc cũng có lẽ là cố tình làm như vậy để tạo điều kiện cho vấn đề đến tiếp sau đó cũng không biết chừng.

- Được rồi được rồi! Anh cũng không cần phải làm bộ khiêm nhường như vậy đâu. Dù sao mọi chuyện cũng không liên quan gì tới anh. Hơn nữa nếu như anh chỉ vì chuyện này mà qua đây vậy hiện tại liền có thể trở về được rồi.

- Tôi sẽ không... Để bụng chuyện xảy ra ngày hôm nay đấy!

- Có điều nếu như anh đến là bởi vì tiếp tay cho hành động ngu xuẩn nào đó của tên Ngổ tóc vàng kia. Vậy thì xin mời anh cũng không cần phải nói đi ra cho mất thời giờ!!!

- Tôi chắc chắn sẽ không làm theo những gì mà tên Ngổ kia mong muốn.

Lăng về mặt mang theo tức giận nói chuyện. Đứng ở một bên vốn còn có điều muốn nói Liliana không khỏi sợ hãi rụt rụt cả cổ lại. Cô nàng thật đúng còn chưa từng thấy vị vua của mình tức giận như thế bao giờ.

(Lăng: Không tức giận mới là lạ!!! Mém tý nữa thì bị thẳng Ngổ kia tiện tay cho chẻ ra làm đôi luôn này! Suýt tí nữa thì được lên bàn thờ ngồi với ông bà ông vải luôn á!!!)

Nếu như không phải kiêng kị đánh không lại cái quyền năng tuyệt đối chẻ làm đôi kia của đối phương... Cậu mới sẽ không dễ dàng nói chuyện như vậy đâu!!!)

"Thù này ngày sau anh sẽ báo!!!" Trọng Lăng ca chính như vậy tự an ủi.

Tiếc rằng đối phương trình độ khó chơi vượt qua cậu tưởng tượng.

- Rất xin lỗi thưa điện hạ! Thế nhưng tôi nghĩ tốt nhất ngài vẫn nên nghe xong yêu cầu của ngài Salvatore thì hơn.

- Ngoài ra tôi không thể không nhắc nhở ngài một điều thưa điện hạ...

Andrea theo bản năng đẩy đẩy gọng kính. Điều này cũng đang chứng tỏ trong lòng anh ta thực ra cũng rất bồn chồn chứ không có giống vẻ bề ngoài lạnh nhạt mà mọi người đang thấy. Điều này cũng không có gì kì quái.

Bởi lẽ anh ta và vị vua thứ sáu Salvatore đã luôn là bạn bè rất thân từ bé đến lớn. Thậm chí sau này khi Salvatore Doni trở thành một vị Diệt Thần Sur đầy quyền uy...

Có lẽ do tính cách của bản thân hoặc bởi vì quan hệ của hai người một mực rất tốt. Andrea không chỉ có trở thành phát ngôn viên của Doni, hơn nữa còn đã trở thành phụ tá đắc lực và được tin cậy nhất của vị vua xứ Italya.

Cũng bởi vì mối quan hệ thân thiết có đôi khi nhìn còn như vượt qua mối quan hệ nam nữ này... Lời nói của Andrea vẫn luôn rất có trọng lượng ở trong giới phép thuật. Đặc biệt trong giới phép thuật Italya!!!!

Có điều những sức ảnh hưởng này chung quy lại, cũng đều là bắt nguồn từ một vị Vương mà thôi.

Đối với việc hiện tại phải đối mặt với một vị Vương khác mà nói... Không có được đi qua bài bản học tập và huấn luyện từ nhỏ như Liliana hoặc Erica, đối mặt với một vị vua lạ hoắc với tính cách không biết. Đặc biệt xui xẻo khi hiện tại còn muốn nói ra thứ mà đối phương rất có thể không thích...

Nói đơn giản nếu như hiện tại Lăng tính cách chỉ cần hơi hi hi nhố nhố thường giống như hầu tước xứ Đông Âu, hoặc như thích móc đi người ta hai mắt nếu dám nhìn thẳng vào mình mà chưa được phép như giáo chủ La Hào... Không phải vị Diệt Thần Sur nào nhìn qua cũng dễ nói chuyện như Salvatore hoặc có vẻ tràn đầy chủ nghĩa anh hùng trừ gian diệt bạo như vị mỹ quốc anh hùng John Pluto Smith kia đấy!!!

Hon nữa hai người nhìn sơ qua rất là dễ tính này một người thường xuyên gây ra tai nạn hủy diệt khắp nơi, một người vì cái gọi là đánh bại quái thú cũng không biết đã phá hủy bao nhiêu kiến trúc công cộng cùng bao nhiêu người vì dư âm chiến đấu mà bị thương vân vân.

Cộng thêm tính cách kì quái nhìn qua giống như kẻ công việc điên cuồng lại thường yêu cầu máy móc về thời gian Hắc hoàng tử Alec cùng chuyên môn xuyên việt thời gian không gian không biết trốn đi đâu chơi bà chúa Aisha. Diệt Thân Sư cái gì hầu như đại diện cho danh từ Ma Vương!!! Đại diện cho không thể nào cân nhắc và hiểu biết tồn tại. Có lẽ những kẻ đã từng có ý đồ tìm cách cân nhắc ấy đều đã đi làm bạn với đám người chết cùng hồn ma hết cả rồi!!!

Cứ nghĩ tới việc Lãng lúc nào cũng có thể tiện tay cho Andrea anh một phát như vừa rồi Sơn thần biến: Lực lượng vô hạn mà nói? Dù cho ở cách đó xa chưa tới 5m, Salvatore Doni sợ rằng cũng không thể nào kịp thời cứu được anh ta. Có thể trăm phần trăm vĩnh biệt với bữa cơm tối nay luôn!!!! Anh chàng vì vậy căng thẳng có thể nghĩ.

- Anh có điều gì muốn nói vậy nói nhanh lên đi!!!

Cảm thấy đối phương cứ lấy tay đẩy đẩy gọng kính hoài mà không nói. Đỉnh đầu còn lấm tấm toát ra mồ hôi! Nhìn thật giống như nếu anh chàng không có nói ra lời đáp ứng liền không dám nói chuyện, Lãng về mặt không khỏi buồn bực thúc giục.

- Ừm? Nếu có thể xin điện hạ nghe tôi một câu, tốt nhất là đáp ứng lời yêu cầu của Ngài Salvatore đi thì hơn. Tên Ngổ đó... À không! Là ngài Salvatore, ngài ấy đối với những chuyện này luôn rất cố chấp. Tôi chỉ sợ rằng nếu Ngài cuối cùng thật sự không chịu đáp ứng mà nói! Cũng không biết tiếp theo tên kia còn có thể dấy vò ra những chuyện động trời nào.

Andrea về mặt cười khở trần thuật!

- Moá nó! Người ta không muốn tên kia chẳng lẽ còn định ép buộc không thành???

- Hấn muốn ăn đòn chắc???

Lãng về mặt hết sức khó chịu đáp lại.

- Ach!!! Theo một ý nào đó mà nói... Ngài Salvatore thật đúng là muốn ăn đòn.

- Hon nữa còn là điên cuồng yêu thích ăn đòn!!!

Andrea về mặt "trầm thống" nhấn mạnh.

Lãng... nghe mà quả thực "chấn kinh" luôn.

- Thật muốn ăn đòn???

Lãng về mặt háo hức hỏi. Hai bàn tay còn không ngừng xoa xoa, một bộ dáng đã khát khao khó nhịn từ lâu lắm.

- Cái này... cái này mà...

- Muốn ăn đòn nhưng là vẫn sẽ phản kháng đấy!!! Hon nữa còn là kịch liệt phản kháng loại kia.

Andrea lúc này cũng không thể không uyển chuyển làm rõ. Cũng không thể để đối phương thật sự bị đánh sau khi sẽ tìm đến anh ta để tính sổ đi. Nếu mà thật bị một vị vua mang theo tức giận đi tìm đến tính sổ mà nói. Andrea hấn quả thực không cần linh hộp cơm tối nay.

- Như vậy liền thôi đi~ Muốn ăn đòn mà còn muốn kịch liệt nhất phản kháng thì khác với đánh nhau ở chỗ nào?

- Tôi mới sẽ không đánh nhau với tên ngổ kia đâu!!! Tôi lại cũng không phải là người thích ăn đòn?

Lãng rất là bĩu môi dè bĩu lại.

- Vương!

Liliana đột nhiên gọi lên tiếng. Điều này không khỏi làm đang muốn mở miệng khuyên giải Andrea không khỏi chờ mong lên. Dù sao cô gái trước mắt này thế nhưng là từng gặp qua Doni cả trước và sau khi cậu ta trở thành Diệt Thân Sư. Hon nữa làm như một tồn tại tương tự nữ vụ, hoặc có thể nói là chỉ cần là người hơi có chút hiểu biết trong ở trong giới phép thuật ở Italia đều sẽ biết chúa Salvatore Doni, kẻ được mệnh danh hiệp sĩ đệ nhất Italia, kiếm sĩ mạnh nhất thế giới là một tên "vua hồ" và vô căn cứ tới nhường nào.

Hon nữa tuy rằng cô hái trẻ này không phải là trong truyền thuyết lời đồn bạn gái của thứ bảy Vương- Erica Blandelli, thế nhưng thế lực sau lưng của đối phương cũng là không kém. Quan hệ của hai người bọn họ nhìn qua lại tốt lắm mọi người như vậy. Một vị Vua cũng sẽ không có cái gì gọi là chế độ một vợ một chồng cần phải tuân thủ vân vân và vân vân.

Nói chung đối phương rất có thể sẽ lên tiếng giúp đỡ chính mình. Lại sau đó cộng thêm chính mình giúp đỡ nói thêm vào. Yêu cầu của Doni có lẽ thực có thể làm thành công cũng không biết chừng???

Andrea chính như vậy mang theo hi vọng ánh mắt nhìn về phía Liliana. Lãng cũng đồng thời mang theo vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía cô nàng. Muốn nói thờ ơ với tất cả có lẽ cũng chỉ có chính bản thân Salvatore Doni mà thôi. Anh ta từ đầu đến cuối đều luôn tỏ ra một bộ dáng chắc ăn mười phần thành công ở trong tầm tay vậy.

Cũng chính ở vào trong cái không khí kì dị đó... Lời nói ấp úng của Liliana lọt vào trong tai của cả ba người đàn ông.

- Vương... Muốn làm cho vừa thích ăn đòn lại vừa có thể kịch liệt nhất... nhất phản kháng mà nói??? Có... có thể dùng tới nến, dây thừng và roi da đó ạ!!!

- Tuy rằng sở thích này của Ngài Salvatore thật là... Kì quái! Hơn nữa... hai... hai người đàn ông làm... làm chuyện này với nhau tốt... Tốt lắm.. Dâm loạn!!! Liliana vốn rất là phản đối!!!

- Thế nhưng nếu... nếu như Vương ngài không thể không làm điều đó mà nói... Liliana cũng sẽ... Sẽ không vì thế mà kì thị ngài đâu... đâu ạ!!!

Cô nàng chính là như thế mang theo ánh mắt kì quái nhìn về phía ba người đàn ông đồng thời cố tỏ lấy ra vẻ lạnh.. lạnh nhạt thản nhiên mà trần thuật. Thật giống như đang nói "A! Thì ra là cả ba người..."

Salvatore Doni: "....."

Andrea: "Nến? Dây thừng cùng với roi da???"

Lãng "Có cái gì đó sai sai ở chỗ này???". Cậu chàng u buồn nghĩ.

...

Kết thúc chương 145.

!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Xâm nhập bất hợp pháp!

Không có một ai có thể rõ ràng một người sở hữu vẻ bề ngoài luôn luôn thờ ơ lạnh nhạt không ăn nhân gian khói lửa (đa số thời gian) như Liliana tại sao có thể đột nhiên liên tưởng đến cả cái gì nến a, dây thừng a, roi da a vân vân.

Có điều hiển tại lúc này rõ ràng không phải lúc để truy cứu những điều ấy đấy!!! Andrea cũng nữa không có khả năng cứ như vậy để cho câu chuyện bị hai người kia kéo đi không biết tới tận nơi đâu như thế. Anh ta vì vậy vội vàng lên tiếng chen ngang.

- Khục!!! Xin lỗi nhưng tôi không thể không đính chính lấy một chút!

- Yêu cầu của ngài Salvatore nhưng thật ra rất đơn giản sáng tỏ không có phức tạp như tiểu thư đây vừa nói như vậy.

Andrea mặt rất buồn rầu lên tiếng than phiền. Đổi lại thế nhưng chỉ là cái nhìn đầy nghi ngờ của Liliana cùng với trốn như trốn rắn độc Nguyên Trọng Lãng khi nhìn về phía anh ta.

Tốt thôi!!! Ai bảo Andrea cùng Salvatore Doni là cùng một nhóm đây? Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã. Nếu như tên Doni tóc vàng kia giới tính thật sự đáng lo, như vậy thì suốt ngày ở bên cạnh hắn ta Andrea hướng yêu thích cũng rất đáng giá bàn bạc đấy? Nguyên Trọng Lãng có thể vì thế mà run sợ tránh xa cả hai người kia đi cũng là chuyện bình thường. Cậu còn chưa có được hưởng niềm vui thú cá nước sum vầy từ sau khi trùng sinh trở về đây này.

- Anh cứ nói chuyện đi!!! Có điều xin hãy đứng xa tôi một chút!

Lãng về mặt rất kì quái ra mệnh lệnh cắt ngang lời nói của đối phương. Kì thị cái gì còn chưa có tới mức độ đó. Hơn nữa cậu cũng sẽ không chỉ đòi câu vài lời của Liliana mà phản lung tung.

Khả năng chính Liliana có thể sẽ phán xét lung tung ạ!!! Trời mới biết nếu như sau đó có hành động ái muội nào xảy ra cô nàng tóc bạc kia sẽ còn có thể liên tưởng tới mức nào.

- Ach!!! Cái này không đến nỗi đi! Hướng giới tính của tôi thực sự rất bình thường.

Andrea một lần nữa không thể không đứng ra giải thích.

- Tốt rồi tốt rồi! Giải thích chính là che giấu! Che giấu chính là sự thật!

- Hơn nữa hướng giới tính của anh đối với tôi không hề quan trọng gì. Thế nhưng đối với việc cô ấy sẽ suy nghĩ như thế nào thật sự rất quan trọng đối với tôi.

Lăng ánh mắt buồn bực vừa nói vừa ra hiệu đối phương nhìn về phía bên cạnh. Kết quả theo Andrea ánh mắt nhìn sang, vốn đang giả vờ nghiêng đầu đi không nhìn (đánh vênh lên tai nghe lén) Liliana đột nhiên cả khuôn mặt đỏ ửng hết lên. Rõ ràng đang bối vì nghe trộm bị phát hiện mà cảm thấy xấu hổ. Hiện tại vậy nhưng còn đang cố tỏ ra vẻ mình từ nãy tới giờ không nghe thấy gì.

Tiếc rằng hành động của cô ấy quá tệ! Ai mà còn không biết cô ấy đang cố tình nghe lén nữa cơ chứ!!!

- Tôi... Tôi nghe thấy hết... à không đúng! Là tôi không nghe thấy gì hết cả đâu!!! Tôi nói thật... thật đấy!!!

Hiển nhiên cứ im lặng như vậy không có thể thành công. Liliana lần này không thể không ngoảnh đầu về để biện bạch giải thích. Đáng tiếc giọng nói lắp bắp cùng vẻ mặt nói xong liền quay đầu đi không dám nhìn vào mặt người khác kia của Liliana...

"Biểu diễn tốt giả!!!" Cả ba người đàn ông trong đầu đều không khỏi cùng kêu gào.

Tốt thôi! Đoán chừng giải diễn viên tệ nhất của năm nếu như có thể trao cho người trong giới phép thuật mà nói... Liliana chắc chắn sẽ lọt vào top đầu.

- Xin lỗi thế nhưng ngài Salvatore thật ra chỉ muốn cùng với Nguyễn Trọng Lăng điện hạ đơn độc quyết đấu mà thôi!

- Kính mong điện hạ ngài suy xét cho kỹ!!!

Đã không muốn tiếp tục làn cái công việc chuyển lời chết tiệt này thêm dù chỉ một giây phút nào, Andrea liền như thể thẳng thẳng hét to rồi. Cũng nữa không để cho người khác tiếp tục cơ hội cắt đứt lời nói của mình.

- Moá!!! Dựa vào cái gì hần muốn đơn đấu thì tôi phá đơn đấu!!!

Lăng mang theo chất vấn giọng điệu pha chút không tự tin phản bác.

- Cũng không phải không có lý do đâu thưa điện hạ!

- Theo như lời ngài Salvatore truyền đạt mà nói chính là: "Nếu như cậu ta đã tự mình đến trên địa bàn của ta vậy tất cả sẽ do ta quyết định."

- Một trận đấu đơn giữa hai vị vua bởi vì vậy cũng không phải tự dung được bốc lên đâu thưa Ngài.

Andrea vẻ mặt không đổi sắc thật nhanh giải thích. Có lẽ đối trước khi nói ra những điều yêu cầu trên cũng hẳn đã nghĩ tới đủ biện pháp ứng đối trong mọi trường hợp.

- Anh đang nói cái quỷ gì vậy!!! Tại sao tôi lại phải nghe theo tên gốc kia sắp xếp cơ chứ?

Lăng bấu lấy môi phản đối. Thái độ rất không phối hợp. Hơn nữa thú thật thì trước kia cậu cũng chưa có được nghe qua về đặc điểm của những quyền năng đối phương sở hữu.

Nếu như trước khi xảy ra trận chớp nhoáng giao tranh vừa nãy đối phương như hiện tại lên tiếng, Lăng đoán chừng mình xong liền không nói hai lời lao lên solo với đối phương luôn.

Thế nhưng hiện tại trận giao đấu chớp nhoáng kia vừa mới xảy ra xong, hậu quả thậm chí còn chưa có người đi khắc phục. Và càng đặc biệt quan trọng Nguyễn Trọng Lăng cuối cùng cũng hiểu được rằng... không phải cứ càng nhiều quyền năng thì càng mạnh đấy!!!

À! Nói như thế cũng không đúng! Chính xác ra phải là càng nhiều quyền năng thì càng mạnh. Thế nhưng trong chiến đấu cũng không phải là ai nhiều quyền năng hơn thì người đó sẽ mạnh hơn, sẽ có thể chắc chắn giành được chiến thắng.

Mỗi quyền năng đều cực kì mạnh mẽ trong lĩnh vực của nó! Nếu như người không rõ ràng trăm phần trăm tất cả quyền năng của đối phương... Như vậy dù cho cuộc chiến đấu với dị thần hay Diệt Thần Sư đều là một trận chiến vô cùng nguy hiểm có thể chết tan xương nát thịt bất kì lúc nào.

Đối với việc hiện tại bị bắt buộc đơn đấu với một vị Diệt Thần Sư có sức mạnh chưa biết như Doni... Vừa mới ăn thiệt thòi vì bị thiếu thông tin tình báo xong! Lăng hiện tại có thể đồng ý đánh nhau với đối phương mới là lạ.

Cũng chính bởi vì lẽ đó, trong lời nói của cậu chàng khi đối đáp với Andrea liền không khỏi mang theo một chút ý vị kiêu như "Ta chính là không muốn đơn đấu đấy!!! Ta muốn 1 vs 100!!! Một mình người đơn đấu với 100 người của ta...vv". Thái độ rất càn quấy đó ò.

- Điều này cũng không phải không có nguyên do thưa điện hạ.

- Bởi lẽ ngài hiện tại thế nhưng rõ ràng tùy tiện tiến vào lãnh địa của ngài Salvatore. Mà đối với một vị vua, nếu như bắt gặp được một vị vua khác khác

đang âm thầm tiến vào lãnh địa của mình khi chưa từng được cho phép... Chuyện này quả thực chẳng khác nào đối phương đang khiêu chiến cả.

- Hơn nữa vừa mới cách đây không lâu thôi tôi còn nhận được tin tức rằng ngài cũng dùng lý do này để chiến đấu cùng với hầu tước Voban.

- Và nếu đã như vậy, chuyện ngài Salvatore trước khi đó đột ngột tấn công điện hạ cũng không phải hành động vô căn cứ đấy!

Andrea không mặn không nhạt đưa ra lý do của chính mình. Nghe nghe Nguyễn Trọng Lăng không khỏi sùng sốt sùng sốt.

"Moá nó nữa chứ!!! Làm sao nghe nghe lại thật giống như ngay từ đầu đều là bạn thân đây làm sai cả rồi?"

Cậu cũng chỉ muốn đi du lịch một chuyến thôi a có được hay không??? Hơn nữa còn do người khác kéo đi qua đấy!!! Hiện tại vậy mà nói tất cả đều do cậu xâm nhập lãnh địa của đối phương bất hợp pháp nên mới gây ra tai họa...

Này giờ ừ a!!! Rất không khoa học a khôn nạn!!! Các người có thể hay không còn muốn cùng nhau tốt đẹp chơi đùa rồi??? Rõ ràng là tên tóc vàng kia gây sự đầu tiên có được hay không a???

Ca ít học luật lệ quốc tế! Xin đừng lừa phỉnh ca!!!!

Trong lòng không ngừng gào thét ai oán! Lăng rất rõ ràng đã không biết bản thân nên phản bác đối phương như thế nào. Kết quả... Cậu chàng không thể không đưa mắt nhìn về đang đứng ở kế bên cả người không ngừng run run Liliana.

Vương đối với Vương!

Đối phương dám dùng xe pháo xông lên đánh ca... Cũng đừng có trách ca điều hoàng hậu đi lên xoi tái!

- Liliana! Cô đi lên nói chuyện đi!

Lăng chính là như vậy tự tin vững chắc ra lệnh. Tiếc rằng ở trong thực tế thì...

- Nói... nói chuyện gì cơ a???

Liliana về mặt chốt dạ lên lút như bản thân làm sai chuyện gì. Giọng nói rất lắp bắp lắp bắp. Một bộ dáng lực lượng không đủ.

- Ngạch! Còn có thể nói gì nữa? Muốn nói cái gì thì nói thôi~

Lăng buồn bực không hiểu lên tiếng đáp. Dù sao thì ngay chính cậu cũng không biết phải phản bác đối phương như thế nào! Như vậy thì làm sao mà biết được Liliana nên nói gì.

- Vương! Thành... thành thật xin lỗi ngài!!! Tất cả đều là lỗi của Liliana mà ra. Nếu như không phải do Liliana yêu cầu mà nói... ngài thì sẽ không đến Milan, càng sẽ không làm trái với luật lệ giữa các vị vua như vậy! Càng không phải lo lắng dùng nền với roi da đấy!!!

- Tất cả đều do lỗi của tôi! Xin ngài hãy trừng phạt tôi đi!

Liliana hai chân quỳ sụp xuống, về mặt rất suy sụp ảo não nói chuyện!

Lăng giờ mới rõ ràng! Cô nàng đây là đã hiểu nhầm cậu chàng đang muốn trách tội chính mình vì đã lôi kéo bản thân đi tới Milan. Hoặc có lẽ chính bản thân cô ấy hiện tại đang day dứt khi nghĩ đến chuyện này.

Lăng: "....."

- Có thể hay không tốt tốt nói chuyện??? Ai mà quan tâm việc quyết định đến Milan kia chứ! Hơn nữa tôi còn phải cảm ơn cô đây này, Liliana! Nếu như không phải cô mà nói, tôi cũng sẽ không thể có một ngày được đi khắp đó đây thưởng thức được nhiều thứ như vậy.

Tuy rằng rất bất đắc dĩ vì biểu hiện thường xuyên như xe bị tuột xích của Liliana, thế nhưng tình thế cần dùng người rất gấp nha! Cũng không thể không nói lời nhỏ nhẹ trấn an đối phương.

- Cảm... cảm ơn tôi???

Liliana về mặt ngạc nhiên hỏi ngược lại.

- Dĩ nhiên phải cảm ơn cô rồi, Liliana. Nếu như không phải cô tài trợ tiền, chúng ta làm sao có thể đi chơi được nhiều nơi như vậy. Tốt rồi! Hiện tại cô mau mau đứng lên đi. Bây giờ cũng không phải lúc cô xưng tội.

Lăng không thể không lặp lại lần nữa việc khuyên nhủ của mình.

- Vương!!! Ngài thật đối xử quá tốt với tôi!

Liliana về mặt cảm động hết sức vừa đứng dậy vừa nói.

- Cái này liền là rất tốt đối xử sao???

Lăng hiển nhiên có chút mê man rồi~

- Dĩ nhiên thừa...

- Điện hạ!!!!... Cùng với vị tiểu thư đây! Hai người trước tiên có thể tạm dừng lại cuộc "ân ái" của mình trước được không.

- Ngài Salvatore và tôi cũng đều đang chờ đợi quyết định của ngài đó, thưa Vương Nguyễn!

Vừa nghe thấy Liliana còn định phân trần giải thích. Nhìn hai người bọn họ trước mặt còn có ý định tán gẫu không biết đến bao giờ cho xong... Andrea về mặt cũng đã không thể giữ lấy bình tĩnh rồi!!! Cũng nữa không thể không lên tiếng nhắc nhở.

- Anh vội cái gì chứ??? Không thấy đức vua của anh còn đang rất thành thoi đó hay sao???

Lăng buồn bực hô hoán lên. Andrea nghe vậy không khỏi theo bản năng quay mắt nhìn lại... Salvatore Doni- Vương của anh ta quả nhiên còn đang thành thoi lắm! Anh ta còn đang không biết từ đâu lôi kéo lại nơi này một tán che chống nắng cùng bàn ghế ngồi uống nước vân vân. Đối với ánh mắt nhìn của Andrea và Nguyễn Trọng Lăng thế nhưng còn có rảnh rang vẩy vẩy tay chào.

Nhìn đi qua thật giống như việc ở nơi đây hoàn toàn không có liên quan gì với anh ta vậy! Anh ta chỉ tới để tắm nắng nghỉ mát bên hồ thoi vân vân.

- Tốt a! Hai người không vội nhưng tôi vội a!!! Hậu quả ở nơi này còn chưa có người đến xử lý đây!

Andrea về mặt đau khổ phàn nàn. Tất nhiên! Cái gọi là hậu quả ở đây chưa có người đến xử lý thì chỉ là nói mò mà thôi. Đối với thật nhiều nước châu Âu mà nói... Bởi vì giao thông giữa các nước EU thật quá dễ dàng, số lượng Diệt Thần Sư ở châu Âu cũng nhiều và vân vân. Nói chung việc xử lý những sự cố xảy ra tương tự như ngày hôm nay thật sự không hiếm.

Andrea như vậy đưa ra lý do cốt cũng chỉ bởi vì muốn nhanh chóng xử lý cho xong chuyện ở nơi đây mà thôi! Anh ta thật đã không thể nào bình tĩnh nổi để tiếp tục chờ đợi thêm ở nơi này. Quá... quá dày vò người!!!

- Không được!!! Hai vị Vương sao có thể vì thế đánh nhau. Chẳng lẽ ngài Salvatore không biết rằng làm như vậy sẽ có thể có thật nhiều người sẽ bởi vì dư âm chiến đấu của hai vị Vua mà bị thương hay sao???

Liliana cuối cùng cũng y như suy đoán hoặc có thể nói theo mong muốn của Lăng nghĩa chính ngôn từ lên tiếng phản đối.

"Khà khà...! Này nói đúng lấy hậu duệ xe trong suy nghĩ của anh thôi!!! Một vị vua mà còn phải đi tranh cãi với phụ tá của một vị vua khác thì còn ra thể thống gì" Lăng trong lòng âm u cười gian suy nghĩ.

- Liliana nói hay lắm! Chúng ta là Diệt Thần Sư chứ không phải là Phá Hoại Sư! Cũng không phải là Cuồng chiến sĩ.

- Chuyện xâm phạm lãnh địa có thể dùng cách khác để giải quyết! Chiến đấu cái gì liền thôi đi không bàn nữa~

- Chém chém giết giết cái gì nhiều không tốt đẹp a!

- Đánh nhau đánh nhau rồi nhớ làm chết người thì làm sao bây giờ??? Mà cho dù không làm chết người nếu nhớ làm hỏng hoa hoa cỏ cỏ lại làm sao bây giờ???

- Đơn đầu cái gì nhiều không có yêu a!!!

- Ghét nhất rồi~

Đã có người ủng hộ kẻ bên, Lăng thì quả quyết dùng giọng lãnh đạo tổng kết luôn. Lời nói thế nhưng được Liliana tán thành lia lịa, gật gật đầu không ngừng. Trong lòng cô nàng còn đang nghĩ "Quả nhiên Vương của cô là nhân từ và vô cùng có lòng trách nhiệm đó a! Thậm chí tới hoa hoa cỏ cỏ cũng không có lỗ lòng làm phá hoại... Liliana vậy mà còn không có ý thức quan tâm tới điều đó! Liliana cảm thấy trọng trách của mình tốt nặng nề!"

"Vương! Liliana nhất định sẽ trung thành bảo vệ và luôn ủng hộ người đây!!!" Liliana trong lòng không khỏi âm thầm một lần công hiến tuyên thệ.

Phía bên kia, Andrea vốn trước đó còn dự định dùng việc chiến đấu địa điểm có thể thiết định ở một nơi hoang đảo nào đó trên biển để thuyết phục đối phương cũng đồng thời giảm xuống thiệt hại tổn thất trong chiến đấu. Khả năng anh ta thật đúng không nghĩ đến vị tân Vương thứ bảy mới xuất hiện này lại nói chuyện như vậy tuyệt!

Đến cả hoa hoa cỏ cỏ thiệt hại cũng có thể nên lên? Có phải hay không hai người bọn đứng cả trên mặt biển đánh nhau cũng có thể lo lắng tới tôm tôm sứa sứa cùng với phù du trong hước bị đánh chết???

Andrea rõ ràng cảm nhận được quyết tâm "Ta nhất định không đánh nhau! Ta nhất định làm chiến sĩ thi đua vì bảo vệ hòa bình vân vân và vân vân" của thứ bảy Vương.

- Như vậy chẳng lẽ ngài không lo lắng tới chuyện ngài Salvatore sẽ tiếp tục đi theo ngài gây phiền hay sao???

Đôi khi... nói sự thật lại chính là biện pháp khuyên răn lợi hại nhất. Bất gặp thái độ kiên quyết chết sống không chịu đơn đầu của Nguyễn Trọng Lăng... Andrea lúc này cũng tung ra đòn quyết định của mình. Hơn nữa còn là đòn quyết định mạnh mẽ và có lực uy hiếp nhất! Tin rằng vị vua thứ bảy từ nay tới giờ chịu ở đây nói chuyện với anh ta cũng không thể không tránh khỏi đang lo lắng tới vấn đề này đi?

Nếu như hiện tại vị vua trước mắt đã có câu trả lời như vậy đoán chừng đối với mọi tình huống phía sau ắt hẳn cũng có biện pháp giải quyết!

Andrea hiện tại chính muốn nghe xem vị tân Vương vừa mới xuất hiện này có thể đưa ra cao kiến gì???

Liliana, thậm chí cả từ đầu tới cuối đều tỏ ra không hề quan tâm Doni ánh mắt lúc này cũng đồng loạt nhìn về phía cậu chàng.

Và câu trả lời của Lăng khi đó chính là:

- Tôi đồng ý tiến hành đơn đầu!

Liliana ngẩn ngơ! Muốn phản bác khuyên can vân vân thế nhưng nghĩ tới việc một vị vua khác- kẻ vẫn luôn làm đau đầu giới chức trách của Italya vẫn còn đang ở bên kia. Hơn nữa nếu như Vương của cô không đồng ý quyết định này còn không biết đối phương sẽ làm xảy ra sự tình gì.

Bởi vì thế cho nên dù rất không cam lòng... Cô ấy cũng không có lên tiếng gì phản đối. Về mặt thế nhưng không khỏi mang theo vài phần phiền muộn, không cam tâm cùng với tự trách bản thân vân vân.

Trái ngược với Liliana về mặt không vui là Doni về mặt cười thật tươi cực kì hưng phấn. Cùng với Andrea đáng về thô phào trong lòng cộng thêm ôm oán "ngài nếu sớm như vậy quyết định thì cần gì dây dưa mãi này giờ" suy nghĩ trong đầu.

Cũng chính trong lúc tất cả mọi người cho rằng hết thảy mọi chuyện cuối cùng đã có định luận và vân vân... Tiếng nói cùng nụ cười giảo hoạt của Nguyễn Trọng Lăng lại một lần nữa vang lên:

- Ai ui~ Tôi vẫn còn chưa có nói xong xuôi đây!

- Xin hãy cho phép tôi được hoàn chỉnh nhắc lại một lần nữa!

- Tôi đồng ý tiến hành đơn đầu! Thế nhưng là có kèm theo điều kiện đó ồ!

- Điều kiện đó chính là....#*%*|¥€¥@#

Tiếng nói ấy cũng cái kết cho buổi hội ngộ đầy tiên của hai vị vua ở trên mảnh đất Milan.

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục!!!

To be Continue...

...

Kết thúc chương 146.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Kế hoạch mới

Chia tay Salvatore Doni cùng với phụ tá của anh ta Andrea, Lăng mang theo cùng với đang hai mắt sùng bái khi nhìn về phía cậu- Liliana lại một lần nữa quay trở về với chuyến du lịch của hai người trước đó. Có điều lần này địa điểm đã không còn là ven hồ Como như trước nữa. Lần này hai người bọn họ lựa chọn thế nhưng đi tới quận Navigli- một nơi hội tụ của những dãy quán bar sôi động và vô số nhà hàng chạy dọc theo con kênh cổ xưa trong thành phố.

Cũng chính đến tận giờ phút này, vẫn luôn làm rất tốt trong vai trò người hướng dẫn viên du lịch tận tụy- Liliana mới không khỏi lộ ra cô ấy là như thế nào khác biệt so với người bình thường.

Ngoại trừ máy móc lặp đi lặp lại những lời ghi chú đề nghị được ghi bên trên giấy về địa điểm nên đến du lịch cô nàng trước đó yêu cầu người vội vàng tập hợp lại, đối với thực tế địa điểm ghi ở bên trên hoàn cảnh và cách thức hoạt động cũng như đặc điểm, những điều cần lưu ý ra làm sao vân vân, Liliana thật ra hoàn toàn mù tịt!!!

Mà nếu đúng hơn mà nói... Đó chính là trong cả cuộc đi chơi ngày hôm nay ngoại trừ lúc đầu còn hay dính tới danh lam thắng cảnh cùng văn hoá nghệ thuật cái gì a, Liliana luôn có thể nói ra thật nhiều đến. Thế nhưng hề động tới ăn uống chơi bời chụp ảnh lấy ảnh và vân vân, cô nàng rõ ràng đã trở thành người mới không thể mới được hơn.

Đặc biệt buồn cười đó là lúc hai người đi vào một vài quán bar trẻ nhộn nhịp, cái biểu hiện vừa phấn khích, phản cảm, xấu hổ lại có cả mong ngóng muốn thử vân vân... Một đám cảm xúc xoắn xuýt hỗn tạp biểu hiện trên khuôn mặt Liliana~ Nhìn tốt thú vị! Thật rất khiến người ta tò mò và ngóng trông!

Và Lăng hiển nhiên cũng là 1 người như thế đấy!!!

Sự việc cứ như vậy tiến triển rất thuận lợi khi Lăng sử dụng ra nụ cười vô hại của mình khi nói muốn tâm tình, muốn cùng nhau trao đổi bí mật và vân vân đối với Liliana.

Kết quả...

Dĩ nhiên thật thành công!!!

Nhất là khi cậu chàng còn ra vẻ giả vờ giả vịt tự bộc lộ bí mật trước. Bí mật kể lại rằng cậu là như thế nào tâm tình hoang mang lo sợ khi lần đầu tiên đi tắm ao suýt chút nữa thì bị chết đuối khi xưa.

Dĩ nhiên, đó là nếu như theo cách tính của cậu ta, đặc biệt tâm tình cái gì cũng có thể coi rằng bí mật để trao đổi chẳng hạn?

Dù sao thì Liliana quả thật cứ như vậy tin! Hơn nữa còn một bộ vẻ mặt cảm động muốn sắp khóc~

Vương của cô!!! Vương của cô thậm chí ngay cả bí mật về nỗi sợ hãi ám ảnh rất sâu trong thâm tâm bao nhiêu năm qua vậy nhưng đều kể ra chia sẻ với cô!!!

(Nó đang lừa đấy! Xin en đừng có tin!!! Ai đó đang hét lên)

Nhìn vẻ mặt vẫn còn đang mang theo sợ hãi, thân hình run lẩy bẩy không ngớt dường như đang nhớ lại ác mộng của nhà vua...

(Thằng đó đang cố nín cười đấy!!! Tác giọng khinh bỉ bộc lộ)

Nói tóm lại Liliana thì chính là như vậy cảm động sau khi nghe lời kể chuyện sâu lắng mà trầm thống hồi ức của Lăng.

Liliana thân yêu của chúng ta cũng từ đó liền dễ dàng như vậy thì bắt đầu kể cho Vương của cô ấy nghe về những điều bí mật thầm kín chưa từng nói với ai trong lòng của mình.

(Thật là tốt lừa gạt a!!! Các độc giả đã không đành lòng nhìn thẳng kết cục...!)

Lăng khi ấy kích vặn động a! Kích động muốn bay a bay!!! Chúng ta muốn bay lên đỉnh E Vờ Rét:v luôn!

Lăng cũng là say~

Không nghĩ tới thành công lại thật sự đến trong tầm tay!!!

Lăng cả người run rẩy đến lợi hại, thế nhưng vẫn cố nhịn lấy vui vẻ cùng kích động trong lòng. Hai đôi tai vênh vênh lên thật cao a cao!!!

Cốt chỉ để nghe xem xem có thể tìm được thứ gì hay ho không từ trong lời kể của cô nàng.

Bí mật cái gì mà... Thích nhất rồi!!!

Tiếc rằng sự việc thế nhưng một lần nữa không có diễn ra giống như cậu chờ mong~

5 phút...

10 phút...

15 phút...

Đợi chờ chưa được đến phút thứ hai mươi, Lăng cũng đã sắp muốn điên lên luôn rồi. Cậu... cậu ấy nghe được những cái gì với cái gì nào???

Lần đầu tiên đến trường các bạn học xung quanh cùng cô giáo tốt kì quái a!!!

Lại còn có một cậu con trai rút ra kẹo mút tặng cho cô nàng a... Sau đó bị cô nàng nghiêm túc răn dạy lại, hai người ăn chung một chiếc kẹo que là như thế nào sẽ lây bệnh truyền nhiễm vân vân và vân vân!!!

Cậu con trai kia cứ như vậy bị dọa phát khóc đi luôn á! Cũng nữa không dám trao đi kẹo que luôn? Và hiển nhiên Liliana lúc đó... dĩ nhiên cũng bị hù

khóc theo! Nha! Trẻ con khóc thật là đáng sợ!!! Cô nàng vẻ mặt hoang mang nói đến.

Liliana từ đầu tới cuối dùng 5 phút đồng hồ đầu tiên để lấp bắp miêu tả ra cái bí mật lần đầu tiên khóc nhè trong cuộc đời mình. Nghe nghe mà Nguyễn Trọng Lăng suýt chút nữa khóc theo đi vì thất vọng luôn!

Cái này câu chuyện được miêu tả dưới lời kể của Liliana tốt... Tốt đặc biệt!!! Đặc biệt đến bạn chỉ nghe qua một lần thôi cũng nữa không muốn nghe cô ấy kể chuyện lần thứ hai. (Trình độ tốt nát bét!!!)

Đáng tiếc đôi mắt Liliana hiện nay thế nhưng một "vĩnh viễn không chịu nói khuất phục nam nhân tốt", Nguyễn Trọng Lăng thì cố nén không khoé tiếp tục mang theo chờ mong tâm tình mà nghe tiếp.

Cái gì mà... Lần thứ nhất nguyên rủa người khác a. Lý do bởi vì đối phương nói mình là ngây ngốc và quê mùa đấy vân vân.

Cái gì mà... Lần thứ nhất học tập phép thuật liền làm vỡ bình hoa đồ cổ ông nội yêu thích nhất. Sau đó còn đi đổ lỗi cho con mèo đã chết hồi năm ngoài vân vân. Nghe Lăng muốn..... luôn!!!

Rồi thì lần đầu tiên đánh nhau xé rách áo của bạn nữ đối diện a! Hơn nữa còn bị đối phương lừa gạt đòi đền tiền làm mất hết tiền tiết kiệm á.

Lần đầu tiên ngủ gật trong buổi đi nghe kinh thánh ở nhà thờ buổi sáng sớm. Nguyên do vì buổi tối hôm trước vừa mới học tập vụ nữ thời xưa làm bù nhìn rom rồi châm kim để yếm bùa người. Lần đầu tiên nấu ăn lại làm nổ bình ga. Lần đầu tiên nói dối. Lần đầu tiên đi mua nội y ở cửa hàng đông người vân vân và vân vân!!!

Đặc biệt sao một đám lần đầu tiên tổng thống kê? Nghe nghe lòng của Lăng lạnh thật lạnh đấy!!!

Đối phương hồi nhỏ rốt cuộc có bao nhiêu khác với bình thường? Làm sao trải qua toàn là cái gì với cái gì không à???

Răn dạy bạn học cho phát khóc?

Liliana! Chúng ta còn có thể muốn hay không vui vẻ làm bạn bè???

Lần đầu tiên nguyên rủa!

Lần đầu tiên yếm bùa bằng bù nhìn rom và kim châm?

Liliana! Chúng ta còn có thể hay không cùng nhau khoái trá an toàn chơi đùa rồi???

Lần đầu tiên học tập phép thuật làm vỡ bình hoa liền đổ lỗi cho một con mèo đã chết từ năm trước? Lần đầu tiên đánh nhau liền xé rách quần áo của bạn nữ đối địch???

Lần đầu tiên nấu ăn liền làm nổ bình ga? Còn cộng thêm cả xấu hổ đến phát run khi đi mua nội y ở cửa hàng???

Liliana!!! Em tốt... nguy hiểm nha!!! Chúng ta có thể hay không còn có thể bình thường nói chuyện???

Hơn nữa ai nói cho cậu biết cái mớ bí mật này nghe thì có thể làm được cái gì đó à???

Lại nhìn về phía Liliana còn đang chìm đắm trong khung cảnh của hồi ức năm xưa. Mỗi một câu chuyện kể lại đều chỉ được có vài câu. Kiểu như:

Cái bình hoa kia bị vỡ nát á! Ông nội rất tức giận a! Không không!!! Đó là do con mèo đen đã chết vân vân. Cứ như vậy cô ấy liền kết thúc một câu chuyện~

Rồi thì còn có cả như: Cái con quỷ cái mặc áo đỏ thật đáng ghét! Cô mới là đồ ngây ngốc quê mùa!!! Tôi không có ý xé rách áo! Không không! Đây là toàn bộ tiền của tôi rồi! Cô đừng có quá phận!!! Đánh ghét! Tôi nguyên rủa cô buổi tối ngủ không ngon! Đó chính là toàn bộ câu chuyện thứ hai!

Karen không ở nhà? Quần áo ướt hết rồi phải đi mua đồ thôi. Có ai đó rình mò ở phía sau! Tốt... tốt đáng sợ! Tốt... Tốt kích thích!!! Nội y này tốt... tốt xấu hổ a...! Đáng ghét Karen lại trêu cợt tôi!!!

Được rồi! Lăng không thể không thú thật là trí tưởng tượng của cậu đã và đang tăng lên cao hơi quá đáng! Thế nhưng đối với nói được dẫn ba câu lại lấp bắp cùng với trong mơ màng màng liền tự nhiên đỏ mặt của Liliana... Nghe 15 phút cô ấy kể chuyện quả thật một sự dày vò đối với con người. Hơn nữa những câu chuyện này toàn là cái gì với cái gì thôi không đâu.

Cậu... Cũng đã không còn đủ kiên nhẫn để mà ngồi nghe tiếp đấy!!!

Đó còn chưa kể tới ánh mắt kì quái của những người xung nhìn về phía họ khi mà Liliana thi thoảng lại đột nhiên hét toáng lên mỗi khi cô ấy tưởng tượng đến chuyện gì.

- Ngừng! Ngừng lại thôi Liliana!!! Chúng ta có thể ngừng trao đổi bí mật của nhau ở đây là được rồi.

"Tôi cũng nữa không ngồi nghe nổi rồi~" Lăng trong lòng không khỏi âm thầm bổ sung thêm. Cậu thực sự đã không muốn tiếp tục ngồi đây nghe Liliana kể chuyện thêm nữa! Ý nghĩ này thật sự quá tồi tệ!!!

- Thế nhưng thừa điện hạ...

- Không không Liliana! Chúng ta là trao đổi mà! Trao đổi cô hiểu chứ! Trao đổi là cần có sự công bằng. Sẽ thật không tốt nếu tôi chỉ kể một câu chuyện lại có thể nghe được nhiều chuyện của cô như vậy!

- Có điều như thế là không đúng! Mà không đúng đều là cần phải sửa lại đấy!!! Hiện tại cô cũng không cần kể thêm bí mật hay bất cứ chuyện gì nữa rồi. Xin hãy đợi cho tôi khi nào cũng kể cho cô nghe đầy đủ tần ấy câu chuyện chúng ta sẽ lại bàn bạc lại có được hay không?

Lăng mang theo về mặt thành khẩn giải thích. Khả năng..

- Vâng thừa điện hạ! Liliana đã biết rõ.

- Có điều ngài không cần phải cần thận như vậy đâu. Bởi thật ra thì tôi chỉ muốn hỏi vậy sau đó chúng ta tiếp theo sẽ đi nơi nào thôi mà...

- Từ hồi còn rất nhỏ... cô giáo cũng đã nói tôi không có năng khiếu trong việc kể chuyện.

Liliana về mặt trầm thấp u oán đáp lại.

Lăng: "....."

Không khí tốt xấu hổ!!!

Thời gian cũng đã đi tới 5h30 chiều..

...

Một câu nói cùng với một vẻ mặt của ai đó làm cuộc nói chuyện tốt không được tự nhiên.

Đối với việc bản thân ý định bị thông minh Liliana đơn giản liền nhìn xuyên qua... Lăng cũng không biết tâm tình của mình vào thời điểm đó tư vị nó nên miêu tả như thế nào.

Đơn giản cũng chỉ có thể thảm than một câu:

Trên đời nào có lấy tất thắng tướng quân! Dù cho có thắng được bao nhiêu trận đi chăng nữa, chung quy lại mà nói, cũng chỉ là chữ tất thắng kia số lượng còn chưa đủ nhiều mà thôi. Luôn luôn coi thường trí thông minh của Liliana đấy! Rồi sẽ có ngày phải ngồi khóc thét cho mà coi á!!!

Dĩ nhiên! Lăng cũng sẽ không để cho một chút xấu hổ ấy làm nhụt ý chí chiến đấu! Lại càng là sẽ không bởi vậy mà quên đi bản thân còn đang trong lúc đi du lịch đây này!!! Làm sao có thể vì một chuyện nhỏ như vậy mà mất vui.

Cậu ta rất nhanh liền suy nghĩ đi ra cách để lấy lại hình tượng bùng bùng phần chấn của mình trong lòng cô nàng! Cậu...

Quyết định muốn đi mua xe motor để dạo chơi tại Milan!!!

Còn có gì tuyệt vời hơn khi mang theo xinh xắn động lòng người Liliana ôm chặt lấy eo của bản thân. Bộ ngực ép chặt lấy lưng và vân vân! Tóc theo gió tung bay! Chúng ta cùng ngao ngổi trên xe motor đi dạo khắp nơi trong thành phố thời thượng này. Thành phố mà từng ngôi nhà từng con phố đều đẹp và phong cách hơn cả trong tranh vẽ.

Chỉ mới nghĩ đến đây thôi Lăng liền cực kì hào hứng rồi. Kết quả của nó bởi vậy diễn biến thành Lăng kéo lấy tay Liliana vội vàng thanh toán tiền rồi nhanh chân rời khỏi quán bar. Đi tìm chiếc motor phong cách ở trong suy nghĩ của cậu ấy~

Hai người chính như thế tay lơi kéo tay nhau chạy trên những con phố dài vào buổi hoàng hôn! Liliana... Thế nhưng lạ kì không có yêu cầu muốn thoát ra đi đôi tay của ai đó. Chỉ nhẹ nhàng đỏ mặt cười khi nghe kế hoạch lái xe đi khắp Milan của nhà vua.

Trời chiều đỏ ửng trên con kênh cổ xưa ở Milan! Trên mặt nước, bóng dáng của hai người như nghiêng lại tới thật gần. Gió thu đang thổi se se lạnh~ Một ngày đang dần trôi qua ở thành phố Milan này!!!

...

Kết thúc chương 147.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thân Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Chờ mong...

Motor cái gì đấy! Thực tình không phải thứ đồ thông thường ở châu Âu! Đặc biệt ở các nước phát triển như Italya.

Thời đại của bọn họ dù sao cũng đã tiến vào thói quen đi tàu điện ngầm đi làm, đi máy bay khi đi xa, đi ô tô riêng khi đi mua sắm, đi xe taxi khi không có xe cộ kịp thời. Nói chung xe motor đối với họ nhiều cổ xưa a... Tốt không thông thường!!!

Đĩ nhiên! Cái gì không phổ thông hay linh tinh beng gì đấy đối với "vĩnh viễn không biết nói khuất phục nam nhân chân chính- Trọng Lăng ca" mà nói...

Anh ấy chính như thể yêu thích dùng hàng không phổ thông!!! Còn là càng không phổ thông theo suy nghĩ của anh chàng lại càng thích vân vân.

Đó còn chưa kể tới chuyện hiện tại dù cho có thật ném ra trước mặt Trọng Lăng ca một chiếc Rolls- Royce Phantom mới tinh bảo anh cứ thế mang đi... Anh ấy cũng không lái đi nổi.

Anh ấy hiện tại... cũng chỉ có thể chung tình với đám xe motor này đi rồi...

Và để cải thiện việc thiếu hụt so với sử dụng ô tô, Trọng Lăng ca thì bắt đầu đam mê với việc cải tạo bề ngoài đấy!

Kết quả của nó là sau một quá trình đi dạo và hỏi thăm các loại sản phẩm có thể lựa chọn của mấy tay chuyên bán motor ở Milan... Anh chàng cuối cùng cũng đã có quyết định!

...

Quyết định cái gì thôi? Nhiều đơn giản a!!! Nói nói vài câu là xong việc!!! Thế nhưng mà để biến quyết định của Trọng Lăng ca tất quả hoàn thành thành sự thật... Không thể không nói đến sống sờ sờ đại phú bà Liliana luôn đi theo Lăng từ đầu tới giờ.

Và cũng chính khi vào tới thời điểm trực tiếp đi mua xe motor này, Trọng Lăng ca mới chợt nhận ra...

Mình là như thế luôn mang đi theo người rõ ràng rằng một cái trắng trắng nộn nộn, bề ngoài tinh xảo nhưng lõi bên trong chứa đựng được lấy to như vậy biết đi động túi tiền?

Nhìn một dãy chữ số 0 hiện ra trong thẻ tài khoản của đối phương... Lăng cũng không khỏi nóng nóng mặt lên!

Được rồi! Cậu mới sẽ không nói ra cho mọi người biết loại cảm nhận vào thời điểm nhìn thấy dãy số 0 đó của chính mình đấy!!! Thật sự quá mất mặt so với thân phận của một Diệt Thần Sư như cậu.

Cứ nhìn vào cái cách mấy tên thanh niên trong cửa hàng motor nhìn về phía cậu thì biết thôi.

Rất rõ ràng! Lăng đã bị cả đám người kia cho khoanh tròn vào phạm trù thợ đào mộ thành công điển hình luôn rồi!

Tốt! Đào mộ thì đào mộ a! Cũng không có gì cùng lắm thì... Hôn nữa còn là đào mộ Liliana mà nói. Cũng không đến nỗi quá tệ?

Tự mình an ủi lấy mình thành công xong, Lăng liền bắt đầu mặc kệ ánh mắt của đám người xung quanh, vung tay lên giúp đỡ Liliana đổi mới số tiền trong tài khoản đi luôn. Toàn tâm toàn ý xây dựng nên chiếc sắt thép chiến xa của bản thân!

Ừm? Chính là sắt thép chiến xa theo như ý của mặt chữ đấy. Hoặc cũng có thể gọi nó là chiếc mã sắt (Motorcycle Chariot).

Gồm một chiếc xe kéo nhỏ hay vừa tùy thuộc vào số người dùng với một khung chắn bảo vệ ở phía trước cao nhất không vượt quá thắt lưng người. Và quan trọng nhất chiếc xe kéo nhỏ này sẽ được lái kéo đi bằng một đám xe motor nối cứng thành hàng với nhau thay cho ngựa kéo.

Này cũng có thể coi là một trong những cách chơi motor phong cách nhất hiện giờ!

...

Có tiền liền tùy hứng! Đã chơi liền chơi cho ra trò! Lăng một bó một bó tiền ào ạt ném ra! Một đám mười tám con khác loại "ngựa sắt" toạ kỵ của cậu vì thế xuất hiện. Lại cộng thêm với cả xe kéo nhỏ kiểu La Mã thời xưa cũng được lắp ráp lên cùng một số yêu cầu cải biến riêng mà Lăng bản thân đưa ra. Một chiếc hoành tráng chiến xa do 18 con "ngựa kéo" chính thức sơ bộ linh kiện thu thập hoàn thành!!!

Và trong lúc đợi chờ xe được lắp ráp xong xuôi, Lăng còn hào hứng bưng bưng nghe theo lời khuyên của đám thanh niên ngáo đá trong tiệm xe. Quyết định cùng với Liliana mang theo trang phục cosplay một lần Caesar cùng với Cleopatra đi luôn!

Đám thanh niên cũng đã lên tiếng. Thì ra hôm nay bán được hàng (Lăng tự cho rằng là như vậy), mà theo ngôn ngữ chính thức của bọn họ thì là hôm nay may mắn gặp được người có cùng sở thích xe motor như Lăng... Bọn họ bởi vậy quyết định tối nay tiến hành tụ tập điều hành Milan chơi chơi một lượt đấy!!!

Mà trung tâm dĩ nhiên chính là quả "chiến mã sắt" cực kì phong cách của Nguyễn Trọng Lăng. Xe 18 ngựa kéo trong đám chơi Motorcycle Chariot, đám người yêu thích motor mà nói cũng không phải thường gặp được (18 chiếc nhiều tốn xăng a~). Nói chung rất đáng để ăn mừng!

Hon nữa cộng thêm tất cả mọi người đều cosplay hoá trang thành chiến binh La Mã vân vân.

Đêm nay sẽ là một đêm rất cuồng nhiệt u!!!

Mà đối với những chuyện này... vốn đang trong định nghĩa đi du lịch, Lăng tất nhiên vỗ hai tay cực lực đồng ý á!

Mọi việc liền như thế ba câu hai lời thì bàn bạc xong xuôi. Như vậy không còn gì để nói. Chúng ta thì cùng nhau đi hoá trang thôi! Đối với hoá trang cosplay nhân vật sấm vai cái gì... Lăng cũng thật tò mò cộng thêm hứng thú đấy.

Cứ như vậy, Lăng cùng Liliana mỗi người chia ra một nơi đi hoá trang thành nhân vật của chính mình. Thời gian liền như thế dần dần trôi về phía 7h tối. Bữa tiệc của màn đêm cuối cùng cũng bắt đầu!!!

...

Hiệu quả của việc dùng tiền quả nhiên nhất làm cho người ta hài lòng. Chỉ chưa đầy tới một tiếng đồng hồ sau đó Nguyễn Trọng Lăng thì nhận được lấy thông báo của chủ tiệm xe rằng mọi chuyện đã xong xuôi cả. Mà thời gian dù sao đã trôi qua lâu như vậy, Nguyễn Trọng Lăng hoá trang dĩ nhiên từ lâu đã hoàn thành xong.

Từ này đêm giờ cậu ta hoàn toàn là đang ngồi xem sở tay hướng dẫn cách điều khiển Motorcycle Chariot mà người giới thiệu xe khuyến mãi cung cấp tới.

Hon nữa đáng lý ra lần đầu biết tới chiến mã sắt như Lăng hiển nhiên không thể nào trực tiếp cầm lái đấy. Có điều nhờ cậy vào thân thể mạnh mẽ cũng như khả năng phản xạ cao hơn người bình thường của Diệt Thân Sư, Lăng liền trực tiếp từ chối chuyện đêm nay nhờ người lái xe hộ vận các kiểu. Trước đó chỉ cần qua lái xe đi dạo vài vòng nơi sân tập trước kiểm tra năng lực lái xe là oke.

Dù sao thì... cùng một lúc điều khiển 18 chiếc xe motor! Dù cho đám ngựa sắt này đều không biết cái gì sẽ tự nhiên nổi khùng, thế nhưng đối với một đám chết đầu óc "ngựa sắt" này mà nói... Vẫn rất yêu cầu cao đối với năng lực lái xe của người ngồi trên.

Đặc biệt là sẽ không có bằng lái riêng cho việc lái loại xe này. Bởi thế cho nên đối với viện Nguyễn Trọng Lăng đưa ra yêu cầu tập luyện thử rồi trực tiếp cầm lái cũng không có người lên tiếng phản đối.

Dù cho theo như Lăng suy đoán mà nói... Đám chủ tiệm xe này cũng đều là một bầy người yêu thích nghịch xe motor cả thôi. Đối với cái gì chiến mã sắt cũng không phải chưa từng chơi đùa. Nơi bán xe này của họ càng giống như một nơi tập trung của hiệp hội cộng thêm kết nạp thành viện mới thì đúng hơn.

Ừm? Nhân tiện nói thêm cậu cũng đã được mời tham dự vào trong hiệp hội của bọn họ rồi đấy nhé! Hiệp hội những người yêu thích xe motor toàn Italya! Và cũng bởi vì thế cho nên cuộc tụ tập quây phá đêm nay còn được họ gọi với cái tên mỉa mai là "chào mừng người mới nhập hội" vân vân.

Tóm lại cũng không có gì để mà lo lắng cả.

Và nếu đã như vậy liền không còn gì chần chừ nữa. Cánh cửa phòng hoá trang mở ra, Nguyễn Trọng Lăng trong tranh phục Caesar ngày xưa chính thức lên sàn!!!

Hon nữa người mà Caesar muốn gặp mặt đầu tiên dĩ nhiên phải là nàng Cleopatra của anh ấy đấy. Liliana trước đó nếu cậu nhớ không lầm thì đang ở bên trong gian phòng kế bên này để hoá trang. Lâu như vậy cũng không thấy cô nàng đi sang xem gặp mặt bản thân, Lăng hiện tại liền muốn đi qua luôn xem xem sao.

- Cốc cốc cốc...!

Lăng lễ phép lên tiếng gõ cửa. Dù sao cũng là phòng hoá trang thôi. Ai biết được tự tiện đi vào bên trong sẽ có thể gặp phải chuyện lạ lùng gì? Nhớ vì thế mà làm cho Liliana xấu hổ muốn ngất luôn đi thì khổ. Lăng trong lòng không khỏi cười xấu xa suy nghĩ.

- Ai... Ai vậy???

Liliana âm thanh lấp bắp, mang theo vẻ cảnh giác hỏi.

- Là tôi đây Liliana! Bọn họ nói xe đã lắp ráp xong xuôi hết rồi. Chúng ta hiện tại có thể đi ra dùng xe.

- Cô làm gì ở bên trong đấy vậy? Đã hoá trang xong cả chưa? Chúng ta mau đi ra thôi kẻo bọn họ chờ.

- Tối nay sẽ có rất đông người tham gia đó!!!

Lăng giọng điệu như bình thường thúc giục. Đối với Liliana giọng điệu cảnh giác cũng không có gì. Dù sao nơi này nghiên túc tính toán cũng không phải thật sự là phòng hoá trang. Chung quy cũng chỉ là Lăng mượn lấy hai gian phòng từ tay đối phương để sử dụng tạm mà thôi. Ở nơi đây lại chỉ có mình Liliana là nữ giới. Hoá trang thay quần áo cái gì cảnh giác rất đối bình thường.

Ngược lại, Nguyễn Trọng Lăng hiện giờ càng chú ý tới dáng vẻ của Liliana sau khi hoá trang sẽ ra làm sao hơn. Tốt... Tốt chờ mong đấy!

- Cốc cốc cốc...

- Liliana xong chưa nào? Mau ra đi thôi kéo mọi người đợi đấy!!!

Lăng một lần nữa lên tiếng thúc giục. Và cuối cùng cánh cửa ngăn cách kia cũng đã mở ra.

Cleopatra của Trọng Lăng ca đã đến!!!

...

Kết thúc chương 148.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Vương và Nữ hoàng đã đến...

Một đầu mái tóc đen ngắn và thẳng tóc giả đúng kiểu nữ hoàng Ai Cập thời xưa! Đồng thời xuất hiện cùng với nó là bộ trang phục đặc trưng màu trắng viền vàng cột tay, thường thấy trên tivi của người dân Ai Cập cổ đại.

Hơn nữa bộ quần áo này còn trải qua không ít cải trang. Mà càng là cải trang thì lại càng là ít vải. Cái gì khe ngực khoét cái lỗ thủng a! Phần cổ áo nên mở rộng ra a! Dưới nách xẻ dọc xuống thấp một chút a!!! Trước và sau áo được nối lại bằng dây nối là được rồi a. Ngày xưa nơi đó cũng chỉ là được dây đai buộc lại thôi á. Khẽ giật cái là chia ra làm đôi luôn đó có ma~ (kết cấu làm sao càng lúc càng giống áo tắm hai mảnh tăng độ rộng???). Lại thêm vào phần váy áo bên dưới lại nâng cao lên một chút lộ ra đôi chân dài trắng toát vân vân.

"Tốt... tốt sexy lady!!!"

Lăng ánh mắt đảo quanh trắng toát toát nơi khe ngực cô nàng trước mặt mà đôi mắt lấp lánh không chùng.

Cộng thêm với vẻ đẹp vốn có của bản thân Liliana. Long mi nhỏ nhỏ cong cong vút. Da dẻ tinh mịn như như búp bê bằng sứ ngọc thạch. Ngũ quan tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Một nàng Cleopatra xinh đẹp như trong mơ của Nguyễn Trọng Lăng lúc này chính đang chum chim lấy đôi môi màu hồng nhạt của mình. Người đẹp ngượng ngùng ản núp đằng sau khung cửa. Dáng vẻ khiếp khiếp nhurợc nhurợc, da mặt đỏ bừng lên. Khí thế yếu ớt hé mở đi ra cánh cửa ngăn cách gian phòng với hành lang bên ngoài.

- Vương... Vương!!! Ngài... Ngài đến rồi?

Liliana hai tay kéo kéo góc áo. Cúi cúi đầu xấu xấu hổ hổ, ngượng ngùng lên tiếng chào. Ăn mặc thành ra như thế này... Quá... Quá dâm loạn đối với bản thân cô á!!! Chỉ là Vương... Vương của cô, muốn cô ăn mặc vào trong trang phục như vậy... Liliana cảm giác đầu của mình giờ tốt... tốt ngày ngày ồ? Trước đó cô ấy thậm chí không dám cả gặp mặt người tới báo tin luôn!

Phía đối diện cô, nghe xong tiếng hô mềm nhũn nhũn ấy của Liliana về phía mình xong...

Lăng cũng là say~

Cậu cũng nữa không thể nào ức chế được xúc động của bản thân. Nhẹ nhàng vươn đi ra tội ác cánh tay của mình về hướng đối phương. Trong ánh mắt đầy kinh ngạc và ngỡ ngàng của Liliana...

Nhẹ nhàng véo lên má của cô ấy lấy một cái!!!

"Thật bỏ mẹ nó mềm a.....!!!" Cậu ta trong lòng chính là như thế cảm thán than thờ lấy.

- Vương!!!

Liliana xấu hổ và giận dữ muốn chết hô to!!!

- Ủ? Lại còn muốn bị véo thêm???

Lăng theo bản năng nhỏ giọng tự nhủ. Đôi bàn tay thế nhưng một lần nữa hướng về phía má bên kia Liliana muốn... Tới thêm một phát cho nó đồng bộ!!!

- A...!

- Phanh!!!

Cửa phòng ầm một cái đóng phịch lại. Liliana rất rõ ràng đã bị hành động bất ngờ của Lăng dọa cho sợ... chết khiếp! Trong khoảnh khắc liền đóng sập cửa lại, trốn ở bên trong cũng nữa không muốn đi ra luôn rồi!!!

Đứng ở bên ngoài hàng lang trông không nhìn lấy chỉ còn lại một mặt cửa gỗ im lìm lìm ở trước mặt mình, như đang cười nhạo bản thân là một kẻ ngu si... Lăng cũng không khỏi đầu óc ngẩn ngơ! Khuôn mặt tràn đầy vẻ lúng túng!!!

"Có cần thiết phải hoảng sợ như vậy hay không a???"

Có điều kích động quả nhiên là ma quỷ...! Suýt... Suýt chút nữa mình thì bị cánh cửa kẹp cho gãy tay luôn rồi~" Cậu ta trong lòng còn rảnh rồi oán thăm. Lời nói ra bên ngoài nhưng lại hoàn toàn khác biệt.

- Mà mà... Trông cô thật rất tuyệt vời đó Liliana! Tôi vừa rồi có chút không kìm lòng được. Rất xin lỗi a, Liliana!

- Có điều hiện tại cũng đến giờ rồi. Chúng ta phải mau chóng đi ra thôi kẻo mọi người đợi lâu.

Lăng giọng thân nhiên giống như chuyện không liên quan gì đến mình luôn, miệng còn vội vàng lên tiếng thúc giục.

- Vâng! Liliana có thể không mặc trang phục này nữa có được không!!! Tốt... Tốt không được tự nhiên!

Phải đợi cho tới một lúc lâu sau, Lăng mới nghe được tiếng nhỏ giọng trả lời qua cánh cửa truyền về.

"Ừm? Không muốn mặc???"

Thế nhưng tôi còn muốn xem a!!!!" Lăng về mặt thành thật thảm nhũ.

Cũng không hiểu trong đầu của Liliana là nghĩ như thế nào đấy. Dù sao theo suy nghĩ của Lăng mà nói... Bộ trang phục kia tuy nhìn qua rất sexy mát mẻ một chút. Thế nhưng so với áo tắm hai mảnh còn nhiều vải hơn quá nhiều! Mà ở châu Âu không phải vẫn luôn rất thịnh hành mùa hè ra bãi biển nghỉ mát hay sao? Nói vậy lúc đó trang phục bãi biển cô nàng còn làm sao mặc???

Đáng thương Trọng Lăng ca... Anh ấy còn không có biết được rằng vô cùng bảo thủ Liliana cũng chính bởi vì vương mắc phản cảm đối với bại quần áo tắm mà chưa bao giờ lựa chọn đi nghỉ ngoài bãi biển đông người luôn. Hơn nữa trải qua quá khứ một lần nào đó đi tắm biển cùng với cô hầu gái của mình Karen... Cô ấy nữa cũng không bao giờ muốn đi ra biển hay hồ gì luôn rồi.

- Như vậy không tốt sao, Liliana!

- Chỉ là quần áo cosplay thôi mà. Tất cả mọi người đều đi thay trang phục cả rồi. Chúng ta cũng không nên trở thành ngoại lệ chứ! Như thế đi chơi sẽ mất vui.

Lăng không thể không lên tiếng khuyên nhủ.

- Được... Được rồi, thưa Vượng! Liliana đã... rõ ràng. Thế... Thế nhưng..

- Thế nhưng làm sao?

Mãi mới đợi được cô nàng đáp lời, Lăng giọng ân cần mui phần hỏi lại.

- Ngài... ngài phải hứa không được làm... làm ra những hành động kì... kì quái như vừa rồi nữa. Tốt... Tốt hentai á!!!

Liliana âm thanh ập ứng đáp.

- Ạch! Rất kì quái sao?

"Cô ấy là như thế nào định nghĩ từ hentai đó hả trời???" Lăng có chút đau tim thầm nghĩ.

Ở phía bên kia đằng sau cánh cửa, nghe được lời nói thầm của Nguyễn Trọng Lăng, Liliana còn đi theo bản năng ra sức gật gật đầu. "Về mặt của Vượng vừa rồi tốt... tốt biến thái a! Thật... Thật đáng sợ!!!" Liliana lấy tay đỡ ngực, cảm nhận lấy trái tim còn đang đập phù phù của mình. Mơ mơ màng màng định nghĩa hành động của ai đó.

- Được rồi Liliana! Tôi đã biết phải làm sao! Như vậy chúng ta bây giờ có thể đi ra ngoài được chưa? Đã tốn thật nhiều thời gian chờ ở đây rồi.

Lăng không thể không lên tiếng cam đoan.

- Đã biết, thưa Vượng!

Liliana lần này rất nhanh sẽ hồi phục lại. Cánh cửa gian phòng cũng theo đó một lần nữa mở ra. Trong trang phục sexy nữ hoàng Ai Cập Cleopatra,

Liliana một lần nữa mang theo về ngưỡng cửa còn chưa tiêu tan kia xuất hiện trước mắt cậu chàng.

Thế nhưng hiển nhiên lần này Lăng sẽ không tiếp tục có hành động gì quá khích đâu. Ngược lại Liliana sau khi bình tĩnh lại tâm tình mới lần đầu tiên chú ý quan sát kĩ càng đức vua của cô về ngoài hiện tại.

Một mái tóc ngắn màu đen thông thường. Một khuôn mặt không đạt đến mức điển trai thế nhưng ít nhất cũng khá ưa nhìn. Quần áo đang mặc đã đổi thành tạo hình tương tự giống như quần áo giáp của một vị tướng quân thủ lĩnh đội quân xứ Roma ngày xưa. Tất nhiên cũng sẽ chỉ có bề ngoài mà thôi. Đây rõ ràng cũng không phải nặng nề áo giáp thật mà chỉ là đồ giả mạo bắt trước. Cộng thêm nữa chiếc áo bào màu đỏ dài đang buộc ở sau lưng đại biểu cho chỉ có cấp bậc tướng quân hoặc quan chỉ huy ngày xưa mới được mặc vân vân. Nói chung trông cũng rất đẹp trai oai hùng!

Đoán chừng chỉ còn thiếu mỗi chiếc mũ giáp đặc trưng nữa thôi thì Vương của cô sẽ có thể biến thân thành thật sự thủ lĩnh chiến binh La Mã trong lịch sử.

- Xinh đẹp và cao quý Cleopatra! Đêm nay! Em chính là duy nhất nữ hoàng trong lòng của tôi rồi~

Đợi chờ cho ánh mắt của Liliana quan sát chính mình xong, thấy đối phương cảm xúc đã hoàn toàn bình ổn lại... Lăng chính là như thế mang theo văn nghệ thanh niên giọng điệu, cười thật tươi cúi xuống đầu chào. Tiếp sau đó hơi làm xoay người, khuỷu tay hơi cong ý muốn Liliana khoác tay đi lên.

- Cùng đi thôi! Chúng ta liền đi tham quan xem quân đội của chính mình tối nay là mạnh mẽ như thế nào!!!

Có lẽ biểu hiện của Lăng quá nhập diễn tạo thành tác dụng. (Anh ấy mang theo về mặt hào khí ngất trời- mũi hếch lên trời và hò hét nói).

Liliana trong thời ấy khắc ấy chỉ cảm thấy mình và đức vua của cô thật sự giống như hoá thân vào trong lịch sử. Trở thành giống như Cleopatra cùng với Julius Caesar năm xưa, cũng y như thế tay trong tay nắm trọn cả quyền lực của đế chế Ai Cập.

- Vâng! Thưa Vương của em!!!

Lần này đã không còn chỉ là tự tin ở cảnh trong mơ, Liliana về mặt mỉm cười hạnh phúc khoác cánh tay của mình lên cùng nhà vua.

Bên trong nơi hành lang... mang theo nụ cười phóng khoáng thật to, Lăng chính thức kéo theo nữ hoàng xinh đẹp của anh ấy tay trong tay đi về phía nơi tối nay mọi người khởi hành!

Vương và Nữ hoàng chính đang nhập cuộc!!!

Loading map...

...

Kết thúc chương 149.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Dao bổ củi đã giờ lên!!!

Ở một nơi khoảng trống thật lớn phía trước cửa hàng xe motor, 18 chiếc xe phân khối lớn màu đen giống như một đám ngựa hoang đầy cuồng bạo chính đang xếp thành mấy hàng ngang lôi kéo lấy một chiếc xe kéo nhỏ đủ để hai người ngồi chạy thử lấy.

Xe kéo nhỏ có phần khung phía trước làm thành hình vòng cung toàn thân được sơn lên nền màu trắng, chiều cao ước chừng tới gần thắt lưng người. Bên trên khung chắn được tô vẽ bằng không ít hoa văn viền vàng. Hơn nữa hai bên thành khung chắn phía ngoài còn được vẽ lên hai đầu chim ưng màu đỏ nhìn y như thật.

Tiếng xe máy nổ vang gào thét lượn quanh cùng với đồng đảo tiếng hò hét cổ vũ của đám người xung quanh trong trang phục các chiến binh La Mã... Tất cả những thứ này chính là bức tranh phong cảnh mà Lăng và Liliana nhìn thấy khi bước chân tới nơi đây- nơi tụ tập để xuất phát!

- Không khí tốt náo nhiệt a!!!

Lăng về mặt cảm thán nói. Sau đó ngay trước khi Liliana muốn lên tiếng đáp lời, tiếng hô hào cùng huyết sáo kêu vang của đám người trong sân khi nhìn về phía hai người bọn họ làm cắt đứt câu chuyện.

- Caesar! Caesar! Caesar....!!!

Tất cả đám người mang theo cuồng nhiệt hô lên tên của nhân vật tướng quân thống lĩnh bọn họ đêm nay, cũng chính là nhân vật mà Lăng đang sắm vai.

- Các anh em! Các người tốt!!!

Lăng cười ha hả hô lên. Cánh tay phải vung vung cao chào hỏi. Bước chân hào hứng đi nhanh về phía chiếc chiến xa đêm nay của chính mình. Thời điểm vừa rồi sau khi thấy Lăng và Liliana xuất hiện, chiếc chiến mã sắt cũng đã được ngừng máy để lại chờ đợi chủ nhân của nó đi lên.

- Good job! Let's me!!!

Đến bên cạnh xe Lăng liền hưng phấn khó tả lên, rất tinh tướng dùng ra vốn tiếng anh không lấy gì làm chuẩn xác của mình, giọng gấp gáp hướng về người vừa thử lái ở bên trên đề nghị. Đối phương là người được đề cử để điều khiển chiến mã sắt của Lăng tối nay nếu như cậu chàng không thể lái nó thành công. Vừa rồi cũng chính người này lái thử kiểm tra tính năng xe mới khai gọi lên mọi người đứng vây xem cổ vũ.

Một người thanh niên trẻ tuổi trong bộ quần áo chiến binh La Mã. Chỉ có điều chiếc khuyên tai đang xuyên ở trên mũi kia khiến hình ảnh có hơi không được hòa hợp gì cho cam!

Đối với yêu cầu của Lăng, anh ta về mặt cũng không mang theo một chút tiếu nhố gật gật đầu tỏ vẻ đã biết. Tiếp đó chỉ thoáng qua liền làm dấu oke rồi xuống xe nhường lại chỗ đứng cho hai người.

Lăng cũng không có chú ý tới đối phương gì nhiều, nhanh chân thì mang theo Liliana bước đi lên trên sàn xe.

Trong cái nhìn tĩnh lặng của mọi người cùng với đang ánh mắt tò mò, khoác tay Lăng đứng kế bên Liliana....

- Brùm brùm brummm...!

18 tám chiếc xe phân khối lớn đồng loạt theo hành động y như sách giáo khoa của Lăng, khởi động nổ vang tại chỗ! Cảm trong tay dây cương điều chỉnh hướng đi, Nguyễn Trọng Lăng cũng không khỏi theo đó tâm thần sôi trào!

Liliana đang khoác tay đứng bên cạnh cậu ngược lại không khỏi sợ giật nảy cả mình vì tiếng nổ máy đặc biệt dọa người và bắt ngờ của 18 chiếc xe phân khối lớn ở khoảng cách gần. Cả người theo bản năng không khỏi ôm trầm lấy eo của cậu chàng luôn!

Đối với Liliana mà nói, hiện tại mọi thứ đang diễn ra thật sự quá khác lạ rồi. Khác lạ tới mức trước đây trong cả tưởng tượng cô cũng chưa bao giờ suy nghĩ qua!!!

"Tất cả thật tuyệt diệu" Nghe lấy tiếng động cơ xe, Lăng trong lòng nhiệt huyết như sôi sục lên!

- Music! Music que!!!

Anh ấy theo bản năng hưng phấn hô hoán lên thật to!!! Bàn tay cầm dây cương cũng chuyển xuống khởi động lên công tắc. Âm nhạc vì thế bắt đầu ầm ầm nổ vang lên từ nơi dàn loa công suất lớn được cậu trước đó yêu cầu gắn lên trên sàn xe của mình! Âm thanh tiếng nhạc thật lớn và sục sôi hòa cùng với tiếng động cơ nổ vang làm cả khung xe mà Lăng và Liliana đang đứng cứ như rung lên ấy!!!

- Brùm Brùm Brummm.....!!!

- Ben fatto! Bravi ragazzi!!! (Làm tốt! Làm tốt lắm đó chàng trai!!!)

Đám thanh niên xung quanh vui cười ầm ầm lên và đồng thời khởi động lên xe gắn máy của riêng mình. Một số người ngồi ở phía sau còn mang theo cả lá cờ của Ý, băng rôn biểu ngữ kiểu như: "Chúng ta tới! Chúng ta chinh phục!!!", "Roma là của chúng ta", "La Mã vĩnh viễn sống mãi" vãn vãn bằng tiếng Italya.

Tốt thôi! Những chuyện này đối với Lăng hiện tại đều không quan trọng cả đấy! Bởi lẽ cậu giờ chính đang một tay ôm lấy eo của Liliana, một tay quất lấy dây cương khởi động xe chạy đi rồi!!!

- Let's!!! Let's Go!!!

Nguyễn Trọng Lăng lớn giọng hô vang!

- Oh yes! We're Champion!!!

- (%#€^~¥€@#*^%€

Đám thanh niên hô to hưởng ứng!!!

"Cười khúc khích" Liliana về mặt kích động đỏ ửng cười! Đường như đã quên mất đi có ai đó đang ôm chầm lấy cô!!!

Tóc gió bay bay! Tiếng cười mang đầy phóng túng! Tiếng hô quát, tiếng huyên sáo!!! Âm nhạc cùng tiếng gần 100 chiếc xe motor đang nổ vang~

Đây là bản giao hưởng duy nhất của đêm nay!!!

Đoàn xe motor đồng đảo của họ liền như vậy bắt đầu...

Tối nay... Hãy cùng nhau quây tung lên ở Milan nào!!!

- This is love! This is my life!!!

Ai đó giang rộng đôi cánh tay hô lớn!!!

Đây chính là cuộc sống mà đêm nay bọn họ mong chờ~

...

Theo thời gian lặng lẽ trôi dần qua...

Đoàn xe đồng đảo của Lãng lần lượt quây phá tung qua một đám quảng trường lớn nhỏ không kể hết tên. Nghênh ngang đi qua con phố mua sắm thời thượng sầm uất nhất Milan- Quadrilatero d'Oro cùng với trung tâm thương mại có lịch sử cổ xưa Galleria Vittorio Emanuele II trước con mắt ngạc nhiên và chấn kinh của không biết bao nhiêu người. Để lại chỉ là không ít du khách tới đều đang hoài nghi hôm nay chẳng lẽ là ngày hội gì ở Milan hay sao? Cùng với biểu hiện đờ đẫn của những người dân bản địa.

Đi qua khu quán bar cùng nhà hàng dày đặc ven con kênh đào Navigli, đoàn xe còn kêu gọi được thêm thật nhiều người cùng tham gia lái xe lượn trên các khu phố. Mở nhạc Rock and Roll lượn vài vòng quanh tu viện Santa Maria delle Grazie cùng với nhà thờ lớn Duomo đậm phong cách nghệ thuật Gothic. Đốt pháo hoa ngay giữa lòng đường khu phố cổ. Lướt xe điều hành ngang qua vỉa hè và quảng trường mua sắm. Chà đạp không biết bao nhiêu cây cối và vườn hoa ở công viên trung tâm...vv. Làm thật không ít việc quái đản mà ngày thường không dám làm.

Nha! Dù sao bạn thân là đến du lịch đấy! Hơn nữa có Liliana ở cạnh bên... Cho dù có vào sở cảnh sát cũng không có gì sợ ồ~

Khắp Milan vì thế nơi nơi đêm nay đều có vết bánh xe của Lãng đi qua!!!

Cả Milan quả thật dường như đang trải qua một trận cuồng hoan rối loạn! Trình độ náo và loạn của nó thật chẳng khác nào khi xưa Italya vô địch World Cup mọi người đổ xô ra đường cùng ăn mừng. Thật nhiều người ven đường thậm chí bước theo chân gia nhập đội ngũ đi phượt của đám người. Tiếng âm nhạc, tiếng xe gắn máy quả thực nổ tung khắp Milan đêm nay!!!

Và lẽ dĩ nhiên, chiếc mũ sắt đi đầu của Lãng chắc chắn trở thành tiêu điểm đáng chú ý nhất của mọi người đấy! Sự kiện đột xuất mà bọn họ tạo dựng ra này thậm chí còn được người quay lại rồi đưa lên trên youtube, đăng tin trên báo đài giống như một sự việc thú vị mà mọi người đều thích nghe ngóng.

Hơn nữa càng bởi vì nó đơn giản chỉ là một hoạt động của người bình thường, vì vậy tuy rằng nó có sự tham gia của vị vua Việt Nam... Chuyện này đối với các tổ chức phép thuật có máu mặt trên thế giới cũng chỉ đại biểu đơn giản là thứ bảy Vương hiện giờ đang ở Italya. Cũng không có gì để bọn họ quá đáng chú ý hay rằng cần chỉnh sửa thông tin trước khi đăng tải như các vấn đề có liên quan tới phép thuật và dị thần linh tinh khác.

Ngược lại bởi vì sự có mặt của Nguyễn Trọng Lãng trong đoàn xe, người của tổ chức phép thuật bên dưới còn nhận được truyền tin để cho cảnh sát Milan thả mặc bọn họ quây phá. Cuộc diễu hành bằng xe motor của mọi người lần này cũng bởi vì không có ai quản hạt gò bó mà diễn ra thật lâu, càng diễn càng nhiệt, mới có thể đủ quy mô và sự thú vị để đi lên tin tức.

Tất cả tất cả đối với đang vui vẻ quây tung ở Milan, Nguyễn Trọng Lãng cũng sẽ không có biết rõ được những chuyện này. Hơn nữa cậu lại càng không biết bản thân một người châu Á khuôn mặt luôn xuất hiện ở trung tâm của cả sự kiện như cậu sau đó sẽ là như thế thu hút sự chú ý! Lúc này hoàn toàn không có gì phải lo lắng. Vẫn còn đang rất yên tâm tảo tợn không kiêng dè, vừa một tay ôm eo xinh đẹp trang phục thành Cleopatra- Liliana, một tay vung vẩy lấy dây cương điều khiển chiếc chiến mã sắt của mình tung hoành ngang dọc khắp Milan- Italya!!!

...

Có một câu hỏi không khỏi được mọi người đồng loạt đặt ra ở đây là...

Trọng Lãng ca... cao như vậy giọng điệu rêu rao chẳng lẽ còn không đứng nên bị sét đánh hay sao?

Ở nơi càng cao thì càng dễ hấp dẫn lôi điện bỏ trúng đầu đấy có biết không???

Thực tế sau đó cũng rất nhanh đã đưa ra cho chúng ta câu trả lời:

Cao như vậy giọng điệu rêu rao chính là sẽ không bị sét đánh chết đấy!!! Nếu cứ như thế mà liền bị sét đánh chết không khỏi quá không được tự nhiên điểm! Cũng quá dễ dàng cho Trọng Lãng ca điểm!

Và để làm cho câu chuyện được logic hợp lý, hài hoà và tự nhiên, để Trọng Lãng ca phải chịu trừng phạt thích đáng...

Không có bị sét đánh chết Trọng Lãng ca cũng không có nghĩa là sẽ được an toàn ồ~ Sẽ không có nghĩa là không bị dao bổ cùi vậy!!!

Sự thực cũng diễn ra như thế khi mà mấy tiếng đồng hồ sau... Đám thầy cô bạn học từ bé đến lớn của Lãng, người thân quen gia đình nội ngoại, cô dì chú bác, anh chị em họ hàng gần xa, em gái ruột cùng ba mẹ của Lãng đang ở quê nhà... Vậy mà đều bất gặp cậu chàng hiện thân ở trên bản tin thời sự buổi sáng đi rồi!!!

Khác với tự mình an ủi mình phía trên vì không phải là thằng Lãng nhà chúng ta đâu ông Trọng Kim và bà Hải Như- cha mẹ của Lãng. Em gái của cậu ta thì có chút nghi thần nghi quỷ. Tức tức thì gọi điện hỏi thăm anh trai của cô đang ở đâu?

Đĩ nhiên đĩ nhiên! Làm động tác giống như cô bé lúc này cũng không phải số ít. Có điều rất rõ ràng ngoài câu: Số thuê bao quý khách đang gọi tạm thời không liên lạc được. The number you.... vv ra liền sẽ không thu được kết quả gì hơn.

Sự việc càng diễn càng không hợp thói thường sau khi đám người rảnh rồi muốn tìm hiểu chân tướng biết được thông tin của Lãng từ cậu bạn Sơn đang ở cùng phòng, cộng thêm với thông tin có được từ bạn cùng lớp cùng em gái ruột của Lãng, cuối cùng tổng hợp đi ra trọng yếu thông tin.

Trọng Lãng ca đã thực sự không biết đã chuẩn đi đâu luôn!!!

"Moá! Sẽ không thật sự tên kia đang ở Milan đi???" Tất cả mọi người tập thể choáng váng!!!

Khi tất cả các khả năng đều đã bị chứng nhận loại bỏ... khả năng còn lại cho dù rất không hợp thói thường cũng có thể chính là tình hình thực tế. Mà một khi xác định được "Thánh Lãng ca đang ở Milan" mệnh đề cũng không phải là nói đùa chơi không thôi...

Nhân dân thế giới tập thể thất thanh hô to "lừa bố mày à" đi rồi~

Video khởi đầu cho chùm sự kiện "Thánh Lãng ca thực ở Milan", cũng chính là video được bản tin thời sự đăng vào buổi sáng nay đã được các anh em không quản khó khăn hợp lực đăng tải và truyền bá chia sẻ tới mức người người đều biết ở trên facebook. Hơn nữa sau đó video này còn không ngừng được người xem quan tâm tua đi tua lại để kiểm chứng. Tất cả kết hợp thêm với chuyện Lãng lúc này cũng không có đến trường, cũng không có ở nhà trọ, cũng không ở quê vân vân và vân vân.

Sự kiện mạng tầm cỡ liên quan đến quốc tế này liền đề cho trước đó không lâu xôn xao xáo động bạn gái tây vừa trắng vừa xinh lại một lần nữa nóng lên.

...

"Anh ấy thật là thần!!!"

Một anh bạn thanh niên từ thời cấp 2 ngưỡng mộ cho hay.

"Anh ấy là ngon hải đăng soi sáng cho cuộc đời chúng ta!!!"

Một... dân FA vừa nhìn động tác ôm eo tỏ ân ái không che đậy của hai nhân vật chính trong video... nuốt nước miếng một cái, vừa đánh dota vừa khóc thét thổ lộ. Chuẩn bị hoá đau thương thành sức mạnh củ hành quân đội địch.

"Thánh ơi! Anh về đi! Cả nhà đang mong anh!!!"

Nhân dân miền bắc Việt Nam đang không ngừng hô vang khẩu hiệu. Tinh thể đã tới mức nước sôi lửa bỏng như thế này...

Nhân dân thế giới cần anh!!!

"Thánh! Xin hãy cho chúng em học hỏi một khoá~ Cưỡi 18 chiếc xe motor là luyện thành như thế nào???"

Nhân dân miền trung ham học hỏi cũng tập thể bày tỏ.

"Moá nó! Thằng cha này khi nào vậy thì có nhiều tiền??? Khi nào vậy còn quá biết chơi???"

Xe và gái đủ cả! Đây là muốn mù mắt chó của nhân dân thế giới hay sao???" Mọi người chính là như thế đau lòng suy nghĩ.

"Thánh Lãng ca! Xin hãy cho chúng em gửi chút đặc sản trở về!!!"

Nhân dân miền nam lo lắng ngỡ ngàng, không tin vào cuộc đời, yêu cầu ngay tức thì gửi vật phẩm chứng thực!!!

"Moá!!! Không nghe được cái giọng Anh- Ý- Việt gà mờ lẫn lộn của thằng cha kia trong video đây sao!!!"

Nhân dân thế giới chính là như thế con mắt sáng như tuyết tháng 8! Độc như vậy cay không ai tưởng tượng nổi nó là như thế nào hình thành??? Tất cả đồng loạt đưa ra chắc chắn thanh minh chứng tỏ độ chân thực!

Và cũng chính vào lúc này... Nhìn như mưa tin tức bàn bạc về Thánh Lãng ca trên báo đài cùng ti vi...

Vũ Trần Linh thì nâng lên cao cao chiếc dao gọt hoa quả trên tay á!

Miệng lẩm nhẩm

"Anh ấy không về mừng 20 tháng 10..."

Vì anh ấy đang ở Milan???"

- Pháp!!!

Miếng táo trên khay chính nát tan ngay ra thành đôi ngay sau nhát dao ấy~

Nhân dân thế giới tập thể toát mồ hôi hột!!! Nín lặng lại..

Ngày hôm nay...

Hà Nội mùa thu tháng mười thật là lạnh a lạnh lẽo đấy!!!

Dao bỏ củi chính thức đăng lên lịch trình....

Loading dao bỏ củi plan...

...

Kết thúc chương 150.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Kì quặc người đến

Cuộc vui nào rồi thì cũng sẽ đến lúc phải tàn. Đã không biết lượn lờ đi qua bao nhiêu con phố của Milan, đoàn xe rồi cũng đã đến lúc phải nói lời dừng cuộc chơi!

Tuy rằng trong cả quá trình mấy tiếng đồng hồ vừa qua đoàn người kì quái không có gặp bất kì can thiệp gì từ phía cảnh sát! Có điều được lợi bởi tổ chất văn hoá... Tất cả mọi người cũng không có vì thế mà tiếp tục vác theo xe, vác theo đàn loa máy đi làm âm ỉ lúc nửa đêm phá hỏng giờ giấc nghỉ ngơi của đám người bình thường!

Xe thì dừng điều hành có điều mọi chuyện cũng không có lập tức dừng ở đây!

Vốn dĩ Lăng cũng định chia tay đám bạn đưa xe mới gặp này để về nhà đi ngủ đấy! Đối với lời mời đi xem bóng đá đêm ở quán bar của bọn họ cậu chàng thật không có hứng thú gì. Hơn nữa cả ngày hôm nay lặn lội trải qua không biết bao nhiêu chuyện... Cơ thể lúc này quả thật chỉ muốn nằm kênh ngay ra giường ngủ khò!

Đáng tiếc cô gái luôn đứng kế bên Lăng suốt từ đầu tới giờ lại không có như vậy đồng ý nghe theo.

Liliana tối hôm nay cũng chơi rất điên!

Từ lúc ban đầu còn ngại ngần mầu thuẫn chỉ biết đứng nhìn xem, cho tới lúc cuối cùng cùng với mọi người cầm vỏ chai bia ném loạn vào nhà ga tàu điện ngầm đều không có bỏ qua! Cô ấy là như thế trở nên khác biệt!!!

Tiếc rằng Liliana vẫn mãi sẽ là Liliana!!! Một khi mà thế giới xung quanh đã trở lại bình thường. Không khí cuồng nhiệt do đám đông đã tan biến hết... Một Liliana ngay thẳng và luôn có những biểu hiện kì quái (trong mắt Lăng) cuối cùng cũng đã trở về nguyên y xì~

Bằng chứng là... Đối với đề nghị về nhà đi ngủ của Lăng, Liliana về mặt tức tốc thì đồng ý hết lên. Miệng lắp bắp nói đồng ý cái gì đó mà Lăng không hiểu thấu. Về mặt còn quần quýt dường như gặp phải điều gì đó thật khó làm. Một bộ dáng đáng thương hể hể sắp khóc...

Lăng...

Mềm lòng a!

Cũng nữa không đề nghị đi về cái gì rồi~

Dĩ nhiên! Cậu chàng cũng không có vì thế mà đồng ý đi theo đám người kia xem bóng đá cái gì vân vân. Hơn nữa còn là ngồi xem giải Serie A của Ý! Càng là một trận đấu bóng của hai đội nào đó cậu không hề biết tên. Đối với chuyện này, Lăng thật sự không hề nổi tí ti hứng thú gì.

Hơn nữa suốt mấy tiếng đồng hồ liên không ngừng ồn ào huyền não trôi qua, hiện giờ Lăng ngược lại không khỏi nhớ về yên ả và bình lặng mặt hồ Como xinh đẹp. Hoặc nếu có thể được ngồi lặng yên bên con kênh đào xanh xanh chảy qua thành phố ngắm nhìn bầu trời đêm cũng rất tốt.

Tuy rằng kênh đào ở Milan không đẹp + nổi tiếng như ở Venice hay Paris. Sợ rằng sẽ không có cái gì gọi là chèo thuyền trôi theo con kênh du lịch. Thế nhưng đối với từ nhỏ sống ở miền trung du nhiều núi với đồi như Lăng mà nói, sông nước kênh đào cái gì vẫn rất cuốn hút ồ! Hơn nữa chỉ riêng chuyện ngồi bên dòng nước ngắm cảnh đất trời mà thôi. Chỉ cần đầy đủ mọi thứ là được rồi!

Nghĩ nghĩ thì hồ Como cách đây tương đối xa. Dù sao trước đó đoàn xe mục tiêu cũng luôn là trung tâm thành phố cho nhộn nhịp mà không phải là đẹp mà yên bình ít người nơi xa xa bên bờ hồ. Lăng hiện tại cũng liên không muốn chỉ vì ngắm cảnh bầu trời mà lái xe gần tiếng đồng hồ ra đó làm gì.

Và chính bởi như vậy ra ven con kênh nơi quận Navigli liền biến trở thành một sự lựa chọn không tồi. Hơn nữa nói gì thì nói. Ngày hôm nay Lăng đi qua đó tốt nhiều lần a! Đường xá cái gì thậm chí không cả cần người chỉ dẫn luôn.

Liliana sau khi nghe ý kiến mới của Lăng xong cũng không lại tiếp tục lên tiếng phản đối. Về mặt ngược lại trở nên nhu thuận như mèo yên tĩnh lại. Điều này cũng làm cho Lăng càng chắc chắn hơn đôi phương có thể đang muốn trốn tránh điều gì đó ở nhà. Tuy rằng rất tò mò nguyên nhân thật sự ở bên trong, có điều tinh thần bản thân giờ không lắm sung túc, Lăng thì bỏ qua không muốn suy đoán thêm.

Cả hai theo như ý kiến của Lăng cười trên con Chiến Mã Sắt của cậu chàng tiến thẳng tới một siêu thị gần nhất. Từ giờ cho tới lúc rời khỏi Milan- Italya, chiếc chiến xa phong cách này liền trở thành phương tiện giao thông chủ yếu của Lăng.

Còn đợi đến khi trở về Việt Nam mà nói..

Hay là thôi đi! Đoán chừng với độ tắc đường cao và thường xuyên ở Hà Nội. Thêm với đó những con phố nhỏ chỉ đủ một chiếc xe đi.. Muốn mang theo Chiến Mã Sắt tung hoành ở nơi đó... Nghĩ thôi cũng thấy không thể nào hoàn thành!

Ngược lại nếu tháo ra mang một chiếc xe phân phối lớn về còn có khả năng thực thi. Tóm lại chuyện ở sau đó liền để sau đó hẵng tính. Cùng lắm thì cậu liền làm ăn bám ăn bám cho đến cùng luôn. Nhờ Liliana tại Hà Nội sắm một chiếc là xong.

Một lần còn ngược chứ hai lần liền quen. Đối với việc tiêu xài tiền hộ cho Liliana... Lăng đã có chút quen tay hay làm ý tứ!

Chuyện cũng giống như vào lúc này ở trong siêu thị. Cậu chàng chính đang không ngừng chất đống một đám lại một đám đồ ăn vặt lên xe. Mà đám đồ ăn vặt này tiêu tốn. Tất cả đều xuất ra từ quẹt thẻ của Liliana trôi qua. Lăng quả thực càng ngày càng không coi tiền ra gì rồi luôn! Anh ấy đã bị làm hư văn vãn~

Hoa quả đồ ăn thức uống, thịt các kiểu và đồ nướng ngoài trời cộng thêm than củi. Cho đến lúc cuối cùng, Lăng không thể không mua thêm một chiếc xe đẩy cùng dây thừng để buộc lại kéo đi theo. Đồ đạc quá nhiều và chiếm diện tích. Phần khung xe kéo đã không đủ rộng để hai người mang theo nhiều như vậy đồ.

Đợi cho tới khi tất cả đều đã chuẩn bị xong xuôi, thời gian nhưng đã đi đến 12h đêm. Lúc này ở Việt Nam đoán chừng cũng đã bắt đầu trời sáng rồi đi? Nhìn nhìn ánh trăng treo trên cao, Lăng trong lòng không khỏi thấy ngẩn ngơ! Luôn cảm giác cậu đã quên mất một việc gì đó rất trọng yếu... Tâm thần tốt không yên ổn!!!

- Vương! Chúng tay bắt đầu đi được chưa?

Liliana giọng nói đột nhiên vang lên bên tai đánh thức cậu chàng. Lăng ánh mắt theo đó nhìn sang. Bởi vì trời đêm hơi có chút lạnh, bộ quần áo trang phục Cleopatra kia rõ ràng có chút quá mát mẻ. Trước đó lúc vui chơi các nơi còn không để ý. Hiện tại nửa đêm còn muốn đi ra bờ sông bờ kênh cái gì đấy! Gió đêm thổi lấy một cái... Rét lạnh phải biết!!! Tiết trời ở châu Âu vào tháng mười đã thiên về tương tự như gần với bước vào mùa đông ở miền bắc Việt Nam.

Lăng tất nhiên cũng không tâm tư chơi cái gì cời áo ngoài khoác cho cô gái đi bên cạnh đỡ lạnh trở xiết. Đối với đã biết rõ sẽ gặp phải không tốt khí trời, cậu trước đó liền từ bên trong siêu thị kiểm lấy khăn quàng mũ áo cái gì không ít. Hơn nữa còn có hai bộ đồ cắm trại cùng chăn gối ngủ ngoài trời vẫn vẫn để phòng trường hợp đêm nay muốn ngủ luôn bên ngoài. Có thể nói là thứ gì cần chuẩn bị Lăng đều đã chuẩn bị đủ cả. Bởi thế cho nên...

- Được rồi! Như vậy chúng ta thì đi thôi!!!

Cậu chàng chính như thế cười cười đáp lại. Rất nhanh, hai người bọn họ mang theo xe đi tìm tới một nơi thảm cỏ tự nhiên trống trải bên con kênh. Khả năng tiếp theo đó cũng sẽ không tìm được nơi nào phù hợp hơn nơi này nữa! Lăng vì thế liền quyết định ngay ở tại nơi này dựng xe nghỉ lại.

Trái bặt bày đồ ăn thức uống cái gì... Sau khoảng năm tới mười phút lẩn qua lộn lại. Mọi chuyện cuối cùng cũng đã xong xuôi. Lăng và Liliana theo sau đó liền có thể yên tâm ăn uống ngắm cảnh. Lăng thậm chí còn lấy ra một chiếc máy phát nhạc để mang ra nghe dùng! Thịt xiên nướng dần dần cũng đượm lên mùi thơm! Bia cùng với đồ ăn trong tay. Cảnh đêm tĩnh lặng ở phía trước, hai người bọn họ liền như thế im ắng ngồi ở bên nhau nhỏ giọng tâm tình.

Lần này ngược lại không có cái gì trao đổi bí mật và vân vân. Hơn nữa vì để tránh cho không biết kể chuyện Liliana làm biến đổi bầu không khí, Lăng đơn giản liền bao quát luôn lấy nhiệm vụ nói và kể chuyện. Liliana ngồi một bên thì bắt đầu học tập nướng thịt cùng chăm chú ngồi nghe. Không khí nhìn qua rất hoà thuận và ung dung!

Chuyện cứ như thế diễn ra cho đến khi..

Một vị khách không mời mà đến đi tới gần!!!

...

- Hai vị quan khách trẻ tuổi!

- Đêm trăng thanh vắng vô tâm giấc ngủ. Khí trời trong lành thật đẹp để đi thuyền dạo trên sông~

- Những người trẻ tuổi đang trong lúc mặn nồng yêu đương như hai vị không phải càng nên tận hưởng không khí lãng mạn khi ngồi thuyền xuôi theo dòng nước ngắm nhìn Milan lúc về đêm hay sao?

- Tin tưởng tôi đi! Hai người nhờ đó nhất định có thể cảm thấy sung sướng đấy!!!

Một lời mời chào thật kì quái và không chút chuyên nghiệp. Một người đàn ông lái thuyền nhỏ lạ hoắc và đáng nghi trong trang phục áo bành tô nâu, mũ nâu. Trời tối còn đeo kính đen. Nhìn qua cho người ta một loại cảm giác gợn thêm cái tẩu thuốc cho đối phương liền có thể biến kẻ tự xưng xuất hiện này hoá thân thành Sherlock Home thường thấy trên tivi luôn rồi!

Món trang phục cổ thường thấy ở nước Anh ngày xưa này ở thành phố thời thượng như Milan cũng hơi bị khó kiếm! Thật không biết đối phương lượng được nó ở nơi nào. Nhìn qua đã rất cũ kĩ.

Nói chung Lăng vừa nhìn thấy đối phương liền cảm thấy rất không tốt. Cái vẻ ngoài kì quái cùng cách ra sân đột ngột kia thật chẳng khác nào cách đám nhân vật phản diện trong phim ảnh thường hay dùng vậy! Tốt không có ý mới nha!!!

Hơn nữa còn có cách đối phương ngượng ngịu cảm lấy sào trúc để chèo thuyền. Cộng thêm giọng nói có tình biến giọng để trở nên ồm ồm kia... Hành động ngượng ngịu thật sự tốt kém cỏi!!!

Tiếc rằng toàn thân đầy sơ hở biểu diễn của đối phương vẫn rất ư có hiệu quả với vô năng kẻ bên. Cô ấy rất rõ ràng đang quan tâm vào một hoàn toàn khác vấn đề~

- A! Sai... Sai rồi! Chúng tôi mới... mới không phải tình lữ đấy!!!

Liliana như thế kêu toáng lên! Vẫn như cũ cả người run run không biết do xấu hổ hay kích động. Mặt đỏ rầm rầm và tiếng nói lắp ba lắp bắp! Đôi lúc Lăng thật không khỏi suy nghĩ, Liliana liệu rằng sẽ khi nào thật sự thành công nói dối được hay không. Bởi lẽ hành động của cô ấy tốt nát~ Thật giống như lúc này... nhìn màu đỏ đã muốn sắp lan tràn lên tới tận vành tai... Ai đó có thể tin rằng cô nàng ấy đang nói lời thật thì Lăng xin quý!

Nói chung sau khi Liliana cực lực muốn lên tiếng phủ nhận xong! Lăng và tên lái thuyền cũng.. nữa không muốn chú ý tới lời nói của cô ấy.

- Có thể lái thuyền đi một vòng sao?

Lăng mặt cười rất giả khi nói chuyện.

Đêm dài từ từ không tâm tư muốn ngủ... tự nhiên có một người tiến đến muốn làm trò gây sự cho cậu xem? Cuộc sống như thế mới sẽ không nhàm chán đấy! Lăng trong lòng cười thầm tự nhủ.

...

Kết thúc chương 151.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Nổi giận!!!

Lăng hiển nhiên không có bởi vì đối phương một loạt xuất hiện khả nghi thì sợ hãi!

Ngược lại năng lực của bản thân đủ mạnh! Ngồi thật lâu bên cạnh bờ sông nhìn cảnh bầu trời mặt đất mặt nước cái gì cũng thật tốt nhàm chán~ Cậu chàng bởi vậy thật đúng hi vọng mình có thể gặp được chuyện gì đó hay ho để tiêu khiển giết thời giờ. Nhất là khi đã có hai ba chai bia vào bụng. Cảm giác mệt mỏi buồn ngủ từ lâu cũng đã trôi đi qua vãn vãn!

Tóm lại liền cứ như vậy đồng ý đề nghị của đối phương để xem hắn có thể làm gì?

- Tất nhiên rồi! Nếu như hai vị còn không yên tâm về chất lượng phục vụ... Vậy có thể lên thuyền đi trước một vòng thử xem? Nếu như không hài lòng liền sẽ không thu phí hai người.

Người lái thuyền rất hào phóng tung lời!

- Vậy rất tốt! Hai người chúng tôi liền đi lên ngồi một vòng đi.

Lăng về mặt mang theo hài lòng đáp lại. Cũng tiếp ngay sau đó liền thúc giục lấy đang ở bên cạnh ngay người ra không biết lại đang suy nghĩ cái gì- Liliana, yêu cầu cô ấy giúp đỡ một tay chọn lựa mang theo một ít đồ ăn nước uống lên thuyền. Lò thịt nướng là cần phải đấy! Mùi thơm của nó thậm chí còn làm ngay cả tên lái thuyền kia cũng không ngừng thèm thuồng nhìn về! Bia, hoa tươi cùng một ít đồ ăn vặt hợp khẩu vị cũng được Lăng chọn lựa đi lên.

Những thứ còn lại thậm chí là cả chiếc Chiến Mã Sát...

Anh ấy là có tiền!!! Anh ấy vì thế liền tùy hứng~

Trọng Lăng ca tất cả liền bỏ mặc không thèm mang theo! Tất cả đều bỏ lại ở nơi đây, chờ đợi tới mọi việc làm xong sau khi... Nếu như đám đồ này vẫn còn y nguyên tồn tại vậy thì vui vẻ mang về. Còn nếu như xui xẻo bị mang đi mất mà nói... Cũng chỉ có thể mặc kệ!!!

Lăng cứ như thể đơn giản nắm lấy tay Liliana lôi kéo nhau đi lên trên mạn thuyền. Bước lên trên con thuyền mà Lăng cho rằng tràn đầy ác ý và không tốt kia. Trái lại với Nguyễn Trọng Lăng suy nghĩ rậm rạp, Liliana thái độ thì đơn giản hơn nhiều. Vương của cô muốn đi thuyền???

Vậy tốt thôi! Một vị ky sĩ như coi chỉ cần trung thành đi theo bên cạnh ngài ấy là được rồi. Ngược lại thái độ khác thường của Lăng và người lái thuyền cô ấy liền hoàn toàn không nhận ra. Hay hoặc nói đúng hơn, Liliana không cho rằng có mình bảo vệ, hơn nữa Vương của cô bản thân còn mạnh như vậy. Hai người bọn họ chẳng lẽ còn có thể xảy ra chuyện gì ở trong tay người bình thường??? Đó thật chẳng khác nào là đang nói chuyện đùa ở huyện.

Cũng chính bởi vì lý do này, sau khi thời điểm gặp mặt đầu tiên kiểm tra xem đối phương có phải người trong giới phép thuật hay không? Đợi sau khi xác định kẻ đột nhiên xuất hiện này thật sự chỉ là một người bình thường cơ thể không có tồn tại ma lực vân vân. Liliana liền không tiếp tục gì nhiều đề phòng đối phương. Lên thuyền xong liền rất nhanh ngăn người lên. Cũng không biết từ này đến giờ đang bận rộn suy nghĩ gì~

- Tất cả ngồi ổn định rồi sao? Thuyền chuẩn bị đi đây này?

Người lái thuyền lên tiếng hỏi.

- Oke! Chúng ta đi thôi.

Lăng cười xoa đáp lại.

- Được! Vậy thì khởi hành nào!!!

Đáp lại Lăng một tiếng đi theo cùng một nụ cười sung sướng. Theo hành động giống như cây mạnh sử dụng sào trúc của người lái thuyền, chiếc thuyền nhỏ chở theo ba người bọn họ bắt đầu hành trình dọc theo con kênh xanh xanh chảy dài trong thành phố. Cũng chính là vào lúc này đây, về mặt của hai người đàn ông trên thuyền đồng loạt không khỏi hiện lên nụ cười tà tà xấu bụng thật y như vừa làm xong một chuyện gì đó rất thành công.

Nét mặt thậm chí còn có mấy phần cảm giác giống nhau. Nhìn qua chẳng khác nào đang đợi chờ trò vui gì đó sắp tiến đến.

- Luôn luôn cảm giác không khí tốt đáng sợ!!!

Liliana đang ngồi một bên cả người không khỏi đột nhiên rùng mình sợ run! Con thuyền nhỏ...

Cũng chính là ở trong cái không khí cổ quái ấy không ngừng xuôi dòng. Cho đến khi...

...

Đối thủ của Lăng lần này hiển nhiên là một kẻ cực kì có kiên nhẫn. Từ lúc cậu và Liliana bước chân lên con thuyền này cho tới bây giờ sợ rằng đã có tới gần tiếng đồng hồ. Thuyền nhỏ của bọn họ cũng đã rời đi nơi xuất phát ban đầu rất là xa! Nơi bọn họ đã từng đi qua không thiếu những địa điểm góc tối nơi vắng người dễ dàng cho việc ra tay và xử lý hậu quả vân vân. Nói chung theo con mắt nghiệp dư ngoài nghề của Lăng mà nói... Trên con đường đi chuyển vừa qua này... Đối phương thật sự đã bỏ qua không biết bao nhiêu cơ hội tốt trời cho luôn á!!!

Thế nhưng sự thực chính như thế không tuân theo suy nghĩ của Lăng mà diễn biến. Đối thủ của cậu vậy nhưng suốt cả tiếng đồng hồ sừng sốt không thềm ra tay. Hơn nữa tên kia còn tỏ ra rất nghiêm túc rất nghiêm túc chèo thuyền cái gì? Nhìn nhìn mà Lăng cũng không khỏi cảm thấy ảo giác... Đối phương đối với việc làm sao để dùng sào trúc chèo thuyền vừa nhanh lại vừa ít tổn sức còn cảm thấy hứng thú hơn nhiều việc nhanh nhanh ra tay đối với hai người khách hàng đang ngồi bên.

Ừ! Đây nhất định là ảo giác đấy??? Tên lái thuyền kia rõ ràng là người tự xưng đến không có lòng tốt trong truyền thuyết. Tại sao lại có thể bởi vì tìm hiểu cách lái thuyền mà phớt lờ con mồi như hai người bọn họ đâu??? Ít nhất thì cũng phải thời thời khắc khắc chú ý động tĩnh của con mồi cái gì à để chờ thích hợp thời cơ ra tay cái gì vân vân chứ?

Làm sao càng nhìn qua lại càng cảm thấy đây chỉ là một tên tay mơ mới vào nghề lái thuyền chở khách, bởi vì kinh nghiệm thiếu thốn mà làm cậu hiểu lầm đây này???

Ảo giác! Nhất định chính là ảo giác không thể sai được!!!

Lăng không khỏi âm thầm tự cổ động, thuyết phục lấy chính mình!

Thế giới này làm sao có thể có chuyện dễ dàng như thế chứ??? Nơi đây cũng không phải thành phố nước Venice chuyên có dịch vụ chèo thuyền mang người du lịch. Nơi đây chỉ là một con kênh đào dẫn nước dài thông thường ở Italya mà thôi. Khác biệt lắm thì cũng chỉ là nó tồn tại ở Milan- kinh đô thời trang của thế giới. Thế nhưng càng như thế, khách du lịch đa phần cũng sẽ bị thời trang và những vấn đề liên quan thu hút.

Ai mà còn có thời gian quan tâm chèo thuyền xuôi dòng con kênh cái gì a! Đó là chưa nói tới con kênh này ở nơi đây cũng không có cái gì quá thu hút người??? Muốn xem sông nước biển hồ cái gì? Đa phần đều chọn đi ra hồ Como xem cho đẹp cả đi. Đã mất công đi du lịch tới tận đây? Ai mà sẽ như Lăng chỉ bởi vì lười liến chọn ra bờ kênh ngắm cảnh đêm cơ chứ???

Khách du lịch ít! Làm ăn thiếu thốn? Làm sao có thể xuất hiện cái dạng lái thuyền chuyên nghiệp đi mời chào khách như đám xe ôm ở bến xe Mỹ Đình như thế này???

Chẳng lẽ là nghèo khó sinh nông nổi? Không học cũng tự biết hay sao??? Suy nghĩ như vậy, lại kết hợp thêm với việc đối phương đáng vẻ như kẻ mới vào nghề và vân vân... Lăng càng ngày lại càng mê mang rồi!!!

Kết quả trong lúc Lăng còn đang xoắn xuyết với mệnh đề "Người lái thuyền ở Milan và lái xe ôm ở Việt Nam, ai người chuyên nghiệp hơn?". Một biến cố đột nhiên tiến đến làm đánh loạn suy nghĩ của cậu!

...

Một bên khác...

Liliana từ sau khi bước chân lên con thuyền này liền bắt đầu có cảm giác hết sức kì quái. Loại cảm giác này thật giống như luôn có một đôi ánh mắt từ nơi nào đó không ngừng nhìn và soi mói quan sát cô. Một loại cảm giác... Tốt khiến cho người ta khó chịu!!!

Thế nhưng mỗi khi cô quay đầu nhìn xung quanh để tìm kiếm chủ nhân của ánh mắt ấy? Đối phương lại biến mất hút đi luôn!!! Kết quả sau một hồi hết nhìn đông đến nhìn tây cô vẫn không phát hiện ra được gì thứ gì. Lại thêm với chủ nhân của ánh mắt kia dường như cũng không có ác ý? Ít nhất thì bản thân Liliana không cảm nhận được một chút cảm giác nguy hiểm gì. Tất cả thật giống như đối phương cũng chỉ là muốn quan sát quan sát cô mà thôi. Ngoài ra cũng không còn gì khác hết!!!

Ban đầu Liliana là sẽ không dễ dàng như thế tin tưởng đấy. Còn không ngừng nghi làm ra hành động bất chợt quay đầu, đột nhiên quay đầu hai ba lần, cúi đầu liếc ngang, liếc phía sau, đột nhiên ngửa đầu nhìn về sau...vv. Tốt giống như đang cùng ai đó chơi núm tim~ Vội vàng không biết trời đầu đất đâu luôn. Ngay cả việc trò chuyện với Vương của cô cũng đã bị để sang một bên không để ý tới.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, theo số lần thất bại tăng nhiều... Liliana không khỏi có chút mệt mỏi, cổ mỏi nhừ và ánh mắt đã loạn loạn đi luôn. Một bề cả hơi tai lo lắng tìm kiếm... Kết quả thế nhưng thuyền từ đầu đến cuối vẫn cứ đi như bình thường~ Kẻ nhìn trộm kia ngay cả cái bóng cũng không có thấy!!! Vương của cô vẫn đang đánh chén hết xiên thịt nướng này đến xiên thịt nướng kia! Nước ngọt, bia hơi hoa quả đồ ăn vặt vẫn cứ như cũ ăn uống đánh chén rầm rầm!!! Tốt đẹp như một chuyến đi chơi sẽ không có bất kì gì ngoài ý muốn xảy ra!

Liliana... Không thể không suy nghĩ lại mình có phải hay không quá nghi thần nghi quỷ rồi? Nơi này là Milan, Italya- nơi tồn tại trung tâm của không viết bao nhiêu hiệp hội phép thuật trên toàn Italya. Ở một nơi như thế này? Ngoại trừ dị thần đột nhiên xuất hiện... Còn có ai có thể làm hại Vương của cô được nữa cơ chứ?

Nhất là khi Diệt Thần Sư bản năng chính là chiến đấu với dị thần cướp đoạt quyền năng. Sự nhạy cảm của bọn họ đối với chuyện dị thần tồn tại hay không còn mạnh mẽ và chuẩn xác hơn người bình thường trong thế giới phép thuật quá nhiều quá nhiều. Nghĩ như vậy, Liliana cuối cùng cũng thôi đi việc không ngừng biểu diễn động tác giả của mình!!!

(Người lái thuyền: Cuối cùng cũng chịu dừng rồi a! Cô nàng này quả nhiên rất phiền toái.)

Liliana tất nhiên hiện tại còn không biết được suy nghĩ trong đầu người lái thuyền vào lúc này. Cô ấy giờ đây thế nhưng đang ngồi nhìn màn nước xung quanh mà suy nghĩ sâu xa. Hơn nữa bởi vì hành động kì quái trước đó của Liliana từ sau khi lên thuyền, Vương của cô ấy đối với hiện trạng của cô sẽ không có lên tiếng đánh phá đấy. Liliana vì vậy có thể toàn tâm toàn ý tập trung vào thế giới tưởng tượng của mình mà không có người làm phiền!

"Trời đã rạng sáng rồi a! Hiện tại nên đưa Vương về nhà đây? Hay là không đưa Vương về nhà đây???"

"Minh thực sự cần phải tới nay ngủ qua đêm làm chuyện xấu... xấu hổ kia đây? Hay cứ bỏ mặc mọi chuyện như hiện tại đây???"

"Là muốn mang Vương đi gặp mặt ông nội đây? Hay cứ như thế đưa Vương trở về Việt Nam đây???"

"Vương sẽ có hay không chấp nhận mình đây? Hay là không chấp nhận mình đây???"

"Còn có con quỷ cái chuyện mặc đồ đồ kia? Vương lại nên xử lý cô ta như thế nào?Minh... mình lại nên làm như thế nào???"

"Tốt nhiều vấn đề a! Tốt xoắn xuyết đấy!!!"

Liliana cảm giác mình giờ phút này đây dường như đang mê thất bản thân ở nơi lối rẽ ngã ba của cuộc đời~

Cô ấy đang hoang mang không biết bản thân tiếp theo đó nên phải làm sao? Nên làm như thế nào???

Ước gì thượng đế có thể chỉ dẫn cho cô! Liliana như thế tư nhủ.

Kết quả...

- Bang!!!

Một tiếng âm thanh nổ vang! Liliana đầu đột nhiên ngậy ngậy ngậy ngậy đấy. Cô ấy thậm chí còn như vừa nghe được tiếng hô quát của nhà vua ngay bên người.

- Bang!!!

Lần này thì ngất lịm. Cô nàng từ đây sẽ không phải tiếp tục lo lắng mình tiếp sau sẽ phải quyết định ra làm sao! Thượng đế quả nhiên theo yêu cầu của cô đã đưa ra chỉ dẫn rất tốt!!!

- Tốt hẳn chắc một cái đầu a!!!

- Không nghĩ tới phải gõ hai lần mới chịu ngất đi!

Người lái thuyền giọng điệu than thở. Trong tay thế như vẫn như cũ cầm lấy hung khí của mình trong tay. Một chiếc túi vải bọc kín lấy một thứ gì đó. Đáng về rất làm người nổi giận!

Ừm? Đương nhiên hiện tại ngay giây phút này đây cũng đã có người vì hành động của hắn ta mà muốn giận điên lên rồi.

- Moá! Người chán sống rồi phải không!!!

Nguyễn Trọng Lăng bực mình giận dữ hét lên. Thân thể đang ngồi không khỏi đứng bật dậy. Nếu như nơi này không phải còn đang ở cùng trên một con thuyền, Lăng đoán chừng mình sắp không nhận được cho ngay đối phương một quả sét đánh vào người!

- Tới tới đây! Chúng ta trước đó liền làm một trận nào!!!

Kẻ trước mặt thế nhưng còn lên giọng khiêu khích??? Lăng....

...

Kết thúc chương 152.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Người quen cũ

Lăng hiện tại đang rất giận!

Giận thật sự đó à nha!!!

Cậu đã không phải là bình thường phần nộ rồi!! Mà là cực kì giận dữ á!!!

Nơi này xung quanh là sáng chói đèn điện như thế! Toàn bộ con kênh có thể nói là đã bị đèn đường soi sáng không còn cả lấy một bóng mờ!!!

Nơi này là khu dân cư đông đúc và có văn hoá đấy! Từng căn nhà là như vậy sang trọng mà không phải là đông đúc và cũ nát khu ổ chuột dân nghèo. Bên trên mấy toà nhà ven sông kia thậm chí giờ này vẫn còn có ánh đèn của một số người còn chưa có đi ngủ!!!

Nơi đây là như thế trông trải thoáng đảng! Ở xung quanh thậm chí không có lấy một góc khuất để mà giấu giếm người. Cái gọi là một tiếng hô to làm nên- Alibaba và bốn mươi tên cướp đồng loạt xông ra trói gô cổ nạn nhân... Cũng chắc chắn không thể nào xảy ra!!!

Nơi này thậm chí là an toàn như vậy! Bởi vì đang ở ngay phía đằng xa kia liền chính là một trạm tàu điện ngầm. Bảo vệ trực đêm cùng với trụ sở cảnh sát thực tình cách đây không xa~

Nói tóm lại... Trừ phi tên hung thủ đang đội mũ đeo kính đen trước mặt Lăng đây là 1 thằng ngu. Nếu không? Vậy chính là đối phương hẳn phải có một

lý do nào đó cực kì cao thâm mà kẻ ngoài nghề nghiệp dư như Lăng không tài nào hiểu nổi?

Ít nhất thì hiện tại Lăng không thể nào hiểu được tại sao hắn ta lại chọn ở nơi đây để mà ra tay trong khi một đám địa điểm tốt hơn trước đó lại không hề may mắn có ý định động thủ đấy!!!

Hơn nữa càng chết tiết hơn là đối phương hành động thực sự quá nhanh! Lăng mới chỉ lo là có một chút thôi... Liliana lập tức thì đã bị cho K.O (hạ đo ván) luôn rồi! Còn là dễ dàng như vậy bị hạ gục???

Đây là còn may đối phương chỉ đập vào đầu. Nếu như là thay vào đó lấy dao nhỏ đâm người mà nói... Lăng đã không cách nào tưởng tượng hậu quả sẽ xảy ra sau đó sẽ tồi tệ ra làm sao? Trong đầu chỉ vừa nghĩ như vậy không thôi liền không rét mà run!!!

Ừ? Cũng không đúng đấy!!! Gõ vào đầu thế nhưng nhờ làm chấn thương sọ não thì làm răng??? Nhỡ biến trắng trắng nộn nộn thiên tài ma pháp thiếu nữ Liliana trở thành ngây ngốc thiếu nữ Liliana thì phải làm thế nào??? (Dù là bình thường Liliana cũng đã thường xuyên ngây ngốc~)

Tóm lại... Nếu để chuyện như vậy một khi xảy ra vậy cậu biết làm sao tự xử???

Cậu hiện tại lại làm sao có thể không vì thế mà nổi giận!!! Mà nổi khùng!!!

Chỉ là đang trong lúc cậu chàng cực kì phần nộ giận dữ không thôi đó. Không biết mình nên phải làm thế nào để trừng phạt thích đáng lấy đối phương...

Tên kia vậy mà còn mở lời khiêu khích trước. Hơn nữa cái giọng nói kia nó mới...

Đù! Mới quen thuộc làm sao???

- Doni???

Lăng về mặt chấn kinh hô to.

Không hô to không được! Thằng khốn kia cách đây mấy tiếng đồng hồ liền gây cho cậu ấn tượng quá rõ ràng điểm.

- Chính là tôi đây bạn hiền~

- Ha ha... Tôi đã nói rồi thôi! Chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại nhau đấy!!!

Lột bỏ mũ, đẩy lại kính đen cái về trên đỉnh đầu cùng với tháo xuống râu giả. Ngay tại nơi ánh sáng cực kì chói rọi này, một khuôn mặt cười giả là đáng ghét Lăng vừa gặp qua hồi chiều nay lại một lần nữa hiện ra.

Thấy này! Lăng thực sự là giận quặm cả mặt lại luôn!!!

- Khốn nạn, Doni!!!

- Ai mà là bạn hiền của anh!!! Hơn nữa tại sao anh lại có mặt ở đây? Còn có tại sao anh lại tấn công Liliana???

- Còn có chết tiết giả trang thành lái thuyền? Anh rốt cuộc muốn làm cái gì???

Buổi chiều hôm nay, đối mặt với không ngừng dây dưa, hơn nữa còn có nguy cơ đuổi không đi đánh không lại vị Vương thứ sáu- Salvatore Doni... Lăng đã từng đưa ra điều kiện để trao đổi với đối phương.

Muốn đánh nhau, đơn đấu, solo hay cái gì tương tự đấy phải không?

Như vậy thì hoàn thành điều kiện của tôi đi! Sau đó chúng ta sẽ dốc toàn lực đánh một trận như anh muốn!

Ngược lại nếu như không hoàn thành được điều kiện! Vậy đánh nhau cái gì đây không bàn nữa~ Cùng lắm Lăng thì lập tức chạy về Việt Nam hoặc trốn đi đâu đó luôn! Hơn nữa dù cho đối phương có ép buộc cậu chiến đấu đấy, cậu cũng sẽ... Chỉ lấy bỏ chạy làm chủ! Cũng không tin đối phương còn có thể vô vị như vậy đuổi đánh mãi không ngừng. Thậm chí trước đó hãy xem xem bản thân có đuổi kịp nổi được cậu hay không đã!

Ngoài ra Lăng còn bổ sung thêm một điều kiện quan trọng khác đó chính là trước khi đối phương hoàn thành xong điều kiện, vậy nhất định không được tới làm phiền cậu! Không được gây rối phá vỡ cuộc du lịch của Lăng và Liliana ở Italia!

Đối với cái gì xâm nhập hợp pháp bất hợp pháp đấy! Đôi khi điều đó với một vị vua mà nói thật đúng không có coi nó ra là gì~ Voban hầu tước trước kia là như vậy! Hiện tại không muốn đánh nhau (không muốn ăn hành) Nguyễn Trọng Lăng cũng chính là như vậy!!! Tất cả đơn giản chỉ bởi vì bản thân bọn họ có nắm chắc năng lực hay không mà thôi~

Hiện tại Lăng... liền là có năng lực bỏ trốn tương ứng làm hậu thuẫn cho những gì mà mình nói!

Ngoài quyền năng ra về cây mạnh Sơn Thần biến đại diện là voi chín ngà từng xử dụng qua trước đó, Lăng thế nhưng còn từ tay Sơn Tinh thu được hai loại quyền năng khác đại diện cho hai loại linh vật còn lại. Mà ở trong đó Ngựa chín hồng mao đại diện cho lửa thiêu sinh mệnh thế nhưng có thể thiêu đốt lên chính mình để tăng cao tốc độ của bản thân. Cũng giống như Lực lượng vô hạn của voi chín ngà, tốc độ mà ngựa chín hồng mao sở hữu cũng là

có thể tăng lên không có giới hạn đó a!!!

Nói chung Lăng liền là có tự tin chạy thoát khỏi đối phương. Hơn nữa là chạy chạy liền mất hút luôn cái dạng kia! Tuy rằng làm như thế sau đó hậu quả để lại sợ rằng cũng không ít.

Nếu như không phải là sợ đánh không lại người ta cùng với hậu quả sau khi sử dụng quyền năng để bỏ chạy không nhỏ. Hơn nữa càng quan trọng là không muốn phá hủy chuyến du lịch Milan lần này... Lăng thì thẳng thắn không thềm coi Doni ra gì luôn rồi! Đối phương có thể đánh? Thế nhưng nếu không đuổi kịp cậu vậy còn có thể đánh tới được hay sao???

Tất cả những điều trên cũng chính là nguyên tắc trong cuộc trao đổi mà Lăng đưa ra.

Theo lý thuyết mà nói... Nếu muốn đánh nhau cái gì vậy chỉ cần đi chặn cửa nhà, đánh đánh người thân, đoạt địa bàn, đoạt người đoạt tiền cái gì vân vân vậy không ai có thể nhẫn nhịn được! Doni nếu như thực sự quyết tâm muốn đánh nhau với Nguyễn Trọng Lăng. Chỉ cần bản thân đi tới Việt Nam gặp mặt bố mẹ cậu chàng cũng không tin Lăng còn có thể an tâm trốn đi.

Dĩ nhiên! Làm việc quyết tuyệt đến mức như trên sẽ chỉ có kẻ thù mới làm ra được mà thôi. Hơn nữa khi đó chiến đấu sẽ không phải là đánh nhau hay solo cái gì đơn giản không thôi rồi!

Nó thậm chí vì thế có thể diễn biến thành cuộc đấu sinh tử. Mà ở trong một trận chiến sinh tử... cũng sẽ không chỉ có một mình Doni mới có thể uy hiếp người khác.

Nói tóm lại! Quyết đấu là điều mà Doni mong muốn. Thế nhưng bằng bất cứ giá nào để tiến hành quyết đấu... Hai người bọn họ lại không có thù hằn hay lợi ích xung đột gì. Doni cũng không phải kẻ điên. Anh ta bởi vậy dĩ nhiên sẽ không làm ra những hành động không có hạn cuối đó! Hơn nữa một kiếm sĩ chân chính cũng sẽ khinh thường làm ra những điều này.

Cái mà kiếm sĩ mong muốn, Doni hiện tại mong muốn đó chính là Lăng có thể tự nguyện tham gia quyết đấu. Hơn nữa là toàn lực tham gia quyết đấu mà không phải chịu điều gì làm ảnh hưởng. Doni có thể sẽ mề neo chơi xấu đi theo phá bình, khiêu khích, khích tướng đối phương đợi cho đạt đến mục đích mới thôi. Thế nhưng nếu như hiện tại có một cách khác đơn giản và chắc chắn hơn, thậm chí nhìn qua là cách duy nhất nếu muốn thực hiện quyết đấu vào lúc này...

Doni dĩ nhiên đồng ý đề nghị của Lăng rồi!

Anh ta chính là như thế hào hứng và sáng khoái mạng theo về mặt bất đắc dĩ Andrea rồi đi vào buổi chiều nay. Lăng khi đó đã từng cho rằng điều kiện của mình rất khó, rất không dễ dàng thực hiện! Rằng đối phương trong cả một đoạn thời gian dài đoán chừng liền không thể tới làm phiền mình!!!

Không nghĩ tới mới qua có mấy tiếng đồng hồ thôi đối phương đã trở lại đây!!!

"Thật là một tên phiền phức!!!" Lăng trong đầu nghĩ thầm khi bước đến bên Liliana kiểm tra thương thế. Dù bản thân cậu không cho rằng đối phương sẽ thực sự gây thương tích cho Liliana (dù sao cũng là người quen cả thôi).

Cũng còn tốt! Sự thật đã chứng minh cô nàng nhìn qua cũng chỉ là bị đánh ngất xỉu mà thôi. Chắc hẳn là sẽ không có quá lớn vấn đề. Dù sao cũng là Kiếm Vương tự mình ra tay. Độ tinh chuẩn có thể nghĩ.

Câu trả lời của Doni cũng vào lúc này khoan thoai đến muộn...

...

Kết thúc chương 153.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Chuyến tàu lúc nửa đêm

- U~ Cậu hỏi tôi thật nhiều câu hỏi như vậy tôi biết trả lời câu nào trước bây giờ?

Đối phương cười hi hi không hề quan tâm tới thái độ của Lăng.

- Moá! Dĩ nhiên là trả lời hết đi chứ còn làm sao. Hơn nữa chúng ta không phải đã nói rõ trước khi điều kiện đạt thành anh không được tới phá đám cuộc du lịch của tôi ấy ư?

Lăng về mặt khó chịu chất vấn. Nếu như không phải đánh không lại, cậu nhất định sẽ cho đối phương biết tay đấy!!!

Mà mà... Cũng không đúng! Nếu cứ như vậy đánh nhau không phải càng hợp ý đối phương hơn ư? Còn nếu như không dùng quyền năng để đánh nhau? Kiểm thuật của tên kia cũng không phải là dễ trưng bày cho đẹp đâu. Một phút có thể gõ cho cậu mang khóc xin quý cũng không biết chừng!

Đánh không được! Đuổi không xong!!! Kẻ trước mặt lại còn như vậy phiền phức khó dây dưa??? Lãng hiện tại quả thực đã hiểu được phần nào cảm giác của đám hiệp sĩ và pháp sư ở Italya khi có một vị vua cấp trên như vậy!

- Dĩ nhiên là chuẩn bị xong rồi á! Chúng ta đây không phải là đang trên đường đi tới nhà ga đây sao? Lên tàu! Và sau đó chỉ một chút thời gian thôi chúng ta sẽ đến.

- Làm sao? Hưng phấn không anh bạn? Lần này tôi thế nhưng phải vắt hết óc mới nghĩ ra bộ trang phục hoá trang này để thoát khỏi Andrea đấy!!!

- Thấy tôi đã đủ bạn thân chí cốt đi! Ha hả... Có điều cậu không cần cảm ơn tôi đâu. Chỉ cần sau đó toàn lực quyết đấu cùng tôi là được.

- Ai~ Chỉ nghĩ tới không thôi tôi cũng hưng phấn sôi sục hết cả lên rồi!

- Đi! Chúng ta đi mau thôi!!! Chuyến tàu sắp đến nhà ga rồi đấy! Tôi cũng không chắc lát nữa Andrea có thể sẽ hay không đuổi kịp đến ngăn cản chúng ta nữa!!!

Nói nói Doni về mặt càng ngày càng trở nên hưng phấn. Cho đến lúc cuối cùng vậy mà còi bay áo bành tô bên ngoài ném toẹt xuống khoang thuyền lộ ra bộ trang phục vốn có của anh ta ở bên trong. Hiện tại nhà ga đã ngay ở kề bên. Đã không còn cần phải hoá trang làm gì!

Doni thân hình mau lẹ dùng sào trúc khua khoảng đầy thuyền nhỏ đi cập vào bờ. Đáng vẻ quả nhiên là có vài phần sót ruột lại mang theo hưng phấn chờ mong đấy!!!

- Khoan! Khoan đã Doni!!!

- Anh nói rằng anh đã làm xong điều kiện?

- Thế nhưng dị thần lại làm sao có thể nhanh như vậy thì tìm được???

- Còn có đáng vẻ giống như đang bỏ trốn này của anh là vì sao? Andrea đâu??? Anh không nói rõ ràng cho xong tôi sẽ không đi đâu hết!!!

Thoáng kinh ngạc người sau câu trả lời của Doni, Lãng hiện tại thế nhưng phát hiện mình giờ càng có nhiều hơn câu hỏi cần phải giải đáp rồi! Thấy Doni đáng vẻ gấp gáp như đang bỏ chạy thế kia, Lãng ngược lại là thành thoi ngồi xuống mạn thuyền muốn từ từ tìm hiểu cho rõ ràng rồi hẵng tính. Hoặc có lẽ là đang chờ Andrea - phụ tá của Doni đến và lời kéo tên điên vô trách nhiệm này đi về nhà luôn cũng không biết chừng. Tóm lại cậu chính là không có vội vàng một chút nào cả!

- Ai~ Cậu sao có thể lại như vậy chứ!!!

Lãng không gấp gáp! Thế nhưng lúc này cả người đang hưng phấn Doni đối với thái độ thờ ơ này của Lãng không khỏi đã gấp gáp vô cùng.

- Chúng ta không phải đã thoả thuận chỉ cần tìm kiếm được dị thần giao cho đánh giết liền đạt thành điều kiện đấy ư?

- Hiện tại tôi đã tìm được mục tiêu cho cậu rồi! Nhanh đi lên tàu theo tôi thôi! Sau đó chúng ta liền có thể thoả thích chiến đấu á! Cậu mong muốn dị thần cái gì cũng có thể rất nhiều ồ~

Doni giọng mang theo khiêu khích lên tiếng.

"Chính là vì đánh dị thần không dễ dàng nên tôi mới lo lắng á! Ai mà biết anh tìm cho tôi đối thủ là ai cơ chứ??? Tôi lại không phải kẻ chiến đấu điên cuồng gì như anh" Lãng trong lòng âm thầm bĩu môi suy nghĩ.

Trước đó điều kiện mà cậu đưa ra trao đổi để đồng ý tự nguyện quyết đấu với Doni chính là yêu cầu đối phương tìm cho cậu một vị dị thần để bản thân cậu đánh giết.

Nguyên văn đại loại chính là hai vị Diệt Thần Sư tự nhiên quyết đấu cái gì nhiều không có yêu á! Nhiều không hài hoà a~ Rất là vi phạm với mục tiêu và chức trách bảo vệ hoà bình thế giới của bọn họ a vân vân và vân vân.

Tóm lại ý tứ chính là đánh nhau cũng được thôi! Thế nhưng không có mục đích, không có lợi lộc gì để kiếm lại tự dưng đánh nhau??? Vậy không chơi~ Thân thể mệt mỏi, không có tinh thần để mà quyết đấu và vân vân đấy!!!

Đối với yêu cầu rất là vô nghĩa này của Lãng, chỉ cần là một Diệt Thần Sư bình thường liền sẽ không đồng ý. Dị thần là không dễ dàng tìm kiếm như vậy đấy!!! Nếu không phải vậy hầu tước Voban khi trước cũng sẽ không vì thế mà lặn lội đường xá xa xôi chuyển người đi tới tận Việt Nam chỉ vì biết ở nơi đó đang liên tục xuất hiện dị thần.

Hơn nữa nói cho cùng thì dị thần chính là con mồi béo bở của Diệt Thần Sư. Bình thường đã khó kiếm rồi. Hiện tại tìm được lại còn muốn nhường cho vị khác??? Nha! Mơ mộng đi thôi cung~ Người bình thường liền sẽ không như vậy làm!

Chính là tổng hợp từ nhiều như vậy lý do, Lãng khi đưa ra điều kiện này vẫn cho rằng đối phương hẳn là một tên không bình thường, đối với điều kiện

trên rất có thể sẽ đồng ý. Hơn nữa một khi đối phương đồng ý liền chẳng khác nào từ đó bởi vì thế mà tạm thời không quấy rối được cậu ta ở Italya chơi bởi.

Mà dù cho muốn làm được điều kiện trên đi chăng nữa, thời gian chắc hẳn cũng đã thật lâu. Chưa nói cho tới khi đó cũng không biết bản thân cậu đã mạnh lên như thế nào. Thậm chí dù cho không có mạnh lên~ Có thể nhờ vào đối phương mà tìm kiếm được đến dị thần để săn giết cũng là không có gì thiệt thòi không phải?

Ngược lại nếu đối phương không đồng ý??? Vậy tốt a! Nếu không muốn trở thành chân chính kẻ địch của nhau vậy liền tránh ra cho bạn thân đây tiếp tục đi du ngoạn! Điều kiện cũng đã cho đối phương~ Đối phương không làm được chẳng lẽ còn muốn trách bản thân cậu à? Có tin hay không... Bạn thân đây bỏ chạy không gặp mặt lại nhau nữa luôn á!!!

Tóm lại kế hoạch trên lý thuyết là rất hoàn hảo đấy! Chỉ là muốn thực hiện được nó độ khó thực không dễ dàng chút nào~

Có điều tất cả những vấn đề trên đối với một chỉ biết về năng kiếm chiến đấu và vô trách nhiệm Doni đều không là vấn đề! Dị thần mà thôi~ Cũng không phải là không thể tìm thấy!!! Hơn nữa lại cũng không phải bản thân anh ta đi tìm. Doni vì vậy sau khi nghe xong yêu cầu của Lăng liền lập tức đồng ý. Tiếp sau đó chính là lôi kéo theo cười khở Andrea đi tìm kiếm dị thần mạnh mỗi luôn.

Lăng và Liliana thì thoát nạn không bị dây dưa, thế nhưng làm phụ tá duy nhất và cũng là người đắc lực nhất dưới tay Doni, nhiệm vụ lần này hiển nhiên sẽ làm khổ Andrea không ít đấy.

Chỉ là chung quy lại Lăng thật không có ngờ tới hai người kia vậy mà thật nhanh như vậy liền tìm được đến dị thần hoàn thành điều kiện.

Dị thần thật chẳng lẽ là như vậy dễ kiếm???

Moá nó!!! Sẽ không là còn có chuyện gì đang ẩn giấu ở bên trong đi???

Một dị thần dễ tìm kiếm như vậy chẳng lẽ các Diệt Thần Sư khác đều sẽ thờ ơ??? Ai chứ chỉ riêng là hầu tước Voban cùng tên hiệu chiến trước mắt này tồn tại cậu liền không tin tưởng bọn họ có thể nhẹ nhàng thì bỏ mặc...

Chẳng lẽ còn là trùng hợp đột nhiên có dị thần mới tung tích xuất hiện???

Bạn thân đây sẽ không là như thế gặp may mắn đi???

Vừa yêu cầu đối phương không lâu thì nguyện vọng đã hoàn thành!!! Ngày hôm qua gặp sáu phần mấy tí một vị khác Diệt Thần Sư. Ngày hôm nay mới rạng sáng một hai giờ thì lại gặp được mới dị thần xuất hiện???

Cái loại vận may này... Chẳng lẽ anh đây còn từng đánh giết xong dị thần may mắn mà bản thân không biết???

Tuy là nghi linh tinh suy đoán nhiều loại trường hợp như thế, Lăng chung quy về mặt cũng không khỏi trở nên chăm chú hơn. Dù cho là tình huống nào đi chăng nữa, đối mặt với đột nhiên xuất hiện dị thần, nếu có thể vậy tốt nhất là yêu cầu tìm hiểu rõ ràng rồi hãy đi.

Sinh mạng là đáng quý!!! Cũng đừng có vì một lần tham lam mà làm chết luôn chính mình! Lăng chính là như vậy răn dạy lấy bản thân.

Tất cả suy nghĩ trên thật ra chỉ là thoáng hiện trong đầu Lăng chỉ một giây lát. Phía bên kia, Doni cũng đã đưa ra cho cậu câu trả lời.

- Dị thần tất nhiên là không dễ dàng tìm kiếm. Thế nhưng chúng ta vẫn là có thể tìm người triệu hồi ra dị thần đấy!

- Mà đợi cho tới khi dị thần được triệu hồi tới. Chỉ cần cậu thành công giết chết đối phương như vậy yêu cầu của cậu tôi cũng đã hoàn thành. Chúng ta sau đó có thể thật thoải mái chiếm đấu rồi!

Doni về mặt cuồng nhiệt trả lời.

- Không phải đâu! Vậy mà còn có người triệu hồi ra được dị thần???

Về mặt thì chán kinh bật thốt lên như vậy, thế nhưng trong lòng Lăng lại đã tin hơn mấy phần.

Dù sao bản thân cậu chính là bắt đầu từ việc triệu hoán Rùa thần rồi mới ma xui quỷ khiến thế nào liền trở thành Diệt Thần Sư đó thôi~ Ngày xưa một kẻ không biết tý gì về thế giới phép thuật như cậu còn có thể thành công. Hiện tại thế nhưng là ở châu Âu! Thế giới lại lớn như vậy!!! Nếu là có một ít người có thể triệu hoán dị thần gì gì đấy thật đúng là chuyện bình thường.

Ngược lại triệu hoán được dị thần cũng không có nghĩa là có thể giết chết được dị thần, trở thành được Diệt Thần Sư không phải sao!

- Được rồi! Nếu đã như vậy chúng ta liền đi thôi. Trên đường vừa đi vừa nói!

Nếu đã xác định là dị thần cho người triệu hồi ra vậy liền không sợ trường hợp dị thần ấy quá khó ăn, các Diệt Thần Sư khác không xử lý được giờ mới đến phiên cậu vân vân. Lăng bởi vì thế thái độ cũng nóng bỏng hơn không ít. Dị thần tuy rằng khó đối phó. Thế nhưng mỗi một loại quyền năng đều đại diện cho kì tích và lớn nhất phép nhiệm màu. Dù đối phương thật sự khó nhằn... Lăng cũng vẫn muốn đi chiến đấu thử đấy.

- Ủ đúng rồi! Nếu như tất cả mọi chuyện đều là như thế vậy anh đánh bất tỉnh Liliana để làm gì???

- Hơn nữa còn cả cái vụ giả trang lái thuyền này nữa là làm sao? Andrea tại sao không đi cùng anh vậy???

Nâng lên Liliana công lên vai, Lãng đột nhiên sực nhớ ra đặt lấy câu hỏi.

Doni ngay từ lần gặp mặt đầu tiên liền cho Lãng cảm giác rất sâu sắc ấn tượng. Tiếc là điều này cũng không thể thay đổi được chuyện Lãng là một người châu Á chính cống. Đối với nhận biết khuôn mặt của người phương tây hơn nữa còn là một người nam giới vân vân thật sự là khuyết thiếu năng lực, cũng không có mấy hứng thú~

Lúc trước lái chiến mã sắt đi dạo khắp Milan càng là gặp qua thật nhiều khuôn mặt nam giới châu Âu. Khuôn mặt của Doni trong trí nhớ của Lãng chẳng mấy thì mơ hồ lên. Cộng thêm việc Doni trước đó đội mũ, hạ kính đen cài trên đầu xuống đeo rồi thì còn dán râu giả cài trang, thay đổi hoàn toàn khác biệt trang phục. Ánh sáng bên bờ kênh lúc gặp mặt lại cũng chẳng sáng sủa gì.

Thậm chí ngay cả đã từng gặp qua đối phương vài lần Liliana cũng không nhận được ra Doni. Lãng dù cho ngay từ đầu luôn luôn đề phòng hành động của đối phương nhưng dù vậy vẫn không thể nào nhận ra được thân phận thực của người này đến.

Đặc biệt sao cơ thể đối phương cũng là không tồn tại ma lực đấy!!! Mười phần mười người bình thường trong cảm nhận của cả Lãng và Liliana.

Nói tới đây không thể không nói thêm một điều, trong tất cả bảy vị Diệt Thần Sur tồn tại hiện nay cũng chỉ duy nhất Doni là sẽ không toả ra bất kì ma lực gì mọi lúc mọi nơi.

Những người khác Diệt Thần Sur ngược lại hầu như đều giống như Lãng một dạng- y như một bình không lồ ma lực biết di động trong mắt các pháp sư và hiệp sĩ giới phép thuật. Ít nhất đối phương vừa nhìn cũng là biết bọn họ nguy hiểm, bọn họ không dễ trêu, bọn họ không phải người bình thường vân vân. Chỉ cần là hiểu biết phép thuật, vừa gặp được bọn họ liền sợ run vì ma lực khổng lồ mà họ mang theo trong người luôn. Đây cũng chính là lý do mà trước đó lần gặp mặt đầu tiên Lãng nhầm lẫn Doni với thân phận một người nam giới châu Âu bình thường. Sau khi đối phương ra tay thì chỉ rằng anh ta là một rất đặc biệt khác loại mạnh mẽ kiếm sĩ~

Duy nhất chỉ có không cho rằng đối phương là một vị Diệt Thần Sur. Một phần là do không từng thấy chân dung không nhận ra. Thứ hai thôi... Đó chính là Doni cho Lãng cảm giác quá khác biệt so với một vị Diệt Thần Sur khác là hầu tước Voban mà cậu từng có duyên gặp mặt cùng chiến đấu.

Một bên là thô bạo lộ lộ ra ngoài cảm giác áp bách. Bên kia chính là cao thủ võ lâm một dạng người bình thường không thể nào nhận ra...

Dĩ nhiên dĩ nhiên! Doni cũng không phải cao thủ võ lâm. Kiếm thuật của anh ta có lẽ đã vượt quá xa mức độ cao thủ võ lâm kia rất nhiều. Thế nhưng ma lực cũng không phải cái gì nội lực ở trong truyện võ hiệp. Nhất là khi đối mặt với còn hơn mấy dò tìm cảm nhận ma lực của một vị khác Diệt Thần Sur quét qua người ở khoảng cách gần.

Lãng bởi vậy đã từng hỏi qua Liliana về chuyện này ngay sau khi Doni và Andrea rời đi.

Kết quả cũng thật là ngoài ý muốn. Doni cũng không có luyện thành cái gì thần kì bản lãnh ẩn dấu ma lực và vân vân. Lãng không thể cảm nhận ra ma lực của anh ta ngược lại chính là vì nó vốn là không có! Từ trước tới nay đều là như vậy!!!

Từ trước khi trở thành một vị Diệt Thần Sur, Doni đã bị nhận định là cơ thể không thể chứa đựng ma lực. Điều đó hiển nhiên đồng nghĩa với việc anh ta không thể sử dụng phép thuật. Đối với một lòng muốn trở thành một vị hiệp sĩ khi ấy, tin tức này quả thật chẳng khác nào anh ta cả đời cũng sẽ không thành công. Ở trong cái thế giới phép thuật nhiệm màu này... Không biết phép thuật hiệp sĩ thì còn gọi gì là hiệp sĩ? Đi về thế giới người bình thường mà chơi bừa đi a người!!!

Đáng vui mừng là những điều trên sẽ chỉ áp dụng với người bình thường mà thôi! Thiên tài là sẽ không giống như người bình thường suy nghĩ đấy. Hơn nữa có lẽ trước khi bọn họ thành công, trong mắt thế nhân họ chính là hiện thân cho tên gốc hoặc kẻ điên đi rồi~

Doni cũng từng có một thời là như thế hình tượng trong mắt mọi người. Dù cho bị phán định là không thể sử dụng phép thuật. Anh ta chính là như thế điên cầm lấy một thanh kiếm đi khiêu chiến khắp châu Âu không chịu buông bỏ.

Lãng đoán chừng có lẽ cũng chính là đoạn thời gian khiêu chiến không ngừng này khiến đối phương đối với chiến đấu và khiêu chiến người khác mới sẽ hứng thú nồng đậm như vậy. Nó thậm chí kéo dài chỉ tới hiện nay khi anh ta đã trở thành một vị Diệt Thần Sur- vua của Italya và cũng là một thiên tài sử dụng kiếm. Người người tôn xưng Kiếm Vương, hiệp sĩ mạnh nhất Italya- Kiếm sĩ mạnh nhất thế giới!!! Đối thủ cũng đã từ không biết danh bình thường kiếm sĩ ban đầu cho tới bây giờ là Diệt Thần Sur- Ma Vương trong mắt người đời cùng dị thần~

"Anh ta tính cách thật tệ! Thế nhưng anh ta cũng là một người đáng giá tôn kính!!!" Lãng nghe xong lời giới thiệu về đối phương từ Liliana xong chính là như vậy nhận xét!

Nhắc trở lại thì cũng chính là vì lý do cơ thể ban đầu và về sau không thể chứa đựng ma lực, Doni sau khi trở thành Diệt Thần Sur cũng là bởi vì vậy mà thường khiến cho người khác coi rằng anh ta chỉ là một người bình thường.

Điều này thậm chí còn tạo nên không ít câu chuyện dở khóc dở cười trước đây trong giới phép thuật khi mà Doni thường hay một mình đi dạo lung tung. Trong khi các dụng cụ liên lạc tiên tiến đưa cho anh ta thường rất hay bị hỏng hóc không thể sử dụng. Nguyên do theo lời đồn chính là bởi vì một loại nào đó quyền năng mà Doni sở hữu có thể khiến cho tất cả các thiết bị và dụng cụ hiện đại đều trở nên vô hiệu. Thậm chí súng ống cái gì đều không thể sử dụng. Tất cả đều quay về với gươm đao, giáo mác và đánh nhau giáp lá cà thời xưa đi.

Cũng là với quyền năng này, Doni thậm chí có thể dễ dàng đơn đấu cả một đội quân hiện đại. Hơn nữa càng là hiện đại lại càng bị áp chế mạnh. Khi mà

xe tăng, máy bay chiến đấu, tên lửa tầm xa không người lái, súng máy, bom nổ. Thậm chí là bom nguyên tử vẫn vẫn tất cả đều biến thành những cục sắt vô dụng... Muốn cầm súng mà dùng như dao như gậy đi đánh nhau với thân thể sắt thép vô địch cùng với kinh người kiếm thuật Kiếm Vương sao???

Sorry! Nếu như có ý định hao tổn cho tới lúc Kiếm Vương mệt mỏi đấy? Ngài Salvatore một sử dụng quyền năng liền có thể chém đôi tất cả mọi người mà không ai có thể tránh thoát được. Nửa phút liền có thể dạy cho các người quyền uy của Diệt Thần Sư là được hình thành như thế nào! Chính phủ các nước bởi vậy chỉ nghĩ không thôi cũng liền rung mình quên hết những loại suy nghĩ kiểu này.

Thậm chí trước đây khi Doni mới trở thành Diệt Thần Sư, người trong giới phép thuật bất kì ai đều có thật nhiều lý do để không chống đối một vị Diệt Thần Sư, thế nhưng có một nhóm các chính khách người bình thường kích tiến lại không hi vọng sẽ nhìn thấy một vị thứ hai bạo chúa Voban hay như sẽ lại một thế lực lớn hình thành giống như sau khi Hắc hoàng tử Alec xuất hiện. Bọn họ đã từng vì vậy lên lút điều phái một đội quân hiện đại và hùng hậu đi khiêu chiến Doni.

Kết quả sau đó cũng rất là rõ ràng! Doni thậm chí còn chưa có "chơi" chán xong. Đội quân kia cũng đã không còn ai có thể đứng dậy rồi.

Cho tới sau đó ít lâu anh ta càng là trắng trợn cướp con mắt trước mặt Voban hầu tước thành công... Chuyện đã tới lúc này, dù cho nhất ngu si chính khách cũng biết Kiếm Vương đã là tồn tại vững chắc một vị vua mới trong giới phép thuật. Cho tới ngày sau quyền năng của Doni càng là tăng lên, chuyện tiêu diệt Doni đã là nhất định không thể nào!

Đối với tất cả câu chuyện được Liliana êm tai kể lại trên, Lăng chỉ là vẻ mặt trầm mặc như có suy nghĩ. Bởi lẽ ở Việt Nam, cậu còn thật không biết ngày sau chính quyền sẽ đối mặt với cậu ra sao? Hơn nữa nghe qua Liliana câu trả lời, đám người kia cũng đã biết đến sự có mặt của bản thân cậu rồi đi.

Nói chung bởi vì không ít đặc thù tính cách hay gây sự cũng như việc khó phân biệt với người bình thường vân vân, Doni cùng với John Plus Smith đều là người có ảnh hưởng đáng chú ý nhất được các pháp sư hoặc hiệp sĩ mới tập sự cần quan tâm. Nguyên do dĩ cũng là bởi vì hai người này hoàn toàn không thể nhận ra được bằng số lượng ma lực. Hơn nữa càng là hai vị Diệt Thần Sư hay đơn độc hành động nhất. Thường hay xuất hiện ở những nơi nhất lam cho người ta bắt ngờ!

- Ai~ Cậu không biết đấy thôi! Andrea đối với những chuyện này vẫn luôn rất phản đối. Chuyện lần này dù nhiên cũng không ngoại lệ. Tội vì thế không thể không cải trang khi ra ngoài tìm cậu.

- Còn chuyện tấn công cô gái này áy hả? Dù sao chuyến đi này cũng chỉ cần hai chúng ta là được rồi.

- Hơn nữa tôi cũng không muốn tiếp theo sau đó trên đường đi cô ta sẽ báo tin cho Andrea.

- Được rồi! Tàu điện đã nhanh tới! Cậu cuối cùng có quyết định đi hay không nào?

Doni nói với giọng thúc giục.

- Đi chứ sao không đi! Có điều tôi phải mang theo Liliana đi theo. Cũng không thể cứ như vậy để cô ấy nằm bất tỉnh ở đây được!

- Yên tâm đi! Cho dù cô ấy có sớm tỉnh lại, tôi cũng sẽ không khiến cho cô ấy báo tin đâu.

Cồng lên Liliana lên trên lưng, Lăng vừa lên tiếng đáp lại vừa đi hướng về phía ga tàu. Cậu ấy đã nghe được âm thanh thông báo tàu đến ở nơi xa.

Đứng ở một bên Doni thấy được như vậy cũng không khỏi nở nụ cười rục rờ thật hài lòng.

- Tốt thôi! Tùy cậu làm sao thì làm!

- Thanh kiếm của tôi giờ đã khát khao khó nhịn lắm rồi ồ~

Bước chân nhảy nhót như chim sáo! Doni chẳng mấy liền đuổi kịp rồi vượt qua Nguyễn Trọng Lăng đi tới sân ga. Cậu chàng thấy vậy cũng không có nói thêm điều gì. Bước chân thế nhưng không khỏi tăng tốc lên.

Vừa bước đến sân ga thì tàu cũng đã đến rồi. Doni nhanh thoăn thoắt xử lý mọi thứ thủ tục cần thiết. Lăng mạnh theo Liliana đi tìm kiếm một chỗ ghế ngồi hạ xuống.

Chuyến tàu buổi đêm cũng chính là từ đây bắt đầu...

Dị thần đang đợi phía cuối con đường!

...

Kết thúc chương 154.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Biển cổ trên tàu

Trong một chuyến tàu nào đó trên đất Ý, một cuộc cãi vã chính đang âm thầm diễn ra...

- Vurong! Người điên rồi sao???

Một âm thanh hét lớn giọng nữ mang theo giận dữ, hoảng hốt, buồn bực, không thể tin tưởng, hi vọng mình lầm, hỗn tạp cảm xúc...vv vang lên.

Nơi đây là một khoang hành khách thông thường với hai hàng ghế trống rộng rãi. Bên trong lúc này đang ở lấy ba người. Salvatore Doni vẻ mặt cười thật tươi ngồi trên một bên băng ghế ăn táo chín giống như xung quanh không hề có chuyện gì xảy ra. Ngược lại là ngồi phía bên kia, Nguyễn Trọng Lãng hiện tại đang dùng vẻ mặt gắt gỏng nhìn lấy như mèo bị giam phải đuôi, vẻ mặt hỗn hển vừa mới đứng bật dậy hét lớn cô gái trước mặt...

Liliana đã tỉnh giấc! Thế nhưng lúc này cô ấy chỉ cảm giác thà rằng mình còn chưa có tỉnh giấc còn hơn. Chỉ mong sao cho tất cả mọi chuyện đang diễn ra ở trước mắt cô chỉ là một cơn ác mộng hoặc ảo giác của riêng mình. Chỉ cần bản thân mau mau tỉnh lại, tất cả đều sẽ trở về êm đẹp như cũ~ Cô vẫn đang cùng với đức vua của mình cùng ngồi ăn, cùng ngồi vui chơi trò chuyện, cùng an nhàn ngồi ngắm cảnh nơi ven con kênh dài yên bình ở Milan...

Tiếc rằng mọi điều trên chỉ là mong muốn đơn phương từ một phía của cô mà thôi. Nơi này rõ ràng là ngay chính giữa hiện thực! Ác mộng ngay chính giữa hiện thực!!!

- Làm sao rồi Liliana? Có gì không đúng chúng ta cũng có thể từ từ nói chuyện mà...

- Bình tĩnh! Bình tĩnh! Đừng vội vàng nóng giận như thế!!!

Lãng về mặt chợt dạ an ủi.

Hiện tại thời gian cách thời điểm lên tàu đã là gần 3 tiếng đồng hồ. Mùi kim chi giờ cũng đã chỉ về phía con số 4 rạng sáng theo giờ ở Ý. Tại Việt Nam lúc này thời gian đã gần vào buổi trưa. Tất cả mọi người chính đang bắt đầu bàn bạc say sưa về những chuyện mà Lãng đã làm vào buổi tối hôm qua ở Milan. Có điều bản thân cậu ta giờ phút này đây tất nhiên là không biết rõ được những điều ấy đấy! Ngược lại là đối mặt với hiện tại Liliana thái độ khác thường tức giận lên tiếng trước mặt... Lãng cũng không khỏi chợt dạ không thôi gượng cười.

Chuyện bắt đầu xảy ra từ 5 phút đồng hồ trước khi Liliana chính thức tỉnh giấc. Trong quãng thời gian cô nàng bất tỉnh trước đó, nhân rồi không có chuyện gì làm, Lãng cũng đã tranh thủ thời gian hỏi Doni về nội dung kế hoạch mà bọn họ sắp hành động.

Đối phương trả lời cũng rất đơn giản thô bạo!

Nội dung kế hoạch chỉ gồm có ba bước duy nhất: Tới! Uy hiếp+ Khuyên bảo! Triệu hoán dị thần rồi tiêu diệt gọn!!!

Ba bước đơn giản lại hiệu quả không cần phải bàn cãi! Lãng cũng chính là biết thêm về địa điểm chiến trường cùng nạn nhân xong liền sáng khoái đồng ý. Hơn nữa bản thân cậu cũng không thể không thừa nhận, đối với cái kế hoạch thô bạo lộ lộ của Doni, Lãng cũng không có khả năng bổ sung thêm được nội ý kiến gì luôn~

Cũng là kể từ đó kế hoạch của Doni chính thức được cả hai người bọn họ thông qua xong!

Một kế hoạch được qua loa miêu tả và quyết định không có tới 3 phút! Không được đặt tên! Không được hai người trong cuộc quan tâm hay coi ra là gì!!!

Thế nhưng hậu quả sau này mà nó để lại... Nhân dân thế giới từ đây sẽ mãi mãi khắc ghi ngày hôm nay. Hơn nữa được giới lịch sử học ngày sau công nhận với nhiều cái tên để đánh dấu sự kiện quan trọng của nó như; Ngày kinh hoàng nhất! Ngày đức thánh chúa rơi nước mắt! Ngày Ma Vương nổi loạn, Hắc ám buổi rạng sáng vân vân.

Có điều ít nhất thì hiện tại còn không ai có thể biết rõ được những điều đó!

Quay trở lại với chuyện từ lúc Liliana bắt đầu tỉnh dậy. Giống như trước đó đã từng cam đoan với tên tóc vàng ngu ngốc kia, dù cho không quá rõ ràng lý do, Lãng nhưng không thể không tới nói chuyện để bảo đảm Liliana sẽ không thông báo tin tức về việc mà bọn họ sắp sửa làm ra cho phụ tá của Doni là Andrea. Tránh khỏi việc đối phương sẽ xuất hiện làm phá hư cản trở các thứ.

Còn tại vì sao phụ tá của Doni lại sẽ cản trở, Lãng rất đơn giản liền gán ghép thành đối phương không muốn Doni đơn giản nhường dị thần cho cậu ta đánh giết mà thôi. Lãng vì vậy cũng lơ đãng không có tí mĩ hời kì.

Đối với chuyện này, ban đầu Lãng vốn cho chỉ là chuyện nhỏ, không có coi nó ra là gì cả đấy!!! Ai dè cho tới lúc chính thức đi làm... Cậu chàng mới biết rõ mình suy nghĩ trước đó quả thật là hoàn toàn sai lầm! Thậm chí còn là sai lầm thật quá mức!!!

Vừa mới giải thích xong lý do mà Doni có mặt ở nơi đây cùng với kế hoạch mà hai người bọn họ chuẩn bị làm, Liliana thái độ liền đột nhiên nổi giận hét lớn phản đối. Hơn nữa nhìn qua rõ ràng là nổi giận thực sự đó à đừng đùa!!!

Nhìn lồng ngực chập trùng như đang cố nén xuống con tức của Liliana... Lần đầu tiên trong đời Lãng mới biết được một điều... Nam giới nhìn bộ ngực của phụ nữ chập trùng lên xuống miên man cũng không có sung sướng như những gì người ta thường tưởng tượng.

Gian phòng từ đó yên tĩnh trong chốc lát! Chỉ còn tiếng hít thở phì phò của Liliana cùng với cảnh vật hai bên đường không ngừng cắt ngang thật nhanh qua nơi khung cửa sổ chính nhắc nhở lấy mọi người... Bọn họ thế nhưng vẫn còn đang tiếp tục cuộc hành trình ban đầu.

Phía bên kia, nghe ra được sự mềm mòng trong thái độ của nhà vua, Liliana không khỏi cố gắng bình tĩnh lại nỗi lòng của mình. Hiện tại sự việc vẫn còn chưa xảy ra. Có lẽ chỉ cần cô cố gắng khuyên nhủ và nói rõ, đức vua anh minh và nhân từ của cô có thể sẽ biết sai mà sửa, dừng lại hành động của mình bây giờ cũng không biết chừng!

Nghĩ tới đây! Sắc mặt của Liliana mới thoáng tốt hơn một chút chút! Có điều nghĩ tới nguyên do xảy ra tất cả mọi chuyện ở trước mắt này, Liliana ánh mắt không khỏi trợn trừng trừng nhìn về phía ngồi ở bên kia hàng ghế Salvatore Doni.

Vị thứ sáu Vương chẳng lẽ không biết độ nguy hiểm của việc mà bọn họ đang định làm ra hay sao? Vậy mà còn muốn lôi kéo Vương của cô đi làm ra những chuyện ngu ngốc như thế này!!! Thật sự là... Một vị vua quá mức vô trách nhiệm đây!!!

Cùng lúc đó, đang ngồi ăn táo trên băng ghế Doni dường như cảm ứng được ánh mắt của cô nàng. Anh ta hơi ngẩng đầu lên. Đối với Liliana về mặt đáng yêu nhiều hơn đáng sợ- trừng trừng mắt nhìn, Doni thế nhưng còn đáp lại với một nụ cười là thật tươi sáng lấp lánh đặc trưng của bản thân.

Thái độ tốt khiến người ta tức giận!!!

Liliana thấy này không khỏi cắn cắn đôi môi bực tức! Tiếc là đối với Salvatore Doni- thứ sáu Vương, cô ấy thật sự là bó tay hết cách không thể làm gì đối phương.

Thậm chí dù cho đối với việc bản thân bị Doni gõ đầu đánh lén đến bất tỉnh, sau đó còn lôi kéo đức vua của cô học xấu một loạt hành động ác liệt... Tuy rằng có không ít bất mãn, có điều sự thực lại là cô chẳng thể làm được gì một vị vua được cả!

"Sau này nhất định không thể tiếp tục để cho Vương có thêm bất cứ liên hệ gì với thứ sáu Vương!!! Hai người bọn họ rất có thể cùng nhau học cái xấu rồi~" Liliana bất mãn âm thầm nghĩ.

Đã có rõ ràng quyết định trong lòng, cô nàng không khỏi hít một hơi thật sâu lấy lại cảm xúc bình tĩnh. Tiếp theo sau đó dùng vẻ mặt lạnh nhạt không chút biểu tình, giọng điệu nghiêm nghị bắt đầu lên tiếng nói chuyện khuyên giải đức vua của cô.

- Vương! Xin ngài hãy suy nghĩ cẩn thận và dừng ngay hành vi hiện tại của mình lại!!!

- Ngài rõ ràng còn không biết được hành động của mình hiện giờ là nguy hiểm và có thể tạo ra hậu quả tai hại lớn như thế nào đâu!

- Tôi- kị sĩ của ngài Liliana Kranjcar quyết sẽ không thể đứng trơ mắt nhìn Vương tiếp tục tự mình sai lầm thêm được nữa!

- Vương!!!... Xin Vương hãy lập tức thu hồi lại quyết định của mình lại!!!

Nói tới cuối cùng, Liliana thậm chí đầu cúi gục, cơ thể khụy hẳn xuống rồi quỳ cả hai chân xuống sàn tàu luôn đi rồi. Đoán chừng nếu như Vương của cô không chịu đáp ứng lời can ngăn của bản thân... cô ấy liền sẽ như thế quý mãi không chịu đứng lên!!!

- Tốt rồi Liliana! Chúng ta chỉ đến và nhờ họ triệu hoán dị thần thôi mà?

- Hơn nữa Doni không phải là Diệt Thần Sur- vua của Italya hay sao? Chỉ là nhờ cậy bọn họ một chút mà thôi. Vatican chẳng lẽ không định tiếp tục ở trên đất Ý?

Lãng giọng không cho là đúng cắt ngang.

Đúng vậy! Mục tiêu của Lãng và Doni lần này chính là Toà Thánh Vatican nổi tiếng của đức giáo hội tại châu Âu. Nghe Doni nói đám người kia giáo hoàng và hồng y giáo chủ gì gì đó thế nhưng đều biết nghi thức triệu hoán được dị thần của thiên chúa giáo xuống phạm trần đây này. Chỉ cần bọn họ tới gây sự hoặc ép buộc một chút... Cũng không tin không thể thành công!

Trong lòng Lãng suy nghĩ thật ra rất đơn giản: Nha! Bản thân đây gốc rễ dù sao cũng không phải ở châu Âu. Gặp phải rắc rối gì cũng lắm thì làm xong chuyện này anh đây bỏ về Á châu đi là được. Dù sao ở châu Á, giáo hội cái gì đấy thế lực đảm bảo không mạnh. Hơn nữa cho dù bọn người kia muốn gây sự trả thù, đầu tiên ra tay luôn chính là Doni đi? Cậu cũng không có gì phải lo lắng cả đấy!

Cũng chính là bởi vì suy nghĩ như thế, nghe xong kế hoạch của Doni, Lãng thậm chí cũng không suy nghĩ nhiều liền rất nhanh đồng ý.

Chỉ là những lời nói của Liliana tiếp theo sau lúc này lại không khỏi làm cho Lãng nhăn nhu cả lông mày.

- Thế nhưng đó là Vatican thưa Vương!!! Đó là Toà Thánh không thể xâm phạm của công giáo. Đám người kia sẽ nổi điên hết cả lên nếu ngài và Vương Salvatore dám xâm phạm đến đó!

- Đây chẳng khác nào một hành động chính diện khiêu khích giáo đình. Hơn nữa còn là trắng trợn không kiêng dè khiêu khích loại kia! Bọn họ quyết sẽ không dễ dàng bỏ qua cho xong đâu!!!

- Chiến tranh có thể sẽ vì thế mà nổ ra đó thừa điện hạ!!!

- Càng chưa nói tới Diệt Thần Sư trong mắt bọn họ đều là ngoại đạo dị đoan! Là báng bổ thần thánh! Là những kẻ đứng đầu tiên trong danh sách dị đoan cần phải thanh trừ!!!

- Ngài và Salvatore điện hạ thế nhưng được bọn họ gọi là nguy hiểm nhất dị đoan, ma quỷ hiện thân nơi trần thế, là đại ma vương đại biểu cho tà ác mà bọn họ cần phải thanh trừ đây ngài biết không???

Liliana ngẩng lên đầu, vừa quỳ vừa ngửa chính ngôn từ đáp lời.

- Hic! Chẳng lẽ bọn họ còn có thể cản trở tôi và Doni hay sao?

Lăng về mặt giật mình sững sốt hỏi.

Được rồi! Cái gì cũng không quan trọng! Quan trọng nhất chính là có đánh lại được hay không?

"Ai mà quần đám người kia sau đó sẽ phản ứng ra sao chứ? Cùng lắm bạn thân ngay chiều nay thì bắt vé máy bay về châu Á luôn là được! Những chuyện còn lại ấy mà... Thi liền đề cho tên ngốc hiểu chiến tọc vàng bên cạnh lo đi. Đoán chừng đối phương đang ước gì đám người kia ngày sau sẽ thường xuyên đi tìm hấn đánh đánh nhau đây." Lăng trong lòng không khỏi âm thầm tự nhủ.

- Vương! Ngày xưa giáo đình thế nhưng từng tổ chức cả quân đoàn thánh kỵ sĩ cùng mục sư muốn tiến hành thanh trừ cái gọi là Diệt Thần Sư đó!!! Hôn nữa nghe nói...

Liliana âm thanh không khỏi hơi hơi ngừng lại.

- Nghe nói làm sao?

Doni ngồi một bên đột nhiên lên tiếng chen vào thúc giục.

Lăng thấy vậy cũng không khỏi trợn mắt nhìn đối phương một cái. Tên chết tiệt này này giờ ngồi im bên ngoài vừa ăn táo vừa nhìn cậu khuyên Liliana mà không chịu giúp cậu nói chuyện lấy một câu. Thái độ cứ y như đang ngồi xem chuyện cười!!! Hiện tại thì hay rồi~ Thấy có chuyện hay ho để nghe liền không ai bảo cũng mở miệng xía vô.

Moá nó! Thật quá đáng ghét!!!

"Đáng đời ngày sau bị đám tu sĩ kia quấy rầy". Trong âm thầm Lăng không khỏi bắt đầu quyết định. Nếu như đám tu sĩ kia thật sự rất khó nhằn... Vậy ngày sáng hôm nay làm xong một cú, cậu liền lên máy bay chuồn thẳng.

Ngược lại nếu chỉ là bình thường bình thường mạnh mẽ mà nói... Vậy cậu liền tiếp tục chuyến du ngoạn châu Âu của mình đi thôi. Dù sao Liliana còn chưa có nói rõ lý do vì sao mang cậu tới châu Âu đây. Không thể cứ như thế bỏ về được!!!

Càng chưa nói đến... Đánh bại dị thần còn sẽ có mới quyền năng! Đối với tên đáng ghét tóc vàng đang ngồi ở bên kia. Cậu thật ra vẫn rất là muốn đánh cho đối phương một trận ra trò. Mà muốn làm được điều đó, tìm kiếm quyền năng mới có thể chống lại quyền năng của đối phương đã trở thành chuyện không thể không làm.

Dị thần không thể không tìm! Đã tìm được vậy làm sao có thể không đánh!!!

Nói chung... Giáo đình bất kể mạnh đến đâu! Cậu cũng là phải xông qua một lần cho biết!

Du lịch châu Âu sao? Đi nhiều mới được gọi du lịch ồ~

Cũng là ở trong lúc bản thân Lăng ngầm hạ lấy quyết định, Liliana cũng đã tiếp tục câu chuyện.

- Nghe nói Voban hầu tước thế nhưng từng bị giáo hội đánh bại chặt vật phải chạy trốn ra khỏi châu Âu nhiều năm không dám trở về.

- Tuy rằng giáo đình dường như cũng vì thế mà đã qua đời mấy vị hồng y giáo chủ. Giáo hoàng lúc đó sau lần tiến hành thanh trừ dị đoan không lâu sau cũng đã qua đời.

- Quân đoàn thánh kỵ sĩ càng là vì số lượng giảm mạnh mà buộc phải đổi tên thành đội cận vệ giáo hoàng. Từ nay về sau giáo hội lại không tiếp tục còn có hành động nhằm vào Diệt Thần Sư. Dù cho là sau này xuất hiện mới Diệt Thần Sư cũng không có hành động gì nhằm vào.

- Thế nhưng dù sao việc Voban hầu tước bị đánh bại phải chạy trốn gần như trăm phần trăm là sự thật. Hôn nữa dù là sau này có được nhiều hơn quyền năng trở về châu Âu, ngài hầu tước cũng chưa từng có ý định ra tay với giáo hội.

- Từ đó giáo hội ở châu Âu vẫn là một thế lực rất đặc thù. Các tổ chức hiệp sĩ và pháp sư tuy rằng kính sợ với các vị Diệt Thần Sư và tôn vinh lên làm vua. Thế nhưng đối với giáo hội thế lực cũng vẫn luôn rất là kiêng kỵ đấy!!!

Liliana về mặt nghiêm nghị trần thuật mọi chuyện.

Những điều này thật ra vẫn luôn là điều cấm kỵ không ai dám nhắc tới trước mặt các Diệt Thần Sư để tránh sinh chuyện rắc rối. Đặc biệt là nhắc tới trước mặt Voban hầu tước thì càng không. Thích phá hoại và gây chuyện Vương Salvatore cũng là một trong những đối tượng bị cấm chỉ. Thật không biết tại sao lúc này ngài ấy lại biết được những thông tin này!

Bởi lẽ cuộc chiến kia diễn ra đã gần trăm năm, vào thời điểm đó ở châu Âu cũng chỉ có một vị Diệt Thần Sư duy nhất là Voban hầu tước. Hai người còn lại là bà chúa Aisha và giáo chủ La Hào tuy rằng cùng tồn tại nhưng giáo hội lại rất khó kiếm tìm để thanh trừ. Cuộc chiến tranh diệt trừ Diệt Thần Sư - nguy hiểm nhất dị đoan- Ma Vương nói chính xác ra vậy chính là cuộc chiến của giáo đình và Hầu tước Voban hung danh lan xa ở châu Âu thời bấy giờ.

Cho tới những năm gần đây Diệt Thần Sư số lượng tăng lên. Có điều bởi vì chuyện này đã xảy ra rất lâu, thế hệ người trẻ tuổi trong giới phép thuật ngoại trừ đọc nhiều biết nhiều Liliana cũng không phải là ai cũng biết được tới.

Thế nhưng đối với giáo hội kiêng kỵ, mỗi một đời thế hệ quyền lực chuyển giao, người nắm quyền trong các tổ chức phép thuật vẫn luôn không có quên nhắc nhở điều này đến cho người kế nhiệm của mình để tránh cho sau này bọn họ mắc phải sai lầm.

Diệt Thần Sư là hiện thân của Thần ở trên thế gian, là không thể dễ dàng đối chọi! Thế nhưng giáo đình đứng sau lưng cũng là cả thần giới cùng với lịch sử sâu xa mà hùng mạnh. Ai ai cũng không có thể dễ dàng khinh thường!!!

- Ô! Thật không nghĩ tới lão già gàn dở kia cũng có thời điểm chật vật như vậy~

Doni về mặt than thở tỏ vẻ.

"Làm sao nghe nghe lại nghe thấy mùi vị há hê là thế nào nhỉ?" Lãng liếc mắt nhìn kẻ nào đó đang ngồi tung lên tung xuống quả táo trên tay không khỏi bĩu môi thâm nghĩ.

- Liliana, nói như cô vậy giáo hội hẳn là rất mạnh mẽ. Tới cả ông già hay cái kinh kia cũng không ăn được?

- Có điều tôi vẫn rất ngạc nhiên. Bọn họ là làm thế nào để đánh bại Voban khiến ông ta phải chạy trốn chết?

Lãng hiển nhiên không lắm coi trọng nghiên cứu lịch sử của đám người và thế lực ở châu Âu này. Thế nhưng cậu không thể không chú ý tới sức mạnh của đối phương. Hầu tước Voban khi xưa sức mạnh ra làm sao cậu không rõ. Thế nhưng nếu như giáo hội Vatican nắm giữ sức mạnh ngang cơ với quyền năng của dị thần. Đây không thể không cẩn thận rồi!

- Theo đồn đại thì giáo hội tới hiện nay vẫn còn sở hữu trong tay bảy loại thần khí. Nghe nói người sử dụng chúng thậm chí sẽ có được sức mạnh mạnh mẽ như dị thần.

Liliana về mặt buồn bực đáp lại.

- Gì?

- Bảy loại thần khí? Nắm trong tay là có được mạnh như dị thần???

Lãng trợn mắt há hốc mồm thất thanh hô to.

Trong lúc bất chợt, cậu chàng liền xoay đầu nhìn về phía Doni với ánh mắt giận điên người.

- Moá nó Doni!!!

- Tại sao anh lại không có nói đi ra chuyện này!!!

Lãng giận dữ hét lớn.

- Bởi vì tôi cũng không biết a~

Doni gãi gãi đầu về mặt vô tội đáp lời.

Lãng: "....."

Liliana: "....."

Không khí chết chóc đang lan khắp.

- Dù sao thì đến nơi đó liền có thể gặp được dị thần như cậu yêu cầu là được rồi.

Doni nhỏ giọng lẩm bẩm.

Hai người còn lại thấy vậy đã không còn gì để nói với hắn ta.

"Cũng thật là thật vô trách nhiệm a người!!" Ai đó không khỏi toát ra như vậy suy nghĩ.

Gian phòng lại trở về tĩnh lặng yên ắng. Lặng giờ về mặt trầm ngâm không nói. Không ai biết trong đầu cậu ta đang suy nghĩ gì?

....

Kết thúc chương 155.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Bảy loại thánh khí

Nguyễn Trọng Lăng trầm ngâm thời gian cũng không lâu, rất nhanh liền xác định chủ ý ở trong lòng. Ánh mắt bởi vậy một lần nữa nhìn về phía hai người còn lại trong gian phòng. Đối mặt với cậu giờ đây thế nhưng là một đôi mắt tràn đầy chờ mong cùng kì vọng của Liliana, cùng với... thờ ơ không chút quan tâm Doni. Thái độ quả thật là trời đất cách biệt.

- Ủ? Liliana cô cứ đứng lên trước đi. Làm sao mà lần nào cũng nói liền là quỳ xuống ngay đi thế?

Lăng về mặt bất đắc dĩ nhìn về phía vẫn còn đang quỳ ở dưới đất Liliana, lên tiếng khuyên nhủ. Thời điểm ban đầu bởi vì biết rõ đoán chừng mình khuyên cũng vô ích. Chỉ là hiện tại đã có quyết định, cậu đã không thể không bắt đầu nghĩ cách làm sao xử lý tình huống của đối phương!

- Không được! Liliana sẽ không đứng lên nếu Vương không chịu hạ mệnh lệnh dừng lại hành động lần này của mình!!!

Liliana vừa nghe liền lắc đầu nguây nguẩy, về mặt quật cường đáp lời.

- Tốt thôi! Thế nhưng chúng ta trước hết đứng lên nói chuyện cho rõ đã có được không?

- Đợi cho tới lúc tôi đưa ra chính thức quyết định thì cô hãy một lần nữa lựa chọn là hay không phản đối.

- Đúng rồi? Cô có biết hay không bảy loại thần khí mà giáo hội sở hữu năng lực là gì???

Vừa đặt câu nói, Lăng còn ra vẻ lơ đãng nắm lấy tay Liliana lôi kéo cô ấy đứng lên. Kể từ đó, có lẽ là suy nghĩ mình bạch Vương của cô còn chưa đưa ra quyết định mà quỳ xuống ép buộc ngài ấy như vậy thật không tốt. Cũng có thể là bởi vì bị hành động đột nhiên nắm lấy tay lôi kéo của nhà vua làm cho cô sững sờ sững sờ. Hoặc có lẽ là bởi vì cần trả lời câu hỏi mà phân tâm. Nói chung, Liliana chính là như thế liền bị Lăng lôi kéo đứng dậy.

Ở phía đằng sau hai người bọn họ, Doni ánh mắt đang nhìn nhìn hai người nói chuyện bỗng đột nhiên lộ ra một nụ cười thật là quỷ dị a quỷ dị~

Liliana giọng nói cũng chính là vào lúc đó vang lên.

- Thật có lỗi thưa điện hạ! Trong các tài liệu mà Liliana đã từng được xem qua không có bất cứ tài liệu nào miêu tả rõ về năng lực mà bảy loại thần khí kia sở hữu.

- Duy nhất được biết là chúng có liên quan tới năng lực của các vị thần trong thiên chúa giáo. Hơn nữa được gộp chung mệnh danh là bảy loại thánh khí.

- Tài quyết quyền trượng, Vinh quang vương miện, Thiêu đốt thánh giá, Lôi đình chiến chùy, Mộng ảo chuông tang, Thiên mệnh thủ hộ thuẫn cùng với cuối cùng Chân thực thánh kinh!

Liliana về mặt mang theo ửng đỏ, nho nhỏ giọng nói lên tiếng kể rõ.

Cơ thể của hai người bởi vì bị Lăng vô tình lôi kéo mà đã tựa thật sát lấy vào nhau. Nhìn qua dường như hai người yêu nhau đang tình tứ ôm lấy lẫn nhau mà thủ thi tâm tình vậy. Liliana trong đầu không khỏi đã có chút liên tưởng lung tung.

Chỉ là những cảnh tượng trong suy nghĩ kia của cô còn chưa có chính thức thành hình thì...

- Bang!!!

Một tiếng va đập lớn vang lên!!!

Liliana tức khắc ngắt lịm đi trong vòng tay "âu yếm" của vị vua đang đứng bên cạnh cô ấy~

- Này! Anh không thể ra tay nhẹ nhàng hơn được sao??? Nhỡ đánh thành ngáy ngốc thì làm sao bây giờ!!!

Vừa đỡ lấy Liliana, Lãng về mặt xám đen tức giận hướng về phía Doni lớn tiếng quở trách.

- Ai~ Tôi cũng không có cách nào nha! Đầu của bạn gái cậu cũng thật là cứng!

- Lần trước tôi gõ tới tận hai lần mới làm được cho cô ta hôn mê. Thế nhưng cũng không nghĩ tới nhanh như vậy thì cô ta đã tỉnh lại rồi..

- Mọi lần Andrea thế nhưng đều bất tỉnh thật là lâu đấy!!!

Doni vung vẩy lấy trong tay chiếc túi vải dài chứa đựng thanh kiếm thép của anh ta. Về mặt ngây thơ vô số tội như thật đáp lại.

- Nói vậy mọi lần anh muốn trốn đi chơi đâu đều là dùng gây đánh ngất xiù phụ tá của anh?

Lãng cả người cũng ngẩn ngơ, về mặt hoang đường hỏi.

- Ủm! Trước kia thì là như vậy! Có điều sau đó Andrea nói cậu ấy không muốn tiếp tục như thế. Hơn nữa còn đề cử cho tôi dùng thuốc mê bỏ vào bình trà là được rồi.

- Nói tới cũng đã thật là lâu tôi không sử dụng lại chiêu thức này đấy. Ra tay còn thật là có chút không thói quen!

Doni gãi gãi đầu, bắt đầu dĩ than thở.

Một bên kia, vốn đang ôm lấy Liliana trở về chỗ ngồi Lãng nghe xong thiếu tí nữa thì lão đảo ngả ngửa luôn.

- Khốn kiếp! Đã như vậy sao trước đó anh còn dám đảm bảo là sẽ không có bất cứ vấn đề gì hết!!!

Lãng về mặt bức tức hướng về phía Doni gầm thét lên.

- Ách! Ha hà...~ Bạn hiền đừng nổi giận mà! Tôi làm những điều này không phải cũng là làm theo ý của cậu hết đó hay sao? Chẳng lẽ giờ cậu còn trách tôi?

Doni về mặt "ủy khuất" lên tiếng.

Lãng nghe xong cũng không khỏi tắt tiếng.

Phải rồi!!! Quả thật trước đó vừa rồi chính là cậu ra hiệu cho Doni tiến đánh lên bất tỉnh đi Liliana.

Nguyên do cũng là bởi vì cậu đã quyết tâm phải đi tới Vatican trải qua một lần.

Dù sao năm đó Voban hầu tước cũng có thể trốn thoát thành công khỏi giáo hội chuẩn bị kỹ thanh trừ hành động. Hiện tại cậu sau khi chiếm được truyền thừa của Sơn Tinh xong, năng lực tự nhận là cũng không kém Voban hầu tước năm đó. Bên người còn đi theo một vị Diệt Thần Sư mạnh mẽ khác là Doni giúp đỡ.

Còn phía bên kia giáo hội thì sao?

Chưa kể tới việc bọn họ hai người lần này là chủ động đánh ra đối phương tất nhiên chưa kỹ càng chuẩn bị. Quan trọng là Liliana cũng đã từng nói. Trong trận chiến tranh thanh trừ dị đoan giáo hội khởi xướng năm xưa, đám người kia chết cũng không ít người a! Hơn nữa đoán chừng sau đó cũng là thua thiệt thật nhiều.

Lãng bản thân mới không tin những năm gần đây Voban không có làm gì giáo hội đâu. Lão già ngạo mạn kia mà chịu thực sự để yên cho tổ chức đã từng đuổi mình ra khỏi châu Âu mới là lạ!!!

Càng rõ ràng hơn chính là nhiều năm nay giáo hội đều không có dám ra tay nhằm vào các vị Diệt Thần Sư mới xuất hiện. Lãng vừa mới nổi tiếng hơn nữa ở xa tít bên châu Á thì cũng thôi đi. Thế nhưng ngoài hầu tước Voban ra, ít năm gần đây còn có hai vị Diệt Thần Sư khác là Doni và một tên Hắc hoàng tử Alec mà Lãng chưa từng gặp bao giờ đều là xuất hiện ngay ở tại châu Âu đấy.

Doni càng chính là trên danh nghĩa vua của Italya. Mà Toà Thánh Vatican kia thì nằm ở đâu???

Nó thế nhưng nằm ngay gần ở thành Rome. Có thể nói là nằm lọt thủng ngay bên trong đất Ý.

Giường ở bên cạnh há cho mãnh hổ đứng???

Thử hỏi nếu giáo hội còn mạnh mẽ như vậy! Đối với một Diệt Thần Sư vừa mới sinh thành chỉ có một loại quyền năng, bọn họ chẳng lẽ còn sẽ bỏ qua không để ý đến hay sao?

Diệt Thần Sư trong mắt bọn họ không phải đều là báng bổ thần thánh, là hiện thân của ma quỷ cả hay sao? Đại ma vương cố Voban có thể tạm thời không giết được, mấy tiểu Ma Vương nhãi nhép vừa mới sinh thành chẳng lẽ còn không ăn thua? Chẳng lẽ họ sẽ không biết đạo lý nuôi hổ sẽ có ngày ra gây họa lớn???

Diệt Thần Sư một khi bước qua đi được khoảng thời gian gian khổ đầu tiên. Một khi quyền năng số lượng nhiều lên... Sức mạnh đó, nguy cơ đó sợ rằng là kẻ ngu si cũng hiểu được so với thời điểm ban đầu chỉ có một loại quyền năng Diệt Thần Sư là khác biệt mạnh mẽ hơn nhiều như thế nào!

Đám người giáo hội kia hiển nhiên không thể coi là kẻ ngu si. Nếu không thì Voban sợ rằng đã sớm thanh trừ bọn họ ra khỏi thế gian từ đời tám hoánh nào rồi~

Từ tất cả những điều trên, Lăng liền không khỏi đưa ra một kết luận.

Giáo hội mạnh! Thế nhưng là mạnh có hạn độ. Hoặc ít nhất cũng là mạnh trong điều kiện hạn chế nhất định.

Tấn công Vatican ép buộc đối phương hoán dị thần là hành động nguy hiểm! Thế nhưng Diệt Thần Sư với Di Thần chiến tranh lại có khi nào là an toàn?

Cùng lắm sau đó nếu có gì nguy cơ cậu liền nhanh chân chạy xa ra khỏi Vatican hẳn là sẽ không có chuyện gì đâu! Voban hầu tước chẳng phải vẫn yên lành sống ở châu Âu không biết bao năm nay đây thôi. Doni còn càng là đứng đưng như không lướt lơ ở những nơi khác trên đất Ý suốt ba bốn năm nay cũng chẳng thấy có chuyện gì.

Rất hiển nhiên! Sức mạnh của giáo hội ra xa khỏi Toà Thánh trung tâm tất nhiên sẽ không còn uy hiếp được cho tới tính mạng của cậu nữa. Còn đợi cho tới khi làm thành công xong mọi chuyện. Dù cho có hậu quả gì xảy ra, cũng là Diệt Thần Sư ở châu Âu đón đỡ đầu tiên. Riêng bản thân cậu đâu vẫn là về Á châu yên tâm đi ngủ đi là được rồi.

Suy xét được ra những chuyện này... Dù cho đối mặt với cái gì bảy loại thần khí nghe đồn, Lăng cũng nữa không sợ hãi mấy may. Đặc biệt hơn, cậu còn muốn suy tính xem xem có thể hay không lượn gió bẻ măng mang về một hay hai loại thần khí để mang về Việt Nam sưu tầm sưu tầm chơi đây!

Thần khí của thánh giáo hội đó a!

Nghe không thôi cũng đủ thật là kích thích á!!! Vatican càng là có thần khí! Lăng đối với cuộc đi... "hành hương" Vatican này lại càng là chờ mong cao hơn...

Bởi vì thế cho nên đối với "liều quỳ không chịu đứng" để can ngăn Liliana, Lăng không thể không đưa ra hạ sách, nhờ vào Doni đánh bất tỉnh cô nành lần hai đi rồi. Đoạn thời gian rảnh rỗi trước cậu cũng không chỉ riêng hỏi qua đối phương nguyên về nội dung kế hoạch không thôi. Lăng còn có hỏi đi qua về tình trạng của Liliana trước đó. Hơn nữa còn chính là Doni hết sức bảo đảm không có vấn đề, nếu không Lăng lại "nỡ lòng nào" để cho hắn ta vui hoa dập liễu thêm một lần nữa như hiện tại chứ!!!

- Hừ! Anh tốt nhất hi vọng cô ấy thật sự không có sao! Nếu không thì dù cho lần này hành động thành công tôi cũng sẽ không cùng anh quyết đấu đâu đấy!!!

Lăng về mặt khó chịu, lên tiếng đe dọa!

Ừ? Ngược lại là trừ điều này ra cậu cũng chẳng thể đe dọa đối phương được thêm điều gì. Cái tên khốn kiếp này thật sự là quá vô trách nhiệm! Quá phiền phức!!!

- Không phải đâu! Trước đó chúng ta không phải là nói như vậy đấy!!!

- Anh bạn! Cậu cũng không thể vô lý quyết định như vậy!

Doni về mặt buồn bực phàn nàn.

Có điều Lăng đã không còn tiếp tục muốn chú ý thêm tới anh ta. Gặp thái độ hết sức không hữu hảo này của Lăng, Doni cũng liền không có tiếp tục lên tiếng. Dù sao bản thân Doni vẫn cho rằng vừa rồi mình ra tay rất chắc chắn, cô gái luôn đi theo bên cạnh thứ sáu Vương hẳn là sẽ không có vấn đề gì đâu. Mà dù cho sau đó thật sự có vấn đề... Tới lúc đó lại giải quyết là được!!! Ngược lại chính là không cần phải lập tức vội vàng lo lắng~

Đối với tính tình của Lăng hiện tại Doni cũng là đã có chút hiểu biết. Đối phương rất rõ ràng là không muốn chiến đấu với anh ta. Hễ hở ra có cơ hội là lại lấy có quyết đấu hay không làm chuyện để đe dọa. Đe dọa đe dọa tới Doni cũng có chút phiền!

Hiện tại đối phương rõ ràng là không muốn nói chuyện. Doni vì vậy cũng không có lên tiếng. Ngược lại bọn họ cách điểm đến đã không còn xa, Doni giờ phút này đây tâm thần đều là tràn ngập đối với sắp tới chiến đấu hứng thú. Máu trong người anh ấy như đang sôi lên sùng sục vậy!!!

Vatican!!! Vatican!!!

Salvatore Doni đang đến đây!!!

...

Kết thúc chương 156.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 157: Kẻ đứng đằng sau màn

Cùng thời gian Lăng và Doni đang ngồi ở trên tàu, ở một nơi nào đấy nhà ga tại Milan, cũng chính là nơi nhà ga mà Salvatore Doni và Lăng từng bước lên tàu.

- Chết tiệt Doni!

- Vậy mà không nói điều gì lại thật sự chạy đi Vatican!!!

Andrea nhìn hình ảnh trong camera ghi lại nơi ga tàu mà vẻ mặt bất đắc dĩ thầm nói.

- Alô! Cô có còn đang nghe đó không?

- Đúng như cô dự đoán, hai người kia thật sự lên tàu đi tới tòa thánh!!!

Một bên theo bản năng day day trán, một bên nhấc lên điện thoại đang cầm trong tay, Andrea nói về phía điện thoại với một giọng điệu rất bất đắc dĩ và mệt mỏi.

- Hừm! Điều này cũng không có gì lạ kì.

- Với tính cách của Vương Salvatore mà nói...

- Trông cậy vào việc chờ đợi anh tìm được cho ra tung tích của dị thần chiến tranh hiện thân cách đây gần nửa năm tại Ý còn không bằng ngài ấy trực tiếp đi tới càng nhanh chóng, càng chắc chắn hơn, lại có sẵn dị thần tồn tại Tòa Thánh Vatican còn hơn~

- Dù sao khoảng cách cũng thật là gần đó mà!

Một giọng nói mang theo giọng điệu chế cười của một người phụ nữ từ bên trong điện thoại vang lên.

- Sự lựa chọn của Doni cũng không có làm tôi cảm thấy kì quái...

- Thế nhưng tôi thật không hiểu tại sao cậu ấy lại có thể biết được những tin tức này?

- Dù sao những người có thể tiếp cận được với Doni lại biết rõ về thông tin của Vatican, chỉ cần hơi có chút thông minh liền dễ dàng biết được hậu quả nếu để Doni tại thời điểm đó rõ ràng về những thông tin trên.

- Như vậy tiểu thư Erica Blandelli, cô có thể giải thích cho tôi về chuyện này có được hay không? Kị sĩ trung thành và cũng là trên danh nghĩa người yêu của thứ bảy Vương???

Nói cho tới những câu cuối cùng, Andrea ánh mắt không khỏi hơi nheo nheo lại khi nhìn về phía màn hình đang trình chiếu- thân ảnh của Nguyễn Trọng Lăng.

- Mà mà... Đừng nói chuyện nghiêm trọng như vậy, Andrea!

- Xin anh đừng có quên!

- Không một ai là có thể chi phối suy nghĩ của một vị Vua đầu đấy~ Cái mà chúng ta có thể làm chỉ có thể là tạo điều kiện và đưa ra sự lựa chọn cho các ngài ấy mà thôi!

- Vương Salvatore thế nhưng là vua của đất Ý. Tôi cũng không tin anh chưa từng có suy nghĩ gì với Tòa Thánh kia!

- Đây là một lần hợp tác song thắng không phải sao, Andrea?

Phía bên kia đầu dây điện thoại, Erica nói nói mang theo tự tin cùng với giọng điệu chế nhạo cười.

- Điều đó cũng không có nghĩa là cô có thể lợi dụng đám người của các tổ chức phép thuật ở Italya liên hợp lại lừa Doni vội vàng trở về!

- Hơn nữa cô dám nói cuộc gặp mặt của hai vị vua chỉ là tình cờ???

Giọng nói tuy rằng đã hơi nguội lại, thế nhưng Andrea bất mãn thái độ vẫn tỏ ra rất rõ.

- A! Anh thật là sẽ không cho rằng tôi có thể tính toán và sắp xếp tạo thành tất cả những chuyện này đấy chứ?

- Mà mà... Xin đừng đề cao tôi như vậy có được không? Tôi có thể sẽ vì vậy mà rất ngượng ngùng đây này!!!

Erica tiếng cười như chuông bạc dường như truyền ra ngay tại bên tai Andrea. Đợi cho đến khi tiếng cười ấy ngừng đi, cô nàng mới một lần nữa dùng giọng nghiêm túc đáp lại.

- Có lẽ công chúa Alice, người nắm giữ năng lực tiên đoán tương lai có thể làm được tất cả những điều trên anh vừa nói.

- Hơn nữa tất cả chúng ta đều rõ ràng biết vị ấy có thể chi cần dùng trí thông minh cùng thủ đoạn ngoại giao của mình cũng đã đủ để đối chọi với tổ chức của Hắc hoàng tử hơn mười năm nay~

Erica nói chuyện với một giọng điệu kính trọng khi nói về công chúa Alice. Hai người bọn họ cách nhau tới mười tuổi, và khi còn bé Erica thậm chí luôn mong ước mình có thể làm được như người phụ nữ kia.

Thế nhưng một ít chuyện sau đó đã xảy ra, và từ đó về sau Erica liền hiểu rằng mình chỉ cần làm tốt chính mình là được rồi!

Mang theo vẻ mặt hoài niệm, Erica tiếp tục lời nói của mình không chút dừng lại.

- Thế nhưng rất đáng tiếc tôi không phải là Bạch vu nữ! Tôi nhưng là Erica Blandelli. Hiện tại là! Sau này cũng đều là duy nhất!

- Xin đừng anh đừng nhầm lẫn! Andrea, xin anh nhớ kĩ lấy!!!

Erica giọng điệu nghiêm túc mà không thiếu phần tự hào đáp lời. Lời nói đối với Andrea, với chính bản thân cô, hoặc là đang nói với chính kỉ niệm của cô ở trong quá khứ.

Tuy rằng tỏ rõ bản thân không phải là kẻ đứng đằng sau màn điều khiển tất cả, thế nhưng Erica cũng không có trực tiếp phủ nhận việc thủ lĩnh các hiệp hội phép thuật yêu cầu Doni đột nhiên trở về Italya là do bản thân mình sắp xếp.

Chuyện lần này có thể không phải tất cả đều là do cô ấy làm ra, thế nhưng nếu nói Erica ngay từ đầu không có những ý định này hiển nhiên là không thể nào đấy!!! Dù cho tình huống có thể diễn ra khác đi, thế nhưng cuối cùng mục tiêu tiến đánh Vatican hầu như đã trở thành mục tiêu nhất định ngay từ đầu được cô nhắm vào. Tất cả cũng chính là bắt đầu từ lúc cô ấy biết được tin hầu tước Voban sẽ một lần nữa quyết đấu với Vương của cô tại một tháng sau từ chỗ Liliana.

Hiện thực đã rất rõ ràng! Nếu như Nguyễn Trọng Lăng không thể trong thời gian ngắn thu được nhiều hơn nữa quyền năng. Cuộc chiến lần thứ hai với hầu tước Voban, cuộc chiến mà đối phương có thể sẽ dốc toàn lực chứ không phải chỉ coi là một trò chơi... Cuộc chiến ấy nguy hiểm có thể nghĩ!!! Erica ngay từ lúc biết được thông tin này liền bắt đầu suy nghĩ tìm cách giải quyết.

Tìm kiếm dị thần, giúp đỡ Vương của cô đánh bại và cướp lấy quyền năng của dị thần đã là điều tất nhiên! Thế nhưng chỉ trong vòng một tháng bắt buộc phải tìm kiếm thành công???

Dị thần cũng không phải dễ dàng thì tìm thấy được như vậy~

Erica cách nghĩ thời điểm đó quả thật không khác gì Salvatore lúc trước một chút nào. Thay vì cái gọi là tìm kiếm tung tích của một vị dị thần đang có thể chạy lăng xăng khắp thế giới. Hiển nhiên giáo hội Vatican và dị thần của thiên chúa giáo rõ ràng và có đảm bảo hơn nhiều.

Erica cũng chính từ khi ấy liền bắt đầu suy tính tới chuyện ngày hôm nay. Từ rồi đi tạo điều kiện cho Liliana và Nguyễn Trọng Lăng ở chung. Ngay khi biết hai người bọn họ đến Italya liền tìm cách gấp gáp kêu gọi Vương Salvatore trở về. Tiếp sau đó từng việc từng việc... Tuy rằng không có giống y như những gì cô đã từng tưởng tượng, thế nhưng mục đích cuối cùng giờ đây vẫn là đã đạt thành.

"Hiện tại chính là lúc thu lưới!!!" Erica âm thầm tự nhủ.

Đúng như những gì Erica đã từng nói! Có thể sắp đặt trước để tất cả mọi chuyện diễn ra theo như ý mình chỉ có thể là biết tiên đoán tương lai- Bạch phù thủy- Đệ nhất phù thủy- công chúa Alice. Thế nhưng Erica cô cũng sẽ không cần bất cứ chước cách làm của bất cứ người nào khác đấy.

Dù cho là hiện tại hay sau này, cô ấy cũng sẽ mãi chỉ là Erica Blandelli!!! Duy nhất và mãi mãi~

- Được rồi! Chuyện lần này có thể chấm dứt ở đây! Thế nhưng tôi hi vọng sau đó sẽ không có chuyện như vậy lần thứ hai xảy ra!!!

- Xin cô đừng quên! Ngài Salvatore mới là vua của mảnh đất này, quý cô Erica Blandelli!!!

Andrea một lần nữa nhấn mạnh địa vị người bạn thân của mình. Thế anh cũng rất rõ ràng. Cuộc nói chuyện điện thoại này mình đã hoàn toàn thua. Tất cả mọi chuyện hầu như đều đã nắm chắc trong tay của đối phương hết cả. Thậm chí mọi thứ từ đầu chí cuối vẫn luôn là dọc theo mong muốn đã được thiết kế tốt của đối phương mà hoàn thành.

Cảm giác này thật sự không xong thâu~

"Cái này chính là năng lực của những người thừa kế trong các gia tộc phép thuật lâu đời hay sao?" Andrea lặng lẽ nghĩ.

Bản thân anh nói cho cùng dù sao cũng chỉ là một người bình thường may mắn dấn thân vào thế giới nhiệm màu này. Hơn nữa còn là bởi vì mối quan hệ thân thiết với Salvatore Doni mà có được địa vị như hiện nay. Tuy rằng vẫn luôn rất rất cố gắng~ Thế nhưng sự thực có vẻ quá khó khăn so với những gì anh ấy đã từng tưởng tượng.

Cũng chính là vào thời khắc này, Andrea không khỏi nghĩ lại về hành vi không quan tâm bất kể chuyện gì, thích làm gì thì làm đã từng được anh và mọi người cho là cực kì vô trách nhiệm của Doni- thứ sáu Vương và cũng là bạn thân của anh.

"Có lẽ ngay từ đầu cậu ấy cũng đã biết đám người kia là không thể trọng dụng được đấy thế nên mới luôn tỏ ra vô trách nhiệm như vậy!" Andrea đột nhiên không khỏi có chút hoài nghi mục đích ẩn dấu đằng sau những hành động ngu ngốc của cậu bạn mình. (Doni: A! Giờ tôi mới biết có những thứ này luôn đấy!!!)

- Không thành vấn đề, Andrea! Chúng ta nhất định có thể thành công.

- Hai người bọn họ thế nhưng là Vương! Là không thể bị đánh bại!!!

Erica giọng điệu tự tin đáp.

- Vâng! Chỉ hi vọng mọi chuyện đều sẽ giống như những gì cô tưởng tượng~

Nói xong những lời này, Andrea liền tùy theo cúp máy luôn. Ngược lại về vấn đề các hiệp hội phép thuật nghiêng hướng ủng hộ cho vị vua nào cùng với những hành động mờ ám không ngừng của cô gái mà anh vừa mới nói chuyện điện thoại xong kia, Andrea giờ đã không còn muốn bận tâm.

Mấy năm gần đây anh không ngừng chạy ngược chạy xuôi liên hệ lại vô số gia tộc và hiệp hội phép thuật. Lúc này nhìn lại những việc đã làm ngày xưa thật đúng chỉ là một trò cười~

"A a a...~ Hơn nữa đoán chừng đám người kia trước đó đều cười thầm sau lưng mình rất lâu rồi đi??" Andrea về mặt tự giễu.

Một đám tất cả đều có những ý xấu riêng! Có thể trung thực nghe theo mệnh lệnh của anh và Doni mới là lạ!!! Lại nhớ tới cô gái đại diện cho đám người kia mà anh vừa nói chuyện xong..

"Màu đỏ ác ma sao? Cũng quả thật là người cũng như tên~

Thứ bảy Vương, ngài sau đó lại là làm sao đối xử với những người này đâu này??" Đẩy đẩy gọng mắt kính, nhìn nhìn đã dừng lại trong khung hình cảnh tượng Lăng đang cống lấy Liliana vào trong sân ga.

"A a a...~ Suyt nữa thì quên! Bên cạnh ngài ấy thế nhưng vẫn còn có cả Màu xanh hiệp sĩ nữa đây này!!! Chuyện cũng thật là càng ngày càng thú vị ồ?"

Hơi làm ngẫm nghĩ trong giây lát, Andrea cuối cùng tắt đi đoạn băng ghi hình và lấy nó ra ngoài.

"Mang đi thứ này rồi gửi đi cho một số người. Mọi chuyện hẳn là sẽ càng thú vị hơn đây! Còn có Erica, bản thân cô sau đó khi nhìn thấy những cảnh tượng này lại sẽ là nghĩ như thế nào??" Andrea tâm lý không khỏi càng nghĩ càng vui vẻ đấy.

Ừm? Anh ta mới sẽ không thừa nhận mình và Doni chính là cùng một loại ác liệt và ưa thích chơi xấu loại người đây này (ngưu tầm ngưu mã tầm mã thôi).

Bỏ đi gánh nặng tâm lý suốt mấy năm nay, Andrea giờ phút này không khỏi cảm thấy cả người tràn đầy nhẹ nhàng. Bước chân ra khỏi phòng giám sát nơi ga tàu cũng không khỏi như lâng lâng lên. Thậm chí còn vui vẻ đối với đã bị phép thuật làm cho bất tỉnh hai anh chàng nhân viên an ninh trông coi trong phòng vẽ lên trên mặt vài loại hình vẽ thật là buồn cười.

"Nha! Quả nhiên trở về với chính bản thân mình vốn có vẫn là thích nhất đấy!!!" Ai đó sung sướng nghĩ.

"Phải rồi! Nếu mọi chuyện đã như vậy mình cũng không thể không đi qua chỗ của Doni xem xem. Đoán chừng sáng nay ở Vatican cũng thật là náo nhiệt đây này." Vừa mới rời đi khỏi ga tàu, Andrea trong lòng liền đã xuất hiện mới mục tiêu. Anh ta rất nhanh liền trở lại trụ sở và tìm người điều tới cho mình một chiếc máy bay lên thẳng. Tất cả chỉ là để bảo đảm rằng bản thân có thể tới kịp lúc ngắm nhìn trận chiến có một không hai thế kỷ này.

Andrea chính đang nhẹ nhàng lên máy bay thường thực một loại cuộc sống mới, thế nhưng ở châu Âu, còn có thật nhiều người hơn đã bắt đầu lâm vào bồng hoàng!!!

Hai vị Diệt Thần Sur- hai tên Đại Ma Vương, hai loại cách gọi tùy theo thái độ đối với giáo hội, tất cả mọi người đều đã biết được thông tin Lăng và Salvatore Doni rạng sáng ngày nay liền muốn tấn công Toà Thánh Vatican của đức giáo hội thiên chúa!

"Moá nó! Đây thế nhưng là Vatican a!!! Là Toà Thánh đó a!!! Tại sao lại có thể như vậy được??" Thật nhiều tín đồ thiên chúa giáo đã kinh thét hô hoán lên~ Buổi sáng hôm nay đối với bọn họ chẳng khác này ngày tận thế cuối cùng.

"Không phải đâu! Thế nhưng đó là hai vị Diệt Thần Sur đó a! Hai người kia đi tới mảnh đất cấm đó để làm gì??? Đây là chiến tranh tín hiệu sao??" Thật nhiều có hiểu biết, có tri thức những người cầm quyền đứng đầu đã kinh hoàng lên.

Đặc biệt là khi các hiệp hội phép thuật ở Italya liên hợp đưa tin cùng với Toà Thánh Vatican lời hiệu triệu kêu gọi cảnh báo và yêu cầu tiếp viện khẩn cấp, cả hai bên đều đồng loạt gửi thư yêu cầu triệu hồi gấp bọn họ xuất hiện ở bên ngoài hoặc bên trong toà đất thánh kia hội họp.

Không khí giương cung bạt kiếm rất là rõ ràng!!!

Đám người từ đó không khỏi phải bắt đầu so sánh lựa chọn nhanh bên thế lực mà mình muốn ủng hộ. Sức mạnh của bọn họ tuy rằng đối với cuộc chiến này nhỏ bé không đáng là gì. Không ai có thể can thiệp vào cuộc chiến của hai vị Diệt Thần Sư và sức mạnh bí mật của giáo hội. Hơn nữa cũng không ai ngu gì mà dám trực tiếp tham gia.

Thế nhưng rất rõ ràng! Sự kiện đột xuất xảy ra lần này vừa là một lần to lớn nguy cơ, thế nhưng nó cũng chính là một cơ hội thật tốt để mở rộng và nâng cao bản thân tổ chức của họ. Hơn nữa còn là không ai có thể bỏ mặc không lựa chọn đứng đội!!! Bởi lẽ không ai có thể chắc chắn rằng, sau cuộc chiến thắng này bên thắng trận xử lý xong thế lực đối địch sẽ không nhân tiện luôn cả những thế lực không chịu lựa chọn đứng thành hành cũng tiện thể xoi tái luôn~

Nguy cơ! Lợi ích! Lớn mạnh! Hay là huỷ diệt!!!

Đã có không ít người giờ này muốn chửi mẹ!

Moá nó chứ! Không mang theo chơi chúng ta như thế có được hay không!!! Làm sao mà hôm qua còn bình yên không một chút âm thanh đánh tiếng, thứ bảy Vương thậm chí vẫn còn lái xe, ôm gái, cosplay trang phục ra đường chơi đùa điều hành phá phách!!!

Thế mà mới sáng sớm ngày ra hôm nay thì đột nhiên gửi thư yêu cầu bọn họ lập tức tập hợp cả đây rồi???

Cái này cũng không có giống với "ý tưởng và hành động luôn luôn bộc phát không cần phải mọi người quan tâm thứ sáu Vương Salvatore" đó a!!!

Nếu là Kiếm Vương Salvatore hành động! Vậy tất nhiên sẽ là một mình ngài ấy làm việc đấy! Đám người bọn họ cũng chỉ cần đợi mọi việc xảy ra xong xuôi rồi tiếp đi lên chúc mừng bên thắng trận là được rồi~ Mối sẽ không khổ sở lựa chọn bên như lúc này đây này!!!

Nói như vậy hết thấy chuyện xảy ra hiện tại chẳng lẽ đều là do thứ bảy Vương chủ đạo mang đến???

Tối hôm qua ngài ấy thế nhưng là giả vờ hành động chơi bời là để tê liệt lòng cảnh giác của Vatican?

Vương a! Ngài cũng thật là anh minh thần võ~

Thế nhưng Vương a!!! Ngài hại chúng ta cũng thật khó!!!

Tất cả mọi người đồng loạt thổn thức ôm oán. Có điều hiển nhiên cũng chẳng có một tí hiệu quả quái gì! Muốn chọn bên thì vẫn phải chọn bên. Muốn gọi người thì vẫn phải gọi người.

Ai cũng đều rõ ràng trong lòng. Hôm nay mang người đi qua có thể không phải là vì đánh nhau!

Thế nhưng người mang người ít đó chính là thể hiện người thế lực yếu! Độ tổ chức không cao, số người luôn luôn túc trực bảo vệ và nghe lệnh không nhiều...vv. Dù sao tất cả đều là bị đột ngột triệu tập đấy. Ai đội hình mạnh và đông đảo hiển nhiên là thế lực của ai đấy mạnh! Hơn nữa độ chính xác không có một trăm phần trăm nhưng cũng tám chín phần mười.

Mà lại chỉ cần xác định lẫn nhau như vậy là được rồi. Sau này chiến lợi phẩm, địa vị, rồi thì lực ảnh hưởng cái gì rất có thể sẽ lấy biểu hiện lúc này đây mà định ra. Tổ chức nào mà không có lá bùa tẩy cái gì a! Giấu dốt cái gì ai cũng là có thể đấy. Như thế thì cũng đừng mà giả ngu giấu dốt làm gì cho rồi~

Kéo theo các tổ chức phép thuật ở châu Âu cuồng cuồng cũng chính là thật nhiều chính khách, thế lực trong chính phủ, thế lực dân gian, các đoàn thể tài phiệt, cơ cấu tổ chức có máu mặt ở châu Âu hoặc liên quan tới châu Âu nhào nhào cả lên!

Sáng nay! Cái chuyện mà bọn họ nóng bỏng quan tâm nhất đó chính là cầu mong thế lực phép thuật đứng đằng sau mình mấy người kia đừng có mà chọn sai đề rồi rơi dài! Hơn nữa đề cho chắc ăn tất cả đám người cũng đều đồng loạt mà chuẩn bị chuẩn bị sẵn đường ra trước cho khỏi hoạ.

Một cuộc "hành hương" tới toà đất thánh của hai vị Vua kể từ đó bắt đầu liên quan tới không ít vận mạng con người, thế lực ở châu Âu bắt đầu mở rộng ra. Càng ngày càng mãnh liệt! Càng ngày càng triệt để!!!

Sóng gió cũng là từ đó đã bắt đầu!

Lúc này cũng đã là 5h sáng tại châu Âu...

...

Kết thúc chương 157.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Chiến tranh tầu lên!

Thành Vatican tên chính thức được gọi là Thành Quốc Vatican. Đây là một quốc gia có chủ quyền và lãnh thổ riêng biệt bao gồm một vùng đất với tường vây bao kín nằm bên trong lòng thành phố Rome- Italya, có diện tích khoảng 44 hecta và dân số khoảng 840 người. Đây cũng là thành phố, đất nước được quốc tế công nhận là nơi có diện tích cùng dân số thuộc hàng nhỏ nhất trên thế giới.

Quốc gia này được hình thành vào năm 1929 sau hiệp ước Laterano, với tư cách là hậu thân còn lại của Quốc gia giáo hoàng- một quốc gia thần quyền có diện tích lãnh thổ rộng lớn hơn, đã từng tồn tại từ năm 756 tới năm 1870.

Giống như tiền thân trước đó của mình là Quốc gia Giáo hoàng, Thành Quốc Vatican tương tự cũng là một nhà nước với nền Quân chủ Thần quyền mà người lãnh đạo tối cao nhất là giáo hoàng.

Giáo hoàng là một vị vua không thể truyền ngôi mà là do các mật nghị hồng y bầu chọn mỗi khi phải thay đổi. Giáo hoàng có được quyền lực tuyệt đối trong quốc gia thần quyền của mình. Điều này cũng có nghĩa là quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp tối cao đối với Thành Quốc Vatican đều được nắm trong tay giáo hoàng, bởi vì vậy giáo hoàng cũng được coi là vị vua chuyên chế duy nhất còn tồn tại ở châu Âu cho tới ngày nay.

Dĩ nhiên những điều trên chỉ là ở trên mặt hành chính thống kê mà thôi.

Bởi vì lịch sử lâu đời và tầm quan trọng của mình, Vatican còn được gọi với cái tên gọi khác là Toà Thánh Vatican, là thành phố tín ngưỡng thiêng liêng nhất của hơn 1,2 tỉ người theo đạo công giáo ở khắp các nơi trên thế giới. Địa vị và sức ảnh hưởng của nó hiển nhiên là cực kì to lớn. Giáo hoàng và các vị Hồng Y địa vị vì vậy cũng rất là được tôn sùng!

Tốt a! Dù sao cái gì lịch sử, nhân văn, địa lý gì gì đấy đối với hai kẻ nào đó đang vừa mới có mặt ở tại Rome vào lúc này đều chỉ là phù vân~ Đối với vừa bước chân ra khỏi đoàn tàu Lãng và Salvatore Doni mà nói...

Chiến đấu kèn lệnh giờ cũng đã chính thức nổ vang lên!!!

...

Đứng 6h sáng tại một nhà ga ở Rome- Italya, hai nhân vật chính cùng với một- còn đang bất tỉnh nhân vật phụ của chúng ta cuối cùng cũng đã đặt chân đến điểm cuối của cuộc hành trình.

Rome sáng sớm nay được bao trùm trong màn sương mù hơi lạnh. Thời tiết ở vùng đất ven biển Địa trung hải này sẽ tuyệt và thích hợp du lịch hơn vào mùa xuân và mùa hè. Mùa du lịch ở Rome từ tháng 3 tới tháng 9 khi mà thời tiết thường ấm áp, khô ráo và nhiệt độ cao ổn định.

Thế nhưng hôm nay là thứ tư ngày 20 tháng 10, thời gian đã bước qua mùa du lịch tốt đẹp nhất. Nhiệt độ ở Rome cũng như đa số các nơi khác ở Italya trong ngày đều là không quá 24 độ và rất rét lạnh về đêm và sáng sớm. Thậm chí còn có thể có tuyết rơi!

Buổi tối ngày hôm qua ở Milan thế nhưng thật sự là một buổi tối tốt đẹp và không quá lạnh. Thế nhưng hiện tại Lãng và Doni đã di chuyển tới Rome, nhiệt độ ở trong không khí vào lúc này ở nơi đây giờ còn chưa có tới 13 độ!

Ở Việt Nam mà gặp phải nhiệt độ này đó cũng chỉ có thể là ở vào trong những ngày rét đậm rét hại của mùa đông miền Bắc mới có đó a!!! Cũng vì thế mà dù biết tại sao ở Rome vào thời gian này trong năm người đi đến du lịch lại ít hơn nhiều. So với mùa hè đi du lịch gần biển mà nói. Thời điểm đã dần chuyển vào mùa rét lạnh ở toàn châu Âu như lúc này... Đi du lịch cái gì đấy mọi người mới không mấy hứng thú đâu!

Đây cũng là lần đầu tiên Lãng trải nghiệm cái rét trong thân phận của một vị Diệt Thần Sư. Bởi vì ở bên trong khoang tàu vẫn luôn có điều chỉnh nhiệt độ hợp lý, bởi vì thế cho nên phải đợi cho tới khi cậu chính thức bước chân ra khỏi con tàu, Lãng mới...

Vẫn không biết rét lạnh là cái gì!

Tốt a! Không phải là cậu không cảm nhận được nhiệt độ thay đổi. Đơn giản là vì khả năng chịu đựng của cơ thể Lãng giờ đã tăng cao lên thật nhiều. Rét lạnh cái gì đấy đối với cậu đơn giản cũng chỉ là thời tiết mát mẻ hơn bình thường mà thôi!

Hơn nữa Lãng đoán chừng đạt được năng lực này cũng không phải là do bản thân cậu đặc thù mà chính là năng lực sẵn có của Diệt Thần Sư. Nếu không Doni- một người dân của Ý chính gốc cũng sẽ không ăn mặc phong phanh chỉ một chiếc áo khoác mỏng manh lại còn để lộ cả ngực, ăn mặc trang phục y như đang đi tắm biển mùa hè như thế này ở trong cái thời tiết dưới 13 độ lạnh cảm cảm hiện nay.

Hai người bọn họ! Một người tranh phục như đi tắm biển hơn hờ cười tươi bước đi phía trước dẫn đường. Một người ăn mặc áo trụ tay, quần nhìn như váy giáp. Sau lưng phủ lấy áo choàng đỏ. Trang phục cosplay về ngoài nhìn như chiến binh La Mã thời cổ đại. Hơn nữa còn là dường như không biết rét lạnh là gì, thái độ như thường cồng lấy trên lưng một cô con gái đang bất tỉnh, nghênh ngang đi lại giữa con phố!!!

Khỏi phải nói! Từ nơi nhà ga bắt đầu đi cho tới bây giờ còn chưa được một nửa đoạn đường, hai người bọn họ gặp phải ánh mắt kì quái nhìn về đã là nhiều vô số kể vậy!!! Mỗi gặp một người liền phải có ít nhất một hai lần quay đầu nhìn chằm chằm. Hơn nữa còn may lúc này là buổi rạng sáng ít người,

thời tiết lại lạnh, các đồng chí cảnh sát các thứ đoán chừng đều còn không có đi làm cả đây! Nếu không sợ là bọn họ phải bị hỏi thăm sờ gáy không ít lần cũng không biết chừng.

Ngược lại dù sao nếu có chuyện rắc rối Lăng cũng sẽ đều bỏ mặc cho Doni giải quyết hết. Tin là một kẻ chính gốc Italya như anh ta hẳn là phải biết ra sao xử lý đi. Cậu chàng bởi vậy vừa đi vừa hết nhìn đông ngó tây coi như ngắm cảnh.

Không xem không biết! Kiểu dáng kiến trúc ở nơi đây so sánh với Milan cũng thật là khác biệt.

Một bên là tinh xảo và cách điệu. Một bên là thô cuồng mang theo hơi thở đặc sắc. Tuy nhiên chung quy lại mà nói, cái cảm giác thuận mắt và vẻ đặc biệt vẫn luôn rất rõ ràng hiện lên ở trong cả quá trình ngắm nhìn. Thật giống như bạn đang đi giữa một thành phố mô hình đồ chơi tinh xảo. Sẽ không phải lo lắng thế tục lợi ích, quy hoạch yêu cầu, khó khăn và bản cùng của trí tưởng tượng khi ứng dụng vào trong thực tế văn vắn.

Mỗi một ngôi nhà cùng dãy phố, đặc biệt là những kiến trúc cổ kính có lịch sử. Mỗi khi được tận mắt nhìn xem đều sẽ sinh ra một dạng suy nghĩ kiểu như: "A! Thì ra là nhà cũng có thể xây như vậy đây! Nhìn cũng rất là phong cách và thuận mắt ồ!!!", "Cái này nhìn thật ngăn nắp và ngay ngắn. Trông cứ y như là từ cả một khuôn đúc mà ra", "Ha! Thì ra là mặt tiền cửa hành còn có thể cải trang thành như vậy? Nhìn mà cũng cảm thấy đồ đạc bên trong cũng cao to lên"...vv.

Cứ như thế cứ như thế. Hai người bọn họ bước chân cuối cùng cũng đến gần được lối chính ra vào duy nhất của Vatican.

Không khi yên bình trước cơn bão cũng là đi tới nơi đây liền kết thúc!

Bởi vì ở phía phương xa nơi lối vào... Một đội ngũ khoảng ba trăm người đang lẳng lẳng đứng im giống như đang chờ đợi thứ gì. Từng người đều ăn mặc lấy trang phục áo giáp mũ giáp bạc, y như những thánh kỵ sĩ từng thấy trong ti vi. Ánh mắt của họ lạnh băng băng, hồi hộp, cừu hận, cẩn thận, đề chừng các kiểu vân vân khi nhìn về phía mới tới ba người Lăng, Doni và đang được công ở trên lưng Liliana.

Mục tiêu của bọn họ rất rõ ràng đang chỉ về phía ba người bọn họ!!!

- Ủm? Có vẻ như kế hoạch của chúng ta đã bị người ta biết hết cả rồi?

- Làm sao bây giờ đây Doni?

Lăng về mặt trầm ngâm lên tiếng hỏi. Ý tứ ngược lại cũng là đơn giản.

Dù sao kế hoạch vốn chính là: Tới! Đe dọa+ khuyên bảo! Triệu hoán dị thần rồi tiêu diệt!!!

Theo như lý thuyết đối với việc đối phương có hay không biết trước cũng đều không quan trọng gì lắm.

Hiện tại bước một: Đi tới đã được thực hiện thành công. Bởi vậy cho nên Lăng mới đưa ra câu hỏi cho Doni để xem bước thứ hai đối phương định làm như thế nào.

Dù sao thì kế hoạch này cũng là đối phương chế định ra mà không phải sao? Đây là còn chưa tính tới chuyện trong điều kiện mà Lăng đã đưa ra, nếu muốn câu sau lần hành động này tự nguyện cùng Doni chiến đấu, Doni nhất định phải tìm và giúp đỡ cậu đánh giết một vị dị thần. Hiện tại dị thần ngay cả cái bóng đều không có thấy đâu. Tất cả mọi chuyện rắc rối hiển nhiên đều là do Doni phải xử lý cả đấy. Lăng còn muốn giữ gìn quyền năng chờ đợi tới khi quyết đấu với dị thần đây!!!

Mà để đáp lại cho câu hỏi của Lăng, Doni câu trả lời cũng hết sức thô bạo và nhấn gọn, giống y như cái kế hoạch mà anh ta đã đưa ra trước kia.

- Cậu chỉ cần đứng xem là được!!!

Doni khoé miệng hơi cong lên tự tin nở nụ cười. Về mặt hưng phấn như sắp gặp được con mồi. Anh ta nói rồi lấy ra thanh kiếm vẫn luôn được bọc kín trong chiếc túi vải dài luôn mang theo bên mình.

Theo những gì mà Liliana đã từng cung cấp buổi chiều ngày hôm qua sau khi lần đầu gặp Doni, Lăng biết thanh kiếm kia thế nhưng đơn giản chỉ là một thanh kiếm thép. Hơn nữa còn là một thanh đòn kiếm. Lưỡi kiếm không hề được mài sắc đánh bóng tí gì.

Nếu như đưa nó cho bất kì người nào khác, vậy nó chính là một thanh sắt dài bản dẹt không hơn không kém. Thế nhưng một khi nó ở trong tay Doni hoặc nói đúng hơn là trải qua gia trì từ quyền năng Tuyệt đối chia cắt của anh ta. Quyền năng mà nhớ nó bất cứ thứ gì dù chỉ là một cây kim khâu đều có thể phóng to thu nhỏ, rút ngắn kéo dài tùy ý. Hơn nữa một chiêu chém ra thậm chí có thể cắt đứt tất cả mọi thứ mà nó muốn.

Và khi quyền năng ấy được ứng dụng lên trên một thanh kiếm thép dài đang cầm ở trong tay Doni như bây giờ... vậy nó liền chính là thanh kiếm đáng sợ và sắc bén nhất trên thế gian!!!

- Ta tuyên bố! Không có bất kì một thứ gì có thể thoát khỏi số phận bị chia cắt sau chiêu kiếm này!!!

Linh ngôn bá đạo! Ngắn gọn! Nhưng ẩn chứa lấy bên trong sự tự tin và kiên định từ tín niệm.

Thanh kiếm thép trong tay Doni toả ra ánh sáng màu tím chói lóa mắt. Sức mạnh của linh ngôn đang điên cuồng tiến vào bên trong thanh kiếm để tăng cao sức mạnh.

- Thánh quang và chúng ra cùng tồn tại!

Ngay từ thời điểm Doni bước đi lên phía trước, tay chạm vào chuỗi kiếm lúc, cảm nhận được tinh thần của đám người bên mình đột nhiên thấp hẳn lại.. Một người đàn ông trung niên trông giống như là đội trưởng của đội ngũ thánh kỵ sĩ kia đột nhiên tiến lên một bước, rút ra kiếm trong tay và hô lớn.

- Thánh quang và chúng ta cùng tồn tại!!! Thánh quang muôn năm! Giáo hoàng đại nhân muôn năm!!!

Một vị khác đứng ở bên cạnh vị đội trưởng kia giống như cũng đột nhiên sực tỉnh giấc. Ngay trong thời khắc Doni bắt đầu niệm đọc linh ngôn đó tức khắc bắt đầu hô lớn khẩu hiệu!

Cũng là cho đến lúc này đám người còn lại mới hoàn toàn tỉnh ngộ. Tiếp theo sau giống như đã được tập luyện từ trước, âm thanh khẩu hiệu vang lên nghe qua thậm chí giống y như phát ra từ cùng một người.

- Thánh quang cùng chúng ta cùng tồn tại!

- Thánh quang muôn năm! Giáo hoàng đại nhân muôn năm!!!

Theo tiếng hô như biển gầm thét vang, mỗi một người nỗi sợ hãi giấu kín trong lòng đều giống như đều đã được giảm bớt không ít! Sĩ khí tăng lên cao thấy rõ!!!

Thời đại thông tin liên lạc nha! Dù cho Diệt Thần Sư vẫn luôn là ma quỷ cần phải thanh trừ trong mắt các thành tín giáo đồ. Thế nhưng là ngay chính cả đứa trẻ nít ranh cũng biết. Ma quỷ cái gì... chính là nhất khó chơi và nhất mạnh mẽ nguy hiểm rồi~

Hiện tại bọn họ đối mặt thế nhưng càng là Ma Quỷ trong ma quỷ! Ma Vương! Thậm chí có thể coi là Đại Ma Vương vân vân... Có thể không tâm thần rung động mới là lạ! Dù sao đã không biết bao nhiêu năm nay, giáo hội từ lâu cũng đã từ bỏ cái gọi là chiến tranh thanh trừ dị đoan. Đám thánh kỵ sĩ trong số bọn họ đa phần đều là bởi vì thành kính tín ngưỡng mà lên chức là nhiều! Chiến lược, ý thức, ý chí chiến đấu vân vân vì thế độ mạnh yếu có thể nghĩ?

Khẩu hiệu còn chưa hô được nổi lần thứ hai, Doni kiếm cũng đã vung đi lên!!!

- Nhân danh chính ta! Tuyệt đối chia cắt!!!

Một bức cảnh tượng vừa quen thuộc lại vừa khác lạ giống như Lăng đã từng bắt gặp qua xuất hiện.

Một đường ánh kiếm vút ngang đi như tia chớp. Càng đi xa lại càng biến lớn. Một chiêu kiếm quen thuộc ngay xế chiều hôm qua Lăng đã từng được thưởng thức một lần. Thế nhưng hiện tại chiêu kiếm mây thanh thế và uy lực mà nó toả ra rõ ràng là cao và mạnh mẽ hơn lúc đó nhiều!!!

Cho đến lúc cuối cùng ánh kiếm ấy dường như nối liền giữa đất và trời. Muốn một đòn cắt ngang tất cả kiến trúc của Vatican!

Một đòn đủ thô bạo! Đủ hung ác! Đủ cuồng cuồng!!!

Kiếm Vương Salvatore Doni! Người cũng như danh!!!

Không thể không nói. Nếu như bản thân Lăng phải đối đầu với chiêu kiếm này của Doni vậy cậu thật sự chỉ có thể chửi má nó.

Đoán chừng cũng chỉ có thể cố mà trì hoãn chiêu kiếm thời gian đi tới đồng thời dùng cách tấn công mạnh về phía Doni để ép đối phương thay đổi loại quyền năng như vậy may ra mới thoát được. Có điều làm như vậy hiển nhiên là vô cùng nguy hiểm. Là chẳng khác nào đang đánh bạc tính mạng của cậu vào trong tay năng lực phản ứng cùng quyết định của Doni.

Nói tóm lại nếu như không có được quyền năng để tránh thoát khỏi chiêu kiếm này như vậy chỉ có điên cuồng tấn công để Doni không kịp sử dụng ra nó hoặc không có điều kiện sử dụng nó hai con đường mà thôi. Nếu như không làm được, vậy thì liền nhận thua sớm đi cho lành. Lăng âm thầm đưa ra kết luận. Lần này chiêu kiếm của Doni cũng để cho cậu hiểu rõ, trước đó bản thân cậu có thể an toàn còn sống sau chiêu kiếm kia là may mắn đến nhường nào! Rất rõ ràng! Doni khi ấy còn không có sử dụng ra toàn lực.

Tuy nhiên nguy hiểm thì nguy hiểm như vậy thôi. Thế nhưng đợi cho tới khi có Doni bức này sắc bén cao thay mình ra trận. Cái cảm giác này... Quả thực là chưa thoải mái không cần phải nói nhiều!!!

Lăng ánh mắt há hê nhìn về phía đám người thánh kỵ sĩ kia! Rất rõ ràng! Ngay từ đầu Doni liền không có từng để ý tới bọn họ. Tấn công cũng là trực tiếp muốn cắt đôi Vatican ra luôn. Đối với đám người này hiện diện ở đây quả thực đã coi ra thành không khí luôn rồi~

Doni một kiếm kia chém lên! Cái uy lực kinh thiên động địa ấy vừa ra... Tiếng hô của cả đám thánh kỵ sĩ liền tắc tị như vịt bị bóp cổ họng!

Lăng vốn dĩ đang định há hê cười. Chỉ là trong một khoảnh khắc sau đó, đám người ấy liền nói rõ cho cậu biết rõ vì sao bọn họ lại có mặt ở nơi đây.

- Vì Vatican! Chúa đang ngắm nhìn chúng ta!!!

- Vì Vatican! Dị đoan chó có càn dỡ!!!

- &@/^@#@%#^%#%#^@#%^

- Aaaaaa...!!! Thánh quang cùng chúng ta cùng tồn tại!!!

Sợ hãi đã biến mất hết! Tất cả còn lại chỉ là một sự điên cuồng. Một sự phản nộ toát ra từ sâu trong đáy lòng! Cả một đám người từ hoa lệ trắng toát trắng toát thánh kị sĩ chỉ trong khoảnh khắc đều như đã hoá thành kẻ điên.

Có điều nếu như chuyện chỉ đơn giản diễn ra như vậy thôi có lẽ Lăng sẽ chỉ cảm thán một câu "tông giáo tín ngưỡng cái gì thật là đáng sợ" sau đó cười khi không coi nó ra gì. Thế nhưng khi tiếng hô hét cuối cùng vang lên, khi người đàn ông trung niên đội trưởng vụt đi kiểm của chính mình và giờ lên cao tẩm thuẫn trên tay!

Một chuyện diễn ra làm Lăng không khỏi sợ hết hồn.

- Nay ta lấy thân này xin thề!

- Linh hồn và thể xác dù cho có vì thế mà tàn khuyết hay bị ma quỷ cắt ngang! Vĩnh viễn không có thể về được với thiên đàng! Thể xác hoang tàn và bệnh tật quần quanh ta~

- Chúa nhân từ xin người hãy mở vòng tay cứu rỗi!

- Chiến sĩ sẽ không bao giờ biết khuất phục!!!

- Lòng tin này sẽ vĩnh viễn không bao giờ phai!

- Hồi đức thánh chúa trên cao~ Xin hãy ban cho con sức mạnh của người! Thủ hộ và bảo vệ dù cho có phải chịu qua bất kì gian khó.

- Vòng tay của ngài đang mở ra ôm ấp?

- Sinh mệnh thủ hộ thuẫn!!!

- Thánh quang sống mãi trong lòng ta!!!

Người đàn ông trung niên ấy vùng lên tẩm khiên trên tay giống như muốn đón đỡ lấy thứ gì đó. Động tác vùng thuẫn tiêu chuẩn như một cuốn sách giáo khoa. Linh ngôn niệm tụng vang lên khắp không gian. Sâu sấp thăm sâu vào trong đầu mỗi người như một bản thánh ca~

- Đức chúa sẽ sống mãi trong lòng chúng ta!!!

Cả đám gần ba trăm người thánh kị sĩ đang đứng xung quanh vị đội trưởng kia đột nhiên quỳ rạp cả xuống, đồng loạt chấp tay giữa ngực. Về mặt thành kính và yên bình giống như đang tham gia một buổi nghe đạo lúc sáng sớm mà không phải là một trận chiến tranh có thể huỷ diệt sinh mệnh bọn họ bất cứ lúc nào.

Chưa tới một phần ba giây liền từ hai mắt đỏ chót cùng thái độ điên cuồng như người điên biến thành hiền hoà và nhân ái thánh kị sĩ? Cái loại biến đổi thần tốc này không riêng gì Lăng cùng Doni, thậm chí là vô số người và tổ chức đang ẩn núp quan sát nơi thật xa đều tròn mắt há hốc mồm.

Hơn nữa chuyện sau đó còn diễn ra càng huyền bí hơn. Tất cả đám người kị sĩ kia vậy mà cơ thể đồng loạt toát ra ánh sáng trắng toát giống như ba trăm kị sĩ thần thánh thực sự đến từ thiên đàng.

Đoán chừng nếu lại vùng vẫy cho bọn họ thêm một chút hoa tươi, người bình thường nhìn thấy xong không khỏi giật mình cứng bái mới là lạ. Hơn nữa thân thể toả ra ánh sáng cái gì vẫn chỉ là thứ yếu. Quan trọng hơn là ngay sau khi đám người kia tất cả đồng loạt quỳ xuống hô vang.

Vốn dĩ trước đó động tác giống như biểu diễn kịch câm trung niên đội trưởng, trong tay tẩm thuẫn đột nhiên nổi lên một màu lam xanh ngắt. Phía bên trên đỉnh đầu của cả Toà Thánh Vatican cũng theo đó bất thành linh được che phủ bởi một tẩm thuẫn khổng lồ giống y như tẩm thuẫn mà vị đội trưởng kia đang cầm trong tay.

- Thiên mệnh thủ hộ thuẫn???

Những người có chút hiểu biết về bảy loại thánh khí của giáo hội đồng loạt thẫn thờ. Lăng ánh mắt cũng không khỏi sáng ngời khi nhìn về tẩm thuẫn này!

Phía trên cao bầu trời bên trên toà thánh Vatican...

Kiểm của Salvatore? Chính là đang cùng màu xanh lam tẩm thuẫn giăng co ngay chính giữa không trung!!!

- Aah! Vậy mà thật sự có thể ngăn cản được???

Lăng mới chỉ nhìn thấy thế không thôi mà đã chấn kinh luôn rồi! Hơn nữa ở đây cũng duy chỉ có chính bản thân cậu cậu từng trải qua mới biết, không ngừng tăng lên sức mạnh ánh kiếm kia là ra sao loại tồn tại kinh khủng bố. Nếu như giáo hội thật sự là có thể nhẹ như vậy nhàng gom góp ba trăm gần ba trăm người liền có thể chống đối lại được với quyền năng sắc bén nhất của Doni....???

Chuyến hành động lần này chỉ sợ sẽ là thành công đã trảng. Không thành công nổi a!!! Lặng thảm thán.

Cũng còn tốt! Thực tế còn không có ngay lập tức như vậy doạ sợ cậu.

Chỉ thấy phía bên trên bầu trời kiếm cùng thuẫn đang giằng co. Ở phía dưới mặt đất, Doni một bên cánh tay như cũ toàn là màu bạc tượng trưng cho việc quyền năng Tuyệt đối chia cắt vẫn đang được duy trì. Không thành công liền không bỏ qua khí thế hung ác!

Ở phía đối diện bên kia thế nhưng cảnh tượng quý dị khiến người người sợ run. Tất cả hơn ba trăm vị thánh kỵ sĩ, bao gồm ngay cả hư hư thực thực đội trưởng- người đàn ông trung niên đang đứng hư hư thực thực cầm thuẫn loại thánh khí. Tất cả bọn họ từ đầu, da dẻ cơ thể, thân hình, vẻ mặt cho đến khí thế các thứ theo từng giây trôi qua càng lúc càng trở nên già cả ốm yếu! Thế nhưng người người đều là một bộ tín đồ tiêu tụy mà thành kính không chút quan tâm vấn đề của bản thân.

Nhoáng một cái trôi qua, người đàn ông trung niên cầm thuẫn kia đã từ vẻ ngoài tầm tuổi bốn mươi biến thành ông lão da dẻ nhăn nheo, râu tóc bạc phơ, trông như cụ già tám chín mươi tuổi sắp xuống mồ. Cũng duy nhất chỉ có tư thế đứng giờ thuẫn là còn như cũ vững chắc và kiên cường.

- Thánh quang luôn mãi mãi ở bên chúng ta!!!

Người đàn ông trung niên đội trưởng.. Ủ? Không đúng! Hiện tại đã phải gọi là ông cụ đội trưởng đột nhiên hô to vang lên, đồng thời còn mạnh mẽ vung lấy tấm thuẫn trên tay như muốn đánh bật ra thứ gì đó.

- Đức chúa xin hãy thương xót cho chúng con!!!

Hơn ba trăm thánh kỵ sĩ, người người già nua. Trẻ nhất cũng đã biến thành trung niên bốn năm mươi tuổi. Già nhất thậm chí chỉ nhìn qua liền cảm thấy đã có hơn trăm, tiếng nói thậm chí không vang ra nổi cổ họng! Thế nhưng giống như để đáp lại đội trưởng của mình, tất cả đều một vẻ mặt thành kính cúi đầu ngậm tụng tiếng ca gì đó.

Ở phía trên bầu trời, ánh kiếm của Doni bị hư ảnh tấm thuẫn đột nhiên đánh bật ra, ngay khi nó một lần nữa muốn xông đi lên. Hư ảnh tấm thuẫn ngược lại liền trước tiên tan biến để lộ ra cả Toà Thánh Vatican trơ trọi không gì bảo vệ ở đằng sau.

Tiểu là giống như xúr mệnh đã được hoàn thành! Ánh kiếm to lớn kia dù cho có không cam lòng đi nữa cũng phải tự động tiêu tan.

Chỉ để lại nơi đây trước cửa lối vào toà đất thánh thiêng liêng gần ba trăm.. ông già lẳng lặng ngồi trên mặt đất không nói. Khung cảnh quý dị và thế lương vô cùng?

- Làm sao luôn cảm thấy có điều gì đó rất không đúng???

Doni gãi gãi đầu nói thầm.

- Hic! Chúng ta sẽ không thật là nhân vật phản diện đấy chứ?

- Nhân vật phản diện cuối cùng là luôn sẽ thất bại đó a???

Lặng về mặt bất đắc dĩ ca than.

Không nghĩ tới mới đến có ngoài cửa không thôi cũng đã khó khăn như thế này! Thử hỏi?

Sau đó cậu còn làm sao mà đẩy boss, siêu cấp boss bạo thần khí, thánh khí, bạo quyền năng được đây???

Ai đó vì thế rất bất mãn.

Trận chiến tranh này thế nhưng còn chưa có ngừng!!!

...

Kết thúc chương 158.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Cuộc nói chuyện của các quý cô!

- Thật ghê gớm thủ đoạn! Vậy mà lợi dụng sinh mệnh cùng tuổi thọ của hơn ba trăm người để thay thế cho cả Toà Thánh thoát khỏi kết cục bị tàn phá!

- Không thể không nói! Giáo đình sức mạnh thật sự là đáng sợ mà~

Ở khoảng cách nơi diễn ra chiến đấu thật xa...

Nơi đây là một khu vườn xinh đẹp nằm bên trong một tòa biệt thự nghỉ mát ở Rome. Công chúa Alice, người đứng đầu tổ chức Witanegemot (hội thông thái), Bạch phù thủy đồng thời còn được mệnh danh là phù thủy mạnh nhất châu Âu về mặt thần thờ tổ về.

Phía trước mặt cô ta lúc này thế nhưng là một một cô gái cực kì xinh đẹp khác với mái tóc màu vàng dài óng ả và bộ váy đầm màu đỏ nổi bật.

- Bọn họ đúng là rất mạnh!

Erica nhìn về phía hình ảnh được tạo ra ở một bên ma pháp máy chiếu tương tự cũng lên tiếng than thở. Tiếc là cái về ngoài tự tin và chẳng coi ra gì kia không không khiến người ta dờ khóc dờ cười~ Đã lên tiếng phụ họa vậy cũng không cần giả thành tới mức như vậy đi.

- Được rồi! Như vậy thì nói ra suy nghĩ của cô sao Erica?

- Tuy rằng chúng ta đã thật lâu không gặp nhau, thế nhưng bỏ mặc vị vua của mình đơn độc chiến đấu để chạy tới đây thăm tôi. Cô thật sự khiến tôi có chút cảm động đấy!

Tốt thôi! Nói là cảm động thế nhưng về mặt càng giống như đang kể chuyện cười kia của Alice... Đứng hầu ở một bên đám người những người đại diện trong tổ chức Witanegemot cùng một số người cầm đầu các hiệp hội đã có chút hoang mang?

"Nha! Chẳng lẽ cái này chính là cách các quý cô kiêu ngạo của chúng ta thường hay sử dụng khi đối mặt nói chuyện???"

Cũng thật là quá... Quá kì quái! Một đám người không khỏi hai mắt nhìn nhau!

- Alice! Tôi có thể gọi cô như thế được không?

- Hơn nữa chẳng lẽ cô còn không biết mục đích của tôi khi đến đây hay sao?

- Nếu vậy hiện tại xin hãy nói cho tôi biết rõ? Tại sao cô và người của cô lại có mặt ở nơi này??? Xin đừng nói với tôi là cô chỉ tình cờ đi ngang qua Rome để nghỉ phép!

Erica về mặt mỉm môi phong má giống như bé con làm nũng lên tiếng.

Đối với thái độ biến chuyển đột nhiên này của cô nàng..

- Thật là vậy phải không? Gọi ý của cô rất tuyệt đấy, Erica!!!

Công chúa Alice bỏ xuống tách trà và... phong má bĩu môi làm quái đáp lại.

Hai quý cô ấy trong khoảnh khắc liền từ quý phái và sâu sắc cách nói chuyện biến chuyển thành như hai cô bé gái đang tức giận trừng trừng mắt nhìn nhau.

Đám người xung quanh đã không còn gì để nói hai người họ rồi.

- Thật không tốt, Alice!

`- Cô đã hai tư tuổi rồi đó có được không? Cùng tôi chơi trò bé gái làm nũng này thật sự rất tốt sao???

Erica trước tiên thu hồi về mặt, sau đó cầm lên tách trà trên bàn và bắt đầu oán trách.

- Thôi nào Erica! Cứ như cô như bây giờ sẽ rất nhanh già trước tuổi đấy!!!

- Đợi cho tới khi đó nếu như thứ bảy Vương vì thế mà sao đấng cô~ Tôi khi đó cũng đừng có mà giống như bé gái khóc nhè chạy tới tìm tôi tố khổ!

Alice sắc bén phản kích. Tuổi tác cái gì... Dù là bị nói thành quá già hay quá trẻ còn đều là điều cảm kích đối với những quý cô tự tin như bọn họ. Alice hiển nhiên là rất bất mãn đối với việc đối phương dùng số tuổi để thay đổi chủ đề câu chuyện.

- Được rồi Alice! Tôi xin lỗi vì đã lỡ lời. Chỉ là...

- Hai người kia thật chẳng lẽ đều đến?

Erica về mặt không quá tốt lên tiếng. Cô ấy cũng đã không muốn tiếp tục vui đùa những trò ngây thơ trẻ con này với Alice. Dù cho mọi lần bọn họ gặp nhau đều yêu thích làm như thế không biết mệt để chứng minh chính mình mới là quý cô ưu tú nhất châu Âu. Thế nhưng rất rõ ràng! Lần này Erica cũng không có cái kia tâm tình.

- Ngây thơ Erica! Chẳng lẽ cô không biết điều đó đã là chuyện tất nhiên sao?

- Bài học đầu tiên của một quý cô đích thực thế nhưng là không đặt hi vọng tốt đẹp của mình vào trong thực tế đó ồ?

Alice giọng nghiêm túc đáp lại.

Ở trong quá khứ, Erica khi còn nhỏ đã từng rất sùng bái Alice và muốn trở thành một người phụ nữ như cô. Sau đó khi lớn lên, bởi vì mối quan hệ của chú mình Paolo Blandelli cùng với tổ chức của công chúa Alice rất là mật thiết, Erica rất dễ dàng liền tìm được cơ hội gặp mặt vị thần tượng này của mình.

Đáng tiếc là thực tế diễn ra cũng không như là mơ! Ở trong những năm tháng sống chung sau đó gần Alice, Erica mới phát hiện ra thần tượng trước đây của mình là như thế có nhiều tính cách.... Đáng ghét!!!

Hay trêu cợt người! Giả ngây thơ! Cố tình quen lãng chuyện bản thân không yêu thích! Lười biếng! Thích được như bé gái làm nũng người khác và vân vân~

Tốt a! Erica thời điểm đó quả thật là bị đối phương bộ mặt chân thật làm phá nát hình tượng thần tượng thông minh sắc sảo, quý phái, tự tin vân vân trong lòng cô luôn! Cô thậm chí còn vì thế mà thất vọng không muốn tiếp tục ở Luân Đôn nữa rồi.

Có điều sau đó cũng chính là công chúa Alice nhận ra được suy nghĩ và thái độ biến đổi của cô, theo sau một cuộc thăng thần nói chuyện mà Erica cho rằng đơn giản là đối phương ác thú vị muốn trêu chọc cô.

Muốn trở thành quý cô ưu tú nhất châu Âu, Erica chính thức bước chân vào khoá huấn luyện "làm thế nào để trở thành quý cô đích thực" mà Alice đã đưa ra. Cho tới lúc này Erica vẫn luôn không tránh khỏi hoài nghi những thứ mà Alice đã từng dạy cô kia đều là đối phương ngẫu hứng bịa đặt. Cái gọi là khoá huấn luyện trở thành quý cô đích thực kia càng giống hơn là một việc làm để Alice rảnh thời gian.

Cái gì như học giả nai a! Học nói xoáy a! Học nói linh tinh chính mình cũng không cần hiểu a! Học giả vờ vui cười a vân vân.

Tuy rằng hai người bọn họ cho tới bây giờ vẫn còn chưa có chính thức nói kết thúc với khoá huấn luyện kia của Alice. Nhưng thật ra là Erica camt hấy mình không nên tiếp tục lãng phí thời giờ đi học tiếp. Từ đó trở đi lần gặp mặt nào của hai người cũng bắt đầu bằng việc đối chọi với nhau một vài câu. Có điều Erica không thể phủ nhận! Ngoài những đặc điểm đáng ghét kia của đối phương, đối với việc tính toán và sắp xếp mọi chuyện sao cho diễn ra theo ý mình, Alice quả thực là vượt quá xa cô.

- Được rồi Alice! Chúng ta có thể không cần nhắc lại chuyện trước kia không?

- Hiện tại tôi cần thế nhưng là một lời khuyên!!!

Erica cũng không có lên tiếng tiếp tục chống đối. Làm như vậy trăm phần trăm chỉ khiến người phụ nữ trước mặt này càng thêm thích thú mà tiếp tục hành động đùa bỡn của đối phương mà thôi. Hiện tại thời gian của cô đã rất gấp gáp! Không có thời gian rảnh rỗi để mà ứng phó với Alice như mọi lần.

- Lời khuyên sao? Cái này không có gì khó!

- Thế nhưng Erica, cô có thể nói cho tôi biết tại sao lại là thứ bảy Vương sao? Hành động từ đầu tới cuối của cô với vị Vua mới này quá nóng lòng! Hoàn toàn không giống với tính cách của cô!!!

- Có thể nói cho tôi biết lý do sao? Tôi nhất định sẽ giữ bí mật đấy!!!

Alice ánh mắt nheo lại, cười hề hề nói nhỏ. Thậm chí còn cố tình trừng trừng mắt làm ra vẻ đáng yêu.

"Tin cô mới có quý" Erica trong lòng tự nhủ. Lời nói ra thế nhưng là:

- Muốn biết sao Alice?

Erica nói với giọng dụ dỗ. Alice nghe vậy liền phồng má bắt mắt nhìn lại. Ý tứ kia hiển nhiên chính là trò lừa này quá ngây thơ, quá trẻ con rồi. Tôi mới sẽ không mắc lừa đâu vân vân!

- Ai~ Vậy là chính cô không muốn biết đó nha! Cái này thì không thể trách tôi ồ?

Erica vẻ mặt nuối tiếc lên tiếng. Cũng không biết là nuối tiếc lừa gạt không thành công hay là thực sự vì Alice không muốn biết mà luyến tiếc.

- Hừ! Erica thật sự là càng ngày càng không đáng yêu!!!

Alice vẻ mặt bắt mắt lắm lắm.

Đối mặt thế nhưng chỉ là vẻ mặt nghiêm túc của Erica. Hai người mối quan hệ vốn vừa là giáo viên với học sinh cũng vừa là bạn bè. Alice dĩ nhiên biết Erica đây chính là muốn nói cô ấy không muốn tiếp tục như vậy chơi.

- Được rồi Erica! Nếu như cô muốn một lời khuyên từ tôi vậy thì chính là: Xin cô hãy tự tin vào quyết định của chính mình!
- Đừng luôn để tâm vào chuyện nếu tôi là cô vậy tôi sẽ làm gì và vân vân. Cô thế nhưng chính là Erica Blandelli! Học trò xuất sắc nhất của tôi! Quý cô ưu tú nhất của chúng ta đấy!!!
- Trước khi đến đây cô không phải đều đã có kế hoạch hết cả rồi sao?
- Vậy hãy tiến hành nó! Nếu thành công, hôm nay khoá học làm quý cô của chúng ta liền chính thức kết thúc rồi.
- Hãy để cho tôi xem cô là làm sao tốt nghiệp nhé, Erica! Trước đó cô không phải vẫn luôn muốn thay thế tôi trở thành quý cô số một châu Âu đó ư? Hôm nay chính là cơ hội duy nhất của cô á!
- Hãy trân trọng nó!!!

Nháy nháy mắt làm quái. Alice thái độ vẫn giống như xưa yêu thích làn trò đùa dai. Thế nhưng những lời cô ấy nói ra...

- Cái gì mà? Bài học số hai của quý cô chính là đừng tin vào những gì một quý cô khác nói đó, cô không nhớ sao Alice?

Erica cả giận đáp.

- Ạch! Còn có điều như vậy???

Alice vẽ mặt hoang mang.

- Hừ hừ...! Vậy là rõ ràng rồi nhé!!! Cái mớ bài học của cô quả nhiều đều là tiện miệng nói bừa mà ra cả.
- Vừa rồi tất nhiên là tôi tự động thêm vào để thử nghiệm. Quả nhiên cô thì lộ đuôi cáo luôn nha, Alice!!!

Erica tự tin giờ cao đầu, dương dương đắc ý lên tiếng. Trong lòng nhưng thật ra vẫn rất cảm động vì lời khuyên của Alice. Lúc này đây cô thật sự có chút quá lo lắng mà lạc mất lòng tin vào chính mình.

Alice nghe vậy vẻ mặt cũng không khỏi loé quá mất tự nhiên. Có điều thật giả thế nào cũng chỉ có bản thân Alice mới tự biết. Dù sao Erica thế nhưng rất rõ ràng thân thể trước mặt này đều là ảo ảnh mà Alice dùng niệm lực biến hóa đi ra. Tin vào chuyện ảo ảnh có thể bản năng mất tự nhiên mà nói mới là kẻ ngốc nghếch!

- Cô năng lực tiến bộ rất nhanh đấy Erica. Quả nhiên là không phụ với biệt danh màu đỏ ác ma.
- Có điều quý cô điều chú ý số sáu mươi mốt cũng đã nói rõ. Bịa chuyện và nói dối là một thói quen xấu không nên có ờ?

Alice vẽ mặt tỉnh táo nhắc nhở.

- Xin nhờ! Cô có thể không tiếp tục chính mình vi phạm điều mình vừa nói ra có được hay không?

Erica nói với giọng bất mãn.

- Tốt thôi! Thế nhưng trước đó cô nên quan tâm tới vị vua của mình đi. Tình huống đã có thay đổi rồi đấy.

Alice nói mà như có ý riêng khi nhìn về phía hình ảnh đang được truyền trực tiếp. Erica nghe vậy cũng không khỏi nghiêm túc lại quay đầu. Chỉ thấy...

...

Kết thúc chương 159.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Ma Vương tụ hội

"Đối phương sẽ không cứ như thế chết đi chứ???" Ở ngay trước nơi lối ra vào Toà Thành Vatican, Lăng nhìn hiện tại vẫn đứng y như bức tượng được điêu khắc... ông cụ đội trưởng mà thăm nhủ.

Tuy rằng đối phương hiện tại đáng vẻ vẫn như cũ ương ngạnh đứng thẳng. Thế nhưng đôi mắt cùng thần thái kia... Rất không đúng rồi!!!

- Thần Thánh Cánh Tay Phải!!!

Tham niệm chiến thắng mọi nỗi sợ. Chính đang trong lúc mọi người còn ngẩn ngơ với diễn biến của cuộc tranh đấu vừa qua, Nguyễn Trọng Lăng bất ngờ đột nhiên ra tay khiến vô số người giật mình kinh hãi.

Một cánh tay phải khổng lồ che trời lật đất thật nhanh lao thẳng tới chỗ của đám Thánh kỵ sĩ "già nua"!

- Không tốt! Tất cả mọi người mau tránh ra!!!

- Đáng chết dị đoan!!! Người sẽ phải chịu trừng phạt!!!

- A a a a...~ Chúng ta liệu chết với người!!!

- Đức chúa xin cứu rồi chúng con!!!

- Không! Người, tên ma quỷ này!!!

- #^#&*#\$/^\$

Tiếng hô hoán cảnh báo, đe dọa, kêu thét, cầu cứu, điên cuồng...vv đồng loạt từ đám thánh kỵ sĩ kia vang lên! Tiếc là về ngoài già nua và mặt mũi của tất cả đám người kia khiến cho khí thế của bọn họ trở nên rất... kì quái và buồn cười!

Kết quả là ở trong ánh mắt điên cuồng, tuyệt vọng, sùng sốt, bỏ mặc, buông xuôi, lạnh lùng, âm trầm vân vân của vô số người xung quanh nhìn về... Cánh tay phải khổng lồ dễ dàng như bẻ cành khô phá tan hết thủy triều thức phản công mà đám thánh kỵ sĩ tung ra.

Cánh tay khổng lồ ấy mang theo khí thế kinh thiên động địa ép xuống!!!

- Khoan! Khoan đã nào Lăng! Chúng... Ách???

Doni vừa mới định nói câu "Chúng ta không cần phải làm hại tới tính mạng của bọn họ!" Cánh tay khổng lồ của Lăng nhưng đã thành công đưa tới trước mặt vị ông cụ đội trưởng kia. Tiếp sau đó càng là linh hoạt và khéo léo đến khó tin giật lấy tấm thuẫn trên tay đối phương. Cuối cùng còn lợi dụng việc thu nhỏ cánh tay khổng lồ lại dễ dàng mang theo tấm thuẫn an toàn trở về trong tay của Nguyễn Trọng Lăng.

Tất cả hành động từ đầu chí cuối như mây trôi nước chảy, đơn giản mà lại tinh xảo tới cực điểm. Mọi người xung quanh nhìn xong thế nhưng tập thể cũng ngắc mặt! Không biết bản thân lại nên phải có biểu tình gì???

"Moá nó! Hoá ra là tới cướp đồ đây!!!!" Vô số người không biết nên khóc hay nên cười oán thán!

Haizzz! Lăng phí trước đó bọn họ còn nghĩ là có thể thấy được cảnh máu chảy thành sông. Một bàn tay đập chết nát bét gần ba trăm thánh kỵ sĩ đâu!!!

"Thưa bầy Vương cũng thật là.... Suy nghĩ không giống người bình thường!!!" Đám người âm thầm tự nhủ.

- Làm sao hả Doni???

Lấy được tới tay tấm thuẫn hư hư thực thực thánh khí xong, Lăng về mặt dừng dừng quay sang phía Doni nghi hoặc hỏi.

- À...! Không! Không có chuyện gì~

Biết được bản thân vừa rồi "hiếm gặp xuất hiện suy nghĩ nhiều!" Hơn nữa còn là suy nghĩ nhiều mà còn sai, Doni về mặt lúng túng gãi gãi đầu lên tiếng đáp.

- A! Là như vậy phải không?

- Rất tốt! Rất oke! Vậy những chuyện tiếp sau đó anh lại tiếp tục xử lý đi nhé! Tôi còn đang đợi dị thần xuất hiện đây này.

Trong lòng Lăng tất nhiên rõ ràng vừa rồi mọi người xung quanh đều hiểu nhầm là chuyện gì. Thế nhưng cậu hiện giờ còn chưa có muốn bản thân trở thành mục tiêu cừu hận đứng đầu nhất trong mắt giáo hội.

Cái gì mà một bàn tay tiêu diệt ba trăm thánh kỵ sĩ tuy rằng nghe rất oách thế nhưng tất nhiên là không thể thực sự làm ra. Hơn nữa cậu lại cũng không phải sát nhân cuồng. Hiện tại bản thân cậu là đang chiếm được ưu thế! Rất rõ ràng không cần thiết làm cho mọi chuyện trở nên cực đoan ngay như vậy. Lúc hành động và làm việc để lại đường lui một tý. Không biết chừng ngày sau còn có chỗ dùng cũng không phải không có khả năng.

Đứng kế bên nghe Lăng nói xong, ngay khi Doni muốn vỗ vỗ ngực đảm bảo cam đoan! Tiếng chuông của đám thánh kỵ sĩ kia vậy mà đứng vào lúc này đồng loạt nổi vang. Đám người bọn họ vừa rồi quả thật là bị hù dọa giật mình, đến hiện tại mới chính thức hồi tỉnh đến.

- Khốn kiếp! Mau trả lại thánh thuẫn cho chúng ta!!!

Đây là diễn hình lời quát mắng.

- Ngu xuẩn dị đoan! Người không biết mình đang làm chuyện sai lầm đến nhường nào đâu. Chúa sẽ không bỏ qua cho người!!!

Đây rất rõ ràng là đang đe dọa.

- Giáo hoàng đại nhân, thật xin lỗi! Chúng ta có phụ kì vọng của ngài!!!

Đây là tiếng than vãn của những người đang bị quan.

- Mọi người chúng ta đều đứng lên cùng hành động!!! Thuần còn người còn! Thuần mất! Chúng ta nguyện lấy sinh mạng để đòi lại!!!

Đây là giọng nói của những người còn nhiệt huyết không chịu buông bỏ.

- Đức chúa! Ngài chẳng lẽ muốn rời bỏ các con chiến của người sao??? Xin hãy cứu chúng con thoát khỏi con ác mộng này! Cầu xin người!!!

Đây là tiếng của những người niềm tin đang hồng mất.

- Haizzz! Không nghĩ tới bao nhiêu năm qua chúng ta cố gắng lại còn không thoát khỏi được một ngày này đến gần!!!

Một âm thanh than thở vang lên như sát bên tai tất cả mọi người. Âm thanh già nua, hiền hoà mà ấm áp! Đám người thánh kị sĩ kia tiếng ồn ào ngay sau khi câu nói này vang lên liền tức tốc ngừng hết lại.

- Cung nghênh giáo hoàng!!!

Tất cả mọi người đồng thời phân chia ra hai bên để lộ ra chính giữa lối đi. Ánh mắt tập thể nhìn về phía người vừa mới xuất hiện. Hay nói đúng hơn là một đoàn người vừa mới xuất hiện.

Giáo hoàng Phanxico trong bộ trang phục tu sĩ, áo trắng viền vàng đi đầu phía trước. Theo sau là các vị hồng y, thật nhiều giám mục sư, giáo hội tu sĩ đi theo bước chân giáo hoàng phía sau!

- Amen! Các vị cực khổ rồi~ Giáo hội sẽ ghi nhớ rõ công lao mà mọi người đã bỏ ra.

- Hiện tại...

- Hãy để cho chúng ta tới đón tiếp lấy mọi chuyện đi!

Giáo hoàng về mặt bình thân quay về phía đám người thánh kị sĩ lên tiếng. Thái độ ung dung tự nhiên như gió xuân làm áp áp lòng người.

- Vâng! Giáo hoàng đại nhân!!!

Tất cả các vị thánh kị sĩ dù ở bên trong tâm tư suy nghĩ như thế nào. Về mặt và thái độ bên ngoài vẫn luôn giữ vững lễ nghi và biểu tình cung kính. Tất cả đám bọn họ tuân theo mệnh lệnh của giáo hoàng đưa ra. Rất nhanh liền chia ra làm hai bên lùi lại đứng thành hàng ở phía sau để bảo vệ.

Giáo hoàng cùng các vị hồng y bước chân đầu tiên là tiến tới bên cạnh vị đội trưởng đã quá cố. Nhìn dù cho đã bị Lãng gạt đi thánh thuẫn trên tay vẫn như cũ sừng sững đứng thẳng... giáo hoàng cũng không khỏi thở dài than tiếc.

- Người tới! Hết sức cẩn thận đưa Tonidas về giáo đường. Qua ngày hôm nay, chúng ta sẽ tổ chức một buổi lễ trang trọng nhất để đưa cậu ấy về với vòng tay của chúa!

- Toà thánh được bảo vệ nguyên vẹn cho tới bây giờ. Tonidas công lao đứng đầu!

- Vâng thưa giáo hoàng!

Một vị hồng y đứng ngay sau lưng giáo hoàng nghe xong lập tức ứng tiếng rồi hàng đi ra sắp xếp. Những vị hồng y cùng tu sĩ khác, tất cả đều đồng loạt làm lễ kính ý với vị đội trưởng đội thánh kị sĩ đã quá cố này.

- Được rồi! Thời gian của chúng ta cũng không nhiều. Vậy thì cùng đi gặp mặt những kẻ dị đoan bị thần linh nguyên rủa này đi.

Nói và rồi giáo hoàng dẫn theo tất cả mọi người bước chân tiến về phía trước mặt Lãng và Salvatore Doni.

- Amen! Hai vị các hạ xin cho hỏi vì sao lại tới nơi đây?

Giáo hoàng đi đầu mở lời. Nét mặt bình thân như không. Thế những ai ai cũng có thể cảm nhận được sự lạnh lùng ở bên trong đó. Phải biết rằng từ khi bước lên cương vị giáo hoàng cho đến bây giờ, luôn luôn mỉm cười và ôn hoà nói chuyện, giáo hoàng đã rất lâu không có lộ ra thái độ lạnh lùng như vậy đâu.

Bản thân giáo hoàng đã như vậy. Ở phía đằng sau các đại hồng y, giám mục và tu sĩ thái độ lại càng ác liệt rồi! Làm về mặt lạnh còn là nhẹ đấy! Kịch tiến một chút, nhìn về phía hai người Lãng và Doni ánh mắt hoàn toàn là chỉ muốn có thể băm vằm hai người bọn họ ra làm muôn mảnh, hoặc mong muốn đưa hai người bọn họ lên giàn hỏa thiêu để thiêu sống trừng phạt đi rồi.

Bất kể một vị tu đạo thiên chúa thành kính nào... Đối với hai kẻ vừa mới suýt chút nữa thì huỷ đi Toà Thánh- mảnh đất thiêng liêng nhất của các giáo đồ, bọn họ sẽ vì vậy mà căm thù tới tận xương tủy cũng chẳng có gì lạ kì!

Lăng ánh mắt đưa sang nhìn về phía Doni. Hiện tại hiển nhiên vẫn phải tiếp tục trông cậy vào anh ta.

- Cái này sao?

- Cũng không có gì. Chỉ là nghe nói các vị có thể triệu hồi được tới dị thần nên muốn tới đây trải qua một chút!

Không khí nơi này thật là nặng nề! Doni bởi thế hiếm có không tiếp tục nở nụ cười như thường ngày. Đối với câu hỏi của vị giáo hoàng đương nhiệm cũng chỉ là gãi gãi đầu thành thật đáp mà thôi.

Thế nhưng chính cái thái độ thành thật ấy của Doni lại càng kích giận tâm tư của giáo hoàng cùng các vị tu sĩ.

Còn có gì có thể bán bỏ và kéo cừu hận hơn khi có người đứng ngay ở trước mặt các thầy tu thành kính như bọn họ và tuyên bố muốn đánh giết thần linh mà đám người bao năm qua tôn thờ. Hơn nữa còn là vì tôn thờ mà chấp nhận kính dâng cả cuộc đời mình.

Hiện tại nếu như không phải là nói chuyện hay chửi rủa đều không có tác dụng, là bất kính với giáo hoàng, nói không chừng như mưa nắng mỗ đều đã bị bọn họ đổ ập lên người Doni đi rồi. Hơn nữa cho dù không có nắng mỗ âm thanh phát ra, thế nhưng người người ánh mắt đỏ ngầu tràn đầy lửa giận nhìn về phía Lăng và Doni vẫn là không thể tránh khỏi.

- Như vậy các hạ hẳn cũng có cùng ý nghĩ như thế?

Giáo hoàng nét mặt lạnh băng hướng về phía Nguyễn Trọng Lăng hỏi lên.

- Ạch! Cứ coi là như thế đi~

Đang mê mải tìm hiểu trong tay thánh khí tâm thuần, lúc này phải đối mặt trực diện với ánh mắt lạnh lùng của thật nhiều người nhìn về, Lăng không khỏi cũng có chút chột dạ qua loa trả lời. Mọi chuyện dù sao nguyên do ban đầu cũng là bởi vì cậu này lòng tham muốn tìm kiếm dị thần để đánh giết mà ra cả đây! Tâm có chút không yên nha!!!

Phía bên kia, giáo hoàng ánh mắt ngưng lại ở thánh thuần trên tay Lăng trong một giây lát. Ngay trước khi Lăng đưa ra quyết định có muốn hay không cất thánh thuần vào trong không gian Tuyệt Mật Bảo Tàng cho an toàn, giáo hoàng thần nhiên ngừng đầu nhìn về phía không trung.

- Như vậy các hạ mục đích thì sao?

Giọng thần nhiên.

Lăng và Doni ngừng đầu nhìn về theo. Ở nơi đó theo cảm nhận của Lăng rõ ràng là không có một người nào. Tồn tại thật ra chỉ là một thiết bị máy móc gì đó có tồn tại mà lực rất nhỏ. Ngay khi Lăng còn đang suy tư xem thứ kia là vật gì. Một người đàn ông bỗng nhiên thành linh thì xuất hiện ra ngay tại đó. Một luồng ma lực không lồ không kém gì bản thân Lăng đang phát tán ra từ trong cơ thể của đối phương.

- Diệt Thần Sư?

Lăng về mặt chấn kinh.

- Hắc hoàng tử Alec???

Doni giọng điệu đầy nghi ngờ. Anh ta thật không nghĩ tới một vị Diệt Thần Sư khác của châu Âu cũng sẽ đột nhiên xuất hiện ở đây.

Đó là một người thanh niên trẻ tuổi tầm hơn hai mươi. Khuôn mặt thanh tú của anh chàng mới đến này nhìn lạnh lùng như mặt lá bài poker, không có một chút niềm nở hay biểu cảm nào. Thế nhưng sự thực là anh ta cũng không giống như đang khó chịu. Về mặt lạnh như tiền kia có lẽ cũng chỉ là biểu cảm thường ngày của đối phương. Thiếu thân thiện nhưng tỏa ra khí chất của trí tuệ và sự cứng cỏi.

Tóc đen, nước da nhợt nhạt. Thân hình rất cao và vạm vỡ. Anh ta mặc một cái áo vét xám. Dừng từ quý ông cho người thanh niên này hẳn là cực kỳ thích hợp!

Alexandre Gascoigne, người mà danh hào còn vang vọng hơn cả tên thật!!!

Một vị nghèo khó quý tộc từng cướp đoạt được quyền năng Thần tốc từ Ramiel, vị đạo lạc thiên sứ điều khiển ảo giác và sát sát.

Tổ quốc của anh ta là thành trì của Witenagemot (hội thông thái), một nơi từng chống cự các vị Diệt Thần Sư trong quá khứ, bao gồm chính anh trước khi trở thành Diệt Thần Sư. Một người đàn ông thích thú khi nhìn người khác sợ hãi mình. Người thanh niên phải chịu trách nhiệm cho cuộc đột kích bí mật vào Thư Viện Anh, cũng như nhiều cuộc xung đột khác nhau trong suốt thập kỷ 90 khi cộng đồng phép thuật Châu Âu náo động bởi chiếc chén phép.

Hắc Hoàng Tử Alec! Lăng rất nhanh thì nhận ra thân phận cùng lịch sử của đối phương. Nói tới tất cả những thông tin này nguồn gốc cũng đều đến từ cô

gái anh đang cồng trên lưng cả đấy. Những kiến thức trên hoàn toàn là do Liliana mới cho cậu bổ sung ngay xế chiều ngày hôm qua để tránh sai lầm như với Doni một lần nữa xảy ra.

- Tòỉ chỉ là muốn tới xem mà thôi!

Alec trả lời bằng một câu nói rất có vẻ khôi hài trong mắt giáo hoàng và các vị thầy tu. Thế nhưng cái thái độ lạnh lùng và dửng dưng dung kia của đối phương lại cứ y như đó là sự thật vậy.

"Ai mà tin được á!" Lãng trong lòng âm thầm bĩu môi.

Dù cho đối phương có sở hữu quyền năng Thần tốc, rằng việc di chuyển tới bất kì nơi nào ở châu Âu đối với anh ta có thể chỉ là phân phút sự tình. Thế nhưng đột nhiên có mặt ở nơi đây, vào đúng lúc này??? Có thể tin rằng anh ta chỉ là đến xem không thôi mới là lạ.

Cũng ngay chính lúc Lãng trong lòng buồn bực tình huống đang diễn ra quá khác những gì mình từng suy nghĩ.

Một người khác nữa liền đến rồi!!!

Mây đen, bão tố cùng mưa gió đột nhiên xuất hiện từ phương nam cùng cảm giác ma lực áp bách khổng lồ kia. Lần này cũng không cần chú ý hành động của giáo hoàng, Lãng cũng đã đoán được người sắp đến là tới từ phương nào.

Sasha Dejanstahl Voban! Hầu tước của xứ Đông Âu vậy mà cũng tới rồi???

"Một cuộc hội ngộ của Tứ đại Ma Vương???"

Đó là cái nhìn trong mắt của thật nhiều thầy tu cùng tu sĩ trong thánh giáo hội.

Chiến tranh bầu không khí cũng từ đó càng ngày càng nóng!!!

....

Kết thúc chương 159.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Người đến

Cả bầu trời mây đen giăng kín không ngừng áp sát. Gió thổi mạnh phàn phật cùng thời tiết rét lạnh buổi sáng làm người tâm thần càng thêm âm trầm. Voban hầu tước người còn chưa đến thế nhưng đã không có ai còn có tâm tư để mà bàng quan. Tất cả ánh mắt đều đang chờ đợi nhìn về.

Rất nhanh! Một âm thanh âm trầm trầm từ phương xa truyền tới.

- Ta từ một nơi thật xa cũng đã nghe được rằng nơi đây có tổ chức tiệc sẵn!

- Có vẻ như lần này ta đã đến trước khi nó bắt đầu?

Tiếng nói dứt! Người cũng đã hiện thân nơi này!!!

Chỉ thấy hầu tước Voban thân hình lơ lửng trên bầu trời, vẻ mặt cười gằn nhìn về phía tất cả mọi người ở nơi đây. Phía sau lưng ông ta vẫn như cũ là một biển mây đen cùng với mưa gió giá lạnh.

"Thật không chút mảy mề nào cách xuất hiện" Lãng trong lòng tự nhủ.

- Chàng trai! Không thể không nói...

- Tuy rằng cậu giờ đang đi chung cùng với tên ngốc mà ta căm ghét nhất kia. Thế nhưng hành động mà cậu làm ra vẫn rất hợp với ta khẩu vị.

- Hiện tại ta cũng có chút chờ mong về lần đối đầu tiếp theo của chúng ta rồi đấy!

Dường như cảm nhận ra được "oán niệm" của Lãng, vị hầu tước xứ Đông Âu ngay sau lời dạo đầu ra mắt liền trước tiên mở miệng nói chuyện với cậu.

- Này! Ông bảo ai là tên ngốc cơ chứ!!!

Doni về mặt bất mãn lên tiếng.

- Được rồi mà Doni! Lão già này lúc nào mà chả phách lối như vậy~

Lăng giọng giễu cợt, đổ thêm dầu vào lửa.

Ngay khi Doni và Voban muốn lên tiếng nói chuyện, khoảng cách không xa nơi bọn họ đang đứng chợt hiện lên cùng lúc hai bộ trận pháp ma thuật thật lớn, toả ra ánh sáng xanh và đỏ. Một vài giây sau khi ánh sáng bao phủ hai bộ trận pháp ấy tiêu tán đi, Lăng và Doni không khỏi đồng loạt giật nảy mình khi ở bên cạnh họ bất thình lình hiện ra thật nhiều thật nhiều người. Phía bên kia Voban ngược lại đối với đám người vừa mới xuất hiện bên cạnh ông ta không có gì kinh ngạc.

- And... Andrea???

Doni về mặt ngạc nhiên hô lên.

- Erica? Sao cô cũng ở nơi này???

Lăng không chỉ có ngạc nhiên mà còn vô cùng nghi ngờ thốt lên hỏi.

Phía trước mặt đám người vừa mới xuất hiện rõ ràng được cầm đầu bởi một nam hai nữ. Nam- chính là Andrea- phụ tá kiêm bạn tốt của Doni. Hai người phụ nữ tương tự nhau đều có mái tóc màu vàng óng đồng thời còn sở hữu lấy một khuôn mặt cực kì xinh đẹp cùng khí chất vô cùng quý phái. Một người trong đó vậy mà chính là Erica trong bộ váy đầm màu đỏ quen thuộc.

- Hey! Thật vui vì cậu chưa bị đánh chết đó Doni!!!

Andrea mở đầu bằng một câu vui đùa chế nhạo, thái độ khác hẳn thường ngày. Doni nghe xong cũng không khỏi giật mình ngạc nhiên. Đối phương vậy mà không có giống như bình thường vọt đi lên quở trách? Nha! Đây thật sự là Andrea mà anh ta vẫn biết???

- Mà mà... Em có mặt ở đây rất kì quái sao?

- Vương muốn chiến tranh! Làm kỹ sĩ như em đương nhiên là phải tiến lên đi theo cùng rồi~

- Ngược lại là anh đó, anh yêu! Chẳng lẽ là Erica bản thân đã làm điều gì đó sai trái khiến anh yêu ghét bỏ? Vì sao cứ mỗi khi Erica vừa mới rời đi không lâu thì anh lại làm ra những chuyện đặc biệt thú vị như hiện tại???

- Luôn đi chơi một mình là không có tốt lắm đâu à nha!!!

Erica trừng trừng mắt vừa tiến lại gần vừa nói chuyện.

- Àch... Erica! Cô nghĩ quá nhiều!!!

"Lại còn là thú vị với cả chơi một mình nữa chứ! Cách nhìn của cô nàng này cũng thật sự là quá ư đặc biệt" Lăng trong lòng thầm than.

- Vương Salvatore, Erica Blandelli xin gửi lời chào đến ngài.

- Salvatore điện hạ, Nguyễn Trọng Lăng điện hạ, Alice Louise xin gửi lời chào!

- Nguyễn Trọng Lăng điện hạ! Chúng ta lại gặp mặt.

Ba người ba loại lời chào, ba loại thái độ khác nhau hướng về phía Lăng và Doni lên tiếng.

Erica vẫn là như cũ là về mặt tự tin nở nụ cười ngạo nghễ. Andrea đối với Lăng thái độ tương đối nhẹ nhàng thoải mái, khác hẳn với lần gặp trước.

Duy nhất chỉ có cô nàng tự xưng là Alice Louise có khuôn mặt mới lạ hoặc kia thái độ rất tùy ý. Nhìn qua thật giống như là cô ta chỉ đang nói chuyện với hai người thông thường mà không phải là hai vị Diệt Thần Sur- hai vị Ma Vương.

- Chào cô Erica!

- Còn có... Chúng ta lại gặp nhau, Alice!

Doni nét mặt tươi cười đáp lời. Tiếp sau đó mới quay sang nói chuyện với Andrea.

- Gặp quý! Cậu vẫn bình thường đây chứ, Andrea?

Không tiếp tục quan tâm tới cuộc nói chuyện của Doni và Andrea, Lăng sự chú ý ngay đầu tiên liền bị cô gái tóc vàng lạ mặt mới đến thu hút. Dù sao một người có thể đi chung với Erica và Andrea chắc hẳn thân phận cũng không đơn giản gì.

- Ủ? Vị này là...?

Cậu ánh mắt hỏi thăm nhìn về phía Erica.

- Đúng rồi! Chúng ta là lần gặp mặt đầu tiên. Điện hạ có lẽ còn chưa rõ ràng về thân phận của tôi.
- Xin được tự giới thiệu một lần nữa. Tôi là Alice Louise. Cựu thành viên của tổ chức Witenagemot (hội thông thái)....
- Xin đừng quan tâm tới cô ta, thân ái! Đây chỉ là một người phụ nữ lớn tuổi, nhàm chán, xấu bụng và yêu thích giả ngây thơ mà thôi~
- Thay vào hỏi thăm tin tức của cô ta, Erica nghĩ hiện tại anh yêu nên chú tâm hơn vào mục tiêu của chính mình lần này đây! Đám người kia sợ rằng rất nhanh thì sẽ có hành động rồi!!!

Ngay khi Alice muốn một lần nữa giới thiệu về mình, đứng ở cạnh bên Erica thế nhưng vẻ mặt cười giả tạo lên tiếng phá bình.

- Đáng ghét Erica! Chen ngang khi người khác đang tự giới thiệu là rất vô lễ đó có được không?
- Người đầu mà... càng ngày càng không đáng yêu rồi!!!

Alice phùng má trừng mắt nhìn về phía cô nàng tóc vàng đệ tử. Đôi mắt sắc nhưng chỉ là vẻ mặt phớt lờ không chút quan tâm của Erica.

Hai mắt vẻ giao hoạt loé lên, Alice tức thời quay đầu ra về rưng rưng muốn khóc nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng.

- Điện hạ! Ngài xem xem..

Âm thanh nhu nhu mềm mềm thấm sâu vào lòng người.

- Alice! Xin nhờ! Cô thế nhưng còn lớn hơn đức vua của tôi sáu tuổi đấy nhé!!!
- Có thể không ngây thơ như vậy giả vờ và làm nũng như vậy được không?

Giọng nói của Erica mang theo vẻ kì quái gì đó đột nhiên cắt ngang vang lên. Alice nghe vậy vẻ mặt không khỏi cương cứng, cả người trông như con rối.

Đứng đối diện nghe được hai người phụ nữ từng câu từng câu thấy máu đánh phá nhau, Lăng lặng lẽ lau mồ hôi hột trên trán xong liền quả quyết rời đi thật xa hai người này. Phụ nữ... quyết đấu với nhau thật đáng sợ á!!!

Phía nơi xa xa từ phương hướng thành Rome cũng là vào lúc này bỗng đột nhiên tiếp tục xuất hiện thật nhiều bóng người đang đi nhanh tới gần nơi đây...

"Đây lại là thế lực của ai???"

Mọi người trong lòng không khỏi đồng loạt nghi ngờ lên. Mọi chuyện có vẻ như càng ngày càng phức tạp hơn rồi!!!

...

Kết thúc chương 161.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Giáo đình muốn phản kích!

- Đó là người của Royal Arsenal (pháo hạm hoàng gia). Một tổ chức do hắc hoàng tử Alec thành lập và cầm đầu!

Erica giống như biết được nỗi nghi hoặc của Lăng, rất đúng lúc lên tiếng giải thích rõ.

Ở phía nơi xa xa, đám người vừa mới đến kia cùng lúc đó cũng đã tập kết hết thảy lại sau lưng hắc hoàng tử. Nhìn sơ qua đoán chừng phải có tới hơn hai trăm người. Kết hợp với phía sau lưng Lăng và Doni gần ngàn người cùng với phía sau lưng Voban hầu tước hơn ba trăm người. Tất cả đều là một màu pháp sư cùng với hiệp sĩ trong giới phép thuật, đồng thời cùng nhau tụ hội lại ở nơi đây- nho nhỏ lối ra vào của Toà Thánh Vatican!

Nếu như vào thời điểm hiện tại giáo hội có năng lực tiêu diệt hết tất cả những người có mặt ở nơi này, vậy thế giới phép thuật đoán chừng ít cũng phải suy sụp thảm hại thật nhiều năm. Có thể hay không vì thế mà bị chính phủ người bình thường ngược lại không chế cũng không ai biết!

Có điều chắc hẳn giáo hội cũng sẽ rất cam lòng nếu làm được điều đó.

Số với nguy cơ không biết có thể xảy ra hay không, đám pháp sư yêu thích nghiên cứu những hiện tượng thần bí kia trong mắt các tu sĩ giáo đình đều là một đám dị đoan không biết tôn kính thần linh là gì. Thái độ từ trước tới nay của hai bên cũng đều không phải quá tốt. Nếu không thì năm xưa khi Diệt Thần Sư mới lần nữa xuất hiện- hầu tước Voban hung hăng nhất thời điểm, lúc giáo đình tổ chức hành động thanh trừ sẽ không có nhiều người như vậy bàng quan không tham gia.

Càng là sau khi hai bên gần như lưỡng bại câu thương, bọn họ còn đưa Voban địa vị nâng lên tới tột cùng, trở thành vị vua không ngai trong giới phép thuật. Cho đến ngày nay càng là tôn vinh tất cả các vị Diệt Thần Sư lên làm Vua đồng thời tự động nghe theo bọn họ mệnh lệnh!

Giáo đình trước đó cái gọi là lệnh triệu tập giúp đỡ càng nhiều hơn là muốn phân hoá các tổ chức phép thuật để chúng không hoàn toàn tập trung hết lại tất cả được với nhau mà thôi. Hơn nữa hiệu quả cũng rất rõ ràng.

Lúc này có mặt ở nơi đây người thế nhưng còn thiếu không ít đại diện cho các tổ chức lớn ở châu Âu. Dù sao thì hiện tại tuy rằng số lượng Diệt Thần Sư chiếm ưu thế, thế nhưng ban đầu tin tức được đưa ra cũng chỉ là hai vị Diệt Thần Sư góp mặt hành động. Lại cộng thêm với việc năm xưa hầu tước Voban thời điểm hung hăng nhất liền bị giáo hội tổ chức người đánh bại cho đuổi đi khỏi châu Âu...

Suy đoán người chiến thắng cuối cùng của trận chiến tranh này sẽ là giáo hội bởi vì thế cũng không phải là ít.

Các tổ chức này tuy rằng sẽ không giống như giáo đình yêu cầu trực tiếp đưa người tiến tới Vatican trợ giúp, thế nhưng bọn họ cũng không có đưa người đi tới giúp đỡ bên phía Diệt Thần Sư mà đại diện ban đầu là Erica và các tổ chức phép thuật Italya.

Đánh chủ ý đương nhiên chính là nếu giáo hội chiến thắng vậy thì tùy theo tình cảnh của các vị Diệt Thần Sư mà hoạt động. Ngược lại nếu các vị Diệt Thần Sư thắng, khi đó cũng chỉ có thể lựa chọn xin nhờ sự giúp đỡ từ các tổ chức đã tham chiến mà thôi. Dù sao trong số các tổ chức đã điều người tới còn có không ít người thái độ cũng không quá chắc chắn. Trước đó bởi vậy đã có không ít tổ chức liên lạc thoả thuận với bọn họ để đề phòng trường hợp giáo đình thắng trận chiến này. Có những thứ kia chứng cứ thoả thuận tồn tại, rất nhiều tổ chức dù là lựa chọn giáo đình hay lựa chọn bên Diệt Thần Sư cũng có thể an tâm hơn về sự lựa chọn của mình.

Chọn sai bên dĩ nhiên thua rất thảm. Thế nhưng ít nhất còn không có vì thế mà huỷ diệt hoàn toàn là được rồi. Thời gian rồi cũng sẽ lại khôi phục tất cả cả mà thôi.

Phải biết! Nơi đây thế nhưng đang tập trung tới hơn nửa số lượng Diệt Thần Sư trên thế giới. Những người còn lại càng là kẻ tài ba sở hữu năng lực mạnh, địa vị cao trong tổ chức của mình thì mới có thể xuất hiện ở nơi đây. Thậm chí tất cả bọn họ ngoại trừ những người đứng đầu như Erica, Andrea, Alice, cùng hai người khác phân biệt thuộc về hai tổ chức lần lượt ủng hộ Voban cùng Hắc hoàng tử Alec ra, những người khác đều ăn ý với nhau không có ngay lập tức đi lên trò chuyện gặp mặt các vị Diệt Thần Sư mà mình ủng hộ. Đẳng cấp bởi vậy có thể nói là thâm nghiêm thấy rõ.

Ngoài ra còn có không ít người nếu như năng lực và địa vị không đủ, vậy thì ngay cả tư cách có mặt ở nơi này cũng không có được. Tất cả bọn họ cũng chỉ có thể tụ tập với nhau ở cách nơi đây rất xa- xung quanh thành phố Rome để chờ đợi mới chỉ thị từ những người cầm đầu.

Cũng là cùng lúc này khi cuộc chiến đã chần chẫn xảy ra, bọn họ cũng nhận được mới mệnh lệnh tiến hành giúp đỡ chính phủ của người bình thường xua tán đi dân cư cùng du khách rời đi khỏi Rome tới nơi an toàn để tránh bị chiến tranh liên lụy.

Phép thuật quên đi ký ức cái gì chính là thứ mà bọn họ hay dùng. Hơn nữa còn là rất quen thuộc và thành thạo đầu vào đầy hành động. Dù sao, những chuyện như thế này mấy vị Diệt Thần Sư ở châu Âu cũng thường gây ra không ít. Mỗi một quốc gia thậm chí chia còn có cả một cơ quan tổ chức riêng để xử lý những việc như thế này đấy!

- Hừm? Erica, cô có biết tại sao bỗng dưng lại có nhiều người tới đây như vậy không???

Lăng ngược lại cũng không có quá nhiều quan tâm tới những thủ hạ vừa mới tiến tới của hắc hoàng tử. Cái mà cậu để ý hiện giờ chủ yếu càng là tại sao mọi chuyện lại đột nhiên diễn biến ra như hiện tại? Trước đó rõ ràng là cậu và Doni đi tới đơn đầu Vatican, làm sao càng ngày cậu lại càng cảm giác giống như tất cả mọi thứ đều đã được định đoạt sắp xếp sẵn mà cậu không hề hay biết. Lăng ánh mắt vì vậy nhìn về phía Erica tràn đầy nghi ngờ.

- Thân yêu! Anh cũng quá coi thường năng lực của các tổ chức phép thuật ở châu Âu rồi.

- Ngay khi anh và Kiếm Vương Salvatore bắt đầu lên tàu chuẩn bị đi tới Vatican đối phó giáo hội, tất cả các tổ chức phép thuật lớn ở châu Âu liền đều thu được tin tức hết cả á!

- Chuyện sau đó thì chính như anh đã thấy đấy! Ngay hầu tước Voban cùng với Hắc hoàng tử Alec quyết định đồng thời mang người đi tới nơi đây.

- Biết được tin tức này sau khi, Erica lập tức thì tranh thủ thời gian tổ chức gọi người tới đây trợ uy cổ vũ cho anh yêu luôn này!

- Có điều cũng còn may là đến được kịp thời!

Nghe xong câu hỏi của Lăng, Erica không một chút chần chừ. Đơn giản như vậy liền thay đổi thứ tự diễn biến của mọi chuyện để giải thích cho vị vua của cô nghe. Hơn nữa sau khi nói xong còn dương dương đắc ý nhìn về phía Lăng giống như đang nói: "Tất cả đây đều là công lao của em á!!! Mau mau ngợi khen em đi nào vân vân." Nhìn mà ở một bên Alice cùng Andrea đã không còn gì để nói. Alice thậm chí còn phồng má bĩu môi lên để tỏ vẻ bất mãn của mình.

Có điều Lăng ngược lại cũng chỉ là muốn sơ qua một lời giải thích mà thôi. Hiện tại cũng không phải là lúc cặm kẻ suy tính những chuyện này. Hơn nữa cậu chàng cũng không có ngờ tới tất cả mọi thứ xảy ra đều là Erica ngay từ đầu thì tìm cách sắp đặt. Vì thế cho nên Lăng rất nhanh thì chấp nhận đáp án

mà Erica đưa ra.

Càng là đối với việc tại sao "vội vàng" tới tiếp viện người lại còn đông hơn và đến sớm hơn...vv các loại nghi điểm được cậu tự động cho rằng là năng lực xuất sắc của Erica tạo ra. Hơn nữa đối với việc tại sao việc mà cậu và Doni muốn làm dễ dàng và sớm như vậy bị người phát hiện thì tự động đổ cho nguyên do năng lực của các tổ chức phép thuật quá lớn vân vân.

- Được rồi! Những chuyện đó chúng ta để sau hãy nói. Cô trước hết giúp đỡ tôi trông chừng Liliana đi.

- Lát nữa nếu xảy ra chiến đấu, an toàn của cô ấy thì giao cho cô rồi.

Nghe được phía nơi xa xa giáo hội đang lục tục tiến hành công việc gì đó, cậu chàng không khỏi gấp gáp muốn chuyển giao Liliana trên lưng mình đi cho người khác chăm sóc.

Trước đó bởi vì sợ hãi sau này chiến đấu có thể lan rộng, để mặc Liliana đang bất tỉnh ở một nơi không ai trông coi bản thân cậu sẽ không yên tâm vân vân. Lẽn vì vậy không thể không lưng còng cô nàng khi làm việc. Có điều hiện tại bên người có thêm Erica xuất hiện vậy rất tốt. Hai người bọn họ bình thường nhìn qua có vẻ rất không hợp nhau. Thế nhưng Lẽn tin tưởng nếu mình chính thức giao Liliana cho Erica, như vậy an toàn của đối phương cũng nhất định sẽ được bảo đảm.

- Không cần như vậy đâu anh yêu!

- Phải biết rằng chiến đấu với giáo đình là một chuyện rất không dễ dàng đâu rồi. Hiện tại chính là thời điểm anh yêu cần sự giúp đỡ lớn nhất có thể.

- Tin rằng Lily cũng sẽ rõ ràng được điều đó đấy!

- Phải không Lily?

Erica vẻ mặt cười tủm tỉm đáp lời.

Đối diện, ngay khi Lẽn muốn giải thích rằng Liliana trước đó từng bị Doni đánh bất tỉnh và vân vân. Liliana cơ thể vốn rất yên lặng nằm trên lưng cậu kia nghe xong lời nói của Erica lại đột nhiên cứng ngắc hết cả lại. Cả người còn đang phát run!!!

- Ủ? Chẳng lẽ tỉnh rồi???

Cậu chàng không khỏi theo bản năng nghiêng đầu nhìn sang.

Chỉ thấy trước đó vốn đang gục đầu lên vai cậu Liliana cả khuôn mặt cùng phần cổ giờ này đã đỏ rực cả lên từ lúc nào mà cậu không hay. Rất rõ ràng không phải biểu hiện của một người đang hôn mê bất tỉnh nên có.

Cũng chính là bản thân Lẽn cũng người nên không có nhìn thấy. Giống như Erica và những người khác hiển nhiên là ngay từ đầu thì phát hiện ra được rồi. Hơn nữa không ít người ban đầu còn cho là hai người bọn họ cố ý làm như thế. Ánh mắt lúc đó nhìn về phía Lẽn và Liliana quả thật quý dị lắm.

Cũng chính là bởi vì bản thân không biết thế nên Lẽn còn tưởng rằng bọn họ ánh mắt kia là ngạc nhiên về trang phục cùng với chuyện mình đang còng người hôn mê bất tỉnh vân vân. Lúc này thì cháy nhà ra mặt chuột mới chột ngớ người ra hiểu được nguyên do.

- Hừm? Liliana, cô tỉnh rồi phải không?

Nghe tới việc bản thân từng âm thầm để Doni ra tay đánh ngất đối phương, Lẽn nói chuyện mà vẻ mặt không khỏi lúng túng.

- Chưa... Chưa tỉnh đâu!!!

Liliana hai mắt nhắm nghiền, thật nhỏ giọng tự lầm bầm. Nghe mà Lẽn không khỏi dờ khóc dờ cười.

- Hey! Lily, bộ quần áo của cô đang mặc thật tuyệt đấy!!! Lần sau chúng ta cùng tới Milan mua một vài bộ như thế được không?

- Nghe nói ở đó hiện tại còn có bán một vài bộ đồ nội y kiểu mới hấp dẫn lắm. Cô có thể tùy chọn một vài bộ màu xanh mà mình yêu thích nữa đó, Lily!

Eria không biết từ khi nào liền đã đi tới bên cạnh nơi Lẽn đang đứng. Lúc này chính đang cúi thấp đầu, thối phù phù nhỏ giọng nói chuyện vào bên tai Liliana.

- Chính... Chính cô mới thích nội y màu xanh!!! Đáng... Đáng ghét Erica!!!

Vừa mới theo bản năng lớn tiếng cãi lại xong, Liliana cuối cùng cũng không thể tiếp tục giả bộ còn chưa thức tỉnh nữa.

Sự thật thì cô ấy đã tỉnh lại ngay khi Nguyễn Trọng Lẽn rời khỏi sân ga tại Rome.

Hơn nữa là không thể không tỉnh giấc! Bởi lẽ nhiệt độ của Rome hôm nay quá lạnh rồi. Dù cho trước đó trên người cô còn được phủ thêm thật nhiều mũ, khăn quàng cùng áo choàng vân vân. Thế nhưng cái lạnh cũng không có vì thế mà đơn giản bỏ qua cho cô ấy.

Chỉ là thời điểm mà Liliana thức tỉnh cũng chính là lúc Lăng đang lưng còng lấy cô đi lại trên đường phố Rome. Gặp phải nhiều người nhìn vào mình như vậy hoàn cảnh... Liliana thì không thể không giả bộ còn chưa tỉnh giấc lại đây. Hơn nữa theo thời gian dần qua cảm giác được sự ầm ập từ trên người Vương của cô mang lại... Liliana dần dần thì quên mất việc mình phải rời khỏi tấm lưng của nhà vua đi rồi. Đầu óc lại bắt đầu liên tưởng lung tung. Kiểu như...

Lăng: Anh sẽ cõng em tới nơi cùng trời cuối đất! Đôi ta cũng từ ngày hôm nay trở đi sẽ mãi mãi bên nhau không xa rời!!! Em yêu, em có đồng ý không?

Đức vua vừa lưng còng cô gái đi trên con phố dài thanh vắng. Giọng như âm thanh từ trên trời truyền về.

Liliana: Vâng! Em cũng luôn mong đợi điều đó!

Cô gái nhẹ tựa không mảy lên vai ai và hạnh phúc đáp.

Hay hoặc như...

Lăng: Liliana, có em ở bên làm anh quên đi cả giá lạnh! Em có lạnh không, em yêu?

Chàng trai giọng thâm tình bày tỏ. Bầu trời mưa tuyết đang lất phất rơi...

Liliana: Không đâu anh! Trái tim em giờ này đang ngập tràn lửa ấm.

Cô gái dịu dàng đáp.

Lăng: Liliana, anh yêu em!

Liliana: Anh yêu... Em cũng yêu anh!

Cảnh sau cuối là hai người quay đầu lại hôn lấy nhau trên con đường tuyết trắng phủ đầy...

"Erica? Tại sao cô cũng có mặt ở đây?"

Giọng nói của Lăng chính là như thế vang lên vỡ tan mộng tưởng của cô ấy. Liliana thời điểm đó không khỏi cực kì khẩn trương, lén lút mở đôi mắt ra.

Phải biết là dù cho trước đó hai vị Vương đối mặt trực tiếp với giáo hoàng cô nàng cũng không có chịu mở mắt ra đây này. Từ đó có thể biết con quỷ cái chuyên mặc đồ đồ thường được nhắc tới trong miệng cô có sức ảnh hưởng lớn tới như thế nào đối với Liliana!!!

Có điều ngay khi Liliana hai mắt lén lút mở ra. Đáp lại... Thế nhưng chỉ là một nụ cười đầy bí hiểm cùng như muốn chơi ác của Erica mà cô từ lâu đã quá đỗi quen thuộc!!! Liliana thì nửa cũng không muốn mở mắt ra luôn. Trong lòng cực kì xấu hổ và lo sợ không yên. Cô ấy đã quyết tâm muốn đóng vai đờ đẫn... À không! Phải nói là giả vờ bất tỉnh mới đúng!!! Ừm? Chính là muốn giả vờ bất tỉnh cho tới... cuối cuộc đời!!!

Tiếc là con quỷ cái màu đỏ kia quả nhiên không có để cô nguyện vọng đạt được như ý muốn. Mấy người bọn họ đơn giản chỉ nói một ít câu thì cô liền lộ tẩy rồi.

"Đáng ghét Erica!!!" Liliana trong lòng thầm nguyền rủa.

- Cô tỉnh dậy từ lúc nào vậy Liliana?

Lăng đương nhiên phải lên tiếng quan tâm hỏi thăm

- A... Tỉnh... Mới vừa tỉnh... tỉnh dậy, thưa Vương!!!

Nói và cô ấy quay ngoắt đầu đi không dám... nữa nhìn mặt cậu chàng. Mặt đỏ rầm rầm!

- Ạch!... Được rồi! Coi như tôi chưa hỏi~

- Chúng ta tạm gác lại chuyện này để sau đi. Có vẻ như đám người giáo hội kia thực sự bắt đầu ra tay rồi.

Vừa nhìn liền biết là Liliana lại đang nói dối, cộng thêm với ở một bên cười thật tươi như gặp chuyện gì vui vẻ lắm Erica và khuôn mặt như nhìn chuyện thú vị Alice. Lăng thì không muốn tiếp tục giằng co đơn thuần Liliana rồi. Hơn nữa cậu chàng còn tròng lên mắt để cảnh cáo Erica không được đồ thêm dầu vào lửa.

Đáp lại hiển nhiên là đôi mắt oan ức của cô nàng tóc vàng. Có điều mọi chuyện cuối cùng cũng coi như giải quyết. Tất cả ánh mắt của mọi người giờ đây không khỏi đều nhìn về phía đám người của giáo hội. Bởi lẽ từ lúc thế lực của bốn vị Diệt Thần Sư tụ tập đủ hết lại. Giáo đình cuối cùng cũng đã đưa ra hành động phản kích của mình.

....

Kết thúc chương 162.

Chương 163: Lúc nghi thức tiến hành...

Thời gian quay trở lại một vài phút trước đó, thời điểm mà hai bộ truyền tống trận pháp được âm thầm bố trí bên ngoài Toà Thánh vừa mới được khởi động và hoàn thành, cũng là thời điểm cân cân ưu thế về số lượng người đã không còn nghiêng về phía thánh giáo hội nữa.

Chiến tranh sẽ không thể giải quyết bằng đe dọa vũ lực cùng hoà giải trừ khi chính quyền giáo hội tự động đầu hàng.

- Giáo hoàng, hiện tại chúng ta...

- Tốt rồi Antonio! Tôi biết hiện tại mình nên làm gì!

Giáo hoàng lời nói cắt ngang đi âm thanh nói chuyện của một vị hồng y đang đứng phía sau lưng ông. Tiếp sau đó giống như đã có quyết định trọng đại gì đó cho bản thân. Ánh mắt của giáo hoàng một lần cuối cùng đảo qua trên khuôn mặt của Lăng, Doni, hắc hoàng tử Alec cùng hầu tước Voban, cuối cùng xoay người lại nhìn về phía các vị hồng y cùng tu sĩ giáo hội đang trông ngóng nhìn về mình...

Ông bắt đầu nói với giọng điệu trầm bổng du dương như đang đọc thánh kinh buổi sáng. Bước chân chậm rãi đi về phía nơi trung tâm của đoàn người.

Giáo hoàng bước chân đi tới đâu, mọi người xung quanh liền tự động cung kính nhường đường cho ông tới đó. Giọng nói của giáo hoàng cũng như có thần thánh lực lượng hỗ trợ truyền đi tới tận bên tai của mỗi một người ở nơi này. Âm thanh ấy dường như ẩn chứa thứ năng lực thần kì có thể xua tan đi mọi nỗi buồn lo cùng sợ hãi trong lòng từng vị tu sĩ giáo hội.

- Từ năm 1929 khi giáo hoàng Pius XI kí kết hiệp định đình chiến Laterano cho đến nay đã có tới gần một trăm năm...

- Ở trong quá khứ thật nhiều năm trôi qua, chúng ta đã từng nhân nhượng nhiều lần chỉ để mong giữ gìn được bình yên cho trần thế!

- Thế nhưng ngày hôm nay....

- Chúa trời đã chỉ dẫn cho chúng ta biết rằng...

- Nhân nhượng cho dị đoan tồn tại chỉ càng làm cho thế gian này trở nên thêm thối nát và không được yên bình!!! Ánh sáng của đức tin bởi vì chúng ta hèn yếu, vô năng cùng sai lầm mà vì thế không chiếu sáng được tới khắp thế gian.

- Ma quỷ giờ đây đang lộ hành!

- Thế nhân bởi vì không nhìn thấy được ánh sáng và phép nhiệm màu của đức chúa mà lầm đường lạc lối đi tin lời của quỷ dữ. Sợ hãi chúng! Sùng bái chúng! Thậm chí tôn thờ chúng lên làm vua!!!

- Chúng ta có tội và đã sai khi cho rằng hoà giải cùng với dị đoan là điều tốt đẹp cho mọi chuyện. Cam kết với quỷ dữ kết quả chỉ có thể là quỷ dữ mang lại càng nhiều tai hoạ hơn cho con người!

- Và ngày hôm nay tai hoạ giáng tới cũng chính là sự trừng phạt của đức chúa trời dành cho sai lầm của chúng ta...

- Thế nhưng..

- Đức chúa là nhân từ!

- Ôn huệ của ngài là như vậy trải rộng khắp thế gian...

- Chúng ta giờ đây sẽ không thể để cho những điều sai lầm khi xưa được tiếp tục như thế diễn ra thêm lần nữa!!!

- Đây là lời chỉ dẫn gợi ý của đức chúa trời cùng các vị thiên thần!!! Đây là cơ hội cứu rỗi của Người giành cho tất cả chúng ta!

- Tiêu diệt hết thầy dị đoan và tinh lọc thế giới!

- Thánh quang cùng chúng ta cùng tồn tại!!!

Đức giáo hoàng bước chân tiến về phía trước một bước. Ngay chính ở nơi trung tâm của đoàn người, tức khắc xoay lưng lại.

- Ta tuyên bố....

- Thánh chiến kể từ ngày hôm nay bắt đầu!!!

Giọng quyết tuyệt! Âm thanh ầm ầm nổ vang bên tai mỗi một vị tu sĩ giống như giác ngộ tiếng chuông ngân.

- Nguyên thể gian đều được hưởng ánh sáng từ vòng tay của chúa!

- Amen!

Âm thanh nhu hoà của đức giáo hoàng một lần nữa vang vọng khắp bốn phương.

- Amen!

Tất cả các vị tu sĩ đồng loạt chấp tay trước ngực để cầu nguyện đáp lời.

- Đưa lên thánh khí tới!

- Cassana, Richarl, Antonio, Bovilla cùng sơ Maria. Mọi chuyện tiếp theo thì trông cậy vào mấy người rồi.

- Đức chúa trên thiên đàng ánh mắt đang dõi nhìn theo chúng ta!

Giáo hoàng lời nói bình thản hướng về phía ba vị hồng y giáo chủ, một vị tối cao thánh kỵ sĩ chưa từng xuất hiện ở ba trăm thánh kỵ sĩ trước đó cùng với duy nhất một vị nữ tu trong đoàn người.

- Nguyên làm theo ý chí của ngài, thưa đức giáo hoàng!

Năm người vừa được nêu tên bình thản lên tiếng đáp lời. Cũng ngay sau khi mệnh lệnh của giáo hoàng được đưa ra, từ phía sau cùng của đoàn người thật nhanh bung lên tới sáu chiếc khay lớn được phủ kín bằng vải đỏ. Bên trong cùng với tấm khăn Nguyễn Trọng Lăng đang giữ trên tay thế nhưng chính là bảy loại thánh khí còn lại của giáo đình tồn tại cho tới bây giờ.

Thời gian từ khi giáo hội nhận được tin tức về việc Lăng và Doni muốn tới tấn công Vatican cho tới bây giờ thật sự là quá gấp gáp.

Ngoại trừ Thiên mệnh thủ hộ thuần được ưu tiên hoàn thành nghi thức khai sáng trước và giao cho Antonidas mang đi sử dụng bảo vệ lối vào Toà Thánh, sáu loại thánh khí còn lại bây giờ mới được đưa ra cốt bởi vì chúng hiện tại cũng vừa mới được hoàn thành xong nghi thức khai sáng cách đây không lâu- thời điểm ngay khi Doni muốn một chiều kiểm soát cả Vatican khi trước.

Vị đội trưởng Antonidas trước đó nhưng thật ra là dùng sinh mệnh cùng tuổi thọ của chính mình và ba trăm thánh kỵ sĩ để đảm bảo cả Toà Thánh Vatican nguyên vẹn và quan trọng hơn là nghi thức khai sáng đồng loạt sáu loại thánh khí còn lại có thể đúng hạn hoàn thành. Tất nhiên những điều này Lăng và Doni, thậm chí là Erica và những người khác trước đó cho tới bây giờ đều hoàn toàn không hề hay biết được.

Thời điểm mà giáo hoàng mệnh lệnh cho người đưa lên thánh khí cũng là lúc đám người của tổ chức Royal Arsenal bóng hình xuất hiện ở phương xa. Có điều những chuyện này đối với giáo hoàng cùng các vị tu sĩ giáo hội giờ đây mà nói đều đã trở nên không còn trọng yếu.

Khi đức tin trở lại, sợ hãi và lo sợ bất an đã không còn tồn tại ở trong thâm tâm những người này. Duy nhất còn nhận nhiệm vụ đề phòng lúc này cũng chỉ là ba trăm vị thánh kỵ sĩ xuất hiện khi trước kia mà thôi. Họ giờ đang tiếp nối nhiệm vụ mà đội trưởng Antonidas của họ để lại.

Dĩ nhiên, hành động của giáo hoàng và các vị tu sĩ cũng không có thoát khỏi sự chú ý của bốn vị Diệt Thần Sư và đám thành viên thuộc hạ bên dưới. Chỉ có điều nghi thức triệu hồi dị thần đối với cả hai bên đều là điều bắt buộc và có lợi. Bởi vậy trong suốt quá trình nghi thức diễn ra chắc chắn sẽ không có ai tiến tới quấy rầy. Dù cho đức giáo hoàng có miêu tả đám pháp sư, Diệt Thần Sư bọn họ là dị đoan và quỷ dữ cũng không. Hầu tước Voban khi nghe được lời nói của đức giáo thậm chí về mặt còn nổi lên vẻ khinh thường.

Bốn vị Diệt Thần Sư tụ hội ở nơi đây rất rõ ràng đều là vì muốn đánh bại dị thần của thiên chúa giáo để cướp lấy quyền năng dĩ nhiên sẽ không ngăn cản việc nghi thức tiến hành. Ngược lại đối với sự tồn tại của giáo hội bọn họ là không mấy để ý đâu. Mà đám pháp sư cùng hiệp sĩ thuộc hạ bên dưới tuân theo mệnh lệnh và ý chí của bốn vị Diệt Thần Sư hiển nhiên cũng sẽ không có hành động gì vào lúc này.

Ngược lại đối với giáo hội mà nói. Sử dụng thánh khí để ngăn cản đám Ma Vương kia rõ ràng đã là chuyện không thể nào. Dù cho vị đội trưởng thánh kỵ sĩ Antonidas trước đó thành công dùng hi sinh sinh mệnh của mình và mọi người để sử dụng ra sức mạnh của thánh khí ngăn cản sức mạnh quyền năng của đối phương. Có điều cách làm này hiển nhiên không đủ khi giáo hội phải đối mặt với bốn vị Ma Vương uy hiếp như tình huống hiện tại.

Có thể chống lại Ma Vương duy nhất chỉ có đức chúa và các thiên thần! Dù cho là gần bước nhất tu sĩ cũng không thể phủ nhận được điều đó. Nghi thức nguyện cầu kêu gọi thiên chúa giáng lâm bởi vì vậy không thể không phát động...

...

Chỉ thấy đức giáo hoàng thân thái cung kính lấy đi ra từ bên trong một chiếc khay lớn một quyển sách cũ dày nặng bìa màu nâu đỏ. Tên của nó được mệnh danh là Chân thực thánh kinh!

Ba vị hồng y giáo chủ trước đó được giáo hoàng từng gọi tên cùng cùng lúc ấy mỗi người đều đến bên một chiếc khay lớn rồi lần lượt lấy ra ở trong đó

đồ vật.

Một cây quyền trượng màu ngà vàng, nơi đỉnh đầu có khảm nạm màu đỏ hồng ngọc bích- Tài quyết quyền trượng. Một chiếc vòng đeo cổ có gắn với một cây thánh giá màu bạc trắng bên trên thậm chí có tượng người đang bị đóng đinh chịu cực hình- Thiêu đốt thánh giá. Cùng với cuối cùng một chiếc vương miện bằng pha lê trong suốt cực đẹp- Vinh quang vương miện!

Vị nữ tu duy nhất về mặt thần nhiên lấy ra một chiếc chuông nhỏ màu vàng thông thường- Mộng ảo chuông tang từ trên khay. Trong khi đó vị tối cao thánh kỵ sĩ còn lại lấy đi ra một thanh chiến chùy màu đen lăm lăm tám gai đâm dài tám cánh tay người- Lôi đình chiến chùy!

Sáu chiếc khay đồ vật đều tự có người lấy ra. Tiếp sau đó trong ánh mắt nhìn kĩ của thật nhiều người, giáo hoàng một tay nâng lấy cuốn Chân thực thánh kinh đứng nguyên tại chỗ. Năm người còn lại ánh mắt nhìn nhau rồi sau đó đồng loạt bước tới khom người quỳ trước mặt giáo hoàng.

Tất cả các vị thầy tu cùng thánh kỵ sĩ còn lại đều đồng loạt quỳ theo.

Nơi lối ra vào toà thánh Vatican giống như những thứ tư hàng tuần vẫn thường diễn ra bài giảng kinh sáng sớm của đức giáo hoàng. Chỉ là bài giảng ngày hôm nay địa điểm, nội dung, mục đích, người tham gia cùng người tham quan đều đã khác.

Nghi thức tiến về những giây phút cuối cùng...

...

Kết thúc chương 163.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 164: Lý do phải chiến thắng

Giữa vùng đất rộng lớn nơi lối vào thành Vatican, nghi thức "khẩn cầu" đức chúa trời cùng các thiên thần hạ xuống phạm trần giờ đã bắt đầu bởi tiếng ca ngợi của đức giáo hoàng cùng với lời niệm đọc đồng thanh của hơn một nghìn thầy tu và các giáo sĩ nơi đây...

- Ngài là chúa của muôn loài! Là đáng quyền năng tối cao của vũ trụ!
- Mọi đầu gối sẽ quỳ! Mọi miệng lưỡi đều sẽ tôn xưng ngài- Đức chúa Jehovah.
- Ngài là đức thánh chúa toàn năng dẫn dắt thế nhân vượt qua ngày đêm! Vì yêu nhân thế, ngài đã ban phước lành cho con người được sinh ra đời.
- Chúng con xin ngợi khen ngài đời đời theo cùng muôn vàn thiên sứ tán ca!
- Tung hô danh thánh chúa tể oai nghi muôn đời! Đức cha cao quý, chúng con xin dâng lên người muôn vàn lời ca tôn vinh chúc mừng!
- Hỡi chúa, đáng sinh thành! Ngài là vua của cả thế gian này! Linh hồn cầu mong được theo chân chúa tới chốn thiên đàng. Xa rời quỷ dữ và tội lỗi nơi trần gian muôn màu.
- Đức tin sẽ luôn soi sáng dẫn lối con người. Vì chúa là nhân từ và vĩnh hằng. Quyền năng của người phủ khắp thế gian và xua đi bóng tối bao trùm...
- @/0^{{email protected]/*^#0/~\$>@&

Tiếng tung hô niệm đọc vang lên và kéo dài không ngừng trong ánh mắt trùng trùng của bốn vị Diệt Thần Sư cùng gần hai ngàn pháp sư và hiệp sĩ các loại.

- Không phải đâu! Cứ quý gối và ca tụng như vậy thật sự có hiệu quả không???
- Đây thật sự là nghi thức triệu hồi thần linh mà không phải là một trò đùa???

Nhìn giáo hoàng mỗi khi đọc xong từng câu đám người tu sĩ đang quỳ gối bên dưới tương tự đều lặp lại đọc từng câu. Hơn nữa còn là về mặt cực kì thành kính. Nếu như không trực tiếp nhìn tận mắt chắc chắn không có ai có thể tưởng tượng nổi không khí cổ quái đang diễn ra ở nơi đây!

Khung cảnh giống y như cô giáo đọc bài và các em học sinh bên dưới cùng đọc theo ở trong trường mẫu giáo này... Thế nhưng thật sự có thể triệu hồi được dị thần của thiên chúa giáo???

Nha! Như vậy Lăng chỉ có thể thán than sở thích của chúa và các thiên thần quả nhiên là không giống người thường~

Tự nhận là đã từng có kinh nghiệm thực tế trong việc triệu hoán thần linh, Nguyễn Trọng Lăng giờ phút này đây thật là có chút không hiểu trái đất là quay như thế nào xung quanh mặt trời nữa rồi!!!

Quá... quá kì cục một cái nghi thức á!!!

- Họ không phải là làm việc vô ích đâu! Anh yêu hãy nhìn mấy món đồ thánh khí mà mấy người kia đang cầm giữ mà xem.
- Chúng đang biến hoá theo những lời ca tụng của đám thầy tu đấy!

Erica giọng nghiêm nghị nhắc nhở. Lăng ánh mắt nghe vậy liền chăm chú nhìn sang.

Kết quả thật đúng là không nhìn thì không biết! Sự thực quả nhiên giống như những gì Erica vừa nói. Theo những lời ca tụng được giáo hoàng và các vị thầy tu không ngừng niệm đọc ra, nắm món thánh khí cùng với thánh kinh trong tay giáo hoàng càng ngày càng trở nên... sắc nét hơn rồi.

Thánh kinh màu sắc càng thêm chìm tối. Chiến chùy thì càng ngày càng đen sẫm đi và gai nhọn bên trên càng lúc càng sắc lạnh hơn y như chón vực sâu. Vương miện như pha lê kia thậm chí đã óng ánh toả ra ánh sáng bảy màu. Thánh giá gắn trên vòng cổ thậm chí đã từ màu bạc chuyển sang màu lửa đỏ. Quyền trượng cùng chuông vàng vẽ ngoài đường như càng ngày càng huyền bí ảo diệu lên. Mỗi thứ đều có biến hoá không giống nhau!

- Không nghĩ tới chỉ ngồi niệm đọc không cũng có tác dụng~

Lăng về mặt than thở. Ánh mắt ngược lại là có chút đắm đuối suy tư nhìn về tấm thánh thuẫn chiến lợi phẩm đang cầm trên tay mình.

- Không phải đơn giản là ngồi niệm đọc không thôi đâu thưa Vương! Cái quan trọng ở đây là đức tin mà hơn một ngàn thầy tu mang lại.
- Tín ngưỡng của bọn họ mới là thứ giúp cho mấy loại thánh khí kia khôi phục sức mạnh.
- Phải biết rằng cho dù là thần linh bản chất tạo thành ban đầu cũng là bắt nguồn từ tư tưởng cùng tín ngưỡng của con người. Hiện tại ở nơi đây thế nhưng tụ tập hơn một ngàn thành kính giáo đồ tụng đọc và ca ngợi thánh kinh. Hơn nữa còn là trải qua biện pháp nào đó tăng cường tốc độ thu lấy tín ngưỡng của mỗi người.
- Tuy rằng hậu quả có thể sẽ phải trả giá bằng sinh mệnh và tuổi thọ của tất cả mọi người tham gia. Thế nhưng số lượng lớn như vậy người cùng lúc làm phép ca tụng và nguyện cầu...
- Sợ rằng bọn họ thật sự có thể thành công kêu gọi đi ra sức mạnh của thánh khí từ đó triệu hồi được về dị thần thiên chúa giáo xuống tới thế gian!
- Vương, ngài nhất định phải để bọn họ triệu hồi tới dị thần thật sao?
- Làm như vậy thật sự rất nguy hiểm đó!!!

Liliana trải qua một đoạn thời gian cuối cùng cũng đã bình ổn được cảm xúc. Nghe được cuộc trò chuyện của Lăng và Erica liền tranh thủ lên tiếng giải thích và tỏ rõ lo lắng của mình.

- Không có cách nào khác, Liliana! Ở nơi đây hiện tại thế nhưng đã không chỉ có riêng mình tôi và Doni không thôi đâu.
- Hầu tước Voban và hắc hoàng tử Alec hai người kia chắc chắn sẽ không để cho bất kì ai hiện tại đứng ra ngăn cản nghi thức đám thầy tu kia đang tiến hành!

Lăng lắc lắc đầu giọng quả quyết đáp.

- Thế nhưng...
- Được rồi Lily! Hiện tại việc quan trọng nhất của chúng ta là đảm bảo anh yêu có thể giành được chiến thắng trong trận chiến này.
- Hơn nữa cô sẽ không quên cuộc hẹn ước chiến đấu của hầu tước Voban cùng Vương đấy chứ! Muốn đối đầu được với hầu tước Voban, anh ấy không thể không nhanh chóng tìm cách tăng lên quyền năng của mình.
- Cơ hội lần này chúng ta vì vậy nhất định không thể bỏ qua!!!

Erica tranh thủ lên tiếng cắt ngang lời Liliana muốn nói. Vốn ban đầu Liliana còn có ý định phản bác, thế nhưng sau khi nghe được Erica nhắc tới hầu tước Voban cùng trận ước chiến, cô ấy liền không thể không im lặng rồi.

Hơn nữa việc này cũng chính là chuyện mà cô nàng lo lắng gần đây. Đồng thời không thể phủ nhận một điều rằng, nguyên do Liliana muốn mang Nguyễn Trọng Lăng tới gặp ông nội của cô thế nhưng cũng có một phần hi vọng sẽ nhờ đó mà có được sự giúp đỡ và ủng hộ hoàn toàn từ tổ chức của cô ấy. Dù cho nó rất khó!!!

Thế nhưng so sánh với việc Vương của cô sắp phải chiến đấu trực diện với hầu tước hung tàn xứ Đông Âu. Kết quả thậm chí có thể là cái chết...vv. Liliana vẫn luôn cảm giác mình năng lực thật vô dụng, vẫn luôn không giúp ích được gì cho nhà vua.

- Khoan đã nào, Erica! Cô nói hầu tước Voban và hẹn ước chiến đấu là sao? Còn có lão già kia lúc vừa mới gặp tôi cũng nhắc tới điều đó!

- Chẳng lẽ còn có cái gì mà tôi không biết?

Đứng bên cạnh nghe rõ toàn bộ lời nói của Erica, Lăng trong lòng không khỏi đột nhiên có dự cảm chẳng lành.

- Ủ? Lily còn chưa nói chuyện đó với anh sao?

- Hai người không phải là ở cùng nhau suốt cả ngày hôm qua rồi cơ mà???

Erica lần này ngược lại là thật sự kinh ngạc. Trước đó cô còn tưởng rằng anh yêu của cô đưa ra loại điều kiện kia cho Vương Salvatore chính là bởi vì biết bản thân mình sắp phải chiến đấu với hầu tước Voban nên mới tìm cách tăng thêm mối quyền năng cho mình.

Phải biết kế hoạch ban đầu của Erica nhưng thật ra là muốn Vương của cô kết bạn và rủ rê lôi kéo theo Vương Salvatore cùng tới tấn công Toà Thánh. Hơn nữa để đảm bảo là hai người bọn họ sẽ không bị đám người giáo hội kia lợi dụng số đông người đứng ra cản trở làm tiêu hao hết quyền năng dẫn tới giảm đi khả năng thành công đánh bại dị thần vân vân. Erica còn tổ chức và kêu gọi đệ đông đảo người của các hiệp hội phép thuật tại châu Âu tới và tạo áp lực khiến người của giáo hội bắt buộc phải trực tiếp triệu hồi dị thần thiên chúa giáo giống như hiện giờ.

Bởi vậy có thể nói hành động yêu cầu của Lăng trước đó dành cho Doni hoàn toàn là nằm ngoài Erica dự đoán, thế nhưng hiệu quả mà nó mang lại cũng vượt qua cả bản thân Erica trước đó từng mong đợi.

Bằng chứng chính là thời gian tiến hành mọi chuyện nhanh hơn cô dự kiến quá nhiều. Vương của cô mới tới Italya chưa tới một ngày mọi thứ thì đầu vào đây hoàn thành xong cả rồi!!!

Mọi chuyện diễn ra mỹ mãn và ăn ý như thế, hiện tại Nguyễn Trọng Lăng- anh yêu của cô lại nói anh ấy không biết sẽ phải có cuộc chiến đấu gì hết. Ăn ý cái gì đó cũng chỉ là vô tình ăn may thì đúng hơn... Erica vì thế ngạc nhiên có thể nghĩ.

- Xin... Xin lỗi Vương!!!

- Liliana quên mất chưa kịp nói với ngài một chuyện. Thời điểm Vương... hôn mê đi ở bên bờ hồ Tây. Hầu tước Voban đã từng đến và yêu cầu tôi chuyển lời đến ngài rằng hai người kẻ từ đó sẽ chính thức trở thành kẻ thù của nhau.

- Hơn nữa còn nhắc tới việc sau đó một tháng ngài hầu tước sẽ một lần nữa quay trở lại tiến hành dùng toàn lực để chiến đấu với Vương. Hi vọng Vương trước đó sẽ có chuẩn bị sẵn sàng!

Liliana về mặt mang theo gương mặt cùng thật xin lỗi đáng về thật nhanh bổ sung công việc truyền lời mà mình còn đang dở.

- Ủ? Nói như vậy tôi lần này ít nhất cũng phải kiếm được một loại quyền năng vào tay mới được?

- Hay nói đúng hơn là không thể không cướp lấy chiến thắng???

Lăng về mặt khác thường lên tiếng hỏi.

Erica và Liliana theo bản năng liếc mắt nhìn nhau, rồi đồng thanh đáp lại.

- Em- Erica Blandelli (Tôi- Liliana Kranjcar) sẽ mãi mãi đứng sát cánh ở bên cạnh Vương của mình!!!

Nói và đồng thời hơi khom người làm lễ tiết tuyên thệ công hiến của kỵ sĩ.

- Tốt! Vậy thì cùng chờ mong chiến thắng sắp đến của chúng ta đi!!!

Lăng về mặt mỉm cười đáp lời.

...

Kết thúc chương 164.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Dị thần đến...

Theo thời gian dần dần trôi qua, ngay cả những người kiến thức nông cạn nhất cũng có thể cảm nhận được nghi thức mà giáo hội đang tổ chức có được

uy thế lớn đến nhường nào.

Kể từ ban đầu đơn giản là các loại thánh khí sắc màu thay đổi, cho tới hiện tại... Đức giáo hoàng, người duy nhất đang đứng tụng đọc thánh kinh cả người thậm chí dâng lên một vòng ánh sáng màu trắng ngấn hiền hoà cùng mơ hồ mây khói vờn quanh như tượng trưng cho đức thánh muốn đến thế gian này, như thiên chúa đang giảng bài.

Phía dưới từng vị thầy tu có mặt trong nghi thức ca tụng chúa cả người cũng đều đã lỏng lẻo toả ra ánh sáng màu vàng chói dường như đầy trời thiên sứ cùng các giáo đồ đang thành kính nghe lời răn dạy của đức chúa trời. Ở trong không khí còn như có tiếng ca ngân, có hoa tươi và cả muôn vàn tiếng tán ca chúc mừng. Hư ảnh lâu đài vườn tược, thảo nguyên xanh mát, sông suối ao hồ tuyệt đẹp, tiếng ca hát, tiếng vui cười, thiên sứ bay lượn, mây trắng trải dài dưới chân vân vân hiện lên như muốn nói cho thế nhân nơi thiên đàng là tuyệt diệu đến nhường nào.

Một nghi thức cầu nguyện ngay ở nơi lối ra vào Toà Thánh giờ này dường như đã biến thành một buổi giảng đạo về đức thánh chúa ở nơi chốn thiên đàng. Hoa lệ, trang nghiêm mà thành kính!

Lăng nhìn cũng là say~

Cái này khung cảnh đã hoành tráng và uy nghiêm, quang vinh mà an lành. Loại cảm giác đang truyền đạt tới mỗi người lúc này quả thực đã vượt qua quá nhiều phim Hollywood có thể tưởng tượng và dàn dựng. Trong thâm tâm Lăng thậm chí đối với chúa trời lúc này cũng có một tia hướng về. Hơn nữa cảm giác như vậy còn không chỉ xuất hiện ở tại nguyên trên người Lăng không thôi đâu. Hầu như tất cả mọi người dù ít dù nhiều đều sẽ có xuất hiện những cảm giác đó. Ngoài ra loại cảm giác này còn là không thể dễ dàng xoá nhòa hay dùng cách khu trừ, chỉ có chính trong thâm tâm tự động phù nhận vậy mới có thể loại bỏ. Sự xuất hiện của nó bí ẩn đến mức tất cả mọi người đang quan sát nghi thức ở nơi này không một ai có thể nhận được ra.

....

Nghi thức triệu hoán về ngoài nhìn qua cho người cảm giác quả thực là quy cách cao, chính thức và tôn quý đến không thể tôn quý hơn. So sánh với ngày xưa cái gì bàn thờ đồ cúng, bùa chú hiến máu vân vân gọi tới Rùa thần của Lăng thì thật sự là...

Nhìn mà Lăng đã chỉ có thể thảm than:

Bà mẹ nó! Giáo hoàng và các vị tu sĩ thật biết chơi!!!

Đức chúa cùng các vị thiên thần thiên chúa giáo quy cách cũng thật là cao vút tận chín tầng trời á!!!

May là Rùa thần nhà chúng ta bình dị gần gũi không có yêu cầu xa hoa đến như vậy. Nếu không năm xưa cậu đoán chừng đừng mơ mà gọi tới được Rùa Thần hiện về. Mà nếu như không thể thành công gọi về được đáng yêu mà lại hào phóng Rùa thần (Rùa thần:.....!), ngày nay thì sợ là thật đúng sẽ không có chuyện gì của Lăng đi rồi~

- Nhìn kia! Mấy món thánh khí kia như muốn bay lên!!!

Tiếng nói của một ai đó không khỏi khiến bốn vị Diệt Thần Sư cùng đám người của các tổ chức phép thuật vội vàng ánh mắt đồng loạt nhìn theo.

Chỉ thấy giống như những gì người kia vừa nói, thánh khí ở trên người ba vị hồng y giáo chủ, tối cao thánh kỵ sĩ cùng duy nhất một vị nữ tu sĩ đều như đang muốn thoát khỏi bọn họ mà bay đi. Ngược lại là thánh kinh ở trong tay giáo hoàng vẫn nằm yên không một chút nhúc nhích.

- Cái này là tình huống thế nào?

Lăng vẻ mặt không hiểu thấu đặt câu hỏi.

- Cũng không có gì! Đơn giản chính là sức mạnh của mấy loại thánh khí đã được khơi gọi lại hoàn toàn. Hiện giờ rung động đoán chừng là đang nhờ vào chúng để liên lạc truyền đi lời khẩn cầu với đức chúa và các vị thiên thần ở trên thiên đàng đây.

- Thời khắc này cũng chính là lúc quan trọng nhất. Hơn nữa là nhất đánh giá đức tin của một người.

- Bởi lẽ chúa trời và các vị thiên thần là không thể nào bị phạm nhân lừa dối cùng che mắt đấy!!!

Alice giọng nói nghiêm túc vang lên giải thích. Lăng nghe nghe mà không khỏi kì quái nhìn về phía đối phương một cái. Không nghĩ tới chuyện vừa mới xảy ra thôi, cô ta lại có thể nhanh như vậy thì phân tích ra mọi chuyện có lý có cứ. Người phụ nữ này... Thật sự là không tầm thường!!!

- Nói như vậy dị thần liên sắp muốn hạ xuống rồi hả, Alice?

Doni vẻ mặt hưng phấn vung vẩy trong tay cây kiếm thép lên tiếng hỏi. Anh ta cũng chính là vừa mới nói chuyện gì đó bí mật với Andrea xong, đến hiện tại mới quay trở lại chỗ của Lăng và ba cô gái đang đứng.

- Đúng vậy thưa Salvatore điện hạ!

- Dị thần sắp sửa chuẩn bị hạ xuống rồi.

Alice gật gật đầu tao nhã mỉm cười đáp lời.

- Ừm? Sẽ không là một món thánh khí gọi xuống một vị dị thần thiên chúa giáo đi?

- Bên phía chúng ta thế nhưng chỉ có bốn vị Diệt Thần Sư.

Lăng có chút lo lắng lên tiếng hướng về phía Alice đặt câu hỏi.

- Mà mà... Cái này ai mà biết được đâu nào. Sợ là giáo hội bản thân cũng rất mong muốn làm được điều đó đấy!

Alice vẻ mặt cười giáo hoạt cười đáp.

- Thật sao? Lại có nhiều như vậy dị thần hạ xuống???

- Nếu thật như thế thì thật tốt quá! Trước đó tôi còn tưởng rằng sẽ giống những nghi thức khác chỉ có thể triệu hồi tới một vị dị thần thôi đây này!!!

Doni vẻ mặt quả thực là hưng phấn bỏ tay rồi. Không có gì so với việc có thể thoả thích chiến đấu càng làm anh ta vui sướng hơn.

Còn nghi thức khác mà anh chàng nhắc tới hiển nhiên chính là nghi thức triệu hồi dị thần năm xưa mà Voban hầu tước đã từng làm ra. Nghi thức ấy số người vu nữ tham gia cũng không kém hơn số thầy tu tham gia nghi thức lần này là mấy. Hơn nữa cảnh tượng thời điểm thành công triệu hoán nhớ tới cũng thật sự là hoành tráng lắm. Có điều sau đó nhưng cũng chỉ có một vị dị thần xuất hiện. Doni cũng chính là bởi vì ra tay cướp đoạt đánh giết vị dị thần kia mà mối quan hệ với hầu tước Voban từ khi đó trở nên hồng bét!

- Nói như vậy trước đó nếu không phải tôi cướp đi tám thuẫn này hiện tại đám người kia thậm chí có thể triệu hoán tới tận bảy vị dị thần?

Lăng ánh mắt nhìn trong tay về tám thuẫn màu xanh viền trắng, bên trên có in hình cây thập tự giá mà giọng nghi ngờ không thôi...

Bảy vị dị thần một lúc đó a!!!

Có còn muốn hay không cho người tiếp tục sống???

Hơn nữa bây giờ có khi còn thực có thể sẽ xuất hiện sáu vị dị thần hạ xuống phạm trần...

Lăng cả người cũng không tốt rồi!!!

- Vương, ngài không nên quá lo lắng. Thần linh không phải là dễ dàng gọi về như vậy đấy.

- Thần cũng là có suy nghĩ và biết suy tính. Bọn họ sẽ dựa theo suy nghĩ của bản thân để mà hành động!

- Nếu như bọn họ cho rằng chỉ cần hạ xuống một vị dị thần liền có thể đánh bại và tiêu diệt hết chúng ta. Bọn họ chẳng lẽ còn sẽ thật sự vì lời khẩn cầu của những người kia mà thực sự hạ xuống sáu bảy vị tới?

Erica mỉm cười kiêu ngạo lên tiếng giải thích.

- Muốn thần linh hạ phạm cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- Các loại thánh khí cũng chỉ có thể làm giảm bớt khó khăn khi muốn liên lạc với thần linh mà thôi.

- Muốn cho dị thần trực tiếp thoát khỏi thế giới ý thức hạ xuống tới. Đánh đổi cũng không phải là chuyện đơn giản. Hơn nữa còn là số lượng càng đông, dị thần bản thân càng mạnh vậy đánh đổi lại càng nhiều.

Liliana cũng theo đó lên tiếng bổ sung.

- Được rồi! Như vậy một câu hỏi cuối cùng...

- Có ai biết làm sao để sử dụng được tám thuẫn này không???

Lăng vẻ mặt buồn phiền giờ giờ lên tám thuẫn trong tay để hỏi. Ánh mắt đảo qua cả ba cô nàng Erica, Liliana cùng Alice hi vọng có thể tìm được gì đó trợ giúp.

Trời biết đất biết, bản thân cậu biết! Lăng trước đó thật đúng là không có nghĩ tới thánh khí đã cướp được tới tay vậy nhưng lại không thể nào tìm ra được cách dùng! Thật chẳng lẽ định đưa nó đi làm đồ cổ để sưu tập thật hay sao???

- Vương! Ngài không theo đạo, hơn nữa cũng không có kiến thức gì về ma thuật...

Liliana miệng ấp úng nói chuyện.

- Anh yêu có thể dùng nó để đánh cận chiến mà! Tám thuẫn này chất liệu nhìn qua cũng rất không tồi~

Erica giọng hấp dẫn.

- Điện hạ ngài coi như nó là chiến lợi phẩm là được. Giáo đình đối với nó vẫn rất là quan tâm đấy!

Alice về mặt thật sự nêu ý kiến.

Tốt a! Tổng kết lại chính là ngoại trừ cầm ở trên tay múa may chơi vậy tốt nhất chính là đưa nó đi trao đổi với giáo đình để đoạt được thứ cậu cần. Tất nhiên điều kiện kiên quyết nhất là cậu có thể bảo toàn được nó sau trận chiến ngày hôm nay.

- Tuyết Mật Bảo Tàng!!!

Một màn sóng nước dập dờn màu đỏ hiện ra sau lưng Lăng. Tiếp sau đó ở trong ánh mắt hiếu kì của biết bao người... Lăng ném toạch tấm thánh thuẫn vào bên trong màn sáng.

- Oke! Vậy thì hiện tại để chúng ta xem xem đối thủ có thể gọi thêm bao nhiêu viện binh nào!

Lăng về mặt dễ dàng quay đầu nhìn về.

Nơi không trung, một âm thanh phiêu miểu và huyền bí cũng là vào chính giờ phút này đây vang vọng.

- Là ai đang kêu gọi chúng ta...

Hư ảnh dần dần hiển hiện ra trước mặt lại dường như đang ở tận phía chân trời. Đang quan sát tình hình tất cả mọi người hai tay không khỏi siết chặt!!!

- Dị thần đã đến rồi...!!!

....

Kết thúc chương 165.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Thiêu đốt đi!!!

- Từ cõi sâu thăm thẳm con xin thần linh, chúa vĩ đại xin hiện diện nơi này. Lạy chúa, xin người hãy ban phước lành!

- Lời khẩn cầu tha thiết xin ngài đến và cứu rỗi linh hồn của thể nhân hướng tới thiên đàng.

- Hồi đức chúa trời, đức thánh chúa tể đáng ngưỡng mộ! Quang vinh tên người, chúng con xin ngài cùng các thiên thần hiện thân nơi này...

- Xua tan đi tối tăm cùng ưu phiền, mang tới hi vọng cho con người...

Theo từng lời khẩn cầu của đức giáo hoàng càng ngày càng trở nên to rõ và lan rộng, từng câu từng chữ vang lên và ngân xa như tiếng chuông ngân trải khắp không gian. Màu sắc của sáu loại thánh khí càng ngày càng rực rỡ hơn...

Trên bầu trời, sau khi âm thanh kì bí mờ mờ ảo ảo giống như đang tự hỏi kia vang lên.

1... 2... 3... 4... Bốn loại thánh khí đột nhiên lao vút đi bay ra khỏi tay người đang cầm giữ chúng. Tiếp sau đó bốn bóng hình trong suốt bắt đầu hiện hình quay xung quanh bốn loại thánh khí này.

Hoa tươi vùng tán, ánh sáng ngập tràn! Đợi cho đến khi bốn hư ảnh trở nên giống như người thực. Dị thần thiên chúa giáo từ đó chính thức hiện thân rồi.

Trong ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người. Chỉ thấy giữa không trung đang không ngừng có hoa tươi hư ảnh bay múa cùng hư ảo thánh ca kia...

Một người thanh niên tuổi còn trẻ chỉ tầm mười tám đôi mươi, mái tóc đen dài bay múa sau lưng. Một khuôn mặt nhu hoà và thân thiện giống như người châu Á cùng châu Âu kết hợp thể. Tay nâng lên Tài quyết quyền trượng. Ánh mắt nghiêng xuống, từ trên cao nhìn về phía Lăng và tất cả mọi người.

Đứng ở bên trái anh ta là một người đàn ông tóc vàng phương tây chính cống tuổi tầm ba mươi. Khuôn mặt kiên nghị uy nghiêm. Tay cầm Lôi đình chiến chùy uy phong凛冽. Bên ở phải người thanh niên trẻ tuổi tóc đen là một người đàn ông trung niên mái tóc hoa dâm. Dáng vẻ tiêu tụy như khổ hạnh tu sĩ. Về mặt thì luôn hiện lên vẻ u sầu, dường như đang thương xót cho mình hoặc cho cả thế gian.

Đứng cuối cùng bên phải thể nhưng là một vị nữ giới khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp có mái tóc màu vàng óng. Về ngoài tiêu chuẩn của một cô gái phương

tây. Nét mặt đã vậy còn rất nhân tính hoá hiện lên nụ cười ngọt ngào, ngây thơ lãng mạng khiến cho người chỉ cần nhìn vào không thôi cũng đã thấy mơ màng.

Bốn người bọn họ bốn loại dáng vẻ, tuổi tác khác nhau, nam nữ đều có. Thế nhưng bọn họ giống nhau đều có được một điểm chung rất rõ. Ấy chính là ba đôi cách trắng muốt tinh khiết đang khẽ vổ và trải rộng phía sau lưng mỗi người.

- Thiên sứ sáu cánh nha! Nghe danh đã lâu hôm nay mới được gặp mặt~

Lăng giọng điệu ra vẻ thỗn thừc.

- Rốt cuộc cũng tìm được một đám con mồi ra đáng sao?

Hầu tước Voban vẻ mặt cười gần cuồng nhiệt.

- Tuyệt vời ông mặt trời! Bốn vị dị thần mỗi người một vị! Không thể tuyệt vời hơn được nữa rồi!!!

Doni vẻ mặt hào hứng bùng bùng bước chân tiến về phía trước.

- "....."

Hắc hoàng tử không phí một lời thể nhưng thân hình nhoáng một cái đã tiến lên gần trăm mét rồi.

Phía đối diện bọn họ...

- Như vậy... Chúng ta nhiệm vụ lần này chính là tiêu diệt một đám dị đoan hậu duệ của mục phù thủy luôn mang lại điềm xấu và tên gốc kia?

Vị nữ tinh thiên sứ duy nhất vẻ mặt nhăm chán lên tiếng hỏi. Ánh mắt thể nhưng nhìn chăm chăm về phía người thanh niên trẻ tuổi tóc đen chờ đợi câu trả lời. Hai người đàn ông còn lại nghe vậy cũng đều đưa mắt nhìn sang giống như vậy.

Không thể nghi ngờ gì, người thanh niên có vẻ ngoài mười tám đôi mươi này rõ ràng chính là người đứng đầu trong bọn họ.

- Tịnh hoá thế gian hết thảy tà ác chính là chức trách của các thiên thần!

- Đây chính là ý nguyện của đức chúa vĩnh hằng!!!

Đối phương câu trả lời lưu loát mà ngắn gọn. Ánh mắt trong lúc đó thậm chí còn đảo qua một vòng vị trí của Lăng, Doni, hầu tước Voban cùng hắc hoàng tử Alec. Về ngoài nhu hoà vốn có cũng theo ánh mắt nhìn đó càng ngày càng trở nên lạnh lùng và nghiêm nghị hơn.

- Vậy thì hãy để cho tội ác tại thiêu đốt đi!!!

Vị thiên sứ vẻ ngoài lớn tuổi có mái tóc hoa dâm nghe vậy hai mắt đột nhiên tròn trừng lên đáp. Vẻ mặt khổ hạnh và u sầu vốn có ban đầu giống như đột nhiên được phóng thích. Cả người lập tức lộ đi ra vẻ cuồng nhiệt!!!

Thánh khí Thiêu đốt thánh giá ở trên tay dần cảm nhận và lây nhiễm lấy cảm xúc cùng quyết tâm của ông ta. Cây thánh giá màu bạc trắng xem lẫn lửa đỏ kích thước chỉ đủ để nắm trong lòng bàn tay kia trong khoảnh khắc thì phóng to lên dài vượt quá hai lần thân cao người, đã dài tới ba bốn mét. Bề ngoài của nó thậm chí còn đang bùng lên ngọn lửa màu vàng chói. Ngọn lửa màu vàng ấy thậm chí không toả ra bất kì nhiệt độ khác biệt gì, thể nhưng ngay cả không khí và ý niệm đường như cũng đang bị nó thiêu đốt lên!!!

Ý chí bị thiêu đốt! Thân thể dần dần hoá thành điêu tàn! Đây là ngọn lửa có thể thiêu rụi nội tâm của con người! Những nỗi đau mà nó đem lại thậm chí vượt quá xa nỗi đau của thể xác.

Lời nói vừa dứt, vị thiên sứ có mái tóc màu hoa dâm thân thể vừa tiếp xúc với ngọn lửa trên cây thánh giá toả ra liền cả người bùng cháy lên như xăng dầu gặp lửa. Thứ ngọn lửa màu vàng ấy bao phủ lấy khắp cơ thể ông ta như người đang bị hình phạt thiêu sống. Đối phương nét mặt thể nhưng không có mấy may gì đau đớn, cứ như vậy mang theo dáng vẻ điên cuồng, cơ thể đang bốc cháy lên đồng thời vác theo to lớn cây thánh giá lao vút đi nhằm về phía bốn vị Diệt Thần Sư.

Chiến đấu lập tức bị ông ta hành động làm khai mào!!!

- Con mồi nóng này muốn nhảy vào nồi sao?

Voban hầu tước mang theo ánh mắt trên tức lăm lăm. Cơ thể theo bản năng muốn giơ lên cánh tay phải của mình sử dụng ra quyền năng để phản kích. Khoảng cách của vị thiên sứ đang bốc cháy lao tới kia lúc này cách nơi ông ta đang đứng gần nhất. Con mồi này theo lý từ giờ liền đã thuộc về ông.

- Đến hay lăm!

- Và giờ ta xin thể! Nhân danh chính ta! Sẽ không cho bất cứ thứ gì không thể chém đứt được phép tồn tại trên cái thế giới này.

- Vì thanh kiếm của ta,... Là bất khả chiến bại.

- Thanh kiếm chém đứt vạn vật!

Đối với Doni, một đối thủ chủ động và có tính tiến công như vậy thật quá hợp khẩu vị rồi!!! Anh ta mới sẽ không biết cái gì là khoảng cách trước và sau trong tính toán của vị hầu tước Đông Âu đâu!

Một chiêu kiếm mạnh mẽ cắt ngang chém về vị thiên sứ có vẻ bao ngoài như quả cầu lửa kia.

- Và bởi vì thế gian này tội ác còn đang lan tràn...

- Đức thánh chúa đã tới và buông xuống thế gian ngọn lửa bất diệt...

- Tịnh hoá và thiêu đốt hết thảy!!!

Lời linh ngôn tuyên bố từ vị thiên sứ, hay nói đúng hơn là từ bên trong quả cầu lửa màu vàng óng không lồ đang bay nhanh. Mặc kệ cho quyền năng của Doni chia cắt ra làm đôi. Quả cầu lửa ấy sức mạnh cũng không hề có gì suy chuyển. Ngược lại là nhờ đó từ một biến thành hai. Hơn nữa càng là như bị chọc giận! Ngay tức khắc liền chuyển đổi phương hướng thẳng tắp lao về phía Doni đi rồi! Hơn nữa tốc độ còn cực nhanh!!!

- Ố ồ ồ.....!!!

Đòn đánh không có tác dụng mấy may. Doni không khỏi cũng có chút sững sờ sững sờ đấy.

- Chết tiệt! Lại là tên ngu ngốc kia!!!

Voban hầu tước cánh tay cương cứng ở không trung. Vẻ mặt âm trầm tới cực điểm. Có điều thậm chí chưa đợi ông ta kịp có phản ứng biểu thị bản thân bất mãn.

Vị dị thần thứ hai ra tay rồi!

- Vì chúa uy nghiêm là không thể khinh nhờn...

- Dị đoan... cần phải bị tiêu diệt!!!

Lời tuyên thệ vừa dứt, giống như một tia chớp loé sáng. Vị thiên sứ có mái tóc màu vàng tươi và vẻ ngoài tầm tuổi ba mươi trong khoảnh khắc liền xuất hiện ở trước mặt hầu tước Voban. Lôi đình chiến chuyển như bóng đèn âm thanh chìm đắm không phát ra dù chỉ một âm thanh, mạnh mẽ bổ xuống.

- Ngươi...

Không kịp nói trọn vẹn cả câu, thân hình hầu tước Đông Âu giống như một con gió thoảng nhiên liền lùi ra sau ba mươi mét.

- Đuỳnh!!!!... Ầm... ầm... ầmmm...!

Chiến chuyển đập xuống giữa không trung xong xuôi. Âm thanh nổ bung như tiếng sấm sét đánh vang giữa trời mới khoan thai đến muộn.

- Dị đoan! Ngoan ngoãn tới nhận lấy phán xét của ngươi đi!!!

Nói và cơ thể phía sau lưng của vị thiên sứ tóc vàng cũng theo đó nổi lên mây đen ngập trời bao phủ lấy lôi đình cuộn cuộn. Nhìn từ xa so sánh với mây đen mưa gió của hầu tước Voban thậm chí càng thêm khắc nghiệt và vô tình.

Voban hầu tước vẻ mặt giờ càng trở nên âm trầm rồi.

Cùng lúc đó, hai quả cầu lửa của vị thiên sứ mái tóc hoa đào cũng đồng thời đánh tới vị trí của Doni. Để chống đối lại đối phương, Doni không thể không sử dụng ra quyền năng Sát thép thân thể anh từng lấy được từ người anh hùng thép, Siegfried- một vị dị thần được hầu tước Voban từng dùng nghi thức triệu hồi ra cách đây ít năm.

- Ngay cả khi cơ thể được nghiền nát và phân tán, thanh kiếm sẽ không bao giờ chết!

- Các lưỡi dao bị gãy sẽ được nấu chảy trong lò, đoán tạo một lần nữa và được tái sinh như một thanh kiếm mới!

- Đây là cấp độ mà ngọn lửa không thể tiêu diệt!!!

Theo sau lời tuyên bố của Doni, cả cơ thể của anh ta lập tức được bao phủ bởi vô số hoa cùng bùa chú phiền phức. Cũng chính là những hoa văn này tồn tại khiến cho cơ thể của Doni từ lúc này trở đi không chỉ rắn chắc hơn sắt thép mà còn có thể nhờ đó tái sinh lại cơ thể một cách hoàn hảo dù cho phải chịu bất kì vết thương gì. Điều này đối với một vị kiếm sĩ luôn đánh cận chiến như Doni mà nói quả thật là như chuyên lựa chọn để dành cho anh ta.

Điểm yếu duy nhất của quyền năng này là yếu kém với ngọn lửa có nhiệt độ cao! Tiếc rằng hai quả cầu lửa màu vàng kim đang lao tới trước mặt Doni lại không nóng bỏng một chút nào.

Thieu đốt ý chí cái gì đối với một vị thiên tài kiếm sĩ được người tôn xưng Kiếm Vương mà nói... Hoàn toàn là không có sợ hãi!!!

Và cũng là bởi vì như thế, ngay vào thời điểm hầu tước Voban bị đối thủ sử dụng tốc độ của tia chớp dần mất, Doni thế nhưng đã cùng đối thủ của mình kiếm thép đánh nhau thật tự giả đi rồi. Âm thanh binh khí va chạm nhau vang lên tốt náo nhiệt!!!

Bốn vị Diệt Thần Sư cùng bốn vị Di Thần đã có một nửa tìm được đối thủ của mình. Những người, di thần còn lại hiển nhiên cũng sẽ không chán chờ thêm nữa.

Chiến đấu chính thức toàn diện nổ ra...

...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Đối thủ

- Thật là hai kẻ nóng nảy và hiếu chiến! Có điều... Vì chúa là luôn mang đến niềm vui cho mọi người.

- Gabriel cũng không thể lạc hậu rồi~

Vị nữ thiên sứ khoe miệng nở một nụ cười ranh mãnh, trái ngược hẳn với vẻ ngoài. Tiếp sau đó thân hình hoặc nhiên biến mất hút. Đi cùng với đó chính là lượn lờ tiếng chuông kêu ngân vang khắp nơi.

- Moá! Có thể không chơi xuất thần nhập quỷ, đột nhiên biết mất như vậy được không???

- Rất meo meo hù dọa nhau đi rồi...!!!

Trong lòng âm thầm bức tức than. Có điều Lăng tốc độ ra tay cũng không chậm. Ngay khi vị nữ thiên sứ có động tác, cậu chàng cũng đã bị dọa phát sợ, lập tức sử dụng ra quyền năng để phòng thủ.

- Ta triệu hồi tới đây sức mạnh của đất!

- Vị thần từng tồn tại ở trên đỉnh núi cao! Vượt qua biển mây và chiêm ngưỡng vẻ đẹp của đất trời! Ngày và đêm nhận lấy những lời cúng bái của thế nhân.

- Sức mạnh của người là to lớn như vậy! Truyền thuyết của người là vĩnh hằng như vậy!

- Đến đây đi dưới sức mạnh của linh vật biểu tượng!

- Nơi mà ta đang ở...

- Chính là nơi bất khả xâm phạm!!!

- Đây chính là lời tuyên ngôn nhân danh chính ta!!!

Hư ảnh núi Tản Viên cùng Voi chín ngà khoanh khắc được dựng thành. Đỉnh núi khổng lồ bao trọn lấy cả Erica, Liliana cùng cô nàng có tên gọi Alice kia, thậm chí còn bao bọc bảo vệ một đám lớn người đang ở phía sau. Trên nền đất, màu xám tro tàn từ nơi Nguyễn Trọng Lăng đang đứng không ngừng lan xa dần. Mặt đất vì thế không ngừng sụt lún. Sức mạnh của núi thánh cũng nhờ đó theo thời gian không ngừng tăng lên.

Cũng ngay tại thời điểm Lăng lo lắng không yên, chỉ sợ vị nữ thiên sứ kia từ nơi đâu nhảy sở ra. Đối phương thế nhưng đã ra tay với người khác.

- Dự đoán nắm giữ trong tay quyền năng của Remiel, có hứng thú hay không đến thế giới của Gabriel để chơi ồ?

- Ha ha... thần sĩ là không thể từ chối lời mời đấy!

- Tới đây nào! Đội quân bài Tarot của ta!!!

Đang lơ lửng đứng trên không trung hắc hoàng tử thân hình giống như quỷ mị không ngừng né tránh trốn chạy thứ gì đó mắt thường không thể nhìn thấy. Tiếc là dù cho anh ta có sở hữu cả quyền năng Thần tốc đi chăng nữa, cũng không thoát khỏi tiếng chuông ngân vang cùng giọng cười như đòi mạng thiên sứ kia. Hắc hoàng tử Alec cùng vị nữ thiên sứ đồng loạt biến mất. Bốn bỏ đi ba. Đối thủ của Lăng giờ cũng đã rõ ràng.

- Ta là đại thiên sứ trưởng Michael. Dự đoán, hãy xưng tên của người ra trước khi nhận lấy phán quyết!!!

Thân hình vỗ vỗ cánh lơ lửng trên không trung. Vị nam thiên sứ vẻ ngoài trẻ tuổi nhất ung dung không vội nói chuyện.

- Erica, biết tên này là nguồn gốc gì đó không? Làm sao thái độ chảnh quá vậy?

Gặp đối thủ vậy mà không có giống như ba người trước đó lập tức tấn công. Lặng trong lòng âm thầm thở phào một hơi. Có điều thái độ bên ngoài cũng không chịu một chút yếu thế lên tiếng.

- Vô tri dị đoan! Nếu nguoi đã ngu xuẩn như vậy liền không cần thiết để lại danh xưng rồi.

Đại thiên sứ Michael hiển nhiên thái độ đối với dị đoan ngoại đạo cũng không tốt đẹp gì là mấy. Bất gặp Lặng thái độ không hợp tác, đối phương lạnh lùng phán quyết một tiếng. Cánh tay phải vung lên. Tái quyết quyền trượng trong tay đột nhiên toả ra ánh sáng trắng sáng ngời, đồng thời biến hình. Chỉ trong giây lát đã từ một thanh quyền trượng biến thành một thanh kiếm ánh sáng bản rộng, chiều dài ước chừng ba mét.

- Đùa??? Không phải vừa nói xưng danh xong mới phán quyết hay sao? Thiên sứ gì đâu mà nói chẳng tính toán gì hết!!!

- Voi chín ngà, tiến lên dạy cho hắn một bài học cho anh!!!

- "gầm gào"

- Rầm rầm rầm ầm ầmmm....!!!

Nhìn đối phương đáng vẻ chuẩn bị ra tay, đối với vừa cho gọi ra hư ảnh núi thánh năng lực bảo vệ không quá tự tin, Lặng quả quyết lựa chọn khơi mào tấn công trước. Dù sao thì hư ảnh núi thánh càng để lâu càng mạnh. Trước cứ kéo dài cái năm ba phút để dò la năng lực của đối phương đã nói sau.

- Hừm? Thì ra đây chính là quyền năng mà anh yêu mới sở hữu trong báo cáo mới nói tới! Nhìn qua cũng rất là không tồi mà.

Erica tiếng nói vang lên làm cậu chàng giật nảy cả mình. Cậu suyt nữa thì quên ở bên cạnh còn đang có ba người phụ nữ và không ít người đây. Vừa rồi mấy vị dị thần thiên sứ kia tấn công quá gấp. Đa số người còn chưa kịp lùi ra xa về nơi an toàn.

Dĩ nhiên hiện tại mỗi một vị dị thần cũng có đối thủ và sân đấu riêng. Hơn nữa phạm nhân trong mắt bọn họ quả thực năng lực chẳng đáng là gì. Bởi vậy trừ đi lúc mới đầu một ít người khoảng cách Doni, hầu tước Voban quá gần không may bị dính chiêu chết ngay lập tức. Những người còn lại thật ra năng lực vẫn còn đủ để kịp phản ứng, lập tức chạy trốn chết rồi ra xa ngay.

- Được rồi, đừng xem! Hiện tại không phải là lúc để vui đùa đâu. Cô cùng Liliana tranh thủ thời gian mang mọi người rời xa đây đi. Tôi muốn dùng toàn lực rồi.

Lặng về mặt bực mình nói chuyện.

- Khó mà làm được thừa Vương!

- Để vị vua của mình đơn độc đối mặt với nguy hiểm trong khi bản thân mình trốn tránh ở phía sau không phải là việc em- Đại hiệp sĩ Erica Blandelli nên làm.

- Cuore di Leone!! Chất thép mang tên vị vua sư tử.

- Giờ ta ra lệnh cho nguoi. Hãy lột bỏ lớp vỏ ta đã ban cho nguoi, mau trở về hình hài thật sự của mình.

- Hiện lên trước mặt ta như một con sư tử sắt. Hãy sát cánh bên ta cùng nhau chiến đấu!

Erica niệm thuật tự, giải ấn cho thanh kiếm yêu quý của cô. Thanh kiếm mảnh mai lúc trước là một hình dạng tạm thời mà Erica đã chọn để tự rèn luyện bản thân. Một phép kim hãm để luyện tập những đòn đánh mạnh bằng một thanh kiếm mỏng và nhẹ.

Cuore di Leone bắt đầu to ra.

Cơ thể nặng nề của lưỡi kiếm tựa như một mỏ neo, chiều dài của nó đã chừng hơn gần gấp đôi so với trước.

Một thanh một tay kiếm bản rộng nhìn qua thật sự không hợp với cổ tay của một cô gái thanh mảnh như cô.

Đây là hình dáng ban đầu của thanh sư tử thuật kiếm này.

Sau đó, Erica triệu hồi trong tay trái của mình một tấm khiên tròn làm bằng thép dành cho bộ binh, phần bề mặt màu đỏ của nó được khắc hình một cây thánh giá màu đen. Nếu Erica không sử dụng phép thuật để cường hóa sức mạnh và khả năng bùng nổ, cô sẽ không thể nào sử dụng được những chiến bị cồng kềnh như thế.

- Thân ái! Chúng ta cũng đã cùng chiến đấu bên nhau rất vui vẻ mà không phải sao?

Cô nàng nói với giọng không mấy quan trọng.

- Xin nhờ Erica, chuyện lần này khác với chuyện bên bờ hồ Gurom lần trước.

Lăng hiển nhiên hiểu được Erica muốn nhắc tới chuyện gì. Thế nhưng hiện tại cậu cũng không giống với trước kia cái gì cũng không biết rồi. Đối mặt với dị thần không phải là một người bình thường nên làm đây.

- Liliana, giúp tôi đưa Erica và những người khác rời khỏi đây.

Nói và Lăng ánh mắt nhìn thẳng về phía trước. Cả hai người nói chuyện đều rất nhanh. Voi chín ngà cũng ngay vào lúc này đã xông tới trước mặt đại thiên sứ trưởng Michael, khí thế hung hăng gầm đạp xông lên. Đối phương thế nhưng chỉ lạnh lùng vung kiếm quét ngang.

- Rầm! Âm ầm ầmmm!!!

Cơ thể Voi chín ngà bị một chiêu kiếm chém bay về phía sau. Thân thể của nó va chạm với nền đất làm cả toà thánh như rung lên bần bật.

- Sức mạnh ghê gớm thật!!!

Lăng nhìn mà không khỏi lú lười than. Khoảng cách trước đó của cả hai cũng không ngắn. Sức mạnh mà voi chín ngà lôi kéo theo khoảng cách tăng cường mà tăng lên cũng không nhỏ. Chỉ là sức mạnh lớn như thế lại bị đối phương đánh bay...

"Ừm? Còn tốt là không có bị bỏ ra làm đôi luôn!" Lăng thầm nhủ. Dù bị bụi mù che đây, tình hình của voi chín ngà vẫn luôn hiện rõ trong thâm tâm cậu- miễn là chân cậu còn đứng trên mặt đất. Một năng lực đặc biệt phụ trợ khi sử dụng quyền năng Sơn Thần Biển.

Dù sao... Không phải thanh kiếm nào cũng có năng lực chém mọi thứ ra làm đôi như quyền năng của Doni đấy.

...

Kết thúc chương 167.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Đối thủ không dễ chơi

- Vì chúa là nhân từ~ Đức tin của người từ đó trải rộng khắp thế gian.

- Thế nhưng dị đoan cùng tà ma ngoại đạo còn đang mơ tưởng viễn vông chống lại đức thánh chúa tể.

- Nhân danh ta- Đại thiên sứ trưởng Michael. Hãy triệu hồi trở về đây hỡi quân đoàn thiên sứ~

- Tinh lực thế gian là ý chí của đức chúa trời!!! Đây chính là một cuộc thánh chiến...

- Cánh cổng thiên đàng... MỞ!!!

Đánh bay voi chín ngà rồi đi, dị thần Michael hơi nghiêng người. Miệng ca vang lên lời tuyên ngôn kêu gọi. Cánh tay cầm kiếm ánh sáng cùng lúc ấy đã vung đi lên hướng về phía sau lưng.

Từ nơi thật xa nhìn về, chỉ thấy thanh kiếm ánh sáng trên tay đối phương dường như đang phá nát không gian. Một kiếm chém qua liền mạng nhận vết nứt giăng đầy. Màu vàng ánh sáng chói lòa từ trong những vết nứt ấy không ngừng chiếu sáng ra. Một cánh cổng hư ảo khổng lồ ở ngay giữa không trung nơi đây ẩn hiện. Khung cảnh kì ảo và tráng lệ tới người nghẹt thở.

- Xin lỗi Vương! Tuy rằng rất không thích Erica thế nhưng lần này cô ta nói không sai.

- Bỏ mặc Vương của mình ở vào hiểm nguy trong khi bản thân bỏ chạy đến nơi an toàn không phải là điều tôi- Liliana Kranjcar với tư cách hiệp sĩ của Ngài có thể làm được.

- Tuy rằng năng lực của bản thân rất nhỏ bé, thế nhưng xin Vương hãy tha thứ cho Liliana vì lần này phải làm trái lệnh ngài.

Nói với khuôn mặt kiên nghị, Liliana ngay sau đó cũng niệm đọc ra linh ngôn của bản thân.

- Bay lên đi như làn gió~

- Nhẹ nhàng trôi nổi như là mây!

- Linh ảo, thần bí mà nhân từ. Ca vang lên lời ca của những chiến binh quả cảm nhất! Chính nghĩa, công bằng cùng niềm tin kiêu hãnh...!

- Xin hãy chấp cho ta thêm đôi cánh!

- II Maestro, tôi và bạn cho tôi đây, sức mạnh của người!!! Bảo vệ Vương của ta dù cho tình thế gian nan nhất~

Sáng rọi lên trong tay thần kiếm II Maestro. Cơ thể của Liliana giờ đây tỏa ra một thứ vàng sáng màu bạc trắng thánh khiết như tiên nữ. Thân hình dần lơ lửng bay lên giữa không trung. Cô ấy đã sẵn sàng cho trận chiến đang đến gần với một vẻ mặt cực kì kiên định.

- Mà mà... Tiếc là Alice cũng không phải là kỵ sĩ của điện hạ ngài. Nếu không người ta thật đúng rất muốn ở lại cùng người cùng chung chiến đấu đây.

Alice vẻ mặt tủm tỉm cười lên tiếng. Đáp lại nhưng là cái nhìn đầy cảnh cáo của Erica nhìn về.

- Có điều xin điện hạ đừng quá lo lắng. Tôi sẽ y như lời ngài nói nhanh chóng rời đi. Hơn nữa còn sẽ sắp xếp an toàn cho những người khác. Vì vậy...

- Điện hạ và mọi người cùng cố lên ô!!!

Giọng nói đột ngột thay đổi và rồi Alice thân thể vụt biến mất đi. Dự cho tới khi cô ta lần nữa xuất hiện, khoảng cách cho tới vị trí ban đầu cũng đã gần cả kilomet rồi. Đồng thời giống như những gì bản thân Alice từng nói. Cô nàng kia không chỉ ra đi một mình mà còn đồng loạt bằng một cách nào đó mệnh lệnh cho tất cả mọi người còn đang đứng ở gần nơi các vị Diệt Thần Sư chiến đấu mau chóng có thứ tự và an toàn rời đi.

- Được rồi! Có điều hai người sau đó nhớ tới bảo vệ kĩ bản thân mình. Dự cho tí nữa chiến đấu lên tôi sẽ không thể đảm bảo an toàn được cho hai người đâu.

Bất gặp thái độ kiên định không gì có thể suy chuyển của Liliana cùng với tươi cười không coi mọi chuyện ra gì của Erica, Lăng thế nhưng cũng chỉ có thể vội vàng qua loa như vậy nhắc nhở. Bởi lẽ... Đối thủ của cậu- thiên sứ Michael đã một lần nữa tấn công. Ba người bọn họ thời khắc này không khỏi đồng thời căng thẳng chặt.

Cánh cổng khổng lồ với thật nhiều hoa văn phiền phức màu vàng, đồ đan xen in bên trên khung cửa ngay vào thời khắc ấy mở ra. Vô số vẻ mặt tinh xảo xinh đẹp, thân hình cao như người bình thường nhưng sau lưng lại mọc ra một đôi cánh trắng gang rộng không ngừng vỗ lên. Một đám thiên sứ cầm trong tay vũ khí nhiều kiểu đao kiếm giáo mác từ bên trong cánh cổng khổng lồ ấy đang lao ra ngoài.

Không một chút chần chừ! Kí luật nghiêm minh và khí thế khiếp người!

Phô thiên cái địa vô vàn thiên sứ như mưa rơi lao về phía Lăng và hai cô gái đang đứng.

- "gầm gào"

- Rầm rầm rầmmm...!!!

Lăng cũng không phải là đang chiến đấu đơn độc. Voi chín sau một khoảng thời gian ngắn mê muội lúc này cũng đã ra nhập chiến trường. Lăng thậm chí còn giúp nó gia trì thêm một lớp áo giáp ngoài bằng đất đá thật dày để bảo vệ.

Thiên sứ vây quanh voi chín ngà đánh giết ra thành từng cái hố cái hố số lượng thật nhiều và sâu. Voi chín ngà thân hình huých xông giẫm đạp. Mỗi một lần cũng khiến cho không ít thiên sứ bị đánh tan ra thành từng tia sáng trắng bay về phía cánh cổng khổng lồ kia. Tiếc là số lượng thiên sứ quá lớn. Quả thực là đầy trời thiên sứ đang bay, không thấy được cả cảnh sắc xung quanh. Kể từ đó thành tích chiến đấu mà voi chín ngà tạo ra so với số lượng địch thủ liên chẳng khác nào muối bỏ bể, tốn công vô ích!

Một bên khác, Lăng và hai cô gái cũng đang bị số lượng không biết bao nhiêu thiên sứ vây quanh tấn công. Chỉ là bị vướng bởi hư ảnh núi thánh bao bọc bảo vệ. Tình huống tạm thời còn đang an toàn. Thế nhưng hiển nhiên nếu cứ như vậy để cho tình thế này thời gian dài diễn ra...

Đừng quên bản thân kẻ gọi ra đám thiên sứ trước mắt này- Đại thiên sứ trưởng Michael còn chưa có động chân tay đâu rồi. Nếu như không mau mau phá giải tình thế vậy tình huống sẽ càng ngày càng hồng bét.

- Erica, cô nói tôi hiện tại sử dụng quyền năng triệu hoán ra nô thần có thể bắn rơi được đám người chim này sao?

Lăng lên tiếng hỏi gấp.

Thật ra thì đặc điểm, cách sử dụng cùng năng lực biến hoá quyền năng mà một vị Diệt Thần Sư sở hữu chính là điều tuyệt mật của vị Diệt Thần Sư ấy. Tuy rằng Lăng bản thân không quá rõ ràng những điều âm thầm nội quy này thế nhưng cậu đương nhiên hiểu được việc để lộ thông tin về năng lực chiến đấu của bản thân cái gì rất rõ ràng là chuyện vô cùng nguy hiểm. Có điều nếu như chỉ là tiết lộ với Erica và Liliana mà nói... Ít nhất thì cho tới thời điểm hiện tại cậu còn tương đối tin tưởng được. Dù cho ba người bọn họ gặp mặt nhau thậm chí cao nhất còn chưa được một tháng. Liliana thậm chí là chưa được một tuần.

Càng chưa nói đến năng lực triệu hoán nô thần của cậu, Erica trước đó cũng đã từng gặp qua.

- Rất đáng tiếc, thân yêu! Thế nhưng em không cho rằng đám mũi tên của anh có thể triệt để tiêu diệt bọn họ- đám chiến binh thiên sứ này. Hoặc nói

đứng hơn là một đám quang minh hoá thân diễn biến ra.

- Chúng ta đã rất may mắn vì đối thủ của mình trực tiếp xưng tên, giúp chúng ta thoát khỏi khốn nhiều khi tìm kiếm nguồn gốc và đặc điểm của đối phương. Sự thật thì trong thế giới thần thoại, năng lực cũng như thân phận của các vị thần thường rất khó phân chia rõ chỉ qua đặc điểm về ngoại cùng quyền năng họ thể hiện ra.

- Chúng ta cũng rất xui xẻo bởi vì đứng trước mặt đối thủ bây giờ chính là Đại thiên sứ trưởng Michael. Kẻ mà được coi là Đại thiên sứ trưởng- Tổng lãnh thiên thần có địa vị cao nhất chỉ đứng sau đức chúa trời. Là tạo vật tự có, sứ giả trưởng của thiên chúa, người đã chống lại ác ma trên trần gian để bảo vệ con của chúa. Có nhiều người thậm chí tin rằng tên của ông ta cũng chính là tên của chúa Jesus trên thiên đàng. Vì vậy đối phương thậm chí có thể có những quyền năng mà chỉ đức chúa mới có được.

- Là đại diện cho quang minh ánh sáng, công bình và an lành. Là vị thống lĩnh tối cao của quân đoàn thiên sứ trên thiên giới. Là tạo vật tự có, nổi bật và vĩ đại nhất trong bảy vị đại thiên sứ trưởng- tổng lãnh thiên thần thường gặp...

- Oke! Nói như vậy chính là chúng ta gặp phải khối xương cứng nhất rồi???

Nghĩ tới ba vị thiên sứ khác đang cùng người đánh nhau ở xung quanh, Lăng không khỏi buồn bực day day trán cắt ngang Bao bọc bảo vệ bên ngoài lúc này, hư ảnh núi thánh thể nhưng đã đến bên bờ vực sụp đổ vậy.

Tình hình thật không lạc quan chút nào!!!

...

Kết thúc chương 168.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Tình thế bất lợi

- Được rồi! Thời gian đã không còn nhiều nữa. Hai người đến tiếp sau đó nhớ cẩn thận một chút biết hay không? Nếu như gặp nguy hiểm vậy hãy mau mau nhanh chóng lui ra sau.

- Nói chuyện tới đây chấm dứt! Hãy bảo trọng!

Không kịp đợi chờ Erica và Liliana lên tiếng nói chuyện. Bất gặp hư ảnh núi thánh thể đã bị số lượng càng ngày càng khổng lồ quân đoàn thiên sứ làm cho không ngừng rạn nứt. Tốc độ tăng cường phòng ngự càng là thua xa số lượng thiệt hại mà đám thiên sứ không ngừng gia tăng kia gây lên.

Lăng mí mắt hơi khép hờ tập trung tư tưởng bản thân. Chỉ trong một giây sau đó, cậu chàng hai mắt đột nhiên mở choàng ra. Đồng tử trong hai con ngươi đã biến hoá trở nên xám trắng như mảnh đất chết. Linh ngôn của dạng biến hoá thứ ba- biến hoá cuối cùng trong quyền năng Sơn Thần Biến mà cậu thu được từ truyền thừa của Sơn Tinh chính thức được sử dụng.

- Từ những miền đất vĩnh hằng và cổ đại xa xưa nhất...

- Đòi chân sẽ vượt qua mọi ranh giới giới hạn. Đứng vô tận trên đỉnh núi cao hay đang chôn mình dưới vực thẳm khôn cùng... Dù là nơi rừng thiêng nước độc, núi đá hay đồng hoang~

- Miễn là trên thế gian này còn tồn tại đất đá cùng núi rừng. Tuân theo mệnh lệnh của ta!

- Bước chân này không có gì có thể ngăn cản nổi...

- Bước chân đạp qua ngàn vạn dặm~

- Muốn vạn dặm đường trong một bước!!!

Linh ngôn vừa vang lên xong. Cơ thể Lăng trong khoảnh khắc ấy giống như đột nhiên đã nối liền vào mặt đất dưới chân hoà làm một thể. Tâm thần giống như biến thành cả mặt đất bao la rộng lớn. Chỉ cần một ý niệm thôi. Bước chân bước ra liền có thể xuất hiện ngay tại nơi Lăng suy nghĩ trong tức thì.

Có điều hiển nhiên đây chỉ là cảm giác của quyền năng mà thôi. Sự thật thì loại biến hoá sử dụng quyền năng Sơn Thần Biến này chỉ có thể giúp Lăng dịch chuyển cơ thể đến vị trí bất kỳ ở tầm vài ba kilomet trong thời gian cực ngắn. Hơn nữa vùng đất ấy phải trải qua gọi ra hư ảnh núi thánh thể để nắm giữ đặc chất của mặt đất vân vân. Đúng như những gì linh ngôn từng nói. Chỉ có bước chân đã đi qua, đã tìm hiểu qua vậy mới có thể muôn vạn dặm đường chỉ trong một bước. Mà cái này hiển nhiên cũng chỉ có dị thần mới sẽ làm được. Cờ như Lăng hiện giờ thì đừng mơ. Hơn nữa đoán chừng chính cậu ta đối với việc không ngừng đi và khảo sát địa hình cái gì hiển nhiên cũng không có hứng thú.

Không kịp cảm nhận thêm gì nhiều về dạng biến hoá quyền năng cuối cùng này. Lãng tranh thủ thời gian ngay tức khắc lựa chọn xuất hiện ở nơi mặt đất phía dưới chân vị trí có nguồn ma lực dồi dào gần nhất xung quanh- cũng chính là vị trí Đại thiên sứ trưởng Michael đang lơ lửng tồn tại.

Bàn chân bước gấp! Thân thể nhoáng cái chìm ngay đi vào trong lòng đất.

Phía bên kia xa xa nơi vị trí mà Lãng từng lựa chọn, thân thể của cậu chàng theo ngay sau đó thật nhanh chui ra ngoài. Dạng biến hoá thứ ba của quyền năng Sơn Thần biến nhìn qua thật có chút ý vị độn thổ thần thông trong truyện tiên hiệp.

- Thần Thánh Cánh Tay Phải!!!

Vừa đột ngột hiện thân, Lãng cánh tay phải gò lên đám mạnh hết sức!!! Hư ảnh cánh tay phải khổng lồ- dạng biến hoá từ thanh kiếm Thuận Thiên theo đó tốc độ như tia chớp vung đi lên.

Mục tiêu tất nhiên chính là Đại thiên sứ trưởng Michael đang bay lơ lửng trên đỉnh đầu.

Một đòn toàn lực!!!

Nhưng tiếc...

Đối phương có vẻ như trước đó đã cảm nhận được chiến thuật tấn công bất ngờ của Lãng.

Đối mặt với cú đâm như sấm sét của cậu chàng giờ chỉ là một quang cầu ánh sáng trắng nhu hoà thật lớn ngăn chặn lại.

Nếu Lãng có thể thính tai hay hoặc bình tĩnh hơn một chút có khi còn có thể nghe được linh ngôn như tiếng ca tụng thần thánh của đối phương.

- Vì thần là bất khả xâm phạm!

- Chúa đã ban phước lành quang vinh đi theo chân mỗi người~

- Dự đoán cùng ngoại đạo tà ma... Run rẩy và kêu thét lên đi trong ánh sáng đức tin của chúa!

- Quang minh thế giới!!!

Sự thật là đối với một vị đại thiên sứ trưởng, hơn nữa còn là người đứng đầu tối cao trong quân đoàn thiên sứ, chịu trách nhiệm trực tiếp về việc chiến tranh chống lại dị đoan và ngoại đạo tà ma trong con mắt tôn giáo cơ đốc, năng lực chinh chiến của Michael hiển nhiên không phải loại bình thường phong phú.

Dù cho quyền năng của Nguyễn Trọng Lãng là đến từ lạ hoắc không thể lạ hơn thần linh Việt Nam- Tàn Viên Sơn Thánh... Ngay từ thời điểm ánh mắt của Lãng thông qua mặt đất xác định vị trí của Michael để dịch chuyển... Kẻ địch của cậu- đại thiên sứ trưởng Michael cũng đã phát hiện ra cậu rồi. Hơn nữa...

Đang đứng dưới mặt đất Lãng thỉnh linh phát hiện. Quang cầu bảo vệ kia không những có thể ngăn chặn đòn tấn công chớp nhoáng từ hình dạng biến hoá của Thuận Thiên kiếm. Đối phương thậm chí khiến cho cánh tay hư ảnh khổng lồ của Lãng cứng ngắc lại ngay giữa không trung rồi tan biến ra thành ánh sáng.

Đây là năng lực đồng hoá???

Lãng còn chưa kịp thốt lên.

Quang cầu ánh sáng ấy giờ thậm chí còn lấy tốc độ cực kì nhanh- sét đánh không kịp bưng tai từ nơi trung tâm vị trí mà Michael đang bay lơ lửng lan toả ra khắp 360 độ xung quanh đối phương.

Tốc độ khuếch tán nhanh và hung dữ cũng chẳng khác gì tốc độ dịch chuyển thân thể chỉ trong chớp mắt liền hoàn thành vừa rồi của cậu chàng.

Nhanh tới không khiến cho Lãng kịp ứng phó!!!

Thoáng cái..

Thế giới xung quanh cậu đã chỉ còn là một màu trắng! Một thế giới chỉ có ánh sáng cùng ánh sáng. Tất cả các thứ khác đều không thể sử dụng. Hơn nữa còn sẽ bị đồng hoá dần giống như bản năng cảm giác mà cơ thể cậu đang cảnh báo truyền về không ngừng.

Quyền năng Sơn Thần Biến thể nhưng trở nên vô dụng. Hoặc ít nhất là hiện tại Lãng đã không cảm giác được ra là mình đang đứng ở trên mặt đất. Độn thổ cái gì đã chỉ là một câu chuyện đùa...

Tình thế gay go như vậy nhưng vẫn còn chưa hết! Bởi lẽ ngay sau khi nhốt Lãng vào trong thế giới chỉ toàn ánh sáng và ánh sáng của mình, đại thiên sứ trưởng Michael giờ giống như nhà thợ săn tài ba nhàn nhã chờ đợi xong con mồi tự chui đầu vào lưới... Sau đó hiển nhiên là đến lúc thả chó ra... À nhầm! Là thả thiên sứ ra!!!

Tóm lại, mới nửa giây trước Lăng còn đang hoảng nhiên vì không độn thổ bỏ chạy được. Chưa đầy nửa giây sau, thế giới xung quanh cậu... Đã toàn là thiên sứ hết!!!

Hơn nữa đã không còn là thiên sứ hai cánh cấp thấp (cậu đoán vậy) mà biến chuyển thành vô số thiên sứ bốn cánh cao to, cao cấp, đẹp mắt và hoành tráng hơn!!!

Giống như trước đó Erica đã từng mơ hồ nói qua. Thiên sứ cái gì? Nhìn đối phương thật nhiều tiêu đề vậy thôi thế nhưng đều là ánh sáng hoá thân hết. Cũng chính là bởi vì thế cho nên dù cho đám bọn họ có bị nỏ thần của cậu bắn phá cho tan nát ra thành tro... Đám thiên sứ kia hồi phục lại sợ rằng cũng chỉ là tầm mây giây sự tình. Ánh sáng chia nhỏ ra rồi tụ lại vẫn chính là ánh sáng lớn như thường đó là tiêu biểu cho tình cảnh khi Nỏ thần Kim Quy gặp phải đám thiên sứ này!

Có điều chung quy lại đó mới chỉ là đám thiên sứ hai cánh được gọi ra từ cái khi gió cánh công thiên đang gì gì mà thôi. Hiện tại thế nhưng là một đám làm từ chất liệu cao hơn, thành phẩm tạo hình hoành tráng hơn- thiên sứ bốn cánh. Số lượng thì càng là dày đặc cho đến nỗi Lăng không nhìn thẳng. Dày đi dày dít như kiến cỏ vậy!!!

Đây là đùa nhau chơi phải không??? Xung quanh đều là ánh sáng với cả ánh sáng. Nhiều và dày đặc thiên sứ hoá thân từ ánh sáng cái gì cũng thật rất bình thường.

Chỉ là đối mặt với thực tế khó khăn. Dù biết thực tế sẽ chính là thực tế. Sẽ không theo ý nghĩ đơn phương của mỗi người mà chuyển dời.

Lăng... nuốt nước bọt một cái!

Cả người đột nhiên rất muốn hỏi một câu rồi tự trả lời:

- You are oke?

- Ready? I would like you. Please!!!

Hơn nữa you ở đây còn là số nhiều. Số rất nhiều!!!

Tiếc là cả người đang run Lăng không thể nào pha trò cười lên được...

Không khí như ngưng kết cả lại trong giây lát. Các thiên sứ bốn cánh được tạo ra xong vẫn đứng im tại chỗ. Số lượng nhưng càng ngày càng tăng! Càng ngày càng đông quá đáng!!! Và đặc biệt là đám bọn chúng đã vây quanh trước mặt Lăng rất... rất gần rồi! Gần com con mẹ nẫu luôn!!!

Cậu thậm chí đã có thể ngửi thấy mùi xà phòng thơm... À không! Là mùi tinh lọc thanh tân như dầu thơm đang bao phủ quanh nơi đây~

Lăng nhìn thấy từng tên thiên sứ vẽ mặt- nữ xinh đẹp, nam điển trai nhưng lạnh lùng và băng giá đến vô tình.

Lăng nhìn thấy thế giới màu trắng theo thời gian liền trở nên đã trắng nay lại càng trắng hơn! Trắng còn ác hơn cả dùng bột giặt trắng tinh siêu cấp Omo Matic ở ngoài cửa hàng.

Lăng nhìn thấy đại thiên sứ trưởng Michael- vị duy nhất sáu cánh thiên sứ ở nơi đây cánh tay vung đi lên như ra lệnh!

Lăng nhìn thấy đám thiên sứ bốn cánh đông hơn muối trong biển kia đổ xô tràn về phía nơi cậu đang đứng nhìn!

Lăng nhìn thấy...

Lăng cũng nữa không dám nhìn thấy tiếp! Bởi vì nếu còn dám nhìn thấy tiếp chắc chỉ thấy cậu sẽ trở thành như trong sách giáo khoa của các tín đồ cơ đốc về cảnh tượng thời xa xưa- dị đoan cuối cùng đã bị các chính nghĩa thiên thần băm vằm và xé xác như thế nào???

Lăng...

Dùng quyền năng chạy vội!!!

Linh ngôn thậm chí theo nỗi lòng chấp chừng có chút không ra ngô ra khoai.

- Ngựa chín hồng mao của anh! Con bạch mã đưa anh trở thành Đường Tăng hay Bạch Mã hoàng tử và bảy chú lùn...

- Mã ** nó!!! Mau mau ra đây nhanh nhanh nhanh nhanh không thì anh bị chúng nó làm thịt bỏ mẹ luôn á!!!

Lăng chính là như thế kêu gào thảm thiết gọi ra linh ngôn.

Thần kì thay!!!

Dường như cảm nhận được tình huống ngàn cân treo sợi tóc của Lăng, ngựa chín hồng mao ấy vậy mà thật sự hiện ra theo!!!

Lăng cũng không kịp nghĩ nhiều tại vì sao linh ngôn đọc sai loạn cả lên, hơn nữa rõ ràng còn chưa đọc xong đã chuyển sang chữ mã nó mà quyền năng còn có thể thành công vận dụng ra như thường. Lăng khi đó chỉ biết duy nhất một hành động! Một suy nghĩ!!!

Đó chính là bằng vào tốc độ nhanh nhất của mình ôm lấy cổ ngựa chín hồng mao để đối phương thiêu đốt sinh mệnh giúp cậu chạy trốn nhanh ra khỏi thế giới chỉ toàn có ánh sáng, lại còn không ngừng đồng hoá mọi thứ ở bên trong không thời này!!!

Kết quả...

Trời không chịu thái giám câu chuyện của chúng ta!

Lăng...

Cuối cùng cũng thành công á!!!

Thành công thoát đi ra từ trong rặng lớn tường chừng như vô ngần thế giới màu trắng nhưng thật ra bên ngoài chỉ rặng chừng năm bảy mét bán kính gì gì đó quả cầu ánh sáng lơ lửng trên không trung.

Hú... Hú hồn hú vía Lăng!!!

Nhưng tiếc nơi đây còn đang ở trong chiến đấu chưa xong... Đối phương một chiêu không thành liền búp lên chiêu thứ hai.

Cũng chính là ngay khi Lăng được Ngựa chín hồng mao dùng tốc độ cực nhanh thoát khỏi thế giới toàn ánh sáng của đối phương, đại thiên sứ trưởng Michael liền không còn ân dẫu thủ đoạn nữa. Khoảnh khắc liền thả đi ra vô số thiên sứ bốn cánh bay nhanh tấn công về phía cậu chàng! Nhanh không muốn cho người ta kịp thở!!!

- Mã ** mày! Có ngừng hay không á!!!

- Cũng không phải chỉ riêng cung biết chơi triệu hoán tiểu đệ đấy!!!

Bị truy đuổi chặt vật như chó, lại cộng thêm tình huống vừa rồi suýt chút nữa thì toi mạng vào tay đối phương... Lăng thẳng thắn quyết định tung ra quyền năng Bách thần đứng đầu, đại diện cho lôi đình và linh vật Gà chín cựa mà Sơn Tinh đã từng truyền lại. Vốn muốn để giành làm chiêu tử áp đáy hòm. Giờ đã không lo được nhiều hơn nữa rồi!!!

Linh ngôn vì thế từ đó ngân vang.

- Hồi vị thần đứng đầu~

- Người mà được thể nhân tôn vinh lên làm Thánh!

- Tứ Thánh Bất Từ!

- Đức thánh đứng đầu. Ta kêu gọi tên người~

Quyền năng biến đổi. Ngựa chín hồng mao thân thể đi theo tan biến hết trong gió. Cả người không ngừng rơi tự do xuống dưới, thế nhưng Lăng vẫn như cũ vẻ mặt tỉnh táo lạ thường. Lần này chuẩn xác mà niệm đọc đi ra linh ngôn quyền năng.

- Kê tồn tại ở nơi cao trên kia bầu trời. Cai quản trời sao cùng mây mưa lôi điện. Vị vua ngự trị và sắc phong chúng thần nơi đất bắc.

- Uy nghiêm của người là không thể xâm phạm! Quyền năng của người là mạnh mẽ vô ngần!

- Lôi đình nắm trên tay! Người cai quản thiên binh thần tướng cùng thần vị sắc phong. Xin hãy tới nơi đây hiển hiện sức mạnh ở trong hình hài linh vật biểu tượng!

- "thu thu thu"

Hư ảnh gà chín cựa réo vang, nâng đỡ lấy thân thể Lăng đứng ở trên lưng nó bay vút lên trên cao không gian.

- Ngân vạn thiên binh trong nhấc tay...

Mây đen giăng kín đỉnh!

- Lôi đình hiện!

Sấm vang chớp giật!!!

- Diễn hoá!!!

Mây đen, lôi đình cùng tiếng sấm rền. Một tạo thân thể. Hai tạo binh khí, áo giáp! Ba diễn trống trận, quân kì!!!

Ngay khi Gà chín cựa chờ lấy Nguyễn Trọng Lăng bay lên giữa không trung. Mây đen, lôi đình cùng tiếng sấm đã hình thành nên như biển thiên binh thần tướng. Hơn nữa những thiên binh thần tướng vừa hiện hình này đều là không nói một lời. Thế nhưng đối với từ trước đến giờ đuổi sát theo Lăng không tha đám bốn cánh thiên sứ chính là vừa thành hình liền mang theo quân trận xông lên. Hề gặp mặt liền tất chiến cái người chết ta sống. Không phân ra thắng bại? Không đánh tới đối phương hoá về nguyên hình ban đầu liền không chịu ngừng!!!

Giữa trời và đất bên ngoài Toà Thánh Vatican chính là từ khi đó trình diễn ra một cuộc thiên binh đấu thiên sứ. Hai đại đội quân quyết chiến giữa trời đất. Hơn nữa chiếm cứ không gian quả thật là vô cùng to lớn. Tầng tầng lớp lớp từ thấp đến cao trong một khoảng không rộng nơi nào cũng có chiến tranh cùng đánh giết. Số lượng thiên binh thiên sứ tham gia đã nhiều không thể kể hết được!!!

Tiếng binh khí giao tranh! Tiếng sấm nổ chớp giạt cùng ánh sáng trắng ngần loá mắt trải rộng giữa không cùng mây đen áp đỉnh đầu...

Một cảm giác như bầu trời muốn sụp xuống! Đại địa muốn nứt ra! Không khí mùi tiêu than khét lẹt tràn ngập~ Nghe qua biến sắc! Nhìn xong kinh hồn!!!

Cùng cùng vào lúc trận chiến của Nguyễn Trọng Lăng và Đại thiên sứ trưởng Michael tiến vào giai đoạn đại quân đối chọi, ba nơi chiến trường của Di thần thiên chúa giáo cùng các vị Diệt Thần Sư khác cũng đang tiến vào giai đoạn kịch liệt không kém phần.

...

Kết thúc chương 169.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Tình hình trận chiến

- Vútttttt...!!!

Âm thanh không khí rít vang ở những tần số mà người thường chắc chắn không thể nào nghe thấy được. Thân hình của Hắc hoàng tử càng là quỷ mị di chuyển giữa không trung, lưu lại vô số tàn ảnh mà ngay cả anh ta giờ cũng không có cả thời gian để xoá bỏ. Quyền năng Thần tốc mà anh từng đoạt được từ vị đạo lạc thiên sứ Remiel đang được Hắc hoàng tử cất lực sử dụng ra.

Thứ quyền năng có thể là nguyên nhân gây ra trận ngược đãi này? Có lẽ~ Hẳn là như vậy đi? Ít nhất thì đối thủ của anh đã đưa ra lý do đó. Mặc dù trong thâm tâm Hắc hoàng tử của chúng ta càng cho rằng đối phương chỉ vì thù vị nên mới thêm đi vào trong lời nói những điều này. Có lẽ~ Có thể vậy hoặc không! Ai người biết được???

Khoé miệng nôn ra máu. Khuôn mặt mệt mỏi vì sử dụng Thần Tốc quá nhiều. Dáng vẻ nhếch nhác! Trông anh ta giờ chẳng khác nào vừa mới trải qua một cuộc kinh khủng chiến tranh. Hơn nữa còn đang muốn trở thành đảo bình bỏ trốn vậy nhưng mãi không thành.

Chỉ thấy Hắc hoàng tử thân hình bay lượn ngoằn ngoèo theo những quy luật vô định. Nếu nhìn kỹ hơn thì thật giống như anh ta đang phải chạy trốn cả một đội quân! Một đội quân vô hình! Hơn nữa còn là không ai có thể nhìn ra chúng trừ chính anh ta cùng chủ nhân của trò chơi này!!!

- Ô không không! Teddy người đừng thô lỗ như vậy nha!!! Nếu như lỡ làm hỏng mất đối phương vậy chúng ta phải làm thế nào bây giờ?

Tiếng nói ấy vang lên khi ở giữa không trung Hắc hoàng tử đột nhiên bật ngửa người ra đất như vừa đâm sầm đụng phải vách tường. Hơn nữa còn bị nó đổ ập lên người.

- Được rồi được rồi! Vậy thì bộ tứ K đi lên một chút đi... Đứng đứng đứng! Vậy quanh!

- Ôi không! Quá tệ rồi!!! Vậy quanh mà không phải là quay tròn! Đối phương nhưng là có thể bay nha~

- Bộ 2, 3, 4, 5, 6 cùng tiến lên!

- Bàn cờ! Bàn cờ mau che chắn phía trên lại!!!

- U ra~ Con chuột nhỏ của chúng ta lại chui vào hũ rồi? Lần này đến phiên hình phạt nào bây giờ? Mọi người mau mau đề nghị xem.

Không gian yên tĩnh trong chốc lát. Ở giữa không trung Hắc hoàng tử Alec cũng ở vào thời điểm đó thân hình biến mất như đã chuyển đi tới một thế giới khác.

Đợi cho đến khi tiếng cười như chuông bạc không ngừng của một cô gái trẻ vang lên xong. Hắc hoàng tử lại một lần nữa hiện thân. Bộ dáng chật vật hơn! Kính mắt xóc xếch không tự biết. Hơn nữa anh ta còn lập tức lại một lần nữa tiếp tục quay trở lại với việc sử dụng quyền năng Thần Tốc của mình để bỏ chạy.

Kinh khủng hơn! Hoá ra từ đầu tới giờ Hắc hoàng tử cũng chưa từng có thoát ra khỏi ảo cảnh của đối thủ. Tầm mắt tất cả nhìn thấy được vẫn luôn là những gì đối thủ của anh ta mong muốn để cho anh nhìn thấy. Thậm chí ngay cả việc có thể cơ thể của anh ta trở về thế giới hiện thực hay không đều nằm trong lòng bàn tay đối phương.

Một trận chiến tranh! Thế nhưng càng nhiều hơn chỉ là một cuộc vui chơi của riêng một phía!!!

Khác biệt với Hắc hoàng tử Alec đang bị đối thủ đè lên đánh và treu cột thảm thiết vô nhân đạo, vị trí của Doni cùng vị thiên sứ có mái tóc màu hoa dâm đang tiến vào trạng thái giằng co.

- Và giờ ta xin thể! Nhân danh chính ta! Sẽ không cho bất cứ thứ gì không thể chém đứt được phép tồn tại trên cái thế giới này.

- Vì thanh kiếm của ta,... Là bất khả chiến bại.

- Thanh kiếm chém đứt vạn vật!

Quyền năng Quỷ kiếm: Tuyệt đối chia cắt của Doni một lần nữa được sử dụng ra. Thế nhưng kết quả của nó vẫn giống như lúc trước, đối với hoá thân thành vô số quả cầu lửa đối thủ mà nói, cái kia hoàn toàn là phí công vô ích một lần.

Rất rõ ràng! Đối phương không phải giả tạo ra vẻ bề ngoài vô sự mà bởi vì quyền năng của đối phương thực sự đang khắc chế quyền năng của Doni.

Ngược lại, kiếm thuật đáng kinh ngạc cùng cơ thể sắt thép có thể vô hạn hồi phục như cũ, dù cho có bị thương ra sao của Doni cũng làm cho thành kính như cuồng giáo đồ nam thiên sứ tóc hoa dâm, tạm thời còn chưa nghĩ được ra cách giải quyết nào tốt.

- Chẳng lẽ phải dùng đến quyền năng kia???

Ở bên kia, Doni vừa vung vẩy kiếm chiến đấu vừa tự nhủ. Quyền năng mà anh nhắc tới cũng chính là quyền năng thứ tư mà anh chàng nắm giữ. Một thứ quyền năng có thể khiến cho người ta mất kiểm soát quyền năng của bản thân. Tiếc là Doni còn chưa đủ năng lực hoàn toàn khống chế sử dụng nó. (Mà mà... Đó là quyền năng có thể làm mất kiểm soát quyền năng vì thế cho nên sử dụng ra nó cũng sẽ gặp phải cảnh chính bản thân quyền năng này tự mất kiểm soát luôn) Kết quả chính là đối thủ của anh quyền năng mất kiểm soát, thế nhưng chính anh quyền năng bản thân cũng như thế mất kiểm soát theo.

Tai hại của nó bởi vì thế có thể hướng theo những phương hướng không ai lường trước được đối với tất cả mọi người. Nơi này hiện tại thế nhưng đang có tới tám vị Diệt Thần Sư cùng Di thần tông cộng. Nếu lỡ như quyền năng của Doni mất kiểm soát... Ô mà thật ra thì nó chắc chắn sẽ mất kiểm soát bởi vì năng lực của nó chính là như vậy.

Chỉ là cứ nghĩ tới việc tám vị tương đương với Diệt Thần Sư hoặc Di thần đang trong lúc kịch chiến cùng nhau như thế này, quyền năng của bọn họ lại đồng loạt mất kiểm soát...

Hậu quả ấy??? Dù cho là gan chó lớn hơn trời, vô pháp vô thiên, cực kì vô trách nhiệm như Doni cũng sợ.

Không đến những giây phút cam go cuối cùng, Doni thì chắc chắn sẽ không sử dụng ra chiêu thức này đâu!!

Cũng chính là bởi vì như vậy, cuộc chiến giữa Doni và vị thiên sứ tóc hoa dâm vẫn luôn ở vào trong thế bế tắc. Kiếm cùng thiêu đốt thánh giá vang lên va chạm liên hồi, thế nhưng tình hình trong thời gian ngắn sợ rằng khó mà có thể có tiến triển.

Cùng lúc ấy, trận chiến đấu đang diễn ra giữa hầu tước Voban cùng vị nam thiên sứ trẻ tuổi tóc vàng cũng đang kịch liệt diễn ra. Một trận chiến luôn ở vào trong những tình huống ngàn cân treo sợi tóc. Sai một ly có thể đi cả tỷ dặm vân vân.

Nguyên do cũng là bởi vì vị di thần thiên chúa giáo nơi đây thế nhưng sở hữu trên người sức mạnh hủy diệt và tốc độ siêu tốc của lôi đình. Những quyền năng bình thường của hầu tước Voban thực sự là rất khó tấn công trúng lên được cơ thể đối phương đấy.

Hơn nữa đối mặt với tốc độ kì cao của kẻ đối địch, hầu tước xứ Đông Âu không thể không lợi dụng dùng ra quyền năng có được từ ba vị thần Mưa, Gió, Sấm Chớp để cảm nhận cũng như phản công đối phương. Trong đó nước mưa giúp xác định khoảng cách vị trí. Sấm chớp giúp cảnh báo nguy hiểm và trợ giúp làm ra né tránh. Cuối cùng chính là Gió để tạo ra những bức tường hoặc đạn khí nén bất ngờ cản trở hay hoặc làm lộ ra đối phương để tìm thời cơ phản kích.

Cả một trận chiến bởi vậy luôn diễn ra ở tốc độ kì cao và tràn đầy dồn dập nguy cơ tử vong đối với cả hai kẻ đang tham gia. Cho tới bởi vậy mà đối với tình thế xung quanh đang diễn ra, bọn họ cũng là những người ít nhất có thời gian rảnh để ý.

Bốn trận chiến bốn loại tình thế khác biệt! Thế nhưng chung quy lại mà nói vẫn là di thần đang chiếm được phần thắng ưu thế nhiều hơn. Tình thế cứ như vậy cho đến khi...

...

Kết thúc chương 170.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 171: Các cô gái vào cuộc

- Khoan!!! Khoan đã nào Lily!!! Cô đang định làm gì vậy hả???

Erica lên tiếng nói chuyện với giọng đầy giật mình chấn kinh.

- Hừm? Tất nhiên là đi giúp đỡ Vương của chúng ta rồi.

- Chẳng lẽ cô không nhìn thấy tình hình bây giờ đã rất tệ sao?

Vừa mới bước đi được vài bước liền bị gọi trở lại, Liliana trả lời Erica với giọng đầy ngạc nhiên. Hơn nữa còn có một câu mà cô ấy không có nói ra chính là "Nếu như hai người bọn họ không phải hiện tại tiến lên giúp đỡ. Vậy thì hai người bọn họ đứng ở nơi này làm gì? Ngoài ra, lên tiếng yêu cầu ở lại đầu tiên thế nhưng chính là Erica. Chẳng lẽ hiện giờ nhỏ ta còn muốn dỗi ý??? Rất rõ ràng! Erica mà Liliana từng biết không phải là một người như vậy."

- Xin nhờ Lily! Tôi không nghĩ cô lại gây ngạc nhiên một cách đáng yêu đến như thế đấy.

Erica vẽ mặt hiện lên một nụ cười kì quái khi nói chuyện. Điều này làm Liliana thực sự không thích.

- Đừng dài dòng và cố tình biểu diễn sự thông minh của bản thân.

- Erica Blandelli! Nói ra ý định của cô đi nếu như cô muốn có sự giúp đỡ từ tôi.

Tuy rằng năng lực giao tiếp và hoà đồng của Liliana so với Erica cách nhau mấy con phố. Thế nhưng điều ấy cũng không có nghĩa cô là con ngốc. Mọi thứ trở thành như vậy đơn giản là do tính cách và lối sống khác biệt của cả hai lâu dài tạo nên mà thôi.

Là đối thủ ganh đua với nhau trong tất cả mọi mặt từ bé đến lớn, Liliana rất rõ ràng hiện tại Erica thái độ kì quái như vậy nhất định là đang muốn sử dụng ra mưu ma quỷ quái gì đó của mình để tiêu khiển và lợi dụng cô. Có điều thời gian hiện tại đã rất cấp bách. Vì Vương... Liliana thì không thể không kìm nén lại cảm giác khó chịu, tạm thời có thể chấp nhận để đối phương lợi dụng. Thế nhưng điều kiện đầu tiên đó là phải nhanh.

- Được rồi! Vậy thì Lily, tôi cần sự giúp đỡ của cô để đánh bại đám người của giáo hội.

- Người của giáo hội!!!

Liliana vẽ mặt giật mình hô lên. Nhắc tới thì mọi người ở đây và ngay cả bản thân cô- Liliana từ nãy tới giờ thế nhưng bị sự xuất hiện của dị thần thiên chúa giáo và hành động của bọn họ làm thu hút hết tất cả sự chú ý. Thật đúng là bỏ quên sự tồn tại của giáo hội. Hơn nữa hiện tại đám người kia vậy mà không biết từ lúc nào cũng đã biến đi đâu mất hết không chút dấu vết.

- Đúng vậy! Chính là giáo hoàng cùng các tu sĩ của giáo hội.

- Lily, cô đừng quên. Đối phương nghi thức triệu hồi dị thần thiên chúa giáo thế nhưng là dựa trên nguyên tắc kích động sức mạnh và mối liên hệ tiềm tàng của các loại thánh khí để triệu hồi dị thần hạ phẩm.

- Và nếu loại bỏ đi tám thánh thuần đã bị Vương của chúng ta cướp đoạt được cùng bốn loại thánh khí khác nắm ở trong tay bốn vị dị thần đang chiến đấu kia, giáo hội vẫn còn đang nắm giữ hai loại thánh khí còn dư. Hơn nữa...

- Nghi thức triệu hồi dị thần của họ từ đầu tới giờ vẫn chưa chính thức để lộ ra về muốn ngừng lại bao giờ đâu.

Erica giọng nói và vẻ mặt nghiêm túc trần thuật.

- Ý của cô là...

Liliana mồ hôi trên trán không khỏi lấm tấm toát ra khi nghĩ tới hậu quả đáng sợ mà đối phương ý định nói tới.

- Không sai! Tuy rằng tôi không cho là giáo hội lực lượng thật sự có thể triệu hồi ra thêm hai vị dị thần. Thế nhưng nếu để họ tiếp tục nghi thức tiến hành nguyện cầu, tiếp tục triệu hồi ra thêm một vị Dị thần cũng không phải là không thể đấy.

- Nếu để loại tình huống đó xảy ra, tình cảnh của các vị vua thậm chí sẽ còn tồi tệ hơn bây giờ rất nhiều. Vì thế để đảm bảo điều đó không thật sự diễn ra, chúng ta hiện tại cần phải nhanh chóng tiến tới cản trở nghi thức của giáo hội lại.

- Hơn nữa số người hành động không thể quá nhiều bởi có thể sẽ trước tiên đánh động sự cảnh giác của giáo hội, và dĩ nhiên năng lực cũng phải đủ mạnh mới được. Bởi lẽ Alice trước đó đã gửi cho tôi tin tức.

- Hiện tại chúng ta đã có thể xác định vị trí mà giáo hoàng và đám tu sĩ kia đang tiếp tục tiến hành nghi thức.

- Một không gian ảo cảnh thế giới có thể di động, được xây dựng trên cơ sở kiến trúc của Toà Thánh Vatican. Vừa có thể đảm bảo bí mật, hơn nữa chiến đấu ở trong đó cũng cực kì bất lợi cho những người muốn đối đầu với giáo hội.

Erica về mặt cười tự tin nhẹ nhõm như đã nắm giữ hết tất cả mọi thứ khi nói chuyện.

- Được thôi! Như vậy cô muốn tôi phải làm gì?

Liliana đáp lại rất thẳng thắn.

- Yo~ Xem ra quan hệ của cô và anh yêu sau ngày hôm qua đi chơi chung ở Milan đã tiến triển rất nhanh mà. Cô không phải là đã thích đức vua của mình rồi đó chứ Lily?

- Mà mà... Cái này gọi là con mưa mùa thu... À không! Là con mưa tình yêu đến bất chợt có phải không?

- Cũng thật là nhanh không giống cô bình thường nha Lily~

Erica về mặt trêu chọc cười mỉa.

- Cái... Cái gì mà yêu thích chứ!!! Cô nói lung... tung gì... gì vậy hả?

- Tôi mà... mà thích Vương của mình? Không!!!.... Không đời nào á!!!

Liliana về mặt như phát sốt, cả người như bị điện giật cứng đờ. Vừa nghe Erica nói xong liền cực lực lên tiếng phủ định. Nói nói... khuôn mặt theo bản năng không khỏi quay ngoắt sang một bên không dám nhìn tiếp Erica.

- Mà.....!! Hiện tại chúng ta không phải là nên càng nhanh hơn đi ngăn cản nghi thức của giáo hội hay sao???

Có lẽ là nhận ra thái độ của mình biểu hiện tốt kém cỏi, Liliana vội vàng muốn lên tiếng chuyển chủ đề. Khuôn mặt một lần nữa nhìn thẳng về phía Erica, giận dữ trừng trừng mắt nhìn đối phương mà lên tiếng.

- Ừm? Tuy rằng thật đáng tiếc thế nhưng có lẽ chúng ta thật sự phải ra tay hành động rồi.

Một lần nữa cảm nhận được trận chiến của Lăng và đại thiên sứ trưởng Michael sợ rằng thật khó mà nhanh chóng kết thúc được. Erica nghe xong lời của Liliana liền gật gù đầu chấp nhận. Trước đó cô nàng thật ra còn đang mong đợi vị Vua của mình có thể sớm giải quyết bản thân mình đối thủ, nếu như vậy sau đó giáo hội triệu hồi đến tiếp sau dị thần hiển nhiên sẽ thuộc về Vương của cô. Tiếc là có vẻ như cô đã đánh giá thấp năng lực của các Dị thần thiên chúa giáo. Chưa nói tới việc anh yêu của cô có thể chiến thắng đối thủ hay không, chính là dù cho có thể chiến thắng, anh ấy cũng phải đối đầu với những dị thần đối thủ của các vị vua khác đi đã mới có thể để cho các vị vua nắm chắc thắng lợi.

Nói chung nơi này bởi vì thế số lượng dị thần đã đủ nhiều. Hiện tại để cho an toàn, vậy tất nhiên là không thể để mọi chuyện tiếp theo mất khống chế như những gì cô vừa miêu tả với Liliana được. Nghi thức triệu hồi dị thần của giáo hội cần được kết thúc.

Cũng còn tốt lần này hành động công chúa Alice cũng đến tham dự. Tuy rằng sự hiện diện của đối phương rất mờ nhạt thế nhưng sự giúp đỡ của công chúa Alice vẫn là rất lớn và quan trọng đấy! Cũng chỉ duy nhất có Alice mới có năng lực tinh thần đủ mạnh để dò xét ra được vị trí và hành động của giáo hội ở bên trong thứ không gian ảo cảnh vốn luôn tự động di chuyển theo những quy luật bất định không thể nắm lấy kia. Nếu không có Alice, trận chiến này sợ rằng giáo hội còn thật sự sẽ có được khả năng chiến thắng cũng không biết chừng. Có điều hiện tại mà...

- Bay lên đi đôi giày của Hemes!!!

Hoi gật đầu ra dấu với Liliana. Chân đạp lên mặt đất hiển hiện lên những vòng tròn pháp trận màu đỏ lớn, Erica thân thể nhảy lên cao vút. Thật nhanh di chuyển về một phương hướng vị trí định sẵn. Cũng chính là vị trí đám người giáo hội đang tồn tại được công chúa Alice vừa một lần nữa dò xét và gửi lại thông tin cho cô.

- Ban cho ta sức mạnh của những phù thủy mạnh mẽ nhất!

- Bay lên đi! Bay lượn như loài chim săn mồi!!!

Cơ thể toả ra ánh sáng màu trắng ngà, linh ngôn tuyên đọc xong, cơ thể Liliana liền tự do lơ lửng bay lên giữa không trung và nhanh chóng bay vút đi đuổi theo Erica ở phía trước.

Hai vị thiên tài thiếu nữ ma pháp mạnh nhất châu Âu cũng đã vào cuộc.

Trận chiến nơi Toà Thánh Vatican cũng là từ đây đi tới chuyển biến điểm của mình.

Xung quanh, các trận chiến của Dị thần và Diệt Thần Sư vẫn đang tiếp tục.

Ai mới sẽ là người chiến thắng cuối cùng???

To be continue...

...

Kết thúc chương 171.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Sai lầm chết người

Chú ý tới sự biến mất của đám người thánh giáo hội thể nhưng không chỉ riêng mình Erica. Chỉ có điều đa số những người chú ý tới chuyện này hầu như đều không thể làm gì để thay đổi hoặc không nguyện ý đích thân xuống tay làm thay đổi.

Dĩ nhiên! Những người đó không bao gồm nhân vật chính của chúng ta Nguyễn Trọng Lăng.

Có lẽ là tâm linh tương thông, ngay khi Erica và Liliana quyết định có hành động, Lăng cũng đã có quyết định riêng cho bản thân mình. Trước đó vốn còn định giữ lại quyền năng để đề phòng những vị dị thần khác, khả năng hiện tại tình thế Lăng gặp phải rất rõ ràng không tốt đẹp như cậu chàng tưởng tượng. Đối chiến với đại thiên sứ trưởng Michael, nếu không dùng toàn lực sợ rằng ngay cả chiến thắng cậu cũng không thể làm được rồi. Huống chi là muốn đánh nhanh thắng nhanh tiếp tục chiến đấu với dị thần khác.

Cũng bởi vì rõ ràng điều đó, đang cao cao đứng trên đỉnh đầu gà chín cựa bay lượn giữa không trung, đối mặt với như thiên binh vạn mã hai quân giao chiến, cậu chàng mở đầu chủ động thay đổi thế cục.

- Tướng quân xuất chinh đầu không ngoảnh lại. Muôn ngàn vạn khó khăn hiểm trở không ngăn cản được chiếc thắng thuộc về chính ta.

- Gà chín cựa! Tiến lên!

- Thần Uy Như Biển! Lôi Đình Tựa Ngục Tù!!!

- Thu... Thu... Thu...

- Âm... Âm... Àmmmmmm...!

Mang theo mây đen lôi đình vờn quanh, thiên binh vạn mã từ lôi đình diễn hoá sôi trào quanh thân, gà chín cựa ngẩng đầu cất tiếng kêu vang. Thân thể thánh linh hoá lớn ra tới cả trăm mét, tốc độ bay nhanh như sắp sét lao ầm ầm về phía đại thiên sứ trưởng Michael.

Một đòn tấn công toàn lực!!!

Uy thế kinh thiên động địa!

Phía đối diện, phản ứng của đại thiên sứ trưởng Michael cũng có thể nói là cấp tốc. Hai cánh tay vung múa sáng lên hai quang sáng chói lòa. Vô vàn thiên sứ hai cánh, bốn cánh khoáng khác trước còn đang chiến đấu, chỉ khoáng khắc sau thánh linh tất thấy tan biến ra thành vô vàn tia ánh sáng trắng, tốc độ nhanh không tưởng nổi thoáng hiện cả về phía trước mặt đại thiên sứ trưởng Michael.

Và như có một sức mạnh thần kì đang được ngưng tụ, một sinh mạng đang được thức tỉnh. Tất cả tia sáng trắng ấy bất chợt biến hoá ra thành một vị khổng lồ hư ảnh thiên sứ mười tám cánh. Cơ thể to lớn không kém gì gà chín cựa sau khi biến hoá thân hình. Cả người thậm chí tràn ngập lấy một loại ánh sáng màu vàng thần thánh có năng lực xua tán tinh thần, ý chí của mọi người xung quanh, khiến người xúc động muốn quỳ gối cúng bái. Những đôi cánh dài và tít tắp càng giống như những chiếc roi lớn làm bằng lông vũ cuồng loạn vung múa khắp không trung. Thánh thánh mà uy nghiêm! Vô vàn lông vũ trắng toát càng giống như hoa tươi tung bay cùng không hiểu tiếng ca vang lên khắp đất trời như chào mừng thánh linh đến thế gian này.

Cảnh tượng thần thánh và khủng bố như vậy thế nhưng còn không phải trọng điểm.

Chỉ thấy hư ảnh một khi hiện thân, tất cả không gian xung quanh dường như mất đi bản sắc. Thời gian cũng như ngưng hẳn lại. Khắp nơi trở nên tĩnh lặng và yên bình! Không tiếng động! Không chiến tranh!

Và hiển nhiên mây đen lôi đình sấm chớp cùng uy thế của gà chín cựa khi lao vào trong không gian này liền lập tức bị sự im lặng phản kích của đại thiên sứ trưởng Michael làm cho hoá giải thành vô hiệu. Thật giống như phạm nhân cầm đao kiếm đi chém Thực-Phật. Đao kiếm vung tới liền đột ngột xúc động bỏ xuống vũ khí xin quy y luôn vậy.

Gà chín cựa thế tiến công bị tước đoạt hơn nửa còn có xu hướng muốn thu nhỏ rồi tan biến luôn, Lăng trong lòng đã hoàn toàn mất đi bình tĩnh.

Có hết hay không a!!! Cứ mỗi lần cậu cảm nhận được mình muốn thành công đánh ép đối phương, kẻ địch lại đột nhiên tung ra năng lực mới. Đây thực sự là rất làm người ngột ngạt rồi.

Lông này vụn chặt! Anh ấy tức thì quyết định tung ra đại chiêu!!! Cũng bắt kẻ hậu quả mà đại chiêu ấy lúc sau để lại sẽ là gì.

- Đây là lời triệu hồi của sinh mệnh!

- Tuân theo danh nghĩa của chính ta. Đại diện cho kẻ ban phát sinh mệnh sáng tạo. Đại diện cho đáng quyền năng tối cao!!! Ta tuyên bố!

- Mọi sinh mệnh trước mắt ta sẽ đốt cháy lên và điều tàn đi! Chỉ có ngọn lửa thiêng giống loài sẽ tồn tại mãi mãi. Tuân theo ý chí của ta. Thiêu đốt đi sinh mạng của kẻ địch cùng chính mình mà đục hoá trùng sinh.

- Lửa thiêng... Hiện!

- Thế gian tận hoá luyện ngục hoá!!!

Linh ngôn phát động ra. Gà chín cựa hư ảnh ngay giữa khoảng không tích tắc tan biến. Ngựa chín hồng mao lập tức thay thế nó hiện thân. Cả người thể nhưng vừa xuất hiện liền bùng cháy lên như một ngọn đuốc sống. Chỉ để lại một ngọn lửa không lồ màu đỏ như máu cháy bùng lên giữa không gian. Thoáng một cái đã nhấn chìm cả bóng hình ngựa chín hồng mao ở trong đó.

Quý dị là đi theo ngựa chín hồng mao hoá thành ngọn đuốc bùng cháy, đại thiên sứ trưởng Michael bản thân, hư ảnh thiên sứ mười tám cánh giữa không trung khắp người cũng đột nhiên bùng lên ánh lửa màu đỏ như máu kia.

- A... a... a.... a....!

Tiếng gào thét cùng về mặt đau đớn lần đầu tiên hiện lên trên khuôn mặt đại thiên sứ trưởng Michael. Hư ảnh thiên sứ mười tám cánh trên không trung cũng cùng lúc trở nên vụn vẹo mơ hồ như muốn tan biến.

Gặp được tình huống tốt đẹp này Nguyễn Trọng Lăng đáng lẽ nên cảm thấy vui vẻ, tiếc rằng hiện tại cậu chàng quả thật là chẳng thể nào vui vẻ được. Bởi lẽ ở xung quanh cơ thể cậu ngay từ khi sử dụng ra năng lực Sinh Mệnh Diệt Tuyệt (một loại trong ba loại biến hoá từ quyền năng Long Thần Hiện Hoá đại diện bởi ngựa chín hồng mao) cũng đã bùng lên một ngọn lửa màu đen hắc ám.

Đại thiên sứ Michael bị ngọn lửa sinh mệnh màu đỏ sinh sôi thiêu đốt tiêu hủy đi sức mạnh cùng năng lực, bản thân Lăng đánh đổi thể nhưng là bị ngọn lửa màu đen này cùng lúc thiêu đốt tuổi thọ và sinh mệnh. Ít nhất theo hiểu biết của Lăng về ngọn lửa âm u hắc ám này từ phía truyền thừa của Sơn tinh thì chính là như thế.

Một người bình thường tuổi thọ có thể có bao nhiêu?

Một vị diệt thần sư tuổi thọ lại có thể có được bao nhiêu?

Lăng đối với những câu hỏi này thật đúng là không có được câu trả lời chắc chắn.

Người bình thường cậu cũng đã biết có người sống tới hơn cả trăm năm tuổi không chết. Diệt thần sư như Voban hầu tước tuy rằng nhìn đầu đầy tóc bạc- một ông già lọ mọ thể nhưng đã sống gần ba trăm năm và không ai dám nói là ông ta sắp chết.

Thế nhưng dù thế nào đi nữa nhiều tuổi thọ, dùng chúng để đi làm nhiên liệu thiêu đốt giảm xuống sức mạnh của đối thủ, còn là một vị dị thần thiên chúa giáo mạnh mẽ- cái loại hành vi tiêu phí giống dân chơi vấp không tiếc tiền nạp thẻ mua đồ này hiển nhiên chỉ phù hợp với những loài sinh vật có tuổi thọ dài đằng đặc như thần rồng linh thiêng trong truyền thuyết mà thôi. Chiêu này đối với một con người, dù có là Diệt thần sư đi nữa cũng thật sự là hậu quả nặng nề lắm.

Cũng còn tốt! Bởi vì loại năng lực này Nguyễn Trọng Lăng có được từ trong truyền thừa của Sơn Tinh. Bởi thế cho nên kĩ xảo sử dụng cũng lộ ra cao siêu hơn những quyền năng khác nhiều.

Ngọn lửa màu đen hắc ám tuy rằng đang bao quanh cậu, muốn thiêu đốt bản thân cậu để cướp lấy sinh mệnh. Thế nhưng sự thực là chỉ cần số lượng sinh mệnh tuổi thọ mà nó muốn cướp đi còn chưa vượt quá số năm tuổi cậu còn lại, như vậy ít nhất thì nó thời khắc này cũng chưa gây ra hậu quả gì.

Dĩ nhiên sau đó nếu không thể giải quyết thử lửa đen hắc ám này... Vậy một ngày nào đấy cậu đang đi dạo trên đường lại đột nhiên ngã ngựa ra đột quỵ mà chết cũng không phải không có khả năng. Hơn nữa trong truyền thừa của Sơn tinh cũng đã nhắc tới ngọn lửa này là không thể tiêu diệt.

Khả năng tình huống cấp bách, hơn nữa Sơn Tinh dù sao cũng chỉ là một vị thần linh Việt Nam, Lăng thật đúng là không tin tưởng hoàn toàn khẳng định kia của đối phương đâu rồi. Trên thế giới này thế nhưng còn có các loại tử thần, minh thần vân vân nha. Bất tử sống mãi nhiều nhiều đi. Chỉ cần cậu chiếm được một dạng quyền năng tương tự chẳng lẽ còn sợ không giải quyết được ngọn lửa quý quái này?

Ngược lại là nếu không giành được chiến thắng, không sớm tăng lên lấy số lượng quyền năng vậy mới là ném dưa hấu nhặt hạt vừng.

Tất nhiên! Dù thế nào đi chăng nữa thì tuyệt chiêu này cũng thuộc vào hàng cấm kỵ của cấm kỵ và nên kiêng dè. Thế nhưng tình huống hiện tại khiến Lăng không thể không hạ quyết tâm. Hơn nữa chỉ cần nhờ vào nó mà giành được chiến thắng, như vậy đồng nghĩa với cậu sẽ có được mới quyền năng. Lần sau chiến đấu với dị thần hoặc thậm chí nhiều nhiều lần sau nữa có lẽ sẽ vì có được quyền năng mới lần này mà càng ít phải sử dụng năng lực cấm kỵ

hiện tại. Bởi thế hoặc là không bao giờ dùng, nếu dùng thì nên dùng sớm và đúng lúc. Đầu tư sớm thì mới sớm có lời nha!!!

Kết quả là...

Ngay vào thời điểm đại thiên sứ trưởng Michael bị Sinh Mệnh Diệt Tuyệt hành hạ. Hư ảnh thiên sứ mười tám cánh bị cưỡng ép phá tan. Lãng rất muốn chớp lấy thời cơ chạy đi qua và đâm cho đối phương một kiếm để kết thúc chiến đấu.

Khô cái~ Ngựa giáp sắt còn đang thả rông ở trong khách sạn tại Việt Nam không mang theo. Ngựa chín hồng mao còn đang đảm nhiệm vai trò nhiên liệu đốt đuốc chính không rảnh giúp đỡ. Gà chín cựa và voi chín ngà bởi vì phải trấn giữ phong ấn Thủy tinh không thể hiện ra khi bên ngoài đã có mặt ngựa chín hồng mao. Nỗ thần càng là một loại quyền năng khác không thể cùng lúc sử dụng ra cùng với quyền năng cậu đang sử dụng. Erica và Liliana không biết ở đâu. Hậu quả của tất cả những điều trên chính là không biết bay- Nguyễn Trọng Lãng được bao phủ bởi một lớp lửa đen quỷ dị càng ngày càng dày đặc, giờ mắt thấy cơ hội trời cho tới lại giống như viên đá đang không ngừng rơi tự do xuống dưới đất không di chuyển được.

Cũng còn tốt! Anh ấy còn không có đến mức kĩ nghèo~

- Thần Thánh Cánh Tay Phải!!!

- Rầm!!!...

Cánh tay khổng lồ thỉnh linh hiện ra và đập mạnh xuống đất. Không giống với những loại quyền năng khác thường không thể đồng thời cùng lúc sử dụng, thanh gươm báu Thuần Thiên cùng biến hoá Thần thánh cánh tay phải của nó càng giống như một thứ đồ vật được sinh ra cùng quá trình trở thành Diệt Thần Sư của Lãng, anh chàng bởi vậy có thể sử dụng nó nhiều lần trong một trận chiến mà không bị quy tắc hay lo lắng gì trở ngại. Cộng thêm với bản thân mang theo đặc tính "diệt thần", thanh gươm báu chính là vũ khí sắc bén nhất từ trước tới nay của Lãng trong các trận chiến với đối thủ là dị thần.

Hiện tại cũng giống như vậy! Ngay vào khi tất cả những sự trợ giúp khác đã biến mất hết. Sử dụng năng lực ẩn chứa trong thanh gươm báu, Nguyễn Trọng Lãng thân hình giống như đạn pháo lao nhanh về phía còn đang vận vẹo, cơ thể tê liệt trong thống khổ đại thiên sứ trưởng Michael.

Gươm thần đã hiển hoá trở lại trên tay.

- Phập!!!

Một cú chính xác đâm thẳng ngay giữa tim gan.

Thời gian cùng không gian trong khoảng khắc ấy như ngừng lại.

Chiến thắng dường như đã nắm trong vòng tay Lãng sau khi đánh cược bỏ ra không biết bao nhiêu năm tuổi thọ. Tiếc là cậu ấy còn chưa kịp hân hoan ăn mừng thắng lợi...

Cơ thể cậu đột nhiên căng cứng không thể động đậy mấy may.

Đại thiên sứ trưởng thể nhưng vào chính lúc này mỉm cười.

- Dự đoán! Đã sẵn sàng nhận lấy trừng phạt của nguoi sao???

- Bùng!

- Tài quyết thẩm phán...!

Không lồ hư ảnh quyền trượng xuất hiện trên đỉnh đầu đại thiên sứ trưởng Michael từ lúc nào mà không ai hay. Nó mang theo trần ngập quyền uy cùng ánh sáng chói lọi, nhìn tựa chậm nhưng thật ra nhanh vô cùng, không ai có thể trốn thoát gỗ xuống.

Trong ánh mắt kinh ngạc, kinh hãi gần chết của Nguyễn Trọng Lãng, đại thiên sứ trưởng Michael quả thật bị gươm thần trên tay cậu đâm chết, chuẩn bị tiêu tan thành vô số ánh sáng.

Không! Nói đúng hơn hẳn phải là đại thiên sứ trưởng bị ngọn lửa cùng quyền năng quỷ dị mà Lãng sử dụng ra làm suy yếu tới mức tiếp sau đó Lãng có thể dễ dàng đánh chết. Thế nhưng để tránh các vị dị thần thiên chúa giáo khác kịp thời phản ứng và tiến tới nhúng tay, Lãng mới sử dụng ra tốc độ nhanh nhất của mình lao đến để kết liễu đối thủ.

Tiếc là hành động dường như vô cùng hợp lý này của Lãng lại trở thành sai lầm chết người dưới ánh mắt phong phú kinh nghiệm chiến đấu của đại thiên sứ trưởng Michael. Đối phương đã rất đúng lúc lợi dụng điều đó để gạt bẫy Lãng một phen.

Gài bẫy thật thâm!!

Và dù cho đối phương có bị đánh giết, chuyện này đối với một vị dị thần đơn giản là kết thúc một lần đi du lịch dưới trần gian mà thôi. Cũng không có gì cùng lắm thì. Hơn nữa có khi chính bản thân bọn họ còn không nguyện ý hạ xuống cũng không biết chừng. Thế nhưng nếu lấy việc kết thúc chuyến du lịch không mấy ưa thích làm trao đổi lại có thể tiện tay đánh chết đối thủ mà nói...

Cơ thể Lãng bị một sức mạnh vô hình nào đó cầm tù chặt không thể cử động!

Tài quyết quyền trọng- Thánh khí của thánh giáo hội rời đi hư ảnh cổng thiên đàng và giờ hiện thân trong hình dạng hư ảnh khổng lồ quyền trọng, đỉnh đầu kéo theo muôn vạn tia sáng chói lòa muốn đổ ập xuống gõ ai đó một cái...!!!!

Erica và Liliana đã tiến vào trong nơi ẩn náu tiến hành nghi thức của giáo hoàng và các tín đồ tu sĩ. Alice tuy rằng có năng lực cảm nhận siêu phàm thể nhưng bản thân cô ở nơi đây chỉ là một hư ảnh hình chiếu mà thôi. Đó là chưa kể tới mối quan hệ của hai người quá đối tâm thường. Cô ấy cũng không có năng lực hiện tại ra tay giải cứu Lăng. Các vị đại pháp sư, đại hiệp sĩ khác đang có mặt ở nơi đây tương tự cũng không có năng lực như vậy. Những diệt thần sư cùng dị thần thiên chúa giáo khác cũng đang bận việc chiến đấu của mình không biết trời đầu đất đâu.

Đã không có một ai có thể cứu Lăng thoát khỏi số phận bị thánh khí quyền trọng gõ vỡ đầu đại loại thế.

Lăng đột nhiên cảm nhận được hơi thở của cái chết...

Chẳng lẽ là do cậu thiếu sót quá mức tuổi thọ rồi? Và giờ đây là báo ứng đang tiến hành???

Lăng không biết rõ nữa.

Thế nhưng cái chết đã cận kề tiến đến chỉ sau một khoảnh khắc.

To be Continued...

....

Kết thúc chương 172.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Kết thúc cũng là mới bắt đầu

Ngay ở vào thời điểm nguy hiểm nhất, đối mặt với nguy cơ tử vong đã cận kề, thời điểm mà ngoại trừ sinh mạng của bản thân ra mọi thứ khác đều đã không còn quan trọng nữa, Lăng không thể không vội vàng sử dụng ra sức mạnh lớn nhất, cộng dồn cứu mạng duy nhất của mình hiện giờ.

Ba loại quyền năng đồng thời được cậu sử dụng ra.

Sơn thần biến! Bách thần đứng đầu! Long thần hiện!

Ba loại linh vật voi chín ngà, gà chín cựa, ngựa chín hồng mao được Lăng cưỡng ép cho gọi ra. Bất chấp đã từng lời cảnh cáo của Sơn tinh trước kia.

- NGANG...!!!!

Một tiếng gầm vang xuyên suốt không gian và thời gian nổ lên.

Ngay ở vào thời điểm hư ảnh quyền trọng khổng lồ muốn bỏ thẳng xuống đỉnh đầu, bên ngoài cơ thể Lăng bỗng nhiên thành linh hiển hiện ra một con rồng khổng lồ màu ngọc trắng, cuộn trào xoay quanh bảo vệ. Âm thanh gầm thét đột ngột vang lên trước đó cũng chính là do nó phát ra.

- BÙNG...! Âm ầm ầm ầmmmmm...!!!!

Tiếng ầm ầm vang lên như đất rung núi chuyển. Ánh sáng chói lòa che phủ khắp bên ngoài toà thánh thành.

Doni, hầu tước Voban, hắc hoàng tử Alec cùng với ba vị dị thần khác hiển nhiên cũng bị biến cố đột ngột diễn ra này làm cho chấn động mạnh. Chiến đấu đang diễn ra của họ theo bản năng không khỏi tạm thời ngừng. Tất cả ánh mắt của mọi người giờ đây đều đổ dồn về phía vị trí của Lăng trước kia chờ đợi kết cục. Trong đó dĩ nhiên cũng không có thiếu ánh mắt của công chúa Alice cùng đám người trong các tổ chức phép thuật.

Và ở trong ánh mắt chờ mong và khẩn trương của không biết bao nhiêu người ấy, ánh sáng ở nơi trung tâm phát ra tiếng nổ kia rất nhanh liền dần dần nhạt nhòa đi. Để lộ ra bên trong... Một cơ thể tràn đầy máu me be bét, nằm im lìm lìm rờ rã đã bất tỉnh nhân sự trên mặt đất của Lăng. Sống chết không thể phân biệt.

- Ôi không...!

Đây là tiếng Alice giật mình thốt lên.

- Không phải đâu!!! Trọng Lăng điện hạ sẽ không chết...!

Tiếng lảm bảm không thể tin của Paolo Blandelli giống như động chạm vào nỗi lòng của không biết bao nhiêu người ở đây vào lúc này.

Phải biết chỉ trước đó một ít phút giây thôi, bọn họ còn đang hoảng sợ, đang tâm thần mê li ngưỡng mộ trước sức mạnh không tưởng mà thứ bảy Vương sở hữu. Vậy mà chỉ một ít phút giây sau đó- thời điểm hiện tại, tận mắt bọn họ liền nhìn thấy vị tân Vương giống như sao băng đột nhiên xuất hiện và quét khỏi này, giờ nằm im lẳng lẳng, máu me be bét ở chỗ kia. Mười phần tám chín đã bỏ mạng.

Sự biến hoá bất ngờ như vậy... Quả thật là dọa sợ chết khiếp không biết bao nhiêu trái tim.

- Vút...!!!

- A no no no...!!! Một thân sĩ tại sao có thể bỏ dở cuộc chơi ngay giữa chừng như thế chứ.

- Teddy, Bambi, Quân đoàn tú lơ khơ... Tất cả cùng đuổi theo anh bạn trẻ của chúng ta nào!

- Dự đoán... Là phải bị tiêu diệt!!! Ha ha ha ha...~

Tiếng cười đùa vui vẻ của nữ thiên sứ loáng thoáng vang lên trong vô hình không khí.

Tuy rằng không có một ai tận mắt nhìn thấy rõ ngọn nguồn vì sao nữ dị thần thiên sứ lại như thế nói chuyện, có điều những người ở đây hiển nhiên không có ai là người ngu, loáng thoáng qua liền hiểu được chuyện vừa xảy ra là chuyện gì.

Hiển nhiên! Vị hắc hoàng tử Alec vừa rồi tranh thủ lúc nữ dị thần thiên sứ tâm tư bị xao nhãng mà thành công bỏ chạy. Và với quyền năng thần tốc của mình, trước đó không có một ai có thể phát hiện ra được hành vi của ngài ấy, trừ đối thủ của ngài- nữ dị thần thiên sứ Gabriel.

Và hiển nhiên, nữ dị thần thiên sứ đối với việc chớp lấy thời cơ bỏ trốn của hắc hoàng tử Alec không hài lòng một chút nào. Dù cho không có một ai nhìn thấy được tận mắt, thế nhưng chỉ thông qua lời nói của đối phương thôi cũng biết được nữ dị thần thiên sứ đã rời đi để truy đuổi theo hắc hoàng tử đi rồi.

"Chẳng lẽ các vị Diệt Thần Sư hôm nay đều sẽ thất bại ở đây?" Không ít người trong lòng không khỏi đồng thời nảy ra suy nghĩ trên.

Ở nơi xa xa kia, dù cho tình thế bề ngoài vẫn như cũ cân bằng- hai vị Diệt Thần Sư đối đầu với hai vị dị thần thiên chúa giáo. Thế nhưng ưu thế, hoặc ít nhất là giờ phút này đây chiếm cứ thượng phong hiển nhiên đều đã nghiêng hết về phía các vị dị thần.

Tâm tư của tất cả mọi người bởi vì thế trong âm thầm đồng loạt không khỏi có chút biến hoá.

"Thời đại của Diệt Thần Sư sợ rằng ngày hôm nay liền phải kết thúc???" Có không ít người trong lòng đã bắt đầu bị quan suy đoán. Nếu trận chiến ngày hôm nay thất bại thuộc về các vị Diệt thần sư, thánh giáo hội Vatican sau đó hiển nhiên sẽ không bỏ qua cho cơ hội trời cho này. Trật tự của thế giới sợ rằng sẽ vì thế mà phải đảo điên một lần cũng không phải không thể.

Cũng là ở vào ngay thời điểm mọi người tâm tư các dị khi đó....

- Àmmmm àmm àmm...!

- Ác ma! Ác ma!!! Sao các ngươi dám...???

Âm thanh gầm thét đột ngột vang lên. Mọi người nảy giật mình ánh mắt nhìn sang, ở nơi kia tiếng vang vang lên giờ hốt nhiên xuất hiện vô số tu sĩ của giáo hội thiên chúa đã từng biến mất trước kia. Lúc này tất cả bọn họ thế nhưng giống như nổi điên đỏ xô lên về phía Erica cùng Liliana ở phía trước không xa vị trí mà Lăng đang nằm. Cũng không biết hai cô gái trước đó vừa đã gây ra tội lỗi tày đình gì đối với đám tu sĩ giáo hội để đám người kia lại nổi điên lên đến như vậy.

- Tất cả mọi thành viên của Witenagemot nghe lệnh!

- Lập tức tiến lên giúp đỡ hai người bọn họ. Nhất định phải cản trở lại tu sĩ của giáo hội Vatican.

Tiếng nói của Alice đúng vào lúc này đồng loạt vang lên. Chỉ thấy hai cô gái vừa xuất hiện ra liền chạy thẳng tới chỗ vị trí của Lăng đang nằm trong khi đám người tu sĩ của giáo hội thì đang điên cuồng truy đuổi theo phía sau. Hiển nhiên, những chuyện vừa xảy ra vừa rồi ở bên ngoài đều đã được Alice thuật lại hết cho Erica.

- Người của Copper- Black Cross (Xích đồng thập tự hội) nghe!!! Tất cả lập tức theo ta tiến lên. Xin thế phải bảo vệ thứ bảy Vương!!!

Lời nói của Alice hiển nhiên làm giật mình đánh thức thật nhiều người, trong đó dĩ nhiên không thể không kể tới sự hiện diện của Paolo Blandelli- chú ruột của Erica. Lúc này đối với tình thế trước mặt, vị vua mà tổ chức bọn họ công hiến tính mạng không biết, cháu gái mình bị người truy đuổi gắt gao ngay ở trước mặt mình, một đại hiệp sĩ- người đứng đầu trong hệ thống quyền lực phép thuật ở châu Âu như Paolo hiển nhiên là không thể khoanh tay bỏ mặc. Ông ta bản thân lập tức chạy nhanh tiến lên muốn ngăn chặn người của thánh giáo hội. Đồng thời với đó dĩ nhiên cũng không có quên lập tức ra lệnh cho mọi thành viên ở trong tổ chức của mình cùng tiến lên giúp đỡ. Hơn nữa còn cực kì khôn khéo lợi dụng khẩu hiệu bảo vệ tân vương để thúc ép đám người của những tổ chức khác lựa chọn có hay không ra mặt.

Bởi lẽ tình thế diễn ra trước mắt rõ ràng là Erica chuẩn bị muốn mang theo không rõ sống chết thứ bảy Vương bỏ chạy. Đám người của các tổ chức có

lẽ có thể không quan tâm tới sống chết của Erica và Liliana, thế nhưng nếu việc này đi cùng với an toàn tính mạng của thứ bảy Vương... Vậy thì không ai có thể phớt lờ. Giả sử không có ai kêu gọi thì cũng thôi đi, nếu có người kêu gọi mà còn phớt lờ...

Dù sao sức sống kiên cường của Diệt Thần Sư là điều mọi người ai ai cũng phải công nhận đấy. Hiện tại tuy rằng nhìn qua thứ bảy Vương tình huống quả thật không tốt. Thế nhưng trừ khi có thông tin chắc chắn rằng thứ bảy Vương đã chết, nếu không thì đối mặt với lời kêu gọi đồng dục và đường hoàng của Paolo... Tất cả mọi người ở đây ngoại trừ hai vị Diệt thần sư cùng hai vị dị thần, không ai có thể phớt lờ chuyện bị một vị Diệt thần sư ngày sau sẽ vì hành vi thờ ơ của bọn họ hôm nay mà tìm cách thu về tính sổ.

- Người của Bronze- Black Cross (Thanh đồng thập tự hội) nghe. Toàn lực tiến lên ngăn chặn đám tu sĩ của giáo hội kia lại.

Người đầu tiên lên tiếng hưởng ứng không nghĩ tới vậy mà chính là đối thủ một mất một còn, người đứng đầu tổ chức có mối thù truyền kiếp với tổ chức của Paolo, một ông già tóc đã bạc trắng- ông nội của Liliana. Hiển nhiên! Dù muốn dù không, chỉ riêng tính mạng cùng sự an nguy của cô cháu gái duy nhất Lily cũng đã quá đủ để làm ông làm ra quyết định hỗ trợ.

- Tất cả thành viên của Old Dame nghe lệnh....

- Tất cả thành viên của Female Wolf nghe lệnh....

- Tất cả thành viên của...

- Tất cả thành viên của...

-

Đi theo sau lời hưởng ứng của hai tổ chức tại Italy là một loạt tiếng hưởng ứng từ những người đứng đầu của các tổ chức phép thuật tại châu Âu khác. Kết quả của nó sau đó hiển nhiên chính là một đám người lúc trước dường như chỉ đến cho có lệ- các hiệp hội phép thuật giờ ồ ạt xông về phía các tu sĩ giáo hội.

Chiến tranh động một phát liền bùng nổ!

Chiến tranh của những người phạm từ đây bắt đầu!!!

Erica cùng Liliana cũng là ở vào thời điểm đó tiến tới bên vị trí vị vua của các cô đang nằm.

Không có một chút gì chần chờ lãng phí thời gian, mang theo Lăng trên lưng, cả hai cô gái tức khắc hợp lực bảo vệ vị vua của họ đồng thời nhanh chóng rời đi khỏi chiến trường này.

Cũng là ở vào thời điểm ấy, hai vị dị thần thiên chúa giáo giống như cho tới lúc này cũng đã bình ổn lại tâm thần sau sự rời đi lần lượt của Michael và nữ thiên sứ Gabriel, cả hai vị vậy lập tức tập trung tinh thần về phía hai vị Diệt Thần Sư còn lại tiếp tục của bọn họ trận chiến còn đang dở.

Có điều tất cả những chuyện này hiện tại đều đã không còn liên quan gì tới Lăng.

Nằm yên ở trên lưng Erica, anh chàng rất nhanh đã rời đi khỏi phạm vi toà thánh Vatican, rời khỏi Rome.

Trận chiến ngày hôm nay của cậu tới đây liền đã kết thúc vậy.

Kết thúc đi cùng một sự mới khởi đầu...

Còn tiếp...

....

Kết thúc chương 173.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Đã định sẵn tương lai

Thời gian đã trôi qua hai ngày kể từ lần náo loạn chiến đấu trước đó giữa các vị Diệt thần sư cùng Dị thần Thiên chúa giáo ở bên ngoài quảng trường toà thánh Vatican- Italy. Cụ thể sự kiện thì đã trôi qua thế nhưng dư âm mà nó để lại thì quả thực là đã làm chấn động cả thế giới.

Ở trong con mắt của những người bình thường, đặc biệt là những tín đồ của Thiên Chúa Giáo, thứ năm ngày 21 tháng 10 năm nay quả thật là một ngày

đen tối nhất trong khả năng tưởng tượng của chính mình.

Hơn 200 vị thần chức chính thứ quan trọng trong thánh giáo đình triệt để bỏ mạng. Toà thánh Vatican, nơi gửi gắm tín ngưỡng của hàng triệu triệu giáo đồ bị huỷ hoại trắng trợn hầu như không còn. Giáo hoàng đương nhiệm, bảy vị hồng y giáo chủ đang tại vị và một lượng lớn tu sĩ giáo hội cấp cao đột ngột tử vong. Chính quyền của giáo đình Vatican chỉ trong một ngày đã hoàn toàn lâm vào trong biên giới của sự sụp đổ.

Tất cả những chuyện động trời như thế diễn ra ngay vào ban ngày! Ngay giữa gần trung tâm thành phố phồn hoa Rome- Italia.... Vậy mà cho đến tận giờ phút này, trong con mắt mong ngóng, hồi thúc, bàng hoàng hoặc phẫn nộ của vô số giáo đồ... Vẫn chưa có một thông báo chính thức nào được đưa ra để thuyết minh hoặc chịu trách nhiệm cho sự kiện ấy.

Nhân dân thế giới đã triệt để thất kinh!!! Chuyện động trời này so sánh mà nói còn khiến người ta hoang mang và hoảng loạn hơn cả việc Mỹ đánh I-rắc hay như lúc Liên Xô sụp đổ năm xưa.

Cái này là tín ngưỡng bị bôi bẩn! Cái này là luật pháp bị trắng trợn phá hoại! Là nhân quyền tiến bộ bị trực tiếp khinh nhờn!!!

Đây chính là coi mạng người như cỏ rác đó a!!! Thế nhưng chuyện ấy lại diễn ra ngay chính giữa châu Âu. Ngay giữa nơi bầu không khí tự do và dân chủ đã thấm sâu vào trong tiềm thức của mỗi người cả trăm năm nay.

Chuyện này thực sự quá dã man!!! Quá làm cho người ta bàng hoàng!!!

Nguyên nhân của sự kiện xảy ra đã không được bất kì một ai hay một thế lực nào chịu hé lộ. Tất cả vẫn là một điều bí ẩn được phủ lên che kín bằng một tấm màn đen thần bí thâm trầm. Thế nhưng ảnh hưởng từ thảm cảnh hung tàn mà nó đem đến đã và đang reo rắc nỗi đau thương vô hạn đối với mỗi một con chiến tin chúa trên khắp trái đất này.

Người bình thường đã là như thế. Người trong thế giới phép thuật- những kẻ vẫn tự cho là âm thầm nắm giữ quyền lực trung tâm của thế giới. Tất cả đám bọn họ hiện tại tương tự cũng đang lâm vào trong cang to lớn khủng hoảng và lo sợ bất an vòng xoáy bên trong.

Nguyên nhân một phần dĩ nhiên gồm có cái chết của trên 500 vị pháp sư, kỵ sĩ, đại hiệp sĩ có tên tuổi và năng lực tham gia trong trận huyết chiến với tu sĩ giáo đình hai hôm trước.

Đúng!!! Đó là một cuộc huyết chiến chứ không hơn không kém.

Vốn dĩ ban đầu các vị pháp sư, các vị kỵ sĩ, đại hiệp sĩ tiến lên ngăn chặn các tu sĩ giáo đình truy đuổi giết Erica cùng Liliana hai cô gái, đơn giản chỉ là vì muốn cản trở hành động của giáo đình, muốn cứ như thế yên bình kết thúc mọi chuyện mà thôi.

Thế nhưng đáng tiếc! Diễn biến xảy ra sau đó vậy nhưng hoàn toàn thoát ra khỏi thứ mà bọn họ có thể tưởng tượng.

Đối mặt với gấp gần 5 lần số lượng kẻ địch, các vị tu sĩ giáo hội tức khắc liền cho địch thủ của bọn họ biết. Đối mặt với một đám cuồng nhiệt giáo đồ mà còn lựa chọn nương tay, hậu quả rồi sẽ tồi tệ đến như thế nào.

Không có một ai biết Erica và Liliana trước đó đã làm ra những hành động gì. Thế nhưng đám tu sĩ giáo hội kia thời điểm đó quả thực chính là đang nổi điên. Đối mặt với xông tới các pháp sư, kỵ sĩ, người trong các hiệp hội phép thuật đó chính là dĩ đến chết vào mà đánh. Hơn nữa là còn quyết tâm chiến đấu cho tới tận người cuối cùng không thôi. Một bộ dạng sẵn sàng hi sinh theo đức thánh chúa lên thiên đàng. Hoàn toàn là không muốn sống nữa kiểu đánh nhau. Thương vong từ đó mà cả hai bên chịu phải to lớn có thể nghĩ.

Giáo đình không còn một ai sau khi tham gia chiến đấu sống sót. Cửa vào Vatican từ đây đóng chặt, không chấp nhận bất kì ai hay thế lực khác nào tiến vào. Dù cho là người bình thường cũng vậy bị xua đuổi ra toà này lịch sử lâu đời thánh thành, không biết khi nào mới sẽ lại mở ra. Các hiệp hội phép thuật châu Âu mang đến người thế nhưng chết non nửa số lượng. Thực lực giới ma pháp châu Âu quả thực chính là trong một buổi sáng liền thụt lùi đi cả trăm năm. Hơn nữa vô số nhân vật quan trọng chết đi... Hậu quả mà nó để lại đó chính là các tổ chức phép thuật lâm vào thật sâu rồi loạn nhân sự tiếp nhận. Đồng thời kéo theo tới chính là sự phản kích của những thế lực người bình thường đã từng ẩn nhẫn không biết bao năm nay dưới ách chèn ép của giới phép thuật.

Mà kẻ gây ra tất cả những điều kể trên- thứ bảy Vương cùng thứ sáu Kiếm Vương. Một kẻ mất đi tâm tích, biến mất khỏi châu Âu. Một người còn lại nghe nói chiến đấu bất phân thắng bại với dị thần đối thủ. Bây giờ không biết đang ẩn thân ở nơi nào.

Giống như vậy còn có hắc hoàng tử Alec cùng hầu tước Đông Âu Voban. Cả ba vị Vương tước cao của châu Âu trong cùng một ngày đồng loạt mất đi bóng dáng.

Châu Âu... giờ đã như là một nồi dầu nóng bị đun sôi. Một thùng thuốc nổ sẵn sàng nổ tung bất kì lúc nào.

....

Thời gian quay trở lại trước đó một ngày, thời điểm mà trận chiến bên ngoài Vatican chỉ vừa mới xảy ra ngay ngày hôm qua. Bên trong một ngôi đền thờ cổ xưa của Nhật Bản, một vị nữ nhân vật chính khác trong câu chuyện của chúng ta chính đang phải đối mặt với bước chuyển ngoặt lựa chọn quan trọng nhất trong cuộc đời của mình.

...

Đây là một nơi không xa công viên Kyu Shiba Rikyu và toà tháp Tokyo, nơi này gần một nhà hàng năm sao và được bao quanh bởi một trường học, một đài truyền hình, một tháp phát thanh và một toà nhà đại sứ quán, hơn nữa còn tồn tại bên trong một số lượng đáng kể đền miếu.

Nơi này có một con đường nhỏ uốn quanh, kích thước hẹp và có thể dễ dàng bị bỏ rơi qua bởi bất cứ ai nếu như không biết đến nó tồn tại. Một dạng phép thuật khiến người thường đơn giản dễ bị lãng quên hay bản năng bỏ qua khi phát hiện ra chúng được dùng ra bao phủ nơi này.

Thế nhưng nếu có ai đó may mắn lỡ bước đi theo con đường dễ nhầm lẫn và giống như mê cung ấy, thì bằng cách này hay cách khác cuối cùng họ cũng sẽ tới được phía trước một dãy các bậc thang.

Có tổng cộng chính xác 200 bậc. Một số lượng quá nhiều và khiến người ta kì quái khi mà bản thân chỉ muốn đi tới một thứ gì đó nằm ngay ở tại trung tâm của thành phố phồn hoa này.

Ngôi đền Nanao cũng chính là cái đích cuối cùng của con đường kì quái ấy.

Và mặc dù những lùm cây cối xung quanh chắc chắn không dày đặc như một khu bảo tồn thiên nhiên. Các ngôi đền nằm giữa thảm thực vật xanh tươi vẫn tạo cho người ta một cảm giác thanh thản và yên bình.

Cũng chính là vào lúc này, bên trong khung viên cửa chính ngôi đền, một vị trí nằm không xa tiền đường, có một phần nhỏ đền nằm phụ thuộc phía sau dành cho thay đồ và trang điểm. Bên trong một căn phòng ở nơi đó, Mariya Yuri đang trang phục cho chính mình.

Mặc một bộ kimono trắng đơn giản, cô ấy giống như thường ngày đang ngồi ở trước gương chải lấy mái tóc dài và mượt của mình. Một mái tóc có màu cà phê nâu nhiều hơn đen không phải do nhuộm tóc mà là có từ khi cô mới sinh ra. Tính cách truyền thống Yuri luôn luôn cảm thấy đôi chút không quá thoải mái bởi vì nó, thế nhưng hiện tại cô lại đã không còn quá quan tâm tới nó như mọi ngày lúc ngồi chải đầu.

Thật vậy! Bởi vì điều quan trọng nhất là cái lược lướt qua mái tóc của cô vừa rồi đã bị gãy mất một chiếc răng chải.

- Thật là một điềm xấu! Tôi xin nguyện cầu sẽ không có chuyện gì tai hại sắp xảy ra.

Cô thì thầm lặng lẽ trước một cảnh báo không chút nào cơ sở hợp lý.

Chuyện vừa xảy ra là báo hiệu cho một điềm xấu!

Nếu cô là một cô gái bình thường thì có thể sẽ quên ngay đi những gì mình vừa gặp phải. Thế nhưng Yuri không phải là một thiếu nữ bình thường như bao người khác. Cô ấy là một vũ nữ sở hữu năng lực kì diệu trong người.

Tạm gác lại điều xấu vừa xuất hiện kia đội điều tra thêm. Mặc quần áo xong, Yuri giống như thường lệ rời đi ra phía trước ngôi đền.

Trên đường đi đến tiền đường, cô ấy gặp được rất nhiều tu sĩ. Đáp lại sự cúi chào lịch sự và đầy tôn kính của họ, Yuri trưng tự cúi đầu. Ở trong ngôi đền này, Mariya Yuri có một vị trí cao quý và uy nghiêm hơn bất kì ai khác. Chuyện này là một điều dễ hiểu đối với một vũ nữ 15 tuổi dòng dõi chính thống và có năng lực cao như cô.

- Xin chào cô, Mariya Yuri. Lần đầu gặp mặt, rất vui vì được làm quen.

- Nếu cô đang rằng, chúng ta có thể trò chuyện một chút được không?

Những lời nói bất ngờ, phù phiếm đó đột nhiên vang lên thu hút sự chú ý của Yuri. Một người đàn ông đeo kính có mái tóc buộc kiểu đuôi ngựa và ăn mặc trang phục kiểu hiện đại xuất hiện ngay trong khuôn viên thanh tịnh của ngôi đền. Hình ảnh này thật sự rất gai mắt. Và mặc dù anh ta vừa nói là một lời thỉnh cầu xin nhờ. Thế nhưng cái giọng điệu kia lại chả có chút tôn trọng nào cả. Anh ta đang giả ngu. Như một chú hề bỗng nhiên không biết là ở đâu chui ra.

Người đàn ông nói chuyện chậm rãi tiến về phía Yuri. Mặc dù anh đang mang giày da, chân của anh ta không tạo lấy dù chỉ một tiếng động. Kiễng gót chân và bước đi trên những viên đá hẹp của lối đi lát trước đền thờ. Một người đàn ông thật kì cục.

Bất cứ ai nhìn thấy cách anh ta di chuyển cũng sẽ nhận ra rằng anh ta không phải là một người bình thường. (Tù trốn trại của bệnh viện tâm thần nào đó chẳng???)

- Cũng rất vui khi được làm quen với anh. Thế nhưng xin hỏi anh là ai à?

Yuri đáp lại với một thái độ lạnh nhạt.

- À, xin thứ lỗi cho sự thô lỗ của tôi. Có lẽ là hơi muộn để giới thiệu bản thân, nhưng tên của tôi là Amakasu. Có thể được gặp một vũ nữ tao nhã và nổi tiếng như cô là một vinh dự giành cho tôi. Xin hãy thông cảm vì sự quá khích vừa rồi.

- Ngoài ra, tôi hy vọng chúng ta sẽ thân thiện với nhau hơn kể từ thời điểm này trở đi~

Amakasu tự giới thiệu mình và đưa ra một tấm thẻ tên. Yuri nhận lấy chiếc thẻ ấy và liếc mắt nhìn.

Tên đầy đủ của đối phương là Amakasu Touma. Nhưng thứ thực sự thu hút sự chú ý của Yuri là dòng chữ ghi bên cạnh cái tên của anh ta, trong đó nêu

rõ nơi mà đôi phương đang làm việc.

- Như vậy điều gì đã mang một thành viên của Ủy ban Biên soạn Lịch sử (History Compilation Committee) đến nơi này vậy, anh Touma?

Yuri hỏi với giọng đầy nghi ngờ.

Người đàn ông ăn mặc khiêm nhã với một bộ comple phuong Tây đã phai sòn. Về ngoài còn rất trẻ, có lẽ chỉ khoảng hai mươi tuổi và trông hơi tục tằn với lấm tấm ria ở cằm.

Nhưng người ta không nên đánh giá một cuốn sách chỉ bằng bìa ngoài của nó. Anh ta thế nhưng là một đặc phái viên đến từ tổ chức kiểm soát ma thuật của Nhật Bản. Yuri vì vậy phải nghiêm túc và thận trọng trong mọi câu trả lời của mình. Đây là vấn đề nguyên tắc!

- Muốn giải thích rõ ràng mọi chuyện vậy có thể sẽ phải nói rất dài. Thế nhưng nếu tóm gọn lại mà nói thì chính là tổ chức của tôi đang cần tới sự trợ giúp của cô, cô Mariya Yuri!

Amakasu trả lời với giọng trịnh trọng. Có điều việc này cũng không có làm cho Yuri dễ dàng thay đổi cảm nhận ban đầu đối với đối phương.

- Xin lỗi! Thế nhưng một thiếu nữ yếu ớt như tôi chỉ có một chút khả năng nhỏ. Và tôi sợ rằng tôi sẽ không thể giúp đỡ được gì.

Cô nàng trước tiên liền lên tiếng từ chối khéo.

- Cô quá khiêm tốn rồi. Mặc dù thật sự có rất nhiều vụ nữ đạt được danh hiệu Musashino khác ở Nhật Bản. Có những người thậm chí còn là chuyên gia trong phân tích tâm lực (năng lực tâm linh). Thế nhưng có thể đạt được tới năng lực giống như cô lại là rất ít.

- Và thêm vào đó, còn có thêm hai lý do khác nữa để chúng tôi không thể không lựa chọn cô.

Ở Nhật Bản, việc truyền thừa tri thức vẫn luôn là sự kiện rất được mọi người coi trọng. Cũng chính là bởi vì vậy, việc có người sử dụng phép thuật (spellcaster) hoặc người sử dụng tâm lực (spiritualists) truyền lại kỹ năng của họ cho những thế hệ sau tương đối là một chuyện thông thường. Mariya Yuri cũng là hậu duệ của một trong số họ.

Và trong đó "Musashino"- một danh hiệu dành cho của những người sử dụng tâm lực (spiritualist) bảo vệ khu vực Kanto thường được ban cho những vụ nữ cao quý, có năng lực và mang theo lấy những trọng trách lớn nhất. Đơn giản họ chính là những người đứng đầu trong hệ thống vụ nữ ở Nhật Bản vậy. Và mặc dù tuổi còn rất trẻ, Yuri hiển nhiên cũng chính là một người như thế.

- Là một vụ nữ được ban cho danh hiệu Musashino, nhiệm vụ của cô cũng bao gồm việc hỗ trợ các công việc của Ủy ban Biên soạn Lịch sử. Tôi chắc chắn rằng cô hiểu điều này?

- Nếu cô có bất kỳ câu hỏi nào khác, xin hãy để chúng sang một bên và cho phép tôi nói xong.

Nhún nhún vai, Amakasu không thể không lấy chức trách của Yuri ra để tiếp tục câu chuyện.

- Tất nhiên. Như vậy việc mà tôi cần làm lần này là gì?

Yuri hơi cau mày lại hỏi.

- Chuyện cũng không quá phức tạp.

- Chúng tôi cần cô trở nên thân thiết hơn với một thanh niên Việt Nam. Xác định năng lực cùng sức mạnh của anh ta. Và quan trọng là lấy việc giữ gìn mối quan làm trên hết.

- Bởi đó là một vị Diệt Thần Sư đích thực.

- Tên của anh ta là Nguyễn Trọng Lăng- một vị vua mới xuất hiện ở châu Á!

- Một Diệt Thần Sư???

Yuri giật mình sửng sốt. Vừa nghe xong cái danh hiệu khủng khiếp đó, Yuri chân suýt chút nữa thì mềm nhũn ngã ra đất.

....Một đôi mắt, sáng chói và âm u như của một con quỷ!!!

Đó là những gì cô lập tức nhớ về khi nghe được cái tên đó. Hình ảnh đầu tiên xuất hiện trong tâm trí cô càng là một đôi mắt xấu xa xanh lét của một con quỷ già. Kề mà đã trở thành nỗi ám ảnh thường xuyên xuất hiện trong ác mộng của cô khi còn nhỏ.

- Đúng vậy! Đó là một vị Diệt Thần Sư rất nổi tiếng dù chỉ mới xuất hiện một thời gian ngắn trước mắt người đời.

- Tôi chắc cô đã hiểu rõ lý do đầu tiên chúng tôi chọn cô rồi chứ. Bởi vì thời thơ ấu cô đã từng gặp qua hầu tước Dejanstahl Voban. Có lẽ kinh nghiệm này của cô sẽ giúp đỡ không nhỏ trong quá trình cả hai tiếp xúc.

Amakasu nói trong khi khoe miệng nở một nụ cười bí hiểm.

- Đúng thế! Các Diệt Thần Sư mà anh đang đề cập đến. Họ chẳng khác nào hình hài của những con quỷ xấu xa trong thần thoại cả.
- Tôi nghĩ tốt hơn hết là chúng ta hãy tránh thật xa bọn họ ra bằng mọi giá mà không phải là cố tình tiếp cận tới gần.
- Hơn nữa đối phương còn là người Việt Nam không phải sao?
- Như vậy thì điều gì đã khiến các anh nảy ra suy nghĩ lại phải tiếp cận lấy những con quỷ đó???

Có một chuyện đã xảy ra cách đây 5 năm, Yuri đã từng nhìn thấy một Diệt Thần Sư ở cự ly gần khi cô đang ở trong một đất nước nhỏ bé nào đó ở Đông Âu.

Sasha Dejanstahl Voban.

Chỉ nghe cái tên này thôi cũng đủ làm cho cả đám phù thủy ở châu Âu sợ hãi rụng rời rồi vội vã trốn trong một góc nào đó, tuyệt vọng lắm bầm cầu khấn lấy chỉ để mong xua đi con quỷ dữ kia không nên vô cớ làm hại mình.

Yuri sẽ không bao giờ, mãi mãi không bao giờ quên... Những con người màu xanh ngọc bích sáng chói rực rỡ như của một đàn sói đói trong bóng tối khi đó.

Và khi phát hiện ra rằng một kẻ tính cách tàn bạo khát máu như quỷ dữ lại sở hữu một khả năng hóa bất kỳ sinh vật sống nào trở thành cát bụi chỉ với một cái nhìn từ đôi mắt của mình.... Nỗi sợ hãi mà ông ta gieo rắc cho Yuri lại càng tăng mạnh thêm. Gần vua như gần cọp. Gần một con quỷ ư? Đó là ác mộng tồi tệ nhất của con người!!!

- Tôi không cho rằng ý nghĩ bỏ mặc làm ngơ của cô là một ý kiến tốt.
- Theo như báo cáo của Ủy ban hiệp hội phép thuật Greenwich, cuối tháng chín đầu tháng mười năm nay, Nguyễn Trọng Lăng hư hư thực thực từng đánh bại một vị thần biển cả nào đó trên biển Đông và có được quyền lực của các vị Vương.
- Sau đó, anh ta chính thức xuất hiện trước mắt mọi người trong thân phận của một vị Diệt Thần Sư khi đánh bại và tiêu diệt vị thần Thánh Gióng ngay giữa thủ đô của đất nước mình.
- Sau đó liên tục trong một thời gian ngắn chưa tới một tháng liên tiếp gây ra các vụ thảm họa kinh khủng ở khắp nơi... Đúng rồi? Cô có nghe nói về tình trạng rối loạn ở Rome từ hôm qua đến giờ hay không?

Amakasu đột ngột hỏi.

- Ý anh là ngay cả cuộc thảm kịch ngày hôm qua ở Vatican cũng là do...?

Yuri cả người sợ run.

- Theo thông tin không quá tường tận mà chúng tôi thu được thì lý do mà tất cả mọi chuyện diễn ra chính là vì cuộc viếng thăm của vị Tân Vương này cùng với Kiếm Vương Salvatore tới Vatican. Hơn nữa còn có bóng dáng tham dự của Chỉ huy tối cao hiện giờ trong quân đoàn hiệp sĩ Thập tự giá Đồng Đen, thiên tài ma thuật sư, thiếu nữ trẻ tuổi Erica Blandelli.
- Đối với một vị vua rất biết gây ra tai họa như vậy. Khoảng cách từ Việt Nam tới Nhật Bản so sánh với từ đó tới Italya thực sự là quá gần.
- Ý của anh là đối phương có thể sẽ tới Nhật Bản???

Yuri đã vô cùng lo lắng bởi những gì anh vừa nói.

Sức mạnh tâm linh mà cô điều khiển giống như một thứ giác quan thứ sáu rất mạnh mẽ và linh nghiệm. Hơn nữa nó giờ còn đang cảnh báo rằng cô không thể xem nhẹ nó, rằng chuyện mà cô đang lo lắng rất có thể sẽ xảy ra, hơn nữa còn là báo hiệu của một loại tai họa to lớn không thể nào tưởng tượng nổi.

- Ồ không! Cái này thì cô không cần phải vội lo lắng. Bởi lẽ theo phân tích của chúng tôi, thứ bảy Vương rất có thể đã trở Việt Nam.

Amakasu không khỏi có chút sùng sốt trước thái độ cấp bách đột nhiên của Yuri.

Đối phương rất nổi tiếng với khả năng cảm nhận và tiên đoán tương lai của mình. Chẳng lẽ cô ấy vừa rồi vừa tiên đoán được điều gì ư?

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy thế nhưng Amakasu về ngoài vẫn rất tốt đẹp giữ vững lấy thái độ bình tĩnh khi nói chuyện của mình.

Cả hai người họ lúc này thế nhưng còn không biết rằng. Sự suy đoán vừa diễn ra trong đầu của cả hai chẳng bao lâu sau liền sẽ diễn ra trở thành sự thực. Hơn nữa mọi việc cũng bắt nguồn từ chính cuộc nói chuyện của bọn họ vào lúc này.

Tất cả thật giống như... Tương lai chính là một kết cục đã được định sẵn vậy!!!

...

Kết thúc chương 174.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Lý do thứ 2

Yuri đã quyết định thực hiện nhiệm vụ này với tất cả trái tim mình, và vì vậy cô ấy bắt đầu thận trọng tìm hiểu kĩ lại tất cả thông tin mà mình được biết.

Tất nhiên cô ấy vẫn như cũ rất sợ những kẻ được mệnh danh là Diệt Thần Sư kia. Và nếu như cô ấy có thể, cô sẽ tránh xa... thật xa. Không bao giờ muốn tiếp cận với bọn họ. Thế nhưng nếu cô ấy không buộc chính bản thân mình tiến về phía trước, tổ quốc của cô, hàng ngàn hàng vạn người dân vô tội bình thường có thể sẽ phải chịu những nỗi đau khổ không đáng có. Nếu mọi chuyện đã là như vậy, có lẽ được lựa chọn để làm điều này chính sẽ giống như một kiểu số phận trách nhiệm không thể trốn thoát mà một vụ nữ như cô nhất định phải làm.

- Nếu như chúng ta nói về phù thủy hay những câu thần chú thì cậu ta hình như là hoàn toàn mù tịt. Thậm chí ngay cả võ thuật cũng vậy. Tất cả đã được điều tra, ngoài chuyện chiến đấu thì thỏ với các vị thần lúc, thậm chí xuất thân của cậu ta cũng hoàn toàn không dính líu gì tới các bậc thần thánh cả.... Thôi thì hãy đọc cái này trước.

Touma lấy ra một tập tài liệu từ chiếc cặp của mình và đưa cho Yuri. Cô ấy tiếp nhận lấy và nhanh chóng liếc qua nội dung ở bên trong.

Nó chứa đựng tất cả thông tin điều tra liên quan đến vị vua thứ bảy Nguyễn Trọng Lăng. Một tập hồ sơ thông tin thậm chí còn tỉ mỉ và chi tiết hơn những gì mà chính quyền Việt Nam đang nắm giữ. Từ tính cách, tâm tính, ý nghĩ diễn biến biến hoá theo tâm lý học gia suy đoán, tiểu sử cá nhân, các sự kiện tại Việt Nam, tại Ý và các khả năng của một vị Diệt thần sư đã hiển lộ ra. Tất cả các chi tiết đều có mặt đầy đủ trong báo cáo.

-Nếu chúng ta thực sự muốn tìm một cái gì đó bất thường ở cậu ta. Như vậy duy nhất tồn tại vậy chính là cách đối xử cùng phản ứng của cậu ta rất không giống với tính cách cũng như kinh nghiệm cuộc sống mà cậu ta từng trải qua trong quá khứ.

- Ý của anh là???

Yuri vẻ mặt khó hiểu hỏi lại.

- Xin lỗi có thể tôi vừa nói có hơi trừu tượng. Đơn giản cô có thể hiểu là hành vi cùng cách ứng xử của cậu ta khi biết về sự tồn tại của thế giới phép thuật không giống với những gì mà một cậu học sinh vừa bước chân vào đại học chỉ biết học tập cùng chơi game ở độ tuổi đó nên có.

- Dựa theo các chuyên gia tâm lý của chúng ta đưa ra nhận xét. Điều này rất có thể là bởi vì sự xâm nhập của truyện mạng Trung Quốc vào Việt Nam khiến cho thanh thiếu niên thế hệ mới đã không còn ngây thơ và đơn thuần như ngày nào.

Amakasu hơi nhăn nhăn mày giải thích. Có điều nhìn điệu bộ của anh ta thật giống như cũng không quá hiểu rõ về những vấn đề này.

- Tôi xin lỗi! Thế nhưng truyện mạng Trung Quốc là gì cái gì quý?

Yuri tò mò hỏi.

- Đó là một thể loại truyện theo đuổi số lượng từ hơn là nghệ thuật cùng triết lý như văn học truyền thống. Chú trọng chủ yếu vào tạo ra tình huống đánh nhau gay cấn, nội dung kiểu giả heo ăn thịt hổ đánh mặt, tự sướng, ra vẻ ta đây,...vv. Chung quy lại đọc giải trí là chính thế nhưng bởi vì lý do địa lý và tác giả trình độ không đồng đều, tư tưởng cao thấp sai trái khác nhau dẫn đến rất nhiều bộ truyện sẽ có nội dung không phù hợp hoặc sai lầm dẫn dắt cho người tuổi trẻ đọc qua nó đại loại vậy.

- Tốt thôi! Thật ra thì quan trọng nhất đó chính là các bộ truyện mạng kia rất hay đề cập tới vấn đề lập hậu cung, nam giới tiến vào thế giới phép thuật nhất định sẽ có năm thể bảy thiếp các cô gái đi theo.

- Dựa theo các chuyên gia của chúng ta phân tích. Đây rất có thể là một điểm đột phá cực kì quan trọng của chúng ta.

- Ý của anh là....

Yuri vẻ mặt giật nảy mình sững sờ. Cô ấy dường như đã đoán được mục đích thật sự của Touma khi tới gặp cô.

Đối mặt với ánh mắt nhìn nghi ngờ của Yuri, Touma khoe miệng không khỏi co co giật, hiện ra một nụ cười gượng gạo. Anh ta bản thân thật ra cũng không thích thú gì với cái nhiệm vụ báo tin được giao lần này.

- Trước hết cô hãy xem qua những thứ này đi.

Nói và Touma đưa ra trong tay còn lại một bộ hồ sơ. Yuri nghe vậy liền nhận lấy và mở lướt qua.

Nội dung bên trong để cho cô chú ý nhất chính là bức ảnh của một thiếu nữ tóc vàng ghim hẳn vào một trang... thậm chí dù là cùng giới tính, Yuri ngay tại ánh mắt nhìn đầu tiên cũng phải kinh sợ ngạc nhiên bởi vẻ đẹp cùng khí chất của cô gái trong ảnh.

- Vậy đây! Cô gái này tên là Erica Blandelli... Cô ấy được biết đến như là người tình chính thức của Nguyễn Trọng Lăng. Một thiên tài vô song ở cả hai lĩnh vực kiếm thuật cùng phép thuật. Tôi đoán cô có thể gọi cô ấy là một pháp sư con ông cháu cha kiểu mẫu từ một gia đình có uy tín.

- Người tình chính thức?

Nghe một từ đôi bại như vậy, Yuri khoanh khắc liền không nói nên lời. Quan cảm đối với vị vua chưa gặp mặt không khỏi càng ngày càng kém đi.

- Vâng! Chính là người tình chính thức theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng.

- Rất có thể người của tổ chức Thập tự giá Đồng Đen- một trong những tổ chức phép thuật lớn và lâu đời bậc nhất ở châu Âu này đã nhận ra tầm quan trọng của Nguyễn Trọng Lăng trước tất cả mọi người. Và vì thế họ mới gửi cô ấy tới để gắn ghép bản thân với vị vua mới và tạo dựng ra một mối quan hệ thân mật với anh ta từ rất sớm ngay khi chưa ai khác tổ chức trong giới phép thuật biết đến sự tồn tại của cậu ấy. Sử dụng một cô gái xinh đẹp, một thiên tài ma pháp thiếu nữ như vậy cho chiến lược này... tôi phải khen ngợi sự chu đáo của họ.

Touma nói cùng với giọng cảm thán sâu sắc.

- Trờ... trở thành tình nhân chỉ vì điều đó ư?? Nó quá... Quá vô liêm sỉ!!! Quá đôi bại!! Quá đáng không biết xấu hổ rồi!!!

- Một điều như thế là hoàn toàn sai trái!! Hy sinh sự lựa chọn của một người phụ nữ chỉ để đạt được sức mạnh của một con quỷ....

- Tôi sẽ không bao giờ chấp nhận điều đó!!!

Yuri nhìn giận dữ vào bức ảnh của Lăng và Erika khi họ đang ôm tay nhau đi trong sân trường. Và mặc dù trong bức ảnh có thể thấy rõ vẻ mặt của Lăng khi đó rất là cục xúc và bất an không tình nguyện... Thế nhưng điều này cũng không thể nào xóa nhòa đi nỗi ác cảm đang tăng nhanh của Yuri đối với cậu ta.

Dù cho cô chỉ là một vu nữ với sức mạnh hạn chế, cô sẽ không bao giờ chấp nhận cống hiến đi theo cho một tên Diệt thần sư- một bạo chúa như thế này. Trần đây tức giận và quyết tâm, nỗi sợ hãi của cô nằng đối với ba chữ Diệt Thần Sư kia tình cờ cũng bắt đầu phai giảm.

- Là như vậy phải không?

- Có điều rất nhiều người lại không nghĩ như vậy đây. Cô hãy xem tiếp cái này.

Lại một tệp dài hồ sơ được Touma đưa cho Yuri. Rất nhanh! Bức ảnh cùng dáng vẻ thanh thoát quen thuộc trong trí nhớ của Liliana xuất hiện ra trước mắt Yuri.

- Là cô ấy???

Mariya Yuri đã kinh ngạc đến ngây người.

Là cô ấy! Chính là cô ấy!!! Cô gái mà Yuri từng quen biết cách đây 5 năm trong sự kiện triệu hồi dị thần của hầu tước Voban. Yuri chắc chắn sẽ không nhận lầm người bạn xa cách đã lâu trong trí nhớ này của mình.

- Ô? Có vẻ như cô có quen biết với cô gái này ư?

- Cô ấy là Liliana Kranjcar. Giống như Erica Blandelli, hiện tại cô gái này cũng đang là tình nhân của Nguyễn Trọng Lăng. Có điều địa vị vẫn còn chưa chính thức được xác nhận.

- Thế nhưng thông qua những hình ảnh cùng hành vi của bọn họ trước đó chúng tôi thu thập được. Và đặc biệt là sự có mặt của cô gái ấy bên cạnh cậu ta tại bên ngoài Vatican.

- Không còn nghi ngờ gì nữa. Cô ta rất có thể cũng giống như Erica Blandelli, mang theo mục đích riêng biệt từ tổ chức của mình Hắc thanh đồng thập tự hội khi tiếp cận lấy vị vua mới.

Một tay nâng nâng gọng kính, bất chấp vẻ mặt choáng váng đến ngạc nhiên của Yuri, Touma giọng điệu bình thản giống như trần thuật một sự thật lên tiếng.

- Được rồi được rồi!!! Anh không cần phải nói tiếp chuyện này nữa. Cô gái mà anh vừa nói chắc chắn sẽ không làm những việc mà anh vừa nêu ra đâu. Tôi biết rõ cô ấy.

Yuri giọng kiên quyết đáp lại.

- ...Mà, anh đã nói rằng có hai lý do để lựa chọn tôi. Vậy tôi có thể biết được lý do còn lại không?

Lấy tay day day trán, cô gái nhỏ chủ động lên tiếng thay đổi chủ đề.

- Tất nhiên! Trên thực tế, lý do thứ hai là một thứ mà dường như là hoàn toàn ngẫu nhiên...

- Một tình huống liên quan tới bạn gái chính thức của Nguyễn Trọng Lăng hiện giờ và chính bản thân cô.

- Trước đó cô hãy xem qua nội dung tài liệu trong này đi.

Nói và Touna đưa ra tập tài liệu cuối cùng trong tay mình. Bức ảnh của Vũ Trần Linh và tài liệu của cô ấy.

...

Kết thúc chương 175.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Cô gái lạ

Sân bay Nội Bài- Hà Nội...

Thời gian lúc này là vào 8h sáng ngày thứ hai sau khi cuộc chiến bên ngoài Vatican xảy ra. Bỏ qua hoàn toàn mọi hậu quả mà mình đã gây nên, Lăng mang theo đi theo cùng hai cô gái cuối cùng đã trở về Việt Nam.

- Thân ái, anh không sao đấy chứ?

Erica vẽ mặt ân cần lên tiếng hỏi. Đi ở bên cạnh Liliana cũng là ánh mắt quan tâm nhìn sang.

- Không! Tôi không sao. Chúng ta đi thôi.

Lắc lắc đầu, Lăng vừa nói vừa trước tiên đi nhanh đến bên ghế sau xe ô tô tìm một chỗ ngồi xuống. Chiếc xe ô tô mà Arianna vừa mới lái tới trong sân bay để đón mọi người.

Erica và Liliana theo bản năng hai mắt nhìn nhau. Hơn nữa vẻ mặt của mỗi người đều mang theo nồng đậm bất an cùng lo lắng.

Có thể không lo được sao? Khi mà từ khi đức vua của họ thức tỉnh lại đến nay. Tâm thần lúc nào cũng ở trong tình trạng ngơ ngác ngắc ngắc tâm sự xuất thần nặng nề. Bình thường nếu là thấy Arianna lái xe đến đón anh chàng chắc hẳn đã phải sợ hãi mất mặt với cái cách lái xe của cô nàng mà không dám lên. Nào giống như hiện tại hôm nay, không những trước đó đứng ngay ra như phỗng cả buổi ngay giữa sân bay trước khi xe đến. Vừa rồi nghe xong nhắc nhở còn liên tưởng như người mộng du mới thức dậy, không chút nghĩ ngợi liền bước lên xe ngồi. Đáng về tâm sự mười phần mười như thế này. Nếu như còn nói không có chuyện gì, Erica và Liliana có thể tin được mới là lạ.

- Đi thôi! Chúng ta trở về khách sạn trước rồi tính.

Erica rất quyết đoán quyết định. Nói xong liền bước đi lên phía trước chỗ tay lái thay cho vị trí lái xe của Arianna. Nếu là lúc bình thường cô nàng tất nhiên không ngại dùng năng lực lái xe kinh khủng của Arianna để trêu chọc anh yêu chơi. Thế nhưng hiện tại hiển nhiên không phải lúc như vậy.

Đối với quyết định của Erica, Liliana đương nhiên cũng không có gì cần phải phản đối. Nhìn thấy đối phương đã tiến lên ngồi xuống bên tay lái, Liliana cũng nhanh chân đi tới hàng ghế sau ngồi lại. Ánh mắt thi thoảng còn mang theo lo lắng nhìn về phía bên cạnh đang ngăn người đức vua của cô.

Arianna bị cô chủ của mình chiếm mất vị trí tay lái nên chỉ có thể ngồi xuống chỗ tay lái phụ. Cứ như vậy! Bốn người bọn họ yên yên ổn ổn ngồi trên xe ô tô trở về khách sạn Hilton nơi Erica từng trụ lại.

Một đường không ai chuyện trò!!!

Erica là vừa chăm chú lái xe vừa quan sát biểu tình của Lăng mong sao có thể tìm hiểu ra điều gì. Đã hỏi không được kết quả vậy cô chỉ có thể tự mình chú ý điều tra.

Liliana thì là nhớ tới câu trở về khách sạn rồi tính của Erica. Dù cho bản thân rất lo lắng cho tình trạng của nhà vua thế nhưng ngoại trừ không ngừng liếc nhìn Lăng, trong đầu thi thoảng lại toát ra một vài ý nghĩ cùng cảnh tượng xấu hổ làm cô đỏ mặt ra, khác hẳn đã không có.

Arrianna thì hoàn toàn là bị không khí kì quái ở trong xe làm cho không dám nói chuyện.

Còn Lãng?

Cậu ta giờ đang cứ như vậy ngồi thờ người ra. Và đương nhiên cũng không ai biết trong đầu cậu chàng đang suy nghĩ gì.

Xe rất nhanh liền đi tới cổng khách sạn. Erica bèn nhảy phát hiện ra tâm trạng của Lãng dường như đột nhiên trở nên xao động bất an. Tất cả giống như... một vị tử tù đang chờ đợi phán xét cuối cùng vậy.

"Anh ấy đang sợ hãi điều gì???" Erica nhẩm lại lòng mà suy nghĩ.

- Cách!!!

Lãng là người đầu tiên mở cửa xe đi ra ngoài. Tiếp sau đó cũng không có bất chuyện còn lại ba cô gái mà cứ như thế đi thẳng hướng về phía thang máy nơi gara để xe. Erica và Liliana theo bản năng đuổi nhanh đi theo.

- Đợi em một chút!!!

Tiếng nói của Erica vừa dứt. Một đôi cánh tay đã nhanh chóng ôm thật chặt một bên cánh tay của Lãng vào lòng. Bộ ngực không biết ba mươi mấy D mềm mềm êm êm cạ cạ lên tay bình thường có thể làm cho Lãng ngất ngây xấu hổ. Thế nhưng hiện tại...

- Cô lại làm gì vậy???

Bước chân vẫn như cũ tiến về phía trước nơi cửa vào thang máy. Đối với hành vi thân mật của Erica, cậu chàng trái lại không có quá nhiều quan tâm. Uhmm? Hay hoặc nói là cậu ấy đã bị Erica ôm như thế thành ra thói quen.

- Thật... Thật... Thật đòi bại!!!

Đây là Liliana bị hành động thân mật táo tợn của Erica làm cho ngất ngây con gà tây, đứng đơ ra ở đằng sau. Dù cho là đang đứng ở vị trí phía sau nên không thể nào nhìn thấy rõ hành động cùng biểu cảm về mặt của hai người, Liliana lúc này vậy nhưng rõ ràng có thể tưởng tượng ra được Erica đang dùng bộ ngực của mình cạ cạ lên cánh tay của nhà vua như thế nào.

- Đồ hồ ly tinh này!!!

Cô nàng cảm tức mười phần mười bật thốt lên. Khả năng ngay tại khi cô đang chần chừ khi, hai người kia bước chân thế nhưng không hề vì cô mà dừng lại, có thể nói càng đi càng xa rồi.

- Đáng... Đáng ghét!

- Con quỷ cái đó!.... Tất cả nhất định đều là do con quỷ cái đó đang quyến rũ đức vua?!

- Quả nhiên là không thể để cô ta tiếp tục như vậy ở lại đơn độc một mình với Vương! Ngài ấy ý chí lực cùng đối với thủ đoạn dụ dỗ của cô ta năng lực chống trả quá kém rồi!!

(Ai đó về mặt mê hoặc 5s: Cần phải chống trả lại sao? Có cần phải sao???)

Và thế là vốn còn đang ở phía sau bấu môi thật nhanh tự lẩm bẩm "hen.. hentai cùng lắm... lắm loạn... quá lắm loạn" cái gì, trong lòng giãy giụa không thôi giống như đang quyết định có nên hay không tiến hành nào đó hành động thật thật trọng đại, Liliana thế nhưng phát hiện hai người kia vậy mà thật không chờ cô, đã càng ngày đi càng xa. Giậm giậm chân, cũng liền không đoái hoài suy nghĩ có nên hay không nên gì nữa. Tức thì đó là cả người nắm chặt chạy thật nhanh đuổi đi theo. Hai cánh tay vung lên. Khuôn mặt đi theo ửng đỏ vì xấu hổ. Không phải là vì hành động xô đẩy hai người bọn họ tách ra, cũng không phải là giống như vợ cả bất gian tại giường tát cho con hồ ly tinh cái một phát tát nổ đom đóm mắt hay thấy bên trong phim truyền hình, mà bởi vì... cô ấy hai cánh tay vurun ra cốt chỉ để....

Ôm chằm lấy cánh tay còn sót lại của Lãng!!! (ôi giờ ạ~)

- Đồ hồ ly tinh đáng chết!

- Tôi nhất định sẽ không để cho cô mê hoặc Vương!!!

- Liliana đã thế sẽ bảo vệ Ngài ấy cho tới hơi thở cuối cùng..

- Theo... Theo cách riêng của mình!!!

Cô nàng là như thế không quên nhỏ giọng lẩm bẩm tự nhủ. Giọng nói nhỏ như muỗi. Trừ cô ra liền không ai có thể nghe thấy. Trong lòng thế nhưng mà...

"Làm... Làm sao mà... mà... cánh tay của Vương cứ... cạ cạ lên... ngực... ngực của mình... thế nhỉ!!! Tốt... Tốt lắm loạn!!! Hen... Quá hentai!!!

Vương.. Vương thật là xấu! Biến... biến thái Vương!!!"

Đầu óc của Liliana đã như bay lên tận trên mây. Mặt đỏ ửng ửng và bước chân bước đi mềm nhũn nhũn như muốn ngã khiến cho Lăng không thể không đưa tay ra đỡ lấy cô nàng. Erica thì ở một bên cười khoái trá giống như âm mưu vừa mới thực hiện được.

Đối với mớ cạnh tranh hành động... Rất không còn gì để nói của hai cô nàng vào lúc này, dù rằng trong lòng tâm sự trùng trùng như Lăng cũng không khỏi... Im lặng hỏi trời xanh... Anh đây là gây ra cái gì ghê tởm???

...

Cuối cùng vẫn là kiên cường mang theo hai cô gái giống như mang hai con gấu trúc ôm thân cây một kiểu đi vào bên trong thang máy. Chờ đợi Arianna mang theo ánh mắt sững sờ nhìn về phía ba người bọn họ sau khi cất xe ô tô xong đi quay lại hội họp đồng thời cũng đi vào xong, Lăng cuối cùng cũng có thể bấm nút hiển thị số tầng rồi chờ thang máy tiến lên tầng bảy.

Nhanh nhanh nhanh!!! Anh thật đúng sắp không chịu nổi hai bên hai cái, à không, là bốn cái trái bưởi cảm giác mềm mềm nhu nhu kì quái đang thấm sâu vào trong lòng kia rồi.

"Moá!!! Thật sự là muốn mạng!!!" Ai đó trong lòng rên rỉ tự nhủ.

Có điều dường như nguyện vọng của Lăng sẽ không như thế dễ dàng thực hiện được.

Ngay khi thang máy đi tới tầng một sảnh ra vào khách sạn nó liền bị dừng lại luôn.

Ừ? Cũng không phải là kẹt thang máy sau đó sủa tiến hành cốt truyện một nam ba nữ cùng nhau ở bên trong thang máy tiến triển tình cảm vân vân như trong ti vi. Đơn giản là có người đứng vào khi đó muốn tiến vào thang máy cùng bọn họ.

Người tới là một cô gái trẻ thật xinh đẹp!!!

Một mỹ nhân phương Đông điển hình đại loại vậy.

Cô ấy có một mái tóc đen dài và thẳng được buộc cao cao thành đuôi ngựa làm lộ ra chiếc cổ đẹp trắng ngần. Mặt hình trứng ngỗng. Da dẻ mịn màng trắng tinh. Một đôi mắt đen lay lay sâu thẳm thẳm. Môi đỏ má hồng. Một cảm giác ngọt ngào lại lạnh ngao băng sương ngay trong cái nhìn đầu tiên. Một vẻ đẹp lôi cuốn hấp hồn ngay trong lần đầu gặp mặt. Khuôn mặt có vẻ giống với Quan Chi Lâm hồi trẻ, diễn viên trong phim chương hồng kông Hoàng Phi Hồng ngày xưa anh từng xem, hơn nữa cũng từng một thời ưa thích dì mười ba cái kia nữ nhân vật. Hay hoặc là càng tựa như Idol hàn xèng đoạn thời gian gần đây đang lưu hành Hyomin của T- ara, kiểu tựa hồ ly tinh khuôn mặt quyến rũ, trong kí ức trước khi trùng sinh có một đợt anh nhìn cực kì mê.

Trên người mặc lấy một bộ quần áo thể thao đơn giản màu đen bó sát càng làm lộ ra những đường cong cơ thể tràn đầy gợi cảm, nhất là bộ ngực vòng trên quả thực... đồ sộ không giống gái Việt. Cô ấy nhìn qua thật giống như vừa đi tập thể dục buổi sáng về hay đại loại vậy, Lăng đương nhiên không rõ.

Thế nhưng chỉ là nhìn vào bộ ngực căng tròn bóng bẩy kia thôi mà Lăng... Chuyển ngay ánh mắt sang một bên.

Bạn hỏi tại sao ư???

Nguyên do dĩ nhiên là bởi vì cái bộ phận chết tiệt nào đó ở trong quần cậu chàng đột nhiên hào hứng cứng lên tỉnh lại. Không phải đơn giản chỉ do bộ ngực bóng bẩy, còn có những đường cong huyền ảo trên cơ thể kia thêm vào, cùng khuôn mặt xinh đẹp quyến rũ không lúc nào không như đang câu dẫn người, bộ dáng kia kết hợp lại tựa như đang không ngừng đối với người nói nói: đến đây à... đến đây chơi với em à.... mình cùng nhau chơi trò chơi này anh...vv, một dạng mê hoặc hút hồn. Chết người nhất chính là Erica cùng Liliana càng ngày càng ép tới gần người cậu. Kích thích từ ánh mắt kết hợp với kích thích nhận được từ mùi thơm cơ thể thiếu nữ trên người hai cô nàng, lại thêm vào cơ thể đang không ngừng cảm nhận và tiếp xúc với vị trí mẫn cảm của hai thiếu nữ đẹp kẻ bên....

Cả người đắm chìm trong cảnh hoạt sắc sinh hương!!! Miệng đắng lưỡi khô~ Không sao tả rõ bằng lời!

Tóm lại... Lăng thì cũng nữa không dám tiếp tục nhìn nhiều cô gái xinh đẹp vừa xuất hiện trước mắt này á. Đối phương quá... quá câu người rồi. Hoặc phải nói chính xác hơn là cực hợp gu của anh. Anh sợ đêm về ngủ sẽ làm mộng xuân rồi trò cười cho người khác nếu bị họ biết mất. Cái cảm giác cảm nhận hai cơ thể non mềm bên cạnh đã đủ chết! Nếu còn tăng thêm kích thích không ngừng từ thị giác nữa thì thật to không ổn.

Hơn nữa nghe nói phụ nữ đối với việc có người lên quan sát mình hay không rất là nhạy cảm. Lăng vừa mới không nhìn được thông qua bóng loáng mặt bên thang máy nhìn trộm nửa bên mặt đối phương xong liền thôi ngay không dám tiếp tục nhìn nhiều.

Bỗng nhiên, Lăng một bên cánh tay bị Liliana ôm lấy bỗng cảm nhận được sạn sạn và cứng cứng giống như đang cạ vào hai viên sỏi nhỏ.

Cậu chàng... Cả người cũng không tốt á!!!

Cái này... Cái này... Cái này...???

Cái meo meo!!! Meo meo đấy!!! Anh ấy thật muốn hoảng sợ nhảy cẫng lên. Ánh mắt thể nhưng lên kút nhìn sang phía Liliana. Lập tức bắt gặp cô nàng một bộ vẻ mặt cao trào lần lượt nổi lên.....!!!!

Lăng: "....."

Gặp quý???

Na lu lu lu...! Từ khi nào thì phụ nữ chỉ cần ôm tay cũng đã có thể...

Liliana, em thật là một con người nhạy... cảm!!! Báu vật sống ngay giữa hồng trần này!!! Đòi anh tìm được em liền đã đủ... bla bla. Ai đó cảm động muốn khóc thét!

Tốt a! Tạm thời không để ý tới suy nghĩ ngàn vạn, bách chuyển thiên hồi, trăm uốn ngàn lượn của Lăng. Cũng không để ý tới việc Liliana bởi vì vô số ảo tưởng chân thật trong đầu mà... cao trào thay đổi liên tục. Một lần cao lại tới một lần cao! Đương nhiên càng sẽ không nói tới giống như người vô hình ngoan ngoãn đứng ở một bên Arianna.

Lúc này chỉ chú ý thấy Erica hai tay đang ôm thật chặt lấy Lăng giống như tuyên bố sự sở hữu. Một đôi mắt to long lanh sáng ngời thể nhưng đang nhìn chăm chăm dán chặt vào khuôn mặt cô gái vừa mới tới. Ánh sáng giao hoạt trong hai mắt biến chuyển liên tục.

Phía đối diện bên kia, đối phương thể nhưng như trước lặng lẽ đeo tai nghe nhìn qua y như đang nghe nhạc. Đối với sự kì quái tổ hợp ba nữ một nam vừa mới gặp mặt cùng cái nhìn chăm chăm của Erica từ đầu tới cuối đều làm như không thấy.

- Cần thận một chút! Mục tiêu giống như đã phát hiện.

Âm thanh cực nhỏ thông qua tai nghe truyền vào trong tai. Cô gái lạ mặt hơi hơi gật gật đầu làm như đáp lời.

- Tingggg...!!!

Thang máy đã leo lên tầng bảy. Cuối cùng cũng đã trở về!!!

....

Kết thúc chương 176.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Về quê? (Phần II: Tân Thời Đại)

Thời gian là buổi chiều 13h30 ở bến xe Long Biên Hà Nội...

Ở tại trong quá khứ kí ức, Lăng đã từng đến qua nơi này rất nhiều lần. Nguyên nhân cũng không gì lý kì. Đơn giản bởi vì nơi này có tồn tại chuyến xe khách chuyên trở nối liền về tới quê quán của cậu.

Đúng vậy! Cậu hiện tại đang trên con đường về quê!

Một chiếc ba lô màu đen thông thường. Một bộ quần áo dài sơ mi trắng quần bò phổ thông của ngày mùa thu. Một cái mũ lưỡi trai màu trắng đơn giản kiểu dáng. Một đôi dép có quai hậu không có gì là kì. So với trước đó chỉ hai ngày vị kia thứ bảy Vương tung hoành ở châu Âu đại lục, hiện tại này hình dáng của Lăng chắc hẳn sẽ đủ khiến cho tất cả bất kì người nào biết được chân tướng của sự tình phải trở mặt nghi ngờ một phen. Thật sự là... bọn họ quá khác!

Salvatore Doni, vị kia bị người trong âm thầm không biết bao nhiêu lần bị người quen biết chế diễu hoặc thầm mắng là ngu ngốc kia trong quá khứ cũng không phải không có trải qua trang điểm thay đổi trang phục của người bình thường để rồi đi loạn tán loạn khắp nơi để mà phá phách gây sự vân vân. Thế nhưng tất cả mọi người đều biết, thậm chí bọn họ chỉ cần chính diện gặp mặt được, đều có thể cảm nhận rất rõ ràng ra. Vương của bọn họ, dù có trải qua trang điểm ăn mặc trang phục phổ thông bình phàm bao nhiêu, ở trong bản năng tâm linh cảm nhận của bọn họ... Vương cũng chính là Vương!

Cái này nhận xét không phải nịnh bợ. Cái này nhận xét không phải ý nói trở thành Vương liền về ngoài sẽ khác biệt mọi người. Điều này nhưng thật ra là bởi vì bản năng của giống loài đang như vậy cảnh báo nhắc nhở bọn họ.

Thật giống như sư tử vô tình gặp thỏ, dù cho sư tử có đã bởi vì ăn no mà hiền hoà bao nhiêu, hay hoặc là con sư tử này dù cho có đói cồn cào như điên thế nhưng hiện tại nó lại theo chủ nghĩa ăn chay vân vân, tổng kết lại chính là sẽ không gây nguy hiểm cho đối diện con thỏ kia, thế nhưng bản năng nguy hiểm giống loài của con thỏ sẽ vẫn luôn đối với bản thân nó không ngừng nhắc nhở tới.

Cần thận! Rời xa nó ra! Chạy mau đi à ngu ngốc!... vân vân. Dù cho thông minh con thỏ có thể nhìn ra, có thể bày ra cả đồng thực tế chứng minh số liệu ví dụ vân vân để chứng tỏ nó hiện tại là trạng thái cực kì an toàn cái gì.

Loại này tình huống có thể gọi nôm na nói chính là cấp độ tiến hoá khác biệt ngăn cách đang gây ra ảnh hưởng. Diệt thần sư cùng bình thường các ma

pháp sư, tu sĩ, tu hành giả, đại hiệp sĩ, kỳ sĩ vân vân cũng chính là như vậy ở gần cạnh bên nhau cấp độ tiến hoá giống loài. Ngược lại là bản thân Diệt Thần Sư cùng bình thường người thì giống như là sư tử cùng dưới chân con kiến vậy nhỏ bé sinh vật. Sư tử đối với kiến một dạng tồn tại cảm ứng một dạng yếu kém, người thường thì như nhỏ bé con kiến đối với hùng tráng mạnh mẽ sư tử bởi vì cách biệt quá cách xa mà khó lòng tưởng tượng phân biệt cảm nhận được đối phương mạnh như thế nào. Hay hoặc nói đơn giản chính là bản năng giống loài của bọn họ cấp độ tiến hoá cách ly nhau cả một tầng. Bởi thế một bên bản năng cảm thấy đối phương không có gì to tát, không cần phải để ý đến nó, người cứ mặc kệ nó đi. Ngược lại bên kia thì bởi vì bản năng cảm nhận quá yếu kém, hoặc là trong thâm tâm đã quá rõ dù cho có cảnh báo hay không, sống hay chết đều bởi đối phương quyết định mà không phải người biết được liền có cơ hội bỏ chạy tự mình giành đường sống linh tinh, thật giống như nhận mệnh một dạng.

Tổng kết mà nói chính là, người thường đối với Diệt Thần Sư cải trang khó mà có nhận biết cảm giác, thế nhưng giữa Diệt Thần Sư cùng bình thường tu sĩ, tu hành giả các loại đều là có thể nhìn mình cảm nhận sự tồn tại đặc thù của nhau. Trong đó Diệt Thần Sư càng mạnh, càng sở hữu nhiều mạnh mẽ quyền năng thì trong mắt bọn họ lại càng sáng nổi giống như thái dương một dạng vậy. (Đương nhiên, bọn họ sẽ không ngây thơ dựa vào chính mình cảm nhận vị này Diệt Thần Sư càng sáng chói nhiều liền cho rằng đó là người mạnh nhất, nói cho cùng đề tài hữu thay đổi kết quả của một trận đấu mà nói vẫn là vạn nhiều mà không phải đơn giản dựa vào đếm số lượng sở hữu quyền năng không phải sao.)

Nói như vậy nhiều chính là để nhấn mạnh một điều, hiện tại vị này thứ bảy Vương biểu hiện ra cái loại kia sáng chói vốn dĩ có trong cảm nhận từ con mắt của cái khác tu sĩ, pháp sư, tu hành giả khác đã... hoàn toàn biến mất!

Nếu nói trắng trợn hơn ra một chút chính là... hẳn ta trong con mắt của cái khác pháp sư tu sĩ đã không phải một vị Vương thực thụ, hoặc tối thiểu là đã không còn đặc trưng uy hiếp phổ thông vốn có của một vị Vương.

Đương nhiên! Tu hành phép thuật thế giới tồn tại nhiều như vậy năm, các loại tu hành phương pháp hoặc là một số dạng loại bảo vật đối với cái này này nhìn mình bên trong cảm giác không phải là không có thể thay đổi ẩn giấu che giấu. Thế nhưng bình thường đã đến trở thành Vương cấp bậc người, lại có thứ gì bọn họ cần phải ẩn giấu đây? Lại có người nào bọn họ cần phải ẩn giấu đây?

Đối với Vương một dạng mà nói, biết bọn họ tồn tại người tự nhiên sẽ phải đi nhận biết tìm hiểu bọn họ, không cần có này nhìn mình nhắc nhở hay không đều sẽ biết phát hiện. Số lượng Diệt thần sư dù sao cũng không nhiều. Cho tới bình thường người không có khả năng nhận biết chân Vương vậy liền càng không cần phải ẩn giấu, dù sao cũng là thuộc về khác biệt hai thế giới người, không cần phải có ý ẩn giấu không phải sao.

Như vậy vấn đề hiện tại liền tới, tại sao bọn họ ở trên người thứ bảy Vương bây giờ, lại không cảm nhận được cái kia chắc chắn sáng rạng ngời uy thế đâu. Là Ngài ấy không hiểu nguyên do yêu thích cổ tình ẩn giấu bịt tai trộm chuông, hay hoặc là... sức mạnh của ngài ấy xuất hiện vấn đề gì?

Lăng hiện tại cũng coi như là cùng với thiên tài lại uyên bác một dạng hai vị xinh đẹp thiếu nữ Erica cùng Liliana lẫn lộn được không ngăn một quãng thời gian. Dù cho bình thường hẳn đối với những thứ này cong cong quán quán trong phép thuật thế giới không lắm hiểu thế nhưng điều đó cũng không phải ý nghĩa hẳn đối với một số như vậy cơ bản thường thức không biết gì cả. Dù sao tính cách của Nguyễn Trọng Lăng hiện tại còn giữ lại rất lắm bộ phận của một người bình thường. Mà đã là người bình thường thì ít nhất không muốn để mình biểu hiện ra trong mắt người khác sẽ giống như một người tiền sử như vậy vô tri ngay cả thông thường kiến thức cũng không biết gì đi.

Mà đối với đã biết rõ không ít thường thức Lăng hiện tại mà nói, hẳn hoàn toàn có thể hiểu cùng đoán ra, một khi những người khác phát hiện ở trên người hắn lúc này biểu hiện ra tình huống... mặc dù không thể hoàn toàn xác định chính xác ở trong bọn họ suy đoán, thế nhưng bởi vì vậy mà rung chuyển, chần chờ, đảo hướng, hoặc thậm chí là bỏ đá xuống giếng cũng không phải là không có khả năng.

Đúng vậy! Các người đoán không sai. Bởi vì lúc này bản thân hắn Nguyễn Trọng Lăng quả thật là đã biến mất đi không thể sử dụng của mình hết thảy bất cứ quyền năng gì.

Càng chuyện kinh khủng hơn chính là, dọc theo thời gian không ngừng trôi qua đi dần, anh chàng có thể tự mình cảm giác được. Bản thân không chỉ mất đi quyền năng các loại sử dụng năng lực đồng thời... ngay cả chính cơ thể đã bởi vì trở thành Diệt thần sư sau mà bị cường hoá đến không phải người cấp độ cũng đã đang dần dần thoái hoá cùng suy yếu.

Thật giống như hắn chính đang trải qua một hồi từ thần giáng thành phạm nhân là vậy.

Người! Cũng chỉ có khi mất đi mới biết trân quý, mới biết vì vậy hối hận. Đó là càng nói chi là giống như Nguyễn Trọng Lăng bản thân một dạng người, ngay cả trọng sinh sau liền lập tức mơ tưởng thành tiên thành thần, hiện tại hắn vậy mà ngược lại trên đường đi tới mục tiêu không tới ngược lại lui, muốn một lần nữa quay về trở thành phạm nhân một dạng xuất phát điểm, hắn có thể không sợ hay sao???

Erica cùng Liliana đối với việc vị Vua của họ biến thành không có gì lạ kỳ một người phổ thông bình dân bình thường sẽ có suy nghĩ gì? Trên chính tầng trời rỗng loại sinh vật sẽ không cùng sâu kiến dưới mặt đất sống chung, đã là người ở hoàn toàn hai thế giới bọn họ, có nên hay không đơn giản chỉ cần đối với hắn làm một lần tiêu giảm ký ức liền mọi sự xong xuôi đại cát?

Đám các loại phép thuật tổ chức trên thế giới sẽ đối với hắn hiện tại trạng thái suy nghĩ ra sao? Là muốn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi đánh bạc của hắn tương lai có thể hay không hồi phục khả năng? Hay là dứt khoát tìm cách tiêu diệt hắn đi cho rảnh nợ, loại trừ ngày sau biến cố?

Vô số suy nghĩ nghi ngờ không tin nhiệm dù cho hắn như thế nào ngăn cản đều không thể không xuất hiện. Hơn nữa hắn cuối cùng nhất định phải quyết định đối mặt.

Này đó cũng là bởi vì vậy nguyên do suốt thời gian từ khi tỉnh lại phát hiện tình trạng thuế thần hoá phạm bắt đầu cho tới bây giờ, hắn trên đường về đều ở trong trạng thái hoảng hốt sầu lo. Cho tới một khi về tới Việt Nam, về tới khách sạn Hillton, Lăng biết mình đã không còn cơ hội lần tránh mà là nhất định phải sớm làm ra quyết định như thế nào lựa chọn đối mặt hiệu quả tốt nhất.

Đối với Erica và Liliana đối với hấn thái độ như thế nào sau khi biết được chân tướng hấn hiện tại còn không được biết, hơn nữa rất nhiều việc sau đó ứng đối kế hoạch cũng cần có người trực tiếp thay hấn thực thi, hấn rốt cuộc cũng đã không có nào khác sự lựa chọn không phải sao?

Đương nhiên! Nên đề phòng vẫn phải cần phải đề phòng, đây là một vị Vua cần có trí tuệ tu dưỡng mà không phải lo lắng suy tính như vậy tín nhiệm hay không tín nhiệm tình cảm vẫn đề. Kết quả là...

Trở về khách sạn Hilton phía sau, Nguyễn Trọng Lăng thay đổi thái độ bình thường lười biếng cùng bị động của bản thân, con thỏ ép nóng này cũng phải nhảy tường sao, hiện tại hấn cũng đã không có đủ điều kiện để mà tùy hứng.

Lăng đầu tiên mệnh lệnh Erica cùng Liliana dẫn đầu trong hai tổ chức phép thuật của bản thân họ mà cả hai nắm giữ thế lực thành viên lập tức tiến vào chiếm giữ hoặc xây dựng giới phép thuật Việt Nam. Thậm chí cái gọi là Việt Nam thanh thiếu niên thiên tài phép thuật trường học cũng bị anh chàng đưa ra yêu cầu hai người bọn họ dặt tay cùng nhau bắt đầu sáng tạo thành lập. Hấn đối với cái này trường học sáng tạo cùng thành lập cũng không trông cậy gì vào có thể từ đó thu được trung thành thù hạp hay người tài ba gì vân vân. Như vậy đưa ra đề nghị hoàn toàn chỉ là để đánh lạc sự chú ý của người khác, để cho bọn họ tạm thời không quan tâm đến tình cảnh của hấn hiện tại mà thôi.

Cho tới cái mệnh lệnh thứ hai vậy liền là để hai người lấy danh nghĩa của hấn vị thứ bảy này Ma Vương thân phận, chính thức tuyên bố toàn bộ Việt Nam lãnh địa phép thuật thế giới chính là lãnh thổ của hấn, do hấn chỉ định người cai quản, thống trị cùng giám sát, do hấn trực tiếp an toàn đảm bảo vân vân. Nói chung mệnh lệnh này sau khi đưa ra tác dụng chính là xua đuổi toàn bộ trong cảnh nội đất nước Việt Nam bất kể là nào thế lực thành viên, dù có hoặc không hiểu biết thế giới phép thuật, chỉ cần phát hiện hơn nữa xuất hiện, sinh hoạt ở Việt Nam sau đó đều cần thiết phải đăng ký bản thân thông tin, tất cả sau đó sẽ phải bị đóng thành tài liệu, có thể nói là phép thuật giới Việt Nam sổ hộ khẩu một dạng tồn tại. Này cũng ngăn cản cái khác nước ngoài phép thuật người như trước tùy do ra vào Việt Nam lãnh địa, cho tới chỉ là người bình thường, đương nhiên là thế cục thế giới bình thường, luật pháp thế giới bình thường như thế nào liền vẫn tiếp tục như thế đó.

Cho tới cuối cùng mệnh lệnh thứ ba của hấn vậy chính là hấn muốn tìm một nơi an toàn an ổn lại không bị quấy rầy yên tĩnh tu dưỡng vết thương, bởi vậy tiếp theo đoạn thời gian từ chối tiếp gặp cái khác phép thuật thế lực người. Erica cùng Liliana cũng tiếp nhận bản thân họ vệ hấn nhiệm vụ không để cho những người của phép thuật giới đó tiến tới đối với hấn quấy rầy. Cụ thể phân công mà nói, trước tiên từ Erica tiếp quản trực tiếp trường học phép thuật cùng xây dựng Việt Nam giới phép thuật sổ hộ khẩu, xác định phép thuật giới người dân cư...vv các loại hành chính công việc. Còn lại Liliana tạm thời lĩnh người theo bảo vệ hấn không bị cái khác phép thuật người tới gần quấy rầy. Cho tới đợi trải qua một đoạn thời gian hai người họ tự tiến hành thương lượng với nhau xong liền tự làm vị trí đối lại.

Cuối cùng bởi vì nhiệm vụ phân phó đột nhiên, cũng bởi vì thế lần này hấn về quê chỉ có thể đi một mình, hai người cô gái hoàn toàn là bởi vì mệnh lệnh của hấn đưa ra mà bận tới mất tới mũi. Còn có lý do bên ngoài trong mắt người bình thường thám tử hấn hiện tại là về quê thăm nhà nhưng thật ra là trở lại quê quán nhưng sẽ vào ở là một ngôi biệt thự một dạng khác nơi ở tại quê nhà mà thôi, cũng không có giống như mọi lần trong kí ức đơn giản như vậy về quê vậy.

.....

Kết thúc chương 177.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Kì quái giấc mơ?

Một lần trước đó trở về quê gần một tháng trước, Lăng khi đó tuy rằng đã chém giết Rùa thần trở thành Diệt thần sư, thế nhưng bởi vì nhiều loại lý do, cuộc sống của anh chàng cũng không so với thời điểm chưa trở thành Diệt thần sư có gì khác biệt.

Lần này sử dụng đối ngoại danh nghĩa trở về quê, nhưng thật ra là lên đi tới biệt thự khu resort trên Tam đảo- Vĩnh Phúc để tĩnh dưỡng nghỉ ngơi tìm cách khôi phục hoặc giải quyết hiện tại vấn đề. Đã trải qua thật nhiều sự tình hấn, tuy rằng thời gian cách biệt lần trước về quê không đủ một tháng, thế nhưng khác biệt về tâm cảnh cùng ý nghĩa hai lần cũng như thực tế cách hành sự đều là khác nhau giống như trời vực.

- B rừmmmm! B rừmmmm!!

- Lăng thiếu gia, chúng ta đã đến nơi.

Xe ô tô dừng lại bên trong gara biệt thự khu nghỉ mát. Có lẽ là trong lòng còn có điều ưu lo bởi thế cho nên lần này ngồi trên xe ô tô của Arianna di chuyển bạt mạng như vậy trên cả đoạn đường dài, thế nhưng Nguyễn Trọng Lăng hầu như cũng không có gì cảm nhận lo lắng.

Lại nói tới nếu như phốt lờ không để ý tới độ chao đảo biến hoá không ngừng thân xe cùng với tàn phá tổn hại thân xe do va va chạm chạm trên đường đi tới, ngồi trên tử thần tay lái lựa Arianna xe vẫn là rất tiết kiệm thời gian, cực kì hiệu suất đi lại giao thông phương tiện.

- Chào buổi sáng, Điện hạ!

Hai hàng mười sáu người cách ăn mặc đồ hầu gái đồng bộ đồng phục màu sắc cách ăn mặc, đồng bộ thân cao, động tác nhất trí 90 độ khom lưng cúi chào ngay khi Nguyễn Trọng Lăng bước chân tiến vào trong cửa chính biệt thự.

- Đây là???

Lăng ánh mắt nhú nhú mày nghi hoặc quay về phía đi ngay theo sau gót Arianna.

- Ô? Đây chắc hẳn là bên trong biệt thự phục vụ hầu gái.

Cô gái về mặt lơ ngơ giống như sự tỉnh nói.

- Người bình thường?

Giọng hỏi thăm.

- Đây... chắc vậy?

Cô gái giọng không chắc.

- Được rồi. Tất cả trước tiên đứng thẳng lên đi. Sau này thiếp thân phục vụ có Arianna có thể, những người khác bình thường liên hoạt động ở dưới tầng một, không có phạm sự miễn tới gần trên tầng lầu.

Hơi lăm suy nghĩ Lăng liền về mặt không chút biểu cảm tuyên bố.

- Vâng, thưa điện hạ!

Đám người đứng thẳng người xong, sau đó đồng thanh đáp lời.

Nói xong căn dặn đối với đám người hầu, Lăng liền không còn quan tâm bọn họ, trực tiếp đi lên thang lầu tầng hai. Nếu như là lúc bình thường anh chàng đối với có nhiều như vậy xinh đẹp thiếu nữ hầu gái đoán chừng không tránh khỏi tâm viên ý mã. Khả năng hiện tại chính là đặc biệt thời gian, cậu chàng đương nhiên muốn hạn chế gặp mặt người khác. Ngay cả Erica cùng Liliana hẳn hiện tại cũng không có thể hoàn toàn yên tâm hướng chỉ người lạ.

Lựa chọn một gian phòng trống không lầu hai làm sau này nơi ở của bản thân, Lăng hai chân khoan lại, tâm thần một lần nữa chìm vào trong tâm tưởng muốn thử một lần nữa liên lạc bản thân sở hữu quyền năng. Đáng tiếc, tình hình lại giống như trước đó trâu đất xuống biển một dạng không hề có bất kì phản ứng. Ngược lại là vừa mới trôi qua nửa ngày thời gian thôi, mà lực nguyên rửa trong người hẳn, cơ thể của hẳn đã thoái hoá với tốc độ càng ngày càng nhanh hơn trước. Hiện tại ước chừng đã chỉ còn lại có tầm một phần ba mươi so với thời điểm toàn thịnh.

Dựa theo cơ thể bản năng mách bảo, Lăng biết... Thời điểm trong cơ thể hẳn mà lực nguyên rửa cùng thân thể thoái hoá hoàn toàn đã cách biệt không lâu. Nếu như hẳn bản thân cảm nhận không sai. Ước chừng thời gian tại nửa đêm nay, quá trình thoái hoá liền sẽ tiến hành hoàn thành. Có lẽ... Chỉ có đợi đến khi nào thời điểm ấy đến, anh chàng mới có thể biết rõ ràng nguyên nhân mọi chuyện đang xảy ra với mình. Hiện tại dù cho có lo lắng hay vùng vẫy đều chỉ là vô ích.

- Haizzz! Như vậy thì chờ đợi vào đêm nay hiểu rõ tất cả lại tính sau đi.

Nhỏ giọng lẩm bầm thầm than. Lăng hiện tại cũng đã không có tâm tình đi thăm quan nơi ở mới. Nghĩ nghĩ một lát cũng không biết tối nay sau đó mọi chuyện rồi sẽ ra sao. Hiện tại ngốc chờ cũng không phải ý kiến hay, hai ngày gần đây bởi vì không dứt lo lắng suy nghĩ mà ngủ không ngon, hiện tại không có cách nào chỉ có thể chờ đợi đáp án tuyên bố. Vậy thì liền đi ngủ một giấc bồi bồi bồi bồi tỉnh thần đi.

Quyết ý liền làm. Và thế là ở ngay bên trong gian phòng lầu hai Nguyễn Trọng Lăng lựa chọn này, trên chiếc giường mềm, anh chàng thân hình một nằm ngủ bên trên liền rất nhanh tâm thần chìm xuống. Một giấc ngủ sâu sau nhiều ngày hao tổn tâm thần. Một giấc ngủ mà chờ đợi sau khi tỉnh lại, một thế giới mới cũng đã sắp mở ra.

Thời gian trôi qua, ăn xong bữa cơm tối đám người hầu gái chuẩn bị, mang theo tâm thần thấp thỏm lo âu, Lăng một bên mệnh lệnh Arianna sau đó không cho phép bất kì người được tiến đến quấy rầy mình, một bên tĩnh chờ thời khắc phán định đến.

Đúng 12h chính giữa nửa đêm, không có gì bất ngờ xảy ra, mà lực nguyên rửa cùng thân thể từng được cường hoá của Nguyễn Trọng Lăng đã hoàn toàn bị thoái hoá hết. Hiện tại hẳn ta, chân chân chính chính đã trở thành người bình thường.

Lo lắng đã nhiều ngày cuối cùng đến lúc cần phải kết thúc. Dù sao kết cục đã định có lo lắng cũng đã vô ích.

Mang theo như vậy thoáng qua ý nghĩ trong đầu, anh chàng bắt đầu kiểm tra toàn bộ bản thân.

Thân thể không có gì lạ! Hoàn toàn là trở lại như trước thân thể một người bình thường sức mạnh cùng thể lực. Năng lực tự lành cùng kháng đã kích ra sao tạm thời không biết. Thế nhưng Lăng cảm giác chúng cũng như sức mạnh thể lực một dạng đều đã trở về bình phẩm.

Ma lực trong người biến mất hết. Quyền năng cái gì đương nhiên cũng đã không còn. Ngay lúc Lăng bao hàm tâm tình lo lắng cho rằng từ nay về sau mình chỉ có thể trở thành một người bình thường. Ở trong đầu của cậu, một thứ gì đó quen thuộc hình bóng bỗng xuất hiện. ...

- Cái đó là!

.....

Cùng lúc đó ở dưới tầng một ngôi nhà biệt thự, phong trần một mõi đáng về Liliana cuối cùng cũng đến nơi ở mới.

- Là Arianna đó à? Vương... điện hạ ngài ấy ở đâu rồi?

Một thân quần áo xanh trắng sọc kẻ, váy đen như mọi khi Liliana vừa bắt gặp hầu gái trang phục quen thuộc Arianna liền lập tức đặt ra câu hỏi hiện tại cô quan tâm nhất.

- Vâng! Là Liliana tiểu thư đó ạ? Lãng thiếu gia dùng cơm xong liền trở về trên phòng ngủ ở lầu hai rồi ạ. Còn có...

Về mặt đáng về áp ứng.

- Làm sao vậy?

Bắt gặp đáng về giống như muốn nói lại thôi của cô nàng, Liliana tâm trạng không khỏi trầm xuống. Cô mới chỉ rời đi như vậy ngắn ngủi thời gian Vương của cô chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì bất trắc hay sao? Đáng ghét! Đáng lẽ ra liền không nên nghe kia con hồ ly tinh nói cái gì ở lại bàn bạc riêng mà nên lập tức đi theo bước chân của Vương mới đúng.

Đang lúc cô nàng mang theo cả người ảo não về mặt, cũng còn tốt Arianna lời nói tiếp theo đưa tâm tình cùng đáng về của cô trở lại bình thường.

- Dạ, cũng không có gì đâu ạ. Chỉ là Lãng thiếu gia trước khi trở về phòng liền nói em ngăn cản không để cho ai khác... khác đến để làm phiền, vì vậy Liliana tiểu thư ngài nêu như hiện tại muốn gặp Lãng thiếu gia mà nói, em sợ không có cách nào đâu ạ.

- A! Hoá ra là như vậy hả? Tại sao em không nói ngay thẳng ra chứ! Làm chị trước đó cứ tưởng...!

Ảo não Liliana nghe xong vậy không khỏi buồn bực đáp lại đối phương mọi tiếng. Cho tới sau đó cô hơi làm nghĩ nghĩ liền lập tức có quyết định đồng thời nói với Ariana.

- Được rồi! Nếu như Vương đã nói qua như vậy, vậy thì chị sẽ không đi gặp Ngài ấy nữa. Còn có, để cho an toàn, từ giờ trở đi chị cũng sẽ ở lại cùng em canh chừng không để cho người đến gần làm phiền điện hạ hoạt động.

- Ôi! Chị Liliana, thế chị không định đi nghỉ ngơi sao? Đáng về chị hiện giờ mệt mõi như vậy, cũng đừng có quá cố làm mệt mõi mình.

Arianna hỏi lại với giọng ngạc nhiên sau đó biến thành quan tâm.

- Không! Không được! Trước đó chị chính là đã nhận lời trong đoạn thời gian này nhận nhiệm vụ bảo vệ an toàn cho Vương. Hiện tại Ngài ấy đã trình trọng như vậy đối với em mệnh lệnh không được cho phép ai tới gần quấy rầy mình. Như vậy bản thân Ngài ấy hiện tại chắc hẳn cũng phải có chuyện gì quan trọng lắm cần làm.

- Lúc này chị làm hộ vệ công việc sao có thể đơn giản thì đi nghỉ ngơi được. Ngược lại là em nếu mệt mõi thì đi nghỉ ngơi trước đi. Yên tâm! Chị sẽ bảo vệ an toàn tốt của điện hạ! Sẽ không để cho người khác đến làm phiền điện hạ công việc quan trọng.

Vừa nghe được Arianna như vậy khuyên mình trước đi nghỉ ngơi, chính trực Liliana đương nhiên không thể đồng ý. Cô nàng một bên cánh tay khoát khoát, lông mày nhăn lại, giọng nghiêm nghị chính trực tuyên bố nói.

Bắt gặp cô gái như vậy đáp lại khiến Ariana bản thân không khỏi xấu hổ. Có điều bởi vì cô cũng chỉ là một người bình thường mà thôi, so với giống như Liliana người trong giới phép thuật như vậy hệ thống cơ sở giáo dục có điều khác biệt bởi thế cho nên cách suy nghĩ hành sự đôi khi không khỏi khác nhau, dù cho cô cũng đã phục vụ người trong giới phép thuật giống như Erica thời gian thật lâu. Vốn dĩ trước đó đối với mệnh lệnh của Nguyễn Trọng Lãng, Ariana cũng chính đơn giản chỉ là muốn một bên thông báo trong nhà còn lại người hầu gái, sau đó đợi chờ ở dưới cho đến hết giờ làm việc 12h đêm như bây giờ liền đi ngủ, thế nhưng làm sao hiện tại nghe qua tiểu thư Liliana giọng điệu vậy mà còn muốn tiếp tục như vậy canh chừng qua cả đêm. Đây... Có phải hay không quá chuyện bé xé ra to à? Làm cho cô hiện tại cũng không tốt cứ như vậy bỏ đi về phòng đi ngủ~

Buồn bực Ariana cuối cùng không thể không giống như Liliana tiếp tục ở lại bên dưới lầu canh chừng. Cho tới khi cuối cùng mệt mõi buồn ngủ không thể chịu đựng được nữa mới mang theo về mặt xấu hổ cuối cùng đồng ý Liliana lời khuyên, về trước phòng mình đi ngủ nghỉ ngơi. Dù sao, buổi sáng ngày mai cô còn phải tỉnh dậy phục vụ cho mọi người không phải. Nếu hiện tại không sớm đi ngủ nghỉ, ngày mai thật đúng là không có được tốt đẹp tinh thần làm việc.

Mà ở vào giờ này phút này ở trên tầng lầu trong phòng ngủ, Nguyễn Trọng Lãng cũng đã đi đến thời điểm cực kì quan trọng.

Như tại trước đó đã từng nói, sau khi thân thể và ma lực thoái hoá biến mất hoàn toàn, bản thân trở thành chân chân chính chính một người bình thường, ngay khi Lãng cho rằng mình tình cảnh hiện tại đã vô vọng, có thể nói một khi trở lại trước lúc giải phóng, trong đầu cậu bỗng chốc sáng lên hình bóng của một thứ đồ vật quen thuộc.

- Đó là... Tiên thư sách ước!!!

Lăng giật mình “nhìn” lấy không biết khi nào đã xuất hiện ở trong đầu mình, hơn nữa không còn là trong hình dáng đa thu thô sơ tầm thường trước kia, mà là tinh quang lộng lẫy màu sắc ánh sáng tràn đầy huyền bí Tiên thư sách ước, đáng vẻ ban đầu Nguyễn Trọng Lăng từng bắt gặp nó trong tay Sơn Thánh Sơn tinh sử dụng lúc vậy.

Đây là có chuyện gì? Trong lòng cậu chàng như vậy nói thầm lấy. Dựa theo bản năng cảm giác nói cho mình mà nói, Lăng cảm thấy tất cả hiện tại tình cảnh của mình rất có thể là từ cái này bỗng bất ngờ biến hoá trở về đã từng đáng vẻ cùng năng lực bên ngoài Tiên Thư Sách Ước. Chỉ là... có vẻ như hậu quả nó tạo ra cũng không tốt lắm. Có điều biết còn hơn không, trước hết tìm hiểu rõ hiện tại tình cảm ban thân đi rồi tính.

Nghĩ như vậy lấy trong lòng anh chàng lập tức thử tìm cách cố gắng kết nối cùng với đầu Tiên thư sách ước. Chỉ là... tình cảnh tiếp theo sau đó có vẻ khó khăn hơn cậu tưởng. Nguyễn Trọng Lăng hiện tại có thể cảm nhận được bản thân mình cùng Tiên thư sách ước hiện tại rõ ràng có lấy một loại mỏng manh liên kết nối lấy cảm giác, chỉ là loại này cảm giác quá nhỏ, quá nhỏ, quá mơ hồ, thật lòng khó mà rõ ràng kết nối lẫn nhau được.

Nếu như là trước đó khi chưa gặp biến cố, Lăng đoán chừng bản thân rất có thể phát hiện điều này xong liền từ bỏ bỏ qua. Thế nhưng hiện tại bản thân ở trong như vậy tình trạng khó khăn sớm tối, đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này tia sáng rạng đông hy vọng cuối cùng. Không khỏi, bắt đầu nỗ lực toàn bộ tinh thần không ngừng thử nghiệm các cách kết nối Tiên thư. Cho tới hiện tại vừa rồi, cả hai mới bắt đầu có được cảm giác, coi như hơi có thành quả.

Thời gian trôi qua, lại là bắt đầu một vòng một vòng không ngừng nỗ lực, mãi cho đến khi trời gần rạng sáng, có công mài sắt có ngày nên kim.

Ở trong lúc mơ mơ hồ hồ Nguyễn Trọng Lăng bỗng chốc cảm thấy mình giống như xuyên việt thời không đi đến một nơi thế giới khác, tiến vào bên trong một loại hoàn cảnh eo hẹp khác, một nơi tương tự như trong lòng nước, âm âm áp áp thoải mái giống như trong bụng mẹ vậy. Duy chỉ đáng tiếc là ở nơi đây quá tối quá tối, hơn nữa tinh thần hần cũng luôn là ở trong tình trạng hoảng hoảng hốt hốt giống như ngủ mơ lúc tỉnh thì ít lúc mơ thì nhiều, không thể biết rõ thời gian cũng không gian sự vật xung quanh. Mãi cho tới tận khi không biết đắm đắm chìm chìm nổi nổi ở bên trong không biết qua bao nhiêu lâu thời gian. Bỗng đến có một ngày, này tâm tối mà âm áp nơi bỗng nhưng như vỡ vụn một dạng, tia sáng xuất hiện bốn phương tám hướng xung quanh. Lúc này hần bỗng bừng phát hiện mình vậy mà ở bên cạnh xung quanh cũng tồn tại lấy chín mươi chín đoàn ánh sáng giống như mình tồn tại mảnh vụn, cộng lại chính là đủ một trăm phần.

Đang lúc Lăng không hiểu mình tình trạng hiện giờ là ra sao, chẳng lẽ là lại lần nữa xuyên việt trùng sinh linh tinh, chỉ khác bởi đi sang dị thế giới khác? Một âm thanh trầm trầm du dương, uy nghiêm mà âm áp, vang lên bên tai của hần, hoặc có lẽ đúng hơn là vang lên trực tiếp trong tâm của cả tổng một trăm đoàn ánh sáng như hần bây giờ đi.

- Ta chính là Long thần Lạc Long Quân, nguyên là chúa ngự biển khơi cao quý, nay ngẫu gặp các người Tiên mẫu Âu Cơ, thiên địa giao cảm sinh ra này đó các người trăm người. Tất nhưng đất trời có khác, tiên thần cách biệt, nay liền mang theo các người năm mươi người xuống biển theo ta trấn giữ biển bạc trưởng thành, năm mươi người còn lại tuân theo các người Tiên mẫu sống tại nơi đây. Như ngày sau duyên số vẫn còn tất lại có thể gặp nhau. Chỉ nhớ các người trăm người chính là Tiên Thần đồng đôi, ngày sau gặp chuyện chớ có đoạ lạc chúng ta tên tuổi.

- Canh giờ đã điểm! Như vậy thì đi thôi!

Nói và rồi chưa kịp Nguyễn Trọng Lăng kịp suy nghĩ nhiều, thân thể của hần mơ mơ hồ hồ hình thành ở trong vàng sáng liền bị không biết từ bao giờ, từ đâu tới một con rồng vàng thân hình nối liền trời liền đất quét ngang đuôi mang tới, một chuyển hướng bay về phía biển rộng phương đông. Cùng đi còn có năm mươi bọc hình ánh sáng quang cầu, ở bên trong giống như hần hiện tại mơ mơ hồ hồ cũng có hình thể ở bên trong chậm thành hình. Nhìn rõ phát hiện còn là giống như thân thể rồng vàng hiện đang quét mang đi bọn họ.

Quang cầu bị quét bay lên không trung, Lăng cơ linh một cái quay đầu nhìn lại về phía sau mình hình ảnh. Chỉ thấy bên dưới chính là một nơi tương tự giống như vực sâu vách đá một loại, ở bên trên đỉnh vách đá giờ đứng đó một người phụ nữ mênh mông bao bọc bên trong màu tím sắc cầu vòng cùng mây mù. Khuôn mặt bao phủ mênh mông bên trong mờ sương không thấy rõ hình ảnh, thế nhưng âm áp, hiền hoà mà cao quý cảm giác lại khiến cho người không thể nào quên.

Quan trọng nhất chính là, ở phía đằng sau này cao quý người phụ nữ lúc này cũng tương tự lơ lửng ở đó năm mươi cái toả ra ánh sáng quang cầu, ở bên trong giống như cũng vậy bắt đầu mơ hồ có hình thể hình thành, hơn nữa còn là khác biệt từng hình bóng con người đang chìm nổi. Chỉ thấy người phụ nữ kia giống như ngược đầu nói ra gì đó âm thanh, tiếp theo cánh tay tựa như vung vẩy, từ trên chín tầng trời vô số ánh sáng cùng mây mù bỗng dưng hạ xuống quanh những đám kia quang cầu ánh sáng. Đợi cho chúng hết thấy tán ra, đứng ở nơi đó đã là năm mươi người thanh niên nam nữ trẻ tuổi hình dạng hoặc anh tuấn hoặc xinh đẹp, đồng thời ăn mặc giống như người phụ nữ trước đó xuất hiện trang phục, tương tự người thời cổ lạc việt ăn mặc giày rơm, váy cùng yếm cho nữ, mình trần mặc khó cho nam.

Cho đến tận đây hình ảnh vừa mới kết thúc, thân thể bên trong quang cầu Nguyễn Trọng Lăng bỗng cảm giác giống như mình chợt giấy lát vượt qua vô số không gian khoảng cách, đi đến một nơi thế giới bốn phương tám hướng tới tấp tựa như trong lòng nước. Hơn nữa một luồng một luồng cảm giác mệt mỏi buồn ngủ không ngừng hiện lên trong đầu.

Ở tại giờ phút cuối cùng của cuối cùng ấy, ở bên trong cái đầu óc còn nhớ mơ hồ của Nguyễn Trọng Lăng bỗng nhiên hiện lên một loại ý niệm.

Long Thần Lạc Long Quân, Tiên Mẫu Âu Cơ, năm mươi xuống biển năm mươi lên non... ừ? Còn có ta hiện tại chính là... Sơn Tinh thần phận? Còn đang... muốn hoá thành đầu rồng thân người hình thể???

Chính nghĩ đến đây lúc, ý thức liền chìm trong mê một ngủ mất.

Thật là kì quái một giấc mơ a!

.....

Kết thúc chương 178.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Bị đánh bay

Thời điểm Nguyễn Trọng Lăng tỉnh lại đã là hơn sáu giờ buổi sáng. Suy nghĩ phân vân một chút, anh chàng quyết định sớm một chút rời giường tiến hành ăn sáng trước đi. Cho tới sự việc diễn ra đêm hôm qua, bởi vì hư ảnh tiên thư sách ước xuất hiện trong đầu, tuy rằng không thể điều khiển nó làm ra bất cứ điều gì. Thế nhưng ít nhất hiện tại trong lòng anh đã có một phần hy vọng, một chút đồ vật dựa vào. Nói chung cũng không giống như trước lúc đó cho rằng bản thân trăm phần trăm sắp biến thành người bình thường không có cơ hội quay đầu lại á. Nếu là thật sự như vậy thật quả thực quá sức tệ hại ác mộng luôn rồi.

Rời khỏi bản thân gian phòng ngủ lầu hai xuất phát đi xuống dưới lầu, Lăng rất nhanh bắt gặp Liliana quen thuộc bóng dáng xinh đẹp. Chỉ là khiến anh hiện tại kì quái chính là...

Đối phương thế nhưng chính đang đứng dựa vào tay vịn cầu thang giữa lầu trên lầu dưới nơi chỗ ngoặt ngủ gà ngủ gật.

"Kì quái? Cô nàng như vậy buồn ngủ lại tại làm sao không trực tiếp đi về phòng mà còn đứng ngủ gà ngủ gật ở đây?"

Trong lòng không hiểu thì hỏi, Lăng bước chân nhẹ nhàng đi tới bên cạnh nàng tiên nữ xanh, hai tay hơi hơi lung lay bả vai đối phương, anh ta nói với giọng thật nhỏ nhẹ.

- Lily, này Lily! Tỉnh dậy! Tỉnh dậy! Buồn ngủ thì đi trở về phòng mà nghỉ ngơi đi!

Vốn cho là như vậy nhẹ nhàng giọng điệu có thể đơn giản đánh thức đối phương, đáng tiếc thực tế lại không diễn ra như những gì anh mong muốn. Cô gái vẫn chìm đắm trong giấc ngủ như cũ. Hơn nữa không hiểu sao khoé miệng lại còn nổi lên nụ cười ôm chặt lấy một bên cánh tay mà anh vừa đưa ra.

Lăng: "....."

Đây là màn răng?

Trong đầu không hiểu thấu tình huống hiện tại là vì sao, có điều đức vua của chúng ra vẫn là quyết định nhanh nhanh một chút đưa cô gái này về phòng đi ngủ đi, như vậy ngủ gà ngủ gật ở đây vậy cũng quá tội nghiệp.

Kết quả là hơi trải qua giây giũa sau khi trầm tư suy nghĩ, đức vua đáng kính cũng không có tiến hành lớn tiếng đánh thức bệ tôi trung thành kỵ sĩ của mình, mà là hơi thay đổi một chút vị trí Ngài đang bị ôm chặt cánh tay, tiếp theo đó thay đổi kết hợp cùng còn lại tự do cánh tay luôn ra phía sau hông đối phương, một cú công chúa ôm tư thế thật nhanh cùng nhẹ nhàng hoàn thành.

Phải rồi! Dù sao cũng là muốn gọi cô trở về đi ngủ, thay vì đánh thức đối phương tỉnh dậy sau đó lại để đối phương tự đi trở về đi ngủ, Nguyễn Trọng Lăng cảm thấy hai người bọn họ hiện tại như vậy thân mật quan hệ, ôm ôm đối phương trực tiếp mang trở về phòng ngủ cái gì cũng không phải quá mức khác người không phải sao~

Và mặc dù bởi vì cơ thể hiện giờ đã bị thoái hoá trở thành người bình thường, thế nhưng mảnh mai Liliana trọng lượng vốn dĩ cũng không nặng, có lẽ là dễ dàng tốt hơn khi thực hiện phép Bay trong chiến đấu của cô lúc bình thường đi. Nói chung, công chúa ôm mang đi Liliana lên tầng lầu bỏ vào trong phòng ngủ bản thân vẫn anh chàng vẫn là có thể làm được thành.

Cũng là ngay ở tại trong lúc Nguyễn Trọng Lăng công chúa ôm mang Liliana đi lên phòng để đi ngủ ấy, ở bên trong tâm tưởng của cô gái cũng chính đang diễn biến lấy một cái kì quái giấc mơ như mọi khi.

Ở trong giấc mơ, Liliana đương nhiên là sẽ không giống như trong thực tế như vậy một môi mà ngủ gà ngủ gật. Trái ngược lại, cầm lấy trong tay thanh kiếm II Maestro đầy huyền bí, cô nàng chính đang chấp hành nghiêm túc lời tuyên thệ bảo vệ nhà vua của mình lúc ban đầu. Vị trí cũng giống y như trước đó trước khi tiến vào giấc mơ như vậy tình cảnh trong biệt thự, nơi thang lầu giữa hai tầng toà nhà.

Đặc biệt hơn chính là, ở tại trong giấc mơ, cô thật sự gặp phải một bọn quý dữ ý đồ tấn công ảnh hưởng đức vua của cô.

Đó là một đám những con quý cái thích ăn mặc váy đỏ, khuôn mặt xinh đẹp và... và thích... thích để lộ những bộ phận cơ thể trắng bóc của bọn chúng ra để quyến rũ nhà vua phía sau lưng cô. Hành... hành động cực kì dâm... dâm loạn!!! Hen.. hentai! Biến thái!!

(Quý cái+ váy đỏ+ khuôn mặt xinh đẹp+ thích quyến rũ đức vua =Erica:????).

Liliana đương nhiên sẽ không để cho lũ quỷ cái hồ ly tinh đó kế hoạch thành công. Một cuộc chiến sống còn bảo vệ nhà vua bởi vì thế lập tức diễn ra. Mang theo thanh gươm trong tay cùng linh hoạt phép bay, cô đắm chìm tại trong toàn lực dùng kĩ thuật chiến đấu điều luyện của mình lần lượt chém giết từng con quỷ một, hễ là chúng có ý đồ muốn tới gần nhà vua.

Cô kế hoạch là thành công, thế nhưng đồng thời cũng cùng lúc thất bại.

Cô thành công là bởi vì chiến đấu cuối cùng người thắng thuộc về cô. Con boss quỷ cái mạnh mẽ nhất sau cùng bị cô thành công hạ gục, phanh tay. (Erica: Tòii hận cô, Lily!!!)

Thế nhưng cô đồng dạng trong lúc đó cũng đã thất bại. Yếu ớt lại mềm lòng nhà vua (Lăng.... liên quan gì đến tôi???), ngay tại giờ phút chiến đấu cuối cùng vậy mà dính phải âm hiểm chiêu thức của con mụ quỷ cái xấu xa đó (Erica: ha ha ha ha, ta cười đắc ý a ta cười đắc ý!)

Liliana mang theo tâm trạng bị thương tâm chết ôm lấy nhà vua mang đi tới nơi bọn họ lần đầu cùng nhau cảm thấy con tim lỡ nhịp muốn nói yêu thương, một nơi quang trường trống trải với những hàng ghế đá dài cùng đắm chìm bỏ câu đang dở lại.

Hai người ôm nhau cùng xem ánh nắng chiều tà tại sinh mệnh của họ ngày cuối cùng.

- Ta.... ta.... ta....

Suy yếu nhà vua nằm trong lòng ngực cô yếu ớt như muốn nói lên lời trần trụi cuối cùng.

- Bệ hạ, xin ngài hãy yên tâm đi đi! Liliana nhất định sẽ không để Ngài rời khỏi thế giới này một mình. Một vị trung thành kỵ sĩ chắc chắn sẽ không rời bỏ của mình đức vua, dù cho đó có phải là đi sang thế giới khác. Liliana sẽ vẫn luôn theo sát bước chân của Ngài, mãi mãi sẽ không xa rời!!!

Cô mang theo tâm tình trầm thống như chém đinh chặt sắt hùng hồn tuyên bố.

- Ta.... ta cảm thấy... mình... mình vẫn là... còn... còn có thể cứu chữa một chút!

Nhà vua kho khan xấu hổ, đỏ mặt một cái, bập bõm giải thích. Anh bị cô ấy ôm quá chặt nãy giờ nghẹt thở.

- Vâng! Thừa đức vua của em! Chỉ cần có thể cứu chữa cho Ngài khỏi hẳn, dù cho muốn em phải nhảy vào dầu sôi lửa bỏng em cũng sẽ không chối từ đâu ạ!

Mừng rỡ Liliana là như vậy nói đến.

Kết quả là cô chỉ thấy ở trong giấc mộng vốn đang yếu ớt như cọng bún nhà vua đột nhiên bật ngược dậy, công chúa ôm lấy cô không biết từ khi nào, ánh mắt giờ càng là từ trên cao nhìn xuống tư thế. Mang theo thâm tình cùng khoẻ miệng nụ cười xấu xa kết hợp lại, anh ấy cúi gần sát khuôn mặt về phía cô, hơi thở giống như bo lan hơi lạnh không ngừng thổi về phía làn da của cô, nói chuyện với giọng cực kì chân thành.

- Chúng ta kết hôn đi, Lily! Chỉ có tôi và em chân chính cùng nhau hoà làm một thể mới có thể hoá giải lời nguyền của con mụ quỷ cái đó.

(Erica- đã chết quỷ cái boss diễn viên: Phản đối! Tôi phản đối! Đây không khoa học!!! Mọi người- Liliana: Phản đối vô hiệu! Vờ diễn tiếp tục!)

Liliana ánh mắt mang theo cung chiều cùng yêu say đắm nhìn về tình nhân đã lâu in bóng lên trong sâu thẳm trái tim mình. Giọng nói tự tin mà đầy kiên định, kiên trinh!

- Vâng! Được cùng Ngài cùng nhau nắm tay nhau bước vào cung điện hôn nhân chính là ước mơ của em từ lâu đó ạ!

- Em yêu Ngài, đức vua của em!

- Liliana, Lily đáng yêu của anh! Anh cũng rất yêu em!... Chúng mình hãy ở ngay tại nơi đây, chính nơi bắt đầu chứng kiến cho cuộc tình của đôi mình khởi đầu mà chân chính hợp thể đi em nhé!

Anh ấy nói và bắt đầu thoát của hai người quần áo. Liliana ngượng ngùng cười cười thế nhưng vẫn hào phóng tuân theo.

- Vâng, tất cả đều là vì giải độc cho anh yêu thôi ạ! Chúng ta bắt đầu đi anh!

Cô ấy nói với giọng điệu cùng niềm tin kiêu hãnh, thân thể mình trần lầy nằm trên nền thảm cỏ xanh, phía xung quanh là xanh thắm nền trời.

- Đúng vậy! Tất cả đều là vì giải độc của con quỷ cái kia cho anh.

- Anh đến đây, Lily!

Nói và anh ấy dần dần ôm trằm lấy cô, khuôn mặt dần dần cận kề, bên dưới thân thể vị trí lại càng ngày càng đến gần sát thân thể cô vị trí nhạy cảm hiểm yếu.

Thế nhưng vì tình yêu, vì tốt cho người yêu của cô, cô chỉ có thể....

- Vâng! Anh đến đi, anh yêu. Em đã mong đợi giây phút này từ lâu.

- Lily...! (Giọng hô hoán!)

- Vâng! Anh yêu, em ở đây! (Giọng chờ mong trong hạnh phúc!)

- Lily...! (Giọng khát khao!)

- Vâng! Chúng mình giờ hãy cùng thuộc về nhau đi anh nhé!

Cô ấy đã nhắm mắt lại và cảm nhận được, thân thể của mình đang...

.....

Bên trong thực tế,....

Lăng rất dễ dàng liền ôm mang theo Liliana trở về bản thân phòng ngủ trên giường sau đó đặt đối phương nằm xuống. Thế nhưng ngay sau đó tình huống liền có chút không đúng lắm. Ai bảo cô nàng hai tay là ôm chặt như vậy chăm chú một bên cạnh tay của cậu đâu.

Nếu là lúc trước đây khi thân thể còn chưa thoái hoá, vẫn còn sức mạnh của một vị Diệt thần sư, thoát khỏi Liliana hai tay đang ôm chuyện như vậy với anh không phải việc khó, thế nhưng hiện tại ấy mà... Đối mặt với Liliana đại hiệp sĩ như vậy, mặc dù là trong giấc mơ vô ý thức ôm chặt, cũng đã không phải là hiện tại anh chàng có thể tránh thoát nổi.

Bất đắc dĩ, Nguyễn Trọng Lăng hiện giờ cũng chỉ có thể thành thành thật thật gọi tỉnh Liliana một con đường có thể đi. Ngược lại là chỉ cần gọi tỉnh để anh rút cái tay ra thôi gian mà thôi. Chắc hẳn cũng sẽ không đối với cô nàng quá mức làm phiền ảnh hưởng.

- Lily....! Lily này!!!

Vẫn không có chút gì phản ứng lại.

"Làm sao mà ngủ gật kĩ thế nhỉ, gọi cũng không tỉnh." Anh chàng thấy thế không khỏi trong lòng than thở. Không thể không tiếp tục đại nghiệp gọi người. Ai bảo anh còn muốn xuống dưới nhà đi ăn cơm sáng đây.

- Lily... Lily, tỉnh đi nào Lily!!!

- Lily....!

- Lily...!

Đang gọi gọi bỗng thế nhưng thấy lông mày của Liliana giống như đang run rẩy mạnh có vẻ sắp tỉnh, này khiến cho Lăng giọng gọi càng vang lên lớn hơn. Cũng chính là vào ngay đúng cái lúc đại công sắp cáo thành này, giống như là đang ở trong giấc mơ bị nào đó kinh hách sự việc. Cô nàng mang tên Liliana hai mắt bỗng mở tròn trĩnh, tay chân vùng vẫy kích động hô lớn.

- Aaaaaa! Mới không phải là như vậy đây! Mới không phải là như vậy hợp thể đây!!!!

- Bộp! Bộp! Bộp! Bình! Bình!

Ai đó bị ngay chính giữa mặt trứng phải liên hoàn đòn đánh bằng tay, cả người chột giống như phá bao tải vậy một dạng bay ngược về phía sau, cho đến khi thân thể chạm cái uých vào vách tường.

Đã trở thành thân thể bình thường Nguyễn Trọng Lăng cũng chính là vào giờ phút này hôm mê bất tỉnh lặc.

Một kết cục bi thảm giục buồn vậy~

.....

Kết thúc chương 179.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Vận mệnh luân hồi

Không biết khi nào thì bắt đầu, Nguyễn Trọng Lăng cảm giác bản thân mình một lần nữa giống như chìm xuống đáy biển khơi nơi sâu nhất, tối tăm và đen kịt. Cái loại này áp bách cảm giác, thăm trầm cùng tăm tối hơi thở từng làm cho ban đầu vừa mới tiến vào anh chàng cảm thấy vô cùng khó chịu, nặng nề, không khoẻ, không thích ứng các kiểu.

Thế nhưng theo thời gian trôi qua lâu dần dần, có lẽ là bởi vì quen thuộc, có lẽ là bởi vì nhàm chán mà thường xuyên chìm vào trong giấc ngủ riết thời giờ dẫn đến làm lơ hoàn cảnh xung quanh vân vân. Nói chung, tại không biết đã trôi qua thời gian bao lâu, anh chàng bỗng có một ngày chợt nhiên cảm thấy, này tăm tối mà tĩnh lặng âm trầm hoàn cảnh xung quanh là như thế khiến người thoải mái nhẹ nhàng, à không đúng! Là khiến rỗng cảm thấy thoải mái nhẹ nhàng.

Đúng vậy! Hiện tại thân hình của anh đã biến thành là một con rồng. Một con rồng màu trắng bạch ngọc, thân thể to lớn dài có tới mấy trăm mét. Chỉ là này thân thể một khi so sánh với ở xung quanh đại dương bao la, thật tình còn nhỏ bé rất nhiều.

Được cái vui mừng nhất chính là, ở tại hình dạng thân thể hình rồng hần, đã không còn có cái cảm giác ban đầu bị xung quanh nước biển chèn ép cách ly, áp lực đè nặng không thể cử động, thân mình cũng đã có thể dong đưa tập bơi, cuối cùng dần dần tiến tới tốc độ trong nước nhanh như thiểm điện. Hần cũng chính ở tại trong không biết đã trôi qua bao nhiêu thời gian này, chu du khắp cả đại dương bao la. Tuy rằng chưa vượt lên được khỏi tầng nước thâm uyên tối tăm (bởi lẽ mỗi lần hể tiến lên liền sẽ bị áp lực xuất hiện chèn ép trở lại, hơn nữa càng lên cao càng tăng mạnh). Nói chung trừ không thể bơi ngoi lên, ở dưới này thâm uyên tầng nước tối tăm, hần hoàn toàn xứng đáng chính là vương giả một dạng địa vị. Hơn nữa thân hình cũng từ ban đầu mấy trăm mét đến giờ lớn thành mấy nghìn mét, lớn gấp hơn mười lần.

Đương nhiên! Ở dưới tầng nước tối thâm uyên cũng không phải chỉ có mình hần là sinh vật mạnh mẽ, kết quả chính là chiến đấu hiển nhiên là điều không thể tránh khỏi phải xảy ra. Có điều được lợi bởi thân thể trong nước giống như được tăng phúc tốc độ cùng sự linh hoạt, trải qua không ngừng chiến đấu và chiến đấu, kĩ năng cận chiến của Nguyễn Trọng Lăng trong hình hài thân thể mới không ngừng được trau dồi lên, cho tới cuối cùng thậm chí trở nên như bản năng như vậy tồn tại.

Thời gian không biết lại đã trôi qua bao lâu, theo thân thể cùng sức mạnh dần dần không ngừng tăng lên, đồng thời cũng đối với hoàn cảnh tăm tối xung quanh cảm tức, Nguyễn Trọng Lăng bắt đầu có ý thức không ngừng hướng lên phía trên bơi ngoi lên.

Thời điểm ban đầu hiển nhiên là hết sức khó khăn, cả người khi đó thật giống như đang vác cả ngọn núi mà di chuyển. Hơn nữa ngọn núi này càng ngày càng trở nên nặng nề cùng cồng kềnh hơn. Điều đó khiến cho ở trong thân hình rồng Nguyễn Trọng Lăng không thể không một lần nữa trau dồi lại hành động cách di chuyển của mình. Trước tại lúc này hần đều là dựa vào lực lượng mạnh quẫy đuôi giống như người đập mạnh hai chân mà tiến về phía trước một kiểu, thế nhưng tại đoạn thời gian này không ngừng ý định bơi ngoi lên mặt nước hần, không thể không cúi đầu khuất phục, học tập như thế nào cả người uốn lượn dong đưa thân mình để mà cơ thể càng dễ dàng tiến lên, xung quang nước biển lực cản mới sẽ càng nhỏ. Cái này quả thật là giống như cưỡng ép Nguyễn Trọng Lăng hần huỷ bỏ thế giới quan nhân sinh quan, bắt hần từ bỏ suy nghĩ của một con người mà phải giống như loài rồng một dạng sinh hoạt hành động.

Này ban đầu thay đổi quả thực vô cùng khó chịu. Nó đơn cử giống như là ép người từ một vị thẳng nam đi đường thẳng tắp thân mình uy phong lẫm liệt biến thành giống như tiêu thư khuê các một kiểu đi bước nhỏ bước nhỏ hơn nữa còn phải uốn éo uốn éo không ngừng lắc mông. Cái này thật sự là huỷ người rất nặng!

Có điều không thể không nói! Thời gian quả nhiên là thứ cực kì đáng sợ. Trải qua dài dòng thời gian năm tháng nỗ lực như vậy, ban đầu từ chỉ có thể kiên trì bơi đi lên cái mấy trăm mét Nguyễn Trọng Lăng đến hiện giờ cũng đã là có thể dần dần bơi ngoi lên cái mấy chục hơn trăm kilomet rồi. Có thể nói thành tích gấp cả trăm lần. Hơn nữa bản thân hần cũng đã hoàn toàn quen thuộc với hình rồng thân thể cách sinh hoạt, chiến đấu cùng di chuyển...vv.

Thời gian cứ như thế trôi qua đi một cách tẻ nhạt vô vị. Thú vui duy nhất hiện tại của anh chàng là thi thoảng cùng với đám biển sâu quái vật sắp bị hần đánh nhiều năm như vậy biến thành bị khi dễ đã chỉ biết khóc rống rống đám đàn em, thậm chí đã không dám phản kháng, cùng với không ngừng không nghỉ bơi ngoi lên cao.

Thành tích cũng bởi vậy mà càng ngày càng tốt. Từ ban đầu mấy chục hơn trăm kilomet, đến rồi hơn nghìn kilomet, mấy nghìn kilomet...vv. Cho đến có một ngày, Nguyễn Trọng Lăng bỗng nhiên phát hiện, mặt nước biển bỗng nhiên đã xuất hiện ở ngay trước mắt mình, chạm chạm là có thể với đến.

Chỉ là đã đến lúc này, thân hình ảnh bỗng nhiên đột ngột dừng lại.

Thời gian trôi qua lâu như vậy, anh thậm chí đã quên ban đầu mình là lý do vì sao lại phải cố tìm cách muốn bơi ngoi lên. Là vì hiếu kì? Là vì giảm bớt nhàm chán? Là vì chỉ muốn tìm lấy một cái mục tiêu cho đời bớt khô khan?...vv.

Cho đến hiện tại anh đã không muốn biết trước đó lý do ban đầu là cái gì nữa. Anh chỉ biết là từ lúc này đây, mình cũng đã hết việc để làm, hết mục tiêu để mà cố gắng.

Ai bảo nhiều năm như vậy, có thể xuất hiện ở tại dưới mặt nước này còn sống bất kể sinh vật đều là đã bị anh đánh phục phục thiếp thiếp tự nhận xưng tiểu đệ đây. Anh chàng giờ dù muốn đánh nhau cũng không tìm ra đối thủ để mà đánh.

Cho tới người nói anh là rồng cái gì, có thể bay lên chính tầng trời chơi a vân vân!

Tự mình biết chuyện nhà mình, anh chính là biết! Bản thân tuy rằng hình dạng là rồng, thế nhưng ban đầu lúc anh ngay cả bơi cũng không biết luôn, hiện tại đậu má người còn cho rằng anh sinh ra liền đã biết bay sao??? Anh hiện tại có thể thể với trời, thể với đèn lồng hay thể với bất cứ cái gì, anh một nhảy lên trên mặt nước, cuối cùng là cũng sẽ giống như bình thường cá một dạng nhanh chóng rơi tòm đi xuống. Hơn nữa học vật lý người đều biết, giang rộng thân thể từ trên cao rơi thẳng xuống mặt nước, va chạm kia chính là rất tm đau! Anh an no rảnh rồi không có việc gì làm hay sao mà tự mình muốn hại mình???

Bởi vậy cho đến giây phút cuối cùng, anh cũng chỉ là liếc mắt nhìn ngay gần sát khuôn mặt mặt nước một cái, cuối cùng thân hình lặng lẽ rời đi. Hơn nữa lần này anh một rời đi chính là trở về với nơi thâm uyên tăm tối tầng nước biển, trở về với nơi anh xuất hiện nhất ban đầu.

Thời gian ở tại trong lúc nhàm chán tỉnh cùng ngủ cũng không biết đã trôi qua bao nhiêu năm. Nhiều năm như vậy trôi qua, anh đối với mọi thứ ở trong biển cả cũng đã cực kì quen thuộc tại tâm. Hơn nữa kì quái thế nào chính là anh tìm kiếm bao năm như vậy cũng đều không thấy bóng dáng của lục địa, càng là chưa bắt gặp bao giờ cái khác sinh vật có trí khôn. Đám động vật biển mà anh từng gặp, hiện tại thống trị trí thông minh thật sự là quá thất, hoàn toàn khó mà coi chúng là sinh vật có trí khôn được.

Nhàm chán rất nhiều, anh bắt đầu nghiên cứu chính cơ thể mình. Đúng vậy! Anh chính là muốn nghiên cứu cơ thể cấu tạo là như thế nào. Bởi lẽ bao nhiêu năm như vậy trôi qua, anh hoàn toàn là chưa từng có cảm nhận thấy đói hay gì tương tự cảm giác thèm ăn vân vân. Mà bởi vì tập quán của con người còn tồn tại, đối với không thể sử dụng lửa thiêu đốt sinh vật biển mà nói... Bởi thế cho nên nhiều năm như vậy trôi qua anh vẫn giữ vững cho mình thói quen không ăn cái gì. Thân kỉ chính là thân thể anh không ăn bất kì cái gì thế nhưng vẫn không ngừng lớn lên, dài ra. Hiện tại đã là dài tới cả hơn nghìn kilomet không lồ vậy.

Thần kỉ như thế thân thể làm anh một khi quan tâm tiến vào nghiên cứu liền một phát không thể vãn hồi.

Thời gian là một thứ cực kì đáng sợ, nó khiến người từ thanh xuân tiến tới già đi, từ sinh thành đi đến hủy diệt một loại đại khủng bố sức mạnh..vv. Thế nhưng thời gian đối với thân thể hiện giờ của Nguyễn Trọng Lăng lại giống như hoàn toàn không có ý nghĩa. Và bởi vì thế cho nên mặt tốt của thời gian cũng vì vậy dần dần hiện ra, nó biến Lăng từ ban đầu vô tri cuối cùng đến dần dần bác học đa tài. Ít ra là đối với việc tìm hiểu chính bản thân mình.

Anh hiện tại biết được nguyên nhân cơ thể mình thần kỉ như vậy tồn tại là bởi vì sao? Cũng biết mình chưa bao giờ ăn lại cũng chẳng bao giờ sợ đói, biết thời gian vì sao không có tác dụng đối với mình...vv. Biết ra nhiều thứ, hơn nữa quan trọng nhất biết được mình hiện tại thân thể thế nhưng thật ra là do một thứ năng lượng tạo hợp thể đồng thời độ cao ngưng tụ tạo thành. Còn có chính là bản thân anh thời thời khắc khắc cũng đang không ngừng ở trong hư không thu thập lấy móng vuốt này năng lượng bổ sung cho bản thân mạnh mẽ lên.

Đã có hiểu ra như vậy về sau, anh chàng đột nhiên nhớ tới thật nhiều năm trước kia tâm cảnh của mình khi xuất hiện ở bên mặt nước. Thời điểm đó anh cho rằng mình chỉ là một con rắn thời tiền sử loại này, bề ngoài giống rồng thế nhưng chung quy cũng chỉ là một loại sinh vật biển mà thôi. Cho đến tận giờ này ngày này hiện nay, anh mới biết... hoá ra anh thực sự có thể là rồng.

Không phải là không biết bay sao? Vậy thì tự học bay á!

Không phải là không biết hô mưa gọi gió không chế lôi đình sao? Có thể tự nghĩ cách sáng tạo ra mà!

Rất nhiều chuyện bất chợt cứ như vậy hiện lên trong đầu. Anh chàng cũng là lúc này mới bỗng nhiên cảm thấy, ngày xưa cảm thấy thời gian trôi qua cực kì nhàm chán không có việc gì làm, hiện tại nghĩ lại chính là đậu má có vô cùng vô tận việc có thể làm đi á!

Từ đó về sau anh chàng cũng không tiếp tục lãng phí thời gian vô bổ nữa, lập tức tiến hành nghiên cứu chế tạo vân vân tiến hành những thứ mà mình cho rằng muốn làm.

Đầu tiên là tập điều khiển sức mạnh của nước này.

Tiếp đó là khống chế nước biển thành hơi này.

Từ hơi khống chế chúng biến thành mây và gió.

Từ mây và gió nâng đưa lên nâng đến bầu trời bay lượn mà học thành cưỡi mây đạp gió thuật. Rồng bay trên chín tầng trời hô mưa gọi gió cuối cùng cũng đã không phải là mơ.

Tương tự như vậy còn có khống chế vô tận biển cả sinh vật, cho tới nghĩ cách nâng cấp bọn chúng tăng cường trí thông minh, biết cách tu luyện mà trở thành giống như yêu binh yêu tướng. Ủ? Ở chỗ này đây thì chỉ có thể gọi là tướng tôm tướng cua thủy binh binh tướng mà thôi. Thế nhưng nói chung cấp bậc tiêu đề tăng lên không phải là cũng tăng lên của mình cấp bậc đúng không? Mà nghĩ tới tăng lên cấp bậc của mình vân vân. Nguyễn Trọng Lăng liền lập tức nghĩ tới cho mình xây dựng một cái hoành tá tràng Long cung coi như nơi ở lại mới được.

Cũng còn tốt tài nguyên dưới đáy biển cái gì quả thực vô cùng giàu có, thời gian đối với hắn lại là như vậy giá rẻ. Thế là trải qua không biết bao nhiêu năm sau đó, anh liền tạo thành ra cho mình một cái huy hoàng long lũy sáng ngời lại xa hoa quý phái Long cung. Đám đầu tiên binh tôm tướng cua các loại sinh vật ban đầu truyền dạy cách tu luyện lúc này cũng đã có một nhóm xuất hiện sơ bộ thành quả. Đặc biệt là không biết thế nào còn nuôi ra một vị rùa già thành tinh rất thông minh. Nguyễn Trọng Lăng ác thú vị tính cách phạm vào, đương nhiên lập tức liền đặt cho đối phương danh hiệu quy thường tướng, cũng ra lệnh cho đối phương thay mình chăm sóc quản lý long cung bên trong công việc lúc mình vắng nhà.

Mọi việc tưởng chừng diễn ra rất tốt đẹp, cho tới một ngày, một mảnh lục địa bỗng nhiên xuất hiện ra trong vùng biển Nguyễn Trọng Lăng cai quản.

.....

Kết thúc chương 180.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 181: Vận mệnh luân hồi 2

Mang theo tâm tình hiếu kì anh đương nhiên là lập tức hoá thân người, cười mây đạp gió bay đi lên thăm thăm mảnh này lục địa mới xuất hiện ra. (nhiều năm như vậy đương nhiên đã học được phép hoá hình, dù sao thân thể cũng đều là từ năng lượng ngưng tụ thành, hình dáng kiểu gì cũng thể cả).

Cho tới lần này xuất hiện ở trên này mảnh lục địa chu du, Nguyễn Trọng Lăng rất nhanh thì cảm giác vô cùng thất vọng á. Bởi vì ở trên đó quả thực vô cùng hoang vu. Đừng nói đến người, cho dù là sinh vật cái gì cũng đều vô cùng hiếm thấy, hay hoặc nói hoàn toàn không có. Ngược lại là giống như bản thân anh có một đám lại một đám sinh vật biển ban đầu bởi vì tò mò mà bước lên đất liền, cho tới dần dần bởi vì trên đó không có thiên địch cho nên mới dần dần phát triển phồn vinh lên.

Mang theo tâm tình thất vọng buồn chán Nguyễn Trọng Lăng, cuối cùng thân hình dừng lại ở một nơi vách núi đá treo leo dựng đứng nơi sát cạnh bờ biển ngồi lại. Ánh mắt anh giờ ngẩng đầu nhìn lấy biển hoá sao trời, cúi đầu nhìn xuống đại dương bao la, sau lưng càng là trải dài lục địa mặt đất. Một loại cảm giác ba mặt vây quanh, thiên địa toàn lấy mình là trung tâm, cùng quay quanh mình chuyển động cảm giác bỗng nhiên hiện lên trong lòng một cách hào hùng.

Bất chợt trong lúc đó Nguyễn Trọng Lăng bỗng nghĩ đến. Đã anh có thể để cho đám sinh vật ở trong biển tiến hành học tập tu luyện tăng cường trí tuệ lên. Tại sao anh lại không thể tạo cho mình lấy một bầu bạn nữ nhân bên người, một người phụ nữ hoàn mỹ nhất trần gian!

Nhiều năm như vậy trôi qua, dù rằng đám sinh vật biển nhiều có trí thông minh tăng lên hoá hình mà ra, có điều có lẽ bởi vì còn sót lại làm người tâm tình, anh đối với nữ giới sinh vật biển hoá hình không có chút mặn mà hào hứng nào. Hiện tại ngược lại là có thể tự bản thân mình tạo ra như mình thích làm thử.

Như vậy ý nghĩ một xuất hiện liền không thể kiềm chế nổi. Nguyễn Trọng Lăng bởi vậy đầu tiên là lôi kéo lấy vô số sắc màu mây trên bầu trời cuối về. Nhiều năm như vậy liên hệ với nước, sống trong lòng nước, biến hoá vận dụng yếu tố nước, hẳn đối với nước đã hiểu đến một dạng trình độ có thể nói là thâm sâu, kết hợp với thứ năng lượng có thể làm cơ sở biến hoá vạn vật tạo ra chính mình, hoàn toàn có thể sử dụng ra giống như là thần tiên phép thuật một dạng các loại về nước quyền năng liên quan. Hiện tại muốn chính thức tạo dựng ra một người phụ nữ hoàn mỹ bầu bạn, anh chẳng nghĩ ngay tới đầu tiên chính là mềm mại nhẹ nhàng như làn mây. Hơn nữa lại cộng thêm hẳn sau đó cuối tới đủ mọi màu sắc cầu vòng tôn thêm màu. Từ bên trong lục địa mạch nước ngầm, trong suốt như dòng suối nước ngầm tắm địa thiên lương cùng tắm lòng bao dung dịu dàng. Đôi khi ngây ngô như giọt sương sớm đầu cành. Khi thì tươi mát sắc xảo như mặt hồ nước ngày hè trong xanh. Ấm áp lòng người như làn hơi suối nước nóng. Băng lãnh cao quý với người ngoài giống như mùa đông mặt nước đá đóng băng. . .vv. Thật nhiều biến hoá của nước giống như người con gái biểu tình biến hoá muôn vàn.

Cho đến không biết từ khi nào, tia nắng sớm mai ửng hồng chiếu sáng nơi vách đá này. Trước mắt Nguyễn Trọng Lăng giờ chính là một người con gái da thịt trần trụi trắng nõn nà trong suốt. Một đôi con mắt linh động tươi mát giống như đối với thế giới này bất cứ thứ gì đều rất đồi hiếu kì. . . hơn nữa quan trọng nhất chính là ánh mắt ấy luôn không rời khỏi thân hình người của Lăng.

Đối với giống như tiên nữ một dạng người ban thân tạo ra, Nguyễn Trọng Lăng có thể nói hài lòng cực kì. Và thế rồi nghĩ nghĩ, anh cuối cùng quyết định trực tiếp tiến hành giai đoạn sau cùng, trước đó bởi vốn bởi vì lần đầu làm việc không chắc chắn chỉ muốn làm thử lại giống như có thần trợ tạo ra này cực kì hoàn mỹ tác phẩm xuất sắc, hiện tại thế nhưng anh chẳng cảm thấy dù cho bản thân mình có lại tiến hành trăm ngàn lần lặp lại bắt trước như trước đó, cũng đã không thể nào tạo dựng được một người hoàn mỹ giống như cô gái trước mắt này. Cũng vì thế cho nên anh cũng không coi cô là tác phẩm thử nữa mà là lập tức coi thành tác phẩm hoàn mỹ cuối cùng.

Mà bước làm cuối cùng hiện tại của anh cũng chính là, truyền cho đối phương của mình năng lượng nguyên bản hình thành thân thể, như vậy cô nàng cũng sẽ giống như anh một dạng mãi mãi tồn tại, cũng không ngừng không nghỉ mạnh lên. Còn có chính là bởi vì tiếp thu đến từ bản thân thân thể tạo thành năng lượng, cả hai người họ ngày sau, chủ yếu là đối phương liền không thể nào rời xa chính mình. Tất cả tính toán hoàn hảo thật tốt. Anh cũng không tiếp tục chần chừ nữa, bước chân tiến lên, đưa tay nắm lấy bàn tay cô dắt lấy đối phương tiến đến bên vách đá treo leo.

Tiếp đó ở trong cái nhìn tò mò hiếu kì của đối phương, anh đưa tay ra chỉ trên dưới bốn phương tám hướng đồng thời đối với cô nói.

Từ nay về sau, dù là trên trời hay dưới đất, lục địa hay biển khơi, khắp tất cả các nơi bốn phương tám hướng không gian cũng như thời gian cùng mọi loài sinh vật sống ở trên đó, tất cả chính là của chúng ta hai người.

Ta! (chỉ chính mình)

Và Nàng! (chỉ đối phương)

Lời nói kết thúc xong, thế giới giống như là có cảm nhận một dạng khả năng, từ trong nắm bắt tay của cả hai giống như đang không ngừng luân chuyển truyền lại vô cùng năng lượng ở trong đó. Thời gian, không gian giống như đang gặp phải xúc động thật kịch liệt.

“Bang!!!”

Một âm thanh bất chợt vang lên giống như có một thứ gì đó đột nhiên vỡ vụn.

Không biết từ khi nào, Lăng tinh thần có chút hoảng hoảng hốt hốt giống như tỉnh táo lại, lại giống như còn đang ngủ mơ. Trong đầu của cậu đang bay nhanh trình chiếu lấy phía trên đã từng nói tới từ đầu tới cuối nhân sinh trải qua, tựa như một đoạn phim mà cậu trước đó vừa mới ở bên trong sấm vai nhân vật chính.

Cậu thấy mình biến thành hình người đầu rồng bị chèn ép không khỏi biến hình bên trong biển sâu vực thẳm thâm uyên. Thấy bản thân biến hoá dần dần thành hình rồng thân thể cả quá trình cùng với ngày sau bơi ngoi lên gần mặt biển tinh thần phấn đấu. Thấy chính mình chán trường từ mặt biển trở về vực sâu cuối cùng lại mở ra con đường tu luyện mà thành công rồng thân bay lượn trên chín tầng trời. Thấy Long cung tạo dựng và hoàn thành, thấy quy thừa tướng năm này qua tháng nọ quản lý sự vật sự việc bên trong. Thấy vô danh lục địa đột nhiên xuất hiện ra, cũng thấy hấn là thấy vọng như thế nào khi ở bên trên kết thúc thám hiểm.

Cuối cùng quan trọng nhất! Anh thấy lại mình quá trình sáng tạo ra nàng. Hoặc là nói đúng hơn thế giới này mượn tay mình như thế nào sáng tạo ra nàng.

Anh gặp được bản thân cùng nàng sau đó cuộc sống hạnh phúc thời gian. Cuối cùng thấy...

Bọc trứng nở trăm con cái kia ngày...!

- Ta chính là Long thần Lạc Long Quân, nguyên là chúa ngự biển khơi cao quý, nay ngẫu gặp các người Tiên mẫu Âu Cơ, thiên địa giao cảm sinh ra này đó các người trăm người. Tất nhưng đất trời có khác, tiên thần cách biệt, nay liền mang theo các người năm mươi người xuống biển theo ta trấn giữ biển bạc trường thành, năm mươi người còn lại tuân theo các người Tiên mẫu sống tại nơi đây. Như ngày sau duyên số vẫn còn tất lại có thể gặp nhau. Chỉ nhớ các người trăm người chính là Tiên Thần dòng dõi, ngày sau gặp chuyện chớ có đoạ lạc chúng ta tên tuổi.

- Canh giờ đã điểm! Như vậy thì đi thôi!

Anh thấy được mình không biết từ khi nào đã từ bạch ngọc long tiến hoá thành hoá thân rồng vàng đồng dạng nói ra những lời kia cùng cảnh tượng quen thuộc, cũng biết mình trước đó thân phận, biết nàng thân phận, biết thế giới này huyền bí, cũng cuối cùng biết tất cả mọi chuyện đến cùng là như thế nào.

Cuối cùng, ở trong cái nhìn từ bên ngoài của anh, anh thấy mình một lần nữa hoá thân một quả cầu ánh sáng màu trắng trong năm mươi quả cầu ánh sáng được bản thân cuốn đi về phía long cung, cũng biết được đồng thời so sánh nhớ lại trước đó hình ảnh mình đã từng gặp qua lần trước giấc mơ. Anh biết bản thân mang theo năm mươi quả cầu ánh sáng đó là muốn mang về nơi thâm uyên mình đã từng biến hoá sinh ra để chúng nó có thể giống như bản thân hoá thành hình rồng. Còn ở lại bên người nàng năm mươi quả cầu ánh sáng kia, thuận theo thế giới diễn biến trở thành tổ tiên loài người, sinh mệnh không thể mãi kéo dài, sớm muộn rồi sẽ mất đi.

Cuối cùng của cuối cùng, anh thấy nàng hoá thành ánh sáng huyền bí nhiều màu bay về phía anh đang ở lại nơi đây. Nguyễn Trọng Lăng đưa bàn tay ra, chỉ trong khoảnh khắc, một quyển sách cổ xưa làm bằng da thú như vậy nguyên liệu về ngoài xuất hiện tại anh trong tay. Cũng chính là quen thuộc Tiên thư Sách ước hay còn được gọi là Nguyễn ngọc long châu, trước đó đã từng hoá thành hư ảnh trong đầu anh chàng.

Thiên mệnh a thiên mệnh! Đây chính là cái gọi là vận mệnh không thể trái hay sao? Ở trong lúc mơ hồ bên trong, Lăng nhìn thấy dường như ở trong hư không, một thứ gì đó hình dạng tám thuẫn vậy bên trên có hình chữ thập hoa văn đang không ngừng vỡ vụn và tiêu tán.

Nghĩ lại thì... mọi chuyện quả nhiên đều bắt nguồn từ ngày hôm ấy!

.....

Kết thúc chương 181.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Hôn em một trăm lần!

Hai mắt chậm rãi mở ra. Đầu óc giống như chợt vừa mới thức tỉnh từ trong một giấc mộng ngủ say dài thật dài, cho đến hiện tại vẫn còn có chút ngây ngất ngất. Chỉ là vẫn chưa kịp bản thân tự thanh tỉnh lấy lại tinh thần và đầu óc vẫn vẩn, lập tức cái cảm giác áp bách nơi thân thể cùng với cánh tay phía bên phải không hiểu bị đè nặng khiến Lăng theo bản năng nghiêng nghiêng đầu nhìn về.

Đó là một khuôn mặt trắng mịn tinh xảo quen thuộc đang đề lên phía trên bờ vai của anh ngủ vui lây. Khuôn mặt giờ vẫn còn nét ngọt ngào nhẹ mỉm cười hạnh phúc nơi khoé miệng, giống như đang làm một giấc mơ đẹp.

Đó là Liliana, cô gái có mái tóc dài màu bạch kim thường buộc tóc đuôi ngựa. Một cô gái tính kỹ ra thì anh cũng chỉ mới quen được không lâu, cộng gộp thời gian sợ còn chưa được tới nửa tháng mười lăm ngày. Không nghĩ tới lúc này cô ấy thế nhưng đã bỏ đi chiếc áo khoác sơ mi ngắn có sọc kẻ trắng xanh ăn mặc như áo khoác phủ ngoài lúc thường ngày, trên người chỉ để lại bên trong thuần túy màu đen nhưng mềm áo ghi lê nữ ngắn cùng chiếc váy ngắn bó sát. Bên dưới là một đôi chân dài để lộ, loại kia mịn màng xinh đẹp tinh tế, một đôi chân chơi năm version trắng muốt. Thân thể cô nàng giờ cứ như vậy lẳng lẳng nằm mỉm cười ở bên cạnh anh! Trên cùng một chiếc giường.

Cái này... thế nhưng rất có vấn đề à nha!

Chớ có quên trước đó anh là bởi vì sao mà hiện tại cả người nằm vật vờ ở đây ư~

Rùng mình một cái nhớ tới cảm giác đau khi cơ thể bị đánh bay đi trước khi bản thân ngất xỉu bất tỉnh nhân sự, Lăng hiện tại cũng đã nhận ra, nơi đây không phải chính là gian phòng ngày hôm qua tiến vào biệt thự anh chọn làm thành phòng ngủ cho bản thân mình hay sao? Còn nhớ rõ trước đó cũng chính là tại đây, tại ngay trong gian phòng này, cũng chính là anh lòng tốt muốn đưa cô gái bên cạnh công chúa ôm đưa đối phương vào trong gian phòng ngủ này của mình cho cô nằm ngủ nghỉ ngơi. Ai biết làm ơn mắc oán, ở hiền chẳng gặp được lành. Anh đột nhiên không hiểu thấu liền bị đối phương cứ như vậy bất ngờ vung tay vung chân đánh cho bay người luôn. Còn bởi vì thân thể một lần nữa đã trở thành yếu ớt người bình thường, đối mặt với đại hiệp sĩ cỡ như Liliana cận kề vung tay vung chân lực lượng hành hung, không thể tránh khỏi bị đánh cho va đập thành tường rồi nằm úp sấp bất tỉnh nhân sự luôn cũng chẳng có gì lạ. Cũng không biết khi đó có phải hay không có thể đã gãy mấy cái xương? Dù sao hiện tại tỉnh lại, anh chàng thân thể cảm nhận còn đầy đủ bình thường.

Hiện giờ một bên phía cánh tay trái cùng một phần thân thể của Lăng chính đang bị cô nàng đè lên ôm lấy, thế cho nên trước đó mới có cảm giác bị cái gì đó áp bách. Chỉ là trước không có phát hiện nguyên nhân thực tế cho nên mới cảm thấy khó chịu, hiện tại đã biết rõ nguyên do vì sao, Nguyễn Trọng Lăng không khỏi lập tức cảm thấy, loại cảm giác áp bách này trước kia, nhưng thật ra thì cũng rất... tuyệt vời!

Thật giống như cánh tay trái đang bị cô nàng ôm chặt vào lòng của anh, trước đó còn không có cảm thấy gì kỳ lạ, hiện tại tinh tế cảm nhận, một số bộ phận nào đó phình phình ra chèn ép đi tới, ôm chặt chặt... thật ra thì cũng rất ấm áp mềm mại á. Còn có thân thể nửa bên bị cơ thể của Liliana đè lên, cái này thật ra thì cũng không có làm sao... bởi lẽ vốn tưởng rằng thân hình mảnh mai hơi có phần gầy gò của cô nàng đoán chừng ôm lên sẽ chẳng có cảm giác gì cho lắm. Hiện tại đối phương cả người cơ thể thật đè đi lên, chăm chú một chút cảm thấy, vẫn là rất... có cảm giác thành tựu thỏa mãn tự hào ừ~

Quả nhiên là đàn ông đàn ông tâm lý có khác. Bình thường miệng nói rõ suốt ngày khen chê cái này khen chê cái kia. Một khi ôm được em nó lần đầu lên giường... Đương nhiên là chỉ xét trường hợp em nó không xấu, bản thân còn hạ miệng được cái loại ấy. Khi đó nói chung ấy mà... Riêng là cái loại cảm giác thành tựu tự hào thỏa mãn không hiểu thấu liền tự dung xuất hiện trong lòng này... Dù là dưa xanh hay củ cải đắng người, miễn là xinh đẹp khuôn mặt cùng vẻ ngoài, anh đây đều có yêu hết!!!

Cho tới chuyện quan trọng nhất hiện tại chính là...

Lúc này đã tỉnh dậy, nhìn khuôn mặt có thể nói gần trong gang tấc ngọt ngào mỉm cười của Liliana, nghĩ tới trước đó bản thân giống như tấm vải rách nhẹ nhàng liền có thể bị đối phương đánh bay, làm bằng máu một dạng đau đớn xương máu kinh nghiệm mà xuất hiện nỗi sợ hãi cảm giác, Lăng trong đầu không khỏi hết sức khó khăn. Tương đối xoắn xuýt phân vân lựa chọn nha! Mãi cho tới khi giằng co suy nghĩ tận... 3s!

Cuối cùng mới... Không thể chịu đựng được sự cám dỗ!

Cái đầu thật nhẹ, thật nhẹ,... lặng thinh cúi xuống và hôn lên đôi môi của cô nàng. Một đôi môi hồng nhạt màu sắc nhò xinh!

Hai người cánh môi chầm chậm khẽ nhẹ nhàng đụng chạm vào nhau. Cái cảm giác lần này từ từ nhu mềm nụ hôn so với trước đó không lâu ít ngày dưới lòng hồ nước hồ Tây kịch liệt nụ hôn so sánh với đương nhiên là mang cho người cảm nhận rất khác.

Khi đó là ngàn cân treo sợi tóc nguy cơ thời khắc, là sinh tử sống còn ranh giới tùy theo sự lựa chọn, là giữa nhạt tuếch nước là Tây Hồ so sánh với ngọt ngào thiếu nữ đôi môi. Là... vội vã thoáng qua cấp bách thời gian. Mà bây giờ thì có thể nhàn nhã ung dung thưởng thức cảm nhận nụ hôn khi đối phương đang ngủ.

Hôn thăm em một trăm lần?

Ừ? So với khi hai người chính diện lúc tỉnh táo hôn nhau quả nhiên là có một hương vị khác. Nhất là giống như Liliana như vậy một cô gái xinh đẹp lại biết phép thuật, hơn nữa trình độ phép thuật còn cực kỳ cao siêu. Một nàng tiên xanh hiệp sĩ đúng chất đáng vẻ ngoài cùng khí chất giống như cái danh hiệu của cô ấy. Người có thể cả ngày ở bên cạnh đối phương mà chỉ nghĩ được thanh lương mát lạnh cơ thể mùi hương thiếu nữ, mà không giống bình thường cô gái như vậy dù xinh đẹp ra sao vẫn phải chịu ảnh hưởng từ các yếu tố thực tế trong tự nhiên môi trường như nắng và bụi, hơi ẩm không khí hay mùi mồ hôi cơ thể vân vân.

Rất rõ ràng! Có cả bạn gái là người bình thường như Vũ Trần Linh cộng thêm thường xuyên giao du bên cạnh giống như là Erica và Liliana các cô nàng biết phép thuật cao siêu, kẻ nào đó càng ngày càng giống cận bã nam hoàn toàn có quyền uy trong việc lên tiếng nhận xét.

Hiện tại tỉnh ra thì, Nguyễn Trọng Lăng anh cũng đã chính thức hôn chơi qua ba người con gái rồi “ngại ngừng cười” (Tác:... ngậm mồm ngay nếu không muốn ăn dép!!! Lăng: gggg!)

Trở lại tiếp tục hiện tại đang nói vấn đề, giống như Vũ Trần Linh bởi vì chỉ là một người bình thường thiếu nữ, bởi thế cho nên đối với các loại hành động quá mức sến tấu tình cảm kịch anh hay tự biên tự diễn cùng trắng trợn đòi hỏi nấu cháo lười hành vi vân vân vẫn là có phản dị ứng không theo. Ban đầu là bởi vì vừa mới xác định quan hệ khi còn ngại ngùng, cho tới về sau, rất đậm má đáng tiếc, anh không bị đối phương dao bổ củi vào người đã là hạnh phúc mỹ mãn rồi, còn đùa đòi cái gì hôn với chả nấu cháo.

Nếu không phải là thay thế Vũ Trần Linh trong khoảng thời gian đó, tên nào cận bã nam thi thoảng còn có thể cùng Erica chơi trò hôn nhẹ linh tinh (nhưng thật ra là kịch liệt vãi đạn~), anh ấy đoán chừng hiện tại kỹ thuật hôn vân vân cái gì chắc hẳn phải lạnh nhạt hơn nhiều rồi.

Lần này đối tượng chuyển biến thành Liliana, hơn nữa còn là bí mật hôn trộm đối phương. Ừ? Cái cảm giác mát mát mềm mềm lành lạnh này, nếu như không phải anh mãi cảm cảm nhận ra... nào đó người dù cho vẫn đang nhắm chặt mắt giả vờ ngủ thế nhưng cả cơ thể căng cứng cùng run run, về mặt

đồ thắm, trên trán toát mồ hôi, ma lực trong người sôi sục cuộc trào như muốn bốc khói và vân vân triệu chứng phản ứng. Có lẽ anh vẫn còn sẽ say mê trong cái trò hôn hít vớ vẩn này thật đó!

Hiện tại vấn đề đặt ra là...

Vốn tưởng rằng hôn thầm em một trăm lần giờ biến thành hôn thẳng em một trăm lần...

Đậu má! Cái cảm giác bị bắt gian tại trận hôn trộm này quả thực siêu cấp lúng túng. Ành! Hiện tại lại phải giải quyết như thế nào đây?

Là dừng hôn hay mặc kệ gió heo may tiếp tục hôn đi tiếp?

Online gấp? Các loại nhanh không chờ!!! Đậu má!

.....

Kết thúc chương 182.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Chấn kinh! Vậy mà còn có người đang nhìn!!!

Khi người cho rằng bản thân mình tình cảnh hiện tại cũng đã đủ lúng túng (hôn thầm biến thành hôn thẳng mặt và bị phát hiện), bị thảm hơn chính là tình cảnh nhưng thật ra so với chính người đang tưởng tượng còn rau trộn lúng túng hơn~

Lăng! Đã rất vất vả mới cuối cùng... tiếc nuối dừng lại nụ hôn thẳng mặt Liliana ngay lúc này. Hôn nữa để tránh gây phản ứng quá khích cho cô nàng (tránh như buổi sáng lại bị kịch bị đối phương đánh bay dán lên tường bất tỉnh nhân sự). Nói chung mang theo tâm hôn kính sợ, anh ấy thật chậm... thật chậm... thật chậm rồi đi bờ môi!

Đương nhiên! Nếu như người cho rằng “không bao giờ biết nói hai chữ khuất phục” nam nhân giống như Trọng Lăng ca sẽ đơn giản như vậy kết thúc rồi thôi, vậy thì làm to!!!

Trong lòng thật ra còn có một phần ẩn giấu cực kì ác liệt tính cách anh ấy, bắt gặp cơ thể Liliana vậy mà giống như đang thờ phào nhẹ nhõm tựa như vừa thoát kiếp nạn tội tù khi anh rời môi (đương nhiên là cô ấy vẫn đang nhắm thật chặt hai mắt và da mặt đỏ như tôm luộc).

Nói chung! Bất mãn với việc cô nàng vậy mà tỏ ra thờ phào, thân thể thả lỏng mềm khi hắn kết thúc nụ hôn không biết là thầm hay thẳng này, ác liệt tính cách Trọng Lăng ca khoe miệng giống như đang nở ra nụ cười xấu bụng nhất của ác ma. Đôi môi! Lại lần nữa chớp nhoáng hôn lên Liliana làn môi thơm á á á á á á á!!!

Ặc ặc! Không phải là Trọng Lăng ca vừa rồi kích động hưng phấn kêu lên đâu. Ngược lại là anh ta đang cố nín cười trằng ở trong lòng đấy. Bởi lẽ phản ứng hiện tại của Liliana,... phải nói làm sao đây? Có thể tổng kết chung bằng một câu.

Đó chính là vô cùng thú vị! Cực kì cực kì thú vị!!!

Dù cho trước đó của trước đó anh cũng đã nhận ra Liliana là một cô gái thú vị giống như chỉ có món quà của chúa... ừ? Được rồi, hai ba ngày trước anh còn giống như vừa mới chém qua thủ hạ đặc lực nhất của chúa trời xong. Đối phương có thể gửi giống như Liliana vậy trân quý nhất quả đất món quà như thế cho anh mới... là lạ! Nếu như có thật sự gửi? Đó cũng chính là vài phát uy lực cực mạnh quyền năng thẳng vào mặt còn tạm được rồi.

Nói chung! Liliana phản ứng sau hành động hôn tiếp tục của Trọng Lăng ca có thể nói là siêu cấp moe (đáng yêu). Đây khiến cho anh chàng đối với việc tiếp tục hôn hôn vừa trêu chọc cô vừa thương thức thiếu nữ đôi môi mềm cũng là thực sự làm hăng say không biết mệt.

Cái kia trước đó cái gì hôn thầm hôn thẳng em một trăm lần vân vân, đã không còn chỉ là nói nói mà thôi đâu. Rất rõ ràng thậm chí đã sắp viên mãn biến thành thật sự!!! Cho tới hôn hôn nhiều nhiều, ác liệt nhà vua còn tổng kết ra thiếu nữ kỳ sĩ trung thành của mình quy luật phản ứng lại với bình thường hành vi tập kích quân địch ra sao.

Đơn cử giống như là khi anh bắt chợt hôn cô ấy thoáng cái liền đi, du kích chiến thuật. Thân thể cô ấy sẽ giống như lò xo chợt căng cứng, cái miệng mân mê chặt. Cho tới khi anh ấy chớp nhoáng sau đó rời môi đi. Cô nàng thân thể lại đứng dipy lạ kì thờ phào nhẹ nhõm thả lỏng đồng thời mềm xuống đôi môi giống như vừa mới sống sót sau tận nạn ở trong chiến trường. Hai loại trái ngược biểu hiện phản ứng biến đổi không ngừng sau mỗi lần hôn giống như co giãn lo xò, thế nhưng chính trực kỳ sĩ của chúng ta vẫn luôn cẩn thận giữ vững vàng kỉ luật của quân đội không bao giờ thay đổi.

Càng nhưng cười chính là, khi anh kết hợp chớp nhoáng bất ngờ hôn cùng ý đồ dùng lưỡi khuấy đảo tiến vào bên trong ngay sau, đang mân mê chặt đôi môi tưởng rằng sẽ canh phòng tử thủ Liliana thế nhưng lại giống như tức thì đã mất sạch ý chí chiến đấu nhận mệnh một dạng chiến binh, ừ rừ thảm bại đầu hàng. Hai cánh môi của cô ấy giờ sẽ dễ dàng mở ra, cái lưỡi nhỏ sinh cũng không có gì phản kháng hay trốn chạy. Hoàn toàn là mặc kệ anh muốn

cần thì cứ lấy vậy!

Ấy thế mà ngay khi đôi môi anh vừa mới rời khỏi, cô nàng đôi môi lại tức thì mân mê chặt, cơ thể căng cứng và cảnh giác giống như đang canh phòng cực kì nghiêm mật và kiên cường vân vân. Ủ? Đương nhiên! Cũng có thể đôi phương nhưng thật ra là đang trong tình trạng chán kinh sợ hãi con thỏ con, lo lắng đề phòng hẳn lại tập kích hôn bất ngờ cũng không phải là không thể. Mà sự thật đúng là đối với không ngừng tập kích hôn lại rồi đi, chán hay thèm thì kết bằng một nụ hôn dài và chán ngán vân vân. Trò chơi của nhà vua còn thật là chơi không biết một khi kết hợp cùng với hành động đôi tay lên xuống sờ soạng của mình.

Cho tới sau cùng, kẻ nào đó đã không bằng lòng với việc chỉ hôn thăm em một trăm lần đôi môi và vân vân, khẽ hôn hai má của cô nàng kỵ sĩ đồng thời hơi ngẩng đầu chuẩn bị hơi lui xuống hôn lên phía dưới đây đã phần ngực kia đã bị ai đó cỡi ra phủ ở bên trên áo trong áo ngoài không biết từ bao giờ.

Cũng là ngay chính lúc vị vua trẻ tuổi của chúng ta là như thế hào hứng chơi bời, Ngài ánh mắt trong lúc vô tình đi theo cái đầu bán năng hơi hơi ngẩng lên nhìn, và Ngài thấy....

Trong phòng... Đậu má không biết từ bao giờ yên lặng đứng đấy hai người thiếu nữ mộng mơ đang “mùi ngon” xem màn biểu diễn của anh.

Tình huống tặc ư quá lúng túng!

Nhất là khi Nguyễn Trọng Lăng ca đôi mắt với cái nhìn đầy sâu xa ẩn ý của Erica khi nhìn về mình đôi tay đang đặt trên bộ ngực đang phát run của Liliana.

Có ma! Làm sao luôn có cảm giác sợ sợ như đang ngoại tình bên ngoài chơi chơi lại bị vợ cả bắt chính diện tại trận trên giường vậy nè???

Luôn có cảm giác ngày hôm nay bước ra cửa bước chân trước tiên bước không đúng, từ đầu đến cuối giống như luôn có nắm mốc mùi vị xui xẻo bám vào người.

Trong lòng cảm thấy ừ ừ xui xui. Cũng còn tốt! Trải qua ba bốn giây ban đầu tặc lúng túng về sau, một Nguyễn Trọng Lăng ca tự tin vênh vác hồ báo cáo chồn cuối cùng cũng đã trở lại!

Đương nhiên ở trong thâm tâm Trọng Lăng ca càng cho rằng là, hẳn như vậy lộn chết không sợ nước sôi, không sợ Erica trả thù đá xoáy hay linh tinh... là bởi vì hiện tại ở trong phòng ngoại trừ cô nàng ra còn có người ngoài. Ít nhất thù một kỵ sĩ như cô kiểu gì cũng sẽ bảo vệ giữ gìn một phần bộ mặt cho vị vua của cô như anh chứ???

Ừ thì... có lẽ vậy? Anh cũng không chắc lắm! Ai đó trong lòng sợ sợ thâm nghĩ.

Cho tới xuất hiện ở trong phòng lúc này hai người thiếu nữ ngoài bản thân anh đã quá đối quen thuộc Erica ra còn có một cô gái khác. Một cô gái thân hình mảnh mai, vẻ đẹp thân thể có chút tương tự giống với Liliana nhưng chiều cao thấp hơn, ước chừng chỉ có 1m62 tầm tầm. Đây đương nhiên là tương đối thấp hơn so với Erica cùng Liliana rồi. Hai người bọn họ dù sao cũng là chính công gái tây đấy, chiều cao rất rõ ràng cao hơn hẳn so với bình thường con gái châu á. Cũng còn tốt vẫn chưa vượt quá chiều cao hiện tại của anh. Nếu không vậy thì anh sẽ hẳn phải thật khó chịu!

Ừ! Cũng cần phải nói thêm chính là, cô gái vừa xuất hiện này cũng sở hữu một khuôn mặt của người phụ nữ phương đông châu Á. Một khuôn mặt có đường nét nhu hoà nhẹ nhàng khác biệt hẳn với châu Âu cô gái tinh xảo khuôn mặt, đường nét rõ ràng. Đôi phương có một mái tóc màu nâu dài, thẳng và nhìn qua rất mềm mại. Một loại màu sắc có vẻ giống như màu tóc sẫm có tự nhiên, khá đẹp và cũng khiến cho người cực dễ dàng chú ý. Chỉ là đôi phương đang mặc trên người trang phục... làm Nguyễn Trọng Lăng có cảm giác giống na ná như trang phục của người Nhật bản kimono đại loại vậy.

- Sao em lại đột nhiên tới đây? Còn có cô gái mới đến này là ai vậy?

Mang theo vẻ mặt cố tỏ ra vẻ ngơ ngác bang bang cứng rắn, cũng làm lơ đi thân thể đang run lên bần bật của Liliana khi bị anh quơ lấy ôm ngồi dậy vào trong lòng.

Rất hiển nhiên! Nào đó người “không bao giờ biết nói hai chữ khuất phục” nam nhân, dù cho là hiện tại đã bị người bắt gian tại trận tình cảnh, vò đã mê không lo tiếp theo bị sút, Trọng Lăng ca vậy thì bất kể tình huống rồi. Cùng lúc với khi ôm lấy Liliana vào lòng, một bên cánh tay anh còn trắng trợn táo bạo thò vào bên trong đã bị mở rộng ra áo ghi lê của cô ấy, cuối cùng loay hoay mãi mới thành công nắm bóp lấy được đôi búi châu Âu ngày đêm mong nhớ.

Cùng với tiếng thở nhẹ nhàng thoả mãn của anh chàng giờ là... tiếng run bần bần co giật nghẹn ngào, rùng rùng mình của Liliana sau đó là mềm như bún nhũn ra, cả người tựa cả vào trong lòng anh chàng. Hơn nữa... giống như... cô ấy đã bị kích thích cho chết ngắt đi???

Lăng: “.....”

Erica cùng mới tới- hết sức sợ hãi cộng thêm ung thư xấu hổ phạm vào thiếu nữ: “.....”

Không khí trong gian phòng nhất thời tê ngắt trong khoảnh khắc.

Một kết cục đầy chết chóc!

Quác quát quát quát quát....! (tiếng quạ kêu)

Được thôi! Không cần phải tường tận quan sát thêm. Nhiều năm no ăn kinh nghiệm đọc truyện mạng trước khi trùng sinh khiến cho anh thoả cái giết mình tỉnh ngộ ra. Cô nàng này đây là... bị anh xoa bóp động tác làm cho cao triều, bất tỉnh nhân sự?

Anh ấy bởi vậy không khỏi lặng lặng ngổn ngang trong gió trong giây lát. Cái này cũng thật sự là...

Cực phẩm của cực phẩm nga!!!! Siêu cấp cực phẩm thân thể nhạy cảm nga!!!!

Ai đó ở trong lòng giống như đang gào thét quát tháo lên. Đoán chừng nếu như không phải trong phòng còn có người khác lạ mặt ở đây, Trọng Lăng ca đã phải giết nãy mình, bắt người đứng dậy ngửa đầu cười hả hả to ba mươi ba tiếng, để tỏ vẻ vui sướng.

Quả nhiên a! Quả nhiên! Liliana cái gì rõ rõ ràng ràng là vô giá trân bảo món quà ông trời ban tặng cho cánh đàn ông giống như anh đấy. Nào đó càng ngày càng trắng trợn không kiêng dè cận bã nam trong lòng không khỏi suy nghĩ.

Cũng còn tốt đối diện trước mặt hai người con gái còn lại ở trong phòng rất kịp thời đúng lúc đồng thời đưa ra câu trả lời nói chuyện cắt ngang bên trong phòng càng ngày càng kì quái tồn tại bầu không khí vậy.

.....

Kết thúc chương 183.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Chân thực mà lại dễ biến Vương giả tâm tính

- Xin gửi lời chào tôn kính nhất đến Ngài thừa thứ bảy Vương, Trọng Lăng miện hạ! Tôi là Mariya Yuri, vốn là một vu nữ của vu nữ viện Nhật Bản...

Đối phương về mặt bằng bố chặt cùng giọng nói lạnh nhạt cổ tình xa cách khi đang giới thiệu về mình. Nguyễn Trọng Lăng đột nhiên không hiểu thấu liền cảm thấy tâm phiền ý loạn, đã không muốn tiếp tục nghe xong cô ta đang muốn nói gì luôn. Anh đương nhiên lại không phải người ngu. Ngay từ lúc ánh mắt phát hiện ra sự có mặt đầu tiên của đối phương, anh thì nấn cảm cảm nhận ra được sự căm ghét, sự sợ hãi, cùng với cả sự khinh thường giống như đang nhìn một tên biến thái, rác rưởi cận bã của xã hội. Các loại cảm tình ấy chân thực mà ẩn giấu sâu trong ánh mắt nhìn của cô khi nhìn về phía anh. Cái này hiển nhiên khiến cho ai đó trong lòng cực kì khó chịu.

Nếu là trước kia khi anh chưa trở thành Diệt thần sư, khó chịu thì cũng chỉ có thể tự mình khó chịu thôi, cũng chẳng có thể làm gì nổi đối phương. Hoặc có lẽ chính xác hơn là khi đó cả hai bọn họ căn bản không có khả năng liên quan đến nhau, hoàn toàn là hai người sinh hoạt tại hai thế giới khác nhau, không chỉ là thế giới người bình thường cùng thế giới phép thuật ngăn cản, mà còn khác xa nhau bởi tổ quốc, ngôn ngữ văn hoá...vv vô số sự khác biệt. Và cũng bởi thế cho nên trong mắt đối phương khi ấy hiển nhiên cũng sẽ không toát ra cái loại kia tới khinh thường khinh bỉ ánh mắt nhìn anh. Bởi lẽ bọn họ cả hai cả đời cũng sẽ không có may mắn cơ hội gặp mặt.

Thậm chí nếu là tại trước đây, thời gian ngay trước lần tỉnh lại này của anh sau chuyến đi từ châu Âu trở về, di chứng sau trận chiến ấy mang lại có thể khiến anh bởi vậy tâm thần không yên. Đối với cái nhìn cùng ánh mắt ẩn giấu của đối phương hay sự cảm quan đáng giá nhận xét vân vân của cô ta, anh khi đó nào có không lòng quan tâm thanh thản đến đề ý tới. Diễn hình ai biết má là ai cơ chứ? Thôi lộn nhanh đi cho nước nó trong, đại loại vậy.

Còn nếu là đối phương như vậy ánh mắt ẩn núp nhìn anh thời điểm anh trở thành Diệt thần sư xong đồng thời cũng gặp qua Erica mang lại không ngừng bị anh cho là rắc rối lúc, thế nhưng còn chưa trải qua vụ việc đi châu Âu cùng biến cố lần này đây, khoảng ở giữa thời gian, anh có lẽ sẽ bởi vì tâm tính vẫn lừng lờ, lơ lơ mơ mơ về thân phận hiện tại của mình mà... đối với xinh đẹp cô gái như cô dịu dàng với một thái độ lịch thiệp khác gì như một quý ông hoà nhã đại danh từ đại loại thế vân vân.

Còn nếu sự xuất hiện của cô ngay tại khi anh trở thành Diệt thần sư sau không lâu thế nhưng còn chưa gặp mặt phải Erica, mọi chuyện có lẽ sẽ diễn ra theo một lịch sử hoàn toàn khác~ Ai mà biết được!

Nói chung, đã là người, dù cho có là địa vị cao quý hay sở hữu sức mạnh mạnh mẽ tựa thần linh giống như Diệt thần sư, kinh nghiệm cùng hoàn cảnh cuộc sống trải qua sẽ không ngừng đập nện thế giới quan cùng cách cư xử, nhận thức thế giới xung quanh biến hoá mà không ngừng biến hoá thay đổi theo.

Càng là giống như Nguyễn Trọng Lăng ca của chúng ta, bởi vì hoàn cảnh xung quanh biến hoá quá nhanh. Anh chàng luôn có một loại cảm giác, bản thân mỗi một phút mỗi một giây, tính cách, tâm tính, nhận tri thế giới cái nhìn...vv đều đang biến hoá trở nên không giống.

Con người! Cuối cùng dù sao cũng sẽ trưởng thành và... Gặp nhau ở những thời điểm khác nhau! Kết cục đương nhiên cũng sẽ không có cùng loại. Thật giống như tình huống gặp mặt của anh với cô gái lạ mặt có cái tên Mariya Yuri vào lúc này.

Hoặc là nói đúng hơn... Thật đáng tiếc chính là! Rất rất không phải lúc~ Sự xuất hiện của cô ta ở trước mặt anh lần đầu tiên, thế nhưng lại đúng là vào lúc này! Đúng vào thời gian này! Địa điểm này!

Khi mà niềm tin của Nguyễn Trọng Lăng đối với bản thân mình đang ở giai đoạn hưng khởi lên cao, cao nhất! Đồng thời cũng là thời điểm nó bất ổn nhất trong lịch sử từ trước, hiện tại, và có lẽ cả mãi mãi về sau trong cuộc đời mình~

.....

Có thể không phải là như thế sao?

Khi anh vừa mới trải qua một lần mất rồi lại được quyền năng phép thuật, hơn nữa ước chừng giờ đã càng mạnh hơn xưa, thủ đoạn cũng càng huyền diệu hơn xưa~

Trải qua như vậy một quá trình biến đổi âm thầm tâm lý quá trình, có thể nói gần gũi một hai ba ngày thời gian tính lại trải qua thôi, anh liền đã chịu đựng nếm thử qua bị người từ trên ngai vị ngai vàng đá đất xuống phạm trần trong âm thầm hoang mang lo sợ cảm giác. Cũng đã từng nếm trải lo lắng âu sầu từng giờ từng phút từng giây sau đó sẽ bị tru di cửu tộc một dạng truyền thuyết báo ứng vân vân vì đã mất đi năng lực tự bảo vệ, đồng thời ngai vị ngai vàng quyền lực Ma vương- Diệt thần sư kia cũng làm sao có thể chấp nhận ngồi lên trên nó khi đó chỉ là một người tầm thường??? Phản phệ đánh trả cái gì đương nhiên là sẽ không thể thiếu! Mà không thể không cật lực tìm cách nghĩ cứu viện từ hai vị nữ kỳ sĩ được cho là nhất trung thành kia lại có thể kéo dài bao lâu??? Thế nhưng cùng lúc còn phải gánh chịu lòng hoài nghi cùng nổi giận dỗi về tương lai. Giấy làm sao có thể gói được lửa? Cùng với bản thân làm sao mới có thể lại sáng kì tích, hơn nữa lần này có lẽ phải thật sự là chân chân chính chính kì tích mới có thể giúp anh lại lần nữa đi lên đăng cơ ngai trên thứ bảy Ma vương tên cái kia ngai vàng.

Cũng chính là chỉ có trải qua này đó lo lắng chân thực cuộc sống tháng ngày, anh mới càng có thể hiểu hơn giờ này khắc này một lần nữa âm thầm thành công lại nắm lấy quyền hành, sức mạnh khi vui sướng. Có thể nói là cảm nhận cực kì rõ ràng tại trong lúc âm thầm một lần nữa đăng cơ lên làm vua khi hân hoan. Một vị vua càng mạnh mẽ hơn, đối với mình vị trí, quyền lực cùng nguy hiểm ẩn nấp phía sau càng rõ ràng hơn, khắc sâu thấy rõ hiểu biết hơn! Thế nhưng này cũng chính là thời khắc mà anh đang ở vào trong lúc bản năng miễn cảm hơn bao giờ hết, khi vừa mới âm thầm trở lại vị trí của mình~

Tất cả vừa mới lại đã trở về mình vị trí như cũ. Đồng thời mọi chuyện cũng đã triệt để khác xưa!

Không phải là lý do ngẫu nhiên mà trước đó anh tiến hành trắng trợn điều chỉnh Liliana trước mặt cả hai người thiếu nữ khác như vậy. Này có lẽ nguyên nhân sâu xa bên trong càng có lấy một phần lý do, bởi vì sâu nhất trong tâm lý âm u của anh đang cần gấp một lần phát tiết sự áp lực! Phát tiết sự áp lực trong những ngày qua lo lắng, sợ hãi, bàng hoàng, cũng không nơi nương tựa dựa vào...vv. Chó hoang đã từng vây quanh ta, kẻ địch xuất hiện ở khắp nơi xung quanh ta, tử vong vận rủi đang bao phủ lấy ta... thế nhưng hiện giờ tất cả đều đã khác biệt. Ta ngồi ở trên ngai vàng thân nhiên nhìn quân đội của mình trong tay tiêu diệt hết mọi kẻ địch, nhân nhả thường thức lấy mỹ nữ uyển chuyển đáng múa cùng tiếng ca, tiêu xài hoang phí lấy vô cùng vô tận lấy mãi không bao giờ hết tài phú của cái...

Đúng vậy! Tình cảnh cuộc sống của anh hiện tại nhìn qua thật quá tốt rồi! Muốn tiền có tiền! Muốn người có người! Muốn thế lực có thế lực! Còn có quan trọng nhất chính là muốn làm cái gì, thích làm cái gì đều có thể làm cái gì vân vân! Thậm chí là ngay cả ngày hôm qua xuất hiện trong này ngai biệt thự xinh đẹp mười sáu cô nàng hầu gái, xuất hiện ngay tại trước mắt anh hiện giờ bất kể là đã quen thuộc Erica hay là đang ẩn nấp trong lòng sự căm ghét, khinh thường, coi anh là căn bã rác rưởi của xã hội cô gái có cái tên Mariya Yuri này. À phải rồi, còn có vừa mới trải qua bị anh trắng trợn tại trước mắt người khác điều chỉnh mà bị xấu hổ khiến cho cao triều chết ngất đi Liliana. Nếu như hiện tại anh muốn, anh hoàn toàn có thể ra lệnh cho bọn họ coi áo nói dây lưng ra cùng mình chơi nào đó mười mấy hai mươi p đồng thời vui vẻ happy sự tình.

Trước kia, anh luôn có cảm nhận lo lắng và cho rằng mình đang sống trong một giấc mơ không có thật, bản năng luôn mách bảo anh rằng mọi thứ xung quanh tốt giả! Rằng có lẽ sau chỉ một giấc ngủ tỉnh lại thôi tất cả có lẽ sẽ biết mất nhưng chưa từng xuất hiện trước mắt anh một người bình thường. Rằng một thằng tầm thường như anh đây tại sao có thể có một cuộc sống thoải mái và hạnh phúc, vô tư yên tâm tác oai tác phúc hoành hành tự nhiên như vậy chứ? Đậu má dù cho có là trọng sinh giả trong tiểu thuyết Trung quốc, trọng sinh xong cũng phải làm phần đầu lên từ đầu vân vân. Cùng lắm là khởi điểm cao hơn người bình thường cái gì thôi. Giống như là con trai độc nhất của khổng lồ tài phiệt gia tộc, siêu cấp thiên tài của tu hành gia tộc lớn cái gì linh tinh. Nói chung dù có cao, cũng sẽ không cao tới đỉnh điểm, phía bên trên tóm lại luôn phải có cái gì cảnh giới cao lớn hơn mới được (nắm giữ tài phiệt gia tộc hay từ thiên tài làm biến thành chân chính cao thủ hàng đầu hàng ngũ chẳng hạn). Chẳng có ai sẽ như anh như vậy duy nhất một cái thì từ tầng dưới chót nhất xã hội bình dân giai tầng nhảy lên tới ở tại trên thế giới này kim tự tháp cao nhất giai tầng chỉ có gồm Diệt thần sư cùng dị thần này số lượng có thể đếm trên đầu ngón tay. Cái này là manaka nhật nguyệt tranh sáo lộ. Đây thế nhưng là truyện chữ tiểu thuyết giới ạ! Ngay từ đầu nâng cao cao quá mức con tác nó về sau giới mới biết như thế nợ nào?

Anh hiểu! Bởi vì đó luôn nghĩ ngờ chẳng chờ hớ kia bất ngờ sẽ có ngày nào viết trên trời rơi xuống viên gạch vô đầu, và sau đó anh liền trọng sinh mọi luôn sang thế giới khác.

Đám tác giả đồng nhân, vô hạn lưu hay chu du nhiều nhị thứ nguyên hoặc hệ thống các loại không phải luôn thích chơi ác tính cách cách làm như vậy sao? (Lăng: đậu má bọn chúng!!! Tác:...cẩn thận đó nghe bay! Hoạ từ ở mồm mà ra đó à mày~ “cười gian”. Lăng: “.....”)

Nói chung, hơn nữa đặc biệt là sự biến hoá mọi chuyện này chân chính bắt đầu từ khi cô nàng áo đỏ nào đó bỗng dưng xông vào trong cuộc sống của anh rồi xáo trộn tất cả mọi thứ, càng quan trọng là tính ra đầu đầy thời gian còn không có tới một tháng. Anh còn chưa có kịp biến chuyển tâm lý tại ngai vị mới này thì hãy thử tính xem, bản thân đã trải qua biết bao lần rắc rối cùng đại đại sự kiện rồi? Kết quả chính là ngay khi anh trải qua chân chính cảm nhận được của bản thân mình hiện tại tầm quan trọng, hoặc là nói đúng hơn gặp mặt qua được giống như anh địa vị đám người hầu tước Voban, ngu ngốc kiếm sĩ Doni, dù hay như chỉ có gặp mặt thoáng qua tên mặt lạnh như tiền hắc hoàng tử Alex kia.

Anh cũng coi như gặp được bọn họ là như thế nào sống, là như thế nào cách thoải mái sinh hoạt sống theo ý của mình trong thân phận cùng cấp. Có thể nói là lần này châu Âu chuyển đi di chuyển, đối với anh trân quý nhất không phải là quyền năng tăng thêm linh tính. Dù sao cái này ngày sau chỉ cần anh còn sống, chỉ cần anh còn có thể tiêu diệt dị thần, như vậy chúng nó rồi cũng sẽ có cơ hội tăng thêm.

Thứ trần quý nhất mà anh thu được sau chuyến đi lần này chính là sự tự tin, cùng hiểu rõ hàm nghĩa của cái từ mà Erica cùng Liliana hay đám người khác giờ thói quen xưng hô anh, tức thứ bảy Vương, tân Vương, vị thứ bảy Ma vương, Trọng Lăng điện hạ,...vv. Anh giờ đã có tự tin, tin tưởng vào những người kì quái bỗng đột nhiên nhảy chen chân vào trong cuộc sống của anh này người cùng thế lực trong thế giới phép thuật sự thật cùng tự có của mình bản thân cách ứng đối đối với bọn họ.

Đúng vậy! Đã trải qua như vậy hoành tá tràng cùng không thể giả dối che dấu lừa gạt cuộc chiến sống còn ở nơi thiêng liêng không thể khinh nhờn làm bậy như Toà thánh Vatican, tất cả lại chỉ vì ý nghĩ bất chợt của anh và Doni, hai vị sau cùng hiện tại tân Vương.

Cái này thực tế không phải đã nói rõ tất thấy địa vị của anh là như thế nào cao cả hiện tại sao?

Tại vào cái thời giờ ấy khắc ấy! Cũng chính tại cái thời điểm ở Italya, bên ngoài toà thánh Vatican ấy. Anh hoàn toàn hoá thân vào địa vị thân phận đã từng cho rằng mới mẻ kì quặc vô cùng của mình, trở thành một vị vua, và theo bản năng muốn cư xử theo như một vị vua mà anh cho là đúng nghĩa! Anh ấy vừa chiến đấu vừa thậm chí cho rằng, mình sẽ như những vị nhân vật chính khác đánh đâu thắng đó không gì cản nổi. Khó khăn trắc trở tính cái gì? Anh thể nhưng là trọng sinh giả nhân vật chính nha! Anh hiện giờ còn là cao cấp nhất, mạnh mẽ nhất, năng lực sinh tồn kinh khủng nhất Ma vương, Diệt thần sư, thứ bảy vị Vua các loại sở hữu danh hiệu xưng tên người.

Ừ? Nếu đã như vậy thì đánh đánh nhanh xong trận chiến này rồi về nhà ôm gái chơi nhiều p đi thôi!

Anh ấy khi đó chính là như vậy phiêu~ Là như vậy không đứng đắn suy nghĩ!!! Cho tới khi anh thật sự chiến thắng trận đấu với dị thần, sắp sửa đón võ tay mới tới quyền năng mới thôi...!

Đáng tiếc, thực tế đã đánh cho anh một đòn trời giáng suýt chút nữa trực tiếp tử vong vào đầu.

.....

Kết thúc chương 184.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Vu nữ Nhật bản cái chết?

Anh thể mà một khi tỉnh lại liền cảm nhận được bản thân không còn nữa, đã biến mất hết trước đó mạnh mẽ tất cả quyền năng. Hơn nữa thân thể cùng ma lực còn đang dần dần rất nhanh biến mất trở về thành người phàm trần. Cái này đầu má anh cũng không phải thắng cu kia Tiêu Viên đâu á? Anh lại không có chứa ông Bụt bên trong chiếc nhẫn, lại cũng không có sắp gặp phải tử hồn lưu, bạn gái nguy cơ chia tay ngược lại có thể có!.

Thế nhưng đầu má anh địa vị bây giờ quan trọng như vậy cũng không phải là thiên tài tu luyện trong một cái gia tộc tầm thường nhưng lịch sử gia tộc khác thường có thể so. Anh là trương dương sáng rõ ở bên ngoài, thời thời khắc khắc có muôn vạn người ánh mắt đang ngắm nhìn và quan sát vào, còn cao cấp hơn cả nổi tiếng nhiều fan các dạng các loại đại minh tinh. Anh thể nhưng là cao quý, thần bí, lại mạnh mẽ Vương nha! Cái này sáo lộ biến thành phế vật ba năm lại lần nữa bùng lên đánh mặt các loại từng gặp phải nhục nhã linh tinh... anh sợ rằng mình trước tiên sớm đã bị lo lắng một lần nữa anh hồi phục lại mà trước tiên ra tay diệt trừ sạch anh cho thành nát như tương luôn rồi. Trong âm thầm thù địch đám người cùng thế lực cấp thế giới của anh mới sẽ không như nhân vật trong truyện mạng như thế ngu, cho anh cơ hội lại bùng nổ lần hai. Thế giới này là rộng lớn như vậy, cái loại chim nào mà chả có. Anh một khi chơi cái gì ba năm phế vật sáo lộ ấy, nguy cơ cao sau đó không phải là từ hôn phế vật lưu đánh mặt linh tinh mà là hoá thân người báo thù tuyệt hận trọng sinh trở về lưu ít ra còn có thể, nếu không đó chính là nhân vật chính chết, hết sách thái giám truyện luôn rồi. Nói chung các loại không tốt chơi nguy hiểm như vậy cốt truyện lưu á á á!!!

Cũng còn tốt! Ngay tại khi sự việc chưa diễn ra đến mức ngàn cân treo sợi tóc thời điểm nguy hiểm nhất. Sức mạnh của anh giờ cũng đã trở về, hơn nữa dựa theo trong cảm nhận cùng bản thân tính toán, có phần còn bản chất cao cấp và huyền ảo hơn xưa.

Nói nhiều như vậy chính là để chứng tỏ một điều, một lần nữa trở về địa vị của mình, hơn nữa cũng đã trải qua một lần nguy cơ sống còn trong âm thầm này, đối với hiện tại thân phận của Vương cái gì, Ma Vương, Diệt thần sư linh tinh, anh cũng đã thấy ra.

Tất cả chỉ là hư ảo biểu tượng, chỉ có sức mạnh nắm giữ mới là thật!

Mà hiện giờ đã nắm giữ lại sức mạnh thật tân Vương, ngay tại giờ này phút này ngày này, sẽ không dễ dàng cho phép có người ngay tại trước mặt bản thân như vậy dè biiu mình, khinh bỉ bản thân!

Cái này như vậy không được! Vương là phải có uy nghi, rỗng chạm vẩy ngược tất nhiên chạm vô tất chết. (nhưng thật ra chỉ là thắng ngáo đá đang ngứa tay muốn sai thử quyền năng)

Dù cho đối phương có là ai? Dù cho đối phương có xinh đẹp như thế nào!!! (lấy le tỏ rõ sức mạnh trước xinh đẹp phái nữ đã là bản năng)

Ánh mắt của anh giờ nhìn về phía cô gái xa lạ xinh đẹp tóc nâu vừa mới xuất hiện ở trước mắt này.... với sự lạnh lùng băng giá. (anh ấy muốn hoá thân

cao lãnh đẹp trai, bá đạo tổng tài loại hình)

Nhiệt độ trong gian phòng theo cảm xúc biến hoá của anh mà bỗng nhiên lạnh lẽo xuống giống như ngày trời đêm đông giá rét, hơn nữa là ngày đêm đông giá rét có tuyết rơi, nước ngầm cũng biến thành băng như vậy luôn.

Không khí bỗng dưng có tức sát chết chóc mùi vị không hiểu thấu, giống như đang trầm hô bày tỏ rõ lấy người nào đó trong lòng đang suy nghĩ gì vào giờ phút này. (Lăng ê Tác, mày đang nói quá nhiều!)

Ở bên ngoài biệt thự cùng vào giờ phút này, thậm chí toàn bộ khu vực Tam đảo- Vĩnh phúc ngay tại từ giây phút ấy trở đi, trời giữa trưa ngày tháng mười bỗng nhiên biến thành đêm đen gió bắc thổi chính giữa mùa đông lạnh căm căm. Tuyết bỗng nhiên rơi ngay giữa buổi ngày trưa vốn đang nắng ấm giờ đã đêm tối giá lạnh. Nước trong giếng khoan sâu dưới lòng đất mất dần đi hơi ẩm đang lạnh dần như nước đá. Dòng sông đang chảy, kênh mương mặt nước ao hồ dần trở nên đông cứng tạo thành dày đặc nặng nề tầng băng bao phủ bên trên.

Vạn sự vạn vật giống như bỗng chốc đã tiến vào ngày đêm đông giá rét, hơn nữa nhiệt độ đang càng ngày càng lạnh lẽo, đã giảm xuống sắp tới 4 độ C hơn nữa còn đang nhanh hướng nhiệt độ âm thẳng tiến. Kì lạ như vậy cảnh tượng biến hoá của thời tiết. Bất ngờ lại cấp tốc biến hoá thay đổi của đất trời đương nhiên cũng khiến cho muôn vàn người trong và ngoài nước các cá nhân cùng thể lực đang âm thầm chú ý, nào đó một vị duy nhất còn tìm được hiện thân tung tích Diệt thần sư sau khi tham gia trận chiến kia thảm thiết với giáo đình, người này đang làm gì vào cái thời điểm nhạy cảm này? Bọn họ lập tức cũng đều đã thu được tí mĩ thông tin tin tức, trong lòng cũng bỗng nhiên một sợ hãi.

Vương cuối cùng dù sao cũng là Vương!

Mặc dù cho ba trong vốn vị tham gia ba ngày trước hôm đó buổi sáng trận chiến đã biến mất tích. Thế nhưng được cho là duy nhất người thu được thành quả trái cây chiến thắng cho đến giờ phút này, đã tỉnh lại và trở về Việt Nam- thứ bảy Vương Nguyên Trọng Lăng. Ngày ấy hiển nhiên lại đã càng trở nên thêm mạnh mẽ. Hơn nữa nắm giữ trong tay từ Đại thiên sư trưởng Michael một loại nào đó quyền năng, dù rằng không ai biết năng lực chân thật biểu hiện ra sao? Thế nhưng giờ này phút này toàn khu vực tỉnh Vĩnh phúc biến thành thế giới đóng băng, toàn bộ miền Bắc Việt Nam tiến vào bên trong ngày trời đông giá rét tuyết rơi khắc nghiệt nhất trong lịch sử...

Sự mạnh mẽ của Ngài ấy đã là không thể chối từ nghi ngờ!!!

Vô số vốn đã cho là Diệt thần sư thời đại thần thoại muốn như cứ vậy chung kết mà có cấp tiến hành động trước đó tổ chức cùng người, hiện tại vào giờ này phút này chính trong cái ngày này, chính đang run rẩy lấy bấy lạng im sấm hối trước quyền năng sức mạnh mạnh mẽ mới của nào đó vị vua vừa thể hiện ra.

Thế giới thế cục vẫn còn không có biến!

Ma vương, Diệt thần sư tồn tại vẫn sẽ là giọng điệu chính đại diện cho tối cao trật tự của thế giới này. Bởi lẽ bọn họ là tượng trưng cao nhất cho trần gian nhân thế sức mạnh có được, chân chân chính chính là thần linh đang hành tẩu tại nhân gian!

Suy nghĩ như vậy thông suốt xong, đám người này trong thâm tâm hiện tại cũng không thể không nổi lên một cái vô cùng nghi hoặc câu hỏi.

Chẳng lẽ là ai lại đang làm giận dữ được cho là hiền hoà hơn nữa nhất giống người bình thường biểu hiện ra tính cách cùng suy nghĩ thứ bảy Vương? Tình huống hiện tại diễn ra rất có thể chính là đang báo trước lần nữa phải chăng sẽ giống như năm xưa hầu tước Voban thịnh nộ bảo tổ bao phủ phá hủy cả một thành phố nhân dân lần nữa lặp lại xảy ra ở trên đất nước này. Hơn nữa lần này phạm vi quy mô so với ngày xưa quả thật quá ư càng lớn, phải trực diện đón nhận tàn Vương thịnh nộ tuy chỉ có một tỉnh diện tích đất, thế nhưng bao trùm ảnh hưởng phạm vi của nó lại là toàn bộ miền bắc Việt Nam. Hơn nữa còn đang không ngừng tăng mạnh sâu dày cùng lan rộng sự ảnh hưởng.

Chết chóc kết cục đang tới gần!

Bọn họ chỉ cảm thấy giờ này phút này ngày sau, ai còn dám nói tân vương là hiền hoà và hoà nhã, là không thị sát hiếu chiến, là nhân từ, hành động cư xử luôn giống như của một người bình thường cái gì và vân vân, đảm bảo không đắm vào mồm cho đối phương như từ một trận... mới là lạ!

Vương là tàn bạo mà lại chí cao đại danh tượng trưng! Thế cho nên bọn họ mới bị coi là nhân gian trần thế Ma vương tồn tại!

Vô số người hoặc thể lực trong sáng hoặc ngoài tối giống như đã thấy được ra một vị tương lai tàn bạo Ma vương, hi vọng vô thường mà lại mạnh mẽ vô cùng Ma vương đang sắp sửa ra đời. Cho tới cái tỉnh thành đang dần chìm vào trong băng tuyết thế giới đột ngột bao phủ cùng vạn vật cảnh sắc đóng băng giống như ở sẽ bề ri mùa đông càng ngày càng lạnh giá hơn này... có lẽ chính là tể lễ cho nghi thức Ma vương thức tỉnh vậy.

Cho tới giờ này phút này nguyên bản trung tâm nguyên nhân gây ra mọi chuyện, nguyên bản tại vụ nữ viện Nhật Bản có địa vị cao cấp nhất một trong vụ nữ Mariya Yuri, cả người cô thời khắc này chỉ cảm thấy bản thân giống như đang lặn mình vào trong sâu thẳm nơi lạnh giá nhất của vô danh tăm tối thâm uyên. Cả cơ thể cô nhìn từ bề ngoài, từ dưới chân tăng dần lên tới đỉnh đầu, chính đang chậm chạp mà kiên định tiến hành băng hoá quá trình, cả người biến thành trong suốt vạn năm khối băng trạng thái bức tượng sinh động nghệ thuật sống.

Chân thực giây phút chết chóc đang đi tới, đang do đếm lấy! Lại có ai có thể cứu giúp được cô? Mariya Yuri trong lòng là như thế tuyệt vọng nghĩ đến. Nguyên Trọng Lăng bản thân ở trong mắt của cô giờ đã triệt triệt để để hoá thân thành hình tượng giống y hệt như nhiều năm trước kia nào đó hi vọng vô thường, tàn bạo bất nhân lại thị sát hiếu chiến xứ Đông Âu Ma vương, chỉ thông qua ánh mắt nhìn thôi liền có thể biến người thành muối. Và giờ cô gặp phải đơn giản thay đổi chỉ là, cơ thể cô đang biến dần thành băng...

Tất cả giống như đều đã xác định kết thúc tại giờ khắc này! Ai đó đã thần nhiên nhắm mắt lại nhận mệnh chờ đợi tử vong. Thời khắc lạnh lùng nhất ấy đã

đang đến gần!!!

Quyền năng: Vạn vật đóng băng!

Vạn vật đóng băng: Trải qua năm tháng thời gian xa xăm không thể đếm biết hết, không ngừng sinh sống tại nơi vực sâu thăm thẳm trong cùng nhất của thâm uyên tối tăm dưới lòng biển cả. Lạnh giá cùng hơi thở sự sống còn tồn tại là như thể khắc sâu và phân biệt đấu tranh rõ ràng. Nắm giữ quyền năng này người có thể ban phát cho hoàn cảnh cùng vạn vật ở xung quanh mình thâm uyên sâu thăm thẳm nhất bằng giá lạnh lẽo tới thấu tận tim gan ý chí hoàn cảnh, đồng thời cũng có thể trải qua ban phát cho sinh mệnh tồn tại hơi thở kiên cường nhất năng lực sinh tồn ngay cả tại chốn vực sâu.

Chung cục hình thức: Thế giới này liền cùng ta vĩnh viễn ngủ say a! Vạn vật đóng băng lại thì nó tồn tại vĩnh hằng~

.....

Kết thúc chương 185.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Và giờ chính là thuộc về Erica thời gian!

(Lắm gái riêng sắp xếp cho các em ấy có đất diễn không thôi, không biến bình hoa cũng khổ lắm đấy các bác ạ!)

Bên trong gian phòng ngủ lầu hai biệt thự,....

Bắt gặp vị này tự xưng Nhật Bản vu nữ viện Mariya Yuri vu nữ cơ thể đã đông lại giống như một bức tượng thiếu nữ xinh đẹp nhắm mắt dùng cảm hy sinh mình hiến thân... bằng băng vô cùng sống động, anh chàng một bên dùng ánh mắt cái nhìn giống như đang thưởng thức một bộ tác phẩm cực kì nghệ thuật, một bên liếc nhìn đang đứng ở kế bên dùng kì quái ánh mắt nhìn anh Erica. Cánh tay nhẹ vung lên, tượng băng vu nữ tức thì từ trong gian phòng biến mất, giọng nói của Lăng đồng thời cũng đúng lúc lên tiếng.

- Ủ? Em nhìn anh như thế làm gì?

Nghe như vậy câu hỏi thẳng thừng trắng ra của anh chàng vừa vang lên, vốn dĩ cho rằng sẽ có rất nhiều điều muốn nói Erica tức thì giống như nghẹn cả lời lại. Sâu trong con mắt có một thứ gì đó lấp lánh không yên. Trầm mặc sau mấy giây, cô nàng mới lại nở nụ cười đáp rằng.

- Không! Cũng không có gì thừa ta Vương!

Nói rồi đồng thời nghiêm túc hít một hơi thật sâu, sau đó hơi cúi đầu như bày tỏ sự cung kính.

Không khí ở bên trong gian phòng bỗng nhiên giống như hơi trầm mặc lại. Lăng đối với sự biến đổi đột ngột này lại giống như không hề phát giác một dạng, còn như đứng rồi, sát có sự thật gật gật đầu sau đó tiếp lời.

- Ủ! Nếu như không có chuyện gì nữa muốn nói vậy thôi.

- À, phải rồi. Lúc trước từ sau khi tỉnh lại xong liền vội vàng vàng trở về ngay Việt Nam, sau đó về tới nơi lại vội chuyển ngay qua đây. Anh còn quên chưa hỏi em ngày hôm đó tại Vatican sau khi anh bất tỉnh đi thì chuyện gì đã xảy ra tiếp theo đâu? Nói nói lại tí mĩ anh nghe thử xem.

Nói và rồi một bàn tay vốn đang đặt trên ở giường ngón tay trở khê băng quơ gõ gõ.

Trong gian phòng bỗng dừng giống như nổi lên không biết từ đâu ngọn gió, vốn đang đứng thẳng lại mình chuẩn bị nói chuyện Erica chỉ cảm thấy bản thân như đang bị thứ gì đó vô hình bao bọc mang đi thoáng cái, thân thể liền vụt bay về phía đang ngồi trên giường đức vua của cô. Hơn nữa được lợi bởi thân phận Đại hiệp sĩ của bản thân, dù cho mọi chuyện chỉ diễn ra ở trong khoảnh khắc thời gian cực nhanh, không đủ để cho cô có thể kịp làm ra bất kì hành động gì phản ứng. Thế nhưng ít nhất hai mắt của cô còn kịp nhìn thấy, vị vua vừa mới lạnh lùng hi vọng vô thường ra tay sát phạt quả đoán kia của mình, chính đang cười mỉa đang rộng hai tay chờ đợi ôm lấy cô vào lòng anh. Cũng là ngay tại trong cái khoảnh khắc ấy, một thứ gì đó trong cổ bỗng nhiên thả lỏng nhẹ nhõm. Không khí thời gian vốn chết như vậy ngưng đọng bỗng chốc trở về với nhẹ nhàng. Ít ra thì anh ấy đối với cô tình cảm cũng không có biến không phải sao? Còn có...

“Đáng ghét! Có được quyền năng thì gọi là à!”

Trong lúc bất chợt người yêu quen thuộc cảm giác bỗng nhiên trở về khiến trong lòng cô nàng không khỏi thoáng hiện lên nhảy nhót vui mừng, đồng thời cũng vì vậy có xuất hiện một loại tức giận giận dữ, muốn làm càn, làm nũng với đối phương một dạng ý nghĩ.

Và kết quả đương nhiên chính là, có được quyền năng quả thật rất giỏi ă! Bởi vì có được sở hữu quyền năng người thế nhưng chính là Diệt thần sư, Ma vương, Vua của các vị vua, người sẽ được sở hữu vô số tôn quý danh xưng cùng sự trung thành công hiến của đám người pháp sư như các cô. Như thế

mà không coi là giỏi thì như thế nào mới có thể coi là?

Hiển nhiên! Erica cũng biết rõ điều này. Bởi thế cho nên khi thân thể cô nhẹ nhàng như yến dầm vào lòng vị vua. Cô gái lúc bình thường tự tin, kiêu ngạo mà giao hoạt như Erica cũng không khỏi ỉu xiu không có cách nào khác chống lại sự thật. Bởi vì vậy rất tự nhiên mà sử dụng ra làm một vị... châu Âu đệ nhất quý cô, ứng nên có hành động vào lúc này.

Làm lo! Giải nai, già ngây thơ! Bé gái kiêu giận dữ!!!! ggggg!

Ừ? Thì nói thẳng ra chính là phòng phòng má, mím mím môi, nghẹo đầu, sau đó thì quay phắt mặt đi không thèm nhìn nữa đối phương để tỏ rõ á.

Mà kết quả thì... chiều này vốn bắt đầu từ vị nào đó bị Erica cho rằng là tiền nhiệm châu Âu đệ nhất quý cô Alice phát minh ra, sau đó tại trong tay của cô giờ càng toả ra sáng lạng hơn ánh sáng (ai lại có thể giống như cô ấy đối với một người Ma vương. Vua của các vị vua sử dụng ra không biết xấu hổ như vậy một chiều nà?). Nói chung! Nó còn thật sự có hiệu quả.

- Làm sao rồi? Ngán như vậy thời gian không gặp liền đã làm bộ làm tịch xa cách anh, lại còn vừa rồi cái bộ mặt ngoài giả vờ cung cung kính kính ấy nữa nhé!

- Hiện tại lại còn dám giận dữ theo kiểu bé gái với anh. Thật sự không sợ anh ra tay trừng phạt đấy à?

Mang theo vẻ mặt buồn cười buồn cười, Lãng một tay vòng ra sau eo ôm lấy đối phương. Một tay quen đường quen nẻo luồn qua nơi nào đó phía trên hờ ra cổ áo mờ mờ đi xuống, tìm về quen thuộc của anh đồ vật mà nắm bóp. Đồng thời còn khiến cho vốn dĩ phòng phòng má giả vờ tức giận Erica không thể không quay đầu nhìn về phía mình. Cũng bởi thế bị anh dễ dàng lấy trán đỉnh đỉnh lại đối phương cái trán cao cao, về mặt tựa cười như không cười nói nói. Nói xong thuận thuận tiện tiện lại hôn lên đang phòng phòng má mím môi của cô nàng. Thơm thơm luân phiên không ngừng chuyển đổi giữa lúc này môi bên phồng má của cô một cái cùng nụ hôn mơ mơ chỉ tốt bề ngoài ở giữa. Cảm giác cũng rất thú vị à!

- Hừ!... Vậy... sao anh... cũng không... tiện thể... trừng phạt em đóng băng thành... tượng... đá đến chết luôn đi. Dù sao... em cũng lại... không phản kháng lại được anh mà!

- Đáng ghét!.... đừng... đừng có mà hôn em... như vậy nữa....ummm!!?

Tức giận đối với việc kẻ nào đó nói nói lại hôn hôn, Erica hai tay gấp lại giờ chống lấy ngực đối phương ra về đẩy đẩy ra, giọng điệu hờn dỗi lên tiếng. Đáng tiếc cuối cùng bị đức vua của cô rất là không biết xấu hổ dùng một nụ hôn dài chặn lại. Hôn xong, nhìn về mặt giờ đã hồng chảy nước cô nàng ngồi trong lòng anh, nào đó cận kề nam rất là vênh váo đắc ý bắt đầu tỏ vẻ.

- Mà mà... Erica của anh từ lúc nào lại trở nên có lòng thương người nhân từ như thế nhỉ? Bình thường anh thấy em tính cách sát phạt quyết đoán lắm cơ mà u~

Nói nói lại tiếp tục trò chơi đỉnh trán với thuận tiện luân phiên hôn nhẹ. Đáng tiếc lần này anh bị cô nàng tranh thủ dùng lòng bàn tay che lại luôn. Và trong cái ánh mắt nhìn buồn bực của anh, về mặt nghiêm túc nghiêm túc tốc độ nhanh nói chuyện. Cô ấy thật sự anh lại sắp nghĩ ra cái trò đùa nào nữa quái đản ác liệt thì chết. Luôn cảm giác đức vua của cô càng ngày càng giống như là Liliana hay nói, càng càng càng... dâm... dâm loạn... cùng không biết ế thẹn! Erica trong không khỏi âm thầm như thế suy nghĩ.

- Nào có anh nói được khó nghe như thế nha! Cái này rõ ràng là hào phóng tự tin được hay không? Cô gái vừa rồi kia là người của tổ chức phép thuật đứng đầu Nhật Bản vừa gửi tới. Anh như vậy chẳng nói chẳng rằng liền đóng băng hại chết người ta. Hi nộ vô thường như vậy một vị vua, anh bảo ngày sau tổ chức phép thuật nào còn dám thân cận đi theo đầu nhập vào anh á.

Giọng giận dữ, hận này không tranh!

- Thật chẳng lẽ anh còn định bắt trước giống như ông hầu tước Voban kia cách làm? Thế nhưng đối phương còn có quyền năng điều khiển những người hầu chết của ông làm việc cho ông nên cũng không cần quá quan tâm thuộc hạ người sống. Chúng ta muốn có người tìm kiếm được dị thần thông tin tình báo liên nghĩ tới báo cáo cho chúng ta trước tiên thì vẫn phải lung lạc một ít thể lực cho mình dùng đấy.

- Ở châu Âu ngược lại không sẽ có gì lo lắng. Thế nhưng ở lại châu Á bên này, các thế lực phép thuật Nhật Bản vẫn là rất tốt dễ dùng. Dù sao anh yêu cũng không có khả năng thu được phương Bắc Trung quốc các thế lực phép thuật công hiến cho. Thậm chí dù cho là bọn họ có ý định đầu nhập vào, chúng ta cũng khó có thể yên tâm sử dụng được. Trừ phi là anh có thể trực tiếp đánh thắng được giáo chủ La Hào.

Cô gái nói với vẻ mặt cau mày như suy nghĩ tính khả thi. Trọng Lãng ca của chúng ta nhìn thoi qua mà cũng cảm thấy hết hồn hết vía. Luôn cảm giác cô nàng này sẽ nghĩ ra cái gì đó không được hay lắm cho cậu làm vậy.

.....

Kết thúc chương 186.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Và giờ chính là thuộc về Erica thời gian 2!

Đánh thắng giáo chủ La Hào cái gì...~ Vẫn là trước tiên vượt qua nguy cơ của hầu tước Voban trước đó đi. Hiện tại anh vẫn còn có một cuộc hẹn chiến đấu dốc hết toàn lực kiểu như cuộc chiến sinh tử với đối phương đây. À đúng rồi! Cộng thêm với cả vụ cá cược điều kiện chiến đấu cùng với Doni (đã hứa chỉ cần cậu ta tìm giúp anh diệt thần để anh tiêu diệt vậy liền sẽ cùng với đối phương tận tình chiến đấu một trận). Dù sao đi nữa mà nói, kết quả cuối cùng của lần chiến đấu tại Vatican vừa qua chính là anh thực sự thành công giết chết đại thiên sứ trưởng Michael, cướp đoạt lấy quyền năng của đối phương và diễn hoá cho thích hợp với mình hiện tại dùng. Bởi thế dù cho không đạt tới mức sinh tử nguy hiểm trận chiến như cùng Voban hầu tước, thế nhưng một trận chiến vì trả nợ kịch liệt giữa cả hai vị vua đã là không thể nào tránh thoát đấy.

Cũng tại ngay trong lúc nhà vua của chúng ta đang nhức đầu nhức óc vì gần nhất có quá nhiều cần phải trải qua trận đấu, cảm giác như vừa chơi fifa việt nam vì lịch cùng ngoại hạng anh league lại còn chiến đấu thông suốt ở các đấu trường cup châu lục vậy. Còn có để cho đội của anh nghỉ đá xả stress hay không nghì???

Đương nhiên! Cũng không biết trong thực tế anh đang nhức đầu ra sao Erica, lời nói vẫn còn chưa kết thúc.

- Sự việc lần này anh bỗng nhiên ra tay với vị này Nhật Bản vụ nữ thật sự là quá thất trách, quá khinh xuất rồi. Erica là giận thực sự anh yêu đó! (lại phồng má trừng mắt!)

- Nếu như là đối phương có gì mạo phạm anh, chẳng lẽ không thể đợi sau đó lại nghĩ cách trừng phạt sao? Đợi chút tới khi chiêu gọi cô ta gia nhập vào anh dưới trướng công hiến một ít thời gian, sau đó tùy tiện tìm một cái lý do không phải là đều có thể trừng phạt, muốn làm gì thì làm.

- Hiện người vừa đến nơi liền bị anh đóng băng chết chắc như vậy. Cái này phải làm sao để trả lời lại đối phương? Nhờ bọn họ cho rằng chúng ta từ chối bọn họ ý tưởng đi dựa gần vào vậy làm sao bây giờ?

- Chỉ còn không đầy một tháng nữa anh liền phải quyết đấu cùng với hầu tước Voban, muốn chiến thắng đối phương anh ít nhất phải gia tăng số lượng quyền năng, vũ trang cho mình lên mới được.

- Không được! Tốt nhất là trước khi đám người kia biết được chuyện vừa đã xảy ra sau đó tự mình hù mình suy nghĩ lung tung, vẫn là trước tiên liên lạc nói chuyện với bọn họ trước đi.

- Tốt nhất là yêu cầu bọn họ gửi thêm một người nữa tới. Chỉ cần bọn họ có người được chấp thuận ở lại bên cạnh tân Vương để tỏ vẻ thân cận. Như vậy mọi chuyện liền sẽ không còn là vấn đề.

Erica khuôn mặt tinh táo không ngừng nói thầm lẩm bẩm, sau đó hai mắt bỗng chốc không khỏi sáng lên đối với Lăng nói lên ý kiến.

Nghe cô nàng như vậy ngồi trong lòng mình nghiêm túc nghiêm túc quan tâm suy tính phân tích. Biết rõ đối phương vừa rồi là quan tâm lo lắng bản thân mà tức giận, cũng không phải vì bất gặp thấy anh bỗng nhiên giết người mà tức giận, hơn nữa vừa rồi bộ dáng kia tức giận vừa đầy liền đổ bé gái kiểu giận dỗi... Cô nàng này còn thật không hiểu thấu tại sao ngay từ đầu đến bây giờ luôn cực kì quan tâm anh nha?

Cho tới dựa theo Lăng bản thân ý nghĩ, nếu như vừa rồi thay đổi trước mặt anh không phải là Erica mà là cô gái chính trực ngay thẳng như Liliana, đoán chừng đối phương sẽ phải tức giận và thất vọng về anh lắm lắm. Có lẽ có một ngày kia còn sẽ giống như đối xử với hầu tước Voban như vậy đối xử với anh, phản bội hoặc lựa chọn rồi bỏ anh cũng không biết chừng.

Nói như vậy! So sánh với một Liliana ngay thẳng cứng nhắc, không biết nói chuyện lại hay suy nghĩ linh tinh, chính trực nhưng cũng rất thú vị...vv. Suy cho cùng vẫn là giống như Erica trung thành cảnh cảnh, mọi việc đều suy nghĩ về anh mới càng cần anh phải trân quý trọng hơn.

Suy nghĩ đến tận đây, đối với đang ngồi trong lòng anh còn ý định muốn loay hoay lấy ra bản thân điện thoại di động liền lạc gọi người Erica, anh chàng cũng không tiến hành ngăn cản. Dù sao đây cũng là đối phương vì anh mà làm đưa ra quyết định mà. Dù cho vị kia được gọi là Mariya Yuri vụ nữ cũng không có thật chết, chỉ bị anh đóng băng suy nghĩ dùng cho việc khác. Thế nhưng hiện tại trong lúc giống như Erica thật sự như vậy nói. Trước tiên vẫn là khiến Nhật Bản tổ chức phép thuật bên kia lại điều một người khác tới đi.

Nói tới, sau khi trải qua Italya chuyển đi, anh lại đột nhiên có chút ý muốn ra ngoài tiếp tục đi du lịch tham quan các loại cảnh đẹp thế giới bên ngoài tiếp. Trước kia không có điều kiện thì cũng thôi đi. Hiện tại có thừa năng lực cùng khả năng. Tại sao lại không thoả mái mà tận hưởng cuộc sống lạc thú chứ?

Chỉ là nghĩ tới như vậy, Lăng bỗng nhiên lại có cảm giác làm khó. Thật sự là tiếp theo sau đó còn có rất nhiều chuyện cần phải làm ở Việt Nam đây. Còn có quan trọng nhất Vũ Trần Linh, cũng không thể bỏ mặc không giải quyết vấn đề của cô ấy chứ. Ngược lại thì chuyện bố mẹ gia đình ở quê vậy dễ làm. Trước kia bởi vì còn có lo lắng âm thầm đồng thời cũng chưa nghĩ kĩ ra sao xử lý nên vẫn chưa dám trắng trợn sử dụng thuộc về Erica đột nhiên xuất hiện thế giới phép thuật người thế lực đi hỗ trợ giải quyết. Hơn nữa cũng không biết bọn họ năng lực ảnh hưởng đối với thế lực bình thường trong thực tế đạt mức ra sao?

Hiện tại trải qua châu Âu như vậy chuyển đi, mở mang thêm nhiều như vậy hiểu biết. Nghĩ nghĩ đối với yêu cầu nhỏ nhỏ cải tạo điều kiện gia đình của anh ở quê cũng không có gì. Lại nói cũng không cần để bố mẹ đột nhiên biến thành làm quan, làm tước, làm nhà giàu tư bản số một gì cho cam. Hai người bọn họ đoán chừng cũng không có cái năng lực ấy. Hơn nữa nếu đã biết thế lực trong giới phép thuật như vậy lợi hại tồn tại. Lại để hai người lần lần phân đấu bên trong đám người tinh anh thế lực bình thường, chẳng phải đang làm tội cả hai ra.

Nghĩ nghĩ, anh quyết định thắng thù nên liền để cho bọn họ trúng vé xổ số giải thưởng cái gì đi. Trước tiên trúng tiền mang cải tạo nhà cửa hoàn cảnh ở quê. Sau đó lại để cho cả hai trúng thưởng du lịch giải thưởng cái gì đi đó. Ban đầu làm cái đi Hạ Long bay này, sau đó lại trúng thưởng cái đi du lịch nước ngoài này...vv. Nói chung cứ để người chú ý dần dần sắp xếp dẫn đạo, tin tưởng chỉ cần để cả hai vui vẻ sinh hoạt đi đó đi đây quanh năm vui vẻ du lịch đi chơi, hẳn là có thể dễ dàng làm được.

Ngay tại khi Lăng bản thân trong đầu hoàn thiện lại sau đó một đoạn thời gian kế hoạch các việc cần làm của mình. Ngồi trong lòng anh chàng cô nàng Erica cũng coi như là kết thúc xong điện thoại. Đáng tiếc đối phương dùng là tiếng Nhật để nói chuyện. Mà tiếng Nhật cái gì anh còn chưa có kịp học qua đâu. Nói tới xấu hổ, từ khi đạt được Diệt Thần Sư thân phận xong, đối với cái này thiên phú ngôn ngữ năng lực anh còn chưa kịp khai quật gì sâu sát. Cũng chính là trước đó tại Italy học vội xong tiếng Ý. Ngược lại là thông dụng tiếng Anh lại chưa kịp học cho ra hồn. Cũng thật là đủ không xứng chức một người Diệt thần sư đấy.

Đương nhiên! Đây trong đó cũng có một chút Nguyễn Trọng Lăng không hiểu thấu vì sao một loại khác thường ý tưởng. Lại nói bản thân anh cố gắng như vậy học cái khác đất nước ngôn ngữ để làm gì? Giống như ở Việt Nam trừ khi là đi ra xin việc nếu không cũng không cần quan tâm biết hay không tiếng Anh. Hôn nữa cực đa phần ở Việt Nam người nói dùng tiếng Anh vốn cũng sẽ không chuẩn. Cái này cũng chẳng có gì kì, tựa như người miền nam cùng miền bắc nói tiếng việt giọng nói đa phần đối diện miền người nghe qua chẳng hiểu ra sao cả thôi. Đây là địa vực đặc điểm giọng nói, có cố quá đi nữa nhiều khi cũng chẳng sửa được.

Ở Việt Nam không cần dùng tiếng nước ngoài, đi nước khác du lịch mới may ra cần học để ứng phó người bình thường nơi đó giao lưu. Cho tới nhiều khi Nguyễn Trọng Lăng không muốn học tập ngôn ngữ nước khác luôn, bởi lẽ anh càng muốn nhiều người nước ngoài hơn vì có thể giao lưu được với anh mà tự học tập tiếng Việt. Đây... có lẽ là dân tộc tự hào cảm tự kỷ thiếu niên giai đoạn cuối mắc bệnh đi. Nói chung lần lượt bắt gặp giống như Erica, Liliana, thậm chí là lần trước đến Việt Nam hầu tước Voban không thể không dùng nói tiếng Việt để giao lưu khi, trong lòng vui vẻ đó chính là bạo lều.

Ân! Vua của chúng ta nhiều khi chính là dễ dàng vui vẻ như thế đấy. Chỉ tiếc có người rất nhanh thì thông qua lời nói làm cắt cụt vừa mới hiện lên vui vẻ trong lòng Ngài ấy rồi.

Erica chính là như vậy hơi băng quơ nói chuyện.

.....

Quyền năng: Ánh sáng người điều khiển.

Ánh sáng người điều khiển: Thông qua vô số năm rộng thảng dài suy tính và tìm hiểu, người đối với sự biến hoá của ánh sáng năng lực cũng như của chúng sở hữu sức mạnh mang theo liên quan đã là nổi rõ trong thâm tâm. Dù là quang minh hay hắc ám, ngày hay đêm lưu chuyển, nóng cùng lạnh luân phiên, sinh cơ cùng huỷ diệt thôi thúc, sáng tạo hoặc đồng hoá quá trình...vv, nắm trong tay vô số liên quan biến hoá người, bản chất nhất vẫn là từ người điều khiển ánh sáng năng lực.

Chung cực hình thức: Thế giới này liền cùng ta cùng nhau già nua a~

Đêm nay giữa đầu nhìn trăng sáng, vạn cổ sau này trăng sáng cúi nhìn ai?

.....

Kết thúc chương 187.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Chợt xuất hiện tuyệt diệu ý tưởng

- Phải rồi. Trước khi em đến nơi này có ghé qua trước trường học của chúng mình một tý. Nếu như em nhớ không lầm mà nói, trước đó anh có tham gia nhận sắm vai một nhân vật chính trong tiết mục hài mà lớp mình dàn dựng để đăng ký tham gia buổi tổ chức Chào khoá mới của trường mình đầu năm đúng không?

- Tuy rằng em cảm thấy mặc dù thực sự bỏ qua cũng không có gì, thế nhưng ít nhất anh cũng nên báo trước cho mọi người còn lại trong lớp một tiếng để họ sớm chuẩn bị tâm lý thay người chứ? Buổi chào mừng khoá mới do hội học sinh tổ chức kia hai ngày sau liền bắt đầu tổ chức rồi. Giống như các bạn học ấy hôm nay còn định tập trung diễn diễn thử lại?

Nguyễn Trọng Lăng: Kéttttttttt!?! LOLLLLL?!!???!

Lời nói vừa ra của Erica có thể nói là làm cho Lăng không khỏi tâm thần chấn động mạnh như bị sét đánh, huỷ diệt thế giới một dạng mạnh mẽ cảm chú quyền năng cái loại kia. Cậu... cũng nữa không biết tin vào tình yêu á!!!

Phải rồi nha đậu má! Đoạn thời gian này cậu mãi mê với mớ chuyện ở trong thế giới phép thuật này quá mà xao nhãng quên mất hết chuyện ở trong đời thường. Hiện giờ nghĩ lại cậu còn có bao nhiêu chuyện chưa làm đây.

Vũ Trần Linh vấn đề là chuyện đầu tiên này. Trước đó vốn là ý định ra về làm cái kế hoạch khởi nghiệp thành công thanh niên tài giỏi thế kỷ mới cái gì vân vân, nâng cao tại trong mắt người bình thường của anh địa vị xã hội. Sau này cũng dễ để cho mọi người khoan dung hơn việc anh bắt cá hai tay.

Dù sao người có bản lĩnh nhiều gái nó muốn cuốn theo tình hình là bình thường ai cũng hiểu, cũng dễ dàng hơn khoan dung, thậm chí là phía phụ nữ đám bọn họ có thể còn quay ra đi đuổi ngược lại. Đây cũng chính là hình tượng anh đang muốn tạo dựng ra để giải quyết vấn đề của Vũ Trần Linh trong mắt người ngoài, mà không phải là để như bây giờ bị người nhìn với cái mặc đã sinh viên nghèo lại vô dụng còn muốn chơi bắt cá hai tay cực dễ bị người lên án. Dẫn the như vậy nhân mác, dù anh thuyết phục được Vũ Trần Linh chấp nhận giống như Erica cùng Liliana như vậy đặc thù trong thế giới phép thuật tồn tại, đối với con mắt của bạn bè người thân bình thường cô ấy lại muốn nói sao. Đã là anh đang được lợi như vậy thì đương nhiên cũng phải gánh vác một phần trách nhiệm giúp đỡ á.

Thời đại này người ta cười nghèo không cười kĩ nữ mà. Cứ leo lên cao địa vị trong mắt người thường đi, ở quê anh người ta còn có người bình thường hiện giờ trực tiếp cưới vợ hai có sao đâu. Thanh niên thế hệ mới lại là Diệt thần sư như anh tại sao có thể bị chuyện con con này làm khó! Chỉ cần anh ở trong mắt người bình thường thân phận cũng đủ chói mắt, hai bên trai gái còn chưa tới cưới vợ gả chồng lúc, một nam cặp bồ N nữ lại đã có làm sao. Dù sao vẫn chưa kết hôn! Nghèo người ta gọi bắt cá hai tay, giàu ú ụ người ta kêu là phong lưu phóng khoáng, là con rể quý hơn vàng, có khi còn thúc giục các cô em cố mà tranh thủ cơ hội bắt lấy anh đi áy chứ vân vân.

Nói chung là kế hoạch rất chi là tương lai có khả năng thành công giải quyết hiện tại gần đây cũng như sau này các loại mâu thuẫn linh tính. Chi là muốn làm cái kế hoạch khởi nghiệp nổi nổi cái gì anh hiện tại cũng còn chưa có hoàn toàn nghĩ ra a! Thế nhưng trước đó 20 tháng 10 cả anh cùng Erica đều mất tích không hiện thân. Ngu đi nữa cũng biết lần này chào khoá mới trở về kiểu gì cũng gặp phải Vũ Trần Linh em nó tra hỏi. Nhất định phải nghĩ ra tới biện pháp lách luật đi qua mới được.

Đang loading kế hoạch khởi nghiệp tiến hành bên trong. ...

.....

Cho tới đội tình nguyện hoạt động lại nói cũng thật lâu thời gian không có tới tham gia sinh hoạt chung cùng còn lại thành viên. Hoặc phải nói đúng hơn là gia nhập thành công xong, anh ở bên trong liên cứ như người vô hình luôn áy. Gần nhất cũng không thấy vác mặt đi ra hoạt động của tổ chức gì cả. Đoán chừng các anh chị em khoá trên quan sát xong sẽ phải có không ít ý kiến. Trước kia lúc ban đầu còn định tham gia sau ở bên trong tìm trỏ về đám người quen trong kí ức lại cùng nhau chơi đùa. Hiện tại ngược lại là hầu như không có tí thời gian rảnh nào để mà làm quen lại mọi người luôn.

Còn có trở thành bí thư đoàn cán bộ lớp sau, hai ba tuần nay cũng không có mặt đi trực tại văn phòng đoàn trường, không biết quay về lại sẽ bị phạt xử lý ra sao? Có nên hay không mang Erica theo tới cho mấy người biết chuyện vắng mặt trực văn phòng của anh tới mấy cái phép thuật xoá bỏ trí nhớ? Cái này mới là hiệu quả vừa nhanh lại hiệu xuất nhất để giải quyết chuyện này.

Mấy ngày trước đó ngày phụ nữ Việt Nam 20 tháng 10, trong kí ức vốn chính là cậu mang theo đám anh em con trai trong lớp tổ chức đi dã ngoại công viên chơi chúc mừng tặng hoa tặng quà cho các chị em. Hiện tại ngược lại đối trở thành bí thư lớp xong lại là im tin tít không có đúng lúc xuất hiện thực hiện trách nhiệm. Cỡ này vô dụng không có gì làm bí thư, năm sau đảm bảo không ai thèm bầu lại phiếu cho anh á!!!

Cho tới diễn một vai trong tiết mục hài, tiết mục tham gia của mỗi lớp khoá mới bắt buộc phải đóng góp cho chương trình Chào khoá mới của hội sinh viên đoàn trường tổ chức mỗi lúc đầu năm, vốn dĩ cũng không là có vấn đề, hiện tại thế nhưng sợ phải có chuyện.

Các lớp khác bởi vì không có Lăng như vậy hack trọng sinh nên phải tự học tập mần mê bắt đầu làm từ đầu, nên thường kéo dài tiêu tốn thời gian suốt mấy tuần này. Lớp của Lăng bởi vì nào đó người bê nguyên y si đã từng tiết mục hài diễn ra trong kí ức nguyên bản tiết mục của lớp đóng góp ra nói, lại hơi mạng ra chỉnh sửa tý, trước đó đoạn thời gian mà Erica còn chưa đến cũng đã tập luyện chán chê rồi. Gần tới ngày phải biểu diễn chỉ cần trước tiên hôm tổ chức Chào khoá mới gom người diễn thử lại một hai lần là đảm bảo oke. Chi là Lăng như vậy có tự tin, thế nhưng đám bạn nhỏ trong lớp anh không biết á! Mấy ngày nay cả tuần như vậy mất tâm mất tích, thêm với hai ngày sau chào khoá chương trình sắp bắt đầu tổ chức. Cái này ít nhất cũng phải về sớm trước một ngày diễn thử cho đám kia ngáo ộp yên tâm mới được. Nếu không có mà bị chửi chết!!!

Lại nói lâu không cùng cánh bạn xấu trong lớp đi chơi dota với đề chế, hiện tại lại có chút nhớ nhớ. (anh hùng liên minh còn chưa ra). Còn có lần trước nhận lời đi đến câu lạc bộ bóng rổ tập luyện, anh vậy mà cũng quên bég luôn. Ngược lại là học tập cái gì. ... Anh hiện tại cũng đã quyết định cuối kì liên dùng phép thuật tiến hành copy gian lận. Chỉ cần không phải điểm quá ảo, tin là cũng sẽ không có ai còn quan tâm.

Ôi thôi! Ôi thôi! Luôn cảm giác có thật lắm chuyện cần phải đi làm á! Thật muốn chết! Thật muốn chết luôn cho rồi!!!

Ai ai ai. ...! Luôn cảm giác bản thân tốt nhất nên kiểm lấy một cái quyền năng kiểu vô hạn phân thân và vân vân. Nếu không nhiều như vậy chuyện đổ dồn vào cùng một lúc, thánh nào mà đi xử lý chúng hết cho được.

Đúng rồi! Mà khoan. ...? Quyền năng phân thân cái gì tạm thời thật là không có. Thế nhưng ai bảo đám đám người ở trong thế giới phép thuật sẽ không khai sáng ra loại ma thuật có công dụng như thế đây? Con người từ xưa đến nay gặp phải vấn đề nhiều khi vẫn luôn đang không ngừng lặp lại mà. Ở trước anh chẳng lẽ lại sẽ không sẽ có người gặp phải tương tự vấn đề giống như anh sau đó đã tìm ra cách giải quyết. Nói vậy hiện giờ anh chỉ cần tìm ra cáchbgari quyết của người kia, sau đó bê nguyên si đi dùng là được rồi. Anh lại cũng không cần dùng phân thân để cho chiến đấu, chỉ cần làm vài cái phân thân đối phó đối phó việc của một người bình thường là được rồi.

Đậu má nó! Tại sao anh lại không nghĩ ra cái này ý tưởng sớm hơn chứ nhỉ? Có điều hiện tại nghĩ ra cũng còn không có muộn. Đây kế hoạch thành công nhìn qua lại cũng rất lớn. Anh thật phục anh quá! Ha ha ha ha. ...!

.....

Kết thúc chương 188.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Vui quá hoá buồn. Bỗng nhiên xuất hiện cắt ngang biến cố!

Không hề chần chừ! Lặng lập tức thì đối với cô gái đang ngồi trong lòng nói ra của bản thân ý định. Đáp lại thì là Erica hơi một lúc trầm ngâm, sau đó về mặt hơi hiện lên áy náy khó xử. Cô ấy là như vậy mang theo về mặt xin lỗi nói rằng.

- Thật xin lỗi rồi anh yêu, giống như vậy nếu là tầm thường các loại phép thuật thân thể chia cắt phân thân tồn tại đúng là có không phải ít.
- Thế nhưng muốn đạt tới yêu cầu của anh, tình thế như vậy yêu cầu phân thân thay thế mình. Phân thân lúc bình thường suy nghĩ tư tưởng cùng hành động không cần điều khiển cũng tự động phải giống như bản thể của mình suy nghĩ, tư tưởng cùng cách làm, lại có thể đảm bảo giữ lại kí ức. Đồng thời còn yêu cầu một cái ý nghĩ liên có thể giáng lâm phân thân thân thể vị trí thay thế điều khiển nó...
- Loại này ma thuật nghe càng giống như là đạo thuật của giới phép thuật thế lực bên Trung Quốc hay dùng. Giống như bên châu Âu thế lực phép thuật cũng không được ưa chuộng, bởi vậy sợ rằng không có.
- Mà quan hệ của anh cùng với thế lực phép thuật bên Trung Quốc thì anh biết đấy. Cái này chúng ta nếu như muốn tìm kiếm cao cấp như vậy đạo thuật không thể không trực tiếp liên lạc với đám cao cấp nhất tổ chức thế lực của bên đó may ra mới có. Mà một khi có thể trở thành như vậy cao cấp nhất thế lực, bọn họ đều không thể nào thoát khỏi không liên quan mật thiết quan hệ với vị kia giáo chủ La Hào. Hiện tại anh đã đang sắp phải đối đầu với ngài Hầu tước Đông Âu, thật không sáng suốt khi sớm như vậy cùng giáo chủ La Hào tiến hành không thể biết trước hậu quả giao lưu.

Trải qua nghe xong như vậy Erica phân tích, cái này phân thân thuật phép có vẻ như đúng là bên châu Á càng có vẻ lưu truyền thịnh hành thật. Ngược lại là ở bên châu Âu bọn họ có thể càng hào hứng hơn với thu nô bộc hay người hầu sinh vật đi làm thay cái gì.

Có điều vừa mới nghĩ ra như vậy hay tuyệt diệu chủ ý, anh ấy đương nhiên sẽ không cứ như thế thì từ bỏ. Không cam lòng nhà vua vì vậy quyết định giảm xuống hiệu quả phép thuật yêu cầu. Có hàng second hand dùng là tốt rồi. Cũng không nhất thiết cần phải hàng mới tinh khoa học kĩ thuật bản thể hệ mới nhất. Bình dân sinh ra từ tầng dưới chót Việt Nam như anh vẫn là rất dễ nuôi, rất dễ thỏa mãn.

- Chẳng lẽ không có phép thuật tương tự nào khác có thể sử dụng thay thế hay sao?
- Tùy tiện một cái dùng được liền có thể. Cũng không cần quá mức cao cấp. Chỉ cần thấp nhất yêu cầu thay anh xử lý mọi chuyện việc vặt lúc bình thường hơn nữa không để xảy ra chuyện gì ngã rẽ sau đó lúc cần thì truyền lại về lại tin tức chuyện đã xảy ra cho anh là được rồi.
- Nếu có thể tùy thời tùy lúc giống như kết nối mạng internet một dạng từ nơi thật xa cũng có thể tùy thời điều khiển vậy càng tốt.

Như vậy thấp yêu cầu cũng chính là tương tự như mua sắm người máy trí năng thay thế mình trực tiếp xử lý công việc thôi. Khác nhau lớn nhất có lẽ chính là cái này trí năng người máy năng lực xử lý yêu cầu trí tuệ phải đủ cao, hơn nữa phải phù hợp với suy nghĩ bản thân anh bình thường hành động cách làm.

Dù sao cũng là đóng giả của anh thân phận mà không phải là thay đổi thành một người hoàn toàn khác đi thế chỗ. Cái này bởi thế mới gọi là phân thân mà không gọi là thể thân. Phân thân tức mọi thứ vẫn là tương tự giống như chính anh đang làm, chính anh đang tham gia việc của bản thân. Nếu đổi thành thể thân vậy anh còn cần gì như vậy rườm rà. Trước tiếp thì để cho người khác trong giới phép thuật đóng thế vai anh xử lý mọi chuyện liên tốt. Tin tưởng trong giới phép thuật tương tự giống như áo giáp che mắt đóng giả sắm vai đoán chừng sẽ không thiếu. Trước kia là người bình thường tất nhiên không liên quan. Hiện tại anh là Diệt thần sư, lúc bình thường đương nhiên chẳng có ma nào dám giả mạo trừ phi anh tự mình ra lệnh. Đương nhiên chủ động để cho người khác đi đóng giả sắm vai chính mình đi giao tiếp cùng bạn bè người thân cùng người nhà, Lặng thả rằng mình như cũ phân thân thiếu phương pháp như hiện tại còn hơn.

Cũng còn tốt! Lần này Erica không có mang cho anh tới thất vọng tin tức. Sự thật cũng đã chứng minh luôn nghĩ tới dùng hàng chất lượng cao hạng sang, hàng hạn chế bán, đặc biệt thiết kế phẩm linh tinh quen như Erica còn không có thay đổi được giống như anh suy nghĩ chỉ cần có dùng là oke linh tinh.

Dù sao đối với một vị tối cao Ma vương, Diệt thần sư mà đi tiến cử cho cái loại hàng phép thuật kém chất lượng ra sử dụng... Cái này không phải là để cho những thế lực khác biết việc xong sau khi cười chết không thể. Mà bất kể chuyện gì liên quan về các vị vua thì dù nhỏ dù to, làm sao có thể không bị toàn thể giới đứng đầu thế lực phép thuật chú ý, càng chưa nói tới bắt đầu ý định dùng phân thân thay thế mình người thường thân phận hành động giống như hiện tại vua của cô yêu cầu.

Làm đứng đầu quản lý thế lực ủng hộ phía sau lưng của Ma Vương Lăng, Erica đương nhiên sẽ không nghe theo ai đó ý kiến tùy tiện chọn một cái phân thân phép thuật để ứng phó đi ra đề cử. Một khi đề cử phép thuật cho Vương, ít nhất không phải là chuyên nghiệp tinh thông giống như đạo thuật phép phân thân Trung Quốc thế nhưng nhất định cũng không thể thua kém gì nhiều.

Đang lúc chăm chú tâm tư suy nghĩ nơi nào có phép thuật như vậy để tìm hơn nữa có thể nhanh nhanh thu hoạch vào tay, vô tình nhìn thoáng qua chiếc điện thoại còn chưa kịp cất đi trong tay, Erica ánh mắt không khỏi sáng ngời. Cô ấy bỗng nhiên nghĩ tới một cái thật tuyệt vời ý nghĩ.

Hiểu rõ tình cảnh cùng ý định của Lăng, Erica đương nhiên biết hiện tại anh chàng chính đang cần dùng phân thân phép thuật gấp, bởi thế cho nên càng kiên định hơn ý tưởng trước đó của mình. Đối với Lăng hiện tại đang chăm chú nhìn về đội chờ. Cô gái đầu tiên không vội nói mà là nháy nháy mắt.

Hoa lệ lệ làm lơ! Thế nhưng cái bộ dáng vẻ mặt biểu hiện bên ngoài kia rõ ràng chính là đang nói. Nhanh nhanh chạy mau đi nịnh bợ người ta á! Nếu không người ta mới sẽ không nói cho anh yêu biện pháp đâu rồi ồ!

Cũng chính là ngay tại vào lúc này, lúc anh chàng đang nhức đầu vì lịch trình làm việc dày đặc không kém phần thân phận trong giới phép thuật của mình, thân phận người bình thường... Vốn tưởng rằng sắp nhận được Erica phương pháp đáp án để giải quyết, thế nhưng trước đó có vẻ như còn phải trải qua một loạt cửa ải khó khăn của cô mới được. Hai anh chị ấy đang định tình tứ tán tỉnh thả "tao có bạn gái độc" liên tục tính tổn thương cho các FA độc giả. Báo ứng tức thì mình mình bên trong giống như đã đến.

Bên trong gian phòng bỗng nhiên có tiếng nhạc chờ chuông điện thoại của ai đó đang reo vang lên...

"Ồ! ô! ô! Sáng, hôm nay trên quê hương tôi.

Quê hương xinh xinh quê hương hữu tình.

Quê hương xinh xinh quê hương hòa bình.

Đường! Nở hoa, trắng, xanh, vàng, tím~

Đẹp! Làm sao bướm bay chập chờn.

Đàn.. chim non véo von ngọn tre~

Khăn, màu son...! Áo, màu vàng!

Oi, bà con đến xem mùa cưới!^^

Chân, hài cong...! Tay, dù hồng~

Lâu,... thật lâu! Mới thấy được một ngày vui!...."

Hơn nữa loại này thể loại kiểu lựa chọn nhạc chờ hiển nhiên rõ ràng không phải là của Erica chiếc điện thoại đang cầm trên tay cô á.

Giật mình sững sốt một cái, Lăng lúc này bản thân mới sực nhớ tới. Ngày hôm qua vội như vậy trở về khách sạn Hilton xong quả nhiên không có tìm được hình bóng của Ngựa giáp sắt đâu khiến anh khi đó tâm trạng cực kì shock hoảng sợ, cho rằng mình nguy cơ cao thật sự gamer over, từ đây trở lại thành người bình thường trăm phần trăm thật mà lập tức quyết đoán ý định sắp xếp kế hoạch ứng đối. Cho tới sau đó bởi vì lập tức lại chuyển đường xe buýt giả mạo bên ngoài về quê lý do, nửa đường thì đổi lại Arianna xe ô tô đi tới cái này Erica sớm đã chuẩn bị ở gần quê biệt thự. Đến trong biệt thự tâm thần không yên mà lập tức ngủ....

Nói chung chính là điện thoại của anh sớm đã hết điện tắt máy từ lâu, hơn nữa cũng chính là buổi sáng ngày hôm nay mọi việc hơi có chuyển biến cảm giác anh mới nhớ ra mang điện thoại ra sạc điện trong phòng trước khi đi ra ngoài. Sau đó đương nhiên vậy chính là bị Liliana một lượt đòn liền đánh cho bay ngược ra sau dính tường bất tỉnh nhân sự. Trong lúc bất tỉnh nằm mơ một giấc mơ dài. Tỉnh lại sau đó tình hình liên tục tự nhiên như vậy diễn biến đến hiện nay. Chung quy anh còn thật đúng chưa kịp chú ý mấy ngày nay điện thoại của mình có ai đó hay không có người tin nhắn hay gọi điện liên lạc.

Hiện tại đúng lúc này rõ ràng là điện thoại của anh đồ chuông báo vọng lại, Lăng trong lòng không khỏi bỗng dưng có cảm giác sống lưng lạnh suu suu. Erica vừa đã nói qua trước khi đến đây đã dạo qua trường học của cả hai một lần. Như vậy có phải hay không là bởi vì thế mà khiến cho người nào đó có tâm đề ý biết được anh hiện tại đã trở về rồi, thế nên gọi điện thoại hỏi tới...

Dao bô cùi cảm giác không hiểu thấu đã xuất hiện ngay sau gáy! Chết mẹ cái một đồng kế hoạch ứng phó của anh còn ở trên giấy chưa kịp viết triển khai a? Ai đó hãy nhanh nhanh cứu anh với.... tác ời, cứu anh!!!! (Tác:... giờ chú mới hối hận thì đã quá muộn~ Trước đó đều đang làm cái vẹo gì đi?!)

Hậm hực trong lòng, Lăng... Nói chung bất kể tình huống kết quả sau đó ra sao. Hiện tại trước tiên thì xem ra là ai đang gọi điện thoại đến cái đã. Hy vọng không phải là cái liên tưởng kết quả tồi tệ kia.

Cũng không thấy anh chàng có bất cứ cái động tác gì ngoài ra, đang không ngừng reo vang nhạc chuông của anh điện thoại di động đặt trong phòng cứ như vậy nhẹ nhàng bay lên thoát khỏi chân sạc, sau đó bay thẳng tới chỗ đang ngồi của Lăng cùng Erica. Hơn nữa còn không cần người cầm lấy mà là tự động lơ lửng bay, màn hình quay mặt hiện ra giữa hai người rõ ràng trong tầm mắt.

Trên màn hình ghi rất sáng tỏ đang liên lạc tên trong danh bạ chính là.... Mother.

Tốt thôi, phán trắng phán sao, không nghĩ tới đầu tiên gọi điện thoại liên lạc tới lại là điện thoại của mẹ ở nhà. Tuy rằng so với Vũ Trần Linh trực tiếp gọi điện thoại tới gắng hỏi thăm nhẹ nhàng hơn vô số lần, thế nhưng trong lòng không hiểu sao vẫn luôn có cảm giác, cú gọi điện thoại lần này cũng không có đơn giản như anh trong tưởng tượng. (Báo ứng sao có thể đơn giản như vậy!)

Dù sao từ khi lên học đại học đến giờ, bởi vì ước định mỗi tháng đều sẽ về nhà một lần thế nên bình thường người ở nhà sẽ rất ít gọi điện thoại quấy rầy anh. Có điều hiện tại dù sao cũng không phải là lúc nghĩ nhiều như vậy, trước tiên vậy bắt máy điện thoại nghe cái đi.

Giống như có vô hình ngón tay đang bấm nút nhận. Phía bên kia lập tức liền nghe được tiếng người huyền não giọng nói. Ngay tại thời điểm Lăng bản thân không hiểu ra sao cả, giọng nói quen thuộc của cô em gái anh từ đầu máy bên kia bắt chuyện sang.

- Alo! Alo! Anh Lăng đây à?

- Ủ! Alo, anh đây! Bên kia đang làm sao đấy à? Nghe qua ồn ồn nào nào đấy. Còn có gọi anh có chuyện gì không?

- Anh đang ở đâu đấy về nhà ngay đi! Vừa rồi không hiểu sao cả làng mình thời tiết đột nhiên trở rét lạnh như mùa đông ấy. Bố vừa nãy còn giống như bị shock nhiệt trúng gió vừa ngất đi rồi, hiện tại vừa mới tỉnh lại.

- Mẹ bảo em gọi điện cho anh về nhà trước mang bố đi bệnh viện kiểm tra đi.

Lăng: “.....”.

Này? Còn có thể có chuyện như vậy!!! Ai đó nghe xong bỗng nhiên bối rối hồi hận vãi! Đâu má! Quyền năng cái gì... quả nhiên là không thể loạn thả linh tinh vô tội vạ được à?

.....

Kết thúc chương 189.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Về Kirigami

Hơi ngửa đầu, ánh mắt Lăng giờ giống như đang nhìn xuyên đi qua trần nhà quan sát đất trời khung cảnh ở bên ngoài. Thời tiết độ ẩm sớm đã không còn như trước đó vừa nãy đóng băng vậy rét lạnh như kiểu trời đông giá rét tại cực bắc. Thế nhưng muốn để cho thời tiết nhanh trở lại bình thường, băng tan và trời trong nắng ấm trở lại, không có sự can thiệp từ bên ngoài đó là không có khả năng. Nghĩ nghĩ, Lăng cuối cùng vẫn là quyết định tự mình can thiệp sửa đổi lại. Dù sao hiện tại mới tháng mười, để thời tiết bỗng nhiên từ trời thu mát mẻ biến thành trời đông giá lạnh còn hơn cả những ngày rét đậm rét hại lịch sử tại Việt Nam qua các năm, vậy đảm bảo sẽ làm hại liên quan tới không ít người. Hơn nữa so với đồ quần áo mùa thu mát mẻ, quần áo mùa đông dù sao quá dày, có hại cho anh bình thường thường thức đáng người các cô nàng bên cạnh.

Nói chung, nguyên bản thu được từ dị thần Đại thiên sứ trưởng Michael quyền năng: Ánh sáng người điều khiển, rất nhanh thì bị anh âm thầm sử dụng đi ra.

Ở bên ngoài thế giới, nhất là khu vực càng gần nơi Lăng đang ở lại biệt thự, mọi người cũng ngay tại trong lúc đó giống nhau đồng loạt theo bản năng đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía mặt trời. Chỉ thấy so sánh với lúc trước thời điểm lu mờ âm đạm không có tồn tại cảm khi giá lạnh cùng bông tuyết khắc nghiệt thời tiết bỗng nhiên tiến đến, mặt trời bây giờ giống như một con chân chính hùng sư đột ngột thức tỉnh. Ánh nắng mà nó chiếu rọi mang đến cho con người ta bên dưới chưa bao giờ có ấm áp và ôn hoà đến vậy. Ánh sáng của sự bùng nổ sinh cơ trong cơ thể đang bởi vì nó chiếu rọi mà trở dậy nổi lên.

Băng tuyết đang tan đi và rồi nhanh chóng bốc hơi biến mất hút.

Càng kì diệu hơn chính là, trước đó vô số người bởi vì giá rét đột nhiên xuất hiện đột kích mà mắc phải các loại triệu chứng bệnh hoặc bộc phát vốn có bệnh tình của bản thân... Trải qua như vậy giống như soi sáng khắp thể gian ánh sáng chiếu rọi tới, chỉ cần nơi người ở còn có thể cảm nhận được bên ngoài sự tồn tại của ánh sáng mặt trời ban ngày, sức khỏe đều giống như thần kì tỉnh lại hồi phục như lúc ban đầu

Bên trong gian phòng, Lăng hai mắt một lần nữa nhẹ nhàng mở ra, trong lòng cũng coi như là thoáng cái an tâm. Vừa rồi anh không chỉ có sử dụng ra quyền năng Ánh sáng người điều khiển xua tan đi trước đó vạn vật đóng băng phong cảnh. Đồng thời ở bên trong ánh sáng ban ngày chiếu rọi kia, cũng mang theo anh hiểu được về sức mạnh quyền năng Vô hạn sinh cơ, năng lực mà anh đã có thật sớm trước từ tay Thánh Gióng. Cũng chính là sự kết hợp của cả hai loại quyền năng ấy tại cùng một chỗ một lúc, mới có thể tạo ra như vậy như thần kì tích ở trong lòng mọi người như bây giờ.

Chỉ là đám người khác đã chữa khỏi, thế như mama gọi về nhà vẫn thật là không thể không nghe nha. Ánh mắt của anh cũng đúng vào lúc ấy quan sát nhìn đến đang ngồi trong lòng Erica. Mặc dù sử dụng hai loại quyền năng vừa rồi chỉ mất một chút xíu thời gian thôi, thế nhưng mờ mắt có thể lại bắt gặp

Erica ngoan ngoãn như vậy ngồi đợi ở trong lòng anh. Nói tóm lại còn rất có chút vui vẻ. Đương nhiên! Quan trọng nhất chính là cô ấy cũng đã thôi không còn ý định làm nũng gây cản trở nữa.

Quả nhiên, thấy anh ánh mắt giờ đây nhìn sang, cô nàng rất nhanh liền lập tức mở miệng nói chuyện.

- Vốn dĩ tốt nhất phương pháp giải quyết để hoàn thành yêu cầu của anh yêu đó chính là bắt trước giống như người phụ nữ mà anh gặp lần trước, người đi cùng em đến bên ngoài Vatican khi đó, công chúa Alice. Chỉ cần học được một nửa kĩ xảo tinh thần vận dụng của người phụ nữ kia chỉ biết giả ngây thơ kia, anh yêu hoàn toàn có thể dùng của mình tinh thần tạo ra một cái tinh thần phân thân có thể điều khiển được từ xa thay thế bản thể mình làm ra mọi chuyện.

- Ủ? Còn có thể thần kì như vậy?

Anh ấy nói với giọng ngạc nhiên.

- Rất thần kì đúng không? Lần trước đối phương thân thể xuất hiện trước mặt ánh thể nhưng cũng chỉ là của đối phương một cái tinh thần phân thân thôi đấy. Đáng tiếc! Thế nhưng toàn thể giới từ xưa đến nay cũng chỉ có một vị như vậy công chúa Alice tồn tại mà thôi. Và tuy rằng rất không cam lòng, thế nhưng tài năng của người phụ nữ kia quả thật đúng với cái danh hiệu Bạch vụ nữ mà người đời gán gáp cho cô ấy.

- Chỉ là muốn anh yêu học được kĩ xảo vận dụng năng lực tinh thần của đối phương sợ rằng sẽ tốn rất nhiều thời gian. Hơn nữa tinh thần phân thân anh yêu cầu không phải cần sức mạnh mà là cần sự tinh tế chuẩn xác thay thế người bình thường thân phận. Cái này sợ rằng càng sẽ khó hơn làm.

- Khó như vậy thật sao? Nếu không vậy chúng ta tìm cách khác chẳng lẽ cũng không có?

Chỉ muốn học được cấp tốc đức vua lập tức đưa ra ý lùi bước.

- Mà mà... anh yêu cũng đừng vậy quá lo lắng. Vốn dĩ trước đó em còn thật không nghĩ tới có thể từ đâu lấy ra cho anh một phép ma thuật như vậy, đã đảm bảo yêu cầu hơn nữa dễ học cũng có thể dễ lấy thu được. Cũng chỉ có thể nghĩ tới là đi theo Alice người phụ nữ kia học tập, tuy rằng đủ đạt tới mục đích yêu cầu, cũng dễ thu được chấp thuận, thế nhưng thời gian hiển nhiên không quá cho phép. Anh dù sao rất nhanh liền phải đối mặt với nguy hiểm chiến đấu.

- Cũng còn tốt! Chúng ta hiện tại gặp được phải một cái mới thể lực đang có ý định nương nhờ dựa sát vào. Bọn họ hoàn toàn có năng lực có thể đủ giải quyết vấn đề khó khăn hiện tại của chúng ta. Hơn nữa cũng chính dễ dàng từ đám người mới ý đồ tiếp cận anh này thu một chút phí gấp mặt mà không khiến người lo lắng bằng hoảng phản cảm.

Giọng nói và vẻ mặt của Erica lúc này thoáng hiện ra vẻ ranh mãnh, vui vẻ rạo rức giống như hồ ly may mắn bắt được gà.

- Ý của em là các tổ chức phép thuật của Nhật Bản? Bọn họ có ma thuật phép phân thân sao?

- Ủ? Chẳng lẽ là giống như Naruto ninja bên trong nhẫn thuật phân thân hay sao? Vậy cũng rất lợi hại chứ!

Nghĩ đến bản thân có một ngày cũng có thể cosplay chơi ninja nhẫn thuật... ừ? Nếu không giải quyết xong gần nhất sự việc. Không đúng! Chỉ cần học được phép phân thân thuật của Naruto, cơ thể tràn đầy ma lực như anh ngày sau chẳng phải là muốn đi đâu chơi thì đi. Bình thường những chuyện lật vật khác hoàn toàn có thể giao tất cho đám phân thân còn lại làm là được rồi. Hoàn toàn có thể chơi vung tay chưởng quầy? Mà có thể nghĩ ra được như vậy tuyệt diệu giải quyết mọi vấn đề ý nghĩ... Anh phục anh quá há há há!

Khả năng! Erica lập tức chẳng mấy liên vùi dập này ý tưởng của anh.

- Khi~ Anh nghĩ đi đâu đấy. Tuy rằng trong thế giới phép thuật tồn tại rất nhiều thứ ma thuật, thuật phép thần kì có tác dụng không ngờ. Thế nhưng so sánh với con người giống như vô tận các loại ý tưởng suy nghĩ, tinh lực nghiên cứu của mọi người vẫn rất là có hạn.

- Bộ truyện tranh mà anh nói cũng chính là xuất hiện trong vòng khoảng hơn chục năm gần đây mà thôi. Chưa nói tới sẽ có người trong giới phép thuật hay không đi chú ý đến sự hiện diện của nó để rồi bắt trước bên trong đó một cái chỉ là nêu lên tác dụng miêu tả nhẫn thuật liên sáng tạo ra cái mới thuật phép... có thể đạt được sáng tạo năng lực như vậy cấp bậc ma thuật sư bản thân đương nhiên cũng sẽ không thấp kém hơn đại hiệp sĩ cấp độ. Người như vậy mới sẽ không nhàm chán tiêu tốn không biết bao nhiêu năm sáng tạo sáng tạo như vậy phép thuật đâu.

Nghe xong Lăng bản thân miêu tả giải thích cái gì là Naruto cùng phép B cấp nhẫn thuật Đa ảnh phân thân thuật, đáp lại anh chàng chính là Erica tức thì khi cười, lắc lắc đầu phủ nhận. Cũng không đợi anh chàng tiếp theo sau phản biện lại, cô ấy tranh thủ lập tức liền đưa ra đáp án của mình.

- Giống như vậy phép thuật phân thân mà anh vừa nói em hiện tại cũng không thể xác định đám người kia bên trong có hay không có, thế nhưng tại trong đã qua lịch sử chứng minh, bọn họ còn đã từng thực sự biểu hiện ra một loại ma thuật thuật phép có thể thoả mãn anh yêu hiện tại yêu cầu.

- Ô! Vậy đó là thuật phép gì vậy?

Cái nhau Naruto nhẫn thuật tồn tại hay không cái gì hiển nhiên không có lợi ích thực tế trước mắt khả năng thu được quan trọng. Lăng lập tức thì bị lời nói của Erica vừa nêu ra chuyển hướng thành công.

- Hừm? Ở trong ngôn ngữ tiếng Việt chắc hẳn gọi là thuật cắt người giấy đi, còn ở châu Âu giới phép thuật chúng em thì gọi chúng là: thuật cắt Kirigami.

- Thuật cắt Kirigami?

Ai đó nhỏ giọng lẩm bẩm nghĩ hoặc.

Sau đó trải qua tiếp ngay sau nội dung bản thân Erica từ từ giải thích, Lăng cũng coi như là biết sơ bộ về cái này phân thân thuật phép, hay hoặc nói đúng hơn là từ phân thân thuật phép diễn biến mà thành.

Cũng chính là nói tới người xưa, các thế hệ bậc thầy phép thuật đã từng tồn tại trong quá khứ dựa vào quan sát thấy người bình thường quá trình thông qua cầu nguyện niềm tin chân thành để phân thân hạ xuống thế gian đi chỉ dẫn bọn họ, bọn họ từ trong những cái đó hành động mà đạt được dẫn dắt, cảm ngộ ra lý luận ý tưởng bên trong cuối cùng mới nhờ vậy mà sáng tạo ra Thuật cắt Kirigami, thuật phép đặc trưng của giới phép thuật Nhật Bản. Nguyên lý bên trong chính là coi bản thân mình chính là ông thần được thỉnh đến nhập vào người giấy mình vừa đã cắt ra, sau đó thông qua từ xa có thể điều khiển lấy đối phương thực hiện những điều mà mình ước nguyện ban đầu.

Cho tới sau đó trải qua các thế hệ không ngừng nghiên cứu cải tạo pháp triển, cao siêu thuật cắt Kirigami nghe đồn còn có thể từ đó điều khiển khống chế thần linh nhập vào giấy cắt bản thân thay thế mình chiến đấu...vv. Nói chung là có rất nhiều thần kì năng lực, hơn nữa rất rõ ràng cũng sẽ không đơn giản chỉ như cô nàng vừa nói cơ sở ở trên. Đây có thể nói là cả một dòng trường phái nghiên cứu phép thuật riêng biệt.

Cho tới vốn dĩ bình thường muốn cho bọn họ cống hiến ra cao cấp nhất thuật phép cắt Kirigami hiển nhiên là không có khả năng, thế nhưng hiện tại bọn họ chính đang có cầu cho Nguyễn Trọng Lăng hẳn nha.

Đúng vậy! So với mục tiêu ban đầu chỉ là tìm làm một vài phép thuật tầm thường phân thân đi ứng phó, làm sao có thể thỏa mãn kiêu ngạo giống như cô nàng Erica. Muốn làm liền làm tốt nhất, đang nói nói giới thiệu cho đức vua của cô đồng thời Erica trong lòng cũng đã quyết định, thay vì yêu cầu chế tạo ra bình thường Kirigami con rồi làm thay thế người thường thân phận, tốt nhất là trực tiếp yêu cầu đối phương cung cấp ra mạnh nhất kirigami con rồi mới được.

Mặc dù có lẽ bọn chúng năng lực đương nhiên sẽ không so sánh bằng được quyền năng của một vị chân chính Diệt thần sư sử dụng ra. Thế nhưng ít nhất như vậy cũng có thể coi như là làm một phần chiến lực bổ sung dự trữ không phải. Hơn nữa vì có thể gia tăng phần thắng trong cuộc chiến sắp tới của anh yêu cùng tương lai có thể không ngừng xuất hiện chiến đấu. Đương nhiên cần chính là kirigami con rồi tốt nhất mới có thể được. Cho tới cũng không cần bọn họ thực sự cống hiến bí mật truyền thừa, thứ bảy Vương chỉ là đơn giản muốn làm cho mình một vài mạnh mẽ nhất phân thân thôi. Có thể để cho đối phương tiếp theo sau gửi đến người chuẩn bị mang ra theo tới cách làm cùng sử dụng không phải sao? Erica ánh mắt giảo hoạt bên trong khẽ đảo mà qua.

Ở bên cạnh, vốn dĩ nghe ban đầu Erica miêu tả lấy Nguyễn Trọng Lăng còn không quá chú ý. Anh chàng vẫn còn đang luyến tiếc việc có thể hay không có được phép thuật tương tự như trong Naruto hay không đây. Chỉ là hiện tại càng nghe Erica miêu tả về thuật cắt Kirigami xong, anh ấy thì lập tức đã có quyết định. So với Erica chỉ đơn giản ý muốn một vài phần mạnh mẽ kirigami con rồi làm tăng thêm chiến lực, Nguyễn Trọng Lăng đối với cái gọi là tối cao thuật cắt Kirigami có thể không chế thần linh cho mình dùng càng có hứng thú hơn.

Đương nhiên hiện tại anh còn có nhiều như vậy chuyện quán thân, vậy thì cũng không vội nhòm ngó của đối phương phép thuật truyền thừa. Trước cứ kiểm mấy cái phân thân giải quyết cấp bách vấn đề hiện tại đã. Cho tới đợi thoáng qua rảnh rồi ngày sau... như vậy đi một chuyến Nhật Bản xem qua học thứ cái này thuật cắt Kirigami tối cao chế tạo có gì thần kì mới được.

.....

Kết thúc chương 190.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Cưỡi mây đạp gió

Lăng cuối cùng là rời đi rồi. Hiện tại anh còn có nhiều như vậy việc cần làm gấp, hiển nhiên sẽ không có rảnh thời gian tiếp tục cùng với Erica ở lại trong biệt thự chơi.

Vốn dĩ ban đầu anh chàng còn suy nghĩ ngồi xe ô tô của Arianna trở về quê đi cho nhanh. Thế nhưng ngẫm lại một chút, nếu như không muốn cho người nhà của anh lo lắng biết về cái gì thế giới phép thuật tồn tại linh tinh.

Nói thật trải qua lần này một biến cố, anh chàng rất rõ ràng đã cảm nhận ra ẩn sâu bên dưới tốt đẹp quá phận Diệt thần sư cuộc sống sinh hoạt điều kiện chính là thật cao nguy cơ bỏ mạng bất cứ lúc nào tích chất nghề nghiệp.

Nói không chừng ngày nào anh liền chết bất đắc kì tử không toàn thân ở tận đâu tận đâu cũng không biết chừng. Mà đến khi đó giống như ban đầu là người bình thường người thân của anh nếu như chưa dính líu đến thế giới phép thuật này thì cũng thôi đi, hoàn toàn có thể chỉ cần một cái anh đã xảy ra tai nạn xe cộ liền có thể nói trôi qua, hơn nữa chỉ là người bình thường bọn họ đoán chừng cũng sẽ không bị ai để ý tới hay mất công ra tay thanh toán.

Thế nhưng một khi trở thành người trong giới phép thuật, như vậy nếu có một ngày anh thật sự chết mất như đã nói... sống ở trong thế giới phép thuật bọn họ lại có ai có thể bảo vệ đây. Phải biết càng là ở tại địa vị cao đầu tranh lại càng lớn càng nguy hiểm, lại càng cần phải có tương xứng năng lực, (cũng chính là Diệt thần sư năng lực sức mạnh quá vô địch so với ma thuật sư bình thường thế nên dù cho ở tại đỉnh cao nhất vị trí của giới phép thuật, hưởng thụ vô số đặc quyền thế nhưng cuộc sống vẫn như cũ vô lo vô nghĩ cũng ok).

Dù chưa trải qua bên trong thế giới phép thuật tầng cấp bên dưới mình vị trí chân chính tranh đấu, thế nhưng Lăng vô cùng có thể khẳng định biết, này bên trong thế giới người sinh tồn, so sánh với người bình thường thế giới áp lực còn nguy hiểm gian nguy hơn vô số lần.

Cá nhân năng lực người càng mạnh, như vậy xã hội tính bó buộc đối với bọn họ càng nhỏ. Thế giới càng sẽ đến gần với mạnh được yếu thua rừng rậm pháp tắc quy luật. Anh hiện tại chính là vương giả trong khu rừng ấy có thể thỏa thuê hưởng thụ mọi thứ anh muốn không kiêng dè. Thế nhưng một khi anh có bất chắc không ổn xảy ra, dần dặt tiến vào thế giới phép thuật chỉ có thể làm tâm thường tầng dưới chót người nhà cực có thể sẽ gặp phải vô cùng nguy hiểm nguy cơ. So với hiện tại dần dặt cha mẹ tiến vào cái này nguy hiểm không có nhân quyền luật pháp bảo hộ thế giới, vẫn là để cho bọn họ tiếp tục vui sống cuộc sống của người bình thường thì tốt hơn.

Không biết nhiều khi chính là phúc, sẽ không cần phải có quá nhiều lo lắng suy nghĩ xem hôm nay con trai của ông bà lại đang chém giết với vị thần nào, đang chiến đấu sống còn với vị vua nào khác đâu, ngày này năm sau liệu sẽ có trở thành ngày giỗ của con trai họ hay không...vv.

Suy nghĩ như vậy một hồi, Lăng cuối cùng vẫn là quyết định giấu giếm cha mẹ những vấn đề liên quan đến phép thuật thế giới, cho tới còn trẻ tuổi em gái ngược lại là có thể âm thầm tiến hành kiểm tra tư chất thử xem, khôi lại nói hẳn độc đoán chuyên quyền không cho người thân cơ hội. Nếu như sau đó kiểm tra ra tư chất tốt mà nói có thể suy xét báo cho đối phương biết để nó tự mình lựa chọn gia nhập hay không thế giới phép thuật này, còn nếu tư chất không tốt... làm một người bình thường an bình sống hết cuộc đời như bao người xung quanh khác ngược lại cũng không phải là chuyện xấu gì. Dù sao, sức mạnh vẫn là dựa vào ở trong tay mình mới tốt, mượn người khác sức mạnh căn cơ không ổn, mượn đi càng nhiều một khi có chuyện xảy ra hậu quả sẽ càng khó lường, khó vấn hồi chống cự lại hơn. Vẫn là dựa theo sức lực đến đâu mà hưởng thụ tới đó đi tốt nhất.

Cho tới hiện tại mà... anh tốt nhất vẫn là giống như bình thường biểu hiện ra, đầu buổi chiều bắt xe buýt, cuối buổi chiều về đến nhà. Lại nói trước đó trải qua sử dụng Ánh sáng người điều khiển quyền năng hoàn trả lại hoàn cảnh thời tiết, cũng âm thầm thông qua ánh sáng mang theo Vô tận sinh cơ quyền năng điều chỉnh lại vô số người trước đó bị vô tình liên lụy trong cơ thể sinh mệnh sức sống, giống như bố cậu trước đó bị shock nhiệt ngắt xiù hiển nhiên giờ đã hoàn toàn tốt lại rồi. Thật ra cũng đã không có cần phải quá lo lắng. Nói chung anh hiện tại chỉ cần tại trước khi trời tối đứng lúc trở về quê là được. Cho tới thời gian từ hiện tại giữa trưa cho đến lúc đó hoàn toàn có thể tranh thủ lấy ra để làm việc khác. Tỷ như...?

Đi tập luyện lại hài kịch của lớp cho đám kia ngáo ộp yên tâm chẳng hạn? Bởi dựa theo lời Erica trước đó từng nói cho anh biết. Đám bạn học trong lớp của anh kia, buổi chiều hôm nay liền tập trung lại tại giảng đường trong kí túc xá của trường tập luyện mấy lần cuối trước khi ngày chào khoá mới tổ chức. Nói chung nếu như anh không muốn tại trong hai ngày hôm sau lại phải sắp xếp ra một buổi tập luyện lại riêng, như vậy buổi chiều ngày hôm nay tốt nhất là tham gia cho cả đám nó yên lòng mới được.

Trong đầu đã có quyết định. Lăng lập tức thì lợi dụng sức mạnh của quyền năng trong tay để nhanh chóng di chuyển.

Quyền năng: Cười mây đáp gió.

Hơi nước tạo mây, cười bạch vân. Lên trời xuống đất thật không khó.

Vẫy tay gọi gió, đập thần phong. Ngao du bốn bể như đang tại nhà.

Chung cục hình thức: Thế giới này đều tại trong tâm ta a~

Tâm chỗ đến, giây lát bay lướt qua muôn vạn ngàn vạn dặm. Hô tên tức biết, nháy mắt nhìn vượt qua muôn nghìn vạn dặm núi sông.

Có như vậy di chuyển tốc độ cao quyền năng thần thông, đang vội muốn tranh thủ thời gian, Lăng cũng không tiếp tục ở lại biệt thự thêm lâu. Dưới chân nảy sinh ra mây trắng nâng lên thân mình, chỉ một cái nháy mắt sau liền đã rời đi biệt thự bay lên cao cao biệt thự trên không trung, sau đó phi thẳng hướng hà nội thẳng tiến.

Ước chừng chưa đến mười phút sau, ở tại cao cao trên bầu trời mây, mắt sắc nhà vua rất nhanh liền nhìn thấy quen thuộc hà thành cùng con sông hồng.

Cùng lúc ấy ở trong biệt thự, Erica cũng đã một lần nữa gọi xong điện thoại với người phụ trách giao tiếp của thế lực phép thuật Nhật Bản. Cô cũng đã biểu hiện ra yêu cầu mới nhất của nhà vua. Đối phương không có trực tiếp nói rõ đồng ý hay là không, Erica đương nhiên cũng sẽ không ép buộc.

Nói gì thì nói tổ chức của cô cũng là một tổ chức phép thuật lớn ở châu Âu. Đồng thời bởi vì ở châu Âu cũng là nơi tồn tại nhiều nhất vị vua, Ma vương, Diệt thần sư cùng hoạt động chỗ. Italya hiện tại càng là mảnh đất lãnh địa trên danh nghĩa của Kiếm vương Salvatore Doni, đồng thời lại cũng có giống như thế lực của Liliana- Thanh đồng thập tự hội như vậy công hiến cho Voban hầu tước,...vv. Nói chung có đối với tâm lý của đám người đứng đầu các thế lực phép thuật trong việc phải đối xử ra sao với gần mình tồn tại xuất hiện Diệt thần sư có thể nói hiểu rõ nhiều lắm.

Giống như hiện tại thế lực phép thuật Nhật Bản đột nhiên đưa ra muốn đưa người đến bên cạnh Vương phụng đường, ẩn chứa đằng sau chân thực ý tưởng cùng ý đồ dò xét cũng rất nhanh bị cô phân nào đoán biết được ra.

Này căn bản nguyên do chính là thế cục cân cân giới phép thuật châu Á đã và đang đối mặt với nguy cơ biến đổi cực kì lớn. Từ độc tôn Giang nam vô hiệp vương La Hào biến thành hiện tại dần dần mạnh nha xu hướng song vương đình lập thế cục.

Nếu nói châu Âu giới phép thuật hiện tại giờ là ở sự thống trị tồn tại của ba vị Diệt thần sư bên dưới, các tổ chức phép thuật thế lực lẫn nhau cạnh tranh

sinh tồn, nói chung rất có phần tam quốc phân lập mùi vị, lẫn nhau cắn tay. Trước đây ở châu Á chính là trung quốc phép thuật thế lực độc tôn, tất cả đều phải nằm xuống dưới sự uy nghi của thánh giáo chủ La Hào.

Hiện tại thứ bảy Việt Nam Vương xuất hiện, cơ hội mở ra mới thế cục nâng lên bản thân thế lực cấp bậc tầng thứ địa vị đối với rất nhiều người cùng thế lực tại châu Á cũng bởi vậy đã mở rộng ra rõ ràng. Đặc biệt là giống như các thế lực phép thuật tồn tại lâu đời như của Nhật Bản càng sẽ đối với việc này trở nên càng thêm nữa nhạy cảm, hơn nữa dễ dàng phát hiện ra manh mối sớm.

Bởi vì lâu dài từ xưa tới nay thánh giáo chủ La Hào tính cách hành vi biểu hiện có thể nói là điển hình thiếu nữ cảm cung. Hơn nữa tàn bạo trừng phạt cách làm với những người không có lệnh dám vô cớ đến tìm gặp mình hình phạt móc mắt, cùng quanh năm suốt tháng có thể nói không bước chân ra khỏi nhà thói quen chỉ ở lại tại Lư Sơn trên núi, phép thuật thế lực trung quốc bởi vậy tuy rằng được hưởng độc tôn địa vị mùi vị thế nhưng bởi vì hoàn toàn không có đạt được bất kì sự ủng hộ trợ giúp nào của võ hiệp vương thánh giáo chủ La Hào, đám bọn họ cũng chỉ có thể ở chính trên mảnh đất của mình tự lẫn lộn.

Một khi đi ra ngoài mảnh đất trung quốc, tuy rằng bề ngoài vẫn có uy thế cái danh độc tôn mạnh nhất, thế nhưng cũng đều là bị cái khác thế lực các loại âm thịnh dương suy bề ngoài nghe theo bên dưới như cừu làm theo ý mình. Nói nôm na thế cục của giới phép thuật châu Á chính là kiểu phong kiến chế độ điển hình. Trong đó thế lực phép thuật trung quốc có thể coi như là tồn tại ở khu vực kinh đô, các thế lực phép thuật các nước khác coi thành tồn tại ở khu vực bên ngoài các tỉnh thành. Hơn nữa tại cái này đặc thù phong kiến vương triều, bởi vì nhiều năm vị vua thống trị Thánh giáo chủ La Hào bỏ mặc không quan tâm, thế cục đã biến hoá rõ rệt thành trung ương kinh đô cùng tỉnh ngoài thế lực vân vân các tự chơi các đấy. Bề ngoài còn duy trì bộ mặt hoà bình. Ở phía bên dưới chính là đã sớm đánh không biết đâu là đâu.

Nếu như không phải nửa thế kỉ trước, thánh giáo chủ La Hào lần đầu tiên thân đánh đuổi tất cả các thế lực hàng đầu phép thuật châu Âu, sau đó tiến hành không biết bí mật cuộc chiến cùng với hầu tước Đông Âu Voban, từ đó mở ra toàn bộ người trong giới phép thuật châu Âu sợ hãi rời khỏi Trung Quốc thủy triều trào lưu, (khởi nguồn cho cách mạng Tân hoi thành cộng sau này cơ hội)... Tóm lại nếu không phải mọi người vẫn còn nhớ cùng e dè vị này Giang nam võ hiệp vương sức mạnh to lớn cùng địa vị một khi biểu hiện ra thái độ sẽ mang tới hậu quả, các thế lực châu Á phép thuật sớm đã tự mình làm rộn tung lên rồi.

.....

Kết thúc chương 191.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Tân Vương xuất hiện ẩn hình sức ảnh hưởng

Hiện tại đột nhiên biết được sự xuất hiện của tân vương Việt Nam. Hơn nữa quan trọng nhất là biểu hiện của Ngài ấy tại Toà thánh Vatican- hiện tại duy nhất được biết đến đã giành chiến thắng trong cuộc chiến với thiên chúa giáo thiên thần, cùng tính cách có thể nói là tốt nhất hầu hạ trong các vị vua đã xuất hiện hiện giờ cùng tốt đẹp tương lai quyền lợi lợi ích địa vị Ngài ấy có thể mang lại cho phía dưới người cùng thế lực hiện tại đi theo. Vô số người cùng thế lực bởi vậy đối với có thể gia nhập hay không thứ bảy Vương tổ kiến thế lực mang theo sâu trong lòng nhiệt tình cùng với tích cực biểu hiện thái độ. Bằng chứng là ngày nhất trải qua hai ngày nay số lượng các loại thế lực phép thuật tại châu Âu âm thầm liên lạc người của Thập tự giá đồng đen, ý định muốn nhờ vào Erica cùng tân vương mối quan hệ để đầu nhập dựa vào cũng không phải ít.

Thậm chí nói tới đúng hơn chính là ngay khi tân Vương thứ bảy xuất hiện trước mắt người đời cũng đã có không ít người cùng thế lực bắt đầu có ý định đánh bạc đặt cược vào vị này vừa xuất hiện vị vua mới. Erica cô cũng bởi vì thế mới có thể thuận nước đẩy thuyền ra tay hợp nhất tổ kiến thế lực, sau đó ngay tại thời điểm trước đó tiến đánh toà thánh Vatican mới có thể gom lại được như vậy nhiều người.

Cho tới có thể sớm như vậy lại dễ dàng được nhiều người như vậy ủng hộ nguyên nhân... không thể không nói một câu còn lại sáu vị vương biểu hiện ra cá tính tính cách cùng hành vi thật sự là... tốt quá có lợi cho tân vương!

Có thể trở thành thế lực dưới tay của một Vua như vậy lực uy hiếp cùng sức ảnh hưởng hiển nhiên khỏi phải nói. Lợi ích mà nó mang lại có thể khiến cho vô số thế lực điên cuồng xưa như xưa vịt. Thậm chí dù cho Vương đa số, thậm chí là toàn bộ đều như vậy tính cách ác liệt hoặc có cực lớn vấn đề, rất nhiều người cùng thế lực trong nội tâm vẫn là rất muốn núp tại dưới tán cây hưởng bóng mát. Đáng tiếc đã xuất hiện trước đó các vị vua thật sự là khiến họ không dấy lên nổi ngồng trông hy vọng.

Nói như vậy tính cách cùng hành vi cư xử của một vị vua chính là thước đo lớn nhất cho đám người thế lực phép thuật lựa chọn mức độ thuần phục cống hiến cùng tích cực hợp tác.

Giống như không quản sự lại suốt ngày dầy vò lẫn lộn Kiếm vương Salvatore Doni mà nói, hầu như chỉ bị coi thành vật biểu tượng cát tường cung lấy, cống hiến cho Ngài ấy cũng Chính là đồng nghĩa với cần chịu khó đi giải quyết Ngài ấy tạo ra rắc rối mà thôi, hoàn toàn không có ích lợi gì. Đặc biệt là sau khi bên dưới người cùng thế lực (Thanh đồng thập tự hội của Liliana làm tiêu biểu) ngay tại bản thân Ngài ấy Italya lãnh thổ thậm chí còn dám phản bội khác đầu nhập vị vua khác Voban hầu tước mà vẫn còn sống nhăn răng cho đến hiện giờ liền có thể biết được hình tượng cùng quan cảm của vị vua này trong mắt các thế lực phép thuật châu Âu. Âm thầm bàn luận đều cho rằng vị vua đã mất hết ngay cả cuối cùng uy nghi, gia nhập Ngài ấy thế lực hiện tại ngay cả cơ bản nhất mang đến lực uy hiếp cũng sắp không còn (ngay cả phản bội ngài ấy còn chẳng quan tâm xử lý thù cái khác thế lực sao sẽ sợ

ngài ấy cấp dưới chỉ là trên danh nghĩa thế lực).

Từ như vậy chuyện cũng có thể đã nhìn ra Kiếm vương là như thế nào một vị thất bại Vương trong mắt các thế lực phép thuật. Nói Ngài ấy làm một thiên tài mạnh mẽ kiếm sĩ thì được. Nếu như nói Ngài ấy là Vương, đây thật sự là một vị ngu ngốc nhất bù nhìn Vương. Duy nhất đáng mừng là vị này bù nhìn Vương chắc chắn sẽ không bị ai lật đổ, bởi lẽ quân đội cùng sự uy hiếp của Ngài đến từ chính bản thân mình quyền năng, không bao giờ có thể cướp đoạt. Vương vị vị trí cực kì chắc chắn, thế nhưng nếu muốn người khác thực tình cống hiến cho bản thân, này vị vua quả thực thất bại về đến nhà.

Không phải vậy mà khi Erica mang theo tân vương thứ bảy tin tức trở về cuộc họp khẩn cấp của các thế lực tại Italya, dù là một mối tình vương như anh yêu của cô lúc bấy giờ cũng có thể dễ dàng thu được bọn họ đồng ý sơ bộ đi theo cống hiến. Đối với kiếm vương Salvatore Doni, bởi vậy có thể thấy được là Ngài ấy như thế nào không được coi trọng. Thậm chí dẫn tới nhiều khi mệnh lệnh của Ngài ấy đưa ra đều bị đám người chấp hành qua loa. Nếu như không phải là sợ Ngài ấy mỗi khi yêu cầu không đạt được mong muốn sẽ tự mình cố gắng tiến hành bản thân kế hoạch hành động, hơn nữa đa phần đều gây ra rắc rối cực kì hỏng bét, đám người bọn họ có lẽ đối với Ngài ấy cơ bản nhất một vị Vương mệnh lệnh cũng không muốn nghe, hoặc chính là nghe theo thế nhưng thực tế chính là âm thầm ngăn trở các loại của vị này Italya Kiếm Vương nực cười hành động vậy.

Cho tới trái ngược vị dụ chính là một vị vua khác hành vi tính cách biểu hiện ra cực kì tàn bạo với vô số lịch sử đen cách làm trong quá khứ như hầu tước Đông Âu Voban, đám thế lực phép thuật châu Âu đối Ngài ấy hiển nhiên là sợ hơn sợ hổ.

Vương một khi ra lệnh không ai dám phớt lờ qua loa không nghe theo. Thế nhưng đồng thời các thế lực phép thuật cũng rất khó lòng mà có ý muốn tiếp cận Ngài ấy được. Thêm với chuyện dưới tay Đông Âu hầu tước tự có đội quân người hầu chết phục vụ, đối với cái khác người sống thế lực cống hiến cũng không đặc biệt để ý, vì thế cho nên đối với này vị vua, đám người cũng sẽ không có gì chủ động tính tích cực đáng nói. Các thế lực người sống cống hiến cho vị vua này rất khó có thể nói rõ bản thân trong mắt vị vua có bao nhiêu cân lượng, thế nên trong mắt các thế lực khác, của bọn họ lực uy hiếp tuy có, thế nhưng có bao nhiêu vậy không ai có thể nói ra.

Cho tới bởi vì hầu tước Voban tàn khốc trừng phạt thủ đoạn... các thế lực người sống của Ngài ấy có thể nói là có nhiệm vụ mệnh lệnh thì làm không có thì thôi, tiêu cực hình thức. Diễn hình làm nhiều dễ sai nhiều, làm ít tất sai ít, nếu có thể không phải làm... Vậy tốt nhất cả đời không liên quan đến nhau.

Hầu tước Voban ở trong mắt đám người bởi vậy tuy có Vương uy nghi cùng lực uy hiếp cực mạnh, thế nhưng không có vương mị lực khiến người muốn phục tùng theo đuổi hay chân thành góp sức cống hiến. Có lẽ cũng chính là bởi vì vậy ở trong mắt vị này vua già, đám thế lực người sống thế lực còn so ra thua kém của chính Ngài ấy người hầu chết thế lực. Một đám người chết mà còn thông minh tháo vát linh hoạt hơn được đám người sống, cũng một vị này có thể như vậy nghĩ ra cùng đề tình trạng như thế vẫn đang tiếp tục diễn ra, Erica trong nội tâm có đôi khi chính là như vậy âm thầm giấu cọt suy nghĩ.

Hai vị kẻ trên vương này có thể nói là đại diện tiêu biểu cho các vị vương xuất hiện trước đó phương hướng hành sự. Hoặc không có gì làm như Kiếm vương Doni, hoàn toàn biến mất tăm không biết tung tích ở đâu bà chúa Aisha, hoặc trực tiếp chính là bị thế lực trong lãnh địa của mình làm lơ chỉ coi như siêu anh hùng đơn độc một dạng tồn tại Join Pluto Smith. Còn lại chính là tự thành thế lực của mình, đối với cái khác thế lực không quản không hỏi như Hắc hoàng tử Alex cùng Voban hầu tước, thậm chí đối với của mình dưới tay thế lực cũng không quản không hỏi giống như Giang nam vô hiệp vương La Hào- đối với lãnh địa tổ quốc bị xâm lấn thật nhiều năm sau mới bỗng nhiên đột ngột đi ra biểu lộ thái độ. Hơn nữa nguyên do chủ yếu nhất chính là bởi vì muốn chiến đấu cùng hầu tước Voban.

Cũng chính là sau đó đám người bởi vì ỷ ỷ vô hiệp vương uy nghi cùng vô cùng mạnh mẽ lực uy hiếp, nếu không cách mạng trung quốc sau đó muốn thành công còn phải khó khăn tầng tầng. Dù sao tại lúc đó, thế lực giới phép thuật trung quốc chính là bị giới phép thuật châu Âu đánh cho không ngẩng đầu lên được, chỉ có thể co cụm lại tự bảo vệ quanh thân lãnh địa mà thôi.

.....

Kết thúc chương 192.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Mới xuất hiện hậu cung chiến tranh manh mối

Chung quy lại, trở thành vương sau đương nhiên sẽ có được cực kì tôn quý địa vị, cũng đã sở hữu vô cùng vĩ lực to lớn, thế nhưng này đó cũng không đủ để khiến cho người khác tự đứng trung thành cảnh cảnh tụ họp ở dưới chân cùng đi theo.

Vương! Không chỉ cần có uy nghi, mà còn cần phải có lãnh tụ khí chất mị lực khiến cho người tin theo, theo đuổi, cùng chân thành cống hiến.

Và mặc dù hiện tại tuy rằng thứ bảy tân vương còn không có cho ra nổi bất kì thứ gì phẩm chất trong những điều vừa nêu ở trên. Thế nhưng bởi vì sự kinh doanh giúp đỡ âm thầm của Erica, tính cách hành động bình thường biểu hiện ra chung quy cũng không có giống như còn lại cái khác vương... "có cá tính" như vậy. Nói tóm lại là còn trong phạm vi người bình thường có thể lý giải được.

Càng quan trọng nhất chính là vị này có tồn tại ý định tiếp nạp cái khác thế lực phép thuật cho mình dùng. Hơn nữa còn dùng làm dòng chính sử dụng đồng thời cũng để lại cho bọn họ nhất định tự chủ tính, mà không phải giống như cái khác vương hoặc không tiếp nhận, hoặc tiếp nhận nhưng sau bị hợp nhất, hoặc ngay cả dưới tay mình cũng không quan tâm khiến người nhìn mà thất vọng đau khổ.

Nói chung, ở trong mắt nhiều người hiện tại bây giờ, thứ bảy tân Vương so với còn lại Vương quả thật điều kiện ưu tú tốt hơn rất nhiều. Hơn nữa đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi còn hơn nhiều diệt hoa trên gấm. Tuy rằng ở châu Âu thế lực hiện tại lại đi ra nhập do Erica tổ chức mạng lưới trực thuộc Vương liên hiệp thế lực đã có phần muộn. Thế nhưng ở tại châu Á các thế lực phép thuật bên trong, Nhật Bản giới phép thuật thế lực hiện tại đầu nhập vào vẫn có thể coi như là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi hành động, tin tưởng cũng sẽ đủ được Vương chú ý.

Cho tới nếu như còn có âm u sâu hơn một chút ý nghĩ, sau này thứ bảy Vương nếu không muốn trở thành một tên gốc người bù nhìn, như vậy Vương trí tuệ cũng yêu cầu tiến hành cân bằng các thế lực phía dưới của bản thân. Mà đợi tới khi đó, Nhật Bản các phép thuật thế lực hoàn toàn có thể từ bây giờ tổ kiến ra một cái liên hiệp các thế lực phe phép thuật châu Á tạo liên minh để cân bằng với hiện tại của Erica liên minh, tương lai thời điểm đến tự nhiên hiệu quả mang lại sẽ khiến Vương bắt đầu coi trọng bọn họ. Châu Á các phép thuật thế lực cũng sẽ bởi vậy khi đó tôn Nhật Bản giới phép thuật làm đầu. Như vậy thật lớn có thể đoán trước được lợi ích tương lai, bảo sao không tránh khỏi đám bọn họ động tâm, nhanh như vậy đã bắt đầu liên hệ đến. Tất cả đều là do lợi ích có thể nhìn thấy mang lại tính tích cực mà thôi.

Còn như việc Erica cô là người tình chính thức của Vương thân phận vẫn vẫn... Ở tại trong mắt của những người kia vậy có lẽ cũng không có gì quan trọng lắm thì. Nếu đã là Vương, ai lại sẽ quy định Nguyễn Trọng Lăng Ngải ấy chỉ có thể có được một vị chính thức tình nhân. Bọn họ hoàn toàn có thể "chăm chú" lựa chọn và đề cử cho Vương tốt nhất một vị châu Á Vương hậu cho đến khi Ngải ấy hài lòng mới thôi. Nhất là giống như châu Á thế lực phép thuật dưới tay Ngải ấy hiện tại còn đang ở vào chân không khi mới thành lập như hiện tại. Có thể nói cơ hội khó có được.

Cho tới bởi vì sự tồn tại của Erica cô, tương lai càng nhất định chính là thế lực đối đầu, bởi vậy nên giống như Nhật Bản vậy châu Á thế lực phép thuật lớn cùng với việc xem xét tiếp cận dựa vào thế lực của thứ bảy vương, đồng thời chắc hẳn cũng đang suy nghĩ lựa chọn cực kì cẩn thận cho bản thân mình đại diện Vương hậu người được chọn sau này. Người Vương hậu này được chọn không chỉ cần có đạt được tân Vương sủng ái cơ bản các yếu tố điều kiện, mà còn cần có được chiến thắng năng lực, hay hoặc ít nhất là có thắng bằng đối chọi năng lực đối với cô Erica.

Dù sao vị này Vương hậu được chọn người cũng chính là đại biểu của châu Á phép thuật thế lực trước mắt Vương tác dụng sao. Nếu như dễ dàng sẽ bị Erica khống chế hoặc lừa gạt xoay quanh, bọn họ đi theo nghe lệnh ở đằng sau phía xa chẳng phải là cũng sẽ bị Erica tiện tay đùa nghịch?

Cũng chính là bởi vì rõ ràng những điều này công công quán quán ở bên trong các loại thế lực đánh cờ, thế nên Erica hiện tại đương nhiên biết, của mình ngày sau thật lâu, thậm chí là tương lai suốt đời địch thủ rất có thể chính là người đại diện tiếp theo mà Nhật Bản thế lực phép thuật gửi đến. Còn như vị kia vu nữ có tên Mariya Yuri xui xẻo trước đó mà nói, đơn giản chỉ là nhân vật ném đá dò đường đầu tiên mà thôi. Nếu có thể nhận được tân Vương coi trọng liên tốt, không được cũng không có bất cứ vấn đề gì. Thậm chí là giống như hiện tại tình huống vô tội bị sát hại, ở trong mắt đám người thế lực phép thuật Nhật Bản, này rất có thể cũng chính là Erica cô đưa ra lời cảnh cáo hiểu mà không nói thôi. Thế nhưng nhân vật tiếp sau đó một khi đến đây, vậy nhất định chính là đại diện cho Âu, Á hai châu hai đại khối thế lực phép thuật ở bên người tân Vương âm thầm cuộc độ sức đã bắt đầu.

A ra a ra...~ Nói vậy tương lai ngày sau ở bên cạnh anh yêu đoán chừng sẽ rất là náo nhiệt đấy nhỉ? Lại không biết một khi mọi chuyện diễn biến đến thời điểm ấy, anh ấy lại sẽ lựa chọn đứng về phía bên nào nào?

Giống như đã tưởng tượng ra được tương lai anh yêu của cô sầu bạc đầu khó xử tình cảnh, Erica nét mặt không khỏi toả sáng vui cười rực rỡ. Cho tới sắp đến đối thủ...? Erica đương nhiên mới sẽ không lo lắng đâu. Bởi lẽ cô chính là độc nhất vô nhị đệ nhất địa vị trong lòng anh yêu của cô không phải sao~ Cô vẫn luôn tin chắc vào điều, hiện tại và mãi mãi!

Đương nhiên tự tin là một chuyện, đối với sắp có thể xuất hiện địch nhân "suốt đời" vẫn là có thể tiến hành một chút hành động phản kích coi như là quạ gắp mật. (Cô tất nhiên sẽ không biến của anh yêu phục vụ thế lực do cô thay thế đại diện trở nên độc tài, đuôi to khó vẫy mất khống chế. Một sự cân bằng Âu, Á thế lực lẫn nhau cần tay giám thị là điều cần thiết. Bởi thế cho nên sắp tới địch nhân mới sẽ là địch nhân suốt đời, bọn họ có thể sẽ lẫn nhau có thắng bại, thế nhưng cuối cùng nhất định chính là không thể đánh bại hoàn toàn nhau. Trừ khi sau đó lại có thế lực cân bằng khác đủ trọng lượng tiến vào này quyền lực vòng tròn.)

Có lẽ, để chuẩn bị đối mặt với sắp tới anh yêu hậu cung cạnh tranh kịch liệt hoàn cảnh có thể diễn ra trong tương lai, cô cần phải tìm kiếm một vị hiểu biết biết gốc biết rễ, đủ mạnh mẽ, đáng tin, lại ngốc ngốc dễ nghe lời, quan trọng nhất là có thể thu được anh yêu yêu thích đồng thời yêu thích lại so ra kém với cô...vv mới được.

Ừ? Suy nghĩ như vậy mà nói... Tại sao luôn có cảm giác người sở hữu đầy đủ tất cả những cái phía trên vừa nêu ra yêu cầu giống như thật thật quen thuộc nhỉ?

Nghĩ đến đây, cô nàng tóc vàng quý thần xui khiến không khỏi liếc mắt nhìn vẫn còn đang kiên trì giả bộ ngủ trên giường suốt từ nãy đến giờ Liliana.

Chẳng lẽ đây chính là vận mệnh đã an bài???

"Hừm? Ok, liền cứ như vậy vui vẻ quyết định! Người đó chính là cô rồi nha, đáng yêu của tôi Lily thân yêu!!!" Khoé miệng của Erica theo thời gian trôi qua không khỏi dần hiện lên nụ cười giảo hoạt.

Đang nằm giả vờ ngủ đồng thời không ngừng nguyên rủa kiểu như "Con quỷ cái áo đỏ nào đó tại sao lâu như vậy vẫn không chịu rời đi? Chẳng lẽ cô ta đã phát hiện ra mình là giả vờ bất tỉnh? Vương thật là... xấu! Lại đối với cô làm ra như vậy... hen... Hentai! Đòi truy! Biến thái đáng xấu hổ hành động! Đương... Đương nhiên cũng... Quái... Quái khiến người ngược ngược rồi~ Nếu... Nếu như chỉ có mình hai người ở chung còn... còn tạm được vẫn vẫn..." Cũng chính là ngay trong lúc cô gái nhỏ trong đầu ý nghĩ càng ngày càng kì quái khi. Ánh mắt của Erica đột nhiên nhìn về phía cô không khỏi khiến Liliana mặc dù nhắm mắt không hề nhìn thấy thứ gì cũng không khỏi bản năng rung mình sợ hãi á.

Luôn... Luôn cảm giác đang có... có người dùng rất thất lễ ý đồ đối với mình vậy á!!! Đáng yêu lại ngốc ngốc nàng tiên xanh của chúng ta chính là như vậy lâm vào bối rối tâm tình ồ.

Một đôi bàn tay mà quỹ chính đang âm thầm tiến tới gần người cô vậy. Erica ánh mắt ác thú vị đang bắt đầu.

.....

Kết thúc chương 193.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Chuyện tiếp sau đó...

- Ôi Lily, cô định tiếp tục giả vờ bất tỉnh như vậy cho đến khi nào đây? Anh yêu thế nhưng đã rời đi rất lâu rồi. Ồ? Ha ha ha...~ Chẳng lẽ là nói cô đang xấu hổ vì không biết thế nào đối mặt với tôi ác?

Nói và Erica khoe miệng nở lên nụ cười chơi ác khi vươn bàn tay của cô, đột ngột tấn công vào bộ phận nhạy cảm nào đó phình phình lên phía trên của bất kỳ cô gái, bóp bóp mạnh. Liliana... hiển nhiên là cũng không thể tiếp tục giả vờ bất tỉnh được nữa á.

- Đáng... Đáng chết!! Chết...! Chết đi á! Tại... Tại sao cô lại có thể sờ... sờ vào chỗ đó của tôi. Đáng ghét! Biến thái! Hen... hentai! Đồ con quỷ sứ đáng ghét!!! Tôi hận cô!

Bị tấn công bất ngờ vào chỗ mẫn cảm khiến Liliana tức giận cuồng loạn múa may cánh tay kêu lên. Đáng tiếc đã rất hiểu rõ cô ấy tính cách rồi Erica đã sớm biết điều rồi đi thật xa và bây giờ đang cười nhìn về phía cô thật khoái trá. Thật giống như đang cười ăn mừng mình trò đùa dai vừa mới thành công vậy.

- Ôi, Lily thân yêu! Cô chẳng lẽ lại còn như vậy ngượng ngùng với tôi? Chúng ta là như vậy thân mật đã quen nhau biết nhiều năm. Mặc dù vẫn luôn coi nhau là đối thủ, chúng ta cũng đã luôn là một đôi bạn thân cực kì hiểu nhau kể từ khi còn rất bé. Tôi thậm chí còn biết cô là khi nào thì bắt đầu có thể mặc được áo ngực...

Erica giọng giả mù mưa xa ra vẻ hoài niệm than thở kể lể. Hiển nhiên lời nói của cô ấy tức thì liền gọi cho Liliana nào đó thật không tốt kí ức trong quá khứ. Cô nâng tóc bạc lập tức ngừng vung loạn cánh tay mà là đổi thành nắm lấy một bên trên giường chiếc gối thật mạnh ném về phía cô nàng quỷ quái trước mặt, giọng đồng thời hét lớn lên bực tức.

- Đáng ghét Erica! Cô sao có thể còn dám nói về chuyện đó khi mà chính là cô trước tiên khoe ra nói về việc bắt đầu mặc áo... áo ngực của cô. Sau đó... sau đó còn rủ rê tôi đi mua nó.

Nghĩ lại những kí ức ngấm lại liền kinh trước kia ở trong quá khứ của mình, Liliana nói mà cơ thể không khỏi rung mình quơ quơ như muốn ngắt xiu đi vì xấu hổ.

- Ủ! Thế nhưng tôi nói cũng đều là sự thật mà. Chỉ là tôi không nghĩ tới sau đó cô lại là như vậy chọn dành cho bé gái kiểu áo ngực. Khi ấy tôi thật sự đã rất shock đó, Lily. Không nghĩ tới đã gần ấy tuổi mà của cô chúng nó còn là như vậy nhỏ. Có điều hiện tại kiểm tra lại chúng nó kích cỡ cũng đã khá hơn rất nhiều rồi mà không phải sao. Chắc hẳn cô cũng đã thử lấy bí quyết của tôi nói rồi chứ nhỉ? Đường như nó rất có được hiệu quả? Đúng là thật tuyệt!

Erica nói với vẻ mặt giọng nói đầy ẩn ý ở bên trong. Đường nhiên ở trong mắt Liliana đây hoàn toàn là đối phương đang ở đối với cô nói mát cùng cười nhạo!

- Đáng... Đáng ghét! Cô đừng có mà lại nói ra những chuyện trước kia nữa. Cô đã luôn lừa gạt nói dối tôi. Còn... còn có cái cách làm luôn tự nắn... nắn bóp ấy của cô. Nó chẳng có tí tác dụng nào cả!!

Cô gái giọng điệu cau kinh cau mày, tức giận nói.

- Ồ! Kết quả thực tế là như vậy thật sao? Thế nhưng vì sao nó lại đối với tôi giống như thật rất có tác dụng. Cô có thật sự giống như tôi đã nói như vậy hằng ngày tự xoa bóp kéo dài hai tiếng không?

Erica vẻ mặt nghi ngờ (giả ngu), trong lòng không khỏi mang theo vui vẻ khi trò đùa cợt được thành công hồi ngược lại.

Liliana thế nhưng hoàn toàn còn không hay biết mình lại bị đối phương nói gạt chơi xỏ, chính đang giống như quả bóng da vậy ỉu xiu xì hơi, khuôn mặt cùng giọng nói thất lạc, gục gục đầu ừ ừ trả lời.

- Nó đã như vậy kéo dài sáu tháng không có chút nào lớn lên rồi. Và... và cái cách của cô nói ra đã... đã thật lâu chẳng có tác dụng gì hết cả á!

Nói nói và rồi về mặt mang theo thù địch căm tức ánh mắt, kẻ thù gặp nhau hết sức đỏ mắt nhìn về vị trí bộ phận cơ thể nào đó của Erica ở phía trên.

Kết quả vậy mà còn đáng... đáng ghét, gặp con quỷ cái này thấy cô nhìn vào liền cổ tỉnh mà ưỡn ưỡn ngực lên... lên giống như khiêu khích nhau vậy càng làm cô giận dữ thêm. Giọng nói tiếp theo thật giống như đang mang theo oán niệm nguyên rủa người nào đó bộ phận này ngày sau sẽ càng ngày càng nhỏ, thậm chí tốt... tốt nhất còn không ra sữa như vậy nói chuyện. Mặt cô ấy lại đã đỏ ửng ra và muốn bốc khói khi nghĩ đến chuyện cô Vương của cô, có thể có con sau này. A a a a a...! Thật là quá mức xấu hổ! Quá.... Quá đòi truy đi á! Hai mắt ai đó đang ngập nước. Cũng còn tồi có người cắt ngang đúng lúc nói chuyện.

- A ra a ra...~ Đây chắc chắn chỉ là bởi vì cô không chịu kiên trì làm theo biện pháp của tôi thôi. Ừ? Sự việc xảy ra nhất định chính là như vậy đấy.

Trong lòng đang cười ngất, thế nhưng bên ngoài Erica còn phải tiếp tục giả vờ ra vẻ thầy tốt bạn hiền khuyên nhủ. Đương nhiên, cũng bởi vì phát hiện Liliana ánh mắt nhìn bộ phận nào đó trên người cô oán niệm càng ngày càng lớn. Để cho an toàn, vẫn là sớm làm theo kế hoạch nói sang chuyện khác đi thôi. Cô nàng nghĩ như vậy bởi thế tranh thủ lúc Liliana chưa kịp nói thêm gì tiếp thêm lửa trực tiếp đồng ý nói quẹo sang chuyện khác.

- Được rồi! Chúng ta tạm thời để chuyện này trở về phía sau lại nói đi. Hiện tại đang có một chuyện rất rất quan trọng liên quan đến chúng ta Vương, đồng thời hiện giờ cũng chỉ có cô mới trợ giúp được anh ấy.

- Chuyện... chuyện gì ấy à? Cô... Cô đừng có hòng mà lại lừa phỉnh tôi! Tôi... Tôi mới không sẽ tin chuyện ma quỷ của cô đâu!!!

Cô gái nói với giọng chắc như đinh đóng cột thế nhưng lấp lách vì không tự tin, cùng vẻ mặt căm giận bất bình, thật giống như đối phương lại đang có ý tiến hành lừa dối mình tiếp luôn.

Đối với tính cách của Liliana đã rất đổi quen thuộc, Erica thì là trực tiếp làm lơ lời nói khẳng định từ chối của cô nàng á. Giọng vẫn là như cũ từ tốn lại hơi mang lo lắng gấp cảm giác nói lên.

- Thế nhưng là chuyện này thực sự rất quan trọng đó nha, Lily. Cô chẳng lẽ đã quên chúng ta trước đó ở Vatican đã từng làm ra chuyện gì trước khi rời đi?

- Đáng... Đáng ghét Erica! Cô đừng có mà lại giờ trò nói lời nói giật gân đó để lừa gạt tôi. Tôi mới sẽ không để bị cô đẩy vòng vòng đâu. Hơn nữa chúng ta đã làm chuyện gì đó ở Vatican trước khi rời đi thì có liên quan gì đến chuyện cô đang nói ở đây.

Liliana giọng nghiêm chỉnh ngôn từ khiển trách.

- Ai...~ (than thở dài)

- Cô nhanh như vậy thì đã quên rồi sao, Lily. Lúc đó ở bên ngoài toà thánh Vatican, để có thể từ một bên trợ giúp các vị vua chiến đấu, hai người chúng ta sau đó không phải là bất chấp bản thân nguy hiểm tiến vào bên trong chỗ đám người giáo đình ẩn núp cầu nguyện rồi phá đám bọn họ việc làm không phải sao?

Giọng cô đơn phiến muộn giống như oán trách ai đó dễ quên.

- Đương nhiên là tôi sẽ không quên chuyện chúng ta đã làm xảy ra ngày hôm đó. Thế nhưng sự thật chính là Vương không cần tới sự giúp đỡ của chúng ta cũng đã hoàn thành xong chiến thắng. Mặc dù ngay sau đó Ngài ấy liền bởi vì vậy bị thương không thể chiến đấu, thế nhưng mang ra so sánh với những vị vua khác vẫn là tỏ ra càng thêm mạnh mẽ ưu tú.

Cô nàng nói đồng thời bao hàm cả sự tự hào trong giọng điệu. Có điều đối với Erica luôn tồn tại một tia cảnh giác, cô lòng mảy không khỏi cau lại hỏi ngược đối phương.

- Không đúng! Chuyện cô đang nhắc đến chắc hẳn cũng không phải là chỉ việc Vương chiến thắng Đại thiên sứ trưởng Michael. Rốt cuộc cô đang muốn nói cái gì với tôi? Cô lại đang có mục đích kế hoạch gì???

Liliana hành động vẻ mặt bắt đầu đề phòng và cảnh giác.

- A nào nào...! Tại sao cô có thể nghĩ về tôi như thế vậy chứ Lily? Cô biểu hiện thật là làm cho tôi quá đổi thương tâm.

Erica vừa nói vừa đưa tay giống như đang cố lau lấy của mình không hề tồn tại thương tâm nước mắt. Đáng tiếc, Liliana bản thân đối với cô ấy quá là cảnh giác, hiện tại hoàn toàn chính là dùng một bộ "chẳng lẽ cô coi tôi là con cóc hay sao? Tôi đã nhìn thấu âm mưu của cô! Hành động tốt giả!!...vv". Nói chung là khiến cô về như muốn đùa cợt cô, Erica ở một bên không khỏi ừ ừ.

Ai ai ai...~ Lily quả nhiên là càng dài lớn thì càng không nữa đáng yêu á!!! Càng ngày càng khó lừa gạt trên cột rồi.

Chu môi như vậy thầm nghĩ. Đồng thời nếu kế hoạch trên cột Liliana cũng đã mất cạ, như vậy liền bắt đầu nói luôn vào chuyện chính đi. Về mặt cũng tức thì từ giả khóc biến thành nghiêm túc chính thức nói chuyện không chút vui đùa.

- Hừm! Cô chẳng lẽ đã quên mất sao, Lily. Tuy rằng anh yêu không có sự giúp đỡ của chúng ta vẫn đã hoàn thành chiến thắng đánh giết dị thần thiên chúa giáo Michael. Thế nhưng hành động khi đó của chúng ta tiến vào chỗ đám người của thánh giáo hội phá đám nghi thức, cũng không phải là không thu được gì chiến lợi phẩm.

- Ừ? Ý của cô là thứ chúng ta khi đó cướp được từ bọn họ? Hai loại thánh khí Chân thực thánh kinh cùng Vinh quang vương miện?

Đối với lúc đó sau khi đánh cướp hai loại thánh khí này thành công liền lập tức khiến cho đám người của giáo hội kia phía sau mộng giống như nổi điên truy đuổi theo, Liliana cho đến hiện giờ vẫn còn là kỉ ức khắc sâu khó có thể tin. Hai loại thánh khí bị cướp khi nghĩ thức hẳn là đã sắp tiến hành vào giai đoạn cuối cùng, thất bại này cũng hoàn toàn đã đánh mất cơ hội chiến thắng lật bàn cuối cùng của giáo đình. Thảo nào sau đó chiến đấu lại sẽ thảm thiết như vậy nhiều người không sợ chết.

- Đúng rồi! Chính là hai thứ đồ vật chúng ta cướp được từ giáo đình mang về đây. Hơn nữa cộng thêm Tài quyết quyền trọng rơi tại bên anh yêu giờ khắc cuối cùng cũng bị tôi tranh thủ khi đó tiện tay mang về.

- Cô tranh thủ thu lấy Tài quyết quyền trọng ở ngay lúc ấy chạy tới phía Vương sao tôi không biết? Có điều này đó cũng không quan trọng. Cô cuối cùng là có ý muốn nói gì?

Liliana nghe vậy cau mày trực tiếp hỏi thăm

- Đương nhiên còn có thể là cái gì chứ? Tất nhiên là việc chúng ta cần phải nhanh lên đưa chuyển cho Vương cả ba cái thánh khí đó chứ sao~ Dù gì bọn chúng cũng đều là bảo bối tốt của giáo đình. Hơn nữa...

Nói và cô gái trong mắt cũng không khỏi hiện lên lo lắng.

- Làm sao vậy?

- Ừm? Bởi vì trước khi đến đây tôi vừa mới nhận được tin tức Hầu tước Voban cùng Kiếm Vương Salvatore trước đó không lâu đều đã hiện thân, hơn nữa đều bị không ít vết thương. Còn lại hai vị dị thần thiên chúa giáo vị trí cùng tình huống không biết rõ.

Cũng không có ai biết của hai vị vua trận chiến với dị thần thiên chúa giáo trước đó kết quả thực tế ra sao. Nếu như là dị thần thiên chúa giáo vẫn còn tồn tại mà nói, nắm trong tay giáo đình thiên chúa đồng đạo thánh khí Vương của chúng ta nhất định sẽ là cái đích cho đám thần thiên chúa tể của giáo đình ấy đuổi theo.

Này chính là kì ngộ mà anh yêu của cô đang cần, đồng thời biểu hiện cũng là cực kì nguy hiểm tình cảnh. Thế nhưng bất kể như thế nào mà nói. Hiện tại cũng chỉ có thể để cho chính tay anh yêu của cô mang theo mấy món đồ vật của giáo đình này bảo vệ mới tốt đẹp. Chỉ là trước đó khi anh yêu ở trong phòng, bởi vì đột ngột điện thoại xuất hiện khiến cho hai người cũng quên cả làm nũng cãi nhau, đồng thời cũng chưa kịp nói cho anh yêu nghe chuyện ở Vatican phía sau khi anh ngắt đi cùng tình hình thế giới. Hiện tại, đương nhiên chính là thay đổi bổ cứu là lúc. Mà người này không ai thích hợp hơn ngoài Liliana. Cho tới...

....

Kết thúc chương 194.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Suýt chút nữa thì thành người yêu trong tương lai

Một nơi nào đó tại Hà Nội...

Lơ lửng bay trên trời cao Lăng rất nhanh liền tìm thấy vị trí kí túc xá của trường mình. Cũng không có gì suy nghĩ nhiều, anh chàng hơi tan đi dưới chân mình dụn mây, bước chân giống như đạp gió mà đi nhẹ nhàng nhanh chóng thì hạ xuống được bên trên kí túc xá tầng trên cùng nóc mái. Cho tới tiếp sau đó hơi mất chút thời gian quan sát mới tại thời điểm không người chú ý mình, nhanh chân nhảy xuống lên tới hành lang dưới một tầng lầu.

Ừ? Tầng này là tầng của toàn các chị em gái thế nên trên hành lang đó là treo đầy đủ loại màu sắc rực rỡ các loại... đồ lót. Nhìn mà Lăng cũng phải quáng mắt về độ “lộng lẫy xa hoa”, “kiểu dáng phong phú”, “lớn mật lại có tình thú” của đám ăn mặc chỗ thầm kín không tiện nói quần áo này.

Đậu? Xanh!... Cái kia chỉ có một sợi dây đen thành vòng tròn nằm ngang chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết...?

Tội lỗi tội lỗi! A đi đà phật! A đi đà phật! Con không nhìn thấy gì hết! Con không nhìn thấy gì hết!! A men combo hit!

Suy nghĩ nhiều cũng không có gì lợi ích. Để tránh cho bị người hiểu nhầm rằng mình là thằng biến thái, ban ngày ban mặt vậy đám trắng trợn như thế lên xem các chị các em phụ nữ chỗ tập trung phơi đồ vật nơi thầm kín. Nói chung Lăng là một phút một giây cũng đã không muốn tiếp tục ở lại đây tiếp á. Có giờ mới biết nếu là tiếp tục quan sát sẽ còn ở bên trong phát hiện ra điều gì kinh người bí mật. Không nghĩ tới các chị em trong trường còn có nhiều như vậy nội tâm táo bạo có chứa mãnh hổ trong lòng người. Quả nhiên là nước biển không thể đông bằng đá, làm người không thể giấu chỉ nhìn qua bề ngoài nha. Nói tóm lại, Lăng hẳn có thể nói là hiện tại vừa xuống hành lang xong liền che mặt đi vội. Không dám tiếp tục ở đây thêm dù chỉ một giây.

Cho tới nguyên nhân chủ yếu các chị em ở đây dám như vậy táo bạo phơi tư ẩn thầm kín đồ vật tập trung lại, cũng là bởi vì tầng này cực ít khi có nam giới sinh vật có thể đi lên, dám đi lên. Dù sao bình thường các chàng trai hoặc ít hoặc nhiều cũng biết các chị em ở chỗ này phơi bày là thứ đồ gì, đi lên

qua đây một lần xong đó cũng là hoàn toàn toàn bị cảnh tượng hoành tá tràng trước mắt này đánh bại. Dù cho có bạn gái sống ở trên tầng lầu này cũng đều là kiên quyết ở phía dưới chờ chứ không dám lên. Lên một vài lần tình cờ không sao, lên nhiều dễ bị chị em âm thầm đánh giá lắm. Dễ bị coi là tầm ngầm tầm ngầm mặt người dạ thú lắm. Nói chung mất tiếng chết! Hí hí hí hí... ~ “cười đều”

Lăng lần này đúng thật là sống cách đời cùng đạo quá lâu mà quên bém mắt cái này cảm kỷ lời răn của các anh em dặn dò khi sống tại trong kí túc xá. Thế nhưng biết làm sao được đâu, bởi vì so sánh với các tầng lầu hành lang khác luôn là có người qua đi kẻ lại, tầng lầu trên cùng của các chị em gái này quả thật còn kín và vắng lặng hơn cả trại tập trung của các thiếu nữ cảm cung. Cũng không biết các bà các chị ấy bình thường là ở trong phòng làm cái gì, cả ngày mém thấy mặt đâu.

Chính ngay tại khi Lăng trong lòng oán thầm tầng lầu này của kí túc xá ban ngày ban mặt gì mà vắng ngắt như chùa bà đanh, luôn có cảm giác khiến cho anh hết hồn hết vía. Thật giống như đang có thật nhiều con mắt đang âm thầm quan sát từng hành vi cử động bước đi của anh để làm ra kết luận đánh giá phán xét nhân phẩm cuối cùng... một âm thanh giọng nữ bỗng đột ngột vang lên đằng sau lưng làm anh ấy chết khiếp, giật cả mình.

- Lăng? Là bạn Lăng đây à?

- A! Thì... thì ra là Nga đấy à! Đột nhiên như thế gọi tên làm cho mình giật cả mình.

Quay đầu lại nhìn về mới phát hiện ra là một bạn nữ cùng khoá cũng có tham gia hoạt động câu lạc bộ tình nguyện giống bản thân. Một cô gái thân cao phải tới 1m67, so với bình thường các bạn nữ quả thật hạc giữa bầy gà. Đã vậy thân thể lại rất có lỗi có lỗm, diện nước đầy đủ gọi hình gọi cảm, da trắng mặt trẻ xinh, coi thể coi như hoa khôi một trong của khoá. Tại trong kí ức tương lai trước kia của Lăng còn từng cùng với đối phương có một đoạn mập mờ thời gian trải qua, cuối cùng suýt nữa thì thành bạn trai bạn gái thân phận. Đáng tiếc cuối cùng bị một anh khoá trên cán bộ bên hội sinh viên nhanh chân hót tay trên trước. Tình yêu tình báo chết thảng thừng không chút khoan nhượng.

Hiện tại nhớ lại đoạn thời gian đó anh còn vì vậy buồn một khoảng dài dài. Các anh em trong đội cùng lũ bạn xấu khi đó còn bối vì thế cả một quãng thời gian lôi kéo anh đi thật chỗ Tam trình cùng bia hơi Hải xồm suốt. Lấy tên đẹp là giúp anh giải buồn, giải đen, thế nhưng lần nào cũng là diễn biến thành đám kia uống say sau mình anh độc tỉnh. Tội cái cuối cùng còn phải cẩn thận lái xe đưa chúng nó về nhà, cũng không biết ai mới là kẻ thất tình luôn. Cũng là từ đợt đó về sau anh liền cũng mém dám buồn rầu vì việc cùng em ấy kết thúc trong huyệt huyệt nữa.

Đương nhiên! Hiện giờ tình cảnh có thể nói là đã khác xưa nhiều. Xung quanh anh đã có như vậy Vũ Trần Linh cùng Erica, mới vừa còn chuẩn bị tăng thêm Liliana cần phải lo liệu xử lý. Hậu cung có chút bành trướng quá nhanh. Anh mới vô đại học chưa được cả hai tháng đâu. Cứ cái đà này như vậy phát triển, kết thúc đời đại học xong anh lại có biết bao nhiêu em hậu phi cần phải dàn xếp xong? Nói chung, tạm thời anh còn không có ý định trêu chọc giống như vậy cô em mà mình từng có liên quan trong kí ức tương lai này á. Dù nếu thật sự có đi chăng nữa, ngoại trừ Vũ Trần Linh sợ cũng chỉ có thể là một người... trong đầu Lăng không khỏi hiện ra một khuôn mặt nào đó xinh đẹp lại luôn luôn vui vẻ nở nụ cười. Thời gian đôi lúc cảm giác sao trôi đi thật chậm á. Cũng không biết còn phải phán ngày phán đêm, phán đến lúc nào mới có thể gặp lại mặt.

Trong lòng tuy rằng có nhiều như vậy suy nghĩ lung tung, thế nhưng ở bên ngoài Lăng vẫn như cũ giữ vững vẻ mặt thật bình thường cùng cô nàng Nguyễn Tổ Nga này nói chuyện.

- Hôm nay Lăng là làm sao bỗng dừng đến kí túc xá rồi? Hơn nữa còn đi lên tới tận trên này. Chẳng lẽ là đang muốn tìm kiếm ai? Có cần mình phải gọi tên giúp dùm không thể? Người ở trên tầng này các bạn nữ cùng khoá tên họ mình hiện giờ đều biết hết cả đấy.

Cô gái buột mái tóc đuôi ngựa, đuôi tóc kéo dài thật dài tới tận bên hông về mặt cười ranh mãnh vừa đi cùng Lăng đi xuống dưới tầng lầu vừa nói. Lời nói ở bên trong hiển nhiên còn có thật nhiều ý trêu chọc. Có lẽ đối phương trước đó còn thấy được cảnh cậu chàng vừa rồi quần bách đi vội trên tầng này hành lang cũng không biết chừng.

- Đây không phải mình đã tìm được người đây rồi không. Chính vốn đang muốn đến bí mật tìm xem Nga có phải hay không thật ở trên tầng lầu này không ấy mà.

Anh ấy giọng dừng dừng như vậy thoáng qua trêu chọc lại trả lời câu hỏi của cô.

- Hừ! Thôi thôi đi! Bạn Lăng cũng đừng có mà như vậy trêu chọc mình. Cả khoá mình ai chẳng biết Lăng cuộc tình tay ba là như thế nào diễn ra. Mình cũng không có dám dây vào với Lăng đâu. Để mọi người biết được thì nguy hiểm mang tiếng chết.

“Àch! Có thể hay không không nói nói chuyện liền nói thẳng người nhược điểm như vậy? Thảo nào cảm giác cô nàng này hôm nay lời nói cứ như trong bông có gai, khó chịu chết. Hoá ra lại là một vị hoá thân chính nghĩa chị em gái trong đội tình nguyện đối với anh tiến hành lời lẽ đánh thép giáo huấn”. Cái này cũng thật là một cái tương đối khiến người buồn rầu vấn đề. Nguyên nhân toàn đều bởi vì trước khi Erica xuất hiện anh chàng đều là cùng Vũ Trần Linh ở văn phòng đội bên trong anh em em tình tứ khiến người người đều biết. Hiện tại tình huống xảy ra, so với không phải thành viên trong đội lại là kẻ đến sau, người ngoại lai nước ngoài đối thủ mạnh mẽ như Erica, các chị em hiển nhiên là càng nhiều hơn tiến hành bênh vực Vũ Trần Linh mới là lẽ phải. Cảm quan về Lăng giờ trong mắt đám chị em gái trong đội, thậm chí lan truyền ra toàn khoá cũng bởi vì thế thảo nào mà xuống dốc không phanh cũng chẳng có gì lạ kì.

Đối với hiện tại như vậy bị mắng khéo tình huống, Lăng đương nhiên là theo kinh nghiệm dĩ vãng của anh sử dụng ra quyền năng Im lặng là vàng, không tranh luận, không tranh cãi, không kết thù kết oán, nhiều không. Kết quả cũng bởi vậy đương nhiên biến thành hai người bọn họ quãng đường còn lại đi xuống lầu một toà nhà kí túc xá không ai lại nói chuyện với ai một lời. Mãi cho tới khi đi tới chân cầu thang lầu một, cô gái đi bên cạnh mới trước tiên mở ra lời nói chuyện đánh vỡ sự trầm lặng.

- Thôi mình đi qua văn phòng đội trực văn phòng đây. Lăng nếu có chuyện gì thì đi làm đi nhé. À mà đúng rồi hôm trước ngồi chơi trong văn phòng còn nghe thấy mấy anh nhắc tới mãi dạo này sao không thấy mặt bạn Lăng đâu đấy? Có rảnh thì đi qua văn phòng ngồi xem xem. Cuối tuần tập thể hoạt

động cũng không thấy có tham gia, bình thường hằng ngày cũng không thấy có mặt, cẩn thận lại bị mấy anh nói cho mà xem.

Nói nói và rồi bước chân của cô nàng quay đi về hướng nơi vị trí đội tình nguyện trực thuộc sở hữu gian phòng hoạt động. Lãng thì đứng lại ngay tại chỗ bởi vì cậu đã thấy đám người bạn cùng lớp mấy tên ngáo ộp kia đang tập trung ở phía trước một nơi giảng đường phòng học trong kí túc xá. Đối với lời mà cô nàng đột nhiên xuất hiện này vừa mới nói chỉ đơn giản báo lấy mỉm cười gật gật đầu ừ một cái rồi thôi. Chỉ là ngay tại khi bước chân của đôi phương rồi đi được khoảng mấy bước xa, lời nói cuối cùng của cô ấy vọng lại lúc lại không khỏi khiến cho Lãng cũng không tài nào tiếp tục mỉm cười vui được nữa nổi.

- Còn có cái Linh nó mấy ngày gần đây cũng không thấy đến qua văn phòng đội. Buổi tối mình nhắn tin nói chuyện với nó về chuyện của Lãng cũng đều bị nó cố tình bỏ qua. Mình không biết hiện tại Lãng là đang nghĩ như thế nào, thế nhưng tốt nhất là sớm đưa ra câu trả lời chắc chắn đi nhé. Như vậy mới sẽ tốt cho tất cả mọi người! Mình chỉ là nói thế thôi với tư cách là bạn của Linh, mong rằng bạn Lãng đừng lấy làm phiền.

- Này...

Lời của cô ấy vừa dứt, thân hình cũng đã đi khuất bóng biến mất sau hành lang chỗ gấp khúc. Đợi cho đến khi anh vốn muốn nói gì đó để mà đáp lại thế nhưng cô nàng cũng thật sớm đã biến mất đi rồi.

“Ái! Này độ hảo cảm hoàn toàn toàn chính đang chìm xuống đây thậm chí là số âm nha. Buồn cười trước đó nháy mắt trong lúc gặp mặt mình còn nghĩ tới đưa người ta thu vào trong hậu cung. Cũng thật là càng ngày càng tự mình đa tình à nha Lãng”. Tự mình như vậy giễu cợt lấy chính bản thân mình. Lãng cũng không có tiếp tục nghĩ thêm về chuyện của Vũ Trần Linh, có điều trong lòng cũng âm thầm muốn đề cao tốc độ xử lý liên quan mọi chuyện. Trước đó còn có chút phân vân ý nghĩ nên lựa chọn loại nào nghề nghiệp làm vỏ bọc địa vị xã hội bên ngoài khỏi nghiệp kế hoạch, hiện tại cũng đã có chắc chắn ý nghĩ. Hơn nữa cũng có thể ngay tại trong lần này Chào khoá mới chương trình do hội sinh viên tổ chức sớm ngày áp dụng kế hoạch.

Nghĩ như vậy quyết tâm trong lòng, anh chàng bước chân càng nhanh hơn tăng tốc đi về phía trước đám người bạn trong lớp chỗ tụ tập. Thời gian cấp bách, vậy thì trước tiên nhanh chóng diễn thử ok qua này tiết mục ngắn sau đó sớm rời đi làm các loại trước tiên công việc thủ tục đi. Hơn nữa việc này còn không thể thiếu được cần có Erica ở bên cạnh hỗ trợ.

- Ô hay này này này này! Xem ai đang đến với chúng ta đây này! Người anh hùng trên xe mô tô ở Milan Italya a này! Chúng em thật là khâm phục anh quá á á á!!!

Phía bên kia đám đông người hiển nhiên cũng đã phát hiện ra sự xuất hiện của Lãng. Một cậu bạn chính đang cười đùa tí tưng vẫy vẫy tay kêu gọi câu. Thế nhưng, ai biết thằng cha này là đang nói cái chết tiệt gì rằng vậy ạ? Lãng bước chân không khỏi bởi vì hoang mang mà lơ nhịp.. Tý ngã sắp cổ.

Luôn cảm giác còn có những điều gì đó thật không ổn đang chờ đợi mình phía trước ừ!

.....

Kết thúc chương 195.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Đụng độ dị thần

Tiếng nhạc cùng cảnh ca múa:

“Ô! ô! ô! Sáng hôm nay quê tôi ra xem?

Cô dâu con con, y trang mỹ miều.

Cô dâu non non, dung nhan mặn mà~

Chà! Nhà ai, có ông rể quý?

Chà! Nhà ai, có cô dâu hiền?

Ô? Ngộ thay, có con lợn quay~

Xôi... đầy mâm! Cau... đầy buồng!

Đây nguồn vui hiếm hoi ngày cưới.

Trông, thật hay! Trông, buồn cười!

Ra! Mà xem, mới thấy được cả niềm vui!

Anh anh ơi! Người tình tôi ơi!

Anh anh ơi! Xem người ta, họ cưới nhau rồi!

Em em ơi! Người tình tôi ơi!

Em em ơi! Chuyện chúng mình đã tính sao chưa?

Anh anh ơi! Người tình tôi ơi!

Anh anh ơi! Xem người ta, họ cưới nhau rồi!

Em em ơi! Người tình tôi ơi!

Em em ơi! Chuyện chúng mình, cũng tính đi thôi~”

Trong giảng đường nơi kí túc xá, phía bên trên bục giảng, Lãng cùng đám bạn trong lớp chính đang diễn tập lại tiểu phẩm hài, vở kịch của lớp đã đang đến giai đoạn cuối. Bên dưới trong phòng giờ ngồi cả một đám đông ăn dưa quả chúng vây xem bạn trong lớp cùng sinh viên tò mò khác ở trong kí túc xá. Hiện tại bên trên bục giảng chính đang diễn đến đoạn nhân vật chính (Lãng)- trai làng, lưu manh đã bỏ sớm học; đến ngày rằm ngỗ ăn hỏi mang người qua sang chơi nhà gái trước khi ngày mai đón dâu nhân vật nữ chính, vừa thi trượt đại học xong (một bạn gái khác trong lớp diễn).

Chỉ là ngay tại khi cả đám nhân vật chính nam nữ cùng đám trai làng, gái làng bạn bè đang hân hoan trong ngày tổ chức đám hỏi rằm ngỗ, thì bỗng dưng chạy tới ông cha vợ mang theo thư trúng tuyển đại học của nhân vật nữ chính, một phách tay cmnr huỷ bỏ đám ăn hỏi cùng đám cưới ngày mai luôn.

Thì ra là trước đó hai cô cậu tưởng em nó thi rớt đại học nên cả nhà trai gái ba bên hai họ bốn bề đều bỏ qua trước đó ông bố vợ thái độ kiên quyết phản đối, nhất quyết tổ chức đám ăn hỏi cho hai anh chị ấy. Lúc này mang theo thư đại học trúng tuyển (đỗ vớt) của con gái, ông bố vợ chính đang hung hăng tuyên bố dẹp bỏ đám cưới ý định. Con gái của ông nhất định phải trở thành nữ sinh viên đại học, ngày sau trở thành người trên người xã hội nhân vật tình anh, mới sẽ không như thằng nào đó vô học xã hội cặn bã (ám chỉ nhân vật nam chính)

Cảnh hài kịch cuối cùng vậy chính là Lãng mang theo xám xịt đám trai làng bạn bè trong ánh mắt căm tức của bố vợ và ân ý đưa tình của nhân vật nữ chính. Trước khi đi ra khỏi cửa (xuống sân khấu) còn gọi vang vọng lại lời tuyên bố, năm sau cũng sẽ đi thi lại, nhất định đỗ cho bằng được vào trường đại học của em nó luôn.

- Bố!... Bố ơi!?!?... Bố!!..... Hy,... погоди! (Nu,... pa-ga-đi!)

- Em thân yêu, hãy chờ anh! Anh nhất định còn sẽ trở về! Nu,... pa-ga- điiiiiiiiii!

- Thôi đi nhanh lên má, cẩn thận bố vợ tương lai mày lại ném cho cục gạch vô đầu giờ. (Đám bạn đi bên cạnh chọc đùa)

- Đâu! Kệ anh! Anh thích như vậy đấy! Nu,... pa-ga-đi!

- Mợ! Biết rồi mày! Khổ lắm! Nói mãi! Nu,... pa-ga-đi!

- Sặc! Đừng có bắt trước câu thề cửa miệng của tao! Nu,... pa-ga-đi!

- Nu,... pa-ga-đi! Nu,... pa-ga-đi! Nu,... pa-ga-đi!

- Thằng này chắc điên rồi! Nu,... pa-ga-đi! (Cha vợ chửi thề!)

- Tèn tèn ten ten...!

Âm thanh tiếng nhạc vang lên báo hiệu kết thúc vở kịch. Bên dưới phòng học giảng đường tức thì vang lên tiếng vỗ tay cùng tiếng cười vậy.

.....

- Được rồi! Tập lại kịch diễn đến như vậy thôi. Anh em ai còn có ý kiến gì nữa không? Nếu không thì phát! Tập trung ra quán làm vài trận để chế.

“Hoá ra chúng mày ý tưởng tập lại kịch là giả, rủ nhau tập hợp đi chơi game mới là ý chính”. Lãng trong lòng thầm mắng bọn ngáo ộp này quả nhiên ngay từ ban đầu liền có ý định không trong sáng nha. Thảo nào trước đó anh còn nghi ngờ, làm sao lũ súc vật này chẳng lẽ lại còn biết lo lắng hai ngày sau Chào khoá mới biểu diễn không tốt mà gấp như vậy muốn diễn tập lại. Cảm tình chính là em lớp trưởng cùng một đám bạn khác cán bộ nữ trong lớp dè xuống mới không thể không tập trung diễn tập lại. Hiện giờ rất tốt, mới tập luyện diễn lại chưa được một tiếng, cả lũ đều nhảy chân sáo muốn bỏ đi chơi rồi. Đương nhiên! Lãng hẳn giờ cũng chẳng khác vẹo gì. Cũng chó có mà đứng đó chó che mèo lắm lông. Thế nên anh ấy hiểu, mà anh ấy không nói.

Kết quả sau đó quả nhiên giống như Lãng đã đoán trước, bó tay bất đắc dĩ với đám ngáo ộp trước mặt, sau khi bắt buộc bọn họ lại tập luyện một lần nữa vở kịch, ngoan hiền bạn nữ lớp trưởng cùng các bạn nữ cán bộ lớp không thể không tuyên bố cho phép cả đội kịch thành viên giải tán. Và thế là sau

đó không cần nói cũng biết. Đám này đã chờ đợi vất vả lâu lắm các chàng trai thì lập tức túm năm tụm ba chui ra quán nét, chuẩn bị chiến thiên đầu địa cho đến tối mới thôi. Hiện tại dù sao cũng mới hơn 2h chiều.

Lăng đương nhiên cũng muốn cùng đám người này cùng nhau ra quán game xả stress tý. Đáng tiếc lắm việc quần quanh thân, anh chàng không thể không lưu luyến trước rồi đi trong tiếng chửi mắng oán hận đều của đám bạn xấu. Anh cần trước tiên đẩy nhanh hành động chuẩn bị cho kế hoạch tiến hành vào hai ngày sau buổi Chào khoa mới mới được. Lấy ra điện thoại di động 1202, nhìn nhìn cảm giác có lẽ nên để cho Erica cũng đồng thời mua sắm giúp anh một con iphone 6 di động mới luôn. Nói chung sau khi gọi điện thông báo và căn dặn nhờ Erica giúp đỡ xong, nghĩ nghĩ Lăng liền một thân một mình đi qua trước văn phòng đội ngồi ngồi. Cũng coi như là đáp ứng trước đó cô nàng Nguyễn Tố Nga kia từng nói nhắc nhở.

Cả buổi chiều hôm ấy cũng chính là như thế trôi qua yên bình không chút sóng lặng ở bên trong văn phòng. Cho tới nhìn đồng hồ đã chỉ về 5h30 chiều, Lăng mới đứng dậy chào mọi người trong văn phòng, ra về trước. Rồi đi kí túc xá của trường xong, tại bên trong một chỗ ngõ hẻm vắng vẻ, dưới chân cho gọi ra đụn mây trắng nâng nâng thân mình bay nhanh thẳng lên trên cao không trung, quyền năng Cười gió đập mây chính đang được sử dụng vậy. Cho đến khi thân thể bay đi lên đã đủ độ cao an toàn không lo có người nhìn phát hiện mình, hơi tìm một chút đứng đắn phương hướng, Lăng thì cười trên đụn mây trắng bảo tổ một dạng tốc độ phi thẳng.

Ở trong ánh nắng tà tà của buổi ban chiều, dưới mặt đất hiện tại nếu có người tinh mắt vậy rất dễ dàng có thể nhìn thấy tầng trời thấp trên bầu trời dường như có một điểm trắng nhỏ kì quái giống như đang lao nhanh bay qua vậy. Chỉ là đương nhiên người bình thường là chắc chắn sẽ không biết tồn tại ở bên trên điểm nhỏ giống như mây trắng kia ấy là ra sao tình hình đấy. Thế nhưng, ... Nếu như không phải là bình thường người thì làm sao dạng???

Đang phi hành bay nhanh cắt ngang qua bầu trời mới được đoạn thời gian không lâu, Lăng thân hình bỗng nhiên chột khựng lại. Một thứ cảm giác có chút quen thuộc trong kí ức, giống như thiên địch ánh mắt đang nhìn chăm chăm về phía mình bỗng nhiên hiện lên ở trong lòng.

Đổi mắt quan sát nhìn về cảnh vật nơi phía dưới chân, rõ ràng anh chính đang bay trên thật cao cao không trung, đoạn trung tâm cầu Thăng Long. Cho tới phía dưới cùng đương nhiên chính là dòng nước sông Hồng đang cuộn cuộn chảy dài.

Có dị thần hiện thân ở nơi này! Sẽ là ai đây chứ? Trong đầu anh không khỏi lấp loé xuất hiện ra như vậy ý niệm. Thân hình cứ như vậy dừng lại ngay tại trên không trung bầu trời trong giây lát.

Quả nhiên không có sai! Cái loại kia thiên địch ánh mắt nhìn về đã càng ngày càng rõ rệt.

Đối phương chính đang bay nhanh tới gần vậy!

.....

Không để cho Lăng phải đợi chờ tại chỗ lâu lắm, chỉ ngay sau đó trong chớp lát, từ phía dưới hạ du con sông Hồng chảy về đi ngược lên phương hướng một điểm di động vật thể giống như đang đập sóng mà đi nhanh. Khoảnh khắc trong lúc đã đến tiếp cận khoảng cách gần chỗ cầu Thăng Long, sau đó ánh mắt giống như thoảng nhìn lên đang ở tít trên cao đụn mây Lăng cười cười. Thân hình chỉ trong chớp nhoáng nháy mắt thời gian liền tựa như tan ra thành gió. Thoảng cái, ở trước vị trí Lăng đập mây bay phía không xa ngang hàng độ cao trên không trung, một người... không đứng! Là một vị dị thần cuối cùng đã xuất hiện. Câu nói đầu tiên của đối phương sau khi gặp mặt Lăng chính là.

- Rất tốt! Ta cuối cùng cũng đã tìm được cậu rồi! Vậy thì bắt đầu của chúng ta trận chiến đầu đi thôi, thiếu niên!!!

Lời nói vừa ra, bầu trời giống như chột bỗng nhiên rực rỡ loá mắt toả ra nóng rực ánh sáng. Lời tuyên thệ linh ngôn của kẻ địch bỗng nhiên xuất hiện này đã bắt đầu.

Một cuộc đụng độ cùng với dị thần ngay tại trên sông Hồng!

Lăng ánh mắt không khỏi trở nên cực kì ngưng trọng. Kẻ đến không phải dễ trêu à nha!

.....

Kết thúc chương 196.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 197: Giao tranh trước thời khắc

Một vị dị thần trong hình hài đáng vẻ của một người đàn ông già nua sáu bảy mươi tuổi. Làn da lộ diện bên ngoài có phần sắc màu nâu đỏ thẫm và nhăn nheo giống như vỏ cây khô. Một mái tóc bạc dài trên đầu xoả tung. Đỉnh đầu đội lấy một chiếc kì quái vương miện, trông nó giống như một chiếc vòng kim cô bằng vàng rỗng đeo lên đầu, mà ở phía trước nhất lại là giống như cái đầu của một con dê hoặc cừu nổi lên điêu khắc. Trên người ông ta được che đậy bằng một chiếc áo choàng dài màu trắng phủ kín lên cả phía trước, che khuất bên trong đáng vẻ có hay không cái khác quần áo. Đồng thời màu vải bạc phéch cùng vẻ cũ nát lồi thối, trông ông ta cứ như là một kẻ vừa mới lữ hành qua một quãng đường dài trên sa mạc vậy.

Chỉ nhìn riêng qua dáng vẻ bề ngoài của ông ta hiển nhiên là không thể nhận biết được đây là vị thần nào, có thể nắm giữ những quyền năng sức mạnh ra sao. Lăng đương nhiên biết rất rõ ràng điều ấy. Bởi thế đối với việc đối phương sắp sử dụng ra tới quyền năng cũng không có tiến hành ngăn cản. Dù sao muốn đánh bại một vị dị thần mà bản thân không hề hay biết gì, không thể nào chỉ trông mong thông qua ngay trong một chiêu là có thể diệt thần thành công. Trái ngược lại, làm một vị Diệt thần sư, một khi anh không cẩn thận rất có thể sẽ chết ngay tại chiêu đầu tiên mà dị thần vừa đối mặt lúc tuôn ra. Hơn nữa đối phương trông có vẻ lại đối với anh hết sức quen thuộc. Cái này tình cảnh hiển nhiên không tốt lắm.

Chỉ là so sánh giữa việc nguy cơ có thể bị chết ngay tại đòn đánh phủ đầu đầu tiên, nếu như anh muốn chiến thắng đối phương vậy không thể không để đối phương sử dụng ra trước quyền năng để mà dần dần nắm bắt đối diện dị thần thần tính cùng quyền năng phạm vi, hay suy đoán thân phận nếu có thể. Cuối cùng mới sẽ là làm sao thích hợp lợi dụng sức mạnh quyền năng của bản thân mình để lập lấy kế hoạch thích hợp hấn hoi nhằm diệt trừ đối phương.

Trải qua nhiều như vậy cuộc đấu với dị thần. Rất hiển nhiên Lăng cũng đã rút ra cho mình những kinh nghiệm xương máu rất riêng, rất quý báu. Và cũng chính là ở trong lúc anh ấy tiến hành âm thầm đề phòng. Đối thủ cũng đã bắt đầu tung ra quyền năng đầu tiên của mình.

- Vì là hoàng hôn xán lạn cuối cùng của ánh mặt trời!

- Vĩnh hằng mà bắt từ mặt trời a, hãy đến đây đi hơi của ta chiếc xe tuần mã! Có đủ thần tuần chiếc xe tuần mã a, mang theo mặt trời huy hoàng giây phút cuối cùng mà đi thiêu đốt đi! Triệt để thiêu đốt đi tất cả của cái thế giới này!!!

Theo giọng nói linh ngôn hô vang, vốn dĩ ngay từ trước đó bắt đầu lúc đối phương vừa xuất hiện liền nở rộ ánh sáng mặt trời đỏ buổi chiều lại càng bùng cháy lên. Kết quả theo lời linh ngôn của đối phương vừa ra. Cả thế giới bỗng nhiên tiến vào màn đêm đen thẫm thẫm không còn dư thừa lại dù chỉ một chút ánh sáng. Thứ duy nhất còn lại chiếu sáng chính là nơi vị trí mặt trời vốn có. Thế nhưng lúc này mặt trời nó đã không còn giống như hình tượng mọi lần chiếu sáng ánh sáng cho muôn loài, mà là giống như đã thu nạp hết tất cả ánh sáng xung quanh kẻ hủy diệt. Nó chính thức biến thành giống như một quả cầu lửa khổng lồ màu lửa cháy đỏ rực đang lao đến từ nơi cuối chân trời, lao nhanh vút ngang bay qua bầu trời tối đen thẫm thẫm về phía trên cao đám mây trắng phương hướng mà Lăng đang đứng.

Diệt thần sư đôi mắt khiến Lăng giờ có thể tinh tường nhìn thấy, so với mặt trời đỏ biến thành quả cầu lửa khổng lồ đang bay nhanh lao tới, ngay ở phía trước nó trong tầm mắt đêm đen mới là tất cả cội nguồn cho mọi việc.

Đây là một chiếc đoàn xe ngựa kéo, khung xe kiểu tướng quân Hy Lạp hay dùng mang đi khi chinh chiến, nói chung dáng vẻ kiểu giống như đã từng ở Milan trước đó Lăng chơi chiếc kia mười sáu mô tô hợp lại “mã sắt” kiểu dáng. Khác biệt duy nhất chính là phía trước thay đổi mười sáu chiếc xe mô tô phân khối lớn bằng hiện giờ mười sáu con thần tuần tràn đầy linh tính cùng sức mạnh, giống như đang đi dạo mà nhanh như bay, đập trên ánh lửa mà chạy đi ngựa trắng. Chúng chính đang lôi kéo lấy một chiếc không gian phía sau xe ngựa, mà ở bên trên không biết trước đó vừa xuất hiện trước mắt mình người đàn ông đã sớm biến mất hiện tại lại hiện thân ở trên chiếc xe kéo này khi nào. Đối phương hiện tại hoá thân người đánh xe mặt trời chính đang hai tay cầm nắm kéo lấy dây cương chính hướng đám bảo chiếc xe lao thẳng nhằm về phía Lăng. Cho tới nhắc tới cuối cùng của cuối cùng mới là bị dây kéo xe mang theo sau cùng khổng lồ quả cầu mặt trời.

Nhiệt độ chính đang tăng nhanh! Anh cần phải làm gì đó cản lại nó lao tới tốc độ, hoặc càng đúng hơn là tốt nhất đánh trả lại trước khi nó gia tốc đến tốc độ cao nhất. Nếu không đoán chừng sau đó anh sẽ thật sự phải gặp uy hiếp đến tính mạng, bị nướng chín mất ngay từ giờ phút đầu. Lăng hiện tại giống như cũng đã cảm nhận đoán trước được, buổi chiều ngày hôm nay trận chiến sợ rằng sẽ không đơn giản có thể kết thúc. Đây có lẽ là một vị thần mặt trời hùng mạnh đại loại vậy? Ai đó trong lòng không khỏi âm thầm suy tư.

Anh ấy cũng đã bắt đầu ra tay.

- Cũng không chỉ ngươi mới biết gọi ngựa, hừ!

- Vì chiến thắng, ta kêu gọi đến ngươi hơi của ta trung thành nhất đồng bạn!

- Giáp sát thân thể giúp cho ngươi thân mình kiên cố vững vàng. Tồn tại bởi ý chí của thép khiến cho ngươi sinh mệnh không bao giờ dập tắt! Hãy đến tận đây giúp ta đi hơi Ngựa giáp sát. Ta hiện tại triệu hồi ngươi lập tức đến từ... Thời không bảo tàng!

Đã không còn giống như trước kia vô hình màn nước một dạng mặt phẳng không gian xuất hiện sau lưng. Lăng hiện tại sử dụng ra Quyền năng Tuyệt mật bảo tàng, thứ quyền năng vốn ban đầu đến được từ Thủy tinh này đã không còn đơn giản giống như hòm đồ một dạng cần cất vào mới có thể lấy ra như trước.

Nó hiện tại giống như là vượt qua không gian cùng thời gian một dạng, chú định vận mệnh bảo vật nhất định sẽ bị anh sở hữu cùng tiến vào của anh bảo tàng, nơi chúng cuối cùng sẽ phải thuộc về. Sẽ không bị bất cứ kẻ nào có thể đánh cắp mất, hay triệt để làm hỏng. Bởi vì chúng kéo dài tồn tại trong suốt quá khứ cùng tương lai đều có thể bị Lăng thông qua quyền năng này triệu hồi lấy ra. Cũng chính vì thế cho nên mới sẽ được gọi xưng là Thời không bảo tàng hay hoặc chính xác hơn chính là Vận mệnh bảo tàng.

Này cũng chính là căn bản quyền năng của ông vua chôn thủy tề Thủy thần Thủy tinh đem lại. Bởi cái gọi là long cung nhiều bảo bối, vô tận biển khơi trong trí tưởng tượng của con người không chỉ ẩn chứa vô cùng sức mạnh mà còn chứa đựng vô cùng tài bảo báu vật, hể cần tất nhiên liền có.

Này bản chất thấu hiểu ra mới có thể giúp Lăng lột bỏ mặt ngoài cứng nhắc quyền năng nhận được lúc ban đầu, hoàn trả lại quyền năng Tuyệt mật bảo tàng trở về bản chất thực Thời không bảo tàng hay Vận mệnh bảo tàng vốn có của nó. Muốn có được tài bảo báu vật chôn long cung của vị vua thủy tề đâu phải dễ, tất cả chỉ có thể tùy theo Ngài ấy chúa tể cuối cùng phán định, của ông báu vật mới có thể lựa chọn ban phát cho ngươi hay không. Đương nhiên hiện tại giống như Lăng vậy nắm giữ bản chất quyền năng của biển cả vị vua tài bảo phương pháp nắm giữ, cho nên cũng đồng thời sở hữu năng lực có thể lấy ra của mình bảo vật ở bất cứ nơi nào, lúc nào thời gian, đồng thời không ai có thể ngược lại cướp lấy bảo vật của anh ấy hay phát hiện ra

chúng tồn tại chỗ nếu như anh không muốn.

Và dù trước đó Ngựa giáp sắt cũng chưa từng được Lãng lại lần nữa thu vào bên trong, thế nhưng quyền năng sức mạnh ảnh hưởng khiến cho nó có thể vượt qua không thời gian xuất hiện.

Vốn dĩ ngày hôm qua quay trở về Hilton khách sạn chứng kiến Ngựa giáp sắt thân thể giống như mất hết sinh cơ, thật sự đã trở thành chỉ là một khối tượng làm bằng sắt, không còn sử dụng được quyền năng khi đó anh cũng chỉ có thể để lại Ngựa giáp sắt cứ như vậy ở lại trong khách sạn. Hiện tại Lãng một sử dụng Thời không bảo tàng quyền năng triệu hồi. Ở thật xa một nơi bên trong Hà nội, Hilton khách sạn tầng bảy cao nhất bên trong một gian phòng, vốn dĩ im lìm giống như thật sự tượng sắt ngựa giáp sắt bỗng dưng biến mất. Cũng cùng ở vào thời khắc đó, nơi vị trí Lãng đang bay chỗ, một thứ giống như biển khơi vòng xoáy lỗ đen một dạng ở dưới chân anh xuất hiện và lan trải rộng. Thân thể của Ngựa giáp sắt giống như không có sinh cơ một dạng từ trong đó trôi lên. Thời không bảo tàng vận chuyển lần đầu thành công vậy.

.....

Kết thúc chương 197.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Giao tranh trước thời khắc 2

(Chỉnh sửa lại chương trước cùng chương này- đã gia tăng thêm giải thích về quyền năng bản chất biến đổi nói rõ, sorry ae nếu có gây ra sự bất tiện nào)

Đương nhiên, hiện tại tình trạng của Ngựa giáp sắt sẽ không bởi vì đi qua Thời không bảo tàng quyền năng vận chuyển mà thay đổi, trừ khi anh triệu hồi là Ngựa giáp sắt ở trong quá khứ, hoặc tiêu tốn nhất định đánh đổi kêu gọi nó hình hài cùng sức mạnh ở trong tương lai. Có điều quá khứ sức mạnh chung quy có phần yếu, đối mặt hiện tại địch thủ khả năng không đủ dùng. Tương lai sức mạnh tuy mạnh, nhưng muốn triệu hồi càng cần đánh đổi nhất định số mệnh làm ra ràng buộc hơn nữa thành quả không biết (ai biết tương lai ngựa giáp sắt gọi ra là mạnh hay yếu, nhờ gọi nó đúng lúc nó đang báo hồng chưa kịp sửa thì mần răng?). Hiện tại dù sao cũng không phải là lúc phù hợp để đánh bạc thời gian. Hơn nữa ngược lại là hiện tại thời điểm này Ngựa giáp sắt chính đang cần thiết tiến hành một lần nâng cấp cập nhật, bởi thế cho nên cũng không cần phải xoắn xuyết làm gì.

Đã sớm hiểu rõ trong lòng Lãng cũng không hề vì thế tiêu tốn gì nhiều thời gian. Lập tức một ngón tay chỉ ra. Đã từng Vô hạn sinh cơ ban đầu thu được từ dị thần Thánh giống giờ được anh sử dụng biến thành Trí tuệ điểm hoá quyền năng.

Bản chất tồn tại của Thánh giống, ba tuổi biết nói biết cười, biết đứng dậy vươn mình lớn lên đáng gờm, Ngựa giáp sắt đi theo biết sinh ra linh tính ý chí, biết sống dậy đi theo tùy tùng.

Bản chất của vị thần một trong Tứ bất tử Thánh Giống này nhưng thật ra chính là trí tuệ không ngừng vươn mình tăng lên ẩn giấu đằng sau cái kia vô tận sinh cơ, hay giống như sắt thép ý chí cùng vô địch sức mạnh đầy đủ quét ngang địch thủ phong thái chiến đấu.

Từ bản chất tồn tại hiểu ra bởi vậy cũng khiến cho Lãng một lần nữa hiểu ra của bản thân Vô hạn sinh cơ quyền năng bộ mặt thật, đã không chỉ như trước đó coi chúng chỉ là một loại động cơ vĩnh cửu sức sống, mà biến thành một loại điểm hoá trí tuệ năng lực, Trí tuệ điểm hoá quyền năng. Dù cho là vật chết cũng có thể bởi vì vậy mà thu được trí tuệ cùng mới cuộc đời, huống chi là có sẵn tồn tại cơ sở cùng thân kì thân thể thân thể lẫn sức mạnh Ngựa giáp sắt như hiện tại.

- Tỉnh lại đi hơi của ta đồng bạn ý chí!

- Sinh mệnh của ngươi là bởi vì ta đã từng ban phát, ngươi tất tuân theo của ta ý chí mà tồn tại, cũng đồng thời sẽ bởi vì ta ý chí mà biến mất hoặc tiêu vong. Hiện tại ngươi sống trong hình hài vô tri vô giác, thế nhưng ta giờ ban phát cho ngươi vô hạn khả năng cùng mở ra trí tuệ.

- Sống lại đi trong hình hài mới cùng mới quyền năng!

- Biến thành của ta đây sinh vật đồng bạn mạnh mẽ nhất!

- Hắc long mã thiết giáp hiện chân thân!!!

- G ràoooooooo!!!!

- Rầm rập! Rầm rập! Rầm rập! (Tiếng sắt thép vó ngựa loạn đạp)

Xanh thăm ánh sáng chiếu rọi vào trên người thân thể Ngựa giáp sắt. Giống như là anh linh triệu hoán, từ trong quá khứ gọi về ý chí một dạng, vốn cứng đờ giống y như bức tượng thân thể, một đôi con mắt chợt rực sáng lên ánh sáng màu đỏ lấp loè như báo hiệu này hình hài sinh mệnh đã sống lại sinh cơ cùng trí tuệ của mình.

Một tiếng gầm gào to giống như rồng ngâm phát ra từ miệng Ngựa giáp sắt. Thân thể nó cũng ngay tại sau đó không ngừng phóng to, phóng to, đồng thời cái đầu bên trên hai bên râu biến hoá dài ra, dưới cằm sinh hắc ngọc, trên đỉnh đầu hai bên mọc sừng hươu. Thân thể không ngừng biến lớn đồng thời càng nhanh hơn kéo dài. Bốn chân vó ngựa nhanh chóng chuyển thành vuốt rồng vờn xuống. Cái đuôi sắt phía sau càng là biến hoá thành rồng đuôi cùng vậy.

Một con rồng màu đen làm bằng giáp sắt khổng lồ tức thì hiện nguyên hình. Hải long Lăng cũng không có chút nào chần chừ, đối mặt với điều khiển mười sáu con phi mã kéo xe mặt trời lửa lao đến, anh ấy tinh thần giờ phấn chấn không sợ. Bước chân tan đi bên dưới đụn mây ngọn ngang bước lên trên giữa đỉnh đầu rồng. Thân rồng Hắc long mã uốn lượn tại chỗ như đang đợi lệnh. Miệng ngâm mới linh ngôn. Đã từng quyền năng đầu tiên trong kiếp sống Diệt thân sư của anh, quyền năng Triệu hoán thần binh đến từ Rùa thần, giờ xoá đi về bề ngoài cũng nhắc khô khan trở về với bộ mặt thật, quyền năng Ban tặng cường hoá.

Đã không còn chỉ là đơn giản triệu hồi ra nó thần với mũi tên tất trúng cùng đánh nát tan thân xác kẻ thù, hay thanh gươm thần Thuận thiên kiếm tất từ vong khi chém giết dị thần (cần hiểu rõ bản chất cội nguồn thần linh, như của thần linh Việt Nam Thuận thiên kiếm bởi vì xuất thân trời sinh đã thấy hiểu sẵn). Rùa thần bản chất chính là sự cường hoá tăng cường. Lâu dài tuổi thọ khiến cho nó biến thành biểu tượng hoá thân cho trí tuệ uyên thâm trong mắt con người cổ xưa- những người mà tạo ra ban sơ chúng thần thần thoại căn nguyên nhất), cũng rắn vỏ rùa biểu tượng cho sự bền bỉ rắn chắc của vũ khí vật dụng. Cho tới cuối cùng huyền ảo đường vân trên mai rùa ban cho nó biểu tượng sức mạnh huyền bí cùng không biết sự tăng cường.

Cũng chính là nhờ hiểu ra bản chất chân thực của Rùa thần Kim Quy, vốn dĩ ban đầu quyền năng Triệu hoán thần binh của Lăng hiện giờ mới xoá bỏ đi bề ngoài sự cứng nhắc biến hoá thành càng gần hơn quyền năng bản chất Ban tặng cường hoá.

Ban tặng tức có thể ban phát cho vật thể hay sinh vật khác huyền bí sức mạnh cùng trí tuệ hay sự hiểu được. Cường hoá vậy chính là gia hộ tăng cường nguyên bản vốn có năng lực hoặc đề tăng cường năng lực huyền bí vừa mới sinh thành. Ban tặng cường hoá bởi vậy có hiểu hiểu được tựa như là một phép khai sáng ở cấp độ của các vị thần, đúng như biểu tượng trí tuệ uyên thâm của loài rùa sinh vật trong con mắt của cổ xưa nhân dân, cũng là bản chất sinh thành ban sơ của Rùa thần. Đương nhiên, nếu chỉ là giống như gia hộ tăng cường đặc thù năng lực cho vật chết bình khí biến càng thêm có linh tính, càng thêm có tính chất đặc thù (nó thần tất trúng, gươm thần tất sát khả năng), vẫn là có thể dễ dàng sử dụng mà không phải sẽ bị mất đi. Triệu hoán thần binh biến hoá thành Ban tặng cường hoá càng giống như là quyền năng một lần thăng hoa bản chất vậy, năng lực sẽ chỉ tăng lên mà sẽ không bị biến mất thay đổi. Tương tự giống như trước đó Vô tận sinh cơ biến thành Trí tuệ điểm hoá hay Tuyệt mật bảo thành biến thành Thời không bảo tàng cũng là như thế.

Cho tới lúc này Lăng chính là dùng Ban tặng cường hoá để ban tặng của mình huyền bí quyền năng lên cho Ngựa giáp sắt, à không, là hiện tại Hắc long mã thiết giáp.

Tuy rằng một thứ bản chất quyền năng tại một thời điểm chỉ có thể ban tặng cho một loại sinh vật đồng thời còn yêu cầu đối phương tự mình lĩnh ngộ kiến thức chỉ có thể hiểu mà không thể nói bằng lời mà mình truyền đạt. Sau này càng là trừ khi sinh vật đó từ vong nếu không không thể thu hồi. Lựa chọn ban tặng cường hoá người hay sinh vật thậm chí đồ vật chết bởi vậy cần thật cẩn thận tỉ mỉ lựa chọn. Thế nhưng hiển nhiên đối với Hắc long mã thiết giáp của bản thân, Lăng chính là hết sức yên tâm. Bởi thế cho nên lúc này lựa chọn ban tặng cho nó không phải là không rõ lực chiến đấu Thời không bảo tàng, càng càng không thể là Trí tuệ điểm hoá. Đương nhiên càng sẽ không phải là bản thân cái này Ban tặng cường hoá quyền năng (ban tặng nó cũng chưa chắc ngộ ra được). Mà là một trong hai mạnh nhất bản chất quyền năng của anh hiện giờ.

Quyền năng thu được từ cái chết của Thủy tinh tại thời điểm đối phương tồn tại trong thân phận mới dị thần Sáng thế thần long Lạc Long Quân. Quyền năng: Mây, Mưa, Gió, Sấm chớp cùng Biển cả.

Phân giải cùng kết hợp ra liền biến thành bao gồm cả trước đó anh đã từng hiển hiện Cưỡi mây đạp gió, Vạn vật đóng băng quyền năng...vv. Cho tới có thể từ quyền năng căn bản này diễn biến ra cái khác loại nào quyền năng, diễn biến ra bao nhiêu quyền năng vậy thì cần chính bản thân người nắm giữ tự tìm hiểu. Đương nhiên nếu là chỉ đơn độc sử dụng từng loại sức mạnh riêng biệt vậy thì đều có thể sử dụng ra cả năm loại thuộc tính quyền năng Mây, Mưa, Gió, Sấm chớp cùng Biển cả, thế nhưng chúng có thể tạo thành uy lực ra sao như thế nào thì không biết được rồi.

Cho tới hiện tại sau khi Lăng sử dụng quyền năng Ban tặng cường hoá cho Hắc long mã xong. Quả nhiên trải qua quyền năng Trí tuệ điểm hoá trước đó làm nền, cùng với thân thể hình dạng mới phù hợp, Hắc long mã thiết giáp lập tức tại nhanh như vậy khoảng khác thời gian liền từ bên trong căn bản quyền năng lĩnh ngộ ra Hồ mây gọi gió cùng Hồ phong hoán vũ hai cái quyền năng. Rồng bay trên chín tầng trời, một tiếng gầm hô vang tất mang theo mây đen mưa gió tụ tập quả nhiên là không phải nấp.

Hiện giờ thì chân đạp đầu rồng, phía sau lưng cùng quanh người anh chàng là vô tận mây đen mưa gió. Một tiếng hét vang, “Đi” tấu lên! Tức thì Hắc long mã thiết giáp khổng lồ cơ thể mang theo trên đỉnh đầu sừng sừng đứng đó của mình chủ nhân cùng vô cùng vô tận mây mưa gió bão, bay ngược dòng mà lên chính diện muốn đối đầu cùng chiếc xe ngựa kéo mặt trời của kẻ thù.

Khoảnh khắc giao chiến tức khắc sắp bùng nổ.

Tobe Continued...!

.....

Kết thúc chương 198.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 199: Chuẩn bị bộc phát toàn lực?

Tuy rằng so sánh về hình thể cùng độ rộng lớn bao la hùng vĩ, trải qua Hắc long mã thiết giáp Hô mây gọi gió cùng Hô phong hoán vũ hai cái quyền năng không ngừng thể hiện ra sau từng tiếng rống ngâm, theo sát phía sau Lăng cùng Hắc long mã lúc này mây đen cùng mưa gió tầm tã đã sánh bằng thậm chí vượt xa xa qua đối phương không lồ quả cầu lửa mặt trời về diện tích cũng như độ bao la hùng vĩ. Đương nhiên cái này cũng không có nghĩa là mặt trời chân thực so sánh kém mây đen mưa gió mà Hắc long mã không ngừng tiếng rống ngâm vang kêu gọi triệu hồi ra tới, mà là bởi vì đối phương quả cầu lửa mặt trời hay hoặc cũng như của Hắc long mã đang cho gọi ra mây đen mưa gió bây giờ đều là sản phẩm biểu hiện ra của quyền năng sức mạnh huyền bí mà thôi.

Mưa gió Hắc long mã kêu gọi tới đương nhiên là thật, có điều mặt trời mà dị thần trước mặt gọi tới chỉ là hình tượng phân thân đại biểu cho chân thật mặt trời ẩn chứa sức mạnh to lớn cùng quyền bính của nó. Nếu không thay đổi thành thật sự mặt trời chân chính trong thực tế bị kéo gần lại trái đất như thế, thế giới này sớm đã bị nó hủy diệt sụp đổ.

Đương nhiên! Không phải chân chính trong thực tế mặt trời cũng không có nghĩa là nó không mạnh. Ngược lại chính là thể tích so sánh có vẻ nhỏ hơn mây đen mưa gió ở phía sau Lăng cùng Hắc long mã, thế nhưng quả cầu lửa mặt trời kia sức mạnh to lớn ẩn chứa bên trong cùng phát tán ra lại khiến cho Lăng cùng Hắc long mã càng lao đến gần lại càng kiêng kỵ.

Đối phương thời điểm ban đầu giống như mặt trời khi hoàng hôn tan tằm ở cuối chân trời lúc còn giống như nền tảng trước gió, dù cho vẫn còn đó mạnh mẽ bề ngoài uy phong thể nhưng đã không còn dài lâu sức sống, cũng như không còn có thể tồn tại lâu. Nói chung chính là ban đầu nó biểu hiện ra sức mạnh cùng uy lực khi đó, Lăng cảm thấy giờ phút này Hắc long mã dưới chân của anh sức mạnh đang đang thể hiện ra còn có thể hold được- bám trụ được.

Đối phương lúc đó biểu hiện ra liên quan đến mặt trời phi phạm quyền năng, thế nhưng anh chàng cũng chỉ cảm thấy này một trận chiến ước chừng sẽ khó khăn mới có thể triệt để giải quyết mà thôi. Chung quy mới trải qua ở trong nào đó tương tự giấc mộng bên trong nghiên cứu tìm hiểu về quyền năng không biết đã bao nhiêu năm, hiện tại nay đã mạnh mẽ khác xưa Lăng không cho là mình không phải đối phương đối thủ. Thế nhưng thực tế sau đó chính là như vậy đánh mặt.

Trước đó ở quá xa hay hoặc nói đúng hơn là quyền năng của đối phương sử dụng ra còn mang kéo theo thần bí năng lực khiến cho bị nhầm vào người hoặc đối thủ như Lăng một loại cảm giác kì diệu, nhận định chắc chắn đỉnh ninh rằng dị thần kẻ địch- đối phương còn đang ở tận cuối chân trời xa xăm xa xôi lắm. Đồng thời cũng không có cảm thấy hay nhận ra bản thân mình đã hay đang trúng phải cái gì huyền bí ảnh hưởng.

Thật giống như mặt trời đã trở về lúc chiều tà khi, tuy rằng nó vẫn là như thế đồ rực khổng lồ treo ở nơi phía cuối chân trời, thế nhưng dù là người bình thường ánh mắt cũng có thể nhìn chăm chăm vào nó. Cảm thán nó xinh đẹp, cảm thán nó to lớn mênh mông, cảm thán nó hùng vĩ...vv. Thế nhưng thật ra là đối với nó đều đã đánh mất đi lòng kính sợ, đều sẽ bỏ qua của nó chân thật sức mạnh cùng tính uy hiếp.

Ngay tại thời khắc vừa rồi trước đó, biểu hiện của Lăng cũng chính ứng với đặc tính quyền năng thuộc về hoàng hôn mặt trời mà đối phương sử dụng ra. Anh vậy mà tự đại cho rằng vừa mới trải qua Trí tuệ điểm hoá cùng vôi vàng qua loa Ban tặng cường hoá liền có thể để cho Ngựa giáp sắt, giờ là Hắc long mã thiết giáp có thể đã đủ năng lực cùng sức mạnh để chống lại đối phương.

Có lẽ lúc ấy anh còn đang suy nghĩ cả hai bên sẽ giống như đánh cầu lông một dạng không ngừng truyền đánh đỡ cầu cho nhau, không ngừng thăm dò năng lực của nhau. Quyền năng cũng sẽ là dùng từ yếu đến mạnh đại loại như vậy. Thế nên mới sẽ dè chừng ẩn giấu quyền năng của mình, ngược lại là trước tiên để cho vừa mới tiến hoá xong Hắc long mã đi trước thử thử nước, nhìn nhìn thử xem đối phương quyền năng lại sẽ có gì huyền bí gì lạ kì uy lực.

Rất hiển nhiên! Lăng đã đoán sai. Vị này già nua kì quái đột nhiên xuất hiện dị thần dường như cũng không có ý định cùng anh ăn ý như vậy chơi đùa đánh cầu mà là muốn chơi một đòn phải chết, ăn điểm ngay từ pha phát cầu đầu tiên. Đối phương vừa ra tay rõ ràng chính là quyền năng mạnh mẽ nhất. Đồng thời ứng phó khinh địch, tự mình giúp Ngựa giáp sắt cải tạo tiến hoá sau đó mới đứng trên đỉnh đầu Hắc long mã xông tới Lăng, giờ giống như cũng đã bị mất đi cơ hội chủ động quyết liệt, nhanh chóng đánh ra trước tiên ngăn cản hoặc phá hủy đối phương sử dụng ra hiện tại quyền năng cơ hội. Không có kịp ngay tại đối phương quyền năng vừa mới bắt đầu liền tiến hành mạnh mẽ đánh chặn, cũng bởi vậy mà gây ra hiện tại tình huống khó khăn khôn lường.

Tại sao lại nói rằng hiện tại tình huống khó khăn khôn lường ư?

Bởi lẽ hiện tại Lăng đã có thể chính chính xác xác cảm nhận thấy, trước đó quyền năng đối phương sau khi sử dụng ra khiến anh cho rằng đối phương đã xuất hiện ở xa tít tận phía chân trời, đồng thời uy lực không đủ để anh gây sợ và vân vân, đều là một phần cực kì quan trọng huyền bí trong sức mạnh mà quyền năng đối phương đang sử dụng. Một loại quyền năng có thể ảnh hưởng thời không gian cùng thời gian. Hơn nữa uy lực cùng phạm vi, thậm chí là mức độ huyền bí đều cao hơn trước đó anh sử dụng ra quyền năng Thời không bảo tàng thật nhiều. Cho tới mục đích của nó....

Nhìn xuất hiện ở trong cảm nhận hiện tại của anh, quả cầu lửa đỏ mặt trời ban đầu bị cỗ xe mười sáu con ngựa kéo đi kia... Hiện tại đối phương quyền năng mang cho anh cảm giác vô cùng chân thật, tựa như là mặt trời đỏ hoàng hôn đã thật bị thần bí cỗ xe ngựa mà đối phương đang đánh xe kia kéo đi lên đến lưng chừng phía tây bầu trời.

Tuy rằng cảm giác nó chỉ mới bị kéo ngược đi lên có một phần tư con đường mà mặt trời hằng ngày bình thường đi mà thôi. Thế nhưng sức mạnh cùng sự thay đổi của nó mang lại lại là cực kì to lớn. Hình thể của mặt trời đỏ hoàng hôn chính theo con đường bị kéo ngược đi này đang không ngừng bao

tăng, đồng thời sắc màu của nó cũng càng càng càng sáng chói. Thật giống như nó đang đảo ngược lại không gian, thời gian, cùng ận mệnh chủ định, đang từ hoàng hôn mặt trời đỏ biến trở về chói chang màu sắc trắng mặt trời của giữa trưa.

Càng khiến cho Lăng trong lòng khủng hoảng kinh hoàng còn không chỉ là đây!

Nếu như chỉ đơn giản là mặt trời hoàng hôn đỏ kia mạnh lên biến thành mặt trời trắng sáng chói buổi ban trưa, anh sẽ chỉ cho rằng đó là quyền năng đối thủ sử dụng ra đang bộc lộ ra của nó sức mạnh chân chính. Trước đó tất cả cảm giác lừa gạt biểu tượng thể hiện ra bên ngoài đều chỉ là chiến thuật che mắt, hay hoặc nó vốn có đã là như thế lại bị anh lầm tưởng vân vân.

Thế nhưng khi không chỉ có mặt trời đỏ hoàng hôn kia dọc theo thời gian bị kéo ngược dần lên cao mà biến hoá thành mặt trời trắng sáng chói của buổi giữa trưa! Không chỉ có đám mười sáu con tuần mã kéo xe phía trước kia càng chạy lên cao cho người cảm giác càng thêm thần tốc mạnh mẽ, ngọn lửa mà chúng hiện tại đập ra, phát tán ra, cũng càng thêm uy lực khủng bố sáng rực! Không chỉ có cỗ xe ngựa kéo thân xe kia càng thêm chính đại quang minh, huy hoàng rực rỡ! Tất cả những thứ này đều có thể bị Lăng ấn định cho rằng là biểu tượng sức mạnh mặt khác bề ngoài của quyền năng...vv. Cái mà làm cho Lăng chân chính trong lòng run sợ lạnh mình chính là... Hiện tại sự biến đổi của người ngồi trên chiếc xe ngựa kéo mặt trời kia. Đối thủ dị thần của anh hiện tại!

Hắn! Đang! Không! Ngừng! Mạnh! Lên!!!LoL!

Hơn nữa là tăng nhanh mạnh lên đến một cấp độ đáng sợ!

Mặt trời phân thân biểu tượng, tượng trưng cho quyền năng mà đối phương gọi tạo, triệu hoán ra lúc ban đầu, giờ càng ngày càng cho người khác cảm giác nó chính là chân chân chính chính thực tế bên trong mặt trời vậy! Không chỉ ẩn chứa sức mạnh vô địch mà còn chỉ cần dám đến gần sát nó thôi người liên trăm phần trăm sẽ bị nó đốt cháy thành tro, hay hoặc là biến thành vô số hạt phân tử plasma tồn tại trong thực tế trên mặt trời vậy!

Đối phương quyền năng đang sử dụng ra thật sự rất đáng sợ rồi! Lại còn có thể khiến người theo thời gian auto lên cấp!

Bởi lẽ sự thật là dựa theo vị trí mà cỗ xe mặt trời kia dần dần bị kéo ngược tăng lên cao, đối phương đáng về bề ngoài chính đang không ngừng trẻ hoá lại. Đã từng trước đó ban đầu gặp gỡ già nua tưởng chừng như sắp chết đi ông cụ sáu, bảy mươi tuổi người già. Làn da nhăn nheo như vỏ cây xà cừ. Hiện giờ thế nhưng đang không ngừng biến hoá trẻ ra, đã sắp muốn biến thành người đàn ông trung niên bốn mươi năm mươi tuổi vậy.

Càng đáng chết chính là không chỉ có đáng về bề ngoài biến đổi, cái này ngay tại sau khi anh dần thân vào trong thế giới phép thuật thần kì liền sớm đã có chuẩn bị tâm lý giác ngộ, phản lão hoàn đồng lại có cái gì ly kì. Mặc dù sau đó về sau hiểu nhiều biết nhiều thêm mới rõ ràng. Thật ra cho dù ngay cả có là các vị mạnh mẽ đại pháp sư, đại hiệp sĩ, đại tu sĩ...vv nói chung tất cả những người tu hành có được thành tựu cao trong giới phép thuật từ xưa đến nay, cũng hiếm có người có thể thành công làm ra được phản lão hoàn đồng sự tình như vậy. Thế nhưng trước mắt kẻ đối mặt với anh là một vị dị thần, như vậy đáng về bề ngoài biến đổi lại thực sự bình thường quá đối không phải.

Chỉ là nếu như sự bình thường ấy một việc, đáng về bề ngoài biến đổi lại đi theo cùng sức mạnh của đối phương biến đổi vậy thì không dễ chơi.

Lăng hiện tại có thể cảm nhận rất rõ ràng ra theo đáng về bề ngoài của đối phương càng ngày càng trẻ ra, sức mạnh của đối phương cùng cỗ xe mặt trời tất cả biểu hiện ra cũng đồng thời đang càng ngày càng mạnh. Hơn nữa linh cảm bản năng chiến đấu của một vị Diệt thần sư mạch bảo cho anh biết, nếu như thật sự dễ cho đối phương điều khiển cỗ xe mặt trời kia lái lên đến đỉnh cao nhất chính giữa của bầu trời, tức mặt trời giữa trưa, như vậy của anh ngày tận thế cũng đã đến rồi. Có thể nói sau đó trăm phần trăm chết chắc!

Còn nếu anh dám để đối phương, hoặc là nói đúng hơn đối phương sau khi anh chết đi lại thành công điều khiển cỗ xe kia ngược dòng con đường đi đến nơi mặt trời bình thường mọc lên ở phương đông và ở vị trí đó thành công chìm xuống. Chắc hẳn sẽ có chuyện cực kì cực kì kinh khủng lắm xảy ra đối với thế giới này.

Có điều nếu như đã đến tình huống ấy lúc diễn ra thật, anh ngược lại cũng không sợ. Bởi lẽ lúc ấy anh sớm đã ngẫm cù tòi từ lâu rồi. Nào đâu có thời gian mà lo cho thế giới có hay không tồn tại linh tinh. Thật ứng với câu nói truyền lưu cực rộng kia. Sau khi ta chết, ai còn quản nó hồng thủy ngập trời?

Đương nhiên, hiện tại còn sống hẳn rằng tình huống mà nói. Vẫn là đứng ra quản quản một tý. Thế giới là tốt đẹp như vậy? Tại sao có thể táo bạo như thế huỷ diệt nó hey!

Hơn nữa cái này chân chân chính chính bản năng từ vong cảnh báo! Thế cho nên Lăng cảm thấy mình vẫn là đừng có phớt lờ, cũng đừng nên tin tưởng vào nhân vật chính số mệnh cái gì nhất định sẽ sống tới cuối cùng vân vân định luật. Vẫn là dốc hết toàn bộ sức mạnh ra đi! Nhất định không thể để đối phương lái cỗ xe kia ngược dòng thành công đi lên phía trên đỉnh bầu trời vậy!

Thánh ấy đã bắt đầu nghiêm túc, liệu rằng hiện tại sửa sai còn có thể kịp thời hay không. Chi tiết của phía sau trận chiến mời đợi hồi sau sẽ rõ. A men!

.....

Kết thúc chương 199.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Chỉ tay nhưng gọi thiên binh vạn mã. Một lời thành sấm tât lưu truyền!

Quả cầu lửa từ đó đã biến dần thành màu trắng xoá, hơn nữa còn đang không ngừng bạo tăng thể tích. Nhìn từ xa cho người ta cảm giác giống như từ hoàng hôn mặt trời lặn tây sơn đang muốn biến ngược trở về, leo lên trở thành mặt trời chói chang màu trắng treo trên đỉnh đầu, nóng rực lửa cùng bạo ngược ở ngay lúc giữa trưa vậy.

Sức mạnh hiện tại hiển nhiên còn không đủ!

Đang cười tại Hắc long mã thiết giáp trên đỉnh đầu, Lăng lập tức cho ra như vậy kết luận âm thầm trong lòng.

Tuy rằng từ vong cảnh báo đang réo vang, bình tĩnh lại Lăng giờ cũng sẽ không bởi vì vậy mà nản chí hay sợ hãi. Máu nóng trong người của anh giờ như đang sôi trào lên! Nói cho cùng mặt trời kia dù là đỏ, trắng hay vàng cũng không phải là chân thật trong thực tế mặt trời. Và việc vị dị thần đột nhiên xuất hiện cùng trở thành của anh đối thủ trước mắt này, không quan tâm đối phương hiện tại đang không ngừng mạnh mẽ lên khủng bố ra sao, cuối cùng vẫn chỉ là một vị dị thần mà thôi. Ngay từ đầu mạnh mẽ hay hiện tại ở trong chiến đấu không ngừng biến thành trở nên mạnh mẽ khủng bố lại có cái gì khác nhau sao? Chung quy lại đơn giản nhất chính là sức mạnh của anh hiện tại đang biểu hiện ra còn chưa sánh được bằng đối phương mà thôi.

Như vậy thì cũng không cần ẩn giấu hay bắt kì cái gì linh tinh rối loạn kế hoạch. Ngõ hẹp gặp nhau có can đảm người thắng. Mà hiện tại thì chính là lúc anh thể hiện ra trở thành một có can đảm người tư cách!

Đúng vậy! Chỉ có can đảm suy nghĩ không thôi còn chưa đủ. Muốn ở trong ngõ hẹp chiến thắng, vậy trước tiên lộ lộ ra đủ mạnh cơ bắp của mình, chiếm chiếm lấy tư cách thắng trước đi!

Anh ấy giờ đã bắt đầu chính mình sử dụng quyền năng!!!

.....

Quyền năng Hô mây gọi gió cùng Hô phong hoá vũ của Hắc long mã thiết giáp có được chính là bởi vì trải qua Lăng trước tiên sử dụng Trí tuệ điểm hoá quyền năng gia tăng ý chí cùng ngộ tính của nó, thậm chí còn kích phát thân thể nó tiến hoá nhanh thành rồng biến đổi quá trình. Chung quy ngày xưa khi còn ở tại trong hình hài Ngựa giáp sắt nó cũng đã từng nuốt trọn của Thủy thần Thủy tinh khi ở Tây hồ lúc ấy con kia Bạch ngọc long thân thể. Có thể nói là đã có cơ sở sẵn làm nền.

Lại thêm một thân phận khác Long thần Lạc Long Quân Lăng đã từng trải nghiệm qua trong thế giới mộng ảo kia, có thể nói đối với một con rồng kiểu Việt Nam thân thể cùng hành động vận vị, thần thông quyền năng, bản năng cùng như thể nào thích hợp chiến đấu các kiểu, anh ấy đã quen thuộc hơn bao giờ hết. Cũng chỉ có bởi như thế, nhận trải qua Trí tuệ điểm hoá sau Hắc long mã mới có thể sau khi lại tiếp nhận từ Lăng chính mình thần linh phép khai sáng một dạng Ban tặng cường hoá quyền năng, nó ngay lập tức liền có thể thức tỉnh hiểu ra thích hợp với thân thể mới của mình hai loại phù hợp phụ trợ chiến đấu quyền năng.

Lấy thân thể là mạnh nhất cùng linh hoạt nhất vũ khí chiến đấu cùng đơn giản không ngừng tiếng rồng ngâm hô vang liền có thể cho gọi ra có thể nói trải rộng cả toà Hà thành bên dưới mây đen mưa gió điện tích phụ trợ trận chiến. Nếu như là ở trên biển cả rộng lớn bao la, sức chiến đấu của Hắc long mã có thể nói tính thành vài lần tăng lên. Khi đó mây mưa gió bão mà nó gọi ra lại được phía dưới biển cả vô tận nước biển làm bổ sung trợ giúp, như vậy hiện giờ mây đen gió mưa sẽ không đơn giản chỉ là bao phủ một toà hà thành cùng vài mảnh vùng đất lân cận như hiện tại, mà có lẽ là đã đầy đủ trải rộng cả vịnh bắc bộ Việt Nam.

Sau này trải qua thời gian lắng đọng tìm hiểu có lẽ Hắc long mã còn có thể sẽ từ quyền năng căn bản của Long thần Mây, Mưa, Gió, Sấm chớp cùng Biển cả mà Lăng ban tặng, dần dần thức tỉnh ra cái khác liên quan quyền năng. Và rằng dù cho mưa gió tầm tã mây đen có trải rộng ngập trời đất Hà thành, đối đầu với đã biến thành chẳng khác nào mặt trời chói chang quả cầu lửa trắng lại còn không đang ngừng gia tăng mở rộng của đối thủ, nói chung vẫn còn có chút chưa đủ.

Đây không phải có nghĩa là mây đen con mưa không thể che lại chói chang mặt trời. Mà đơn giản chỉ là Hắc long mã tuy rằng thức tỉnh cực kì phù hợp với thân thể của mình quyền năng, thể nhưng chung quy lại mà nói, chỉ là tương tự như thần thú nó tuy giỏi về chiến đấu, hoặc nói đúng hơn từ khi sinh ra liền là để giành cho chiến đấu nó, thể nhưng còn chưa đủ thực lực để trực tiếp đối đầu với đối diện đột nhiên xuất hiện dị thần. Hơn nữa còn là một vị dị thần không phải bình thường mạnh!

Cho tới hai loại quyền năng Hô mây gọi gió cùng Hô phong hoá vũ nếu đều là học được nhờ vào tương tự như thần linh phép khai sáng một dạng Ban tặng cường hoá từ chỗ của Lăng, đương nhiên khả năng sử dụng ra hai loại quyền năng này của nó cũng sẽ so ra kém cạnh ban đầu chính chủ rồi.

Hiện tại nếu như đã biết phải đối đầu với một đối thủ cực kì mạnh, Lăng cũng không ngại trước đó tiến hành một khoá thực tế biểu diễn để cho Hắc long mã chăm chú nhìn xem, Long thần quyền năng là như thế nào sử dụng.

Cũng không có lại tiến hành một đợt Hô mây gọi gió cùng Hô phong hoá vũ phiên bản tăng cường, bởi lẽ thời gian đã không kịp cho phép. Đối mặt đối phương cái kia giống như gian lận một dạng có thể thác loạn bề cong không gian cùng thời gian, trừ phi là Lăng mang theo Hắc long mã chủ động chặn đường đón đánh, nếu không đoán chừng thật sự phải đợi đối phương lái xe leo lên tới đỉnh phong cao nhất của bầu trời, mặt trời của lúc giữa trưa, hai bên mới có thể trực tiếp lẫn nhau công kích. Thể nhưng khi đó hoàn cảnh hiển nhiên là anh không muốn.

Tuy rằng Diệt thần sư thân phận để cho mỗi khi cùng dị thần hoặc cái khác Diệt thần sư chiến đấu, máu trong người Lăng đều sẽ không ngừng sôi sùng sục, thế nhưng Lăng bản thân lại không ngu, cũng không có nếm thử mạo hiểm kích thích hay tự ngược cảm giác. Nói chung lần chiến đấu này anh mới sẽ không dễ dàng như vậy trở mặt nhìn đối phương như vậy ung dung đạt được mục đích. Bởi thế một khi Hắc long mã đã cho gọi ra không tề mây đen mưa gió diện tích, Lăng cũng liền tận dụng bọn chúng sẵn có mà sử dụng ra quyền năng Mây, Mưa, Gió cùng Sấm chớp của một vị sáng thể thần rồng. Một lời thành sấm cùng Trời giáng thiên binh vạn mã!

- Hồi các anh linh chiến sĩ tồn tại từ bên trong dòng thời gian cổ xưa nhất a! Tinh lại và đến đây đi tuân theo lời kêu gọi của ta đáng sáng thể sinh thành. Chiến đấu trong hình hài thiên binh vạn mã! Xông đi lên và phá tan nát tất cả của ta kẻ thù!

- Kẻ dám ngăn trở của ta đường! Vậy... Giết!!!

- Đuỳnh đoàng!

Một ngón tay chỉ ra, sau lưng mây đen mưa gió cuồng bạo loạn chuyển động. Từ bên trong đó nước mưa vốn đang rơi xuống giờ ngược với hiện tượng tự nhiên bay ngược tụ tập lại thành vô vô số số thân thể hình người cao lớn vạm vỡ chiến binh. Xung quanh họ mây đen bao phủ tạo thành từng con chiến mã dưới chân từng từng bộ mây đen áo giáp bao trùm lên người. Gió mạnh nổi lên cuốn tại mây đen chiến mã dưới chân bốn vó ngựa đại biểu cho chúng phi phàm tốc độ. Một tiếng “Giết!” vang lên sau cùng của Lăng càng là gọi lên vô tận sấm chớp lôi đình. Hơn nữa này vô tận sấm chớp lôi đình càng hoá thân thành là vô tận kiêu dũng vũ trang binh khí trang bị trên tay đám chiến sĩ mang đến tăng lên phi phàm chiến đấu lực lượng. Áo giáp cùng chiến mã làm từ mây đen giờ càng là lấp lánh vô tận lôi đình bảo vệ, cũng lần thể hiện ra uy nghiêm cùng gia tăng sĩ khí. Một đội quân làm thành từ mây đen mưa gió sấm chớp tức khắc thành hình.

Quả nhiên là: Chỉ tay nhưng gọi thiên binh vạn mã. Một lời thành sấm tất lưu truyền!

- G ràoooooooo!!!

- Đuỳnh đoàng!

Dưới thân Hắc long mã giống như đột nhiên có hiểu ra. Nó ngay lập tức một tiếng gầm vang sau, quả nhiên lập tức cho gọi ra mây đen mưa gió sấm chớp cùng một lúc, hơn nữa tất cả bọn chúng vừa mới hiện thân liền lập lại quá trình trước đó Lăng vừa làm mẫu ra, vô số tựa như trời giáng thiên binh vạn mã vậy lập tức gia tăng thêm. Cái này hiển hoá mà ra mây gió sấm chớp mưa kỳ binh giờ càng đã trở nên khủng bố hơn, khi mà số lượng của họ có thể không ngừng không nghỉ tăng lên sau từng tiếng Hắc long mã vang vọng rỗng ngậm. Chỉ cần mây đen mưa gió vẫn còn, sấm chớp vẫn còn xuất hiện, này chính là bất tử bất diệt vô địch đội quân tiên phong vậy.

Như thế thì đã không cần chờ đợi thêm nữa! Hắc long mã bản thân nếu như đã có thể lĩnh ngộ thêm ra thuộc về Mây, Mưa, Gió quyền năng biến hoá Trời giáng thiên binh vạn mã cùng Một lời thành sấm Sấm sét quyền năng. Hiện tại nó tuy rằng còn không thể chân chính chống lại đối diện dị thần, thế nhưng đảm bảo tồn tại chiến đấu đến cuối cùng còn là có thể, dù sao cũng là có vô số thiên binh vạn mã tiếp nhận nó chỉ huy chiến đấu rồng thần không phải sao.

Không chút nào chần chừ! Lăng một cánh tay phải vung lên!

- Xông đi lên!

Vô tận trời giáng thiên binh nổ vang đồng thanh hô!

- Giếttttt!!!

- G ràoooooooooooo!!!

- Ầm ầm ầm ầm Ầmmmmmmn!!!

Hắc long mã một tiếng gầm vang như báo hiệu, thân hình vốn dĩ đang lao nhanh đi của nó càng thêm tăng tốc. Ngàn ngàn thiên binh vạn mã càng là trực tiếp giống như nước mưa trong gió, ầm ầm vô ngựa loạn đập bay nhanh xông lên về phía trước vậy.

Ầm thanh tiếng hô quát của bọn họ giống như có ẩn chứa bên trong Một lời thành sấm quyền năng của Lăng. Một tiếng “Giếttttt!” hô vang càng giống như kéo cung bắn tên. Vô số sấm sét lôi đình chớp nhoáng hiện ra quanh thân sau liền mang theo cực hạn sấm chớp tốc tấn công về phía mục tiêu địch thủ.

Cung như phích lịch, tên ra tựa âm huyền cầm!

Hai bên chính thức chạm mặt. Cổ xe mặt trời của đối phương cho người mang cảm giác cũng đã đi tới ba phần tư độ cao không trung. Vị kia từ lúc ban đầu già nửa sáu mươi bảy mươi tuổi gần đất xa trời, lời thôi lách thép ông già, giờ đã trở thành một vị uy nghiêm quyền quý trung niên nam giới ba lăm bốn mươi tuổi. Nếu cứ dựa theo cái đà này phát triển mà nói, đợi cho đến khi đối phương leo lên tới đỉnh của bầu trời, đối diện ước chừng cũng sẽ biến trở về một vị chính trực tuổi thanh niên hai lăm ba mươi. Độ tuổi mà vừa có sự dẻo dai trẻ trung của tuổi trẻ, lại có cả sự đứng đắn từng trải trầm ổn của một người chân chính trưởng thành. Độ tuổi vừa khởi đầu hoàng kim của một người đàn ông. Vừa có chí tiến thủ lại đã không khuyết thiếu kinh nghiệm với xung quanh thế giới.

Tuy nhiên! Những thứ kể trên chỉ là ứng với người bình thường một loại cách nói mà thôi. Áp dụng với đối diện vị dị thần đối thủ của Lăng vậy thì miễn

cường lắm. Bởi lẽ dù cho còn ở độ tuổi ba lăm bốn mươi, sức mạnh mà ông ta biểu hiện ra cũng đã là cực kì đáng sợ rồi.

Như vậy đối mặt với vô tận sấm sét lôi đình mũi tên bắn ra cùng đã áp sát đâm tới vô tận mây mưa gió sấm chớp thiên binh vạn mã kỵ binh cùng với phía sau cùng Hắc long mã và bản thân Lăng rình mò nhìn chăm chăm, đối phương lại sẽ ứng xử ra sao?

Chương sau còn tiếp....

.....

Kết thúc chương 200.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Ngựa trắng hoá mặt trời và...

Lăng không có đợi được đối thủ trực tiếp làm ra hành động thực tế trả lời, ngược lại là đám tuần mã ngựa trắng của đối phương hành động lập tức nói cho anh biết, chúng nó cũng không phải là đám ngựa phổ thông chỉ biết kéo xe không thôi.

- Phì phò.....! Phì phò.....!

- Rầm rầm rầm ầm ầm ầm ầmmmmm....!

- Hí.....~

Từng tiếng đánh mũi giáp chân cùng cuối cùng đồng loạt tiếng hí vang lừng. Từ trên cơ thể, trong mũi, mắt, miệng, cùng bốn vó dưới chân đám tuần mã ngựa trắng kéo xe ngay lập tức thì phóng ra vô số ngọn lửa màu trắng phun lên cao, hội tụ thành vô số quả cầu lửa trắng sáng nóng rực. Cuối cùng càng là trực tiếp đối đầu đâm tới vô tận mũi tên sấm sét lôi đình màu tím dòng nước lũ mà đám thiên binh vạn mã của Lăng cùng Hắc long mã vừa mới cho gọi ra bắn tới.

Thiên lôi đầu mặt trời hoá!

Vô tận âm thanh tiếng nổ rền vang đình tại nhức óc, chấn choáng váng xơ xác cả màu đen nền trời! Người bình thường nếu dám xuất hiện ở đây hiện giờ đảm bảo đã có tai như diếc, chỉ còn không ngừng văng vẳng tiếng ục ục nổ vang không ngừng bên trong tai. Cho dù là giống như Lăng vậy cùng đối diện dị thần cũng không khỏi bởi vậy tiếng nổ hỗn loạn âm thanh, kẻ thì xoa xoa lỗ tai, người thì nhủu mày nheo mắt cảm thấy khó chịu. Nói chung đều không làm sao thoải mái là được!

Thế lực có vẻ ngang nhau! Thế nhưng Lăng bản thân biết mình đang ở thế yếu một bên. Bởi lẽ rất rõ ràng đây còn chưa phải là trạng thái cao nhất của đối thủ, mà đã như vậy còn đủ cùng anh giờ đánh cân sức ngang tài nhau, sau đó nếu để đối phương sức mạnh tiếp tục tăng cao lên đến đỉnh. Anh còn làm sao có thể đánh!

Chưa hết! Hiện nhiên hành động của Lăng cũng khiến cho đối phương dường như đã biết dự định ngăn cản cỗ xe tiếp tục kéo đi lên quyết tâm suy nghĩ của anh. Bởi thế cho nên lần đầu tiên sau khi cho gọi ra cỗ xe kéo mặt trời loại này không bỏ quyền năng, đối thủ của Lăng lập tức lại mang cho anh một cái... kinh hách nữa.

Chỉ nghe lời linh ngôn vang vọng dường như xuyên qua cả không gian và thời gian của đối phương, tựa chậm mà thật ra là vang lên cùng hoàn thành xong chỉ trong nháy mắt cực nhanh.

- Vì thắng lợi, đang chạy trên bầu trời của ta tuần mã a~ Hãy thiêu đốt mãnh liệt hơn nữa đi!

- Có đủ thần tuần lại uy phong tuần mã, mang theo mặt trời rong ruổi chạy khắp bầu trời các người a~ Cũng chính là sáng chói nhất mặt trời trong mắt người đời.

- Biến thân thành mạnh mẽ lại tự do bắt diệt mặt trời a! Hãy ngăn cản lại của ta tất cả kẻ địch! Thiêu đốt chúng trong vô tận vĩnh hằng ngọn lửa~ Không ai người có thể ngăn cản thế giới này rồi sẽ trở về với ôm ấp của bất tử mặt trời!!!!....

- Giá!!!

Kết thúc bằng một cú quất roi ngựa đánh vang, Ở ngay trong ánh mắt kinh dị của Lăng, đám tuần mã ngựa trắng kéo xe mười sáu con kia lập tức chia ra làm hai bộ phận. Một nửa tiếp tục kéo theo chiếc xe ngựa kéo mặt trời tiếp tục bay lên cao không thay đổi. Còn lại một nửa thì thoát khỏi dây cương trở thành từng con tự do tuần mã ngựa trắng.

- Hí.....! Lọc cộc lọc cộc lọc cộc.....~ Phì phò.....!

- Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầmmmn!!

- Phùng phùng! Phùng phùng!.....

Tám con tự do chạy vọi trên bầu trời ngựa trắng đồng loạt hí lên từng tiếng hí vang lừng. Bước chân chạy trên không trung tưởng như đang dẫm tại trên đất bằng vang lên từng tiếng âm thanh đặc thù giống như vó ngựa giẫm đạp mặt đất. Cho tới cuối cùng nhất vậy càng là giống như bản thân tự thiêu đốt một dạng, trên người bốc cháy lên hừng hực vô tận màu trắng ngọn lửa bao phủ khắp cơ thể. Cuối cùng đi theo từng tiếng bên trong sinh mệnh nổ vang, cả đám bọn chúng lập tức đã biến thành tám quả cầu lửa màu trắng xoá chói mắt, hay hoặc nói đúng hơn là tám cái rực lửa ánh sáng chói chang cỡ nhỏ mặt trời.

Phượng hướng xông tới đã không cần phải nói cũng biết! Đương nhiên là lao thẳng về phía Lăng cùng Hắc long mã với đám trời giáng thiên binh xung quanh.

“Quả nhiên không phải đơn giản như vậy có thể ngăn cản nha! Có điều...”

Đối thủ càng mạnh có phải hay không là chiến thắng sau khi mang lại quyền năng cũng sẽ càng thêm mạnh mẽ?” Anh ấy trong lòng đột nhiên trở nên lửa nóng.

“Chia binh hai đường sao? Cũng không phải chỉ nguoi mới biết!”

Trong lòng đột nhiên xuất hiện ý nghĩ như vậy, nghĩ liền làm ngay, Lăng sau đó lập tức chuẩn bị ra tay. Trong lúc đó từng đám vô cùng vô tận mây mưa gió cùng sấm sét kỳ binh chính hoá thành từng đám từng đám tinh thần chiến đấu bất khuất không sợ chết không ngừng cảm tử xông lên dẫm vào tám cái cỡ nhỏ mặt trời, cản lại bọn chúng tiến tới bước chân. Hắc long mã cũng đã bỏ lại Lăng ở nguyên bản vị trí, độc thân xông lên cùng đám cỡ nhỏ này mặt trời đối đầu.

Chiến đấu cực kì kịch liệt!

.....

Đã từng ở trong quá khứ ba ngày trước tại bên ngoài Toà thánh Vatican ở lọt bên trong đất Italya, tại giây phút cuối cùng trong cuộc chiến với dị thần Đại thiên sứ trưởng Michael, ngay tại thời điểm Lăng thành công dùng quý dị sức mạnh đánh giết đối phương, anh cũng đồng thời cùng lúc rơi vào đối thủ tử vong bấy rập. Cũng chính là ngay tại thời khắc nguy cơ đó, Lăng lập tức không thêm đoái hoài gì đã từng trước đó chỉ chưa đến ba ngày lời cảnh cáo của Sơn tinh, trực tiếp cho gọi ra bộ ba linh vật thần thú biểu tượng. Kết quả là hành động này của anh chẳng quả nhiên giống như Sơn tinh đã từng cảnh báo như vậy, lập tức thì lâm bị phong ấn ở bên trong, khi đó đã hoàn nguyên trở thành Sáng thể thần long Lạc Long Quân, nguyên bản Thủy thần Thủy tinh, lập tức thoát vây bay ra ngoài.

Đáng tiếc ngay cả trước đó từng ra lời cảnh báo anh, Sơn tinh có lẽ cũng chưa từng có đoán trước được, thoát khỏi phong ấn thành công kẻ thù truyền kiếp của ông Thủy thần Thủy tinh, hiện giờ hoàn nguyên là Sáng thể thần long Lạc long quân, lại cũng không có bởi vì thoát khỏi phong ấn thành công mà đạt được tự do. Ngài ta bởi vì lao ra khỏi phong ấn quá nhanh mà vô cùng xui xẻo, đồng thời cùng với ba con thần thú linh vật của Sơn tinh thay thế cho Lăng đón đỡ lấy đòn tử vong tuyệt mệnh bấy rập của Đại thiên sứ trưởng Michael.

Bởi vì nếu chỉ đơn độc gọi một thần thú linh vật đi ra, dù cho có bị đánh giết cũng sẽ không triệt để chết đi mà là nương nhờ vào còn lại hai con linh vật thần thú một lần nữa sinh ra. Nói tóm lại trừ phi lập tức giết chết cả ba con thần thú linh vật biểu tượng cùng một lúc, nếu không chúng liền có thể lẫn nhau nương tựa mà sinh sôi tồn tại không ngừng, đương nhiên cũng sẽ không thể bị người đánh giết cướp lấy quyền năng.

Không nghĩ tới này giống như kì tích trường hợp cùng ứng phó tử vong nguy cơ hành động lại khiến cho Lăng sau đó không chỉ có thu được Đại thiên sứ trưởng Michael quyền năng, đồng thời cũng thu lấy được Sáng thể thần long Lạc long quân tất cả quyền năng cùng với... ba con thần thú linh vật quyền năng!

Đúng vậy! Cuối cùng Lăng thu được chính là ba con thần thú linh vật quyền năng mà không phải là bản thân Sơn tinh quyền năng. Có điều như vậy cũng tốt, bởi lẽ trước đó từ Sơn tinh thu được này ba con linh vật biểu tượng quyền năng chung quy không phải là của Lăng bản thân. Hiện tại thu được của bọn chúng quyền năng như vậy mới thật sự là anh năng lực của mình. Đồng thời bởi vì đánh giết Sáng thể thần long Lạc long quân khi đó trạng thái cực kì đặc biệt, có thể nói chân thân hành tẩu nhân gian thần linh, chân thực truyền thuyết bên trong thần (thần linh chân thân hàng lâm chủ thể giới mà không phải giống như phân thân một dạng vậy không đầy đủ dị thần).

Cũng chính là tính đặc biệt vô cùng này cộng thêm trước đó Sơn tinh không biết là vô tình hay cố ý đưa cho Lăng Tiên thư sách ước. Cả hai kết hợp với Diệt thần sư đặc thù thân thể cùng hiển tế một trong bảy dạng thánh khí của công giáo Vatican Vận mệnh thánh thuần mà phát sinh ra kì tích biến hoá, xây dựng thành một thế giới chân thực cùng hư ảo cùng tồn tại truyền thuyết về Sáng thể thần Lạc long quân truyền thuyết thế giới. Hơn nữa Lăng chính mình cũng thành công biến hoá thành Lạc long quân, tự thân trải nghiệm qua cái này toàn bộ truyền thuyết thế giới một lần.

Cho tới trước đó đã từng sơ bộ đóng vai Sơn tinh thời điểm nguồn gốc sinh thành (có truyền thuyết Sơn tinh là một trong trăm người con sinh ra từ bọc trứng của Âu cơ). Như vậy trải qua khiến Lăng không khỏi nghi ngờ, trước đó Sơn tinh ở trong cơ thể anh phong ấn Thủy tinh, không, chính xác hơn là phong ấn chân thân Lạc long quân mục đích là giả. Sự thực càng có thể là đối phương muốn mượn tính đặc thù thân phận của Lạc long quân khi đó, cùng thân thể đặc thù sở hữu năng lực cướp đoạt thần tính nguyên lực của một vị Diệt thần sư như Lăng, phối hợp cùng Tiên thư sách ước thậm chí thêm một số thứ nào đó điều kiện. Cuối cùng mới sẽ xây dựng sáng tạo ra một cái bao gồm chân thực cùng hư ảo truyền thuyết thế giới mà đối phương là duy nhất nhân vật chính, chủ nhân của thế giới này.

Đáng tiếc có lẽ bởi Lăng sau đó nhanh như vậy chưa được mấy ngày liền làm ra đồ phá hoại hành vi, bỏ qua lời đối phương cảnh cáo, hơn nữa kì tích diệt trừ toàn bộ sức mạnh đối phương để lại bảo đảm, kế hoạch này của Sơn tinh chính thức bị huỷ mất. Hơn nữa rất có thể hiện tại thần kì truyền thuyết thế giới mà Lăng đang sở hữu chính là ban đầu ý tưởng thành quả mà Sơn tinh muốn đạt thành (chỉ cần thay đổi nhân vật chính trong đó).

Nói chung Lăng quả thật là tay trước vừa làm giao dịch xong, tay sau lập tức liền đen ăn đen đem thành quả vất vả của đối phương cướp sạch. Nếu như Sơn tinh là người bình thường mà nói, biết được sự việc ngọn nguồn này xong, đoán chừng đã sớm khóc ngất tại nhà vệ sinh!

Cũng chính là bởi vì sự xuất hiện của thế giới không biết tên ấy, Lăng hiện tại đã thoát khỏi việc bản thân quyền năng không thể sử dụng nhiều lần trong một ngày bởi vì ma lực nguyên rửa có hạn. Chiếm lấy cả một chân thực lại hư ảo truyền thuyết thế giới làm nguồn vốn ủng hộ, Lăng giờ giống như chân thật Sáng thế thần long Lạc long quân, có thể thu lấy thuộc về vị này nguyên lực tín ngưỡng, hoặc tích góp, hoặc dùng để tự do sử dụng quyền năng của mình không có hạn chế gì. Có thể nói anh giờ đã sánh bằng chân chân chính chính dị thần. Thiếu có lẽ chính là một cái thần linh chân thân?

Hơn nữa bởi vì thân phận khởi nguồn đặc thù của bản thân, chỉ cần anh ngộ hiểu qua bản chất, dù là cướp đoạt từ vị thần khác quyền năng trong thân phận Diệt thần sư, anh giờ cũng có thể thoải mái sử dụng ra chúng nhiều loại biến hoá giống như quyền năng chân chính của mình.

Khả năng ngay tại lúc Lăng đang thoả thuê mãn nguyện cùng vui sướng bởi bản thân hết con cực khổ đến thời sướng ron (trước đó ma lực tiêu tán cùng thân thể biến trở về người bình thường là do truyền thuyết thế giới sinh thành diễn biến trước tiên cần cướp đoạt thu lấy tất cả mọi sức mạnh), một vị dị thần đột nhiên xuất hiện ra đồng thời vô cùng mạnh mẽ tức thì khiến cho Lăng vui sướng giảm đi nhiều.

Cái này hoá ra mình vậy mà còn chưa đạt đến nhân gian vô địch tịch mịch cấp độ à? Hơn nữa nhanh như vậy đã gặp phải mạnh mẽ dị thần đến đánh mặt, chẳng lẽ là truyền thuyết thế giới kia sinh thành dẫn đến hậu quả xấu?

Lăng trong nội tâm không chắc. Thế nhưng anh biết trận chiến này mình không thể thua. Bởi vậy ngay khi đối thủ chia quân hai đường, tám con tuần mã ngựa trắng biến hoá thành tám mini mặt trời, biết rõ trước đó từng ở dưới chân mình Hắc long mã thiết giáp dù cho có vô tận trời giáng thiên binh vạn mã ủng hộ, thế nhưng 1 vs 8, vẫn là còn quá miễn cưỡng. Muốn thuận lợi chia quân? Anh cần phải kiếm cho nó một vài sự giúp đỡ mới được.

.....

Kết thúc chương 201.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Tam long một mã trục nhật!

Lăng đang muốn tìm một vài sự giúp đỡ cho Hắc long mã...?

Và thế là cướp đoạt được từ ba loại linh vật thần thú Voi chín ngà, Gà chín cựa, Ngựa chín hồng mao mang đến quyền năng bị anh ấy dễ mất đến. Giống như trước đó thu được từ Rùa thần, Thánh gió, Thủy thần Thủy tinh hay sau này trải qua hoàn nguyên trạng thái biến thành cực kì đặc thù Long thần Lạc long quân, quyền năng thu được đến từ ba con linh vật thần thú cũng bị Lăng trải qua vô tận năm tháng bên trong truyền thuyết thế giới kia tìm hiểu ra căn nguyên nguồn gốc. Chúng giờ đã thoát khỏi trước đó chín loại biến hoá hình thái biểu tượng vân vân mà biến thành tương tự như Long thần Lạc long quân mang đến bản chất quyền năng một dạng. Chúng đại biểu cho chính là: Đất mẹ cội nguồn sức mạnh nguyên thủy, Văn minh môi lửa sinh mệnh thiếu đốt cùng Lôi đình luật lệ thần thánh uy nghiêm.

Cho tới ti mi hơn chi tiết tạm thời không nói rõ ở đây, chỉ bắt gặp Lăng giờ một bàn tay hư không vờn xuống giống như đang nắm bắt lấy một gì đó muốn kéo lên. Linh ngôn của anh cũng cùng lúc vang vọng khắp bầu trời.

- Đến từ dòng chảy sâu xa cổ xưa tồn tại ở trong hiện thực tương lai cùng quá khứ a! Hãy đến đây đi dưới lời kêu gọi của ta.

- Con sông chảy dài xuyên qua thời gian dân tộc lịch sử a~ Người chứng kiến văn minh hưng suy mỗi lửa. Dòng sông thiêng nắm giữ tín ngưỡng muôn đời trường tồn của giống nòi. Giờ xin hãy hoá thân thành trong hình hài sức mạnh mới. Đến đây đi và trợ giúp ta a~

- Xin hãy ban cho ta sức mạnh! Ngăn cản lại kẻ địch mạnh mẽ trước mắt này!

- Ngang~

Một tiếng âm thanh kì quái rỗng ngậm vang lên. Ở tại thật sâu thật sâu phía dưới nơi Lăng cùng đối thủ dị thần đang kịch liệt thác loạn không gian chiến đấu, bên dưới sâu thẳm bên trong rộng lớn con sông Hồng dòng nước đang chảy dài... Và rồi ngay sau khi lời kêu gọi linh ngôn của Lăng vang lên.

Rất nhanh! Dòng sông Hồng nơi chảy qua khu vực chiến đấu của Lăng và dị thần kẻ thù giống như đột ngột còn sống thần long trở dậy cong người. Giống như có một bàn tay vô hình đang bắt lấy, lôi kéo trợ giúp nâng nó theo lên. Có một thứ gì đó đang thức tỉnh! Cho tới chỉ trong một cái nháy mắt sau. Đã bị nâng cao lên giống như một con sông khổng lồ chảy ngược vượt qua vô hình cao cao không trung, trong khi bên dưới lòng sông giờ khô cạn toàn bùn đất, dòng sông đang chảy ngược con nổi lên nơi đỉnh cao nhất... Đột nhiên đứt gãy!

Dọc theo phương hướng dòng chảy của con sông Hồng. Một cái đầu rồng đang hiển hoá ngoi ra và lập tức mang theo thân mình kéo dài như dòng nước chảy uốn lượn bay vút lên cao bầu trời. Một con rồng toàn thân nước sông chứa tấn phù sa đục ngầu giờ mang theo sinh mệnh màu đỏ! Nó chính đang tuân theo lời kêu gọi của Lăng thân mình bay lên chuẩn bị tiến hành trợ giúp chiến đấu.

Chỉ có điều nếu chỉ là đơn độc một con sông Hồng hoá thân màu hồng đục ngầu phù sa Thủy long bay tới trợ giúp, rõ ràng còn chưa đủ để đấu lại tám cái cờ nhỏ bất diệt mặt trời đối thủ. Cánh tay của Lăng bởi vậy lại tiếp tục vươn đi xuống giống như từ trong hư vô đang lôi kéo thứ gì đó đứng lên. Linh ngôn mới của anh lại lần nữa vang vọng không trung.

- Đến từ sâu thẳm bên trong lòng của đất mẹ đáng sinh thành a! Ta ca tụng người nhân từ nuôi dưỡng mang theo vạn vật sự sống. Người là nhân từ như vậy đất mẹ, bao dung cùng vĩ đại kéo dài muôn đời! Chúng ta sẽ khắc ghi mãi mãi nhớ ơn người! Giờ ta xin người ban cho ta sức mạnh của mảnh đất thiêng liêng này.

- Hãy đến đây đi hỡi con rồng linh thiêng của đất! Mang theo niềm tin cùng sức mạnh của đất mẹ ban cho. Bay lên đi và cống hiến ra sức mạnh của mình.

- Xin hãy ban cho ta trợ giúp sức mạnh a~ Đến đây ngay đi và giúp ta ngăn cản đám nanh vuốt của kẻ địch mạnh!!!

Đáp lại lời linh ngôn lần này của Lăng thế nhưng là bác ngang qua con sông hồng cây cầu dài Thăng long. Giờ thì sau khi nước trên cả con sông hồng bên dưới bị rút cạn đi, vượn mình bay lên không trung biến thành khổng lồ to lớn màu đỏ hồng lại đục ngầu chứa tấn phù sa Thủy long, một con rồng khác từ sắt thép bê tông cốt lõi, cầu cầu dài Thăng long trực tiếp biến hoá mà ra thành một con uy phong lẫm lẫm rồng đất. Giống như trước đó sông Hồng thủy long, này con khổng lồ rồng đất hình thành từ cầu Thăng long một khi biến thân xong, lập tức cả người giống như thủy long sông Hồng vậy, cái đuôi tiếp giáp nối liền mặt đất. Một bên đầu cầu cùng thân cầu giờ biến thành thân thể cùng đầu rồng thế nhưng kéo dài vượn mình bay lên không trung không ngừng.

Nếu như hiện tại có người có thể xuyên qua tới tầng đen kịt hắc ám bầu trời cùng màn mưa roi gió bão tầm tã, tất nhiên có thể chứng kiến được lấy cái này bao la kì vĩ hình ảnh tương chừng như chỉ có trong truyền thuyết thế giới mới sẽ xuất hiện.

Hai đầu thủy long cùng đất đá long cái đuôi khởi nguồn dính gần bên nhau, một nối liền đang chảy dưới mặt đất lòng sông, một nối liền một bên vốn dĩ đầu cầu làm điểm tựa để vượn mình. Thân thể cùng đầu rồng của cả hai giờ lại giống như là hai bên thanh kiếm khổng lồ cứng cáp cùng sắc bén dựng đứng lên, điện cuộn bay múa uốn lượn giống như muốn cắt ra cả đất trời vậy.

Thủy long đại diện cho Văn minh môi lửa sinh mệnh thiêu đốt cướp được từ Ngựa chín hồng mao, rồng đất hình thành từ cầu thăng long đại diện cho Đất mẹ cội nguồn sức mạnh nguyên thủy cướp được từ Voi chín ngà. Như vậy đương nhiên chỉ còn lại là... đại diện cho Lôi đình luật lệ thần thánh uy nghiêm cướp được từ Gà chín cựa thần thú linh vật biểu tượng mà thôi.

Rất hiển nhiên, hiện tại Lăng cũng sẽ không buông tha bỏ qua cho như vậy cơ hội triệu hồi thêm ra một cái mạnh mẽ giúp đỡ sức chiến đấu sinh vật. Cánh tay anh giờ quét ngang phát qua giống như đế vương hăng hái khí phách, linh ngôn cũng tùy theo vang lên tuyên bố.

- Vì chiến thắng, ta kêu gọi các ngươi hồi tất cả những tồn tại cổ xưa anh linh hồn thiêng sông núi cùng hào khí đất trời kia a!

- Hãy đến đây tuân theo những luật lệ cùng lời thề trung thành cổ xưa nhất! Chiến đấu cho vị vua mà các ngươi mãi tôn thờ. Đến đây đi và giúp ta tiêu diệt trước mắt kẻ địch mạnh!!!

- Đuỳnh đoành! Đuỳnh đoành!

- Ầm ầm ầm ầm ầmmmmm.!

Vốn dĩ trước đó bởi vì Một lời thành sấm quyền năng mà khiến cho dường như vô cùng vô tận mây đen bên trong bao hàm vô số sấm chớp lôi đình. Hiện tại tuân theo lời linh ngôn kêu gọi của Lăng, tất cả đám bọn chúng thật giống như có vô số năm tháng thời gian trôi qua dường như sinh thành hồn thiêng sông núi hào khí đất trời như vậy, mụn này trí tuệ này sinh mà hiển hiện ra. Không giống với Trời giáng thiên binh vạn mã như vậy biến thành vô số giống như thật thể anh linh chiến sĩ, tất cả chúng vừa nảy sinh ra xong tức thì chung nhau tụ tập lại biến thành một con lôi đình thần long ẩn hiện bên trong mây đen không ngừng bay lượn cùng lớn mạnh.

Thủy long, đất đá long, lôi đình thần long! Tam long đều đã xuất hiện! Lại cộng thêm với mang theo vô cùng vô tận trời giáng thiên binh vạn mã Hắc long mã. Tam long cùng một Hắc long mã cùng đuổi mặt trời. Đối đầu với dị thần đối thủ chia quân hai đường, Lăng bản thân cũng đã chuẩn bị đầy đủ. Một bên ra lệnh cho tam long một long mã xông lên cùng tám cờ nhỏ mặt trời chiến đấu. Cho tới chính bản thân Lăng...!

Cưỡi mây đạo gió quyền năng tức thời bị sử dụng ra. Hơn nữa còn là chung cực hình thức.

Thế giới này đều tại trong tâm ta! Tâm chỗ đến, giấy lát bay lướt qua muôn vạn ngàn vạn dặm. Hồ tên tức biết, nháy mắt nhìn vượt qua muôn nghìn vạn dặm núi sông.

Chung cực quyền năng hình thức tuy rằng cực kì tiêu tốn nguyên rủa ma lực, hay hoặc nói là thần linh nguyên lực, thế nhưng hiệu quả mà nó đạt được quả nhiên không phải nấp. Một bước bước ra tức thì vượt qua muôn vạn không gian cách trở cùng quyền năng của đối thủ thác loạn thời không cảm giác năng lực cản trở đến ngay tại chỗ trong tâm trí anh cảm giác yêu cầu.

Nói chung trải qua như vậy đột ngột một bước. Ở trong cảm giác của Lăng cùng đối diện dị thần kẻ địch đều rõ ràng có thể biết, Lăng hiện tại đứng nơi

vị trí chính là trung tâm đỉnh của bầu trời. Đối phương nếu muốn hoàn thành dự định mục tiêu đánh cổ xe mặt trời thành công kéo lên tới đỉnh bầu trời nơi cao nhất, vậy thì nhất định phải đánh lùi xua đuổi được bản thân Lăng.

Này đã khác biệt so với trước đó bởi vì cổ xe mặt trời quyền năng của đối phương năng lực thác loạn thời gian cùng không gian, khiến cho từ đầu tới cuối dù cho Hắc long mã không ngừng chờ Lăng bản thân bay nhanh đi lên đuổi theo, thế nhưng vẫn luôn sẽ có một loại cảm giác đang giậm chân tại chỗ, đối phương vẫn còn ở trước mắt, đuổi mãi cũng không đến tuyệt vọng cảm.

Nếu như Lăng không thể giống như hiện tại một bước bước ra phá vỡ cảm giác ấy, như vậy thời điểm anh mang theo Hắc long mã đuổi kịp đối phương, cũng chính là thời điểm đối phương đã sớm đánh xe thành công lên tới đỉnh bầu trời rồi.

Này cổ xe mặt trời quyền năng của đối phương quả nhiên thần dị khôn lường. Nếu không phải vừa rồi anh kịp thời nhận ra, nói vậy sau đó chiến đấu hoàn toàn đều sẽ ở đối phương trong tay không chề, đối với anh có thể nói cực kì bất lợi. Kết quả sau cùng hậu quả nguy hiểm có thể nghĩ cũng biết!

Hiện tại! Đối phương nếu còn muốn tiếp tục đánh cổ xe mặt trời đi lên đỉnh vị trí mặt trời buổi giữa trưa, như vậy nhất định cần phải đánh lùi hoặc vượt Lăng chặn đường. Đồng thời ngược lại Lăng nếu muốn ngăn cản được đối phương đánh xe mục đích thành công, đã điều đi Hắc long mã bản thân cùng tam long đi đầu tám cái mini mặt trời, giờ chỉ còn có nguyên chính bản thân mình. Anh lại là làm sao mới có thể ngăn cản được đối phương con đường tiến lên đây? Đối phương ít nhất vẫn còn có tám con tuần mã kéo xe ngựa trắng nữa á! Hơn nữa giờ phút này bọn chúng so với trước đó tám con ngựa trắng trước tiên thoát ra kia lại càng mạnh mẽ hơn một bậc. Dù cho thay đổi thành hiện tại Hắc long mã mang theo linh vật tam long đi lên ngăn cản, sợ rằng cũng không địch nổi này tám con tuần mã hiện tại một khi chúng lại tương tự biến hoá thành bất diệt mặt trời.

Cổ xe mặt trời đã bị đánh xe đi lên tới được bốn phần năm con đường đi lên đỉnh cao nhất vậy. Cả hai đã sắp chính thức chạm mặt!

Câu chuyện vẫn còn đang tiếp tục.....

.....

Kết thúc chương 202.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Cuối cùng Long giới hiện. Chiến đấu đi về phần cuối?

Mỗi một vị Diệt thần sư sở hữu bất kỳ quyền năng gì đều vô cùng thần kỳ cùng mạnh mẽ, uy lực cùng năng lực hầu như không chia trên dưới. Thế nhưng thực tế sự thật lại là giống như một cái đơn giản hoá cầu thuật tại khác nhau người sử dụng sẽ thể hiện ra uy lực khác nhau, có mạnh tựa như cấm chú khiến người người phải sợ hãi, cũng có yếu chỉ có thể dùng để châm lửa trại dã ngoại như vậy dùng. Khác nhau quyền năng sử dụng ở khác nhau Diệt thần sư mang đến sức mạnh biểu hiện ra là hoàn toàn khác biệt. Giống như Kiếm vương Salvatore Doni quyền năng Tuyệt đối chia cắt cùng Voban hầu tước sở hữu quyền năng Đồi mắt quý Sodom, tuy rằng ở tại trong con mắt của đám ma thuật sư bình thường, bất kể đỉnh phải nào đó một trong hai cái quyền năng của hai vị vua đều là chết chắc. Khác nhau duy nhất chỉ là lựa chọn cách chết bị chẻ ra làm đôi hay là cơ thể toàn thân biến thành muối vô cơ mà thôi. Thế nhưng thay đổi thành bản thân Lăng mà nói, anh thà rằng đối mặt với phép hoá muối quyền năng của lão già hầu tước Voban đó, còn hơn phải trực tiếp đối đầu với Tuyệt đối chia cắt quyền năng của tên ngốc Doni kia.

Thế nhưng nói trở về, ở một mức độ nào đó thì cả hai cái này quyền năng của hai người bọn họ đều có uy lực cực kỳ mạnh mẽ, đều là tác dụng một đòn phải chết giống nhau một dạng công kích quyền năng. Một bên có thể một kiếm chém ra nhất định chém giết chặt đứt tất cả mọi thứ, bên còn lại có thể biến mọi vật trong tầm mắt mình hoàn toàn trở thành muối vô cơ mất đi sinh mệnh. Trên lý thuyết cả hai quyền năng đều có lực sát thương cực kỳ mạnh mẽ, có thể giết chết đối thủ chỉ trong một đòn giống nhau. Thế nhưng trải qua cùng hai vị vua lần lượt chiến đấu Lăng rõ ràng cảm nhận ra được, Tuyệt đối chia cắt quyền năng sử dụng ở trong tay Kiếm vương Salvatore Doni rõ ràng mạnh mẽ và nguy hiểm hơn nhiều so với đối đầu hầu tước Voban sử dụng ra quyền năng Đồi mắt quý Sodom.

Là thực lực của hầu tước Voban yếu hơn Kiếm vương Salvatore Doni sao?

Này đương nhiên không phải sự thật, hay câu trả lời giải thích cho hiện tượng nêu ra ở trên.

Lăng không biết cái khác còn lại Diệt thần sư đối với của bản thân họ quyền năng nghiên cứu hiểu được cùng nghĩ cách sử dụng bản thân quyền năng ra làm sao cùng như thế nào. Cái này hiển nhiên là của mỗi người Diệt thần sư bọn họ bí mật trân quý nhất không thể cùng người khác nói ra chia sẻ (nói ra người bình thường cũng không hiểu, nói với cái khác Diệt thần sư thì.... Hay là thôi đi! Chúng ta lại không thân!)

Nói chung dựa theo anh hiện nay hiểu được cùng suy đoán, nguyên nhân chính gây ra sự khác biệt vừa nói ở trên đó là bởi vì mỗi một vị Diệt thần sư đối với của mình mỗi một dạng quyền năng cướp đoạt được từ các vị dị thần bị mình giết chết, đều có nhất định mức độ phù hợp tính, cùng mức độ thông hiểu riêng.

Thậm chí có thể là hoàn toàn khác biệt với bị cướp đi những cái đó quyền năng dị thần. Bởi vì thế cho nên Diệt thần sư sử dụng ra quyền năng cướp đoạt được từ dị thần cũng có thể đôi khi sẽ khác biệt hoàn toàn so với dị thần đã từng sử dụng ra quyền năng đó.

Điều này cũng đúng với hiện tại cách sử dụng quyền năng của Lăng sau khi cướp được chúng từ các vị dị thần Việt Nam cũng như nước ngoài. Quyền năng của họ bị anh chàng định nghĩa chia thành căn bản quyền năng cùng liên quan diễn biến mà ra quyền năng. Căn bản quyền năng là cơ sở nhất cấu thành lực lượng quyền năng bị anh cướp được, tương tự như bản chất và hầu như không thể thay đổi. Cho tới liên quan diễn biến mà ra quyền năng, vậy thì biểu hiện ra đa dạng, nhiều năng lực chức năng cùng biến hoá hơn nhiều. Đồng thời trải qua không ngừng hiểu được cùng cải tiến cũng sẽ trở nên càng ngày càng mạnh. Có lẽ rồi sẽ có một ngày chúng cũng sẽ đạt tới có thể giống như tên gốc Doni kia trong tay hắc Tuyệt đối chia cắt quyền năng, một xuất hiện ra liền tất khiến cho đối thủ kinh hồn táng đảm.

Nói chung, theo Lăng hiểu được, cũng chính bởi vì hai yếu tố phù hợp cùng thấu hiểu bản chất hay không này mà các loại quyền năng sử dụng ra ở trong tay khác nhau Diệt thần sư lại mới biểu hiện ra sức mạnh uy lực ở mức độ khác nhau đến vậy. Thật giống như Kiếm vương sử dụng Tuyệt đối chia cắt quyền năng mức độ phù hợp cực cao, đồng thời đối với kiếm thuật hiểu được cực kì sâu sắc khiến cho quyền năng này ở trong tay anh ta trở nên vô cùng sắc bén, có thể nói đã chân chính biến hoá thành bản chất của một thanh kiếm có thể chặt đứt vạn vật quyền năng.

Nếu như thay đổi thành bản thân Lăng nắm giữ cái này quyền năng mà nói, bởi vì đối với kiếm thuật dốt đặc cán mai, đối với Tuyệt đối chia cắt quyền năng bản chất cũng không hiểu nhiều, phù hợp độ cũng không cao, như vậy quyền năng này ở trong tay anh hiển nhiên không có khả năng cũng sẽ giống như khi ở trong tay Doni mạnh mẽ đặc biệt như vậy. Càng nhiều khả năng sẽ là giống như hầu tước Voban sở hữu quyền năng Đồi mất quý Solom chỉ có thể vô cơ hoá thành muối dị thần hoặc cái khác Diệt thần sư một bộ phận cơ thể (hoặc là lão ta biểu hiện ra sức mạnh không phải toàn bộ thực lực, hiện tại chỉ có bề ngoài như thế). Quyền năng Tuyệt đối chia cắt của Doni nếu thay đổi ở trong tay Lăng, có lẽ cũng chỉ có thể chia cắt đối thủ ở một mức độ nhất định hay hoặc một bộ phận cơ thể chẳng hạn. Uy lực mang ra khi đối đầu với dị thần hoặc cái khác Diệt thần sư có lẽ cũng sẽ chỉ thường thường mà thôi. Thật giống như trước đó đã từng nói tới việc khác nhau người học được sử dụng hoá cầu thuật, uy lực dùng ra cũng sẽ khác nhau như trời với đất vậy đó!

Qua những điều nêu trên có thể thấy một vị Diệt thần sư đối với của bản thân mình quyền năng thấu hiểu cùng phù hợp hay không là vô cùng quan trọng. Đồng thời suy nghĩ ngược lại, một vị Diệt thần sư nếu muốn không ngừng khiến cho quyền năng của mình trở nên càng thêm mạnh mẽ hơn, như vậy anh ta cũng cần không ngừng đối với của mình quyền năng sở hữu tăng lên bản chất hiểu được. Kèm theo còn phải không ngừng khai phá nghĩ cách làm sao vận dụng biến đổi để khiến cho chúng càng thêm phù hợp với bản thân mình. Quá trình này có thể nói tương tự như từ một cái cố định hệ thống cung cấp kĩ năng chỉ cần ấn cái nút là dùng xong đi ra thế nhưng uy lực cố định, điều kiện sử dụng cũng cố định vân vân, giờ muốn biến thành của mình chân chân chính chính kĩ năng, tùy theo bản thân hiểu được có thể tùy tâm sử dụng. Chỉ cần có đầy đủ sức mạnh làm nền (cao cấp ma lực nguyên rủa trong mắt ma thuật sư, nguyên lực tín ngưỡng trong mắt thần linh bản thân hoặc dị thần).

Những điều này đối với mới trở thành Diệt thần sư không bao lâu Nguyễn Trọng Lăng vốn dĩ rất khó khăn, thế nhưng trải qua vô số thời gian bên trong truyền thuyết thần thoại Lạc Long Quân thế giới kia. Không ngừng nghiên cứu cùng tìm hiểu về quyền năng bản chất huyền bí khiến cho anh giờ đối với quyền năng hiểu được cùng ứng dụng đã không kém hơn bất cứ một vị Diệt thần sư khác nào, thậm chí càng hơn. Có thể có được thế giới kia quyền sở hữu cùng giống như kì tích truyền thuyết thế giới bên trong trải qua, có thể nói là Lăng từ trước đến nay lớn nhất cơ duyên kì ngộ, so sánh với bắt đầu từ người phạm biến thành một vị Diệt thần sư ban đầu cơ duyên, cũng không kém cạnh bất kì một chút nào.

Hiện tại đối đầu với kẻ địch mạnh khi mà cái khác hầu hết quyền năng đã sử dụng qua đồng thời tự có nhiệm vụ tránh nhiệm riêng của mình. Giờ phút này bản thân Lăng phải đơn độc đối đầu chính diện với một vị cường đại dị thần có mối liên quan chặt chẽ nào đó đối với mặt trời, phương pháp tốt nhất đương nhiên chính là sử dụng ra liên quan đến Minh phủ hoặc bóng đêm vân vân các loại quyền năng. Đáng tiếc anh giờ lại không có những loại quyền năng này.

Phải biết quyền năng các loại ở trong tay Diệt thần sư là không chia mạnh yếu, thế nhưng sau khi hiểu ra được bản chất của chúng, tức là đã phát triển khai phá chúng đến nhất định mức độ độ cao, liền sẽ phát hiện chúng có mạnh yếu phân chia. Hay hoặc nói đúng hơn là yếu quyền năng không phải là thật sự yếu, mà là tiềm lực hoặc bản thân chúng được Diệt thần sư bản thân bởi vì mình cùng quyền năng phù hợp tính cuối cùng không cao mà khai phá phát triển ra có hạn. Cuối cùng mới diễn biến thành dù cho đều là đạt mức thấu hiểu bản chất quyền năng thế nhưng uy lực sẽ không quá lớn.

Như vậy nếu bỏ qua Diệt thần sư bản thân ngộ tính ảnh hưởng, thường thường những quyền năng có hạn phát triển này đều là đến từ ít lưu ý dị thần thần linh truyền thuyết hoặc là kém hơn một bậc thu được từ thần thú linh tinh. Chuyện này thật giống như trừ phi giống như Kiếm vương Salvatore Doni đối với quyền năng Tuyệt đối chia cắt cực kì phù hợp như vậy tình huống phát sinh, nếu không nắm giữ ở trong tay Diệt thần sư đều là quyền năng cướp đoạt được từ vị dị thần nào tên tuổi cùng sự tích lưu truyền càng lớn, quyền năng uy lực sử dụng ra cũng sẽ càng mạnh.

Cũng chính bởi vì vậy tuy rằng hiện tại Lăng cũng có thể dùng sử dụng ra cực kì phù hợp bản thân liên quan đến biến cả quyền năng (do đã trải qua vô số năm tháng sống trong đáy biển trong truyền thuyết về Lạc long quân thế giới), có điều cũng chính bởi vì đối với biến cả quyền năng cực cao độ phù hợp, anh ngược lại càng biết rõ hơn thời điểm này cũng không thích hợp sử dụng ra liên quan đến biến cả quyền năng. Không chỉ bởi vì nơi này là ở trong đất liền, quyền năng sử dụng ra sẽ không có được sức mạnh của biến cả trợ giúp, uy lực sức mạnh sẽ bị suy yếu. Càng bởi vì là nơi này hiện tại đang ở trên cao vô cùng không trung, mà biến cả loại quyền năng thường thường đều có một cái không thể tránh khỏi khuyết điểm chính là càng ở lên cao chiến đấu, uy lực lại càng dễ dàng giảm nhỏ. Hoặc dù cho nó có không bị giảm nhỏ, so với dùng khi tại trên mặt đất hoặc tốt nhất ngay trên biển rộng đều là khó khăn và yếu kém hơn nhiều.

Nếu như hiện giờ còn dùng biến cả quyền năng đối đầu với đối phương đang nắm giữ địa lợi hoàn cảnh ưu thế, phải đối địch với một loại quyền năng cực kì mạnh mẽ liên quan mật thiết đến mặt trời....

Anh rất khả năng cao sẽ thua!

Đã có rõ ràng như vậy nhận thức bởi vậy kết quả cuối cùng là Lăng quyết định trực tiếp sử dụng ra bản thân liên quan đến quang minh ánh sáng quyền năng: Ánh sáng người điều khiển. Cho tới bởi vì ánh sáng cùng bóng tối thường thường đại diện cho rất nhiều yếu tố hoặc biến hoá cách nói, bởi thế cho

nên từ căn bản quyền năng Ánh sáng người điều khiển đã từng bị Lãng tại trong vô tận năm tháng tìm hiểu ra rất nhiều liên quan đến cái quyền năng cách vận dụng. Đáng tiếc giống như đã nói ở trên, những quyền năng này bởi vì sự hiểu được có hạn, lực lượng làm nền cơ sở liên quan ánh sáng cũng có hạn, bởi vậy cho nên sử dụng chúng đối với Ma thuật sư bình thường uy lực còn có thể, thế nhưng nếu sử dụng ra đối đầu với mạnh mẽ dị thần giống như kẻ trước mặt, vậy đoán chừng uy lực hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Muốn đạt tới uy lực có thể ảnh hưởng uy hiếp trực tiếp tới đối phương, như vậy Lãng nhất định cần phải sử dụng ra của mình hiểu được mạnh mẽ nhất, nhất gần sát vận dụng đến căn bản quyền năng.

Đã trải qua tại trong truyền thuyết thế giới vô số năm tháng sống trong hình hài của một con rồng khiến cho anh đối với liên quan đến rồng Việt hình dáng cùng năng lực đều vô cùng thấu hiểu và thông thạo. Cũng chính bởi vì vậy cho nên trước đó quyền năng thu được từ ba loại thần thú linh vật của Sơn tinh đều bị anh chàng biến đổi hóa thành hình dáng từng con rồng mà mình hiểu, cũng nhờ vậy tăng lên quyền năng sử dụng ra khi uy lực.

Lúc này lại muốn sử dụng ra tới cướp đoạt được từ Đại thiên sứ trưởng Michael quyền năng Ánh sáng người điều khiển, Lãng đương nhiên chiều cũ soạn loạn, cũng sẽ không bỏ qua cơ hội biến đổi quyền năng cho càng phù hợp bản thân mình hiểu được để gia tăng uy lực của chúng, linh ngôn đặc thù của anh cũng đồng thời bởi vì vậy xuất hiện.

- Bởi vì thế gian này chỉ cần tồn tại hắc ám thì tất sẽ còn thấy Quang Minh.

- Vĩnh hằng mà tồn tại ánh sáng quang minh a~ Hãy đến đây và nghe theo mệnh lệnh của ta! Cùng chinh phạt bên trong thế giới luôn tồn tại hắc ám này! Hắc ám bóng tối nơi tuy rằng khó có thể hoàn toàn loại trừ tận diệt, thế nhưng thế gian này vẫn cần có ánh sáng quanh mình không ngừng chiếu rọi khắp nhân gian!

- Đây là một cuộc thánh chiến trường chinh nhân danh chính ta Sáng thế long thần! Đến đây đi a và mở ra... Cho ta triệu hồi ra nhân thế...

- Cánh cửa Long giới!

Linh ngôn hoàn thành vừa ra, phía sau lưng Lãng giống như đột ngột mở ra một phen cánh cửa khổng lồ chìm trong bóng đêm sâu thẳm. Giống như truyền thuyết bên trong ánh sáng bắt nguồn đi ra từ trong bóng đêm tăm tối, cánh cửa khổng lồ chìm trong bóng tối thần bí kia một khi mở ra liền xuất hiện ngàn ngàn vạn vạn vô số Quang Minh thần long bay ra ngoài xuất hiện.

Tương tự với trước đó đã từng bắt gặp Đại thiên sứ trưởng Michael khi đối phương sử dụng ra quyền năng Cánh cổng thiên giới nhờ đó cho gọi tới vô số bắt từ bắt diện vô tận thiên sứ hai cánh chiến sĩ, hiện tại dựa vào bản thân thấu hiểu được bản chất căn nguyên của quyền năng Ánh sáng người điều khiển, trải qua vô số năm tháng thời gian ở truyền thuyết thế giới trôi qua, Lãng cũng diễn biến ra mà thành giống như hai cánh Quang minh Thiên sứ một dạng Quang minh thần rồng. Bọn chúng không chỉ có quang minh ánh sáng một dạng thân thể không sợ bị người tiêu diệt. Một khi bị tiêu diệt lập tức biến hóa trở về nguyên bản quang minh ánh sáng tiến vào trong Cánh cửa Long giới đồng thời lại một lần nữa lập tức hồi sinh trở về tiếp tục chiến đấu. Càng bởi vì là đối với thân thể loài rồng hiểu được, khiến cho đám quanh mình thần long được anh cho gọi ra này, từng con đều nắm giữ không thua kém gì thậm chí còn mạnh hơn khi đó Đại thiên sứ trưởng Michael cho gọi ra vô tận thiên sứ hai cánh chiến binh. (Dù sao chính bản thân anh cũng đã từng cùng với đám thiên sứ đó chiến đấu qua, đương nhiên sẽ rõ ràng bọn chúng khoảng chừng sức mạnh.)

Hiện tại Cánh cửa Long giới đã mở ra, bản thân lập tức đã có được vô số mạnh mẽ quanh mình thần long xuất hiện trợ giúp, hơn nữa bởi vì bọn chúng đặc thù thân thể, đối đầu với của đối diện dị thần bất kể là đám bạch mã hay phía sau chiếc xe ngựa kéo thần bí quả cầu mặt trời đều sẽ có được nhất định ưu thế trợ giúp. Hơn nữa số lượng vô tận, gần như bắt từ bắt diệt bọn chúng xuất hiện... Cẩn cân chiến đấu tình hình hiển nhiên đang nghiêng về phía của Lãng!

Không cần chần trừ thêm nữa một chút nào thời gian! Một cái lắc mình biến hóa liền thân thể biến thành một con nổi trời liền đất cực kỳ khổng lồ màu vàng kim long. Đây chính là thân thể của Lạc Long Quân tại trong truyền thuyết thế giới tồn tại bị anh giờ đây triệu hồi ra ngoài thực tế thế giới.

- Ngang~

- Ngang~ Ngang~ Ngang~

Vô số tiếng rồng ngâm vang lên. Hóa thân khổng lồ kim long dẫn đầu Nguyễn Trọng Lãng mang theo của mình giống như Thần long binh đoàn một dạng gồm vô số đàn em cỡ nhỏ hơn bản thân quang minh thần long, lập tức xông thẳng về phía đối diện đang đánh xe mặt trời dị thần hiện đã đi đến ngay gần. Giờ phút chiến đấu cuối cùng đã điểm! Đối phương lại sẽ ứng phó đột nhiên bùng nổ ra tay Lãng ra sao đây?

Trận chiến vẫn còn đang tiếp tục...

.....

Kết thúc chương 203.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Dị thần biến hoá! Chiến đấu thẳng cấp

Đối mặt với Lăng như vậy hùng hổ dọa người hành động cản đường, vị này không biết rõ tên dị thần thần linh trên khuôn mặt cuối cùng cũng không khỏi hiện lên một tia ngưng trọng. Thế nhưng hiện tại đã đánh xe lên tới ngay sát đỉnh bầu trời, chỉ còn có một chút khoảng cách nữa thôi liền sẽ thành công, ông ta liệu sẽ cứ như vậy từ bỏ không? Lăng bản thân không biết rõ, thế nhưng tình huống đã đến mức hiện tại, thực tế cũng đã không tiếp tục cho anh cơ hội suy nghĩ nhiều thêm. Hoá thân khổng lồ thân thể kim long giương nanh múa vuốt xông tới, sau lưng là vô cùng vô tận quang minh thần rồng, anh cũng không tin đối thủ còn có thể lật trời á!

Chỉ là ngay khi Lăng cho rằng bản thân cuối cùng cũng nắm lấy được một tia cơ hội vượt lên thẳng lợi. Đối thủ lập tức liền nói cho anh. Thắng lợi cái gì? Đừng có quá vô đoán trước á.

Chỉ thấy ngay tại thời khắc Lăng vừa hoá thân thành khổng lồ kim long xong, chuẩn bị mang theo vô số quang minh thần rồng xông về phía đối thủ, đối phương lập tức cũng có ứng đối mới.

Về ngoài đã gần như dừng lại ở tuổi ba mươi ông ta đã không lại tiếp tục trẻ ra, mà là bắt đầu một loại kì dị nào đó biến hình.

Vốn dĩ ban đầu không hề thu hút đội trên đỉnh đầu đối phương chiếc vương miện kì quái kia, nó vốn có giống như tôn ngộ không vậy kim cô màu vàng vòng tròn làm thân đeo, cũng giống như đầu dê hay đầu cừu vậy nhờ ra phía trước nơi đỉnh đầu làm biểu tượng. Trước đó khi đối phương vừa mới xuất hiện Lăng cũng đã từng chú ý đến sự đặc thù của nó, đáng tiếc chiến đấu bùng nổ ra thật sự là quá nhanh, này khiến cho anh không kịp nhiều thêm liên tưởng.

Chỉ là ban đầu hình tượng vương miện cực kì rõ ràng đó, hiện tại thế nhưng hình dạng đã không biết từ khi nào liền thay đổi. Vòng kim cô một dạng đơn sơ vòng đeo giờ biến hoá thành giống như vòng vàng khảm nạm bảo thạch vậy hoa lệ thật cao thân vương miện. Cho tới ban đầu kì quái không biết là đầu dê hay đầu cừu biểu tượng ở phía trước, lúc này đã biến thành rõ ràng đằng đầu một con chim ưng săn mồi có ánh mắt sắc bén.

Loại này bình thường nho nhỏ chỉ tiết biến hoá đáng lẽ ra sẽ không thể để cho Lăng phải như vậy quan tâm chú ý, nhất là ở hiện tại như vậy thời khắc quan trọng sinh tử giao tranh. Chỉ là nếu như cái này nho nhỏ biến hoá lại là khởi nguồn cho sự biến hoá khác quan trọng lớn hơn, như vậy anh chẳng đương nhiên không thể không để ý.

Sự thật diễn ra cũng không khác là bao, bởi lẽ ngay khi Lăng bản thân phát hiện ra đối phương vương miện đội trên đỉnh đầu hình dáng không đúng là lúc, đối thủ của anh, dị thần không rõ tên hai cánh tay vung ra giang rộng hai bên như muốn ôm cả bầu trời. Lăng lúc này cũng là bất ngờ phát hiện, trước đó vốn còn bị áo choàng che phủ mắt nhìn không rõ, thế nhưng hiện tại đối phương như vậy giang rộng hai tay ra, áo khoác bị đẩy ra phía sau lưng biến thành giống như chiến bào một dạng phát phối. Lăng cũng ngay lập tức bất ngờ phát hiện ra, đối phương ở bên trong thế nhưng đang để mình trần. Phía dưới là một chiếc quần màu trắng cùng vàng các loại giống như hai lớp váy mặc đè lên nhau.

Lúc này sau vai bay phát phối màu trắng chiến bào, bên trên người để mình trần da thịt màu đỏ cùng nơi cổ mặc giống như vô số vòng tròn đồng tâm che vai cổ áo. Bên dưới giống như là váy hai lớp một dạng đặc thù quần. Một vị dị thần nếu ăn mặc trên mình loại hình đặc thù trang phục kiểu này... Lăng giống như đã cảm nhận ra được này vị dị thần là đến từ đâu mảnh đất thần thoại.

Có điều hiện tại dường như cũng không phải là lúc phù hợp để nghiên cứu đối phương lý lịch địa vực xuất thân, bởi lẽ ngay sau khi giang rộng hai cánh tay ra, lời tuyên bố của đối phương đồng thời cũng đã vang lên tới.

- Mặc dù cậu đã rất cố gắng muốn ngăn cản ta, thế nhưng nếu như không có sự trợ giúp của cậu mà nói ta cũng sẽ không thể trở thành ta của hiện tại. Như vậy để báo đáp lại ân huệ này của cậu, hãy để chúng ta trận chiến này tiến hành kịch liệt hơn nữa đi!!! Ha ha ha ha ha ha ga ga ga ga....!

Cùng với tiếng cười nói đầy điên cuồng của ông ta là cơ thể của đối phương cực nhanh biến hoá. Chỉ thấy trên đỉnh đầu của đối phương vương miện đầu chim ưng biểu tượng giờ giống như bỗng dưng đang sống lại một dạng đồng thời không ngừng biến hoá lớn. Thân thể của ông ta cũng theo đó hoá thành thân thể chim ưng khổng lồ. Càng khiến người khiếp vía hơn là con này vừa mới xuất hiện không lồ chim ưng thế như đang lưng còng lấy khổng lồ mặt trời trên lưng mình. Đồng thời trước đó cỗ xe kéo mặt trời tuy rằng biến mất, thế nhưng tám con ngựa trắng tuấn mã kéo xe giờ đã biến thành giống như tám quả lửa hay tia sáng rực chói mắt bao quanh bảo vệ lấy khổng lồ chim ưng bên dưới hai cánh, móng vuốt cùng mỏ chim ưng...vv. Một con khổng lồ chim ưng xung quanh mình toàn là mặt trời nóng bỏng ngọn lửa bao quanh vậy.

Có điều bất kể hiện tại đối phương biến hoá ra như thế nào, đối với Lăng hiện tại tình huống cũng đã chỉ có thể xông lên quyết chiến. Hơn nữa lần này đối thủ biến hình sau đó cũng đã không còn có nữa biến hoá mới. Rất nhanh! Ngay tại khoảnh khắc sau, một ung một rồng cuối cùng đụng độ nhau rồi.

- Ngang~

- Khuru~

- Phập!.... Ngao~ Ràmmmm!

- Xoạc!.... Khuru.... Âm! Âm! Âm! Âm! Âm!

- Uỳnh uỳnh uỳnh âm âm âmmm ràmm ràmmmm...!

Từng tiếng móng vuốt lẫn nhau đâm vào da thịt âm thanh, thân thể tiếng xé rách cùng va chạm lẫn nhau tiếng nổ. Hai cơ thể sinh vật khổng lồ giống như trong truyền thuyết này chính đang lấy thân mình hoá thân thần thoại một dạng sinh vật đồng thời biểu diễn ra của chúng sinh tử vật lộn tàn khốc cuộc

chiến. Vết thương không ngừng xuất hiện trên người của cả hai cùng máu tươi tuôn trào ra lại bị nóng bỏng mặt trời ngay lập tức đốt cháy sạch thành vô số vết cháy đen. Thế nhưng cả hai đối với những điều này hậu quả đã không kịp nhiều hơn để ý.

Cho tới vô số quang minh thần rồng Lăng ban đầu mang tới ngược lại là bị xung quanh không lồ chìm ung trên lưng đeo mặt trời cùng phía dưới hoặc xung quanh cỡ nhỏ hơn mặt trời toàn bộ không ngừng phóng ra ngọn lửa tấn công ngăn chặn lại.

Ở một bên khác chiến trường phía dưới, Hắc long mã từng tiếng rồng ngâm vang lên cho gọi ra vô số trời giáng thiên binh vạn mã hỗ trợ bản thân chiến đấu. Bên cạnh nó còn có lõi đình thân thể thần long ẩn hiện trong đám mây đen đi theo hỗ trợ. Càng có nổi bật chính là giống như hai bên thanh kéo đang không ngừng làm mưa làm gió trên chiến trường, sông hồng biến hoá mà ra thủy long cùng cầu Thăng long biến hoá mà thành đất đá thần rồng. Cũng chính là sự có mặt trợ giúp của hai cái này nổi trời liền đất thần long thân thể không ngừng cắt đứt, xoắn nát chia rẽ mới có thể ngăn cản kia tám cái cỡ nhỏ mặt trời do tám con ngựa trắng biến hoá thành tụ hợp chung với nhau lại khả năng. Khiến cho thế cục chiến đấu từ đầu đến giờ còn ở trong tình trạng giằng co, không đến nổi thất bại.

Cho tới thiệt hại mà nói, có không đứt nước sông hồng chảy về bổ sung bị thiêu đốt bay hơi thân thể thủy long, cùng nguyên bản xi măng cốt thép cực kì cứng rắn chắc lại có nổi liền đất mẹ bên dưới nơi truyền nhiệt, đảm nhận nhiệm vụ tiên phong chủ đánh hai con thần rồng sức chiến đấu vẫn là rất tốt hơn nữa còn có thể kéo dài. Cho tới Hắc long mã cùng Lôi long ngược lại càng giống như là vai trò phụ trợ cắt giảm nhiệt, phụ giúp chiến đấu khi nguy cấp hoặc điều binh khiển tướng đánh vây quanh tiêu hao chiến. Toàn bộ thành viên thể lực có thể nói phối hợp chiến đấu một cách ăn ý.

Đáng tiếc đối thủ của bọn chúng là giống như ăn gian một dạng thiêu đốt bắt từ bắt diệt tám cái cỡ nhỏ mặt trời, bởi vậy trong khoảng thời gian ngắn, cũng là hoàn toàn không nghĩ ra được gì phương pháp có thể đánh thắng được. Hai bên chiến trường bởi vậy cục diện không khỏi lâm vào trong giằng co. Trận chiến này bởi vậy sẽ kéo dài đi đến bao lâu cũng đã không người có thể biết trước. Đang cùng không lồ chìm ung dị thần hoá thân chiến đấu, Lăng có lẽ cũng chưa từng nghĩ tới, chính mình lần đầu tiên phải chiến đấu kịch liệt giằng co như vậy đối với một vị dị thần sẽ đến nhanh như vậy đồng thời ngay vào lúc này.

Hiện tại tình thế cuối cùng sẽ đi đến như thế nào? Có lẽ chỉ còn có thể trông cậy vào sự xuất hiện của ngoại lực trợ giúp. Chỉ là... bản thân anh còn có ngoại lực trợ giúp sao? Lăng trong thâm tâm không khỏi âm thầm lo lắng hoài nghi. Thế nhưng chiến đấu càng ngày càng kịch liệt thêm khiến anh đã không rảnh tiếp tục suy nghĩ. Vô tận năng lượng ở bên trong hình hài không lồ rồng thần mang đến kinh nghiệm khiến cho dù là đối đầu với dị thần một dạng đẳng phong tạo cực võ kĩ cùng kinh nghiệm chiến đấu cũng đã không hề kém cạnh.

Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục đồng thời càng ngày càng nóng lên! Vết thương mà hai bên gây ra cho lẫn nhau càng ngày càng nhiều, càng nghiêm trọng... có lẽ trận chiến cân sức ngang tài này sẽ chỉ kết thúc khi cả hai lưỡng bại câu thương đều đã kiệt sức vậy. Ai mà biết rõ được?

Cũng chính là ở tại cái thời khắc ấy, tuân theo mệnh lệnh của nhà vua- anh yêu, Erica vừa mới tiến trở về Hà Nội không lâu liền nhận ra được sự bất thường đang bao trùm ở thành phố này. Và dù diễn biến của trận chiến giữa Lăng và không biết tên dị thần biến hoá đa đoan như thế nào, sự thật chính là chúng nhưng thật ra chỉ mới vừa diễn ra trong thời gian rất ngắn. Làm một người ma thuật sư như Erica ở tại Hà nội bên dưới chỉ mới vừa cảm giác được bầu trời hoàng hôn đột nhiên tối sầm giống như sâu thẳm đen tối. Còn có đột nhiên nổi lên tồn tại hai nguồn ma lực cực kì mạnh mẽ nào đó đang khuấy động khắp không gian. Trời tiếp theo sau lập tức thì mưa gió liền miền giống như vừa tiến vào trung tâm cơn bão của mùa mưa. Sau đó càng là vô số tiếng rồng ngâm ung quát, tiếng kêu vang vọng trên chín tầng trời.

Nếu ai đó có thể giống như cô, sở hữu phép thuật dùng lên đôi mắt để quan sát trong màn đêm đang mưa rơi mà nói, họ liền sẽ dễ dàng có thể nhìn thấy, phát hiện ở phía nơi vị trí vốn có của cầu Thăng long kia đang có hai thân thể hình dáng không lồ giống như hai cây roi mây đang không ngừng giáo quát không trung. Cho tới cao hơn trên bầu trời kia cho dù bị mây đen che phủ, thế nhưng ẩn hiện trong đó giống như sấm sét hình rồng loài sinh vật không lồ cùng vô số bóng người kỳ binh di chuyển, cùng giống như mặt trời cỡ nhỏ tám quả cầu ánh sáng không ngừng xuyên toa muốn đâm phá đám mây...vv.

Tất cả tất cả đều chỉ về cùng chứng thực một chuyện nhất định đang xảy ra. Cuộc chiến giữa một vị Diệt thần sư và nào đó Dị thần chính đang tiến hành vậy!

Có thể ở nơi này trên chính cao cao bầu trời Hà Nội như vậy xuất hiện Diệt thần sư chiến đấu, Erica không cần hỏi cũng biết một trong những nhân vật tham gia chắc chắn sẽ có anh yêu của cô. Không cần chờ đợi nghĩ ngợi gì thêm, vốn dĩ định đến sân bay Nội Bài gấp mặt thử xem tương lai đối thủ của cô, vị kia đại diện đến từ Nhật Bản, thế nhưng hiện tại ấy mà... Đương nhiên là anh yêu quan trọng nhất! Cô cần lập tức tới gần nơi chiến trường xem xét xem bản thân có thể trợ giúp được gì hay không vị vua của mình!

Ai~ Thật hy vọng cái ngày đó sớm đến!

Trong lúc bất chợt, ở bên trong đôi mắt của cô gái luôn luôn tự tin cùng giáo hoạt này bỗng hiện lên nét gì đó phức tạp. Có điều rất nhanh loại cảm xúc này bị cô xoá tan, cũng mạnh mẽ che giấu đi. Sử dụng phép Nhảy cùng cho gọi ra thanh kiếm Cuore di Leone (Trái tim sư tử), cô ấy lao đi như bay, di chuyển bằng cách đạp trên các nóc nhà trong màn mưa tầm tã như trong trung tâm cơn bão ở Hà nội.

Hà Nội mùa này lắm những cơn mưa~

.....

Kết thúc chương 204.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Về Yuri

- Thật kì quái! Nơi này là nơi nào?

Mariya Yuri nhìn trước mắt khung cảnh cảnh vật xung quanh mà thờ người ra, trí nhớ ở trong đầu của cô lúc này vẫn còn đang dừng lại ở tại thời điểm một khoảnh khắc trước đó, khi mà đối diện cô vị kia tàn bạo Ma vương, được gọi tên là thứ bảy Diệt thần sư, Tân Vương của châu Á muốn đối với cô tiến hành tàn bạo lại vô lý trừng phạt.

Cô vốn cho rằng mình đã chắc chắn phải chết. Thế nhưng hiện tại tình huống là ra làm sao? Chẳng lẽ hết thấy mọi chuyện trước đó trôi qua đều chỉ là một giấc mộng?

“Nếu được là như vậy thì thật tốt quá! Con xin chân thành cảm ơn thần linh nếu như Ngài đã thực hiện điều thỉnh cầu trước đó này!” Cô gái vu nữ Nhật Bản trước tiên chấp lại hai tay tại trước ngực đọc thầm lên lời cảm ơn của mình đối với nào đó không biết tên thần linh nếu ngài ấy có thực sự hoàn thành lời thỉnh cầu từng có qua trước đó của cô.

Sự thật là đối với việc bị bắt đắ dĩ phải đi đối mặt với một vị Diệt thần sư, một vị Ma vương, một vị Quý vương hi nộ vô thường lại tàn bạo vô lý trong mắt của cô quả thật là một điều kinh khủng nhất hình phạt. Nó chẳng khác nào trong tưởng tượng của cô về việc bị lưu đày đi sống cùng lũ quỷ dữ hay bị xuống đị ngục vậy đại loại cực hình á. Và sự thật trong giấc mộng trước đó giống như cũng chứng thực những điều mà cô từng tưởng tượng suy nghĩ, Người kia- kẻ mà ai cũng biết là ai đó đấy, dù cho đối phương có sở hữu một dáng vẻ bề ngoài cực kì vô hại như bao người thanh niên bình thường khác đi chẳng nữa, hành động cùng cách cư xử của anh ta ngay sau đó đối với cô cũng đã chứng minh, đây hoàn toàn là một con quỷ dữ chính gốc trong cái vỏ bọc da người.

“Thật không hiểu tại sao mọi người lại đi muốn tiếp cận với một con quỷ dữ đáng sợ như vậy nhỉ? Hy vọng trên đời này vĩnh viễn sẽ không có người bởi vì đám bọn họ ngu muội mà bị tổn thương”. Cô ấy như vậy tâm tư phiền muộn cầu nguyện thêm. Dù cho cô biết tham lam con người vĩnh viễn đều sẽ không làm được điều này. Giống như những người trước đó đã khiến cô phải bắt đắ dĩ đi tiếp cận vị vua kia vậy.

Mariya Yuri, một cô vu nữ đơn thuần và truyền thống trong đầu thực sự không hiểu nhiều lắm đối với những chuyện như thế. Hành động mà trước đó bản thân cô quyết định làm ra đều là bởi vì trách nhiệm khi đó của bản thân. Cho tới hiện tại, tuy rằng từng thoáng có niềm tin rằng thần linh đã rủ xuống lòng thương cứu giúp cô thoát khỏi loài quỷ dữ sát hại, thế nhưng sau khi tỉnh táo lại mình, cô biết chuyện đó là khó khăn đến nhường nào mới có thể xảy ra. Bởi vậy chuyện tạm thời quan trọng nhất hiện tại trước mắt cô hẳn là cần phải hiểu rõ hoàn cảnh cùng tình huống hiện tại của mình đang diễn ra xung quanh mới được.

Đứng dậy và ý đồ rời khỏi nơi đây kì quái căn phòng, (bởi vì tất cả đám đồ vật bên trong phòng toàn bộ đều được làm bằng đá hoặc da thú, dù cho cuộc sống trước kia của cô là ở những ngôi đền cổ xưa nhất của Nhật Bản, thế nhưng ít nhất chúng đa phần được làm từ gỗ mà không phải toàn từ đá giống như hiện giờ).

Mariya Yuri bước chân chợt bỗng khựng lại. Hai mắt giờ chậm rãi dạo qua quan sát căn phòng ngủ mình đang ở này, mà ít ra là cô định nghĩa như vậy bởi ở bên trong cũng có như giường đá, bàn trang điểm bằng đá...vv tương tự giống như đồ vật. Đồng thời cô hiện tại cũng phát hiện ra không biết từ khi nào thì quần áo ở trên người mình cũng đã bị thay đổi qua. Nghĩ như vậy tới có người tại trong lúc bản thân không hề hay biết gì đã thay đổi quần áo của mình, Mariya Yuri không khỏi xấu hổ đỏ mặt. Có điều bởi vì nó quá... quá không biết xấu hổ suy nghĩ. Bởi vậy cô không thể không đề xuống nào đó lo âu, cô tình không nghĩ ngợi gì thêm về những điều xấu hổ có thể đã xảy ra đó nữa. Chỉ là bộ trang phục quần áo mới hiện giờ... Nó quá... quá không thể nào phù hợp với “cách ăn mặc bình thường” trong suy nghĩ của cô.

Bởi vì chúng thật sự là quá ít vải. Và.... và nó cũng không đủ che kín... cả phần hai bên cánh tay, hai bên vai hay toàn bộ sau lưng. Không một tí nào luôn! Như vậy cách ăn mặc thật sự là quá... quá làm cho người ta mắc cỡ á!

Cuối cùng, cố nén xuống ngưỡng ngừng, cũng may ở bên trong phòng cô còn tìm được giống như là một chiếc áo khoác, áo toi, hay đại loại thể làm toàn bằng lông chim, có đủ nhiều loại màu sắc rực rỡ để trùm lên người. Mariya Yuri không thể không chấp nhận sự thật, nếu cô hiện tại muốn đi ra ngoài tìm hiểu hoàn cảnh đang diễn ra ở xung quanh, như vậy tiếp tục ăn mặc bộ trang phục kì cục này trên người đã là cách làm duy nhất.

Hơn nữa Mariya Yuri hiện tại cũng đã nhớ ra tới bộ trang phục cô đang mặc giấu dưới tấm áo khoác bằng lông chim này, cũng chính là một kiểu trang phục cổ mà đất nước của vị vua mới tàn bạo kia trước kia đã từng lưu truyền. Cô đã từng xem qua thông tin về chúng trong đám tài liệu về vị vua mới và đất nước của Ngài ta cả về quá khứ lẫn hiện đại phong tục...vv như một bài học bắt buộc.

Chỉ là cho tới thời kỳ hiện đại, trang phục của cô bên trong người hiện giờ... Màu trắng viền vàng cái yếm cùng bên dưới một chiếc váy màu xám trắng dài, còn có đặt ở trên bàn đá một... giống như cái mũ vậy cắm thêm lông chim thật cao. Giống như vậy trang phục không phải chỉ có thể ở trong ca múa biểu diễn phục cổ mới có thể xuất hiện sao? Tại sao chúng lại xuất hiện ở tại cô trên người?

Trong cái đầu nhỏ của cô giờ càng ngày càng xuất hiện thêm thật nhiều nghi vấn. Thế nhưng để giải quyết tất cả bọn chúng lại đều chỉ có một cách duy nhất mà thôi. Nghĩ như vậy, Mariya Yuri cuối cùng không khỏi kiên định lấy lòng tin. Cô bắt đầu bước ra khỏi cái căn phòng mà cô bỗng nhiên xuất hiện ở bên trong này....

Thời gian trôi qua nhanh, nửa tháng sau đó.

Mariya Yuri rất nhanh thì dung nhập vào cuộc sống của người ở nơi đây, hoặc nói đúng hơn là thân phận của cô hiện tại ở nơi đây khiến cho cô cảm giác mình đang quay lại cuộc sống hằng ngày quen thuộc trước kia ở tại viện vu nữ ở Nhật. Hằng ngày cũng là như vậy đối với thần linh tượng bằng đá nguyên cầu, buổi tối tắm rửa đi ngủ trai giới sau khi cầu nguyện thời gian. Ngày nào cũng như ngày nào, ngày nối tiếp đêm luân phiên giống nhau. Khác biệt duy nhất có lẽ chính là thay đổi thần linh thờ phụng, cùng với ở nơi này điều kiện cuộc sống càng đơn sơ và hoang dại hơn. Có điều những thứ ấy đối với tính cách của một cô gái có phần cổ điển truyền thống phong cách phong kiến như Yuri, cũng không phải là không thể chịu đựng.

Đương nhiên! Nhiều ngày như vậy trải qua, Yuri cũng không phải là đơn giản như vậy tuần hoàn hằng ngày cuộc sống, đối với tình huống hiện tại của bản thân, cô cũng đã tiến hành sơ bộ thu hoạch được thông tin tin tức.

Thân phận của cô hiện giờ cùng với một số cô gái khác cùng chung sống ở nơi đây, đại loại đều giống như là vu nữ ở đất nước của cô vậy. Chỉ là bọn họ thế nhưng không gọi vu nữ mà đồng thời đều được gọi là Mị nương. Nhiệm vụ hằng ngày của bọn họ là tế bái cầu nguyện tới một vị rồng thần thần linh, cầu xin Ngài ấy chúc phúc phù hộ cho bọn họ bộ lạc có được cuộc sống an bình không có thiên tai nhân họa. Một công việc mà các vị vu nữ ở Nhật Bản, đất nước của cô cũng thường làm. Khác nhau có lẽ chỉ là nghi thức ở đây càng thêm đơn sơ cổ xưa hơn mà thôi. Tất cả các cô gái bị đưa đến đây đều là các thiếu nữ còn trong trắng trẻ tuổi và chưa chồng. Bọn họ sẽ kính dâng cả cuộc đời mình cho vị thần rồng mà bọn họ nguyện cầu mỗi ngày này. Mariya Yuri cũng chính là một trong số đó.

Tại như vậy một nơi hoàn cảnh ngoại trừ điều kiện sinh hoạt kém một chút, ngoài ra mọi thứ đều rất tốt, đơn giản mà lại chất phác cổ xưa. Mariya Yuri rất nhanh thì hoà vào cuộc sống ở nơi đây, hầu như đã nhanh quên mất mình trước kia là một kẻ đến từ cuộc sống hiện đại. Cô nàng vu nữ ấy dù sao trước đó cũng không có trải qua xem, tiềm ẩn cái gì tiểu thuyết xuyên việt hay trọng sinh vân vân của truyện mạng trung quốc, bởi thế đương nhiên là sẽ không xuất hiện cái gì ý tưởng thay đổi thế giới này theo ta tâm ý, hay hoặc thống lĩnh giống như tiền sử văn minh bộ lạc phát triển linh tinh.

Mọi chuyện cứ như vậy êm đềm trải qua ba năm thời gian. Ngay tại vào một ngày nọ ngay khi Mariya Yuri cùng đám bạn thiếu nữ cô thân quen đang tiến hành giống như thường lệ nguyện cầu. Thế giới này bỗng chốc thay đổi rồi.

Tại họa bỗng dưng hàng lâm nhân gian vậy!

Một điềm xấu chẳng lành bỗng nhiên hiện ra trong lòng cô, cùng với... nào đó bóng hình khuôn mặt của một vị trẻ tuổi mà tàn bạo Ma vương cô đã từng bắt gặp! Có lẽ mọi chuyện đều là bắt nguồn từ anh ta mà ra. Mariya Yuri như vậy thoáng có linh cảm trong đầu. Cái ngày này cuối cùng quả nhiên vẫn sẽ đến.

.....

Kết thúc chương 205.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Vu nữ nghi thức cầu nguyện

Thế giới này vốn dĩ đang yên bình. Thế nhưng rồi bỗng có một ngày, trên bầu trời mặt trời bỗng nhiên trở nên vô cùng chói chang nắng gắt giống như mãi mãi ngày hè vậy.

Trời... đã không còn đỏ dù chỉ một hạt mưa đã thật lâu lâu lắm! Một ngày bình thường thời gian cũng đã không còn có xuất hiện đêm đen hay bất kì dù chỉ một gợn mây, mà chỉ còn lại toàn là giống như mãi mãi kéo dài vô tận những ngày buổi trưa chói chang nắng gắt. Mặt trời luôn luôn treo cao chính giữa đỉnh đầu mỗi khi ngơ ngác lên nhìn.

Các con sông, ao, hồ hay dòng suối đều đang khô cạn. Lũ thú rừng hay súc vật đang chết dần chết mòn đi vì cái nóng mang lại bệnh tật cùng hoàn cảnh sống nhanh chóng biến đổi. Cỏ cây đều đã khô héo và úa tàn vì thiếu nước. Con người đang đứng tại ranh giới của sự sống và cái chết. Thế giới này... giống như cũng đang chết dần chết mòn đi...!

Đây là thần linh đang trừng phạt đối với con người sao?

Vô số người bởi vì thế mà kêu rên, mà cầu khẩn, hay van xin. Thế nhưng mặt trời vẫn mãi mãi treo cao trên đỉnh đầu và càng ngày càng thêm nắng cháy vô tình. Tình huống vẫn tiếp tục đang diễn ra hơn nữa càng ngày càng biến gian nan khổ sở. Thời gian dài như vậy không hề có dù chỉ một chút thay đổi nhanh chóng trôi qua, khiến cho con người sinh sống trên mặt đất này càng ngày càng trở nên tuyệt vọng.

Mariya Yuri cùng đám bạn vu nữ của cô giờ phải cả ngày lẫn đêm không chớp mắt thành kính nguyện cầu cầu xin vị thần rồng, xin thần linh hãy lắng nghe lời thỉnh cầu của mình. Cầu xin Ngài ấy rủ lòng thương xót buông tha cho con người. Cầu xin Ngài xua tan đi con giận, khiến cho mặt trời kia lại chìm xuống và giống như ngày xưa có ngày và đêm luân phiên. Cầu xin Ngài ban cho bầu trời lại rơi xuống cơn mưa cho cây cối sinh sôi nảy nở tốt tươi, cho hồ nước sông ngòi không lại bị cạn khô. Cầu xin Ngài.... Chúng con cầu xin Ngài..

Vô số lời khấn cầu vang lên ngay tại trong những ánh mắt cái nhìn thành kính ngóng trông của bao người. Vô số tế lễ vật phẩm được kính dâng. Vô số người quỳ gối cầu van xin trên nền đất đã cháy nám đen khô cạn. Vô số ánh mắt mỏi mòn đợi chờ mặt trời xuống núi hay mưa rơi.

Mariya Yuri chính bản thân mình đã và đang trải qua tất cả, đồng thời tất cả mọi chuyện cũng không lúc nào không in vào sâu trong lòng cô, nặng trĩu!

Dù cho không biết lý do vì sao mình lại được đưa tới nơi đây, được đưa tới một nơi cuộc sống hoang sơ nguyên thủy giống như chỉ tồn tại bên trong thời cổ đại thế này. Thế nhưng trải qua ba năm thời gian chung sống, cô gái có tính cách truyền thống vu nữ Nhật Bản đối với những người dân chân chất chắc phác sống ở trên mặt đất này đã thật sâu cùng bọn họ hoà mình, tâm tình cùng họ vui buồn san sẻ lẫn nhau. Đối với việc bọn họ hiện tại đang phải chịu đựng thiên tai tàn phá khiến cho cô trong lòng vô cùng đau đớn cùng bi thương.

Hơn nhất chính là... Cô thân phận bây giờ còn là một vị vu nữ theo như cách mà cô định nghĩa. Bình thường thời gian nhiệm vụ chính là theo hầu bên cạnh thần linh tượng thần cầu nguyện, bởi vậy mà cô liền không phải làm việc nặng, đi săn thú hay hái quả dại cũng có thể được cung cấp một phần lương thực thức ăn. Dù cho chúng như cũ rất thô sơ, thế nhưng được hưởng như vậy cuộc sống điều kiện tốt sinh hoạt hơn tất cả mọi người, đáng lẽ ra cô cần phải làm tốt nhiệm vụ của một vu nữ, hầu hạ phục vụ tốt thần linh mà cô cần phải kính dâng. Thế nhưng kết quả cuối cùng thật giống như cô cũng không có làm được.

Tuy rằng ở thế giới này thiên tai xảy ra xong cũng không có người trách tội hay dùng hình phạt tàn khốc đối với vu nữ. Thế nhưng nếu chuyện này xảy ra ở Nhật Bản tại thời cổ, giống như bọn cô thân phận tương tự hiện giờ có lẽ đã phải chịu hình phạt thiêu sống, treo cổ hoặc đẩy vào ổ rắn vì đã không hầu hạ cẩn thận thần linh, để cho Ngài ấy tức giận và giáng xuống thiên tai trừng phạt con người. Hay hoặc có lẽ là đám người ở thế giới này không phải không muốn trừng phạt bọn cô, sự thật là tất cả mọi người hiện giờ nhìn về phía các cô ánh mắt đều không tốt. Bọn họ chỉ là lối sống tập tục còn quá đơn sơ, ngược lại bởi vì vậy mà còn không có tồn tại sinh ra những tàn khốc như vậy hình phạt xuất hiện trong ý tưởng.

Có điều tuy rằng bản thân không có bị những cái đó trong truyền ngôn lịch sử đáng sợ lại tàn khốc hình phạt dày vò hành hạ hay cướp đi tính mạng. Thế nhưng làm một nguyên bản chính công vu nữ, trong thâm tâm áy náy vì không hoàn thành trách nhiệm cùng cảm giác bất lực mới là điều tra tấn làm cô đau khổ nhất.

Càng làm cô áy náy hơn khi cô còn là một người có thành tựu tạo nghệ cũng năng khiếu cực cao trong phép tâm nhãn- một thứ phép được cho là có thể liên thông cầu nguyện đến thần linh, thậm chí những người nắm giữ nó ở cấp bậc cao còn có thể thông qua nó đoán trước tương lai. Phép thuật chính công này chỉ sẽ được truyền thừa lại thông qua huyết mạch mà không thể bị bình thường ma thuật sư học tập. Nó giống như là một món quà ban ơn của thần linh cho hậu duệ của các vu nữ cổ xưa đã từng phục vụ chúng thần. Mariya Yuri cũng là bởi vì xuất thân từ một nhánh vu nữ tồn tại từ xa xưa ở trên vùng đất Kanto của Nhật bản bởi vậy mới có thể được truyền thừa lại này phép thuật cấp cao. Và càng quan trọng hơn là, cô giống như đối với phép thuật này rất có năng khiếu thiên phú. Cũng chính bởi vì vậy mà mặc dù còn ở độ tuổi rất trẻ chỉ mới mười lăm, cô cũng đã được ban cho danh hiệu tượng trưng cho cấp bậc nhất đứng đầu vu nữ Musashino.

Nói ra những điều trên ở đây chỉ là để nói rõ một điều, so với những người bạn đồng thời bị đưa đến nơi đây chỉ là sắm vai trong vai trò vu nữ phục vụ thần rồng đang bất lực cùng tuyệt vọng vì không biết làm cách nào mới có thể làm nguôi giận vị thần rồng, từ đó rút đi sự trừng phạt hiện tại, Mariya Yuri là thật sự vu nữ. Bởi vậy... cô thật sự có khả năng liên hệ với vị thần linh mà ba năm nay mình vẫn luôn tôn thờ.

Đương nhiên! Để làm được điều đó còn cần tiến hành một nghi lễ tế thần trang trọng diễn ra mới được. Đồng thời muốn làm được điều ấy cô còn cần có sự đồng ý giúp đỡ của rất nhiều người. Bởi lẽ một nghi lễ tế thần như vậy không phải hiện tại một mình cô có thể làm ra. Nếu là thật sự như vậy, nó sẽ giống như là một hành động qua loa đối với thần linh, một sự báng bổ thần thánh mà một vu nữ chính thức như cô sẽ không bao giờ làm.

Cũng may, mọi việc sau đó diễn ra cũng không khó khăn như cô tưởng tượng. Có lẽ là bởi vì tình huống đã đến rất rất nguy cấp thời khắc, có thể là bởi vì thân phận hiện giờ của cô cũng chính là một vị vu nữ có trách nhiệm liên hệ với thần linh hằng ngày...vv. Nói chung yêu cầu của Mariya Yuri đưa ra xong rất nhanh thì được mọi người đáp lại cùng chấp thuận.

Một nghi thức tế lễ khác biệt hoàn toàn chưa từng có trước đây liền cứ như vậy nhanh chóng xảy ra trong mắt tất cả mọi người. Hơn nữa quá trình từ đầu đến cuối diễn ra đều được tỉ mỉ đầu vào đó tiến hành. Làm chủ nghi thức tế lễ thần Mariya Yuri cũng chính là ở trong hoàn cảnh như vậy, lần đầu tiên cô cố gắng muốn liên thông đến với vị thần mà ba năm nay cô luôn luôn nguyện cầu thành kính.

Một vị thần rồng toàn thân thể có màu vàng!

.....

Cũng ngay tại cùng thời khắc đó ở trong thực tế thế giới, giờ phút này còn ở trong hình hài rồng thần khổng lồ Nguyễn Trọng Lăng chính đang cùng với dị thần không biết tên trước mặt chiến đấu hăng hái.

Bọn họ xuyên suốt qua không biết độ cao bao nhiêu trên không trung không ngừng vật lộn sống mái với nhau. Cơ thể đều đã đầy rẫy cháy xém vết thương. Thời gian trôi qua mười lăm, hai mươi hay là ba mươi phút hoặc nhiều hơn thế, đã không có ai nhớ rõ. Dù sao ở trong cảm nhận của Lăng chiến đấu chắc hẳn đã trôi qua thời gian rất dài rất lâu dài rồi.

Đương nhiên là rất lâu dài! Bởi vì cả Lăng và đối diện dị thần tốc độ hành động đều vô cùng nhanh. Chỉ là đơn giản một phút thời gian trôi qua thôi, bọn họ có lẽ đã vượt qua đi không biết bao nhiêu lần va chạm chiến đấu thân thể cùng ra đòn. Cũng chính bởi vì vậy cho nên, ở người thường chỉ mới trôi qua có thể chỉ mười lăm, hai mươi hay ba mươi phút thôi, đối với hai người bọn họ mà nói đã là một quãng thời gian chiến đấu rất dài rất dài vậy.

Đáng tiếc! Hai bên vẫn không có làm gì được nhau sau nhiều như vậy thời gian. Hoặc có lẽ chỉ là Nguyễn Trọng Lăng hẳn không làm gì được đối phương trong dài như vậy thời gian mà thôi. Ai có thể biết rõ được.

Vốn dĩ chiến đấu đoán chừng sẽ còn tiếp tục như vậy diễn ra cho đến khi xuất hiện bên ngoài nhân tố quấy phá, hoặc đợi đến lúc cả hai xuất hiện một ai trong đó kiệt sức, thế nhưng Nguyễn Trọng Lăng chưa bao giờ từng nghĩ đến rằng, bên ngoài nhân tố quấy phá ảnh hưởng chưa tới, bên trong cơ thể

mình trước tiên lại đã xảy ra vấn đề! Hơn nữa vấn đề này nguyên do rõ ràng hoàn toàn toàn chính là bởi vì vị dị thần không biết tên đối diện này đang giờ trò quỷ!!!

“Đclnb! Thật đáng chết!!!” Nào đó bị coi là thần rỗng thần linh đang tức giận mắng.

Mariya Yuri bỗng nhiên có cảm giác có lẽ mình đang nghe lầm. Thần linh sao có thể như vậy nói thô tục được. Và bởi vì vậy cô ấy lại tiếp tục chuyên tâm vào chính mình nghi thức cầu nguyện. Chỉ là trong lòng một loại nào đó quái dị đang không ngừng trào ra.

Nghi thức lễ tế thần vẫn đang tiến hành!

.....

Kết thúc chương 206.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Dị thần chân thật mục đích cùng...

Đã từng Tiên thư sách ước trong mắt Lăng là một thứ bảo vật rất giỏi, rất mạnh mẽ, rất vô giá!

Sự thật sau đó chứng minh... Tiên thư sách ước vân vân, quả thật rất giỏi, rất mạnh mẽ, rất vô giá thật.

Lăng không biết cái bảo vật được mệnh danh Tiên thư sách ước này một khi sức mạnh chân chính được biểu hiện ra sẽ như thế nào. Thế nhưng chính bởi vì nắm giữ nó, hay hoặc đúng hơn là Sơn tinh mượn tay anh để làm gì đó đối với nó (sau đó chắc đã lật xe), khiến cho nó biến thành giống như hiện tại bây giờ một cái chân thật mà lại hư ảo truyền thuyết thế giới về sự tích của Sáng thế thần rỗng Lạc long quân. Mà Lăng thì hoá thân thành ở trong thế giới này chân chân chính chính Sáng thế thần rỗng, cũng bởi vậy mà có thể tiếp thu ở trong thế giới này con người cùng sinh vật cùng bái cầu nguyện.

Nói chung, anh ấy đã thực sự trở thành chân chân chính chính thần linh, có được thần linh thân thể (rỗng vàng thân thể khổng lồ đang dùng), cũng có được không ngừng nguyên lực tín ngưỡng từ thế giới này con người cùng sinh vật cung cấp, điều này cũng khiến cho trước kia các loại quyền năng cướp được từ những vị dị thần khác, mới có thể bị anh thông qua không ngừng lặp lại ở bên trong truyền thuyết thế giới này sử dụng ra cùng nghiên cứu kỹ, cuối cùng mới có hiện tại cách phân chia hay sáng tạo thành công cái mới về liên quan quyền năng.

Tóm lại mà nói, thế giới mà Tiên thư sách ước tạo thành ra đối với anh hiện tại cực kì cực kì quan trọng, mọi người hẳn có thể hiểu được!

Nó không chỉ là nơi cung cấp cho Lăng cội nguồn sức mạnh để có thể không ngừng sử dụng ra các loại quyền năng, nơi cất chứa của anh mạnh mẽ thần linh thân thể (rỗng thần thân thể, bên ngoài thực tế thân thể như cũ không có chứa sức mạnh mà chỉ giống như người bình thường), nơi có thể để anh không ngừng nghiên cứu các loại quyền năng có được,... nơi mà anh có thể thí nghiệm cách làm cho mình trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Rất nhiều rất nhiều nguyên do khiến cho cái này thế giới tuy vừa mới xuất hiện trong tay Lăng thôi, thế nhưng nó tầm quan trọng cùng sức ảnh hưởng lại khiến cho anh cực kì coi trọng, thậm chí không tiếc vì vậy mà ném một vị nào đó vu nữ tiến vào (bị anh gọi là thần giới) thế giới truyền thuyết này, để tiến hành các loại thí nghiệm vân vân (anh ấy mới sẽ không nói là bởi vì thấy cô nàng khó chịu nên muốn cho cô gái nếm thử một chút làm chuột bạch thí nghiệm đau khổ cảm giác là như thế nào. Đương nhiên vị nào đó vu nữ sống vui đời đẹp đạo cực dễ hoà đồng thoải mái trong cực kì hoang sơ thế giới cũng là điều mà anh chưa từng ngờ tới- người hiện đại giờ mà bị ném đến một thế giới tiền sử không có internet sinh sống lại không có hệ thống hay bàn tay vàng để phân đấu cái gì chắc dễ điên lắm).

Nói chung, ngay khi mà Lăng đột nhiên bị vị nào đó vu nữ dùng nghi lễ tế thần cầu nguyện liên lạc tới, bởi vậy theo bản năng phân tâm chú ý tới đối với mình cực kì quan trọng thế giới truyền thuyết này,... tình cảnh đang diễn ra bên trong quả thực khiến nội tâm Lăng sụp đổ.

Anh chàng bây giờ mới chợt phát hiện! Có lẽ là bởi vì đến tay được quá dễ dàng, anh đối với thế giới truyền thuyết này hiểu biết cùng nắm giữ vẫn còn quá đơn sơ. Đơn sơ tới thậm chí bởi vì vậy mà khi có cái khác thần linh đã âm thầm tiến vào trong thế giới và âm mưu chiếm đoạt nó hồi lâu, anh vậy mà cũng không hề hay biết gì luôn.

Nếu như không phải cái nào đó vu nữ bị anh thuận tay ném vào vậy mà còn có phép cầu nguyện tiếp nối với thần linh, hậu quả kia..... Anh ấy đã không dám tiếp tục tưởng tượng nữa!

Cũng chính bởi vì quá kinh hãi vì sự việc đang diễn biến, thế cho nên Lăng đối với việc vu nữ Nhật bản là thế quái nào liên lạc được với mình, địa vị của cô ở trong truyền thuyết thế giới kia có vẻ như còn rất cao, cuộc sống rất thoải mái vân vân, anh ấy đã không kịp để ý tới. Chung quy vốn dĩ là thế giới riêng của anh giờ nhưng bỗng chốc lại bị cái khác dị thần tiến vào, lo sợ không yên anh nào còn có thời gian quan tâm những chuyện nhỏ nhặt kia.

Cũng không còn hứng thú tiếp tục ở trong thực tế cùng đối phương đánh nhau sống chết, Lăng thân hình rỗng khổng lồ bất chợt một cái lác mình, lập tức rời bỏ thế giới thực tế liền tiến vào trong truyền thuyết thế giới, giờ bị anh gọi là Thần giới. Mục tiêu đương nhiên không khác. Rõ ràng chính là cái kia vĩnh viễn chiếu rọi mặt trời. Cũng chỉ sau khoảng khắc ở ngay tại nơi đó, anh chàng tức thì bất giác đã biến thành trẻ trung thanh niên hai mươi, hai mươi tuổi dị thần

đối thủ, đối phương chính đang đứng trên cỗ xe ngựa kéo mặt trời mười sáu con tuần mã quen thuộc, cười cười nhìn về phía anh. Lãng còn chưa lên tiếng, hẳn ta đã cười và bắt chuyện trước.

- Thế giới này thật tuyệt. Có thể nghĩ ra biện pháp sáng tạo ra thế giới này thần linh, trí tuệ cũng thực tình khiến cho ta kính nể. Đáng tiếc! Bất kể là trí tuệ có cao nhiều cao đi chăng nữa, không có được sức mạnh bảo hộ đồ vật vĩnh viễn sẽ không phải là đồ vật của mình. Ta nói như vậy cậu thấy có đúng không hả chàng trai.

Một lời nói giống như một lời uy hiếp? Lãng ánh mắt không khỏi tức giận híp lại. Khuôn mặt lạnh băng tiếp tục nghe xem đối phương còn có thể nói gì.

- Mặc dù đối với việc cậu có thể sở hữu một thế giới như vậy còn có nhiều điều nghi vấn. Thế nhưng không quan trọng! Ta còn có nhiều thời gian có thể sau đó dần dần tìm hiểu chúng sau này trong khi nhàn rỗi.

- Hiện tại! Ta tuyên bố thế giới này chính thức thuộc về ta. Còn cậu, chàng trai trẻ, hay nói đúng hơn là trẻ tuổi thần linh, cậu có thể lựa chọn phản kháng hoặc thần phục ta. Tuỳ vào sự lựa chọn của mình, cậu có thể nhận được khác biệt đáng ngờ, bởi vậy hãy suy nghĩ cho thật kĩ.

- Hiện giờ có thể nói cho ta biết, của cậu lựa chọn là gì sao, trẻ tuổi thần linh?

Hắn ta cười với nụ cười thật tươi, một bên bàn tay vuốt ve thành xe ngựa và dùng mím cười ánh mắt nhìn về phía đối diện Nguyễn Trọng Lãng.

Nếu như có thể, Lãng rất muốn trực tiếp tát một cái vào mặt đối phương, đồng thời nói với hắn một câu, ta lựa chọn nguoi cái mbzz! Cái đồ mất dạy quân kẻ cướp!

Đương nhiên! Bởi vì còn có nhiều nghi vấn trong thâm tâm, cậu không thể không cố nén lập tức oanh thẳng một cái móng vuốt rồng vào mặt đối phương, mà là lựa chọn trước tiên nhẫn nại đặt câu hỏi. Thật giống như khi xưa lần đầu tiên cậu gặp được Rùa thần như vậy, cẩn thận từng li từng tí, tất cả chỉ vì có thể bí ẩn điều tra tin tức. Một loại cảm giác “thế gian này tốt tuần hoàn, ai người thoát khỏi tuần hoàn thế gian” bỗng nhiên ở trong lòng hiện ra. Chỉ là hiện tại cái vòng tuần hoàn kia giờ lớn hơn, ngày xưa cậu là phạm nhân, đối thủ là dị thần, ngày nay cậu cũng đã thành thần. Đcimb! Đối diện là cự thần lâu năm. Cái này bị thúc giục khiến người ta rơi lệ thế giới, thật là không có tí hữu hảo nào với ai bao giờ.

Lời tào lao nói xa, chỉ thấy đối diện với vẻ mặt cười của dị thần không biết tên trước mặt, Lãng nét mặt tỉnh táo, cũng không có trực tiếp trả lời lựa chọn của đối phương mà là trực tiếp hỏi ngược lại.

- Trước khi trả lời câu hỏi của ông, tôi ngược lại ngạc nhiên hơn tại sao ông có thể tiến vào thế giới này của tôi? Hơn nữa ông là ai à?

- Muốn người khác thần phục cho mình cũng không thể ngay cả tên cũng không thể lộ ra ngoài cho người ta biết chứ. Một vị thần linh ngay cả tên cũng không thể để lộ ra ngoài, tôi sẽ thật lo lắng cho rằng đối phương có phải hay không chỉ là làm ra vẻ ngoài mạnh mẽ trong yếu mà thôi. Ông cảm thấy có phải không?

Đối phương nghe xong lời nói của Lãng tức thì không khỏi trầm tư, Lãng cũng bởi vậy đi theo im lặng trong giây lát. Không khí giữa hai người bọn họ bỗng chốc quý dị trầm mặc lại.

Ước chừng thời gian cứ như vậy trôi qua khoảng ba đến năm phút sau, đối diện không rõ tên dị thần mới mím cười thật nhẹ nhàng trả lời.

- Tuy rằng ta biết cậu không cam tâm giao ra thế giới này quyền bính sở hữu. Thế nhưng ta hiện tại liền có thể nói cho cậu, kéo dài thời gian và vân vân kế hoạch đều chỉ là làm chuyện vô ích. Còn có...

- Để cho cậu thua tâm phục khẩu phục, ta liền lòng từ bi để cho cậu biết tên của ta đi!

- Ta tên Aten! Là vị thần tối cao của thần giới Ai Cập, là thần mặt trời, đồng thời trước kia cũng là chúng thần chi vương!

- Thế giới này tuy được tạo ra từ cội nguồn truyền thuyết của một vị thần sáng thế, có thể coi là một chân thực thần giới nơi trần gian. Thế nhưng cấu tạo của nó hiện giờ còn quá yếu ớt đơn sơ, chỉ có biển cả và một chút đất liền. Như vậy nhỏ yếu thần giới là không thể ngăn cản bắt từ mặt trời ánh sáng chiếu rọi đây. Và ta, chúng thần chi vương. Bắt từ bắt diệt thần mặt trời, và cũng là tối cao thần Aten, cũng sẽ là chủ nhân mới của cái này thần giới.

- Hiện tại! Lập tức nói cho ta biết sự lựa chọn của cậu. Sự kiên nhẫn của ta là có hạn. Thần phục hay là phản kháng!

- Thần phục! Cậu sẽ trở thành của ta sau này phía dưới địa vị cao nhất biển cả thần vương.

- Phản kháng! Hãy tin tưởng ta đi, làm một vị bất tử sống mãi thần linh, không sợ nhất chính là cái chết, thế nhưng nếu như bị phong ấn mà nói, đó là một kết cục càng thêm đáng buồn cho một vị thần.

- Như vậy hiện tại câu trả lời của cậu là gì, trẻ tuổi biển cả thần linh?

Ánh mắt sắc bén như chim ưng sẵn mồi, vị thần Aten- tạm gọi là như thế đi, đối phương giờ phút này nhìn về phía Lãng với một vẻ mặt không cho bất kì hoà hoãn đường sống. Nó giống như là mặt trời buổi trưa chói chang của ngày nắng cháy. Huy hoàng, cường đại, đồng thời cũng khiến cho người dễ dàng ngẹt thở vì uy hiếp vậy!

Cho tới như vậy đáp án cuối cùng của Lãng lại sẽ là như thế nào?

Chương sau còn tiếp....

.....

Kết thúc chương 207.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Bất đắc dĩ mà lại duy nhất sau cùng lựa chọn

Đối mặt với đối phương yêu cầu câu trả lời, Lăng giờ phút này ngược lại đã không còn có trước đó dáng vẻ thái độ biểu tình thận trọng. Hoặc nói đúng hơn là bản năng rách bảo cho anh. Thăng thần, huy hoàng mà đại khí thần mặt trời Aten cũng sẽ không lại bởi vì ngôn ngữ cẩn thận của anh mà lại tiết lộ ra dù chỉ mảy may một chút nào tình báo. Như vậy cũng đồng nghĩa với việc, Lăng cũng không cần phải tiếp tục giả vờ giả vịt khúm núm làm gì.

Áp lực đã lâu lửa giận trong lòng làm ngôn ngữ của Lăng giờ càng thêm cứng rắn, dáng vẻ điệu bộ thiếu đánh, cần ăn đòn bên ngoài cũng càng có thể khiến cho người ta sinh ghét. Ít nhất thì một vị nào đó vu nữ bởi vì phép nguyện cầu nối tiếp với thần linh, mà từ đầu đến đuôi vẫn luôn quan sát cuộc nói chuyện của hai vị thần linh này cho rằng như vậy.

Đúng! Đương nhiên! Mariya Yuri hiện tại hiển nhiên cũng đã nhận ra thân phận chân thật của vị thần rồng mà ba năm nay mình luôn thờ phụng phục vụ này. Bởi lẽ Lăng hiện giờ đã thoát đi ra khỏi thần linh thân thể hình rồng, trở về với hình dáng con người bình thường. Hay hoặc nói đúng hơn là anh ta biến trở về hình dáng con người bình thường, sau đó đang đứng thẳng trên đỉnh đầu hình rồng thần linh thân thể thì đúng hơn.

Có một sự thật là, từ khi có thần linh thân thể- rồng thần thân thể tồn tại, mặc dù rồng thần thân thể toàn bộ thời gian đều dùng để ngủ sâu dưới thâm uyên đáy biển để nghiên cứu về quyền năng vân vân, Lăng vẫn luôn có cảm giác mình giống như là bị chia ra làm hai người, thời thời khắc khắc dùng hai loại khác biệt hoàn toàn suy nghĩ cùng tư duy đi xem hai cái đang trình chiếu khác biệt thông tin ti vi đại loại vậy. Hơn nữa còn là không hề có bất cứ thứ gì khó chịu cảm giác. Thật giống như rồng thần thân thể là thuộc về thần giới thế giới thần linh. Cho tới thân thể con người bình thường, đó là thuộc về thực tế thế giới người bình thường. Cả hai thân phận lẫn nhau hỗ trợ bổ sung lại cũng không xung đột, càng tựa như là ở khác nhau chiều thế giới độc lập tồn tại sinh hoạt. Một ở trong thực tế, một chỉ tồn tại trong giấc mộng tâm linh. Một ở thế giới thực tế ba chiều, một lại chỉ tồn tại ở trong cao cấp hơn bốn chiều hay nhiều chiều hơn thế giới. Đây là một loại rất khó nói ra được, miêu tả ra được cảm giác nếu chỉ bằng lời nói ngôn ngữ giao lưu thông thường vậy.

Đương nhiên! Đối với thân phận của một vị Diệt thần sư mà nói, hiện tại tình trạng của Lăng tuy rằng biến hoá không hiểu thấu, thế nhưng cũng không quá quan trọng. Bởi lẽ anh hoàn toàn có khả năng điều động con người cùng rồng thần thân thể lẫn nhau tiến vào đối phương thế giới. Quan trọng hơn hết là sở hữu rồng thần thân thể Lăng, lại có được quyền năng như lúc xưa. Hơn nữa càng thêm mạnh mẽ, năng lực kéo dài càng lâu, số lần sử dụng một loại quyền năng có thể càng nhiều, hầu như không có hạn chế giống như một vị chân chính thần linh đang sử dụng ra quyền bính của mình vậy. Đồng thời còn có thể lợi dụng khác biệt tốc độ dòng chảy thời gian bên trong thần giới thế giới cùng thực tế thế giới này khiến cho mình trở nên càng nhanh hơn mạnh mẽ. Đối với đã có quyền năng liên quan các loại sử dụng càng thêm thuận buồm xuôi gió, đồng thời còn có thể tranh thủ khai phá ra mới quyền năng liên quan mạnh mẽ hơn.

Nói ra như vậy không chỉ để hiểu hơn về mối quan hệ giữa rồng thần thân thể cùng người bình thường thân thể phân biệt mà còn... Đối mặt với dị thần Aten đột nhiên xâm lấn, trải qua giây phút ban đầu chấn kinh, hoảng sợ cùng giận dữ, hiện tại bình tĩnh trở lại Lăng cũng đã có quyết đoán phương pháp giải quyết vào lúc này. Cho tới hiện giờ chỉ còn là... cuối cùng kíp nổ thời gian mà thôi!

Anh chàng bởi vậy giọng nói lạnh nhạt cười trả lời đối phương.

- A! Gửi đến Ngài, vị thần tự nhận là tối cao Aten bệ hạ. Thật đáng tiếc khi phải nói cho Ngài hiện tại một sự thực.

- Ta! Nguyễn Trọng Lăng, cũng không chỉ có là một vị trẻ tuổi thần linh trong mắt Ngài. Ở trước lúc này, ta còn là một vị trẻ tuổi nhất Diệt thần sư.

- Bởi vì một số kì diệu nguyên do khiến cho ta trở thành hiện tại như vậy bộ dáng, thế nhưng nó cũng khiến cho ta đồng thời đối với cái gọi là thần linh phong ấn cũng không có tựa như Ngài nói sợ hãi.

- Tuy rằng sẽ bởi vì vậy mà lại một lần nữa mất đi năng lực sử dụng quyền năng, trở thành tương tự thân thể phạm trần, cũng không biết khi nào mới có thể chữa trị tốt. Thế nhưng tất cả lo lắng trước đó không phải cũng đã đều lo lắng trôi qua cả sao? Mọi việc hiện tại chỉ đơn giản là sau khi đi quanh co trải qua một vòng lớn, lại lần nữa trở về với vạch xuất phát điểm ban đầu. Ta cùng người của ta có lẽ đều đã sẵn sàng để đối mặt với mới đến nguy cơ.

- Ngược lại là Ngài, tự xưng là vĩ đại lại tối cao thần, Aten bệ hạ! Để báo đáp lại những gì Ngài đã làm ra trước đó cùng hiện tại đối với thế giới này của ta. Hãy ném thử ở trong lời nói hình phạt tàn khốc nhất đối với một vị thần linh mà Ngài đã nói nhé.

- Tuy rằng thế giới này cấu tạo quả thực vô cùng đơn sơ, có thể nói chỉ có mặt đất cùng biển cả ở trong mắt hai chúng ta là thực chất. Thế nhưng điều đó cũng đồng nghĩa với việc là nắm giữ biển cả cùng mặt đất sức mạnh ta đây cũng đang nắm giữ toàn bộ thế giới này.

- Kẻ ngoại lai thần linh có lẽ có thể ở lại đây thế giới có được vượt qua bản thân ta mạnh mẽ sức mạnh, thế nhưng nếu như là thế giới đều hòng mất bị phong ấn mà nói...

Anh chàng giờ nhìn đối diện dị thần với con mắt cực kì ác ý cùng điên cuồng. Dị thần Aten giống như cũng đã nhận ra ý định của Lăng, hai mắt bắt chợt co chặt lại.

- Cái gì? Chẳng lẽ ngươi là muốn?

- Đúng vậy! Đoán đúng thế nhưng không có phần thưởng ồ!

Chàng thanh niên mỉm cười với một vẻ mặt lạnh nhạt cùng băng giá. Tuy rằng hành động lần này có thể ngăn chặn, kéo dài lại đối phương bước chân tiếp tục cướp đoạt xâm lấn thế giới truyền thuyết tựa như thần giới này của anh. Thế nhưng hậu quả của nó gây ra đối với Lăng cũng hết sức nghiêm trọng. Bởi lẽ hiện tại anh chính đang muốn cùng lúc sử dụng ra hai loại quyền năng chung cực hình thức đối với toàn bộ thế giới này.

Vạn vật đóng băng quyền năng chung cực hình thức: Thế giới đông lại! (Thế giới này liền cùng ta vĩnh viễn ngủ say a~) Cùng với... Ánh sáng người điều khiển: Thời gian thiêu đốt! (Thế giới này cùng ta cùng nhau già nua đi nào!)

Không có hoa hoè loè loẹt bình thường mang tác dụng tăng mạnh quyền năng uy lực linh ngôn ngôn từ. Cũng không phải rắc rối quyền năng cấu tạo cải biến dẫn tới nâng cấp uy lực cái gì vân vân. Chung cực quyền năng hình thức chỉ đơn giản là thay vì bình thường sử dụng thần giới- thế giới truyền thuyết này cung cấp ma lực nguyên rủa hay nguyên lực tín ngưỡng vân vân cao cấp lực lượng để sử dụng ra quyền năng, cái mà chung cực quyền năng hình thức sử dụng ra làm cung cấp sức mạnh căn bản để triển khai, chính là hiển tế toàn bộ thế giới này sức mạnh nhất định một phần sức mạnh để mang ra sử dụng, uy lực của nó bởi vậy có thể cùng lúc tác động đến trên toàn bộ thế giới hiện thực, thay vì quyền năng bình thường chỉ có thể bao quát một phạm vi nhất định khu vực. Hơn nữa uy năng của nó đương nhiên cũng sẽ càng cao cùng mang tới sâu sắc ảnh hưởng.

Đồng thời nếu như ở tại trong thế giới hiện thực sử dụng chung cực hình thức mà nói, bởi vì chỉ là dùng thần giới sức mạnh làm đòn bẩy thay đổi thế giới thực tại, quyền năng sử dụng ra hiển nhiên còn có thể bị tồn tại khác phá vỡ mất hay cản trở.

Giống như trước đó Lăng từng dùng quyền năng Cười mây đạp gió chung cực hình thức. Tuy rằng chỉ là hiển tế một phần thần giới sức mạnh, uy lực cùng tác dụng cũng rất khả quan rõ rệt. Thế nhưng làm đối thủ dị thần Aten khi đó thật ra là vẫn có năng lực từ bên ngoài dùng quyền năng phá hoại hoặc ngăn cản Lăng sử dụng ra Cười mây đạp gió chung cực hình thức khả năng. Nếu thật sự diễn ra chuyện như thế, có lẽ Lăng vẫn sẽ có thể thành công đạt được cuối cùng mục đích, cướp trước dị thần Aten chiếm đoạt lấy vị trí đỉnh cao nhất của mặt trời buổi ban trưa. Thế nhưng hiển nhiên hiển tế thần giới sức mạnh số lượng để chống lại đối phương cản trở cũng sẽ biến thêm càng nhiều. Hơn nữa này cách hiển tế thần giới sức mạnh một dạng tiêu hao tạm thời tại trong năng lực trước mắt phạm vi của Lăng đó là không thể hồi phục.

.....

Kết thúc chương 208.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Chiến đấu kết thúc cùng cái kết không may

Quá độ tiêu hao thần giới sức mạnh có thể đưa tới thế giới huỷ diệt, hoặc ít nhất là chịu phải không thể nghịch chuyển bộ phận suy yếu. Có lẽ còn chính bởi vì vậy mà tạo thành cơ hội cho cái khác dị thần thần linh chen chân vào xâm lấn cướp đoạt cùng ý đồ khống chế thế giới này quyền bính giống như dị thần Aten hiện tại.

Ngay cả chính bản thân Lăng lúc này, sợ rằng cũng phân biệt không rõ trước đó hành vi của mình làm ra khi đó là đúng hay sai rồi. Đây là một cuộc chiếm đoạt ngẫu nhiên do nổi lòng tham hay là đã có sẵn dự mưu từ trước? Đã không ai có thể biết rõ ngoài chính đối thủ hiện tại của anh. Thế nhưng chung cực quyền năng hình thức sở dĩ bị đặt tên là chung cực hình thức không chỉ đơn giản bởi vì nó uy lực cùng tác dụng thần kì đáng kinh ngạc. Càng là bởi vì cái giá mà Lăng phải trả sau khi sử dụng nó mà bị đặt tên làm nhắc nhở. Nói chung chính là ít dùng càng thận trọng nếu nhất định cần dùng, cái này từ giây phút này đây lời răn nhất định sẽ bị Lăng thật sâu ghi nhớ vào trong tim, khó có thể nào quên.

Cũng may trước đó dị thần Aten đối với Lăng sở hữu chiều kia tựa như Tâm linh dịch chuyển chung cực quyền năng hình thức dùng ra lúc, cũng không có đoán biết trước được để mà phòng bị. Này mới sẽ khiến cho cuộc chiến của cả hai sau đó mang thêm nhiều như vậy biến số làm cân bằng. Nếu không hiện giờ hậu quả... Đoán chừng cũng chưa tốt hơn hiện tại là bao! Anh có lẽ sớm đã bị đối thủ đánh chết rồi cũng không biết chừng. Đương nhiên cũng có thể là còn đang cầm cự được hoặc đã trốn chạy thoát thân thành công. Cái này ai người có thể biết rõ tận tường.

Cho tới hiện tại Lăng thế nhưng định dùng quyền năng chung cực hình thức sử dụng trong chính thế giới mà anh hiện tại chính là hiện thân cho Sáng thế thần rồng này, không có hiện thực thực tế ẩn chứa quán tính khi muốn chợt biến đổi cản trở, cho dù là mạnh mẽ hơn anh- vừa mới tiến vào thần mặt trời Aten sợ rằng cũng không thể ngăn cản được.

Thần giới toàn bộ thế giới bởi vì vậy sau khi tiếng nói của Lăng kết thúc liền giống như nước biển bỗng nhiên đóng băng thành đá. Tất cả mọi loại sinh vật

vật thể, thậm chí các hạng các dạng trạng thái hiện tượng tự nhiên thậm trí thời gian trôi đi cùng không gian, cũng tức thời đông cứng lại. Làm vĩ đại sáng thể thần rồng, cũng là cấu tạo quan trọng nhất khởi nguồn cấu thành thế giới này, (bản thân quyền năng cùng ma lực cùng thân thể thần phận tính đặc thù đại diện cho Sang thể thần rồng Lạc Long Quân trong truyền thuyết này thế giới...v), Lãng đương nhiên có thể khống chế toàn bộ thần giới thế giới mọi mặt.

Tuy rằng đối với mệnh mệnh tiến vào thần mặt trời, hay hoặc nói càng đúng hơn là đang chiếu sáng không lồ mặt trời trong thế giới này, giờ đã bị mất đi không chế khả năng vào trong tay dị thần Aten, đồng thời lại không đủ sức mạnh xua đuổi đi đối phương.

Thế nhưng ngay tại thời khắc khi dị thần Aten hoàn thành triệt để hoá thân thành khổng lồ mặt trời. Đối phương hoàn toàn dung nhập vào thế giới này, trở thành giống như Sáng thế thần rồng Lạc long quân thân phận hiện tại của Lăng. Từ dị thần lưu lạc trong thực tế thế giới hoàn thành chuyển biến, trở thành thế giới này mới sinh thần linh- Thần mặt trời Aten- đại biểu cho thế giới này mặt trời sức mạnh cùng quyền bính. Đối phương giờ cũng đã sở hữu giống như Lăng năng lực thu lấy cái thế giới này cung cấp nguyên lực cùng tín ngưỡng văn văn sức mạnh. Thế giới không hủy, thần lực bất tận. Muốn triệt để đánh bại giết chết dị thần Aten, không, hiện tại phải nói là Thần mặt trời Aten hiện giờ, trừ khi có thể phong ấn đối phương lại từ từ suy tính hoặc là cướp đoạt được từ tay đối phương toàn bộ mặt trời quyền bính sau đó lại nghĩ cách đánh giết mới được.

Ngày cả của mình sủng ông đàn được kho lương thảo quân dụng cũng bị đối phương tùy ý đem ra sử dụng (thế giới cung cấp nguyên lực, tin ngưỡng... vv). Năng lực đối phương ngay từ khi bắt đầu lại còn mạnh mẽ hơn mình. Nhận rõ tình thế bản thân nếu còn tiếp tục như vậy chắc chắn sẽ thua. Bởi vậy ngay tại thời điểm cả hai quý dị trầm mặt trước đó ít phút này khoảng thời gian, trong khi mới sinh thần mặt trời Aten âm thầm triệt để củng cố hoàn toàn dung nhập vào thế giới này trở thành chân chính Bất tử mặt trời không thể thay thế, cũng mưu toan cướp lấy nó mang lại sức mạnh to lớn cùng quyền bính sau đó lại lần lượt xâm lấn cướp đoạt thế giới này các khác quyền bính lúc (yêu cầu nắm giữ biển cả cùng mặt đất quyền bính Lăng thần phục mình nếu không sẽ tiến hành vĩnh cửu phong ấn). Lăng trái ngược lại đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị cho việc bỏ qua thế giới này. Hay hoặc nói đúng hơn là tạm thời phong ấn toàn bộ nó lại. Chờ đợi ngày sau lại tìm cách giải quyết. Tuy rằng có vì thế mà tạm thời mất đi nguyên lực hay còn gọi là ma lực nguyên rửa nguồn cung cấp, không nữa có thể dùng ra quyền năng cũng không sợ sợ.

Sự thật diễn ra cũng thành công theo những gì mà Lăng dự tính trước. Quả nhiên, nắm giữa hai đại yếu tố duy nhất chân chính cấu thành thế giới này biến cả cùng mặt đất, so sánh với vừa mới dung nhập trở thành thần giới không lồ mặt trời- thần mặt trời Aten, tuy rằng đánh là đánh không lại đối phương, thế nhưng muốn mạnh mẽ phong ấn toàn bộ thế giới này, đồng thời cùng lúc phong ấn luôn cả đã hoá thân dung hợp với mặt trời- thần mặt trời Aten kế hoạch còn có thể thực hiện được.

Nhìn hiện tại giống như pho tượng đá bên dưới chân mình rỗng thần thân thể cùng đối diện đã biến mất thân hình, bị ép trở về phong ấn với hoá thân khổng lồ mặt trời- thần mặt trời Aten, Lãng biết có lẽ trong một khoảng thời gian rất dài không biết bao lâu, mình lại cũng không có thể lợi dụng bất kì thứ gì thế giới này mang lại ích lợi. Thế giới này tồn tại mọi thứ đối với Lãng hiện giờ cũng tựa như trân quý vô số món đồ lại cùng với một con bọ cạp cực độc cùng lúc bị niêm phong cất vào bên trong hòm kín. Để đảm bảo cho chính mình bản thân an toàn tính mạng, một khi không có tìm ra xử lý bọ cạp độc phương pháp vậy liền chớ có đơn giản mà mở hòm ra. Cho tới việc nhà có kho tàng giàu nứt đổ đổ vách lại không thể dùng chuyện này. ...

Suy nghĩ gì thêm nữa mà đau lòng. Lãng thờ dài một hơi thườn thượt, sau đó trực tiếp quyết định rời khỏi cái này bị phong ấn bị thương thể giới. Chỉ là không nghĩ tới vừa mới hiện thân đã ra ngoài...

Đâu má! Quên bản thân anh trước đó còn đang ở trên tít cao cao không biết bao nhiêu cao không trung!

Nhìn thân thể mình giống như đạn pháo rơi tự do vậy, vật thể phi nhanh như bay rơi xuống, một vài giây sau đoán chừng có thể giống như cục thịt tươi bị ném nhào nhoe. Lặng trong lòng không khỏi ưu tư ưu tư một cái cực kì sâu sắc vấn đề...

Là nên hô to cứu mạng đây? Hay là nên hô to chẳng lẽ hôm nay ta mệnh nên tuyệt ở đây đâu? Bởi lẽ dù sao hiện tại cũng đã không còn ai có thể cứu giúp được anh á! Đã không có thần giới thể giới làm sức mạnh căn bản, trước đó bên ngoài cái gì tam long, hắc long mã, trời giáng thiên binh vạn mã đoán chừng tất cả đều đã biến trở về hoặc nước sông, hoặc đất đá, lò điện, hoặc cục sắt thân thể đi rồi. Anh còn đâu mà tìm ai cứu giúp đây. Chẳng lẽ vừa phong ấn thần giới thể giới lại lập tức mở ra.

Cái này anh nhất định sẽ bị tên kia Aten thần linh cười chết mất! Hôn nữa lần này cũng đừng hòng còn có thể lại phong ấn được đối phương. Người ta dù sao cũng là cực kì cao cấp cao cấp thần linh, mới sẽ không mắc phải giống nhau như đúc sai lầm hai lần. Hôn nữa hai lần thời gian còn đậm má cứa nhau như vậy đấy.

Mà nói như vậy chẳng phải là đồng nghĩa với thừa nhận anh hiện tại đã hết mọi cách cứu vãn???

Chân chừ chưa đến 0.1s, Nguyễn Trọng Lăng vẫn là quyết định sáng khoái hô to lên một lần. Bôi lê ít nhất thì... trước khi chết trở thành cục thịt nát bét hay hoặc là mờ phong ấn thần giới ra rồi bị thần mặt trời Aten phong ấn đến chết. Anh....! Cuối cùng còn muốn nói lời chào biệt sau cuối với thế giới chứ nhỉ?

Suy nghĩ như thế một hiển hiện đi ra xong liền không thể nào thay đổi nữa, cũng chính bởi vậy mà cuối cùng của cuối cùng, trận chiến kinh hoàng của Diệt thần sư cùng dị thần Aten diễn ra ở bên trên sông Hồng nơi cầu Thăng long kết thúc chính bằng một tiếng kêu gọi hô to kì quái của náo đó nam thanh niên.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaa.....!

- Anh đang ròi! Ai đó cứu anh với ới ới ới ới ới ới ới à.....!!!

Câu chuyện vẫn còn tiếp tục...

.....

Kết thúc chương 209.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Tìm ra cách giải quyết

Buồn bực! Xấu hổ! Lịch sử đen! Không mặt mũi nào gặp người!.... Lãng chưa từng có nghĩ đến rằng, ngay tại khi bản thân mình bất lực hết cách. Đoán chừng chỉ có thể khờ mở ra phong ấn thần giới thế giới, một lần nữa sống chết chiến đấu cùng thần mặt trời Aten, sau đó trông chờ vào kì tích hàng lâm may ra mới có thể chiến thắng đối phương vân vân và mây mây. Ngay tại khi thân thể anh đã rơi cách mặt đất chẳng còn bao xa. Đang định quyết tuyệt gửi hi vọng vào vận may anh... thế mà đúng vậy kịp lúc được người cứu!!

Đáng tiếc! Đối phương cách cứu giúp thật không thể nào khiến người ta vui lòng~ Hơn nữa thân phận người tới cứu cũng là một phần nhân tố quan trọng để cách cứu giúp không thể nào khiến người ta vui lòng này hậu quả tăng lên không chỉ gấp đôi gấp ba.

Trên thực tế diễn ra vậy chính là mang theo tâm thần lo lắng chạy nhanh mà tới Erica Blandelli, tóc vàng thiếu nữ đứng lúc bất gặp tình cảnh vị vua của cô không có chút nào hình tượng vừa là lo vừa rơi tự do từ trên trời xuống. Không kịp có quá nhiều đắn đo suy nghĩ, vị kỵ sĩ đồ của nhà vua tung thân bay mình lên với phép Nhảy và đón lấy nhà vua của cô một cách an toàn và điệu nghệ trong... tư thế công chúa ôm!

Và bởi vì thế cho nên khi bọn họ an toàn rơi xuống đất xong, nhận ra mình vậy mà lại bị Erica dùng công chúa ôm như vậy tại nạn xấu hổ tư thế cứu vớt tính mạng. Vừa rồi quá trình tiếp đón người ở trên không trung xong rơi xuống khi còn xoay xoay vài vòng, quần áo tung bay tung bay, bốn mắt chăm chú nhìn nhau tựa như tình cảnh tiếp người trong phim chương trung quốc. Hơn nữa trước đó bản thân kêu gào cầu cứu hình ảnh đoán chừng cũng đã bị cô gái này xem rõ rõ ràng toàn bộ. Còn có chưa nói đến đó là tính cách thật ra thì cũng rất ác liệt, thích đùa cợt người của đối phương. Lúc bình thường anh cũng đã bị cô ấy như vậy đùa nghịch gắt gao, cuộc sống đã đủ khó khăn, hiện tại lại còn xảy ra như vậy đen tối lịch sử để cho đối phương bắt gặp kịp! Anh giờ hai mắt đỏ dần, trong lòng tức thì đã có... sống không bằng chết dự cảm cảm giác á!

Quả nhiên lập tức ngay sau khi cứu vớt được anh an toàn xong xuôi, cô gái có khuôn mặt tinh xảo tương như xinh đẹp nhất thiên sứ, thế nhưng nụ cười hiện giờ trong mắt anh tà ác chẳng khác nào nguy hiểm nhất ác ma này, đối phương đang cười thật dạt dào và đắc ý. Đồng thời còn cất tiếng nói chuyện, vẻ mặt tươi cười ra vẻ như hai người bọn họ đang đắm chìm đắm ý. Đánh tiếc tư thế có cái gì đó cực kì sai sai vị trí ở đây.

- A rồi a rồi...! Tình yêu của em thật sự là quá đáng nghịch ngợm á! Lại là cổ tình như vậy từ trên trời cao như thế rơi đi xuống để cho em đón đỡ. Erica thật đúng là hết cách với anh yêu luôn!!^^

- Có điều biết làm sao cho được đây. Bởi vì đôi mình đã sớm là một thể thống nhất của nhau. Thế cho nên dù anh yêu có nghịch ngợm như thế nào đi chăng nữa thì em cũng luôn sẵn lòng bao dung tình yêu của em á! Bởi vậy cho nên tình yêu của em cũng đừng ngại ngần gì khi sa vào trong vòng tay yêu thương của em nha! Chúng mình hoàn toàn có thể trao cho nhau những nụ hôn đắm chìm đắm nhất trong những thời điểm nguy hiểm ấy.

- Thú thật thì những lúc như vậy, anh yêu trong mắt của Erica quả thực là đáng yêu hết mức ha!

Nói và cô nàng còn nháy nháy mắt, phình phình hai má đỏ mà làm ra vẻ đáng yêu, sau đó càng là không khỏi phù phù bật nảy cười.

"Có thể tin được lời của cô mới là lạ!!! Toàn đang nói cái quỷ gì không à!" Trong lòng oán thầm. Tuy rằng... bị đối phương bắt gặp phải của mình cực kì tại nạn xấu hổ tình cảnh, một đời anh danh từ nay mất hết không ngày trở về...vv. Có điều dù sao cũng không thể để đối phương tiếp tục dùng công chúa ôm ôm lấy bản thân mình giữa thanh thiên bạch nhật như vậy đi. Dù cho ở nơi đây xung quanh sớm đã không có ai, thế nhưng bản thân Lãng còn là cảm thấy tư thể hiện tại này cực kì mất mặt á. Anh ấy bởi vậy vội vội vàng vàng đứng dậy thoát ra khỏi vòng tay "âu yếm" của Erica đi rồi.

Cho tới đối với hành động nhanh như vậy thì qua sông đoạn cầu của anh, cô nàng còn rất nhân tính hoá nhíu nhíu chớp mũi, bĩu môi tỏ vẻ oán trách, trong lòng nhưng thật ra đã sớm cười nở hoa. Nếu như cô ấy có thể biết rõ trước đó trong lòng suy nghĩ của anh, đoán chừng hiện tại càng là đã sớm vui vẻ cười thật tươi, sau đó ôm ôm cánh tay anh mà tỏ vẻ. Nơi này bốn phía tuy rằng sớm đã không có người dám lãng vãng, trừ khi là có giống như cô không sợ chết trực tiếp chạy tới.

Chỉ là trước đó anh yêu của cô cùng đoán chừng nào đó tạm thời cô chưa biết tên dị thần, hai người bọn họ đánh nhau trận chiến như vậy hoành tráng, gây ảnh hưởng càng là to lớn hùng vĩ ngay tại đất thủ đô. Dĩ nhiên là đã sớm bị người trong giới ma thuật thăm từ cấm cộc tại Hà nội chú ý đến. Trước đó kịch liệt giao tranh ở trên tí cao không trung không quan sát được rõ ràng thì cũng thôi đi, chiến đấu vừa dứt, đã không còn có sức mạnh quấy nhiễu cùng với tình cảnh vừa rồi lại xảy ra ngay trên mặt đất. Erica cô hiện tại hoàn toàn có khả năng tin tưởng, chưa đến buổi sáng ngày mai giờ Việt Nam, toàn bộ tất cả thủ lĩnh người đứng đầu của các tổ chức ma thuật có tầm ảnh hưởng lớn nhất trên thế giới này đều sẽ thu được tấm hình ảnh cực kì đặc sắc ghi lại vừa rồi khoảnh khắc tình cảm đắm thiết phong thái thể hiện của cô và vị vua.

Tin tưởng như vậy hình ảnh đem ra còn có thể khiến cho không ít người gây sốc đấy! Bản thân cô trở thành đại diện cho suy nghĩ cùng ý chí của nhà vua trong con mắt của nhiều người suy đoán cũng sẽ càng trở nên thâm căn cố đế hình tượng vậy. Mọi chuyện quả nhiên rất tốt! Không uống công cô như vậy lo lắng cho anh mà bất chấp nguy hiểm cả mạng sống nguy cơ, trực tiếp như vậy chạy đến. Đây kết quả sau cùng thu được vậy liền coi như là quả

hỏi báo đi.

Đương nhiên! Hiện tại đã phần nào nắm chắc được tính cách cùng tâm lý của Lăng, Erica mới sẽ không nói cho anh ấy sự thật thực tế phũ phàng này đây, kéo ai đó lại thẹn quá hoá giận như thằng bé trai. Đôi lúc ẩn giấu một chút không quan trọng gì lắm thông tin tin tức, cuộc sống của họ không phải mới càng thêm tươi đẹp dễ dàng mà. Nghĩ tới đây, nụ cười của cô gái Italya không khỏi càng thêm sáng lạng cùng nhẹ nhàng. Bước chân cũng bởi vậy đi theo đuổi nhanh theo gót vị vua của mình. Đối với tình huống trước đó diễn ra ở nơi này, Erica cô còn rất là hiểu kì đây.

.....

Đối mặt với Erica ngay sau đó hỏi thăm tình huống trước đó vừa mới xảy ra. Đã sớm có qua suy nghĩ chuẩn bị tâm lý, Lăng lần này cũng không có tiến hành bất kì ẩn giấu. Không chỉ có nói ra toàn bộ sự việc chi tiết quá trình diễn biến, trước và sau khi gặp được vị kia trước đó tự xưng là dị thần Aten cùng hiện giờ hoá thân chân chính thần mặt trời Aten trong thế giới của anh. Đồng thời cũng nói thẳng ra tình huống nguy cơ hiện giờ của mình, đoán chừng còn có hy vọng vào người từng trải ở trong thế giới phép thuật như cô có thể nghĩ ra không cái gì cách giải quyết.

Trước đó từ Italya trở về khi giấu diếm là bởi vì khi đó đối mặt với tình huống hoàn toàn không biết. Mà không biết chân tướng sự việc diễn ra thường thường cũng là nhất khiến người ta dễ dàng hoảng sợ cùng khiến người cư xử quá khích một chuyện.

Cho tới hiện tại đã biết được một phần chân tướng nguyên do, Lăng đương nhiên rất dễ dàng có thể bình tĩnh tâm thần đối mặt với hiện tại khó khăn hoàn cảnh. Hơn nữa trải qua bên trong thần giới thế giới hoá thân thần rồng gần như vô tận năm tháng. Tuy rằng thời điểm đó xung quanh toàn bộ là trí thông minh không có hoặc IQ thiếu phí, chẳng ra sao cả trí thông minh sinh vật biển, Lăng đương nhiên không có nhận được cái gì thời gian dài rèn giũa năng lực giao tiếp hay ứng xử gì vân vân. Thế nhưng sống vô số năm tại như vậy đơn sơ lại cách biệt xã hội thế giới hoàn cảnh cũng khiến anh tâm tính càng có thể thêm chịu đựng cùng nhẫn nại. Đã không giống với khi xưa vừa mới trở thành Diệt thần sư không lâu lại đánh mất đi Diệt thần sư sức mạnh mà hoang mang hoảng sợ, nghi thần nghi quỷ chính mình cùng xung quanh người.

Nói chính xác ra là hiện tại anh chàng rất có chút mặt đơ, thiếu tình cảm biểu hiện hay hoặc nói đúng hơn là trì độn. Bảo sao trước đó khi vừa mới hiện thân ra ngoài thực tế đồng thời biến thành vật tự do rơi xuống, anh ấy đầu mả còn có thể suy nghĩ có nên hét toáng lên hay không? Cái này giờ ờ, lại còn có thời gian hỏi chính mình xem có nên hét toáng lên hay không khi đang rơi tự do, nguy cơ cao sắp biến thành thịt nát? Nay đi chứng hậu quả hoá thân thần rồng thời gian dài sau đó tạo ra cũng thật là đủ mạnh đại.

Cũng còn tốt! Ít nhất về trong lòng biến hoá tình cảm còn chưa có vấn đề gì. Anh ấy còn biết rõ xấu hổ cùng đen lịch sử là như thế nào một cái đồng đồng.

Lời nói có chút kéo xa. Trở lại với tình huống hiện tại trong thực tế... Nghe xong Nguyễn Trọng Lăng miêu tả lại tình cảnh của bản thân hiện giờ, Erica tức thì về mặt biến mất sạch nụ cười. Hai hàng lông mi cau chặt lại. Đầu óc kịch liệt suy tư.

Không thể không nói. Tình huống hiện tại mà Vương của cô gặp phải có thể nói là cực kì hồng bét. Thân phận người bình thường gặp phải rắc rối cái gì cô có thể không quan tâm, thậm chí đôi khi còn có thể ác liệt một chút đối với anh yêu tiến hành gây rối cản trở, coi như là một kiểu khác biệt làm nũng giữa hai người yêu nhau phương pháp. Thế nhưng Diệt thần sư thân phận một khi gặp phải rắc rối...

Chưa cần nói đến cuộc hẹn sau đó trong vòng một tháng trận chiến sinh tử cùng hầu tước Voban. Chỉ là bởi vì ba vị kia không biết tung tích cùng tình huống trạng thái hiện giờ dị thần thiên chúa giáo, một trong bọn họ thậm chí cả ba bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ mò đến Việt Nam trả thù anh yêu của cô tiềm ẩn nguy cơ... Nếu chuyện đó thật sự xảy ra, hiện tại không thể sử dụng ra quyền năng Vương của cô có thể nói là lập tức phải đối mặt với tử vong uy hiếp. Như vậy gay go tình huống diễn ra bảo sao cô không lo lắng cho được. Nụ cười trên mặt khi vừa rồi biến mất cũng chẳng có gì lạ kì.

Ừ? Khoan đã! "Không thể sử dụng quyền năng???" Bất chợt nghĩ đến thứ gì đó vừa xong, Erica ánh mắt không khỏi đột ngột sáng lên. Cô gái ấy lập tức không chút chần chừ cất tiếng hỏi đang đi bên cạnh mình vị vua của cô. Hiện tại bọn họ cả hai đang đi bộ rời khỏi khu vực ven sông Hồng nơi trước đó Nguyễn Trọng Lăng rơi xuống. Mục đích chính là tìm đi ra trục đường chính để bắt xe trở về. Nguyên nhân đương nhiên là bởi vì Lăng hiện tại đã không thể dùng được ra quyền năng để di chuyển nhanh. Erica cũng không dám dùng bản thân phép Nhảy mạng theo vị vua của cô rồi đi. Như vậy rất có thể sẽ gây ra nghi ngờ cùng chứng cứ xác nhận không cần thiết cho cái khác ma thuật tổ chức thế lực suy đoán.

Dù sao hiện tại ngay cả cô cũng không biết đang có những ai đang bí mật quan sát bọn họ hai người hành động. Bình thường lúc Diệt thần sư uy nghiêm có thể khiến cho phần đông thám tử của các tổ chức phép thuật im hơi lặng tiếng không dám mạo phạm thăm dò. Thế nhưng hiện tại vừa mới trải qua hư thực thực cùng dị thần chiến đấu xong, đám người kia thế nhưng sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy tranh thủ ngăn ngừa thời gian ăn ý "được phép" này, tiến hành điều tra các vị vua trạng thái cùng biểu hiện. Đối với như vậy tối thiểu yêu cầu, có chí hướng kinh doanh sức ảnh hưởng cho Vương của cô, Erica cũng không thể ngăn cản bọn họ công việc.

.....

Kết thúc chương 210.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Lặn nữa ra nước ngoài. Chuyến bay cuối ngày cùng chuyến của Liliana!

Trải qua Erica xác nhận cùng chứng thực, Lăng cùng cô nàng cuối cùng nghĩ đến một cách không phải hoàn toàn giải quyết vấn đề biện pháp biện pháp, có thể nói là chỉ trị ngọn không trị gốc phương pháp. Thế nhưng cũng là phù hợp nhất phương pháp có thể tiến hành cấp tốc vào lúc này!

Nguyên nhân bởi vì hiện tại căn bản nguyên do Lăng không sử dụng được quyền năng của mình, không phải là anh ấy đã mất đi sở hữu quyền năng đó, mà càng giống như là bởi vì đã không có nguyên rửa ma lực để làm nguồn gốc sức mạnh mà không sử dụng ra được quyền năng vậy. Tình cảnh tương tự giống như ma pháp sư dù cho có hiểu được, nắm giữ thật nhiều phép thuật ma thuật, thế nhưng trong người đã không còn tồn tại ma lực liền không thể sử dụng ra được bất kì phép thuật hào minh đang nắm giữ được vậy. Hơn nữa bình thường ma thuật sư bản thân ma lực hết còn có thể chờ đợi từ từ thời gian đợi ma lực trong cơ thể mình hồi phục lại, vậy liền có thể dùng phép thuật bình thường. Thế nhưng tình trạng hiện giờ của Lăng vậy tương tự chính là bản thân chính mình phong ấn lại nguồn cung cấp ma lực của bản thân. Muốn anh có thể tại trong tình cảnh hiện tại, không phá vỡ chính mình làm ra phong ấn lại có thể sử dụng ra phép thuật, như vậy liền cần sự trợ giúp từ một nguồn ma lực mới cung cấp từ bên ngoài.

Chỉ là phương pháp này đối với bình thường ma thuật sư có lẽ còn không khó, cung cấp hay dự trữ ma lực vật phẩm bên ngoài các loại cho ma thuật sư bình thường cũng không khó tìm hay dễ chế tạo, thế nhưng đối lại thành một vị Diệt thần sư yêu cầu ma lực nguyên rửa từ bên ngoài cung cấp... Bởi vì các Ngài ấy mỗi một quyền năng sử dụng ra một lần đều yêu cầu một lượng ma lực cực kì khổng lồ, hơn nữa tính chất ma lực bên trong cũng có phần khác biệt với ma thuật sư bình thường cần dùng. Bởi thế cho nên, muốn tìm một thứ đồ vật có chứa một nguồn ma lực khổng lồ như vậy, lại phù hợp để Diệt thần sư giống như Lăng có thể từ đó thu lấy ma lực ra làm nguyên liệu sử dụng ra quyền năng, vậy không phải chuyện gì đơn giản.

Cũng may! Tại trong trí nhớ của Erica, tại châu Âu còn thật có một đồ vật như vậy có thể phù hợp các loại yêu cầu hiện tại Vương của cô đang cần.

Và bởi vì tình huống hiện tại, bất cứ lúc nào vị vua của cô cũng có thể gặp phải báo thù đến từ cái khác các vị dị thần thiên chúa giáo hay tiềm ẩn nguy cơ gì khác. Bất chấp thời gian đã đi về buổi tối, lợi dụng năng lực tổ chức ma thuật của mình hiện tại có được ở Hà nội, một cuộc... chuyến bay thẳng tắp đi đến châu Âu được Erica nhanh chóng sắp xếp hoàn thành.

Cho tới vốn dĩ trước đó mục đích đúng giờ chạy về quê tuân theo lời yêu cầu trong điện thoại của mẹ Lăng trước đó được em gái anh nhắn gửi, tạm thời bị hai anh chị ấy để sang trước một bên. Hơn nữa dựa theo lời bảo đảm của Erica... Giống như cũng đã có người thay thế cho anh đang ở quê ứng phó cho mọi chuyện rồi???

Cũng cùng tại trong lúc ấy, ở tại trong nhà của Lăng ở quê, nào đó màu xanh hiệp sĩ Liliana Kranjcar chính đang mất to trừng mắt nhỏ ngồi an vị tại trong phòng khách nhà của anh. Đối diện là cái nhìn cùng những câu hỏi mà ở trong mắt của cô là kì kì quái quái đến từ ba mẹ cùng em gái của anh chàng. Một cuộc ra mắt cha mẹ chồng chẳng? Liliana Kranjcar, cô nàng ngay thẳng lại có phần ngốc nghếch bộc trực kỳ sĩ trong lòng chính đang điên cuồng mắng mỏ nào đó con quý màu đỏ hồ ly tinh tóc vàng nào đó, đáng lẽ cô trước đó liền không nên tin cái gì tà thuật mê hoặc của đôi phương đi rồi!!!

Thời gian quay trở lại trước đó vài tiếng đồng hồ, bên trong ngôi biệt thự Lăng trước đó tối hôm qua ở lại gian phòng, cuộc nói chuyện của Liliana cùng Erica vẫn còn đang tiếp tục...

- Nếu giống như cô vừa nói như vậy, tình huống hiện tại của Vương chẳng phải là cực kì nguy hiểm?

Liliana vẻ mặt không khỏi cực kì lo lắng sau khi nghe được Erica miêu tả tình huống của Lăng. Ngài ấy hiện tại bất cứ lúc nào cũng có thể đối mặt đến từ ba vị dị thần của thiên chúa giáo bất cứ lúc nào tập kích trả thù, quả thật cực kì nguy hiểm.

- Đúng! Đúng! Đúng là như vậy mà phải không Lily? Cô cũng hiểu được tình huống hiện tại rất nguy cấp phải không? Bởi vì thế cho nên, tôi cho rằng hiện tại cần phải có người lập tức đối với anh yêu nói rõ tình huống nguy hiểm hiện tại của anh ấy. Ai bảo trước đó ở toà thánh Vatican anh ấy sớm như vậy liền bất tỉnh nhân sự đâu. Cho đến từ khi tỉnh lại đến bây giờ, mọi chuyện diễn ra quá vội vàng, chúng ta cũng chưa kịp đối với anh ấy nói rõ mọi thứ.

- Vừa rồi lúc nãy tôi thậm chí cũng quên mất việc này luôn.

Erica vẻ mặt cười giả hoạt gât gât đầu phụ họa cùng kể lể, giải thích cùng đề cao tính chất nghiêm trọng của sự việc. Có điều mục đích của cô nàng ấy có lẽ đã thành công, Liliana hiện tại quả nhiên càng thêm sốt ruột lo lắng rồi.

- Vậy... vậy tình huống đã là như vậy nguy hiểm sao? Không được! Nếu như vậy tôi phải lập tức đuổi theo nói với Vương những chuyện này.

- Còn có tất cả những chuyện này cũng đều do tại cô hết á! Chính là bởi vì con hồ ly tinh như cô quyền... quyền rũ Vương, thế... thế cho nên mới lãng quên cả những chuyện quan trọng như vậy!

Giọng tức giận phê phán nào đó con quý cái trước mặt trong khi khuôn mặt ửng ửng đỏ vì nào đó lý do. Hoặc có lẽ cô ấy đang nhớ tới tình cảnh của mình trước đó khi cố tình giả vờ ngủ mặc kệ vị vua của cô làm... làm trò cười bại với mình. Đáng lẽ lúc ấy cô phải nghiêm chỉnh từ chối hành vi của Vương mới đúng. Đáng... Đáng ghét! Cô vậy mà khi đó cũng quên nói với Vương về tình trạng nguy hiểm của Ngài ấy hiện giờ! Làm một kỳ sĩ thì trung thành bảo vệ nhà vua, biểu hiện của cô trước đó thật sự là thất trách quá! Quả nhiên hen... hentai cùng đòi truy hành vi cái gì đều sẽ khiến cho con người ta sa đoạ á! Giống như cô vậy cũng là bởi vì thế mà làm hỏng cả việc. Sau này cô nhất định càng phải gia tăng hạn chế chính mình, đồng thời cũng phải khuyên bảo Vương, không nên làm những chuyện... những chuyện sắc... sắc sắc như vậy nữa á! Nàng hiệp sĩ xanh đỏ đỏ mặt trong lòng âm thầm đề ra quyết tâm.

Đối diện của cô Erica ánh mắt bao hàm thâm ý cùng thú vị thần sắc nhìn đang tiến vào bên trong nào đó tự mình ảo tưởng Liliana, cuối cùng mới lên tiếng

nhắc nhở bằng quơ.

- Ai! Giống như anh yêu trước đó đã đáp ứng lời nhắn của mẹ anh ấy buổi tối hôm nay sẽ trở về quê đấy. Hiện tại có đúng hay không rất cần phải một người mang theo hai người chúng ta thu được chiến lợi phẩm cùng anh yêu chiến lợi phẩm thu được tại Vatican đi trước về quê của anh yêu đợi chờ anh ấy trở lại sẽ tiến hành nhắc nhở nhỉ?

- Cô... cô thôi đi! Rõ ràng ngay từ đầu liền có ý muốn sai khiến tôi đi làm việc này lại còn nói chuyện giống như đang nói ai đó khác không bằng. Có điều vì Vương sự an toàn, việc này tự tôi sẽ tiến hành thật cẩn thận.

Đã có phần hoàn hồn lại, đối với đã hết sức quen thuộc đối thủ của mình một vài mảnh khoé, Liliana lập tức trả lời với vẻ mặt khó chịu. Thế nhưng cũng không thể không đồng ý đề nghị mà Erica yêu cầu. Cô cũng chính là bởi vì vậy mang theo đồ vật trước tiên tiến trở về ngôi nhà ở quê của Lăng vậy.

Cho tới tình huống hiện giờ, đối mặt với người thân ruột thịt của vị vua mà cô công hiến đang đặt câu hỏi. Bên ngoài chuyện về thể giới phép thuật chưa được phép của Lăng cô không dám nói, còn lại ngay thẳng chính trực cô nàng kỹ sư vậy chính đang cố gắng dùng nhất tiếp cận ngôn ngữ, hy vọng có thể trợ giúp người thường như cha mẹ cùng em gái của Lăng có thể hiểu được....

Nội dung đại thể chính là:.....

- Cháu cùng thằng Lăng nhà cô là quan hệ như thế nào vậy?

Mẹ của Lăng đặt câu hỏi với sự quan tâm cao.

- Dạ, cháu cùng anh ấy mối quan hệ... nói ra chắc phức tạp lắm ạ.

- Cháu có nói ra cô chú cùng em sợ nghe chắc cũng không hiểu được đâu ạ. Có điều chúng cháu đã từng thề nguyện sẽ mãi mãi cùng ở bên nhau, trợ giúp bao bọc và khoan dung nâng đỡ lẫn nhau trong cuộc sống sau này, thế nên cô chú cùng em cũng không cần lo lắng gì cho chúng cháu đâu ạ!

Cô ấy nói trả lời với vẻ mặt hạnh phúc mỹ mãn.

Đối diện ba người: “.....” Đang chờ ra ở bên trong!

Được nha! Vậy mà còn đã thề với cả nguyên cùng nhau cơ đấy. Các anh các chị ấy, hiện giờ cũng thật là lăm trờ. Phim hàn xềng chắc xem nhiều là đi.

- Chị cùng anh ấy bây giờ đang sống chung ở cùng nhau hay còn ở riêng thế?

“Bốp! Không được nói năng linh tinh!”

“Sao lại đánh con! Bây giờ các anh các chị ở trên ti vi không phải đều đang nói cái gì sống thử hay sao? Con cũng chỉ hỏi hỏi thôi mà!”

- Cô! Cô không cần đánh em ấy đâu ạ! Em ấy chắc chỉ là hỏi vì tò mò thôi mà. Hôn... hôn nữa làm em gái quan tâm cuộc sống của anh trai mình chắc... chắc cũng rất rất bình thường phải không ạ? Cô liền không cần phải trách đánh em ấy đâu ạ. Còn... còn... Sống... sống chung ấy hả?

- Tuy... tuy rằng không hoàn toàn đúng lắm ạ,... thế nhưng chị cùng anh của em hiện tại, đúng... đúng là sống ở cùng một chỗ thật.

- Chị hiện giờ đều phải canh giữ cho anh của em hằng đêm. Tính cách của Ngài ấy em biết đấy.... Chị không thể không lo lắng, nếu không có mặt chị ở bên cạnh chừng, Ngài ấy có thể hay không xảy ra vấn đề gì.

Ba mẹ Lăng nghe xong mà bốn mắt nhìn nhau. Nay ngay cả sống chung vậy mà cũng tiến hành cả rồi? Mặc dù không thích con dâu là người nước ngoài... thế nhưng có vẻ như hai ông bà đã không có cái khác sự lựa chọn ợ?

- Thế sau này cháu có thể sống lâu dài ở Việt Nam không? Bố mẹ cháu, gia đình cháu đối với việc cháu sống ở Việt Nam lâu dài có hay không ý kiến gì?

Đã sắp lên chức mẹ chồng cô dâu nước ngoài bà Hải Như, mẹ Lăng không khỏi to ra thật sâu lo lắng.

- Dạ, cháu đương nhiên là... ừm, đương nhiên là Trọng Lăng Ngài ấy ở đâu thì cháu sống ở đấy chứ ạ! Còn về ý kiến của gia đình? Mọi việc... của cháu trước kia đều là nghe theo ông nội sắp xếp cả. Và... và bởi vì việc cháu ở bên Trọng Lăng Ngài ấy, ông nội của cháu cũng đã biết, hơn nữa... cũng không thấy ông nội có gì ý kiến phản đối gì cả! Thế nên cô chú chắc không cần lo lắng gì đâu ạ.

“Đứa bé này tiếng Việt giống như còn nói chưa được sôi nổi. Xung hô gì mà tùm lùm. Có điều tạm thời có thể giao lưu được cùng nhau như vậy là cực tốt rồi. Cũng không cần phải quá khắt khe”. Mẹ của Lăng, bà Hải Như trong lòng thầm lẩm bầm. Sau đó bởi vì tình thế đã là như vậy ác liệt, vấn đề đã đóng thuyền, gạo đã nấu mọ thành cơm, thái độ của bà bởi vậy cũng cực nhanh thay đổi thành niềm nở cùng hiền từ. Một bên chuyển sang ngồi cùng ghế với Liliana, một bên bắt đầu nhỏ giọng hỏi ti tê cô gái thật nhiều thật nhiều chuyện chuyện.

Em gái của anh chàng thấy vậy cũng hí hửng chạy đi sang ngồi cùng một bên khác trên chiếc ghế dài. Cho tới từ đầu tới cuối rất muốn gọi anh Lăng nhà ta về táng cho anh một trận, hỏi hỏi xem anh chàng đi học đại học hay là đi tán gái. Mới chưa rồi nhà được ba tháng đã có gái tây về nhà đòi nợ kiểu này, ông Trọng Kim chính đang phụng phịu mặt cau mày ngồi ở tại chỗ cả buổi không muốn nói chuyện. Không khí trong ngôi nhà chính là ở như vậy kì quái không khí, kéo dài cho đến giờ bữa cơm tối. Cho tới xác nhận Lăng cũng không có như lời nói trước đó của Liliana tối nay sẽ về nhà.

.....

Kết thúc chương 211.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Phù thủy xứ Napoli- Diana Milito!

Tạm bỏ qua tình cảnh éo le nghen ngào tràn đầy ngượng ngùng của tương lai cô dâu gái Tây Liliana tại nhà vị vua của cô ở quê của Ngài ấy, sẽ nói vào một lúc khác, hiện tại quay về tình cảnh của Lăng vào lúc này, anh ấy chính đang vừa xuống chuyến bay đi đến quen thuộc một lần nữa nước Ý vậy. Chỉ là địa điểm lần này đã thay đổi thành: Napoli- Italya.

Naples (Napoli, trong tiếng Ý) là một trong những thành phố lớn nổi tiếng nhất ở Ý, và bến cảng nơi đây là một địa điểm tham quan từ lâu đã có nhiều danh tiếng.

Thành ngữ ‘Chết vì ngắm Naples’ được một ai đó nghĩ ra khi đứng trước vẻ đẹp không có gì có thể so sánh của thành phố cổ kính này. Nhìn từ xa, quan cảnh của thành phố quả thật lộng lẫy không kém. Ánh mặt trời chiếu rọi xuống làm lung linh làn nước xanh biếc của Naples, và ở đó sừng sững một trong vô số những công trình kiến trúc lịch sử, cảng Santa Lucia.

Có thể nói phong cảnh về đêm ở đây được xếp vào top đại tam của thế giới. Nhìn về phía đông, ta sẽ nhìn thấy ngọn Vesuvius, một núi lửa cách đó mười cây số. Trong khi ban ngày Napoli giống như một thành phố cổ kính tràn đầy lịch sử tang thương khiến người không khỏi yên lặng ngắm nhìn.

- Hừm, nhìn xa thì cứ tưởng như nó là một thị trấn khá là đẹp mắt. Thế nhưng nếu đến tận chỗ rồi mới thấy cảnh: đường phố thì bẩn hết sức toàn là rác với rác, tường bị vẽ bậy, ùn tắc giao thông liên miên, còn người dân thì vô tư chả quan tâm gì hết. Do đó mà tối ngày xảy ra tùm lùm chuyện.

- Dù có cố gắng bóc phét đến cỡ nào đi nữa, thì nó vẫn không là nơi gì tốt đẹp để cho người ở.

Đang đi cùng anh bên cạnh đương nhiên là người đã đề nghị ra chuyến đi vội vàng lần này Erica, và đối mặt với một trong những thành phố nổi tiếng của Italya, cô nàng hiện tại thế nhưng đưa ra giọng nói phê phán một cách thẳng thừng.

- Aich! Giống như em là người Ý cơ mà, Erica. Nói như vậy về một thành phố nổi tiếng của đất nước mình đối với một người nước ngoài như anh đến thăm ngay trong lần đầu... phải chăng có thứ gì đó không đúng đúng lắm ở đây?

Anh ấy về mặt giọng gạo, cười cười nhắc nhở. Ai bảo về mặt tự tin cùng nét đẹp trẻ trung trong bộ váy đầm màu đỏ của Erica đang thu hút thật nhiều người nước ngoài đang đi qua đường đến thế. Và đương nhiên giống như cô ấy vừa rồi thẳng thừng giọng điệu ngôn ngữ phê phán cũng bị rất nhiều người nghe thấy được cùng quay sang trợn mắt nhìn. Đương nhiên đầu má cái là bọn họ toàn trừng mắt nhìn về anh, giống như anh mới là tên tội đồ đáng chết nhất, đang làm chuyện gì cực kì sai ở đây. Cảnh này khiến cho đi ở bên cạnh cô, Lăng chợt cảm thấy áp lực thật lớn một dạng.

- Dạ vâng! Em đúng là người Italya, dân Milan chính gốc đấy ạ. Thế nhưng giống như những gì em biết cùng gặp được ở Việt Nam. Không phải là người dân ở các tỉnh thành phố khác sau khi đến làm ăn và sinh sống ở Hà Nội, nhiều khi cũng thẳng thừng chê trách cái khác tỉnh thành phố, chỉ cần miễn không phải là quê gốc của họ đó thôi. Giống như hiện tại Erica mà nói, ngoại trừ Milan ra, những thành phố khác ở Ý có bị gì chê trách cũng đâu có kì lạ gì đây zậy!

- Anh yêu của em suy nghĩ đôi lúc cũng thật kì quái, còn đi quan tâm những chuyện này! Thế nhưng những lúc như thế này, khuôn mặt và biểu tình của anh yêu cũng là đáng yêu nhất đó nha! Hi hi hi...

Ôm chặt lấy cánh tay của anh và đi tung tăng vui vẻ trên đường phố ở Napoli, Erica về mặt vui vẻ tươi cười thật tươi giải thích.

Trong lòng Lăng hiện tại suy nghĩ lúc này thế nhưng là... cái này hai chuyện có thể giống nhau được sao á! Dù cho có chê trách như thế nào đi chăng nữa, làm gì có ai giống như cô ở ngay giữa đường mà lớn tiếng chê trách để cho cả làng cả phố người ta xung quanh trên phố dân bản địa đều nghe được hết, hiểu hết như vậy chứ! Thế nhưng hết cách, dù sao anh đối với những người xung quanh ở nơi đây lại cũng không quen, thôi thì mặc kệ, phớt lờ cái nhìn của họ đi là được. Anh ấy tự an ủi mình như vậy đồng thời đi bộ thẳng hướng tới mục đích chuyến đi của bọn họ lần này.

(Đáng nhẽ có thể đi xe ô tô đi tới đó. Thế nhưng Erica nói rằng anh đã từng mang theo Liliana trải qua hai người thế giới ở Italya, như vậy hiện tại cô ấy cũng muốn cùng anh trải qua ít nhất một lần như thế. Cái này gọi là đối xử công bằng ồ!)

Và con đường mà Lăng cùng Erica đang đi hiện giờ với cái tên Spaccanapoli, nó là một trong những đường phố cổ nhất ở Naples.

Nằm ở trung tâm thành phố, bên cạnh là Quảng trường Garibaldi và những nhà thờ gần đó luôn bận rộn người qua lại, tràn đầy không khí thân thiện của một khu phố thương mại của tầng lớp lao động truyền thống.

Naples, nơi sinh của món bánh pizza, cũng là một thành phố giáo dục (là khu vực mà giáo dục có ảnh hưởng lớn đến kinh tế và xã hội).

Vào năm 1224, thời đại của Vương Quốc Syria, là năm Đại học Naples được thành lập. Trường đã đứng vững hàng ấy năm và cho đến nay cũng vẫn vậy. Có lẽ một trong số lý do là bởi vì môi trường nơi đây có rất nhiều hiệu sách cũ. Và bởi vì vậy con phố bên cạnh Quảng Trường Bellini cũng được biết đến là phố sách cũ.

Đi đi một lúc lâu, một tòa nhà với cái tên ‘Nhà của Milito’, ngôi nhà ở một góc phố đã xuống cấp, nơi này là hiệu sách cổ của Diana Milito, cũng chính là một vị nữ phù thủy chính đang đứng trước cửa chờ đợi một chuyến viếng thăm bất ngờ đến từ một vị vua cùng nữ kỹ sư kiêm người yêu chính thức của Ngài.

Chủ hiệu, Diana Milito, phù thủy cư ngụ tại Naples. Tuổi không xác định, một phụ nữ trẻ trung với khuôn mặt trẻ con luôn thích mặc váy rộng nhiều đường vẩy sóng. Mà kỳ lạ thay, không có chỗ nào là không hợp với cô ấy hết. Có điều kì lạ là cho đến tận bây giờ, không biết nhiều ít năm đã trôi qua, mà cô ấy vẫn giữ được nụ cười như người trẻ tuổi. Hơn nữa ngoại hình thanh xuân của cô cũng không có gì thay đổi. Nhưng dù vậy, thời gian không thiên vị một ai, như những nếp nhăn in hằn trên gương mặt và sự thật là nước da của cô đã mất dần đi sự mịn màng vốn có của nó.

Erica Blandelli, là một vị hiệp sĩ theo cách nói trong giới ma thuật châu Âu, đồng thời có thể là gần với nữ pháp sư hơn trong cái nhìn của Lãng.

Địch thủ của cô, Liliana Kranjcar nói chung, cũng là một vị hiệp sĩ, nhưng có thể là gần hơn với nữ phù thủy hay vụ nữ đại loại vậy.

Ranh giới giữa giữa Phù Thủy và Pháp Sư rất mơ hồ.

Điều này đã được những nữ miko- vụ nữ và nữ tu thời cổ đại định rõ.

Kiến thức và phép thuật của họ được truyền lại trực tiếp từ các phù thủy của thế hệ trước.

Diana Milito, một phù thủy của Thanh đồng thập tự hội sống ở Naples, cũng là người đã dạy Liliana phép thuật đặc trưng của phù thủy. Và Napoli cũng được coi như là mảnh đất lành địa của Thanh đồng thập tự hội. Còn Erica Blandelli thì thuộc về tổ chức Xích đồng thập tự hội- thế lực đối địch của Thanh đồng thập tự hội, thế lực tổ chức của cô ấy ở nơi này đương nhiên rất yếu kém. Có điều bởi vì mối quan hệ của Liliana cùng Erica thể hiện ra trước đó vài ngày tại bên ngoài toà thánh Vatican đối với thứ bảy Vương. Hiện tại tuy rằng đại diện cho thế lực đối địch như Erica mang theo Vương của bọn họ đến Napoli làm việc, cũng sẽ không bị thế lực đến từ Thanh đồng thập tự hội bất kì cản trở. Thậm chí để phối hợp vị vua “hùng mạnh” mới xuất hiện trong thời gian ngắn gần đây. Có quan hệ thân cận liên quan Diana Milito trực tiếp liền bị tổ chức của mình mệnh lệnh tới tiếp đón thứ bảy Vương, đồng thời cũng là để giám thị, đề phòng thậm chí ngăn cản đại diện đối thủ thế lực như Erica, nếu như cô ấy có ý định tiến hành gì đó phá đám công việc.

Sẽ thuận lợi hơn nếu thay đổi Erica hiện tại thành Liliana bên cạnh Lãng xuất hiện ở đây đất Napoli, thế nhưng sự việc diễn ra cấp bách cùng nguy cơ tiềm ẩn cũng như tình huống hiện tại không thích hợp để cho càng nhiều người hơn được biết, dù cho sự trung thành của họ đã được có thể chứng minh như Liliana. Nói chung Erica thì trực tiếp lập tức liên lạc thế lực đối thủ của mình, yêu cầu họ chuẩn bị tiếp đón cho cuộc việc thăm đột ngột của tân Vương, đồng thời trực tiếp mang Lãng bay đến Napoli luôn.

Hiện tại, vậy chính là đối với “hướng dẫn viên du lịch” của Diana Milito đưa ra yêu cầu “tham quan” đồ vật lúc vậy! Ôm cánh tay của Lãng xuất hiện tại trước cửa hiệu sách cũ, địa điểm cần tới, Erica trong lòng như vậy suy nghĩ.

- Xin gửi lời chào tôn kính nhất đến Ngài! Thứ bảy Vương, Nguyễn Trọng Lãng điện hạ. Tôi là Diana Milito, thành viên của Thanh đồng thập tự hội, trước đây cũng từng được may mắn trở thành thầy dạy phép thuật của Lily đưa bé kia, nói vậy nếu như Ngài chưa biết.

- Đồng thời tính từ quan hệ cùng với Lily, thế cho nên giữa hai chúng ta cũng coi như là có mối liên quan nhất định đấy ạ! Cho tới trong thời gian sau đó Ngài ở lại Napoli, nếu như Ngài có bất cứ yêu cầu gì liên quan xin cứ nói cho tôi ạ. Diana sẽ cố gắng hết sức mình để hoàn thành tất cả điều mà điện hạ Ngài yêu cầu.

Nói xong lời chào nghiêm cẩn đồng thời cũng có phần thân cận đối với Lãng, anh chàng cũng đáp lại bằng cái gật gật đầu tỏ vẻ xong, Diana lúc này mới quay sang đối với đang khoác tay anh Erica cất tiếng chào với vẻ mặt thân thiện. Không có phần nào giống như là đáng vẻ gặp mặt nhau giữa hai thành viên của hai tổ chức thù địch truyền kiếp cả.

- Hey! Đã thật lâu rồi chưa được gặp lại cô đó, Erica! Bình thường tôi vẫn được nghe đến tên của cô từ chỗ của Lily suốt. Không nghĩ tới lần này gặp mặt lại, thân phận của cô giờ đã thay đổi như vậy nhiều.

Cô gái có cái tên giống như nào đó vị công nương của Anh này vậy vậy tay và nói trong khi khuôn mặt nở nụ cười hiền hoà.

- Ồ vâng! Chị vẫn là như thế trẻ trung như cô gái mới lớn vậy đó Diana. Còn về chuyện của Lily? Tôi đoán chắc cô ấy sẽ chẳng nói tới lời gì hay ho khi nhắc tới tôi cả đâu. Cô biết rõ mà phải không, Diana? Cho tôi hiện tại. Bởi vì thời gian cấp bách, nếu như chúng ta muốn hoàn thành công việc trước khi trời tối (do chênh lệch giờ). Chào hỏi và hàn huyên xin hãy để lại phía sau đi ạ. Chúng ta trước tiên tiến vào bên trong hiệu sách của cô đi rồi nói.

Một cuộc gặp mặt giới thiệu chớp nhoáng diễn ra ở bên ngoài cửa hiệu sách. Ba người, hai nữ một nam đối với lời đề nghị của Erica cũng không có gì dị nghị. Lập tức cùng nhau đều tiến vào bên trong cửa hiệu. Đi vào bên trong, ánh mắt đảo sơ qua. Lãng rất nhanh thì nhận ra rằng, bằng cách nào đó, dù là tiệm sách cũ ở quốc gia nào, thì ta vẫn có thể cảm nhận được cùng một bầu không khí tri thức tràn đầy. Trong căn tiệm được thiết kế gọn gàng sách sẽ trên, là bộ sưu tập vô vàn những cuốn sách đã có tuổi, còn có các giá đầy sách tranh và nhiều ghi chép khác. Tiến vào bên trong rồi ngập chìm trong nó, con người lập tức liền bị nó cổ kính cùng tràn ngập tri thức phong cách cổ điển khiến cho người tâm thần lập tức trầm tĩnh lại. Đó là một cảm giác hoàn toàn khác so với khi ngửi nắm trong tay một chiếc điện thoại, ipad hay máy vi tính có kết nối mạng. Dù cho thông tin kiến thức có thể nhờ vào bọn chúng mà tìm kiếm được trên internet có thể sẽ nhiều hơn nhiều nội dung sách bên trong cửa tiệm này sở hữu. Thế nhưng cảm giác mà giữa bọn chúng mang lại trong cả hai trường hợp, đó là hoàn toàn khác biệt vậy!

Ngồi lên chiếc bàn bên cạnh cửa sổ, một vị trí giống như thường dùng để ngồi đọc sách tốt nhất trong cửa tiệm. Sau khi Diana Milito, vị nữ phù thủy dày dạn kinh nghiệm của châu Âu này đưa mang lên trà nước để tiếp khách, là một vị kỵ sĩ của nhà vua, chức trách để cho Erica lập tức bắt đầu của mình nhiệm vụ lên tiếng nói chuyện.

Câu chuyện ở Napoli cũng là từ đây bắt đầu. Câu chuyện về Người anh hùng cùng Vị vua trẻ tuổi đi lạc!

.....

Kết thúc chương 212.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Heraion trụ đá

Hà nội, 9h30 đêm, sân bay Nội bài ...

Bởi vì buổi chiều gần tối bầu trời khu vực Hà Nội đột nhiên biến hoá trở nên thời tiết thất thường, các chuyến bay trong lúc này hoặc dự định đi đến trong khoảng thời gian gần lúc sau đáp xuống thành phố thủ đô Hà nội, không khỏi đều bị kêu gọi khẩn cấp hoãn lại chờ đợi kiểm tra hoặc xem xét thời tiết có không biến chuyển. Một cái nào đó chuyến bay từ Tokyo Nhật Bản xuất phát, vốn dĩ cần phải đáp xuống Hà Nội- sân bay Nội Bài khoảng hai đến ba tiếng đồng hồ trước đó, cũng bởi vì vậy mà bị đến trễ hẹn, kéo dài đến tận bây giờ.

Ra khỏi cửa máy bay, một cô gái có thân hình cao dong dong bước chân đi dạo giống như bao người về phía đại sảnh sân bay, không thấy người tiếp đón sau liền đi thẳng về phía sân bay lối ra. Một mái tóc dài màu đen tuyền thẳng tuột, kéo dài xuống ngang eo thật nổi bật. Một thân váy ngắn màu nâu cùng một đôi tất chân đen dài. Áo sơ mi trắng ngắn tay bó sát, bên ngoài mặc thêm chiếc áo ghi lê không tay áo màu vàng kiểu nữ nhỏ xinh.

Tất cả được phối hợp lại đột xuất ra vòng ngực nở nang cùng bờ eo thon gọn. Một cô gái có làn da trắng tinh mịn màng như đồ sứ búp bê. Một đôi mắt to rõ, trong vắt dịu dàng. Một đôi môi nhỏ đỏ hồng gợi tình. Một khuôn mặt ngũ quan phối hợp êm dịu, hơn nữa đượm khí chất cùng nét đẹp thủy nị thanh nhã, tiêu biểu của một nàng con gái xinh đẹp đúng kiểu châu Á. Trên tay cô ấy giờ đang xách theo mang lấy một chiếc túi vô bọc, giống như đang đựng lấy tương tự gây bị a một dạng chiều rộng nhưng ngắn hơn chút chiều dài. Một bên tay kia còn lại chính đang cầm một chiếc điện thoại di động Nokia đời mới nhất, giờ chính đang nói nói gì đó cùng người phía bên kia. Ngôn ngữ giao lưu chính bằng tiếng Nhật.

Cho tới nếu như hiện tại Erica có mặt ở đây mà nói, như vậy cô ấy rất nhanh nhất định có thể nhận được ra. Cô gái có vẻ đẹp xinh đẹp kì cục đột nhiên vừa mới xuất hiện ở sân bay Nội bài này, cũng chính là đối thủ mà cô cho rằng có thể sẽ tồn tại theo sau sau đó suốt quãng đời còn lại của mình. Một đại biểu cho giới phép thuật Nhật bản gửi tới bên cạnh thứ bảy tân Vương trong vai trò ứng cử viên Vương phi một dạng.

- Vâng! Cháu đã đến Việt Nam rồi đó ạ! Thế nhưng làm sao không thấy có ai đến tiếp đón giống như dự đoán cả?

- Yaaaaaaa! Ông nói chuyện gì kì vậy ạ! Nếu như người chồng tương lai của cháu là đức vua mà nói, cháu cảm thấy mình vẫn có thể vui vẻ chấp nhận được ạ. Ngài ấy không có vẻ giống như những vị Vương khác khó thân cận, hơn nữa tuổi tác cũng phù hợp độ tuổi kén vợ chọn chồng.

- Đương nhiên! Cháu làm sao có thể bại bởi bọn họ cơ chứ! Bởi thế cho nên dù cho đức vua hiện tại tình cảm mối quan hệ có chút rối loạn, thế nhưng cháu sẽ giúp Ngài ấy nhận ra ai mới sẽ là lựa chọn cuối cùng của Ngài.

- Ôi không! Không! Ông thì toàn giao cho cháu những việc vất vả không đâu thôi. Lần này liền là lần cuối cùng đấy nhé! Bởi vì sau đó cháu liền phải toàn tâm toàn ý vì đức vua cống hiến phục vụ rồi đấy ạ!

- Vâng! Bye bye ông. Chúng ta sẽ còn gặp lại sau.

Kết thúc trò chuyện cùng với người ở bên kia điện thoại, cô gái khẽ vươn vươn mình, một đôi mắt to đen láy trong vắt, mang theo tò mò ngăm nhìn cảnh vật bên ngoài lối ra sân bay Nội bài.

“Đây chính là đất nước mà đức vua đã sinh ra ư? Giống như cũng không có gì kì lạ cả mà?” Cô gái trong lòng không khỏi như vậy thầm nghĩ. Vốn bình thường cuộc sống quanh năm đều là ở bên trong thâm sơn cùng cốc thân cận tự nhiên, cô gái ấy đối với những vật phẩm cùng khung cảnh đô thị hiện đại giống như trước mắt lúc này đều là cảm thấy một loại cảm giác na ná giống hết nhau không thôi à. Cho tới hiện tại bây giờ,....

- Nếu dựa như những gì ông đã nói thông tin, số 1 cùng đức vua tạm thời vừa đã rời khỏi Việt Nam... Như vậy trước tiên liền đi tìm tìm số 2 cùng Yuri trước đi đã chứ nhỉ.

- Ủ! Liền vui vẻ như vậy quyết định á!!!

Đã có rõ ràng mục tiêu trong lòng, kết quả là cô gái lập tức hướng tới gần nhất một chiếc xe taxi đang đậu. Có một số chuyện cũng là từ khi đó đã bắt

đầu âm thầm tiến hành.

.....

Ban đầu, Napoli là thuộc địa của người Hy Lạp cổ đại.

Bởi vậy cho đến hiện tại vẫn còn có thể ở trên vùng đất này tìm thấy tàn tích của những mỏ đá còn sót lại, nơi mà từng được người cổ đại xây dựng để làm chỗ cho những kẻ nô lệ bị bắt buộc phải làm việc khai thác. Ngoài ra còn có những tàn tích của các hệ thống xử lý nước thải, bể chứa nước về sau được người La Mã chế tạo nên khi họ chiếm cứ nơi đây. Và cuối cùng, là những tàn tích của những kho ngầm đã được sử dụng để dự trữ thực phẩm, nhu yếu phẩm, và rượu, đã bắt đầu tồn tại trong nhiều thế kỷ kéo dài ở trong suốt quá khứ sau đó. Ngày nay vẫn còn có thể tìm thấy dấu tích của những công trình này bên dưới những con đường phố cũ ở Napoli.

Napoli Sotterranea—hay còn được biết đến như Thế Giới Ngầm ở Napoli.

- Tuy những di tích dưới lòng đất đã được mở cửa cho du khách du lịch, nhưng khu vực này vẫn luôn được giữ kín khỏi con mắt người dân, vì những phù thủy vùng Naples như chúng tôi đã luôn phong ấn toàn bộ khu vực này lại để tách biệt người thường cùng thế giới phép thuật.

Diana Milito dẫn đầu đi ở phía trước đồng thời lên tiếng giải thích. Lãng cùng Erica đi theo ngay ở phía sau cô ta, đồng thời bộ dáng đơn giản giống như một cặp tình nhân đang đi du lịch, và giờ đang nghe hướng dẫn viên giải thích về lịch sử đặc thù của địa phương hay di tích mà họ đang chuẩn bị tiến hành tham quan. Hiển nhiên, lúc này cuộc nói chuyện trước đó ở tiệm sách của Diana đã xong xuôi, Erica cùng Lãng chính đang theo chân của Diana đi đến nơi bọn họ mục đích của chuyến đi này tồn tại.

Quận Santa Lucia...

Nằm trước mặt vịnh Naples- Napoli. Nó bao gồm cảng Santa Lucia, tòa thành Castel dell'Ovo cùng các điểm tham quan khác.

Bọn họ ba người giờ bước chân bước vào một cửa tiệm cũ bán quần áo trong quận, cất lời chào một tiếng với người phụ nữ trung niên là chủ tiệm.

Ngay cả khi bạn có muốn tìm kiếm lấy dù chỉ một điểm tốt về cửa tiệm cũ kỹ này, thì quần áo được sắp xếp lộn xộn ở đây cùng kiến trúc lồi thối nhếch nhác bên trong, cũng sẽ nhanh chóng làm bạn cho ra một cái chắc như đinh đóng cột kết luận. Rằng người mở cửa tiệm này kinh doanh thật sự không có gì tốt đẹp phát triển tương lai nếu như anh ta hoặc cô ta không chịu tiến hành triệt để cải biến. Nơi đây hiển nhiên không phải một nơi thực sự dùng để làm ăn kinh doanh, mà chỉ là một chỗ cửa hàng có nhiệm vụ dùng để che mắt người bình thường vậy thôi. Ừ thì? Cũ kỹ cùng lồi thối lếch thếch như vậy một nơi cửa hàng bán quần áo, quả thực là chẳng mấy khi có người tiến vào thật. Rất thuận tiện cho việc bảo mật hay ý muốn ở nơi đây tiến hành nào đó bí mật công tác đứng kiểu.

Bên trong cửa tiệm, ba người gặp được một vị phụ nữ nặng kí thân hình mập mạp, trông hoàn toàn hợp vai trong thân phận người trông coi một cửa hàng kiểu này. Dĩ nhiên thật ra thì bà ta chỉ đơn giản là cấp dưới của Diana mà thôi. Bắt gặp bọn họ tiến tới xong, đôi phương liềm lặng lẽ đưa bọn họ ra phía sau khu tiệm. Sâu bên trong—là nơi mà chỉ có phù thủy cùng người trong giới phép thuật mới được phép bước vào.

Một lối vào dẫn tới khu di tích bên dưới hiện ra.

Bất ngờ thay, lối vào bí mật này lại là một cái hố vuông vức ngay giữa nền đất. Trông chẳng giống một cái lối vào bí mật đứng kiểu gì cả. Có điều những cầu thang chạm khắc từ đá chạy dài xuống tận phía dưới sâu hõm tới tận đáy là bằng chứng chứng minh chính xác nhất, cái này lối vào có lẽ còn đứng thật là thật. Bước chân đi đầu xuống dưới Diana, tay cầm đuốc giờ từng bước từng bước đã bước xuống dưới dãy cầu thang dài. Erica cùng Lãng thấy vậy theo bản năng liếc mắt nhìn nhau, sau đó cũng không có gì cần phải nói, cả hai lập tức tăng nhanh bước chân đi theo Diana dẫn đường chỉ lối phía trước, cũng bắt đầu đi xuống cái hành lang sâu dài lại tới tận ban đầu này.

Đi được một khoảng thời gian sau...

"... Rắn có số lượng lớn nhất, sau đó là Bò."

Erica như cũ ôm chặt lấy cánh tay Lãng đi theo phía sau Diana Milito chợt thì thầm lấy một mình.

Lối đi ở bên trong khu di tích giống như là đang ở trong một khu mỏ bỏ hoang vậy, rất dài và hẹp. Cho tới sự thật thì là, nơi đây tuy đã một thời từng là một mỏ đá, có niên đại từ những thế kỷ TCN, do đó nó rất giống một khu mỏ bỏ hoang. Tuy nhiên, vô số những bức vẽ chạm khắc trên các bức tường này hiện giờ, lại cho ta thấy những điều hoàn toàn khác không chỉ đơn giản như vậy.

Những bức vẽ nguyên thủy, thô sơ do người dùng que hoặc gậy vẽ nên và không khó tin khi ai đó nói rằng chúng là của người từ thời kỳ đồ đá.

Đúng như Erica đã nói, có rất nhiều hình vẽ tựa như những con rắn đang bò trên tường.

Một số có cơ thể dài uốn lượn, hoặc có nhiều đầu. Và một số thậm chí có cả đôi cánh dơi. Đồng thời nơi này còn có những động vật khác như bò, chim, lợn và sư tử.

Người có những tiếp xúc sâu với ma thuật giới kiến thức sẽ lập tức nhận ra ngay đó chính là những hình ảnh tượng trưng cho một nữ thần đất, và có lẽ đã được khắc vào thời kỳ Tiền để chế La Mã.

- Trong quá khứ, nơi này là một ngôi đền bí mật dưới lòng đất...

Diana nhỏ nhẹ thì thầm lấy giải thích, dường như không muốn quấy rầy lấy sự tĩnh lặng thiêng liêng ở nơi đây.

Kể từ khi tôn giáo độc thần gia trưởng (Thiên Chúa Giáo) trở thành tôn giáo chính thức, những miko- vụ nữ sở hữu thánh lực, biết phép thuật nhưng thờ phụng những cái khác thần linh liền bị gán lên trên người cái danh Phù Thủy, bị ngược đãi tàn khốc và sẵn lòng giết hại.

Và vì thế bọn họ thường không thể không chạy trốn xuống thế giới ngầm để sinh tồn và kéo dài. Đồng thời để giữ gìn trí tuệ và trí thức của mình, họ đã xây dựng ngôi đền dưới lòng đất này để truyền lại cho đời sau những giáo lý và nghi lễ.

Những bức vẽ biểu trưng cho tín ngưỡng của phù thủy, những bức vẽ tượng trưng cho các vị thần.

- Trùng hợp thay, loài rắn dường như cũng là những vị thần bảo hộ của phù thủy?

Erica ánh mắt giờ nhìn về phía những bức vẽ trên tường đồng thời lăm bắm giống như đang tự hỏi.

Vào thời cổ đại, những vụ nữ phụng sự cho các nữ thần đất vĩ đại là những người trở thành những Phù Thủy đầu tiên.

Với sức ảnh hưởng của Kitô giáo (đạo thiên chúa) và sự xuống cấp của những tín ngưỡng truyền thống châu Âu, những vụ nữ địa vị thiêng liêng thuở xưa giờ bị đàn áp và tẩy chay, cũng từ từ bị coi là dị giáo khiến bao người phải khiếp sợ.

Những nữ thần đất vĩ đại trong thời gian đó, thường là những vị thần cai trị sự sống và cái chết.

Một vài cái tên như Athena, Ishtar, Isis, Tiamat, Cybele. Nữ thần tình yêu và sắc đẹp, Aphrodite, ban đầu cũng là nữ thần đất mẹ đầy quyền năng. Con vật thiêng đại diện cho vòng sinh tử luân hồi, loài rắn.

Và do đó, rắn đã trở thành con vật tượng trưng cho các nữ thần đất, những tinh linh bảo vệ cho phù thủy.

Mặc dù Erica đã từng có nghe qua những thông tin về những điều huyền bí chứa đựng tại nơi đây từ chỗ của Liliana, nhưng lúc này cô quyết định tạm gác chuyện đó lại sang một bên. Dù sao đối với việc học tập và nghiên cứu những chuyện như thế này, ham thích đam mê đọc sách Lily quả thật là giỏi và chăm chỉ hơn cô nhiều.

- Như vậy cái đồ vật đó... ý tôi nói là "Heraion" ấy, tên của nó đúng không? Chúng ta vị trí còn cách nó xa không?

Mặc dù đối với lý kỳ truyền thuyết và lịch sử thực tế khác biệt vân vân đôi khi cũng sẽ có tò mò hứng thú. Thế nhưng nó không quá đủ để thu hút anh nhìn một đám ngoằn ngoèo hình vẽ biểu tượng trong suốt cả quãng đường dài, hơn nữa còn chẳng hiểu chúng nó có ý nghĩ gì nữa. Lặng bởi vậy đột ngột đặt ra câu hỏi dò.

Heraion trụ đá chính là mục tiêu chuyến đi lần này của Lăng cùng Erica tới Napoli. Và giống như chính cái tên mà nó xuất hiện, giống như một biểu tượng của nữ thần Hera. Thần thoại kể lại rằng mái tóc của nữ thần được dệt nên từ rắn, và sở hữu đôi mắt của một con bò cái—tất cả những điểm ấy đều cho thấy cô cũng là một vị nữ thần đất.

Trong thần thoại Hy Lạp, Hera là vợ của Zeus.

Tuy nhiên, cô xuất thân từ bán đảo Peloponnese và là một nữ thần cai quản mặt đất.

Sau khi vùng đất bị chinh phục bởi người Ấn-Âu tôn thờ thần trời, Hera đã buộc phải giao thân mình cho Zeus.

Ừ? Những cái này là những gì trước đó ở trên máy bay Erica phổ cập mù chữ cho anh về mục đích của chuyến đi này và một số tri thức liên quan đấy. Đương nhiên! Nhân tiện cô ấy cũng đã kể lại cho anh tình huống nguy hiểm của mình hiện giờ. Bởi vậy hiện tại sợ bóng sợ gió Lăng đối với cái trụ đá Heraion sắp gặp mặt này có hay không giải quyết được tình huống xấu hổ hiện tại của mình quả thật rất... rất quan tâm.

- Đã sắp đến rồi thưa điện hạ. Xin ngài hãy kiên nhẫn chờ đợi một chút.

- Còn có giống như tôi trước đó đã từng nói. ...

- Yên tâm, tôi đã biết rồi. Nếu như nó không đạt được yêu cầu của tôi, tôi cũng sẽ không trách tội mọi người đâu.

Lăng trước tiên cướp lên tiếng chặn lại lời nói ý muốn xin lỗi của phù thủy xứ Napoli. Nguyên do là vào khoảng ba tháng trước thời gian, Heraion trụ đá khu vực bọn cô trông nom đã từng xảy ra dị biến, và sau đó dường như đã có dị thần phủ xuống qua nơi này. Chỉ có điều sự việc khi đó xảy ra rất nhanh đồng thời vị kia hư hư thực thực dị thần sau khi xuất hiện cũng đã nhanh chóng rồi đi không còn thấy đã trở lại. Cũng bởi vì thế cho nên tự cho rằng Lăng cùng Erica đến nơi này tìm kiếm Heraion trụ đá là vì tìm kiếm dị thần tung tích, Diana không thể không trước tiên nói ra để cho bọn họ có tâm lý chuẩn bị trước. Tránh cho sau đó có phải bởi vậy mà thất vọng.

Dù sao nếu trụ đá Heraion trong khoảng thời gian gần nhất trước đó đã từng vì không biết lý do cho gọi ra tới một vị hư hư dị thần, như vậy trong khoảng thời gian ngắn trừ khi vị dị thần kia quay trở về, nếu không muốn dùng nó triệu hồi xuất hiện một vị dị thần khác đó là cơ bản không có khả năng.

Đương nhiên! Mục đích hiện tại của Lăng khi đến đây vốn dĩ cũng không phải là vì tìm kiếm dị thần, hoặc là nói hiện tại anh ấy sợ nhất gặp phải chính là Diệt thần sư khác cùng dị thần cũng đúng. Bởi thế đối với lời nói nhắc nhở của Diana anh chàng hoàn toàn là không quan tâm.

.....

Đi đi một hồi lâu sau, ba người họ cuối cùng cũng đã đặt chân tới đền thờ dưới lòng đất.

Nơi một cột trụ màu đen huyền tinh khiết đang đứng lặng! Hiển nhiên! Đây chính là trụ đá Heraion mà Lăng chuyến này kiếm tìm vậy.

.....

Kết thúc chương 213.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214: Biến cố đột ngột cùng vị vua bị thất lạc

Bên dưới khu di tích ngầm dưới lòng đất của Napoli, nơi trụ đá Heraion được đặt tại...

Nhìn bề ngoài trông giống như nó được làm ra từ đá vô chai. Từ mặt đất, cây cột đứng vút thẳng lên cao, kiểu như một cái cây lớn dần dần lên vậy. Bên trên nó có nhiều bản khắc vẽ loài rắn. Tuy bản khắc dấu còn thô sơ, thế nhưng bên trong giờ ẩn chứa nào đó không thể cảm thấy rõ một sự cuốn hút.

Cao khoảng hai mét, đây chính là cây cột đá Heraion, mục đích của Lăng trong chuyến đi lần này.

- Ủ? Quả nhiên giống như những gì tôi đoán trước đó không sai! Có một số lượng thánh lực khổng lồ giờ đang tồn tại ở bên trong cái cây cột này.

Erica ngắm nhìn cây cột đá mục tiêu trước mắt rồi gật gật đầu, sau đó cô ấy liền đưa mắt nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Chỉ có trải qua anh ấy xác nhận có thể hấp thu thánh lực- nguyên rủa ma lực đặc thù tồn tại bên trên cây cột đá, như vậy tình huống hiện tại của anh mới coi như có được sự ổn định phần nào.

Lăng đương nhiên là hiểu được ý tứ ở bên trong cái nhìn của Erica vừa truyền đạt. Tình huống của anh hiện tại cũng không tiện nếu để cho quá nhiều người biết đến. Bởi thế cho nên anh ấy chỉ đơn giản gật gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, rồi sau đó đi chậm bước chân tới bên cạnh trụ đá có cái tên Heraion này, bàn tay chậm chậm muốn đưa ra chạm vào.

.....

- Vâng! Nó từng được phát hiện ở Hy Lạp, và sau đó được bảo vệ kỹ lưỡng khi chuyển đến nơi này tại hàng thế kỷ trước bởi những phù thủy vùng Naples- Napoli—tổ tiên của chúng tôi.

- Trước đó thật ra cây trụ đá này cũng không tồn tại nhiều thánh lực giống như hiện giờ. Tình huống thay đổi bắt đầu xảy ra ở vào khoảng gần ba tháng trước đây, ngay sau khi có vẻ như đã xuất hiện dị thần nào đó ghé ngang qua vùng đất này. Thánh lực ở bên trong cột đá cũng là kể từ khi đó liên bất đầu không ngừng tăng nhanh.

- Chúng tôi hiện tại đang cố gắng để phong ấn kìm chế quá trình này lại, thế nhưng vô ích. Nếu như không phải là Trọng Lăng diện hạ lần này đột nhiên tới thăm, mọi người vốn cũng có dự định nhờ một vị vua nào đó đi tới giúp đỡ giải quyết tình huống hiện tại.

- Dù sao trụ đá năng lực chứa đựng thánh lực cuối cùng cũng có hạn. Nếu như để nó tiếp tục như vậy gia tăng nhanh, rất có thể đến cuối cùng sẽ bởi vì quá tải mà diễn biến thành một trận nổ... Bùm! Huỷ diệt hết tất cả mọi người ở trên nơi này cũng không biết chừng.

Diana ở một bên lên tiếng cạnh kề giải thích.

Trông cô ấy lúc này nghiêm túc hẳn lên, khác một trời một vực với cử chỉ trước đó khi còn ở hiệu sách của cô. Dù sao thì, cô cũng là đứng đầu phân nhánh ở Napoli của Thanh đồng thập tự hội tổ chức.

- Có lẽ nào các cô định nhờ giúp đỡ vị vua kia là Ngài Salvatore?

- Nếu thật sự là như thế, tôi chỉ có thể nói đó hoàn toàn chính xác bằng với việc tự mình đem tai hoạ rước về đến cửa. Ngài ấy có lẽ sẽ vui vẻ hơn khi đem cất lặt cái trụ đá này ra, so với việc tìm hiểu xem có cách nào hay không để giải quyết.

Erica trả lời lại bằng một nhận xét mà rất có khả năng sẽ trở thành sự thật. Bởi vì đó rất có thể là cách tên ngố Doni kia nhất định sẽ làm khi đối mặt với chuyện giống như hiện tại nếu được nhờ. Và có lẽ đó cũng chính là nguyên do những người ở đây trừ trừ như vậy lâu cũng không có đưa ra tới lời trợ giúp của mình đến vị vua Italya.

Chỉ là tất cả bọn họ đang nói chuyện cũng không có chú ý đến một điều, ngay khi Nguyễn Trọng Lăng, vị vua thứ bảy bàn tay đặt lên trụ đá Heraion, hai

mất nhắm lại ý muốn hấp thu bên trong trụ đá ẩn chứa ma lực- khổng lồ như thánh lực một dạng trong mắt bình thường các pháp sư lúc, ẩn chứa ma lực bên trong trụ đá bắt đầu sôi sùng sục và vận chuyển âm thầm giống như đang có một thuật thức nào đó đang được phát động.

.....

Ở tại trong quá khứ, Lăng cũng đã từng có kinh nghiệm hấp thu thánh lực- số lượng ma lực cực kì khổng lồ và có chứa nào đó đặc thù, như khi hấp thu nguyên rủa ma lực từ bên trong Tiên thư sách ước lúc tiêu diệt thần rủa Kim quy trong cuộc đụng độ đầu tiên của dị thần Sơn tinh cùng Thủy tinh ở biển Đông lúc trước.

Lần này đến châu Âu một lần nữa, ý muốn hấp thu cái gọi là ma lực ẩn giấu bên trong Heraion trụ đá từ Erica ban đầu đưa ra, còn có chính anh tự mình chấp nhận, cũng không phải là không có lý do.

“Cảm giác của nó quả nhiên khác biệt so với lần trước!” Lăng trong lòng âm thầm như vậy suy nghĩ khi lòng bàn tay phải chạm vào bên trên bề mặt ngoài của trụ đá.

Bởi vì Tiên thư sách ước là một tồn tại đặc thù, vì thế cho nên dù cho trước đó đã có ví dụ thành công, thế nhưng lần này thay đổi thành trụ đá Heraion Lăng thật ra trong lòng thì cũng bồn chồn không chắc chắn. Thế nhưng chuyện cho đến hiện giờ anh cũng chỉ có thể thử thử một lần lấy ngựa chết làm ngựa sống chứ biết làm sao.

Không nữa chần chừ, Lăng bắt đầu sử dụng cảm giác của mình điều động lấy ma lực đang tồn trữ bên trong Heraion trụ đá. Đây cũng là bước quan trọng nhất để chứng minh anh có năng lực hay không hấp thu trụ đá bên trong ma lực.

“Ừ? Vậy mà thành công thật!!!” Lăng trong lòng đột nhiên rung mạnh. Theo bản năng còn vì vậy lập tức mở choàng mắt ra. Không nghĩ tới anh vậy mà thật sự có thể điều khiển chỉ huy ma lực ẩn chứa bên trong trụ đá này thật. Thậm chí điều khiển sai khiến thuận buồm xuôi gió giống y như là nó là của chính anh luôn. Không có bất cứ thứ gì cảm giác trì trệ chần chừ hay gì cả. Điều này quả thực cực kì thần kì!

Có điều bất kể lý do vì sao, có thể điều khiển được ma lực ẩn chứa bên trong trụ đá Heraion trước mắt, vậy cũng đồng nghĩa với anh có thể nhờ vào đó hấp thu bên trong ma lực tạm thời cho mình dùng, đảm bảo bản thân sức chiến đấu vậy! Lăng trong lòng không khỏi bởi vậy âm thầm cực kì cao hứng.

Lập tức không nữa lo lắng, trực tiếp hấp thu ma lực tồn tại trong trụ đá trở về bên trong cơ thể hiện tại của mình. Ma lực tồn tại trong cột đá cũng giống như những gì anh suy nghĩ trước đó vậy, rất rất thuận lợi thì bị anh hấp thu đi. Chỉ là đang vui mừng hấp a hấp thật lực, Lăng cũng không có để ý chú ý đến theo động tác không ngừng rút lấy ma lực tồn tại trong cột đá của anh, thuật thức ẩn giấu bên trong cột đá cũng càng ngày càng tăng nhanh tốc độ khởi động. Chỉ gặp bề ngoài trụ đá cũng bởi vậy theo thời gian chuyển dần mà càng ngày càng phát sáng lên màu ánh sáng đỏ ma thuật.

Sự biến hoá này hiển nhiên làm đang đứng chờ đợi trông mong ở bên ngoài Erica và Diana Milito hai người phát hiện được. Chỉ là khi cả hai bọn họ ánh mắt nhìn về vẫn như cũ an toàn đứng trước trụ đá Nguyên Trọng Lăng, Diana Milito- Napoli mà nữ không khỏi hiện lên vẻ mặt xoắn xuýt, một bộ dáng muốn nói lại thôi, còn Erica thì bởi vì đoán biết được Lăng hiện tại là đang làm gì bởi vậy cho dù trong lòng còn đang tồn tại bồn chồn không hiểu nguy hiểm lo lắng, thế nhưng cũng không thể không cố nén trụ lại chờ đợi tại chỗ.

Thời gian cứ như vậy yên lặng trôi qua đôi ba phút trong ánh mắt lo lắng của hai cô nàng. Cho đến khi ánh sáng màu đỏ nguyên rủa ma lực mà trụ đá Heraion toát ra lúc này đã sáng lực lên tựa như một mặt trời ma thuật ánh sáng đỏ hỏn. Ở trong cái nhìn bất ngờ của cả hai cô nàng...

Bọn họ chỉ thấy không gian nơi vị vua thứ bảy đang đứng giống như bỗng như nứt toác, rặng đầy vết rách không gian vậy. Cũng ngay tại khi ánh mắt kinh hoàng của Erica cùng Diana vừa mới hiện ra...

- Không...!

- Rắc rắc... Bang!

Không để cho người nhiều hơn kịp làm phản ứng, ngay tại trong ánh mắt kinh hoàng sợ hãi của Erica cùng Diana nhìn về, nơi vị trí vị vua thứ bảy đang đứng chợt giống như chiếc gương mặt kính vậy vỡ tan ra thành nhiều mảnh vụn vụn. Một âm thanh tiếng nổ vang vang lên. Chỉ thấy tại bên di tích ngầm dưới lòng đất Napoli này, nơi vị trí vị vua trước đó từng đứng, ngoại trừ trụ đá Heraion đã vỡ tan ra thành bụi mất đi hình bóng, nào có tồn tại bóng hình nào của vị vua châu Á đầu.

Ngài ấy đã hoàn toàn biến mất tăm mất tích, hoặc nói đúng hơn có lẽ đã giống như trụ đá Heraion vừa rồi vậy vỡ nát tan ra thành bụi bặm ở trong nơi này.

- Bịch!

- Không! Không phải là như thế đấy!

Tận mắt nhìn thấy vị vua của mình bể ra tan tành thành bụi bặm ở trong không gian vết rách, Erica nét mặt giờ trắng bệch, hai chân không khỏi vô lực khuỵu gối xuống trên nền mặt đất. Cả người lung lay.

Đứng ở còn lại một bên Diana Milito mà nữ xứ Napoli, hai tay giờ bụm miệng, vẻ mặt không thể nào tin tưởng chuyện vừa mới diễn ra ở tại trước mắt mình.

Vị vua thứ bảy vừa mới xuất hiện, vị vua hùng mạnh đạt được nhiều đánh giá cao từ các tổ chức thế lực trên thế giới, người đứng đầu một thế lực mới

đang mạnh mẽ quật khởi... Chẳng lẽ Ngài ấy cứ sẽ như vậy chết lặng xẹt mắt nhắm ở trên đất Napoli này? Thế giới có lẽ từ hôm nay sẽ lại phải bởi vậy mà điên đảo xoay vần. Vô số thể lực vừa mới thoát ly cũ hệ thống thể lực gia nhập vào trận doanh của tân Vương thứ bảy đoán chừng cũng sẽ là nạn nhân trực tiếp nhất của lần điên đảo thế cục này. Mà... Thanh đồng thập tự hội của cô cùng Xích đồng thập tự hội của Erica cũng sẽ là đứng đầu nạn nhân thể lực sẽ chịu phải này con sóng ngầm điên đảo thế cục sức mạnh sắp tới. Và cô, hiện lại có lẽ phải bằng nhanh nhất tốc độ đưa chuyển tin tức này cho người đứng đầu cao nhất tổ chức của cô mới được.

Ôi! Còn có Lily tình cảnh sau này biết làm sao giờ? Đứa bé đấy chắc nghe tin xong sợ rằng sẽ phải đau khổ lắm lắm. Diana Milito theo bản năng liếc mắt nhìn về phía đứng tại bên cạnh mình vị trí không xa Erica Blandelli, người hiện tại đã trở thành trong mắt rất nhiều người cùng thể lực phép thuật trong thân phận, người tình chính thức có ảnh hưởng cực kì quan trọng đối với ý nghĩ của thứ bảy Vương, cũng là đại diện tiêu biểu cho tương lai tổ chức thù địch với tổ chức của cô- Xích đồng thập tự hội. Đối phương giờ này chắc hẳn phải hoảng sợ và đau khổ lắm nhỉ? Mang theo định ninh như vậy trong lòng nhìn sang, thế nhưng hình ảnh mà cô ta nhìn thấy được lại là...

.....

Kết thúc chương 214.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Quỷ vương hoá rồng nhật ký

【Trích từ cuộc trò chuyện gặp gỡ giữa những cá nhân liên quan, do nhà khảo cổ học nổi tiếng Sherilyn người Luân đôn viết vào đầu thế kỷ 21】

Những loài rồng thường có chín điểm tương đồng.

Có đầu giống như một con lạc đà hoặc đứng hơn là cá sấu nếu như các vị ở đây biết rõ về chúng. Sừng giống như một con nai. Đôi mắt thường lồi giống như một con thỏ. Hai tai như của một con bò tót. Hình dáng thân dài và uốn lượn thành nhiều khúc như của một con rắn. Bụng trắng tựa như bụng ngựa. Thân lưng thường có vảy của một con cá chép. Móng vuốt như của một con đại bàng. Bàn chân trước sau như của một con hổ.

Và phía trên là hình thái thường thấy đặc trưng của loài Rồng hay được thấy trong các thời kì cổ ở Việt Nam.

Nhưng nó chỉ đơn thuần là một mô tả giả tưởng được viết ra, kết hợp từ nhiều loài động vật bộ phận đặc điểm để tạo thành ra một sinh vật có cơ thể khác thường.

Đồng thời, điểm tương đồng lớn nhất của những loài rồng đó là đều có vẻ ngoài giống với loài rắn.

Cho dù là phương đông hay phương tây, rồng luôn có dù ít dù nhiều một phần bộ phận cơ thể giống như rắn thon dài (phương đông là toàn thân trong khi phương tây là chiếc cổ thật dài cùng đuôi), và cũng như mang đặc điểm của những con thú đặc trưng cho khu vực đó. Do vậy, chúng vẫn luôn biến hoá thân thể đặc điểm theo sự thay đổi về địa điểm và thời gian. Nhưng nét không bao giờ thay đổi dễ thấy nhất của loài thú này là chúng luôn có cội nguồn là một Mãng Xà. Không phân biệt khu vực, và đã vẫn luôn giữ nguyên như vậy từ thời xa xưa.

.....

Nguyễn Trọng Lăng trước kia cũng không quá chú ý hình dạng của mình trong trạng thái hình rồng. Thế nhưng bởi vì dù sao cũng từng tồn tại trong hình dạng này trải qua thật nhiều năm tháng, bởi vì thế đối với bản thân mình khi hoá thân thành hình rồng hình dạng ra sao, anh ấy vẫn biết đến rất rõ ràng.

Chỉ là lần này khi một lần nữa hoá thành hình rồng, một cảm giác gì đó rất khác xuất hiện ra trong lòng của Lăng, Ủ? Nói nôm na chính là... hình dáng biến hoá lần này không quá giống như mọi khi đó à. Có chút béo béo bụng phệ cảm giác! Đây quả nhiên xấu thấu~

.....

Thời gian quay ngược trở lại trước đó chưa tới một phút, ngay khi Lăng đang thoả thuê mãn nguyện hấp thu gần xong toàn bộ ma lực ẩn chứa bên trong trụ đá Heraion, ma lực mà theo cảm nhận của Lăng rõ ràng có nguồn gốc bao gồm căn nguyên sức mạnh của đất và nước, cả hai loại yếu tố sức mạnh rất phù hợp của một con rồng.

Và thế là có lẽ bởi vì quá mức phù hợp, bởi vậy cho nên ngay khi hấp thu một lượng khổng lồ như vậy từ bên ngoài ma lực vào trong cơ thể xong, một loại xúc động muốn bùng ra biến thân quyền năng đột ngột xông đi lên trong lòng mà Lăng không thể nào ngăn cản!

Ủ? Không ngăn cản được vậy thì không ngăn cản được đi! Cũng không có gì cùng lắm thì~

Và thế là Lăng thuận theo bản năng của mình mạch bảo, thuận thuận lợi lợi bắt đầu biến thân thành hình dáng của một con rồng.

Thế nhưng chính ngay vào thời khắc mà anh chàng vừa phát động quyền năng biến thân thành rồng của mình lúc, từ bên trong trụ cột đá Heraion trước

mắt bất chợt toả ra một luồng mạnh mẽ kì lạ sức hút. Diễn biến biến hoá quá nhanh, Lăng chính là như vậy tro tro không kịp phản ứng cũng đã bị sức hút từ bên trong cột đá Heraion hút mạnh một cái. Cơ thể anh tức thì cảm thấy mình giống như đang đi xuyên qua một loại đường hầm nào đó thật dài thật dài lại tựa ngấn vô cùng kì diệu cảm giác. Ma lực có ẩn chứa căn nguyên sức mạnh của đất và nước trong người bỗng nhiên cùng với sức mạnh của cả vùng đất cùng bờ biển bao la bên ngoài Napoli này sức mạnh cộng hưởng lại.

Một loại cảm giác bản thân hoá thân thành toàn bộ Napoli mỗi một tác đất, mỗi một giọt nước, ngọn cỏ...vv mỗi một góc dù nhỏ dù to, thần kì cảm giác hiện ra trong lòng. Và rồi ngay khi anh chàng đang đắm chìm trong loại cảm giác thần kì chợt hiện thoáng qua này đó, anh ấy bỗng nhiên cảm thấy quyền năng biến thân của mình giờ cũng đã hoàn thành.

Không biết từ khi nào anh đã hoá thân thành hình hài một con rồng kiểu phương Tây có cánh đang vỗ vỗ cánh bay trên bầu trời.... Ủ? Là bầu trời của Napoli lúc nửa đêm. Bởi vì anh giờ nhìn thấy một đám kiến trúc quen quen, mà giờ anh đã quên mọ tên, trước đó không lâu thời gian anh mới bị Erica lôi đi dạo qua.

Kì quái! Trước đó anh nhớ rõ khi bản thân cùng Erica đi theo chân cô nàng Diana kia xuống tới nơi di tích ngầm bên dưới Napoli, nơi đặt trụ đá Heraion thời gian cũng mới vừa chập chạng tối thôi mà. Làm sao bỗng dưng cảm giác mới đó giây lát thời cũng đã giống như là trải qua mấy tiếng liền luôn vậy trời???

Lăng giờ cảm giác mình hoang mang vãi~

Đồng thời còn có một chuyện quan trọng chính là, đột nhiên biến mất anh có hay không sẽ để cho Erica ở lại tại chỗ ấy lo lắng. Nhỏ đó tuy rằng bình thường vẫn luôn tỏ ra xảo quyết và hay chơi khăm xỏ lá anh, thế nhưng không thể không nói cô vẫn rất quan tâm anh thật tình. Và có lẽ đã trôi qua tháng ngày quen thuộc khi cô cô luôn làm xáo trộn ở bên cạnh, anh vô thức cũng không muốn để cho cô gái ấy phải lo lắng về tình trạng của mình.

Khó cái anh cũng chỉ mới tới Napoli chưa được mấy tiếng đồng hồ mà thôi. Có thể nhớ rõ đường đi đến chỗ Erica hiện tại bên dưới lòng đất mới là lạ!

Nếu không thì... Làm một “cú hit” gì đó phá hoại phá hoại của công, gây sự chú ý ở trên đất này? Đoán chừng Erica cùng Diana hay những người trong thế giới phép thuật, đặc biệt là thành viên khác trong Thanh đồng thập tự hội- tổ chức phép thuật cai quản ở mảnh đất này, có thể bởi vì vậy rất nhanh liền đến đây và phát hiện ra anh vị trí chứ nhỉ? Anh còn có thể nhờ vào bọn họ chỉ dẫn đường, ngược lại tìm tới chỗ của Erica, hay hoặc ít nhất là có thể thông qua đám người đến tìm được anh kia giúp nhờ thông báo sớm cho cô nàng ấy một tiếng cũng tốt đẹp.

Đáng tiếc điện thoại của anh không phải loại điện thoại định vị vệ tinh hay thấy bên trong ti vi, nếu không làm chi phải vất vả như hiện tại á! Một cú gọi điện thoại thì giải quyết xong liền. Có điều mọi con đường đều có thể dẫn đến thành Rome. Tuy rằng nhẹ nhàng cách xử lý không có, thế nhưng trí thông minh online bất ngờ của anh không phải cũng nhanh như vậy đã nghĩ ra hay như vậy chủ ý không phải sao? Anh phục anh quá! Há há há há...!

Và thế là bởi vì vậy Lăng cũng không có thu hồi lại hình dáng biến thân hiện tại của mình. Muốn phá hoại phá hoại tài sản công cộng sao có thể lấy ra hình dáng thực con người mặt mũi cho được. Như vậy dễ mang tiếng chết! Cho tới lấy thân hình rồng tây phương hiện giờ của mình tiến hành hành động phá hoại cái gì... Ngược lại ở châu Âu các tổ chức phép thuật cũng đã quá quen với việc giải quyết rắc rối từ giới phép thuật như vậy đem lại. Bởi thế cũng đừng có gì cần phải sầu lo cả á!

Suy nghĩ cặn kẽ kĩ càng Lăng lập tức vỗ cánh bay lượn bay lượn một vòng bên trên bầu trời Napoli về đêm, ý định tìm một cái nào đó thật thu hút và xứng tầm để đem ra phá hoại. Cuối cùng mục tiêu của anh rất nhanh thì bị lựa chọn được. Một nơi quan trọng công trình kiến trúc bên cạnh bên cảng cạnh biển của Napoli mà anh đã không nhớ tên. Cái đó nói chung cũng không quan trọng. Chuyện càng quan trọng hiện tại là.....

Hít sâu nào! Và chuẩn bị... 1!...2!...3!

- Gr.....

- Xin Vương hãy dừng ngay hành động ý nghĩ phá hoại điên rồ của mình ngay đi ạ! Điều đó hành vi cử động quả thực không xứng đáng với một vị Vương!!!

Giọng gắt gỏng như đang nhìn một thằng hư hỏng! Là anh! Chính là anh!

- Khục khục.. ặc ặc ặc... (sặc ra cả khói!)

Một âm thanh giọng nữ bất chợt vang vọng ở trong đầu của Lăng ngay lúc anh ấy định dùng đòn Hơi thở của rồng (long tức), truyền thuyết chiêu thức thường thấy trong các loại tiểu thuyết, truyện mạng hay anime. Long mắt của anh giờ không khỏi ngơ cả long.

“Đầu má làm sao cảm giác cái này giọng nữ rất đối quen thuộc à nha!” Anh ấy là như vậy nghi ngờ trợn trợn hiện ở trong lòng. Long đầu giờ cũng không khỏi ngoẹo ngoẹo cổ quan sát bốn phía. Đáng tiếc cũng không có phát hiện chủ nhân của âm thanh vừa mới phát ra vậy.

“Chẳng lẽ có ma? Hay là biến thân thành rồng phương tây xong trí thông minh cũng thiếu nạp phí nên sứt lún luôn rồi???” Kết quả của suy nghĩ ấy chính là ở trên đỉnh bầu trời của Napoli về đêm lúc này chính đang xuất hiện một con rồng ngoẹo đầu vỗ vỗ cánh, long mắt trầm ngâm suy tư nhân sinh, à không là long sinh.

Đêm nay ở Napoli vẫn còn đang tiếp tục....

Kìa giọng nữ âm thanh bất ngờ đang xuất hiện, đó lại là ai vậy à?

.....

Kết thúc chương 215.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 216: Chợt đến tử vong nguy cơ!

- Xin lỗi. ..! Thật thật vô cùng xin lỗi khi đã cắt đứt hành động của Ngài, Trọng Lăng miện hạ!

- Thế nhưng tôi xin cầu mong Ngài bỏ qua cho sự xúc phạm của một kẻ hèn mọn như tôi, và cầu xin một Campione cao quý đồng thời được tôn sùng như Ngài, xin hãy suy nghĩ kĩ lại về vừa mới ý định hành động của mình có thể sẽ gây ra ra sao hậu quả!

- Bởi vì quyền năng của Ngài có tác động thật sự quá lớn. .. hơn nữa tôi hiện tại là người duy nhất ở đây— Và như vậy, nếu tôi xúc phạm người danh giá như Ngài vì bất cứ lý do nào. Xin hãy chỉ khiến trách một mình tôi!

- Tôi cầu xin Ngài hãy bỏ qua cho những thiếu sót trong phục vụ Ngài của bề tôi hèn mọn này trong lần gặp mặt lúc trước, và xin chỉ làm khuấy con giận dữ của Ngài trên cơ thể của một mình tôi thôi— Xin Ngài đừng trút xuống tai nạn lên mảnh đất vô tội này ạ!

- Tôi cầu xin Ngài!

- Nếu có thể, điều mong mỏi duy nhất của tôi cho một bạo chúa là xoa dịu sự tức giận của Ngài bằng cái chết của tôi. Tôi xin Ngài, đừng tra tấn và thăm sát dân thường vô tội tùy ý theo ý muốn. Tò lòng từ bi và khoan dung là mẫu mực duy nhất cho vị lãnh đạo cao quý. Bất cứ điều gì sai trái họ làm trước đây, tôi sẵn sàng chịu hình phạt một mình.

Giọng nữ vừa mới xuất hiện qua phía trước kia lại một lần nữa xuất hiện trong đầu anh. Thế nhưng?.... Này nội dung lời nói liền từ bên trong lại là cái gì với cái gì à???

Lăng ca khuôn mặt rỗng rỗng choáng váng luôn!

Có điều anh ấy hiện tại cũng coi như là biết chủ nhân của giọng nói nữ ở trên là ai.

Tâm thần giờ phút này giống như đang chìm vào trong một thế giới hư ảo nào đó, và rồi xuất hiện ngay lập tức trong đầu óc Lăng sau đó là một khuôn mặt đỏ bừng giận dữ cùng xấu hổ đan xem trong bộ quần áo... sexy thiếu vải của người phụ nữ Lạc việt thời cổ xưa. Chính là cô vu nữ Nhật bản trước kia bị anh ném vào trong thần giới thế giới chứ còn ai vào đây nữa.

Thật giống như trải qua anh trước đó hấp thu ma lực bên ngoài từ trụ đá Heraion, cô ấy giờ đã tỉnh lại ý thức, (đương nhiên cả người vẫn như cũ cứng nhắc không thể hành động như tượng đá, tình trạng giống như toàn bộ người cùng sự vật tại thần giới thế giới xung quanh). Đồng thời Lăng lúc này cũng không khỏi nhớ ra bản thân trước kia có thể phát hiện hành động bí mật của dị thần Aten cũng là nhờ có sự xuất hiện cùng hành vi thông báo cầu nguyện của cô gái đặc thù này. Một vị vu nữ cấp cao có thể bản thân liên lạc tới đặc thù thần linh khoảng cách gần như Lăng. Có lẽ đó cũng chính là lý do mà cô ấy phát hiện ra hành vi vừa rồi của Lăng cũng ý định sau khi tỉnh lại, bởi vậy vừa mới lập tức lên tiếng ngăn cản. Duy nhất chỉ có một điều khiếm khuyết vẫn đề là ngôn ngữ cùng lối ăn nói của cô ta mang theo kiểu chính thức cùng phong cách cổ xưa quá, nghe mà anh chỉ có thể hiểu lơ lơ mơ mơ không thôi à.

Được cái anh chàng có một đức tính tốt (tự nhận là), không nghe hiểu vậy im lặng từ từ nhắm mắt tìm hiểu mà không phải lập tức phản bác hay đáp lại khi không biết rõ. Bởi thế cho nên đối với lời thỉnh cầu bắt chợt xuất hiện vừa rồi của Mariya Yuri, Lăng chỉ thật lâu trầm mặc.

Ừ? Nhưng thật ra là anh ấy đang quan tâm xem hiện giờ đã biến thành thần mặt trời Aten liệu có giống như vu nữ Nhật bản, bởi vì hành động hấp thu ma lực từ bên ngoài của anh mà tỉnh lại hay đã thoát khỏi phong ấn hay không thôi.

Cũng còn tốt cái, những điều tệ hại kiểu trên đường như cũng chưa có xuất hiện vậy.

Lòng hoàn an ừ yên tâm lại, Lăng giờ mới bắt đầu suy nghĩ cách đối xử với vị này đột nhiên nhảy sỏ ra trong mắt anh Nhật bản vu nữ. Nếu là trước kia, anh đương nhiên mới sẽ không muốn quan tâm, cứ như vậy nhốt trong thần giới là được rồi. Không cần phải nghĩ nhiều.

Thế nhưng hiện tại thần giới bị đóng băng, vạn sự vạn vật tất cả dừng lại hoạt động, Mariya Yuri cơ thể cũng không thể thoát khỏi quy luật này nếu còn ở trong đó. Chết cái hiện tại cô ta lại thức tỉnh ý thức, như vậy nếu tiếp tục ở bên trong nuôi nhốt, này đã không khác gì giam lỏng một người toàn vẹn như đối phương trong một cơ thể bị bại liệt khiếm khuyết, sau đó cảm tù như vậy trải qua vô tận năm tháng cả. Hình phạt đối xử như vậy có chút quá tàn khốc! Hơn nữa đối phương trước đó nói gì thì nói cũng coi như là có công trong việc cứu giúp anh. Nếu tiếp tục mặc kệ đối phương ở bên trong tự sinh tự diệt như vậy, không khỏi có chút lấy oán báo ân a!

Đương nhiên! Yếu tố quan trọng nhất chính là... năng lực của cô nàng có vẻ như rất hữu ích trong một số trường hợp à nha?

Suy nghĩ như vậy, hiện tại Lăng tức thì không khỏi có ý định thu phục đối phương cho mình dùng. Hơn nữa còn cần thu phục cả lòng trung thành của cô ta nữa mới được!

Mà một khi quyết định thay đổi thái độ đối xử xong, nhìn lại thì... vị này thiếu nữ cũng tương đối xinh đẹp đấy chứ? Có thể coi như hậu cung dự bị thành viên để mà phát triển đó à!!!

Trong lòng gian xảo lòng vòng thật nhiều uốn éo thật ra thì cũng không có mất quá nhiều thời gian, Lăng rất nhanh liền có câu trả lời cho vị này vu nữ Nhật bản. Đương nhiên, hiện tại cả hai bọn họ nói chuyện với nhau hoàn toàn là bằng ý niệm liên lạc thông qua Mariya Yuri trước đó đã từng tạo dựng ra, mối quan hệ câu nối trước đó hình thành tại trong nghi thức lễ tế thần.

- Khục! Cô đang nói cái gì vậy? Trước đó tôi nào có định làm cái gì đâu~ “bánh bèo già nai”

- Ủm? Mà cô tên là Maya... Yuri cái gì đúng không? Nói tôi thật xin lỗi vì hành vi lúc trước của tôi đối với cô. Tại thời điểm đó tôi mới vừa trải qua một ít đặc thù tình huống biến cố xong, thế cho nên cảm xúc có chút mất điều khiển. Rất xin lỗi cô nhé! Mà nói trở về, khi đó cô mục đích tới gặp tôi là làm gì vậy nhỉ? Giờ mới có cơ hội hỏi tôi.

Nếu như giải nghĩa thâm sâu ý tứ bên trong lời nói ở trên của Lăng vậy đại loại chính là phủ định hành vi cùng ý nghĩ tội ác + đánh lạc hướng chủ đề (cố ý đọc sai tên họ) + qua loa xin lỗi + âm thầm chỉ ra uy hiếp (đối phương còn có việc cần cầu mình). Dĩ nhiên! Tâm cơ boy thể hệ mới Nguyễn Trọng Lăng mới sẽ không công nhận những điều vừa kể trên đây. Cái này tất cả hành vi lời nói chỉ là trong lúc vô ý thức bản năng làm ra cả á! Điều là do sai lầm người sai lầm giải độc!!! (Tác: trời sinh bản năng tâm cơ boy??? Lăng: Rau xanh! Im ngay!!!)

Đáng tiếc! Nào đó vu nữ Nhật bản dường như chính là khắc tinh của anh. Không chỉ đối với ẩn ý “uy hiếp” của anh ngoảnh mặt làm ngơ, hơn nữa trí nhớ còn cmnr tốt quá mức. Cô ấy chính là như vậy mang theo giọng khản thiết (khản câu da diết bị thiết???) lên tiếng trả lời.

-Vâng, tôi giờ đã hoàn toàn hiểu rồi!

- Tuy nhiên! Nếu như Ngài muốn đùa giỡn hoặc xâm hại tôi, tôi bằng lòng chấp nhận ước muốn của Chúa tể.

- Tôi tên là Mariya Yuri. Và bởi vì những khả năng của tôi. Đôi mắt này có thể nhìn thấu được cả những cái vô hình. Nó cũng có khả năng đọc ra cả những bí mật của thần thánh.

- Một lần... Từ rất lâu lúc trước! Số phận đã đưa tôi gặp qua đồng loại của ngài, Marquis Voban. Do đó tôi sẽ không bao giờ nhìn lầm một Campione khi đối phương bộc lộ ra hành động như của một ác quỷ.

- Vì thế Ngài không cần phải giả ngu rồi chối bỏ hành vi, ý đồ reo rắc tai nạn cho mảnh đất này vừa rồi của mình như vậy đâu ạ! Cách làm của Ngài thực vụng về!

- Cũng không cần phải biện bạch như thế vô cớ lý do để che giấu cho hành động trừng phạt của Ngài trước đó đối với tôi. Hay hoặc ý của Ngài hiện giờ là sẽ không cho phép tôi được hưởng một cái chết thanh thản nhanh chóng, mà là phải chịu hình phạt tàn ác hơn phải không?

- Ngài quả nhiên là như vậy tà ác. Tôi đã biết tường tận về những thành tích của ngài tại Hà nội, ở biển Đông và tại Vatican, đã làm trong con giận dữ. Tất cả những cảnh hủy diệt đó có thể không phải đều là hành vi làm việc làm của một Campione. Chúng thật khủng khiếp...!

Giọng nói của cô ấy từ lúc ban đầu giống như lạnh nhạt vì đã nhìn thấu của anh ý định, ở giữa tự tin giới thiệu về năng lực của mình, cho đến cuối cùng bị thiết vì độ tà ác của anh thể hiện ra trong mắt cô. Một hành trình tình cảm éo le thâm thiết, nam giới người nghe rơi lệ, nữ giới người nghe yên ắng khóc thầm. Nghe cô nàng như vậy lại một lần nữa giống như nổ pháo liên tù tì oanh tạc nội dung. Lăng giờ đã nhận ra. Muốn cái biến suy nghĩ cùng thái độ thành kiến cực sâu của cô ta đối với anh, không phải đơn giản hành động một sớm một chiều có thể hoàn thành. Ít nhất là hiện tại khó có thể mà làm được. Hơn nữa là còn tại trong hoàn cảnh chứng cứ rành rành, anh vừa mới suất chút nữa thì hủy hoại một đợt của công chi vì để gây náo động (nguyên do chỉ vì ở ngoài ngoài không ai biết anh là ai mà không có gì lo âu), cùng với hiện tại vẫn đang tà ác đồng băng nốt lại thân thể đối phương ở một thể giới khác.

Sự thật thắng hùng biện! Huống chi có vẻ như tài hùng biện của cô nàng này rõ ràng càng cao hơn anh. Và bởi vì thế muốn thắng được đối phương ngày sau chân thành cống hiến cùng lòng trung thành, anh không thể chỉ dùng lời nói nói không thôi, mà còn cần phải có cả hành động.

Đã không muốn tiếp tục cùng với cô nàng Mariya Yuri này nói lý luận gì thêm nữa, Lăng quyết định trước tiên thả ra đối phương cái đã rồi tính sau. Ít nhất thì thực tế hành động này của anh cũng sẽ có thể tiêu giảm bớt phần nào ác cảm đã có sẵn của cô đối với anh chứ nhỉ?

Nghĩ đến là làm, Lăng giờ cũng đã không dám nữa tiếp tục như vậy trắng trợn phá hoại của công trong con mắt nhìn trừng trừng chú ý của Yuri, để tránh vốn là số âm độ thân mật hảo cảm của cô đối với anh lại tiếp tục giảm mạnh xuống phá sản nhà.

Thân thể dài ước chừng ba mươi mấy mét khổng lồ hình rồng tây phương. Lăng từ từ bay thấp hạ xuống một nơi khoảng đất trống ven bên cạnh tại Napoli. Trong lòng thì ai thần, hiện tại mới biết trước kia giống như Erica vậy tự nhiên thân mật dễ làm quen là như thế nào tình huống quý giá đáng trân trọng. Nếu đổi lại bây giờ khó gần lại thành kiến sâu sắc Mariya Yuri vào tình huống khi đó, có giờ mới biết được bây giờ anh sẽ lại biến thành ra sao.

- Trước tiên để tôi thả cô ra ngoài đã đi. Bất kể cô có nghĩ như thế nào đi chăng nữa. Tình huống lúc trước thật sự không phải là lúc bình thường của tôi ý nghĩ và việc làm sẽ làm. Đó chỉ là một khoảng khắc trường hợp rất đặc biệt.

- Cho tới hiện tại việc đã xảy ra, tôi chỉ có thể chân thành cùng cô nói tiếng xin lỗi rồi. Dù cho trong lòng cô có tha thứ cho tôi hay không cũng vậy.

Thả Mariya Yuri từ trong thần giới thể giới đi ra ngoài thực tế, Lăng một bên biến thân trở về hình dáng người bình thường, một bên tỏ ra vẻ chân thành tha thiết mà nói. Dáng vẻ cùng hành động của anh lúc này bởi vậy không khỏi khiến cho vừa mới lại lần nữa trở về thế giới hiện đại loài người, quần áo cũng biến đổi thành trước kia vụ nữ kimono trang phục màu trắng, Mariya Yuri ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía anh. Chẳng lẽ trước đó những lời nói của Quý vương trẻ tuổi trước mắt này lại là sự thật? Và rằng tất cả chỉ là một sự hiểu lầm???

Tuy rằng đối với thân phận Campione- Quý vương của anh ta vô cùng mâu thuẫn, có sợ hãi lại có cả căm ghét...vv các loại cảm xúc tồn tại hỗn tạp, thế nhưng Mariya Yuri không thể không thừa nhận rằng. So sánh với một vụ nữ yếu ớt và vô dụng như cô, hành động của vị vua trẻ tuổi Quý vương trẻ tuổi trước mắt hiện tại thể hiện ra đã được cho là cực kì ôn hoà. Nếu thay đổi trước mắt cô giờ là con người kia- Sasha Marquis Voban mà nói, hiện tại thân thể của cô có lẽ sớm đã bị hoá thành muối vô cơ cả rồi.

Và cũng chính bởi vì những suy nghĩ so sánh “ngây thơ” như vậy, không biết thế gian lòng người gian xảo hiểm ác cùng câu nói khi không có lợi không chịu dậy sớm...vv. Nhẹ dạ, hiền lành mà dễ tin người vụ nữ Nhật bản không khỏi bước đầu bị vị vua trẻ tuổi biểu hiện bên ngoài làm cho mê hoặc thuyết phục. Cô gái ấy bây giờ trong lòng nhưng giống như đã có chút ít tin tưởng những gì anh vừa mới bịa đặt nói ra. Thái độ đối với anh cũng đã hoà nhã dịu dàng lại giống như một bông hoa hồng đã tước gai nhọn. Một loạt biến hoá nhanh chóng mà thần kì khiến người không khỏi cảm thán thờ dài hô to mới mẻ.

Chỉ là ngay tại khi tình thế có vẻ tiến triển thật tốt hơn, ngay tại thời điểm Mariya Yuri đang muốn nói gì thêm, vị vua đã trở về hình dáng thân thể con người trước mắt cô bỗng...

- Vút!!!.....

- Phập!!!

Lăng: “.....”

Mariya Yuri: “.....”

Không khí yên lặng một cách đầy chết chóc!

Một cây mũi tên có thân thể toả ra ánh sáng màu vàng óng ờ trong cái nhìn bất ngờ kinh ngạc của cả hai, cực nhanh bắt chợt bay từ phương hướng của Yuri, bỗng chốc đâm thẳng vào trái tim nơi ngực của nhà vua. Sâu hoắm!

Một mũi tên đánh lên ám sát mà không ai ngờ đến.

- Cô...!

Anh ấy giống như chết không nhắm mắt một dạng nhìn chăm chăm về phía cô như đang muốn nói điều gì.

- Aaaaaaaa! Không phải! Đây không phải do tôi làm!.... Anh...! Anh không có sao chứ?

Bị bất thành linh biến cố diễn ra khiến cho hoảng sợ, Mariya Yuri không khỏi bởi vậy lập tức hô ra tiếng, một bên giọng lo lắng nói chuyện, một bên chạy vội đến bên cạnh đỡ lấy trẻ tuổi Quý vương thân thể đang ngã gục. Bởi vì sự việc đến quá đột nhiên. Cô ấy thậm chí quên luôn cả dùng kính xưng với đối phương khi bình thường. Có điều chuyện này hiện tại hiển nhiên cũng đã không ai còn để ý đến. Bởi lẽ một kẻ lạ lùng thân phận bỗng đúng lúc chen ngang vào tình cảnh của hai người lúc này đã xuất hiện.

Từ vong ngục đang đến gần!

.....

Kết thúc chương 216.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Người anh hùng và vị vua trẻ tuổi nhất dụng độ!

Thời gian quay ngược trở lại trước đó một ít phút, khi mà Lăng trong thân hình rồng tây phương thậm chí còn chưa từng xuất hiện trên bầu trời. Từ một nơi nào đó trên mảnh đất có lịch sử tồn tại lâu đời Napoli này, bắt chợt tự lại một lượng ma lực cực kì rộng lớn, trông giống như dung nham đang sôi trào vận động. Một nguồn ma lực có sắc xanh chầy lênh láng trên nền đất, bên trong ẩn chứa một loại thuật thức nào đó không tưởng nổi đang được khởi động.

Và rồi đột nhiên, từ bên dưới trong nền đất, một luồng thuật lực sôi trào bắn đi lên trên không trung. Như một vụ phun trào núi lửa chỉ có những người trong giới phép thuật mới có thể nhận ra được. Chỉ là bởi vì tất cả quá trình này diễn ra quá nhanh, hơn nữa thời gian ngay tại chính giữa nửa đêm tại một chỗ hẻo lánh nơi, bởi vậy mà còn không kịp có người khác có thể phát hiện.

.....

Con người—pháp sư và vô vàn những thực thể khác, trong đó có một loại thực thể đầy mạnh mẽ, thông minh và khôn ngoan, với cái tên Dị Thần.

Điều gì đã sinh ra những tồn tại siêu nhiên này?

Không có ai biết được chính xác sự thật đằng sau nó. Cho tới sau nhiều năm suy nghĩ, con người chỉ có thể tự đưa ra những giả thuyết để tự mình đặt câu hỏi tự mình trả lời. Và một số trong những vị thần được đặt cho những cái tên mà ngay cả bản thân bọn họ đôi khi cũng có thể không biết (anh hùng bên trong các câu chuyện truyền thuyết), đối với câu hỏi ở trên ngay cả chính bọn họ có lẽ cũng không biết đáp án cho câu trả lời.

Trước khi Dị Thần được biết đến, họ đã phiêu du khắp địa cầu, đã là một thực thể độc lập riêng lẻ. Dù cho họ có thể cũng không biết rõ chính mình được sinh ra như thế nào.

- Vì lý do gì mà ta đã được đưa tới thế giới này?

- Cho dù có tự hỏi bao nhiêu lần, ta cũng không tìm được câu trả lời. Ta nên buồn hay vui về chuyện này, ta không hề biết.

Vị thần vừa mới hiện thân vừa tự hỏi chính mình với một cách đầy thơ văn cùng một nụ cười gương. Một nụ cười cho ta cảm giác người đó đang buồn bã, thất vọng. Nhưng không biết rằng, một phần trong chính nụ cười đó cũng là sự háo hức, vui thú. Không lo nghĩ! Nụ cười muốn tìm ra mục đích chính mình tồn tại, cố gắng tìm kiếm phần hoàn hảo của bản thân— cho tới phiên nào vì những thứ mơ hồ kể trên câu hỏi trước đó, không phải là phẩm chất của một người đã trở thành một vị anh hùng thời xưa cũ như anh cần suy nghĩ.

Nói vậy thôi chứ, bản chất cơ bản nhất của một vị thần vẫn là thần thoại cùng truyền thuyết của họ. Ngoài ra, giữa các vùng đất có người tin vào cùng một câu chuyện thần thoại truyền thuyết tương tự, và những chuyện kỳ quái xảy ra trên những vùng đất đó. Chắc hẳn chúng phải có mối liên hệ nào đó với nhau, cũng như cùng với vị thần mà thần thoại truyền thuyết đó sinh thành!

Liếc nhìn quang cảnh hiện ra trước mắt. Tuy mảnh đất này đang chìm trong bóng tối của màn đêm, nhưng với đôi mắt của thần linh thì đây chẳng hề gì.

Núi? Có lẽ là một ngọn núi lửa, xung quanh không có quá nhiều cây cối. Có thể bởi vì trong đất chứa quá nhiều hàm lượng kim loại nặng, và khắp nơi đâu đâu cũng thấy những tảng đá dung nham nằm lổm chổm. —Ngọn Vesuvius.

Không hề biết cái tên mà con người đã đặt cho ngọn núi, anh tiếp tục quan sát vùng đất trước mắt mình.

Nơi anh đang đứng ở khoảng lưng chừng của ngọn núi, từ đây anh có thể đứng nhìn thấy đại dương, cũng như một thành phố của con người cách đó không quá xa. Và với đôi mắt của một cung thủ tài ba vào hàng không thể tưởng tượng nổi siêu cấp thiện xạ, khoảng cách như vậy chẳng thấm gì nếu anh muốn quan sát tỉ mỉ mọi thứ ở nơi đó đang diễn ra.

-Ồ. Có chuyện thú vị rồi đây!

Ở một góc của thành phố gần bờ biển chợt xảy ra vụ nổ năng lượng ma thuật làm anh không khỏi chú ý.

Tinh tú sức mạnh của đất và nước, dưới dạng ánh sáng màu xanh lục bảo ngọc đang bắn lên trời cao. Như một vụ phun trào núi lửa!

Anh bất chợt nghĩ ngợi, và cuối cùng cũng nhận ra lý do anh hiện thân tại nơi này. Tinh tú sức mạnh của đất và nước, đặc biệt là tinh tú sức mạnh tự nhiên từ đất. Một sự đặc trưng cho loài rắn hay rồng của nữ thần đất mẹ, tinh lực thuộc về Nữ hoàng của đại địa.

Lúc này anh đang đứng trên cái gì? Một ngọn núi với lửa, đất và kim loại. Đầy đủ những yếu tố quan trọng nhất để gọi ra anh!

Anh là ai? Một người anh hùng.

Thép trong tay, và ngọn lửa cháy bùng bùng trong tim!

Ngọn lửa ấy tôi luyện nên kim loại thành sức mạnh đặc trưng của thép, sức mạnh dùng để bảo hộ vùng đất này! Thứ mà mọi người dân bình thường vẫn thường luôn nghĩ đến từ ngàn xưa trong câu chuyện mà bọn họ có thể tưởng tượng.

Người anh hùng nhất định sẽ cầm lên trong tay đã trải qua tôi luyện trong ngọn lửa vũ khí, đứng lên phản kháng chống lại các loại tà ác quái vật cùng thế lực. Chiến thắng chúng và bảo hộ cho nhân dân! Đó là cách mà anh đã được sinh ra, và cũng là sứ mệnh mỗi khi anh tồn tại hay xuất hiện!

- Tinh tú sức mạnh của đất và nước đang hoà quyện cùng nhau.

- Tinh tú sức mạnh của thép đã trải qua tôi rèn, giờ hiện thân ra phải chăng là tuân theo số mệnh của chúng ta, nhất định trở thành đối thủ.

- Nhân dân chính đang kêu gọi ta?

- Nếu đúng vậy,... thì tiếp theo, sẽ là nó!

Anh vận thánh lực trong người. Luồng năng lượng màu xanh lục bảo đã phản ứng với nguồn thánh lực có bản chất chất thép từ một người anh hùng như anh, tái tạo hóa thành một cơ thể sống khổng lồ. Phần mình cơ thể đồ sộ, cái cổ cùng đuôi có đặc điểm chiều dài của một con mãng xà. Chiều dài của nó vượt qua con thủy xà mà anh đã từng đánh bại trong thần thoại của mình. Con quái vật từng khiến cho nhân dân phải ngược nhìn lên trời cao, than khóc trong nỗi sợ rùng mình cho đến khi anh tới. Còn có sau đó là đôi cánh dơi khổng lồ mọc ra từ phía lưng. Từ thân, xuất hiện bốn cái chân ngắn, trông nó tựa như một con thần lùn khổng lồ. Cái đầu là của một con cá sấu, và bên trong cái miệng đang mở to, có thể nhìn thấy vô số những chiếc sắc nhọn—Đó chính là sự kết thúc hoàn tất cho quá trình chào đời của một con rồng.

Trên bầu trời của thành phố biển Napoli, một con rồng khổng lồ bởi vậy chợt xuất hiện, lại lạ kì im ắng không có phát ra bất kì một tiếng gầm gào nào. Một con rồng biểu hiện kì lạ không giống với bất kì một con rồng bình thường nào khác mà anh từng biết! Và giờ nó đang giang rộng đôi cánh, và rồi chậm rãi bay lững lờ xung quanh không trung thành phố ven biển giống như đang tìm kiếm thứ gì.

Tuy rằng mục tiêu lần này có chút lạ kì, thế nhưng sự xuất hiện của nó vẫn làm cho vị thần mỉm cười hài lòng.

Một tạo vật linh tú, một sự kết hợp hoàn mỹ của đất và nước tinh tú sức mạnh. Một sự hoà quyện tinh lực của cả vùng đất cùng biển cả xung quanh nơi đây mà hình thành. Một đối thủ sở hữu lấy một thân phận xứng tầm giờ đã xuất hiện. Đối với một người anh hùng cũng như một người chiến thần, đây không phải là một dịp đáng để ăn mừng hay sao?

Dẫu có thế nào, miễn là vẫn còn tồn tại kẻ thù, thì anh nhất định phải đánh bại chúng. Cứ như vậy làm là được! Miễn là vẫn còn có khó khăn trở ngại cần phải vượt qua, thì anh nhất định phải hoàn toàn vượt qua. Cứ như vậy là anh vui lòng.

Tốt hơn nên có một thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp đang gặp hoạn nạn, và đối phương đang cần anh đến cứu giúp giống như những gì trong của anh câu chuyện thần thoại truyền thuyết đã ghi vậy thì tuyệt. Nhưng quan trọng nhất nói chung vẫn là đối thủ. Bởi vì nếu thiếu kẻ địch, sẽ không có cái gọi là hoạn nạn người cần được cứu giúp. Nếu không có như vậy, thì làm sao anh hùng mới sinh ra được!

Máu sôi lên trong phần khích, anh ta xông thẳng tới, nhưng lại lẹ ngừng bước chân.

- À, phải rồi! Chắc ta phải nói ra danh tính trước chứ nhỉ.

Và vì anh hùng là tượng trưng cho lòng dũng cảm, cũng là anh hùng trong lòng của các cô gái trẻ có sắc đẹp tuyệt mỹ- cái này là điều cần thiết hiển nhiên.

Nói chung nếu mà không thể để người dân biết trước được danh tính của anh, hay hoặc là danh tính của anh chừa để lại tí ấn tượng âm thanh vang vọng sâu đậm gì cho trần thế phàm nhân... Dù cho anh có hoàn thành nào đó vĩ đại hành động đi chăng nữa, thiếu đi người dân tiếng hoan hô vui mừng cảm tạ cùng thiếu nữ xinh đẹp thân thể báo đáp cảm ơn, như vậy sẽ tổn hại nghiêm trọng đến lòng tự trọng của một người anh hùng chính gốc như anh. Dù sao... nếu như không có thể được hưởng trải qua những việc đó phần thưởng xứng đáng cho một người anh hùng việc làm, hay không được truyền tụng giai thoại anh hùng anh hùng, vậy còn gọi gì là anh hùng? Anh hùng vô danh cũng là phải để cho người khác biết anh hùng dù vô danh đó cũng đã từng tồn tại qua đó a!

Kết quả là sau một hồi suy nghĩ kỹ càng, và kết luận rằng đây chưa phải là thời điểm chín mùi để làm ra mấy cái việc hành động để khiến nhân dân ca tụng là vĩ đại đó, anh không thể không chậm lại bước chân và từ từ suy ngẫm xem có cách nào để hoàn thành những yêu cầu “chính đáng” của mình.

Cho tới chuyện con rồng khổng lồ trên bầu trời kia đột nhiên hành động kì quái, vừa định phun lửa liền dừng lại sặc sụa ra khói. Hay như sau đó nó bỗng dừng dừng lại tại một chỗ trên không trung một đoạn khoảng khắc thời gian, cuối cùng càng là trực tiếp bay đáp xuống một nơi nào đó trên mặt đất. Từ đầu đến cuối người anh hùng của chúng ta đều không mấy quan tâm.

Chỉ mãi cho đến khi một người thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp bỗng nhiên xuất hiện ra bên cạnh đã hoá thành hình dạng con người con rồng khổng lồ, anh ấy một đôi con mắt mới không khỏi sáng ngời lên vậy.

- Ô! Ngay cả bị tà ác quái vật bắt cóc đi thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp cũng đã có rồi sao!

- Như vậy ta đây cũng đã đến lúc hành động chứ nhỉ? Tin tưởng rằng vũ dũng cùng sự tích anh hùng của ta, rồi sẽ được cô gái mà ta sắp giải cứu ra khỏi tà ác nanh vuốt quái vật kia nhất định sẽ lưu truyền lại!

Và cứ như vậy, bước chân của anh không khỏi đi nhanh như bay đến chỗ con mồi. Trên hai tay không biết từ bao giờ xuất hiện một thanh cung đang không ngừng toả ra ánh sáng màu vàng. Một cây cung có chứa thần kì sức mạnh. Một mũi tên vàng óng ánh cũng theo đó hiện lên trong tay của anh. Cho tới cái tên. Dây cung kéo căng, và... Vútttt một tiếng! Mũi tên rời dây cung tất nhiên bắt trúng vị trí trí mạng của đối thủ. Hành động từ đầu đến cuối lưu loát trôi chảy như ăn cơm uống nước thể hiện một sự điều luyện trong bản lĩnh.

Hoàn thành mục đích một cách có vẻ quá dễ dàng khiến anh không khỏi có chút nhũ nhủ mảy mòi hối hận. Nó có phải là quá đơn giản cho một cuộc giải cứu vĩ đại của một người anh hùng? Tiếc thay! Nếu như có thể được làm lại mà nói, anh nghĩ mình sẽ lại bớt đi phần nửa sức lực mũi tên vừa mới bắn ra.

Quả nhiên! Đối thủ quá mức vô dụng cái gì hoàn toàn không có làm nổi bật lên được khí khái anh hùng của anh mà.

Hoá thân thành một tia chớp hướng về vị trí nơi con rồng ấy giờ ngã xuống cùng người thiếu nữ đang hành động kì quái chạy qua đỡ lấy nó. Bất kể ra sao, dù cho cuộc đi săn lần này có thất bại đi chăng nữa, ít nhất thì... anh cũng cần truyền bá ra danh tiếng của mình đã không phải sao?

Người anh hùng chính là ở như vậy bên trong suy nghĩ cùng tình cảnh đáng trảng. Cho tới đối thủ của anh, vị vua biến hoá thành rồng giờ đã nằm im trên

đùi cô thiếu nữ trẻ mà không biết rõ sống chết tình hình.

Chỉ có điều mọi sự có phải hay không đến đây liền đã thực sự quyết định rồi? Không ai có thể biết rõ.

Tobe continued...

.....

Kết thúc chương 217.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Cuộc chiến của những kẻ thù truyền kiếp

Từ rất lâu trước kia, măng xà hay loài rồng- măng xà có cánh, chúng thường là đại diện đi kèm cho những vị thần đất mẹ như một loại biểu tượng đặc trưng. Và một điều đáng nói cần nhắc đến ở đây là, những vị nữ hay hoặc tương tự nghề nghiệp giống như Mariya Yuri vậy, tổ tiên ban đầu tồn tại cũng thường là những người hầu cận thờ phụng cho các đấng đất mẹ cổ xưa.

Này cũng không có gì lạ, bởi vì hiện đại nghiên cứu lịch sử xã hội loài người quá trình phát triển cũng đã từng đưa ra kết luận chứng minh. Con người cổ đại ngày xưa cũng đều đã từng trải qua quá trình từ mẫu hệ thị tộc- phụ nữ địa vị làm chủ thị tộc, chuyển sang phụ hệ thị tộc- đàn ông làm chủ thị tộc quá trình. Các vị thần đại diện cho ban sơ các yếu tố sức mạnh tự nhiên (phân biệt với các vị thần sinh ra từ hình tượng những người anh hùng), lúc bắt đầu cũng thường xuất hiện trong hình tượng những vị nữ thần. Cho tới hình tượng nữ thần đất mẹ, đại diện cho đất đai sức mạnh cùng sự sống sinh sôi nảy nở mà cổ xưa người dân sinh sống, lại càng xuất hiện phổ biến trong các loại thần thoại cổ xưa. Việc chuyển trách thờ phụng những vị nữ thần đất mẹ, cổ xưa nhất vụ nữ bởi vậy xuất hiện đi cùng với mối quan hệ thân cận cùng những nữ thần đất bởi vậy cũng không lý kỳ.

Đồng thời cũng vì thế cho nên đối với măng xà hay loài rồng (măng xà có cánh) thường có một mối liên hệ chặt chẽ nào đó cùng với vụ nữ hình tượng cũng không phải không có nguyên do. Trong câu chuyện của những người anh hùng diệt rồng hay măng xà, bọn họ thường là thân phận của những cô gái xinh đẹp yếu đuối hoặc có thân phận cao quý bị măng xà hay rồng bắt ép mang đi hay chuẩn bị bị làm hại vân vân. Thế nhưng tại trong thực tế chân thật lại là, bọn họ thân phận sinh ra ban đầu vốn chỉ là những người hầu cận thờ phụng cho vị thần đất mẹ có biểu hiện của măng xà hay rồng mà thôi.

Nói như vậy để hiểu rằng, mối quan hệ của vụ nữ giống như Mariya Yuri cùng với thần rồng thân phận như của Lăng trước đó vốn dĩ liền tồn tại quan hệ hết sức thân mật. Đó có lẽ cũng chính là một trong những lý do mà khi Mariya Yuri muốn dùng nghi thức lễ tế thần liên lạc anh lại có thể dễ dàng như vậy thuận lợi thành công.

Hơn nữa trừ bỏ đi mối quan hệ của rồng cùng vụ nữ thiên nhiên thân thiện, anh còn là vị vua mà cô bị gửi tới để cống hiến cho. Mặc dù ban đầu cô rất ghét hay đúng hơn là cực kỳ sợ hãi anh. Thế nhưng hiện tại trải qua vừa rồi hành động cùng lời nói chuyện bộc lộ “thực tình” với nhau, ít nhất thì quan cảm của cô đối với anh đã có một chút cải thiện.

Hơn nữa để một cô gái lương thiện hiền lành như Yuri chứng kiến một người sống sờ sờ trước mắt mình trúng tên giữa ngực và ngã xuống mà thờ ơ không động lòng... dù cho cô vẫn còn có những ác cảm phiền diện với anh, thiện lương hiền từ vụ nữ vẫn là không thể làm được!

Và cũng chính bởi vậy mà khi bắt gặp Lăng bị mũi tên không biết từ đâu bay vọt ra tới bắn trúng và ngã xuống, Mariya Yuri đã không một chút chần chừ chạy lên đỡ lấy anh. Hơn nữa cũng tạm thời bỏ xuống với anh thành kiến, về mặt cực kỳ lo lắng hồi hân ân cần.

Cho tới cũng chính là tại giờ phút đó, ngay khi cô ôm nâng đầu anh đặt lên trên đùi mình, một tia sét bay ngang đêm trời xòng đến vị trí của bọn họ. Chính xác hơn, nó đến từ bầu trời phía đông—có lẽ từ núi Vesuvius.

Cùng với âm thanh của tiếng sấm gầm vang trong ánh sét, trước mắt cô hiện ra hình bóng của một ai đó. Đó là gương mặt phương tây cùng phương đông kết hợp điển trai nhất mà Mariya Yuri từng thấy.

Một mái tóc vàng óng ánh cắt ngắn làm ta nghĩ ngay đến ánh mặt trời rạng rỡ. Một đôi lông mày uốn cong nhẹ nhàng và lịch lãm. Một thân hình vạm vỡ như của một thánh thần—

Bộ trang phục trắng và chiếc áo choàng anh ta khoác trên vai rõ ràng không thuộc thời đại này. Dị Thần! Dù chỉ ngay từ cái nhìn đầu tiên, Mariya Yuri vẫn khẳng định chắc chắn về điều đó. Không chỉ bởi vì cặp mắt đặc biệt hay năng lực cảm nhận tâm nhân của mình. Mà còn bởi vì thứ gì đó mà anh ta biểu hiện ra, một thứ cảm giác không nên tồn tại ở phạm trù nhân gian. Một thứ cảm giác mà chỉ có các thân phận vụ nữ như cô mới có thể cảm nhận thấy.

Trước đây tại trong trạng thái hình rồng của Lăng, anh chàng cũng từng cho Mariya Yuri cô cảm giác như vậy. Thế nhưng đó là một cảm giác thân cận hơn, mà không phải là như hiện tại hỗn loạn lo sợ cảm xúc cùng vui mừng. Một cảm giác mà có lẽ chỉ xuất hiện trong tâm trạng thiếu nữ trẻ xinh đẹp bị quái vật bắt đi giờ gặp phải nghi là người anh hùng đã đến cứu mình, một tình huống thường thấy trong những thần thoại truyền thuyết của một đấng anh hùng.

Thế nhưng dù cho có nói tô điểm cho đẹp thêm như thế nào đi nữa. Dù cho ở trong truyền thuyết thần thoại sắm vai người anh hùng luôn bảo vệ nhân dân. Một khi họ hoá thân thành Dị thần hạ xuống phạm trần. Đó là một thảm họa tồi tệ nhất dành cho nhân loại. Các vị thần phiêu bạc trên khắp địa cầu, đi đến đâu cũng mang đến sự diệt vong cùng tai nạn. Mặc dù cô đã nghĩ một ngày nào đó mình có thể sẽ gặp được một Dị Thần thật sự khi biết sẽ phải xuất hiện sinh sống bên cạnh Quý vương đang gối đầu lên đùi mình, thế nhưng không ngờ ngày đó lại tới sớm đến như vậy— Hơn nữa tình huống hiện tại còn là như thế gian nan!

Quý vương- tồn tại duy nhất có thể chống lại trước mắt dị thần giống như đã bị đánh bại, thậm chí có thể bởi vậy bị trực tiếp sát hại. Cô hiện tại lại nên phải xử sự việc này như thế nào đây?

Mariya Yuri trong lòng không khỏi bồn chồn hoang mang quá!

Và càng nguy hiểm hơn chính là sự xuất hiện bất ngờ của vị dị thần trước mắt này bỗng khiến cho tim cô đập loạn nhịp, cổ họng cũng trở nên khô khan. Người đàn ông điểm trai kì cục trước mắt có thể giết chết cô, Mariya Yuri, ngay tức khắc một cách dễ dàng. Bởi vì anh ta là một thực thể vượt ngoài tầm hiểu biết của con người. Cô như vậy âm thầm nhắc nhở để đánh thức tỉnh táo đầu óc của mình.

Năng lực cao cấp tâm nhãn khiến cho cô có thể mơ hồ cảm nhận ra được, những biến hoá cảm xúc hiện tại của mình, giống như đều là bởi vì thân phận dị thần của đối phương vô tình tán phát ra đặc thù sức mạnh. Mặc dù về sự thật trong thực tế, anh ta hoàn toàn không làm gì đặc biệt khác động tác cả ngoài việc chỉ đứng ở đó. Anh ta giờ đang khiến cho Yuri cảm thấy rất nhiều cảm xúc mãnh liệt, không ngớt rõ mồn một trong lòng cô.

Chủ yếu là cảm xúc hỗn độn giữa nỗi sợ hãi và sự vui mừng, nhưng cũng có cái gì đó ở anh ta cảm giác rất lạ không phối hợp. Chỉ là vừa mới nhìn thấy vẻ mặt xinh đẹp của thần linh cũng đã làm cô gượng bước, tâm trí giờ trở nên trống rỗng. Nói cho cùng, chỉ có hình bóng anh là tương tự của một con người, hay hoặc nói tồn tại siêu tự nhiên này chỉ đơn thuần là mượn lấy hình dạng của con người mà thôi.

Hiện giờ ở tại nơi đây chỉ có một trần nhân duy nhất đó là cô, và vì vậy Yuri liền hạ quyết tâm. Cô không còn sự lựa chọn nào khác ngoài việc tự mình tìm ra mục đích của vị thần trước mắt. Cũng như nói chuyện với anh ta để phản kháng chống lại sự ăn mòn về ý chí đang ảnh hưởng hiện giờ.

- Ngài là vị thần đến từ chốn nào và thần thoại nào vậy ạ? Nếu Ngài ưng thuận, xin Ngài hãy nói ra danh tính của mình?

Khi nghe thấy lời nói trang trọng của cô, vị thần điển trai ấy mỉm cười và trầm ngâm.

- Hỏi hay lắm, cô gái trẻ.

- Tên của ta, danh tính của ta! Ta đang lo liệu có nên nói cho cô biết không đây—Đúng vậy, tốt hơn hết ta nên ban cho cô ân huệ được biết đến tên ta. Ta là Perseus. Và hãy nhớ cái tên đó cho kỹ nhé...

Như thế đang có trù trừ nào đó bên trong nội tâm, một lúc sau anh ta mới nói ra tên của mình. Đang gối đầu nằm trên đùi Mariya Yuri, giống như đã có quyết định Lăng cũng là khi đó chợt mạnh mẽ biến thân trở về với hình hài của con rồng khổng lồ ban đầu. Và bởi vì thể tích tồn tại sự khác biệt, mặc dù bản chất là trùng phải thuật thức phép thuật mà không phải đơn giản vết thương vật lý. Thế nhưng giống như người không thể diệt một con rồng chỉ bằng một mũi tên, ít nhất thì tại hình dạng khổng lồ lúc này của Lăng, tính mạng anh giờ đã được kéo dài thêm tồn tại trong hình hài sinh mạng loài rồng.

- G ràoooooooo!

Và thế là một tiếng gầm gừ với giọng trầm nặng đối với kẻ trực tiếp gây ra vết thương nguy hiểm cho mình vừa rồi. Một lời cảnh cáo đe dọa giành cho đối thủ và cũng là...

Một lời cảnh báo về hiểm nguy đang rình rập ở phía trước! Gặp phải kẻ thù cay đắng truyền kiếp, và trận chiến bất khả kháng chuẩn bị đến hồi bắt đầu.

.....

Kết thúc chương 218.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 219: Người anh hùng, rồng thần cùng vu nữ câu chuyện

Perseus.

Người anh hùng đã từng đánh bại con quỷ tóc rắn Medusa trong thần thoại Hy Lạp. Và khi công chúa của Ethiopia, Andromeda sắp bị hiến tế cho một con quái vật khác mang tên Cetus, anh đã chiến đấu với nó ở cạnh bờ biển, giành được chiến thắng và giải cứu được cô nàng công chúa thoát khỏi bàn tay con quỷ quái.

Anh nổi tiếng là vị thần đại diện cho sự diệt vong của loài rắn, rồng hay còn gọi là mãng xà có cánh.

[Lời chuyện Perseus và Andromeda] là một thuật ngữ chuyên dùng ở trong ngôn ngữ của các nhà nghiên cứu thần thoại lịch sử ở châu Âu, dùng để chỉ những thần thoại có cốt truyện tương tự như câu chuyện kể trên.

Và khi một vị thánh thú như rồng, rắn hay mãng xà hiện thân, cũng thường sẽ đi kèm theo sự xuất hiện của bọn chúng kẻ thù truyền kiếp, mà thường bị gọi là người anh hùng tiêu diệt xà quái hay người hùng diệt rồng trong các câu chuyện truyền thuyết thần thoại đã lưu truyền.

Hiện tại ở bên cạnh Mariya Yuri cô, Nguyễn Trọng Lăng tuy rằng là một vị Diệt thần sư. Thế nhưng ở sâu trong cảm giác của một vị vũ nữ cấp cao như Mariya Yuri, Lăng biểu hiện ra thân phận cho cô cảm giác càng giống hơn tượng trưng cho một vị thánh thú thần rồng. Một sự tập hợp sức mạnh của cả vùng đất này, giờ tụ tập lại trong cơ thể của anh. Đó có lẽ cũng là lý do khi hình dáng con rồng mà anh biến hoá thành ra trước đó lại là hình tượng của một con rồng thánh thú phương tây, mà không phải là giống như bản thân anh ta nắm giữ quyền năng của một vị rồng thần phương đông, đáng lẽ nên biến thành hình dáng một con rồng phương đông hình tượng.

Thần rồng, mãng xà có cánh hay rắn bị triệu hoán xuất hiện ở bất kì một nơi, dĩ nhiên sẽ đi kèm với sự xuất hiện của người anh hùng có công tiêu diệt long xà, và ngược lại. Đây là một mối quan hệ từ địch kháng khí, một trận chiến đấu kéo dài truyền kiếp diễn ra suốt từ thời cổ đại xa xưa kéo dài cho đến tận hiện tại. Miễn là một trong hai bên nhân vật xuất hiện, bên kia cũng sẽ ra nhân vật xuất hiện ứng phó. Perseus sẽ xuất hiện ở đây hiển nhiên cũng không phải chuyện gì kì lạ.

Sau khi nghe tên của vị thần vừa mới xuất hiện nói lên, Mariya Yuri trong đầu lập tức bởi vậy đã nghĩ tới nguyên do để mọi chuyện diễn ra như hiện tại. Hơn nữa mối quan hệ đối địch kẻ thù truyền kiếp của rồng- mãng xà có cánh hay rắn, cùng người anh hùng tiêu diệt long xà, mối quan hệ thù địch này cũng không kém gì mối quan hệ thiên địch giữa một vị Di thần và một vị Diệt thần sư. Sẽ không khó lý giải khi cả hai loại này tồn tại siêu nhiên một khi gặp được nhau liên lập tức sẽ xảy ra tranh đấu. Và giờ cô khả năng sắp được trực tiếp nhìn thấy diễn ra một trận tranh đấu kiểu đó ngay tại trước mắt mình.

- Thế nhưng tại sao chuyện này bất chợt lại diễn ra ngay tại vào lúc này và ở ngay tại đây vậy trời.....! Hậu quả phá hoại mà trận đấu giữa hai người bọn họ gây ra sẽ cực kì nghiêm trọng bất kể kết quả cuối cùng sẽ ra làm sao.

Từ miệng cô phát ra một lời thì thầm ni non như rên rỉ thay cho tình huống bị thảm sắp xuất hiện tại tương lai trên vùng đất này. Dù vậy, cô cũng biết rằng một vị Di Thần có thể hiện thân ở cả những nơi không có liên quan gì đến thần thoại ban đầu của vị thần đó hay ở bất kì nơi nào sau khi giáng xuống phạm trần nếu họ muốn, huống chi là nơi đây còn có tồn tại kẻ thù truyền kiếp của đối phương, thánh thú hình rồng hay còn gọi là con mãng xà có cánh... Nói chung chuyện này diễn ra đến hiện tại đều không phải là một chuyện ngẫu nhiên, và sợ rằng khó mà có thể ngăn cản được nó sự việc tiếp tục phát sinh chiến đấu phía sau.

- Vậy đó, giờ cô đã nghe được tên của ta, cô gái trẻ xinh đẹp.

- Và để tỏ lòng thành kính trước chiến binh tiêu diệt long xà vĩ đại như ta đây, tốt nhất cô nên tránh ra. Sau khi nói ra tên, giờ là lúc để ta thể hiện lòng gan dạ cùng sự dũng cảm của mình.

Perseus nở một nụ cười rạng rỡ, lộ ra hai hàm răng trắng ngà thẳng tắp khi nói chuyện.

Anh chắc chắn không phải là một anh chàng đẹp trai bình thường, vì sức quyến rũ và cả sự tự tin tuyệt đối vào bản thân đều được thể hiện rõ qua nụ cười trên. Như thể đáp lại lời tuyên bố của anh ta, hoá thân thành con rồng sau lưng Mariya Yuri, Lăng giờ giãn dãn gập lên.

- GAAAAAAA!

- Đuỳnh đoàng!

Một âm thanh lớn kinh hồn. Tiếng gầm gừ của một con rồng phương tây có lẽ sẽ khác xa khi so sánh với tiếng gầm gừ trong thân hình của một con rồng phương đông. Thế nhưng dù cho tiếng gầm ấy nghe có khác biệt ra sao, quyền năng Một lời thành sấm được ẩn chứa trong tiếng gầm ấy vẫn sẽ phát huy tác dụng. Tiếng gầm đi kèm theo một tia sấm sét lớn đánh thẳng xuống vị trí mà người anh hùng Perseus đang ở. Một đòn đánh lên có phần đầy bất ngờ như đáp trả lại sự hung hăng của đối thủ.

Âm thanh tiếng gầm vang lên mang theo cuồng phong gió thổi mạnh mẽ khiến cho cơ thể mảnh mai của Mariya Yuri khó mà có thể đứng vững. To lớn âm thanh tiếng gầm vang lên ngay gần đó ấy hầu như làm thủng màng nhĩ của cô. Không chỉ có bến cảng Santa Lucia, mà có lẽ là toàn bộ thành phố Napoli giờ người cũng đã đều có thể cảm thấy được điều đó. Âm thanh tiếng gầm đầu tiên, xuất hiện có phần muộn màng kể từ khi Lăng hoá thân con rồng thánh thú hiện thân cho tới tận bây giờ.

Và để tiếp lại chiêu gầm gừ cùng tia sấm sét lời đĩnh to tỏ chàng đánh tới đột ngột hiện giờ, thân thể đối diện của Perseus cũng tức thì giống như hoá thành một tia sáng cực kì nhanh trốn tránh khỏi vị trí cũ.

- Àmmmm!!!

Một tiếng nổ vang đi lên kèm theo bụi mù bay tung toé, cùng với sau đó khi bụi mù tan đi là một cái hố cháy đen thật to, lõm xuống ngay trên nền đất được lát bằng đá cứng đám người bọn họ đang gập lên. Một đòn đánh có uy lực không hề nhỏ!

Cho tới tránh thoát khỏi đòn đánh bất ngờ đó, vị thần mang tên Perseus giờ trên mặt lại kì quái nở ra một nụ cười thật tươi, trông giống như anh ta vừa bắt gặp phải một thứ gì đó thật hiếm có lắm. Đối phương giờ xuất hiện và đang cầm trong tay không biết từ khi nào một thanh kiếm dài. Thanh kiếm ấy

có chiều dài khoảng một mét, lưỡi kiếm trông nặng và dày như một cây đao bản rộng. Một thanh kiếm xứng đáng nằm trong tay của một anh hùng tiêu diệt những tồn tại được cho là da dày thịt béo như long xà—nhưng chuyện này không hay ho chút nào cả với đối thủ như Lăng. Anh ấy mới sẽ không muốn bị thanh kiếm trông giống như đồ long đao trong truyện của kim dung này chém lên. Khi ấy chắc chắn sẽ phải đau lắm lắm đó.

Chỉ là đương nhiên! Bất kể hai bên người trong cuộc giờ có suy nghĩ như thế nào, sự xuất hiện của thanh kiếm trên tay dị thần Perseus lúc này cùng đòn đánh của Lăng vừa nảy đều đại diện cho báo hiệu việc cả hai bên đã sẵn sàng cho một cuộc chiến tranh!

Và để ngăn chặn sự khởi mìn cho một trận chiến sẽ có thể mang lại những hậu quả không tưởng cho vô tội vùng đất cùng con người ở nơi đây, thiện lương Mariya Yuri kêu lớn tên của vị anh hùng có dáng vẻ thanh tú trước mặt. Cô ấy đang cố gắng ngăn lại cuộc chiến có thể sắp diễn ra bằng những nỗ lực cuối cùng của mình. Dù cho chính bản thân cô cũng biết được điều này quả thật chỉ là một hy vọng cực kì mong manh.

- Thần Perseus, Trọng Lăng miện hạ, xin hai Ngài hãy dừng tay đi!

- Hoá thân hình rồng hiện tại của Trọng Lăng miện hạ Ngài hiện giờ này, được hình thành từ mảnh đất cùng vùng biển xung quanh nơi đây tồn tại toàn bộ tinh khí của mặt đất cùng biển nước. Nếu như Ngài có mệnh hệ nào, linh khí đất đai cùng vùng biển của nơi đây cũng sẽ biến mất rồi trở thành vùng đất chết hay biển chết đấy ạ. Vì vậy xin cả hai Ngài hãy dừng tay lại đi!

- Còn nữa hậu quả mà cuộc chiến của các Ngài mang lại nếu nó xảy ra ở đây cũng sẽ cực kì đáng sợ. Bởi vậy xin đừng vì bất kì lý do gì liền dễ dàng mang lại tai nạn cho mảnh đất vô tội này cùng người dân ở đây. Tôi cầu xin các Ngài xin hãy suy xét và nghĩ kĩ lại.

Mariya Yuri đứng ra giang hai tay chắn lại phía trước thân thể hình rồng khổng lồ đang đứng trên mặt đất của Lăng cùng đối diện dị thần Perseus, đồng thời lớn tiếng đối với cả hai lên tiếng.

- Cô gái trẻ, thật đáng tiếc chuyện mà cô đang nói ấy, ta không thể làm được.

Perseus đã trả lời, rồi cười nhẹ. Giống như đối với hành động bất kính thần linh cùng liều lĩnh ngăn cản chiến đấu giữa hai đẳng siêu nhiên tồn tại của cô, cũng không bởi vậy mà tức giận. Ngược lại anh ta giờ nhìn về phía cô với ánh mắt đầy thương thức khi nói chuyện. Cũng không biết là thương thức về đẹp của cô khi coi đó trở thành chiến lợi phẩm sau khi đánh bại con rồng khổng lồ trước mặt, hay hoặc là đối với sự cam đảm của cô biểu hiện ra ngoài mà thương thức. Dù sao thì lời nói của anh ta đều biểu hiện cho sự từ chối thẳng thừng.

- Ta là hiện thân cho sự diệt vong của long xà. Đây là sứ mạng và định mệnh dành cho một người anh hùng như ta. Do đó, đánh bại và giết chết con quái vật khổng lồ phía sau lưng cô kia là việc ta nhất định phải làm. Nếu để ta phải bỏ dở giữa chừng, đó là điều không thể tha thứ!

Anh ta mỉm cười nhẹ khi giải thích lý do cho hành động của mình.

- Vì lý do đó mà Ngài không quan tâm việc gì kinh khủng tai nạn sắp xảy ra đến vùng đất hay người dân của nơi này hay sao?

Mariya Yuri cố gắng dùng lời nói nội dung nhằm thay đổi ý nghĩ của đối phương trong tuyệt vọng.

- Vì hoàn thành sứ mạng của ta. Những hậu quả xấu có thể xảy ra là điều không thể tránh khỏi.

Anh ta vui vẻ nói cười trả lời, trong khi cả cơ thể đang phát sáng tựa như một mặt trời giữa đêm tối trong khi nói. Một nguồn thánh lực mệnh mông đang được kích động lên trong người của dị thần Perseus. Một sự khởi động bắt đầu cho một trận chiến kịch liệt.

.....

Kết thúc chương 219.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Người anh hùng, rồng thần cùng vu nữ câu chuyện 2

“Vi hoàn thành sứ mạng thì những hậu quả xấu có thể xảy ra là điều không thể tránh khỏi.”

Đó là ý nghĩa bên trong những lời nói vô tâm mà đã từng là một người anh hùng thực sự, người hết mình chiến đấu vì nhân loại và đã cứu lấy số phận của vô số thiếu nữ. Một người anh hùng hiện thân trong thân phận dị thần, giờ vậy mà lại có thể thốt ra được những lời nói như vậy? Đã không còn nghi ngờ gì nữa khi những tồn tại trong truyền thuyết thần thoại lưu truyền thần linh cùng anh hùng kia, một khi hiện thân trong thân phận của dị thần, hay đúng hơn là những vị thần nổi loạn không còn tuân theo biểu hiện cùng tâm tính của họ bên trong thần thoại truyền thuyết, lúc này bọn họ đã chỉ là tượng trưng cho tai nạn và diệt vong mà thôi.

Đáng tiếc là con người hầu như không ai có thể chống lại được sức mạnh của những vị thần đang nổi loạn ấy! Trừ một số tồn tại như các vị Diệt thần sư, những người mà được cánh pháp sư, những kẻ tu hành và cả giống như cô nghề nghiệp đã từng hầu hạ thờ phụng thần linh- vu nữ thân phận, tất cả đều

cổng hiến lòng trung thành, tuân theo hiệu lệnh và tôn họ lên làm vua. Chỉ có bọn họ, những con người sở hữu được quyền năng của thần linh lại đang hành tẩu trên trần thế mới có thể chống lại được những vị thần linh nổi loạn không chịu tuân theo quy tắc này. Và hiện tại ở sau lưng cô Mariya Yuri chính là một người như thế.

Cũng chính là tại thời điểm trong khoảnh khắc ấy, dù cho trong thâm tâm vẫn còn cực kì sợ hãi như sợ hãi bị ma quỷ ám ảnh, và trước đó thực tình chỉ mong sao cho được xa lánh không bao giờ gặp phải bất kì một vị Diệt thần sư nào, vu nữ Nhật bản mới bỗng nhiên hiểu được. Dù cho Diệt thần sư tính cách có tàn bạo, hi nộ vô thường và bất nhân đến mấy, so với những dị thần nổi loạn không thể giao lưu hay nói lý như dị thần trước mặt, có thể cùng giao lưu hoặc chấp nhận con người cầu khẩn bọn họ càng dễ dàng hơn được người hơn tôn sùng cùng ý muốn dựa vào. Bọn họ là những sự tồn tại không thể thiếu để bảo vệ văn minh loài người. Và có lẽ nói theo một cách nào khác đúng đắn hơn, bọn họ mới là hiện tại hiện thân cho những người anh hùng thật sự đang còn sống!

“Có lẽ mình nên đối xử với Ngài ấy tôn kính hơn!” Cô gái trẻ trong lòng không khỏi bất chợt nảy ra như vậy suy nghĩ. Đồng thời trong lòng cô cũng không khỏi lo âu cho vị vua trẻ tuổi, Diệt thần sư thứ bảy đang tồn tại sau lưng. Ngài ấy liệu có thể đánh bại được vị thần trước mắt này sao?

Dù sao thì, Ngài ấy chỉ là một vị vua mới với số ít quyền năng. Mà đối phương, chàng trai trẻ với vẻ ngoài lịch lãm vừa nói ra những lời vô tình trên—cuối cùng cũng là một tên chiến binh lão luyện, được mài dũa uốn nắn qua vô vàn trận chiến trong truyền thuyết, và là một vị dị thần mạnh mẽ đích thực. Một tồn tại cực kì nguy hiểm!

- Tốt nhất cô nên đứng sang một bên. Sứ mệnh của một cô gái trẻ như cô lúc này là đứng nhìn và chờ đợi sự cứu giúp của người hùng như ta. Cuối cùng mới là đem tình yêu của mình dâng lên cho người chiến thắng.

- Nếu cô còn chen ngang nữa. Thì cẩn thận có thể sẽ phải nhận được từ ta nặng hơn trừng phạt đó!

Đang mãi lo âu suy nghĩ Mariya Yuri bởi vậy như cũ còn đứng đờ người ra chần giữa cả hai kẻ tồn tại siêu nhiên Dị thần và Diệt thần sư. Kết quả bởi vậy khi bị ập vào mặt những lời lạnh lùng trên. Một lời cảnh báo từ một vị dị thần hùng mạnh. Chỉ là một vị vu nữ không có gì nổi bật sức chiến đấu Mariya Yuri trong lòng cũng không khỏi hiện lên một sự hoảng loạn cùng sốt sắng.

Ngay cả khi phải sử dụng cạn hết sức lực của cơ thể này, cô cũng không hẳn có thể ngăn cản dị thần Perseus trước mặt, dù chỉ một đòn. Tuy tâm trí cô đã tỉnh táo lại, thế nhưng mà cơ thể của cô lại vẫn không hành động được. Chân tay cô giờ đông cứng không thể nhúc nhích. Không tốt! Đây có thể là sức mạnh trừng phạt trong lời nói linh ngôn của dị thần trước mắt đối với cô. Một sự cảnh cáo đe dọa.

Perseus— người anh hùng tiêu diệt long xà. Trước một sự tồn tại đầy quyền năng hơn vạn vật khác như thế, sức mạnh của con người bình thường như cô thực sự là quá bé nhỏ, Mariya Yuri giờ chỉ có thể run rẩy thân mình vì hoảng sợ cùng lo lắng.

Và rồi sau đó cô chỉ cảm thấy cơ thể không bị khống chế đông cứng lại của mình, giờ giống như rơi gỗ bị người điều khiển cứng ngắc đi bộ tránh sang một bên. Một cảm giác bị quyền năng của thần linh điều khiển như thế này, thật khiến cho người ta cồn cào trong ruột cùng kinh hoàng.

- Ha ha ha ha... Đừng là như vậy đấy! Lặng lẽ đứng sang một bên và ngấm nhìn biểu hiện đầy vũ dũng của ta đi. Như thế mới là một cô gái ngoan chứ.

- Nếu được, sau khi ta hạ được con rồng này, hãy nhớ chạy thẳng vào lòng ta như một thiếu nữ vui sướng vì vừa được cứu thoát khỏi số phận bi thảm, tái hiện lại câu chuyện về nàng Andromeda khi xưa!

Perseus mang theo tiếng cười sung sướng vừa nói xong..

Đối diện hoá thân thành con rồng thánh thú tây phương khổng lồ có màu xanh lục bảo, Lãng giang rộng hai cánh chột vổ. Đồng thời anh còn dùng con gió sức mạnh cướp cuốn lấy Mariya Yuri lên trên lưng rồng của mình sau đó bay lên cao. Có lẽ còn đang có ý định tấn công chàng anh hùng dị thần Pereus từ trên cao. Dù sao thì... một con rồng trên mặt đất nếu không thể bay lượn tự do vậy làm sao còn có thể thể hiện ra được sức mạnh của nó! Bởi vậy không có gì kì lạ khi Lãng hành động lựa chọn bay đi lên, trước khi tiến hành chính thức chiến đấu. Nhất là khi lời nói linh ngôn của vị vu nữ Nhật bản đã định trước không thể ngăn cản được cuộc chiến đấu sắp xảy ra!

Cho tới ở một bên Mariya Yuri chỉ cảm thấy thân thể mình bỗng chốc bị một con gió cuốn bay, cô ấy nhận ra chỉ trong khoảnh khắc mình đã đứng vững trên lưng hoá thân thành rồng khổng lồ của Lãng. Một nguồn sức hút mạnh mẽ đến từ thân thể hình rồng dưới chân khiến cho cô tránh khỏi kết cục bị rơi ra khỏi khi đứng trên lưng rồng. Cơ thể của cô giờ cũng giống như đang mềm lại, đã có thể hoạt động được bình thường. Một sự giải toả phép khống chế linh ngôn của dị thần Perseus từ vị vua dưới chân cô hiện giờ.

.....

Cũng cùng vào lúc ấy, tình hình chiến đấu bên dưới vào lúc này cũng đã bắt đầu diễn ra.

Mở to miệng để lộ hai hàm răng sắc nhọn và một cái lưỡi màu đỏ sẫm—Một biểu lộ của lòng căm thù.

- GAAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Một âm thanh tiếng gầm gừ vang như báo hiệu cho một đòn tấn công khác biệt.

Mở miệng và phun ra lửa sau tiếng gầm gào như thể để thanh tẩy cả vùng đất nơi đây, ngọn lửa thiêu tấn công nhấn chìm về phía Perseus.

Tuy nhiên, chỉ trong một giây ngắn ngủi đó, cơ thể của chàng anh hùng dị thần có khuôn mặt thanh tú đó đã lần nữa dường như hóa thành một tia sao

băng rạng ngời ánh sáng trắng trốn thoát mất khu vực bị tấn công.

“Đáng ghét! Tốc độ của đối phương quá nhanh!” Lãng trong lòng như vậy thẳm thẳm, một bên tiếp tục tìm cách tấn công, trong khi phần lớn tâm tư ngược lại càng chú ý nhiều hơn về việc sử dụng đã từng quyền năng Vô tận sinh cơ lấy được từ Thánh giống khi trước. Tuy rằng giờ đã hiểu được ra căn bản quyền năng của nó Trí tuệ điểm hoá, thế nhưng giống như liên quan quyền năng Vô tận sinh cơ cũng vẫn còn tồn tại có thể dùng. Nó tương tự giống như là việc hoá thân rồng thần Lạc long quân có cố định căn bản mấy loại sức mạnh quyền năng, thế nhưng đồng thời Lãng cũng có thể từ đó khai phát ra các loại liên quan quyền năng cung cấp khác biệt tác dụng.

Trong trường hợp hiện tại, quyền năng Vô tận sinh cơ mà anh dùng ra chính là để hoá giải hậu quả tử vong uy hiếp trong trạng thái hình người của mình sau khi bị trúng mũi tên màu vàng của tên dị thần trước mặt. Một mũi tên quyền năng phép thuật mà trong trạng thái hình rồng anh vừa rồi thử tìm cách rút ra nhưng khổ nỗi không thành công. Có lẽ chỉ có thể dùng quyền năng Vô tận sinh cơ không ngừng cung cấp ý chí cùng sinh mệnh năng lượng mới có thể làm mài mòn đi sức mạnh của mũi tên đó lên cơ thể người thường hình dạng, rồi mới có thể chân chính loại bỏ nó. Một sự ganh đua về ý chí cùng quyền năng sức mạnh cũng như bản chất quyền năng thấu hiểu được.

Cho đến trước khi đó, anh giờ chỉ có thể tiếp tục chiến đấu trong hình dạng thần linh thân thể hoá thân thánh thú rồng tây phương hiện tại rồi.

Duy nhất còn lại một vấn đề là... anh luôn có một cảm giác như chuột thấy mèo hoảng sợ xảy ra khi hiện tại đối mặt nhìn về đối phương là vì sao? Nếu như không thể nhanh chóng tìm ra được nguyên do.

Cái này chiến đấu không tốt đánh á! Anh chàng không khỏi âm thầm như vậy suy nghĩ.

.....

Kết thúc chương 220.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Trận chiến của vị vua và người anh hùng

- GAAAAAAAAAAAA!

Như cũ là một âm thanh tiếng gầm vang vọng bốn phương tám hướng trong thân hình rồng tây phương khổng lồ của Lãng. Thế nhưng lần này mục đích mà tiếng gầm ấy vang lên không còn là để triệu hồi cho gọi ra sấm sét tấn công kẻ địch như trước, mà là ẩn chứa ở bên trong đó quyền năng Hồ mây gọi gió của một vị thánh thú rồng thần.

Rất hiển nhiên! Đối mặt với kẻ địch có tốc độ di chuyển cùng năng lực biến hoá cực nhanh khi hoá thành giống như tia sáng vậy, hiện giờ đối thủ của anh- dị thần Perseus. Lãng lựa chọn trước tiên khiến mình đặt vào vị trí hoàn cảnh an toàn bất bại trước. Tuân theo tiếng gầm kêu gọi quyền năng Hồ mây gọi gió mà anh sử dụng ra. Vô số mây đen theo gió cuốn tới giờ chợt ào ào bỗng xuất hiện. Mây đen sừng mù tạo thành biển ở trong gió cuốn cuộn trào, giờ che trời lấp đất phủ kín khắp cả phạm vi trên dưới ngang dọc tứ phương tám hướng toàn bộ khu vực mười kilomet xung quanh.

Ẩn giấu thân hình khổng lồ của mình che giấu ở bên trong vô tận gió cuốn cùng mây đen. Đồng thời thông qua phản hồi tin tức từ mây cùng gió tồn tại xung quanh, hiện tại Lãng tin chắc dù cho đối thủ sau đó có sở hữu tốc độ di chuyển hay năng lực biến hoá nhanh đến đâu đi chăng nữa, có vô số mây cùng gió không ngừng bảo vệ cho anh, bản thân liền có thể thời thời khắc khắc nắm giữ vị trí của đối phương. Miễn là anh ta còn ở trong biển mây và gió xung quanh này.

Một chiến thuật thật hoàn hảo! Anh ấy như vậy tự nhủ. Và giờ thì đến lượt anh biến thân thành kẻ đi săn mồi!!! Nghĩ như vậy đến, mặt rồng giờ đây cũng không khỏi nổi lên một nụ cười đầy dữ tợn. Thân rồng đang vỗ cánh bay đi thật nhanh lao đến chỗ đối thủ hiện tại vị trí. Và giờ là lúc để chúng ta thể hiện ra nghệ thuật chiến đấu thời gian!

.....

Nếu như đối thủ là một vị dị thần có phong cách chiến đấu tương tự như một vị pháp sư, tức là sử dụng linh ngôn kêu gọi ra mạnh mẽ quyền năng để tấn công từ xa, Lãng không ngại giống như đối phương cũng sử dụng linh ngôn kêu gọi ra quyền năng của mình để chiến đấu. Các đối thủ kẻ cả dị thần cùng Diệt thần sư mà trước đó anh từng gặp qua hay đã từng có qua chiến đấu, hầu hết đều là thuộc dạng này. Ngay cả như tên ngốc tóc vàng Doni được người gọi xưng là Kiếm vương kia, khi trước chiến đấu với anh cũng là sử dụng linh ngôn để kêu gọi ra quyền năng Quý kiếm. Tuyệt đối chia cắt trước khi tấn công. Cho tới lão hầu tước Voban, Thủy thần Thủy tinh, Sơn thánh Sơn tinh, rùa thần Kim quy hay như Đại thiên sư trưởng Michael, cũng là giống như vậy một vị pháp sư yêu thích dùng quyền năng tấn công từ xa hơn là bắt trước một vị chiến sĩ đánh cận chiến ở gần.

Đáng tiếc thân thể hiện tại- hoá thân thánh thú rồng tây phương của Lãng dù sao được sinh ra từ ma lực cướp lấy ở bên ngoài. Khác với thần linh thân thể thần rồng phương đông trước đó của Lãng có được cả một thế giới tín ngưỡng nguyên lực cung cấp sức mạnh ủng hộ, thân thể thánh thú rồng tây phương hiện giờ sức mạnh chủ yếu giống như Mariya Yuri trước đó đã từng nói, toàn bộ đến từ tinh lực sức sống của vùng đất cùng biển cả xung quanh bên dưới. Nói chung chỉ cần so sánh diện tích của nó với cả một thế giới thể giới khi trước liền biết sức mạnh ủng hộ mà hai bên cung cấp là

chênh lệch nhường nào. Mảnh đất cùng vùng biển bên dưới này, năng lực cung cấp sức mạnh để cho thân thể thánh thú hình rồng hiện giờ của Lăng chiến đấu, bởi vậy quả thực rất có hạn.

Điều đó cũng là lý do tại sao khi Lăng trước đó chỉ triệu hồi ra mây đen cùng gió lớn che phủ kín khu vực chiến trường xung quanh mà không phải là như trước kia trực tiếp các quyền năng liên quan về Mây, Mưa, Gió cùng Sấm chớp đồng loạt tập hợp sử dụng. Kiểu như cho gọi ra cả đám to lớn mạnh mẽ tiêu diệt cùng trời giáng thiên binh vạn mã giúp mình đánh hội đồng vân vân.

Không phải là không muốn, mà là thực lực hiện tại thân thể không cho phép! Nói cho cùng thì một vị thần, hay hoặc nắm giữ thần linh thân thể cùng thân phận giống như Lăng, hiện tại giờ đã có thể làm được bản thân không ngừng sáng tạo và sở hữu rất nhiều quyền năng. Thế nhưng một khi muốn sử dụng ra chúng, lại cần có cũng đầy đủ ma lực hay tín ngưỡng nguyên lực cung cấp mới được. Nói chung là cần có nhiên liệu để dùng thì quyền năng uy lực nó mới có thể đủ mạnh lên. Điều này áp dụng cho cả dị thần cùng Diệt thần sư mỗi khi sử dụng ra bất kì quyền năng.

Linh ngôn tồn tại cũng giống như là một loại chìa khoá ý chí mở ra sạc điện vậy tăng nhanh tiêu tốn ma lực sử dụng giúp cho quyền năng sức mạnh tăng cường. Thế nhưng nếu là không sử dụng linh ngôn dùng ra đơn giản cần bản quyền năng, uy lực sẽ trực tiếp tuỳ vào ma lực sử dụng mà tuỳ thời tăng đi lên.

Hiện tại bởi vì thân thể vẫn đề, có thể nói là ma lực thiếu thốn không còn nhà giàu mới nổi được như trước. Tuy rằng nắm giữ không ít quyền năng, thế nhưng đối đầu với một kẻ có phong cánh chiến đấu càng giống như chiến sĩ, lại sở hữu một tốc độ di chuyển cực nhanh như trước mắt dị thần Perseus. Không thể dùng ra phạm vi thật lớn quyền năng, ma lực lại bị hạn chế Lăng giờ chỉ có thể tiết kiệm ma lực sử dụng. Nói đúng hơn chính là dùng ra quyền năng cũng cần có mục đích nhằm vào hẳn hoi. Đồng thời hạn chế quyền năng quy mô diện tích vô ích bao phủ. Giảm bớt không cần thiết hiệu quả biến hoá sức mạnh thêm vào nếu quyền năng sức mạnh biến hoá sử dụng ra chỉ đem lại hiệu quả thấp.

Hồ mây gọi gió chỉ giữ lại ở trong mức độ gọi mây cùng gió đến, đồng thời không ngừng phát hiện thông báo vị trí đối phương trong biển mây trước đó là như thế. Hiện tại thân thể bay vun vút âm thầm tiếp cận đối phương, Lăng giờ dùng ra cũng không phải là bất kì linh ngôn quyền năng mà là trực tiếp sử dụng thân thể hình rồng hiện tại bản năng năng lực phun lửa. Ngọn lửa thiêu cháy rục kết hợp với cần bản quyền năng của gió tăng nhanh tốc độ khiến cho đòn đánh âm thầm tại khoảng cách gần lân này, càng mang thêm vào không ít lực uy hiếp.

- GAAAAAAAAAAAA!!!

Đương nhiên! Đối phương quả nhiên không có dễ dàng như vậy bị anh đánh bại. Đối với việc Lăng đột nhiên xông tới cùng phun ra ngọn lửa của thánh thú loài rồng, chỉ gặp Perseus thân thể trong khoảnh khắc liền lần nữa hoá thành tia sáng chớp nhoáng hoàn thành tránh né bay đi. Chỉ trong giây lát đã chuẩn bị hiện thân an toàn tại một nơi khác cách đó không xa. Mà cái Lăng chờ! Cũng chính là vào giây phút này!

Có được biển mây cùng gió xung quanh không ngừng cảm nhận cùng báo tin. Ngay tại khoảnh khắc mà đối phương muốn hiện thân tại vị trí mới kia, anh ấy cũng đã nắm chắc được. Thân thể hình rồng khổng lồ giờ vậy mà giống như u linh di chuyển, không một tiếng động dựa vào sức gió bay xuyên qua biển mây đen, nhoáng cái đã trước tiên hiện lên ngay bên cạnh vị trí sắp hiện ra thân hình của đối phương. Tựa như hành động của một vị thích khách kĩ thuật ám sát cao siêu nhất. Một cái móng vuốt rồng bao trùm trong im ắng sức mạnh lôi đình quần quanh, chớp nhoáng tấn công về phía đối phương khoảnh khắc vừa hiện ra vị trí.

- Cheng!!!!

- Loẹt xoẹt... loẹt xoẹt.....xẹt xẹt... Đuỳnh đoàng!

Lần đầu tiên lưỡi kiếm cùng vuốt rồng chính thức va chạm. Cùng với âm thanh tiếng sấm sét lôi điện bất chợt nổ vang, khiến cho tình hình chiến đấu giờ không khỏi thâm trầm sắc màu quỷ quỷ.

Một đòn tấn công kĩ thuật như thần, âm thầm tựa như quỷ ám, vậy mà lại bị đối phương phản ứng đón bắt kịp. Tuy rằng ép buộc được đối phương cùng mình chính diện va chạm sức mạnh độ sức. Thế nhưng kết quả diễn ra sau đó lại cũng không khả quan. Sở hữu thân thể rồng tây phương khổng lồ hiện giờ như Lăng, tại trong lần va chạm chính diện, thậm chí có thể nói là chiếm chút tiện nghi vì đánh lên đối thủ lúc chưa chuẩn bị kịp này, thế nhưng đem lại kết quả cuối cùng lại là hai bên sức mạnh ngang nhau, không phân trên dưới. Cái này kết quả quả thực không xong thối. Bởi vì điều đó cũng đồng nghĩa với việc, một khi va chạm độ sức chính diện tại tình huống bình thường, rất có thể kẻ có sức mạnh yếu hơn chính là anh.

“Cứ to xác là ngon à! Anh đây còn là kẻ giết rồng thành công đấy nhé! Sức lực còn mạnh hơn chú mày nhiều!!!”

Lăng giờ giống như thoáng chốc đã tường tường ra ẩn chứa đằng sau nụ cười thoải mái của đối phương sắp tới kia là ý nghĩa gì.

Cũng còn tốt! Kế hoạch của anh ấy cũng không chỉ có thế!

- Vútttttt!!!..... Ràmmmm!

Giống như bao nhiêu con rồng hay rắn khác hoặc sở hữu thân thể cùng loại trong các câu chuyện truyền thuyết hay truyền ngôn tiểu thuyết, nói chung đều sẽ biết một đòn cơ bản gọi là “Quất đuôi”. Đã trải qua trong hình hài rồng thần phương đông nhiều năm, Lăng đối với chiêu này dùng đuôi bắt ngờ quất đối thủ cũng rất chi là thành thạo. Cho tới dù cho đã thay đổi thân thể thánh thú rồng tây phương hiện giờ. Đòn đánh chính xác, xảo diệu khó tránh và bài bản như sách giáo khoa của anh giờ đây quả nhiên đã đạt tới hiệu quả như mong muốn.

Vội vàng đón đỡ móng vuốt mang điện ám sát của anh đánh tới xong, Perseus cũng đã không còn kịp rảnh rang để mà đón đỡ tiếp theo chiêu quất đuôi của đối thủ.

Một đòn đánh mạnh như trời giáng, dốc hết sức lực lên người vị dị thần anh hùng khiến thân thể anh ta bay vút đi xa như viên đạn! Biển mây xung quanh giờ cũng đồng dạng quay cuồng lao nhanh đi theo, đảm bảo bị đánh bay đi như đạn pháo Perseus vẫn luôn tồn tại ở nó bên trong. Còn Lăng đương nhiên sẽ không bỏ qua cho cơ hội đánh chó roi xuống nước như thế. Thân mình bao quanh lấy sức gió bay vút đi đuổi theo đối phương, đồng thời đòn đánh quyết định cuối cùng của anh cũng đã được chuẩn bị xong.

- GAAAAAAAAAAAA!!!!!!!

Quyền năng Một lời thành sấm lần nữa được phát động. Đồng thời không giống như trước đó từng xuất hiện trong chiến đấu chỉ là một tia sét trông không. Lần này âm thanh phát ra mang theo cùng quyền năng sức mạnh ẩn chứa thoáng chốc tạo thành cả một đám lời điện xoắn lại cùng nhau như một cây lao làm bằng lời đĩnh, giờ đâm xuyên lan truyền trong biển mây đen và thấp sáng chứng trước khi đánh âm ầm nổ vang lên trên người dị thần đối thủ Perseus.

- ẦMMMMM!!!!

Tương tự như sấm sét nổ giữa trời quang như vậy một dạng âm thanh nổ bùng lên chứng minh cho sức mạnh kinh khủng mà nó tạo ra. Đang bay vút đi theo gió truy đuổi theo, Lăng giờ cũng không khỏi hơi chậm lại tốc độ của mình. Giống như đang chờ đợi kết quả mà lần liên hoàn đánh cùng kế hoạch chiến đấu mà mình vừa tạo ra.

Đối thủ có hay không sẽ bởi vậy mà bị đánh bại? Một đôi mắt rỗng không lơ lơ giờ chính đang nhìn chăm chăm nơi Perseus bị sét đánh vị trí. Kết quả...

.....

Kết thúc chương 221.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Chiến đấu kịch liệt

- Khụ khụ khụ...

Một tiếng ho khan vang lên từ vị trí nơi mà dị thần Perseus vừa bị đánh trúng. Nhờ vào mây cùng gió bên trong tình linh sức sống thời thời khắc khắc không ngừng cung cấp thông tin cảnh báo, hiện tại Lăng giống như hoàn toàn có thể nhìn xuyên thấu qua biển mây đen phát hiện ra rõ ràng tình trạng của đối phương hiện giờ.

Bởi vậy anh chàng lập tức có thể nhìn ra, đối thủ của anh giờ nhìn qua không giống như là đang bị thương. Không một chút nào luôn!

“Cái này vậy khó làm!” Lăng trong đầu giờ âm thầm không khỏi căng thẳng chặt. Phía trước rất sớm liền phát hiện ra bản thân mỗi khi nhìn về phía đối phương đều luôn có một loại cảm giác như chuột thấy mèo, đại họa vào đầu hết sức nguy hiểm. Lần này thành công toàn lực tấn công trúng đối thủ, vậy mà lại không có gì mấy thành quả... Tình huống như vậy không khỏi khiến cho Lăng trong lòng tăng thêm sâu lo. Đối với hiện tại trận chiến đang diễn ra kết quả cuối cùng cũng đã có phần không xem trọng chiến thắng có thể thuộc về mình. Nói chung! Trái tim anh ấy đã dao động trước trận chiến sắp tiếp diễn.

Trong thực tế cũng đã chứng minh ý tưởng của Lăng, khi mà nhìn vào hiện giờ vừa mới bị trúng đòn cây lao sấm sét khổng lồ đánh tới xong, dị thần Perseus giờ ngoại trừ việc đáng ngoài có chút lời thôi bụi bặm, quần áo hơi cháy xém do sét đánh ra. Trông anh ta đáng về hoàn toàn là mạnh mẽ như lúc ban đầu, không hề có bất cứ biểu hiện gì bị thương hay gặp khó khăn cả. Đồng thời tiếp ngay sau đó lời nói của đối phương cũng không khỏi khiến cho Lăng thật sâu nhủ mảy mảy cảnh giác thêm.

- Ha ha ha ha.... Quả nhiên là đã thật lâu không tiến hành chiến đấu. Ngay cả cơ thể cùng ý thức cũng đã rỉ sét luôn rồi. Có điều không quan trọng lắm~ Không ngừng đối mặt với khó khăn trắc trở tới rên, không phải cũng sẽ càng làm máu nóng cùng chất thép trong người của ta càng sôi trào hơn lên sao.

- Ê! Con quái vật bò sát to xác kia! Đề tỏ lòng cảm ơn vì món quà thịnh tình đòn đánh của mày vừa rồi. Hiện tại hãy chuẩn bị đón nhận món quà chiêu đãi hậu hĩnh từ ta nhé!

- Hãy cẩn thận đó! Đừng có mà chết quá sớm ngay tại khi ta chỉ mới vừa làm nóng người! Ha ha ha ha ha....

- Đồ bò sát xấu xí! Hãy xem chiêu!

Ngông cuồng nở nụ cười thật to cùng với lời tuyên ngôn đầy xác láo của anh ta khiến cho Lăng trong lòng theo bản năng cực kì nổi giận. Và khi lời nói của đối phương kết thúc. Đúng như những gì trước đó bản thân Lăng đã nghĩ cùng suy đoán. Đối phương không hề đứng đó rồi đọc linh ngôn cho gọi quyền năng ra như kiểu chiến đấu của một vị pháp sư, mà là thân thể trực tiếp hoá thân thành tia sáng, thoáng chốc tiến gần áp sát đến vị trí của anh như một tên cận chiến chiến sĩ, sau đó âm thầm hiện thân rồi vung lên trong tay thanh kiếm chém xuống. Một cú chém mạnh nhắm về phía một bên cánh rỗng của Lăng hiện giờ.

- GAAAAAAAAAAAAA!

“Bắt được người!” Lãng trong lòng âm thầm nói một câu. Tuy rằng tốc độ của đối phương trong hình dáng tia sáng di chuyển có thể nói cực kì nhanh. Thế nhưng ngay tại thời khắc đối phương hiện ra thân hình cùng vùng kiếm ra đòn, một chút khoảnh khắc dừng lại tiêu tốn thời gian như vậy trôi qua thôi, cũng đã đủ để Lãng kịp thời thông qua mây và gió tinh linh xung quanh cảnh báo, từ đó nắm bắt được vị trí mới tới của kẻ địch. Ngay tại khi dị thần Perseus hiện thân tại vị trí mới đồng thời vùng kiếm chém xuống, Lãng trong thân hình rỗng không lồ của mình cũng thể hiện ra kinh nghiệm chiến đấu cực kì điêu luyện. Một cú nghiêng người 90 độ, thân thể giờ vuông góc với mặt đất, động tác tại chỗ xoay mình này khiến cho đối phương thanh kiếm chém tới mục tiêu tức thì thay đổi, từ một bên chỗ nối cánh cùng thân thể trở thành đối mặt trực tiếp với một đôi móng vuốt rồng chắc nịch.

- Chengggg!!!

Âm thanh va chạm tương như sắt thép đang va vào nhau khiến người nghe qua tê cả hàm răng. Đồng thời tiếp đến ngay sau đó là ngọn lửa từ miệng rồng khổng lồ phun ra về phía đối phương, đã sớm bắt đầu ngay từ tiếng gầm trước đó. Chiếc cổ dài như thân rắn khiến cho anh chàng có thể cực kì linh hoạt tấn công đối phương ở bất kì mọi nơi mọi lúc, tại bất kì tư thế. Đương nhiên! Để đảm bảo an toàn, tránh bị đối phương gây ông đập lưng ông, chuyên nhằm vào tiến hành chém đứt chiếc cổ dài, mỗi một lần dùng miệng rồng tấn công ở khác biệt tư thế vị trí vì thế đều cần phải thật cẩn thận lại cẩn thận hơn.

Mà muốn làm được điều đó một cách hoàn hảo và an toàn nhất, như vậy liền yêu cầu một kinh nghiệm chiến đấu cực kì phong phú trong hình dáng loài rồng mới được. Cũng còn tốt! Lãng bản thân liền có cũng đủ tất cả những điều kiện ấy.

- Vútttt!

Ngọn lửa được sức gió quyền năng đẩy mạnh tăng tốc quả nhiên cũng không có thể thành công đánh tới được đối phương. Bởi lẽ ngay tại khi đối phương thanh kiếm cùng vuốt rồng va chạm với nhau xong, dị thần Perseus thân thể lập tức đã sớm hoá thành tia sáng cực nhanh di chuyển thay đổi vị trí. Và rồi sau đó đối phương lập tức lại hiện thân đi ra cùng với một cú chém mạnh như cù. Khác biệt duy nhất là lần này mục tiêu biến thành vị trí khớp nối giữa cánh rồng bên dưới đang hướng xuống mặt đất do nghiêng mình, cùng với thân rồng nơi liên kết.

“Đối phương là có bao nhiêu ham muốn ưa thích muốn chặt đứt cánh của anh nha! Thật đáng ghét!”

Trong lòng tuy rằng âm thầm cực kì bức tức, thế nhưng thời thời khắc khắc chú ý vị trí di chuyển của đối phương, hiện tại đã biết đối thủ mục tiêu, Lãng đương nhiên cũng sẽ không để cho kẻ địch hành vi thực hiện được mục đích. Đang nghiêng người 90 độ dựng đứng hai cánh trực tiếp thu về lại áp sát cơ thể, ngăn cản đối phương sau đó lại tìm kiếm vị trí chỗ nối giữa cánh và thân rồng tiếp tục tấn công.

Miệng rồng đang phun lửa giờ trực tiếp nghiêng sang phun thẳng vào mặt đối phương. Đương nhiên cũng sẽ không thể thiếu được một cú quất đuôi trực tiếp thọc sườn đánh bay ngăn cản Perseus hiện tại cú chém xuống. Nếu như hiện tại có thể nhìn từ bên ngoài quan sát mà nói, thân thể hình rồng của Lãng, đầu và đuôi giờ trực tiếp giống như hai đầu sắc bén của một sợi dây thừng đang khép vào tạo thành một vòng tròn, mà vị trí khớp nối trung điểm chính là nơi Perseus đang đứng vùng kiếm.

- Vútttt!!!

- Phùng phùng phùng,.....!

Đòn đánh quất đuôi quả nhiên cũng không có đạt được thành công. Ngọn lửa từ miệng rồng phun ra cũng không có phun trúng mặt đối thủ như Lãng bản thân mong ước. Hơn nữa dù cho anh ấy đã thu lại hai cánh vào áp sát cơ thể mình, và dùng sức mạnh quyền năng của gió để thay thế cho đôi cánh trong việc bay di chuyển trên không trung, biến thành tia sáng cực nhanh di chuyển tránh đi đòn tấn công phản kích của Lãng, dị thần Perseus cũng không có vì thế mà mất đi mục tiêu để tấn công tiếp. Anh ta giờ hiện thân nơi cùng vị trí thanh kiếm vùng xuống, rõ ràng rành rành vậy chính là vị trí nơi cổ rồng bị uốn khúc cong vừa để lộ ra do hành động di chuyển phương hướng tấn công của Lãng trước đó.

Đây là một âm mưu kế hoạch tấn công được xếp đặt sẵn ngay từ đầu, hay chỉ là kinh nghiệm bản năng ứng biến của một vị chiến sĩ kì cựu từng thành công tiêu diệt long xà trong thần thoại truyền thuyết?

Lãng bản thân cũng không biết rõ. Thế nhưng giờ ánh mắt rồng của anh cực kì rét lạnh khi nhìn về phía đối phương. Dù sao bất kì ai bị người dùng kiếm muốn chém vào cổ mình, cảm giác chắc hẳn cũng sẽ không được tốt!

Cho tới đối mặt với thanh kiếm đang chém xuống về phía chỗ cổ rồng để lộ ra của bản thân mình kia, Lãng giờ đương nhiên cũng không thể giống như thu cánh áp sát vào cơ thể lúc trước như vậy, giờ rút cổ giống như rút đầu thu về gần người để tránh đòn. Thế nhưng có được kinh nghiệm chiến đấu trong hình thái loài rồng phong phú không kém giống như Lãng, sao có thể không đề phòng trước những tình huống như hiện giờ có thể xảy ra. Cũng chính bởi vậy mà khi dị thần Perseus thanh gươm chém xuống về phía cổ rồng lúc. Đối mặt không phải là máu tươi tung toé phun ra cùng đầu rồng đứt lia tinh cánh, mà là giống như u linh vậy không biết từ khi nào đã lảng lảng đến gần, một bên bao trùm trong sấm sét lôi đình móng vuốt rồng.

- Chenggggg!

- Loẹt xoẹt.... Đuỳnh Đuỳnh!!!

Lần này như cũ là một pha va chạm toé tia lửa điện giữa vuốt rồng cùng lưỡi kiếm của đối phương. Thế nhưng hai bên tình thế đều là tạm thời không làm gì được nhau.

Ở tiếp tục sau đó một khoảng chiến đấu thời gian, đối mặt với Perseus không ngừng biến hoá thành tia sáng chớp mắt di chuyển đổi vị trí cùng vùng kiếm chém ra. Tuy rằng không có hoa lệ mạnh mẽ linh ngôn cùng quyền năng phép thuật xuất hiện, thế nhưng lối chiến đấu thực dụng như của một vị chiến sĩ đã trải qua no say chiến trận kinh nghiệm như dị thần Perseus lúc này, cùng đối phương kia kinh khủng bản năng chiến đấu, mọi thời mọi khắc sẵn sàng cướp lấy bất kì sai lầm nào của đối thủ để hoá thành tuyệt đối cơ hội chiến thắng cho mình.

Đơn giản mà lại thực dụng chiến thuật và không có gì nhiều hoa lệ mạnh mẽ hay quý dị quyền năng, thế nhưng đối mặt với áp lực không ngừng tăng cường từ phía đối phương, hoá thân thành thánh thú hình rồng khổng lồ Lăng không thể không thời thời khắc khắc cẩn thận ứng phó. Một cặp vuốt rồng múa may vùng vẫy không ngừng ngăn cản chính diện đòn đánh. Miệng rồng khi thì phun lửa, khi thì gọi tới sấm sét lôi đình, có lúc lại phóng ra sương mù mây đen cùng gió rít lưỡi đao bão táp đánh tới. Đa đoan biến hoá cùng kinh nghiệm chiến đấu cũng không hề kém cạnh đối thủ là nguyên do Lăng hiện tại vẫn có thể giữ vững ngang hàng chiến đấu cân cân, mà không phải là bị mạnh mẽ đối thủ đánh bại.

Chỉ là anh ấy đương nhiên cũng sẽ không cho rằng, một vị dị thần mạnh mẽ như đối phương sẽ không biết sử dụng linh ngôn cho triệu hồi ra quyền năng phù hợp với bản thân chiến đấu phong cách, để gia tăng sức mạnh khi chiến đấu. Và điều đó đồng thời cũng có nghĩa là, hầu như đã dốc hết toàn lực ứng phó hiện tại anh đối mặt với chỉ đơn giản là võ nghệ cùng chiến đấu năng lực ứng biến của đối phương cũng đã đủ khó khăn. Một khi đối phương lại tiếp tục cho gọi hay bộc lộ ra thứ gì mạnh mẽ hơn năng lực, anh lại làm sao có thể chống lại được á?

Kết quả bởi vậy chính là theo thời gian trôi qua không ngừng, mặc dù tình thế chiến đấu vẫn còn đang diễn ra cân sức ngang tài, thế nhưng trong thâm tâm Lăng giờ đã càng ngày càng lo lắng chìm sâu xuống đáy. Hiện tại, cũng chỉ có thể chờ đợi biến đổi trước tiên từ phía đối thủ mà thôi. Một đôi mắt rồng bởi vậy càng ngày càng trở nên chăm chú sắc lẹm vậy.

Tất cả chuẩn bị giống như đều đang chờ đợi giờ phút bật lửa bùng nổ từ phía kẻ đối địch.

Chiến đấu vẫn còn đang tiến hành!

.....

Kết thúc chương 222.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Nguy hiểm thời khắc

Ngay ở tại thời điểm mà Nguyễn Trọng Lăng dốc hết tâm thần cùng sự chú ý đối với đối thủ của anh- dị thần Perseus, kịch liệt chiến đấu với nhau bên trong biển mây đen bao phủ. Có một người khác tâm tình cùng lúc cũng thời thời khắc khắc lo lắng chú ý tới diễn biến cùng kết quả của cuộc chiến giữa hai người họ đang diễn ra.

Mariya Yuri chỉ cảm thấy bản thân mình đang không ngừng chao đảo ở trong một khoảng không gian đen kịt cùng tối tăm. Ở xung quanh cô giờ lúc này toàn là gió rít với mây đen cuộn cuộn bao phủ. Thêm vào đó là không ngừng vang lên từng tiếng âm thanh giống như cứng rắn nhất kim loại đang va chạm vào nhau, tiếng lửa cháy đỏ rực hay âm thanh sấm nổ vang lên bất thình lình ở tại khoảng cách ngay gần. Và mặc dù cho bản thân cô có là một vũ nữ có thiên phú bẩm sinh cao đối với phép tâm nhãn. Hiện giờ đã trải qua chăm chỉ khổ luyện nhiều năm mà bởi vậy đạt được danh hiệu cao quý Musashino, danh hiệu mà chỉ có những vũ nữ năng lực đạt được tất cả giới vũ nữ Nhật bản công nhận mới có thể có được. Danh hiệu cho vũ nữ đứng đầu của vùng Kanto (cách gọi cổ về khu vực ở Tokyo).

Dù cho có sở hữu mạnh mẽ phép thuật tâm nhãn ở mức độ như cô hiện tại, cũng không dám sử dụng ra phép thuật này để quan sát trận chiến giữa một vị Diệt thần sư cùng Dị thần ở khoảng cách như vậy gần. Bởi vì tuy rằng cả hai bọn họ trong suốt cả quá trình cũng không có sử dụng ra bất cứ thứ gì mạnh mẽ hay có phạm vi lớn quyền năng, thánh lực mà bọn họ đang phát tán ra hiện giờ cũng đã sôi sùng sục và ngăn cách tất cả cái khác phạm nhân năng lực dòm ngó.

Cô có thể sẽ bị rít cạn mà lực thậm chí sinh mệnh lực nếu dám sử dụng phép tâm nhãn xuyên qua tầng mây đen cùng gió rít đang bao phủ xung quanh để quan sát trận chiến đang diễn ra. Bởi như vậy cũng có thể thấy, Diệt thần sư cùng Dị thần hoàn toàn là những cấp bậc tồn tại siêu nhiên như thế nào ở trên trần đời. Cuộc chiến giữa bọn họ đang xảy ra, thậm chí ngay cả là những bậc thầy phép thuật hay mạnh mẽ nhất thần tu, có nhiều khi cũng không thể chịu nổi gánh nặng để quan sát nhìn, chứ đừng nói chỉ là tham gia và gây ảnh hưởng vào. Đây là một cuộc chiến thần thánh mà cánh người phạm trần như cô chỉ có thể đứng nhìn xa xa, và nguyện cầu của mình vị vua bản thân tôn thờ có thể cuối cùng giành được thắng lợi. Một thực tế đáng buồn mà cánh người phạm như cô chỉ có thể bị động chấp nhận!

Cho tới nếu bản thân mình vô tình bị cuốn vào cuộc chiến của các đức ngài siêu nhiên ấy, dù là bình dân hay kẻ sở hữu sức mạnh siêu nhiên đáng gờm trong giới phép thuật, bọn họ bất cứ lúc nào cũng đều có thể sẽ phải chịu đựng trả giá hậu quả bằng cả sinh mạng của mình.

Giống như trường hợp của Mariya Yuri hiện giờ có thể an an bình bình đứng ở trên lưng rồng tồn tại cho đến tận bây giờ, hoàn toàn là bởi vì tồn tại một loại sức hút sức mạnh từ thân thể hình rồng khổng lồ bên dưới cô, đang không ngừng nghĩ dù chỉ khoảnh khắc nào tồn tại giữ lấy.

Mariya Yuri giờ rất muốn nói với vị vua đang hoá rồng bên dưới, rằng không cần phải lãng phí sức lực để bảo vệ cô như hiện tại. Hãy dùng toàn bộ năng

lực cùng sự chú ý cho chiến đấu. Bởi vì dù cho không thể dùng phép tâm nhãn để quan sát tình hình trận chiến đang diễn ra, một vị thần rồng như anh giờ phải đối đầu với kẻ thù truyền kiếp, thậm chí có thể nói là thiên địch một dạng- người anh hùng diệt xà dị thần Perseus, tình thế đoán chừng cũng không thể lạc quan.

Tuy rằng bản thân Mariya Yuri đối với các loại truyền thuyết thần thoại của châu Âu cũng không quá quen. Thế nhưng câu chuyện về người anh hùng đã từng tiêu diệt con quỷ tóc rắn Medusa rồi cắt cái đầu của nó kính dâng cho nữ thần Athena. Cái tên của Perseus vẫn là bị cô biết tới cùng nhớ đến. Đồng thời bởi vì là người sau cùng chiến thắng, vậy nên sẽ không có gì quái bất ngờ nếu như đối thủ trước mắt này của nhà vua, dị thần Perseus sở hữu nào đó quyền năng khắc chế mạng xà. Mà rằng, trong nhiều truyền thuyết cùng khởi nguồn lịch sử, vậy cũng chỉ đơn giản bị coi là một loại mạng xà có cánh mà thôi. Bởi vậy điều đó cũng đồng nghĩa với việc, dị thần Perseus nếu thật sở hữu nào đó quyền năng khắc chế mạng xà, quyền năng ấy đồng thời cũng sẽ khắc chế luôn cả thánh thú loài rồng giống như hiện tại quý vương trẻ tuổi đang hoá thân.

“Cũng không biết Trọng Lăng miện hạ, Ngài ấy có rõ ràng những chuyện này hay không nữa? Đáng tiếc hiện tại nơi này xung quanh thời khắc không ngừng có thánh lực sôi trào làm ảnh hưởng, nếu không liền có thể dùng cầu nguyện liên thông tâm thần để nhắc nhở cho Ngày ấy được thì tốt.”

Lo lắng sốt ruột vu nữ Nhật bản giờ chỉ có thể ở trong lòng âm thầm khẩn cầu chiến đấu kết cục cuối cùng sẽ không như cô suy đoán. Dù cho bản năng mách bảo cho cô, chuyện ấy quả thực rất khó xảy ra. Và thời khắc nguy hiểm nhất của vị vua trẻ hoá rồng dưới chân cô giống như cũng đang đến càng ngày càng gần.

.....

Chiến đấu ở bên trong biển mây đã kéo dài được một khoảng thời gian không ngắn. Hiện tại cả Lăng và dị thần Perseus đối diện cũng đã có những hiểu biết nhất định về năng lực cùng khả năng ứng đối của nhau. Hay hoặc nói đúng ra chính là, nếu chỉ tiếp tục kéo dài những biểu hiện đã thể hiện ra hiện tại trước mắt. Cả hai bọn họ rất khó có thể làm gì nhau được.

Giống như Lăng thân thể hình rồng hiện giờ so sánh sức mạnh tuy rằng hơi yếu kém hơn dị thần Perseus đối thủ một chút chút. Thế nhưng bù lại anh ấy cũng có rất nhiều năng lực biến hoá hỗ trợ thêm vào để san bằng chênh lệch giữa cả hai. Dùng cả móng vuốt, đuôi, thậm chí thi thoảng còn dùng cả đôi cánh vỗ tới, miệng mở rộng phun lửa, kêu gọi sấm chớp cùng gió lốc lưỡi đao gió hỗn hợp biến hoá. Thể hiện ra toàn diện năng lực của một con thánh thú hình rồng đích thực, Lăng giờ đang giữ vững thế chiến ngang tay với đối phương. Ngoài ra tin tức tốt đẹp chính là đối với phong cách chiến đấu theo kiểu chiến sĩ của Perseus cũng đã càng ngày càng thích ứng miễn dịch, mà không phải là có phản lúng túng như lúc đầu.

Điều này cũng sẽ đồng nghĩa với việc đối thủ nếu muốn đánh thắng anh, như vậy anh ta cần lộ ra cái khác năng lực át chủ bài, mà không phải chỉ là đơn giản tốc độ cao chạy chỗ cùng chém xuống như hiện tại.

Lăng giờ chính đang đợi cái thời khắc ấy đến, thời điểm đối phương biến hoá chiêu số năng lực đó có lẽ cũng chính là lúc đối thủ tiết lộ ra sơ hở để anh có thể phản tấn công, mà không phải chỉ là bị động đón đỡ đòn không ngừng không nghỉ giống như hiện giờ.

Đương nhiên! Thời điểm đó đồng thời cũng có thể là thời khắc nguy cơ tử vong cao nhất đối với anh cũng nói không biết chừng. Bởi vì nếu đối phương đã quyết định sử dụng linh ngôn dùng ra quyền năng, chắc hẳn quyền năng đó đối với anh cũng sẽ có được uy hiếp chí mạng đủ để kết thúc trận chiến vậy.

Cho tới tình huống cuối cùng sẽ diễn biến ra như thế nào? Ai người lại có thể nói rõ được đây. Lăng vừa chiến đấu, trong lòng vừa mang theo cảnh giác suy tư. Bản năng khi đối mặt với chí mạng tử vong uy hiếp giờ đang không ngừng nhắc nhở lấy anh. Cái thời khắc nguy hiểm nhất ấy chính đang tới gần thật gần...

Cũng chính là ngay tại trong khoảnh khắc này, như cũ không ngừng hoá thành tia sáng dịch chuyển xoay quanh cơ thể hình rồng không lồ của Lăng, dị thần Perseus khoẻ miệng không biết từ khi nào bắt đầu thì nổi lên một nụ cười mỉm giống như tự tin trước chiến thắng.

Thời khắc thay đổi trận chiến đang đến gần...

.....

Kết thúc chương 223.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 224: Mới vừa thoả hiện quyền năng!

- Đã bao lâu? Đã bao lâu ta chưa từng được chiến đấu một cách酣 địa thoải mái đến như vậy? Ta hiện tại đã không còn nhớ rõ.

- Đồng thời có thể khiến cho ta có thể chiến đấu một cách thoải mái酣 địa như vậy ngươi... Tuy rằng chỉ là một con bò sát quái vật to xác, thế nhưng năng lực mà ngươi đã thể hiện ra xứng đáng đạt được hiện tại ta công nhận.

- Vui mừng đi! Kịch động đi! Hân hoan vui vẻ đi! Khi mà tại cái chết của người sau đó sắp diễn ra, cuộc chiến của ta và người ở nơi đây cũng sẽ biến thành bản thân ta ngày sau lại một lần công huân chiến tích.

- Đây chính là sự ban ân của ta dành cho người, hồi con quái vật bò sát to xác vô danh. Ha ha ha ha. ...!

- GAAAAAAAAAAAAA!!!!

Đáp lại lời tuyên ngôn xác xược của đối phương như thường là một tiếng gầm vang dội mang theo ngọn lửa cháy rừng rực, sấm sét lôi đình cùng gió rít lưỡi đao bão táp đồ xô tới. Và dù đã chiến đấu hay gặp qua không ít dị thần, thế nhưng nếu Lăng hiện tại có thể lập một cái bảng bình chọn, như vậy đối thủ trước mắt này của anh nhất định sẽ vinh danh đầu bảng cho những vị dị thần tính cách cùng cừ chi không được người ưa thích nhất. Anh ta nói quá nhiều, và nội dung lời nói bên trong đáng ghét như một đám ruồi đang bay loạn khiến bạn cực kì phiền chán và tức giận.

Đáng tiếc! Đối mặt với căn bản nguyên do sự xuất hiện của đám con ruồi này tồn tại, anh lại không xoá nỗi sợ tồn tại của nó, cũng chính là đánh không thắng nỗi đối phương. Cái này quả thực là một sự thật vô cùng bi ai!

Đời là thế! Bình thường nhiều khi càng ghét cay ghét đắng cái gì, càng không làm gì được nó thế mới đau!

Chỉ là chính đang trong lúc Lăng trong lòng cảm thấy lòng lộn bực tức vì lời nói của đối phương, nắm bắt lấy khoảnh khắc sơ hở sao nhãng trong giây lát của anh, đối phương...

Không phải cướp lấy chớp nhoáng sơ hở ấy để tấn công, mà là cướp ôm lấy tồn tại đứng trên lưng rồng từ đầu đến cuối Mariya Yuri vào lòng, và rồi thật nhanh bay lùi lại.

“Ừ”? Anh ta đây là đang muốn làm cái gì?” Lăng trong lòng không khỏi giật nảy cả mình ngẩn người ra. Trước đó anh cuốn lấy Mariya Yuri đưa lên lưng rồng chỉ là để chuẩn bị sẵn sàng, một khi đánh không lại đối phương liền mang theo cô ấy lập tức chuồn thẳng chạy trốn.

Ừ, đúng vậy không sai! Ngay từ thời khắc ban đầu khi nhận ra bản thân theo bản năng mỗi khi nhìn về phía đối phương đều luôn có cảm giác hải hùng khiếp vía như chuột thấy mèo, Lăng trong lòng liền đã làm ra chuẩn bị cho dự tính xấu nhất. Nếu nhất định không thể đánh thắng đối phương hay không thể chống lại từ vong tình huống, vậy anh liền trực tiếp quay đầu chạy thẳng.

Cho tới hành vi bỏ chạy chuồn thẳng này có thể hay không bởi vậy mà làm mất mặt, làm huỷ hình tượng vĩ đại của một vị vua trong mắt người ngoài nhìn vào. Cái đó anh đã không rành quan tâm. Lại nói hiện tại ở nơi đây mây đen giăng kín trên trời dưới đất, ngay cả đứng trên lưng anh Mariya Yuri cũng chưa chắc biết được thực tế tình huống đang diễn ra ra sao, hướng chỉ là người ngoài. Bỏ chạy mất mặt cái gì? Hoàn toàn không tồn tại!

Có như vậy suy nghĩ ngay từ đầu, bảo sao mà anh ấy trước tiên ưu tiên nhất hành động lại là mang lên Mariya Yuri cô nàng lên trên lưng, sau đó mới là bay đi lên không trung sẵn sàng đối mặt với cuộc chiến đấu, cũng là sẵn sàng đề bỏ chạy thẳng bất kì lúc nào. Cho tới có thể vì thế mà tại trong chiến đấu lúc sau, còn cần phải phân ra chút sức mạnh giữ chặt lại cô đứng vững trên lưng rồng cũng sẽ không tiếc.

Hoàn nỡ như vậy chuẩn bị sau cùng kế hoạch, thế quái nào hiện tại lại bị đối phương phá huỷ rồi? Chẳng lẽ trò mèo ban đầu ý tưởng của anh đã bị thăng cha trước mặt dị thần này xem thấu?

Cái này không thể nào đâu á? Đối phương chẳng lẽ như vậy thần??? Mặc dù nó vốn là dị thần!

Thế nhưng giống như quyền năng thuật đọc tâm cùng đọc được chiến thuật ý đồ ngay từ đầu kiểu này, vậy cũng cmnr quá điều đi! Đây là hack! Chúng ta nhất định phải kháng nghị!

Lăng trong lòng không khỏi giật mình vì hành động bất ngờ của đối phương, cũng như không dứt trong lòng đậu xanh rau muống muốn chửi má nó xúc động. Đồng thời một vấn đề hiện tại cũng đã và đang đặt ra ở trước mắt anh lúc này. Nhật bản vu nữ, cao cấp như vậy nhân tài đã không có?

Anh!

Còn có thể thoải mái mà, hể cảm thấy không địch lại liền bỏ chạy thẳng đi được sao?

Chuyện này giống như là khi bạn đang mang theo một cô nàng có khả năng trở thành bạn gái xinh đẹp lại tài ba của bản thân trong tương lai, giờ đang tay trong tay tung tăng cùng nhau đi dạo phố. Kết quả lại gặp phải một đám du côn lưu manh chặn đường, cũng đậu má bị bọn chúng bắt giữ lại được cô nàng đang đi theo cạnh mình kia.

Cái này một quay đầu bỏ chạy thẳng đi luôn... Không nói tới tương lai tuyệt đối đánh mất cơ hội phát triển cô nàng ấy trở thành thực sự bạn gái. Nếu như lỡ rồi đi xong đối phương lại abcdxyz không biết tiến hành nào đó tà ác hành động xảy ra với... eghijk~

Nói chung! Giờ một bỏ chạy đi luôn, tương lai nhất định sẽ chung thân hối hận á! Còn có đàn ông thanh niên lòng tự trọng theo này một quyết định bỏ chạy sợ rằng cũng sẽ không còn lại gì. Ngày sau còn thể nào làm người được.

Hậu quả bỏ chạy là nghiêm trọng như vậy khiến người chùn bước, chỉ là nếu không bỏ chạy? Đối đầu với kẻ địch mạnh, tỉ lệ cực cao không đủ lại được. Chẳng lẽ cứ như vậy đứng lại ở đây chịu đòn cmnr?

Bỏ chạy không được! Không bỏ chạy ra về chừng cũng không xong, lại không thể gọi công an hay hàng xóm hoặc có gọi cũng không kịp. Nguy cấp như vậy trường hợp đậu má bảo anh ấy giờ phải làm sao bây giờ á? Online các loại, rất gấp!

.....

Cho tới cũng ngay tại thời điểm Lãng bị hành động đột ngột của dị thần Perseus làm cho bối rối vãi. Tưởng chừng như mưu kế ban đầu của mình sớm đã bị đối thủ xem xuyên phá đi, hơn nữa hiện tại còn khiến mình ở vào trong hoàn cảnh khó bề lựa chọn. Perseus lời nói cùng hành vi ngay tiếp sau đó liền để cho Lãng biết, anh ấy thật sự là suy nghĩ quá nhiều!

Chỉ gặp cướp được Mariya Yuri, vu nữ Nhật bản ôm vào lòng xong, đối phương dị thần Perseus cũng không có giống như Lãng tưởng tượng vậy kẹp chặt mang theo cô gái dùng ra để làm uy hiếp. Mà là dùng không biết tên nào đó quyền năng của mình bảo vệ lấy cô nàng, đồng thời thả ra đưa cô ấy an toàn xuống phía dưới mặt đất thôi.

Tất cả diễn ra cứ y như là...

Người anh hùng ấy vừa giải cứu người đẹp thoát khỏi con quái vật xấu xí khổng lồ cầm tù vậy!

Rau xanh cà rốt! Thật sự là khinh rỗng quá đáng!

Lãng giờ thật sự là bị hành vi cùng thái độ của đối phương làm cho tức sùi cả bọt mép! Kết quả là lần này cơ thể hình rỗng khổng lồ của anh ấy giờ toàn bộ hoàn toàn đã bao phủ nổi nên xung quanh gió rít cùng lời đình sấm sét.

Bà mẹ nó nữa gấu à! Lần này anh nhất quyết phải hơn thua đủ với thằng cha này mới xong. Thật sự là khinh rỗng quá đáng! Nếu không thể để cho nó biết vuốt rỗng của anh làm sao như thế sắc, sau này anh làm sao còn có mặt mũi nào tung hoành trong giới phép thuật này.

- GAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!

Lãng trong thân hình rỗng khổng lồ gầm lên một tiếng âm thanh tràn đầy giận dữ, sau đó cả người thu cánh, trực tiếp giống như mũi tên xông hướng về phía đối phương lao thẳng. Phía trước nhất giờ chính là móng vuốt rỗng sắc lẹm, cùng khổng lồ lượng ma lực tạo dựng ra một quả cầu bằng sấm sét cùng gió xoáy đang tăng nhanh thể tích cùng xoay tròn, to tổ chẳng. Nếu như có thể khiến cho nó có một cái chính thức tên.

Xin cho phép anh được đặt tên cho quyền năng liên quan mới này là...

RasenShuriken Raikiri! (Rasengan phi tiêu lôi cắt!)

- Roẹt... Roẹt... Roẹt... Loẹt xoẹt... Rắc rắc...!

Đòn đánh báo thù đang lao đến gần! Anh Lãng giờ hùng hổ về lò!

Trận đấu này chiến thắng lại sẽ thuộc về tay ai?

.....

Kết thúc chương 224.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Tượng trưng cho chiến thắng màu vàng mũi tên và cái kết!

- Lại một dạng biến hoá mới năng lực từ gió và sấm sét sao?

Đối diện ở bên dưới đối thủ của Lãng, dị thần Perseus giờ ngẩng đầu lên giống như có thể nhìn xuyên thấu qua cả biển mây đen phát hiện ra hành động của anh chàng lúc này, đồng thời tự lẩm bầm.

- Ngươi là con mãng xà có cánh năng lực chiến đấu rắc rối nhất mà ta từng thấy đấy. Thế nhưng trận đấu đến đây có thể kết thúc được rồi!

Perseus nói trong khi về mặt của anh ta hiện ra một nụ cười cực kì tự tin.

- Thật không may cho ngươi! Bất kể là năng lực của ngươi có rắc rối khó đỡ đến nhường nào...

- Câu chuyện về truyền thuyết của ta thời xa xưa. Khi cái đầu rắn Gordon của Medusa thời điểm rơi bởi chính bàn tay này của ta, mọi thứ cũng đã được vận mệnh định đoạt trước!

- Và giờ ở trước mắt ta một lần nữa sẽ tái hiện cái cảnh tượng ấy.

- Ta tuyên bố! Ở trước ta, mọi loài rắn nằng lực đều là vô nghĩa!!!

Một lời linh ngôn đầu tiên bị anh ta tuyên bố kể từ khi bắt đầu trận chiến cho tới hiện giờ. Kết quả là khi anh ta vừa nói xong, Đầy trời biển mây đen cùng gió rít trong toàn bộ khu vực lập tức theo lời tan biến đi hết, chỉ để lộ ra giờ là cảnh tượng bầu trời vào lúc nửa đêm trắng sao thanh vắng ở Napoli giống như mọi khi. Mọi chuyện giống như thể trước đó bao phủ trên dưới tứ phương tám hướng, mây đen cùng gió cuốn đều chỉ là tưởng tượng tồn tại ở trong giấc mộng không hề có thật.

Một lời linh ngôn kêu gọi ra thứ quyền năng thật đáng sợ! Và càng đáng sợ hơn chính là ngay khi lời linh ngôn đó của đối phương vừa nói ra xong, không chỉ biển mây đen cùng gió rít bị đánh tan đi, ngay cả vừa mới hình thành ở nơi móng vuốt đang lao xuống của Lăng, cái mà bị anh chàng gọi là quyền năng RasenShuriken Raikiri, cũng lập tức đi theo tan biến hết. Hơn nữa thân thể hình rồng khổng lồ đang lao xuống của Lăng giờ cũng bỗng cảm thấy một trận kì quái thoát lực. Cả người mất hết đi sức lực và cơ thể kì quái mềm nhũn ra luôn ả! Vốn dĩ hùng dũng lao xuống thân thể giờ càng giống như là đã mất đi năng lực bay lượn, đang rơi tự do hướng xuống mặt đất đi rồi.

Một loại cảm giác tử vong đến gần, tim đập nhanh giờ bỗng hiện ra trong lòng anh.

Chưa để cho Lăng kịp làm ra phản ứng gì thêm. Ở phía bên dưới không biết đã đứng vững chân trên mặt đất từ khi nào, dị thần Perseus giờ giờ lên trong tay thanh kiếm của bản thân. Một trận ánh sáng loé lên, và giờ trong tay anh ta xuất hiện đã biến thành một cây cung lớn đang toả ra ánh sáng màu vàng óng.

Perseus một bàn tay cầm chắc thân cây cung vừa mới xuất hiện. Bàn tay còn lại hơi đưa lên về phía hư không, động tác giống như đang nắm rút ra thứ gì từ trong không khí.

- GUAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Tiếng âm thanh gầm rú lên đau đớn của Lăng bỗng chốc vang lên. Trên tay của Perseus giờ bắt ngờ hiện ra một mũi tên màu vàng. Bên trên mũi tên vẫn còn đang vương lấy máu tươi đỏ thắm. Rất rõ ràng! Bằng vào một cách nào đó mà đối phương đã thành công thô bạo thu hồi lại vẫn luôn cầm giữ ở trên người thân thể hình rồng của Lăng, mũi tên thuật phép ban đầu. Và mặc dù từ đầu đến cuối vẫn luôn sử dụng quyền năng Vô tận sinh cơ để chống lại với này cầm thẳng vào tim tử vong mũi tên, bị đối phương thô bạo như vậy rút ra vẫn đủ khiến cho đã thoát lực Lăng giờ một lần cảm giác đau đớn như đang chịu phải tàn bạo nhất tra tấn.

Khả năng, đối mặt với đang tới cận kề tử vong nguy cơ, một chút đau đớn về thể xác hay tinh thần này giống như cũng không có như vậy quan trọng.

Bởi lẽ ngay tại lúc thân thể khổng lồ của Lăng đang rơi nhanh, động tác đối thủ của anh, dị thần Perseus cũng không có bất kì ngừng lại, mà vô cùng liên mạch lưu loát, không chút bận tâm về hành động rút ra mũi tên của mình có thể gây ra đau đớn hay không cho đối phương. Anh ta chỉ là như vậy giương cung, rút tên, cài tên lên dây, sau đó kéo căng giây cung. Và... Nhắm bắn!

Trong khoảnh khắc ấy, Lăng chỉ cảm thấy cả cơ thể mình giờ giống như bị thời không thác loạn đưa đến một thế giới khác. Một loại cảm giác quen thuộc giống như đã từng trải qua, một loại cảm giác giống y như khi trước thân thể con người của Lăng lần đầu tiên tiến vào bên trong hư ảo mà lại chân thật thần giới thế giới. Mặc dù không hiểu tường tận tình huống hiện tại cho lắm, thế nhưng bản năng mách bảo cho anh, bản thân mình trong khoảnh khắc vừa rồi giống như cũng đã bị ném đi vào một cái thế giới hư ảo mà lại chân thực khác như vậy.

Thực tế cũng chứng minh cảm giác của Lăng dường như là đúng. Bởi lẽ ngay sau khi trải qua chớp nhoáng cảm giác biến hoá, Lăng tức thì phát hiện thân thể của mình đã không còn nữa giống như trước đó đang rơi tự do. Mà là biến thành tương tự như lơ lửng trên không trung lơ ngơ đang phiêu phù lầy chằm rãi rơi xuống. Một loại cảm giác không gian xung quanh sên sệt và đặc quánh như dầu, hạn chế cùng bao phủ lấy cơ thể mình. Hơn nữa thân thể động tác cũng giống như đang bị tua chậm lại cả trăm hay ngàn lần. Một cảm giác hết sức khó chịu, nhưng Lăng giờ lại vô lực chống đỡ.

Chỉ có một đôi con mắt rỗng bởi vì vị trí vẫn luôn nhìn xuống dưới, bởi vậy từ đầu đến cuối vẫn luôn giữ vững góc độ nhìn, thế nên vẫn luôn nhìn thấy phía bên dưới đối thủ hành động rõ ràng rành rành trong mắt.

Chỉ gặp giờ phút này dị thần Perseus một tay giương cung, một tay cài tên đồng thời dây cung cũng đã kéo căng. Phương hướng mũi tên khỏi phải nói đương nhiên là nhắm thẳng về phía vị trí của Lăng rồi. Cho tới kì quái là mặt đất nơi Perseus đang đứng giờ đã biến thành giống như một mảnh đất làm bằng vàng, bên trên giờ cắm đầy vô số binh khí các loại vỡ vụn tàn tích. Còn bốn phía không gian trung quanh xa xa thì biến thành một vùng cực kì tăm tối bóng đen. Duy nhất ánh sáng phát ra bên trong thế giới kì quái này chính là nền đất khu vực màu vàng đang cắm vô số đã gãy vỡ binh khí dưới chân đối phương kia. Nói chung đã không còn thấy đâu hình bóng của thành phố Napoli hay như trên bầu trời đêm trắng sao gì sắt cả. Như vậy cảnh tượng khiến Lăng trong lòng thoáng cái liền hơi có suy đoán hiểu rõ.

Bản thân giống như đang tiến vào bên trong chân thật thế giới thần thoại của Perseus vậy! Có điều khác biệt với cảnh tượng đầy đủ biển cả cùng lục địa, tương tự hoàn chỉnh như một thế giới bên trong thế giới thần thoại truyền thuyết mà Lăng trước đó nắm giữ, hiện tại đang bị đóng băng; nơi đây thần thoại thế giới của Perseus chỉ có đã gãy vỡ đao kiếm, bóng tối vô tận cùng một mảnh đất giống như làm bằng kim loại màu vàng.

Đáng tiếc! Dù cho thế giới thần thoại của Lăng có tươi đẹp hơn đối phương như thế nào, cũng không thay đổi được tình cảnh hiện tại, anh đang bị đối phương giống như ngắm bắn một con bị cố định lại dùng giữa không trung, to lớn lại có hai cánh đặc thù sinh vật cái bia.

Bởi vậy không có gì bất ngờ ngạc nhiên khi kết quả cuối cùng là... Perseus giương cung cài tên nhắm về phía Lăng xong. Toàn bộ xung quanh thế giới, đặc biệt là mảnh đất vốn dĩ cắm đầy đao kiếm bị gãy vỡ bên dưới kia, đồng loạt đều toả ra đối với Lăng một loại đặc thù dịch ý. Vô số mũi tên màu vàng

cũng là ở tại trong thời khắc đó bất thành linh hiện ra trong không khí đồng thời cũng đang nhắm thẳng vào anh. Đặc biệt là ở tại dưới mặt đất phía sau lưng dị thần Perseus kia nhất dày đặc, có thể nói là đã tạo dựng ra cả một bức tường màu vàng mũi tên.

Sắc lẹm vô số đầu mũi tên cùng lúc chĩa vào người. Dù cho thân thể hiện tại có to lớn như thế nào, bị nhiều như vậy mũi tên đồng loạt chỉ thẳng vào bản thân. Một loại cảm giác sồn hết cả tóc gáy tức khắc không khỏi xuất hiện, hơn nữa còn giống như có thứ gì đó mang tên là tử vong hoảng sợ đã leo lên đến tận cuống họng rồi, nhìn mà cảm giác tê hết cả da đầu!

- Fu fu fu. ...! Hoảng sợ mà nhận lấy sự trừng phạt của ta đi, đồ bò sát quái vật, và... Vĩnh biệt!

- Bang!

Dây cung khẽ vang lên như tiếng sấm nổ trong đầu, muôn vàn mũi tên như dòng nước lũ cùng con quái thú cuốn trời đang xông tới.

- GUAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!

Một tiếng gầm hét đầy bi thiết của một con rồng tức thời ngay sau đó vang lên.

- ÀMMMMMM!!!!

Thân thể bên ngoài thực tế đã ngã rầm rôi xuống đất tung toé lên từng đám bụi mù. Sau đó cũng không nữa có thể tỉnh dậy. Trên người giờ chỉ có thể từ ngoài nhìn thấy, thân thể đang cảm bị lấy một mũi tên cực lớn dài tầm bốn năm mét, cắm trúng nơi trái tim ngực rồng chỉ để lộ một phần đuôi ra bên ngoài.

- Không! Không phải đâu? Đây không phải là sự thật!!!

Bị ném xuống an toàn rơi trên mặt đất ngay chỉ trong khoảnh khắc trước đó, Mariya Yuri giờ cả người ngơ ngác ngác trước tình thế sự việc vừa diễn ra. Một đôi con mắt trống rỗng giờ không còn có lấy tiêu cự. Cả khuôn mặt nhìn thẳng hướng về phía nơi thân thể con rồng khổng lồ vừa ngã xuống cùng mũi tên khổng lồ đang cắm trên ngực nó. Miệng môi khô khốc nỉ non lẩm bầm lẩy. Một sự thật không thể tin giống như vừa đã diễn ra trước mắt cô.

- Cuối cùng là kết thúc. Đây sẽ lại là một chiến tích công huân đáng để truyền tụng trong cuộc đời của ta!

Nhẹ nhàng thả xuống cây cung trên tay và để cho nó tan biến mất, Perseus khuôn mặt giờ nở nụ cười ngạo nghễ khi bước chân chậm đến chỗ con rồng vừa rơi xuống.

Còn có thứ gì đáng để khiến người tin phục hơn một cái đầu rồng khổng lồ được chính tay anh cắt khỏi cổ con quái vật vừa bị anh đánh chết. Giống như những gì đã xảy ra với con quỷ tóc rắn Medusa khi xưa, và giờ Perseus anh đương nhiên cũng sẽ không quên một việc quan trọng như vậy.

Trong tay hiện lên thanh kiếm dày nặng giống như một thanh đao dài vốn có của anh. Bước chân của Perseus đang đi đến gần nơi con rồng thì thể rơi xuống đang nằm...

Đó có lẽ là cái kết cuối cùng cho một câu chuyện? Trận chiến giữa người anh hùng cùng vị vua có lẽ đã đến đây là xong.

Còn tiếp...

.....

Kết thúc chương 225.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Dị thần lại đến

Nhìn vị dị thần có cái tên Perseus đang cầm trong tay thanh gươm, đi gần về phía cơ thể hoá rồng của Nguyễn Trọng Lăng đang nằm yên lặng trên nền đất.

“Không lẽ Ngài ấy đang định làm chuyện gì đó với cơ thể của vị vua đã ngã xuống hay sao? Một người anh hùng sao có thể làm ra được những việc đáng ghê tởm đến như vậy chứ?”

Đang đứng chết chân tại chỗ, tâm thần hốt hoảng vì vừa nhìn thấy tận mắt những chuyện kinh khủng vừa mới xảy ra, Mariya Yuri phút này bất chợt bỗng nhận ra ý định hành động của dị thần Perseus, đồng thời trong lòng không hiểu sao bỗng dưng hiện lên một loại cảm giác cực kì nóng!

Hơn nữa.... nhìn đối diện vị dị thần có bề ngoài đã bị Yuri từng cho là cực kì lịch lãm kia, đối phương thực sự có thể sẽ thực hiện ra điều đó...

Vào thời cổ đại, các chiến binh chiến thắng nhiều khi sẽ chặt đầu của kẻ thù đã ngã xuống để làm tượng trưng cho chiến tích của bản thân. Đồng thời việc làm tàn bạo ấy vậy mà lại có thể xảy ra thường xuyên trong lịch sử thế giới các nơi đến một mức độ đáng kinh ngạc. Tất cả giống như đều ý nghĩ muốn dùng loại phương thức cách làm tàn bạo ấy để chứng minh sự mạnh mẽ cùng chiến tích của chính mình. Và hơn hết hiện tại đối thủ nếu là một con rồng, dù cho đó thực ra là do một vị vua, một con người thân thể biến hoá mà thành. Thế nhưng việc cắt đầu rồng ra làm chiến lợi phẩm, giữ lại để trưng lai đối mặt với người khác xác nhận lúc khoe ra, không phải cũng rất phổ biến xuất hiện trong các câu chuyện sao?

Bất kể tình huống sau đó sẽ diễn ra như thế nào.... Chúng luôn không thể là chuyện gì tốt đẹp cho cam. Và bởi vậy để tránh cho những tình huống xấu đó có thể xảy ra, hiện tại vào ngay lúc này.... Ít nhất thì cô cũng phải bảo vệ vẹn toàn cho thân thể của nhà vua. Người mà đã chiến đấu anh dũng kiên cường từ đầu cho đến tận những giây phút cuối cùng, nhằm chống lại đối thủ. Dù cho đó có là một vị dị thần hùng mạnh có thể đem lại tai nạn cho loài người, thậm chí sở hữu quyền năng khắc chế chính mình. Một người anh hùng giống như Ngài ấy sau khi ngã xuống, không nên phải chịu một kết cục bị kẻ thù bêu đầu giống như thu giữ một loại chiến lợi phẩm như vậy.

Cho tới trước đó ở trong lòng cô sự sợ hãi cùng ác cảm đối với một vị Quý vương hay một vị Diệt thần sư, dọc theo cái chết lừng lẫy hi sinh của nhà vua ở phía trước cũng đã không còn sót lại chút gì. Ít nhất thì khi cô ấy đối mặt với vị vua vừa mới anh dũng hy sinh tên là Nguyễn Trọng Lăng miện hạ kia chính là như vậy đấy!

Trong lòng đặt quyết tâm, Mariya Yuri khoé miệng vừa mới ý định nói chuyện. Đồng thời bước chân cô theo bản năng muốn tiến đi lên nhanh, ý muốn dùng thân thể che chắn cùng hành động của mình chặn lại hành vi tàn ác của dị thần trước mặt. Thế nhưng chính ngay tại vào thời khắc đó, cái thời khắc mà ngay khi Mariya Yuri chuẩn bị có hành động cùng lời nói ấy...

Bất thành linh, Perseus thân thể đang đi bỗng khựng gổ. Đồng thời đứng ở phía sau Mariya Yuri, vu nữ Nhật bản cùng lúc cũng đã tận mắt nhìn thấy hành động ấy của Ngài ta xuất hiện nguyên do.

Tại nơi xa xôi bên cảng Santa Lucia của thành phố Napoli này, màn đêm đen sâu thăm giờ đêm nơi đây ánh sáng đèn đường chiếu rọi tới chỉ còn lại một vẻ mập mờ cùng u tối.

Cho tới nơi hình bóng của người anh hùng tồn tại lúc này. Không biết từ khi nào đã xuất hiện bên cạnh, hình hài của một cô gái trẻ xuất hiện từ trong bóng tối. Trong tay đối phương giờ cầm lấy chiều dài không cân xứng, thậm chí vượt quá chiều cao cơ thể, một chiếc từ vong lưỡi hái lớn màu đen. Thứ vũ khí mà giống như truyền thuyết những người hầu tử vong hay thần chết ở dưới địa phủ mới hay sử dụng. Một thứ vũ khí đem lại điềm xấu mỗi khi có người nhìn phải người sử dụng nó. Một lời nguyền rủa chết chóc đại loại vậy.

Một cô bé gái trẻ con vẻ ngoài chỉ vào khoảng hơn mười tuổi một chút. Lưng lình dưới ánh trắng, một mái tóc màu ánh trắng bạc như ánh trăng thuần khiết. Một đôi mắt đen và sáng trong hơn cả bóng tối. Cô ấy ăn mặc một chiếc váy ngắn, áo len không tay áo cùng một chiếc mũ dạ đen trùm trên đỉnh đầu. Một cô bé gái có dáng ngoài và khuôn mặt xinh xắn tinh xảo đáng yêu như búp bê, nếu như người bắt gặp được ở bất kì một nơi khác. Thế nhưng quan trọng nhất là ở tại cơ thể của cô bé gái ấy lúc này, Mariya Yuri giờ có thể rõ rõ ràng ràng cảm nhận thấy được một luồng thánh khí cùng thánh lực cuộn trào, chỉ có tồn tại ở một vị nữ thần đầy quyền năng, bảo hộ cho đất đai và cai trị bóng tối từ vong thế giới bên kia. Một vị nữ thần đất mẹ và chắc hẳn còn rất nổi danh.

Chìm trong thánh khí từ nữ thần vừa xuất hiện, và cảm thấy cơ thể mình đang nóng dần lên. Dù chỉ là tồn tại trong hình hài của một cô bé gái, nữ thần bảo hộ phù thủy và loài rắn, người, dưới thánh lực gia hộ của màn đêm đen, thời điểm mà sức mạnh ma thuật của nữ hoàng màn đêm có thể đạt đến tầng cao nhất.

“Ôi trời! Và giờ đó lại là một vị nữ dị thần!”

Mariya Yuri bản thân sở hữu rất cao năng lực phép tâm nhãn lập tức khiến cho cô có thể nhìn ra một số hình ảnh cùng thông tin gợi ý về thân phận của vị nữ dị thần vừa mới xuất hiện. So sánh với trước đó không thu được thông tin tình báo gì từ nam dị thần Perseus, có lẽ hiện tại thông tin mà cô thu được, giống như là một món quà mà nữ thần đất mẹ cùng vu nữ mối quan hệ cộng sinh từ cổ xưa đem lại hiệu quả đặc biệt.

Đồng thời ngay trong khoảnh khắc vừa rồi, cô cũng là người trực tiếp chứng kiến toàn bộ quá trình. Từ ban đầu cảnh tượng thân thể của nữ dị thần thời điểm vừa mới xuất hiện, đột ngột nhảy ra từ trong bóng dáng trên mặt đất của dị thần Perseus. Và giờ đã hòa mình vào trong bóng tối phía sau, sau khi cầm chiếc từ vong lưỡi hái trong tay hoàn thành một cú chém mạnh sâu hoắm vào bóng lưng người anh hùng.

Cho tới phản ứng của Perseus trong lúc này cũng rất hoàn mỹ.

Dù là bị tấn công bất ngờ từ phía sau, anh đã phản xạ kịp lúc lộn người về phía trước, tránh được đòn đánh chí mạng vốn dĩ có thể từ vong trực tiếp chế đôi người, biến thành giờ chỉ là vết thương sâu mà thôi.

Tuy nhiên! Vết thương còn dư lại vẫn rất sâu. Bởi vậy lúc anh ta lộn nhào, máu bắn ra tự do nô đùa theo làn gió vung vãi. Gương mặt thanh tú của người anh hùng giờ bị méo mó đi vì đau đớn. Suốt cả cuộc chiến đấu vừa qua kéo dài cùng với con rồng đang nằm dưới chân, cũng không có để cho anh bị bất kì thứ gì vết thương dù nhỏ nhất. Thế nhưng hiện tại ngay khi anh muốn cắt lấy chiến lợi phẩm của mình, niềm vui về cùng hân hoan về chiến tích mới của bản thân làm anh đánh mất đi sự cảnh giác vốn có của một vị kinh nghiệm phong phú chiến sĩ. Kết quả trả giá chính là vết thương nghiêm trọng đang chảy máu sau lưng cùng tình huống nguy hiểm hiện giờ.

- Cô! Một vị có lẽ rất nổi danh nữ thần!

- Ta thật không ngờ rằng một người như cô lại có thể giờ trò đánh lén bí ổi đến như thế đấy!

Chịu đựng đau đớn từ vết thương sau lưng, nam dị thần vẫn như cũ giữ lấy vẻ mặt cùng thái độ lịch thiệp của mình khi nói chuyện. Thế nhưng vũ khí cảm không rời tay cùng vẻ mặt đề phòng sâu sắc của anh ta lại đã nói rõ lên một vài thứ.

- Hừ! Đường đường là thần mà lại đi ăn hiếp một con thánh thú, ngươi không thấy mình đáng thương sao hả?

- Cho tới nói về chuyện đánh lén bí ối, ngươi không cảm thấy mình đang tự mắng chính bản thân mình hay sao? Kẻ nào đó đã trước tiên tiến hành đánh lén bằng mũi tên từ khoảng cách thật xa trong cuộc chiến của ngươi cùng với nó vừa rồi?

- Đừng cho rằng mồm mép gian xảo của ngươi có thể lừa gạt được ta. Bởi lẽ sở hữu trí tuệ hoá thân ta đây, nó cũng đồng thời đã nhìn thấu tất cả mọi chuyện ngay từ đầu và nói ra toàn bộ cho ta!

Nữ dị thần cười khúc khích khi mĩa mai nói đáp trả. Bên trên vai phải của cô gờ đây cũng bất chợt hiện lên thân thể của một con chim cú đang đậu lại. Loài chim tượng trưng cho sứ giả của tử vong, đồng thời cũng là hoá thân biểu tượng cho trí tuệ cùng tri thức ở trong nhiều nền văn minh tồn tại thần thoại truyền thuyết.

Perseus nghe vậy không còn cách nào phân bác ngoài gật đầu chấp nhận trong cảm phần.

- Fu fu fu fu.~ Mọi chuyện thật là như vậy phải không?

- Có! Nữ thần có mối liên hệ với loài rồng. Tôi nói như vậy có đúng không? Thật khó tin khi một vị nữ thần như cô đã im hơi lặng tiếng ở bên ngoài quan sát toàn bộ trận chiến của ta và nó, chỉ vì chờ đợi một cơ hội để ra tay đánh lén đối với ta.

- Ta phải nói quả nhiên là lòng dạ rắn rết của đàn bà sao? Bởi lẽ dù sao thì, để giành được chiến thắng, cô đã sẵn sàng hi sinh ngay cả con thánh thú thần thuộc của mình ra làm mồi nhử. Ta nói chẳng lẽ không đúng sao?

Perseus vừa trả lời lại một cách chua ngoa, vừa di chuyển nhanh về phía một bên xa xa. Một kẻ đang bị thương như anh giờ cần tạo một khoảng cách đủ an toàn giữa anh và con rồng đang nằm cùng nữ dị thần vị trí. Và hiển nhiên giờ cũng đã không phải là lúc để lo lắng cho việc bảo tồn chiến lợi phẩm tượng trưng. Bởi vậy việc cắt đầu rồng hành động cái gì vẫn là tạm thời tạm gác lại để sau đi!

- Hừ! Cũng thật phải thừa nhận rằng, ta đã vi phạm luật lệ của một trận chính diện chiến đấu. Vì thế lần này ta có thể tha mạng cho ngươi. Thế nhưng... điều ấy cũng không có nghĩa là ta chấp nhận những gì lời nói phi báng mà ngươi vừa mới nói ra. Sự thật hoàn toàn ngược lại, nếu như không phải ta đột nhiên ra tay, ngươi hành động sau đó đã có thể thật sự sẽ giết chết rồng.

- Mà ta đúng vậy là vị thần có liên hệ với loài rồng. Dù sao chúng cũng là những hậu duệ của loài rắn khôn ngoan. Mãng xà có cánh, những đứa con yêu quý của ta... Thế nên nếu có một tên xấu xa còn đồ dám dùng kiếm giết hại chúng, làm là nữ thần bảo hộ ta đây, dĩ nhiên là phải đứng ra che chở cho con rồng này rồi.

- Sự tồn tại của nó hiện giờ đã được che chở dưới sự bảo hộ của ta. Bởi vậy hãy mau mau rút khỏi đây đi hồi tên thần xấu tính chuyên lừa đảo để tiện! Hãy bỏ trốn nhanh đi trước khi ta đổi ý và trực tiếp ra tay với ngươi!

Nữ dị thần nói đáp lời trong khi vẻ mặt lạnh băng cùng một đôi con mắt biến thành con mắt rắn dựng thẳng, hiện lên đầy đe dọa. Chỉ có hai chữ “kinh hoàng” mới có thể lột tả ra hết được nụ cười của cô ta vào lúc này đang đem lại cảm xúc cho kẻ đang đứng ở bên ngoài quan sát như Mariya Yuri. Nỗi sợ hãi cùng tử vong cảnh báo đang chạy dọc khắp thân thể cô! Thế nhưng còn có một chuyện hiện tại quan trọng hơn cần cô phải tiến hành xác nhận. Bởi vậy ở trong lúc hai vị dị thần đang nói chuyện, đã trước chạy đến bên thân thể hình rồng đang nằm im lìm trên mặt đất của Lăng, Mariya Yuri giờ không thể không cất tiếng nói cắt đứt chen ngang cả hai đang tồn tại siêu nhiên. Một hành vi có thể mang lại cho cô tiến vào tình cảnh cực kì nguy hiểm cùng cái chết bất cứ lúc nào!

- Xin... xin thứ lỗi vì đã cắt ngang hai Ngài cuộc nói chuyện, thế nhưng Nguyên... ừm? Ý của tôi là thân xác thánh thú hình rồng khổng lồ này vẫn còn sự sống sao?

Mặc dù trong lòng đang kinh hoàng về những chuyện đang xảy ra. Hơn nữa cũng rất tuyệt vọng khi tại nơi này thỉnh thoảng lại hiện ra thêm nữa một vị nữ dị thần. Còn có giữa hai người bọn họ cũng suýt chút nữa liền có thể lại sẽ tiến hành trực tiếp một trận chiến tranh không biết sẽ lại gây ra hậu quả tồi tệ ra sao. Nói chung Mariya Yuri giờ đã vô vàn mệt mỏi, không còn tiếp tục quan tâm tiếp theo sau đó chuyện sắp diễn ra sẽ để lại hậu quả tệ hại đến bao nhiêu. Giờ phút này cô nàng chỉ có thể đặt hết toàn bộ tâm tư cùng ý chí của mình, quan tâm vào việc xác nhận vị vua đang nằm trên mặt đất hiện tại có hay không còn sống? Nếu còn sống, vậy có hay không còn có thể cứu chữa? Làm sao để cứu chữa vân vân....!

Cũng còn tốt. Câu hỏi đột ngột chen ngang của cô cũng không có bị đối diện hai người trực tiếp phớt lờ mà là được đến chính xác câu trả lời vậy.

.....

Kết thúc chương 226.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Ta! Nữ hoàng của rắn cùng vô tận bóng đêm!

- Mặc dù hành vi của người hiện tại cực kì không lễ phép! Thế nhưng nể mặt tổ tiên của cô cũng đã từng thân phận thờ phụng phục vụ không biết tên thần linh, ta lần này tạm thời tha thứ cho sự vô lễ của cô. Có điều đây cũng là lần cuối cùng! Bởi vậy vu nữ trẻ tuổi, sau đó hãy giữ kĩ lấy bốn phận của bản thân, nếu như người không muốn bị ta lấy đi sinh mạng, đưa trở về ôm ấp với vĩnh cửu bóng đêm. Của ta rắn khi ấy có lẽ cũng sẽ rất thích thú khi được làm điều đó!

Nữ dị thần tồn tại trong hình hài của một đứa bé gái tầm mười một mười hai tuổi, giờ khuôn mặt lạnh nhạt liếc nhìn về phía nơi Mariya Yuri đang khuy gối, đồng thời cất tiếng cảnh cáo trả lời. Ngôn ngữ của cô ấy có thể rất gây sốc cho bất kì ai nếu như không biết rõ mọi chuyện chính tai nghe được. Thế nhưng Mariya Yuri hiển nhiên là người hiểu rõ mọi chuyện. Bởi vậy đối với cái nhìn lạnh nhạt cùng lời cảnh báo của nữ dị thần, cô gái chỉ có thể đáp lại bằng một cái gật đầu đầy e lệ cùng sợ hãi, cũng không dám còn nói cái gì thêm.

Cái nhìn từ phía thân thể bé gái nhỏ nhắn kia ở trong mắt cô, giờ thật ra không khác nào cái nhìn của một con quái thú khổng lồ có thể mang lại tử vong và điềm gở cho con người, đang nhe răng há rộng miệng cùng hai mắt rắn dựng thẳng đe dọa vậy. Quả thực hết mức đáng sợ!

- Cô nói không sai, vu nữ trẻ. Đúng như những gì ta đã nói, rồng đang nằm ở bên cạnh cô vẫn chưa thực sự chết đi.

- Có một sức mạnh nào đó đang tồn tại sinh sôi không ngừng bên trong nó đang giúp đỡ duy trì nó sinh mệnh, chống lại với tử vong bóng đêm ôm ấp.

- Thế nhưng nếu như trước đó để cho tên thần quen thói lừa gạt trước mắt này thật sự thành công chém nó đầu rồng, vậy thì thật sự sẽ chết thật rồi. Cũng chính bởi vì vậy nguyên do mà ta mới không thể không hiện thân và xua đuổi đối phương.

Không để Mariya Yuri phải chờ đợi gì lâu, ngay sau khi cô ấy gật đầu tỏ vẻ biết rõ thân phận của bản thân. Đạt được hài lòng rắn dạy hiệu quả xong. Nữ dị thần cũng chính thức đáp lại vu nữ Nhật bản sự mong ngóng, đứng hạn xuất hiện đưa ra chính thức câu trả lời. Một kết quả khiến cho Mariya Yuri trong lòng giờ vừa mừng vừa lo sợ.

Mùng là vị vua đang nằm bên cạnh cô đây cũng chưa có thật sự hy sinh. Lo chính là hiện tại nơi đây lại xuất hiện thêm một vị dị thần tồn tại. Và dù lúc này thoát nhìn nữ dị thần mới tới hành động giống như đang giúp đỡ cho vị vua trẻ tuổi, thế nhưng Mariya Yuri không chắc một khi đối phương cảm nhận ra thân phận đích thực là một vị Diệt thần sư của nhà vua, tình huống sau đó lại sẽ diễn biến ra như thế nào.

Cho tới người ta thường nói, lo cái gì nhiều khi liền xảy ra cái ấy. Kết quả là lần này nỗi lo lắng của Mariya Yuri vừa mới xuất hiện không lâu, ấy vậy mà rất nhanh liền đã xuất hiện linh nghiệm.

Đối diện, dị thần Perseus đối với lời nói vừa ra giải thích của nữ dị thần giống như cũng có điều hiểu biết, Ngài ta giờ bởi vậy không khỏi mỉm cười gật gật đầu giống như tỏ vẻ tán đồng khi nói chuyện.

- Thì ra mọi chuyện là như vậy phải không? Trước đó ta cũng đã từng có những cảm nhận là lạ. Khi mà trải qua một trận chiến thắng lợi, đánh bại giết chết con quái vật khổng lồ xong, ta đây vậy mà trong lòng không có xuất hiện bất kì chút vui sướng nào. Nguyên do hoá ra là đối thủ của ta còn chưa có thật sự bị ta đánh bại giết chết đi! Nay quả thật là một sự thất trách không nên có của một chiến binh trong thần thoại như ta!

- Đương nhiên, chuyện đó vốn dĩ cũng sẽ không là chuyện gì to tát gì sau khi ta chém xuống cái đầu của nó. Đây là nếu như không có sự xuất hiện và can thiệp của cô...

- Hiện tại ta tự hỏi mình phải nên đối xử với cô như thế nào đây? Một vị nữ thần của đất? Nữ hoàng của rắn? Hay phải tôn xưng cô là bà chúa của bóng đêm?

- Hồi vị thần chưa từng xưng tên kia,... cô có dám để lại tên cho ta biết được?

- Chỉ có lập tức trải qua một trận chiến đấu này lửa và nóng bỏng mới sẽ có thể rửa sạch sỉ nhục này hiện tại của ta! Bởi vậy nếu như không muốn chết vô danh dưới lưỡi kiếm của ta trong tay. Xin hãy xưng tên ra đi, hồi vị nữ thần trước mặt!

Nói đến những lời nói cuối cùng lúc dị thần Perseus trong đôi mắt không khỏi cháy rực lên một thứ có thể gọi là ngọn lửa dục vọng chiến đấu, hay hoặc chi là vì để ghi nhớ báo thù cho trước đó một nhát tử vong lưỡi hái chém xuống tấn công.

- Hừ! Người! Đang ý định dùng một chút trí khôn vật cùng vụng về mưu kế khích tướng của mình để làm chọc cười cho ta sao?

- Nếu sự thực là như vậy, vậy thì người đã thành công chọc cười vui vẻ ta.

- Và để ban ân cho hành vi giống như tên hề người vừa tỏ ra, ta cho phép người được biết đến tên của ta.

- Hồi tên thần xác lão kia, hãy nghe cho kĩ! Ta là Athena! Ta! Nữ hoàng của rắn cùng vô tận bóng đêm! Người luôn sẵn sàng cho bất kì một cuộc chiến nào nếu như người mong muốn!!! Bất kì một lúc nào!

Nói và nữ dị thần tự xưng là Athena đảo qua trong tay mình thanh liềm lưỡi hái chiều dài vượt quá cơ thể bản thân, đỉnh đầu lưỡi hái giờ lơ lửng lên chỉ thẳng về phía đối phương dị thần Perseus. Một lời tuyên ngôn thách thức và cũng là một lời tuyên chiến bất ngờ được đặt ra. Thánh lực trong người nữ dị thần giờ đang sôi trào lên! Và thân thể của cô ấy lúc này bắt đầu chìm ngấm trong một loại bóng đêm sâu thẳm không thể thấy rõ. Bóng đêm quyền năng có thể khiến cho bất kể là ma thuật, phép thuật, cơ giới thiết bị hoặc bất cứ thứ gì tồn tại khác liên quan, hễ là tạo ra tia sáng liền sẽ bị lập tức dập tắt thôn

phê ngay! Bởi vì đây là bóng đêm thuần túy nhất! Bóng đêm thâm trầm sâu thẳm trong lòng của một vị nữ dị thần đầy quyền năng.

- Mặc dù không muốn ra tay với phụ nữ đâu, thế nhưng nếu đó là một vị Linh xà nữ hoàng mà nói. ... Ta hiện tại có cần phải nên nói một tiếng rất hân hạnh sao? Fu fu fu fu... ..

Phía đối diện, đáp lại cho hành động cùng thái độ phản ứng của Athena, dị thần Perseus cùng lúc cũng vận dụng lên thánh lực trong người của mình. Một đám tia sáng chói mắt giờ đang tụ tập lại phía sau người anh ta. Cuối cùng càng là tập trung thật nhanh lại tạo thành giống như một nho nhỏ vàng mặt trời đang toả sáng rực rỡ sắc màu treo ở sau người. Ánh sáng chiếu rọi của nó rõ ràng nhẹ nhàng xua tan đi bóng đêm đang muốn kéo dài tiến đến cắn nuốt khu vực xung quanh anh ta của Athena. Một sự đối chọi gay gắt khi một bên là nữ hoàng của đêm đen đen kịt thuần túy không có tồn tại bất kì thứ gì khác ngoài tử vong. Bên kia là người anh hùng trong ánh sáng mặt trời chiếu rọi, một khung cảnh thế gian tươi sáng yên bình.

Thanh kiếm cầm trong tay hơi giương lên hướng về phía đối diện nữ dị thần, Perseus cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho chợt đến tiếp theo một trận kịch chiến. Trải qua thời gian ngắn ngủi nói chuyện vừa rồi. Vết thương sau lưng do bị đối thủ đánh lên tấn công trước đó cũng đã nhanh chóng tốt đẹp hoàn hảo tẩm chín phần mười.

Và giờ! Làm một người chiến binh sinh ra để dành cho chiến đấu như anh. Hiện tại càng là hiện thân nơi trần thế trong thân phận của một vị thần nổi loạn, dị thần không cần tuân theo những quy luật tồn tại bên trong thế giới thần thoại. Bởi vậy còn có thứ gì có thể dễ cho máu nóng của anh càng sôi sục mãnh liệt hơn, con tim càng khát khao yêu cầu hơn, ngoài một trận chiến với kẻ thù truyền kiếp, mạnh mẽ lại quen thuộc như đôi phương hiện tại cơ chứ. Perseus bản thân giờ phút này đây chỉ cảm thấy, chính mình lần này hiện thân xuống dưới trần gian thật sự là một lần du ngoạn thú vị nhất rồi.

Cũng chính là ngay ở trong cái khoảnh khắc mà hai người bọn họ đang sức lực, chuẩn bị cho một trận chiến sắp xảy ra có thể bùng nổ vào bất cứ lúc nào ấy, ở một bên quan sát cùng lo lắng âm thầm, giờ sắp phải đối mặt với tình cảnh làm Mariya Yuri cũng không thể không một lần nữa lên tiếng biểu đạt sự tồn tại của mình.

- Xin... Xin lỗi vì phải cắt... ngang cuộc nói chuyện của hai Ngài! Thế nhưng... tôn kính nữ thần Athena, cả hai... có thể tạm dừng trận đấu của... mình... được không ạ? Bởi vì Nguyên... .. bên cạnh thân... .. thể thánh thú... .. hình rồng này đã.. không... .. thể chịu đựng được... .. hậu quả cuộc chiến đấu mà cả... hai Ngài sắp... .. sửa diễn ra.

Cổ đề nén trong lòng sự sợ hãi cùng cảm giác lạnh giá đang hàng lâm trên người, Mariya Yuri hiện tại cũng đã nhận ra cái cảm giác lạnh giá giống như cả người đang đặt mình vào bên trong hầm băng kia, cũng chính bởi vì bóng tối màn đêm quyền năng, năng lực mà nữ dị thần Athena đang sử dụng lúc vô tình toả ra khi chuẩn bị cho sắp diễn ra chiến đấu.

Quả nhiên giống như là trước đó những gì cô từng nghĩ, lúc trước nếu không phải vị vua ở bên cạnh vẫn luôn không ngừng cung cấp sức mạnh giúp đỡ bảo vệ, một người phàm trần nhỏ bé như cô, ngay cả tư cách đứng gần nơi diễn ra trận chiến đấu giữa hai vị dị thần hay cùng với tồn tại ngang ngửa bọn họ Diệt thân sư, điều đó cũng không khác nào cả với việc cô đang ý định tự sát.

Thế nhưng đối với không biết khi nào mới có thể tỉnh giờ lại đang nằm bên cạnh thân xác vị vua, cô ấy cũng không thể không dấy lên lòng dũng cảm của mình, kiên quyết hành động đứng ra bảo vệ. Một đôi mắt của cô giờ nhìn chăm chú về phía thân hình nho nhỏ lúc này đang bao phủ trong bóng tối của nữ dị thần Athena, đồng thời cũng sẵn sàng chịu đựng con giận dữ thịnh nộ bất kì của đôi phương có thể đổ ập lên trên người mình bất cứ lúc nào. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc chính là, cô ấy đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý cho cái chết khi bảo vệ vị vua trẻ tuổi bên cạnh cô. Một sự việc mà nếu trước đó chỉ một vài tiếng đồng hồ thôi, dù cho bất kì một ai nói ra điều ấy đối với cô cũng sẽ bị cô coi như một trò đùa ngu xuẩn nhất đối xử.

Cuộc đời nhiều khi chính là kì diệu như vậy không phải sao?

Đang chờ đợi lời phán định cuối cùng từ phía nữ dị thần, Mariya Yuri trong lòng không khỏi có như vậy suy nghĩ. Đáng tiếc là cô ấy giống như đã không cả có được cơ hội ngắm nhìn ánh nắng mặt trời mọc của ngày hôm sau, khi mà câu trả lời của Athena chính là... lời phán quyết lạnh lùng nhất!

- Ta đã từng nói qua rồi đó vu nữ trẻ tuổi. Rằng ngươi hãy chú ý giữ vững kỉ lấy bốn phận của mình nếu như không muốn nhận lấy của ta tử vong trừng phạt. Thế nhưng có vẻ như lời nói của ta chỉ như gió thoảng bên qua tai của cô. Sự nhân từ của một vị thần là có hạn. Bởi vậy,... xin lỗi thế nhưng sinh mệnh của cô lập tức sẽ bị ta lấy đi!

- Tuân theo luật lệ của ta! Hiện thân đi! Cướp đoạt sinh mệnh kẻ tội tù dưới sức mạnh của măng xà!

- Roạt roạt roạt.....!

Lời nói âm thanh lạnh băng băng vô tình của Athena kết thúc chính bằng việc tuyên đọc một câu linh ngôn triệu hồi quyền năng cùng... có một thứ gì đó sột sọat đang chuẩn bị phá vỡ nền đất ngay sau lưng vu nữ Nhật bản chui đi ra.

Nếu như ngươi có thể đứng từ bên ngoài góc độ khung cảnh nhìn về quan sát mà nói, ngươi có lẽ sẽ phát hiện ra sinh vật vừa mới chui lên từ trong lòng đất sau lời tuyên bố thu gặt sinh mệnh của nữ dị thần Athena kia, thế nhưng là một con măng xà khổng lồ làm bằng đất đá cùng bề tổng khổng lồ dài năm tới mười mét. Nó một khi xuất hiện xong chính đang lập tức há rộng miệng lao thẳng xuống. Phương hướng vị trí dĩ nhiên đúng là đã bị lạnh công đồng lại, cứng nhắc cơ thể vu nữ Mariya Yuri. Nguy hiểm tử vong đang tới gần cận kề mà không ai có thể cứu giúp.

Lần này thế nhưng mà có thể sẽ là một cái chết thật à! Và giờ ai có thể cứu giúp được cô gái ấy đây?

Perseus: “..... Nhắc tới tên ta làm chi? Đm!”

Tác: “..... vâng! Xin lỗi! Sorry Ngài! Nhìn nhầm!!!”

.....

Kết thúc chương 227.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Thân phận bại lộ cùng nguy cơ

- Ô không không không! Đối xử tàn bạo như vậy với một thiếu nữ xinh đẹp trước mắt ta. Athena, cô là đang phớt lờ sự tồn tại của ta sao?

Perseus tiếng nói cười sang sảng đứng lúc vang lên. Cùng với đó là anh ta một bên cánh cầm lấy thanh kiếm của bản thân như cũ để phòng, một bên cánh tay còn lại ánh sáng phép thuật loé lên, một cái đầu người kì dị bất chợt hiện lên ở trong tay. Nói nó kì dị là bởi vì chiếc đầu ấy giống như là đã bị người làm phép hoá đá. Và đó là cái đầu của một người phụ nữ xinh đẹp nhưng có mái tóc lại toàn là rắn độc. Cái đầu của con quái vật tóc rắn trong truyền thuyết mang tên Medusa giờ đã hiện ra. Cái đầu tượng trưng cho đã từng sự tích chiến thắng của người anh hùng. Đồng thời lúc này cái đầu ấy hiển hiện ra trong tay Perseus có lẽ cũng mang theo một thâm ý khác.

- Ở trong quá khứ, ta đã từng cắt chiếc đầu của con quái vật tóc rắn này đem hiến dâng cho cô, nữ thần Athena.

- Và giờ ta tuyên bố ở trước mắt ta. Tất cả năng lực của loài rắn đều là vô nghĩa!!!

Lời linh ngôn tuyên bố tới đúng lúc của dị thần Perseus đồng nghĩa với việc, con rắn bằng đất đá khổng lồ đang lao thẳng xuống chỗ của Mariya Yuri kia tức thì giống như bị đánh mất sinh mệnh một dạng. Lập tức vỡ nát tan đổ rầm rầm xuống mặt đất, trở về với hình dạng ban đầu đơn giản chỉ là một đồng đất đá vô tri. Cho tới cái đầu quái vật tóc rắn Medusa vừa mới xuất hiện ra trong tay Perseus, giờ càng là đôi mắt lấp loé ánh sáng màu đỏ nhìn quét về phía trước. Thân thể đang cảm giác lạnh lẽo giống như vừa bị ném thẳng vào hầm băng khiến cho biến mất dần sinh mệnh trở nên vô tri vô giác, Mariya Yuri lập tức cảm thấy nhiệt độ cơ thể mình trải qua đôi mắt ấy ánh sáng chiếu qua, giờ đã âm áp trở lại bình thường.

Cũng là cho tới giờ phút này cô nàng mới chợt cảm giác ra, vừa rồi bản thân cũng không phải đang chịu cái gì giá lạnh bên trong hầm băng, mà là cả người suýt chút nữa liền bị nữ dị thần Athena dùng quyền năng cho hoá thành tượng đá á! Tình huống quả thật thực đáng sợ!

Bên kia, nữ dị thần Athena giờ vẫn như cũ khuôn mặt vô biểu cảm lạnh băng băng, thế nhưng một đôi con mắt đã biến thành mắt rắn dựng ngược nhìn chăm chăm về phía dị thần Perseus, cho tới mục tiêu vậy chính là vừa mới xuất hiện ra cái đầu quái vật tóc rắn Medusa trong tay nam dị thần. Một loại cảm giác tàn bạo cùng nổi giận đang tràn ngập trong lời nói của cô ở phía sau.

- Hừ! Cái tên thần xác lão thích chõ mũi vào chuyện của người khác nhà ngươi. Lấy ra cái đầu kia và nói ra những lời xác xược ấy trong khi ngăn cản hành động trừng phạt từ rắn của ta đối với người phạm, người hành động đã làm tức giận một vị nữ thần tối cao như ta!

- Và nếu như ngươi đã cấp tốc như vậy muốn đi chết! Ta liền lòng từ bi mà trước tiên xử lý tiêu diệt ngươi đi, sau đó lại sẽ chậm rãi trừng phạt kẻ vô tri vu nữ này.

- Có điều hiện tại... Tuy rằng lời nói của cô ta có chút bất kính đối với thần linh như ta thật, thế nhưng ngôn ngữ bên trong cũng không phải không có lý.

- Như vậy... loài vật của sự tượng trưng, đồng thời cũng là hậu duệ khôn ngoan của loài rắn. Tồn tại trong hình hài măng xà có cánh người a! Hãy trở lại đây với vòng tay ôm ấp của ta để mà chữa thương đi!

Lời nói đi cùng một bên cánh tay trống không giờ đưa lên hướng về phía con rồng khổng lồ thì thế chỗ đang nằm. Ngay tại sau khi hành động của nữ dị thần Athena diễn ra, ở trong con mắt lo lắng của Mariya Yuri cùng cái nhìn dừng đọng của dị thần Perseus, thân thể con rồng khổng lồ có vẻ ngoài màu xanh lục bảo giờ toả ra một loại ánh sáng ma thuật màu tím đen huyền bí. Và rồi hình thể ấy bất thành linh hoá thành vô vàn điểm sáng vỡ tan, thoáng chốc đã bay hết về phía nữ dị thần Athena, chui toàn bộ vào bên trong cơ thể của cô ta giống như chưa từng xuất hiện. Thân hình khổng lồ của con rồng khổng lồ đứng y như lời linh ngôn tuyên bố của Athena, giờ đã biến mất và trở về với thân thể của nữ dị thần. Thế nhưng tại chỗ hiện tại vẫn còn có một sinh vật dư lại hiện ra ở trong con mắt của Mariya Yuri cùng hai vị dị thần... Một thân thể con người còn đang nằm im lìm trên mặt đất như cũ không có dấu hiệu thức tỉnh. Cũng chính là nhân vật chính của chúng ta, anh chàng Nguyễn Trọng Lăng chứ còn ai trông khoai đất này.

Lời linh ngôn vừa rồi của Athena đương nhiên đã xoá bỏ và thu hồi con thánh thú hình rồng sức mạnh cùng thân thể, trở về trong người nữ dị thần Athena. Thế nhưng đồng thời cũng loại bỏ và tách ra sự kết hợp của chúng cùng với Nguyễn Trọng Lăng. Có thể nói là đã đánh cướp mất đi thánh thú hình rồng hoá thân của Lăng trước đó, chỉ để lại cơ thể người bình thường của anh ấy như hiện giờ. Có điều mặc dù chỉ là cơ thể của người bình thường không có bất kì sức mạnh, thế nhưng đúng như những gì mà Mariya Yuri trước đó đã từng lo nghĩ. Mất đi của bản thân thần linh hoá thân thánh thú hình rồng thân thể bên ngoài che giấu, thân phận cùng hơi thở khí chất thật sự của một vị Diệt thần sư, Sát thần vương, Ma vương, Campione, giờ đã hiện ra rõ ràng mồn một trước mắt cả hai vị dị thần.

Perseus: “.....”

Athena: “.....”

Mariya Yuri: “.....”

Một loại không khí quỷ dị chết chóc đang âm thầm lan toả. Và đánh vỡ không khí chết chóc ấy đầu tiên đương nhiên chính là...

- A ha ha ha ha ha ha.....! Quả nhiên! Quả nhiên không sai!

- Ngay từ đầu ta đã luôn có một loại cảm giác quái dị. Đối thủ của mình lần này biểu hiện ra không chút nào giống với sở hữu một cái đầu tràn đầy cơ bắp của một con rồng.

- Mọi chuyện cuối cùng hoá ra là như vậy! Đối thủ chiến đấu lần này của ta, vậy mà lại là hoá thân kết hợp giữa một vị sát thần cùng thần linh thân thể của một con quái vật to xác kết hợp lại.

- Một kẻ hai mặt! Không chỉ tu hành đi theo con đường của một kẻ diệt thần mà còn ý đồ những chằm con đường tu hành của một vị cổ xưa thần linh sao? Quả thật là thú vị! Thú vị! Một tồn tại hết sức thú vị rồi. Fu fu fu ha ha ha ha ha... .

- Có điều hiện tại cô lại nên làm sao đối xử đây, Athena?

- Tự nhận là nữ thần bảo hộ của long xà như cô, hiện tại nhưng lại đi bảo hộ cho một kẻ thù sống còn của mình, một vị sát thần. Và càng khiến ta buồn cười hơn là, ở trong cảm nhận của ta, vị này trẻ tuổi sát thần trong người ẩn chứa thể nhưng vô cùng nồng đậm hơi thở của long xà. Mà điều ấy cũng đồng nghĩa với việc... cậu ta hoặc đã giết chết một vị thần có long xà thuộc tính cực kì mạnh mẽ cùng cổ xưa, hoặc là... đã đánh giết rất nhiều rất nhiều đám quái vật bỏ sát long xà thô kệch kia nên mới có được như vậy quyền năng cùng hơi thở.

- Một kẻ giống như ta chuyên đi săn giết rồng cùng măng xà sao? Fu fu fu ha ha ha... Một thân phận mà một vị nữ thần đất mẹ như cô vẫn luôn căm thù nhất!

- Cứu vớt cho một kẻ vốn dĩ là tử địch không đội trời chung như vậy của mình, không thể không nói, hành vi của cô hiện giờ có thể để cho ta coi trở thành chuyện cười buồn cười nhất, khiến mình vui vẻ trong rất nhiều năm sau đó đó Athena. Fu fu fu ha ha ha ha ha...~

Và cũng chính là trong lúc tiếng cười đầy càn rỡ cùng sung sướng Perseus vang đi lên cùng vẻ mặt lo lắng biến trắng bệch của Mariya Yuri đang hiển hiện ra, hơi thở từ vị nữ hoàng của rắn cùng bóng đêm bất chợt cũng trở nên càng ngày càng thêm cuồng bạo cùng ác liệt. Và mặc dù vẫn luôn tồn tại ở trong hình hài của một cô bé gái nhỏ tuổi với khuôn mặt vô biểu cảm. Thế nhưng một luồng cảm giác áp bách cùng tức giận vẫn đang không ngừng từ phía nữ dị thần tuôn trào lan ra xung quanh.

Cô ấy đang xấu hổ cùng giận dữ, đồng thời tình thế cũng biến thành sẵn sàng bùng nổ ra chiến tranh bất cứ khi nào vậy.

Perseus tiếng cười bởi vậy không khỏi cũng hơi ngừng.

- Ách! Đã làm chi đâu mà dễ như vậy giận dữ à!

Một đôi con mắt nheo nheo lại tràn đầy nguy hiểm. Chiến tranh có lẽ sẽ bắt đầu ngay bây giờ nếu không phải...

.....

Kết thúc chương 228.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Âm mưu của nhà vua

- Xin lỗi! Thế nhưng có vấn đề gì với thân phận của tôi sao?

Giọng nói của kẻ thứ tư đang có mặt tại nơi này đứng dịp vang lên. Cùng có nó cũng báo hiệu cho việc thế lực thứ ba sở hữu sức mạnh đáng kể tồn tại âm thầm ở nơi đây đã nổi lên trên mặt nước, đồng thời bất cứ lúc nào cũng có thể gia nhập vào cuộc chiến của hai vị dị thần.

- Trọng Lăng miện hạ! Thật tốt quá, Ngài đã tỉnh!

Tiếng nói vui sướng của Mariya Yuri cùng lúc vang vọng khiến cho khăn trương bầu không khí tại hiện trường hơi có một tia hoà hoãn nhỏ nhoi.

Perseus cùng Athena bởi vậy ánh mắt lấp lánh đồng thời nhìn sang vị trí của kẻ vừa mới lên tiếng hiện thân. Một chàng trai có mái tóc đen cắt ngắn, khuôn mặt thanh tú bình phàm. Trên người ẩn mặc đơn giản một chiếc áo phong đen trắng thông thường, quần bò màu xanh cùng một đôi dép có quai hậu. Một

bộ trang phục cực kì phổ thông bên cạnh thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp, ăn mặc trang phục giống như kimono của Mariya Yuri.

- Đúng vậy! Tôi đã tỉnh lại. Xin lỗi nếu như đã khiến cho cô cảm thấy lo lắng, cùng với... cảm ơn!

Anh chàng nhìn về phía cô vu nữ Nhật bản vừa chạy đến bên cạnh mình này trong ánh mắt tràn đầy phức tạp. Thế nhưng cho tới cuối cùng cũng chỉ có thể hoá thành hai chữ chân thành cảm ơn.

Bất kể trước đó hai người bọn họ tính cách không hợp ra sao, hành vi có không đối phó với nhau như thế nào. Ít nhất thì trải qua những gì hành động vừa rồi bất chấp sinh mạng nguy hiểm của Mariya Yuri đã làm ra, cũng đủ để làm cho Nguyễn Trọng Lăng thay đổi thái độ đối với cô bằng một trạng thái khác.

Sự thật là ngay từ khi trước lúc dị thần Perseus ý định tung ra đòn tấn công quyết định cuối cùng, sớm đã cảm nhận ra được tình huống sắp sửa diễn ra, Nguyễn Trọng Lăng đương nhiên cũng không phải là không có làm ra tiến hành đề phòng. Quyền năng Vô tận sinh cơ vẫn luôn được anh thúc giục cùng cường hoá khiến cho sau đó đối mặt với vô vàn mũi tên thuật phép tấn công từ phía dị thần Perseus bắn tới, anh chàng thật ra thì cũng không có như biểu hiện bên ngoài như vậy bị đánh cho chật vật bất tỉnh nhân sự hay đã sớm chết toi biến thành thi thể. Mà là đang âm thầm giả vờ chết, chờ đợi đối phương sơ hở khi đến gần để tiến hành một đòn phải giết phản kích cuối cùng.

Chớ có quên! Nguyễn Trọng Lăng lập nghiệp là từ quyền năng nào mà ra. Đối với một đối thủ khó chơi như tên dị thần Perseus trước mặt, để tránh cho tiếp sau đó đối phương không ngừng bộc lộ ra thêm các loại không biết tên cùng khó chơi quyền năng, Lăng đã sớm ý định tương kế tựu kế, lợi dụng kẻ địch sự thiếu hụt trong tính cách tự phụ của mình để chờ đợi thời cơ phù hợp tung ra đòn đánh phản kích quyết định cuối cùng. Triệt triệt để để giết chết đánh bại đối phương, trước khi anh ta lại sử dụng ra quyền năng biến thái gì khác.

Này đó cũng là một phần nguyên do tại trước đó trận chiến, thời điểm đối mặt với nguy cơ chết chóc bên trong thế giới thần thoại của Perseus, Lăng mới không có tiến hành bất kì phản kháng gì trước màn mưa lũ mũi tên phép thuật của đối phương.

Phải biết đã từng đánh bại đại thiên sứ trưởng Michael giống như anh, sở hữu quyền năng Ánh sáng người điều khiển lại trải qua lâu dài thời gian nghiên cứu, Lăng đương nhiên cũng sẽ nắm giữ tương tự như đối phương dị thần Perseus, năng lực hoá thành tia sáng di chuyển với tốc độ cực cao. Có thể bất kì lúc nào sử dụng ra khi gặp nguy cơ để gia tăng năng lực né tránh hay chạy trốn.

Đồng thời đã từng ban đầu thu được quyền năng Thời không bảo tàng hình dạng ban đầu Tuyệt mật bảo tàng từ chỗ Thủy thân Thủy tinh, cũng khiến cho anh ấy hoàn toàn có thể thu hết mũi tên của dị thần Perseus tấn công về phía mình nhờ đó vô hiệu hoá đòn tấn công của đối phương.

Bởi thế cho nên chung quy lại, sự thật là đối mặt với màn mưa lũ mũi tên tấn công do đối thủ phóng tới, mặc dù cơ thể cùng hành động của Lăng bị không gian cùng thời thác loạn ảnh hưởng khiến bản thân mình biến thành mục tiêu, treo ở không trung cho kẻ địch thoải mái ngắm bắn. Thế nhưng tấn ấy khó khăn chung quy cũng không có tạo thành quá nhiều nguy hiểm cho Lăng, giống như những gì người từ bên ngoài nhìn thấy. Nếu như không phải là cần thật sự bị thương để mê hoặc kẻ địch, anh ấy mới sẽ không có bị bất kì thương thế gì đâu.

Đang tiếc hoàn hảo kế hoạch cho đến đâu, cũng không cần nổi biến hoá phá huỷ đến quá nhanh. Lăng thật không nghĩ tới ngoài bản thân mình ra tương kế tựu kế giả chết đợi ám sát đối thủ, bên ngoài đầu má còn có một vị khác nữ dị thần cũng đang đánh bản tính y chang. Hơn nữa kết quả cuối cùng vậy mà còn tiến hành thất bại thế mới tức chứ! Quả thực lãng phí hết cả cảm tình cùng cơ hội trời cho. À không! Là cơ hội mà anh tạo ra cho mới đúng!

Nói chung! Sau khi hiện trường đột ngột xuất hiện thêm sự có mặt của nữ dị thần tự xưng là Athena kia. Trong lòng của Lăng quả thực là bối rối cùng tức tối vãi. Đối với kế hoạch trước đó của mình, cũng thật không biết là nên tiếp tục tiến hành hay phải làm thế nào. Cho tới cuối cùng bởi vì không nghĩ ra được bản thân tiếp sau đó sẽ phải hành động ra sao. Hơn nữa đáng về không hợp trong ngôn ngữ giao lưu của hai vị dị thần, anh chàng cuối cùng quyết định án binh bất động tiếp tục giả chết đóng vai bối cảnh đồ vật, yên tĩnh quan sát sự việc tiến triển. Trong lòng còn đang âm thầm mong đợi cả hai người kia sau đó trực tiếp đánh nhau đi. Biết đâu đấy một kẻ đang nằm giả chết như anh lại có cơ hội mới, giết ngược lại cả hai dị thần đang có mặt cũng không biết chừng.

Ý dâm như vậy một thôi một hồi, kết quả bởi vì Mariya Yuri hai lần cắt ngang nói chuyện khiến cho sự tồn tại của anh, mặc dù là giả chết cũng không thoát khỏi cảnh bị không ngừng chú ý đến. Loại này tình huống quả thực đã từng làm Lăng trong lòng vô cùng nổi nóng muốn mắng mẹ.

Bất đắc dĩ hiện tại tình huống không đúng, không thể làm gì khác ngoài việc tiếp tục nằm im quan sát. Lại nói chung quy đối phương hành vi cũng là có ý tốt. Hơn nữa ngay tại khoảnh khắc trước đó còn suýt chút nữa bởi vì an nguy của anh mà mất mạng. Mặc dù là làm ơn nhưng thật ra là phá đám, thế nhưng chung quy lại cũng không tiện phát tác trách phạt đối phương đúng không?

Bởi vậy cho tới tình huống thực tế vừa xảy ra trước đó, dù cho dị thần Perseus không có ra tay cứu giúp Mariya Yuri thoát khỏi quyền năng của Athena tấn công, Lăng vốn dĩ cũng đã quyết định đứng ra trợ giúp cho cô gái ấy. Đồng thời cuối cùng cũng đã quyết định trực tiếp tỉnh dậy, không tiếp tục ý đồ chơi xấu ẩn nấp như vừa rồi. Lại nói có chính trực mà thiện lương Nhật bản vu nữ còn sống ở bên cạnh không ngừng nhắc tới sự tồn tại của anh, đoán chừng kế hoạch chờ đợi trai cô tranh nhau ngư ông được lợi của Lăng cũng đừng có mà hy vọng gì đạt được thành công. Anh ấy giờ còn có thể làm sao? Lăng trong thâm tâm giờ phút này cũng rất tuyệt vọng á!

Hơn nữa còn có một chuyện khiến cho hiện tại anh chàng vô cùng bức bối cùng sợ sệt chính là, ngay tại khi bản thân đã quyết định tỉnh dậy đứng lên. Nữ dị thần tới sau Athena kia một lời đột nhiên xuất hiện linh ngôn thể nhưng thành công khiến cho anh biến hoá trở về hình dạng con người bình thường. Cái nếu là bất chợt xảy ra ở sau đó lúc chiến đấu... hậu quả mà nói tạo ra nguy hiểm có thể nghĩ! Cũng còn tốt đối phương sớm như vậy đối với Lăng thì hành, cũng coi như là trước thời hạn bộc lộ ra nguy cơ để anh chàng có thể sớm thời gian tiến hành phòng bị. Mặc dù cũng bởi vì vậy khiến cho tình thế hiện tại anh ấy gặp phải biến trở nên càng gian nan hơn.

Cho tới tuy rằng bởi vì trước đó Perseus đã thu hồi đi mũi tên ban đầu cắm trên người, khiến cho hiện giờ hình dạng cơ thể con người bình thường của

anh cũng có thể hoạt động lại như bình thường. Thế nhưng bởi vì Athena bất ngờ hành động, Lăng giờ cũng đã mất đi năng lực hoá thân thành rồng khổng lồ tây phương vừa mới cướp được trước đó.

Càng quan trọng nhất chính là, ma lực anh thu được từ bên ngoài qua trụ đá Heraion trước đó cũng đi theo bị thu đi mất. Có thể nói hiện tại Lăng tình trạng đã hoàn toàn trở về trạng thái xấu hổ ban đầu trước khi bay tới châu Âu. Tức chính là bản thân vẫn nắm giữ quyền năng thể nhưng đã không còn có năng lực sử dụng. Trừ phi là anh ấy chấp nhận mở ra thần giới thể giới phong ấn. Khiến cho tình huống phức tạp hiện giờ càng trở nên phức tạp hơn, với sự có mặt của thêm nữa một vị thần mặt trời Aten.

Đáng tiếc! Lăng trong lòng còn thật sự sợ không dám nha! Ai biết nếu để hai vị dị thần trước mắt này đây phát hiện ra thần giới thể giới của anh tồn tại, có phải hay không cũng sẽ giống như trước đó dị thần Aten khi trước nổi lên ý đồ cướp đoạt. Và thế là bên trong thần giới thể giới của anh sẽ không xuất hiện chỉ đơn độc một vị thần mặt trời Aten, có lẽ còn sẽ thêm một vị thần đất mẹ Athena cùng một vị thần anh hùng Perseus chân chính khác cũng chưa biết chừng.

Tóm lại! Trừ phi là tình huống diễn biến đến mức không còn có cách nào khác, nếu không anh ấy mới sẽ không dễ dàng để lộ ra của cải của mình đấy.

Cho tới nếu muốn an toàn vượt qua tình huống hiện giờ... bạo lực phương pháp đã là không thể sử dụng, như vậy tình huống xảy ra cũng chỉ có thể hợp tung liên hoành dùng trí tuệ thắng lợi vậy. Ánh mắt Lăng giờ nhìn về phía mặt lạnh như tiền trong hình dáng bé gái nhỏ xinh của Athena, trong lòng thầm nhủ một câu thật đáng yêu. Lời nói nói ra nhưng biến thành hoàn toàn khác biệt. Lời nói tràn đầy âm mưu của một vị vua...

.....

Kết thúc chương 229.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Liên minh của nhà vua và nữ hoàng cùng cuộc hẹn lúc ánh bình minh

- Người ta nói kẻ địch của kẻ địch, vậy chính là thiên nhiên đồng minh!

- Mặc dù tôi là một vị Diệt thần sư, về lý nên đánh bại và tiêu diệt tất cả dị thần. Thế nhưng là một người đàn ông, sẽ thật khó khăn khi phải ra tay giết hại một người phụ nữ xinh xắn trẻ tuổi.

- Hơn nữa nếu như đặt ở trước mắt còn có một việc càng quan trọng hơn, đó chính là đánh bại anh, dị thần Perseus, kẻ đã bất ngờ tấn công và gây hấn với tôi trước tiên. Thì dù cho có phải liên minh cùng với một vị dị thần khác đi chăng nữa cũng sẽ không thành vấn đề.

- Cô có nghĩ giống như vậy không, nữ thần Athena?

Một lời đề nghị liên minh được vị vua thẳng thừng đưa ra khiến cho thế cuộc trong sân không khỏi âm thầm biến hoá. Vốn dĩ bởi vì sự xuất hiện của Lăng trong thân phận sát thần giả, thiên địch của dị thần mà hình thành nên nguy cơ bị trước tiên đối phó loại bỏ. Hơn nữa anh còn là kẻ có thực lực yếu nhất trong cả ba phương thế lực hiện giờ. Hiện tại trải qua lời đề nghị liên minh vừa đưa ra, thế cuộc sẽ biến hoá trở thành ra sao, giờ đã tùy thuộc vào câu trả lời của nữ dị thần Athena sắp tới.

Đồng ý! Như vậy ít nhất vị vua trẻ tuổi liền có thể tránh cho đối mặt tình huống xấu nhất phải tiến hành một đấu hai, thậm chí có thể vì vậy mà bị ép mở ra phong ấn thần mặt trời Aten, khiến cho tình thế trở nên không thể kiểm soát.

Từ chối? Vậy không còn gì để nói, dù sao chỉ là lãng phí một chút câu cửa miệng mà thôi. Có gì mà không làm? Cho tới ý tưởng cuối cùng liên minh với dị thần Perseus trước tiên tiêu diệt dị thần Athena cái gì, Lăng từ đầu đến cuối đều không có từng mảy may suy nghĩ tới. So sánh với ít nhất còn chưa có gì va chạm, còn có thể đạt thành mong manh tin nhiệm lẫn nhau nữ dị thần Athena, Perseus tên kia thể nhưng trước đó suýt chút nữa thì đưa anh vào chỗ chết. Hoặc nói đúng hơn, nếu không phải Lăng còn có chút bản lĩnh giữ nhà áp đáy hòm vội dùng đi ra, hiện tại có thể thật sẽ bị Perseus tên kia bắn chết tươi luôn rồi. Nếu thật xảy ra tình huống đó, khi ấy thì dù cho Athena có hay không xuất hiện ra ở phía sau cũng đã không còn quan trọng nữa á. Như vậy sinh tử sát hại mới thù. Anh chàng mới sẽ không xuất hiện ý đồ liên thủ với đối phương đâu.

Đương nhiên! Xinh đẹp đáng yêu lolita nữ thần cái gì... cũng rất là chiếm cứ một phần quan trọng yếu tố quyết định ở đây. Cho tới hiện tại mà... Tất cả đều đang chờ đợi câu trả lời cuối cùng từ phía nữ dị thần Athena. Một câu trả lời quyết định cho tương lai tình thế trận chiến vậy.

Không để cho mọi người phải đợi chờ lâu, ngay sau khi lời nói đề nghị liên minh của vị vua trẻ được đưa ra xong, nữ dị thần câu trả lời cũng rất đúng hẹn đưa đến.

- Mặc dù bản thân ta hiện tại đối với thân phận của một tên sát thần, hơn nữa còn từng giết chết qua rồng như người vô cùng không thích. Thế nhưng so sánh với tên thần đáng ghét trước mắt này... Người nói không sai, trẻ tuổi sát thần giả. Kẻ địch của kẻ địch, vậy chính là thiên nhiên đồng minh.

- Ta! Nữ hoàng của rắn cùng bóng đêm! Đồng ý lời liên minh thỉnh cầu của ngươi, cùng đối phó trước với tên thần xác lão trước mặt này. Cho tới trận chiến sẽ xảy ra giữa hai người chúng ta, vậy có thể đẩy lùi sang lần khác. Và khi đó, ta sẽ đích thân dùng vũ khí của mình trong tay để báo thù cho rồng.

- Hiện tại! Trước tiên liền để cho kẻ địch chung của chúng ta nhận lấy kết cục tử vong của hắn đi đã. Ta trông đợi vào sự biểu hiện sau đó của ngươi, kẻ sát thần!

Lạnh băng băng giọng nói vô tình của Athena vang lên, thế nhưng đối với hiện tại Nguyễn Trọng Lăng lại là tin tức tốt nhất. Bởi vậy ngay theo sau khi giọng nói của Athena nói ra xong, cả hai người ánh mắt đồng loạt giờ nhìn về phía vị trí của dị thần Perseus, chờ đợi đối phương đưa ra lời nói cuối cùng trước khi trận chiến sắp bắt đầu.

Ai bảo Perseus nắm giữ năng lực biến hoá tia sáng chạy trốn tốc độ cực nhanh đâu. Nếu như đối phương một mực muốn bỏ chạy. Dù cho Nguyễn Trọng Lăng cùng nữ dị thần Athena có muốn hợp tác cùng lúc đối phó với kẻ địch, cũng sẽ không thấy có được tối ưu hiệu quả. Trừ phi là chính Perseus tự mình quyết định lấy một đầu hai ngay tại đây vào lúc này.

- Một liên minh giữa một kẻ sát thần cùng một vị Linh xà nữ hoàng sao? Fu fu fu... Để đối phó với ta, hai người cũng thật là nhọc lòng.

Perseus tay cầm kiếm khẽ vung lên một cái kiếm hoa, vẻ mặt cười mỉm nhìn về phía cùng chung mối thù cả hai người.

- Nếu như ngươi sợ mà nói, vậy thì nhanh chóng rời khỏi đây đi. Nói như vậy trận chiến vô nghĩa này cũng có thể đến đây là kết thúc.

Mặc dù không cho là đám người lẫn nhau đối địch như bọn họ cùng xuất hiện ở nơi đây xong, cuối cùng còn có thể kết thúc trong hoà bình. Thế nhưng Lăng vẫn là không nhịn được âm thầm đề ra tình huống mà mình mong muốn nhất.

Perseus rời đi, và nữ dị thần Athena đối diện sau đó cũng rời đi nốt vậy càng tuyệt. Dù sao hiện tại anh ấy còn không có sử dụng được quyền năng đây. Chiến đấu một khi nổ ra cái gì, dù cho hiện tại đã liên minh với nữ dị thần Athena, vậy cũng vẫn là quá nguy hiểm á! Nếu như có thể hoà bình giải quyết tình trạng hiện tại mà nói, đã từng thành công một lần hấp thu từ bên ngoài mà lực để dùng cho sử dụng quyền năng, Lăng hoàn toàn có thể trước tiên đi tìm tương tự giống như trụ đá Heraion trước đó đồ vật có chứa lượng lớn ma lực, để kích hoạt đến có thể sử dụng quyền năng của mình. Cho tới lúc đó lại có dị thần muốn đánh nhau cái gì. Anh đây tiếp đón tất!

Có điều hiện tại ấy mà... vẫn là dĩ hoà vi quý thì tốt hơn!

Đương nhiên! Trong lòng tuy rằng suy nghĩ như vậy, thế nhưng bản thân Lăng trong lòng cũng biết rõ. Muốn hoà bình giải quyết tình huống như hiện giờ, rất rõ ràng là không thể nào đâu.

Chỉ là ngay chính tại lúc anh ấy cho rằng chuyện không thể nào sẽ xảy ra kia, sự thật trong thực tế diễn ra lại khiến anh chàng mở rộng tầm mắt. Bởi lẽ kết quả cuối cùng vậy mà kết thúc trong hoà bình thật.

- Ồ thì, tuy rằng cái chuyện sợ sệt mà nói, nó đương nhiên sẽ không xảy ra với một chiến binh huyền thoại như ta. Thế nên kết thúc trận chiến này ở đây cái gì? Rất xin lỗi, ta thế nhưng không làm được.

Perseus nhún vai trước lời nói trên của Lăng. Có điều ngay sau đó không đợi anh chàng cùng Athena có lời nói gì phản bác, anh ta giọng nói lại bỗng đột nhiên xoay chuyển.

- Đương nhiên! Có thể có được cơ hội so tài với một sát thần giả và Linh Xà Nữ Hoàng cùng một lúc như thế này. Ta nói điều này có thể có hơi kiêu cách, thế nhưng mỗi ngon ngay trước mắt, một trận chiến đấu tuyệt vời như thế tại sao có thể diễn ra một cách tùy tiện ngay ở tại nơi đây!

- Đây quả thực là một sự vũ nhục đối với một trận chiến bình thường chỉ có trong mơ như vậy mới sẽ xảy ra.

- Ý ngươi muốn nói điều gì há tên thần kia?

Athena vẻ mặt cùng giọng nói không kiên nhẫn cắt ngang.

- Ồ đừng nóng! Đừng nóng! Của ta Linh xà nữ hoàng! Cô không cảm thấy một trận quyết chiến chưa từng có giữa cả ba chúng ta, cổ xưa nữ thần, một vị anh hùng cùng một tên Quỷ vương...

- Như vậy đỉnh phong một cuộc chiến không nên là một trận chiến được muôn vàn người dân bình thường đồ xô trông ngóng và chiêm ngưỡng sao? Hay hoặc ít nhất ra thì nó cũng nên có một cái đầu trường hay cảnh vật đẹp để xung quanh gì đó chứ. Thời gian mà, cũng cần phải đặc biệt một chút!

- Nói chung một trận chiến mang tầm cỡ thế ấy, không nên là diễn ra một cách bình lặng vô danh lại không có khán giả xung quanh xem như hiện giờ.

- Và cả cơ thể trước đó đã bị thương lúc này của ta. Cùng với sát thần giả trẻ tuổi, tình trạng của cậu hiện tại giống như cũng không được tốt cho lắm. Tuy rằng hiện tại lời nói ra của ta nghe qua có thể cảm thấy ta hơi tự phụ. Thế nhưng...

- Fu fu fu...~ Dựa theo cái nhìn của ta. Dù cho cả hai người có dốc toàn lực lại liên hiệp chống lại ta, kẻ giành được chiến thắng sau cùng là ta, kết cục ấy cũng sẽ không bao giờ thay đổi.

- Ý của anh là gì...?

Lăng hai mắt hơi híp lại cất tiếng hỏi thăm.

- Fu fu fu...~ Không sai! Ý của ta là để có lợi cho cả hai hai bên, cũng coi như là để giành thời gian cho cậu tiến hành nghỉ ngơi hồi lại sức chiến đấu cho trận đấu có một không hai sắp tới.

- Sao chúng ta không tạm thời ngừng tay tại đây? Và đợi cho đến... Ừm? Đợi cho đến khi ánh mặt trời thời điểm sắp mọc lên lúc bình minh lại tiến hành trận đấu này.

- Một trận đấu sinh tử giữa cả hai bên trong khung cảnh mặt trời mới mọc trên mặt biển! Chỉ nghĩ đến có thể tham dự một trận chiến ra trò ở một khung cảnh hoành tráng như thế cũng đã làm ta máu nóng hết cả lên. Fu fu fu ha ha ha ha...~

Perseus cất tiếng nói cười trả lời trong vẻ mặt hưng phấn mặc danh, giống như là của một huyền thoại chiến binh đang trông chờ mong ngóng về một trận viễn chinh thần thánh.

Và lẽ đương nhiên, dù cho không phải trực tiếp tiến hành kết thúc chiến tranh, thế nhưng tạm hoãn nghỉ giữa giờ cái gì cũng rất phù hợp hiện tại Nguyễn Trọng Lăng tâm lý. Bởi thế ngay tại sau khi dị thần Perseus đưa ra đề nghị xong, không đợi Athena đưa ra câu trả lời. Lăng trực tiếp liền gật đầu lên tiếng chấp nhận.

-Hm! Tốt thôi. Vậy thì cứ quyết định như vậy đi. Sau đó chờ cho đến khi mặt trời sắp mọc lên, gần buổi bình minh thời gian, trận đấu giữa chúng ta sẽ tiến hành xác định kết cục cuối cùng.

Hai trên ba người đồng ý kế hoạch trên, bởi vậy nghe xong lời nói của Lăng, Athena tuy rằng hơi nhướn mày thế nhưng cuối cùng cũng không có nói ra lời phản đối. Mà không có nói ra lời phản đối cũng đồng nghĩa với việc đã chấp nhận đề nghị đến từ cả hai người. Một cuộc đấu sinh tử sống còn giữa cả ba bởi vậy chính thức được xác định.

Perseus thấy vậy khoe miệng không khỏi mỉm cười tràn đầy sung sướng, thanh kiếm cùng cái đầu đầy tóc rắn hoá đá của Medusa trên hai tay ngay theo sau đó cũng biến mất đi. Và rồi chỉ thấy anh ta một bên cánh tay vung đi lên. Một lời linh ngôn tức thời được tuyên đọc.

- Xuất hiện đi, hơi của ta con ngựa có cánh!

Lời nói ấy vừa dứt. Một con ngựa trắng mọc ra hai cái cánh trắng muốt. Một sinh vật chỉ có thể xuất hiện trong những câu chuyện thần thoại. Một con ngựa có cánh đang vỗ cánh bay lơ lửng trên không trung, và giờ đang xuất hiện ngay bên cạnh Perseus theo lời linh ngôn anh ta vừa tuyên đọc. Lúc này nó chính đang hơi hơi cúi người xuống thân mình chờ đợi chủ nhân của bản thân ngồi lên. Mà đợi cho đến khi Perseus ngồi lên trên lưng con ngựa trắng có cánh và được nó mang theo bay lên, lời nói tại thời điểm cuối cùng của anh ta cũng nói tiếp theo đến!

- Đúng vậy, sát thần già!

- Xin cảm tạ vì đã ủng hộ lời đề nghị của ta. Như vậy thì hiện tại xin hẹn gặp lại khi ánh bình minh sắp lên! Thời điểm mà cậu đã hoàn toàn bình phục bản thân thực lực lúc đỉnh phong mạnh mẽ nhất.

- Cho đến lúc đó, chúng ta sẽ lại làm thêm một trận đấu nữa sáng khoái hơn đêm nay. Fu fu fu ha ha ha... Và giờ thì hẹn gặp lại! Của ta các địch thủ! Hãy cố gắng tận hưởng buổi tối cuối cùng trong sinh mạng của mình đi nhé! Fu fu fu ha ha ha ha...~

Tiếng cười vang vọng lại trong khi hình bóng của Perseus đã sớm bị con ngựa trắng có cánh mang đi bay xa tít mắt nhắm mắt tích. Một kết thúc hoà bình tạm thời cho tình thế hỗn loạn đêm nay. Một kết thúc đến, cũng là khởi đầu cho một mới bắt đầu!

Đêm nay ở Napoli Italya câu chuyện vẫn còn đang tiếp tục...

.....

Kết thúc chương 230.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Nữ dị thần, Ma vương, cùng vu nữ ở chung thời gian

- Quả thật là một tên xác lão đáng ghét!

Nheo neho hai mắt lại nhìn theo bóng dáng đã bay đi xa khuất của dị thần Perseus, Lăng một bên trong lòng không khỏi cảm giác giống như tảng đá lớn đè nặng bản thân hồi lâu cuối cùng cũng chịu rơi xuống, tinh thần khẽ thở nhẹ nhàng ra. Cho tới thái độ bề ngoài thì ngược lại, vẫn như cũ tỏ ra còn ung dung lắm, nhỏ giọng oán trách lầm bầm.

Kẻ địch chung cuối cùng cũng rời đi, vấn đề hiện tại bởi vậy đặt ra chính là... Thái độ cách ứng xử với trước đó độ nguy hiểm không kém đồng minh nên làm như thế nào. Hay hoặc nói đúng hơn chính là, đối phương hiện giờ lại sẽ có hành động ra sao? Có hay không sẽ gây nguy hiểm cho bản thân?

Một bên bầu bầu môi nhỏ giọng lầm bầm, Lãng về bề ngoài tỏ ra không lắm quan trọng, thế nhưng trong âm thầm, một đôi con mắt đã sớm không ngừng lưu ý thái độ của nữ dị thần còn đang ở lại Athena.

Bất gặp đối phương sau khi Perseus rời đi cũng không có hành động gì kiểu như quay mặt liền xử lý tấn công anh. Trong lòng suy nghĩ lao nhanh, đồng thời để tránh cho chuyện không may tình huống có thể xảy ra, cũng như tranh thủ nắm giữ lấy chủ động, tâm cơ boy Lãng trước tiên liền lên tiếng tỏ thái độ.

- À ừm? Đối phương tuy nói đã rời đi, thế nhưng ai biết anh ta có thể hay không đột nhiên giết ngược trở lại. Bởi vậy tiếp sau đó cho đến thời điểm bình minh lên, chúng ta vẫn là chịu khó tập trung lại với nhau cùng một chỗ cho tới lúc ấy đi. Cô nghĩ sao hả Athena?

Anh chàng về mặt cười giả tạo hướng về phía nữ dị thần đang đứng đối diện cất tiếng hỏi thăm. Đáp lại Lãng là cái nhìn lạnh nhạt cùng khuôn mặt vô cảm không chút rung động nào của Athena. Cũng còn tốt ngay tại lúc anh ấy về mặt cười cứng nhắc sắp không chịu đựng nổi được nữa, đối phương cuối cùng cũng cất tiếng trả lời.

- Dừng lại ngay cái về mặt giả tạo đáng ghét của ngươi đi, sát thần giả!

- Một nữ thần đức hạnh cao quý giống như ta mới sẽ không giống với đám xấu xa hay lừa đảo như nam giới các ngươi. Một đám chuyên lật lọng, nói lời không giữ lấy lời.

- Nếu như trước đó ta đã chấp thuận kết làm đồng minh với ngươi chống lại tên thần xấu xa kia, như vậy thì cho đến lúc chiến đấu kết thúc với đối phương, chúng ta liền là đồng minh, mà không phải kẻ thù. Ngươi không cần phải như vậy đề phòng ta. Nếu như ngươi không có nơi đâu khác muốn đi, như vậy thì chúng ta liền đợi tại đây cho đến khi thời điểm bình minh cuộc hẹn tiến đến là được.

Athena về mặt lạnh nhạt liếc nhìn về phía Lãng sau đó cất tiếng. Đương nhiên! Nội dung trả lời cái gì cũng sẽ không khiến cho Lãng cảm thấy vui sướng tạo nào là được.

Bị như vậy trực tiếp ngay mặt chê là về mặt cười giả tạo đáng ghét, Lãng thoáng cái không khỏi xấu hổ ung thư phạm vào. Cũng còn tốt, ở bên cạnh anh ấy còn đang có một cô vu nữ biết chăm sóc người, đúng lúc lên tiếng kéo lại tình hình.

- Điện... Trọng Lãng điện hạ Ngài không sao chứ?

Trước đó bị khí thế của hai vị dị thần cùng nhà vua đè ép không dám nói chuyện Mariya Yuri, hiện tại bất gặp tình huống giống như cuối cùng cũng đã an toàn bình tĩnh lại, cô gái không khỏi mang theo ánh mắt lo lắng nhìn về phía nhà vua, đồng thời cất tiếng hỏi thăm. Thái độ quan tâm lo lắng so với ban đầu lúc mới gặp mặt khác như cử tưởng như hai người vậy. Chỉ là Lãng tạm thời cũng không có nhận ra những biến chuyển ấy, bởi vậy anh chàng chỉ là giống như bình thường qua loa đáp lời.

- À! Không! Tôi không có việc gì. Không cần lo lắng.

Nói xong nghĩ nghĩ liền hướng về phía đã thu hồi lại bóng đêm bao vây xung quanh mình, giờ đang trôi nổi lơ lửng trên không trung, quanh thân tỏa ra ánh sáng ma thuật màu tím Athena, anh ấy cẩn thận lên tiếng.

- Nếu như cô đã nói như vậy. Vậy thì chúng ta trước cùng đi đến một nơi trước đi. Để chuẩn bị cho cuộc chiến tranh sau đó, tôi nhất định cần phải có sự trợ giúp của một người.

Đúng vậy! Không sai! Cái người mà anh hiện tại đang muốn đi tìm đương nhiên chính là Erica. Dù sao thì trong những người mà anh quen biết và thân cận trong giới phép thuật này, cô nàng tóc vàng kia hiển nhiên là kẻ thông minh và xảo quyết nhất. Hơn nữa càng thêm quan trọng chính là, cô ấy sẽ không lừa anh. Ừ? Thì chắc hẳn vậy đi! Ít nhất thì tại trong những lúc đối mặt với dị thần nghiêm túc như thế này, cô nàng tóc vàng kia nhất định sẽ không lừa phỉnh anh. Chứ thời điểm bình thường, anh còn thật đúng là không dám hoàn toàn tin cô ả. Ai biết con quỷ nhỏ đó có thể hay không lại đối với anh chơi trò xỏ lá gì để trêu ghẹo anh làm niềm vui chứ.

Nói chung, trong khi tình trạng hiện tại của bản thân đã hết ma lực, không thể sử dụng ra quyền năng, anh hiện giờ rất cần một người mưu mẹo như Erica xuất hiện ở cạnh bên để tham mưu cho bản thân. Mục đích mà... chính là phải làm sao để có thể trước tiên thu được sự trợ giúp từ phía Athena, cung cấp cho anh ma lực hay bất cứ thứ gì để anh có thể kích hoạt sử dụng được của mình quyền năng đại loại thế. Mà không phải là để cho đối phương phát hiện anh chỉ là một kẻ miệng cọt gan thò vô dụng, sau đó thẹn quá thành giận tiêu diệt anh luôn. Ai bảo những cái chuyện đàm phán hay ngoại giao như kiểu này, Erica thành thạo và điều luyện hơn anh nhiều lắm. Cho tới đang đứng ở bên cạnh Mariya Yuri...? Nhìn thôi là biết cũng chẳng khác hơn anh tạo nào về vụ thuyết phục người, chứ nói chi để cô ấy giúp anh thuyết phục một vị nữ dị thần. Chuyên nghiệp việc vẫn là để dành cho chuyên nghiệp người tiến hành đi làm đi, Lãng trong lòng âm thầm như vậy suy nghĩ.

Mà cùng lúc đó, đối diện phía bên kia, Athena nghe xong lời nói của Lãng, đối phương cũng không có suy nghĩ gì nhiều, nhanh chóng khẽ gật đầu đồng ý.

Đã thu được câu trả lời y như mong muốn, Lãng bởi vậy không tiếp tục chần chờ thêm nữa. Một bên ra hiệu cho cô vu nữ Nhật bản Mariya Yuri nhớ rõ đi theo sát bản thân.

Mặc dù trong lòng Lăng giờ phút này không khỏi bồn chồn thấy bản thân giống như đã bỏ quên mất một chuyện gì đó rất trọng yếu. Cũng không biết rõ nguyên do vì sao, trước đó cuộc chiến đấu diễn ra giữa anh và Perseus xảy ra lâu như vậy, hiện tại vẫn không có thấy người của giới phép thuật hiệp hội chạy đến. Thậm chí ngay cả Erica cũng không thấy chạy tới luôn. Thế nhưng chung quy sau đó chỉ cần anh tìm gặp được Erica cô nàng kia. Mọi chuyện rồi cũng sẽ được sáng tỏ.

Cứ như vậy, một vị sát thần giả, một vị nữ dị thần, cùng một vị vu nữ Nhật bản, cả ba người đi theo bước chân dẫn đường của Lăng quay người đi hướng về phía trung tâm thành phố, nơi trong trí nhớ mang máng của Lăng có tồn tại lối vào khu di tích dưới lòng đất mà anh từng gặp.

Trên bầu trời ánh trăng giờ đang chiếu sáng cho con đường mà đám người đang đi trước mặt. Đêm nay còn là một đêm dài ở Napoli...

.....

Kết thúc chương 231.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 232: Nữ dị thần, Ma vương, cùng vu nữ ở chung thời gian 2

Sự thật chứng minh, dù cho có là sở hữu quyền năng của thần linh, diệt thần sư thân phận cũng không có giúp được Nguyễn Trọng Lăng trong việc tìm đúng được đường đi vân vân. Dù cho trước đó anh ấy đã được dẫn đi qua một lần. Ủ? Ít nhất thì lúc này anh ấy còn không nắm giữ quyền năng nào có tác dụng như thế cả.

Và chết cái nữa chính là đường phố ở nơi này quá khác so với đường phố Hà nội nơi anh sống hay đường phố ở quê. Kiểu dáng của chúng hầu như giống y hệt nhau giống như đều được đắp nặn từ một cái khuôn ra vậy.

“Đây chắc hẳn là khu dân cư! Còn vị trí quán bán quần áo cũ có chứa lối vào xuống dưới di tích dưới lòng đất hình như là ở tại trong khu....” Anh chàng trong lòng không khỏi lăm bầm đồng thời cố vắt óc suy nghĩ nhớ đường. Đáng tiếc thời điểm trước đó đi chỗ cửa hàng đó anh chàng cũng không quá để ý. Bởi vậy rất dễ hiểu khi hiện tại bị người bọn họ, ma vương, nữ dị thần cùng vu nữ lúc này đã hoa lệ lạc đường rồi.

- Ủm...! Điện... Trọng Lăng điện hạ, chúng ta... chúng ta giống như đã đi qua nơi này lần thứ ba rồi. Ngài... Ngài rốt cuộc muốn dẫn đường đi đến đâu vậy ạ?

Lên tiếng đánh vỡ sự thật phũ phàng này chính là tính cách chính trực vu nữ Nhật bản Mariya Yuri. Lời nói cùng vẻ mặt chân chất của cô ấy cùng cái nhìn lạnh nhạt của Athena khiến cho Lăng rất khó có thể mở miệng nói ra, bản thân mình thật ra thì đã không nhớ đường tiếp theo nên đi như thế nào.

Nếu như bọn họ chỉ là những người bình thường, chắc hẳn anh chàng kết cục cuối cùng cũng không tránh khỏi phải thừa nhận sự thật mất mát này. Hơn nữa đối với việc tìm đường tiếp theo cũng bó tay hết cách khi đường phố vào lúc quá nửa đêm đã chẳng có ma nào lảng vảng trên đường phố như bọn họ để mà hỏi đường. Thế nhưng ở nơi này hiện tại cũng không chỉ có anh, một vị ma vương, mà còn có cả tồn tại lấy một vị nữ dị thần. Hơn nữa dù cho kiến thức về thần thoại phương tây thiếu thốn như Nguyễn Trọng Lăng cũng biết, nữ dị thần có cái tên Athena này cũng là một vị nữ thần tượng trưng cho thông thái cùng trí tuệ trác tuyệt.

Bởi vậy không có gì lạ khi chỉ qua một cái nhìn về phía anh thôi, Athena liền thấu hiểu rõ tình huống xấu hổ hiện tại của nhà vua. Cũng còn tốt, cô ta cũng không có nói phá ra mà chỉ là im lặng không một tiếng động mệnh lệnh cho của mình triệu hoán linh thú con chim cú mèo, để nó bay về phía nhà vua. Nguyễn Trọng Lăng còn chưa kịp giật mình phản ứng kịp trước hành động bay đến của con cú mèo. Ngay khi con linh thú triệu hoán ấy đậu lên trên bờ vai anh, một loại giống như quyền năng gia hộ tăng cường lên đầu óc trí nhớ lập tức được kích hoạt. Trước đó vốn dĩ lơ mơ không rõ con đường anh từng đi qua buổi chiều, giờ thoắt cái đã rõ rõ ràng hiện ra trong đầu của anh. Trước đó còn từng phản nản bản thân không có sở hữu quyền năng chỉ đường cái gì, Lăng hiện tại vậy mà nhờ vào sự giúp đỡ của con triệu hoán linh thú cú mèo này liền lập tức có được.

Quả nhiên không hổ danh là nữ thần trí tuệ nha! Chỉ riêng là linh thú triệu hoán liền có như vậy nổi bật tăng cường trí nhớ sức mạnh, không biết bản thân cô ta lại sẽ có cỡ nào về trí tuệ thông thái quyền năng.

Đương nhiên! Hiện tại cũng không phải là lúc để suy nghĩ những vấn đề này. Mà trước hết quan trọng nhất vẫn là giữ gìn hình tượng anh minh thần võ của một vị vua trong mắt cô nàng vu nữ Nhật bản bên cạnh này đi.

Đã là vua thì... sao có thể để người ta biết mình vừa rồi lạc đường emm như thế đúng không? Anh ấy bởi vậy lập tức vẻ mặt cười ngây ngô đáp lại câu hỏi của Mariya Yuri.

- A! Làm sao có thể chứ! Chúng ta vẫn luôn đang đi đúng đường mà.

- Là... là như vậy phải không ạ?

Cô gái giọng áp ứng hỏi ngược lại, về mặt đầy nghi ngờ.

- Đương nhiên á! Nhanh! Rất nhanh thôi sắp đến nơi rồi.

Lăng về mặt giọng nói chắc nịch đáp ngay lại. Cũng còn tốt là biết rõ sự thật từ đầu đến cuối nữ dị thần Athena cũng không có phá đám nói ra điều gì.

Phía bên kia, mặc dù không cho là bản thân mình lời nói trước đó có sai, thế nhưng đối mặt với vị vua lời nói thẳng thừng phủ định, Mariya Yuri trong lòng cũng không khỏi chíp bông nghi hoặc. Chẳng lẽ... bản thân thật sự nhận sai đường rồi? Cho tới nghi ngờ lời nói của vị vua các gì cô ấy còn thật không có nghĩ đến.

Cũng còn tốt! Lần này được sự trợ giúp của cú mèo đầu trên vai, Lăng quả nhiên rất nhanh liền dẫn đường ba người đi đến tiệm quần áo cũ trước đó anh đã từng đi đến thật. Nơi có ẩn giấu lối vào phía bên dưới đi tích trong lòng đất.

Kì quái chính là... nơi đây vậy mà không có ai trông coi?

Mang theo lòng nghi hoặc, Lăng dẫn theo hai người còn lại quen cửa quen nẻo đi tới chỗ lối vào bí mật bên trong tiệm, tiếp sau đó thẳng hướng tới đi tích bên dưới xuất phát vậy.

Cũng cùng vào thời gian ấy, ở nơi trước đó Nguyễn Trọng Lăng cùng dị thần Perseus chỗ từng xảy ra chiến đấu, một đám người trong giới phép thuật châu Âu chính đang tụ tập lại quan sát dấu vết chiến trường hai người từng để lại. Nếu như Lăng hiện tại có thể nhìn thấy cảnh tượng ở đây, như vậy anh chàng chắc hẳn sẽ hiểu ngay ra vì sao, trước đó bản thân lại không gặp ai ở lại canh giữ lối vào đi tích. Nguyên nhân căn bản chính là tất cả thành viên trong đám hiệp hội phép thuật Thanh đồng thập tự hội đều đã tụ tập cả lại ở đây rồi. Hơn nữa trong đó bất ngờ còn có cả phù thủy xứ Napoli Diana Milito. Ngược lại là Erica cô nàng kia không thấy hình bóng ở nơi này.

Giống như có một điều gì đó sai sai ở đây?

.....

Khác với diệt thần sư sự tồn tại luôn được đám người trong giới phép thuật thời thời khắc khắc quan tâm chú ý. Nhất là khi vị diệt thần sư ấy lại không tàn bạo đối xử với đám người được phái đi điều tra giám sát như tân vương Nguyễn Trọng Lăng. Hơn nữa hành tung của Ngài ta cũng không bí ẩn khó tìm như những vị vua còn lại. Nói chung bởi vì các loại này đó điều kiện khách quan nguyên do, một khi Nguyễn Trọng Lăng hiện tại tiến hành chiến đấu cùng bất kì dị thần, thông tin mới nhất về động tác của vị vua nhanh chóng sẽ được chuyển đến trong tay vô số người quan tâm.

Cho tới bình thường giống như trận chiến diễn ra giữa các vị dị thần, thường thì đám người trong giới phép thuật giống như Diana Milito vậy phân bộ tổ chức thành viên rất khó có thể thu được tình báo cận kề. Nguyên nhân của nó một phần bởi vì độ nguy hiểm cực cao khi quan sát hai vị dị thần chiến đấu, thậm chí có thể vì bị kéo vào chiến đấu vòng ảnh hưởng mà mất đi tính mạng cũng không biết chừng. Hơn nữa, bình thường phân bộ tổ chức cũng không có giống như sắp đặt do thám bên cạnh các vị vua như vậy nhân viên chuyên nghiệp. Bởi thế cho nên, không khó hiểu vì sao trận chiến của Nguyễn Trọng Lăng cùng dị thần Perseus phải diễn ra kết thúc suốt một đoạn thời gian, đám người trong giới phép thuật như nữ phù thủy xứ Napoli mới khoan thai đến chậm.

Cho tới việc sau cùng có thể ở còn lại vết tích chiến trường hay không thu hoạch được tin tức hữu dụng gì, vậy thì chỉ có thể cầu trời vậy. Quan trọng nhất là bọn họ chỉ cần xác định có phải hay không tồn tại dị thần vừa xuất hiện bên cạnh vùng đất của mình hay không là được. Nếu như chỉ là một vị dị thần đi ngang qua gây thành phá hoại vậy liền thôi, thế nhưng một khi phát hiện ra có dị thần nấn ná ở lại một nơi hơn nữa có thể gây ra nguy hiểm, tùy vào tình huống mà đám người sẽ cân nhắc có hay không liên lạc xin nhờ tới sự giúp đỡ của một vị vua tới đây để tiêu diệt dị thần.

Nhiều năm như vậy tồn tại Diệt thần sư ở châu Âu từ sớm cũng đã tạo nên được quy trình xử lý tốt đẹp cho riêng mình.

Cho tới tình huống hiện tại ở nơi này, Diana Milito đám người sau khi quan sát kĩ lưỡng tạm thời chỉ có thể kết luận là thật sự có dị thần đã từng xuất hiện và chiến đấu ở đây mà thôi. Cho tới đối phương có hay không còn tồn tại ở nơi này, có hay không có thể mang lại nguy hiểm, cần thiết hay không liên lạc một vị vua hùng mạnh đến xử lý mọi chuyện? Vậy còn cần phải chờ đợi những kết quả thu thập tình báo tiếp theo sau đó mới được. Dù sao thì, cuộc chiến giữa một vị vua cùng một vị dị thần nhiều khi cũng sẽ tạo thành tai họa to lớn lắm. Bởi vậy trừ khi là tình huống nguy cấp nếu không giống như Diana Milito đám người vậy bản địa phân bộ tổ chức phép thuật thật lòng không mong muốn thông báo lên trên.

.....

Kết thúc chương 232.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Nữ dị thần, Ma vương, cùng vu nữ ở chung thời gian

Nơi trung tâm di tích dưới lòng đất Napoli...

“Không có! Vậy mà cũng không có ở đây luôn!”

Nhìn về phía trước mặt quen thuộc lẻ loi đơn độc đứng đó trụ đá Heraion, Lăng cuối cùng cũng không thể không chấp nhận sự thật rằng, kế hoạch tìm kiếm Erica của anh đã hoàn toàn phá sản. Hiện giờ anh còn thật sự không biết cô nàng tóc vàng chết tiệt Erica kia lúc này đang trốn ở nơi nào nữa để mà đi tìm.

Cho tới ở một bên, cũng ngay tại trong lúc vị vua trẻ tuổi đang nhứ đầu về việc làm sao để tìm được cô nàng kỵ sĩ của mình, còn vụ nữ Nhật bản thì thậm trọng đứng ngắm nhìn quan sát ở phía sau, nữ dị thần Athena đối với sự xuất hiện trụ đá Heraion ở nơi đây cũng không khỏi nổi lên về mặt hứng thú.

- Một nơi tế tự cúng bái của rắn ư? Nếu là như vậy thì... Có lẽ đây là một nơi tốt để cho mày nghỉ ngơi lại tỉnh dưỡng.

Nhỏ giọng nói thì thầm lẩm bẩm một mình, và rồi nữ dị thần cánh tay phải vùng đi lên.

- GAAAAAAAAAAAA!!!

- Ừm?

Một tiếng gầm vang và rồi hình bóng của một con rồng tây phương khổng lồ đang nằm có màu da xanh lục bảo thạch bất chợt xuất hiện. Cơ thể nó vừa xuất hiện ra giờ đã hầu như chèn kín không gian phía trước ở nơi đây. Lăng ánh mắt lấp loé nhìn về phía sinh vật thần thoại vừa mới xuất hiện ra trước mặt, đồng thời cùng lúc cũng đã nhận ra thân phận của đối phương chính là trước đó thánh thú hình rồng hoá thân của anh bị Athena thu đi. Hiện giờ nó lại một lần nữa bị cho gọi ra. Athena đây là có ý tứ gì?

Bỏ mặc qua vị vua trẻ tuổi đang ưu tư suy đoán bên cạnh vào lúc này, Athena sau khi cho triệu hồi ra con thánh thú hình rồng, thân thể đang lơ lửng của cô tức thì bay ngang lướt qua tiếp cận chỗ thân thể của con rồng. Đợi cho đến khi bản thân bay tiếp cận tới đối phương, một bàn tay cô ta giờ vuốt vuốt đầu rồng và thì thầm những tiếng nói thật nhỏ bên tai nó giống như đang an ủi một đứa trẻ nhỏ. Hình ảnh nhìn qua hết sức quái dị!

Cho tới sau cùng, theo một tiếng gầm vang giống như làm nũng cáo biệt, thân thể con thánh thú hình rồng khổng lồ cuối cùng hoá thành vô vàn điểm sáng nhỏ màu đỏ, sau đó đồng loạt tụ tập bay hết vào bên trong trụ đá Heraion. Bốn phía xung quanh cũng đồng thời hiện lên thật nhiều hình vẽ ma thuật trận pháp rậm rạp phức tạp xuất hiện và đang toả ra ánh sáng. Cho đến kéo dài ước chừng khoảng một phút sau các loại ánh sáng mới tắt và mọi thứ mới bắt đầu kết thúc trở về về ngoài bình thường như cũ. Chỉ là ẩn chứa ở trong đó giờ đã có một sự biến đổi nào đó không rõ đang tùy theo bắt đầu diễn ra.

Đứng từ phía xa quan sát cả quá trình từ đầu đến đuôi, mặc dù không hiểu lắm những việc mà nữ dị thần Athena đang làm, thế nhưng Nguyễn Trọng Lăng cũng ngờ ngợ suy đoán ra, đây có lẽ là cách mà đối phương làm ra để hồi phục cho con rồng thánh thú vết thương sau trận chiến với Perseus đại loại vậy.

Nhìn về phía trụ đá Heraion giờ đã từ ban đầu trụ đá tế tự bình thường biến thành sở hữu ma lực đang dần dần tăng trưởng trụ đá. Một loại nào đó suy đoán mường tượng bất chợt mập mờ hiện ra trong đầu của Lăng. Có điều hiện tại cũng không phải lúc lo lắng về những chuyện này. Đã Eriaca tạm thời không thể tìm đến, như vậy việc đàm phán với Athena cũng chỉ có thể do chính anh tiến hành rồi.

Suy tư luôn mãi, anh chàng cuối cùng mới mở miệng nói chuyện với giọng hỏi thăm.

- À phải rồi. Đã cùng là dị thần với nhau thì, chắc cô hẳn phải biết cái tên tự xưng là Perseus kia sở hữu các loại quyền năng gì chứ nhỉ? Đặc biệt là trước đó lúc anh ta vô hiệu quá quyền năng Hồ mây gọi gió của tôi. Cô có biết anh ta khi đó là làm bằng cách nào không?

Trong trận chiến đấu trước đó với dị thần Perseus, mặc dù thời điểm cuối cùng đòn tấn công của anh ta không gây nguy hại được gì nhiều cho Lăng nếu như không phải anh ấy cố tình tương kế tựu kế giả vờ chết. Thế nhưng trước lúc đó cách mà đối phương nhẹ nhàng liền phá huỷ quyền năng Hồ mây gọi gió kia, giờ ngẫm nghĩ lại thì cũng đủ để làm cho Lăng trong lòng không khỏi nảy sinh cảnh giác.

Hiện tại lại có vị này trí tuệ nữ thần làm đồng minh phe mình, anh ấy đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy tìm hiểu nắm giữ tình báo của kẻ địch. Dù sao thì biết người biết ta mới đảm bảo trăm trận trăm thắng được mà.

- Hừ! Người đang muốn nói đến cái thứ quyền năng không biết xấu hổ đó của tên thần kia ư?

- Loại quyền năng đó của hắn ta được sinh ra từ sự hiến tế cái chết của rắn, trong câu chuyện truyền thuyết sinh thành ra một trong số các thân phận của tên thần kia. Bởi vậy, nó có thể làm xoá đi bất kì quyền năng của loài rắn hoặc rồng hay chính là những con mãng xà có cánh.

- Đối đầu với thứ quyền năng đó của hắn ta, trừ phi là người sở hữu quyền năng bản chất của rắn mạnh mẽ vượt trội hơn, nếu không quyền năng của rồng hoặc rắn sử dụng ra tất sẽ bị thứ quyền năng đó xoá bỏ cùng phủ định.

- Làm một kẻ sát thần giả, người sẽ không phải là chỉ có một loại quyền năng của loài rồng hoặc rắn đấy chứ?

Athena về mặt lãnh đạm lạnh nhạt đáp lời trong khi thân thể như cũ lơ lửng bay trên không trung. Duy chỉ có thời điểm cuối cùng đặt câu hỏi kia hai mắt mới chợt nhú lại nhìn về phía anh chàng.

- Đương... Đương nhiên là không rồi! A ha ha! Cô yên tâm đi! Không phải chính là không thể sử dụng quyền năng của loài rồng hoặc rắn đúng không? Oke, rồi. Tôi đã hiểu.

Đối mặt với cái nhìn nghi ngờ của Athena về phía mình, Lăng khuôn mặt cười không khỏi gượng gạo đối đáp lại.

Đáng chết thật đấy! Không nghĩ tới tên dị thần Perseus kia lại còn có năng lực khắc chế hết quyền năng của loài rắn hoặc rồng. Nói như vậy đám quyền năng căn bản cùng liên quan về rồng thần mà anh sở hữu chẳng phải là đều không có tác dụng gì hết với đối phương. Hèn chi mà trước đó thời điểm chiến đấu, dù cho tên Perseus kia có dính phải cả một luồng sét đánh thật mạnh vào người từ quyền năng Một lời thành sấm của anh, mà hắn ta cũng không thấy bị vết thương gì nhè gì luôn. Còn có trước đó hồ mây gọi gió quyền năng, hiện tại Lăng trong lòng cực kì hoài nghi, đám mây đen cùng gió rít khi đó cũng chẳng thể ngăn cản hay ảnh hưởng được cảm giác cùng ánh mắt quan sát của đối phương một tý tẹo nào cũng không biết chừng.

Mà đáng ghét nhất chính là! Nhớ lại thời điểm khi đó các loại quyền năng tấn công mà anh sử dụng ra nói vậy đều không thể gây ra được thương tích gì cho đối thủ, từ đó chẳng phải ý nghĩa hai bên khi đó kịch liệt như vậy đánh nhau, thế nhưng thật ra đều là Perseus thả nước đùa nghịch anh chơi chơi thôi! Cũng chỉ có đến lúc cuối cùng khi hắn ta muốn dùng một đòn quyết định kết thúc trận đấu mới sẽ lộ ra một tay xoá sạch quyền năng của anh hiện ra. Ưu thế của hắn ta cũng là ngay sau đó lập tức thể hiện ra tính áp đảo.

Mdzz! Vậy mà dám lấy anh đây là ra làm khi đùa nghịch như vậy lâu? Đợi cho lần sau gặp mặt, nhất định phải đánh cho thằng lồn đó biết hoa vì sao có màu hồng!!! Ai đó tức giận giận lắm nghĩ.

Chỉ là mục đích chủ yếu nhất mượn lấy sức mạnh của Athena, công việc đàm phán giống như còn chưa thành công á? Anh nên nói chuyện của quẹo thế nào để nhắc khéo tới vấn đề này đâu? Ai đó không khỏi trong lòng không ngừng xuất hiện suy tư. Thời gian tại trong lúc đó cũng âm thầm trôi qua dần.

.....

Kết thúc chương 233.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Đến hẹn...

Castel dell'Ovo... nó là một công trình được xây dựng trên mảnh đất ở ngay giữa biển. Tên chính thức thì là Castel dell'Ovo. Thế nhưng mọi người ở đây đã đặt cho nó biệt danh quen thuộc là Tòa Tháp Hình Trứng. Nguồn gốc của biệt danh này bắt nguồn từ một lời tiên đoán của người dân ở nơi đây, rằng “Nếu quả trứng này vỡ, thì tai họa sẽ được giáng xuống lâu đài và toàn bộ Napoli!”. Chỉ là có lẽ ngay cả đám người dân ở trên đảo vẫn thường xuyên nhất quen mồm nhắc đến lời tiên đoán này, như một thủ đoạn câu khách du lịch kia, có lẽ cũng không từng nghĩ đến, có một ngày cái này một lời tiên đoán ngày hôm nay còn rất có thể sẽ trở thành sự thực. Ấy là cứ dựa theo chiều hướng sự việc diễn ra hiện tại mà nói. Mà! Ai có thể nói chắc được!

Vào thời Trung Cổ thì Castel dell'Ovo công trình này được xây dựng với mục đích quan sát cảnh báo động tĩnh vùng biển ngoài khơi Napoli. Cho tới hiện tại thì nó đã trở thành một nét đẹp du lịch nổi tiếng hiếm có ở nơi đây. Du khách khi đến đây còn có thể ngắm nhìn toàn bộ cảnh thành phố Napoli-Naples từ mái của tòa lâu đài.

Có một con đường từ trong thành phố dẫn thẳng tới Castel dell'Ovo. Lâu đài Dell'Ovo và bến cảng đều nằm trên phần đất nhô ra biển từ quận Santa Lucia trở đi. Lăng hiện tại chính đang đi chung cùng nữ dị thần Athena trên con đường đó. Gió biển thổi phát phơ phoi khô quần áo dính ướt bởi sương đêm, còn trong đầu Lăng thì không khỏi nổi lên kí ức hiếm hoi còn sót lại kiến thức về nơi đây, mà thời điểm du lịch trước đó Erica đã từng giới thiệu về nơi này, đồng thời cũng bắt đầu suy tư về bước hành động tiếp theo.

Phải! Không sai! Hiện tại anh cùng Athena chính đang đi tới nơi mà dị thần Perseus lựa chọn cho trận chiến lúc bình minh. Một lời mời được gửi đi thông qua thông điệp của con gió. Cùng một mũi tên màu vàng óng tạo bao đặc trưng của tên dị thần kia, mà không biết bị bắn bay từ tận nơi nào tới di tích trong lòng đất như chỗ trụ đá Heraion đám người đang ở.

Dù sao thì thời điểm ấy Lăng hoàn toàn không có phát hiện tung tích gì chứng minh vị dị thần Perseus kia đến gần. Có lẽ đó lại là một loại quyền năng khác được tên kia sử dụng cũng không biết chừng. Nói chung quan trọng là phía bên trên mũi tên đột nhiên bị bắn tới kia giờ còn có dính kèm theo một bức chiến thư, nội dung bên trong từ ngữ hoa hoè loè loẹt liên không cần nói, chủ yếu mục đích vậy thì chính là thông báo cho hai người bọn họ địa điểm và thời gian cuộc hẹn chiến đấu nơi sẽ diễn ra!

Ừ, không sai! Nơi được lựa chọn diễn ra trận chiến ấy chính là bên trên Castel dell'Ovo. Mà cứ dựa theo hậu quả mà cuộc chiến của các vị vua cùng dị thần diễn ra xong để lại mà nói, Lăng thật sâu lo lắng, toà này cổ xưa, di tích lịch sử mười phần qua ngày hôm nay, liệu có còn gì vết tích tồn tại hay không. Cho tới lời tiên tri đã từng nói dees ở trên... ừ? Chỉ hy vọng đó sẽ chỉ là một lời tiên tri mà thôi. A nói rõ được!

Dù sao thì lần này cuộc chiến của anh cùng Perseus và Athena đoán chừng cũng không có mấy người biết! Nếu có mấy may hồng hóc phá hủy tồn tại cái gì, cũng không thể oán trách lên anh đi. Là hắn vậy đi! Ai đó không khỏi thầm như vậy tự nhủ.

Thời gian hiện tại cũng đã tới gần 5h sáng rồi, và bình minh ở trên biển thường hiện ra rõ ràng sớm hơn bên trong đất liền, bởi vậy thời điểm này xuất phát đến nơi điểm hẹn cũng đã không còn sớm.

Cho tới trước đó vốn dĩ còn làm Lăng xoắn suốt hồi lâu làm sao mới có thể thu được Athena sức mạnh hỗ trợ, vị nữ thần tượng trưng cho trí tuệ, và cũng là nữ thần tượng trưng cho chiến tranh cùng chiến thắng ở trong nhiều câu chuyện thần thoại truyền thuyết này, trước tiên cũng đã đưa ra lời yêu cầu hợp tác nhằm chuẩn bị cho trận chiến đấu cam go sắp tới.

Có Athena trước tiên mở lời yêu cầu hợp tác, cả hai bên lại đều có chung kẻ địch mạnh ở trước mắt. Có thể nói thiên nhiên liền có chung một mục tiêu chung làm nền căn bản cho việc đàm phán. Bởi vậy Lăng cũng rất dễ dàng liền đưa ra bản thân tương ứng yêu cầu của mình. Kết quả là trải qua một hồi cò kè mặc cả thương thảo, cận kề chỉ tiết tạm thời không nói ở đây. Nói chung thành quả là cả hai bên lẫn nhau cuối cùng cũng đều đã thu được những điều gì mà mình mong muốn.

Cho tới cô nàng vũ nữ Nhật bản Mariya Yuri, bởi vì tiếp sau đó sẽ phải diễn ra trận chiến giữa vị vua cùng các dị thần. Một người bình thường như cô hiển nhiên không tiện xuất hiện ở trên chiến trường. Bởi vậy trước khi đến nơi điểm hẹn, cô gái ấy đã được sắp xếp đến một nơi an toàn trước, chỉ cần yên lặng chờ đợi kết cục cuộc chiến cuối cùng là được.

Cuộc chiến giữa vị vua cùng các dị thần!

Mọi thứ đã đều sẵn sàng, chỉ chờ gió đông... à không! Là chỉ chờ mặt trời lên!

Và giờ theo thời gian chậm dần trôi qua, ngay ở tại thời điểm Lăng cùng Athena bước chân dừng tại bên ngoài toà nhà lâu đài cổ xưa hình trứng, mặt trời cũng giống như đúng hẹn liền chủ động hiện thân lấp ló nơi đường chân trời, nơi giao giới giữa biển cả và bầu trời...

Cười trên mình con ngựa trắng có cánh, dị thần Perseus thân hình đã hiện ra ở trên đỉnh toà lâu đài tự bao giờ. Khuôn mặt giờ thần thánh trang nghiêm nghiêm nghị nhìn xuống phía dưới kẻ địch vừa đến. Tia sáng lấp lánh ánh đỏ của buổi ban mai mặt trời giờ chiếu xuyên qua thân thể của anh ta ở phía sau, khiến cho người một khi từ phía dưới ngược nhìn lên như hai người bọn họ vào lúc này dễ dàng cảm nhận được một loại thần thánh tôn vinh không thể xâm phạm cảm giác áp lực về tinh thần. Mặt trời theo ở sau lưng. Hình tượng anh ta giờ thật giống như một người anh hùng mang theo hy vọng của muôn dân, tuân theo định mệnh, cười trên con ngựa trắng có cánh hiện thân trong ánh nắng ban mai mặt trời. Khiến người tin tưởng, khiến người hướng tới, dù cho có phải hy sinh bằng cả mạng sống.

Còn ở phía bên dưới cùng lúc, trên nền đất đá lát gạch trắng con đường đã không biết từ bao giờ, giờ bị bao phủ trong cả màn đêm đen thâm trầm của đất. Một màn đêm đen ngàn thâm trầm thuần túy nhất! Màn đêm không trăng, không sao cũng chẳng một gợn mây! Và màn đêm đen ấy còn thật nhanh đang lan toả ra giống như không lồ linh xà đang cuộn mình vùng vẫy, hay chính đang há rộng miệng ý đồ thôn thiên phệ địa, đang gào thét tuyên bố sự tồn tại của mình. Thân hình không lồ ấy một hiện thân ra liền ngăn cản cả ánh nắng tự nhiên của mặt trời đối diện vừa mới lên ý định chiếu sáng cho vùng đất phía sau lưng đang ngủ yên này.

Một bên là biển cả rộng lớn xanh biêng biếc đang lấp lánh nẩy lê trong ánh nắng mặt trời đỏ rực lúc ban mai mới mọc.

Một bên là đắm chìm trong bóng tối giấc ngủ vô ngần, đêm đen thuần túy của đất...

Ôi những tồn tại sức mạnh vĩ lực vĩ đại nhất, quyền năng chỉ có riêng của những vị thần, chúng giờ đây chính đang hiện thân và bao phủ thêm cho trận chiến sắp sửa diễn ra này những vẻ ngoài ban đầu mỹ lệ nhất. Sẽ lại giống như khi xưa những bản hùng ca về người anh hùng sự tích tràn đầy nhiệt huyết và hào nhoáng, che giấu đi ẩn sâu ở trong đó sự tàn bạo máu tanh cùng sinh tử lạnh lùng!

Chiến đấu chưa chính thức bắt đầu, một sự cạnh tranh quyền năng âm thầm giữa người anh hùng mặt trời cùng vị linh xà nữ hoàng của màn đêm đen cũng đã bắt đầu.

Bình minh thời gian cuộc hẹn đã đến, và đối thủ hai bên đều đã đến đúng nơi điểm hẹn.

Trên đỉnh của Castel dell'Ovo.....

Dưới mặt đất Castel dell'Ovo.....

- GAAAAAAAAAAAAA!

Một tiếng rống ngâm vang vọng chín tầng trời toàn bộ Napoli, chiến đấu giờ cũng đã chân chính bắt đầu....

.....

Kết thúc chương 234.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Bóng đêm vô tận đang bao trùm

Nếu xét riêng về kinh nghiệm cùng năng lực cận chiến chiến đấu trong thực chiến thì, so sánh giữa thân thể hình rồng, đặc biệt là biến hoá thành thân rồng đông phương của Lăng vào lúc này, cùng với thân thể con người lúc bình thường của anh chàng. Rất rõ ràng, bởi vì đặc thù trải qua nguyên do, kinh nghiệm chiến đấu trong thân thể hình rồng của Lăng đã bỏ xa khi ở trong tình trạng thân thể con người của anh ấy không biết bao nhiêu năm ánh sáng.

Mặc dù cận chiến võ nghệ năng lực không phải là yếu tố quan trọng nhất ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng của trận chiến đấu lần này. Thế nhưng đối mặt với một vị đối thủ có thiên hướng đánh cận chiến và có kinh nghiệm thực tế về đánh cận chiến cực kì phong phú giống như Perseus, rất có thể chính những thiếu sót điểm yếu trong kinh nghiệm tiến hành cận chiến võ nghệ tại thân thể hình dạng con người của Lăng sẽ trở thành yếu điểm thành công đột phá của đối phương, dẫn tới ảnh hưởng tới tình hình cùng kết quả chiến đấu cuối cùng.

Cũng chính bởi vì vậy nguyên do mà mặc dù sau khi biết rõ đối thủ như dị thần Perseus trước mặt, bản thân nắm giữ quyền năng cực kì khắc chế loài rắn cùng rồng, thế nhưng Lăng vẫn quyết định biến hoá bản thân trở thành hình tượng mà mình năng lực chiến đấu cận chiến võ nghệ cao cấp nhất này. Đồng phương rồng thân thân thể!

Còn nữa! Đây cũng không phải là một trận đơn đấu solo, mà là một trận 1 vs 2. Bởi vì thế cho nên chỉ cần anh không sử dụng quyền năng thuộc về loài rồng tấn công, chỉ là biến hoá ra thân thể dễ dùng cho phụ vụ chiến đấu phụ trợ cái gì vẫn là không có vấn đề đấy.

Cho tới hiện tại tình huống đang diễn ra, bởi vì Perseus quyền năng tính chất hơi có phần khắc chế quyền năng của Athena. Hơn nữa thời điểm này cũng chính đang vào lúc bình minh mới lên, mặt trời buổi sáng sớm mới mọc lên trên biển. Nói chung, nắm giữ ưu thế thiên thời địa lợi Perseus trong cuộc so đấu quyền năng điều khiển hoàn cảnh đất trời này, rõ ràng đang nắm giữ ưu thế vượt trội hơn hẳn. Chỉ gặp mặt trời treo cao trên không trung kia, ánh sáng giống như đang dần dần thẩm thấu chiếu sáng cả vùng đất phía sau lưng Athena cùng Lăng hai người. Bỏ mặc cho màn đêm thâm trầm giống như con quái vật thân hình khổng lồ đang không ngừng lặn lộn gào thét cũng vô dụng.

Cái này tình hình thực tế diễn biến khiến cho đứng ở một bên nhìn xem Nguyễn Trọng Lăng, làm sao có thể nhẫn nhịn được.

Lại nói đối phương nguyên bản chính là cần phải 1 vs 2, bởi thế cũng không cần trách anh hiện tại một bên ra tay can thiệp vào.

Nếu như nói dị thần Perseus hiện giờ đang nắm giữ trong tay thiên thời cùng địa lợi ưu thế cho mình. Như vậy Athena chính là nắm giữ nhân hoà yếu tố có lợi cho bản thân. Mà thói đời ngày nay khoa học kĩ thuật không ngừng phát triển đi lên, không biết ở trong thế giới phép thuật thực tế là như thế nào, thế nhưng ở trong tư tưởng của kẻ xuất thân từ người bình thường như Lăng thì.... Nhân định thắng thiên chính là chân lý!

- GAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Một tiếng rồng ngâm vang vọng đất trời bất chợt vang lên. Gió giống như bỗng ngừng thổi, mặt biển giống như đã không còn gợn sóng, phẳng lì đứng lặng im. Và mặt trời của buổi mới mọc sớm mai kia cũng lập tức đắm chìm trong màn đêm đen đột ngột dâng trào bao phủ vô tận. Một sự hợp tác giữa nữ dị thần cùng vị vua trẻ tuổi đem lại chiến thắng áp đảo trong cuộc tranh đoạt kiểm soát hoàn cảnh chiến trường.

- Fu fu fu ha ha ha ha....! Nói vậy đây chính là sức mạnh cùng chiến thuật mà hai người nghiên cứu ra nhằm để đánh bại ta sao?

Triệu hồi ra thanh kiếm thuật phép vũ khí trong tay và cẩn thận đề chừng quan sát bốn phương, mặc dù thua mất trong lần so đấu cạnh tranh cải biến chiến trường đầu tiên, thế nhưng về mặt của nam dị thần vẫn như cũ mỉm cười đầy nhẹ nhõm. Một nụ cười với phong cách đầy quý phái! Đó là một sự tự tin mãnh liệt phát ra từ chính trong thâm tâm của bản thân, khiến người bình thường nhìn vào không thôi cũng phải bội phục cùng tin theo. Thoả thoả anh hùng chí khí mũi nhọn một bọc lộ, muôn vạn người đổ xô lại tới cúi đầu liên bài đại ca nhịp điệu. Các cô gái hay xinh đẹp thiếu nữ vô tri ngây thơ có lẽ còn sẽ thốt chói tai lên hạnh phúc khi nhìn vào hình tượng cùng nụ cười của đối phương vào bây giờ. Và đắm chìm trong đau khổ cùng bất công người dân, còn sẽ kính dâng lên tất cả hy vọng cùng cái của mình cho anh ta, người anh hùng đã đến, giờ muốn cứu vớt muôn dân khỏi cơn nước lửa tai hoạ. Một loại mỹ lệ phẩm chất đặc thù chỉ sẽ thấy ở một người anh hùng đích thực đại loại vậy.

Khả năng hiện tại đang trong vai đại ma vương, kẻ ác hay quái vật thế lực chủ mưu cùng tay sai, Athena cùng Lăng một khi nhìn vào cái nụ cười nhơn nhơ nhẹ nhõm giống như nắm chắc thắng lợi trong tay đó của đối phương liền không thể nào thoải mái là được.

“Quyết định! Một khi có cơ hội liền nhất định phải đánh cho tên đáng ghét này tên người mới được! Đây quả thực là tên dị thần đáng ghét cùng bựa nhất mà anh từng gặp!” Ân thân trong màn đêm vô tận, Lăng trong lòng không khỏi đau xanh rau muống thâm nghĩ.

.....

Tiếng cười cùng câu nói của nam dị thần chắc chắn đã truyền vào tai của cả hai đối thủ của anh, Perseus cực kì chắc chắn về điều đó. Thế nhưng đáp lại tiếng cười cùng câu nói của anh ta hiện giờ chỉ là một sự yên lặng đầy chết chóc cùng màn đêm vĩnh hằng.

Đối mặt với ảm sâu trong yên lặng bóng đêm đen tối như mực bao vây xung quanh, cùng giống như hành ngàn hàng vạn ánh mắt giống như thực chất đầy ác ý đang tồn tại ở trong đó, sau lưng Perseus giờ hiện lên treo lơ lửng một quả cầu mặt trời nhỏ sáng rực đầy nhiệm mầu.

Mặc dù năng lực của nó không đủ để xua tan đi toàn bộ bóng tối vô ngần xung quanh, thế nhưng chỉ là yêu cầu xua tan soi sáng ra một khu vực nhỏ kề quanh người vẫn là có thể rất dễ dàng làm được. Perseus thân thể cười trên lưng con ngựa trắng có cánh chính đang bay lơ lửng ở trung tâm khu vực đó, và chờ đợi có thể là một đợt tập kích bất ngờ của đối thủ từ trong màn đêm đại loại vậy?

"Như vậy cuộc chiến mới sẽ càng thú vị hơn không phải sao?"

Trong lòng vị nam dị thần không khỏi nổi lên như vậy một loại đầy cổ quái kiểu suy nghĩ, anh ta bởi thế cũng không có ý định tiến hành một lần nữa tranh đoạt cái tạo hoàn cảnh xung quanh chiến trường.

Perseus nhìn xung quanh mình giờ toàn bộ là đêm đen thâm trầm không nhìn thấy cả trên bàn tay năm ngón. Nó khác với lúc trước đó trận chiến, Nguyễn Trọng Lăng từng cho gọi ra mây đen che trời lấp đất bởi quyền năng Hô mây gọi gió. Bởi lẽ khi đó Perseus quanh người mặc dù bị bao phủ bởi vô tận mây đen cùng gió rít, thế nhưng con mắt cùng cảm nhận của anh ta đối với hoàn cảnh xung quanh lại không có bất kì chút gì cản trở. Nguyên do là bởi vì sự khác chế trong bản chất của người anh hùng tiêu diệt long xà với quyền năng của loài rắn cùng rồng. Trong truyền thuyết thần thoại, sau khi chiến thắng tại cuộc chiến với đối thủ long xà, người anh hùng tất nhiên cũng sẽ cướp đoạt nắm giữ được một phần năng lực của đối thủ. Biểu hiện ra thường là dưới dạng các loại đặc thù bảo vật chiến lợi phẩm, thần binh lợi khí, hay tẩm máu rồng thu được thân thể bất tử năng lực chẳng hạn. . .vv.

Nói chung Hô mây gọi gió cái gì, đối với Perseus quả thật giống như trước đó Nguyễn Trọng Lăng đã từng nghĩ, đó là hoàn toàn vô hiệu nha, sử dụng ra quyền năng này sẽ chỉ tỏ lãng phí mà lực của bản thân mà thôi.

Chỉ là hiện tại đối mặt với sự hợp sức giữa một vị thần rồng đầy quyền năng năng lực cùng một vị nữ thần của đất mẹ cùng đêm đen, và cũng là linh xà nữ hoàng của loài rắn cùng rồng, Perseus nếu muốn thoát khỏi quyền năng hoàn cảnh xung quanh ảnh hưởng vậy đã không còn như trước dễ dàng.

Và quan trọng hơn hết chính là, nếu như anh ấy ra tay cố tình xua đuổi phá tan đi hoàn cảnh xung quanh này, nó sẽ phải tiêu tốn một chút thời gian, mà lực, cùng sự chú ý. Cho tới ở trong thời điểm đó, nếu như đối phương tranh thủ này đoạn thời gian thực hiện mãnh liệt tấn công, như vậy trận chiến này diễn ra chẳng phải sẽ thuận theo kịch bản mà đối phương bày ra sẵn?

Mặc dù Perseus không cho rằng mình sẽ thua, bất kể tình huống như thế nào! Thế nhưng làm một huyền thoại chiến binh, và cũng là một người anh hùng tất thắng trong thần thoại cùng truyền thuyết, anh ta sẽ không cho phép bản thân mình mắc phải những sai lầm cơ bản như vậy.

Ở trong một trận chiến sinh tử đang diễn ra, mặc dù không biết rõ được đối phương chiến thuật cùng kế hoạch, thế nhưng đơn giản và cũng là đúng đắn nhất cách làm thường chính là, hãy đối phương muốn bản thân người làm cái gì, chúng ta liền cứ làm theo điều ngược lại là được.

Tuy rằng điều này lời rắn không phải bao giờ cũng đúng, chủ yếu là đối thủ ý nghĩ không dễ dàng nắm bắt chuẩn xác được, thế nhưng tự tin là đã nắm chắc thắng lợi trong tay Perseus, cũng sẽ không ngại ngần nếm thử làm theo điều đó một lần. Cứ coi như đây đang là tham gia một trò chơi nho nhỏ khởi động mà anh còn cảm thấy thú vị trước khi muốn kết thúc nó vậy.

Đã có quyết định ở trong lòng, nam dị thần bởi vậy cũng không tiến hành phản kháng mà là yên lặng chờ đối phương hành động tiếp tục phía sau.

Đối thủ, lại còn có thể mang đến cho anh biết bao nhiêu niềm vui thú nữa đâu này?

Perseus chính đang thích thú như vậy nghĩ.

Và màn đêm thâm trầm xung quanh lập tức sẽ đem lại cho anh ta câu trả lời. . . .

Một câu trả lời đầy máu me là được!

- Fu fu fu fu ha ha ha ha ha ha ha ha.

.....

Kết thúc chương 235.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Chiến lên! Dzô zô zô zô.....!lol!

Vẫn còn chưa định ra tay sao?

Perseus nhìn bốn bề vắng lặng yên tĩnh đen tối xung quanh, giọng không kiên nhẫn thì thầm nói.

Cũng chính ngay tại thời khắc nam dị thần đang phân tâm trong nháy mắt lúc ấy, bốn phía cảnh vật xung quanh cũng giống như bất ngờ cùng hướng ứng nào đó đáng tồn tại sức mạnh tối cao lời kêu gọi triệu tập. Không gian lẫn lộn và không ngừng sôi sục lên. Một không gian đen tối âm trầm, chứa đầy ác ý ảm ờ bên trong. Một móng vuốt rồng nắm bên trong thanh kiếm diệt thần nhiệm màu, không một âm thanh, không một tia khói lửa nhân gian tiếng động tồn tại, một đòn đánh đâm tức thời tấn công về phía Perseus sau lưng. Vốn dĩ vừa rồi còn tỏ ra vẻ không kiên nhẫn sắc mặt nam dị thần, khuôn mặt giờ tức thời hiện ra giống như âm mưu thực hiện được nụ cười.

- Bắt được người! Fu fu fu ha ha ha. . . . !

Kêu quát to lên một tiếng. Dưới chân con ngựa trắng có cánh giống như tâm có linh tê, cực kì huyền ý của chủ nhân ngồi trên lưng nó, cả người cực tốc quay ngoắt 180 độ, xoay người đối đầu về phía sau.

Bắt gặp mặt không chút âm thanh lao đến móng vuốt rồng khổng lồ cùng thanh kiếm chuyên diệt thần Thuận thiên nắm giữ ở bên trong, Perseus không có bất kì chút gì sợ hãi nao núng cảm giác. Lạnh lùng kiên nghị vẻ mặt cùng dứt khoát hành động vùng kiếm lên đón đỡ động tác, không cần bất kì suy nghĩ, tức khắc liền dùng ra tới. Mây trời nước chảy hành động được thực hiện ra, không có dù chỉ một chút sai sót may mắn. Một loại biểu hiện võ nghệ cùng kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ cao siêu đẳng phong tạo cực, có lẽ chỉ có từ thần linh bản thân trải qua vô tận năm tháng nhàm chán rèn mới có thể làm được.

- Kengggggggggg!

Kiểm cùng kiểm va chạm vào nhau vang lên một loại âm thanh đánh thép.

Chưa xong, ngay tại thời điểm hai bên thanh kiếm va chạm vào nhau khoảnh khắc ấy. Sau lưng nam đệ tử, từ bên trong màn đêm thăm thẳm bóng tối vô tận, bỗng nhiên đưa ra một thanh lưỡi hái giống như từ thần đòi mạng, chợt xuất hiện cắt chém tới.

- Ha ha ha ha... Đừng vội càn rỡ, Athena!

Âm thanh sang sảng giọng nói tiếng cười mang theo cùng cảm giác hưng phấn nhiệt huyết vang lên, cùng lúc đó một cánh tay còn lại của Perseus mang theo vừa mới hiện ra cây cung thần màu vàng, bên trên có đầy hoa văn hoa mỹ của mình, vung lên đón đỡ đến từ phía sau từ thần đòi mạng lưới hái một dạng đòn tấn công của Athena.

Và mặc dù nó chỉ là bảo vật hiện thân của phép thuật, hình dạng cây cung dùng để cho đánh nhau cận chiến nhìn qua có vẻ không tiện cho lắm, thế nhưng ở dưới tay kẻ sở hữu võ nghệ siêu quần như Perseus, nài đó dùng để đón đỡ đòn tấn công của Athena vẫn là dư xài rồi.

Đến mà không trả lễ thì không hay vậy! Cũng ngay tại thời điểm Athena cùng lưỡi hái của cô vừa mới va chạm đánh lên thanh cung thần trên tay trái của Perseus, dưới chân anh con ngựa trắng có cánh cũng không cam lòng phai mờ sự tồn tại của mình. Hai vó phía sau của nó nhấc lên đập nhanh về phía sau theo một góc độ không tương. Một đòn tấn công tấn mãnh về phía vị trí thân mình của Athena. Chỉ là tương tự cũng là một vị cổ xưa thần minh tồn tại Athena, sao có thể dễ dàng như vậy bị chỉ là một con thánh thú như nó tồn tại có thể tấn công trúng cho được. Ngay tại trước khi hai vó của con ngựa trắng giống như sấm gió chớp giật kịp tấn công tới, thân hình của nữ dị thần đã sớm lùi lại ẩn sâu vào bên trong màn đêm đen thẫm thẫm không còn mấy may bất kì vết tích. Giống như thích khách kỹ xảo cao siêu nhất, một đòn không trúng lập tức xa xa rời đi, không để lại cho đối thủ bất kì cơ hội nào phản kích vậy.

Đối với tình huống này Perseus giống như đã sớm có dự liệu từ trước, bởi vật nét mặt không có một chút gì ngạc nhiên hay ảo não khi nó hành động thất bại. Dáng vẻ cùng khuôn mặt tươi cười vẫn như cũ từ đầu tới cuối không hề thay đổi dù chỉ nhỏ nhoi nhất vậy.

Nói cho cùng thì, tuy rằng là một đấu hai, thế nhưng đối với Perseus mà nói, cỡ này chiến đấu tình huống vẫn là cực kì nhẹ nhàng đơn giản có thể ứng phó, không cần phải nói rõ. Hành động ứng phó của anh ta này giờ bởi vậy cũng tỏ ra cực kì thành thạo vào không có một chút chần chừ nào.

Nếu như đối diện Athena cùng trẻ tuổi sát thần giả chỉ có thể tạo ra ngàn ấy áp lực lên chiến đấu, như vậy Perseus anh chắc hẳn sẽ cực kì thất vọng a!

Không để vị này nam dị thần phải chờ đợi lâu. Giống như mưa rền gió cuốn dồn tấn công của Lăng trong thân thể hình dáng thần rồng phương đông cũng đã ngay sau đó bắt đầu.

So sánh với thân thể thánh thú hình rồng phương tây còn cần thời gian thích ứng, hơn nữa nói chung vẫn còn có chút khập khiễng không hợp. Lần này biến thân trở thành rồng thần phương đông, chiến lực cùng cận chiến năng lực của Lăng có thể nói thẳng tắp lên cao, không phải trước đó một dạng cấp bậc. Có thể nói đã hoàn toàn toàn sánh bằng với thần linh bình thường chân chính võ nghệ năng lực cấp bậc vậy.

Bởi vì thân hình thon dài giống như loài rắn, cơ thể khổng lồ của Lăng gờ ẩn giấu sâu ở bên trong màn đêm đen thẫm thẫm không dễ Perseus phát hiện, đồng thời cũng cuộn tròn tạo thành một vòng vây bao xung quanh đối thủ. Theo thân thể không ngừng bay lượn vòng vòng xung quanh đối phương theo những đường hình tròn vòng cung trên bề mặt hình cầu, bốn chân móng vuốt rồng gờ thuận theo thân thể vị trí bay lượn di chuyển, giống như liên miên bất tận cơn mưa tầm tã tấn công về phía đối phương từ những vị trí oái oăm nhất vậy. Kết quả dù cho bản thân có sở hữu kinh nghiệm chiến đấu phong phú giống như dị thần Perseus vậy, để đối phó với liên miên không ngừng đòn tấn công từ phía móng vuốt rồng cùng đuôi rồng của Lăng, cũng không khỏi phải phí chút sức lực.

Mà Athena thì lúc này giống như u lính ẩn thân trong màn đêm, bất chợt, lúc ẩn lúc hiện, chuyên lựa chọn bất ngờ thời cơ chọt tung ra những đòn tấn công tuyệt sát về phía Perseus hỗ trợ Nguyễn Trọng Lăng chiến đấu. Trên bầu trời diễn ra một cuộc chiến hầu như không tiếng nói chuyện. Ngoại trừ những tiếng binh khí cùng móng vuốt va chạm ra thì chỉ còn lại tiếng thở phì phò của con ngựa trắng có cánh dưới thân Perseus mà thôi. Một cuộc chiến diễn ra trong âm thầm mà không thiếu phần hung hiểm.

• • • • •

- Không đủ! Không đủ! Vẫn còn không đủ! Muốn đánh bại ta chỉ với sức mạnh như thế ư? Không đủ! Vẫn còn thiếu thốn nhiều lắm. Linh xà nữ hoàng cùng trẻ tuổi sát thân giả a! Hãy cho ta thể hiện ra sức mạnh cùng niềm tin chân chính của các người đi! Chỉ có mang theo tử vong quyết tâm đánh cược tất cả sức mạnh các người mới có thể đánh bại được ta! Fu fu fu fu ha ha ha ha ha ha.....!

Giọng cười điên cuồng cùng lời nói đầy tự tin đến ngao mạn của Perseus vang lên trong khi thân thể vẫn không ngừng thao diễn phó với liên miên

bất tuyệt đồn tán công từ phía Athena cùng trẻ tuổi vị vua. Thế nhưng, lời nói nội dung bên trong mà hắn ta nói ra có vẻ như cũng không sai. Đối với một chiến binh kì cựu tràn đầy kinh nghiệm thực chiến cùng sở hữu cao siêu võ nghệ như anh ta, chỉ là sự hợp sức của sát thần trẻ tuổi cùng vị nữ hoàng của rấn cùng bóng đêm võ nghệ bày ra, quả thật còn chưa đủ.

- Vậy thì như người mong muốn a!

- Hãy ném thử xem sức mạnh của ta! Cổ xưa nhất nữ thần! Nữ hoàng của bầu trời cùng mặt đất thừa ban sơ nhất đi!

Tiếng nói vang vọng từ bốn phương tám hướng đổ dồn lại. Một nguồn sức mạnh vô tận cũng chính tại đây thời điểm tiếng nói chuyện vang lên đang thai nghén hình thành...

Bộc phát! Thiêu đốt lên đi a! Chiến đấu giờ mới chân chính vào guồng!

Chiến lên! Dzô zô zô zô.....!lol!

.....

Kết thúc chương 236.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 237: Hiện thân, bài tán ca của vị nữ thần cổ xưa nhất!

Ngay cả bóng đêm dường như cũng không thể che giấu nỗi sợ huy hoàng từ chủ nhân của nó biến hoá vào lúc này. Và mặc dù cho phép màu quyền năng của Athena và Nguyễn Trọng Lăng vẫn còn đang tồn tại, Perseus như cũ không thể nhìn thấy bất kì thứ gì khác cảnh vật đang diễn ra trong màn đêm. Thật giống như vô số ẩn chứa ác ý ánh mắt tồn tại ở xung quanh bao phủ trong màn đêm đen kịt, dù cho nam dị thần bản thân có cảm nhận được sự tồn tại của chúng, cũng không thể nào nhìn rõ hiểu thấu được bọn chúng chân thật đáng sợ tồn tại.

Duy chỉ có vị trí của Athena và Lăng lúc này là khác biệt. Đó là một sự hiển hiện huy hoàng của một loại nghi thức nào đó mà chỉ là bóng đêm quyền năng là không thể nào ngăn cản được nó biểu hiện huy hoàng. Bởi vì đó là sự ra đời của vị nữ hoàng thống ngự màn đêm của buổi ban sơ. Và đương nhiên dù cho có là ngay cả màn đêm dày đặc được tạo ra bởi sự hợp sức giữa nữ dị thần cùng trẻ tuổi nhà vua trước đó cũng không thể ngăn cản được thuần phục bên dưới chân nàng.

.....

Perseus đối với biến hoá ở xung quanh bản thân đương nhiên hiểu rõ tại tâm, đối với vị trí mà Athena cùng trẻ tuổi sát thần giả Nguyễn Trọng Lăng hiện tại để lộ ra cũng vậy rõ ràng. Thế nhưng như đã nói ở trước đó đấy! Nắm giữ tự cho là thắng lợi chắc chắn nam dị thần, đối với sức mạnh mà hai kẻ đối thủ trước mắt này liên thủ có thể đem lại quả thật hiểu kì vô cùng. Đồng thời cũng chỉ coi nó là một trò chơi có phần thú vị không thôi. Bởi vậy mà khi Athena cùng Lăng để lộ ra vị trí chân thực hoặc hư ảo của mình trong màn đêm đen, nam dị thần cũng không có tiến hành bất kì hành động ngăn trở gì hay phá đám mà chỉ là bình tĩnh ngắm nhìn chờ đợi. Hy vọng cặp đôi đối thủ lần này có thể mang lại cho mình một chút gì đó biến hoá hay ho, đại loại vậy.

Nghi thức cùng hành động của trẻ tuổi nhà vua cùng nữ dị thần Athena, bởi vậy mà từ đầu đến cuối diễn ra tiến hành một cách cực kì an toàn cùng thuận lợi, hơn hẳn cả những gì mà hai người trước đó từng mong đợi nhất.

.....

Có thể mượn được sức mạnh từ nữ dị thần nổi danh khôn khéo như Athena nào có dễ dàng giống như tưởng tượng. Nhất là trong khi bản thân thực tế tình huống thật ra chẳng khác nào một người bình thường, khi mà quyền năng không thể sử dụng, bản thân lại đối với cái khác ma thuật cùng phép màu vân vân mù tịt.

Áy thế mà Nguyễn Trọng Lăng, vị vua trẻ tuổi, tự nhận là cũng không giỏi trong việc ngoại giao giao tiếp như thế ấy của chúng ta, vẫn thành công làm được điều mà dường như không tưởng ấy một cách dễ dàng. Bởi vậy không cần nói rõ cũng biết, dù cho cả hai giờ đều đang phải cùng chung đôi mặt với đối thủ như dị thần Perseus, nếu không có gì đó mang lại hữu ích, một kẻ mà ngay cả quyền năng đều không thể sử dụng như Nguyễn Trọng Lăng tồn tại ở đây lại có tác dụng vẹo gì. Chẳng lẽ chỉ là để mà tiêu tốn lãng phí ma lực của Athena giúp sử dụng ra những thứ quyền năng vốn dĩ liền bị Perseus khắc chế của anh? Nếu thật sự mọi chuyện chỉ đơn giản là như vậy, thực tế rất có thể sẽ giống như những gì Lăng trước đó từng suy nghĩ, sau khi biết được anh thật ra thì giờ chỉ là một kẻ vô dụng. Athena rất có thể sẽ bởi vì thẹn quá thành giận, tiện tay cho anh một nhát từ vong lười hái kết thúc cuộc đời.

May mắn chính là, tình huống bất bất nhất đó cũng không có từng xuất hiện, bởi lẽ một kẻ nhìn qua khi đó vô dụng giống như anh, còn thật sự nắm giữ thứ mà Athena mong muốn đạt được vào lúc này.

Đó chính là bản thân anh sở hữu thần rồng quyền năng.

Một thứ cần thiếu nhất cho nghi thức trở về của một vị cổ xưa nữ thần!

.....

Rắn—là biểu tượng thường thấy cho sức mạnh của các vị nữ thần tượng trưng cho đất mẹ như Athena, hay hoặc nói đúng hơn người ta nên nói là bản chất của những vị thần đất mẹ giống như cô ta chính là rắn.

Đồng thời với đó, một vị thần đất mẹ như Athena cũng không chỉ đơn thuần là một vị nữ thần của đất, mà còn là thần bóng tối của địa ngục, cũng như nữ thần của trí tuệ thánh thiện.

Song hành tồn tại với bộ ba thần tính—đây chính là đặc điểm của Athena. Cho tới đặc điểm thần chiến tranh vân vân chỉ là một phần mở rộng được thêm vào qua các thời đại, do nguồn gốc cai quản từ cõi chết của địa ngục cho đến những thảm họa khủng khiếp liên quan đến chiến tranh trong quá khứ, và vì vậy cô cuối cùng mới bị thêm tính chất để trở thành một vị thần xung đột tượng trưng mới cho chiến tranh.

Nhưng truy tìm về nguồn gốc, cô chỉ là một vị nữ thần tượng trưng bởi rắn!

Mặc dù Bò, Cừu, và Heo đều tượng trưng cho những mảnh đất canh tác. Thế nhưng nữ thần của đất, người không chỉ nắm giữ ơn huệ nuôi dưỡng muôn loài của đất mẹ, mà còn là sự bắt đầu của cuộc sống, phát triển, trưởng thành, già đi, cuối cùng đi đến cái chết, sau đó lại bắt đầu của cuộc sống, phát triển, trưởng thành,... vân vân, một quá trình lặp lại vô tận giống như bốn mùa luân chuyển không ngừng. Đó là vị thần tượng trưng cho sự chịu đựng sinh nở và phát triển trong mùa xuân, tỏa hương thơm trong mùa hè, thu hoạch vụ mùa vào mùa thu, và rồi tàn lụi bởi tử vong trong mùa đông.

Nữ thần của đất mẹ biểu tượng vì vậy yêu cầu nhất định cần phải có sự tồn tại của một loại luân hồi đặc tính, giống như loài rắn không ngừng lột da, sinh trưởng và không ngừng lớn lên.

Và rồi do thiên tai và các hiện tượng bất thường khác, hơn một nửa số mùa màng bị mất đi sẽ mang đến đói rét cùng tử vong—và thế là các nữ thần đất mẹ như Athena đã không chỉ còn là những vị thần đơn độc chỉ biết ban phước lành, mà còn là những vị thần biết cướp đi vô số mạng sống vào mùa đông, vị thần có hại, sẽ mang đến tai họa nếu tâm trạng của các nàng không vui. Điều đó cũng là nguyên do vì sao mà các vị thần đất mẹ thường có những thân phận khác tượng trưng cho vị thần của tử vong địa ngục hay chủ nhân của thế giới bên kia. Đó cũng là lý do tại sao giống như Athena vừa là nữ thần của đất, lại cũng là vị thần đại diện cho tử vong hay minh phủ chủ nhân, giống như loài rắn sẽ mang lại tử vong cho con người bởi thứ nọc độc chết người của mình.

Và dù sao thì, địa ngục hay minh phủ trong tưởng tượng bởi người cổ đại cũng luôn nằm dưới mặt đất tối tăm.

Một thế giới của mùa đông được bao phủ bởi bóng tối. Giống như vậy, suốt cả một thời gian dài bị thống trị bởi bóng tối giá lạnh—Ban đêm, được khiếp sợ như là một phần khác của địa ngục, do đó kết hợp lại Athena liền mới trở thành một vị nữ thần của màn đêm bóng tối tử vong bên cạnh tính chất của vị thần đất mẹ như tượng trưng ban đầu.

Giống như rắn! Sinh vật ẩn chứa đầy huyền bí cùng trí tuệ trong con mắt của người cổ đại.

Đó là rắn, trải qua nhiều lần lột da, chu kì không ngừng nghỉ của ngủ đông rồi thức tỉnh và mùa xuân. Trở thành con vật tượng trưng cho vòng xoáy của cái chết và sự tái sinh, đại diện cho sự xoay vòng giữa các mùa, nhiều nơi thậm chí còn được đại diện cho biểu tượng của sự vô tận. So với Bò của mùa thu hoạch và lòng trắc ẩn, nó là con rắn, với cả ơn huệ của cuộc sống và tai họa của chết chóc.

Bò đi về bề ngoài qua nhiều lần lột da, ngủ đông trong thời gian dài vào mùa đông. Mùa đông—vị thần mang đến cái chết, và cũng là vị thần hoang dã của tử vong địa ngục.

Tiếp sau đó là sự thức tỉnh vào mùa xuân như sinh mệnh sống dậy từ cõi chết. Mùa xuân—vị thần mang đến sinh cơ sống cùng phát triển, và cũng là vị thần bao dung của đất mẹ.

Dễ dàng vượt qua sự khác biệt lớn nhất giữa mùa đông và mùa xuân, nó thực sự là tượng trưng của một vị thần bất tử. Một vị thần của trí tuệ tượng trưng. Đó cũng là khởi nguồn cho tính chất cơ bản thứ ba của Athena. Một vị trí tuệ nữ thần!

Không chỉ như vậy, làm một vị nữ thần đã luôn có mối liên quan đến loài rắn. Cùng với cú, Athena cũng có một mối quan hệ sâu sắc với loài chim.

Cô là một vị thần thống trị của cả hai thế giới sống và chết. Đồng thời trong khi các loài chim được người cổ đại hiểu với biểu tượng của những sinh vật có sở hữu sức mạnh ma thuật bay được giữa thế giới hiện tại và cõi đất chết phía ngoài. Một mối liên kết đã được tạo ra giữa cô và các loài chim như thế một mối liên hệ giữa thế giới của người sống và thế giới của người chết ở phía bên kia.

Cổ xưa người dân đã tin vào điều này từ rất lâu vào thời cổ đại. Tin rằng những linh hồn của người chết sẽ trở thành chim bay lên bầu trời, hoặc được dẫn đường bởi những con chim này đi vào địa ngục.

Và bởi vì mối liên quan kết hợp giữa rắn và loài chim, thế cho nên thừa ban đầu cô mới sẽ là một con rắn có cánh, hay sau này còn được gọi là rồng. Trước khi trở thành một thành viên của đền Pantheon, cô là nữ thần của sự sống và cái chết được người cổ đại tôn thờ. Sau khi con rắn bị báng bỏ và giáng chức qua các thời đại, quan điểm bị thay đổi mới sẽ trở thành giống như ngày nay Dị thần Athena.

Trong quá khứ, cô đã từng là một người phụ nữ nắm giữ sự thống trị của cả thời cổ đại, chỉ huy con người với danh nghĩa của các vị thần. Do đó kẻ lãnh

đạo của các vị thần lúc bấy giờ cũng là một nữ thần—nữ thần của con rắn có cánh, hay nữ thần rồng. Nhưng cô đã bị lật đổ khỏi ngôi vị cao nhất bởi các lực lượng của những người đàn ông nổi loạn, kết thúc xã hội theo chế độ mẫu hệ chuyển sang chế độ phụ hệ. Con rồng,มังกร và có cánh, nay đã bị giết chết và trở thành tồn tại chuyên bị đánh giết trong những câu chuyện của những người anh hùng ngày sau. Con rồng mà cái chết của nó sẽ đem lại cho bọn họ tài bảo, phi phạm năng lực, cùng trẻ đẹp phụ nữ. Giống như thành công tượng trưng trong quá khứ, những người đàn ông chiến thắng sẽ thu được vô số chiến lợi phẩm trong cuộc lật đổ ách thống trị của xã hội mẫu hệ sang xã hội phụ hệ.

Thời đại của các Nữ hoàng đã kết thúc, và thời đại của các vị Vua cũng từ đó bắt đầu. Quyền lực tối cao và trí tuệ của bà chúa đất mẹ ngày xưa giờ chuyển thành của gia trưởng nghiêm ngặt. Từ Zeus, là vua của các vị thần được sinh ra.

Một vị nữ hoàng bị lật đổ và bị buộc phải tuân theo trào lưu luật lệ mới của thời đại.

Athena cổ xưa nhất được chia cắt, bị giáng xuống làm vợ, chị em, hay con gái của thần vương, mất đi tất cả vinh quang trước đây, thần thoại đã bị sửa đổi như vậy đây.

Athena đã trở thành con gái của vua Zeus. Metis đã bị ruồng bỏ và bị cướp đi trí tuệ của mình. Medusa thậm chí còn bị giáng xuống thành một con quái vật sau đó bị giết, cuối cùng còn bị chặt bỏ đầu. Hơn nữa, Hera và Aphrodite, hay Persephone (mình hậu) trong thần thoại Hy Lạp, những vị nữ thần đất mẹ bị đánh bại. Những nữ thần, người đã từng điều khiển cả sự sống và cái chết cuối cùng đều trở thành sự phụ thuộc của các nam thần, của các vị vua như Zeus cùng Hades, hay các chiến thần như Ares trong thần thoại.

Những nữ thần đất mẹ bị đánh bại, bị miêu tả trong thần thoại như những con rắn có cánh—cũng có nghĩa là rồng. Những con rồng ác độc ở trong vô số truyền thuyết và huyền thoại, bị đánh bại bởi những người anh hùng và những kẻ giống thần, là hình thức cuối cùng của những nữ thần đất mẹ bại trận và bị chà đạp!

Họ không bị săn đuổi vì bọn họ là những con quái vật hay ác thú.

Mà là vì người chiến thắng yêu cầu sự chính thống. Họ hạ bệ những kẻ bị đánh bại, các nữ thần, như những con quái vật xấu xa, sau đó lấy truyền những câu chuyện về sự tích anh hùng chế ngự cái ác của bản thân.

Do đó, con rắn có cánh, loài rồng, đã rơi xuống từ một thánh thú thiêng liêng giờ trở thành một con quái vật tràn đầy tà ác, những đặc điểm của một nữ thần đất mẹ giờ cơ bản đều đã bị phủ định.

Tuy nhiên, kể trên gần chỉ là sự tồn tại phổ biến trong đa phần thần thoại ở nhiều nơi dân tộc trên thế giới.

Thế nhưng bởi vì lịch sử tồn tại tính chất đặc thù của mình, có một sự khác biệt căn bản nhất trong bản chất của thần thoại Việt Nam những thời kì đầu khi so sánh với thần thoại của các dân tộc khác, dù cho là cùng ở của phương đông châu Á.

Trong đó điểm khác nhau lớn nhất chính là thay vì bị nhắc đến mối mâu thuẫn giữa nam nữ chế độ xã hội thay đổi thường thường bị ánh xạ đến trong thần thoại cổ xưa nhất của các dân tộc khác, họ ngoại xâm cùng chiến tranh văn hoá tồn tại mâu thuẫn trong thần thoại Việt cổ càng thêm nổi bật cùng rõ ràng.

Và thay vì giống như thần thoại trung quốc, các vị cổ xưa nữ thần bị yêu ma xà hoá như Nữ oa mình người thân rắn. Thần thoại cổ xưa Nhật bản, Bất kì đại xà, một sự tượng trưng cho tám hòn đảo lớn chủ yếu nhất trên đất Nhật, vị thần của đất mẹ lại bị miêu tả giống như con quái vật khổng lồ khỏi nguồn cho tận cùng của tà ác cùng sự hủy diệt. Rồng thần hình tượng trong cổ xưa thần thoại Việt Nam trực tiếp được trao cho nam giới thần linh đồng thời bị thần hoá sự tồn tại ấy, trở thành vị thần sáng thế tối cao khỏi nguồn của dân tộc Việt.

Và giờ, nắm giữ quyền năng cùng bản chất của vị thần rồng cổ xưa quyền năng nhất ấy, thứ mà vị vua trẻ tuổi có thể làm, chính là cho mượn loại sức mạnh cổ xưa bản chất cùng nguồn gốc ấy của thần rồng ban sơ Lạc Long Quân cho bên cạnh đã từng một vị linh xà nữ hoàng. Một nghi thức cho sự hồi sinh trở về của vị nữ thần cổ xưa nhất.

Đề Athena có thể quay trở về với bản chất Athena của ngày xưa.

Linh xà nữ hoàng nắm trong tay mặt đất cùng bầu trời, sự sống cùng cái chết cả hai bên thế giới, sức mạnh cùng trí tuệ tối thượng trong hình hài mạnh mẽ nhất!

Cùng hát vang lên bài tán ca của bộ ba nữ thần đất mẹ, minh phù bóng đêm cùng trí tuệ nay đã trở về...

.....

Kết thúc chương 237.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Hiện thân, bài tán ca của vị nữ thần cổ xưa nhất! (2)

Về nguyên lý thì là như vậy, thế nhưng trong thực tế diễn ra vậy chẳng qua là, Nguyễn Trọng Lăng cùng với nữ dị thần Athena giờ phút này đồng thời giống như một cặp đôi chủ nhân vậy, đồng loạt hiện thân đứng trên nơi đỉnh đầu rồng thần phượng đông cái kia không lộ thân thể. Và ở trong cái nhìn chăm chú đầy hiếu kỳ cùng mong đợi của dị thần Perseus, nghi thức cho sự trở về diện mạo thật sự ban đầu của vị nữ thần cổ xưa nhất ấy chỉ đơn giản là thông qua một... nụ hôn mà thôi!

Một nụ hôn của phép khai sáng giao lưu mở rộng cõi lòng, và cũng chính là thông qua đó mà vị vua trẻ tuổi mới thấu hiểu được bản chất của nghi thức cùng trạng thái tồn tại thiếu sót hiện tại của Athena.

Thay cho đồng thời cùng tồn tại bộ ba thần tính- đất mẹ, trí tuệ cùng tử vong bóng đêm, chân chính trạng thái mạnh mẽ nhất của nữ dị thần trước mặt. Hiện tại giờ phút này bị đánh mất đi bản chất nhất quyền năng từ răn của mình trong miếng mề đay Gorgonion gì gì đó, Athena giờ chỉ có thể coi là yếu hoá bản của chân chính dị thần Athena, với sở hữu quyền năng cùng năng lực quả thực bị suy yếu nghiêm trọng. Cũng chỉ có bởi vì như vậy, đối phó với chỉ là một vị thần giống như dị thần Perseus trước mặt, hoá thân tượng trưng của một kẻ phạm trần anh hùng, cô nàng mới sẽ cần phải nhờ đến sự liên thủ với Nguyễn Trọng Lăng hẳn.

Đương nhiên! Nói theo một mặt khác thì, cũng chính bởi vì bản chất quyền năng của vị sáng thế thần rồng ban sơ nhất mà vị vua trẻ tuổi đang sở hữu, có phần cực kỳ tương tự cùng với bản chất đã mất đi của Athena trong tấm mề đay Gorgonion gì gì đó, mới là lý do chân chính dẫn tới Athena xuất hiện hiện thân ở nơi này. Mà nếu như không có sự hiện thân trước đó của nữ dị thần, trận chiến phía trước của nhà vua cùng dị thần Perseus có lẽ cũng đã kết thúc theo một kết quả không thể biết trước.

Gieo nhân nào thì gặt quả ấy, tuy rằng sự xuất hiện của Athena đã từng làm xáo trộn trận chiến đấu giữa nhà vua đối với dị thần Perseus, thế nhưng ngay vào lúc này, đền bù lại đó là sự giúp đỡ cực kỳ mạnh mẽ của nữ dị thần đối với nhà vua khi phải đối mặt với một đối thủ mạnh.

Đối với Nguyễn Trọng Lăng, hiện tại nụ hôn chỉ là một phép khai sáng trí tuệ được Athena thực hiện ra khiến cho anh có thể thấu hiểu được bản chất của răn mà cô cần, và có lẽ nó cũng sẽ giống như thông thường phép khai sáng trí tuệ mà Erica từng dùng với anh khi giải thích về sự tồn tại của các dị thần, chỉ có thể tồn tại rõ ràng trong trí nhớ khoảng một ngày, sau đó sẽ giống như một mớ kí ức khó hiểu và hỗn độn trong quá khứ khác, bị vùi lấp lãng quên ở đâu đó trong đầu óc như một loại kia tác dụng phụ không tránh được.

Thế nhưng đối với Athena hiện giờ mà nói, một nụ hôn như thế này cũng đã đủ để Nguyễn Trọng Lăng hoàn thành nhanh nhất phép khai sáng của mình đối với cô. Hay hoặc nói đúng hơn là sử dụng nhanh, mạnh và tốt nhất hoàn toàn quyền năng Ban tặng cường hoá của mình lên Athena! Thứ quyền năng mà anh có được đầu tiên từ tay rửa thần Kim quy lần này lại lập công. Và thay vì chỉ gia tăng ban tặng một loạt quyền năng liên quan về rồng thần giống như trước đó từng làm với Ngựa giáp sắt, lần này Lăng một hơi liền phải dùng toàn bộ quyền năng căn bản nhất thuộc về thần rồng Lạc Long Quân của mình toàn bộ truyền lại cho Athena.

Nó sẽ mất tiêu tốn càng nhiều hơn sức lực cùng yêu cầu càng cao cấp hơn thấu hiểu bản chất thuật phép quyền năng đang truyền đạt. Cũng còn may những lý giải bản chất này đều được Athena ra tay hỗ trợ tự mình cung cấp. Điều ấy cũng đồng nghĩa với việc, sau đó nếu anh muốn dùng cấp độ này phép ban tặng cường hoá đối với người khác đó là hoàn toàn không có khả năng. Dù sao thì không ai có thể thấu hiểu hơn quyền năng của răn cùng rồng hơn vị nữ dị thần vốn là tượng trưng cho răn ở trước mắt này mà không phải sao.

Quay trở lại với thực tế sự việc hiện tại đang diễn ra, chỉ thấy thân thể vốn dĩ chỉ giống như đứa bé gái mười một, mười hai tuổi của Athena, giờ phút này chính đang được ánh ấy ôm lên bởi đôi tay. Cả hai giờ trao cho nhau một nụ hôn thật sâu và đắm đuối nhất. Hình ảnh có thể sẽ có phần cảm thú hoặc đầy lolicon tính chất đối với những ai không biết rõ chuyện nếu như nhìn thấy. Nhưng nếu nhìn rõ sâu hơn giống như Perseus vào lúc này, anh ta có thể rõ ràng nhìn thấy những thuật lực sức mạnh bản chất huyền bí đang giống như từng điều xuôi ngược đang chảy dòng sông, không ngừng lưu thông bên trong cơ thể của hai người thông qua kết nối bởi nụ hôn.

Chỉ thấy cơ thể của Athena giờ theo nụ hôn trôi qua thời gian kéo dài, bất chợt giống như toả ra một loại ánh sáng tím nhè nhẹ đầy đặc biệt.

Và trong không khí bất chợt giống như cũng đang vang lên một bài ca tràn đầy huyền ảo!

Ta hát, bài ca mừng ba nữ thần. Kết trời, kết đất cùng bóng tối, và hóa thân với trí tuệ vô ngần.

Ta hát, giai điệu của vị nữ thần bị phế truất.

Sinh ra như nữ hoàng nhưng bị coi như con răn của sự ngăn cấm, lời than khóc nào cho chính ta?

Ta hát, bản ballad của vị nữ thần bị tổn thương. Bị ruồng bỏ bởi người cha đáng khinh và bị sỉ nhục như người mẹ.

Ta tên Athena, con gái của thần Zeus, người bảo hộ Athens, thiếu nữ của sự vĩnh hằng.

Trong quá khứ, là đất mẹ nuôi dưỡng vạn vật!

Trong quá khứ,

Là nữ hoàng bóng tối của thế giới bên kia!

Trong quá khứ,

Là hào quanh ánh sáng từ nữ thần trí tuệ!

Ta nguyện,

Athena sẽ sớm trở lại thành Athena của thuở xưa!

Một bài thánh ca được thêu dệt lên từ hư vô không gian bên cạnh bốn phía thân thể của Athena.

Như ca tụng, như cầu nguyện, như ngợi khen.

Bài thánh ca ấy vang vọng trong lúc, hình dáng của Athena cũng bắt đầu từ từ thay đổi.

Chiều cao của cô tăng lên, thân thể vươn dài ra. Và vẻ ngoài của một cô bé gái tinh tế, giờ nhường chỗ cho một vị thánh nữ sở hữu thân hình trưởng thành mảnh mai mà đầy đặn đầy tuyệt diệu.

Sự non nớt biến mất khỏi thân hình của cô.

Nếu chỉ xét riêng về vẻ bề ngoài, cô hiện giờ thân thể tuổi tác ước chừng vào khoảng mười bảy hoặc mười tám tuổi, lồi lõm có hứng thú. Vốn là một mái tóc bạc ngắn giờ càng biến hoá thành một mái tóc dài màu trắng đến ngang eo. Và quần áo hiện đại trên người cũng đã chuyển sang thành áo choàng trắng của phụ nữ thời cổ đại. Trên đỉnh đầu giờ còn mang thêm lên một vòng hoa nguyệt quế tràn đầy tươi đẹp. Một cô thiếu nữ xinh đẹp của sự vĩnh hằng. Thiếu nữ của Athens!

Thiếu nữ ấy sau khi xuất hiện, vòng tay giờ trái lại ôm ngược lấy thân thể mềm yếu ngã oặt trong lòng cô của vị vua trẻ tuổi. Anh ấy đã mất đi quá nhiều sức lực để dùng cho việc hoàn thành nghi thức giúp cô trở về (hôn đến thoát lực? Ờm!).

Nhẹ nhàng đặt thân thể của anh chàng yên ổn lên trên đỉnh đầu của rồng thần khổng lồ. Cầm trong tay thanh vũ khí lưỡi hái từ vong của mình và đứng lên. Ánh mắt Athena giờ nhìn về phía Perseus tràn đầy tàn bạo, như nhìn tới kẻ thù truyền kiếp. Một đôi mắt lạnh lùng của loài rắn!

Nhiệm vụ của anh ấy đã hoàn thành xong.

Và bây giờ thì đến lượt của cô hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Giết chết! Giết chết đôi phượng! Giết! Giết! Giết!

.....

Kết thúc chương 238.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 239: Perseus chuẩn bị ở sau cùng

- Bộp bộp bộp...!

- Thật là tuyệt diệu! Đây chính là thứ sức mạnh mà hai người hợp sức tạo ra để đánh bại ta ư?

- Sự trở về của một vị cổ xưa nữ hoàng? Fu fu fu ha ha ha ha... Quả nhiên là một cái bất ngờ niềm vui lớn. Hiện tại ta càng ngày càng mong đợi hơn trận chiến này sau đó diễn ra rồi. “cười tà”

Đối mặt với sự trở về cùng sức mạnh mạnh mẽ mà nữ thần Athena hiện tại đang tỏ vẻ ra, Perseus không chút lo sợ mà còn lấy làm mừng vui sướng vỗ vỗ tay cười to. Rất hiển nhiên! Biểu hiện của anh ta đã làm chọc giận mới xuất hiện vị nữ dị thần.

Lông mày hơi hơi nhíu lại cùng vẻ mặt tỏ ra có phần cáu gắt, giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Athena vang lên cùng với lập tức đòn tấn công phủ đầu.

- Như vậy thì hãy mỉm cười mà về với thiếp thân từ vong thể giới ôm ấp đi nhé, hỡi tên thần xác lão kia!

- Roạt.....!

Một bên cánh tay khẽ vung lên, thân thể giống như bất chợt hoá ra thành vô số con chim cú bay xông thẳng về phía đang cười trên lưng ngựa trắng, dị thần Perseus.

- Con thánh thú của trí tuệ cùng tử vong sao? Fu fu ha ha ha..... Đối mặt với lưỡi kiếm trong tay ta, bao nhiêu số lượng cũng chỉ là vô nghĩa!

Mỉm cười và vung kiếm theo những đường cong huyền ảo ngay trên lưng ngựa. Nhìn thì chậm nhưng thật ra chúng là tập hợp lại tàn ảnh của vô số lần vung kiếm lên chỉ trong một khoảnh khắc. Không khí xung quanh giống như lập tức bị cắt chém vỡ vụn ra. Đối mặt với đông đảo đám chim cú ở ạt bay lên xông tới. Perseus đáp lại một cách thành thạo bằng vô số đường kiếm của mình. Đám chim chóc tại trong thần thoại hay đại diện cho một vị nữ thần trí tuệ này bởi vậy tức thì bị đánh rụng rơi xuống nhiều như lông trâu.

- Kengggg!

- Người nói nhảm quá nhiều rồi!

Đáp lại anh ta là một cú đánh chém ngang từ phía bên kia sườn tay trái cơ thể từ thanh lưỡi hái tử vong của Athena. Một vị trí oái oăm khiến Perseus khó lòng phòng bị khi đường kiếm cấp tốc vung lên trước đó vừa dứt, lực cũ vừa hết còn lực mới chưa kịp sinh. Có điều này đồ vẫn không đủ để làm khó nam dị thần, khi mà anh ta lập tức thể hiện ra tài ứng biến khéo léo của mình. Thông qua hai chân kẹp trên bụng ngựa ra hiệu, thân và eo kết hợp cùng với con ngựa có cánh bên dưới thân sức mạnh xoay người, khiến thanh kiếm trên tay có thể không tổn nhiều sức vung liên mạnh và chạm cùng với lưỡi hái của Athena tiến hành đón đỡ làm vang lên một tiếng trầm vang giống như sắt thép tiếng kêu.

Có điều nói cho cùng dù sao cũng là ứng đối có phần vội vàng, tại lực lượng va chạm ở bên trong, Perseus không thể tránh khỏi bởi vậy cảm nhận được sức mạnh của mình giống như còn không bằng đối thủ, từ đó khó tránh khỏi bị chịu thua thiệt. Từ vong lưỡi hái đè ép tới gần về phía cơ thể anh. Khuôn mặt cùng ánh mắt giống như đồng tử dựng ngược khát máu giết chóc của Athena hiện lên ngay cận kề khiến nam dị thần không khỏi cảm nhận được rồi áp lực to lớn cùng cảm giác chẳng lành. Quả nhiên là mạnh mẽ và cổ xưa nhất đại địa thần linh có khác. Dù chỉ là trở lại hình thái cổ xưa ấy trong thời gian ngắn, thế nhưng thực lực thể hiện ra cũng đã áp đảo và tăng lên vượt qua anh dự đoán quá nhiều.

Đối thủ quả nhiên có đủ khó chơi.

- Phân vân trong lúc chiến đấu! Người là đang mong đợi cái chết dưới tay thiếp thân sao?

Khoé miệng mỉm cười cất tiếng hỏi thăm, ở trong cái nhìn giết mình của Perseus, ngay trong khoảnh khắc sau, vốn đang gần kề bị kim giữ trước người, tử vong lưỡi hái của Athena bỗng nhiên quay cuồng biến hình ra thành thân thể cùng đầu của một con rắn lớn được bao phủ trong bóng đêm đen. Không kịp để cho nam dị thần có thời gian gì kịp phản ứng, con rắn vừa mới biến hình từ lưỡi hái tử vong ấy, thân hình giống như chớp nhoáng tấn công về phía khuôn mặt của Perseus ngay gần kề.

Thời khắc nguy cơ bất thành linh xuất hiện cũng không làm Perseus giật mình hay lo lắng, bởi lẽ dù cho đối mặt với sức mạnh cùng quyền năng đột ngột mạnh lên nhiều Athena, anh vẫn còn có những ưu thế nhất định mà cô không thể chống lại được. Khoé miệng giữ vững lấy nụ cười, Perseus tức thì khởi động muốn sử dụng năng lực hoá thành tia sáng dùng để tránh né đi của bản thân.

Khả năng! Quyền năng vào lúc bình thường cùng trước kia chiến đấu trăm thử trăm trúng vốn dễ dàng vô cùng một việc, ấy vậy mà giờ phút này lại không thể sử dụng ra được. Perseus trong đầu ngay lập tức thì biết rõ! Chính mình thật giống như đã bị gài bẫy rồi!

Ngần cân treo sợi tóc khoảnh khắc, nam dị thần tức thì bộc lộ ra bản thân một vị truyền kì chiến sĩ cũng như anh hùng trong truyền thuyết vốn có đáng xưng tụng năng lực chiến đấu. Thân thể khê cong lưng gấp ngang chín mươi độ về phía sau ý đồ né tránh đối thủ đòn bắt ngờ tấn công.

Chỉ là đối đầu với anh nữ dị thần cũng không phải một kẻ dễ chơi. Chỉ gặp đầu cùng thân rắn vốn đang tấn công thẳng tắp đi ra kia cũng cùng lúc ngay tại thời điểm ấy biến hoá mà ra trở thành song đầu xà, cả người uốn cong cần xuống Perseus hai bên vai.

- Aaaa.....!

Nam dị thần tiếng kêu rên không khỏi bởi vậy hiển hiện lên. Cũng còn tốt ở phía bên dưới ngựa trắng có cánh tọa kỵ của anh tâm có linh tê cảm nhận được chủ nhân nguy cơ lập tức với vầng bay ngược tránh né về phía sau, tốc độ lao đi như gió mới kịp thời giúp cho Perseus thoát khỏi tiếp theo ngay sau đó đón đánh tử vong trí mạng. Thế nhưng cái giá phải trả chính là không có Perseus chiến đấu bảo hộ, Athena rất dễ dàng liền kết liễu sự sống còn của con thánh thú vật cười này.

Cả cơ thể nó đã lập tức hoá thành tượng đá sau đó vỡ vụn ra thành vô số mảnh ngay sau khi chờ lấy Perseus bỏ chạy đi không được quá xa. Hôn nhất chính là, trúng phải song đầu xà cần phải vị trí hai bên bả vai Perseus hiện tại chính đang nhanh chóng mở rộng diện tích nguyên rùa hoá đá. Chỉ trong khoảnh khắc sau đó dường như liền muốn khiến cho nam dị thần biến thành một pho tượng tươi sống luôn!

- Ta tuyên bố ở trước mắt ta, mọi loài rắn năng lực đều là hư ảo!

Một lời tuyên bố linh ngôn gia tăng mạnh quyền năng bản chất được sử dụng ra nhằm để ngăn chặn vết thương đến từ Athena trước đó đòn tấn công. Thế nhưng đáng tiếc, giống như nước có thể dập tắt lửa, đồng thời ngược lại ngọn lửa cũng đồng thời có thể làm bay hơi dòng nước. Mặc dù quyền năng thu được nhờ vào sự tích tiêu diệt con quái vật tóc rắn Medusa trong truyền thuyết của anh mang lại cho Perseus quyền năng vô hiệu hoá tất cả quyền năng bản chất thuộc về long xà. Giống như quyền năng từ một vị nữ thần tượng trưng cho rắn giống như Athena cũng bao gồm ở trong đó. Khả năng thể lực cùng cấp độ bản chất chênh lệch hiện tại khiến cho cuối cùng anh chàng cũng chỉ có thể ngừng lại khuếch tán vết thương tạo ra hoá đá hiệu quả lan rộng mà không thể ngay lập tức trừ bỏ hoàn toàn. Và cũng chính bởi vì vậy, cả hai bên cánh tay cùng một phần hai bên bả vai nổi với ngực của Perseus hiện giờ vào lúc này đều đã biến thành giống như tượng đá cứng ngắc không thể hoạt động.

Mà đã mất đi năng lực hoạt động hai tay, đối đầu với phía trước mặt hùng hổ nữ dị thần Athena, nam dị thần giống như đã nhìn thấy nên tới kết cục.

Đối diện, nữ dị thần khuôn mặt mỉm cười ngạo nghễ tự tin đứng lại trên không trung. Xung quanh thân thể cô giờ xuất hiện lấy hai đầu bao trùm trong bóng đêm giống như to lớn con rắn thân thể xoay quanh lấy. Cằm ở trên tay từ vòng lười hải ngược lại là đã một lần nữa quay trở về với hình dáng cơ bản ban đầu. Giọng nói vốn dĩ lạnh lùng của nữ dị thần giống như cũng đang nổi lên một chút vui vẻ, khoe miệng mỉm cười giờ cất tiếng nói thốt lên.

- Bỏ tay chịu chết đi! Ngươi giờ đã không phải là đối thủ của ta!

Giống như là người thắng tuyên ngôn từ phía nữ thần Athena được kêu gọi ra. Đối với hoàn cảnh hầu như đã đi vào tuyệt vọng Perseus mà nói. Chông trả hay không dường như cũng đã không có gì khác biệt. Thế nhưng Perseus lại vẫn nở nụ cười, hơn nữa còn là làm càn cười to.

- Fu fu... Ha ha ha ha ha ha... Cô nghĩ đã thắng chắc ta rồi sao, Athena?

- Fu fu fu... mặc dù trước đó cũng không nghĩ tới hai người có thể đem ta dồn đến mức hoàn cảnh chật vật này, thế nhưng cả hai sẽ không cho rằng là chỉ có các ngươi mới chuẩn bị sẵn trước đó cho trận đấu, mà ta thì không chứ?

- Mặc dù tự tin về năng lực của mình, thế nhưng điều đó cũng không có nghĩa là ta sẽ tự đại cho rằng đối đầu với một vị sát thần giả cùng một vị cổ xưa nữ thần, bản thân mình không cần bất cứ gì chuẩn bị.

Tuy rằng cả hai cánh tay đã bị hoá đá, dưới thân con ngựa trắng có cánh, thánh thú tọa kỵ càng là bị hoá đá và đã vỡ vụn ra, tạm thời không thể triệu hồi, thế nhưng Perseus chính mình giờ phút này vẫn tỏ ra không có gì lo lắng sợ. Thật giống như từ đầu tới cuối anh ta vẫn luôn nắm chắc phần thắng ngay trong lòng bàn tay. Ngược lại là làm càn cười nói xong, giờ còn có thời gian ánh mắt tò mò nhìn về phía xung quanh không gian không biết từ khi nào đã bị bao vây bởi một lớp lĩnh vực màu trắng trong suốt. Anh ấy đã nhận ra nguyên do trước đó bản thân mình không thể hoá thành tia sáng trốn tránh đi đòn đánh của Athena chính là do thứ vừa mới xuất hiện hầu như không màu lĩnh vực này.

- Quyền năng của một vị Quang minh chi thần giống như ta sao? Nói vậy đây chính là thứ quyền năng khác mà cậu cướp được từ một vị thần khác ngoại trừ một vị thần rồng. Chắc chắn chắc...! Có thể tiêu diệt đánh bại được một vị thần có quyền năng bản chất ánh sáng còn mạnh mẽ hơn ta dùng để phong ấn ta năng lực di chuyển. Cậu thật là làm ta ngạc nhiên đó trẻ tuổi sát thần giả ạ!

Giống như Athena như vậy rất hiển nhiên là không thể nào nắm giữ mạnh như vậy cao cấp ánh sáng quyền năng đủ để phong ấn năng lực hoá thành tia sáng di chuyển của anh, bởi vậy Perseus rất nhanh thì nhận ra được, đây chắc hẳn là một dạng khác quyền năng có được của vị kia sát thần giả. Hơn nữa bởi vì ánh sáng cùng mặt trời là các yếu tố hết sức quan trọng và thường thấy trong đời sống. Bởi vậy ở trong cổ xưa người dân tiềm thức, các vị thần nắm giữ trong tay ánh sáng hoặc mặt trời quyền bính đều là những vị thần cực kì hùng mạnh. Và cũng chính bởi vì vậy nguyên do, trong số các loại dị thần, ánh sáng và mặt trời chi thần cũng thường là những vị thần hết sức mạnh mẽ cùng khó chơi mỗi khi muốn đối đầu. So sánh với các vị đại địa hay từ vọng nữ thần giống như Athena, bọn họ cũng đều là những vị thần ở vào cùng một dạng cấp bậc cao nhất. Chiến thắng và thu được quyền năng ánh sáng từ một vị thần như vậy, Perseus bản thân đánh giá đối với Nguyễn Trọng Lăng không khỏi cũng gia tăng lên nhiều. Tuy rằng trong lòng vẫn tin chắc chiến thắng cuối cùng vẫn sẽ thuộc về mình. Thế nhưng lòng cảnh giác cũng đã gia tăng lên hẳn tới mức cao nhất vậy.

- Hừ! Đừng có mà hòng hư trương thanh thế! Có năng lực gì thì bày nốt ra đi! Đây chính là cơ hội cuối cùng của ngươi đấy, Perseus.

Tiếng nói của Lăng từ bốn phương tám hướng bên trong lĩnh vực không gian tự động vang lên thay cho câu trả lời. Mặc dù rất muốn mặc kệ ba bảy hai mươi một yêu cầu Athena xông lên lập tức kết liễu đối phương. Thế nhưng gác cùng đường chó đui, con thỏ ép nóng này cũng biết nhảy tường, cả Athena và Nguyễn Trọng Lăng đều hiểu, càng là vào những thời khắc cuối cùng như thế này, càng không thể vội vàng xốc nổi hành động được. Bởi lẽ đối thủ rất có thể chính đang đợi ngươi vội vàng xốc nổi tâm tình dẫn đến hành động sai lầm khi chiến thắng giống như sắp tới gần thời điểm này, dùng để thực hiện ra đòn phản kích trí mạng.

Đặt ở ngoài sức mạnh không đáng sợ, còn biết mà phá giải nghĩ cách chống cự, thế nhưng giấu ở trong bóng tối âm thầm lực lượng chỉ đợi đột nhiên bùng nổ thời cơ mới càng khiến người ta sâu lo. Bởi thế thay vì lập tức xông lên cắt đứt Perseus thể hiện ra mới năng lực khả năng, Nguyễn Trọng Lăng cùng Athena thời điểm này đều lựa chọn gặp chiêu phá chiêu thận trọng đối sách. Dù sao thì, hiện tại bị Nguyễn Trọng Lăng khoá chặt trong quang minh thể giới lĩnh vực Perseus cũng đã là con chim bị nhốt trong rọ, đã không thể chạy thoát đi đâu. Hoàn toàn có thể từ từ làm hao mòn năng lực của đối phương chờ đợi cuối cùng thời cơ thích hợp nhất ra tay kết thúc vậy.

Phía đối diện Perseus chưa hẳn không có phát giác ra cả hai người bọn họ đối diện ý định. Thế nhưng tự tin nam dị thần thái độ cũng không có bởi vậy mà xuất hiện mây may biến hoá. Đáp lại câu trả lời của Nguyễn Trọng Lăng hiện giờ chính là...

- Fu fu fu... Muốn thấy được năng lực của ta sao? Như vậy thì... xin vui lòng đón nhận món quà mà ta trước đó đã chuẩn bị cho cả hai người nhé. “cười mỉm”

.....

Kết thúc chương 239.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Mithras, vị thần của khế ước cùng sự bảo hộ

- Ban đầu, ta được biết đến với cái tên Perseus—Người anh hùng đến từ phương Đông, một chàng trai trẻ lạ mặt đã cứu công chúa Andromeda từ nanh vuốt của một con thủy quái khổng lồ, một diệt xà nhân và đồng thời cũng là một vị kiếm sĩ tài ba...

- Từ xa xưa, mãng xà—và loài rồng, những người anh hùng trong truyền thuyết thần thoại đã từng chiến đấu với loài sinh vật này nhiều vô số kể. Và ta cũng là một trong số những ví dụ điển hình cho điều đó. Chỉ là vì lý do gì mà ta cùng với bọn họ lại phải chiến đấu với loài rắn hay rồng đâu?

- Nguyên do chính bởi vì, mãng xà hay rồng, đều là những đại diện cho các nữ thần đất mẹ, những thực thể tối thượng đã từng làm mưa làm gió thống trị trên thiên giới—những đấng thần linh tối cao mang trong mình hình hài long xà vì bản chất là ác của họ.

- Chúng ta, những vị vua thống trị của thiên giới lúc sau, đã lật đổ ách thống trị và giết chết những sinh vật được biết đến như những quý thú ấy rồi giáng chức chúng xuống phạm trần, hay đem biến họ thành chiến lợi phẩm cho bản thân như là những vị thế thiếp hay người tình.

- Điều đó là khởi nguồn dẫn đến sự sụp đổ của các cổ xưa vĩnh hằng thần giới, nơi mà các nữ thần là đại diện cho quyền uy tối thượng. Và nó... cũng là sự đầu cho một trang sử thần giới mới, nơi các chiến binh với vũ khí bằng đồng và kim loại sắc bén cứng rắn mới là những người thống trị tối cao. Đây cũng chính là sự bắt đầu của một thời kỳ mà ở đó sức mạnh quân sự sẽ cai trị vượt lên trên tất cả. Và nhiệm vụ của những người anh hùng thép giống như ta, là sáng tạo ra một tân thế giới đầy xung đột cùng giết chóc, chỉ phù hợp với chủ nghĩa nam quyền!

- Fu fu fu fu... Là một thằng đàn ông, cậu sẽ không cho rằng cách làm của chúng ta là sai đó chứ, trẻ tuổi sát thần vương?

- Hô hô hô... Không sai! Bên ngoài thân phận của một người anh hùng diệt xà và cũng là một tên kiếm sĩ tài ba Perseus kia ra, bản chất của ta còn là một người anh hùng đến từ phía đông, vị thần Mặt Trời Bất Diệt Heliogabalus—hay còn nói đúng hơn là Mithras, hay Mitra, vị thần mặt trời tối cao sinh ra vào mùa đông chí. Vị thần thống trị và cũng là vị vua tối thượng chủ đạo phía sau những cuộc nổi loạn thành công hạ bệ các nữ thần. Một vị chí cao quang minh thần, kẻ thù của bóng tối nữ thần như cô, Athena!

- Mà đã là vua thì... Fu fu fu... Tuy rằng không ngăn ngại chiến đấu với bất kỳ ai, thế nhưng giết chóc hay đánh nhau cái gì, nói chung cũng không phải là thần chức hay chuyên nghiệp lĩnh vực của ta đó. Mà ở trong một cuộc chiến đối với ngày xưa bại tướng dưới tay, một vị cổ xưa linh xà nữ hoàng, một vị nữ thần đã từng thống trị thiên giới như cô, nữ thần Athena, cùng với sự trợ giúp đến từ một kẻ chuyên tu sát phạt như cậu, trẻ tuổi sát thần giả, vẫn là để cho những kẻ chuyên nghiệp thuộc hạ cấp dưới của ta ra tay đi, fu fu fu ha ha ha!

Nói và Perseus hay cũng chính là Mithras theo như lời của vị thần vừa thú nhận, khuôn mặt không khỏi thoáng hiện lên nụ cười gian, cùng lúc đó một luồng sức mạnh mặt trời bùng bùng bùng từ trong cơ thể anh ta trào ra, đánh mạnh lên lĩnh vực mà Nguyễn Trọng Lăng đã tạo dựng.

- Phốc!

Lĩnh vực vốn được cho là vững chắc mà trước đó Nguyễn Trọng Lăng tạo ra để hạn chế năng lực di chuyển của dị thần Perseus bỗng nhiên bị xô đẩy vỡ nát. Khoé miệng giờ giống như bị trào ra cả một cục máu tươi muốn phun ra, trẻ tuổi vị vua bất đắc dĩ không thể không trở về với bản thể hình thái con người của mình xuất hiện bên cạnh phía sau Athena.

- Ngươi không có bị sao đó chứ, sát thần giả?

Đó là tiếng hỏi thăm từ nữ thần Athena trong khi toàn bộ sự tập trung của cô đề phòng như cũ nhìn về phía nam dị thần Perseus. Tình thế diễn ra có vẻ không giống như trước đó những gì mà bọn họ từng tưởng tượng. Quyền năng ánh sáng bản chất của Perseus hầu như không kém cạnh gì quyền năng Ánh sáng người điều khiển cướp đoạt được từ đại thiên sử trưởng Michael của Nguyễn Trọng Lăng. Đồng thời vừa rồi cậu chàng chỉ là xuất hiện một chút phản tâm trước lời kể cùng câu hỏi của đối phương thôi, Lăng liền bắt ngờ bị sự hợp kích đến từ sức mạnh quyền năng bên trong cơ thể Perseus bùng bùng bùng phát ra, cùng một nguồn sức mạnh nào đó khác đến từ bên ngoài khiến cho chịu phải vết thương không nhỏ.

Hiện tại quay trở về trạng thái bình thường, thu hồi lại quyền năng của bản thân, Lăng không khỏi trong lòng tức thì nổi lên nghi hoặc về nguồn gốc thứ sức mạnh đến từ bên ngoài vừa đột ngột xuất hiện kia. Nếu như không phải có sự tồn tại của chúng, một mình quyền năng ánh sáng bùng bùng bùng phát ra từ phía Perseus chắc chắn sẽ không làm nên trò trống gì, giống y như trước đó anh cùng Athena đã từng kế hoạch.

Phía bên kia, nam dị thần không hề lãng phí bất kỳ thời gian đã bắt đầu sử dụng kêu gọi ra lời linh ngôn báo hiệu cho sự phản kích của mình.

- Ta là Mithras, là quang minh chí thần, và cũng là vị thần tối cao của khế ước cùng sự bảo hộ. Nay ta kêu gọi trở về, hồi ánh sáng của phương đông xa xôi, hãy đến đây đi và mang theo lời khế ước bảo hộ cổ xưa nhất.

- Lời kêu gọi đến người hầu trung thành nhất của ta a~ Hồi kẻ chiến binh đến từ mặt trời, quân thần bất bại trong mắt người đời. Tuân theo mệnh lệnh của ta a! Đến đây đi và hiện thân trước mắt thế nhân. Tiêu diệt cho ta kẻ thù truyền kiếp cổ xưa trước mặt.

- Verethragna, đồng hương của ta! Ta cần sự trợ giúp của ngươi ngay bây giờ!!!

Mặc dù hai bên cánh tay cùng cả vai đều bị hoá đá không thể hành động, thế nhưng nếu chỉ là vận dụng linh ngôn sức mạnh mà nói, đối với Perseus/Mithras hiện giờ vẫn là rất dễ dàng. Cũng chính bởi vậy, ngay sau khi thời điểm lời linh ngôn của nam dị thần được tuyên thệ đọc lên xong, đến từ phía xa phương đông nơi mặt trời mọc, phương hướng của biển cả bao quanh Napoli, một tia ánh sáng của ngọn lửa đỏ cháy rực thật nhanh xuất hiện lao tới gần.

- Hí... luật luật luật... lợc cợc lợc cợc lợc cợc....!

Một con ngựa trắng bị bao khoả vây quanh bởi ngọn lửa đỏ rực từ trên trời lao xuống tới vị trí mà đám người cùng dị thần bọn họ đang đứng giữa không trung. Một nguồn thánh lực mạnh mẽ đại diện cho một vị mạnh mẽ thần linh đã tới tham gia vào cuộc chiến tranh này. Lặng trong lòng ngay tức thời cũng đã nhận ra, trước đó đánh lên bản thân nguồn sức mạnh đến từ bên ngoài kia, rất rõ ràng chính là xuất phát từ tay kẻ thần linh mới đến này.

Đáng ghét! Tên thần Perseus kia rất rõ ràng đã sớm hoàn thành nghi thức cho gọi tới một vị dị thần khác trợ giúp cho mình. Thế nhưng đối phương vậy mà bí ối ần núp sự xuất hiện của vị thần thứ hai. Nếu như không phải vừa rồi bản thân Perseus nhanh như vậy đã bị bọn họ làm cho không có cách nào, không thể không sớm gọi ra kẻ giúp đỡ, nếu không theo như bình thường tình huống, một khi tình hình chiến đấu tiến vào thời điểm giằng co thế lực ngang nhau, sự xuất hiện đột ngột tham gia của một vị dị thần khác rất có thể sẽ biến thành yếu tố chiến thắng quyết định cho cuộc chiến đấu này.

2 vs 2, hèn chi mà đối phương từ đầu đến đuôi cũng không hề nao núng trước sự hợp sức của cậu cùng nữ dị thần Athena. Bởi vì bất nhất tình thế cũng chính là chiến đấu về số lượng cân bằng.

Hơn nữa có vẻ như thì... kẻ mới đến dị thần này còn là một tên rất rất mạnh?

.....

Đó là một vị thiếu niên trẻ đáng vẻ ước chừng mười bốn mười lăm tuổi xuất hiện ngay bên cạnh con ngựa trắng đến từ mặt trời vừa mới xuất hiện vừa rồi. Sở hữu một khuôn mặt đẹp dễ cực kì, thế nhưng rất khó để phân biệt ra chân chính đó là nam hay nữ. Một khuôn mặt với những đường nét bộc lộ ra có thể nói là tinh xảo chỉ có ở một vị thần mà chúng ta khó có thể miêu tả rõ ràng bằng lời. Tương phản chính là, sẽ thật thô lỗ khi nói trang phục hiện tại của anh ta cực kì lồi thối lếch thếch, thế nhưng đó sẽ là những gì chúng ta sẽ nghĩ đến ngay khi nhìn vào chiếc áo choàng cùng quần áo trên người đối phương. Thứ mà có lẽ đã từng là một cái áo khoác cùng một bộ quần áo màu trắng, và giờ thì chúng nó đã bị bôi bẩn và ngả sang màu nâu của bùn đất hay đại loại vậy. Ngay cả chất vải cũng đã tỏ ra hơi tồi tả. Và sẽ chính xác hơn nếu nói đó là bộ đồ mà ta chỉ có thể nhìn thấy tại một kẻ vừa mới dãi nắng dầm sương băng qua cả một cái sa mạc mới sẽ xuất hiện.

.....

Kết thúc chương 240.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Vô đề

Gió rít như lưỡi đao,

Sấm sét tựa mưa rào!

Mây đen che kín đỉnh.

Thân hình hoá nắng vàng, lao nhanh.

Linh xà nữ hoàng vs Anh hùng mặt trời.

Bất bại quân thần đấu trẻ tuổi Quỷ vương.

Đạo không hợp, nhiều lời vô ích.

Từ cùng sinh, duy chỉ có chiến đấu mới rõ ràng!

Linh ngôn không ngừng xuất,

Quyền năng tất nhiên thành.

Một lời đủ triệu hoá thiên binh vạn mã.

Lại nói thiên binh vạn mã chiến không nghỉ!

Gươm cùng kiếm đối nhau trăm,

Thần cùng người sinh tử giao tranh.

Quý vương quyền năng nhiều lắm kiêu.
Ai ngờ kẻ địch muôn dạng hoá thân,
Quyền năng càng thêm nhiều!
Thiếu niên ngôn xuất pháp tuy,
Chim săn mồi tốc độ vượt tường tượng nhanh!
Ngựa trắng xông trận mang theo lửa,
Lộn rừng ngang dọc giẫm đạp tung hoành,
Như đi giữa chốn không người.
Gió lốc tàn phá mạnh,
Trâu đực sức lực mãnh!
Lạc đà ban cho sức chịu đựng,
Dê rừng chường sấm sét quyền hành.
Cừu đực hoá thân ẩn chứa phép hồi phục.
Một cây kiếm vàng trong tay người chiến sĩ,
Càng có thể phong ấn phá tận mọi loại quyền năng!
Bồi thế cho nên cuối cùng mới có than rằng,
Thần long biến hoá nộ giờ vượt.
Thân mang giáp sắt, chân thúc ngựa.
Một gập kim kiếm, quyền năng đều hoá thành hư ảo!
Một khúc ước hẹn bình minh lên, nhất quyết tử chiến.
Cuối cùng chung thất bại tan tác, giờ chỉ chờ đợi chém bay đầu,
Xong phim!

.....

Kết thúc chương 241.

(Đang chỉnh sửa) Còn tiếp....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Quân thần bất bại vs Trẻ tuổi Quý vương

“Bất kể kẻ đến như thế nào hùng mạnh đi nữa dị thần, trước tiên hãy xử lý trước một trong hai đối thủ cái đã, làm vậy luôn luôn đúng!”

Trong đầu vừa chớp nhoáng hiện ra như vậy suy tư, trẻ tuổi quý vương ngay lập tức thể hiện ra bá đạo bản năng chiến đấu bẩm sinh khác vào trong cơ thể của mỗi một vị sát thần giả.

Ý nghĩ vừa mới xuất hiện trong đầu, thân thể đã ngay tức thì hoá thành tia sáng lao nhanh chớp nhoáng đến gần vị trí của dị thần Perseus cùng tên thần mới đến, dị thần Verethragna kia! Bằng vào bản năng chiến đấu thiên phú ban cho của một vị sát thần giả, trải qua trước đó không lâu trực tiếp đối đầu cùng dị thần Perseus, dù cho bản thân anh chàng khi đó vẫn còn trong hình dáng loài rồng tây phương... Thế nhưng không phải vẫn có câu nói, kẻ hiểu rõ

ngươi nhất chính là kẻ địch của chính ngươi hay sao. Và theo một cách nào đó nói tới thì, đã từng làm qua và hiện tại vẫn tiếp tục đang là kẻ địch sinh tử sống chết đua tranh với dị thần Perseus, Nguyễn Trọng Lăng hiện tại cũng đã nắm giữ, thấu hiểu được tương đối một phần phong cách cùng kĩ xảo chiến đấu của Perseus.

Và rất hiển nhiên, những kĩ xảo cùng phong cách chiến đấu đó của đối phương lợi hại hơn kĩ xảo cùng cách chiến đấu trước đó của anh chàng trong hình dạng con người thật nhiều. Khiếm tốn hấp thu học tập điểm tốt đẹp của đối thủ luôn là một loại mỹ đức biểu hiện cho sự tiến tới. Và hiện tại thì, trẻ tuổi quý vương của chúng ta chính đang hiện học hiện dùng triết lý ấy. Lợi dụng bản thân cũng nắm giữ tương tự quyền năng có thể hoá thành tia sáng di chuyển của Perseus, anh ấy lúc này chính đang sử dụng kĩ xảo chiến đấu của đối phương để gấp đập lưng ông, ngược lại tấn công đối thủ.

Thân thể của anh bởi vậy trong tức thì hiện ra ngay sau lưng của dị thần Perseus, kẻ mà cho đến hiện tại hai tay vẫn như cũ còn đang bị quyền năng hoá đá của Athena trước đó làm cho không thể cử động. Hành động của Nguyễn Trọng Lăng hiện tại có thể nói là hành vi đánh lén tương đương bỉ ổi. Thế nhưng trong một cuộc chiến mà đặt cược là sự sinh tử của mỗi người, ít ra thì với anh là như vậy. Những dị thần khác sau khi thua bị giết có lẽ còn có thể trở về trong bản thân thần thoại thế giới của mình tiếp tục sống tốt nhân rằng. Thế nhưng tất nhiên là anh thì không có được cái phúc phận ấy. Thua cuộc = vùi từ vong = vùi toi đời cmnr!

Bởi thế cho nên, luôn luôn chiến thắng trong tất cả mọi trận chiến là điều anh cần! Và đối với việc bản thân tiến hành bỉ ổi đánh lén, còn chọn quả hồng mềm để bóp, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của thể loại hành vi, hay chung quy tổng kết chính là cạm bẫy rảo máng với dị thần Perseus cái gì, anh ấy hoàn toàn làm mà mặt không đỏ tim không đập nhanh, da mặt không tí ti biến sắc vậy.

Một đòn nâng kiếm chém xuống thành thạo đến điều luyện khó tả. Thật giống như chủ nhân của nó đã từng hoàn thành như vậy động tác, diễn luyện thử nghiệm qua hàng trăm hàng ngàn lần. Tốc độ, góc độ ra đòn, lưỡi kiếm góc độ độ nghiêng nghiêng chém xuống vân vân và vân vân.

Một đòn chém xuống đánh lén trong im lặng, tới lui vô ảnh, nhuận vật vô hình. Một loại kĩ xảo tựa như chỉ có tông sư cao thủ võ lâm trong truyền thuyết có lẽ mới có thể sử dụng ra. Loại kĩ xảo tưởng như cực kì xa xôi cao siêu ấy, đối với một tên diệt thần sư giống như Nguyễn Trọng Lăng lại là một học liền biết. Giống như những gì mà dị thần Perseus đã từng thể hiện ra bản thân kĩ nghệ võ công siêu phẩm nhập thánh trước đó khi từng chiến đấu với Nguyễn Trọng Lăng, và bây giờ bị anh trả đũa lại một cách không kém cạnh.

Bảo sao mà những kẻ giống như anh lại bị các đẳng pháp sư, thuật sĩ trong giới phép thuật, tu sĩ, người tu hành trong giới tu chân vân vân và vân vân, coi thành thần linh hiện thân tồn tại ở nơi chốn nhân gian. Bởi lẽ tất cả những thứ kĩ xảo cũng như năng lực mà cánh người phạm như bọn họ có lẽ phải tốn cả một đời học tập và rèn luyện cũng chưa chắc có thể đạt thành, một khi đến tay một vị diệt thần sư, lại giống như bài toán trẻ con mẫu giáo đối với một người trưởng thành. Cộng thêm với huy thiên diệt địa, diệt không khí các loại nguy hiểm quyền năng chỉ có ở các vị thần mà đám bọn anh sở hữu. Sự tồn tại của diệt thần sư đã goàn toàn vượt ra khỏi giới hạn sức mạnh của giới phạm trần. Và cũng chính bởi vì vậy mà,... đối thủ của một vị diệt thần sư, chỉ có thể là những diệt thần sư khác cùng các dị thần!

Đáng tiếc! Tuy rằng trở thành một kẻ diệt thần sư sau, bản thân cơ thể chiếm được bản năng chiến đấu tuy rằng mạnh vô cùng. Thế nhưng dù gì đi nữa mà nói, hiện tại kĩ xảo cùng cách tấn công của Nguyễn Trọng Lăng nói cho cùng cũng là bắt nguồn từ chính đối thủ mà anh hiện tại đang có ý định tấn công. Và dù cho đối phương hai tay hiện tại có không thể cử động đi chăng nữa. Thế nhưng đừng quên, hai tai, hai mắt, hay cảm giác cùng bản năng chiến đấu của anh ta cũng không có vấn đề gì nha! Bởi thế cho nên, hành động hiện tại của Lăng theo một ý nghĩ nào đó liền có phần mỉa mai qua mặt thợ, hay hoặc là anh học đồ tự nhận học tập đã có thành tựu đang biểu diễn trước mắt ông thầy đại loại vậy.

Nói chung, thật dễ hiểu khi mà ngay tại trong chớp nhoáng mà Nguyễn Trọng Lăng hiện thân bên cạnh mình, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, dị thần Perseus lập tức đã nhận ra sự hiện diện cùng ý định hành động của anh.

Đương nhiên, bị dị thần Perseus bản thân phát hiện hành động cái gì, điều này cũng không có nằm ngoài Nguyễn Trọng Lăng bản thân dự tính. Đối thủ của anh dù sao cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ gì. Vì thế nên nếu xuất hiện ý nghĩ chỉ bằng một đòn đánh lén bất ngờ liền có thể kết thúc tính mạng của đối phương và vân vân, hiển nhiên là điều rất không thực tế. Thế nhưng, anh chàng tin tưởng, đối mặt với đòn đánh bất ngờ đồ ập đến của mình, cũng đã đủ làm anh bản thân chiếm được lợi thế trong cuộc chiến đấu tiếp theo.

Và quan trọng nhất là, chiến đấu không ngừng nghỉ cũng đồng nghĩa với việc dị thần Perseus khó có thể mà có thời gian rảnh rỗi hoá giải quyền năng hoá đá của Athena lên hai cánh tay mình. Chiến đấu với một đối thủ như vậy, hơn nữa bản thân còn chiếm trước lợi thế bất ngờ ra đòn, Nguyễn Trọng Lăng cũng không tin đối thủ còn có thể lật trời thoát chết được.

Mà một khi anh thành công chém giết được đối phương thì... Không chỉ có giúp ích cho việc giảm bớt số lượng đối thủ mà phe bên anh hiện tại phải đối mặt. Cướp đoạt nắm giữ trong tay quyền năng của Perseus còn có thể để bản thân anh chiến lực càng trở nên mạnh mẽ hơn. Cho đến khi đó thì... có lẽ ngay cả tên dị thần vừa mới xuất hiện Verethragna cùng ngay cả Athena cũng có thể trở thành vong hồn dưới lưỡi kiếm của anh cũng không biết chừng ấy chứ! Quả thực là một mũi trúng nhiều đích như ý kẻ hoạch~

Chỉ là chuyện tiếp theo sau diễn biến trước mắt anh thì... có phần ra ngoài Nguyễn Trọng Lăng dự đoán trước... Đối phương... dị thần Perseus vậy mà chỉ đơn giản quay đầu nhìn về phía anh cười cười!

Một nụ cười thật tươi bao hàm đầy thâm ý (anh đoán vậy)! Một nụ cười thực rực rỡ và sáng lạng. Thật giống y như thanh gươm mà quý vương trẻ tuổi anh sắp chém tới kia người không phải là chính bản thân anh ta vậy.

Đậu má rau xanh! Đừng làm anh sợ sợ nha!!!

Nguyễn Trọng Lăng trong lòng giật thót kêu lên.

Bắt gặp được như vậy quý dị tình hình, đối thủ ung dung không vội, vẻ mặt tươi cười tựa như hùng hồn sẵn sàng đi chịu chết kiểu này, mặc dù cánh tay

cầm kiếm chém xuống tốc độ cũng không có gì mấy may suy giảm, thế nhưng bản năng chiến đấu của Nguyễn Trọng Lăng trong tức thì lập tức được bật mở lên ở mức độ cao cao,... cao nhất! Một loại cảm giác chìm sẽ đi nặng đầu sợ cảnh cong, hay ná bắn đá cao su nhằm bắn trúng bỏ mình vô nôi, đồ ập hiện lên ở trong lòng! Sợ sệt sờn hết cả gai ốc!

Trong đầu đồng thời vẫn còn đình ninh suy nghĩ không hiểu nổi rằng...

Đối mặt với một đòn đánh lên bất ngờ có nguy cơ cao chém trúng tức chết của anh, đối thủ tại làm sao còn có thể như vậy cười? Còn cười thật tươi!

Chỉ là sự thật diễn ra ngay sau đó ngay lập tức thì trả lời nghi hoặc của anh ở trong lòng...

- Nỗi khiếp sợ của những kẻ có cánh! Dù cho có là kẻ chất chứa đầy mưu mô đã tâm hay kẻ thù mang theo sở hữu sức mạnh phi phạm
- Tất cả sẽ kinh sợ trước ta! Người nắm giữ đôi cánh lông vũ. Đôi cánh của ta sẽ mang lại cho các người lời nguyên của thất bại cùng sự hoang tàn!
- Hãy kinh sợ đi!
- Hãy sám hối đi!
- Hãy kinh hoàng kêu rên lên đi! Trước thất bại từ tay chính ta a! Quân thần bất bại, hãy ghi nhớ kĩ cái tên này! Dù đối địch là thần hay người, ta vẫn luôn chờ mong có được thất bại dù chỉ một lần ~
- Cậu... có thể ban cho ta sao, trẻ tuổi sát thần giả?

Lời linh ngôn tựa chậm nhưng thực ra cực nhanh chất chứa đầy ngạo mạn vang lên như sấm bên tai, và rồi trong ánh mắt ngờ ngàng của Nguyễn Trọng Lăng, ngay tại thời điểm khi lưỡi kiếm của anh đã chém về kẻ cận cổ của dị thần Perseus. Giống như bất chợt vừa xuất hiện, vượt qua sự tồn tại có thể tưởng tượng của tốc độ, giống như bỗng nhiên liền hiển hiện ra, hay hoặc chính là vốn dĩ đã sớm ở đó từ tận bao giờ,.. Chàng thanh niên trong bộ quần áo từng bị anh chê là lời thôi lếch thếch, dị thần Verethragna, vị thần vừa mới có mặt sau cùng, lần đầu tiên bộc lộ quan điểm liền thể hiện ra sức mạnh kinh hoàng của mình cực kì nổi bật.

Thanh kiếm của Nguyễn Trọng Lăng vốn đang chém xuống giờ bị cầm lại bởi một thanh kiếm to bản rộng tựa như đao màu hoàng kim vàng chói, khoảng cách cách vị trí cái khuôn mặt tươi cười đáng ghét kia của dị thần Perseus chưa được vài centimet. Thế nhưng bấy nhiêu đó thôi cũng đã đủ để tuyên bố đòn tập kích đánh lên kế hoạch lần này của anh chàng chính thức phá sản. Và chưa kịp để cho tuổi trẻ quý vương kịp hồi hồn sau tốc độ xuất hiện chóng mặt và đột ngột của Verethragna, đối phương thanh kiếm trong tay lập tức lấy một loại tốc độ chớp nhoáng cùng quỹ dị góc độ, thật nhanh chém về ngay phía đối diện bản thân, nơi vị trí của Nguyễn Trọng Lăng. Một thứ tốc độ nhanh kinh hoàng đến mức mà, Lăng trăm phần trăm chắc chắn rằng bản thân mình còn chưa kịp nhúc nhích sử dụng ra hoá thành tia sáng trốn tránh đi quyền năng cũng đã sớm bị thanh gươm hoàng kim kiếm đó chém đầu.

Lần này thì được rồi! Đánh lên không được, phản bị ngược lại đánh đập mặt!

Ở trong tuyệt vọng hiểm cảnh, cái mà duy nhất anh chàng có thể nghĩ được đến hiện giờ đó chính là...

“Đậu má rau xanh Perseus, rõ ràng lại lừa bố mày rồi, đồ chó con!”

Khoảnh khắc từ vong cận kề nguy hiểm nhất! Chiến đấu vừa bắt đầu chẳng lẽ liền muốn tiến vào kết cục?

“Ta không cam lòng a!”

Ai đó trong lòng gầm gào thét. Và...

Phép nhiệm màu chính vào lúc này xuất hiện ra.

.....

Kết thúc chương 242.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 243: Kí ức cùng gặp lại

Ta là ai?

Ta từ đâu tới?

Và... Ta đang muốn làm gì?

Nằm nhào mình trên bờ cát trắng dài, ánh mắt xa xăm mờ mịt nhìn về phía cao cao trên bầu trời trong xanh, mây trắng lượn lờ trôi. Trí nhớ kí ức bên trong đầu dựa theo hồi ức bồi hồi dần dần thức tỉnh, Nguyễn Trọng Lãng cuối cùng cũng nhớ tới lý do vì sao mình lại xuất hiện ở nơi này.

Phải? Đúng rồi!

Trước đó không lâu một vài giờ hay gì đó đại loại thế, anh vẫn còn đang sát cánh cùng với Athena đồng loạt chiến đấu chống lại dị thần Perseus cùng với một tên dị thần khác được đối phương vừa mới triệu hồi ra- quân thần Verethragna, trong cuộc chiến ước hẹn lúc bình minh.

Đáng tiếc! Bởi vì sự xuất hiện cùng tham gia bất ngờ từ phía dị thần Verethragna nguyên do, khiến cho kế hoạch tác chiến ban đầu mà anh cùng Athena đặt ra cuối cùng cũng không có thu được hiệu quả giống như bản thân hai người đã từng mong muốn. Càng chết người hơn cái chính là, vốn dĩ ý định đánh lên trước tiên xử lý chiến lực giảm nhiều do trúng phải quyền năng hoá đá của Athena mà bị thương hai cánh tay dị thần Perseus, Nguyễn Trọng Lãng bản thân chưa từng nghĩ tới, kết quả sau cùng ngược lại là chính mình lại bị mới tới dị thần Verethragna một đòn liền đánh bại thảm hại, hơn nữa còn bị đưa vào trong thời khắc sinh tử nguy cơ.

Cho tới sau đó...

Anh ấy thì không hiểu ra sao bị đưa tới nơi này!

“Kì kì quái quái hằng năm có, năm nay nó lại đến nhà ta!”

Tuy rằng không biết tại sao bản thân mình lại đột ngột bị ném tới nơi đây, thế nhưng Nguyễn Trọng Lãng bản thân có thể khẳng định, ít ra thì anh còn không có chết. Đầu cũng không có bị giống như tưởng tượng trước đó bị Verethragna một kiếm chém bay. Đã như vậy kiếm lời một cái mạng, anh ấy thì tạm thời tha thứ không cần quan tâm những chi tiết nhỏ nhặt giống như tại sao mình lại xuất hiện ở nơi này vẫn vẫn đi.

“Đầu tiên là phải biết rõ được nơi đây là nơi nào, ngày này tháng này lại thuộc năm nao cái đã!”

Nhoài người ngồi bật dậy, ánh mắt nhìn lướt ngang về phía xa xôi trong tầm mắt thị trấn tại một bên khác của hòn đảo, Lãng một bên đề xuống trong lòng bao phủ âm thầm lo âu, một mặt cũng tự định ra cho mình nho nhỏ mục tiêu ban đầu.

Kể từ khi cái ngày anh bị cuốn vào vòng xoáy của thế giới phép thuật này, đối với việc bản thân một ngày nào đó có thể sẽ gặp phải các loại chuyện kì kì quái quái đấy, anh ấy đã sớm có chuẩn bị tâm lý sẵn từ lâu. Lần này chỉ là không nghĩ tới chuyện kì quái khó hiểu ấy lại sẽ diễn ra tại thời điểm không ngờ như thế mà thôi. Nguyễn Trọng Lãng luôn có một loại cảm giác, bản thân mình dường như trong lúc vô tình đang rơi vào vòng xoáy toan tính của một kẻ nào.

Chỉ có thực lực cao cường mới có thể ung dung vượt qua hết thảy. Không nghĩ tới suy đi tính lại cuối cùng vẫn là quay trở lại về điểm xuất phát ban đầu. Nói chung tóm lại vẫn là cần phải đánh giết càng nhiều thần linh hơn cướp lấy quyền năng mới càng an toàn nha!

Ánh mắt lấp loé không yên, cuối cùng vẫn là manh mối chi tiết quá ít không đủ để có thể lý luận sắp xếp ra điều gì. Đầu óc bay nhanh tiếp tục không ngừng suy nghĩ, bước chân nhưng một phút không ngừng. Rất nhanh, khoảng cách nơi thị trấn trước đó Nguyễn Trọng Lãng từng nhìn thấy từ phía xa đã gần ngay trước mặt không đủ một kilomet.

Chỉ là ngay vào tại lúc này, một loại cảm giác cảnh báo quen thuộc quái dị đột nhiên nảy ra trong lòng anh.

“Ủ? Có dị thần xuất hiện!”

Anh chàng trong nội tâm không khỏi bồi hồi thể nhảy dựng. Không giật mình nhảy dựng không được! Ai bảo trước đó vài giây bản thân anh ấy còn đang suy nghĩ làm sao để chém giết dị thần tăng mạnh thực lực bản thân. Ngay tại trong khoảnh khắc vài giây sau, dị thần lại đột nhiên liền xuất hiện tại ngay gần. Cái này độ trùng hợp, bảo sao mà không khiến người ta kinh dị cho được!

Mang theo trong lòng kinh nghi ngờ vực không chừng, Nguyễn Trọng Lãng cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn đưa ánh mắt nhìn theo về phía phương hướng dị thần khí tức cảnh báo vừa cảm nhận được kia.

Kết quả là anh ấy ngay lập tức nhìn thấy... chủ nhân khiến cho mình nhận lấy cảnh báo thân phận thật sự!

Bởi vì đối phương thân thể thật sự là quá to lớn á! Ít nhất thì là đã đủ đồ sộ khi so sánh với đám nhà một hai tầng nhỏ xinh thường thấy kiến trúc bên trong thị trấn.

Thân thể chiều cao có tới hơn hai mươi mét, ước chừng tương đương với chiều cao một toà nhà bốn đến năm tầng toà nhà cao tầng bình thường. Hình thể càng là to rộng gấp đôi, gấp ba so với đám nhà cửa ở xung quanh. Làn da màu nâu sẫm thô ráp cho người ta cảm giác da dày thịt béo cực kì chịu đánh, hay còn gọi là dù đánh nó cũng không biết đau. Một con lợn rừng khổng lồ, hai bên miệng có sừng, đỉnh đầu có chùm lông mao đen...vv. Hiện chính đang bốn chân chạy loạn, cái đầu thì đâm quăng đâm xiên phá hoại hết kiến trúc này đến kiến trúc khác bên trong thị trấn. Đối phương chính là chủ nhân khiến cho bản năng của Nguyễn Trọng Lãng vừa mới phát ra cảnh báo vừa rồi.

“Hoá ra là một con thánh thú dị thần!”

Lãng trong lòng không khỏi ngạc nhiên lắm lắm.

Nhớ lại thì từ trước tới giờ anh đều là đối mặt với con người hình dáng dị thần, giống như hiện tại gặp phải thánh thú hình dáng dị thần, còn thật đúng là lần đầu tiên đây! Nói chung mới lạ hết sức.

Có điều không phải bộ dáng hình người dị thần cũng tốt, thú thật là vừa mới trải qua dị thần Verethragna một đòn đánh bại giáo huấn cảnh cáo, đối với không biết nguồn gốc năng lực hình người dị thần cái gì, hiện tại Lăng đã có chút chùn chân sợ run nha.

Không biết! Nhiều khi chính là đáng sợ sợ nhất á!

Cũng chính bởi vì như vậy mà, hiện tại bỗng phát hiện ra mới thánh thú lợn rừng dị thần thân ảnh, anh ấy cũng không có ngay lập tức nhiệt huyết vui sướng nhảy bổ đi lên đánh nhau. Dù cho bản năng của một vị diệt thần sư khiến cho một đối mặt dị thần liền máu nóng trong người không ngừng sôi trào lên, anh chàng vẫn cố gắng kìm giữ bản năng dục vọng chiến đấu lại, muốn trước tiên cẩn thận quan sát một chút.

Cái này cẩn thận quan sát một chút... Không nhìn kĩ còn không sao~ Một nhìn kĩ anh ấy mới bỗng nhiên phát hiện... Có vẻ như? Con thánh thú lợn rừng dị thần trước mắt đây, còn đang cùng với người đánh nhau cái gì mà?

Hơn nữa một nhìn kĩ đối thủ đang cùng nó chiến đấu kia thì...

Oa kháo! Ấy vậy mà còn lại là của anh người quen?

Tóc vàng, da trắng, tay cầm thanh kiếm sáng lấp lánh, cùng bộ quần áo váy đầm màu đỏ rực có chút viền đen như trang phục của một quý cô đang muốn đi tham gia dạ hội!

Này không phải chính là cô nàng Erica chết bầm trước đó anh từng làm mất tích ngoài ra còn người nào!

Phát hiện ra sự hiện diện của đối phương sau, lập tức Nguyễn Trọng Lăng cũng không kịp đoái hoài suy nghĩ gì nhiều, bước chân thì thật nhanh chạy vội về phía nơi Erica cùng con thánh thú lợn rừng đang chiến đấu á.

Dù sao đi nữa thì, lấy một thân thể kẻ phàm trần mà đi chiến đấu cùng với thánh thú tồn tại sáng ngang dị thần như thánh thú lợn rừng trước mắt và vân vân, thật sự là quá nguy hiểm á! Lăng bản thân cũng không muốn, chính mình vừa mới gặp lại được đối phương thì, lại trở mắt ếch nhìn thấy cô nàng kia lại xảy ra bất trắc gì á!

.....

Kết thúc chương 243.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Câu chuyện về nàng hiệp sĩ tóc vàng

Nơi xa xa, Lăng hiện đang bước chân vội vã vội vã chạy đuổi đến nơi Erica và con lợn rừng thánh thú đang chiến đấu. Ở phía bên này cùng vào lúc đó, Erica tình trạng hiện giờ cũng không được khá cho lắm.

- Hồi đôi cánh của Hermes, hãy ban cho ta sức mạnh!

Một lời linh ngôn để sử dụng phép Nhảy được Erica nhẹ nhàng sử dụng ra, và thế là thân thể của cô giờ nhẹ nhàng như chim yến lao vun vút đi di chuyển trên các đỉnh toà nhà còn tồn tại trong thị trấn.

Đáng tiếc! Năng lực phép bay đó đối với đối thủ hiện giờ của cô cũng không có gì tác dụng ngoài việc dùng để né tránh thảm hoạ đang diễn ra giống như những người bình thường. Khi mà con thánh thú lợn rừng bốn chân hề chỉ cần khẽ giẫm đạp liên đất rung núi chuyển khiến cả đám nhà cửa xung quanh đổ sập, và mỗi khi nó gầm gào lên tiếng. Âm thanh kinh hồn đó thậm chí có thể phá nát vô số cửa sổ cùng đồ dùng bằng pha lê. Cái đầu loạn húc cùng thân thể không lồ đâm quăng đâm xiên! Không có một thứ gì có thể tồn tại được lành lặn nguyên vẹn trên con đường mà nó đi qua. Bực mình hơn chính là, làn da màu nâu sẫm gần sắc đen của nó thậm chí không hề xi nhê trước những phép thuật kiểm soát sức bén của cô trước đó. Nó thậm chí còn không thêm quan tâm về sự hiện hữu tồn tại của cô luôn. Thật giống như, những đòn đánh của cô về phía đối phương chỉ như gãi ngứa vậy ấy, thật không cần thiết phải quan tâm.

Sự thật thể thảm phũ phàng khiến cô nàng tóc vàng không khỏi cắn cắn môi, cau mày khó chịu trong khi thân thể như cũ bay nhảy né tránh theo sát con lợn rừng khổng lồ.

Có vẻ như... cô đã quá tự tin và đánh giá cao về sức mạnh cùng năng lực của chính bản thân mình, mà coi nhẹ đi sức mạnh của một vị dị thần. Dù cho dị thần đó chỉ là một con thánh thú trí thông minh không được lắm online. Đó cũng không phải là tồn tại mà cô có thể chống lại được vào thời điểm hiện giờ. Nếu như là chuyện tương tự như vậy xảy ra ở vài năm sau có lẽ còn có thể được. Thế nhưng hiện tại, hiển nhiên rõ ràng là không thể nào! Thật giống

như những gì mà ông chú của cô đã nói với bản thân trước khi cô đi tới nơi đây.

Vừa nghĩ tới như vậy, trí nhớ trong đầu của Erica theo bản năng không khỏi quay ngược trở lại kí ức về những việc diễn ra vào thời gian trước đó một tuần, kí ức về một ngày đầu tháng 5 mùa hè đầy nắng óng ánh sắc vàng....

Tại miền bắc và miền nam nước Ý, dân cư ở mỗi nơi có tính khí hoàn toàn khác biệt nhau.

Lẽ tất nhiên, những điều kể trên ở đây xét đến cùng cũng chỉ là đang nói tới những hình tượng khuôn mẫu chung thuộc kiểu phổ thông. Do ở phía bắc mọi người sinh hoạt thường phổ biến giàu có và thành thị nơi ở thường được đô thị hoá nhiều, trong khi miền Nam thì người dân tương đối nghèo, phổ phùng còn giữ được nhiều nét của những vùng thôn quê bình dân gần gũi, thế cho nên người ta thường thường cảm thấy người dân miền Nam từ tốn và thân thiện hơn, không xô bồ như miền Bắc.

Nổi tiếng trên khắp thế giới như là một trung tâm của nhiều thứ như văn hóa, kinh tế, thời trang, thể thao....vv, Milan là một đô thị tiêu biểu của miền bắc. Nhộn nhịp, thời thượng, và hoàn toàn toàn đô thị hoá!

Đồng thời, bất cứ một ai đã quen biết Erica Blandelli đều biết cô là một cô gái mạng đậm chất Milan, giống như ở Việt Nam khi người ta nói đến nét hào hoa phong nhã của người dân Hà thành trong quá khứ. Cô chủ nhà Blandelli đầy tiếng tăm mà tất cả thế hệ trước đây đều là người Milan. Xinh đẹp và cao quý, cô lớn lên trong sự giáo dục nghiêm khắc từ khi còn nhỏ, một cô gái thông minh và đầy tài năng.

Một cô tiểu thư tuyệt mỹ giống như một bông hồng hồng nở rộ đỏ thắm.

- Tất nhiên, vẻ đẹp nổi bật của cháu là cái không thể nào phủ nhận~

Erica mỉm cười tao nhã, tự tin thừa nhận lời khen.

Đồng thời trên gương mặt đang tươi cười kia của cô cũng không có một chút gì giống như là xấu hổ về lời khen, hay như cảnh một bông hoa hồng yếu đuối mỏng manh sắc đẹp diễm lệ mỹ miều đong đưa trước gió, thứ được dùng khi miêu tả về xinh đẹp tuyệt trần thiếu nữ thường thấy. Hay hoặc nói đúng hơn, một con báo hoặc một con sư tử cái anh tư oai hùng sẽ là một mô tả thích hợp?

Tựa như một vị nữ hoàng tràn đầy kiêu hãnh và tham vọng về quyền lực, gương mặt quyết đoán ấy của cô mang cho người ta một sự cuốn hút lạ lùng.

- Giống như sô cô la trên một chiếc bánh ngon, có rất nhiều yếu tố quan trọng bị tô điểm thêm bên trên, nhưng chỉ riêng những trang điểm bề ngoài đó kia không nào thể hiện rõ hết con người của cháu.. Và vì thế về vấn đề này, cháu phải từ chối, chú thân yêu à~

- Nếu cháu đã nói vậy, chú không còn cách nào khác ngoài việc ưng thuận, Erica.

Người đàn ông đang ngồi đối diện với cô, trả lời với một nụ cười gượng gạo là người thân duy nhất, chú bên nội của cô- Paolo Blandelli. Vóc dáng của ông hoàn toàn thuộc về những dạng kiểu mẫu có thể được so sánh với tượng David.

Mặc dù gần tới ngưỡng cửa của tuổi bốn mươi, ông vẫn giữ được khí lực trẻ trung của một người đàn ông trẻ tuổi. Một khuôn mặt giống như một tác phẩm điêu khắc được chạm trổ công phu, sắc nét rõ ràng, và đáng người cho thấy sự tri thức và cao quý, cũng như ẩn chứa ở bên trong đó sức mạnh mạnh mẽ không tưởng.

Một cơ thể hoàn mỹ được ông tôi luyện qua bao năm tháng...~ Xứng đáng với tước hiệu hiệp sĩ số một!!!

Hiệp sĩ mạnh nhất của Italia là "Kiếm Vương"—Salvatore Doni.

Thế nhưng hiệp sĩ có cấp bậc cao nhất chính là ông, Paolo Blandelli.

Không có nghi ngờ gì về thực tế này, mặc dù người chú trước mặt đã từng khiêm tốn phủ nhận điều ấy, trong khi người vừa được nhắc đến ở trên, đức vua Salvatore lại thoải mái thừa nhận nó với một nụ cười.

- Cháu hãnh diện về chính mình... Nhưng biến cháu thành một người kiểu mẫu để lăng xê lên thi, thăng ngọc nào mà lại nghĩ ra cái ý tưởng tệ hại kiểu như vậy chứ? Cháu không cần quảng bá công khai về vẻ đẹp của bản thân, vì chỉ có ngoại hình vừa mắt thôi cũng chả có ý nghĩa gì cả. Vẻ đẹp bên ngoài phải luôn đi cùng với năng lực cùng sự thông thái. Đó mới thật sự là Erica Blandelli.

- Chú biết cháu sẽ từ chối như thế, đó là lý do chú đến để nói chuyện với cháu trước. Ủ? Cần phải đính chính thêm cái là, chú cũng không nghĩ rằng nó là một việc ngu ngốc.

Cười gượng trước mặt Erica, hai người bọn họ hiện đang ở một góc của một quán cà phê nào đó tại Milan.

Hai người họ là người trong một gia đình, và ban đầu còn từng sống chung với nhau tại nơi ở truyền thống của nhà Blandelli. Bận rộn với công việc, người chú đã rời xa nhà trong nhiều tuần, thế nên họ đã không gặp nhau khá lâu cho đến tận bây giờ.

Và rồi có một ngày Paolo Blandelli đột nhiên gọi điện thoại tới chỗ cô cháu gái và nói "Đã lâu rồi..." Sau đó họ liền khoai trá quyết định gặp nhau tại đây~ Nguyên nhân sâu xa là một đoạn thời gian trước, có một phần đề án kế hoạch được đề ra nhằm nâng cao danh vọng của nhà Blandelli trong giới phép thuật châu Âu. Giống như bất chúc cách làm của mình tính điện ảnh hay Idol mới nổi của giới ca sĩ trong thế giới người bình thường tương tự đóng gói cách làm, trong đó hiển nhiên Erica liền trở thành đối tượng được đưa ra trọng điểm nhất để bao trang tiếp thị trở thành trong giới phép thuật một đời

mới mình tỉnh vân vân. Và vì biết rất rõ ràng tính cách kiêu ngạo của cô cháu gái mình, Paolo Blandelli không thể không tự mình trở về Italia một chuyến để nói chuyện riêng. Rất hiển nhiên! Kế hoạch vừa được đề cập tới kia như cũ không có ngay cả máy may một chút thành công tỷ lệ.

- Chú này, chúng ta hãy nói chuyện gì ý nghĩa gì khác hơn đi, chú có nghe nói về sự việc ở quần đảo Sardinia chưa?

Bác bỏ lời đề nghị bị cho là ngu ngốc của ông chú, Erica mỉm cười nói ra vấn đề mà cô quan tâm hơn.

- Chú có nghe nói. Chuyện có vẻ như đó là thật. Khả năng Dự Thần giáng trần là khá cao. Chỉ là lãnh đạo của chúng ta ngài Salvatore vừa mới tiến hành chuyến thám hiểm Nam Mỹ và muốn liên lạc lại ngài ấy sợ rằng sẽ mất đi một khoảng thời gian. Thế nên chuyện lần này vẫn chưa có được chính thức giải quyết phương án cuối cùng!

- Mà cháu hỏi đến chuyện này để làm gì?

Paolo Blandelli thuận miệng trả lời trong khi ánh mắt không khỏi nghi ngờ nhìn về phía cô cháu gái của mình. Một loại cảm giác bất an mãnh liệt bản năng không khỏi hiển hiện lên trong lòng của ông. Và thật bất hạnh làm sao, rất nhanh nổi bất an đó của ông đã được thực tế chứng thực là sự thật sau câu trả lời không tưởng được của cô cháu gái bé bỏng.

- Vậy thì hãy giao cho cháu nhiệm vụ nơi đó đi. Chú... Không đúng, Chi Huy Trưởng Blandelli của Thánh Giá Đồng Thiếc Đen, hiệp sĩ Erica Blandelli xin được yêu cầu!

Erica hai mắt sáng lên giống như đã chờ đợi từ lâu lên tiếng.

Tổ chức Hiệp Sĩ Thập tự chinh đã thống trị châu Âu vào thời Trung Cổ.

Là hậu duệ của các hiệp sĩ, những đứa con của thần linh, cũng như các pháp sư tôn thờ quỷ thần Baphomet, nguồn gốc sánh đôi này là danh tính thực sự của Erica và toàn bộ tổ chức của cô. Mặc dù có rất nhiều tổ chức phép thuật kế thừa các nghi thức mật của Hiệp sĩ Thập tự chinh, Thánh Giá Đồng Thiếc Đen với trụ sở chính tại Milan là một trong những tổ chức mạnh nhất.

Những hình ảnh hậu quả về thảm họa mà những ngày vừa qua vừa mới xảy ra và đang còn lên men tiếp diễn ở Sardinia, báo cáo này ngẫu nhiên truyền đến Thánh Giá Đồng Thiếc Đen hai ngày trước đây được mang tới bởi một thành viên của họ đang có mặt nghỉ phép ở đó. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra mà nói, có thể khẳng định trăm phần trăm, nơi đó hiện tại đang tồn tại xuất hiện chỉ ít là một vị không biết tên dị thần. Đồng thời quan trọng chính là thông tin này có thể vẫn chưa đến tai số đông các tổ chức phép thuật khác trên thế giới. Đây hiển nhiên là một cơ hội cực kì khó có được. Bởi vì dù sao trừ phi là có chủ định triệu hồi, nếu không muốn phát hiện và tìm ra tung tích của một vị dị thần mà nói, điều đó thực sự không khác gì rút trúng xổ số cả. Cho tới việc các hiệp hội tổ chức phép thuật có thể thường xuyên sớm biết được thông tin về sự xuất hiện của các dị thần, đơn giản mà nói cũng chính là bởi vì họ có càng nhiều thành viên trải rộng tham gia rút thưởng xổ số mà thôi. Và thật nhiều khi thì, thật lâu đều sẽ không có ai rút trúng được giải nào á!

Nói chung cơ hội khó được lần này làm cho Erica bản thân ngay sau khi phát hiện liền lập tức có ý định tiến hành tiến về thần dò, và trùng hợp làm sao ông chú cấp trên trực tiếp của cô ngay sau đó liền gọi điện thoại tới nói muốn gặp mặt. Nếu như nói có định mệnh thứ này huyền ảo yếu tố tồn tại mà nói, Erica bản thân ngay lúc đó thậm chí cho rằng, vận mệnh chỉ dẫn thật sự đang gọi ý cho cô.

Đương nhiên! Đó cũng chỉ là suy nghĩ cùng ý tưởng của riêng cô mà thôi.

Trong thực tế ngược lại chính là, người chú Paolo Blandelli của cô không cho rằng đó là một ý tưởng hay, ông ấy bởi vậy ngay lập tức lắc đầu và trả lời với vẻ mặt nghiêm túc.

- Cháu là đứa cháu mà chú quý báu nhất.... Một đứa trẻ thiên tài- người sau này một ngày sẽ đứng đầu tổ chức phép thuật của chúng ta. Chú thừa nhận đó đúng là quan điểm riêng của cá nhân chú. Nhưng dù sao, có thể cháu vẫn chưa có bất kì kinh nghiệm gì khi đối phó với các vị thần có phải không?

- Và dù rằng lời nói tiếp theo có thể không đúng lắm với tư cách một hiệp sĩ đúng nghĩa. Thế nhưng với tư cách là chú ruột của cháu, chú không thể không nhắc nhở cháu một điều. Phải đối mặt trực diện với một vị dị thần, điều đó thực sự tồi tệ và khủng bố hơn những gì cháu nghĩ rất rất rất nhiều, cháu biết không? Chú không cho rằng cháu đi tới nơi đó là một điều hay.

Ông chú một lần nữa nhấn mạnh.

- Vâng! Đúng là như vậy. Có điều chính vì cháu không có kinh nghiệm, đồng thời nơi đó là như vậy thú vị, thế nên lần này cháu mới muốn tự mình tích lũy kinh nghiệm cùng uy vọng không phải sao?

- Chú sẽ không thể nào yêu cầu một người có được thực tế kinh nghiệm, nếu như chưa từng cho phép người đó tự mình làm việc tham dự trải qua!

Erica tự kiêu không chút dè dặt trả lời ngược lại.

Sự tự tin tuyệt đối vào khả năng của mình là gốc rễ của cái kiêu thái độ như thế.

Võ thuật được chính tay ông chú cô dạy dỗ từ nhỏ, cũng như đủ loại phép thuật đặc biệt được thừa hưởng từ những dòng dõi xa xưa nhất của Hiệp sĩ Thập tự chinh tồn tại từ thời La Mã cổ đại cho đến tận châu Âu thời trung cổ.

Có rất ít người có thể làm chủ được tất cả các kỹ thuật khó khăn này ở độ tuổi mười lăm như Erica. Tại Ý, Liliana Kranjcar, cũng đến từ một tổ chức khác ở Milan, là đối thủ cùng tuổi duy nhất mà Erica công nhận.

- Ở trong quá khứ, chú đã từng hợp tác cùng Công chúa Alice, người đứng đầu của tổ chức Witenagemot để cùng nhau đối đầu với Hắc hoàng tử Alec. Để ghi nhận những thành công của chú, chú đã được ban cho tước hiệu Mâu đỏ ác ma (Diavolo Rosso). Và nếu giờ cháu muốn có được tư cách thừa kế tước hiệu của người chú yêu quý, thì cháu ít nhất cũng cần phải thể hiện ra tài năng xuất chúng của mình cho những người khác biết đã chứ.

- Sự kiện lần này bởi vậy là một cơ hội cực kì hiếm có xuất hiện.

Erica nghiêm túc nói ra mục đích trong lòng của mình.

- Lúc đó chú đã hai mươi lăm tuổi rồi. Lớn hơn cháu hiện tại cả mười tuổi đấy. Đừng vội vàng như thế, cháu vẫn còn rất nhiều thứ để học. Và nếu cháu thực sự muốn lại gần đến các vị thần, làm chuyện này trong vài năm nữa sau đó cũng không phải là quá muộn đâu cháu gái ạ!

Paolo Blandelli nói với giọng tha thiết chân thành nhất.

Sở hữu đầu óc lo xa tuyệt vời, người chú đang cố gắng khuyên ngăn cô cháu gái của mình chớ có dấn thân vào nguy hiểm. Tuy nhiên, Erica cũng không có bởi vậy chấp nhận lý do của ông.

- Quá muộn! Nếu như cháu không đạt được nó tư cách ngay bây giờ, tước hiệu Mâu đỏ ác ma (Diavolo Rosso) mà người chú yêu quý của cháu bảo vệ nhiều năm sẽ được truyền lại cho cái tên Gennaro thô lỗ và kém cỏi kia. Cháu nhất định không mong muốn nhìn thấy tước hiệu cao quý của thủ lĩnh Thánh Giá Đồng Thiếc Đen bị rơi vào trong tay của người đàn ông thô lỗ đó.

Erica giọng chém đĩnh chặt sắt kiên quyết đáp lại.

Diavolo Rosso là tước hiệu được trao cho Paolo Blandelli gần hai mươi năm trước. Đây là một tước hiệu danh dự được những tổ chức bên ngoài trao tặng cho hiệp sĩ đại diện của Thánh Giá Đồng Thiếc Đen. Tuy nhiên, những ngày gần đây, chú của cô phải từ bỏ tước hiệu đó do cuối cùng cũng được thăng chức lên thành Chỉ huy trưởng.

Giữ hai tước hiệu hiệp sĩ số một và chỉ huy trưởng là việc không được phép cùng lúc tồn tại ở trên một người. Nói cách khác, Paolo Blandelli hiện không còn ở trong hàng ngũ hiệp sĩ nữa.

Mặc dù Erica nổi tiếng là một thần đồng, cô vẫn thiếu rất nhiều kinh nghiệm cùng uy vọng.

Thành tựu và cả danh tiếng của cô vẫn chưa đủ để kế thừa tước hiệu kẻ trên.

Tuy nhiên, sẽ là một câu chuyện khác nếu như cô giành được phần thưởng từ việc thành công đối đầu với thảm họa khủng khiếp nhất trên thế gian này....
Dị Thần!

-Erica, có thể nào cháu đang định trở thành một Campione?

Paolo Blandelli đột nhiên nói chuyện với giọng nghiêm nghị.

- Cháu đâu có tự cao đến thế. Tất nhiên! Nếu có cơ hội... Cháu không bận tâm khi trở thành giống như ngài Salvatore Doni. Có điều đó chỉ là suy nghĩ ảo tưởng mà thôi...~ Dù thế, cháu đúng là có một số ý tưởng về chuyện phong ấn sự tồn tại của một vị thần hay kìm hãm chúng.

Erica trả lời với giọng tự tin không cho nghi ngờ.

- Thật vậy sao! Nếu nói như vậy, thì chắc chắn cháu đã chuẩn bị trước rồi hả?

Hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm trong lòng, ít nhất thì tình huống tồi tệ nhất trong tưởng tượng của ông cũng chưa có từng xảy ra. Cô cháu gái kiêu ngạo của mình còn chưa có điên cuồng tới mức muốn làm thành điều kì tích không tưởng nhất trên trái đất, Paolo vì vậy nói chuyện cũng nhẹ nhàng hơn không ít.

Con người bình thường đối mặt với dị thần thường thường nhỏ bé giống như con sâu cái kiến. Thế nhưng không thể tránh khỏi những bậc kinh tài tuyệt đỉnh pháp sư hoặc phù thủy cao siêu, võ thánh hay chức nghiệp giả vân vân đôi lúc nắm giữ năng lực chống lại hoặc kiềm hãm dị thần. Mặc dù thường chỉ là những dị thần yếu nhất, dù cho có thể làm được những điều này cũng thường thường là cứu tử nhất sinh. Ít nhất nó cũng dễ tin tưởng hơn là một người muốn thành công giết chết một vị thần linh trở thành một Campione. Trong lịch sử được biết cho đến hiện tại, sáu vị Diệt Thần Sư đang tồn tại đều là dựa vào một loạt may mắn cũng như những điều kiện đặc biệt tình huống sắp xếp mới có thể trở thành hành động vĩ đại kể trên. Tỷ lệ của nó quá nhỏ giống như là con trai của một người thợ mộc sinh ra trong máng ản của gia súc, cuối cùng lại trở thành một đấng cứu thế đại loại vậy. Điều đó thật là quá khó khăn!

Đối mặt với lời hỏi han của ông chú, Erica gật đầu như thể đó là điều hiển nhiên và đáp.

- Cháu biết một ngày này cuối cùng rồi cũng sẽ tiến tới vì thế cho nên cháu vẫn luôn chăm chỉ nghiên cứu thuật tự Golgotha (Đòi Sợ) và nghi lễ triệu hồi. Nếu có cần, cháu có thể biểu diễn chúng cho chú xem ngay bây giờ ở đây.

- Thuần thực than van chú kính cùng sử dụng thánh thương ở độ tuổi này! Không thể không nói, cháu thật là một con nhóc đáng sợ.

Thờ dài trong lúc nói chuyện, biểu lộ trên gương mặt của người chú đã dần dần thay đổi. Và giờ là khuôn mặt nghiêm nghị của người chỉ huy trưởng trong tổ chức những hiệp sĩ thập tự chinh thần thánh.

- Được rồi, Erica! Có vẻ như dù cho chú có cố gắng ngăn cản cháu như thế nào đi chăng nữa thì những sự việc tương tự giống như lần này cuối cùng rồi cũng sẽ xảy ra.

- Và thay vì để cho nó xảy ra tại trong những thời điểm âm thầm mà chú không biết, chú tình nguyện nó được xảy ra ở tại những thời điểm sự kiện rõ ràng.

- Nếu như cháu cho rằng mình đã chuẩn bị một cách sẵn sàng, như vậy thì hãy đi đến vùng đất nguy hiểm kia. Thể hiện lòng can đảm và sức mạnh là trách nhiệm của một hiệp sĩ. Một khi lời nói đã được nói ra, cháu nhất định phải vượt qua thử thách lần này. Cháu đã hiểu chưa?

- Đã rồi! Erica Blandelli sẽ đến mảnh đất đang bị tai hoạ kia để điều tra và giải mã danh tính thực sự của Dị Thần xuất hiện ở đó. Tôi sẽ cố gắng hết sức mình phong ấn vị thần và trả lại yên bình cho người dân nơi đó xứ sở. Xin hãy đợi tin tức tốt của tôi!

Cô gái đối diện tương tự giờ cũng vẻ mặt nghiêm trang cất lời tuyên thệ.

Ông chú nhẹ gật đầu trước câu trả lời lễ phép của cô cháu gái, tiếp đó tiếp lời bằng một giọng nói giống như thở than.

- Có vẻ như, sinh ra trong thời đại hòa bình, chắc làm cháu khó nhọc lắm. Chú thật sự hy vọng cháu sẽ học được sự khác nhau giữa lòng dũng cảm và sự thiếu suy tính trước. Chú cầu mong cháu sẽ có những người bạn và những đồng đội đáng tin cậy cùng sánh vai trên con đường hiệp sĩ. Chú cũng mong chuyến đi này của cháu có thể thành công, và cầu mong rằng chú cháu ta vẫn còn có thể gặp lại nhau không lâu sau.

- Ôi, chú yêu dấu, chú đang coi cháu là thành Hannibal đấy à?

Cô nàng nghe vậy nháy nháy mắt tinh nghịch cười đáp lời.

Ngày xửa ngày xưa, có một vị tướng lừng danh của đế chế Carthage đã đánh bại Cộng Hòa La Mã và tiến quân vào Italia.

Là chiến lược gia quân sự cổ đại vĩ đại nhất, ông được vị tướng La Mã nổi tiếng Scipio tán dương trước khi trận chiến sinh tử. Lời của Scipio là "được sinh ra trong thời đại hòa bình, chắc ông khó nhọc lắm". Và rồi trong trận Zama sau đó, vị tướng quân sự lừng danh của thế giới kia cuối cùng cũng đã bại trận.

- So với kẻ thua cuộc Hannibal, cháu nghĩ rằng mình giống người chiến thắng Scipio hơn~

Erica trả lời một cách tràn đầy tự tin.

- Điều này sẽ rõ vào lúc cháu gặp được Dị Thần. Thôi được rồi! Vậy thì chú sẽ về trước, và cầu mong sẽ có ngày chúng ta gặp lại sau khi cháu sống sót trở về.

Người chú Paolo Blandelli lắc lắc đầu cười khỏ giống như nhìn một cô bé bướng bỉnh đang làm liều mà ông không có cách nào khuyên can, rồi đứng lên khỏi ghế ngồi và ra về trước mắt Erica, trong khi bộ dáng có chút sầu lo tiêu điều.

Trước đó Erica chưa từng cảm nhận rõ được sự lo lắng ẩn chứa trong thái độ của ông chú.

Chỉ là, đợi cho đến thời điểm này hiểu được ra điều đó, mọi chuyện có lẽ giống như đã quá muộn màng. Và bất kể nói gì đi chăng nữa, làm một vị đại hiệp sĩ, thiên tài thiếu nữ phép thuật bậc nhất châu Âu vào lúc bấy giờ, trong lòng kiêu ngạo để cho cô không thể nào quay đầu bỏ chạy như một kẻ chiến binh chiến bại thảm hại đi được. Hơn nữa, điều gì sẽ xảy ra với nơi này nếu như cô bỏ lại con thánh thú mà thắng thường bỏ trốn? Người dân nơi đây chắc chắn sẽ phải chịu đựng những tai hoạ thảm hại nhất từ con thánh thú trong con nổi giận của nó do cô tạo ra. Điều đấy là hoàn toàn không được cho phép đối với một người kiêu ngạo giống như Erica cô.

“Có lẽ nên dẫn nó trước tiên rời xa nơi này!”

Suy nghĩ như vậy nhanh chóng hiện lên trong đầu, đồng thời không có dù chỉ một chút chần chừ được cô gái ấy ngay lập tức thực hiện.

.....

Kết thúc chương 244.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Hm? Anh lại là ai vậy?

Không biết có phải hay không trùng hợp, ngay tại thời điểm Lăng vừa mới bắt đầu chạy về phía nơi Erica cùng con thánh thú lộn rừng chiến đấu được vài

bước chân, cả hai bọn họ lại đột nhiên bắt đầu di chuyển chạy về phía xa xa nơi ngọn đồi nằm bên cạnh thị trấn. Tình cảnh này khiến cho vốn dĩ rất nhanh có thể đuổi kịp chạy đến nơi Lăng hiện tại đoán chừng còn phải mất thêm một khoảng thời gian mới đuổi kịp.

Một chút thời gian chênh lệch này tại thời điểm bình thường vốn dĩ cũng chẳng nhằm nhò gì, ai bảo từ sau khi trở thành Diệt thần sư, dù là bình thường thì chạy anh cũng có thể dễ dàng chạy phá kỷ lục chạy đua 100m nhanh nhất thế giới đâu. Khả năng nhìn Erica bị con quái thú lộn rừng truy đuổi chạy “bán sống bán chết”, trong lòng thấp thỏm lo âu cho sự an toàn của cô nàng, vốn đang bình thường chạy vội Lăng lập tức dừng lại thay đổi kế hoạch.

Trước đó cùng với Athena hợp tác đối phó với dị thần Perseus tuy chưa từng thành công thế nhưng cũng không phải không có tí tẹo nào thu hoạch. Diễn hình nhất chính là, thay vì dựa theo ý nghĩ ban đầu của Lăng lúc trước, mượn ma lực của Athena để mình có thể sử dụng quyền năng chiến đấu, đối phương giống như nhìn thẳng ngốc nhìn anh, sau đó liền dạy cho Lăng phương pháp cấu kết với sức mạnh của xung quanh đất trời, thu lấy ma lực cho bản thân mình sử dụng.

Đương nhiên! Phương pháp này dùng để chiến đấu với dị thần cũng có không nhỏ tiềm tàng nguy cơ, bởi vì một khi bị đối phương phát hiện ra mảnh khỏe, chủ động tiến hành tranh đoạt đất trời xung quanh sự khống chế hoặc tối tệ hơn cắt đứt bản thân mối liên hệ cấu kết với đất trời lúc chiến đấu... như vậy chẳng khác nào game over! Có điều hiện tại mà... Đối thủ chỉ là một con thánh thú cái gì, chắc hẳn cũng sẽ không như thế đâu!

Trong lòng khinh bỉ đối thủ một phen xong, Lăng bản thân cũng không lãng phí bất kì dù chỉ một chút thời gian, lập tức hành động.

Tâm thần tĩnh lặng lại. Bốn bề không gian giống như đông cứng ngừng trôi. Gió không hề thổi. Mặt đất vắng lặng không hề có sự sinh sôi. Một loại cảm giác bản thân biến thành cả vùng đất này nặng nề rộng lớn xuất hiện trong lòng. Trong hoảng hốt, Lăng cảm giác giống như mình trở về trong nào đó giấc mộng, bản thân biến thành không lồ rỗng thân, bốn bề mặt đất cùng không gian xung quanh thật giống như đại dương bao la rộng lớn tùy ý ta vẫy vùng. Đương nhiên! Anh ấy cũng không có bởi vì đột nhiên xuất hiện cảm giác quen thuộc thoải mái ấy mà quên đi mục đích chính của bản thân hiện tại.

Một bên cánh tay phải giơ lên, đã thật lâu rồi chưa từng xuất hiện nỏ thần kim quy lần nữa hiện thế. Hiện tại Lăng cũng đã không phải là thời điểm ban đầu vừa mới có được quyền năng bản thân anh có thể so sánh với, huống chi đối thủ lần này cũng không phải là mạnh mẽ dị thần mà chỉ là một con thánh thú to cỡ kèn mà thôi.

Giữa không trung vô hình hiển hiện lên to lớn không lồ nỏ thần hình thế. Sức mạnh đất trời tuân theo nào đó vĩ lực tất cả đều tập trung vào một nơi.

- Thiên địa dốc lòng, tinh hoa tụ đỉnh. Đêm đen nữ hoàng, phù hộ thêm thân! Chúng tinh chúng thần, lập tức nghe lệnh!

Chân đạp bắc đẩu thất tinh, miệng không ngừng niệm lên chú ngữ, Lăng ánh mắt bất chợt loé sáng lên, giọng khê hô hào.

- Tinh không vẫn sát! Giết!

- Bang!

Giống như sấm chớp âm thanh đùng đùng đột nhiên nổ vang. Không lồ nỏ thần hình thế giữa không trung đột ngột vỡ tan hoá ra thành một ánh chớp vàng. Giống như tia sáng tốc độ bắn phá lao nhanh về phía trước, mục tiêu đương nhiên không ngoài ai khác, nơi xa xa thánh thú lộn rừng.

- Ga... G ràoooooooo.....!

Thảm thiết tiếng heo rừng kêu vang lên. Ở trong ánh mắt cái nhìn ngờ ngàng của Erica, vốn dĩ khoảnh khắc trước đó còn hùng hổ truy đuổi theo cô không bỏ con thánh thú khổng lồ, tức thì giống như một mảng đồ sứ vỡ tan ra thành linh tinh từng điểm ánh sáng nhạt, tại trong tiếng thảm thiết kêu rên dần dần biến mất.

- Đây.... Cái này....!

- Sẽ không phải là có một vị Diệt thần sư nào đó vừa đi ngang qua đây đi???

Có thể đánh bại và tiêu diệt một vị thánh thú như vậy dễ dàng, ngoại trừ mặt khác thánh thú dị thần, duy nhất chỉ có thể là một vị Diệt thần sư. Mà thánh thú dị thần cái gì... Làm sao có thể dễ dàng như vậy ở một nơi xuất hiện hai người trở lên, lại còn trùng hợp tiêu diệt thánh thú lộn rừng trước mắt giúp cô thoát vây như vậy. Nếu như là chưa từng thiết thân trải qua trận chiến đấu ngày hôm nay với thánh thú lộn rừng, Erica có lẽ còn sẽ có nghi ngờ về kết luận này, có lẽ còn sẽ cho rằng vừa rồi chỉ là một vị đại ma pháp sư hoặc đại kỹ sĩ tinh thần trọng nghĩa ra tay giúp đỡ. Thế nhưng đã trải qua cuộc chiến đấu với thánh thú lộn rừng vừa xong, cô ấy đối với kết luận mình vừa đưa ra ở bên trên đã không có một chút nào hoài nghi nghi ngờ.

Duy nhất vấn đề hiện tại là... có thể xuất hiện ở nơi đây hiện tại lại là vị nào Diệt thần sư đâu??? Ngay tại thời điểm Erica trong lòng nổi lên suy nghĩ như vậy xong, một giọng nói bất thành linh tựa như người quen nói chuyện với nhau đột nhiên xuất hiện ở bên tai cô nàng.

- Đây! Cô không có sao đấy chứ?

- Không!... Tôi không có sao.

Erica theo bản năng trả lời như vậy một câu xong mới giật nảy mình chợt cảnh giác nhìn lại. Xuất hiện ở trước mắt cô lúc này chính là một anh chàng thanh niên trẻ tuổi đạp trên mây trắng bay về phía cô, về mặt mang theo lo lắng ân cần hỏi thăm bằng tiếng Ý.

Đợi... đợi chút! Đạp trên mây trắng mà bay? Cái này giống như là chỉ có cao cấp nhất đạo thuật của giới phép thuật phương đông mới có à nha. Người này chẳng lẽ là một người trong giới phép thuật đông phương?

Đang trong lúc Erica trong lòng nổi lên suy đoán về thân phận thật của kẻ vừa mới xuất hiện trước mắt mình, đối phương hành động lại tựa như hai người thân quen lắm vậy đưa tay về phía thân thể cô.

- Cheng!

- Này! Anh đang muốn làm gì? Cảnh cáo anh nha đừng có như vậy đụng tay đụng chân! Chúng ta quen thuộc lắm sao? Hm? Anh lại là ai vậy à?

Lăng: “Ày.....” Ai đó lúng túng vãi!

Không khí tức thời tê ngắt trong giây lát.

- Cô không quen biết tôi?

Nhìn cô nàng trước mặt đáng vẻ bề ngoài giống y hệt như Erica, thể nhưng thái độ tỏ vẻ ra rõ ràng hai người không có chút nào quen biết. Hiện tại còn đang rút kiếm ra đe dọa đề phòng nhìn về phía chính mình, Lăng theo bản năng dùng ra tiếng Việt thử hỏi thăm, trước đó bay nhanh đến đây nghe đám người xung quanh xì xào bằng tiếng ý nên vừa rồi ban đầu anh mới mang theo vui đùa dùng tiếng ý thăm hỏi. Hiện tại đổi thành dùng tiếng Việt nói chuyện, nhìn cô nàng vẻ ngoài giống Erica trước mặt này đáng vẻ mờ mịt không hiểu, Lăng trong lòng không khỏi ngẩn ngơ. Hm? Chẳng lẽ Erica nhà anh còn có chị em sinh đôi cái gì không thành. Mà.... Cái này thật ra có thể có!

.....

Tiếp sau đó trải qua một đoạn ngắn ngủi không mấy hữu hảo giao lưu, mặc dù chưa có thể xóa bỏ sự nghi ngờ cùng lòng cảnh giác của vị này cũng tên là Erica đối với bản thân, có điều Lăng cuối cùng chung quy là xác nhận một sự thật. Bản thân thật giống như, có lẽ... không hiểu ra sao liền bị đưa tới thời điểm sáu tháng trước trong quá khứ. Hiện giờ là những ngày cuối tháng tư, nơi đây là một thị trấn nhỏ đơn sơ hẻo lánh trên bán đảo Sardinia thuộc Italy. Cho tới đối diện eo biển bên kia cảng là Naples, nơi mà trước đó anh vừa mới cùng đám dì thần đánh nhau. Phải chăng có sự liên hệ nào đó ở đây? Anh ấy tạm thời còn không biết rõ. Ngược lại hiện tại còn có một điều quan trọng nhất chính là, ở vào thời điểm này, giống như Erica bản thân còn thật sự chưa quen biết anh.

Ừm thì...? Nếu như hiện tại anh nói với cô ấy thân phận của mình, và rằng sáu tháng về sau bọn họ sẽ ở bên nhau vân vân và vân vân, liệu sẽ có chuyện gì tồi tệ kiểu như thời không logic bị hủy hoại linh tính xảy ra hay không? Rùng mình một cái với mớ suy nghĩ khủng bố ấy, đối mặt với Erica về mặt cảnh giác cùng tra hỏi, Lăng trong lòng không khỏi âm thầm quyết định, vẫn là để mọi việc thuận theo tự nhiên đi. Kết quả là đối với đồng câu hỏi của Erica, anh ấy lựa chọn phương án giả ngu trả lời.

Cũng còn tốt, có lẽ là bởi vì nguyên nhân nào đó quan trọng khác, cô nàng tóc vàng khôn khéo trước mặt này cũng không có ý định ngay lập tức truy tra đến cùng lai lịch của anh, mà là thay đổi bước chân nhanh chóng đi vào trong thị trấn. Nhìn qua có vẻ giống như là đang tìm người. Cho tới Lăng chính mình ấy mà... đương nhiên là Erica đi đâu anh liền đi theo đó á. Bản thân anh ấy hiện tại tạm thời vẫn chưa nghĩ ra chính mình tiếp theo đó phải làm sao đâu.

Cho tới đối với việc bản thân mình đột nhiên xuất hiện không hiểu ra sao kẻ theo đuôi, quỷ thần xui khiến thế nào, Erica quyết định vẫn là mặc kệ liền tốt. Đợi cho thời gian một rảnh rỗi liền có thể thông qua mạng lưới tình báo của bản thân hiệp hội phép thuật tổ chức tra tìm. Không tin không tóm được cái đuôi cáo của đối phương. Cô ấy là như vậy tự tin suy nghĩ.

Rất nhanh, hai người bọn họ cùng nhau quay trở về đến trong thị trấn. Sau đó cả buổi chiều Lăng liền đi theo Erica chứng kiến cô ấy là như thế nào điều khiển đám thù hạ tiến hành xử lý hậu quả mà con thánh thú lộn rừng buổi chiều vừa mới xuất hiện gây ra. Trong đó quan trọng nhất đương nhiên chính là chỉnh sửa thay đổi ký ức của đám người bình thường về chân thật sự việc từng đã xảy ra. Hơn nữa nhìn qua thì có vẻ như bọn họ đối với những sự việc kiểu này còn rất quen thuộc, làm việc có bài có bản bộ dáng. Dù cho là một kẻ ngoài lề như Nguyễn Trọng Lăng bản thân cũng có thể cảm giác được, đám người bọn họ đối với những chuyện như thế này trải qua đã xe nhẹ đường quen.

Mọi thứ cứ như vậy diễn ra cho đến buổi tối....

.....

Kết thúc chương 245.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 246: Đột nhiên xuất hiện kẻ thứ ba

- Theo chân tôi suốt cả một buổi chiều, vậy mà cho đến tận bây giờ anh vẫn còn chưa nói cho tôi biết tên thật của bản thân. Điều này thật sự là hơi quá đáng!

Vị trí hiện tại mà Lăng cùng Erica đang ở đồng thời chuẩn bị dùng cơm là một ngôi nhà hàng nhỏ trên đảo, may mắn buổi chiều không có bị tai họa đổ ập đến cho nên vẫn còn có thể hoạt động bình thường. Thời gian lúc này đã đang vào tầm buổi đêm tám, chín giờ. Trong lúc hiện tại ngồi chờ đợi thức ăn được đưa lên, Erica chính đang về mặt nở nụ cười hồ ly giả tạo cất tiếng dò hỏi.

Nguyễn Trọng Lăng đương nhiên biết đây là nguyên do bởi vì sao. Đơn giản chính là trước đó không lâu anh từng bắt gặp có người nhỏ giọng đến thông báo bên tai Erica kết quả đám người điều tra được về anh. Không cần nghĩ cũng biết! Không có bất kì hồ sơ lý lịch ghi chép về chuyến bay hay gì cả dấu vết ẩn tượng về phương tiện di chuyển. Một người đột nhiên liền xuất hiện ở trên đảo, trước đó không có bất kì dấu hiệu tồn tại nào giống như anh đột nhiên xuất hiện, đám người kia có thể điều tra ra cái gì mới sẽ thật sự làm anh bất ngờ.

Mà không nắm bắt được bất cứ thông tin điều tra gì từ đám người bên dưới, Erica hiện tại sẽ tự mình ra tay dò hỏi tình báo về anh vân vân cái gì hiển nhiên cũng rất đối bình thường.

- Tôi tên là... Shingari~ Tokisaki Shingari! Cô có thể gọi tôi Shingari là được.

Nghĩ lại thì anh còn chưa có một cái tên chính thức nước ngoài đâu, bởi vì thế cho nên nội dung lời vừa nói ở trên cũng không thật coi như là nói dối á! Nguyễn Trọng Lăng trong lòng không khỏi âm thầm vui vẻ nghĩ.

- Tokisaki Shingari? Anh là người Nhật bản sao? Vừa nhìn liền biết là một cái tên giả dối~ Có điều thôi được rồi. Nếu như đây là điều anh muốn.

Nghe xong câu trả lời của Lăng xong, vốn dĩ còn đang nở nụ cười giả tạo Erica tức thời quặm cả mặt lại, phồng phồng lên hai má giả dạng ra dáng vẻ đáng yêu đáp đáp lời. Rất hiển nhiên! Cô ấy mới sẽ không tin cái tên kì quái vừa mới bịa đặt nghĩ ra kia của anh sẽ là tên thật.

Cho tới đối với đáng về chê bai của cô, Lăng thái độ chính là làm lơ. Ai bảo bởi bản chính là vào lúc này bắt đầu mang lên thức ăn cơ chứ. Đã nhin đối thật lâu Nguyễn Trọng Lăng (từ bây giờ tạm gọi là Shingari) lập tức chú tâm vào công việc ăn uống của mình. Cho tới ở trong bữa cơm Erica nhiều lần đáng về muốn nói lại thôi, ngược lại lại lờ nước đôi các loại dò hỏi, vậy đều bị anh coi như là thú vị buồn cười nhìn xem cùng giả ngu trả lời thôi á. Cái này nhón như điệu bộ, nhìn liền biết là giả đáp lời hiển nhiên khiến cho nào đó cô nàng trong lòng quả thực tức giận đến nghiến răng. Chỉ là bởi vì cố kỵ đến nào đó khả năng suy đoán của bản thân, thế cho nên từ đầu cho đến cuối cùng cô ấy cũng không có thể thực tế làm gì. Mọi việc cứ như vậy bình bình đạm đạm diễn ra cho đến lúc buổi đêm hai người tự trở về riêng phòng mình đi ngủ cũng không có bất kì tiến triển. Một đêm yên tĩnh không nói chuyện.

Chỉ là đợi cho tới sáng ngày hôm sau khi Nguyễn Trọng Lăng bị người từ bên trên giường kêu tỉnh ngủ dậy, mọi thứ giống như có chút thoát khỏi tầm kiểm soát.

- Hm? Cậu ta là ai?

Lăng ánh mắt không có ý tốt nhìn chằm chằm về phía vừa mới xuất hiện ở trước mặt mình một người trẻ tuổi thanh niên. Dù sao đi nữa thì, vừa mới sáng sớm ra liền bị Erica gọi tỉnh dậy, sau đó thỉnh thoảng liền phát hiện bên cạnh cô nàng là một người thanh niên trẻ tuổi khác.... Cái này quả thực khiến cho vừa mới tỉnh dậy, đầu óc còn không được quá tỉnh táo Lăng ở trong lòng nổi lên không tốt lắm ý tưởng.

Chẳng lẽ đây chính là Erica trước kia bạn trai cũ hay sao???

Chuyện này quả thực gay go thấu!!! Ai đó trong lòng bức bối nghĩ.

- Cậu ta?

Đối mặt với câu hỏi cùng thái độ khác thường của Lăng, thông minh Erica trải qua ban đầu sững sờ theo bản năng lên tiếng hỏi ngược lại xong, lập tức liền giống như đã hiểu được điều gì đó. Một đôi con mắt thoáng qua hiện lên vẻ giảo hoạt khí chất, có điều mà xui xẻo khiến thế nào mạch bảo khiến cho cô nàng cuối cùng còn là kìm hãm được không có tiến hành tìm đường chết ngôn ngữ trên đùa.

Cũng cùng vào ngay lúc đó, đã kịp phản ứng lại Nguyễn Trọng Lăng cũng biết thời điểm vừa rồi bản thân mình phản ứng có phần hơi quá. Đã tỉnh táo lại anh chàng đối mặt với đôi mắt giống như mang cười giờ phút này của Erica lập tức biến thành tò về giả ngu.

- A! Cô vừa mới nói cái gì cơ? Tôi vừa rồi còn có chút buồn ngủ chưa tỉnh hẳn. Đúng! Có thể giới thiệu cho tôi biết vị này là ai được không?

Lấp liếm cho qua chuyện xong, Lăng sự chú ý lại một lần nữa quay trở về phía người thanh niên đột nhiên xuất hiện ở trong phòng này.

- Xxx- xxx- xxxx- xxxxx...

- Ủ? Anh ta đang nói cái khi gì vậy?

Bởi vì Erica cùng Lăng vừa rồi đều là dùng tiếng Ý để nói chuyện giao lưu, bởi thế cho nên đột nhiên nghe được người thanh niên vừa mới xuất hiện này dùng một loại ngôn ngữ khác để lên tiếng nói chuyện, tất nhiên là khiến cho Lăng không hiểu đối phương đang nói gì luôn á.

- Xxxx- xxx- xxxx xxxxx xxx

Xi xào nói chuyện với chàng thanh niên bên cạnh mình vài câu xong, Erica sau cùng mới quay lại, mang theo ánh mắt kì quái nhìn về phía Lăng lên tiếng. Lần này đương nhiên là dùng tiếng Ý.

- Anh không biết nói tiếng Nhật sao? Vậy mà lúc ban đầu nhìn thấy anh, tôi còn nghĩ rằng anh là người Trung quốc hay người Nhật bản đó. Còn có quả nhiên cái tên hôm qua anh nói cho tôi chính là tên giả.

- À mà đúng rồi! Trước đó anh còn dùng một thứ ngôn ngữ lạ gì đó thử nói chuyện cùng tôi. Thế nên nghĩ lại thì việc anh không phải là người Trung quốc hay người Nhật bản cũng không có gì kì lạ cả. Nếu không câu nói kia chắc hẳn sẽ là tiếng Trung hay tiếng Nhật, đồng thời khi đó chắc hẳn tôi đều sẽ nghe hiểu mới phải. Bởi vì tôi có thể nghe đọc hiểu cả hai thứ ngôn ngữ đó. Dù sao thì ở trong thế giới phép thuật, hiểu được nói chuyện bằng nhiều loại ngôn ngữ cũng không có gì ngạc nhiên. Ngược lại là giống như anh vậy người trong giới phép thuật châu Á lại không biết nói tiếng Nhật mới thật là kì quái đấy!

“Tôi mới sẽ không nói với cô bản thân gia nhập vào giới phép thuật gì gì đó của cô mới chưa được ba tháng thôi đâu!” Trong lòng tuy rằng như vậy lắm bầm lâu bầm than phiền, thế nhưng bên ngoài Lăng một chút cũng không có tỏ vẻ ra. Lời nói đến bên khoé miệng lại trở về chủ đề cũ nhắc lại.

- Cô còn chưa có nói cho tôi biết vị này là ai đâu?

- Cậu ta ấy hả?

- Đúng vậy!

- Một tên gốc cứng đầu hết thuốc chữa. Mà... Trước đừng vội quan tâm những chuyện này. Hồi trước anh một chuyện. Hiện tại tôi có việc quan trọng khẩn cấp cần phải rời đi nơi này ngay. Anh hiện tại là muốn đi theo tôi hay là tiếp tục ở lại đây?

- Đương nhiên là tiếp tục đi theo cô á! Hiện tại tôi trong túi cũng không có gì tiền.

Lăng thành thật trả lời tình cảnh túng quẫn của mình hiện giờ. Đáp lại là cái nhìn tràn đầy hoài nghi của Erica. Kiểu như tôi đã sớm biết anh sẽ nói ra những lời không biết xấu hổ như thế này rồi á. Đương nhiên! Bên ngoài ngôn ngữ cô nàng tất nhiên là sẽ không nói thẳng thừng ra như thế là được.

- Há! Là như vậy phải không? Vậy thì anh hiện tại cần phải mau chóng sửa soạn lại đi. Chúng ta lập tức cần phải rời đi ngay bây giờ.

Cuộc nói chuyện cuối cùng kết thúc bằng một cái gạt đầu tỏ vẻ đã biết của Lăng. Cho tới một người khác thanh niên trong phòng. Bởi vì đối phương cùng Lăng không có thể dùng chung ngôn ngữ, thế cho nên đối mặt cả cuộc nói chuyện của Lăng cùng Erica vừa rồi cũng chỉ có thể bắt đấm dĩ đứng ngoài nhìn. Lẽ đương nhiên! Một khi anh ta cùng Erica lẫn nhau trò chuyện vân vân, Lăng bản thân cũng chỉ có thể phiền muộn trơ mắt ếch á! Cho tới trông chờ vào Erica chủ động phiên dịch lại đây cái gì.... Vẫn là đi rửa rửa mặt, tỉnh tỉnh ngủ đi còn hơn.

Đồng thời cũng chính là vào giờ phút này, Lăng trong lòng âm thầm cũng đã lập tức đặt ra quyết tâm. Sau này có rảnh rồi thời gian nhất định phải học học một chút tất cả các loại ngôn ngữ thông dụng thường gặp trên thế giới mới được. Không cần nhiều hiểu biết rành mạch thông thạo bao nhiêu. Ít nhất có thể đảm bảo bình thường sinh hoạt giao lưu tiêu chuẩn liền được. Mà điều này đối với một vị Diệt thân sư mà nói... Chắc hẳn cũng sẽ không quá khó đi. Có lẽ vậy!

.....

Kết thúc chương 246.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 247: Phù thủy xứ Sardinia

Bởi vì đặc thù hoàn cảnh vị trí của quê nhà, thế cho nên dù rằng đã có không ít lần rời nhà đi xa, đi học đại học hay đi du lịch, thế nhưng ngồi trên xe lửa di chuyển mà nói đối với Lăng vẫn tính là tương đối mới lạ. Nhất là ở vào thời điểm ban ngày như lúc này, còn có thể ngắm cảnh sắc ở bên ngoài, vậy có thể tính là lần đầu tiên. Mọi khi đều là ngồi trên xe buýt á~

Tất nhiên! Không có từng ban ngày đi qua xe lửa cũng không có nghĩa là Lăng không biết tí gì về loại phương tiện giao thông này. Bất kể nói như thế nào đi chăng nữa, ở trong ký ức xa xôi trước kia trước khi trùng sinh trở về quá khứ của mình, anh ấy còn là có mấy lần trải qua nhà ga xe lửa Hà nội đi đón tiếp bạn bè từ xa quê mới lên.

Cũng chính bởi vì vậy mà, so sánh với mỗi một lần gặp phải đều đông đúc chật chội đám người nơi ga tàu xứ Hà thành, chuyến tàu lần này ở Italia ngồi cùng với Erica cùng chàng thanh niên mà Lăng vừa mới biết tên Godou kia mang lại cho anh cảm giác thật khác biệt.

Vắng tanh giống như chùa bà đánh vậy!

Xuất phát từ nhà ga Cagliari. Điểm đến của bọn họ là thị trấn Oliena nằm ở tỉnh Nuoro phía đông của hòn đảo, và phải mất khoảng hai hoặc ba giờ đi bằng tàu hỏa hoặc bằng xe hơi mới tới được đó.

Chỉ là sau khi mất khoảng cả tiếng đồng hồ ngồi đợi ở ga tàu, (tàu ở ý chắc thường hay đến muộn như vậy), đợi cho đến khi lên toa xe, đám người bọn họ mới thình lình phát hiện, hầu như ngoại trừ ba người bọn họ cùng lái tàu ra, bên trong toa xe lửa đã chẳng có người khách hàng ngoài nào khác. Nếu như không phải những toa xe cuối cùng còn có chỗ đồ, ai đó còn thật sự lo lắng, tuyến đường tàu này tương lai còn có khả năng tiếp tục tồn tại lý do nữa hay không. Đương nhiên! Hiện tại chuyện quan trọng cần nói ở đây không phải là mấy cái vấn đề không lắm liên quan này.

- Nói như vậy, mục đích của chúng ta hiện tại chính là mang theo món đồ này đi chuyển tặng cho người?

Lúc này Lăng chính đang cầm trên tay một tấm phiến đá có diện tích ước chừng lớn bằng tờ giấy A4 như vậy to. Bên trên một bên mặt phiến đá có khắc phác hoạ bức tranh một người đàn ông đang bị trói buộc bên trên vách núi, xa xa là chim ưng đang bay tới cùng trên đỉnh đầu chói chang vàng mặt trời. Cảnh tượng giống như đang miêu tả một bức tranh hình phạt cho kẻ tội đồ. Trước đó thông qua dò hỏi từ chỗ của Erica, Lăng cũng coi như biết được mục đích chuyến đi đoàn tàu của họ hiện giờ chính là mang theo phiến đá trên tay này chuyển giao tới cho một người phụ nữ khác sống ở một bên của hòn đảo.

- Không phải là chúng ta, đây chỉ là mục đích riêng của cậu ta mà thôi.

Nói và Erica còn chỉ chỉ tay về phía người thanh niên Godou đang ngồi đối diện trước mặt hai người bọn họ, sau đó mới tiếp tục giải thích.

- Vốn dĩ tôi có thể trực tiếp lấy đi phiến đá ma thuật này từ tay cậu ta, có điều nếu như nó là đồ vật của người phụ nữ kia mà nói... Dù sao nguyên bản tôi cũng muốn tới viếng thăm dò hỏi thông tin tình báo từ phía bà ta về chuyện đã diễn ra trên hòn đảo này trong mấy ngày vừa qua. Bởi thế cũng coi như là cùng đường đi.

- Hừm? Thì ra là như vậy.

Đáp lại lời giải thích của cô là câu trả lời qua loa lấy lệ cùng vẻ mặt như suy tư gì của anh chàng khi nhìn về phía trên tay vừa mới mượn xem phiến đá. Bàn năng của một vị Diệt thần sư đang mạch bảo cho anh rằng, thứ đồ ẩn chứa ma thuật thần kì trên tay này đối với anh mà nói sẽ có tác dụng nào đó cực kì quan trọng.

Có lẽ sau đó anh có thể tìm cách từ vị kia nữ phù thủy mà bọn họ sắp gặp mặt kia, thu hồi lại phiến đá. Cho tới hiện tại mà... Vậy thì tranh thủ lại nghỉ ngơi một chút đi. Mấy ngày thời gian gần đây trải qua thật đủ loạn.

Cứ như vậy, một lần nữa trả lại phiến đá ma thuật cho Erica xong, anh chàng liền một bên dựa lưng nhắm mắt nghỉ ngơi, một bên câu được câu không ứng phó từ phía ngồi cạnh kế bên Erica âm thầm hỏi dò. Thời gian trôi qua thật nhanh, xe lửa cuối cùng cũng đã tiến đến cuối trạm.

.....

Nhìn ra bên ngoài từ trong toa xe tàu, phong cảnh bên ngoài thường gặp chính là một đồng cỏ bạt ngàn. Giống như quang cảnh mộc mạc của thiên nhiên, trên những mảnh đất rộng lớn có thể trông thấy những bầy cừu cùng với chủ nhân của chúng. Chăn nuôi cừu là một trong những ngành sản xuất chính ở Sardinia.

Bên ngoài đó ra, chúng ta còn có thể phát hiện những thành phố cổ đại có tường bao quanh—nuraghe. Đây là di tích của những thành phố được người bản địa xây dựng trước khi người Phoenicia xuất hiện, và giờ nó liền trở thành địa điểm du lịch trọng yếu tại đây.

Trên đường đi, ba người có chuyến qua chuyến tàu đến thành phố Nuoro, hơn nữa lúc này đây trên toa tàu cũng dần dần xuất hiện những hành khách khác. Điều này làm cho nào đó chàng thanh niên hiểu được, kinh doanh tàu hoả ở Italy ít nhất còn còn khách hàng bình thường “cưỡi”. Gần kề đô thị thuộc tỉnh Nuoro, Oliena trên thực tế chỉ là một thị trấn nhỏ gần đó. Khởi hành từ nhà ga Cagliari ngay khi quá giữa trưa, và rồi sau ba, bốn giờ bốn ba, bọn họ đã đến thành phố Nuoro. Thêm một chuyến xe buýt rung lắc dữ dội vài chục phút nữa, cuối cùng họ cũng đặt chân tới Oliena.

Khoảng hơn năm giờ chiều, thời gian chẳng mấy chốc sẽ đến gần chạng vạng buổi tối. Bởi vì chưa chắc có thể kịp thời tìm thấy vị trí nhà của Lucretia Zola, vị kia nữ phù thủy xứ Sardinia. Bởi thế cho nên ba người liền quyết định trước tiên tìm kiếm một chỗ ngủ qua đêm khách sạn, đợi cho tới sáng ngày mai mới đi tìm nhà. Cho tới trước đó thì, đương nhiên cần tìm kiếm một tiệm cơm xử lý bữa ăn tối cái đã. Cả Erica cùng chàng thanh niên Godou đi bên cạnh đều tán đồng ý kiến này. Đương nhiên ở trong lúc đó hai người kia còn tiến hành nào đó cãi cọ bằng tiếng Nhật, Lăng tất nhiên tạm thời không thể nào nghe hiểu được rồi. Trông chờ vào Erica phiên dịch cho nghe đó là không có khả năng!

Bên trong một nhà hàng ở ý tương đối cao cấp, trang trí phong cách tương đối thanh lịch cổ điển kết hợp với ánh sáng mờ nhạt và một bầu không khí sang trọng. Có thể nhanh chóng tìm được một nơi như vậy đương nhiên toàn dựa vào công lao của Erica. Chỉ là đợi cho đến lúc ba người ngồi lên bàn ăn, bên ngoài một đám gọi món thức ăn, Lăng ngoài ý muốn phát hiện cô nàng còn gọi thêm một chút rượu vang đỏ.

- Cô rất thích uống rượu sao?

Ngày hôm qua trong bữa cơm cô gái cũng có gọi thêm chút rượu vang theo kèm. Có điều khi đó Lăng cả bữa cơm đều không có uống, đồng thời Erica bởi vì không ngừng lên tiếng muốn dò hỏi tình báo từ anh, thế cho nên cuối cùng lãng phí cả bình rượu không có uống được vài ly.

- Ừ phải rồi, nhắc đến đây tôi mới nhớ cả buổi tối hôm qua bữa ăn anh đều không có uống qua một giọt rượu nào. Chẳng lẽ anh còn là một kẻ không biết uống rượu?

Cô ấy nói với anh bằng tiếng Ý, sau đó lại dùng tiếng Nhật trò chuyện với chàng thanh niên Godou trong khi chất rượu vào cả hai chiếc ly cho hai người bọn anh.

- Không phải là không biết uống. Tôi chỉ là không thích uống rượu mà thôi. Có điều giống như vậy rượu vang đỏ mà nói, tôi vẫn có thể uống được một chút.

Uống rượu trắng ở trong mỗi lần nhậu nhẹt đám xá tại Việt nam hầu như là điều không thể nào tránh được. Có thật nhiều người còn có thói quen uống rượu một mình ở nhà trong mỗi bữa cơm. Khả năng bản thân Lăng đối với việc uống rượu này cũng không có gì ham thích, ngược lại còn tương đối kháng cự. Cũng chính là hiện tại Erica chất ra là rượu vang đỏ có chút màu mè đáng về hàng cao cấp, hơn nữa nơi đây còn là ở nước ngoài, vì thế cho nên anh ấy còn là quyết định sẽ uống một ít.

Đúng vậy chỉ uống một ít mà thôi!

Uống rượu nhấp nhấp môi. Anh chàng bắt đầu đánh chén thức ăn trên bàn trong khi Erica cùng cậu thanh niên Godou lại đang cãi cọ gì đó rồi chén chú chén anh. Dù sao Lăng chính mình mặc kệ không uống là được.

Kết quả là trong khi hai người họ đang tranh cãi, thức ăn được mang đến bàn. Món khai vị, có găm bông prosciutto cũng như đủ loại rau theo mùa tươi ngon. Với nĩa cừ chiên (fried lamb brains) món ăn Lăng lần đầu tiên nếm thử qua. Còn có xúc xích thủ công (handmade sausage), bánh mì Sardinia nướng đẹp (baked Sardinian flatbread). Một bữa ăn khá phong phú và trông khá là xa xỉ.

Ngoài ra còn có hai đĩa thịt khai vị, một đặc sản của địa phương thịt lợn sữa được quay lên và cắt thành lát mỏng, và sườn ngựa vẫn còn chút máu đỏ. Tất cả đều rất ngon. Bởi thế đột nhiên nghĩ lại thì dù cho bản thân mình bất ngờ không hiểu sao bị ném tới khoảng thời gian này, thế nhưng nếu có thể tranh thủ tận hưởng lạc thú ăn uống tiêu sài trước mắt, thật tình cũng không có gì quá là không được đó chứ!

Nhìn nhìn lại hai kẻ ngồi cùng bàn không ngừng nâng ly uống cạn, Lăng chính mình bởi vậy không hiểu ra sao nhẹ nhàng cười cười. Bất kể cuộc sống có khó khăn ra sao thì, mọi người cũng đều phải kiên cường chịu đựng vượt qua không phải sao~

.....

Kết thúc chương 247.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Say rượu loạn tính?

Sáng sớm hôm sau, bên trong một gian phòng khách sạn...

Uể oải mở mắt ra sau giấc ngủ, vốn dĩ Nguyễn Trọng Lăng đang định vươn mình ngồi hẳn dậy. Khả năng một bên phía cánh tay bị đè nặng lại cảm giác khiến cho anh chàng không khỏi ngạc nhiên.

Dựa theo bản năng đưa qua hai mắt nhìn sang...

“Ế... Đâu má, đây là....!”

Một khuôn mặt phình phình đáng yêu thiếu nữ đẹp kề cận. Còn có làn da trắng bóc nõn nà không một sợi vải che thân của đối phương đang đè ép lên người. Đặc biệt chính là hai luồng sóng lớn phía trước, mềm mại đè ép cảm giác thật tuyệt diệu khiến người si mê! Kiểu diễm ướt át tình cảnh cùng chảy máu mũi xúc động cảm xúc khiến cho vốn dĩ còn mơ màng vì mới tỉnh dậy, nào đó anh chàng thanh niên không khỏi tức thời choáng váng. Cột cổ thẳng tắp giờ cao kính chào!

Biến thân cảm thú hay trở thành cảm thú cũng không bằng?

Một bên suy tư cái này tràn đầy triết lý mệnh đề, kí ức trong đầu đồng thời hồi tưởng bay nhanh, Nguyễn Trọng Lăng cuối cùng cũng đã nhớ ra được tình huống buổi tối ngày hôm qua rốt cuộc là như thế nào.

Say rượu loạn tính?

Đương nhiên là không phải á! Đời này cũng sẽ không có khả năng gặp phải say rượu loạn tính tình cảnh.

Làm một vị Ma vương- thứ bảy Diệt thần sư, ngập trời quyền thế hạng nhất nam nhân trên quả đất, anh ấy mới sẽ không như vậy cơ khát bị ỏi!

Lại nói chuyện buổi ngày hôm qua, vốn dĩ ban đầu Lăng chỉ định uống rượu nhấp môi một hai chén liền có thể. Thật không nghĩ tới Erica cùng chàng thanh niên Godou kia hai người sau đó cãi nhau cái gì. Chủ yếu kết quả chính là, bọn họ sau khi uống hết một chai rượu vang lại liên tục uống tiếp một vài chai. Đợi cho đến khi Lăng cảm thấy không ổn lắm muốn lên tiếng can ngăn, thật tình không nghĩ tới chính mình cuối cùng cũng bị hai người bọn họ lôi kéo cùng uống rượu.

Đương nhiên! Nhìn thấy bọn họ như vậy bắt đầu uống say bí tỉ, bản thân dù rằng cũng bị lôi kéo uống theo một ít, thế nhưng Nguyễn Trọng Lăng cảm thấy khi đó chính mình vẫn còn không có uống say, tinh thần tỉnh táo chán.

Chỉ là vốn dĩ rất ít khi uống rượu hần hiển nhiên quên mất cái gì gọi là rượu ngấm vào người chậm phát tác. Đặc biệt là giống như chính quy rượu vang đỏ loại này tác dụng chậm. Hơn nữa ít khi uống rượu hần từ lượng thật tình cũng chẳng ra sao.

Cuối cùng kết quả là kêu gọi bồi bàn giúp đỡ mang người đến khách sạn gần đó xong, ném lại một bên cậu thanh niên Godou kia cho nhân viên khách sạn mang vào phòng riêng, Nguyễn Trọng Lăng bản thân một mình ôm theo Erica vào riêng một gian phòng khác. Thật vất vả mới mang người ném xong lên giường, đối phương lại còn la hét muốn tiếp tục uống không cho Lăng rời đi. Thời điểm này đầu óc đã có chút choáng váng Lăng đương nhiên là dễ dàng bị cô gái kéo lên trên giường. Hơn nữa một khi nằm xuống liền không có cách nào ngồi tỉnh dậy. Cho tới vì sao quần áo của hai bên hiện tại đều thoát khỏi sạch sẽ...?

Khụ khụ...! Ai đó mới sẽ không nói ra rằng bởi vì mình sau khi tỉnh tỉnh rượu gặp cô nàng kêu nóng liền nóng bỏng giúp đỡ thoát ra đi~

Đương nhiên dựa theo mối quan hệ của bọn họ trong tương lai, Nguyễn Trọng Lăng hẳn mới sẽ không ngay tại khi đó làm điều gì cảm thú đối với đối phương. Một là không cần thiết, dù sao sớm muộn sẽ đến, hai là hần hiện tại cũng không có như vậy cơ khát. Thế nhưng ôm ôm ấp ấp, sờ sờ nắn nắn cái gì. Ủ? Trừ bước cuối cùng ra kẻ nào đó cái gì cũng dám làm qua!

Rượu vào thêm can đảm sao~

Khả năng đợi cho đến sáng sớm ngày hôm nay tỉnh lại. Đầu óc không còn có bị chút nào say rượu chi phối, ai đó mới đột nhiên sực nhớ tới, ở tại thời gian điểm này, hần và Erica thật ra mới quen thuộc nhau chưa được ba ngày đâu. Hơn nữa nếu như suy xét tính tình của đối phương kết hợp cùng hành vi buổi tối ngày hôm qua mà hần đã gây ra... ai đó lập tức kết luận! Một khi bị Erica tỉnh lại phát hiện, bản thân mình nhất định sẽ chết thực thảm thực thảm cái loại kia!

- Đúng vậy! Anh đã nghĩ tới mình sẽ chết thực thảm thực thảm như thế nào sao? Móc mắt, chặt tay, đánh gãy chân, moi tim, xẻo tai, cắt đứt lưỡi... anh muốn ném thử loại nào trước tiên? Yên tâm, tôi sẽ làm đầy đủ chậm để anh có thể cảm nhận được sâu sắc đau khổ cảm giác ở trong đó!

Lạnh âm u giọng nói âm thanh đột nhiên vang lên ngay kề bên. Thân mình cứng đờ ngay tại chỗ, Lăng lúc này mới phát hiện nằm ngay cạnh bên mình Erica không biết đã tỉnh lại tự bao giờ. Hơn nữa càng chết người hơn chính là, bản thân một bên bàn tay còn đang sầm sờ nắm lấy một bên bộ ngực của đối phương.

Ai đó theo bản năng nắn bóp bóp!

Erica: “.....”

Lăng: “.....”

- Nếu tôi nói đây chỉ là lỡ tay cô có tin không?

Giọng điệu chê cười cười.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa.....! Tôi muốn giết chết anh! Giết chết anh! Giết chết anh! Giết chết anh!.....

Kinh thiên động địa khiếp quỷ thần tiếng hô to vang lên. Ngày này buổi sáng sớm, thật nhiều người bởi vì vậy tiếng hô to mà rất đúng giờ thức dậy đi làm việc vậy~ Một ngày buổi sáng tốt lành!

.....

Thời gian trôi qua đi một lúc lâu sau, như cũ là tại bên trong gian phòng của khách sạn. ...

- Buông ra!

- Không buông!

- Buông ra!

- Không buông!

- Buông tôi ra!

- Không buông!

Erica: “.....”

Hít một hơi thật sâu kìm nén lại phần nộ. Cô nàng hai mắt gờ giống như con báo sẵn mỗi tràn đầy nguy hiểm ánh mắt nhìn chăm chú vào người đàn ông đang đè lên người mình này. Giọng gằn từng chữ.

- Tôi nói lại một lần cuối cùng! Lập tức buông tôi ra!!!

- Khục,... nếu tôi buông cô ra, cô có thể đảm bảo sẽ không đánh tôi được không?

Ai đó về mặt ngưng ngưng nêu điều kiện. Ừ, chủ yếu là đồ vật nào đó bên dưới không nghe lời đừng đứng làm Nguyễn Trọng Lăng cực kì xấu hổ. Trong đầu hiện giờ hai loại thanh âm trái ngược đang không ngừng thay phiên oanh tạc. Làm, hoặc không làm? Chính bản thân anh ấy hiện tại cũng sợ, nếu như còn không mau chóng thả cô nàng ra, loại tư thế mập mờ này cộng thêm cả hai đều không có quần áo mặc che phủ cực kì thuận tiện tình cảnh... Thật tình rất dễ dàng khiến cho người nổ súng cướp cò nha! Vì tốt đẹp tương lai không khiến cho cô gái thất vọng về lần đầu tiên, anh ấy thật ra vẫn đang cố gắng nhịn.

- Hừ, anh cứ nói đi!

Kiểu ngạo như Erica mới sẽ không dễ dàng như vậy cong lưng uốn gối cầu toàn. Dù cho là... dù cho là, bản thân cô cũng cảm nhận được phản ứng sinh lý của người nào đó mà cảm thấy ngưng ngưng. Thế nhưng muốn cô sau đó không tiến hành trả thù? Nằm mơ đi nhé cưng!

Hai người bởi vì không thống nhất ý kiến với nhau bởi thế tiếp tục bốn mắt giằng co. Vốn dĩ đã ở vào trong tình thế cực kì cam go khó chịu Lăng cảm giác mình hiện tại khả năng thực sự hồng mắt. Giằng vò nhau cực kì.

Đôi mắt anh ấy bắt đầu đỏ. Nguy hiểm cảm xúc dường như đã đến bùng nổ bên bờ. Mẫn cảm nhận ra hành động ý tưởng của anh. Vốn dĩ trước đó đã cam chịu Erica bởi vậy giống như chân kinh con thỏ nhỏ lập tức tiến hành giằng co giằng dụa.

Khả năng hai bên cánh tay của cô trước đó đã bị anh tương ứng hai cánh tay bắt lại ép nâng lên đỉnh đầu không thể động đậy. Phía dưới đôi chân cũng tương tự bị đè ép khó lòng nhúc nhích. Càng khiến cho cô nàng đau khổ tuyệt vọng chính là, sở hữu sức mạnh rèn luyện của một vị đại hiệp sĩ như cô, thật tình không hiểu ra sao vậy mà không đầu lại nổi anh một người bình thường. Trước đó vừa rồi trong khi gấp gấp phản kháng còn không kịp cảm thấy. Hiện tại bị dồn đến bước đường cùng cô ấy mới sức tình nhận ra.

Chỉ là chưa chờ đợi Erica kịp thời nghĩ ra cách gì khác xoay sở tìm đường sống, khuôn mặt của Lăng đã áp xuống cận kề lại. Một nụ hôn ép buộc điên cuồng. Nguyên nhân hoá ra là bởi vì thân thể cô gái vừa rồi không ngừng kịch liệt giãy giụa. Hai người bọn họ trước đó tình cảnh vốn dĩ đã đầy đủ mập mờ. Hiện tại hai bên cơ thể bắt chợt lại gia tăng ma sát thân mình. Mềm mại trơn bóng da thịt tiếp xúc khiến cho cảm xúc trong lòng Lăng bật lửa. Vốn dĩ cũng không đủ kiên định ý chí bởi vậy thoáng cái đứt dây. Ai đó cũng không cố gắng được nữa chờ đợi tốt đẹp tương lai. Giờ này phút này ngày này...! Việc gì đến bởi vậy cuối cùng cũng đến.

- A... Không!... Mau ngừng lại!... Đau! ... Anh làm đau tôi!...

Thật là: Nắng ấm ban mai vừa mới tỉnh.

Say tình nồng đậm, lệ hai hàng.

Vườn hồng từ nay vì ai mở,

Tuổi xuân, có được mấy lần tựa sáng nay!

.....

Kết thúc chương 248.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 249: Tìm đến nơi

Bên dưới bầu trời quang mây, Olenia là một thị trấn nhỏ với nhiều cảnh đẹp. Xung quanh là những khu rừng xanh tốt cũng như những dòng suối trong vắt, róc rách trôi. Đối với một thị trấn có dân số không đủ mười ngàn người mà nói, cơ sở vật chất của nó được trang bị tương đối đầy đủ.

- Nếu là ở một thị trấn nhỏ như vậy, thì nhà của Lucretia-san chắc cũng không quá khó tìm... Chỉ là thật tình thì mình chưa liên lạc với bà ấy trước, cho nên đột nhiên bỗng tìm đến như thế này, chuyện đó làm mình cảm thấy khá lo...

“Nhất là khi hai người kia buổi sáng hôm nay cách cư xử quái quái luôn làm mình cảm thấy ớn lạnh đầy sợ hãi!”

Về phần câu nói ở phía sau cùng, Godou bản thân chỉ dám tự lẩm bẩm trong lòng mà không dám nói ra thành lời.

Sự thật cũng đúng là như thế khi hiện tại bọn họ đang ngồi ở trong một quán cà phê gần nơi ba người buổi tối hôm qua ngủ lại qua đêm. Godou tự lẩm bẩm một mình đồng thời vừa ăn bữa sáng, trong khi hai người còn lại thì ngồi hai bên cạnh anh và không nói với nhau lấy một câu từ khi gặp mặt buổi

sáng cho tới bây giờ. Hơn nữa Erica còn luôn nhìn chàng thanh niên phía đối diện kia với con mắt hình viên đạn.

“Có lẽ đã có chuyện gì đó xảy ra với bọn họ vào buổi tối ngày hôm qua!”

Trong lòng tuy rằng có chút bất quái suy nghĩ nổi lên, thế nhưng trực giác cảnh báo nguy hiểm khiến cho Godou không dám tìm hiểu sâu thêm về những vấn đề này nữa. Đồng thời thuận theo những gì kế hoạch buổi chiều ngày hôm qua đã thảo luận, ăn uống bữa sáng xong xuôi, Godou rất là tự giác bản thân mở ra bản đồ của thị trấn nhỏ nhắn này và bắt đầu tìm kiếm chỗ gần ngôi nhà của Lucretia-san mà ông nội anh đã chỉ. Và thế là ba người bọn họ bởi vậy mang theo không khí cực kì cổ quái cùng nhau rời đi quán cà phê.

Sử dụng vốn tiếng Anh lóng ngóng ít ỏi để diễn tả cho người gặp trên đường biết nơi anh muốn đi, rồi lấy ra tấm bản đồ để hỏi han đường đi tới đó. Kết quả do rào cản về ngôn ngữ, Godou không có cách nào để truyền đạt được những chi tiết nhỏ nhặt mình muốn nêu ra.

Ngay cả như vậy, ít ra anh cũng có thể suy đoán ra hướng gần chính xác, và sau đó bọn họ bắt đầu theo đó khởi hành. Nếu như bị lạc, anh chàng chỉ có thể xài lại phương pháp ấy với những người qua đường khác mà họ tình cờ bắt gặp.

Chỉ là sau khi lặp lại việc đó được bốn lần, giờ là lần thứ năm—

- Ah, lẽ đi, chuyện này làm tôi bức mình rồi đó! Đưa cái bản đồ đó đây, tôi sẽ dẫn đường đi cho.

Im lặng cho tới tận giây phút này, Erica cuối cùng cũng bốc hỏa hết lên.

- Gì cũng được thôi. Nhưng không phải là tôi bắt buộc phải chấp nhận sự giúp đỡ từ cô đâu đấy.

Godou trả lời một cách lạnh nhạt.

Bởi vì có thể dễ dàng cảm nhận ra cô gái này từ buổi sáng cho tới bây giờ luôn trong trạng thái bốc hỏa, bởi thế cho nên Godou hiện tại nói chuyện mới có thể như thế có ý khác chế hết mức.

- Tôi không có ý giúp cậu đâu, mà chỉ là muốn gặp gỡ Lucretia Zola nhanh hơn thôi! Nãy giờ cậu đang làm cái trò gì thế hả? Người qua đường đó đã giải thích kĩ đến từng chút thế rồi, vậy mà cậu vẫn không hiểu biết tí gì là sao!

- Sao có thể nói như thế được! Tôi có biết tiếng Ý đâu! Hơn nữa đáng nhẽ ra nếu cô cùng cậu ta đều hiểu được tiếng Ý thì phải sớm đứng ra nói rõ chứ!

Những người Godou hỏi thăm đều đã giải thích một cách cụ thể và tường tận. Tuy nhiên, Godou không thể hiểu được bất kì từ tiếng Ý nào. Và ngay cả khi muốn nói chuyện bằng tiếng Anh, vốn ngôn từ của anh còn khá là thiếu thốn, bởi thế cho nên anh không thể hiểu được trọn vẹn ý tứ mà người khác muốn biểu đạt. Đây là lý do tại sao bọn họ đang tiến hành công việc tìm đường này một cách không hề hiệu quả như thế đấy.

- Không cần nói chuyện với tôi bất cứ điều gì về anh ta!

Erica thô lỗ cướp lấy cái bản đồ từ tay Godou, sau đó việc đầu tiên mà cô làm là cảnh cáo cậu một cách tràn đầy sự uy hiếp, sau đó mới dẫn đầu đám người đi đường.

Nếu như có thể mà nói, Godou hiện tại rất muốn giao lưu một chút với anh chàng thanh niên thần bí đang đi bên cạnh mình này, rằng giữa anh ta và cô nàng đang đi trước mặt đã diễn ra chuyện gì “thú vị” vào buổi tối ngày hôm qua. Đáng tiếc ngôn ngữ không thông khiến cho bọn họ không có cách nào trao đổi. Đồng thời từ nãy đến giờ Godou cùng Erica nói chuyện với nhau toàn bằng tiếng Nhật, thế cho nên rất hiển nhiên đứng ở một bên Nguyễn Trọng Lăng cũng chỉ có thể mờ mịt bó tay không hiểu bọn họ vừa nói cái gì luôn.

Đương nhiên! Chỉ cần thông qua hành động cử chỉ vừa rồi của cả hai liền cũng biết được na ná nội dung, Erica vừa đã quyết định làm người dẫn đường.

Rất rõ ràng, trải qua nhiều lần như vậy người qua đường chỉ điểm lúc hỏi thăm, cô nàng đã nhớ rõ hết thảy tất cả những đường đi từng được giải thích, và có thể đi tới đích đến của bọn họ một cách dễ dàng thẳng một mạch không một chút do dự. Mặc dù trong lòng còn tương đối bất bình vì việc vừa mới trải qua, Godou đã không có lựa chọn khác ngoài việc theo chân cô gái trước mặt. Cũng là kể từ lúc đó, mọi thứ diễn ra suôn sẻ và bọn họ đến đích chỉ sau hai mươi phút.

Ngôi nhà của Lucretia Zola nằm gần một khu rừng rậm bên rìa của thị trấn. Khung cảnh về một ngôi nhà bằng đá nằm ở giữa một khu vườn tạo ra bầu không khí rất là cổ kính. Khả năng xung quanh không có một bóng nhà nào khác, điều này làm cho nhìn lại từ phía xa xa trông nó khá là hiu quạnh.

Một nơi ở giành cho một vị phù thủy. Mặc dù là một căn nhà nhỏ, diện mạo của nó cũng rất thích hợp với cái tên này.

Liếc mắt nhìn qua khu vườn bao ngoài cỏ dại mọc đầy khắp nơi có chút hoang tàn âm u khiến người ớn ớn. Có thể chủ nhân của ngôi nhà không thích thú lắm với việc làm vườn, hoặc là vì quá làm biếng cho nên đã lâu không thêm chăm sóc.

Dù sao thì, lí do lặn lội đến tận đây bán đảo Sardinia chính là để tới được chỗ này. Godou đi lên trước mặt Erica, bước tới cửa và nhấn chuông.

Sau khi chờ đợi một lúc, kì quái vậy mà không có tí gì phản ứng.

- Không có ở đây sao... Nếu vậy, chúng ta hãy chờ đến khi bà ấy trở về—hmm?

Mắt Godou đột nhiên mở to chăm chú nhìn. Nguyên nhân là sau một tiếng rắc lớn, cánh cửa trước mặt nó bỗng tự động mở ra.

Cẩn thận quan sát xung quanh, không có ai ở trước hay đằng sau cánh cửa, và cánh cửa gỗ đã cũ này cũng không có bất kì đáng về gì là đã được tự động hóa.

Chuyện quái gì ở đây vậy?

- Có lẽ điều này có ý tứ là mời chúng ta vào. Cậu đang tới nhà của một vị phù thủy, vì thế đừng có bị ngã ngựa giật nảy mình chỉ bởi vì loại phép thuật đơn giản như thế này.

- Chết tiệt, đây cũng là phép thuật sao. Thật là một ngôi nhà ma ám...

Bị Erica dùng giọng mỉa mai giảng đạo từ phía sau, Godou thì thầm một mình rồi bước chân vào ngôi nhà với chút lo sợ. Kết quả thứ mà anh nhìn thấy đầu tiên lại là một con mèo đen đang đứng đợi anh ở lối vào.

Meo meo ~ ~ Nó kêu lên những tiếng kêu không khác đám mèo bình thường gì mấy. Thân hình mảnh mai đi bộ với bộ lông xù trông khá mềm mại. Nói chung, con mèo này nhìn chả dễ thương tí nào.

Chỉ gặp trước mặt mèo đen xoay người bước chân đi vào sâu trong ngôi nhà. Đang đi giữa chừng thì nó bỗng dừng dừng lại, quay đầu nhìn về phía ba người bọn họ, vẫy vẫy chân, kêu 'meo meo' như đang gọi ai đó, sau đó nó mới đi tiếp.

- Nó thực sự đang bảo chúng ta đi theo à?

- Chứ còn sao nữa, kia là một con thông linh mèo. Thông qua kết nối đặc thù phép thuật, chủ nhân của nó có thể trực tiếp nhìn thấy chúng ta.

Erica giải thích một cách thần nhiên đồng thời bước chân đi theo. Godou nghe vậy lắc lắc đầu, mặc dù trước đó đã từng nghe nói qua về pháp sư cùng phù thủy hay thần linh gì đó vân vân, thế nhưng hiện tại chính mắt mình nhìn thấy vẫn làm anh trông đối sốc bờ ngỡ. Chân chừ vào giờ phút này chỉ tổ lãng phí thời gian, do đó tốt nhất nên đuổi kịp theo con mèo. Ư thì quan trọng nhất chính là Erica và chàng thanh niên kia đã sớm đi theo, Godou hiện tại bởi vậy cần phải theo sát chân hai người bọn họ. Một mình ở lại chỗ này quá nguy hiểm. Trờ mới biết nhà của một vị phù thủy bên trong sẽ có hay không cái gì cổ quái hiếm lạ nguy hiểm đâu.

Ba người cứ như vậy được đưa đến một nơi có vẻ như là một căn phòng ngủ.

Vừa mới đến gần, một loại giống như là mùi thuốc liền ập tới tràn đầy khoang mũi. Không đúng, không phải là mùi thuốc, mà chính xác hơn là đầy mùi thơm của thảo dược mới đúng.

Bước chân đi qua cánh cửa phòng bước vào. Hai mắt đảo quanh. Căn phòng bên trong nhìn rất bừa bộn, đồng thời khiến người chú ý nhất chính là, đang tựa lưng hết nửa người lên cạnh giường một người phụ nữ thật quyến rũ xinh đẹp.

Con mèo dẫn đường lúc này giờ đang lúi húi chui vào trong góc phòng, ngáp dài một cách buồn chán.

- Chào mừng mọi người đến với ngôi nhà của ta! Không rõ lai lịch Ma vương, nữ pháp sư cùng họ hàng của người bạn cũ. Nếu như có chỗ nào tiếp đãi không chu toàn mong rằng thông cảm nhiều hơn. Thân thể của ta hiện tại có chút bất tiện.

- Ô? Giống như cậu không có nghe hiểu được tiếng Ý? Việc này thật phiền toái cho chuyện giao lưu. Có điều thôi được rồi. Liếc mắt một cái là ta đã đoán ra ngay, cậu chắc hẳn là cháu trai của Kusanagi Ichirou. Xin tự giới thiệu một chút. Ta chính là Lucretia Zola. Trước đó mới đây ta đã nhận được thư của ông nội cậu gửi tới nói rõ về tất cả mọi chuyện.

Vốn dĩ lời nói ban đầu toàn bằng tiếng Ý, thế nhưng bất gặp Godou hai mắt mờ mịt không hiểu, người phụ nữ trên giường liền quay sang về phía cậu cười cười nói chuyện bằng tiếng Nhật thật chuẩn. Kết quả là giờ thì đến lượt Lăng hai mắt lơ ngơ. Duy nhất chỉ có Erica bản thân là từ đầu đến cuối đều nghe được hết.

- Vâng... Nếu được như vậy thì thật tốt quá!

Godou giọng nói có phần lóng ngóng trả lời.

Nguyên nhân không ngoài gì khác, khi trước mắt anh giờ đây là một người phụ nữ trẻ tuổi vô cùng xinh đẹp. Thế nhưng thân thể đầy đặn trên người giờ chỉ ăn mặc một bộ đồ lót màu đen tuyền. Mặc dù biết rõ ở tại nước ngoài ăn mặc đồ lót đi dạo trên bãi biển đều là chuyện bình thường. Thế nhưng nơi đây là ở bên trong phòng ngủ, cách ăn mặc của đối phương hiện tại có phải hay không có chút hơi quá!

Chỉ gặp đối phương giờ vừa cười chào hỏi khách khứa của mình vừa dựa lưng lên cạnh giường. Da thịt bóng loáng như mỡ đông. Khuôn mặt trái xoan tinh xảo cùng chấm đen bên dưới khoé mắt, dáng vẻ kiều mị khiến người gặp gỡ khó quên. Mờ màng mới tỉnh ngủ bộ dáng, hợp với mái tóc dài màu nâu vàng xoã vai của cô giờ toả ra tràn đầy nét phong tình của người thực nữ chín mọng.

Một người phụ nữ xinh tươi đang ở độ tuổi thanh xuân, tuổi của cô có thể là ở nửa sau của tuổi hai mươi. Ngay cả khi cô ăn mặc có thể dễ cho mình trông trẻ hơn, thì cao nhất về ngoài của cô cũng không quá độ tuổi ba mươi. Cái này hoàn toàn không đúng với Godou những gì đã từng suy đoán trước đó. Nếu giữa cô và ông nội của cậu ta đã từng xảy ra rất nhiều chuyện và quen biết nhau ở trong quá khứ, bây giờ cô gái trước mặt này chắc hẳn cũng phải đã là một cụ già lớn tuổi cao niên mới đúng.

Thế giới phép thuật cái gì quả nhiên là không giống bình thường! Godou giờ chỉ có thể như thế tự thán than~

.....

Kết thúc chương 249.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Cẩm thư Prometheus

Thời gian vào khoảng trước đó một tuần, ông nội của Godou từng nhận được một bức thư nhờ gửi của một vị trưởng làng nào đó ở Nhật. Nguyên do là cách đây khoảng 40 năm về trước, tại một lần ông cùng đám bạn đồng học thời đó từng đi du lịch dã ngoại tại một nơi ở gần một ngôi làng, đám người vô tình gặp phải một ít quái dị lời đồn khiến người hoang mang truyền ra. Một lời nguyên tai nạn từ vị thần bảo hộ tại đền thờ trong làng và đã có hơn hai mươi người chết bởi vì nó. Trong khi đám người bạn học hoang mang vì lời đồn truyền lưu, kết quả là không biết Lucretia-san sau đó đã làm bằng cách nào, thế nhưng trải qua một đêm sau khi cô ấy rời đi, ngay tại buổi sáng ngày hôm sau khi cô trở lại, tuy rằng nhìn qua thân thể mệt mỏi hết sức, thế nhưng cô ấy khi đó liền nói ra “lời tiên tri” rằng từ ngày hôm đó trở đi sẽ không có ai lại sẽ chết bởi lời nguyên.

Lời tiên tri cuối cùng biến thành hiện thực, đồng thời mọi chuyện vốn tưởng yên lặng cho đến gần đây, khi trưởng làng cùng đám người dân muốn chuẩn bị tu sửa rồi đi ngôi đền cũ, bọn họ còn không quên muốn gửi trả lại cho Lucretia-san thứ đồ vật mà nghi là trước đó cô đã đánh rơi. Vì không tìm được địa chỉ chính thức của cô hiện tại, món đồ vì vậy trần chọc tới tay ông nội của Godou. Kết quả là bởi vì một vài lý do cá nhân, Godou cuối cùng quyết định đi thay ông nội của mình một chuyến tới Italya chuyển giao đồ vật- cũng chính là tấm phiến đá cổ trước đó Lăng từng xem qua, cho Lucretia-san. Đồng thời cũng bởi vì những lý do trên, ma xui quỷ khiến thế nào mà hai ba ngày hôm nay anh chàng mới sẽ dính phải một đồng lớn rắc rối về thần linh, phù thủy hay phép thuật linh tinh này.

Mọi chuyện cũng thật đủ tai hại! Cũng còn tốt hiện giờ anh đã có thể chuyển giao đồ vật cho Lucretia-san xong xuôi. Và mọi việc kì quái anh gặp ở trên hòn đảo này có lẽ cũng có thể kết thúc! Chắc hẳn vậy!

.....

Bởi vì không nghe hiểu tiếng Nhật, vì thế cho nên đối với việc ba người còn lại hiện tại đang dùng ngôn ngữ tiếng Nhật giao lưu, Lăng bản thân cũng không có cách nào nghe hiểu. Lại nói mục đích chuyến đi tới đây lần này của anh chàng vốn dĩ cũng không phải là để giao lưu nói chuyện phiếm. Chỉ cần đợi cho người thanh niên mang tên Godou cạnh bên này trả lại phiến đá cổ cho người phụ nữ trước mặt xong xuôi, khi đó liền có thể đến lượt anh quan hành chính đại đi mượn lấy.

Cho tới cùng đi tới nơi này Erica mà nói... tuy rằng không biết rõ mục đích của cô, thế nhưng Lăng bản thân trong lòng tin tưởng mình vẫn có thể ứng phó được. Dù sao thì ngay cả chuyện kia xảy ra xong anh ấy đều có thể gắng gượng vượt qua, hiện tại còn con một việc mượn đồ tất nhiên sẽ không có khó khăn gì cả. Lại nói cũng không phải yêu cầu mượn đồ vật từ chỗ Erica.

Nhớ tới chuyện diễn ra buổi sáng hôm nay. Vốn dĩ hai người trải qua vận động kịch liệt xong xuôi, ban đầu Nguyễn Trọng Lăng còn lo lắng không biết nên giải quyết chuyện vừa diễn ra như thế nào. Khả năng là đông tây phong tục văn hoá khác nhau đi, ít nhất thì khi đó Erica tuy rằng khuôn mặt lạnh lùng nhìn anh bằng ánh mắt muốn giết người hình viên đạn, thế nhưng ít nhất thì cũng không có xuất hiện cái gì tình cảnh khóc lóc muốn chết muốn sống. Ngược lại đối phương rất thẳng thừng hỏi ngược lại anh có phải là kẻ buổi chiều ngày hôm qua từng đã ra tay cứu mình đánh bại con kia thánh thú lợn rừng.

Đối mặt với Erica lâm thời gặng hỏi, vốn dĩ lòng mang áy náy Lăng đương nhiên là sự thật bẩm báo. Cũng chính vì thế cho nên Erica cuối cùng mới cảnh báo anh rằng không được nói chuyện đã xảy ra này cho bất kì ai khác, còn có tạm thời nể tình anh đã từng ra tay cứu cô, chuyện này tạm thời áp lại phía sau cô sẽ trả thù.

Đương nhiên! Có thể ngắn gọn như vậy vượt qua sinh tử kiểm tra thử thách liền không thể thiếu được vị kia Godou người thanh niên đúng lúc tìm đến hỏi thăm bên ngoài phòng kêu gọi bọn họ xuống ăn sáng. Có lẽ cũng bởi vì thế nguyên nhân cho nên suốt cả buổi sáng hôm nay Erica đều luôn nằm tại trong trạng thái khó chịu. Tình cảnh nguy hiểm như vậy, ai đó đương nhiên từ đầu tới cuối trên đường không dám hé răng.

- Ai... ai... đau! Đau! Dừng tay!

Đột nhiên cảm giác bị người bầu véo thịt ở eo khiến cho Lăng giật nảy mình kêu oai oái. Kết quả vừa phát hiện ra hung thủ chính là Erica đang lờm lờm nhìn mình khiến anh chàng ury khuất không thôi. Thật không hiểu bản thân lại đã gây ra chuyện gì làm phật ý cô nàng. Cuộc sống này thật không có cách nào trôi qua nổi á!

- Anh đã nhìn cô ta đủ chưa? Đáng nhẽ tôi nên sớm lựa chọn móc mắt, bữa đầu anh ra đi phơi ngoài phố mới đúng!

Erica giọng nói lạnh lùng đúng lúc vang lên giống như tuyên án tử hình.

- Ah... ra... Ah... ra...! Đừng có thô bạo như vậy mà cô gái trẻ. Chẳng lẽ nào là cô đang ghen? Hohoho...! Các chàng trai giống như Vương đây bị ta làm cho ngây ngất si mê cũng không phải chuyện gì kì lạ? Bộ dạng này có lẽ quá kích thích cho những người trẻ tuổi. Thật thứ lỗi vì gần đây có một vài chuyện phiền phức đã xảy ra, vì thế cho nên ta hiện tại không thể rời khỏi giường cũng như cử động được... Mà, bên trong Vương chắc hẳn đã căng thẳng chào cờ lắm rồi phải không? Đàn ông luôn luôn như thế.

Chưa kịp Lãng lên tiếng hỏi dò liền nghe được những lời lém lỉnh trêu đùa từ phía Lucretia bằng tiếng Ý. Khục, có lẽ nào là bởi vì nãy giờ anh mãi suy nghĩ linh tinh thế nên ánh mắt vẫn luôn nhìn về phía Lucretia, bởi thế cho nên mới sẽ gây ra việc hiểu lầm. Cái này hiểu lầm thật là cmnr, anh biết đến đâu nói rõ lý lẽ đi!

Thôi trước đánh trống lảng nói sang chuyện khác cái đã.

- Cô chính là Lucretia Zola?

- Đúng vậy, thưa Vương.

Đối diện cô gái gật gật đầu tỏ vẻ chấp nhận.

- Cô làm sao biết tôi là một vị Diệt thần sư?

Anh chàng có chút tò mò hỏi thăm. Ai bảo trước đó rất rõ ràng ngay cả Erica bản thân cũng không lắm xác định thân phận chân thật của mình, kết quả vị trước mắt này chỉ thông qua gặp mặt lần đầu liền đã có thể xác định.

- A...! Đối với bình thường cái khác pháp sư mà nói quả thật là có chút phức tạp khó khăn phân biệt. Bọn họ thường chỉ tin vào những gì trên tinh báo thu thập nói mà đôi khi không tin vào con mắt cùng tâm linh mình. Bị cố hữu tư duy đánh lừa cho rằng một vị Diệt thần sư là một vị cường đại ma pháp sư cũng không phải là chuyện gì hiếm thấy.

Nói đến đây Lucretia còn cố tình tạm dừng, liếc mắt nhìn Erica một cái như có điều thâm ý.

- Vậy tại sao cô sẽ không bị lừa?

Nguyễn Trọng Lãng chạy nhanh tiếp nối trò chuyện.

- Hìhì, rất đơn giản nha! Bởi vì bản thân ta còn sở hữu phép tâm nhãn. Ngay tại thời điểm vừa rồi khi Ngài đến gần ngôi nhà của tôi, tâm nhãn liền nói cho ta biết có một vị vua đang tiến đến gần. Chỉ là trước đó ta cũng chưa từng nghĩ tới, người đến sẽ là Ngài, một vị vua chưa từng được biết tên. Thú thật lúc đầu khi biết được chuyện này, ta còn từng rất là sốc đấy!

Giọng kiêu mị lười biếng trả lời.

“Tin cô mới là lạ.” Ai đó trong lòng như vậy thâm nhủ. Đồng thời anh chàng cũng phát hiện đứng ở bên cạnh mình cô nàng tóc vàng giờ phút này ánh mắt không ngừng biến ảo phức tạp chập chờn.

“Tốt hơn hết là nhanh lên làm chuyện chính đi!” Cảm thấy tình cảnh hiện tại không quá ổn, Lãng một tay chỉ về phía tấm đá mà Godou vừa mới lấy ra đang cầm trên tay, đồng thời bắt chuyện.

- Ủm! Cô nói không sai, tôi đúng là một vị Diệt thần sư. Hơn nữa lần này mạo muội đến đây cũng là có mục đích của mình. Đây! Chính là tấm phiến đá đó. Cô có thể cho tôi mượn nó được không? Hơn nữa nếu như nó đã từng là của cô, chắc hẳn cô cũng biết được rõ ràng nó công dụng. Tôi muốn nghe kĩ càng tất cả những gì mà cô biết được. Chuyện này đối với tôi có thể rất quan trọng.

- Mà... Là như vậy phải không? Không nghĩ tới ngay cả Vương Ngài cũng đối với món đồ này có hứng thú. Có điều suy nghĩ lại thì, cũng chỉ có giống như Ngài vậy sở hữu thân thể của thần mới có thể an toàn sử dụng nó đi. Cầm thư của Prometheus!

.....

Kết thúc chương 250.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 251: Di thần tung tích xuất hiện

- Cầm thư Prometheus? Kẻ đã đánh cắp ngọn lửa mang cho con người trong thần thoại Hy Lạp?

Lăng theo bản năng lăm bằm nhắc lại.

- Đúng vậy! Chính là ông ta. Dựa theo những gì giới học giả ngày nay nhận định mà nói, giống như vậy phiến đá đều được coi là sản vật của thời đại thần cùng người hỗn cư trong quá khứ truyền lại cho đến bây giờ. Một thứ phép màu thần linh ban cho con người được ghi lại trên phiến đá. Ta đã tìm ra nó ở tại sâu trong dãy núi Kavkar thật lâu trước kia. Nghĩ lại còn thật có chút hoài niệm đây!

Lucretia trả lời với vẻ nhàn nhả băng quơ. Nhìn ngang nhìn dọc, thấy thế nào Lăng đều không thể cảm nhận nổi một chút cái gọi là hoài niệm đáng về gì từ trên người cô. Ủ? Có lẽ đây chỉ là một lời nói khách sáo đại loại vậy.

- Khoan đã! Xin hãy cho tôi cắt ngang hai người một chút. Sự thật là trong suốt mấy ngày gần đây đã có liên tục vài con thánh thú xuất hiện và gây rối ở trên đảo. Con gần nhất xuất hiện ở Cagliari là Heo Rừng, và tại trước lúc đó ba ngày còn có ba con khác xuất hiện trên đảo Sardinia. Lạc Đà ở Bosa, Cừu ở Orgosolo, cùng Bò Tót ở Barumini. Có người đã từng nhìn thấy một người thanh niên khả nghi liên tục có mặt ở gần những nơi kể trên mỗi khi mấy con thánh thú trước sau hiện thân. Anh ta có thể chính là kẻ đầu têu đã tiến hành những nghi thức triệu hồi thần. Nếu sự thật đúng là như vậy, nhiệm vụ của tôi chính là bắt lại và ngăn cản anh ta hành động tiếp theo.

- Cô đang muốn nói điều gì sao, cô gái trẻ?

- Erica Blandelli. Đại Hiệp Sĩ của Thánh Giá Đồng Thiếc Đen. Sir Lucretia, cô có thể gọi tôi là Erica. Vì nhiều lý do khác nhau, tôi hiện đang đi chung với hai người bọn họ. Ủ? Nhân tiện nói thêm ở đây, bởi vì cậu ta đã từng tiếp cận nói chuyện với người thanh niên khả nghi kia, hơn nữa trong tay còn mang theo phiến đá ma thuật- cảm thụ Prometheus, bởi vậy tôi muốn đến đây xác minh rằng cậu ta có phải hay không thật chỉ là tình cờ dính líu phải vào vụ việc lần này. Cô hiện tại có thể trả lời chắc chắn cho tôi không?

Nói và Erica còn lấy tay chỉ chỉ người thanh niên đang mờ mịt đứng ở bên cạnh mình mang tên Godou. Ai bảo bọn họ đang nói chuyện với nhau bằng tiếng Ý cậu ta không hiểu được, bởi thế cho nên ngôn ngữ lời nói của Erica hiện giờ cũng cực kì thăng thủng.

- Cháu gái của Sir Paolo à, ta có nghe qua rất nhiều lời đồn về cô, thiếu nữ thiên tài ma pháp sư bậc nhất của giới phép thuật châu Âu hiện giờ. Vậy có vẻ như cô đã đến vùng quê này vì vị Dị Thần đó, thật là một sáng kiến táo bạo. Ngoài ra không cần gọi ta một cách xa lạ như vậy, cô có thể trực tiếp gọi ta là Lucretia là được. Cho tới chuyện về cậu thanh niên này, ta có thể đảm bảo đây chỉ là một sự tình cờ ngẫu nhiên, cô có thể hoàn toàn yên tâm.

- Vậy chuyện cậu ta là cháu trai của bạn cô là có thật— có nghĩa là Godou thực sự đến Sardinia và sở hữu tấm Grimoire- cổ thư này một cách hoàn toàn tình cờ?

- Ừm? Đơn giản, ông của cậu ấy là một vị học giả. Một người bình thường hoàn toàn không có dính líu gì đến thế giới thần linh ma thuật cả.

Nghe những lời của Lucretia vừa nói, vai của Erica không khỏi chùng xuống tỏ vẻ thất vọng.

- Ô, có phải là như vậy phải không? Nếu như cô đã nói như vậy mà nói, vậy thì thật là đáng tiếc khi lãng phí quá nhiều thời gian như thế bởi vì một kẻ vô tích sự như anh ta. Thật là đáng xấu hổ khi tôi lại làm ra một điều như vậy.

- Có điều nghe qua cô lời nói vừa rồi, có vẻ như cô đã biết được thông tin gì đó về vị dị thần đang xuất hiện trên hòn đảo này?

Giống như nghĩ ra điều gì, Erica hai mắt không khỏi chột sáng lên.

- Đúng vậy! Cô quả nhiên là đủ tinh ý đấy, Erica.

- Chính xác thì, ta cũng không chắc chắn lắm. Nguồn tin của ta chỉ xác nhận được đó là một vị chiến thần nào đó. Ban đầu ta đã nghĩ là vị thần như Melqart, nhưng sau đó hóa ra lại nhiều hơn thế một chút.

Lucretia mỉm cười yếu ớt trả lời.

Melqart, mặc dù nghe hiểu được nội dung mà hai người phụ nữ trong phòng đang nói chuyện, Nguyễn Trọng Lăng tỏ vẻ bản thân mình vẫn không thể hiểu được tình hình thực tế ra sao. Đồng thời bởi vì đối với thân phận chân thật của anh chàng có đầy đủ tôn kính quan tâm, vì thế cho nên bất gặp Lăng đáng về mờ mịt không hiểu, dựa lưng nằm phía đối diện Lucretia rất là tinh ý lên tiếng giải thích ngọn ngành. Ngược lại là từ đầu đến cuối chỉ hiểu biết tiếng Nhật ở một bên Kusanagi Godou hoa lệ bị làm lo.

- Có lẽ Ngài còn không biết rõ về vị thần này. Mặc dù là vị thần có ý nghĩa rất lớn trong lịch sử Trung Á, thế nhưng cho tới thời hiện đại thì ông ta đã không còn được nhiều người biết đến như xưa. Không, chính xác hơn thì, hiện tại đã không có nhiều người hiểu rõ cái tên thật sự của ông ta.

Lucretia tiếp tục lời giải thích của mình không vấp một chữ:

- Thánh vương được các bộ lạc Do Thái như người Canaan và người Phoenicia tôn thờ... Baal. Ban đầu là thần bão tố, sấm sét và bầu trời, sức mạnh tiếp tục lớn mạnh cho đến khi ông cuối cùng cũng nắm trong tay vô số quyền năng. Trong số các ngôn ngữ Ấn-Âu, Zeus và Odin là gần giống ông ta nhất. Ngài chắc hẳn đã nghe nói qua về hai vị thần đó rồi chứ đúng không?

- Vâng, tôi có biết.

Vị thần đứng đầu của Hy Lạp là Zeus, cũng như vị thần đứng đầu của Bắc Âu là Odin vẫn luôn thường xuất hiện trong các bộ phim bom tấn của Mỹ. Có thể biết được tên của bọn họ cũng không có khó khăn gì. Đó là chưa kể đến đã có một đợt Nguyễn Trọng Lăng bản thân còn từng điên cuồng bổ sung

Kiến thức về các bậc thần linh thường thấy trên thế giới khi mới trở thành Diệt thần sư. Cụ thể thì anh còn biết được giống như Zeus cùng Odin đều không phải là ngay từ đầu bên trong thần thoại thần vương đầu tiên, mà đều là đời thứ ba thần vương, hơn nữa bởi vì là thần vương trong giai đoạn thần thoại lịch sử nổi tiếng nhất thế cho nên mới sẽ như vậy bị nhiều người biết được.

Lucretia lời nói vẫn còn đang tiếp tục.

- Các thần bầu trời thuộc loại này, về cơ bản tất cả đều sở hữu rất nhiều đặc tính. Là vị thần lãnh đạo, vua, thần trí tuệ, thần sự sống, thần chiến tranh, thần địa ngục,...vv. Baal trên thực tế cũng là một trong những vị thần theo nguyên mẫu đó. Có nhiều khuôn mặt thì có nhiều bí danh. Điều đó là chuyện rất hiển nhiên phải không?...Melqart là tước danh được dân chúng tôn sùng khi ông bảo vệ thành phố Tyre.

- Ừm? Trong đó Tyre là thành phố do người Phoenicia xây dựng nên. Màn phòng thủ của nó chặt đến nỗi phải mất một năm Alexander Đại đế mới chiếm được. Nơi đó cũng là trụ sở thủy quân của người Phoenicia, bá chủ của các vùng biển cổ đại. Đặt chân tới Sardinia, bọn họ bởi vậy trở thành những người cai trị trên hòn đảo này nhiều năm.

- Tổng thể nói lên thì, Melqart là vị thần có quan hệ cực kì sâu sắc với đảo Sardinia.

Nói xong, Lucretia còn tiếp tục bổ sung thêm.

- Khắp Hy Lạp, Melqart được mô tả là một người đàn ông không lồ tay cầm chùy— Và vài ngày trước, ta đã chứng kiến thần vương Melqart xuất hiện trong bộ dạng đó.

- Nhưng Lucretia, không phải lúc đầu cô đã nói chuyện này không dính dáng gì đến thần Melqart rồi mà?

Cô phù thủy tiền bối trả lời câu hỏi chen vào của Erica, khuôn mặt không chút đổi sắc.

- Đúng thế, không phải ở Sicily có khu quần thể kiến trúc hình trụ bằng đá sao? Năm ngày trước, tâm nhãn của ta đã nhìn thấy có sự tích tụ thánh lực bất thường ở chỗ đó. Để quan sát kĩ tình hình, ta đã tự mình đến đó tìm hiểu xem.

Cái này tâm nhãn đáng vẻ rất là vạn năng công dụng à nha. Lắng nghe vậy trong lòng thăm thẳm. Lucretia lời nói vẫn còn đang tiếp tục.

- Kết quả ở nơi đó, những gì ta nhìn thấy là cảnh hai vị thần đang tàn sát lẫn nhau. Một trong số đó là thần Melqart, còn người kia có hình dáng của một chiến binh cầm trong tay một thanh hoàng kim kiếm màu vàng. Trận chiến khốc liệt giữa hai vị thần kết thúc bằng việc cả hai đều bị đã thương và bại trận.

Lucretia thở dài miêu tả.

- Melqart với cây chùy của mình và vị thần kia với thanh hoàng kim kiếm, bọn họ tung ra đòn cuối cùng vào nhau đồng thời gây thương tích nặng nề cho cả hai phía. Melqart hóa thành tia sét rồi bay đi, còn vị kia hoàng kim kiếm thần thì vỡ vụn.

- Vỡ vụn? Vậy là ông ta đã mất đi thân thể của mình?

- Không, cơ thể của hoàng kim kiếm thần tách ra thành nhiều phần, mỗi phần sau đó biến thành một hình dạng mới. Một con heo rừng, một con chim săn mồi, và có cả những con vật khác nữa như một con ngựa hay một con dê. Những hóa thân này lập tức bay xuyên qua đại dương hoặc vút lên bầu trời.

Nói theo cách khác chính là, những con thánh thú khổng lồ xuất hiện khắp nơi trên hòn đảo, được sinh ra từ những mảnh cơ thể của vị thần có thanh kiếm bằng vàng.

Bản năng mách bảo làm cho Lăng cảm thấy dường như mình đang bỏ sót một chuyện gì đó cực kì quan trọng ở đây. Đáng tiếc anh vắt hết óc tạm thời cũng không nghĩ ra.

- Sau đó thì sao? Con gió đã từng đánh bại mấy con thánh thú đầu tiên kia, có phải là hiện thân của thần Melqart không?

- Ai mà biết chắc được, cho dù là thần Melqart hay là hoàng kim kiếm thần, bọn họ không thể nào phục hồi hoàn toàn trong thời gian ngắn như vậy được. Nếu họ đã phục hồi, tâm nhãn của ta đã phải cảm nhận được điềm báo, nhưng đến bây giờ thì vẫn là con số không. Cũng có khả năng họ đã đi khỏi Sardinia.

Trước câu hỏi của Erica, Lucretia chỉ trả lời bằng câu "ai mà biết?" rồi nhún vai.

Mặc dù Lăng không có tận mắt chứng kiến mọi việc, thế nhưng anh hiện tại cũng có thể cảm nhận được tình cảnh hiện giờ đang rất không bình thường. Cuộc chiến giữa hai vị thần nêu trên có lẽ sẽ không như vậy đơn giản liền xong xuôi. Còn có...

- Điều đó có nghĩa là cô đã bị cuốn vào cuộc chiến của thần, và bị cạn kiệt ma lực?

- Đúng thế. Để bảo vệ tâm thần này trên cái bãi chiến trường đó, dùng phép quá sức là điều tất nhiên khó tránh khỏi. Mà cũng nhờ có vậy, phép thuật của ta giờ cũng đã cạn sạch. Có lẽ sẽ mất ba tháng để hồi phục trở lại. Trong khoảng thời gian này, bản thân ta không thể thi triển bất kì phép thuật nào cấp cao, hay thậm chí là vận động cơ thể. Điều này quả thật phiền phức.

Dù rõ ràng cô nói là phiền phức, giọng của cô vẫn khá nhàn nhả.

Câu chuyện nói đến đây tức thì tạm thời ngừng lại, thông tin thu được đột nhiên có chút quá nhiều, Erica cùng Nguyễn Trọng Lăng mỗi một người nghe hiện tại chính đang cẩn thận tiêu hoá chúng.

.....

Kết thúc chương 251.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 252: Rời đi

- Tích tích tích tích. ...!

Tiếng chuông điện thoại đột ngột gấp rút reo vang lên. Đám người ánh mắt vì thế lập tức theo bản năng quay sang nhìn về phía Erica, trong khi cô gái lúc này chính đang vội vàng lấy ra điện thoại tiếp chuyện.

- Úm? Là như vậy phải không? Được rồi! Tôi đã biết. Yên tâm, tôi lập tức sẽ đi xử lý chuyện này.

Phải mất khoảng ước chừng vài phút nói chuyện trôi qua. Tắt đi điện thoại đang cầm trên tay, đôi mắt Erica giờ không khỏi hơi nhúu chặt lại. Có vẻ như đã có chuyện gì đó khó khăn đang xảy ra.

- Làm sao vậy?

Lăng giọng nói quan tâm hỏi thăm. Khả năng đáp lại anh chỉ là cái nhìn đầy khó chịu liếc mắt của cô nàng tóc vàng. Cô ấy vẫn còn chưa quên tội ác tày trời mà anh đã gây ra cho cô vào buổi sáng. Có điều suy nghĩ tới thân phận chân thật của Lăng cùng vụ việc đang diễn ra hiện giờ, tuy rằng trong lòng còn cách ứng dị thường, Erica vẫn là quyết định tuân theo sự thật nói chuyện.

- Dorgali, ... những tâm nhân sư của chúng tôi ở trên hòn đảo này đã cảm nhận được một sự tích tụ năng lượng phép thuật ở gần nơi đó.

Lo lắng cho việc Lăng có thể còn không ý thức được ý nghĩa của những thông tin kể trên, Erica lời nói tiếp tục bổ sung.

- Trước đây lý do mà tôi đến Cagliari cũng là bởi vì thuật tâm nhân của bọn họ đã từng tìm thấy một sự tích tụ năng lượng phép thuật tương tự ở gần nơi đó. Kết quả cuối cùng giống như anh đã từng thấy đấy. Người thanh niên khả nghi kia cùng con thánh thú lợn rừng sau đó không lâu liền đồng thời xuất hiện ở nơi này.

- Ý của cô là...?

- Đúng vậy, không sai! Chúng ta tiếp theo cần phải nhanh chóng di chuyển đến Dorgali, ngăn cản mọi chuyện tồi tệ xảy ra trước khi quá muộn. Nếu như phát hiện thật sự là người thanh niên kia đang giở trò, tốt nhất cần phải lập tức ra tay ngăn cản anh ta lại.

- Há, là như vậy phải không?

Gật gật đầu không có bất kỳ ý kiến chỉ phản đối, tuy rằng Nguyễn Trọng Lăng đối với việc đánh bại thánh thú dị thần không có tí ti ham thích, (chủ yếu là trước đó tiêu diệt thánh thú lợn rừng xong xuôi, anh ấy không có phát hiện mình được thưởng thêm bất kỳ quyền năng gì). Có điều nếu như đây là điều mà hiện tại Erica bản thân mong muốn anh thực hiện, như vậy thì cần thiết phải chăm chỉ hoàn thành nó cho xong.

Cũng chính là ngay tại thời điểm hai người bọn họ muốn xoay người lựa chọn rời đi, giọng nói của Lucretia Zola đúng lúc kịp thời vang vọng.

- Xin hãy chờ đợi một chút!

- Có chuyện gì sao Lucretia? Chúng tôi đang rất vội.

Cô nàng quay đầu lại nói chuyện với dáng vẻ cau mày. Nói chung, không biết vì sao, nhưng sự thật là tuy rằng mới chỉ gặp mặt ngay lần đầu tiên, thế nhưng bản thân cô đối với đối phương lại luôn có chút ác cảm, khó chịu. Thật giống như đang gặp phải cùng một loại hình người, đồng tính không tương thích.

Trái ngược với đó, Lucretia thái độ thực sự rất thông dong.

- Không cần phải gấp gáp như vậy đâu, Erica. Chuyện tôi sắp nói sẽ không làm mất hai người chờ đợi bao nhiêu thời gian. Mặt khác ngược lại, có lẽ nó còn sẽ là một điều trợ giúp hữu ích đối với những việc mà cả hai người đang muốn làm cũng không biết chừng.

- Ô? Như vậy tôi thực sự chờ mong.

Khẽ mỉm cười làm lơ trước sự gậy hấn khiêu khích của Erica, Lucretia Zola giờ nhìn về phía Lăng nháy nháy mắt, tình nghịch nói tiếp.

- Thật đáng tiếc khi không được nhìn thấy Vương tư thế oai hùng trong khi chiến đấu. Có điều, làm một người dân cư sinh sống thật lâu ở nơi đây. Nột, xin Ngài hãy mang theo bên mình tấm phiến đá này đi. Nói không biết chừng, nó sẽ mang lại cho Ngài một vài niềm vui không tưởng.

Nói và rồi giống như có một luồng sức mạnh ma thuật thần kì lan tràn ở bên trong không khí. Kết quả là ở trong ánh mắt giật mình kinh ngạc của Godou, tấm phiến đá đang cầm ở trên tay anh ta bỗng chốc giống như có sinh mệnh, trôi nổi bay lên bay về phía đang đứng ở một bên Nguyễn Trọng Lăng.

- Có thể nói cho tôi biết tác dụng chân chính của nó là gì không?

Sự thực thì mặc dù Lucretia không nói, Lăng cũng đang định chuẩn bị lên tiếng mượn tạm nó mang đi. Dù sao tại trước đó không lâu, ngay tại lần đầu tiên bắt gặp được nó, bản năng liền mách bảo cho anh, rằng món đồ này có một tác dụng nào đó hết sức quan trọng. Thật không nghĩ tới buồn ngủ liền gặp chiều manh. Đối phương sẽ như vậy hành động đúng lúc.

- Nếu nói ra thì sẽ không linh. Vì thế thật xin lỗi thưa Vương, có lẽ sẽ để Ngài hiện tại phải thất vọng.

Khẽ lắc lắc đầu cười cười, tỏ vẻ không quan tâm. Khả năng ngay tại thời điểm anh ấy đang muốn nói gì thêm, đứng ở một bên chờ đợi Erica đã thái độ khó chịu lên tiếng chen vào.

- Mà... hai người đã tán tỉnh ve vãi xong chưa? Nếu như thật sự cần thiết, tôi có thể để cho cả hai riêng mình ở lại tiếp tục ôn chuyện, bản thân chính tôi đi trước.

Nói và không hề chờ đợi mấy người còn lại kịp thời phản ứng, cô gái lập tức liền xoay người ra cửa rồi đi. Tiếp sau đó đón lấy cái nhìn tỏ vẻ tràn đầy xin lỗi của Lăng trước khi anh chàng mang theo tấm phiến đá xoay người đuổi theo, giọng nói có phần buồn cười mang theo hài hước của Lucretia vẫn còn đang văng vẳng.

- Ủm? Phải đối đầu trực diện với một mỹ nhân xinh đẹp như ta, thật dễ hiểu làm sao khi các cô gái trẻ ngày nay dễ dàng như vậy liền có biểu hiện ghen tuông thất thố. A ra...~ Ta vậy thì có thể làm sao? Xinh đẹp chẳng lẽ cũng là có tội.

.....

Phải mất một vài phút sau đó Lăng mới bắt gặp lại được Erica ở bên ngoài lối vào của ngôi nhà. Chỉ là chưa kịp vừa mới đuổi tới anh lên tiếng bắt chuyện, cô gái liền đã xoay người về mặt khó chịu đi nhanh. Giọng nói của cô ấy cũng cùng vào lúc đó vang vọng bên tai anh.

- Thật là một người phụ nữ trơ trẽn không biết xấu hổ. Tuổi tác đã lớn như vậy rồi còn ỏn à ỏn ẻn ra về đi quyến rũ chỉ đáng tuổi cháu trai của mình đám thanh niên. Hừ! Còn có người nào đó ánh mắt vẫn luôn dán vào trên cơ thể của bà ta. Quả nhiên là bản sắc tự mình diễn xuất có khác. Dâm tặc! Sắc ma! Hentai! Biến thái....!

Ai đó giờ im như ve sầu mùa đông đuổi kịp theo phía trước bước chân, cúi mặt buồn lòng không dám hé răng nửa lời. Mãi cho tới khi bắt gặp Erica về mặt buồn bực tạm thời nói chuyện, nào đó người mới thiển mặt tươi cười nhỏ giọng hỏi thăm.

- Đúng, hiện tại chúng ta muốn đi nơi nào à?

Lườm nguyệt một cái nào đó chàng trai, cô nàng giọng nói cuối cùng mới bắt đầu bình thường trở lại khẽ đáp.

- Đương nhiên là cần đuổi kịp tới Dorgali ngăn cản dị thần thánh thú khả năng sinh ra tai hoạ chứ còn đi đâu. Khoảng cách từ chúng ta hiện tại vị trí tới nơi đó khá xa. Nếu như có thể bắt kịp taxi, có lẽ sẽ mất tầm khoảng một tiếng di chuyển.

- Đúng rồi, còn có cái cậu Godou kia đâu?

- Không biết nha! Có lẽ vẫn còn ở tại chỗ ở của Lucretia.

Cho đến lúc hiện tại cả hai anh chị ấy mới chợt nhớ tới người bạn nào đó đáng thương đồng hành.

- Hừm? Cậu ta không đi theo cũng tốt. Những chuyện như thế này cũng không thích hợp để cho những người bình thường như cậu ta dính vào.

- Thôi, trước đi tìm tìm xem bắt taxi đi.

Erica cuối cùng chốt lại như thế một câu cho xong chuyện.

Nói là nói như vậy, khả năng cả hai người bọn họ chưa từng nghĩ đến, muốn bắt taxi ở một nơi dân cư hoang vắng như trấn nhỏ hiện giờ sẽ là một sự chờ đợi trong thống khổ như thế nào. Cuối cùng của cuối cùng, hai người bọn họ không thể không bắt chặt trội xe buýt từ Nuoro rồi đi. Tự xưng là từ bé đến lớn không bao giờ sẽ đi chen chúc như vậy phương tiện giao thông, Erica cuối cùng không thể không tự mình phá lệ. Duy nhất được may mắn chính là, cho tới tận khi cả hai người bọn họ chính mình đuổi tới gần Dorgali, tiếp theo con thánh thú dị thần còn chưa từng xuất hiện vậy.

.....

Kết thúc chương 252.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Gặp lại

Dorgali là một thị trấn nhỏ nằm bên cạnh bờ biển cùng núi.

Nó có những thung lũng dài, cũng như bao quanh bởi những con sông chảy qua các sườn núi dốc. Erica từng đã nói rằng, Dorgali được bao phủ bởi những nguồn tài nguyên thiên nhiên phong phú, và được chỉ định làm đặc biệt công viên quốc gia.

Đi dọc trên con đường núi lúc nhấp nhô lúc gập ghềnh, chiếc xe buýt đang nhanh chóng tăng tốc.

-Hmm? Trời đang tối dần?

Nhìn ra phía ngoài từ cửa sổ, Lăng đột nhiên cảm thấy khung cảnh xung quanh dường như đang tối dần đi. Quả nhiên sau đó không lâu, bên trên bầu trời liền xuất hiện những đám mây màu xám xịt che phủ như một tấm màn dày.

- Trời mưa à? Không, dường như không phải là mưa.

Nghe thấy Lăng đang tự mình lăm băm với chính mình, Erica quay đầu lại đối diện nhìn anh. Mà nhân đây còn cần phải nói thêm, mặc dù chỗ ngồi ở bên cạnh Lăng vẫn còn đang trống, cô ấy như cũ mặc kệ và ngồi ở hàng ghế đối diện, giống như không muốn có bất kì liên hệ gì với anh chàng.

- Vào thời gian này trong năm ở Sardinia, trời gần như không bao giờ đổ mưa, anh thậm chí còn không biết cả điều đó sao?

Khí hậu ở vùng Địa Trung Hải. Ấm, khô, và rất ít mưa. Nói chung rất thích hợp cho đi du lịch cùng mùa sắm. Ai đó nhớ mang máng cuốn sách giới thiệu du lịch đã từng viết lên như thế. Cho tới về phần hòn đảo này, giống như vùng đất đối diện Napales, đều là nằm ở giữa Địa Trung Hải, rõ ràng đều thuộc về cùng một khu vực khí hậu rồi. Ừm? Chắc hẳn là như vậy đi!

- Điều đó có nghĩa là...

- Y như những gì anh đang tưởng tượng. Có lẽ một chuyện kỳ quặc nào đó sắp xảy ra, cũng nhiều khả năng đây là điềm báo về sự hiện diện của một vị dị thần.

Vài phút sau lời tiên đoán của Erica, chuyến xe buýt ngừng nghỉ cuối cùng kết thúc.

Dorgali là thị trấn rất nhỏ nằm dưới chân một ngọn núi.

Chỉ có vài cửa hàng và một đồn cảnh sát nằm dọc bên con đường chính, nơi trạm xe buýt được đánh dấu bằng một tấm biển báo đơn giản. Sau khi xuống xe, điều đầu tiên Lăng và Erica trông thấy là những đám mây đen ở trên bầu trời. So với những gì mà họ đã thấy lúc trên xe, số lượng rõ ràng giờ đã nhiều và âm u hơn.

Bầu trời trong xanh một giờ trước dường như chưa bao giờ từng tồn tại, bầu trời u ám anh chàng tận mắt nhìn thấy lần đầu tiên ở Sardinia đang tạo cho Lăng một dự cảm xấu, giống như là sắp có chuyện gì đó tồi tệ muốn xảy ra.

- ... Nó tới rồi!

Erica về mặt ngưng trọng, đột nhiên nói chuyện.

Kết quả là những giọt nước mưa bất chợt bắt đầu rơi là tả như và vào mặt Lăng. Khó chịu-ing...!

Con mưa xối xả cuối cùng cũng đã đến. Con mưa nặng trĩu đang bắn xuống từng giọt từng giọt, nhưng có lẽ đây không phải là thứ mà Erica đang ám chỉ. Ngay lúc bản thân Lăng suy nghĩ tới điều gì đó, bất thành linh một tia ánh sáng vàng chợt lóe sáng qua.

Đâm sầm xuống!

Tiếng sầm sét thét gào, nổ ầm ầm vang, và rồi gió cũng bắt đầu nhanh chóng nổi lên cùng một lúc.

... Một cơn gió bão! Một cơn gió bão thật lớn!

Không có lấy một dấu hiệu cảnh báo nào, cơn bão cứ như thế đổ ập đến một cách thô bạo. Và rồi Lăng bỗng thấy một con quái vật khổng lồ gì đó

bỗng dưng xuất hiện ở bên trong.

Vô tư bay giữa lòng con bão bên trong bây giờ là một con thú bốn chân khổng lồ, có sừng và... Đâu má! Đây là một con Dê đang bay!

Tựa như một con quái vật khổng lồ đang lơ lửng trong không trung, con Dê khổng lồ không cánh, không lông vũ, mang tới gió, mây và mưa, cùng nhảy múa với tia sấm, ánh chớp trên cao bầu trời.

Vì khoảng cách còn rất xa, thế nên không thể xác định được kích thước chính xác của nó.

Tuy rằng như vậy, con vật này không thể nào nhỏ hơn con Heo Rừng ở Cagliari được. Bộ da và lông tóc của nó có màu trắng. Còn có nổi bật một cặp sừng dài ra từ phía đầu.

- G raaaaa!!!!

Gầm lên một tiếng!

Con Dê gầm lên rất to và vang xa, cùng lúc đó miệng nó thỉnh thoảng ra một cơn gió mạnh.

- “Gầm gào”

- Đuỳnh đoàng! Đuỳnh đoàng! Đuỳnh đoàng...!

Kêu thêm một tiếng nữa, xuất hiện giờ là những tia sấm sét nổ vang đang giáng xuống mặt đất.

Thị trấn này hầu như tất cả đều được làm bằng gỗ, nhưng vì trời mưa, nên may mắn là không cần phải lo lắng chuyện bởi vì sét đánh sẽ có hỏa hoạn diễn ra.

Mặc dù ngay cả khi như vậy, tai họa vẫn là một thực tế không thể nào thay đổi. Với ánh mắt chăm chú ngắm nhìn, Lăng giờ đang quan sát hình dáng khổng lồ của con Dê.

- Đây cũng là một hóa thân sinh ra từ vị thần hoàng kim kiếm kia ư?

Không ai có thể chính xác trả lời vấn đề của anh.

Tuy nhiên anh ấy vẫn nhận thấy được bên cạnh cô nàng Erica đột nhiên giống như có gì đó đang thay đổi, chuyện này khiến anh rất đổi kinh ngạc.

Một cảm giác lộng lẫy như vàng và lửa, có thể thấy được một ý chí vô cùng dũng cảm và một tấm lòng tràn đầy nhiệt huyết đang toát ra từ vẻ đẹp và đôi mắt của cô.

Đó là dáng đứng oai nghiêm khó sánh được, như của một người chiến binh kì cựu trước giờ ra trận.

- Hãy đến đây đi, thanh kiếm của ta, Cuore di Leone. Thanh kiếm canh giữ ngai vàng của vị vua sư tử! Ta khẩn cầu đến từ tổ tiên sắc đồng đen. Xin hãy bảo hộ cho thân thể và tấm lòng hào hiệp này!

Niệm lên những câu chú ngữ bằng giọng vịnh than như một lời thần chú.

Ngay kế tiếp theo sau, thanh kiếm thon dài có phần quen mắt và một chiếc áo chiến đấu phục màu sọc đen đỏ bất chợt xuất hiện trên thân người cô. (Trời mới biết được cô nàng làm sao thay đổi xong nhanh như vậy quần áo). Dù sao đi nữa thì, cầm thanh gươm bên tay phải, chiến đấu đồng phục được thiết kế với những sọc đen rõ nét trên nền đỏ, đặc biệt hợp với vẻ đẹp và mái tóc vàng của Erica. Trong giây lát, Lăng cảm thấy mình dường như bị đã hút hết cả hồn.

- Tôi sẽ lại gần con Dê đó để thám thính. Anh nên chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu đi. Mặc dù chưa bao giờ được chứng kiến sức mạnh của một vị Diệt thần sư, thế nhưng mong rằng anh sẽ không để cho tôi phải thất vọng.

- Không phải đâu? Cô định tự mình đánh nhau với con thánh thú đó ư?

- Dĩ nhiên là không! Tôi chỉ muốn trước tiên thám thính sức mạnh của nó giúp anh mà thôi. Tất cả không phải đều trông cậy hết cả vào anh còn gì. Nếu như tôi đã chết, đó cũng sẽ chỉ bởi vì anh là kẻ vô dụng.

Để lại những lời kẻ trên, Erica phóng lên phía trước.

Lao đi như một mũi tên qua những cơn gió dưới cơn mưa như thể cô đang bay, tốc độ này hoàn toàn vượt xa giới hạn của người bình thường.

Chính ngay tại lúc Lăng đang tỏ ra ngạc nhiên bởi vì những lời nói chuyện vừa rồi, khoảng cách giữa cả hai bên đã ngày càng nói rộng.

- Thật là một cô gái cứng đầu! Có điều giờ cũng không phải là lúc mà mình có thể nhàn nhã đứng xem, nên nhanh tay xử lý con quái thú kia thôi.

Con bão và trận sấm sét đột ngột, thêm với con quái vật khổng lồ đang bay trên không kia.

Có quá nhiều thứ kinh khủng bất thường như vậy đang hiển hiện ra, Dorgali hiển nhiên không thể nào tránh thoát khỏi rối loạn.

Thật giống như đang xuất hiện những người mở cửa sổ nhà mình quan sát tình hình cơn bão, rồi chỉ để bị hình ảnh trên bầu trời làm cho sợ hãi té ngã ngửa.

Hay những tiếng thét chói tai vì khiếp sợ, những tiếng la vì kinh ngạc cùng cảm thán vì mọi chuyện tai nạn đang diễn ra. Người dân đang rơi vào cảnh loạn lạc lâm than, than khóc như thể đang rơi vào trong bể địa ngục vậy.

Cơn bão thổi bay những khúc gỗ và các vật nhẹ như vãi lên không trung. Những tia sét loé lên làm sáng rực cả màn mây u ám, bao phủ bầu trời như mạng nhện trải rộng một cách tuần hoàn. Trong khi đó, những tia chớp đánh xuống từ bầu trời đang đánh nổ mặt đất và phá hủy các tòa nhà hay cột thu lôi.

Không ai có thể nghĩ rằng sẽ có tình trạng rối loạn lớn như vậy xảy ra ở một thị trấn nhỏ chỉ vài ngàn dân cư như thế này.

Nhìn bao quát tất cả tình hình trên phố, Lăng lập tức quyết định nhanh chóng ra tay. Không chỉ là vì an nguy của Erica, mà còn có cả sinh mạng của vô số người dân vô tội đang sinh hoạt tại nơi này.

Khả năng cũng chính ở vào thời điểm ấy, trong khi anh đang định thôi đưa mắt mình nhìn quanh quan sát về phía dòng người đang hoang mang, Lăng bắt chợt nhận ra.

Giống như chính anh, còn có một người thanh niên khác cũng đang bình tĩnh quan sát đám đông đang hoảng loạn.

Một chàng thanh niên điển trai đến nỗi, chỉ cần nhìn thoáng qua một lần thì sẽ không có cách nào lãng quên được khuôn mặt ấy.

Hai người bọn họ giờ nhìn nhau.

Một người mỉm cười lịch sự thanh nhã, còn người kia thì lộ ra nét mặt giật nảy mình kinh ngạc đến ngây người.

- Sao lại là anh...?

- Xin chào chàng trai, thật vui vì chúng ta lại gặp mặt!

Đối phương là như thế mở đầu bất chuyện. Một cuộc hội ngộ đến không ngờ.

.....

Kết thúc chương 253.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 254: Bị đâm

Phải! Đúng vậy, hiện tại xuất hiện ở trước mắt Lăng đúng là đã từng ở tại tương lai sẽ xuất hiện chiến đấu bên cạnh dị thần Perseus. Anh ta tên là cái gì nhỉ? Nếu như Lăng nhớ không lầm, nữ dị thần Athena đã từng kêu gọi đối phương là Verethragna? Một vị chiến thần của Hoà giáo Ba Tư cổ đại, thù hằn của Perseus trong thần thoại cổ xưa đại loại thế?

Ồ không? Khoan đã! Chuyện quan trọng nhất cần nói hiện tại ở đây là....

- Anh biết rõ tôi???

- Không, không đúng! Nói chính xác hơn chính là, anh đã từng gặp mặt qua tôi??? Ở tương lai???

Mặc dù ngôn ngữ có phần không được rõ ràng, thế nhưng rất hiển nhiên, đối diện Verethragna lập tức liền hiểu được những gì mà Lăng đang muốn nói.

- Đúng thế! Cậu đoán không sai, chàng trai~

- Chúng ta đã từng gặp mặt ở tại tương lai. Đồng thời tại trong quá khứ, nơi con heo rừng đã từng hiện thân, từ xa xa, ta đã chứng kiến toàn bộ quá trình những việc mà cậu đã làm.

- Không thể không nói, mặc dù không cần, thế nhưng sự thật là cậu đã giúp ta thu phục lại nó mà không hề tổn bất kì công sức. Bởi vì điều này, ta đối với cậu cần phải nhờ ơn.

- Đáng tiếc lúc đó ta đây kìm ức còn không có hoàn toàn khôi phục lại, bởi thế cho nên mới bỏ lỡ qua cơ hội gặp mặt. Có điều ta nghĩ, giống như hiện tại cũng không tồi. So sánh với lần đầu tiên gặp mặt ở tương lai chém chém giết giết. Hoà bình đối diện gặp lại nhau ở trong quá khứ, không phải cũng là điều rất thú vị sao.

Đối mặt với Nguyễn Trọng Lăng đáng và không thể tin... không thể nào tưởng tượng nổi nét mặt! Anh ta vậy mà tươi cười gật gật đầu tỏ vẻ khen ngợi, hơn nữa còn trả lời khẳng định những gì mà Lăng đang suy tư.

- Sao? Làm sao có thể???

Tuy rằng không có nói rõ ra, thế nhưng biểu hiện của Nguyễn Trọng Lăng hiện tại rõ ràng giống như đang nói, đối phương đang lừa bịp người.

- Không cần phải kinh ngạc như vậy đâu, chàng trai.

- Đối với thần linh chúng ta mà nói, thế giới của con người giống như là một đám rác rưởi cuộn phim. Tuy rằng không thể hoàn toàn xác định tương lai quá khứ nội dung, thế nhưng bất lên tua đi tua lại, hay xuất hiện ở bất kì thời gian điểm nào đều là một chuyện dễ dàng. Nếu như tương lai cậu có khả năng đạt tới cảnh giới của ta, như vậy cậu liền sẽ hiểu.

- Còn có... nếu như ta không có nhìn lầm. Đồng bạn của cậu hiện tại giống như đang gặp một chút khó khăn ha!

Nói và cả hai đưa mắt nhìn sang về phía thị trấn. Giống như những gì anh ta vừa nêu, ở nơi đó Erica quả nhiên đang bị con Dê rừng khổng lồ liên tục phóng ra sét đánh làm cho vô cùng chật vật. Khả năng ngay tại khi Nguyễn Trọng Lăng chuẩn bị muốn dùng ra quyền năng nổ thần của mình, trở cù trọng thi xử lý con Dê rừng, một con gió lốc khổng lồ bỗng dưng xuất hiện kiềm chế lại con thánh thú ở bên trong đó. Chưa kịp đám người hồi lại hồn, một thanh hoàng kim kiếm khổng lồ bỗng nhiên bay vút đi vượt qua không trung, đâm thẳng vào thân hình con Dê thánh thú. Chỉ trong khoảnh khắc, sấm sét lời đình chột tan, trời quang mây tạnh giống như thiên tai hoạ chưa từng hiện thế. Cho tới thân thể khổng lồ của con thánh thú Dê rừng, vậy thì tan vỡ ra từng mảnh ánh sáng, toàn bộ bay về phía thân thể của người thanh niên, dị thần Verethragna.

Hồi hột thao tác, mãnh như hổ!

Lăng nhìn mà trong lòng không khỏi run sợ sợ lên. Nhắc tới đây mới nhớ thì, ở trong tương lai, bản thân anh không phải xem cũng bị đối phương một kiếm chém chết hay sao. Nếu như không phải đột nhiên xuất hiện kì tích ném anh trở về trong quá khứ, ngày này nào đó sang năm, nắm mồ của anh chắc rằng cũng đã sớm mọc lên xanh cỏ rồi.

Không nghĩ tới chính là, tiêu diệt đánh bại xong con thánh thú Dê rừng, trên tay cầm thanh hoàng kim kiếm Verethragna ánh mắt bắt chợt nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng tràn đầy ý vị thâm trường. Chưa kịp anh chàng làm ra điều gì phản ứng, thân thể của cả hai người đã giống như tia chớp giạt sai khai nhau, duy chỉ có còn lại thanh kiếm màu vàng óng hoàng kim kiếm ấy, đã sớm phi nhanh đâm xuyên qua ngực của Lăng, cắm chặt vững chắc giữ lại.

Âm thanh duy nhất cuối cùng mà Nguyễn Trọng Lăng nghe được chính là, lời nói của Verethragna văng vẳng bên tai trên nền tiếng kêu kinh ngạc của Erica chỗ xa xa.

- Ở trên hòn đảo này tương lai sắp tới thế nhưng vô cùng nguy hiểm. Vì để cho an toàn, tốt nhất cậu vẫn là nằm xuống nghỉ ngơi một đoạn thời gian đi. Không cần phải cảm ơn ta, chàng trai. Tất cả coi như là trả ơn cho việc cậu đã giúp đỡ ta thu phục lại con heo rừng trước kia nhé. Chờ mong chúng ta lần sau gặp mặt lại, chiến lực của cậu khi đó sẽ mạnh mẽ hơn bây giờ. Chúc cậu may mắn, chàng trai!

“Đáng chết! Người chắc chắn đây là trả ơn, mà không phải là đang trả thù?” Trong lòng còn có câu mẹ bán phê, đậu xanh muốn giăng, cuối cùng của cuối cùng, hình ảnh mà Nguyễn Trọng Lăng duy nhất nhìn thấy chính là, Erica vẻ mặt lo lắng cuống cuống lao tới đón đỡ lấy ngã nằm xuống mặt đất chính bản thân anh.

Vừa mới suy nghĩ mông lung trước đó kì tích thoát khỏi kết cục tử vong, thật không nghĩ tới chính là, nhanh như thế đã bị đánh đổ. Ngày này sang năm, sẽ không thật chính là ngày mình mồ yên mả đẹp á. Ai đó oán niệm tràn đầy ngã xuống-ing...

.....

Thời điểm Nguyễn Trọng Lăng bản thân tự mình tỉnh dậy đã là sau đó không biết bao lâu thời gian. Vốn dĩ ban đầu Lăng còn muốn ngồi thẳng người lên, thân thể mọi chỗ lại tức thời gửi tới cảm giác nặng nề giống như đang đeo đá vậy, khó lòng cử động. Không còn có cách nào khác, bất đắc dĩ, anh chàng không khỏi nằm im hai mắt đảo quanh. Hiện ra ở trong tầm mắt của anh, nơi này rõ ràng là một gian phòng ngủ. Bản thân Lăng hiện tại hiển nhiên đang nằm thẳng cẳng chết đi ở trên giường. Hơn hết quan trọng chính là, ngời ở một bên mép giường đã lim dim ngủ gục không biết từ khi nào Erica. Như cũ là mái tóc vàng óng suôn dài cùng chiếc váy đỏ lễ phục.

Quen thuộc cảm giác cùng người không khỏi khiến cho anh an tâm lại. Hiện giờ mới nhớ tới thì, ngoại trừ không thể cử động ra, bản thân Lăng thật giống như cũng đã không còn có vấn đề gì khác. Thật giống như những gì trước đó tên kia dị thần Verethragna đã từng nói, ngoại trừ để cho bản thân anh không giống bình thường “nằm xuống nghỉ ngơi” một đoạn thời gian, ngoài ra cũng đã không còn có vấn đề gì khác. Một khi chuyện đã diễn ra như vậy, cũng chỉ có thể tự nhận mình xui xẻo, trêu chọc không phải người.

“Đáng ghét nhất chính là tự tiện làm việc quyết định tên kia”. Ai đó ở trong lòng không khỏi khó chịu như vậy thảm thán.

Đương nhiên! So sánh với việc bị đối phương thẳng thừng chém giết. Kết quả giống như hiện tại ầu cũng đã là kết cục không tồi. Duy nhất một điều khiến cho bây giờ bản thân Lăng lo lắng suy nghĩ chính là... trên hòn đảo này tương lai vô cùng nguy hiểm cảnh báo mà dị thần Verethragna trước đó đã

từng nói ra. Nếu như có thể mà nói, Lăng hiện tại chỉ muốn thật nhanh rời xa khỏi nơi đây á. Thật đáng tiếc! Nào đó cô nàng thái độ nhất định sẽ không giúp đỡ anh thực hiện được điều này là được.

Liếc mắt nhìn đang ngồi ngủ gục bên mép giường Erica, có lẽ bản thân có thể nếm thử cùng đối phương nói nói chuyện.

- Erica, Erica, tỉnh,... Tỉnh! Tỉnh lại đi! Trời đã sáng rồi!

.....

Kết thúc chương 254.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Duy nhất giải trừ phương pháp

- Um...! Đừng làm phiền tôi Adriana~ Tôi muốn ngủ thêm chút nữa!

Nguyễn Trọng Lăng: “.....”

Một vài phút sau. ...

- Ngượng ngùng, bởi vì cả ngày hôm qua đều cần phải bồn ba đi tìm hiểu tin tức thế nên mới như vậy mệt mỏi.

Dùng tay xoa xoa khoé mắt, Erica thần nhiên như vậy trả lời. Lăng nghe như vậy xong, sự chú ý nhưng lại đặt ở nơi khác, giọng cẩn thận hỏi.

- Ngày hôm qua? Nói như vậy tôi đã nằm hôn mê ở đây rất lâu rồi?

Lắc lắc đầu, Erica phủ định trả lời.

- Cũng không lâu lắm, mới chỉ quá một ngày một đêm mà thôi.

“Một ngày một đêm còn không lâu thì như thế nào mới lâu”, trong lòng tuy rằng như vậy nói thảm, ngôn ngữ anh chàng nói ra thế nhưng lại chuyển sang quan tâm chuyện khác.

- Một ngày một đêm? Như vậy rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra sau khi tôi hôn mê?

Liếc mắt nhìn như cũ nằm bẹp trên giường Lăng, cô gái trần thuật lại với giọng thần nhiên.

- Cũng không có gì. Buổi trưa ngày hôm qua sau khi phát hiện anh bị người kia đâm ngã nằm xuống đất, tôi liền chạy vội tới. Sau đó còn xuất hiện một con thánh thú chim săn mồi khác, thế nhưng nó lập tức đã bị người thanh niên kia dùng một con lốc lớn ngăn cản lại. Cuối cùng càng là bị một thanh hoàng kim kiếm khổng lồ đánh bại chém giết, biến trở về thành từng mảnh ánh sáng, bị anh ta thu về.

Hơi hơi gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, anh ấy giờ nói chuyện với giọng như suy tư gì.

- Nói như vậy đã có sáu loại hoá thân bị anh ta thu về rồi sao. Hừm? Còn có cô chắc hẳn cũng đã đoán được thân phận thật của hắn.

Trắng liếc mắt khinh bỉ Lăng một cái, Erica đáp lời một cách ngạo nghễ.

- Dĩ nhiên! Tôi lại không phải ngu ngốc. Nếu như tận mắt chứng kiến cảnh tượng như thế mà còn không đoán ra được vậy thì cũng quá khờ. Rất rõ ràng! Anh ta chính là vị thần tay cầm hoàng kim kiếm mà trước kia Lucretia đã từng nói đến. Để biết được rõ hơn danh tính cùng thân phận thật của anh ta, tôi thế nhưng đã tiêu tốn thời gian suốt cả ngày hôm qua để tìm hiểu.

- Mà khoan đã, nghe giọng anh nói chuyện thì thật giống như anh cũng đã sớm biết được đối phương thân phận thật?

Đối mặt với Erica giọng nghi hoặc hỏi thăm, Lăng trả lời một cách thành thật.

- Ồ không, tôi chỉ là biết được tên của anh ta là Verethragna, là một vị chiến thần của hoà giáo Ba tư mà thôi. So sánh với thông tin mà cô tìm hiểu được chắc hẳn phải kém hơn nhiều.

Gật gật đầu xác nhận những lời Lăng vừa nói kể trên, Erica trong lòng đồng thời cũng xuất hiện nhiều hơn nghi vấn. Không một chút chần chừ, cô nàng rất tự nhiên liền lên tiếng hỏi.

- Hừm! Nói như vậy thì cũng không sai. Có điều rốt cuộc khi đó là chuyện gì đã xảy ra? Làm sao hai người vừa gặp mặt thì đã đánh nhau? Tuy nói Diệt thần sư cùng Dị thần vốn dĩ chính là thiên địch, thế nhưng kì quái chính là anh ta giống như cũng không định thật sự giết chết anh, mà càng giống như là làm một phép phong ấn. Hơn nữa làm một vị Diệt thần sư anh cũng quá yếu đi, tôi mới chỉ rời đi có một lát, quay đầu lại anh cũng đã sớm bị người đánh bại đâm xuyên.

Đối mặt với lời phản nân đến từ cô gái, anh chàng rốt cuộc chỉ có thể xấu hổ cười cười, tránh không trả lời. Thật sự không có cách nào khác cũng chỉ có thể đáng lặc hướng, đông cứng nói sang chuyện khác.

- Đúng rồi! Rốt cuộc tình huống hiện tại là như thế nào? Tại sao thân thể của tôi hiện tại lại biến thành như vậy? Hoàn toàn không có cách nào cử động mà. Cả người cứ giống như là đang đeo đá ấy.

Đối mặt với Lăng trực tiếp như vậy lời nói phản nân, Erica khuôn mặt không hiểu ra sao bỗng hồng hào trở lên. Ánh mắt có chút tránh né đi nhìn về phía phương hướng khác, giọng nói của cô cũng có phần gấp rút trả lời.

- Là do phiên đá cấm thư Prometheus tác dụng. Mặc dù không biết rõ cụ thể nguyên do vì sao, thế nhưng sự thực chính là, bởi vì có sự hiện diện của nó, thế nên phép phong ấn của dị thần Verethragna mới sẽ không thể đạt tới hoàn toàn hiện quả. Nghe Lucretia nói tới, nó giống như là một sự trộm đoạt.

Sự thật chính là Erica đã giấu giếm đi một phần những chuyện đã xảy ra sau khi Lăng bắt tình hôn mê. Dù sao thì bất kể là ai sau khi nhìn thấy người khác trên ngực cắm lấy cả một thanh kiếm lớn đều sẽ không cho là đối phương có thể tiếp tục còn sống đấy. Cũng chính là bởi vì quan hệ của hai người bọn họ có chút đặc thù, mặc dù chưa từng lời nói ra công nhận, thế nhưng sự thật Lăng chính là người đàn ông đầu tiên trong đời của cô. Tuy rằng khó chịu, thế nhưng mối quan hệ của cả hai cũng bởi vậy sẽ không dễ dàng bị chặt đứt. Hơn nữa anh chàng còn là một vị Diệt thần sư, mặc dù chưa từng có nói qua, thế nhưng làm một vị nữ pháp sư, ít nhất thì khi xác định thân phận chân thật của anh, đối với việc người đàn ông đầu tiên của mình có một thân phận cao quý như vậy, ít ra cô nàng còn tính hài lòng. Không có tình yêu tạm thời không quan hệ, tin tưởng dựa theo thời gian trôi qua, Erica nhất định có thể làm cho anh yêu quý gói hất chính phục dưới màu đỏ váy. Làm một quý cô mạnh mẽ chính gốc châu Âu, cô ấy chính là như vậy phóng khoáng truy đuổi tình yêu.

Chưa từng có nghĩ tới, cả hai người bọn họ vẫn còn chưa kịp có thời gian cơ hội hoà giải với nhau, Lăng liền bị người đâm kiếm đoán chừng đã chết. Cực cực khổ khổ vừa mới làm được vượt qua cửa ải tâm lý trong lòng, thực tế bỗng nhiên tàn khốc như vậy giáng đòn phủ đầu, Erica làm sao có thể như vậy dễ dàng cam tâm chịu đựng, cũng bởi vì thế lập tức tự mình ra tay đánh nhau với dị thần Verethragna.

Kết quả đương nhiên không cần nói rõ cũng biết, Erica rất dễ dàng liền bị đối phương đánh bại. Mặc dù cô đã dùng ra hết bản thân mình toàn bộ lực lượng, thế nhưng cuối cùng thậm chí không thể thắng nổi đối phương sử dụng dù chỉ một cành cây khô. Chênh lệch như vậy to lớn trong khoảng khắc ấy hoàn toàn làm cho cô hồng mắt. Cũng chính là tại sau khi trở mắt nhìn đối phương nhẹ nhàng băng quơ liền đánh bại thánh thú loài chim săn mồi, cô gái rốt cuộc mới hiểu được đã từng ông chú của mình lời răn dạy trước khi chuyển đi. Có thể đánh bại dị thần, cũng chỉ có thể là diệt thần sư hoặc một vị dị thần khác. Vụ việc hiện tại đang diễn ra ở Sardinia liên quan đến dị thần đã hoàn toàn vượt ra khỏi năng lực phạm vi của cô.

Thế nhưng có một người theo lý thuyết vẫn còn có năng lực có thể giải quyết được mọi chuyện!

Thất tha thất thủ đi lại tới gần nơi Lăng đang nằm, Erica bất ngờ phát hiện anh chàng giống như vẫn còn có hơi thở sự sống. Mặc dù lòng có nghi ngờ trùng điệp, cô ấy cuối cùng vẫn là quyết định mang theo Lăng trở về ngôi nhà của Lucretia. Vết thương trên người anh dù sao cũng không phải do bình thường đồ vật vũ khí tạo ra, mà suy xét đến cùng đều là bởi vì ma thuật vũ khí tạo thành. So sánh với bình thường nhân viên phép thuật ở mảnh đất hoang vắng Sardinia này, vẫn là kinh nghiệm phong phú, tuổi tác cao Lucretia Zola càng có thể tin.

Sự thật sau đó cũng đã chứng minh suy nghĩ khi ấy của Erica là đúng. Mang theo Nguyễn Trọng Lăng bằng tư thế công chúa ôm trở về, đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của Lucretia Zola cùng Godou, Erica rất nhanh liền nói rõ mọi việc trước đó xảy ra.

Đối mặt với cái nhìn trông chờ của cô nàng tóc vàng, ma nữ xứ Sardinia không phụ nhờ vả nhanh chóng tìm ra nguyên nhân xuất hiện trên phiên đá cấm thư Prometheus.

Dựa theo lời nói giải thích của Lucretia Zola khi đó Erica cũng mới biết được, nho nhỏ phiên đá cổ xưa vậy mà ẩn chứa như vậy năng lực thần kì. Dựa vào chủ nhân mang theo phiên đá đối với mục tiêu thần linh hiểu được tri thức, nó thậm chí có thể giúp đỡ đối phương đánh cắp quyền năng của dị thần.

Rất hiển nhiên, bởi vì nào đó nguyên nhân, bản thân Lăng đối với dị thần Verethragna đã có được phần nào hiểu biết, thậm chí đã từng gặp mặt hoặc chiến đấu qua. Kết quả chính là lưu lại trên người anh ẩn chứa phong ấn năng lực hoàng kim kiểm soát mạnh mẽ liền bị mang trên người phiên đá cấm thư Prometheus âm thầm đánh cắp. Verethragna bày ra phong ấn sức mạnh bởi vậy đã bị mở ra một lỗ hổng nhỏ.

Cốt chỉ bởi vì cấm thư Prometheus năng lực mở ra có phần dựa vào Lăng bản năng chiến đấu của một vị diệt thần sư mà không phải là tự chủ sử dụng, bởi thế cho nên tác dụng thập phần chậm chạp. Dựa theo tốc độ đánh cắp phong ấn sức mạnh hiện giờ, so với Lucretia ba tháng đợi chờ cạn kiệt ma lực hồi phục bình thường cũng sẽ không kém cạnh là bao.

Kết quả này hiển nhiên đối với đang có việc trông cậy vào Lăng ra tay trợ giúp giải quyết Erica hoàn toàn không hợp. Suy nghĩ luôn mãi, cuối cùng cô nàng không thể không lựa chọn sử dụng phương pháp mà Lucretia đề nghị nhằm tăng lên tốc độ sử dụng cấm thư Prometheus năng lực hoá giải phong ấn. Tức lựa chọn sức mạnh ảnh hưởng từ bên ngoài trợ giúp Lăng sử dụng ra phiên đá sức mạnh.

Mà đối với một vị diệt thần sư sử dụng sức mạnh ma thuật muốn có hiệu quả, không có cách nào khác ngoài yêu cầu tiếp xúc tác dụng từ bên trong, tức nụ hôn đại pháp. Hơn nữa vì yêu cầu này, Erica còn phải nỗ lực sưu tầm tìm hiểu kiến thức về vị dị thần vừa mới xuất hiện Verethragna để sử dụng ra được phép khai sáng. Cho tới cuối cùng triển miên nụ hôn vài tiếng đồng hồ không ngừng sử dụng mới sẽ làm cho hoàng kim kiểm soát cấm trên ngực

Lăng như vậy dễ dàng biến mất đi. Cho tới người nào đó cảm giác trên người nặng như đá đeo? Sẽ không phải là bởi vì buổi tối ngày hôm qua bản thân loay hoay cả buổi trên người anh đó chứ, Erica nghe đến phần nản không khỏi đỏ mặt thẹn thùng.

Câu chuyện vẫn còn đang tiếp tục....

.....

Kết thúc chương 255.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Giông tố trước cơn bão

Những di tích từ thời xa xưa và một vùng biển thơ mộng, chúng được biết đến như là những điểm du lịch quan trọng nhất ở Sardinia.

Trải dài khắp hòn đảo tổng cộng có hơn bảy ngàn công trình kiến trúc bằng đá—Nuraghe.

Nền văn minh đã từng xây dựng những công trình này tồn tại vào khoảng thế kỷ XV TCN. Vào thời kì này, người dân sống trên đảo Sardinia tập trung quanh các nuraghe, lập những nơi trú ẩn và sinh sống.

Sau đó đến giai đoạn lịch sử sơ khai với sự xuất hiện của người Phoenicia.

Ban đầu họ có quan hệ với hòn đảo như những nhà thương nhân trên biển. Rồi cuối cùng vào năm 509 TCN, toàn bộ hòn đảo Sardinia đều biến thành trực thuộc dưới quyền cai trị trong thành phố của người Phoenicia tại Tharros.

Cho tới sau đó người La Mã kéo tới xâm chiếm.

Ở dưới sự trị vì của Cộng hòa La Mã và sau đó là Đế Chế La Mã, người La Mã đã xây dựng lại các đường phố được người Phoenicia ban đầu dựng nên ở đây, và dần dần biến chúng nó trở thành nơi ở của chính bản thân mình.

Đây là lý do tại sao tàn tích của nền văn minh La Mã và Phoenicia cộng đồng tồn tại song song ở trên hòn đảo này.

Vị trí của Lăng cùng Erica hiện giờ là tại tỉnh Oristano, nằm về phía tây hòn đảo, nơi có rất nhiều di tích cổ.

Để mở tuyến đường biển đến bờ tây, người Phoenicia đã cho xây dựng thành phố tại Aristanis và Tharros.

—Đặc biệt là Tharros.

Những khu di tích này hiện tại tọa lạc trên một mũi đất nhô ra khỏi hòn đảo. Mặc dù một nửa diện tích đã bị chìm xuống đáy biển, phần còn lại của nó vẫn còn được bảo tồn nguyên vẹn cho đến ngày nay. Nó là một thành phố do người Phoenicia thành Tyre gây dựng nên—mà thánh bảo hộ của họ là Melqart. Nơi đây là thủ phủ của tỉnh Oristano nằm bên bờ tây của hòn đảo. Như Nuoro, nó là một thành phố rất phát triển, nhưng gần biển hơn. Gió thổi lên mang theo vị mặn của biển. Có lẽ vì thế mà không khí ở đây tạo cho người ta cảm giác khá là thoáng mát.

- Melqart và danh tính ban đầu của ông, Baal, là những vị thần có quan hệ chặt chẽ với nền văn hóa và tập quán của người Phoenicia. Anh có nghe nói tới Hannibal bao giờ chưa?

- Nghe nó giống tên của một bộ phim? Hay là một nhân vật quan trọng trong một bộ phim nào đó của Mỹ?

Bên trong một quán ăn pizza nào đó trong thành phố. Ngồi tại một chiếc bàn bên ngoài trời, Erica và Lăng giờ đang cùng nhau vừa dùng bữa vừa nói chuyện. Ủ? Chủ yếu là Erica đang phổ cập cho anh thông tin về hai vị thần đang xuất hiện trên hòn đảo này. Trong đó chủ yếu là Melqart. Không có cách nào khác, ai bảo quan hệ của hai người bọn họ cho đến bây giờ vẫn còn cương cứng đây. Nếu như là ở tại tương lai, như vậy cô nàng nhất định sẽ sử dụng nhanh và gọn một nụ hôn cho phép khai sáng mà không phải giống như bây giờ vấp và miêu tả bằng lời... Dù cho sử dụng phép khai sáng truyền lại tri thức, kiến thức sau đó không lâu rất nhanh liền sẽ bị quên lãng sạch.

- Sao lúc nào anh cũng lôi ra chuyện phim với ảnh thế? Giờ thì hãy nghe cho kĩ tôi đang nói đây! Hannibal là tên của vị tướng đã tiến quân vào Rome. Hơn nữa Hannibal còn có nghĩa là ‘con trai cưng của Baal’, còn tên của cha ông, Hamilcar... Có nghĩa là ‘bầy tôi của Melqart’. Cả hai đều là những cái tên rất thông dụng ở Phoenicia.

- Vậy, đó là lý do tại sao chúng ta chạy đến đây phải không?

Ngày hôm qua sau khi Lăng tỉnh lại, cùng với trải qua thời gian cả một ngày nghỉ ngơi phía sau, dù cho dựa vào sức hồi phục biến thái từ thân thể của một vị Diệt thần sư, cũng phải đợi cho đến buổi sáng ngày hôm nay thân thể của anh cuối cùng mới hoàn toàn bình phục. Kết quả là ngày sau đó anh chẳng

liền bị Erica lôi kéo khỏi hành chạy đến nơi thị trấn nhỏ này.

Trước tiên trở lại Cagliari ở hướng nam, rồi đi về phía Tây sử dụng xe Erica đã thuê được, đến Oristano sau khoảng hai giờ di chuyển. Cuối cùng là quyết định ăn trưa tại nơi này.

Dựa theo Erica đã từng nói, khu di tích của Tharros còn cách vị trí thị trấn hiện tại bọn họ đang ở khoảng chừng hai mươi cây số.

Phản móng được người Phoenicia ban đầu xây dựng lên, sau đó được người La Mã gia cố bằng hệ thống cống dẫn nước và các công trình chức năng khác, giờ chỉ còn là một địa điểm du lịch hoang vắng. Nơi đó có vẻ như là mục đích của chuyến đi hiện tại.

- Còn có dị thần Verethragna thì sao? Chúng ta không đi tìm hoá thân của anh ta nữa hả?

- Nếu như anh có thể đánh bại anh ta, như vậy thì chúng ta liền sẽ không phải vất vả chạy tới nơi này. Mà trên thực tế thì điều đó rõ ràng là chuyện không thể. Thế nên tốt nhất là anh không nên tiếp tục hỏi những điều vô tác dụng như thế nữa.

Câu trả lời thẳng thừng và trắng ra của Erica làm Lăng không khỏi nét mặt xấu hổ. Ai bảo trước đó sự thật chính là cả hai vừa mới gặp mặt, anh liền bị Verethragna một đòn liền đánh đến gamer over luôn đâu. Cũng không thể bởi vì thế mà trách móc nặng nề Erica không tin tưởng vào năng lực của anh được.

Cũng còn tốt đối diện cô nàng cũng không có ý định tiếp tục truy kích đến cùng, ngược lại rất nhanh đưa ra giải thích của bản thân.

- Hiện giờ, những hóa thân tàn phá tùm lùm khắp nơi trên hòn đảo đều thuộc về kiểm thần Verethragna đúng không? Dựa theo tôi suy đoán, hành vi của đối phương rất có thể là vì muốn nhờ vào đó thu thập trở lại thân thể cùng quyền năng của mình. Bởi vậy không cần chúng ta ra tay, đám thánh thú cũng sẽ có người giúp đỡ tiêu diệt. Cho tới duy nhất vấn đề hiện giờ là trải qua thời gian càng dài dị thần Verethragna sau đó càng ngày sẽ càng mạnh lên, cũng càng ngày càng nguy hiểm hơn. Trừ khi mới biết sau khi đối phương hồi phục sẽ lại có chuyện gì xảy ra. Bởi vì thế trước hết chúng ta nên chuẩn bị sẵn sàng phương án chống lại.

- Nếu như đã biết rõ như vậy, tại sao chúng ta không cướp ra tay trước đối phương đánh bại đám thánh thú xuất hiện ở trên đảo?

- Anh đã quên lần trước đối phương đã nói gì sao? Mặc dù là từ tay chúng ta đánh bại đám hoá thân thánh thú còn lại, kết quả cuối cùng cũng rất có thể chỉ là nhanh hơn gia tốc Verethragna trở về trạng thái hoàn chỉnh ban đầu mà thôi. Thậm chí dù cho có thể phong ấn đám thánh thú kia, tình huống sau cùng cũng nhiều khả năng biến thành bởi vì vậy mà dẫn tới phải đối mặt trực tiếp với việc Verethragna truy đuổi tiến đến.

- Tổng kết lại thì, trừ phi anh có thể chiến thắng kiểm thần Verethragna, nếu không tất cả đều chỉ là làm việc vô bổ. Đồng thời, đó cũng chính là lý do tại sao việc tìm tung tích của Melqart rồi đánh bại ông ta trở nên quan trọng. Dù sao thì cũng chính là đối phương trước đó đã từng đánh nhau ngang ngửa với kiểm thần. Nếu như có thể có được quyền năng của ông, có lẽ anh có thể nhờ vào đó tìm được chống lại dị thần Verethragna cơ hội.

Câu trả lời của Erica làm cho Lăng lập tức hiểu ra.

- Nói như vậy, cô đã tìm thấy tung tích của vị thần Melqart kia ở gần đây?

- Đúng vậy không sai! Một đám pháp sư trong tổ chức của chúng tôi trú đóng ở gần đây đã phát hiện ra những tích tụ ma thuật khác biệt tồn tại ở gần nơi này.

Ngồi nơi đối diện, Erica nói trông có vẻ chăm chú.

- Nhưng điều đó cũng chưa thể nói rõ đó là dị thần Melqart không phải sao?

- Chả sao cả. Dù có đoán sai, đợi đến lúc đó chúng ta lại rồi đi trước là được. Còn có quan trọng là không thấy có thánh thú hoá thân nào từng xuất hiện gần khu vực này. Bởi vậy có nhiều khả năng nơi đây chính là vị trí thần Melqart ẩn thân.

- Đó chính là khu vực mà cô đã từng nói đến cách đây hai mươi cây số?

Lăng nghe vậy lập tức nhớ tới Erica đã từng nhắc tới mục đích địa điểm của chuyến đi này trước đó.

- Đúng thế, đây là thị trấn gần khu di tích Tharros nhất, vì vậy tôi mới lôi kéo anh đến đây.

- Một vị dị thần trốn trong đồng di chỉ đồ nát sao?

- Ai mà biết được. Có lẽ là do ông ta đang bị thương. Lại nói, các Dị thần vẫn thường luôn tránh xa con người. Việc họ trú ẩn ở trong những tụ điểm du lịch là khá hiếm. Tuy nhiên, những thánh địa cổ xưa và những ngôi đền đứng là có thể thu hút được họ.

Gật gật đầu tỏ vẻ giống như đã hiểu, cuộc nói chuyện phiếm tới đây liền tạm thời kết thúc. Trải qua đơn giản một chút nghỉ ngơi, cả hai người lập tức dẫn thân tiến về nơi mục đích chuyến đi của họ lần này.

.....

Những tia sáng mờ nhạt của buổi chiều tà dần dần biến mất dưới khung cảnh màn đêm thực sự.

Tuỳ theo chân Erica đi trước dẫn đường, hai người bọn họ giờ đang đi vào bên trong một khu rừng rậm rạp tối tăm. Yên tĩnh trong màn đêm, nguồn sáng duy nhất là những ngôi sao trên bầu trời và ánh trăng trong đêm tối.

Một khu rừng mà ban đêm không có bất kỳ thứ ánh sáng nhân tạo nào.

Cũng còn tốt dựa vào khả năng nhìn được cả ở trong đêm đen, cả hai đều có thể di chuyển khá nhanh hướng về phía mục đích địa điểm. Không cần phải trông cậy vào nguồn sáng nhân tạo, nhanh chóng tiến bước, bọn họ có thể quan sát mọi thứ trong bóng tối giống như thể bây giờ đang là ban ngày vậy.

Bắt một chiếc taxi từ Oristano đi về phía bắc, mất khoảng hơn một giờ. Những khu kiến trúc Nuraghe sa Bastia tọa lạc trong khu rừng rộng lớn gần đó.

Là phần còn lại của nhiều di tích nuraghe và các khu di tích dân cư không được giữ gìn và bảo tồn tốt. Mặc dù địa bàn này cũng tồn tại một số khu di tích được bảo quản tương đối khá, thế nhưng nhìn chung theo quan điểm của khách du lịch, nơi đây thật sự rất ít ai biết đến thế nên bình thường khá là vắng vẻ.

Chỉ là, ngay khi mặt trời vừa mới ngủ say, hiện tại thoát nhìn đáng vẻ hùng vĩ của những nuraghe cũng đủ tạo ra một loạt bức tranh phong cảnh khá là huyền ảo.

Những khu rừng sum suê màu lá, và những tòa tháp thẳng đứng cao cao vợi vợi. Một loại vẻ đẹp hỗn tạp từ cổ xưa cùng tự nhiên khiến người say mê đắm chìm.

.....

Nuraghe là những công trình tương đối cao trên đảo, cao đến nỗi có thể từ đó nhìn xuống thấy đỉnh những ngọn cây cao chót vót. Và nếu bạn đang ở xa tại bìa rừng, cũng có thể dễ dàng nhìn thấy thoáng qua được những công trình được xây dựng tràn đầy công phu bằng đá này.

- ... Nhưng không phải đây là những nuraghe được xây dựng bởi nền văn minh trước khi người Phoenicia đặt chân đến nơi này ư? Bọn họ lại không thờ phụng ông ta, tại sao Melqart lại phải trốn mình ở đây?

- Có lẽ là vì bị thu hút bởi luồng tâm khí của vùng đất thiêng liêng này.

Trên đường đi, Erica đang tiếp tục giải thích cho Lãng trong lúc buồn chán.

- Sự hiện diện của những nuraghe cho thấy đây là tàn tích của một khu dân cư. Quang ảnh giao thoa, bởi vì có văn minh thế cho nên mới có thần thánh, hay hoặc là ban đầu tâm khí (tâm trí tụ tập suy nghĩ hướng về). Dù cho không phải là thờ phụng bản thân, thế nhưng những khu vực như vậy thậm chí còn linh thiêng hơn cả bỏ hoang đến thờ hay những khu lăng mộ. Bị hấp dẫn bởi tâm khí của vùng đất, thường có những trường hợp Dị Thần xâm nhập vào nơi cư ngụ của những vị thần khác nhưng lại không liên quan gì đến họ.

- Nói cách khác, sống trong lãnh thổ của những vị thần khác thoải mái hơn sinh hoạt tại dã ngoại hoang vu hả?

Phớt lờ đi trước lời trêu chọc tổng kết của Lãng, cũng cùng vào lúc ấy, cả hai giờ đã đặt chân tới khu vực quanh Nuraghe.

Một bãi đất trống sâu trong rừng, trông giống như một quảng trường với tầm nhìn rất thoáng rộng.

Mặc dù bị phủ lên bởi nhiều lớp cỏ dại, vẫn có thể nhận ra những tàn tích của kiến trúc được trạm trổ bằng đá đủ mọi loại kiểu dáng.

Nhắc tới mới nhớ thì, những tháp nuraghe cũng có các căn phòng và cả cầu thang. Nền văn minh nơi đây đạt đến đỉnh cao của nó vào khoảng thế kỷ thứ mười TCN.

Tại thời điểm đó, thật kinh ngạc khi nghĩ rằng những công trình cỡ bự vậy có thể được xây dựng nên ở những khu vực thưa dân như thế này. Ở một mức độ nào đó thì, điều này tựa như là một minh chứng cho việc những kỹ thuật tiến bộ hơn cả những công nghệ xây dựng ngày nay đã từng tồn tại ở những nền văn minh cổ đại. Có lẽ vậy! Ai mà biết rõ được.

Ngay tại lúc đang thờ người ra nghỉ ngơi, Lãng bất thành linh cảm thấy lạnh ớn người cảm giác bao phủ toàn thân.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Trong lòng tự nói thầm với bản thân. Một thứ cảm giác giống như đang bị người nhìn chăm chăm vào từ một góc của quảng trường xuất hiện trong lòng.

Vừa mới thoáng nhìn qua, Lãng liền không tài nào rời mắt khỏi nó.

Nơi đó giờ chỉ có một thân cây lớn, và một đồng đất đá khổng lồ do thứ gì đó đổ sập xuống mà tạo thành.

Trên mặt bị những vật thể khác che lấp, ở dưới hình như là một cái động? Ánh mắt giờ tập trung nhìn về. Nó tựa tựa như là một hình tam giác, hơn nữa nhìn qua giống như trên nền đất một cái hố sâu.

- Eloi eloi sama, xin hãy thấp sáng lên đôi mắt trong lòng ta!

Ở bên cạnh Lăng, Erica dường như cũng phát hiện ra điều gì và giờ đang niệm chú. Cô có lẽ đang sử dụng một loại phép thuật nào đó phụ trợ.

-hừm, anh khá nhanh nhạy đấy! Đó chắc hẳn là lối vào của ngôi đền. Chỉ có điều...

- Có điều gì?

- Giờ tôi đang dùng phép cảm nhận. Mà có vẻ như linh cảm của tôi trước đó là đúng. Ma lực cùng với một loại cảm giác khá đặc biệt từ bên trong đó, ... ông ta có lẽ đang ở đây.

Ông ta, dĩ nhiên, là muốn ám chỉ tới một vị thần. Hay hoặc nói đúng hơn là vị thần mà bọn họ đang tìm kiếm, Melqart!

Erica giờ nhìn chăm chăm vào Lăng, trầm mặc không lên tiếng, rồi nói.

- Hiện tại đã là lúc chân chính hạ quyết định rồi đấy! Nếu như anh cảm thấy mình không đánh bại được đối phương, như vậy hiện giờ rút lui vẫn còn kịp. Đương nhiên, tôi sẽ không bởi vì thế mà coi thường anh đâu!

“...tin được cô mới là lạ!”

Trong lòng như vậy nói thầm một câu, Lăng cười cười không chút chần chừ tiến đi lên phía trước. Trèo qua những tảng đá, rồi nhảy xuống cái hồ tam giác kia dưới cái nhìn của Erica.

Bất kể cô nàng nói và cảm nhận ra sao, ít nhất thì anh biết bản thân mình đã bị sắp gặp mặt vị thần kia nhìn chăm chăm. Trốn chạy là vô ích. Giả trang anh dừng cũng được, bắt đầu đi cù chỉ cũng được, chung quy thì, đã đi tới mức độ hiện tại anh cũng đã không còn đường thoát thân. Hơn nữa ở sâu trong nội tâm bản năng cảm giác, có một số điều vẫn luôn nghi vấn ở trong lòng có lẽ có thể thông qua chuyển đi lần này giải toả câu trả lời.

Ở phía sau lưng anh, bắt gặp người nào đó như thể hành động thần nhiên, cô nàng tóc vàng ngay theo sau đó liền lập tức đuổi theo đi vào.

.....

Kết thúc chương 256.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Dị thần đối mặt

....tiến vào bên trong hang động, bắt gặp đầu tiên là những bậc thang ngăn nắp dẫn đường xuống dưới.

Một ngôi đền dưới lòng đất!

Đối với những người tôn thờ thiên nhiên ban sơ, thật khó có thể nghĩ đến, bọn họ có thể làm ra được những công trình kiến trúc phức tạp tới như vậy—Kiến thức và khoa học kỹ thuật thời cổ đại, có đôi khi thật sự vượt xa ra khỏi trí tưởng tượng của con người hiện giờ.

Từ từ bước chậm đi xuống dưới, dễ dàng phát hiện bên trong ngôi đền toàn bộ đều được khéo léo kết nối nên từ từng khối đá kín mít. Trải qua ban đầu vừa mới nhìn thấy lúc ngạc nhiên, dọc theo bậc thang kéo dài dưới chân, Lăng và Erica bắt đầu đi tới dựa theo lối ngầm nhanh nhất có thể.

Sardinia có khí hậu Địa Trung Hải, thế cho nên trên cơ bản không khí ở đây hẳn là khá khô. Kì quái chính là, không khí dưới nền đất nơi này lại rất ẩm. Lẽ nào ở gần đây có một cái hồ?

Trong lòng không khỏi âm thầm như vậy suy tư, hành lang chiều dài cũng có vẻ dài hơn hai người từng nghĩ. Đi được ước chừng khoảng mười phút hoặc hơn. Dọc theo con đường tuy rằng có một vài ngã rẽ, thế nhưng bởi vì Erica sử dụng phép cảm nhận dẫn lối, thế cho nên bọn họ không có vì vậy mà bị lạc đường. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lăng quyết định mang theo cô gái đi gặp mặt dị thần thay vì đuổi cô nàng trở về. Cho tới sau đó nếu có gặp phải nguy nan, khi ấy anh lại dùng quyền năng bảo vệ đưa cô rồi đi là được.

Cứ như vậy, cuối cùng hai người bọn họ cũng đi tới phía cuối con đường, đồng thời gặp được mục tiêu.

Một vị thần thực sự với sức mạnh ma thuật to lớn. Trái ngược lại, thứ tượng trưng cho sức mạnh ma thuật to lớn đó—cũng chỉ có thể là... một vị Dị Thần!

- Sát thần, ma nữ, cùng kẻ phản loạn. Đã bao nhiêu lâu rồi, ta mới gặp được những vật còn sống thú vị như các ngươi, mặt đối mặt như thế này?

Chạy từ sâu trong ngôi đền dưới lòng đất này là một con suối ngầm.

Lối đi lát đá giờ bị chặn lại, trước mặt là không lồ không gian gian phòng, tựa như một hang động ngầm, và nơi đâu cũng thấy toàn là đất và cát. Đối với một quốc gia tôn thờ nước như một hiện thân của thần linh, con suối này có lẽ là thánh thể nơi diễn ra những nghi lễ hiến tế thời xưa.

Một người đàn ông không lồ còn ở độ tuổi trung niên sung mãn, giờ đang ngồi trên chiếc bàn thờ lớn nằm gần phía mép nước, bên bờ của con suối ngầm.

Mái tóc có lẽ chưa bao giờ được cắt tỉa, cũng như bộ râu che hết toàn bộ phần mặt dưới. Một loạt đặc điểm rất dễ dàng mang lại những ấn tượng mãnh liệt cho lần gặp mặt đầu tiên. Diện mạo trông hoang sơ đầy sự tự nhiên, cùng chiều cao dù ngồi cũng dễ dàng vượt quá hai mét.

Thông thường, với mức chiều cao đó, thì sẽ phải trông khá là gầy. Tuy nhiên đối phương lại khác hẳn. Những cơ bắp không lồ căng phồng lên, chỉ nhìn không thôi cũng đã cho người cảm giác thấy bị áp bách. Cơ thể tỏ rõ vẻ cường tráng, lại mang theo một phần nào đó thần thánh, uy nghiêm.

Dù cho rõ ràng ông ta chỉ đang mặc một bộ đồ khá là rách nát—Những miếng vải đã dính đầy bụi bẩn và một chiếc áo giáp bằng da thú cũ che khuất phần ngực. Một chiếc áo choàng đã rách toạc vải đang khoác trên người, nhưng lại có vẻ gì đó uy nghi, đáng sợ.

Chỉ ngồi ở nơi đó không thôi cũng đã khiến cho người ta phải muốn cúi đầu quỳ lạy. Giọng nói của ông ta rất trầm, nghe như một tiếng gầm gừ từ vực sâu dưới lòng đất vọng lại.

Tựa sấm, những âm thanh đó rất khô khan và nặng nề.

- Hòn đảo nhỏ này vốn dĩ là một phần lãnh thổ của ta, nhưng giờ thì nó đã bị một đám phạm nhân vô danh cướp mất và tàn phá. Bị đánh thức ở một nơi như thế này, tuy ta đã rời khỏi cõi trần trong một thời gian rất dài, suy ngẫm về những chuyện đang xảy ra, có lẽ ta trước đó đã quá nhân từ chăng?

- Như vậy,... các ngươi, hồi những kẻ xâm nhập! Nếu như không có thể mang lại cho ta câu trả lời hài lòng về sự xuất hiện của chính mình ở nơi này, vậy hãy chuẩn bị hứng chịu lấy sự thịnh nộ đến từ đôi chủy của ta đi.

- Tuy ta còn đang bị thương, và giờ đang phải chờ đợi dưỡng khí. Thế nhưng so sánh với một tên thần xác lão nào đó vài ngày trước, cầu mong rằng các ngươi có cũng đủ sức mạnh giống như hắn, nếu không muốn bị ta xé nát xác ra!

Sự thật đúng như những lời ông ta vừa nói.

Trên vùng cơ ngực rắn chắc của đối phương, đến giờ còn mang theo một thanh hoàng kim kiếm màu vàng không lồ được cắm chặt ở nơi đó.

Nhưng phần thân của thanh kiếm ấy đã bị gãy, rõ ràng không còn có chuôi kiếm. Những gì còn sót lại có lẽ chỉ là hai phần ba chiều dài ban đầu của nó. Mọi chuyện đều biểu hiện cho một việc, trận chiến trước đó đã từng diễn ra thảm thiết đến nhường nào, cùng với... Chủ nhân của thanh hoàng kim kiếm kia, kết quả gặp phải có lẽ cũng không quá dễ chịu.

Đương nhiên! Dựa theo những gì mà hiện tại Lăng cùng Erica biết được, hoàng kim kiếm chủ nhân- dị thần Verethragna, trước đó cũng quả thật bị đối phương đánh cho phân liệt ra thành nhiều phần, từ đó mới biến hoá ra một đám một đám thánh thú hoành hành trên đảo. Cứ như vậy mà suy đoán thì, trước mắt vị này thần linh, sở hữu sức mạnh to lớn và nguy hiểm có thể nghĩ. Cho tới lời nói đe dọa hiện tại của ông ta, hiển nhiên cũng không phải là chuyện có thể phớt lờ bỏ ở ngoài tai. Suy nghĩ như vậy lướt qua, Erica cùng Lăng bời vậy sắc mặt giờ tràn đầy ngưng trọng.

Bọn họ phải nên trả lời như thế nào?

.....

Châu chấu! Thật nhiều châu chấu xuất hiện! Đen kịt châu chấu tụ tập giống như một màn nước lũ, trong khi tiếng kêu cùng âm thanh gặm nhấm sàn sạt nổi lên giống như vô số hạt cát rơi, khiến người tê cả da đầu.

Đối mặt với vẻ mặt ngưng trọng cùng chậm chạp không biết trả lời ra sao của Lăng cùng Erica, bên trong hang động, hay hoặc nói đúng hơn là từ phía ngay sau lưng của dị thần Melqart, thỉnh linh bỗng hiện ra vô số đen nhánh châu chấu đang tụ tập. Rất rõ ràng, đối phương con gặm đang nổi giận lên! Một cuộc chiến tranh có vẻ đã không thể nào tránh khỏi. Khả năng nghĩ lại thì, mục đích mà Erica dẫn anh tới nơi này, không phải cũng chính là vì muốn anh đánh bại trước mắt dị thần, cướp lấy quyền năng của đối phương đó ư?

Một khi tình huống đã như vậy thì... Đối phương muốn chiến, vậy anh liền ban cho nó chiến tranh!

Suy nghĩ như vậy bay nhanh, máu ở trong người Lăng không khỏi vì thế mà sôi trào ùng ục. Nói cho tới cùng thì, diệt thần sư cùng dị thần tồn tại, vốn dĩ cũng chính là thiên địch của nhau. Lời nói không hợp, vậy cũng không cần phải nhiều abcd, chiến cái thống khoái đi!

Khả năng ngay tại thời điểm Lăng muốn dùng quyền năng đưa Erica trước rồi khỏi nơi đây, từ trong cơ thể của anh, bỗng dưng giống như có thứ gì đó muốn trào ngược ra bên ngoài.

- Aaaaaaaa.....!

Đau đớn đến bất ngờ, khiến cho Lăng không khỏi hai chân gục xuống, há miệng kêu la.

- Này, anh... anh không có sao đấy chứ?

Vốn dĩ trước đó bởi vì đối mặt trực diện với dị thần Melqart uy áp mà khiến cho cả người bủn rủn vô lực, sợ hãi mà đứng chết chân tại chỗ Erica, hiện

tại bỗng thấy đứng bên cạnh Lăng đột nhiên gục xuống kêu đau, cả người giống như toát ra một nguồn nào đó sức mạnh, vẻ mặt lo lắng chạy tới đỡ lấy Lăng đồng thời lên tiếng thăm hỏi. Thoáng trong khoảnh khắc còn từng xuất hiện tuyệt vọng suy tư, lần này chết chắc rồi, đối thủ vậy mà quá mạnh, ngay cả là Diệt thần sư giống như anh ta vừa gặp mặt cũng đã bị dả đảo nằm xuống.

- Không, tôi không sao!

Thân thể tuy rằng có chút thoát lực, thế nhưng Lăng bản thân hồi phục lại rất nhanh. Duy nhất vấn đề hiện tại là, ở trong khoảnh khắc ngay vừa rồi, anh chàng rất rõ ràng mà cảm nhận được, có một thứ gì đó vừa mới từ trong cơ thể của mình trốn đi. Mà nếu như anh không đoán nhầm thì...

- Còn muốn chạy! Chớ đi!

- Đuynh đoàng!

Tiếng gầm lên giận dữ của dị thần Melqart vang vọng bên tai, cùng với chớp giật âm thanh đột ngột nổ vang lên như sấm. Lăng cùng Erica theo bản năng giật mình đưa mắt nhìn về. Kết quả chính là...

.....

Kết thúc chương 257.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Biến cố

Toàn bộ không gian giống như sóng nước nhộn nhạo giống nhau, chỉ trong khoảnh khắc, Lăng liền phát hiện mình giống như vượt qua ranh giới của không gian cùng thời gian. Một bên là khung cảnh bên trong đền thờ vừa mới diễn ra, Erica bản thân vẫn còn ở bên cạnh, bên kia là tình cảnh vài ngày trước đó khi Lăng vẫn còn chưa trở về quá khứ, còn đang cùng với nữ dị thần Athena chiến đấu hăng hái với Perseus cùng Verethragna. Cho tới chính bản thân anh bây giờ, vậy thì giống như kẻ thứ ba đang đứng trên dòng chảy thời gian bên ngoài, lặng lẽ ngắm nhìn thấy hai bên một đám màn hình đang chiếu phim quá khứ của bản thân.

Càng quan trọng hơn chính là, dựa theo bản thân quan sát, Lăng cũng coi như cuối cùng biết được, sự tình ở trong quá khứ cùng với tương lai tiếp đó diễn ra sẽ như thế nào.

Ở tại quá khứ bên trong ngôi đền, Lăng tận mắt nhìn đến chính mình thân thể dần dần tan biến mất đi trong lòng của Erica. Cũng nhìn thấy thoát ra từ bản thân anh, trước đó đã từng cảm giác được, hoá ra chính là vị dị thần vốn dĩ bị anh phong ấn ở trong cơ thể mình. Đối phương cười lấy cổ xe ngựa mặt trời, giờ đại chiến cùng với thần vương Melqart. Cũng còn tốt chiến đấu tuy rằng diễn ra kịch liệt, thế nhưng còn không có uy hiếp tới tính mạng của Erica. Hình ảnh cuối cùng mà anh nhìn thấy về cô là lúc cô nàng đang chạy vội thoát đi muốn sắp sứt lún ngôi đền. Dựa theo bản thân Lăng suy đoán, dựa vào thân thủ của Erica, chỉ cần cô nàng không ngốc đầu ngốc não đi chiến đấu trực diện với dị thần linh tính, như vậy thì an toàn tính mạng chắc hẳn vẫn còn có bảo đảm.

Quá khứ là như vậy, ở bên kia đám tương lai màn hình trình chiếu trước đó sự việc diễn ra nhưng ngắn gọn hơn nhiều. Lăng đồng thời cuối cùng cũng rõ ràng, chính mình khi đó vốn dĩ sắp bị Verethragna một đòn chém bay đầu, cuối cùng tại sao lại còn có thể sống sót cho đến ngày nay.

Sự việc quả nhiên giống như trước đó những gì Lăng đã từng suy tư, mọi việc một lần nữa đều là tên dị thần bị anh phong ấn trong người làm trò quỷ. Chuyện này diễn ra thậm chí làm cho hiện tại Lăng không khỏi trong lòng xuất hiện nào đó ý nghĩ không tốt. Có phải hay không tất cả từ đầu tới cuối đều là một hồi âm mưu? Rằng đối phương cũng không phải giống như anh nghĩ thực sự bị phong ấn ràng buộc mà chỉ là tương kế tựu kế thuận theo vì gài bẫy.

Nguyên do tạm thời còn không biết chắc được. Duy nhất sự thật có thể xác định chính là, trước đó ngay tại thời điểm Verethragna ý định một kiếm chém chết anh, đối phương bất ngờ đột ngột ra tay mang theo Lăng thoát khỏi tình huống chắc chắn phải chết, đồng thời cuốn theo lúc đó bị thương nặng bên cạnh dị thần Perseus, cuối cùng mới mang Lăng trở về trong quá khứ. Cho tới chuyện tiếp theo sau đó trải qua đều là tại lúc anh vẫn còn thanh tỉnh, hình ảnh bên trong một lần nữa chiếu lại, bởi vậy cũng không có gì đáng để lưu ý.

- Cuối cùng rốt cuộc tìm được người!

Một âm thanh có phần quen thuộc bất chợt vang lên. Lăng theo bản năng ánh mắt quay đầu nhìn sang. Mũ len trùm đầu, tóc bạc, loli thân thể, trôi lơ lửng thân hình, khuôn mặt quen thuộc. Hoá ra là nữ dị thần Athena chứ còn ai vào đây.

- Hoá ra là cô. Chuyện này rốt cuộc là ra sao vậy? Còn có nơi đây là đâu? Đúng, còn có ông ta là ai cô biết không?

Nói và chỉ về phía trong hình kẻ đang cười cổ xe mặt trời chiến đấu với thần vương Melqart. Mặc dù dị thần cùng diệt thần sư là thiên địch của nhau, thế nhưng trước đó ít nhất đã từng có hợp tác qua, bởi vậy cả hai chắc hẳn vẫn là có thể bình thường nói chuyện. Hơn nữa nói cho đến cùng thì, là Diệt thần

sự muốn đánh cướp đi thần quyền năng mà không phải ngược lại, bởi thế cho nên một khi bản thân Lãng không có ý định ra tay xé rách trước đó thoả thuận hợp tác, như vậy cả hai bên cũng không phải không thể tường hoà không có vấn đề gì.

- Nơi này dựa theo các người cách nói gọi là dòng thời gian. Có điều chúng ta quen thuộc gọi nó là dòng sông vận mệnh. Cho tới hẳn ta? Đây là một kẻ phản loạn đáng ghét!

Mặt mày vô cảm nói ra những điều kể trên, có điều câu trả lời của Athena rõ ràng không thể làm cho Lãng thấy hài lòng. Chỉ là đang lúc anh ấy muốn tiếp tục lên tiếng hỏi thăm rõ ngọn nguồn, đối phương lời nói đã đánh đoạn trước.

- Thời gian không còn nhiều lắm, người trước tiên hãy nghe kĩ lấy lời nói của ta.

- Trước đó bởi vì tên đáng ghét kia đột nhiên xuất hiện mang đi người cùng Perseus trốn trở về quá khứ, điều này khiến cho ta cùng Verethragna không thể không tự mình đuổi theo. Tại trong dòng sông vận mệnh muốn tìm chính xác một người đang lẩn trốn cũng không phải một chuyện dễ dàng. Hơn nữa tên lỗ mắng kia còn nổi điên cùng Melqart đánh nhau. Chuyện này khiến cho việc tìm kiếm của chúng ta trở nên càng thêm khó khăn, nếu như không phải bản thân hẳn bị bức ép phải tự mình hiện thân mà nói, ta còn thật đúng đắn chưa chắc có thể tìm được đến nơi này.

Mặc dù khuôn mặt vẫn vô biểu cảm như lúc ban đầu, thế nhưng không hiểu ra sao, Lãng rõ ràng nghe ra mùi vị cười trên nỗi đau của người khác từ trong giọng nói của Athena.

- Chờ chút? Tại sao hai người sẽ đuổi theo tới đây? Sẽ không phải là vì cứu tôi đi?

Lãng giọng nói tràn đầy hoài nghi. Mặc dù nghĩ lại thì nếu có thể xuất hiện hai vị dị thần đuổi theo tới chỉ vì cứu mình nghe có vẻ rất cảm động nhân tâm. Thế nhưng nghĩ tới thân phận Diệt thần sư của bản thân, hơn nữa cả đám bọn họ vốn cũng không quen biết được bao lâu, nghĩ như thế nào đều không thể tin tưởng được á.

- Hừ! Ta đương nhiên là đến để cứu người. Dù sao đi nữa thì, trước đó người vẫn là người hầu tay sai của ta. Nếu như ngay cả thủ hạ cấp dưới bị người ta bắt đi, bản thân lại còn không có một chút nào phản ứng, như vậy cũng quá mất mặt. Hơn nữa tên kia còn như vậy đáng ghét!

- Cho tới Verethragna? Có lẽ hẳn chỉ là muốn tìm người đánh nhau mà thôi.

“Quả nhiên là như vậy á!” Ai đó ở trong lòng thầm than. Có điều người hầu tay sai là cái gì quý? Chúng ta trước đó là liên minh cộng sự ngang hàng được không! Thời điểm nào thì mình biến thành cấp dưới chịu sai bảo của cô ta. Ai đó trong lòng không khỏi oán thầm.

- Được! Câu hỏi của người ta đã trả lời. Như vậy hiện tại là thời điểm đến lúc người nên làm việc.

Nói và tại trong ánh mắt nghi hoặc của Lãng, Athena hướng về phía anh vẫy vẫy tay. Còn chưa kịp hiểu rõ đối phương ý tứ ra làm sao, một thứ đồ vật từ trên người Lãng bỗng nhiên tự động bay vọt ra tới.

- Đây là... Cẩm thư Prometheus?

Nhìn rõ ràng thứ đồ vật vừa mới bay ra kia là gì, Lãng giọng ngạc nhiên lắm lắm. Ý nghĩ trong đầu vẫn có chút không rõ.

- Cẩm thư Prometheus? Các người gọi nó là như vậy sao? Ừm? Nói như vậy thì cũng không sai. Nó đúng là thứ đồ vật nguy hiểm mà tên thần linh gian xảo kia để lại cho loài người.

Nói và Athena ánh mắt như có thâm ý liếc nhìn về phía Nguyễn Trọng Lãng, thân hình lơ lửng chậm rãi bay lại gần cùng giọng nói xa xăm.

- Tiện nghi cho người đó, của ta người hầu. Cũng chỉ có từng là trí tuệ nữ thần giống như ta đây mới có thể hoàn toàn giúp đỡ phát huy ra năng lực thực sự của nó.

- Tiếp nhận món quà của ta ah! Và từ nay chính chiến tuân theo ta sai bảo!

- Cô nói cái chuyện mà quý gì thế. Làm sao có thể...um...

Đáp lại lời chất vấn cùng ánh mắt không hiểu của Lãng là nụ hôn bất ngờ của nữ thần Athena. Lạnh nhạt đôi môi thơm mềm cùng mùi hương thân thể khiến người suy nghĩ chậm dừng vài nhịp. “Lại lần nữa bị cưỡng hôn!” Lãng trong lòng không khỏi xuất hiện suy nghĩ như vậy đột ngột nhảy ra. Đồng thời cũng chính vào ngay tại khoảnh khắc ấy, phiến đá cẩm thư Prometheus trên tay Athena cũng tức thì toả ra ánh sáng màu xanh ma thuật của mình, hơn nữa còn dần dần tan rã rồi lan tràn khắp cơ thể của Nguyễn Trọng Lãng ngay gần.

Một loạt phép nhiệm màu được đúc lại!

Một đám rộng lớn không lồ tri thức được nhét đầy.

Nghi thức của sự khai sáng cùng tân sinh.

Một vị thần linh mới chính thức ra đời!

.....

Kết thúc chương 258.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 259: Trở về chiến trường

Nếu như nói trước đó Lăng đối với thần linh không biết gì cả! Như vậy hiện tại trải qua nữ thần Athena nhờ vào cảm thụ Prometheus làm phép cung cấp trí thức, anh chàng chung quy là biết, thần linh đại khái có thể chia ra làm ba đại loại.

Loại thứ nhất chính là cổ xưa thần linh được tạo dựng từ các yếu tố của tự nhiên, đồng thời đương nhiên cũng sẽ nắm giữ sức mạnh của các yếu tố tự nhiên ấy. Ban đầu có thể coi bọn họ như là tự nhiên chi linh- nguyên tố tinh linh, hơn nữa đều là những cá thể tồn tại độc lập khách quan với con người. Thế nhưng trải qua năm rộng tháng dài nhận được phạm nhân sùng bái tín ngưỡng hoặc là gắn ghép cho các loại sắc thái câu chuyện truyền thuyết, bọn họ dần dần trở thành những vị cổ xưa thần linh trong mắt con người ngày nay. Đồng thời với việc tiếp nhận những thân phận ấy mang đến to lớn sức mạnh, cổ xưa thần linh cũng bị cuốn vào trong những thần thoại thế giới mà con người bện ra, tương tự cũng sẽ đánh mất đi thân phận tự do ban đầu của mình. Mà một khi bọn họ ruồng bỏ tránh thoát khỏi thế giới thần thoại trở về hình dáng ban đầu hạ xuống phạm trần, họ liền sẽ trở thành những vị dị thần phá hoại giống như những gì giới ma thuật ngày nay vẫn nói.

Khác với loại thứ nhất cổ xưa thần linh lấy khách quan nguyên tố tinh linh làm nguyên hình bện lên thần thoại xoay xung quanh, loại thứ hai thần linh- thép chi anh hùng được tạo dựng ra từ khuôn mẫu những người anh hùng trong các câu chuyện thần thoại truyền thuyết được người đời truyền tụng. Và bởi vì tính thiếu chính xác trong việc xác định nguyên hình của những câu chuyện thần thoại loại này, cũng như việc vay mượn các yếu tố thêm thắt vào chúng trong khi truyền lưu... Nếu như nói cổ xưa thần linh là những tồn tại tương đối khách quan trong thực tế, vậy thì thép chi anh hùng càng giống như là từ vô số hư ảo tập hợp thể tín niệm mà tạo thành dựng lên thần thoại anh linh, gọi tắt cũng là thần linh. Và lý do vì sao trong tất cả các câu chuyện truyền thuyết của bọn họ đều cần phải có tình cảnh người anh hùng buộc phải chiến đấu cùng với yêu ma quỷ quái hoặc thần linh vân vân. Trên thực tế cũng chính là bởi vì hư ảo bọn họ muốn tồn tại cùng nắm giữ sức mạnh vậy yêu cầu cần phải có khách quan tồn tại nguyên tố tinh linh làm dựa vào. Nói theo một cách khác, sức mạnh của bọn họ cũng đều bắt nguồn từ cổ xưa thần linh mà ra.

Hai loại thần linh phía trước suy cho cùng đều là được tạo ra từ tự nhiên sức mạnh cùng tâm linh tín ngưỡng mà tạo ra, có thể nói trời sinh liền nắm giữ sức mạnh to lớn, tiên thiên thần linh. Cho tới loại thần linh cuối cùng, vậy trái ngược lại, là do thời gian sau này tạo thành, hậu thiên thần linh. Hoặc có thể nói là trí tuệ kiểu thần linh, dựa vào năng lực của mình mà nắm giữ được chỉ có hai loại thần linh phía trên có được quyền năng.

Ở tại đây phía trước, trở thành Diệt thần sư Nguyễn Trọng Lăng cũng có thể coi như là một vị hậu thiên thần linh, mặc dù cho bản thân có được quyền năng hoàn toàn không có cách nào tự chủ, chỉ có thể dựa vào bị mình đánh bại tiêu diệt dị thần ban cho. Khả năng hiện tại thông qua nữ thần Athena giúp đỡ sử dụng tấm đá phép cảm thụ Prometheus để lại cho con người, anh chàng cuối cùng cũng có được năng lực thông qua hiểu được bản chất tự bện quyền năng cho mình.

Dù cho những quyền năng này vẫn đều yêu cầu bắt nguồn từ đánh giết dị thần có được. Thế nhưng nếu so sánh trước kia là trộm được đồ sau đó chỉ có thể thông qua kiến thức học sinh tiểu học tự mày mò tìm hiểu thô sơ cách sử dụng, như vậy thì hiện tại trộm xong đồ, anh chàng đồng thời còn có thể dựa vào đại học tri thức sách hướng dẫn tìm hiểu được nó bản chất cấu tạo ra sao, đã có thể tiến hành chi tiết cải biến cùng xử lý, thậm chí có thể khiến cho công năng hoàn toàn thay đổi thành cái dạng khác. Có thể nói đã là trải qua tiến bộ vượt bậc. Mà này đây tất cả nguyên do cũng đều bởi vì làm trí tuệ nữ thần Athena ban cho phúc lành, một loại phép gia hộ, một lời ký kết khế ước nhiệm màu. Đương nhiên đồng thời cái giá phải trả chính là, anh chàng trở thành đối phương thù hờ thần linh.

Tựa như thép chi anh hùng quyền năng là dựa vào bị đánh bại yêu ma quỷ quái nguyên tố tinh linh trong truyền thuyết của họ, Nguyễn Trọng Lăng muốn có được trí tuệ cùng năng lực phân tích bản chất cướp tới tay quyền năng, biến chúng thật sự thành của mình, như vậy thì phải tuân thủ khế ước phép màu ký kết cùng với Athena mới được. Đồng thời ít ra thì, hiện tại nhìn qua việc này cũng không có hại không phải.

- Ngồ...!

Hai người đôi môi cuối cùng rời nhau mang theo có chút nổi lên vệt nước. Ngay tại lúc Lăng có chút không biết đối diện làm sao với trước mắt vị này theo ý nghĩa là cổ chủ yêu cầu bảo vệ của mình kiêm kẻ cấp nộ hôn, đối phương về mặt vô cảm thỉnh linh lên tiếng.

- Tốt lắm, giờ đã đến lúc cần ngươi làm việc. Đánh bại hết đám kẻ đáng ghét kia ra, chứng minh năng lực của ngươi đi, của ta thù hờ thần!

Nói vào rồi bất thành linh đối phương đẩy mạng Lăng rơi vào phía một bên mảnh ghép bức hình chiếu phim trong quá khứ. Ở bên trong đó chính đang hiện ra cảnh tượng dị thần cười cổ xe mặt trời chiến đấu với thần vương Melqart trên không trung.

- Hi vọng ngươi không để ta thất vọng!

Mê huyền dòng sông vận mệnh bên trên không biết lúc này thăm thẳm vang lên một tiếng thì thầm.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....

Ở nào đó bên trong không gian giờ chính đang vang lên tiếng hét.

Cùng vào lúc ấy bên dưới mặt đất...

- Rầm rầm ầm ầm ầm

- Đuỳnh đoàng! Đuỳnh đoàng!

Lại một quả cầu lửa cùng sét đánh nổ vang trên bầu trời, phần dư lại bắn tung toé xuống mặt đất. Vừa mới chạy trốn bước chân chạm đất Erica gặp vậy không khỏi vội vàng tiếp tục lao nhanh trốn xa.

- Rầm ầm ầm ầm

- Nguy hiểm!

Đang dùng phép Nhảy chạy trốn ra xa Erica đột ngột bị người ôm chặt lao nhanh sang ngang rồi đi. Vốn dĩ theo bản năng ý định phản kháng cô nàng phút cuối cùng cảm nhận được người đến thân phận không khỏi giật nảy mình ngậy ngốc dừng lại, bởi vậy cũng không có thấy được trước đó dọc theo con đường chạy trốn của mình ngay vừa rồi bay ngang qua xuất hiện một quả cầu lửa vô tình đuổi theo.

- Này, cô không sao đấy chứ?

-

- Này, alo? Có nghe thấy tôi nói gì không đó?

- Ai, đau đau! Làm gì bỗng tự nhiên véo tôi?

- Hic! Đáng ghét! Véo chết anh!!! Tôi cứ tưởng là anh vừa rồi biến mất luôn thôi chứ!

Luôn mãi cuối cùng mới hoàn hồn Erica tức thì mặt lạnh lấy bực tức nói. Có điều Lặng rờ ràng phát giác, trên khuôn mặt có chút bụi bặm chập vạt vì chạy trốn của cô nàng rõ ràng còn có vết nước mắt chảy qua. Lẽ nào là vì mình? Ý niệm chớp nhoáng trong đầu vừa mới xuất hiện liền bị ném mất đi. Hiện tại cũng không phải là lúc để ý những việc này. Bởi lẽ thần vương Melqart cùng dị thần cười cổ xe mặt trời cuộc chiến càng lúc càng kịch liệt. Phạm vi chiến trường đang không ngừng lan rộng, bởi thế cho nên vừa rồi mới sẽ có tên bay đạn lạc đòn đánh lan về cả phía đang chạy trốn Erica.

Trước đó Athna từng nói gì với anh ấy nhỉ? Đại khái là đánh bại hết mọi vị thần trước mắt xuất hiện ra.

Vừa lúc, anh cũng đang muốn thử xem dựa vào Athena trợ giúp quy kết tìm hiểu ra quyền năng hoá thân của mình mạnh đến dạng nào. Trước mắt hai vị dị thần đúng là mục tiêu khó được.

Máu nóng sôi lên trong người. Đặt Erica xuống đất xong, anh chàng chỉ để lại một câu liền phi người lao đi.

- Cô mau chóng rời xa khỏi nơi này đi, những việc còn lại cứ để tôi!

- Này, khoan đã! Cần thận đấy, bọn họ rất nguy hiểm!

- Yên tâm, tôi còn là diệt thần sư cơ mà! Bọn họ chết chắc!

- Tên gốc này!

Nhìn đã chạy thật nhanh về phía chiến trường nào đó người, cô gái tóc vàng không khỏi cắn chặt môi, mặt mày tràn đầy vẻ lo lắng. Dừng lại tại chỗ tỏ vẻ ngần ngại trong giây lát, cuối cùng cô nàng không thể không chấp nhận hiện thực tiếp tục rời đi. Bởi lẽ lại có đòn đánh từ chỗ hai vị dị thần lan sang tới chỗ của cô bên này. Hiện tại vị trí vẫn quá là nguy hiểm, cô gái chỉ có thể tiếp tục rời đi tìm một chỗ xa hơn mới có thể dừng chân. Trong lòng nguyện cầu kẻ nào đó có thể bình an, ít nhất thì cô không muốn một lần nữa trải qua chuyện mất mát ở trong ngôi đền trước đó nữa.

.....

Kết thúc chương 259.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Chiến thần ngăn cản đường cùng không tưởng được

kết cục

Những tia nắng sớm không biết từ khi nào bắt đầu hé lộ từ đường chân trời phía đông.

Tấm mình dưới ánh nắng đó, hóa thân của Gió bất thành linh biến thành hình dáng của một chàng Thiếu Niên.

Vị thần trong hình dáng của một người thiếu niên với bộ tóc đen huyền chạm đất một cách nhẹ nhàng ngay lúc bình minh. Một kẻ sở hữu những quyền năng có quan hệ mật thiết với ánh sáng.

Trước mắt người thanh niên giờ là khu rừng xum xuê bao quanh khu di tích cổ đại. Nơi xa xa là chiến trường nơi thần vương Melqart cùng một vị dị thần khác đang diễn ra chiến tranh.

Như những tia nắng chiếu dần xuống những ngọn cây sâu trong rừng, tạo ra một thứ ánh sáng tựa như màu hoa hồng.

—Vốn thuộc về bên chính nghĩa, cội nguồn là một vị thần ánh sáng, thánh lực của chàng thanh niên sẽ đạt đến cực điểm khi được đắm mình dưới ánh bình minh. Vào ngày lúc ấy, anh có thể đạt tới trạng thái sức mạnh mạnh nhất của mình.

Thật sự thì thần vương Melqart cũng là một vị thần cai quản mặt trời, nhưng ông ta đồng thời cũng đảm nhiệm việc cai quản quá nhiều những thứ khác. Trái ngược với đó, đối thủ của ông ta hiện tại, rất hiển nhiên là một vị thần mặt trời hoàn toàn chính cống luôn. Bác mà tạp, chuyên mà tinh. Đứng từ xa nhìn ngắm cuộc chiến giữa cả hai vị thần, chàng thanh niên về mặt lúc này mang theo phần nào đó hào hứng vui vẻ chờ đợi cuối cùng kết cục. Cũng chỉ có kẻ đạt được tới cuối cùng thắng lợi mới đủ xứng danh khiến cho quân thần bất bại như anh coi làm đối thủ của mình.

- Ta là Dị Thần với bản chất là những cuộc chiến tranh luôn dành được thắng lợi. Miễn là ta khát khao có được đối thủ, mong muốn có được kẻ thù để đấu với mình, thì một địch thủ xứng tầm tất nhiên sẽ lộ diện. Đi đến hòn đảo này vì những số phận đã gắn chặt ta với vùng đất nơi đây, cũng vì địch thủ có thể sẽ là kẻ thù hùng mạnh nhất của ta từ trước đến giờ.

- Ta, từ lâu đã tìm kiếm mùi vị của thất bại.

Vị thần thiếu niên mỉm cười trong khi lăm bắm một mình.

- Do đó, bất cứ khi nào đến một hòn đảo, nơi một kẻ thù hùng mạnh đang yên giấc mộng, hay vô tình bất gặp được xứng đáng làm kẻ đối đầu, ta sẽ niệm rằng—Hãy ban cho ta thất bại, ban cho ta một kẻ thù xứng tầm, ban cho ta một trận chiến đích thực!

- Cậu có thể mang đến cho ta điều đó không, trẻ tuổi kẻ sát thần?

Đột nhiên bất gặp xuất hiện trước mắt mình quen thuộc dị thần Verethragna, Lăng khuôn mặt không có xuất hiện bất kì vẻ gì ngạc nhiên. Hôn nữa ngẫm nghĩ kĩ lại thì, trên hòn đảo hiện giờ vốn dĩ đang xuất hiện hiếm thấy hai vị dị thần chiến tranh tình cảnh, làm một vị dị thần khác cũng đang tồn tại trên đảo, hơn nữa tính cách còn có phần hiếu chiến giống như Verethragna, đối phương hiện tại xuất hiện ở nơi đây cũng không có bất kì điều gì kì quái. Cho tới hiện tại tình huống ấy mà...

- Nếu như ngươi như vậy mong muốn thất bại, vậy thì ta liền lòng từ bi ban phát cho ngươi đi!

- Mây, mưa, gió, lôi đình,... Vô hạn long thần!

Không có quá nhiều chần chừ suy nghĩ, được lợi với nữ thần trí tuệ Athena vừa mới giúp đỡ gia tăng phép gia hộ, trí tuệ tăng nhiều, càng thêm thấm nhuần quyền năng bản chất vẫn vẫn, đối mặt với dị thần Verethragna đột nhiên chặn đường, Nguyễn Trọng Lăng tức thì sử dụng ra của mình thuận tay nhất cướp đoạt từ sáng thế thần Lạc long quân, Long thần quyền năng.

Chỉ thấy tùy theo Lăng bản thân mình vang vọng tiếng hô, trên bầu trời khoảng khắc liền mây đen dày đặc giăng kín bao phủ. Lốc xoáy, mưa rơi, chớp giật lôi đình hiện hình, cuối cùng càng là biến hoá thành một đám lăm từ mây mưa, gió lốc, lôi đình tạo thành thần long, bốn phương tám hướng rít gào lao tới tấn công Verethragna. Khung bố cảnh tượng tựa như trời sập đất nứt.

- Sợ hãi bị nắm giữ cánh chim người đi, kẻ gian ác cùng với người mạnh mẽ, đều sợ hãi nắm giữ cánh chim ta đây! Của ta đôi cánh đem mạng cho các ngươi nguyên rủa! Tà ác người thì không cách nào bắn trúng ta đây!

Không có gì sánh kịp "Thần tốc" năng lực từ hoá thân Chim săn mồi khiến cho Verethragna phảng phất đã mất đi trọng lượng giống như vậy, như gió luôn luôn nhẹ, như gió trời đi nhanh chóng, trong nháy mắt thoát ly rậm rạp phạm vi công kích của Lăng.

- Tấn công trong khi không có lấy một lời báo trước. Cậu quả thực là đủ xác láo đầy chàng trai.

- Có điều như vậy không kiêng nể gì cả chiến đấu, đúng là điều ta vẫn luôn mong mỏi! Nếu như vừa rồi là lời chào hỏi của cậu mà nói, như vậy bây giờ liền hãy ném thử sức mạnh của ta!

- Hãy cất tiếng nói, hỡi Chủ Nhân Mithra. Vạn tội đồ gặp muôn vạn báo.

- Hãy để cho xương tủy nát vụn, tứ chi tan vỡ. Hãy để cho dây chằng rách lìa khỏi cơ. Hãy để ngươi giẫm đạp đất mẹ cùng lông tóc, chất não, nước máu. Ngươi, con vật đứng đắn bất bại! Hãy để cho cây búa của công lý thanh tẩy vạn kẻ phá vỡ lời thề nguyện!

Không gian trên không trung tuy theo lời kêu gọi linh ngôn của dị thần Verethragna tựa như bị nứt gãy, cánh cửa giữa hiện thực và thế giới "tường tượng" giờ hiện hiện ra. Không lồ con heo rừng tựa như vài toà lâu cao cổ máy chiến tranh đồ xô xuất hiện. Mang theo tiếng hồng man rợ lao nhanh xông về phía Nguyễn Trọng Lăng đang đứng dưới mặt đất, như muốn phá nát vạn vật trên đường. Chấn động tiếng kêu cùng xung lực lao tới khiến người không thể khinh thường bỏ mặc.

Đối mặt với hùng hổ lao tới không lồ quái vật, Nguyễn Trọng Lăng hơi chút liếc nhìn liền không chút chần chừ sử dụng ra loại quyền năng thứ hai, Thời không bảo tàng.

Vốn đang chạy vội xông tới to lớn heo rừng tức thì cả người tựa như tiến vào vô hình cánh cửa dừng đứng ở trong không khí, nhoáng một cái chưa kịp bản thân nó phản ứng liền đã xuất hiện ngay trước mặt dị thần Verethragna chỗ đang ở. Gậy ông đập lưng ông tình diệu chiêu thức không khỏi khiến cho dù là hiện tại đối thủ bất bại quân thần cũng không khỏi âm thầm giật mình tán dương.

Tất nhiên! Đối với một kẻ no kinh chiến trận giống như Verethragna bản thân mà nói, làm sao có thể chấp nhận được việc đòn đánh của mình lại bị thương đánh trúng chính mình được. Kết quả là không thấy rõ đối phương niệm lên lời nói kiểu gì, bản thân chỉ vừa mới vung vung tay, đột nhiên xuất hiện trước mắt heo rừng không lồ lập tức liền bị ném trở về bên trong dị thế giới á. Không chút khói lửa cử động.

Đang ở phía dưới Nguyễn Trọng Lăng thấy vậy cũng không có bất kì tí gì thất vọng. Bởi lẽ bản thân vốn dĩ cũng không cho rằng đơn giản như vậy chiêu thức có thể ảnh hưởng tới đối diện quân thần. Hơn nữa trải qua sơ bộ giao thủ giống như vừa rồi, cả hai bên có thể nói coi như sơ bộ ước lượng ra sức lực của đối phương hiện tại á. Chiến đấu cho đến lúc này mới coi như chính thức bắt đầu vậy.

Tiếp sau đó chiến trường liền biến thành nơi hai người bọn họ vung vãi xuống của mình quyền năng. Đối mặt với dị thần Verethragna đa dạng biến hoá sử dụng mười loại hoá thân, đã trải qua nữ thần Athena sử dụng phép khai trí Nguyễn Trọng Lăng chẳng khác nào hợp lại sức lực của hai vị thần linh dùng cho chiến đấu.

Vô số mũi tên nổ vô cùng vô tận bay loạn chống lại thần tốc hoá thân của Chim săn mồi. Chưong không mây, mưa, gió, lời đĩnh đối kháng sấm sét từ hoá thân của Dê cùng cuồng phong con lốc hoá thân của Gió. Mang theo giáp sắt bọc thân cưỡi trên lưng ngựa giáp sắt, vung kiếm chém giết cùng Trâu được hoá thân sức mạnh thêm Lạc đà sức chịu đựng dẻo dai. Bạch mã cùng Heo rừng bị thời không bảo tàng dịch chuyển na di vô hiệu hoá. Thiếu niên hoá thân cùng Chiến binh tay cầm hoàng kim kiếm phong ấn chống lại cánh cổng thiên đàng triệu hoán vô cùng vô tận thiên sứ chiến binh. Ngay cả Cừu được hoá thân cũng từng xuất hiện hồi phục hoá giải Guom thần lưỡi kiếm chém trúng yếu điểm phải chết một lần.

Cho đến cuối cùng của cuối cùng, cả dị thần Verethragna cùng Nguyễn Trọng Lăng đều vô cùng mệt mỏi bởi vì tiêu hao quá nhiều ma lực. Bất gặp tình huống đã tới thời điểm quyết định, xác nhận đối diện dị thần Verethragna đã không còn có khả năng phiên bản, Lăng cuối cùng mới đưa ra át chủ bài chuẩn bị sau cùng của mình, phiến đá cấm thư Prometheus. Không một chút do dự trực diện đối với đối diện dị thần Verethragna sử dụng ra đánh cắp thần lực khả năng. Một ngọn lửa xanh ma thuật tức thì từ trong phiến đá lao ra bay về phía nữ nụ cười bất đắc dĩ dị thần Verethragna.

Đón lấy tại thời khắc cuối cùng ngay sau khi Nguyễn Trọng Lăng thu hồi lấy đối diện toàn bộ còn sót lại ma lực cho mình dùng, chuẩn bị sử dụng ra sấm sét quyền năng giải quyết trước mắt dị thần, không biết bao xa phía trên bầu trời phía trước, cuộc chiến giữa thần vương Melqart cùng dị thần mặt trời cũng đồng thời kết thúc vậy. Tuy theo một tiếng nổ âm vang, thần vương Melqart cuối cùng hoá thân thành một vàng mặt trời mới mọc bị đối diện dị thần mặt trời thôn phệ hoàn toàn. Mang theo uy thế diệt sát một vị thần vương, đối phương tức thì cưỡi trên cỗ xe mặt trời xuyên qua tầng mây giống như bay vào một thế giới khác. Đối với còn đang ở dưới mặt đất Nguyễn Trọng Lăng cùng với dị thần Verethragna hoàn toàn không chút quan tâm. Thật giống như đã hoàn toàn lấy được bản thân thứ mong muốn của mình.

- Thật đáng tiếc không có thể cùng với đối phương chiến đấu một lần. Khi đó chắc hẳn sẽ rất tuyệt!

Một mối ngòi trên mặt đất Quân thần giọng nói tràn đầy nuối tiếc thờ dài. Chưa kịp Lăng bản thân có hành động hay lời nói gì, đối diện dị thần giống như đã có hoàn toàn quyết định.

- Tuy rằng thật tiếc nuối khi không có thể chiến đấu cho đến phút cuối cùng. Có điều làm phần thưởng cho việc cậu có thể chính diện chiến thắng ta, chàng trai trẻ. Tiếp đó hãy nhận lấy món quà của ta tiếp tục sứ mệnh của mình đi.

- Cậu chính là người đầu tiên có được sức mạnh của ta—quyền năng của một vị thần chiến thắng! Vì thế hãy trở nên mạnh mẽ hơn tất cả! Cho đến ngày ta và cậu lại một lần nữa tái đấu, hãy sở hữu thân thể bất bại này của ta!

Tuy theo lời nói giống như lời chúc phúc hay nhắc nhở của đối phương, chỉ thấy thân thể của dị thần Verethragna dần dần tan biến giống như muôn vàn ánh sáng điểm lập loè. Tất cả bọn chúng xuất hiện, cuối cùng hoá thành một chùm tia sáng biến mất lao vào trong cơ thể Lăng. Cũng chính ở vào cùng giờ phút đó, ở trong tâm trí của anh chàng dường như cũng xuất hiện nào đó quen thuộc quyền năng hoá thân của đối phương.

Thật là một vị thần đầy hào phóng!

Lần đầu tiên chiến thắng dị thần xong có thể có được nhiều như vậy đa dạng loại quyền năng, anh chàng không khỏi trong lòng bội cảm thần phục.

- Thật ngu ngốc! Đừng nên chỉ chú ý tới đám biến hoá hoá thân hoa hoè loè loẹt đó. Điều cần bản chất nhất mà người cần chú ý chính là thần tính của vị thần chiến thắng ở bên trong. Nếu như không phải tên kia không có sử dụng nó trong khi chiến đấu, bất kể người có tính toán biến hoá chiến thuật cùng sức mạnh như thế nào, kết quả cuối cùng cũng chỉ là uống công mà thôi. Đây mới là điều đáng sợ nhất của một vị bất bại quân thần.

Giọng nói thình lình quen thuộc của nữ thần Athena đột nhiên vang lên ngay bên tai mình. Nguyễn Trọng Lăng nghe vậy không khỏi giật mình ngẩng đầu nhìn sang. Anh ấy bây giờ mới bất ngờ phát hiện, không biết từ khi nào thì nữ thần Athena cũng đã xuất hiện ở ngay bên cạnh mình. Đường nhiên!

Chuyện này cũng không phải là vấn đề quan trọng nhất.

- Thần tính của vị thần chiến thắng? Đó là cái gì? Làm sao để tôi có thể sử dụng nó?

- Ai mà biết~ Nếu như ta có thể biết được rõ về điều đó, như vậy ta cũng sẽ là một vị nữ thần chiến thắng mà không phải là trí tuệ nữ thần rồi. Nếu như ngươi muốn tìm hiểu rõ ràng, vậy cũng chỉ có thể dựa vào chính bản thân ngươi.

- So sánh với quyền năng có thể thể hiện rõ ở bên ngoài, có thể bắt chước hoặc cướp bóc, thần tính chính là bản chất căn bản nhất của mỗi một vị thần linh, hơn nữa mỗi một vị thần đều không giống nhau. Nếu như có một ngày ngươi có thể tìm hiểu ra thần tính riêng của chính bản thân mình mà nói. Vậy chúc mừng ngươi, ngươi đã trở thành một vị chính đáng tâu tâu, mà không phải giống như bây giờ chỉ có cái dáng vẻ bề ngoài của thần linh.

Athena trả lời với giọng nói vô cảm thản nhiên.

- Hừm. Là như vậy phải không?

Đứng ở một bên Nguyễn Trọng Lăng như suy tư gì gật gật đầu đáp lời.

- Đúng, cô còn có việc gì không? Sẽ không phải là xuất hiện ở nơi đây chỉ vì nhắc nhở tôi vài câu kẻ trên đây chứ?

- Đương nhiên không phải. Mặc dù hiện tại ngươi còn không có được thần tính của vị thần chiến thắng, thế nhưng dựa theo tên kia cuối cùng lời chúc phúc mà nói, ít nhất thì cho đến lúc lần tiếp theo gặp phải đối phương, ở trong khoảng thời gian này, ngươi chính là chân chính vị thần chiến thắng hành tẩu tại nhân gian. Nếu là dựa vào năng lực của ngươi hiện tại mà nói, tiếp theo trận chiến ít nhất liền có bảo đảm rồi.

- Tiếp theo trận chiến là ý gì?

- Điều này hiện tại ngươi chưa cần biết. Trước đó việc quan trọng nhất cần làm mà nói, vẫn là giải quyết vị thần mặt trời kia đi. Chúc ngươi có một chuyến đi du lịch vui sướng ồ!

Ở ngay tại trong lúc nữ thần Athena vừa mới nói dứt câu này, Nguyễn Trọng Lăng bỗng nhiên phát hiện đối phương giống như bất thành linh liền biến hoá trở về trạng thái thiếu nữ trưởng thành hoàn toàn thể, hơn nữa thông qua một cái đột ngột đẩy tay, cả bản thân Lăng liền giống như rớt nhập vào trong vô hình dòng nước xoáy giống nhau. Cái cảm giác này cực kì giống như trước đó thời điểm bản thân xuyên việt thời gian trở về quá khứ. Hừm? Chẳng lẽ bản thân hiện tại lại muốn xuyên việt trở về quá khứ tiếp một lần? Cái này còn có hết hay không à? Phiền quá!

Khả năng ngay tại lúc ai đó trong lòng phiền não tức giận thời điểm, Nguyễn Trọng Lăng bất ngờ phát hiện chính mình giống như lại trở về trước đó đã từng xuất hiện thân bí dòng thời gian. Thế nhưng lần này gặp phải hai bên hình ảnh cùng người không còn là trước đó nữ thần Athena cùng chuyện vừa mới xảy ra, mà là tương đối đặc biệt hình ảnh.

Bản thân không chỉ nhìn thấy tình cảnh dị thần Verethragna cùng nữ thần Athena truy đuổi dị thần mặt trời trở về quá khứ, thậm chí còn bắt gặp không biết khi nào cảnh tượng đối phương nuốt chửng thôn phệ dị thần Perseus cùng Melqart thần vương biến hoá thành hoàn toàn thể hình thái dị thần, từ giữa trung niên đáng vẻ biến trở thành trẻ khoẻ khoẻ mạnh tráng niên.

Càng kì quái hơn chính là, anh chàng còn thấy đối phương vừa biến hoá xong liền bắt gặp phải chính mình, hơn nữa cả hai còn tiến hành chiến đấu với nhau. Cho tới cuối cùng bản thân tuy rằng sử dụng đại chiêu mới khiến cho đối phương bị đánh bại tiêu diệt, khả năng chính mình cũng biết mất mai một khỏi thế giới này.

Mọi chuyện cũng kể từ khi đó trở lại quỹ tích lịch sử. Bản thân Lăng chính mình thấy được trước đó đã từng gặp qua tên kia chàng thanh niên Kusanagi Godou như thế nào trở thành diệt thân sư sau đó trở về Nhật bản cùng các loại các dạng sự tình. Thấy được giống như là Erica, Liliana, còn có từng gặp mặt qua mấy lần Mariya Yuri cùng chưa từng gặp mặt qua Ena Seishuwin là như thế nào gặp mặt tao ngộ rồi tụ lại vây quanh đối phương. Cho tới bản thân Nguyễn Trọng Lăng hẳn mà nói, vẫn là như cũ trước kia một kẻ vô tích sự. Cho tới cái gì xuyên việt linh hồn trở về quá khứ linh tính vốn dĩ xảy ra, giờ lại hoàn toàn không có xuất hiện.

- Đây rốt cuộc là có chuyện gì?

Theo bản năng, anh chàng không khỏi có phần ảo não tức giận hô to. Bất kể là ai giống như bản thân anh ấy hiện giờ trải qua nhìn thấy hiển nhiên cũng sẽ cảm xúc kích động khó chịu.

- Đây là tương lai vận mệnh chủ định. Có phải hay không rất tàn khốc?

Giọng nói có phần xa lạ bất ngờ vang lên khiến Lăng giật nảy mình nhìn sang.

- Là ngươi!

Xuất hiện ở trong mắt Lăng giờ bất thành linh chính là tuổi trẻ hoá dị thần mặt trời. Thế nhưng điều khiến cho anh chàng bây giờ tâm hân chính là, tình huống hiện tại xảy ra y hệt như những gì hình ảnh anh vừa nhìn thấy trước đó.

- Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra???

Bước chân sợ hãi lui về phía sau, hiện tại duy nhất suy nghĩ trong đầu của Lăng chính là thoát khỏi đối phương, chỉ cần bản thân không cùng hắn đánh

nau, không cần đồng quy vu tận chiến đấu với nhau, như vậy tất cả những gì hân vừa nhìn thấy trước đó hiển nhiên cũng sẽ đi theo thay đổi. Hơn nữa tuy rằng đối phương là dị thần, bản thân là diệt thần sư, cả hai là thiên địch của nhau, thế nhưng nếu bản thân không muốn đánh bại đối phương mà nói, chắc hẳn mọi chuyện cũng sẽ thay đổi chứ.

- Đúng! Mọi chuyện nhất định cũng sẽ thay đổi. Chỉ cần ta không cần làm theo những gì trước đó vừa mới biểu hiện ra.

Ai đó tiếng lẩm bẩm tựa như đang tự thôn miên.

- Vô ích thôi! Dù cho ngươi lần này không làm theo những gì hình ảnh vừa rồi, cuối cùng kết cục cũng sẽ không thay đổi. Vận mệnh đã chủ định, một kẻ không thuộc về thế giới này như ngươi cuối cùng cũng sẽ bị lịch sử lãng quên, thậm chí xoá sạch mọi dấu vết tồn tại.

Vừa nói, đối phương vừa bắt đầu ra tay, thân mình đứng bên trên cỗ xe mặt trời nâng lên trong tay cung tên bắn ra muôn vạn mũi tiễn tựa như ánh nắng mặt trời toả khắp không gian. Không đường trốn chạy.

Đối diện Nguyễn Trọng Lăng giống như bật mở ra auto năng lực, Chim săn mồi hoá thân thần tốc tốc độ tức thì giống như vô số ảo ảnh hiện lên khắp nơi né tránh đối thủ đòn tấn công.

Khả năng tình huống diễn ra thật sự giống như những gì trước đó ánh chàng đã từng nhìn thấy, cái này khiến cho Lăng trong lòng càng lạnh lẽo vài phần.

- Không đúng! Nếu như ta chắc chắn sẽ thất bại mà nói, Athena làm sao có thể cùng bản thân kí kết khế ước bảo hộ phép thuật. Còn có quân thần Verethragna cũng sẽ không trước đó hẹn ngày tái chiến.

Trong lòng dấy lên đặc thù niềm tin, Lăng bản thân lập tức vứt bỏ mọi tạp niệm chân chính cùng đối phương chiến đấu. Gió lốc, sấm sét, lôi đình, mưa tên bão lửa. Thời gian tạm dừng, thời gian gia tốc, dự báo tương lai vân vân.

Tuỳ theo chiến đấu kéo dài thời gian, bản thân Lăng cuối cùng dần dần hiểu được. Đối phương vậy mà có năng lực dự đoán tương lai, thế nhưng chính bản thân mình giống như nữ dị thần Athena trước đó đã từng nói, bản thân chính là vị thần chiến thắng hiện thân đạo bước trên trần đời. Dù cho đối thủ muôn vạn biết trước, kết quả cuối cùng chiến thắng vẫn tần về ta. Cho tới trước đó dự báo hình ảnh tương lai, anh chàng hiện tại cũng đã không hoàn toàn tin hết. Trong lòng một quyết định, bất kể kết quả cuối cùng ra sao, trước tiêu diệt đối phương trước đã lại nói.

Thân mình thần tốc một lần nữa thoát khỏi đối diện dị thần vòng vây tấn công. Trên tay cuối cùng hiện lên hoàng kim kiếm nắm chặt, miệng niệm linh ngôn, hoá thân chiến binh cuối cùng lên sàn.

- Ngươi đã từng là vị vua can cường độc đoán ở trong quá khứ. Quét bỏ chư thần mà tự tôn vinh mình lên làm đẳng chí cao. Vị vua phản loạn lật đổ chư thần, cuối cùng lại bị chính đứa con trai của mình lật đổ tín ngưỡng.

- Aten, Amon, Amun, ba vị thần mặt trời tương trưng cho buổi ban trưa, sớm mai cùng hoàng hôn mặt trời của xứ Ai cập. Nay trở lại trong hình hài của người thanh niên, trung niên cùng người già.

- Ban đầu ngươi là bị lật đổ thần mặt trời Aten, tựa như hoàng hôn sắp lặn, biến mất trong lịch sử, giờ lần lượt nuốt lấy cái khác thần mặt trời để rồi trở về tại tuổi tráng niên. Giống như trong lịch sử độc tôn duy nhất thần linh, Aten nuốt cái khác chư thần để rồi trở thành duy nhất vị thần khai sáng ra con người cùng trần thế.

- Hừ! Đây chính là năng lực mà ngươi có được từ tên quân thần kia ư? Cũng đủ phiền phức.

Nói và đối diện dị thần Aten trong tay vung vẩy trong tay cung tên bắn ra từng mũi tên chí mạng về phía đối diện Nguyễn Trọng Lăng, mười loại hoá thân chiếm được từ tay dị thần Verethragna bởi vì tại một thời điểm chỉ có thể sử dụng một loại bởi vậy anh chàng không thể không sử dụng năng lực hoá thân thành ánh sáng của mình để tiến hành tránh né. Đồng thời bản thân còn không ngừng niệm lên kiến thức ngôn linh. Toàn bộ không gian hiện giờ giống như biến thành mảnh đất cảm muôn vạn thanh hoàng kim kiếm vậy. Tuỳ theo ngôn linh của Nguyễn Trọng Lăng gọi đến, vô số hoàng kim kiếm kiếm giờ không ngừng bay lên chia thẳng về phía đối diện dị thần. Ngôn linh của Nguyễn Trọng Lăng vẫn còn tiếp tục.

- Trở thành sáng thế thần ngươi không chỉ nắm giữ quyền năng của mặt trời, đồng thời còn chương khống sinh mệnh, không gian cùng thời gian. Hoá thân thành chiếc đĩa mặt trời, được nâng lên bởi chim ưng đôi cánh!

- Ngươi nói quá nhiều rồi!

Tức giận dị thường, dị thần Aten cùng cỗ xe ngựa mặt trời tựa như thiêu đốt lên lao nhanh về phía Nguyễn Trọng Lăng đang đứng tựa như thật sự làm bằng lửa loài chim ưng săn mồi.

- Thế nhưng đánh cắp địa vị của chúng thần ngươi trên bản chất vẫn chỉ là một con người. Một khi dân chúng không tuân theo nghe lời hay loại bỏ bên ngoài giả tạo thần cách bao trùm, tất trở về ban sơ hình dạng. Một vị vua đã từng tồn tại của xứ Ai cập mà thôi.

Ngôn linh vừa mới dứt, vô số đang bay lơ lửng trên bầu trời hoàng kim kiếm liền giống như bộc phát con lũ, đâm thẳng về phía đang lao đến dị thần Aten, chém tan bên ngoài thần cách.

Uỳnh vang một tiếng nổ lớn vang lên. Bao vây trong con lốc bão lửa dị thần Aten cuối cùng giống như vài rách giống nhau văng tung toé bay ra ngoài. Nguyễn Trọng Lăng thấy vậy đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, thân mình hoá thành tia sáng tức thì bay tới tiếp cận, trong tay không biết từ khi nào đã đổi thành guom thân Thuận thiên kiếm, không chút chần chừ đâm đi xuống ra tay. Khả năng bản thân Lăng đồng thời cũng lập tức cảm nhận thấy

bản thân giống như đang mất đi điều gì. Một loại cảm giác không ổn tức thì từ trong lòng hiện lên. Thân thể cùng lúc cũng tựa như đang tan biến đi mất. Thật giống như trước đó những gì dự báo hình ảnh. Ánh mắt cuối cùng nhìn về phía đang nằm trên mặt đất tương tự cũng đã dần tiêu tán đi dị thần Aten. Tiếp nhận nét mặt tràn đầy cổ quái ý cười của đối phương cùng cuối cùng lời chẳng chối.

- Bị lãng quên người a! Đón nhận lấy lời nguyên rửa từ vận mệnh an bài đi. Trừ phi một lần nữa thái dương trở về, bị lãng quên người, vĩnh viễn chôn mình tại mảnh đất đã bị lãng quên đó!

.....

Kết thúc chương 260.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Có phần xa lạ huyền ảo hương

Nói đây là địa phương nào a? Vì cái gì sẽ có như vậy dày đặc sương mù đâu? Hơn nữa giống như độ ẩm cũng so với chung quanh địa phương hơi chút —— không đúng, phải nói là lạnh rất nhiều.

Ừ? Tình huống có vẻ như không được ổn cho lắm thì phải. Tính toán toán kể từ khi đột nhiên bị ném tới nơi này đã có hơn nửa ngày, cộng với trước đó cách đây bữa trưa gần nhất, tổng cộng cũng đến một ngày hơn thời gian không có thứ gì bỏ vào bụng ăn.

Vừa lúc nơi này có cái hồ nước, miễn cưỡng đi xuống, tìm bắt lấy hai ba con cá con linh tinh nướng ăn đỡ đói bụng một chút đi.

Nguyễn Trọng Lăng một bên như vậy suy tư, một bên triệu hoán ra guồng thăm Thuận thiên kiếm —— lúc sau lại thu trở về.

Hừm? Có ếch xanh ngay tại nơi này, hơn nữa vẫn là được đông lạnh —— tiện tay liền có thể thu lấy, so với vất vả mò xuống hồ không biết có bất ngờ được con cá nào không thuận tiện hơn nhiều —— Hơn nữa nơi này cũng có —— nơi này cũng có —— nơi này vẫn là —— miêu ha ha ha ha, hôm nay cơm trưa có rơi xuống

Cứ như vậy, Lăng một đường nhặt nhạnh bị đông lạnh ếch xanh chuẩn bị làm món ếch nướng thay thế bữa trưa. Một đường đi thẳng về phía trước, tiếp tục đi về phía trước, lại đi về phía trước. Liền thấy một người ăn mặc màu xanh lam váy liền áo, mang theo màu xanh lam nơ con bướm, sau lưng cosplay tựa như nàng tiên đôi cánh, mái tóc trên đầu cũng đều là màu xanh lam luôn cô gái, đang ngồi xổm ở bên hồ. Cả người tản ra lạnh như băng hơi thở. Đối phương chính đang dùng ngón tay đâm một chút, đâm một chút cái kia trên mặt đất ếch xanh —— trong khi cái kia ếch xanh cả người sớm cũng đã bị toàn bộ đóng băng đông lạnh lại.

A? Còn có như vậy cách chơi sao?

Nhìn dáng vẻ trên đường bản thân bắt gặp bị đông lạnh đám kia con ếch cũng đều là đối phương gây ra cả.

Lăng giờ phút này ánh mắt nhìn về phía cô nàng sau lưng sáu cái trong suốt như băng cánh chim kia như suy nghĩ gì. Bản thân đột nhiên một mình bị ném tới nơi này, chính đang không biết mọi chuyện ra ngô ra khoai làm sao. Nhìn dáng vẻ tốt nhất nhanh chóng tìm người quen xung quanh hỏi thăm một chút tình báo mới được.

Đứa nhỏ này lớn lên nhìn qua thật sự là quá đáng yêu. Hơn nữa không biết vì cái gì, Lăng bản năng mách bảo cho chính mình rằng, cô gái nhỏ này đích xác, khẳng định, tất nhiên thực dễ bắt nạt, thực tốt lừa gạt, thực tốt chơi. .vv —— chính là như vậy tự nhiên. Dù cho nhìn qua dường như đối phương cũng không phải là người bình thường, có vẻ còn có đóng băng năng lực. Có điều nghĩ kỹ lại thì, bản thân hẳn cũng không phải là kẻ dễ chơi không phải sao. Ừ, cứ quyết định như vậy đi. Trước tiên lên tiếng hỏi thăm một phát.

- Xin lỗi, xin cho hỏi thăm một chút?

Nghĩ như thế, Lăng bước chân chậm rãi đi qua, đồng thời tự bày ra bản thân tự nhận là nhất thân thiện nụ cười, lúc sau vỗ vỗ nhẹ cô nàng bả vai, cất tiếng hỏi.

Khả năng ai đó thật tình không có nghĩ tới, của mình vô cùng bình thường vô hại cử động, lại dẫn phát ra rất không bình thường hậu quả tiếp theo.

- A a a a!

Trời mới biết tại sao, đứa nhỏ này lập tức liền mất đi cân bằng rớt đến trong hồ đi.

Lăng: “.....”

.....

Tính, vẫn là trước tiên đem đối phương cứu đi lên đã rồi nói.

Ai đó ở bên hồ nước đứng ước chừng trăm mét năm phút đồng hồ. Lúc sau mới chuẩn bị nhảy xuống đi cứu người.

Nhưng là này một lát chờ đợi tiến hành, cô nàng kia đã sớm chính mình tự bỏ đi lên tới. Hơn nữa nhìn xem nàng thờ đốc phì phò cảm giác, giống như.... ở trong lòng hồ cũng có thể hô hấp giống nhau. Hoàn toàn không có chết đuối cái từ này luôn.

- Cho nên nói....

- Cũng dám chọc ta cái này huyền tường hương (Gensokyo) mạnh nhất người. Rất lớn gan sao, chứ?

Tuy rằng nói ra thực đáng sợ lời nói, thế nhưng mà không biết vì cái gì, đặt ở đứa nhỏ này trên người, Nguyễn Trọng Lăng chỉ là cảm thấy buồn cười mà thôi. Hoàn toàn không có bất luận tí gì uy hiếp cảm giác luôn. Thẳng đến kia cô nàng vung tay lên, đem một lượng lớn sắc bén băng chùy giống như gió lốc giống nhau bắn về phía Lăng. Ai đó thế mới biết, hoá ra trước mắt cái này nhìn qua rất dễ bắt nạt cô nàng, bản thân sức chiến đấu cũng không phải là nấp u.

Chỉ là thực đáng tiếc, công kích như vậy, còn chưa đủ xem á!

- Sợ hãi dưới bước chân của ta đi! Không gian đã dập nát, thời gian đã ngừng trôi. Sợ hãi dưới bước chân của ta đi. Bởi vì người vĩnh viễn không thể chống lại của ta không gian người điều khiển đấy!

Ngôn linh lập tức từ trong miệng bản thân Lăng tụng niệm ra, chỉ rong nháy mắt, vừa mới đến tay liên quan đến không gian cùng thời gian quyền năng chiếm được từ việc đánh bại dị thần Aten bị anh chàng lần đầu tiên sử dụng. Trước mắt khu vực không gian tức thì bị hoàn toàn vận vẹo, cần nuốt hoá giải hết toàn bộ đòn tấn công của cô nàng trước mặt. Đồng thời cũng tại trong nháy mắt này, xung quanh toàn bộ không gian, thời gian cũng tức thời đình chỉ lại. Hơn nữa cũng chỉ có bản thân Lăng mới cảm giác được thời gian đang ngừng trôi, còn lại sinh vật xung quanh, thời gian lại hết thảy tạm dừng mất cảm giác. Cô gái nhỏ kia hoàn toàn biến thành dừng lại tượng đắp lại không có cảm giác được bất kì điều gì không thích hợp —— cũng chính là bởi vì như vậy, ai đó liền có thể rất nhẹ nhàng liền như là đi tản bộ giống nhau đi tới cô nàng trước mặt, lúc sau thực dùng sức gõ đối phương đầu.

- Ai u! Đau quá.....

Tựa như là thời gian bất chợt trở lại bình thường giống nhau, cô gái nhỏ tức thì hai tay ôm đầu ngồi xổm đi xuống, khoé miệng rên rỉ.

- Cái kia.....

Lăng hơi chút cong lưng đi xuống, lúc sau mới cười cười nhẹ nhàng như vậy nói:

- Ta chỉ là muốn hỏi thăm một chút chuyện thôi. Có thể nói cho ta biết tên của người sao?

- Hừ!!!

Nghe thấy cái này câu hỏi lúc sau, đứa bé kia thực kiêu ngạo đứng lên, cổ cất cao nổi lên hoàn toàn không hiểu thấu khí thế:

- Cimo! Gensokyo mạnh nhất!!!!

- Người vừa rồi hình như vừa mới bị ta đánh bại đi?

Hiếm thấy âm áp nhắc nhở vang lên.

- Cái kia, cái này..... Người là từ đâu tới? Giống như trước kia trước nay chưa từng thấy qua người?!

- À..., bản thân là vừa mới tới... ừ? Nơi này là Gensokyo đúng không?

Anh chàng vẻ mặt như đang suy tư gì trả lời.

- Cho nên nói người không phải là Gensokyo người, cho nên không tính.

Lăng: “.....”

Tại đây loại sự tình có cần thiết phải phân định rạch ròi như vậy không? Kỳ quái kiên trì không hiểu thấu. Ai đó không khỏi im lặng ghen lời không biết nên đáp lại như thế nào. Đối diện cô nàng lại không có nhiều như vậy bản khoản. Giọng nói có vẻ hào hứng hỏi thăm.

- Lại nói tiếp người người này là ai vậy a? Vì cái gì tốc độ lại nhanh như vậy... ừ? Loại này tốc độ dường như so với con kia thiên cầu tốc độ còn muốn mau.

- Thiên cầu?

Thật tự nhiên thuận theo câu chuyện hỏi ngược lại. Cho tới trả lời câu hỏi của đối phương cái gì, Lăng tự nhiên sẽ không đối với một cái người xa lạ nói ra

chính mình hiện tại chân thật tình huống á. Cứ việc nhìn qua cô nàng trước mắt này là cái thoát nhìn thực dễ lừa đồ ngốc. Thế nhưng nhớ đâu là đối phương giả heo ăn thịt hổ đâu? Không thể không phòng á. Tiểu nhân chỉ tâm ta chính là như vậy đề phòng mọi người.

- Chính là yêu quái son bên trên ở con kia thiên cầu.Ừ, đúng rồi, người vừa mới tới nơi này thế cho nên không biết đúng hay không?

- Không sai a, còn có cả yêu quái son? Mặt trên bên trên chẳng lẽ đều là yêu quái ở lại hay sao? Vẫn là nói nơi này yêu quái đều là ở nơi đó ở lại? Như vậy Cirno người vì cái gì không ở nơi đó đâu?

- Cái gì a, người ta là yêu tinh nga! Cùng yêu quái là hai chuyện hoàn toàn khác nhau á. Đến nỗi yêu quái son bên trên đúng là toàn ở lại yêu quái, thế nhưng cũng không phải tất cả mọi yêu quái đều ở tại trên yêu quái son. Nơi đó ở lại chủ yếu là hà đồng cùng thiên cầu.

Vì thế, cứ như vậy, tâm cơ boy Lăng thật dễ dàng liền thành công lừa gạt lừa gạt trước mắt cái này, cực ít có khả năng là giả heo ăn thịt hổ, mà chính xác ra hoàn toàn đúng là đồ ngốc cô nàng, từ lời nói của đối phương bên trong móc ra không ít tốt đẹp tình báo. Cirno tuy rằng người đầu óc choáng váng một chút. Nhưng cũng không phải thật chân chính không biết gì ngu ngốc. Ít nhất thì ở nơi này nghe tên có vẻ quen thuộc Gensokyo sống như vậy lâu, đối với ở tại nơi đây xung quanh diễn ra các loại sự tình đối phương vẫn là biết không ít. Mà ở trong lúc này, bản thân Lăng cố mà làm, xa xỉ dùng quyền năng thuận tiện nướng nướng ếch xanh cũng thành công mua chuộc đồ ngốc cô nàng dạ dày ăn uống. Cứ như vậy, Lăng liền cùng đồ ngốc cô nướng quan hệ cũng lập tức thẳng tắp bay lên, đã đạt tới trình độ trở thành đối phương số lượng không nhiều lắm bạn bè một trong.

- Ai, người thật đúng là người tốt đâu, Lăng

Ấn no căng điều lúc sau, Cirno ôm bụng nằm ở bên bờ hồ sương mù như vậy vui sướng tán dương (từ Cirno nơi đó biết được tới tình báo, trước mắt Gensokyo bản đồ giải khóa).

- A! Một chút chuyện nhỏ mà thôi. Không cần khách khí ha.

Ai đó ở một bên giả vờ khiêm tốn trả lời, một bên âm thầm suy tư. Trải qua lời nói kể lại trình bày của Cirno, bản thân Lăng cuối cùng đã hoàn toàn chắc chắn, nơi này được mệnh danh là Huyền Tường Hương (Gensokyo) hoàn toàn đúng là cái kia Gensokyo mà Lăng đã từng quen biết đến. Một cái đại kết giới bao bọc chia cắt giữa hiện thế cùng thế giới ảo tưởng, thiên đường yên vui dành cho đám yêu quái cùng thần quái năng lực người, tiên, yêu, quỷ. ...vv các thiếu nữ ngụ lại trên thế gian. Đáng tiếc kiếp trước kị ức tuy rằng cũng biết đến về Huyền Tường Hương, thế nhưng cũng không có hoàn toàn minh bạch rõ ràng kết cấu nhân vật ở bên trong (nghe nói chỉ riêng các loại thiếu nữ nhân vật xuất hiện ở bên trong cũng có hơn 200 nhiều người, trời mới biết làm sao nhớ hết). Kết quả là trừ ra một vài nhân vật có phần nổi tiếng ra, cái khác các loại kiến thức hoàn toàn nửa vời. Điều này đối với hiện tại tình huống của bản thân Lăng mà nói có thể nói hoàn toàn chỉ mạng.

Đáng tiếc bị ném tới là Gensokyo đại kết giới bên trong mà không phải là One piece hay Naruto thế giới quen thuộc linh tinh. Nếu không nói không chừng bằng vào hiện tại bản thân mình năng lực còn có thể ở bên trong những thế giới kia làm mưa làm gió, trái ôm phải ấp á.

Cho tới toàn bộ Huyền Tường Hương đại kết giới nơi này tuy rằng nhìn qua thật hoà bình. Thế nhưng là ở sau lưng gọn sóng kích động các loại. Khắp nơi thế lực ở giữa vẫn luôn duy trì một cái vi diệu cân bằng. Nói không chừng ngày nào đó liền sẽ hỏng mất mà khai chiến bùng nổ luôn cũng không biết chừng (dựa theo Cirno chính mình tình báo cung cấp).

Trong đó ở Huyền Tường Hương bên trong thế lực mạnh nhất mấy cái chia ra chủ yếu chính là: Hồng Ma Quán- Scarlet Devil Mandison Scarlet Remilia (được biết tới chính là chính công hấp huyết quý sào huyết). Lạc đường nhà Yakumo Yukari (siêu mạnh nhân vật nhưng bình thường ngủ thời điểm chiếm đa số). Hakurei thần xã Vu nữ (giang hồ lời đồn, này đại tỷ có thể mở vô địch auto chống lại toàn bộ Huyền Tường Hương). Yêu quái son Yasaka Kanako (nghe nói có n nhiều đàn em, hơn nữa quân trận cấp bậc rất cao). Vĩnh viễn đình Kaguya (có điều giống như làm chủ chính là nàng bảo mẫu. Chẳng lẽ là ác nô khinh chủ sao?)

Này năm phương thế lực lớn bên trong, Yakumo Yukari cùng Hakurei Vu nữ số người quá ít, tuy rằng năng lực cá nhân xuất chúng, lại có một cái bệnh chung —— đó chính là, quá lười. Cho nên không đáng để lo. Mà Hồng Ma Quán chủ nhân Remilia lại là chính công hấp huyết quý biết sợ gặp phải ánh sáng, vì thế vẫn luôn mới ru rú ở bên hồ sương mù (mà ta lại có liên quan tới ánh sáng quyền năng). Cho nên cũng không đáng để lo nốt.

Duy chỉ còn lại hai nhà yêu cầu suy xét đối tượng, đó là yêu quái son thế lực, này dưới tay chiến lực khả quan một đồng lớn. Còn lại có thiên cầu cùng hà đồng hai đại chủng tộc nguồn mộ linh tố chất đều thực không tồi. Hơn nữa số lượng đáng tin. Nếu chỉ một mình bản thân tiến đến đối đầu, nếu như thuận lợi liền thôi, một khi lật thuyền trong mương vậy quá nguy hiểm. Tốt nhất là có thể mang theo một đám tiểu đệ vậy liền hoàn toàn yên tâm.

Mà vĩnh viễn đình thế lực cũng yêu cầu chú ý, này dưới trướng cao thấp chiến lực đều không tồi. Còn lại có con thỏ yêu quái linh tố chất tuy hơi yếu, hơn nữa số lượng ít —— nhưng là nghe Cirno nói qua, các nàng trong nhà bảo mẫu chỉ số thông minh cơ bản cực cao không nên tồn tại trên đời. Có thể thực vui sướng mà chơi Cirno xoay quanh.

Đương nhiên, chơi cái này đồ ngốc cô nàng xoay quanh, trên cơ bản là bình thường người liền làm được đến đi, thế nhưng nếu không phải chỉ là Cirno bản thân nhận xét như vậy mà là huyền tường hương dân cư nhận xét chung vậy liền đáng gờm. Không phải vẫn luôn có câu nói sao, không sợ tâm thường lưu manh, chỉ sợ lưu manh có văn hoá. Người cực kì thông minh cái gì, đáng sợ nhất!

Cho tới kế tiếp nửa ngày thời gian, coi như làm đèn bù cho việc đối phương cung cấp giúp đỡ, Lăng đều thuận theo cùng Cirno cùng nhau chơi đùa, thẳng cho đến ánh trăng dâng lên cao, mới liền cho nhau ôm lấy ngủ.

- Ha ha ... hắt xì hơi! mẹ nó, thật lạnh!

Ai đó ngủ rồi cũng không khỏi như vậy nói mớ. loại cuộc sống này cũng không biết đến bao giờ mới là cái đầu a. Erica, Liliana, ... anh nhớ các em

quá!

.....

Kết thúc chương 261.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 262: Xuất phát, Hồng Ma Quán!

Nguyễn Trọng Lăng ở lại hồ sương mù bên cạnh chấp vá cả đêm. Sáng sớm tinh dậy lên lúc sau liền cảm thấy eo đau lưng đau. Hơn nữa giống như còn hơi chút có điểm cảm cúm. Cũng còn may, kể từ hôm nay chờ đi tình huống đoán chừng sẽ khác, trải qua một đêm như vậy suy ngẫm, hiện tại đối với tương lai, trong đầu của Lăng giờ đã có sơ bộ một bộ kế hoạch. Ít nhất thì anh chàng cho rằng bản thân sau này cũng sẽ không bao giờ tiếp tục phải chấp vá ngoài trời giống như hôm qua.

Ai..... Lắc lắc vận vẹo đang ở kêu khổ lưng eo (mặt đất cái gì thực sự quá cứng), Lăng bắt đầu rồi hiem thấy tập thể dục buổi sáng. Chỉ hy vọng rằng nhờ vậy có thể làm cho thân thể nhiều hoạt động một chút, sẽ không bởi vì nằm ngoài trời cả đêm mà ảnh hưởng đến sau đó quan trọng công việc.

Lại một lát sau, Cimo cũng tỉnh lại, nhìn thấy Lăng như vậy kì quái hoạt động tập luyện cảm thấy rất có ý tứ, liền chạy tới học theo tư thế coi thành chơi đùa. Đương nhiên Cimo loại này cực phẩm ngu ngốc, liền tính là ngày thường không chú ý, đi ở trên đường cái cũng có thể đều phải té ngã. Vừa đến cũng không có ai chỉ điểm, sao có thể an toàn vận động cơ thể thân thể này? Quả nhiên, trong thực tế không đến một lát sau liền bởi vì lắc lắc eo liền té ngã lăn quay trên mặt đất.

Cũng còn tốt, Cimo tựa như cũng không biết bị thương mắt mắt xấu hổ này đó mặt trái cảm xúc giống nhau. Cảm giác nàng hoàn toàn không thêm đề ý kết quả, thực mau liền lại bò lên. Dường như là cho rằng tập thể dục cái gì thật nhàm chán, vì thế lập tức liền quên hết chuyện này, lúc sau liền giống như nàng thường ngày lui tới như vậy bắt đầu chơi. Chạy a chạy a chạy, đuổi theo con bướm chạy, đuổi theo chim chóc chạy, đuổi theo ếch xanh chạy (cái này cũng cần chạy sao?) —— lúc sau cùng lại té ngã một cái. Lại bò dậy, hái hái hoa dại, trèo leo cây, phơi phơi nắng, đánh ngã lẫn lộn, dẹt cái kì quái vòng hoa lúc sau liền mang ở Lăng trên đầu. Hơn nữa còn cười ha hả hình như là muốn anh chàng khích lệ nàng.

Hoàn toàn toàn toàn như là cái hài tử giống nhau a. Trong lúc bất tri bất giác Lăng giống như là bị đứa nhỏ này chữa khỏi giống nhau. Đối với việc đột nhiên bị ném tới nơi xa lạ này, vội vàng, nóng này, hận đời, khao khát tìm đường trở về nhà...vv, hoàn toàn bị đứa nhỏ này tưới cười nhẹ nhàng chữa khỏi.

Nguyên lai đồ ngốc còn có như vậy cách dùng a. Lăng cười cười đem nàng nâng nâng lên, chuyển chuyển vòng. Làm Cimo tức thì phát ra khanh khách đáng yêu tiếng cười. Thấy như vậy ai đó lúc sau cũng không khỏi vui vẻ đem nàng ôm chặt, cọ cọ nàng mặt, nhẹ nhàng tưới cười.

Bản thân giống như có chút thích thích cái này đồ ngốc giống nhau cô nàng nha.

- Cimo a, người giống như bình thường đều là ở hồ sương mù chung quanh ở lại, đúng không?

Lại cùng với Cimo chơi một đoạn thời gian lúc sau, Lăng cuối cùng về mặt nghiêm túc như vậy hỏi.

- Ủ! Đúng vậy. Có chuyện gì sao, Lăng?

Cimo thực dùng sức gật gật đầu trả lời.

- Vậy không thành vấn đề.

Lăng nghe vậy liền đứng lên, lúc sau cầm trong tay vừa mới dẹt tốt vòng hoa mang lên ở nàng trên đầu, cười cười thần bí đáp lời.

- Ai? Phải đi sao?

Cimo bản năng cảm giác được cái gì, lúc sau hơi có vẻ mất mát hỏi.

- Ủ! Hiện tại phải rời đi một chút. Có điều yên tâm đi, nếu sự tình thuận lợi nói, sau này chúng ta liền chính là hàng xóm nha. Hồng Ma Quán người biết đi.

- Hừm. Đương nhiên biết nha.

Cimo gật gật đầu trả lời, trong lòng cùng lúc không khỏi nghĩ thầm: Hồng Ma Quán không phải cũng là ta nói cho người biết sao, vì cái gì trái lại hỏi lại ta?

Đĩ nhiên đối diện Nguyễn Trọng Lăng cũng không có cách nào biết được trước mắt cái này đồ ngọc cô nàng trong lòng nghi hoặc điều gì. Anh chàng giờ phút này chính đang tỏ ra vui vẻ nhẹ nhàng cười cười trả lời.

- Hôm nay ta chính là muốn đi Hồng Ma Quán. Sau này nơi đây liền sẽ biến thành của ta chỗ ở.

Đối với hiện tại tình huống của Lăng mà nói, một là không có nơi ở cố định dừng chân, hai là đối với nơi này dân cư sinh sống còn có quá nhiều mới là, chỉ nếu dùng lời nói một bên của Cimo để là hiểu biết chuẩn tắc vậy rất không ổn, thế cho nên cần phải tìm một đám đáng tin người của thế lực khác làm so sánh tìm hiểu mới được. Trong đó Hồng ma quán liền cực kì thích hợp, người nhiều, thế lực không nhỏ, chỗ ở nghe nói là một toà lâu đài rất không sai, hơn nữa quý hút máu cái gì còn sợ ánh sáng, quả thực trời cho cơ hội tốt, không nắm lấy quả thật đáng bị trời phạt. Co tới cuối cùng chung cực mục tiêu trở về thế giới hiện thực cái gì, suy nghĩ tới chỉ cần người nhiều, thực lực mạnh có thể chinh phục toàn bộ huyện tướng hương, hiểu biết toàn bộ nơi đây, sau đó tìm kiếm được về nhà nói không chừng cũng sẽ có cơ hội. Nhiều như vậy lý do nói tới có chút phức tạp, bởi thế cho nên Nguyễn Trọng Lăng mới không nói cụ thể cho Cimo, có điều nghĩ tới sau đó nếu như có thể chiếm cứ toàn bộ Hồng ma quán phục vụ cho mình, nghĩ tới cũng có thể mời Cimo chuyển tới bản thân chỗ ở. Cho tới còn lại nơi này, tuy rằng đối với một vị Băng tinh linh cái gì không là vấn đề, có điều vẫn quá đơn sơ chút. Ủ? Nếu không bản thân sau đó liền sai người sửa sang xây dựng một toà nhà thủy tinh cung ở đây cho đối phương??? Nào đó người ăn trong chén còn ngó trong nồi, dù cho chưa đến tay thế lực hiện tại cũng đã nghĩ bóc lột sức lao động vậy.

Đương nhiên! Đối diện Cimo hiện tại còn không biết được trước mắt vị này bạn bè mới quen hiện tại đã nghĩ như vậy xa.

- Ai?! Chính là, chính là cái kia Hồng Ma Quán.....

Cimo bản thân tuy rằng trong miệng luôn luôn kêu gào chính mình là Huyền Tướng Hương mạnh nhất, nhưng là trên thực tế cũng không sai biệt lắm biết chính mình có bao nhiêu thực lực. Đối với láng giềng sinh sống bên cạnh quý hút máu tỷ muội lực phá hoại, cô nàng vẫn là rất rõ ràng biết đến.... Đây là nhiều lần không biết tự lượng sức mình đi khiêu chiến, lúc sau bị đánh bầm dập thân hình đều diệt cuối cùng ra đến thực tế kết luận.

Có điều thân hình đều diệt hậu quả cái gì thực ra cũng không quan trọng, yêu tinh linh tinh chính là thiên nhiên hóa thân, bởi thế cho nên Cimo tại trên lý luận bản thân chính là sở hữu thân thể bất tử. Chỉ cần có nước liền có thể trọng sinh. Trọng sinh xong rồi lại đi khiêu chiến, lúc sau lại bị đánh chết rớt, bị đánh chết rớt xong lại trọng sinh...vv. Trọng sinh địa điểm tự nhiên là khoảng cách Hồng Ma Quán gần nhất nguồn nước hồ sương mù. Như vậy số lần trọng sinh nhiều, Cimo liền đem hồ sương mù trở thành chính mình địa bàn luôn. Cũng đúng là bởi vì vậy lý do, nguyên bản cùng bình thường hồ nước không có gì hai dạng khác biệt hồ sương mù quanh năm liền nổi lên sương trắng, chung quanh độ ẩm cũng giảm xuống không ít.....

Tuy rằng này đã là thật lâu trước kia sự tình..... Có điều cụ thể là bao lâu trước kia, Cimo bản thân cũng không nhớ rõ, dù sao tuyệt đối sẽ không quá 500 năm là được.

Nhưng mà, Remilia bản thân cấp cho Cimo lưu lại sức mạnh khắc sâu ấn tượng, cũng không có theo thời gian mà xói mòn. Remilia giống như quý thần giống nhau không bỏ thực lực, ngược lại càng làm cho Cimo ký ức hãy còn mới mẻ. Đồng thời hoàn toàn từ bỏ tiếp tục hướng nàng khiêu chiến ý đồ.

Có như vậy sâu sắc thất bại chuỗi lịch sử nguyên do, bảo sao mà Cimo nghe xong lời nói của Nguyễn Trọng Lăng lại như vậy áp ứng muốn nói lại thôi. Dù cho trước đó Nguyễn Trọng Lăng bản thân cũng từng đánh bại cô nàng.

Lăng ở một bên thấy như vậy, tuy rằng không quá rõ ràng nguyên do lại biết đối phương đây là có ý tốt lo lắng cho mình, bởi vậy liền nhẹ nhàng an ủi Cimo:

- Không có chuyện gì, ngày hôm qua ngươi không phải cũng đã gặp được đi. Ta năng lực thế nhưng tương đương lợi hại nha. Cái gì hút máu quý linh tinh hoàn toàn không có vấn đề —— hơn nữa.....

Lăng nghĩ nghĩ, vẫn là cảm thấy không cần đem chính bản thân mình quyền năng chuyện nói ra cho thỏa đáng. Hơn nữa cho đi nói ra đối phương cũng chưa chắc hiểu được thí thần giả linh tinh là cái gì. Dù sao đồ ngọc này cũng sẽ không nhiều như vậy đề ý.

- Chính là..... Tinh, Cimo cũng muốn cùng đi!

Lại nói tiếp, Cimo thật đúng là thực không tài a. Đối với bản thân cái này lai lịch không rõ ràng nguy hiểm phần tử, lại vừa mới chỉ nhận thức được có một ngày thời gian bạn bè cũng có thể như vậy muốn đồng sinh cộng tử.

Nhưng là thực đáng tiếc, nàng này một phen hảo ý, Lăng lại là muốn từ chối.

- Không sao. Ngoan một chút, ta rất nhanh liền sẽ trở về.

- Tuân theo lời kêu gọi của ta đi, thời giờ của ngươi đều ở trong tay ta nắm chắc. Tuân theo lời kêu gọi của ta đi. Trở về với người thừa ban sơ ban đầu. Tuân theo lời kêu gọi của ta đi. Tựa như ta nguyện, nguyện ngươi trở về thời điểm quá khứ ở phía trước!

Lăng ở một bên nói như vậy, một bên xoa xoa Cimo đầu, một bên hiếm thấy sử dụng thời gian chảy ngược khiến cho Cimo nhanh chóng trở về trước đó thời điểm đang ngủ.

- Ai?..... Hô hô....

Lần đầu tiên thử nghiệm không nghĩ tới thế mà còn thành công, đáng tiếc vẫn là có chút tổn sức lại hiệu quả thấp, chỉ có thể lùi lại thân thể thời gian trạng thái không được vài tiếng đồng hồ. Có điều cũng bởi vì thế mà, Cimo còn thực nhanh liền ngủ mất rồi, xì xụp xì xụp thở phì phò. Cái kia hình dáng tư thế ngủ cũng thật làm người nhìn không được hiểu ý cười cười bỏ qua.

Cầm lấy một cái nhánh cây thử nhẹ nhàng thọc thọc nàng mặt, cũng không thấy có phản ứng động tác, ngủ thật là chết. Nghĩ nghĩ lại không thể cứ bỏ mặc cô nàng nằm trên mặt đất như vậy đi. Hơi làm suy tư, Lăng lúc này mới quyết định đem đồ ngốc này ném tới rồi trong hồ. Dù sao bằng tinh linh (nghe Corno tự miêu tả) gì gì đó ở trong nước cũng có thể bình thường hô hấp như trên cạn. Ném xuống hồ cái gì cũng chỉ coi như thay đổi chỗ nằm mà thôi, hơn nữa ở nơi đó càng an toàn. Ngược lại liên tính hô hấp không được. Dù sao bằng tinh linh đã chết, chỉ cần gần xung quanh có nước cũng sẽ biết sống lại không phải sao? (Người nào đó nham hiểm cười cười)

Cuối cùng, xử lý xong mọi việc xong xuôi, kẻ nào đó mới lẻ loi một mình đi tới trước Hồng Ma Quán. Nơi này lại nói cách vị chí Cimo nơi ở cũng không xa, trước đó sớm đã thông qua Cimo dò hỏi đường thành công Nguyễn Trọng Lăng bởi vậy rất nhanh liền nhìn thấy một toà lâu đài nằm trong sương mù xuất hiện trước mặt.

“Không biết đánh bẹp tất cả mọi nhân vật bên trong lâu đài có thể hay không khiến cho tất cả bọn họ khuất phục nhỉ?”

“Mà mà... trước tiên cứ làm thử một phen đi!” Nghĩ như vậy suy tư, bước chân của Nguyễn Trọng Lăng không khỏi đi nhanh hơn hẳn.

Rất nhanh, không biết vì sao, càng ngày càng đến gần chỗ mục đích cánh cửa chính thời điểm, Lăng bản năng bỗng cảm giác thấy được mơ hồ không tên áp lực. Tuy rằng loại này áp lực không biết vì cái gì đột nhiên xuất hiện. Làm người khó có thể nắm bắt. Khả năng đứng vào lúc này, Lăng rất nhanh liền phát hiện cái kia mơ hồ áp lực nơi phát ra, là một cái ăn mặc màu xanh lục sườn xám kiểu trung quốc tóc đỏ cô nàng, chính đang dựa vào Hồng Ma Quán trên cửa lớn đi ngủ, nước mũi đều mau xuất hiện ra tới cái loại này.

Cái gì a. Loại này gia hỏa.

Kẻ nào đó bắt đầu dĩ nhiên nhún nhún vai. Nghĩ thầm: quả nhiên bản năng cái gì vẫn là mạng ra tham khảo là được rồi, không thể hoàn toàn tin dựa vào đó được a.

Đồng thời, Lăng cũng tiến lên một bước, chuẩn bị “gọn gàng” một chút đem cô nàng đang ngủ mơ này khiêng dịch ra một chút lấy vị trí để mở ra cửa ra vào. Nhưng mà liền ở ngay lúc Lăng tới gần cô nàng kia một khoảng khắc, vốn đang định cúi đầu xuống ngồi xổm muốn hơi ôm lấy cô nàng eo chuẩn bị đem nàng đẩy dịch sang một bên thời điểm. Một loại cực kỳ mãnh liệt khí kinh tức khắc trào dâng mà ra, đối với anh chàng đỉnh đầu đánh lại đây.

- Sợ hãi bị nắm giữ cánh chim người đi, kẻ gian ác cùng với người mạnh mẽ, đều sợ hãi nắm giữ cánh chim ta đây! Cửa ta đôi cánh đem mạng cho các ngươi nguyên rủa! Tà ác người thì không cách nào bắn trúng ta đây!

Đáng chết! Không nghĩ tới thật sự gặp giả heo ăn thịt hổ á! Nghĩ như vậy trong lòng Lăng lập tức đọc lên linh ngôn sử dụng ra Chim săn mồi hoá thân thần tốc năng lực, phát sau mà đến trước dễ dàng. (Đáng tiếc hoá thân này chỉ có thể bị độ phát huy khi đối phương tấn công tốc độ nhanh hơn mình mà không thể chủ động bộc lộ, nếu không mới sẽ thực sự đáng sợ đây). Cho tới thành công tránh thoát khỏi đối phương đòn đánh bất ngờ xong, Lăng lúc này mới có thời gian lạnh lùng nhìn chăm chú vào cái này giả heo ăn thịt hổ đáng giận cô nàng.

Giống như. Dựa theo Cimo cung cấp tình báo, Hồng Ma Quán chính xác có một cái tham ăn biếng lười, thùng rỗng kêu to bảo vệ cửa. Nhưng là bản thân vừa rồi chính mắt thấy tình cảnh này. Tỉnh, cái kia đồ ngốc tình báo, Nguyễn Trọng Lăng hẳn nếu là thật sự tin mới là đồ ngốc đầu. Ai đó thầm than thối đời ngày nay đồ ngốc lời nói không đáng tin xong. Mắt thấy đối diện cường địch chỉ đánh ra một quyền, lúc sau liền không có động tác. Anh chàng vẫn là ngưng thần đề phòng một hồi chờ đợi hành động tiếp theo. Dù sao nếu thật sự không sử dụng ra các loại quyền năng, bình thường tình huống Lăng là đánh không lại loại này bản thân nắm giữ võ thuật. Khả năng Nguyễn Trọng Lăng cũng không quá muốn sử dụng ra quyền năng các loại, bởi vì sử dụng xong rất có thể sẽ khiến cho thương tật chết người linh tinh. Nếu có thể hạn chế hoặc khéo léo sử dụng một cách an toàn được mới là tốt đẹp nhất. Chỉ là không hiểu ra sao đứng như vậy qua một hồi lâu, đối diện cái kia cô gái lại vẫn cứ không có tiến hành bước tiếp theo động tác. Lăng trong lòng không hiểu thấu có hơi chút điểm tò mò, lúc sau liền cảnh giác đi về phía trước. Không nghĩ tới phát hiện đối phương giống như thật đang ngủ. Cái này vậy khó lường.

“..... Thật là ngủ rồi không sai a. Chẳng lẽ vừa rồi cái kia là phản xạ có điều kiện? Hoặc là khác thứ gì?”

Tỉnh, một khi đã như vậy nói vậy đối cái tư thế lại đến một lần đi.

Suy nghĩ như vậy xong, Lăng lần này cong lưng, chuẩn bị dùng công chúa ôm tư thế đem cái này. Hẳn là gọi là hồng gì đó cô nàng bế lên tới. Nhưng mà đồng dạng là ở trong nháy mắt, cô nàng kia lại thật sự có động tác, một đòn cực kỳ mạnh mẽ đá chân “Vèo” một cái đá nhanh lại đây, may mắn lần này Lăng bản thân có dự kiến trước trốn đến mau, bởi vậy tuy rằng không sử dụng ra quyền năng thế nhưng dựa vào tố chất diệt thần sư thân thể vẫn là thành công chỉ bị mang đi vài sợi tóc, né tránh kịp thời.

Đáng chết, rốt cuộc đây là chuyện như thế nào à?!

Mẹ nó! Không tin không thắng được người!

Ai đó thấy vậy không còn có do dự, quyết định sống mái với nàng chiến đấu ở cùng nhau, chỉ thấy này cô nàng này thân thể nhẹ nhàng như yến, di chuyển nhanh nhạy tựa như du long. Ra tay ngoan độc không để lại lối thoát, chiêu chiêu thức thức đều lời cuốn khùng bố khí kinh. Làm người không thể không chú ý trăm hai mươi phần chăm cẩn thận ứng đối.

Tóm lại, trừ bỏ nhắm chặt hai mắt cùng thỉnh thoảng bọt nước mũi, cùng với thường thường xuất hiện hừ hừ thực thực nói mớ: “Người ta giờ ở cũng ăn không vô nữa rồi.” “Sakuya tỷ tỷ. Nơi đó không thể... linh tinh”. Vậy hết thấy có thể nói hoàn mỹ.

.....

Kết thúc chương 262.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Quá quan, trăm tướng, cướp địa bàn! Hung hãn Nguyễn Trọng Lăng

Ở cùng cái này hồng..... Gì đó đúng rồi mấy chiều lúc sau, Lăng cuối cùng chung quy cũng là rõ ràng, muốn đánh bại cô nàng trước mắt này, dễ dàng. Nhưng là muốn đánh bại đối phương, hơn nữa còn đủ làm cho đối phương không hề bị thương, lại là có chút làm khó người.

Hiện tại hồng..... cái gì, đã tiến vào một loại thực huyền diệu cảnh giới (đoán vậy). Tại đây loại cảnh giới bên trong, đối phương hoàn toàn làm lơ Lăng thì thần giả đáng sợ bản năng trực giác chiến đấu, ngược lại là lấy kinh người trực giác năng lực cùng đánh có đến có về. Có thể nói làm hai người chiến đấu đến tám lạng nửa cân, khó phân thắng bại. Một người bình thường có thể làm được so sánh với sở hữu trực giác năng lực chiến đấu của thần giống như Lăng có thể nói là thật sự vượt qua người sức tưởng tượng. Đường nhiên ngược lại nghĩ tới nơi này là huyền tướng hương nơi nào, như vậy tóm lại vẫn là có thể chấp nhận. Nơi đây vốn dĩ cũng là mảnh đất chứa đầy kì tích không phải sao.

Khả năng lại nói đến, đối phương các loại chiêu số linh tinh nhìn đáng sợ có thể nói hoàn mỹ. Mà quyền pháp, khinh công nhìn cũng là ra dáng ra hình, đoán chừng đều là so sánh với các loại võ công trong truyền thuyết vân vân. Ngược lại là bản thân Nguyễn Trọng Lăng hãn ứng đối, vậy hoàn toàn là không hề chương phát gì xuất, toàn nhờ bản năng cả. Nhìn đáng sợ bởi vậy ngược lại là có chút quê mùa không ra ngô ra khoai. Nói thật Lăng hiện tại thật đúng là muốn ngược lại thỉnh giáo bài sư học tập đối phương các loại chiêu thức vô công vừa bày ra đâu. Ủ? Cái này ở sau đó cuối cùng đạt được mục tiêu nghĩ tới cũng hoàn toàn có thể là được.

Huyền Tướng Hương thật là ngoa hồ tàng long nơi a. Tùy tiện một cái trông cửa liền có này như vậy cao thực lực. Bản thân muốn chinh phục toàn bộ huyền tướng hương cjo mình dùng cái gì, nhưng thật ra có lẽ có điểm sơ suất, tự cho là đúng. Hừm? Sau này còn cần thích hợp tùy theo thực tế tiến hành thay đổi mới được.

Cho tới giờ này khắc này, Nguyễn Trọng Lăng bản thân chính mình không biết được chính là, bởi vì hãn cùng với Hong Meiling (Crimo tình báo huyền tướng hương nhân vật giải khóa) như vậy đánh nhau, rất sớm liền làm kinh động đám người chủ nhân của toà lâu đài. Hơn nữa hiện tại toàn bộ chính đang chú ý mọi chuyện hành động của hãn đang xảy ra bên ngoài cửa.

Xuyên thấu qua thủy tinh cầu quan sát đến cửa bên ngoài chiến đấu, ăn mặc một bộ quần áo ngủ ngồi trên xe lăn Patchouli hiện tại chính đang phi thường kinh ngạc lên tiếng.

- Ai ai ai ai ai?! Cái này nam nhân là ai a? Thế nhưng có thể cùng cái kia trạng thái Meiling đánh không phân thắng bại!! Hơn nữa dường như còn có vẻ thực nắm chắc đáng sợ. Chẳng lẽ hiện tại còn không phải toàn bộ thực lực của đối phương hay sao?

Cho tới đứng ở một bên ăn mặc trang phục hầu gái, hầu gái trưởng Sakuya liền không ngừng cau mày nhăn mi, nghe được lời nói của Patchouli liền không khỏi khụ khụ lên tiếng nhắc nhở.

- Hiện tại không phải cần quan tâm đối phương lý do vì sao lại đánh đến cửa lâu đài của chúng ta sao không? Người này tới đáng sợ dường như không phải là có ý tốt, hơn nữa thật khó đối phó.

- A? Là như thế này phải không?

Hoàn toàn không hiểu diễn kịch kỹ xảo Patchouli như vậy ra vẻ kêu lên sợ hãi:

- Loại trình độ này còn không phải là dùng ra toàn lực hơn nữa còn mang theo ý đồ xấu tiến tới sao? Thật thật là đáng sợ á!

Hoàn toàn bỏ qua con nào đó không có tí nào hài kịch thiên phú ma nữ lẩm bẩm lầu bầu, hầu gái trưởng Sakuya hiện giờ chính nhăn nhăn mày nghiêm túc nói chuyện.

- Chính xác, mặc kệ nói như thế nào..... Xem ra Hong Meiling hoàn toàn không phải là đối thủ của đối phương. Thỉnh chuẩn bị sẵn sàng cửa thứ hai phòng tuyến đi, Patchouli đại nhân. Đối với đối mặt kẻ xâm lấn, bất kể lý do vì sao tốt nhất không cần khiến cho hãn dễ dàng ảnh hưởng đến hiện tại Remilia đại nhân.

- Ân. Người nói không sai, Sakuya. Sáng sớm ngủ nướng Remilia nếu như bị người làm phiền đáng thức xác thật là cực kì nguy hiểm.

Patchouli gật gù đầu cực kì tán đồng bên cạnh hầu gái trưởng lời nói, hấp huyết quý cái gì vốn dĩ liền thích thức đêm ngủ ngày, hiện tại mới vừa đi vào giấc ngủ không lâu Remilia nếu như là biết được bởi vì có người xâm lấn lâu đài mà bị đánh thức nói, chính xác là vô cùng phiền phức nha. Cũng chính là bởi vì này nguyên do, Patchouli lúc này liền lập tức để cho từ nàng phía sau ăn mặc đồng phục váy đầm màu đen, bên trong áo tay dài màu trắng, tóc đỏ,

hai bên đầu có cánh doi nữ tiểu ác ma Koakuma nhanh chóng đẩy đi xe lăn mang mình rời khỏi nơi này.

- Chỉ mong cửa phòng ngự thứ hai có chút đáng tin đi, nếu như ngay cả Patchouli đại nhân cũng mặc kệ dùng mà nói, vậy chỉ có thể dùng dùng ra cuối cùng thủ đoạn.....

Sakuya như vậy làm bầm lều bầu tự nói nhỏ, đồng thời nhìn về phía thủy tinh cầu bên trong đã hoàn toàn chiếm cứ ưu thế chủ động Lãng, nhả lại lông mi.

- Thật là quá phiền phức! Cũng không biết đột nhiên ở đâu lại xuất hiện ra một tên phiền phức như vậy.

Bên ngoài cửa, giờ này phút này, Lãng đã bắt đầu dùng ra bản thân trâu được hoá thân quyền năng đánh đánh trúng hồng..... Gì đó yếu hại. Đều là cái loại này có thể làm cho người trong nháy mắt ngất xỉu đi công kích. Nhưng là hồng..... Cái gì. Đường như hoàn toàn không có đã chịu bất luận cái gì thương tổn, làm theo long tinh hồ mãnh.

Là bởi vì bản thân đã ngủ rồi, thế cho nên này đó khiến cho hôn mê chiều số đều không có hiệu quả.....

Nếu là cái dạng này mà nói, như vậy làm theo cách trái ngược, thử một lần có thể hay không đem nàng đánh thức tốt.

Chính là rốt cuộc phải dùng cái dạng gì chiều số đâu?

Lãng hơi chút thất thần một chút, lúc sau đã bị hồng..... Gì đó đánh trúng bụng nhỏ, thiếu chút nữa học ra cách đem com.

Đáng chết.

Lại lần nữa vội vội vàng vàng lui đến an toàn khoảng cách bên ngoài. Nhìn đối diện cô nàng liên tục hai cái cao nâng chân kết thúc động tác, phần nhánh sườn xám thấp thoáng lộ ra bên viền màu tím quần lót. Lúc này mới ngừng lại, đi trở về đến cổng lớn, lúc sau liền dựa đi lên cửa tiếp tục ngủ.

Cho tới về cái gọi là an toàn khoảng cách. Vậy chính là cô nàng này dường như chỉ biết đối với quá mức tới gần cửa chính người phát động công kích.

Chỉ là toàn bộ Hồng Ma Quán bên ngoài, trừ bỏ cửa chính ở ngoài, nơi nơi đều bị rất cao cấp kết giới xây dựng vây quanh, có lẽ đây là thứ cho đối phương dựa vào đi.

Như vậy mà nói, tuy rằng loại này cấp bậc kết giới phá hư có điểm đáng tiếc. Nhưng là đây cũng là không có biện pháp sự tình sao.

Đột nhiên nghĩ tới kế hoạch hiện tại sắp sửa tiến hành của mình, Lãng không khỏi nhún nhún vai. Lúc sau liền vui vui sướng sướng tự nhiên đi tới mặt bên kết giới bên cạnh. Một bên đưa tay về phía trước, miệng không ngừng niệm lên bản thân linh ngôn.

- Nắm giữ không gian cùng thời gian chi thần a! Tuân theo lời kêu gọi của ta tới đây đi. Vận vẹo cùng phá hư, tàn phá cùng xé rách nơi này đi. Muôn vạn dặm hồng trần có đâu không thời gian uy năng của người sánh bằng.

Linh ngôn niệm xuất, ngay tới tiếp sau đó chỉ thấy không thời gian bên trên mặt kết giới không ngừng rối loạn vận vẹo pha loãng, cuối cùng hoàn toàn biến mất luôn.

Hoàn thành.

Một mét vuông diện tích bị bóp méo thành hàng chục kilomet vuông, cộng thêm thời gian vận vẹo khác nhau.

Quyền năng thứ này, vẫn là rất có uy lực đấy chứ! Ai đó nghĩ vậy không khỏi cười khà khà ha ha~

Tuy rằng đối với sinh mệnh thân thể không tốt lắm dùng..... khả năng đối với không có sinh mệnh vật thể lại ngoài ý muốn có rất mạnh tác dụng.

Cho tới nếu một ngày nào đó..... Tính, hiện tại cũng không phải tưởng những việc này thời gian, hơn nữa muốn có thể trở về quá khứ hoặc hiện thể vân vân, liên quan đến quyền năng bản chất tìm hiểu sử dụng vậy cũng không phải chuyện dễ. Nếu như không phải trước đó từng có nữ thần Athena sử dụng phép gia hộ, như vậy ngay cả mới tới liên quan đến không gian cùng thời gian từ chỗ dị thần Aten cũng sẽ không như vậy nhanh chóng gọn gàng nắm bắt.

Nghĩ nghĩ, Lãng hít sâu vào một hơi, cuối cùng trực tiếp xuyên qua cái kia đã bị vận vẹo phá hỏng bức tường cùng kết giới cấu tạo, thông thả ung dung chạm rãi tiến vào.

- Không tốt! Cứ như vậy hấn liền có thể dễ dàng đi tới chính sảnh!

Vẫn luôn chăm chú theo dõi thủy tinh cầu Sakuya đương nhiên lập tức liền phát hiện ra bản thân Lãng hiện giờ hành động. Mắt thấy anh chàng cứ như vậy đi đường vòng vượt qua cửa chính, trong lòng lại tức lại hận, lập tức liền liên hệ Patchouli.

- Cái gì? Như thế nào sẽ?! Kết giới sao có thể như vậy liền bị phá hỏng rồi?!

Còn đang di chuyển trên đường Patchouli không biết vì cái gì, nghe xong bản thân hầu gái trưởng Sakuya miêu tả ngược lại cao hứng phấn chấn thực:

- Thật là, loại này cấp bậc cao ma pháp sư sao? Ta hiểu được..... Yên tâm, cứ để đấy cho ta tốt..... Ủ? Như thế nào sẽ..... Ta nói Sakuya, người

nên sẽ không muốn làm như vậy đi?!..... Uy! Đừng làm việc ngốc a..... Khụ khụ khụ.

- Patchouli đại nhân, yên tâm tốt, ta sẽ không như vậy xúc động.

- Có thể yên tâm mới là lạ!

Patchouli mở miệng lâu bầu cất đứt điện thoại, lúc sau như vậy cảm khái:

- Koakuma, nên đến phiên chúng ta lên sân khấu nga.

- Đúng vậy, Patchouli đại nhân.

- Cảm giác như thế nào?

- Trạng thái tốt đẹp.

- Tốt lắm

- Vậy đi thôi, chiến trường bên trên gặp.....

Koakuma cười khế, cứ như vậy nhẹ đẩy Patchouli xe lăn đi hướng chỗ ngoặt bên ngoài.

- U, phòng vệ lực lượng ngoài ý muốn phi thường đơn giản đầu.

Ở nào đó nơi bên trong lâu đài, Lăng dễ dàng lại một lần nữa đánh bại vừa mới xuất hiện ra một cái ăn mặc hầu gái giả trang yêu tinh ma pháp đạn, lúc sau đi qua đi một cái chém tay đem nàng đánh vụng, cuối cùng nhẹ nhàng ung dung nói như vậy vừa ra.

- Chẳng lẽ là bởi vì bản thân ra ngoài dự kiến không có đi cửa chính sao?

Hàng tàu trên đường nhân rồi Lăng không khỏi theo suy đoán làm ra như vậy phán đoán:

- Như vậy nói đến, địch nhân hiện tại bố cục cũng nên biến động đi..... Cho nên.....

Anh chàng khế hừ một tiếng, lại một lần nữa quẹo ngang sử dụng liên quan đến không gian quyền năng vận vẹo hòa tan mất một bên bức tường vách tường, sau đó vui vẻ chui vào một cái khác gian phòng bên trong, lúc sau lại đem vách tường phía sau phục hồi như cũ.

- Chính là nơi này sao?

Một lát sau, Koakuma đẩy Patchouli đi tới vừa mới bị phá hư sau đó lại được phục hồi như cũ vách tường bên cạnh. Khả năng hoàn toàn không có phát hiện ra Lăng bản thân tung tích.

- Rốt cuộc sao lại thế này?

Không hiểu hiện tại ở nơi nào xảy ra vấn đề, Patchouli lập tức liên hệ với đang ở phòng kiểm soát Sakuya.

- Không có tìm được? Chờ một chút, ta xem một chút giám thị thủy tinh..... Ai? Thật sự không tìm được sao?

- Đương nhiên, Sakuya, hẳn hiện tại đang ở nơi nào?

- Đợi chút!.... Thấy rồi... hẳn đang ở các ngóc ngách phía sau, đang theo cửa chính tiến vào lâu đài phương hướng đi tới.

- Là dùng nào đó ma pháp thủ đoạn sao? Thật là có ý tứ.

Nghe được xong Sakuya lời nói, Patchouli càng thêm vui vẻ ha hả cười, lúc sau lập tức chỉ thị sau lưng tiểu ác ma Koakuma thay đổi phương hướng, đẩy xe lăn đường cũ chạy nhanh trở về đuổi theo.

Lại một lát sau, Lăng không nghĩ tới chính mình cuối cùng vậy mà đi quay ngược trở lại tới bên trong nơi cửa vào lâu đài. Dựa theo bản năng mở cửa, kết quả đang dựa lưng vào cửa hông..... Gì đó thiếu nữ lập tức cả người dựa thẳng lưng về phía sau ngã ngưỡng. Sau cùng càng là đầu cùng sàn nhà phát sinh thân mật tiếp xúc. Kia “Răng rắc” một tiếng âm thanh va chạm vang lên nghe được khiến người ta ê cả răng a.

Đang lúc Lăng muốn ngồi xổm xuống đi chọc chọc đôi phương, nhìn xem cô nàng có phải hay không đầu va chạm đất hông mất bộ dáng thời điểm. Cái kia hông..... Gì đó tiểu cô nương đột nhiên nhảy lên, sau đó càng là thần kì ngó trái ngó phải cất tiếng nói:

- Sakuya tiểu thư, đến giờ ăn cơm trưa thời gian rồi sao?

Nguyên lai là cái đồ tham ăn a, như vậy thì dễ sử lý. Chỉ là đáng tiếc như vậy đáng yêu khuôn mặt... Có điều lại nói tiếp Huyền Tường Hương bên trong thiếu nữ phẩm chất dường như đều rất cao a.

- Đúng vậy đúng vậy, đích xác đã đến ăn cơm trưa thời gian rồi!

Trong lòng tuy rằng suy nghĩ linh tinh, có điều trên thực tế Lăng vẫn là tương đương thành thạo, một bên nói như vậy, một bên một cái bàn tay chém, dễ dàng liền đem cái này tham ăn cô nàng làm cho gỗ ngắt đi.

Vì thế, hồng, Cái gì liền mang theo về mặt thỏa mãn ngã sấp xuống, trong miệng còn lẩm bẩm tự nói:

- Hôm nay cơm trưa thế nhưng không bị cắt xén, thật sự là quá tốt rồi.....

Ai nha?! Không nghĩ tới đối với cao cấp như vậy chiến lược nhân thủ thế nhưng còn như thế tùy tiện ngược đãi. Cái này Hồng Ma Quán có thể sừng sững tồn tại cho đến ngày nay, nói vậy thật đúng là cái kỳ tích đâu. Hơn nữa người cũng quá nhẫn nhục chịu đựng đi?

Ai đó ở một bên như vậy tưởng tượng, một bên chọc chọc hồng, Gì đó mặt.

- Buông ra cái kia cô nương!

Đang đúng lúc này, nào đó thanh âm như vậy ở Lăng sau lưng bất chợt thành linh hô to.

- Ủ nha? Nói cách khác, đây chính là các người cửa thứ hai bảo vệ nhân viên sao?

Phát hiện có người đến sau, Lăng một bên thông thả đứng đứng lên, chuyển qua người, cuối cùng càng là lộ ra có thể nói tự nhận là hoàn mỹ thân thiện nhất tươi cười.

- Xin tự giới thiệu một chút, bản thân tên là Nguyễn Trọng Lăng, mới vừa tiến đến nơi này Gensokyo kể từ hôm qua. Có điều không quan trọng lắm, rất nhanh thì mọi người ở nơi đây rồi cũng sẽ đều nghe được đến cái tên này. Cho tới hiện tại mà nói, có thể cho biết tiểu thư ngài toàn bộ tính danh không? Nếu như không ngại mà nói, có thể trả lời sao? Cái này rất quan trọng ở!

Đối diện cái kia thoạt nhìn mềm như bông cơ thể, hơn nữa không ngừng khiến cho người cảm giác mảnh mai khí chất thiếu nữ ở trong nháy mắt mặt đỏ lên đáp lời.

- Patchouli. Knowledge.

Chỉ thấy đối diện cô nàng giọng nói nhem nhẹ nhu nhu như vậy trả lời. Hơn nữa còn một đôi tay bụng sách vở, xấu hổ che khuất chính mình hơn nửa khuôn mặt.

Chep, là một cái thực thẹn thùng cô em đâu.

Lăng ở một bên như vậy tưởng tượng, một bên chậm chậm tiến về phía trước bước đi, trong lòng còn đang tính toán có thể hay không hoà bình giải quyết lần này chiếm đoạt địa bàn tranh chấp. Dù sao đối diện toàn bộ là một đám cô nàng mà nói, cướp đoạt lâu đài của các nàng cái gì vẫn là có chút khó coi. Hơn nữa ngược lại tưởng tượng một mình bản thân cũng không có thể ở hết nơi đây tất cả gian phòng, nếu như có thể toàn bộ thu phục được mà nói. Khả năng Lăng còn không có quan sát đến tự xưng là Patchouli Knowledge cô nàng phía sau lưng cái kia ăn mặc chế phục, hai bên đầu mọc ra màu đen cánh cô nàng khoe miệng hiện giờ đang hiện ra kỳ quái tươi cười.

Có gì đó không đúng!

Trở thành diệt thần sư sau đáng sợ chiến đấu trực giác tại đây một khắc may mắn đã cứu Lăng một mạng. Anh chàng ở kia một khắc đột nhiên về phía sau nhảy dựng, né tránh cái kia đột nhiên xuất hiện bầy rập. Chỉ thấy kia phía trước mặt không biết từ khi nào xuất hiện, một cái giống như vật còn sống vậy kim loại mũi nhọn tạo thành bốn máu, mồm to trên dưới khép lại bên trên nền đất. Lúc sau đó càng là kéo kẹt một tiếng, nhìn ra lực cắn vừa rồi hẳn là thậm chí có thể nghiền nát đá kim cương. Mà toàn bộ bầy rập dường như toàn bám vào nào đó ma pháp từ trường cơ quan, lực hấp dẫn dị thường đồng thời sức mạnh cũng dị thường mạnh mẽ. Chỉ cần là đứng ở bầy rập bên cạnh bảo đảm chính mình khoảng khắc liền có thể nền thử cảm giác bị người cắn ra làm đôi như cắn bánh bích quy.

Bắt gặp tình cảnh này xong, Lăng không khỏi nuốt nước miếng một cái. Tuy rằng cho dù thật sự trúng phải vừa rồi bầy đập mà nói bản thân thật ra chưa chắc sẽ chắc chắn phải chết. Thế nhưng chung quy cũng là tình huống cực kỳ nguy hiểm không ai muốn ném thử phải sao. Đồng thời lúc này lại nhìn về phía đối diện cái kia giống như thực thẹn thùng thiếu nữ, tại trong thâm tâm anh chàng hiện giờ đã thực trực tiếp liền dán cho đối phương cái nhãn “Cực độ nguy hiểm phần tử” luôn.

- Ai nha nha! Không nghĩ tới vậy mà thật thất bại đâu.

Tự xưng là Patchouli gầy yếu thiếu nữ mắt tròn trắng đồng thời cất lời than phiền.

- Nói tới chẳng lẽ là bởi vì ta mị lực không đủ nên mới thất bại sao?

- Xin lỗi! Nhưng thật ra là tôi đột nhiên cảm thấy không đúng nên mới nhảy ra thoát khỏi.

Nào đó anh chàng còn rất trung thực trả lời câu hỏi của đối phương. Đương nhiên đồng thời bản thân hiện tại cũng đã tập trung toàn bộ chú ý, tránh khỏi khả năng thật sự mắc phải không biết tên bầy rập.

- Nguyễn Trọng Lăng đúng không?

- Không sai, đúng là tại hạ.

- Ha ha ha ha..... Thật là một cái kì kì quái quái tên đầu. Chỉ là mục đích của người đến đây sẽ không phải là muốn đánh chiếm nơi này của chúng ta đó chứ?

- Không sai! Sự thực đúng là như vậy. Nếu như có thể thuận lợi mà nói vậy quá tốt!

Patchouli: “.....”

Koakuma: “.....”

Đang quan sát thông qua thủy tinh cầu hầu gái trưởng Sakuya: “.....”

Mọi người:..... đã không còn gì để nói. Trong lòng thậm chí đồng thời xuất hiện giống nhau hoang đường ý nghĩ: “Có biết hay không cái gì gọi là nói đùa hey hey hey!!!”

Cho tới tình huống trong thực tế.....

Phát hiện đối diện Nguyễn Trọng Lăng vẻ mặt đáng vẻ không giống như là đang nói cười. Vốn dĩ còn đang tỏ vẻ mềm nhũn hô hô Patchouli cô nương tức thì lạnh mạnh lại. Thật dám có kẻ dám đến chỗ này của bọn họ đánh cướp nha. Thật lớn gan chó, hừ!!!!

- Một khi đã như vậy mà nói.....!

- Chúng ta đây dùng thực lực đến nói chuyện đi!

- Tốt a! Bản thân đúng là mong muốn còn không được!

Lăng nghe vậy nhún nhún vai, đối với cách xử sự của đối phương cũng không có gì ngoài ý muốn. Việc này vốn dĩ theo ngày từ đầu nghĩ đến cũng sẽ không đơn giản có thể dễ dàng hoàn thành mà. Cả người hơi hơi nghiêm chỉnh chút, đứng đối với đối diện ra người gạt đầu tỏ vẻ đã chuẩn bị xong.

Patchouli cuối cùng lưu luyến đến nhìn Lăng liếc mắt một cái, tựa như đang nhìn thứ gì đó lần cuối. Lúc sau mới nhàn nhạt lên tiếng nói chuyện:

- Koakuma, nơi này liên giao cho người nga.

Nói dứt lời xong liền biến mất luôn không thấy.

- Không gian truyền tống?

Nào đó người tương đối giật nảy mình theo bản năng hô lên. Cái này còn là lần đầu tiên nhìn thấy thần kì như vậy mà pháp nha.

- Không sai.

- Người sẽ không là của nàng ác ma người hầu đi?

- Không sai.

Lăng: “.....”

- Nhìn qua thực yếu gà bộ dáng a. Lại nói tiếp người thật sự muốn đánh nhau với ta?

- Cái thứ nhất vấn đề ta phủ định, cái thứ hai vấn đề vậy..... Không sai!

- “.....”

- Có được hay không a? Xin lỗi thế nhưng một mình người chắc chắn thật không phải là bản thân ta đối thủ. Tốt hơn hết vẫn là không cần phải cố gắng sức cho phí công.

Lời nói của Lăng hiển nhiên bản thân độ tin cậy vẫn là rất cao. Khả năng Koakuma cũng không có trả lời ta vấn đề, chỉ là khẽ hừ một tiếng, lúc sau vỗ vỗ tay.

Âm thanh vỗ tay vừa dứt, cửa chính phía sau tức thì đột nhiên vang lên một trận chinh tề tiếng bước chân. Nếu Lăng không có đoán nhầm mà nói. Đây quả thật không khác nào âm thanh vô số quân ừng đều nhịp cùng sản nhà va chạm phát ra thanh âm. Tựa như quân đội điều hành.

Lại lúc sau, hai trăm hơn nhiều cô nàng giống như cái kia trước mặt tiểu ác ma Koakuma hoàn toàn tương đồng tiểu ác ma tức thì từ bốn phương tám hướng hành lang bên trong đi ra. Động tác đều nhịp, giống như tinh nhuệ nhất quân đội đang xuất hiện vậy. Dựng thẳng lên tám chân, nâng lên trong tay mình trường thương. Ngang đầu ưỡn ngực ngạo nghễ, sĩ khí ngất cao, xông đi lên đối mặt với đối diện ta- kẻ xâm lược. Chính diện đối mặt với Lăng lúc

này trước đó đi cùng với Patchouli tiểu ác ma Koakuma càng là tiếp nhận cấp dưới mang lại đây mũ giáp đội lên ở trên đầu, hơn nữa dựng lên một mặt nền hồng thù chữ màu đen, có vẽ hình màu đen tam xoa kích cỡ xí, sau đó còn hùng hô hô to.

- Ba trăm tiểu ác ma bộ đội chính thức tham chiến!

Cứ như vậy, chỉ thấy sờ hữu một đám tiểu ác ma giống như hưng phấn uống thuốc lắc giống nhau phần khởi hô to trăm miệng một lời nói, đồng thời dùng băng súng đánh tằm chắn rầm rầm. Chiến trường hết sức tức sát nguy hiểm vậy.

.....

Kết thúc chương 263.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 264: Sắp tới cuối cùng của ả

Ước chừng hai mươi phút sau, Lăng giờ ngồi ở một đám tiểu ác ma xếp thành “Thi thể” đồi núi bên trên hơi lăm nghi ngại. Thuận tiện đem một mặt nào đó tiểu lá cờ cắm thẳng xuống dựng lên.

- A ~

Kết quả là phía dưới nào đó tiểu ác ma bởi vậy lập tức phát ra cực kỳ bi thảm âm thanh.

Có điều mặc kệ. Dù sao thì cũng đã nghi ngại tốt. Cho tới này đó bên dưới tiểu ác ma thực lực nhưng thật ra giống nhau. Nhưng là phối hợp lại xác thật thân mật khăng khít, ra dáng ra hình. Hơn nữa vũ khí bên trên vậy mà còn bồi không biết tên kịch độc. Thế nhưng có thể ảnh hưởng đến bản thân như vậy diệt thân sư thân thể. Quả nhiên là khó mà có thể tượng tượng.

Cũng còn tốt bản thân vừa mới đến tay cừu địch hoá thân tự mang chữa khỏi quyền năng, bởi vậy dđoiwj cho đến khi giải quyết toàn bộ đám tiểu ác ma xong, trải qua sơ bộ một lúc nghi ngại cùng vận dụng quyền năng. Nói chung trước mắt tình huống cũng chỉ là hơi có chút “Phiền toái” cấp bậc mà thôi. Toàn bộ đã bị bản thân dễ dàng giải quyết.

Những cái đó giống nhau tiểu ác ma nhiều nhất là mạnh mẽ một chút tạp binh mà thôi, chung quy chính là so sánh với đám thân khô người chết mà Voban hầu tước đã từng chỉ phối trước kia từng gặp. Cho tới tiểu ác ma đội trưởng Koakuma (chính là cái kia Patchouli trước đó tuy từng) cũng chỉ là một cái mạnh hơn một chút đại hiệp sĩ mà thôi. Tuy rằng lúc đầu đám này tiểu ác ma ý vào quân dụng nghiêm chỉnh, còn có bản thân Lăng không biết cụ thể chi tiết, cùng với cái này “Quái dị” không gian, nói chung chiếm không ít tiện nghi. Nghĩ đến đây, ta lại quan sát một chút cái này gian phòng. Đối với xung quanh nơi đây ma pháp bố trí tằm tắc bảo vệ.

Tuy rằng ban đầu còn không rõ ràng lắm, thế nhưng chung quy là có thể cảm nhận được nơi đây tồn tại lấy một cái hoàn toàn đem tặng phúc ma pháp trận dung nhập vật kiến trúc bên trong. Hơn nữa cái này đặc thù hẳn là ác ma hệ ma pháp trận, còn sẽ chỉ đối với trung cấp ma vật hữu hiệu. Mặt khác đẳng cấp cao ma quỷ lại hoàn toàn không thể hưởng thụ đến một chút ít chỗ tốt. Thoạt nhìn hoàn toàn như là vì này đó tiểu ác ma chế tạo.

Cho tới, nếu muốn hủy diệt ma pháp trận này mà nói, vậy cũng chỉ có thể tính cả toàn bộ Hồng Ma Quán cùng nhau hủy diệt rồi. đoán chừng nơi này chắc hẳn là ở thời điểm ban đầu kiến trúc Hồng Ma Quán cũng đã cùng nhau xây dựng ra tới đi? Hẳn là cái kia tựa như hoa anh túc giống nhau Patchouli Knowledge kiệt tác. Ừ, hiện tại liền hơi chút có điểm thương thức nằng rồi.

Nghĩ nghĩ như vậy Lăng không khỏi tại thân thể nào đó tiểu ác ma cái miệng vui vẻ cười thật mạnh chụp lấy một chút. Làm đối phương cũng không khỏi phát ra rên rì: “A ~” âm thanh. Cuối cùng mới là lưu luyến đi bước một dẫm lên một đám tiểu ác ma thân thể đi rồi đi xuống.

Nói, đem này đám tiểu ác ma cứ như vậy đặt ở nơi này hẳn là không thành vấn đề đi? Ai đó nghĩ như vậy lúc sau nhìn nhìn lại này đàn ác ma im lặng xếp thành thi son kiệt tác của mình chiêm ngưỡng vài giây.

Ừm? Chắc hẳn cũng không thành vấn đề.

Dù sao bản thân mới luyện tiếu hủy hoại cái này tràn đầy nghệ thuật “thi son huyết hải” kiệt tác đâu. Vỗ vỗ tay, ai đó cuối cùng liền cứ như vậy vui vẻ quyết định tiếp tục tiến về phía trước á.

Ở lại đã trải qua mấy ngàn. Hoặc là càng nhiều yêu tinh hầu gái công kích, các loại ảo giác bầy rập, thứ nguyên mê cung, ma pháp con rối hành đội biệt động vân vân lúc sau. Rốt cuộc, tại sau cùng cuối cùng một căn phòng, anh chàng lại một lần gặp được ngồi ở phía trên xe lăn Patchouli. Còn có phía sau cô nàng ăn mặc hầu gái trang phục, xinh đẹp tóc bạc cô nương, hầu gái trưởng Sakuya Izayoi (Crimo huyền tường hương nhân vật giải khoá)

Nơi đây là một cái được xây dựng ra tới, bốn phía lập lòe điểm điểm lấp lánh sao trời kì ảo không gian. Hơn nữa ở trong hư không xung quanh nơi xa còn có mấy cái cửa phòng, cũng không biết phía sau lại là liên tiếp đến tận nơi nào. Hơn nữa cảm giác căn phòng này bên trong tồn tại kì quái ma lực,

Lăng bản thân tức thì liền biết, nơi này tuyệt đối không ngừng đơn giản như vậy thể hiện ra. Hẳn là như là phía trước cùng đám kia tiểu ác ma chiến đấu giống nhau, sớm đã bị bố trí nào đó thêm vào ma pháp trận. Đoán chừng còn có thể tăng lên nào đó riêng chủng tộc không ít sức chiến đấu cũng không biết chừng.

- Thật là không nghĩ tới a.

Patchouli thanh âm lúc này bên trong mang theo một tia kinh ngạc cất tiếng nói chuyện.

- Thế nhưng có người có thể ở như thế ngắn ngủi thời gian bên trong liền đem sở hữu tất cả bấy rập phá giải rớt, hơn nữa còn thành công một đường chém giết chạy đến nơi đây. Thật sự thật là càng ngày càng bội phục người.

- Cũng thế cũng thế.

Lăng bên trong thanh âm ngược lại mang theo không ít oán khí:

- Không thể tưởng được Patchouli người lớn lên như vậy đáng yêu, tâm tính lại vận vẹo cùng bảo cát dương như. Dọc theo đường đi đối với ta phi thường chiếu cố những cái đó loạn thất xì ngầu một đám đồ vật, tất cả đều là người bút tích đi? Đích xác rất lợi hại đâu.

- A kéo A kéo..... Người ta cũng không phải như vậy đáng yêu ha..... Hơn nữa chúng ta chỉ gian có quen thuộc đến có thể kêu thẳng tên như vậy trình độ sao?

Không hổ là Patchouli, hoàn toàn làm lơ bản thân oán niệm. Trương phản lại đem không quan trọng sự tình lấy ra tới bốn phía tuyên dương.

- Không sai biệt lắm đi.

Anh chàng nghe vậy tức thì cười khẽ đồng thời lấy ra trên đường trước đó thu thập được một thanh phi đao. Lúc sau ở hai cái cô nàng trước mặt còn không có kịp phản ứng lại đây thời điểm (trên thực tế là dùng vận vẹo không gian cùng tạm ngừng thời gian), nhoáng cái liền đem các nàng mang theo bên người thủy tinh cầu đánh nát. Đồ vật đạo cụ ma pháp cái gì đó, vẫn là cả hai bên tốt nhất đều không có mới đúng sao. Ai đó trong lòng chính là như vậy nghĩ đồng thời cũng kiên quyết chấp hành.

- Thật là.... Lăng người liền không thể hơi hơi chút nhường chúng ta một chút lại có thể thế nào? Người ta chính là nữ hài tử ai.

- Câu nói kia còn nguyên trả lại cho người, bản thân nhưng không có cảm thấy chúng ta ở giữa có như vậy quen thuộc có thể cho nhau kêu thẳng tên gọi ồ,

- Là như thế này sao?

Đối diện Patchouli thuận tiện nói lời này lúc sau không khỏi hơi chút có chút khó chịu ho khan hai tiếng. Tiếp theo liền từ Sakuya nơi đó tiếp nhận nào đó viên thuốc, uống vào lúc sau lại làm Sakuya đưa nước cho uống, một lát sau mới hoãn lại đây.

Tại đây đoạn thời gian Lăng phi thường thông tình đạt lý không có tiến hành công kích. Chỉ là an tĩnh nhìn.

- Ra vẻ đáng thương sao? Hơi chút có chút quá mức rồi hey. Ngược lại không giống như là thật sự.

Kẻ nào đó cau mày như vậy nói chuyện.

- Người cảm thấy ta là giả vờ?

Patchouli hơi chút có điểm khó chịu đáp lại.

- Bệnh lao phổi gì đó hẳn là thật sự. Nhưng là làm một cái người thông minh, ở trên chiến trường phía trước thế nhưng trắng trợn như vậy tiến hành uống thuốc. Cái này liền hơi chút có điểm quá phận rồi ha.

- A kéo. Người ta mới là không có như vậy thông minh á!

Cùng phía trước giống nhau, hoàn toàn chỉ chú ý đối với đối phương có lợi một phương diện. Cái này đáng chết cô nàng.

Lăng bởi vậy không khỏi mắt trợn trắng, lúc sau mới khoanh tay nghiêm túc ra vẻ nói.

- Từng bước từng bước một quá phiền toái, các người hai cái vẫn cùng nhau đến đây đi. Nơi này cuối cùng chung quy nhất định cũng sẽ bị ta đánh chiếm!

Như thế hào phóng thái độ lại hoàn toàn không có làm đối diện hai cái cô nàng cảm động, ngược lại càng tức giận xuất hiện nhiều hơn. Chỉ thấy Patchouli hừ lạnh một tiếng, thật giống như tự tôn bị khuất nhục giống nhau, vẫy vẫy tay ý bảo Sakuya trước rồi đi. Lúc sau mới điều khiển phía dưới xe lăn tiến lên mấy bước.

Ở một bên Sakuya thấy vậy liền cung cung kính kính hành lễ, lúc sau mới chậm rãi lùi lại, cuối cùng càng là mở ra mặt khác một cánh cửa trong không gian rồi đi nơi này.

- Địch xác, ở chiến đấu phía trước, ta cần thiết phải thừa nhận, thực lực của ta quả thật không có người như vậy mạnh mẽ.

- Hừm? Như vậy đột nhiên nói chuyện, người muốn đầu hàng sao, Patchouli?

- Đầu nói qua không cần dùng thẳng tên như vậy sao —— khu —— chúng ta lại không có như vậy quen. Còn có ý ta là nói, có lẽ thực lực của người là ta đã thấy người bên trong mạnh nhất một cái. Chỉ là cùng lúc cũng là vô lễ phép nhất người, vậy mà muốn đánh cướp nơi ở của chúng ta.

- Thực minh xác nói cho người, không phải là đánh cướp, mà là chiếm đóng. Còn có ngoài ra, nếu như các người mọi người đều đầu hàng ta mà nói, tất cả mọi người vẫn có thể như cũ ở lại như trước u, Patchouli tiểu thư.

- Trong nháy mắt bày ra cái loại này thực dọa người mặt ra tới nói như vậy thất lễ chuyện tình. Người là ở hù dọa người ta sao?

- Vậy thật xin lỗi.

Lăng nghe vậy nhún nhún vai, hoàn toàn không có chút nào thành ý qua loa trả lời.

- Như vậy chiến đấu bắt đầu.

Đối diện bị kẻ nào đó hai lần đánh gãy lúc sau, Patchouli dường như đã không có nói chuyện dực vọng, vẻ mặt buồn bực cùng ủy khuất nhìn về phía Lăng.

- Cái kia, Người có phải hay không còn muốn nói cái gì đó?

- Cái gì?!

Patchouli đôi mắt trừng, lúc sau mới hừ lạnh một tiếng:

- Không đúng, ta hiện tại đã sửa lại suy nghĩ. Bởi vì nói quá nói nhiều, giới thiệu chính mình như thế nào như thế nào lợi hại người, trên cơ bản cuối cùng đều sẽ bị chết thực thảm đâu.

- Trên thực tế ở chiến đấu phía trước liền nói chuyện quá nhiều người cũng đều sẽ chết thực thảm.

- Ai? Là như thế này sao?

- Giả vờ đáng yêu cũng vô dụng.

Patchouli nghe vậy một nhún vai, lúc sau một cái lập loè nhảy mắt liền chuyển tới Lăng phía sau, một chuỗi phi đạn tựa như gió lốc lập tức thành hình, toàn bộ phi đạn bám vào cực nóng ngọn lửa hơi thở giống như mưa to gió lớn giống nhau bắn về phía Lăng.

- Bởi vì này cũng không phải cái gì lần đạn trò chơi, cho nên hoàn toàn không cần tuân thủ cái gì chó má quy tắc. A, loại này vui sướng thi pháp, lúc sau đem địch nhân oanh thành cận bã sáng khoái cảm giác đã thật lâu không thấy. A ha ha ha ha.....!

Tổng cảm giác Patchouli nói ra nào đó cùng chính mình thân phận không hợp lời nói ra tới.

- Sợ hãi bị nắm giữ cánh chim người đi, kẻ gian ác cùng với người mạnh mẽ, đều sợ hãi nắm giữ cánh chim ta đây! Của ta đôi cánh đem mạng cho các người nguyên rủa! Tà ác người thì không cách nào bắn trúng ta đây!

Lăng âm thầm phi báng lúc sau tức khắc vận dụng linh ngôn dùng Chim săn mồi hoá thân Thần tốc một dạng quyền năng, nhẹ nhàng liền hoàn toàn né tránh xong toàn bộ đối diện cô nàng vừa phóng tới tất cả ma pháp. Chỉ là lập tức một loại cái gì phi đạn gió lốc, cầu vòng phun trào, đàn sao băng lạc, hồ quang phản xạ linh tinh linh tinh cao cấp cấp bậc ma pháp (bị nào đó ma nữ ngáo đá hô to). Cùng với giết chóc sâu lông, bắt từ phản phệ, thôn thiên long quý...vv. Như vậy kì dị chiêu thức tên không hiểu thấu, chắc hẳn là Patchouli tùy tiện nói bậy hô đi ra, có điều uy lực chung quy cũng cực kỳ lớn hơn nữa có vẻ cực kì tàn ác các loại ma pháp. Nói chung tấn công quá mức mưa rền gió dữ dồn dập khiến anh chàng không thể không đổi thành quyền năng Ánh sáng người chuông khổng, hoá thân thành tia sáng để chạy trốn.

Bởi vậy mà nhiều như vậy ma pháp hết thầy chung quy đều bị vô hiệu hoá.

Hơn nữa ở trải qua một đoạn thời gian giống như mưa rền gió dữ lại vô pháp công kích đánh trúng lúc sau, Patchouli cuối cùng là cũng nhận ra điểm này, Nguyễn Trọng Lăng tuy rằng vẫn luôn không có làm ra phản kích động tác, thế nhưng là thoát nhìn né tránh lâu như vậy cũng không có một chút chặt vật cảm giác. Hơn nữa dù cho ngẫu nhiên bị đạn lạc đánh trúng, lại cũng hoàn toàn không đau không ngứa dường như. Liên tính là trên người bố trí nào đó phòng ngự kết giới, cũng không có khả năng có được như thế mạnh mẽ lực phòng ngự a?

Càng đánh thâm tâm càng chìm xuống đáy cốc, Patchouli giờ bỗng cảm thấy thực hoang mang.

Chỉ là này một lát sau, thực tế có vẻ cũng không cho phép cô nàng vận dụng đối phương vẫn lấy làm tự hào đầu óc suy nghĩ ra ứng đối phương pháp. Bởi lẽ lúc này Lăng bản thân cuối cùng cũng tiến hàng phản kích hơn nữa còn tiến hành cực kì mãnh liệt, mau lẹ.

- Đồng, vàng, sắt, bạc kim... cướp đoạt rồi vô số sinh mạng thần kì mũi tên của ta a! Xuất hiện đi đồng thời bắn nát kẻ địch! Ta triệu hồi người, đến từ

không gian vô tận vũ trụ!

Vô vàng mũi tiền đột ngột xuất hiện cùng loạn bắn ra trong gian phòng. Patchouli bởi vậy chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng trốn tránh thoát vài lần, lúc sau cuối cùng vẫn là không tránh khỏi kết cục bị một đám mũi tên bắn trúng đầy mặt. Tức giận đến cô nàng trực tiếp hướng về phía Lăng mắng to:

- Phạm quy a! Người sao có thể có được nhiều như vậy mũi tên đâu!

Nói như vậy. Bất đắc dĩ, đành phải ở chính mình bên người liên tục sắp xếp một tầng lại một tầng kết giới tới bảo hộ.

Lại nói tiếp, Patchouli cũng rất muốn tính toán ra này một trăm mấy chục vạn hoặc còn nhiều hơn vô số mũi tên loạn bắn vận động quỹ tích. Lúc sau một bên né tránh, một bên chơi ném ma pháp phi đạn, một bên nhẹ nhàng vui sướng đem Nguyên Trọng Lăng đánh bại nằm xấp xuống. Cuối cùng càng là đối với anh chàng thì thể lác lác đâu, nói tới một câu: Người quá yếu gã như vậy vừa ra.

Nhưng là cuối cùng thực tế chung quy còn làm không được.

Nếu làm Patchouli an an tĩnh tĩnh ngồi ngốc tại chỗ tính toán lên mấy cái giờ, dựa theo cô nàng này chỉ số thông minh cùng giải toán năng lực, không nói được còn thật sự có thể phân tích ra toàn bộ mũi tên loạn bắn quỹ tích. Thế nhưng mà hiện tại loại trạng thái này, cô nàng chỉ cần dừng lại xuống dưới, liền sẽ lọt vào Lăng công kích. Hơn nữa ở đám kia vô số mũi tên bên dưới còn thỉnh thoảng xem lẫn năng lực vận vẹo không gian, thế nhưng hoàn toàn làm lờ Patchouli bố trí nhiều thuộc tính kết hợp lại kết giới bảo hộ. Thiếu chút nữa thật sự bắn trúng đem Patchouli dọa ra cái tốt xấu tới.

Bởi vậy, Patchouli chỉ có thể không ngừng di động chính mình vị trí. Không ngừng mà né tránh. Đến cuối cùng đem chính mình cũng chuyển đến đầu óc choáng váng.

- Đáng chết. Không thể còn như vậy đi xuống.

Patchouli cắn răng một cái, liền không màng thân thể của mình tình huống, mạnh mẽ dùng ra cao cấp ma pháp gió lốc, muốn dùng bạo lực phương thức hoàn toàn đem toàn bộ mũi tên phá hư.

Nhưng mà, hơi chút có điểm tiếc nuối đâu.

Hình ảnh và hiệu quả đều được người nói tốt đáng sợ ma pháp lúc sau, Patchouli kinh ngạc phát hiện, tự thân dùng hết toàn lực dùng ra ma pháp giống như một chút tác dụng đều không có làm đến. Toàn bộ nơi này không gian bên trong mũi tên loạn bắn số lượng có tăng không giảm. Kinh ngạc rất nhiều, Patchouli kết giới lại lần nữa rách nát. Cô nàng vì vậy trong lòng không khỏi cả kinh, lại là không có kịp thời vì kết giới bổ sung ma lực. Cứ như vậy bị một đám màu vàng mũi tên bắn trúng.

- Đáng chết!!

Patchouli mắng một tiếng, lúc sau lập tức một lần nữa bố trí một đạo kết giới. Nhưng mà lúc này đây bản thân Lăng đã không còn hứng thú tiếp tục cùng với này chơi nữa. Lâu như vậy chiến đấu trải qua, anh chàng sớm cũng đã thăm dò ra toàn bộ năng lực của cô nàng. Bởi vậy cuối cùng tại một lần này thu hồi lại thả ra vô tận mũi tên sau, trong lén lút liền có dùng ra trước đó từng thu được thuốc gây mê chiến lợi phẩm đem ra sử dụng. Kết quả là một lát sau, cô nàng liền dị thường không tỉnh ngượng ngủ rồi.

- Chiến đấu kết thúc.

Phát hiện mọi chuyện kết thúc Lăng búng tay một cái, toàn bộ mũi tên đang loạn bắn ở trong nháy mắt một lần nữa biến mất luôn. Lăng vừa rồi cũng là dùng ra này một chiêu làm cho Patchouli ma pháp gió lốc hoàn toàn vô dụng. Ai bảo đám mũi tên này toàn bộ là do quyền năng vô tận vũ trụ của hắn cho gọi ra đâu.

Giờ này khắc này, không biết đang ở tại nơi nào đó, đang nhìn dự phòng giám thị thủy tinh cầu bên trong hình ảnh, Sakuya khó chịu thở dài:

- Ngay cả Patchouli đại nhân như vậy cũng đánh không thắng sao? Nói như thế vậy liền không có biện pháp..... Cũng chỉ có thể tiến hành kia một bước. Xin lỗi, đại tiểu thư, ta cũng là bất đắc dĩ. Thỉnh ngài cần phải nhất định tha thứ ta ồ.

.....

Kết thúc chương 264.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 265: Bên trong hầm ngầm không quen biết người

Thành công vượt qua Patchouli cản chớ, Lăng chính mình tiếp tục dựa theo ban đầu ý định, thử đến cái một lần đánh bại toàn bộ nhân vật bên trong

Hồng Ma Quán chứng minh bản thân, hoặc là ít ra cũng là gặp mặt chủ nhân của nơi đây Remilia bàn bạc nói chuyện về việc chuyển giao lâu đài chủ sở hữu. Đáng tiếc đi lâu như vậy còn không có đạt thành bất kì mục tiêu. Có điều không sao, chỉ cần bản thân kiên trì quá quan trọng, không tin Remilia bản thân cuối cùng còn không ra mặt. Sau đó chính mình chỉ cần sử dụng ra mặt trời ánh nắng đe dọa mà nói, còn sợ không khuất phục được đối phương. Trí châu năm, tính toán sẵn trong người Nguyễn Trọng Lăng bởi vậy cực kì tự tin cứ như vậy bước thẳng lên đường. Hơn nữa trên quãng đường đi này, không biết có phải thật vậy hay không, đám yêu tinh hầu gái cản đường đang không ngừng giảm hẳn.

Có lẽ là đều đã bị chính mình đánh bại sợ đi. Ai đó không khỏi như vậy trong lòng thầm nghĩ.

Đi đi, vượt qua không biết bao nhiêu cánh cửa cùng gian phòng. Cái này Hồng Ma Quán lâu đài còn thật giống như là mê cung vậy. Thú thật là Lăng chính mình sớm đã lạc đường từ lâu. Có điều không có cách. Bên ngoài vẫn chỉ có thể tỏ vẻ tự tin bạo lêu đi trước mới được. Đương nhiên nếu như sau cùng còn thật không có cách nào mà nói, vậy cũng đừng trách hấn ra tay phá hoại các loại bức tường cản đường vân vân. Khi đó mới không tin không thể tìm được chỗ ở của đám người còn lại. Duy chỉ đáng tiếc phá hoại lâu đài sau này đều là của chính mình, bởi thế cho nên người nào đó mới có thể kiên trì nhẫn nại đến tận đây.

Không biết có phải hay không nhận ra được sự kiên trì của Nguyễn Trọng Lăng đã dần dần biến mất. Ngay tại thời điểm anh chàng lại một lần nữa xử lý một bé yêu tinh hầu gái yếu gã xong. Một nơi giống như dẫn tới cánh cửa phòng hầm ngầm cuối cùng xuất hiện trước mắt Lăng một cách không hiểu thấu.

Quả nhiên là thật sự lạc đường nha! Vốn dĩ muốn đi vào trung tâm lâu đài, không hiểu thế quái nào lại bị dẫn dụ đến nơi này. Có điều chẳng lẽ đây chính là nơi tồn tại cửa ải phòng vệ thứ ba sao? Vậy thì hãy để ta chính diện bề gãy nghiền nát niềm tin của các người đi. Nào đó người không khỏi lộ ra cực kì tàn ác nụ cười châm biếm, cứ như vậy đẩy cửa bước vào.

Chỉ gặp bên trong gian phòng hầm ngầm, ánh sáng có điều u tối tựa như phòng ngủ. Còn vì tại sao lại miêu tả như vậy, bởi vì nơi đây trống rỗng ở giữa gian phòng đang đặt chằng chằng ở đó một cái giường ngủ thật to. Bên trên còn phủ lấy rèm màn rủ xuống. Trên giường thậm chí còn đang có người ở bên trên nằm.

Kì quái? Chẳng lẽ bản thân mình đã đoán sai. Thật là tự mình đi lạc mà không phải bị đám yêu tinh hầu gái kia dẫn dụ tới nơi đây cửa ải thứ ba???

Trong lòng tò mò quái, Nguyễn Trọng Lăng đương nhiên sẽ không cứ như vậy đứng không. Bản thân vì thế rất tự nhiên liền đi đến bên kia vị trí mở ra rèm màn nhìn vào bên trong đang nằm người.

Chỉ thấy đang nằm trên giường ngủ lúc này là một cô bé đang nhắm mắt ngủ. Một mái tóc vàng óng ả, dài tới ngang vai, phía sau còn thắt lấy một cái tóc đuôi ngựa lệch về bên vai trái. Chiếc mũ cô bé đang đội trông giống như loại mũ trùm khi đang ngủ (chẳng lẽ còn có thể là loại mũ khác?), bên trên mũ có gắn nơ đỏ ở bên trái. Trên người cô nàng giờ ăn mặc một chiếc áo ghi lê màu đỏ, bên trong là sơ mi trắng với cổ áo nhiều lớp và thắt lấy một chiếc khăn nhỏ màu vàng ở ngực. Váy của cô là loại váy màu đỏ ngắn tới đầu gối, sau lưng thắt một chiếc nơ lớn màu trắng. Dưới chân cũng mang theo tất trắng.

Sau lưng mọc ra một đôi cánh rất đặc biệt với ba khớp, nó không có màng da cũng như các đốt xương ngón tay để căng mặt cánh. Ngược lại trên cánh được "gắn" những vật hình khối hình thoi thuôn dài, có 8 viên gắn trên mỗi cánh và có 7 màu theo thứ tự như sau từ gốc tới ngọn, lam nhạt, xanh dương, tím, hồng, cam, vàng, xanh lục nhạt và lam nhạt.

- Rất đáng yêu nha!

Nhìn nhìn đối phương xong, Nguyễn Trọng Lăng thật tình như vậy nêu ra nhận xét.

Cũng chính là cùng vào lúc ấy, có lẽ là bởi vì nhận ra hơi người lạ xuất hiện bên trong gian phòng của mình. Vốn dĩ đang ngủ cô bé mí mắt bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy lên, phảng phất mới ra xác không lâu chìm non, nỗ lực mở ra lấy mí mắt của mình, ý đồ dùng ánh mắt nhìn rõ ràng toàn bộ thế giới...

Cuối cùng, cố gắng rốt cuộc đã được đến đền đáp, nho nhỏ mí mắt nhẹ nhàng rộng mở. Một đôi màu đỏ như máu con mắt, cũng theo đó, xuất hiện ở Nguyễn Trọng Lăng bản thân chăm chú cái nhìn...

Màu đỏ con mắt ở bên trong, giờ này phút này mang theo một tia như có như không ở trong mộng mới tỉnh vậy mơ hồ. Chỉ gặp cô nàng bản năng méo một chút chính mình cái đầu nhỏ, nhìn chung quanh liếc liếc mắt, một cái tay nhỏ nhẹ nhàng giơ lên, tại trên mí mắt vuốt vuốt như chưa tỉnh ngủ hẳn...

Đối phương giờ mơ mơ màng màng mang theo trong miệng phát ra một tiếng ni non thanh âm, sau đó một đôi màu đỏ con mắt, dáng vẻ mê mang cuối cùng mới chậm rãi rút đi, lộ ra vốn có trong suốt vô cùng thần thái.

- Ca ca, người là đến chơi với Flandre sao?

Non nót trong trẻo đồng âm vang lên. Đối diện với như vậy đáng yêu bé gái làm nũng hỏi thăm âm thanh, ngay cả tự nhận là sắt thép thẳng nam giống như Lăng. Cũng không khỏi âm thầm khen một tiếng. Thật xinh đẹp! Thật mạnh!... Vân vân.

Chỉ là câu trả lời đến bên miệng lại biến thành.

- Xin lỗi, ca ca hiện tại còn có việc quan trọng cần làm. Lần sau có rảnh lại đến cùng.... Flandre chơi đi.

Thật thật vô cùng xin lỗi a! Sắt thép thẳng nam giống như ta, làm sao có thể chỉ bởi vì đối phương một câu nói làm nũng bán manh liền từ bỏ ý đồ ban đầu của mình cơ chứ. Nếu như là các người chỉ ý đồ dựa vào một cô bé gái như vậy giả vờ đáng thương bác đồng tình. Như vậy thật thật xin lỗi a. Các

ngươi chính là mười phần sai, mười phần phải thất vọng á.

Tâm cơ boy Lãng ở trong lòng chính là như vậy âm u suy đoán nói thầm.

Khả năng bởi vì đối diện tự xưng là Flandre bé gái bình thường quá ít khi xuất hiện bên ngoài thậm chí ngay tại trong Hồng Ma Quán, bởi thế cho nên dù cho đã trải qua không ít lần đến cửa khiêu chiến, Cimo bản thân cũng không biết bên trong Hồng Ma Quán còn có tồn tại nhân vật bậc này. Rất hiển nhiên, toàn bộ hiểu biết về huyền tường hương chủ yếu đều đến từ Cimo lời kể Nguyễn Trọng Lãng, rõ ràng là không biết về trước mắt Flandre bé gái sự tồn tại á. Kết quả là, chính bản thân hắn trong lúc vô tình không nghĩ đến liền lâm vào vô cùng nguy hiểm vòng xoáy bên trong. Vốn dĩ bị nhốt ở trong hầm ngầm hơn 495 năm Flandre, thế nhưng là một nhân vật vô cùng nguy hiểm. Hiện tại Lãng thế nhưng dám ngay mặt từ chối thẳng thừng cô nàng lời mời chơi cùng. Cái này bé gái tính tình nổi lên Flandre, chẳng lẽ còn có thể cho hắn dễ chịu.

Chỉ thấy đối diện Flandre vừa mới đưa ra lời mời xong khuôn mặt vốn dĩ tràn đầy khát khao mong ngóng, kết quả lập tức liền nghe vào trong tai phũ phàng từ chối câu trả lời. Thời gian dần qua, không khí trong gian phòng bởi vậy không ngừng âm trầm xuống. Một đôi màu đỏ con ngươi ở bên trong, giờ phút này không khỏi dần dần hiện lên một vết so sánh màu đỏ như máu màu sắc còn phải sâu sắc điên cuồng. Tình cảnh biến đổi nhanh chóng trái ngược như thế này, làm cho ngay cả là thiếu nhạy cảm chậm hiểu Nguyễn Trọng Lãng cũng không khỏi lạnh cả tóc gáy.

- Ca ca, ngươi thật sự không muốn cùng Flandre chơi sao?

Vẫn đang là nguyên bản vốn dĩ gương mặt đó, vẫn chính là cái kia ôn nhu mềm nhẹ thanh âm. Khả năng, ngay lúc này đây, tùy theo tiểu Flandre câu nói này nói ra, trong không khí, nhưng lại tràn ngập lên một loại phảng phất biến máu vậy mùi tanh nồng nặc! Chết chóc cảm giác bao phủ mười phần.

Rõ ràng không có chuyện gì phát sinh, trong gian phòng vẫn luôn là một mảnh vô cùng bình tĩnh, thế nhưng là không hiểu sao Lãng chính bản thân mình bỗng nhiên cảm thấy. Dường như toàn bộ nơi đây âm u tối tăm gian phòng, có vẻ đã biến thành không lồ quái vậy bốn máu đang há rộng ra. Muốn nuốt trọn chính bản thân vậy.

Quả nhiên! Đối diện mới không phải là cái gì mềm manh lolita, mà thật sự là boss một dạng cửa ải phòng thủ thứ ba á! Chính mình, chung quy là vẫn quá mức ngây thơ rồi. Phải cho tới tận bây giờ mới nhận được ra. Cũng còn tốt, tình cảnh còn chưa đến mức quá muộn!

Tuy rằng nghĩ như vậy, một đôi lông mày của Lãng cũng không khỏi nhíu chặt lại, cũng không biết ẩn chứa ở trong nhỏ nhỏ thân thể đối diện kia, lại là bức nào đáng sợ sức mạnh ồ!

Đương nhiên! Bất kể như thế nào, chân chính nam nhân bước chân sẽ không quay đầu trở lại á! Đối mặt với Flandre một lần nữa câu hỏi thành câu, nào đó người vẫn y như cũ giữ nguyên quyết định.

- Thật thật xin lỗi nha, tiểu Flandre. Thế nhưng ca ca thực sự có việc bận không thể chơi được với ngươi bây giờ. Chúng ta hẹn lại lần khác đi được không?

- Như vậy a.....

Nghe xong câu trả lời của Nguyễn Trọng Lãng, đối diện tiểu Flandre không khỏi vô cùng thất lạc cúi đầu, thanh âm đáp lời âm u trầm thấp. Theo giấu ở tóc cắt ngang trán bên dưới khuôn mặt bên trong, truyền vào Lãng bên trong tai, lại để cho Nguyễn Trọng Lãng một viên trái tim không ngừng co đập mạnh. Cực kì hồi hộp! Bản năng chiến đấu không ngừng điên cuồng mách bảo cho anh, nguy hiểm cực độ dường như đang tới gần.

- Hoá ra ca ca cũng cùng tỷ tỷ đồng dạng, chán ghét Flandre, cho nên, mới không muốn cùng Flandre chơi phải không?...

Tuy rằng bản năng trong lòng không ngừng truyền đến thông tin tình huống không đúng, tốt nhất nên chuẩn gấp, có điều chứng kiến hiện tại đối diện Flandre như vậy rất rõ ràng tâm tình trở nên vô cùng kém cỏi đáng vẽ, nào đó thẳng nam vẫn là miễn cưỡng dừng lại bước chân, từ tốn mở lời khuyên nói ra:

- Không phải là như thế... Ca ca ta thật sự là đang có việc gấp cần dời đi.

Chỉ là không đợi Nguyễn Trọng Lãng bản thân lời nói nói xong, đối diện tiểu Flandre lại một lần nữa nhẹ nhàng ni non lên, đã cắt đứt bản thân Lãng lời nói.

- Tỷ tỷ là như thế này, ca ca ngươi cũng là như thế này. Rõ ràng Flandre cái gì sai đều không có, vì cái gì tất cả mọi người chán ghét như vậy Flandre đâu này? Vì cái gì tất cả mọi người đều không muốn cùng Flandre chơi?

- Khục! Không đến mức như vậy đi, tiểu Flandre. Ca ca lần này thực sự là trên người có việc không thể cùng ngươi chơi. Lần sau chúng ta nhất định có thể cùng nhau chơi thoải mái.

Nghe được Nguyễn Trọng Lãng một lần nữa an ủi lời nói, tiểu Flandre đột nhiên vậy mà bỗng nở nụ cười. Nhưng là, tiếng cười bên trong lời nói lại để cho Lãng nghe được cảnh giác ngẩng cao.

- Ha ha, tỷ tỷ cũng luôn là nói như vậy đâu rồi, kết quả tỷ tỷ đem người ta nhốt vào cái này chán ghét gian phòng bên trong đi thật lâu thật lâu. Hiện tại, ca ca ngươi cũng là nói như vậy. Có phải hay không, ca ca ngươi cũng muốn cùng tỷ tỷ giống nhau, dùng cái này đáng ghét gian phòng, tiếp tục đem người ta cho giam lại đâu này?

- Khục! Chuyện này dường như không liên quan gì đến ta đi?

Ai đó so đầu nga còn oan đối đáp. Trời mới biết tại sao tỷ tỷ của nàng nhốt đối phương ở tại nơi này. Chẳng lẽ là bởi vì đầu óc có vấn đề.

- Đầu là giống nhau!

Khả năng đối diện Flandre mới sẽ không nghe nào đó người bản thân giải thích đầu, đối phương giờ chột ngắc đầu lên, đối với Lăng lớn tiếng hô to như phát tiết. Thanh âm bên trong giờ, có không nói được ủy khuất, cùng... Điên cuồng!

- Các ngươi đều là giống nhau! Tỷ tỷ là giống nhau! Ca ca cũng giống như nhau! Mọi người đều là giống như vậy! Giống nhau chán ghét Flandre!

Thân thể nhỏ bé uốn éo, tiểu Flandre cả người giờ bộc lộ ra một loại vô cùng khủng bố nguy hiểm cảm giác. Một đôi quỳ dị cánh vận vẹo, nhẹ nhàng vỗ cánh một chút, nâng lên tiểu Flandre lơ lửng ở trên không trung, cùng Nguyễn Trọng Lăng giờ xa xa đối mặt....

Một bên màu đỏ tươi như máu tràn đầu điên cuồng thần sắc, trong khi đối diện bên kia tầm thường màu đen đôi mắt tràn đầy cảnh giác đề phòng.

.....

Kết thúc chương 265.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Về Flandre

- Mặc kệ!... Ca ca ngươi mau cùng Flandre chơi đi!

Tuỳ theo đối diện tiểu Flandre một tiếng mở rộng miệng cười hô to. Một bên cánh tay nhỏ vừa mới vung lên, nền đất dưới chân Lăng đang đứng bỗng nhiên liền giống như nứt vỡ ra đồng thời lao ra tới vô số màu đỏ phi đạn. Trải qua trước đó đã từng cùng Cimo tâm sự về Huyền tường hương, Lăng đương nhiên biết. Bởi vì đại kết giới tồn tại bao phủ, bên trong huyền tường hương tồn tại lấy không biết bao nhiêu người, yêu, quý quái, thần, thánh, tiên, u hồn,...vv. Lại bởi vì mỗi người sở hữu lực lượng sức mạnh khác nhau, bởi thế cho nên thời gian đầu bên trong đại kết giới liền tồn tại vô số mâu thuẫn cùng chiến tranh. Cuối cùng để tránh cho mâu thuẫn cùng chiến tranh tạo thành vô vị thương vong, phù tạp hệ thống sức chiến đấu mới vì thế xuất hiện. Đã chính là tồn tại đặc thù chỉ có ở bên trong huyền tường hương đại kết giới mới có. Tuỳ theo sức mạnh của mỗi người dễ tự ban phát cho tương ứng phù tạp. Những phù tạp này năng lực không kém sức mạnh của chính bản thân, thế nhưng một khi dùng nó tấn công những người khác tại bên trong huyền tường hương, như vậy tác dụng sẽ có một cái giảm bớt hợp lý tồn tại. Tối thiểu chính là không khiến cho một người bởi vì vậy mà trực tiếp bị đánh chết. Đương nhiên, nếu là đối diện không phải sử dụng phù tạp mà là sử dụng tự bản thân năng lực mà nói, đó vẫn là có thể sẽ chết như thường. Có điều nếu như ngươi thật sự làm ra như vậy hành vi, Hakurei thần xã vô địch vụ nữ thể nhưng sẽ đến tận nhà thăm hỏi cảnh báo á.

Tất nhiên! Thời điểm hiện tại cũng không phải là lúc để nói những thứ ấy. Lại nó, phù tạp hệ thống cái gì dòn đánh tuy rằng sẽ không khiến cho người bị vết thương chí mạng lập tức chết luôn (bị thương cái gì dù cho đứt tay đứt chân vân vân linh tinh, mang tới bác sĩ nơi vĩnh viễn đình toàn bộ có thể chữa trị như mới), thế nhưng bị đánh trúng vẫn là sẽ có cảm giác đau á! Bởi thế cho nên đối diện với tiểu Flandre sử dụng ra phi đạn tấn công, Nguyễn Trọng Lăng bản thân lập tức dùng ra trải qua ngày hôm nay đã cực kì thuần thục chim săn mồi hoá thân thần tốc năng lực.

- Sợ hãi bị nắm giữ cánh chim người đi, kẻ gian ác cùng với người mạnh mẽ, đều sợ hãi nắm giữ cánh chim ta đây! Của ta đôi cánh đem mạng cho các ngươi nguyên rủa! Tà ác người thì không cách nào bắn trúng ta đấy!

Khả năng bắt gặp Nguyễn Trọng Lăng vậy mà thành công tránh thoát bản thân ném ra phi đạn, điều này càng làm cổ vũ tiểu Flandre hưng phấn hơn tấn công, thậm chí còn hoan hô lên.

- Ha ha ha... thật tốt quá! Ca ca ngươi mau đến đây cùng Flandre chơi mura đạn đi!

Nói và tức thì không chỉ ở trên mặt đất, ngay cả ở trong không trung không khí cũng đi theo xuất hiện vô số phi đạn ma pháp bắn dồn dập. Tình cảnh này khiến cho dù là sử dụng chim săn mồi hoá thân để trốn chạy Lăng cũng quá tốn sức, chỉ có thể đổi thành hoá thân tia sáng không ngừng trốn đến trốn đi.

- Này! Mau ngừng lại tiểu Flandre, nếu không ca ca thực sự tức giận đấy!!!

Đột nhiên bị người như vậy đánh đuổi chạy trốn. Dù cho đối diện có là cực kì đáng yêu tựa như búp bê cô em cũng không thể làm cho Lăng tránh khỏi dần dần tức giận, hô to. Khả năng đối diện Flandre mới sẽ không để ý tới lời đe dọa của Nguyễn Trọng Lăng đấy. Ánh mắt nhìn phát hiện Lăng như vậy thành thạo tránh thoát vô số mura đạn, chưa bao giờ chơi như vậy cao hứng Flandre không khỏi vui vẻ phá lên cười hô to.

- Không! Ca ca ngươi tiếp tục cùng Flandre chơi chơi đi! Ta mới sẽ không ngừng.

Nói và rồi ma pháp phi đạn cái gì lập tức số lượng tăng lên gấp ba, hơn nữa lần này còn giống như biết gần định vị ra đa giống nhau, toàn bộ đuổi theo

Nguyễn Trọng Lăng hoá thành tia sáng truy đuổi. Tình cảnh này tức thì lập tức khí cho Lăng bản thân thậm chí không có cả thời gian biến hoá trở về hình dáng con người luôn.

- Đáng chết! Flandre mau mau dừng tay, nếu không ca ca thực sự tức giận!

- Ta không! Ta không! Ta không!

- Đáng ghét ca ca! Ca ca nguoi giống như tỷ tỷ đều thật đáng ghét!!!

Giống như là đứa bé bị người lớn quát mắng, nổi lên hờn dỗi hioongs nhau, chơi được hưng phấn Flandre bị Lăng trực tiếp như vậy quát mắng, một đôi con mắt đỏ như kasu giờ nổi nên màu đỏ ánh sáng cực kì tà dị. Miệng không ngờ la hét giận dỗi hô, một bên cánh tay bởi vì vậy còn tức giận đưa ra về phía trước, sau đó bỗng đột nhiên nắm chặt lại.

- Răng rắc!

Vốn dĩ đang biến hoá thành tia sáng bỏ chạy Lăng giờ bỗng chợt biến trở lại hình người. Một đám ma pháp phi đạn trước đó không ngừng đuổi theo giờ đương nhiên toàn bộ đánh trúng cơ thể anh chàng luôn. Dù cho biết rõ đám này ma pháp phi đạn không làm gì được thí thần giả bên ngoài cơ thể miễn dịch ma pháp làn da, thế nhưng vẫn đủ đau a! Ai đâu bỗng dưng muốn chịu loại này đau đón cơ chứ. Hơn nữa càng đáng sợ hơn là... giờ này phút này, bên ngoài cơ thể Nguyễn Trọng Lăng tuy rằng vẫn giống y như bình thường không có vấn đề gì. Thế nhưng bên trong cơ thể các bộ phận, lại đều giống như đột nhiên bị người bóp nát á!

Đau đón khi cho Lăng không khỏi đứng tin dừng lại luôn.

“Chẳng lẽ là năng lực của cô bé kia sử dụng ra? Nếu thật sự chính là như vậy, nói vậy đối phương quả nhiên là đủ nguy hiểm chí mạng đấy. Ngay cả thí thần giả miễn dịch ma pháp bên ngoài cơ thể cũng không thể toàn bộ chống lại được luôn.

Cũng còn tốt bản thân vẫn còn có quyền năng có thể hồi phục được. Nếu không bản thân có lẽ sẽ trở thành người đầu tiên diệt thân sư không phải là bởi vì dị thần hoặc cái khác diệt thân sư giết chết.

Bên trên bầu trời, Lăng hiện tại đối với phía dưới bé con sở hữu năng lực cực kì kinh ngạc cùng kiêng kị. Khả năng, lực lượng ở trên giường phía dưới Flandre trái ngược lại đối với Nguyễn Trọng Lăng hiện tại còn kinh ngạc hơn. Ai bảo nhìn từ bên ngoài mà nói, hiện tại anh chàng trừ về mặt trắng nhợt vì đau ra hoàn toàn không thấy có vấn đề gì luôn đâu. Bảo sao mà từ bé đến lớn nhìn quen mọi thứ bị mình chơi hư vỡ nát Flandre gặp phải không kinh ngạc vui mừng.

- Ha ha ha ha ha... Ca ca nguoi vậy mà không có bị chơi hư! Ca ca nguoi vậy mà không có bị chơi hư! Ca ca không có bị chơi hư như vậy sau này có thể luôn cùng với Flandre chơi! Có thể có người luôn cùng với Flandre chơi! Flandre thích nhất ca ca rồi! Ha ha ha ha.....!

Nói là nói như vậy thế nhưng bản thân Lăng đối với hiện tại rõ ràng có vẻ đã hưng phấn phát cuồng Flandre hoàn toàn không có tí gì vui vẻ luôn. Bởi lẽ....

Đậu má! Cô em kia vậy mà càng kêu to càng hưng phấn, mà càng hưng phấn lại càng... không ngừng nắm chặt, lại nắm chặt, lại nắm chặt tay!

Tựa như luôn là phá hỏng các loại đồ chơi khiến cho luôn bị mắng năm này qua năm nọ đứa trẻ hư, đột nhiên bắt gặp mình làm sao chơi cũng sẽ không hỏng đồ chơi, vui sướng như vậy trải qua, tại sao lại có thể không càng gia tăng thêm chà đạp, phát tiết.

Chỉ là khổ cho Nguyễn Trọng Lăng vừa mới dùng hoá thân của cừu địch tiến hành chữa trị bản thân xong, đột nhiên lại liên tục gặp phải phá hư bên trong cơ thể vô hình đòn đánh. Phá hỏng lại chữa trị, chưa chữa trị xong lại phá hỏng, phá hỏng lại chữa trị, chữa trị cùng phá hỏng cùng lúc tiến hành vân vân. Nếu như là đang soát độ thuần thực kĩ năng vân vân. Đoán chừng bản thân Lăng đối với Cừu địch hoá thân trải qua lần này chắc nhanh đã đến mức cấp quá.

Cứ như vậy không biết cho tới tận thời điểm nào đó, hưng phấn phát cuồng không ngừng nắm, lại nắm, tiếp tục nắm nắm tay tiểu Flandre cuối cùng là hoãn lại đây. Tạm thời không tiếp tục nắm tay thêm nữa. Mà là đôi mắt trừng trừng hiếu kì nhìn về phía sớm đã nằm bẹp trên mặt đất hơi thở mong manh Nguyễn Trọng Lăng nhìn sang. Có lẽ ngay cả chính bản thân tiểu Flandre cũng biết chính mình vừa vồ có tàn phá hơi quá tay. Thật sợ cái này đột nhiên xuất hiện chơi không xấu “đồ chơi” vì thế mà hỏng mất. Lúc này còn thật là ánh mắt trong mong, ngắm sao, trông mặt trời, tha thiết nhìn về phía đang nằm nào đó người.

Dĩ nhiên! Nhân vật chính cái gì chết dễ mà hết phim à. Bởi thế cho nên, dù rằng bị tàn phá một cách vô nhân đạo Nguyễn Trọng Lăng cuối cùng còn là vượt qua con nguy kịch còn sống. Hơi thở dần dần mạnh mẽ trở lại. Tim đập cùng mọi loại cơ quan nội tạng bên trong nhanh chóng chữa trị trở lại bình thường.

Anh ấy lại sống lại đây, thế nhưng lần này thật sự không khác nào vừa mới đạo qua trước cửa địa ngục một chuyến. Nếu không phải Nguyễn Trọng Lăng hần tiêu diệt các loại dị thần không ít. Ma lực so sánh với tầm thường diệt thân sư nhiều hơn nhiều. Trước đó lại vừa mới lần lượt đánh bại xong quân thần Verethragna cùng thần mặt trời Aten, nếu không lần này đoán chừng thật sự nguy hiểm. Thậm chí hiện tại trong cơ thể ma lực cũng đã có chút gịat gấu vá vai, đối với sau đó tiếp tục tiến hành kế hoạch đánh chiếm Hồng Ma Quán linh tinh, còn thật sự có chút treo a!

Đáng ghét! Đáng ghét! Đáng ghét!

Không nghĩ tới bản thân vậy mà suýt chút nữa lật thuyền trong mương ở nơi đây. Cũng còn tốt đối phương cuối cùng đột nhiên dừng lại tấn công, nếu

không nói vậy lần này thực sự nguy hiểm.

Trong lòng nghĩ mà sợ không thôi Lăng đương nhiên sẽ không như vậy đứng ngồi chờ chết trông mong vào việc đối thủ cứ như vậy dừng lại tấn công linh tinh. Vừa mới sơ bộ không phục cơ thể Lăng, lập tức liền dùng ra át chủ bài cho việc lần này tiến công Hồng Ma quán của mình. Sau đầu bỗng chốc hiện ra tượng như vàng mặt trời sáng chói giống nhau thái dương.

Kẻ nào đó đã sớm nhìn ra đối diện chắc hẳn là một cô nàng quý hút máu. Cũng chính là bởi vì bản thân biết rõ rành rành nhược điểm của đối phương, thế nên trước đó mới như vậy yên tâm thoải mái. Thậm chí là đối phó với che trời lấp đất cái gọi là ma pháp phi đạn cũng không có gì sợ. Chạy trốn càng là vì tránh khỏi kim châm giống như cảm giác đau cùng không nỡ lòng nào đối vớ nhỏ như vậy cô bé ra ta mà thôi. Ai biết bỗng nhiên lại như vậy lật thuyền. Còn xem tí nữa thật sự chết.

Bởi vậy hiện tại một có cơ hội thờ đóc Lăng, nói cái gì thì nói cũng sẽ không đứng im tại đó khoanh tay chịu trói. Đương nhiên là lập tức sử dụng quyền năng Ánh sáng người cường khổng của bản thân, giả tạo tạo ra mini mặt trời.

Này một mặt trời mini chiếu rọi, tức thì khiến cho đang chăm chú nhìn về tiểu Flandre quả nhiên kinh hãi biến sắc.

- A!!! Ánh sáng! Flandre ghét ánh sáng! Hu hu hu hu. ...!

Thế mà lại khóc lên???

Nghe được đối diện cô bé vậy mà dễ dàng bị dọa cho phát khóc. Thân hình giờ run run rẩy rẩy ôm cuộn tròn lại tại chỗ như vậy. Mặc dù bản thân chính là tâm cơ boy chính cống Nguyễn Trọng Lăng, tuy rằng trong lòng vẫn còn âm thầm lo lắng đối phương có phải hay không giả vờ lừa gạt. Có điều nghĩ lại thì tình báo Cirno bản thân cung cấp, hấp huyết quý ở nơi này thực sự sợ ánh sáng vân vân. Kẻ nào đó cuối cùng còn là giảm bớt ánh sáng mặt trời chiếu sáng sau lưng chạm rã đi tới lại gần nơi tiểu Flandre đang nằm trên giường.

- Này! Không có bị sao đấy chứ, tiểu Flandre?

- Hu hu hu hu. ... Đừng! Đừng lại đây! Ca ca nguoi là người xấu! Flandre không muốn chơi nữa với nguoi! Hu hu hu hu.

Đáp lại câu hỏi của Lăng toàn là Flandre khóc thút thút giận dỗi đáp. Chính mắt thấy tình cảnh như vậy, mặc dù trong thâm tâm vẫn còn có chút nghi ngờ, có điều cuối cùng anh chàng vẫn là đánh cuộc tin tưởng trước mắt cô bé này chỉ là bướng bỉnh ham chơi tính trẻ con, cũng không có phải là bất cứ giá nào diễn kịch kẻ lừa đảo. Nếu không mà nói đối phương vậy thực sự là quá đáng sợ rồi.

Hoàn toàn tắt đi biến mất mini mặt trời sau lưng mình. Mắt nhìn thấy mặc dù mặt trời ánh sáng đã biến mất vẫn như cũ run run rẩy rẩy ôm mình nằm ở chỗ kia tiểu Flandre. Vốn dĩ trước đó không lâu còn cực kì tức giận đối với việc đối phương đối với mình ra nặng tay. Khả năng bắt gặp cô bé hiện tại như vậy sợ sệt, hồ thẹn khó làm Lăng ngẫm ngẫm nghĩ nghĩ, cuối cùng không khỏi chân chừ đưa tay xuống vuốt ve an ủi nào đó giống như con thú nhỏ bị thương đang ở kia khóc thút thút người.

- Ngoan! Yên tâm đi tiểu Flandre, mặt trời hiện tại đã biến mất đi rồi. Chỉ cần sau này em ngoan ngoãn nghe lời của anh, như vậy mặt trời không những sẽ không xuất hiện, hơn nữa anh còn có thể mang tiểu Flandre ra bên ngoài chơi nga~

- Thật... thật vậy không?

Vốn dĩ khóc sụt sịt sợ hãi tiểu Flandre đột nhiên nghe được lời nói của Lăng quả thật là không thể nào tin được, không khỏi ngừng đầu lên hỏi lại Lăng. Ánh mắt bên trong giờ bao hàm toàn là vui sướng, kích động, chờ mong, khao khát, cùng mong đợi.

- Ca ca... Ca ca nguoi có thể mang ta rời đi khỏi nơi này thật sao?

Đối diện với đáng yêu như vậy cô bé tràn đầy chờ mong như vậy ánh mắt nhìn về hỏi thăm, Lăng đương nhiên là...

- Đương nhiên,....

- Không được! Nguoi không thể mang tiểu Flandre rời khỏi nơi đây. Còn có mau mau tránh xa ra khỏi em gái ta, hentai, biến thái, đồ bắt cóc trẻ em!!!

Đột ngột giọng nói mang đầy táo bạo âm thanh cảm xúc chen ngang vang lên. Mặc dù Lăng bản thân cũng không biết rõ ràng thân phận của người vừa mới đến xuất hiện trong phòng hầm ngầm hơn nữa vừa mới nói chuyện. Thế nhưng giọng nói mang theo sợ hãi tiếp theo của tiểu Flandre sớm liền đã khiến cho nhân vật vừa mới xuất hiện người thân phận bộc lộ. Bởi vì tiểu Flandre đối với cái này vừa mới xuất hiện liền banh mặt lên nhỏ nhắn cô bé con, chỉ đơn giản gọi là...

- Tỷ tỷ....

.....

Kết thúc chương 266.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 267: Dạ trước, khoảng cách yêu quái cùng thức thần

Có lẽ là bởi vì vừa mới thành công lần lượt chém giết hai cái dị thần đi, bởi vậy mặc dù đột nhiên bị ném tới thế giới xa lạ này Huyền Tường Hương, ở sâu trong thâm tâm Lăng vẫn luôn tin tưởng rằng cuối cùng chính mình chắc chắn có thể tìm thấy đường về nhà. Hơn nữa đối với nhân vật ở trong nơi này đều có một loại từ trên cao nhìn xuống như mê tự tin. Nếu không cũng sẽ không như vậy qua loa chân ướt chân ráo vừa mới tới nơi này, bên tai vừa nghe xong lời nói tình báo của một bên (hơn nữa còn là từ ngốc cô nương Cimo), liền vội vàng vàng vốc nỗi tự bản thân quyết định trực tiếp tiến tới chiếm đoạt Hồng Ma Quán. Cái này nếu còn không gọi qua loa vốc nỗi vậy cái gì mới gọi được là. Kề nào đó giờ phút này không khỏi sám hối xem lại bản thân mình.

Quả nhiên là “Too young, too simple” a! Quá trẻ tuổi, quá ngây thơ a!

Thực tế quả nhiên rất nhanh liền ứng nghiệm, phá vỡ bản thân Lăng ban đầu kế hoạch ảo tưởng. Trải qua vừa rồi cùng với tiểu Flandre coi như là chiến đấu xong, hiện tại ai đó đã đã biết. Mặc dù nơi đây nhân vật có lẽ có nào đó điểm yếu hoặc sức mạnh tổng hợp không sánh bằng bản thân, thế nhưng chung quy bọn họ là có đủ năng lực gây thương tích nguy hiểm đến mình, thậm chí chân chính cái chết. Có được này đó hiểu được, lại thêm vừa mới trải qua tiêu hao thật lớn mà lực chiến đấu với tiểu Flandre. Lúc này bất giác đứng ở nơi cửa ra vào tầng hầm ngầm không chỉ có nhìn qua tựa như lolita hấp huyết quý Remilia, đã từng chiến đấu qua ung thư lưỡi thời kì cuối hơn nữa lại đang ngồi lì trên xe lăn mà nữ Patchouli, một đám tiểu ác ma chiến binh, tiểu yêu tinh hầu gái, trông cửa nhân vật công phu cao thủ Hong Meiling cùng với mỹ nữ mái tóc bạch kim hầu gái trưởng Sakuya Izayoi...vv. Có thể nói là tập trung hầu hết toàn bộ nhân vật có sức chiến đấu Lăng đã từng gặp trong lâu đài này.

Tình huống có vẻ như không ổn lắm!

Ai đó có vẻ nghĩ muốn chuồn~

Đương nhiên trước tiên còn cần phải giải quyết một chút sự việc ở nơi đây đã mới được.

Chỉ gặp Lăng ánh mắt như có thâm ý nhìn lướt qua một đám người trước mắt đang đứng chắn đường cửa ra vào tầng hầm ngầm, sau đó đối với đứng ở trước tiên, vẻ mặt bên trên biểu hiện rõ, táo bạo, phẫn nộ, khó chịu, tràn đầy cảnh cáo uy hiếp ánh mắt, nào đó Lolita hấp huyết quý, anh chàng giò về mặt kiêu căng hất hất cằm.

- Ngươi lại là ai a? Còn có tại sao ta lại phải nghe lời của ngươi?

Khiêu khích ý tứ giọng nói mười phần còn chưa xong, nào đó đáng giận tâm cơ boy còn cực kì khoa trương ra vẻ, trực tiếp ôm ngang lấy đang ngồi ở trên giường vẻ mặt có chút e ngại nhìn về phía vừa mới tới tỷ tỷ của mình tiểu Flandre.

- Khốn nạn! Mau buông tay!!! Thả ra em gái của ta mau!

Nào đó hấp huyết quý lolita quả nhiên giống như những gì bản thân Lăng đột nhiên suy đoán, đúng là chính chính công công một tên muối không hấp huyết quý. Lúc này chính mắt nhìn thấy đáng giận trước mặt nam nhân như vậy đáng ghét hành vi, nếu còn có thể chịu đựng được nữa thì còn có cái gì không nhịn được nữa. Remilia bởi thể tất nhiên lập tức cực kì bạo nộ ra tay. Chỉ gặp trên tay của cô nàng không biết từ lúc nào thì xuất hiện một thanh kì quái màu đỏ trường thương, cả người vút lên như bay vọt lao lên phía trước. Khuôn mặt táo bạo giận, hai bên răng nanh không ngừng nhe ra tựa như đã thú gầm gừ.

Chỉ là đối diện, đối với tình huống hiện tại bản thân Lăng ấy vậy mà không có chút lo lắng nào. Đối với đột nhiên táo bạo, giận không kìm được lao tới Remilia không khỏi lộ ra được như ý nguyện, gian kế hoàn thành tươi cười. Nhìn về phía bắt chọt lao tới cô nàng, không hề chần chừ sử dụng ra hấp huyết quý vẫn luôn sợ hãi ánh sáng mặt trời, quyền năng: Ánh sáng người chương không tuyệt chiều. Một cái mini mặt trời nhỏ bỗng chốc xuất hiện ở bên trong gian phòng tối tăm quanh năm không có mấy ánh sáng, không khỏi khiến cho mọi người chói mắt tức thì nhắm chặt.

- A!!!! x2

Đồng thanh rên rỉ kêu lên từ phía hai chị em gái hấp huyết quý. Chỉ là nào đó thắng nam hiện tại mới sẽ không quan tâm. Chỉ gặp, nắm chặt lấy cơ hội này Lăng tức thì cả người bay xông đi lên. Một bên ôm đón lấy đang lao tới giữa đường bỗng nhiên giật mình sợ hãi mềm nhũn ngã xuống Remilia, một bên cả người giống như biến thành tia sáng vậy bao bọc lấy hai chị em gái. Sau cùng tức thì mang theo cả hai bay vút đi, lập tức rời khỏi nơi này. Hơn nữa còn để lại đáng giận tiếng cười cùng âm thanh phía sau vang lên không dứt!

- Ha ha ha ha ha ha..... Hôm nay vậy tạm đến đây thôi. Trước bắt lấy hai cái chiến lợi phẩm làm tù binh, đợi cho đến lần sau gặp mặt lại, vậy nơi này chắc chắn sẽ trở thành là của ta đấy! Hẹn ngày sau gặp lại! Ha ha ha ha ha ha.....~

- Đại tiểu thư! Nhị tiểu thư!... Đáng giận!!!

Đây là Sakuya Izoyoi giật nảy mình cùng lo sợ tức giận âm thanh.

- Remi! Flandre!

Đây là Patchouli lo lắng nhem nhùn tiếng hô.

- Remilia đại nhân! Flandre đại nhân!

Đây là Hong Meiling cùng một đám tiểu ác ma binh lính, tiểu yêu tinh hầu gái sợ run kêu gọi. Không khác, tất cả mọi người ai đều không có nghĩ đến, chủ nhân của bọn họ, đại tiểu thư Remilia Scarlet, thậm chí còn cả đáng sợ nhĩ tiểu thư Flandre, có một ngày vậy mà thật sự đều bị một người nam nhân bắt đi rồi. Thế giới này thật là quá điên cuồng! Thật là đáng sợ sợ! Mụ mụ, ta muốn về nhà á!!!

Cùng lúc đó, ở một bên khác, tạm thời bất luận bên trong Hồng Ma Quán bởi vì ai đó trắng trợn bắt cóc hành vi mà trở nên lộn tung tung phèo. Hoá thân thành ánh sáng bắt cóc hai người loli hấp huyết quý Nguyễn Trọng Lăng, đương nhiên là sẽ không dừng lại ở gần nơi bản thân vừa mới gây xong án. Cho tới trước đó còn từng có ý định đánh chiếm Hồng Ma Quán làm nơi ở mới kế hoạch hoàn thành, liền mời bản thân bắt gặp người đầu tiên bạn bè ở trong Huyền Tường Hương- đồ ngọc Cimo tới thăm quan nhà mới cái gì, tạm thời cũng chỉ có thể mắc cạn. Thực tế và kế hoạch không nghĩ tới chênh lệch nhau nhiều như vậy, thời thì cũng chỉ đành phải tạm dừng đợi thêm một chút thời gian đi. Tin tưởng lần này đã thành công tóm được Hồng Ma Quán chân chính chủ nhân Remilia, thậm chí tiện tay còn bắt luôn em gái của cô nàng- tiểu Flandre. Chỉ cần có thể trước tiên xử lý vấn đề tư tưởng cho hai chị em, như vậy thì lúc sau có lẽ đều không cần lại phải đánh đánh giết giết, có khi đều có thể thành công tu hú chiếm tổ chim khách, chiếm đoạt luôn Hồng Ma Quán ấy chứ.

Nào đó tà ác ý tưởng giờ đang không ngừng hiện lên tại bên trong đầu của Nguyễn Trọng Lăng. Lại nói, có phải hay không tại đây Huyền Tường Hương đại kết giới bên trong yêu quái tồn tại quá nhiều làm gây ô nhiễm ảnh hưởng người bình thường suy nghĩ? Nếu không bản thân thế kỷ mới ba tốt thanh niên (học tập tốt, lao động tốt, giữ gìn vệ sinh thật tốt), vừa mới bị ném đến nơi đây, trước tiên liền nghĩ đến bắt nạt người, sau liền tiến đánh cướp bóc lâu đài, cướp bóc không thành càng biến đổi ra bắt cóc trẻ em vị thành niên hành vi, một loại tội phạm kiểu suy nghĩ hành động đâu?

Stop! Dừng! Không nên nghĩ quá nhiều. Nếu không thật sự là quá đáng sợ sợ. Người bình thường ở lâu tại nơi này chẳng lẽ còn đều biến hành hết yêu quái chắc!

Nào đó thanh niên bị suy nghĩ của mình biến cho cả kinh không khỏi giật mình run run. Nghĩ tới vừa nảy đến giờ bay đi chắc hẳn cũng đủ xa. Đưa mắt nhìn xuống nơi này giống như là một toà rừng rậm (dù sao chỉ cần không phải còn ở trong hồ sương mù gần Hồng Ma Quán là được), liền cũng không có suy nghĩ nhiều trực tiếp lựa chọn bay hạ xuống. Đương nhiên, bản thân còn sẽ mang theo hai cái bị bắt cóc “trẻ em” ôm xuống đi cùng là được.

- Hu ra! Ca ca! Ca ca! Người thật sự mang Flandre rời khỏi căn phòng đáng ghét kia sao? Thật thật tuyệt vời! Ca ca, người tốt nhất!!

- Đáng giận! Người tên khốn kiếp này ý muốn làm gì?!

Hoàn toàn khác nhau hai loại âm thanh, hoàn toàn khác nhau hai loại thái độ trái ngược. So sánh với Flandre tràn đầy cực kì vui sướng cùng hân hoan giọng nói, cùng với bị ôm mang theo, cả người còn có chút mềm nhũn vô lực Remilia ánh mắt có thể nói cực kì nổi nóng, táo bạo, tức giận, cùng với... lo sợ không yên.

Tạm thời không nói đến bởi vì bị Remilia giọng nói cùng thái độ làm cho dù vừa mới thoát khỏi tầng hầm ngầm mang lại vui vẻ hưng phấn lại vẫn cố nén, sợ sệt ánh mắt nhìn về phía tỷ tỷ của mình tiểu Flandre. Remilia lúc này bản thân chính là táo bạo tức giận lại cực kì lo âu. Nguyên do không vì gì khác. Bởi vì nơi này đã không còn là ở quen thuộc bên trong Hồng Ma Quán nơi chị em bọn họ mới là chân chính chủ nhân. Ở nơi đây bên ngoài, hơn nữa bản thân làm hấp huyết quý nhược điểm còn toàn bộ bị đối phương nắm giữ cùng sử dụng. Thật thật sự là kêu trời trời không thấu, kêu đất đất chẳng thừa. Hoàn toàn không có một chút nào năng lực phản kháng. Đối mặt phải với tình cảnh như vậy bị thăm, bảo sao mà bên cạnh dù nhìn thấy em gái thương yêu của mình bởi vì có thể được ra ngoài mà tỏ ra hưng phấn khiến cho Remilia trong lòng âm thầm hổ thẹn, khả năng cũng không đã còn có đủ tâm tư nhiều hơn chú ý. Toàn bộ nội tâm giờ này phút này, toàn bộ đều là chú ý đề phòng kẻ lạ mặt đột nhiên xuất hiện sau khi mình tỉnh này, không biết tiếp sau đó hẳn sẽ đối xử với chị em mình ra sao.

Không biết nghĩ tới nào đó bị thăm tương lai (chị em cùng thờ một chồng?), kiên cường kiêu ngạo như Remilia Scarlet cũng không nghĩ tới từ khi nào đột nhiên liền rớt xuống túi nhục nước mắt.

- Tỷ tỷ.....

- Ca ca người đừng bắt nạt tỷ tỷ của Flandre được không? Flandre không cần đi ra ngoài chơi! Flandre có thể trở về phòng! Flandre sau này sẽ không đòi đi ra ngoài chơi nữa! Hức hức hức...

Lần đầu tiên chứng kiến tỷ tỷ của mình như vậy đau thương nghẹn ngào khóc, vốn dĩ vui vẻ hưng phấn thật sự Flandre giống như bị cảm nhiễm giống nhau, khuôn mặt nhỏ tức thì giống như mèo mướt vậy cũng đi theo nước mắt, hơn nữa còn mở miệng cầu xin.

- Im ngay, Flandre! Không được cầu xin hẳn!

Kiều ngạo như Remilia sao có thể chính mắt nhìn bản thân em gái mình thay thế cầu xin kẻ thù. Trước đó vốn dĩ cũng bởi vì đột nhiên cả hai chị em đều bị bắt, đối thủ lại nắm giữ năng lực khắc chế nhược điểm bản thân, tình huống thay đổi bất lợi quá bất ngờ, quá nhanh, hơn nữa lại còn liên lụy đến em gái Flandre, còn có hai chị em có thể cực kì bị thăm tương lai, thế cho nên Remilia bản thân mới có thể bởi vậy to lớn kịch liệt biến đổi mà không kim lòng được rơi vài giọt nước mắt. Chỉ là bắt gặp được em gái của mình bởi vì vậy mà cầu xin kẻ thù, tỷ tỷ uy nghiêm có phần bị hao tổn (cái này đáng chết kiêu kiêu muội muội không). Hơn nữa bản thân càng không muốn về mặt mềm yếu của mình bị trước mắt cái này đáng giận nam nhân thấy được. Nói chung, vốn dĩ có chút hơi mất kiểm soát cảm xúc Remilia lúc này khoảnh khắc tức thì đã hoàn toàn bình ổn lại. Một bên thét lớn Flandre không cần làm vô dụng việc ngốc (tự nhận là), một bên giờ ánh mắt ẩn sâu cừ hận, lại lạnh băng mặt nhìn về phía kẻ thù (nào đó tâm cơ boy, chủ mưu gây ra mọi việc hiện nay). Một bộ dáng vẻ muốn chém muốn giết, muốn róc thịt vậy tuy ý, nhưng đừng hòng lại khiến bản thân lại sẽ nói một lời.

Mà? Giống như hấp huyết quý cái gì chém giết róc thịt linh tinh đều cũng sẽ không chết đâu? Thật đúng là muốn thử thử một chút a. Ai đó nghĩ vậy không khỏi cười cười.

Kết quả là một kẻ khóc (tiểu Flandre), một người cười (tâm cơ boy Lăng), một đứa banh mặt ra tỏ vẻ lạnh lùng nhưng đôi mắt hồng hồng, hai má còn vương lấm tấm nước mắt (Remilia). Một bộ bức tranh sinh động một nhà ba người hiện lên tại nào đó một con tiểu dạ tước đang núp tại xa xa trong đôi mắt. Thật đúng là...

Có chút hâm mộ đâu! Mụ mụ,... ta rất nhớ người ai! Hức hức hức....~

Nào đó lạc đường nhà, Yakumo Ran ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía bên cạnh mình chủ nhân, tự nhủ là vĩnh viễn mười bảy tuổi thanh xuân mỹ thiếu nữ Yakumo Yukari, đồng thời cất tiếng hỏi thăm

- Chủ nhân, còn muốn tiếp tục theo dõi sao?

- Đương... Đương nhiên! Hình ảnh như vậy không phải rất cảm động sao?

Đang cắn khăn tay giả vờ lau nước mắt Yakumo Yukari vừa tiếp tục theo dõi trước mắt mình hình ảnh, rõ ràng là tình cảnh của Nguyên Trọng Lăng ba người hiện giờ, một bên giọng nói đương nhiên trả lời. Cho tới có phải hay không bởi vì bản thân ác thú vị mà đối với vị này đột nhiên xuất hiện bên trong Huyền Tường Hương bỏ mặc không quản không hỏi lại lên nhìn xem vậy thì Yakumo Ran bản thân sẽ không biết được rồi.

“Ai~ Bỏn cung cũng không biết làm sao mới phải nha! Ai bảo người ta xui xẻo dính phải một cái xấu bụng chủ nhân như vậy ồ!”

Nào đó xấu bụng yêu quái thức thần như vậy âm thầm thương xuân thu buồn trong lòng nói thầm. Đương nhiên! Về mặt bên ngoài từ đầu đến cuối, chắc chắn là sẽ không có chút nào biến hoá đây. Điều ngoan ngoãn thật sự! Mới sẽ không để cho nào đó mốc meo lão thái bà không biết mấy ngàn tuổi biết được đâu, hi hi!

Cho tới hiện tại mà... Đương nhiên là tiếp tục cắn khăn tay, lau nước mắt, uống nước ngọt, cắn hường đương, tiếp tục xem tiếp vở kịch lớn năm nay á. Dù sao Huyền Tường Hương lại không phải do bản thân quản sự. Buồn buồn cũng chỉ có thể nhìn lên một chút chuyện bên trong nơi này giải sầu.

Bởi vì nơi đây chính là... Chúng thần quyền huyền tường hương nha! Luôn là sẽ có nào đó người cùng chuyện thú vị phát sinh ở bên trong đây. Giống như người cùng chuyện hôm nay như vậy!

Ai mà biết chắc được~

.....

Kết thúc chương 267.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Thoả thuận khuất nhục

- Bốp!

Một tiếng lanh lảnh vỗ mông vang lên, đối mặt với Remilia lúc này xấu hổ, táo bạo cùng giận dữ đan xem kiêm muốn giết người ánh mắt, anh chàng giờ về mặt nghiêm khắc mà tiến hành cảnh báo.

- Xi... tốp đề! Còn dám như vậy nữa lạnh mặt, có tin hay không ta lập tức trước dâm lại giết, giết xong lại dâm ừ!

- Người!.... Người khốn nạn! Có giỏi người lập tức liền giết ta đi!

Cả người giống như mèo xù lông vậy Remilia, về mặt cảm giận lên tiếng. Đã thế cơ thể còn giống như đã dần dần bình phục sức mạnh, vì vậy tức khắc tiến hành theo bản năng giãy dụa lên.

Ở bên kia, tiểu Flandre thấy hai người bọn họ như vậy nhao nhao lại còn giống như mặc kệ chính mình. Vốn dĩ khóc như mèo mướp cô bé tức thì giận rồi giống nhau lôi kéo Nguyên Trọng Lăng tay áo hơn nữa cáu kỉnh kêu lên.

- Ca ca! Ca ca! Ca ca người có nghe Flandre nói sao? Ca ca, tỷ tỷ các người đừng cãi nhau nữa được không? Được không! Được không! Được không! Được không!

- Được! Được! Được! Đừng kéo nữa có được không! Yên tâm, tiểu Flandre yêu cầu cái gì, ca ca người lập tức làm theo hết.

- Hu ra! Ca ca người nói có thật không?

- Đương nhiên! Là thật! Tiểu Flandre không phải cũng là bị ca ca cứu ra khỏi toà lâu đài kia đó thôi.

- Ừm! Flandre tin tưởng ca ca. Ca ca người tốt nhất!

Bị như vậy quá rồi làm cho phiền không hết phiền, người nào đó tức thì một bên an ủi dễ dàng bị dụ dỗ tiểu Flandre. Một bên âm thầm tức giận đối với càng ngày càng giãy dụa mạnh Remilia, vỗ mông thật mạnh một cái.

- Đốp!

- Người.! Người khốn nạn!!! (xấu hổ mang tức giận hô)

- Được rồi a người! Còn dám nào loạn nữa đừng trách ta không khách khí rồi.

Nào đó cô nàng hoàn toàn chính là không nghe lời khuyên (đe dọa mới đúng), càng ngày càng giãy dụa mạnh hơn.

Cho tới một bên bởi vì hai tay mỗi bên giờ đang ôm lấy một người, Lăng hiển nhiên đã không còn có dư thừa tay để mà tiến hành khác biệt hành động. Kết quả là đối mặt với Remilia cô nàng cứng đầu cứng cổ này, ai đó trong lòng không khỏi nảy sinh tức giận cùng... à ác xúc động. Đồng thời lập tức liền vòng tay siết chặt, cưỡng chế phạm vi hoạt động của Remilia, hơn nữa cúi đầu trực tiếp hôn đi xuống.

- Ừm!....

Remilia bởi vậy tức khắc liền “trợn tròn mắt”! Cả người bởi vì vậy không khỏi hoá đá trong khoảnh khắc. Chỉ là nào đó hấp huyết quý loli sao có thể chỉ bằng một cái cưỡng chế hôn liền chinh phục đâu. Quả không ngạc nhiên, chỉ gặp vừa mới trải qua ban đầu giật nảy mình run sợ xong, Remilia tức thì cả người giống như phát cuồng “Quấy” mạnh. Dễ dàng thoát khỏi Lăng cúi đầu hôn vị trí, hơn nữa như phát cuồng hô lên.

- Giết người! Giết người! Giết người! Ta muốn giết chết người! Giết chết người! Giết chết người! Giết chết người!

Nào đó đáng chết ngạo kiều hấp huyết quý loli quả nhiên xấu hổ ung thư phạm vào. Có điều cô nàng càng là như vậy hô, nào đó thanh niên trái ngược lại càng là hăng hái á!

- Hừ! Vậy trước tiên liền để ta chính mình trước tiên chơi chơi coi như lợi nhuận đã!

Hừ lạnh xong một tiếng! Anh chàng cuối cùng cũng coi như là vứt bỏ hoàn toàn cổ kị. Nào đó thanh niên tính ra chỉ mới hai, ba ngày trước vừa mới cùng Erica nếm thử xong trái cấm. Thiếu niên biết được trong đó ngọt hương vị. Giờ này phút này ôm hai thiếu nữ bên người. Một bên “ngoan ngoãn hiểu chuyện” tiểu Flandre rất rõ ràng khó mà nở lòng ra tay. Khả năng đối mặt với cái này ngoan cố chống cự người, nào đó tâm cơ boy mới sẽ không sợ sợ. Trái lại càng hưng phấn mặc danh á!

Vòng tay càng nắm càng ôm chặt. Đối mặt với Remilia không ngừng lắc đầu giãy dụa, ai đó cũng không vì vậy tức giận. Chỉ thấy bàn tay cực kì thành thạo lên lên xuống xuống sờ sờ mó mó, thậm chí xâm nhập vùng cấm. Kết quả là tựa như ma pháp điểm huyết giống nhau, chỉ một thoáng trôi qua, đặc biệt là thời điểm đánh gôn vào vùng cấp lúc, tức thì thần kì khiến cho vốn dĩ cả người đang giãy dụa không ngừng Remilia đại tiểu thư thoáng cái tựa như gà con gãy cánh, tượng đập cứng còng, triệt triệt để để im lặng lại. Thuận theo cơ hội khó được, nào đó người đương nhiên phải cúi xuống nhắm nháp hương vị đôi môi nha.

Quần áo nửa cởi nửa không. Đôi mắt mơ hồ xuất hiện xấu hổ, táo bạo, giận dữ, tự giận mình, lại phức tạp không biết tên kì quái cảm xúc. Thời gian thấm thoát trôi qua mười phút có hơn. Vốn dĩ trước đó còn có mấy lần cưỡng chế đột nhiên phản kháng Remilia đại tiểu thư lại bị Lăng vô tình thủ đoạn chân áp, cuối cùng không khỏi giống như tự giận mình, tự chấp nhận sa đoạ đường như, mặc kệ Nguyễn Trọng Lăng đối với bản thân cơ thể cô làm xằng làm bậy.

Chỉ là ngay tại khi ai đó giống như không thể nhìn được nữa, muốn thả xuống tiểu Flandre xuống đất, đồng thời đặt Remilia nằm xuống muốn dè lên. Giật mình hoảng sợ hấp huyết quý đại tiểu thư thể mới đột nhiên nhớ tới, ở bên cạnh thể nhưng còn đang có chính bản thân em gái đang nhìn ồ. Ánh mắt lướt nhìn sang Flandre lúc này, chỉ thấy cô bé vẻ mặt ngây thơ kì quái nhìn về phía không biết đang làm cái gì ca ca cùng tỷ tỷ. Có điều có lẽ bởi vì thấy hai người bọn họ hiếm thấy không còn nhao nhao cãi nhau. Bởi vậy dù cho bị bỏ mặc ôm ở một bên, tiểu Flandre vẫn là rất ngoan ngoãn im lặng không nói tiếng nào thêm phiền á.

Khả năng hiện tại Nguyễn Trọng Lăng muốn làm nào đó việc thể nếm muốn bỏ lại tiểu Flandre xuống một bên. Cái này thể nhưng không xong! Cảm thấy mình rõ ràng như vậy bị bỏ rơi, ném đi, cô nhóc tức thì không làm, âm thanh tức thời nũng nịu làm nũng đi lên á!

- Đừng! Ca ca đừng! Người ta cũng muốn chơi!

Nói xong còn chủ động xà lên ôm lấy cổ của Lăng hơn nữa thom lên má.

Vốn dĩ đang hứng thú bùng bùng Lăng bị hành động như vậy cùng lời nói của cô nhóc không khỏi giật nảy mình nhìn sang.

Cái này thể nhưng giống như chém đứt nào đó cuộn lý trí giây thừng trong lòng Remilia. Cô gái cả người giống như đột nhiên có sức lực lên, vốn dĩ vừa mới bị đặt xuống đất mềm như bún thân thể thoáng cái nhảy bật lên, trưng tự mạnh mẽ ôm lấy cổ Lăng hơn nữa còn hoang mang hoảng loạn hét lớn.

- Không! Không được! Flandre, em không được lại đây!

Trong giọng nói không biết khi nào thì còn mang theo chút cầu xin thỉnh cầu, ánh mắt bắt lực nhìn về phía Lăng đang ngồi. Kiên cường lại kiêu ngạo như Remilia cũng không chịu đựng được nào đó tà ác kết cục vừa mới hiện lên trong đầu cô á. Đối mặt với tình huống hiện tại như thế nào, bắt lực Remilia chỉ có thể mang theo ánh mắt cầu xin thỉnh cầu nhìn về phía Lăng. Nào đâu còn lại trước đó cứng đầu ương ngạnh thái độ nữa chứ. Quả nhiên là quả quyết dày có móng tay nhọn, móng tay nhọn có cái kéo sắc đúng hay không. Ai đó bởi vậy trong lòng không khỏi thâm than. Hơn nữa bởi vì tình huống đột biến vừa mới diễn ra vừa rồi, lý trí cũng đã trở lại trong cơ thể á.

- Ta không! Tỷ tỷ đáng ghét nhất! Em cũng muốn chơi! Em cũng muốn chơi!

Chưa kịp đợi Nguyễn Trọng Lăng bản thân chính mình làm ra quyết đoán trả lời, tiểu Flandre hiện giờ chẳng khác nào giống như trước mắt âu yếm muốn đồ chơi lại bị chị của mình nghiêm khắc cự tuyệt không cho mình tham dự chơi, sau đó còn muốn giấu đi vân vân. Trẻ con tính tình đi lên cao, đương nhiên là một khóc hai náo ba làm nũng đi lên á. Chỉ là kết quả này lại không khỏi khiến cho tâm thần đã sớm hỏng mất, tự sa ngã Remilia càng thêm tức giận đau khổ. Mắt thấy hai chị em này lại muốn làm bùng lên cãi cọ, Nguyễn Trọng Lăng đương nhiên là lập tức lên tiếng muốn giải quyết dứt khoát. Chỉ nghe nào đó tâm cơ boy là như vậy nghiêm giọng nói.

- Tốt rồi! Tiểu Flandre đừng bướng bỉnh. Hiện tại tạm thời không chơi được, chúng ta trước đó cùng đi chơi cái khác trò chơi được không?

- Ân! Flandre nghe ca ca đây. Chúng ta đi chơi cái khác chơi.

Bởi vì trước đó bị Nguyễn Trọng Lăng bản thân dùng ánh sáng mặt trời quyền năng đánh bại, sau đó trái lại thể nhưng thật sự cứu vớt bản thân đi ra ngoài thoát khỏi đáng ghét tầng hầm ngầm, hơn nữa còn “mang” theo tuy rằng là đáng ghét nhất tỷ tỷ nhưng Flandre chính mình vẫn không muốn xa rời, bởi thế cho nên ít nhất là tại hiện tại cô nhóc đối với Nguyễn Trọng Lăng vẫn luôn là nói gì nghe vậy đấy. Có vẻ thật ngoan! Càng là chưa nói tới bản thân Lăng vẫn luôn thuận theo tâm ý của cô nàng nói chuyện khuyên bảo, thế cho nên tình huống như vậy đoán chừng vẫn còn có thể kéo dài thêm một đoạn, cho đến tận khi bản thân Lăng muốn trái ngược ý nguyện của tiểu Flandre.

Dĩ nhiên! Remilia mới sẽ không hiểu được những gì cong cong quán quán ở trong này đâu. Tuy rằng bản thân đã sống thật lâu (hơn 500 tuổi), có điều vì dễ có được vĩnh sinh bất tử thân thể cùng tuổi thọ, thêm sức mạnh, giống như hai chị em họ đều là hi sinh khả năng thân thể lớn lên của mình. Có thể nói vĩnh viễn lolita hai chị em. Nói chung, tính cách của Remilia có lẽ cũng bởi vậy mà càng nhiều giống như là một cô bé gái đấy. Dù cho so sánh với tiểu Flandre, bản thân cô vẫn là chín chắn rất nhiều.

- Nói đi! Làm thế nào thì người mới chịu buông tha hai chị em chúng ta?

Mặc kệ nói như thế nào đi nữa, làm tỷ tỷ, hơn nữa hiện tại cả hai chị em đều bị bắt lại, cứu viện nhân viên cũng chưa biết có thể hay không thành công, thậm chí lúc nào mới có thể thành công, đối thủ còn quá nguy hiểm, biến thái...vv. Nói chung, làm tỷ tỷ Remilia đương nhiên muốn có tỷ tỷ đảm đương giờ này phút này mạnh dạn đứng ra gánh chịu tình cảnh của hai chị em cô á. Ánh mắt ngay thẳng bắt khuất nhìn về phía ai đó. Cô nàng đã chuẩn bị bắt cứ giá nào.

- Là như vậy phải không?

Bởi vì trước đó bỏ dở nửa chừng hành vi, bởi vậy hiện tại ba người bọn họ hình ảnh chính là Nguyễn Trọng Lăng bản thân đang ngồi bệt trên nền đất, cho tới hai chị em Remilia cùng Flandre thì lần lượt ôm lấy cổ của Lăng, thân thể đè đi lên. Ai đó đương nhiên là thuận tiện dang rộng đôi tay ra ôm ngược lại đấy. Cho tới đối mặt với giờ phút này muốn thắng bản điều kiện Remilia, Lăng chính mình vui vẻ nhiều hơn thất vọng. Tuy rằng bỏ qua cơ một 1vs2 với hai chị em. Thế nhưng phải biết rằng bản thân Lăng thật ra cũng không có gì phương pháp hạn chế hai chị em họ đấy.

Không thể phong ấn sức mạnh! Không thể hạn chế hành động năng lực...vv. Nếu không phải Flandre hoàn toàn không có tỷ tự giác nào về chuyện mình bắt cóc luôn. Đối mặt với hai kẻ sau đó có thể bất cứ lúc nào đột nhiên tăng vọt tốc độ bỏ chạy, nào đó người còn thật là không có cách. Chẳng lẽ sau đó còn có thể thời thời khắc khắc ông chặt cả hai giống như lúc này không thành. Hiện tại bỗng nhiên mới nghĩ lại thì, vừa mới trước đó ở trong Hồng Ma Quán lâu đài tiến hành hành động bắt cóc cũng thật là đủ thiếu suy xét đấy. Nếu như chỉ là một mình tiểu Flandre mà nói, anh chàng còn có thể dựa vào lừa câu hồng khiến cho cô bé khăng khăng đi theo. Thế nhưng khả năng đối với kẻ địch chiếm đóng Hồng Ma quán của bản thân cũng không có quá nhiều ý nghĩa, ngược lại càng thêm kéo dài hận, ngày tháng sau này khó được an bình. Mà giống như hiện tại cả hai chị em đều bị bắt tình huống thì, ai đó thật sợ lo lắng ánh mắt, Remilia sẽ trực tiếp ôm lấy tiểu Flandre bỏ chạy một mạch luôn. Nào đó người khi đó không phải là khóc chết!

Đương nhiên! Hiện tại đối diện Remilia còn không biết được, trước mắt tên này táo bạo, không việc ác nào không làm kẻ bắt cóc, thế nhưng là như thế nghiệp dư, ngay cả thủ đoạn hạn chế con tim cũng không có luôn vậy mà còn dám bắt cóc người, không! Là bắt cóc cực kì mạnh mẽ hấp huyết quý chị em. Chán sống sao người? Thực sự là tô young, too simple, quá trẻ tuổi, quá ngây thơ à nha! Hơn nữa hiện tại đầu má giống như còn thực hiện được. Tội tệ là, nguyên nhân tất cả bởi vì cô chịu thua mà ra. Cũng không biết sau này biết được sự thật chân tướng sau Remilia có hay không bởi vậy tức chết khiếp. Ít nhất thì hiện tại, Lăng chính trong lòng nở hoa cùng với cô nàng cô kẻ mặc cả điều kiện.

- Hừm! Thả mặc tự cho của hai chị em tạm thời là chắc chắn không thể, thế nhưng tôi có thể sẽ không làm chuyện kia nếu cô không muốn. Có điều thay bởi vì đó, Remilia cô trước tiên cần phải trở thành thuộc hạ của tôi. Hơn nữa cần phải kí kết khế ước.

- Khốn nạn! Người mơ tưởng! Ta mới sẽ không trở thành thuộc hạ của người!

- Hừ! Có phải hay không không phải do cô. Chẳng lẽ cô muốn chúng ta tiếp tục làm nốt chuyện vừa rồi.

- Đề tiện! Khốn nạn! Biến thái!...

- Cô còn dám mắng tôi nữa vậy tôi trực tiếp liền tiến hành u~ Còn có, bản thân thể nhưng không thể bảo đảm sẽ không chơi với Flandre a!

- Ca ca, tỷ tỷ, các người đang nói gì vậy? Flandre muốn chơi với ca ca người cơ!

- Ủm! Yên tâm đi tiểu Flandre. Ca ca chỉ là muốn cùng với chị của em nói một chút chuyện mà thôi. Lập tức xong ngay đây liền.

- Còn có, Remilia cô đã nghỉ xong chưa. Kiên nhẫn của tôi thể nhưng mà có hạn đấy.

Nói xong còn ánh mắt tỏ ra mê đắm nhìn về phía trước ngực vạt áo không biết từ khi nào thì mở ra của Remilia.

- Người!...

“Đề tiện! Khốn bạn! Biến thái! Hentai! Khốn kiếp kẻ bất cóc...vv.” Ở trong lòng tuy rằng điên cuồng mắng lấy Nguyễn Trọng Lăng, thể nhưng cuối cùng nào đó ngao kiêu hấp huyết quý loli còn là rung rung nước mắt chấp nhận ai đó khuất nhục điều ước phụ thuộc.

Một ngày này, bầu trời sương đỏ u ám tại Touhou a!

.....

Kết thúc chương 268.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 269: Và giờ là giải quyết âm no vấn đề

Cuối cùng của cuối cùng, tại trong ánh mắt chứng kiến của lạc đường nhà kia mấy người (bản thân Lăng khẳng định không biết), cùng con nào đó tiểu Dạ tước đang nhìn lên chỗ xa xa, Remilia Scarlet, chủ nhân đích thực của Hồng Ma Quán, một trong những thể lực mạnh nhất cùng nổi tiếng nhất tại Touhou, chung quy vẫn là trở thành Lăng “không” trung thành nhất thuộc hạ (giống như hiện tại mới chỉ có duy nhất này một người?).

Có điều nói chung không sao cả, đường dài mới biết sức ngựa, lâu ngày mới biết lòng người, Nguyễn Trọng Lăng hẳn còn là tin tưởng vào... mị lực của mình (đề tiện thù đoạn chính xác hơn), sau cùng nhất định là có thể thành công khiến cho Remilia bản thân thành tâm ra sức đấy!

Cho tới hiện tại mà nói...

- Chết!

- Người!....

Remilia tức thời trợn tròn mắt đứng chết chần tại nguyên chỗ. Trước đó nói rõ sẽ không làm những việc gì đó nếu không có bản thân đồng ý lời nói đâu. Chưa có được vài phút trải qua liền lập tức trái lời rồi.

- Mà mà...! Quá kích động! Quá kích động nên quên nhất! Xin lỗi nha Remi! Yên tâm! Yên tâm! Sau này nhất định sẽ chú ý! Sẽ không như vậy đường đột!

“Án ý chính là có thể công khai nói trước sau đó làm”. Đương nhiên cái này gian xảo lý luận hiện tại Lăng là sẽ không nói đi ra đấy. Dù sao đối phương còn đang “dã tính khó thuần” không phải sao. Ai đó trong lòng không khỏi vui như nở hoa suy nghĩ.

Đối diện! Vừa mới cũng đã tự mình dăng ra khế ước chung thành Remilia đương nhiên là vô cùng khó chịu. Có điều bất gặp Nguyễn Trọng Lăng lần đầu tiên như vậy lời nói nhẹ nhàng mềm mỏng xin lỗi, Remilia đại tiểu thư vậy thì lòng từ bi tha thứ đối phương một lần đi. Mới sẽ không phải bởi vì đột nhiên nộ hôn làm cho cô gái nhớ tới vừa mới ít phút trước vô cùng cảm thấy thẹn trải qua đấy. Dưới người lúc này còn có chút dính dính ướt ướt, khó chịu ồ!

- Ca ca! Ca ca! Flandre đói bụng!

“Ặc! Cái này...!” Bỗng nhiên nghe được tiểu Flandre túm túm góc áo của bản thân, vẻ mặt đáng thương kêu lên, Nguyễn Trọng Lăng chính mình đột nhiên cũng cảm thấy hơi hơi dỗi. Nói tới lúc này thời gian cũng đã tới gần buổi trưa. Từ lúc sáng sớm tỉnh mơ Lăng bản thân chính mình vượt mọi gian khổ tiến đánh Hồng Ma Quán đám người cho tới bây giờ thành công bất cóc không chế hai chị em hấp huyết quý, bắt tri bắt giác không nghĩ tới cũng đã qua dài như vậy thời gian a. Lăng trong lòng không khỏi vì vậy thờ than.

- Đáng thương Flandre! Vậy để chị mang em về Hồng Ma Quán ăn bữa trưa đi.

Bởi vì đã thành lập khế ước trở thành thuộc hạ của Lăng, bởi vậy lúc này Remilia cũng đã không cần phải bị Lăng luôn ôm chặt nữa. Bên trong khu rừng ánh nắng cũng khó khăn chiếu đến. Vì thế trên lý thuyết Remilia hiện tại đã sớm hoàn toàn hồi phục lại sức mạnh của mình. Chỉ là hấp huyết quý sợ ánh

năng nhược điểm sao, biết rõ Lăng nắm giữ năng lực cực kì khắc chế bản thân, bởi thế cho nên Remilia lúc này cũng không có vội vàng tiến hành chạy trốn. Ngược lại âm mưu trước tiên lôi kéo mọi người trở về Hồng Ma Quán trước lại xử lý Lăng. Cho tới trung thành kẻ ước, hoàn toàn có thể đợi cho đến lúc đó lại cùng Patchouli bàn bạc tìm cách hoá giải. Quan trọng nhất hiện tại cần phải làm chính là tìm ra cách đánh bại đối phương cái đã. Nếu không dù cho kẻ ước phá giải lúc sau rất có thể sẽ lại lần nữa bị bắt được vậy càng phiền.

Phía đối diện Lăng đương nhiên không biết trước mắt vị này nhìn qua ngạo kiều thành thật đại tiểu thư lại sẽ có nhiều mưu ma chước quỷ như thế trong lòng. Thế nhưng nào đó người còn là rất rõ ràng, vừa mới thuần phục ngựa hoang đương nhiên không thể nhanh như vậy thả bay đạo lý. Bởi thế cho nên Remilia đề nghị trở về Hồng Ma Quán cái gì, tất nhiên là trực tiếp bị từ chối. Cho tới giải quyết hiện tại việc ám no vấn đề, để cho an toàn tốt nhất vẫn là không cần hỏi thăm bản thân Remilia thì hơn. Nhờ đâu bị đối phương nhờ vậy giờ trở lại bị lừa bịp thì khổ. Cũng còn tốt, nơi này ngoại trừ ba người bọn họ rõ ràng vẫn còn có một người, có thể trước tiên bắt lấy hỏi thăm. Lăng bởi vậy lấy tay xoa xoa đầu nhỏ giọng an ủi tiểu Flandre, sau đó lập tức liền hướng về một phía không người, giống như đang nói chuyện với không khí cất tiếng nói.

- Bạn gì đó, có thể ra đây nói chuyện một chút sao?

Không thấy có ai trả lời.

Lăng thấy vậy tức thì không khỏi nhú nhú mày. Cho tới ở một bên, tiểu Flandre càng là vẻ mặt ngây thơ mờ mờ, ngược lại thì Remilia ánh mắt nhìn về phía Lăng giống như đang nhìn kẻ mắc chứng thần kinh. Cho tới khi thấy dáng vẻ chăm chú không giống như đang nói đùa của Lăng mới không khỏi nghĩ thần nghi quỹ lên.

“Chẳng lẽ nơi đây có quỷ?” Remilia đại tiểu thư không khỏi như vậy tưởng tượng.

- Không muốn đi ra sao? Từ này đến giờ đứng ở bên ngoài nhìn xem cũng đủ dài rồi đi. Chẳng lẽ còn muốn tôi tự bản thân đi tới mời!

Giọng nói có mang phần nào đó bất mãn, đồng thời cũng âm thầm vận dụng ra Gió bão hoá thân quyền năng gọi lên một trận gió xoáy hướng về phía đối phương lao đi.

- Đừng!... Xin lỗi! Xin đừng làm hại tôi. Tôi không phải cố ý rình coi xem mấy người.

Gió xoáy vừa mới lao đến gần một phía rừng cây, ở bên kia phía sau đám thân cây tức thì chạy vội ra tới một người, cùng với giọng nói có phần nhút nhát đồng thời vang lên.

Đó là một cô thiếu nữ có đôi mắt màu xám, mái tóc ngắn màu hồng, cùng với một đôi vành tai dài trông giống như một đôi cánh nhỏ. Trên người cô ta giờ ăn mặc một chiếc áo dài tay màu trắng cùng váy đầm ngắn màu nâu có nhiều cúc áo hình những chiếc nơ cài chéo theo áo và váy, chân váy có ren. Mũi của cô có màu nâu giống như bộ đàm mà cô đang mặc. Đồng thời ở bên trên mũi còn có gắn một vật trang trí nhỏ hình đôi cánh màu trắng. Bên dưới là một cặp chân dài mang tất và giày màu nâu, phía sau có gắn những chiếc lông vũ tạo thành những chiếc cánh nhỏ. Cùng với quan trọng nổi bật nhất chính là sau lưng một cặp cánh khá lớn màu tím với lông vũ màu trắng rung rung nhẹ nhàng.

- Tốt thôi! Đừng sợ. Chúng tôi cũng không có ý định trách móc cô mà chỉ là muốn hỏi thăm một chút...

Kế tiếp sau đó, Lăng liền rất dễ dàng từ vị này nhút nhát cô nàng Mystia Lorelei (chim sẻ yêu quái), thu thập được không ít cần thiết thông tin. Đặc biệt là không nghĩ tới đối phương cùng với băng yêu tinh Cirno còn là bạn thân. Bởi vậy sau khi biết Nguyễn Trọng Lăng cũng rất quen thuộc đối với gốc cô nàng Cirno, thái độ của Mystia đối với anh lập tức liền trở nên thân thiện hẳn, cộng thêm biết gì nói nấy trình độ, không biết cũng tào lao thêm vài câu.

Duy chỉ có một khi đối mặt với luôn tỏ ra vẻ mặt khó chịu chủ nhân của Hồng Ma Quán Remilia, nhút nhát tính cách mới làm cho đối phương thường xuyên run như cây sậy, sợ chết khiếp. Ngược lại là vốn dĩ cực kì nguy hiểm tiểu Flandre, Mystia lại có thể nói chuyện thái độ hoàn toàn bình thường. Cũng không biết nếu đối phương biết được vị này đang cười hi hi không ngừng về mặt ngây thơ nói chuyện, bản thân nắm giữ năng lực xử lý thân thể cô trở thành một đồng máu thịt vận thông qua chỉ là một cái nắm tay sau, lại sẽ có cái gì cảm tưởng đâu? Lúc kia chắc hẳn là sẽ rất thú vị!

Hơn nữa thông qua trò chuyện cùng với Mystia, Lăng chung quy cuối cùng cũng biết, bản thân mình trước đó bay loạn một lượt vậy mà đã đi đến ma pháp rừng rậm bên trong. Hiện tại nơi bọn họ đang đứng nghe theo Mystia lời nói chính là ngay gần bên cạnh đường mòn yêu quái bên trong rừng, hơn nữa cũng gần với chỗ của Mystia đang ở.

Nghe được như vậy tình báo xong, Nguyễn Trọng Lăng liền lập tức nghĩ đến cách giải quyết đối bụng vấn đề cho đám người mình. Trải qua hơi một chút.. rụt rè lựa lời bắt chuyện, Mystia liền rất vui sướng mời đám người bọn họ đến trong nhà của cô ăn bữa trưa. Hơn nữa hiện tại Lăng đồng thời cũng đã biết, nghề nghiệp của Mystia chính là mở quán nướng lưu động vào buổi đêm. Thế cho nên trong nhà lúc nào cũng đủ lương thực, đảm bảo cho bọn họ có thể ăn no tùy lúc.

Chỉ là nhắc đến đây mới nhớ tới... hai chị em gái đứng bên cạnh thế nhưng là hấp huyết quỷ cái gì a. Kết quả là trải qua Lăng cẩn thận hỏi thăm. Quả nhiên hai người tuy rằng đều có thể ăn được bình thường đồ ăn, thế nhưng mà muốn hết đối bụng vậy chỉ có thể hút máu người mới được.

Hết cách! Nguyễn Trọng Lăng đương nhiên chỉ có thể cống hiến ra bản thân máu cho cả hai chị em hút đỡ đói. Cũng không biết có phải hay không là Remilia muốn trả thù chính mình. Trải qua đưa tay cho hai chị em lần lượt hút một giọt, mất máu quá nhiều nào đó người đầu óc đều có chút choáng váng luôn. Cũng còn tốt là mọi việc chung quy đã giải quyết xong, hiện tại đầu vàng hoa mắt Nguyễn Trọng Lăng chỉ muốn thật nhanh đi tới Mystia nhà ăn uống cái đủ sau đó ngủ một giấc. Nuôi hấp huyết quỷ tỷ muội linh tinh cái gì, quả nhiên thật thật tổn máu a!

.....

Chương 270: Quyết định

Lần đầu tiên được ra bên ngoài chơi ban đầu còn cảm thấy thực mới mẻ, thật hưng phấn. Có điều giống như tiểu Flandre như vậy tính cách vẫn còn thuộc về trẻ con giai đoạn, trải qua một lát sau nghìn bài một điệu phong cảnh trong rừng, quả nhiên rất nhanh liền đã chịu không nổi nữa trở nên khuyết thiếu hứng thú. Này đây đi qua xong lúc ban đầu phần khởi chơi đùa tung tăng chạy tới chạy lui, sớm đã ăn no xong, cô bé rất nhanh liền ghé lên Lãng trên lưng gờ đã ngủ rồi. Ở trong rừng rậm yêu quái đường mòn con đường, bởi vậy giờ chỉ còn lại có bản thân Lãng, Remilia cùng với Mystia ba người tiếp tục đi.

Remilia bởi vì ghen tị khi thấy em gái mình thân cận như vậy với Lãng, hoặc là bởi vì bản thân trở thành tù binh thuộc hạ khó chịu vân vân, nói chung không muốn nói chuyện, Lãng bởi vì thể cùng với Mystia liên rất ăn ý không có quấy rầy đến nàng. (Một người là tạm thời làm lơ, người kia là bị dọa sợ cho chết khiếp không dám bắt chuyện.)

- Âm!!!

- Lại nói tiếp, ma pháp rừng rậm bên trong cũng không phải thực an toàn đâu.

Lần thứ tám đánh bại một con yêu quái đột nhiên xuất hiện chặn đường xong, (Remilia phát tiết một đòn đánh gục, vỡ toác đầu), Lãng là như vậy không có việc gì hỏi hỏi một chút bên cạnh cái này đang sợ run chết khiếp, đi đường cũng lung lay sắp đổ Mystia cô nương, coi như an ủi. Biết được khoảng cách nhà của đối phương chỉ còn có một đoạn xa, càng là chủ động khơi mào đề tài câu chuyện.

- Vâng, thật là như vậy đâu. Dù cho ban ngày vẫn là buổi đêm, đều có một ít rất nguy hiểm yêu quái ở tại chỗ này hoạt động. Gần nhất còn có truyền thuyết, có màu hồng phấn ăn thịt người u linh ở nơi nơi hoạt động.

Nghe được Lãng giọng nói ám áp hỏi thăm, Mystia cả người bởi vậy bớt chút run, gật đầu cẩn thận đáp lời.

- Người quán nướng là ở buổi tối mới bày ra tới đi. Hơn nữa dọn quán thời điểm không sai biệt lắm chính là nửa đêm?

Mystia gật gật đầu, không nói gì.

- Quá nguy hiểm đi.

Lãng thấy vậy không khỏi nhăn nhó lại lông mày, ra vẻ thực quan tâm dường như nói.

- Chính là, đây là mẫu thân truyền xuống tới đâu!

Mystia cúi đầu trầm thấp đáp.

Vì thế,... con đường dần dần đi đến cuối, chúng ta ở giữa lại không hề nói chuyện. Không khí có chút xấu hổ cùng thương cảm.

- Âm!!!

Remilia đám phát chết luôn một con xui xẻo yêu tinh cản đường thứ chín. Mystia bản thân lại run như cây sậy tiếp.

Khục! Loại này thời điểm, có phải hay không nên giữ chặt lấy nàng bả vai, lúc sau nói một câu: “Không thành vấn đề, có ta bảo hộ người đâu.” Càng tốt một chút đâu? Chỉ là kết quả suy nghĩ cuối cùng chính Lãng lại cũng không có làm như vậy.

Mystia thật là một cái cô gái tốt. Dịu dàng, ngoan ngoãn, rất hợp gu của Lãng. Thế nhưng anh chàng chính mình chung quy là muốn trở về thế giới của mình. Nếu như không thể đảm bảo chắc chắn, phụ trách nhiệm mang theo đối phương cùng đi, như vậy thì tốt nhất ngay từ ban đầu chớ có chủ động trông gheo trên chọc ong bướm (Nào đó người trước đó ít phút vừa mới làm gì với nào đó hai chị em gái chẳng lẽ đã quên?)

Haizzz..... Ai bảo ta chính là người tốt đâu! (đập bàn)

Cuộc sống có đôi khi rất thần kì nha. Đối với một số người, dù cho là lần đầu gặp mặt người đều có thể hạ nặng tay dạy dỗ đối phương, thế nhưng cũng có một số người, cho dù là hai bàn tay đã thói quen dính đầy tội ác người, cũng khó có thể thật sự ra tay làm hại. Lương tâm khó hiểu bắt an ha!

Lãng nghĩ như vậy xong không khỏi thờ dài, đồng thời đột nhiên cảm thấy bụng đã không hề đói. Đám người cứ như vậy trầm mặc không nói chuyện đi đường, cùng với Remilia cách một đoạn thời gian liền xuất hiện nắm đám vô đầu nào đó trên đường xui xẻo yêu tinh phát ra âm thanh vang lên, chung quy còn là thuận thuận lợi lợi thành công đưa Mystia về đến trong nhà (một cái tổ chim, hay nói đúng hơn là một căn nhà ở trên cây), mới coi như triệt để kết

thúc xuống dưới xấu hổ trầm mặc.

Tiếp sau đó không còn có gì để ti mi mà nói, đương nhiên là Lăng một bên thuận tiện ăn cơm, một bên câu được câu không hỏi thăm tình báo về Huyền Tường Hương, một bên nhìn Mystia sửa sang lại tốt quán nướng dùng bếp lò, than hỏa, còn có đóng băng cá mực vân vân (nghe bảo là trải qua Cimo giúp đỡ).

Cho tới Remilia chính mình bởi vì thói quen hoạt động về đêm, ban ngày ngủ, thế nên đợi nói xong một đợt lời nói xoi mói chê bai căn nhà của Mystia làm cho ngay cả Lăng đều có chút xấu hổ quát bảo cô nàng thôi đi, cuối cùng mới không chút khách khí ôm lấy Flandre nằm xuống trên giường ngủ mất. Thế giới cũng là từ đó đạt được yên bình.

Một buổi chiều cứ như vậy không biết lúc nào liền trôi qua mau, cuối cùng chỉ gặp Mystia lúc sau đẩy ra một chiếc xe đẩy cửa hàng ăn loại hình đi tới cửa.

- Tốt rồi. Chúng ta đi thôi.

Mystia vội xong lúc sau tức thì liền nói như vậy nói với Lăng. Có lẽ chính bởi vì ai đó suốt cả buổi chiều đều đang nhìn chăm chăm cô nàng bận việc, thế cho nên giờ mới có điều gì đó hiểu lầm.

- Không được. Tôi tưởng tôi còn là ở đây trông chừng hai người bọn họ đi.

Lăng chung quy còn là lắc lắc đầu từ chối, một bên chỉ tay về phía đang ngủ trên giường Remilia cùng Flandre nói như vậy nói.

- Ai? Không đi sao?

Chính tai nghe thấy được người nào đó trả lời như vậy xong, Mystia vẻ ngoài có vẻ thực mất mát.

- Ủ... ngoài trời cũng không còn sớm..... có lẽ rất nhanh hai người bọn họ liền sẽ tỉnh dậy.

“Mà ta còn là kẻ bắt cóc con tin a! Sao có thể bỏ mặc con tin tự do ở nhà, chính bản thân mình rồi đi chơi đâu.” Đoạn phía sau này lời nói thật trong lòng, Lăng đương nhiên sẽ không nói ra.

- Nga, là như vậy a..... Remilia tiểu thư, còn có Flandre có như vậy ca ca thật là tốt đâu.

Mystia vẻ mặt mang theo hâm mộ nói như vậy một câu. Cho tới tiếp theo tựa như là vô tình liền nhỏ giọng thì thầm.

- Ta nếu là cũng có tốt như vậy ca ca thì tốt rồi!

Ánh mắt nhưng nhìn mịt mờ mong ngóng về phía nào đó người.

Loại này thời điểm có phải hay không hẳn là tiến lên một bước, nói: “Từ nay về sau khiến cho ta làm ca ca của ngươi đi ——” này nói như vậy đâu?

Trầm mặc.

Giống như chết chóc vậy trầm mặc!

Mystia nhỏ đến không thể phát hiện được thở dài, lúc sau mới lộ ra tinh thần phấn chấn bỗng bật cười nói chuyện:

- Như vậy tôi đi trước công tác nha. Lăng tiên sinh ngài cứ yên tâm, tại cho đến lúc hai vị tiểu thư đều tỉnh dậy trước khi, cứ coi đây như là nhà của mình ở lại là được.

- Ừm! Cảm ơn nhiều.

Lăng thấy này cũng chỉ có thể hơi xấu hổ gật gật đầu. Đã không biết phải nên nói thêm được điều gì hơn.

Xin lỗi nha, Mystia. Nhưng là ngươi như vậy cô gái tốt (yêu quái?), hẳn là có càng tốt hơn lựa chọn người làm bạn đời mới đúng.

Anh chàng khe khẽ thở dài. Chúng ta ở giữa như vậy không quá thích hợp. Ít nhất là hiện tại còn không được. Giống ta như vậy nghiệp chướng nặng nề số đào hoa thanh niên, thật sự là không nên lại trêu chọc giống ngươi như vậy mỏng manh dễ vỡ thiếu nữ. Sau này, vẫn là tận lực ít cùng Mystia tiếp xúc tốt.

Vì thế liền mang theo nỗi lòng mang mác phiền muộn nhìn về phía Mystia đẩy xe hàng chậm rãi rời đi.

Lúc này trời đã hoàn toàn đêm đen xuống dưới. Rừng rậm bên trong trừ bỏ côn trùng tiếng kêu vang âm thanh ở ngoài, đã không còn có thanh âm nào khác. Tuy rằng nơi này chỉ là một căn nhà không đến hai mươi mét vuông nhà gỗ. Hơn nữa bởi vì loài chim thói quen, là được xây dựng ở trên cây. Ngồi ở trên thảm trải nền nhà, Lăng cứ như vậy ngây ngơ ngồi nghĩ về kế hoạch tìm đường trở về của mình.

Ở nơi này bên trong đại kết giới theo bản thân Lăng hiện tại hiểu biết, đó chính là có không ít người (yêu quái) sở hữu một đám những năng lực cực kì mạnh mẽ hoặc kì quái. Cho tới hiện tại suy nghĩ kĩ lại thì, dù cho giống như chính mình hiện tại diệt thân sư nắm giữ một đám quyền năng, đều có chút

người bản thân không thể đối phó nổi đâu. Trước kia kế hoạch đánh chiếm toàn bộ huyện tường hương cái gì vẫn là thôi đi. Ngược lại là có thể suy xét suy xét thành lập, thu phục hoặc phát triển ra một thế lực tương đối lớn, sau đó nghĩ cách trao đổi các loại điều kiện khiến cho những thế lực khác giúp đỡ chính mình tùy theo yêu, cuối cùng chắc chắn sẽ tìm được đường về nhà. Cái này mới là chân chính lâu dài ổn định kế sách ha.

Hơn nữa hiện tại cũng đã có rất rõ ràng mục tiêu (Hong Ma Quán), thế nhưng chỉ riêng chiếm lĩnh Hong Ma Quán thôi xong còn không được. Thế lực muốn nắm chắc trong tay dễ điều khiển, bên dưới người không thể không có tâm phúc dòng chính nha. Nếu không ngày sau dù cho Hong Ma Quán thế lực phát triển lên, bên trong người là nghe theo bản thân hơn vẫn là nghe theo Remilia đấy! Nếu như cuối cùng đột nhiên bỗng bị phản bội lật đổ.... Nói chung chuyện này rất rõ ràng cần thiết phải hết sức đền bù. Mà muốn đền bù vấn đề này, không còn có cách nào khác ngoài việc hấp thu từ bên ngoài thành viên làm nòng cốt chính. Hơn nữa tốt nhất còn phải trung thành nghe lời.

Nghĩ đến đây, không biết thế nào trong lòng Lăng bỗng nhiên liền hiện lên hình ảnh khuôn mặt của Cimo. Ủ? Tuy rằng đối phương là ngu ngơ ngây thơ một chút, thế nhưng còn thật đúng là có tiềm năng phát triển thành dòng chính thành viên ỏ (sống một mình + dễ lừa). Trong lòng vì thế vừa có quyết định xong, Lăng tùy theo liền suy nghĩ đến vừa mới quen thân Mystia. Đối phương tuy rằng nhìn qua so sánh với Cimo yếu ớt lại nhất gan hơn nhiều, thế nhưng ít nhất còn có thông minh đầu óc nha. Dù sao hiện tại lại không phải thời điểm kén cá chọn canh. Nghĩ vậy, nào đó người lập tức liền quyết định sắp xếp đối phương vào danh sách phát triển thành viên dòng chính nốt.

Nghĩ nghĩ tới trước đó không lâu vừa mới suy nghĩ muốn ít tiếp xúc với đối phương của mình,... Ai! Ta quả nhiên thật là một kẻ nghiệp chướng nặng nề hoa đào nam nha! Thật thật xin lỗi với, Mystia! Hy vọng sau này có thể sẽ không làm cho người bởi vậy tổn thương đau khổ hay thất vọng.

Tự đáy lòng mình than thở một hồi, đã lấy vừng được niềm tin, Lăng lập tức suy nghĩ tới chuyện tiếp theo. Nếu đã quyết định muốn phát triển dòng chính thành viên đồng thời thu nạp toàn bộ Hong Ma Quán làm thành thế lực của mình, như vậy hiện tại đối với cạnh chừng Remilia hấp huyết quý chị em cũng không quá gấp. Dù sao hiện tại dù đối phương nói thẳng muốn dâng lên Hong Ma Quán cho mình, bản thân cũng không dám thu. Ngược lại chỉ cần bản thân thu nạp được đủ một đám người làm thành viên nòng cốt xong, như vậy sau này dù cho phải tiến đánh Hong Ma Quán cái gì cũng sẽ cực kì nhẹ nhàng.

Đậu má! Nghĩ lại trước đó biết thế tạm thời không tấn công Hong Ma Quán cho xong. Giống như hiện tại mà nói càng giống như là đã bứt dây động rừng, tình huống có vẻ khó làm.

Tuy rằng trong lòng có chút phiền muộn hối hận về trước đó hành vi sốc nổ của mình, có điều Lăng bản thân cũng không có quá mức hối hận. Dù sao làm điều cũng đã làm, nếu có làm sai lầm thiếu sót vậy thì chịu khó đều bù đi! Nghĩ như vậy, nhìn thoáng qua vẫn còn đang nằm ngủ ngon ngọt tại trên giường Remilia cùng Flandre xong, Lăng bản thân chính mình liền lập tức có quyết định.

Trước tiên đi tìm Mystia tranh thủ phát triển phát triển thành thành viên dòng chính cái đã. Cho tới Remilia hai người sau khi tỉnh lại nếu bởi vì không nhìn thấy mình trông coi mà trực tiếp chạy trốn nói... vậy liền để cho chạy trốn tốt. Hiện tại nếu có thể bắt giữ đối phương một lần, như vậy lần sau dưới tay có người chẳng lẽ lại còn không bắt lại được đối phương lần hai. Ngược lại muốn sau đó vĩnh cửu nghiêm túc trông coi cũng không quá hiện thực. Vậy cứ như vậy đi! Trong lòng có quyết đoán xong, Lăng bởi thế lập tức liền đứng dậy rời khỏi ngôi nhà trên cây, tùy theo phương hướng Mystia rời đi trước kia truy đuổi.

Cũng chính bởi vì ra đi gấp gáp vội vàng, bởi thế cho nên anh chàng cũng không có phát hiện được rằng, ngay chính lúc mình vừa mới rời khỏi nhà đi, vốn dĩ đang nằm trên giường ngủ Remilia không biết khi nào đã mở ra đôi mắt vậy. Chuyện này về sau lại nói.

.....

Kết thúc chương 270.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 271: Lặn đầu gặp mặt u linh công chúa

Thời gian thấm thoát, cũng không biết bản thân đã lặn mò tại trên con đường đen mù mịt buổi tối trong rừng cây này bao lâu. Vốn dĩ tưởng rằng bản thân chẳng lẽ lại lạc đường đi nhầm phương hướng Lăng, đột nhiên liền nghe thấy âm thanh “Cứu mạng a!!!!” Tiếng quát tháo. Nghe giọng nói kia, chẳng phải là quen thuộc Mystia hồi chiều.

- Chậc...!

Tuy rằng có chút khinh bỉ cái này giống như quen thuộc anh hùng cứu mỹ nhân trích đoạn. Thế nhưng mà nếu như đã gặp gỡ, còn có khả năng thật sự có hiệu quả, kia Lăng cũng sẽ không bỏ qua đơn giản như vậy cơ hội tăng hảo cảm lên.

Nghĩ như vậy lúc sau, anh chàng thậm chí trực tiếp dùng ra quyền năng hoá thân thành tia sáng tăng lên tốc độ di chuyển của mình, xông ra ngoài.

- Muôn vàn ánh sáng trợ thêm thân! Thiên nhai hải giác dừng trong tắc lòng!

Linh ngôn vừa ra, cơ thể nhoáng một cái liền xuất hiện bên hiện trường. Chỉ thấy Mystia lúc này quần áo lằng lộn giống như vừa bị cái gì, quán nường dùng xe đẩy cũng không biết giờ bị ném ở nơi đâu. Cả người giờ té ngã trên mặt đất, hơn nữa vẫn luôn về phía sau này lui a lui. Mà nàng phía trước lại không phải cái gì hung thần ác sát quái vật. Ngược lại là một cái ăn mặc màu xanh lam áo ngủ, có rất đẹp màu hồng nhạt lượn sóng mái tóc ngắn cùng thực đây đặn vóc dáng cơ thể xinh đẹp cô nàng.

Trừ bỏ trong tay dao nữa cùng khoe miệng nước miếng ở ngoài, địa phương khác thoát nhìn đều như là cái mỹ nhân.

Đương nhiên! Nào đó một đám lơ lửng màu trắng trong suốt giống như ma chơi không ngừng bay quanh đối phương cái gì, trực tiếp đã bị nào đó người hoa lệ bỏ qua. Ngược lại nơi này thế giới yêu quái nhiều đi, một chút chi tiết vụn vặt nhỏ liền không cần quá quan tâm á.

- Buông tha ta đi. Ta toàn thân đều là xương cốt, thật sự không thể ăn a!!!

Mystia cả người ngã ngửa run rẩy bỏ lui trên mặt đất, đồng thời còn như vậy nhắm mắt lại la to. Mười phần mười bộ dáng bất lực thiếu nữ tuyệt vọng chịu khổ xâm hại. Nam nhân nhìn mà trầm mặc, nữ nhân nhìn khóc sót xa. Khả năng đối phương thoát nhìn cũng không có bất luận cái gì muốn buông tha cô nàng ý tứ, như cũ đang không ngừng mà tới gần người. Trong tay dao nữa cho nhau va chạm, phát ra một đám lách cách leng keng giống như nào đó nguyên rủa diêm báo thanh âm.

- Khụ khụ.

Không thể không lên tiếng thể hiện bản thân sự hiện diện Lăng, lúc này trong lòng cũng đang lằng lộn. Loại này anh hùng cứu mỹ nhân trường hợp có vẻ như không được đúng cho lắm a! Cả hai bên hiện tại đều là mỹ nhân mà nói, kêu bản thân như thế nào làm anh hùng đâu này? Còn có chẳng lẽ cô nàng kia chính là Mystia hồi chiều từng kể, trong truyền thuyết hung ác ăn thịt người u linh sao? Thấy thế nào đều. Rất giống đâu.

Tuy rằng cùng trong tưởng tượng không quá giống nhau.

Nhưng là nhìn thấy loại này làm xằng làm bậy nhân vật không phải nên trực tiếp lui trị rút đi. Tuy rằng ta cũng không phải Vu nữ. Ủ? Cái này cơ bản kiến thức là buổi chiều nào đó người thông qua trò chuyện cùng Mystia vừa mới biết được, học được lập tức dùng.

- Cái kia, ăn thịt người cũng không phải một loại tốt hành vi nga. Vị này cô nương.

Vì thế Lăng đi qua, kéo lấy trên mặt đất Mystia, lúc sau như vậy đối với cái kia giống như ăn thịt người u linh thiếu nữ giảng giải.

Mystia lúc này sớm đã sợ tới mức nói không ra lời. Chính đang đôi mắt chăm chăm nhìn Lăng, thật giống như vừa thấy được cứu tinh giống nhau, gát gao mà lôi kéo anh chàng cánh tay ôm không bỏ.

- Ai. Chính là cái kia là chim sè (dạ tước) đi. Cũng không phải là người a.

Cái kia u linh thiếu nữ thân nhiên như vậy nói. Lăng thế mà không phản bác được, mặc dù Mystia thật ra là chim sè yêu quái.

- Tóm lại hết thấy trí tuệ sinh mệnh thể đều không nên ăn luôn đi.

- Những cái đó heo a, trâu a, dê a, bò a gì đó. Tuy rằng trí tuệ cũng không phải rất cao. Nhưng là cũng coi như là trí tuệ sinh mệnh thể đi. Ngươi dám nói ngươi không ăn qua sao?

U linh thiếu nữ bắt đầu phát huy quý biện.

- Cái này cùng cái kia hoàn toàn là hai chuyện khác nhau đi?!

- Có cái gì không giống nhau? Cắt miếng nướng thịt lúc sau, nếu không ném lấy hương vị mà nói ngươi có thể phân biệt ra tới sao?

U linh thiếu nữ tiếp tục cãi cò.

Lăng lúc này không khỏi hơi có chút phát điên tức giận nói.

- Ngươi xem như vậy đáng yêu thiếu nữ, là như vậy diêm dâm đáng yêu chọc người triu mến thiếu nữ ai! Ngươi thế nhưng nhẫn tâm đem nàng cấp ăn?!

- Xin lỗi, nhưng là ta cũng là nữ.

..... Thật tốt. Loại lý do này thật sự là quá lợi hại. Hoàn toàn vô pháp phản bác.

Mất thấy Lăng nửa ngày không nói tiếp chuyện. U linh thiếu nữ cảm thấy đối phương hẳn là đã bị mình thuyết phục, thế nên thông dong nói tiếp:

- Được rồi được rồi, gặp mặt thì có phần. Đánh không được chúng ta vậy cùng nhau chia đôi ăn đi. Dù sao này con chim sè nhìn qua cũng không nhỏ.

Lăng: “.....”

- Như thế nào?! Chẳng lẽ còn ngại không đủ sao. Ân? Đúng rồi! Đám con trai các ngươi thường thường đều muốn ăn nhiều hơn một chút thì phải? Đánh không được vậy làm ngươi ăn nhiều một cái cánh tay tốt.

Lăng: “.....” Hơi chút có điểm động tâm đầu (buồn cười).

- Như thế nào?! Còn không thỏa mãn sao?! Làm người không cần quá được một tác lại muốn tiến một thước nga.

U linh thiếu nữ không biết từ nơi nào móc ra tới một cái quạt xếp, “Bang” một chút mở ra. Lúc sau che kín miệng. Ánh mắt có chứa đầy thâm ý nhìn về.

- Tuy rằng nói như vậy thực xin lỗi, nhưng là Mystia ta là sẽ không nhường cho bất luận kẻ nào!

Bản thân vừa nói phi thường dễ dàng chọc cho người hiểu lầm lời nói, một bên cũng bày ra chiến đấu tư thái tới..... Chẹp! U linh mà nói? Cái gì quyền năng mới có thể gây thương tích tới đâu? Trong đầu đã bắt đầu suy tư sách lược.

- Ăn mảnh cũng không phải là một loại tốt hành vi nga.

Cái kia u linh thiếu nữ khề hừ một tiếng. Thấy Lăng không có khác biệt phản ứng không khỏi nhăn lại mày đẹp.

- Giao thiệp thất bại, như vậy chỉ có thể đấu võ sao?

Lúc sau lại “Bá” một chút, khép lại cây quạt, chỉ vào Lăng nói như vậy vừa nói, vẻ mặt có phần giận dữ.

Khả năng chờ đợi một lúc sau, chúng ta hai bên thế nhưng ai đều cũng không có ra tay trước. U linh thiếu nữ ánh mắt không rời. Cảm nhận được Lăng bản thân cũng không phải dễ trêu. Hơn nữa càng quan trọng là anh chàng này lạ mặt thật. Ai biết được sẽ có những thứ năng lực nào. Cần thận vô ý này! Nàng ngày thường tuy rằng thích ăn uống quá độ, thích chơi đùa. Nhưng là tuyệt đối không phải ngu ngốc. Lại cùng Nguyễn Trọng Lăng không quen thuộc. Thế cho nên cần thận một ít cũng có thể lý giải.

Mà Lăng lại cũng không nghĩ muốn động thủ. Đánh nhau mà nói, ban ngày thời điểm cùng đám người bên trong Hồng Ma Quán đánh cũng đủ một đợt. Đã sớm biết nơi này người (yêu quái) không phải dạng vừa đâu. Hiện tại sớm đã có kế hoạch an toàn để mà lần theo. Vậy liền không cần cảnh mệ đẻ cang con, cùng xa lạ người chiến đấu, tránh lật thuyền. Đánh nhau gì đó, nếu có thể miễn tốt nhất miễn đi.

Kết quả là liền ở hai bên có vẻ cười hổ khó xuống, song song giằng co thời điểm. Một loạt tiếng bước chân chậm rãi tiếp cận. Cái này làm cho giằng co hai người đều không khỏi khẩn trương.

Một lát sau, một cái ăn mặc màu xanh lục liền thân váy, đeo song đao mang theo màu đen nơ con bướm, xung quanh còn có cái trong suốt món đồ bay a bay a bên cạnh tóc trắng thiếu nữ, từ một bên trong bụi cây đi ra.

Tóc trắng thiếu nữ kiếm sĩ giống như đối với tình cảnh hiện tại đang diễn ra nơi đây đã thấy nhiều không trách. Nhìn hai mắt liền hiểu được rốt cuộc là chuyện xảy ra như thế nào. Đầu tiên là thờ dài, lúc sau liền đi tới chỗ Lăng cùng u linh thiếu nữ ở giữa trung gian, phi thường bắt mắt dĩ đối với anh chàng chín mươi độ khom lưng xin lỗi:

- Phi thường thực xin lỗi, nhà chúng ta Yuyuko đại nhân tựa hồ cho ngài đã thêm phiền toái.

- Cái kia, cũng không thể xem như cái gì quá phiền toái.

Tuy rằng bản thân Lăng là nói như vậy, thế nhưng là nhìn nhắm chặt hai mắt, thoát nhìn sắp sợ tới mức đột tử Mystia bên cạnh, lại là hoàn toàn không có tí sức thuyết phục nào.

- Tóm lại... phi thường thực xin lỗi. Nhà chúng ta đại nhân..... Ân..... Nói như thế nào đâu..... Đầu óc hơi chút có điểm không bình thường.

- A?! Youmu, người thật quá đáng! Tại sao có thể nói người ta như vậy đâu!

Bị người ta nói thành đầu óc có điểm không bình thường u linh thiếu nữ Yuyuko ở phía sau như vậy oán giận kêu lên.

- Tóm lại, có thể không phát sinh ra bất luận cái gì phân tranh liền tốt rồi. Ta chính là triệt triệt để để hoà bình chủ nghĩa giả giảng hoà tới.

Mắt thấy đối phương cũng không phải là không thông tình lý, thật sự là tới xin lỗi thêm hoà giải, Lăng cũng hơi chút nhẹ nhàng thờ ra. Căng thẳng thân thể lập tức thư hoãn xuống dưới, cả người cũng coi như nhẹ nhàng. Thấy này, xưng là Youmu thiếu nữ kiếm sĩ vẫn cứ có nề nếp nói chuyện.

- Phi thường cảm tạ ngài lý giải. Như vậy, việc này đã xong. Còn chưa thỉnh giáo các hạ tên họ.

- Nguyễn Trọng Lăng. Cô có thể gọi tôi là Lăng.

Có lẽ là bị ảnh hưởng bởi cách nói chuyện nghiêm túc của đối phương, Lăng chính bản thân cũng hơi chút tỏ ra nghiêm túc đáp lại.

- Lăng các hạ sao.

Thiếu nữ một bộ muốn nghiêm túc đem trước mặt người này nhớ kỹ biểu tình. Lúc sau mới nói:

- Tại hạ là Bạch ngọc lâu cung đình sư, Konpaku Youmu.

Lúc sau hơi nghiêng đi người, đem u linh thiếu nữ lộ ra tới, giới thiệu lên:

- Vị này chính là tại hạ chủ nhân, đồng thời cũng là Bạch ngọc lâu chủ nhân: Saigyouji Yuyuko công chúa điện hạ.

- Ủm! Tôi tên là Nguyễn Trọng Lăng, Hồng Ma Quán tân chủ nhân. Còn đây là... em gái tôi, Mystia Lorelei, sống gần yêu quái đường mòn.

Mắt thấy thực nghiêm túc thiếu nữ thực nghiêm túc tự giới thiệu mình, Lăng cũng trở nên thực nghiêm túc lên giới thiệu lại bản thân một lần nữa. Youmu thấy như vậy khuôn mặt không khỏi hiếm thấy hiện lên mỉm cười. Giống như hoa quỳnh trang nhã mỉm cười.

“Rất xinh đẹp!” Nào đó người không khỏi thì thầm.

- Nếu hiểu lầm đã giải trừ. Xin thứ cho tại hạ cùng với chủ nhân trước được cáo từ

- Đi tốt, không tiễn.

- Đối với Yuyuko công chúa điện hạ đối ngài cùng ngài.

- Em gái.

- ...Ngài em gái tạo thành bối rối, tại hạ lại lần nữa tỏ vẻ xin lỗi. Nếu các hạ đến thăm bạch ngọc lâu mà nói, tại hạ tất nhiên sẽ lấy làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.

- Không thắng vinh hạnh.

- Như vậy, xin cáo từ.

Thực nghiêm túc thiếu nữ kiểm sĩ nói như vậy xong lúc sau, liền lôi kéo u linh thiếu nữ Yuyuko rời đi. Cho dù đã ra xa xa lại vẫn còn nghe thấy nàng vừa đi vừa nói chuyện vang vọng trở về:

- Tốt đáng tiếc a, Youmu. Kia con chim sẽ hương vị nhất định thực không tồi đâu.

- Yuyuko đại nhân, ta không phải đã nói rồi không được loạn ăn cái gì sao? Nếu là ăn hồng rồi bụng làm sao bây giờ?

- A kéo. Ta là u linh, u linh là tuyệt đối sẽ không ăn hư bụng.

- U linh căn bản là không cần ăn cơm đi?

- Youmu ngơoi tốt quá phận nga! Vậy mà không muốn cho người ta ăn cơm.

Mắt thấy hai người thiếu nữ càng lúc càng xa. Thanh âm cũng dần dần trở nên nghe không thấy. Mystia lúc này mới như là sống lại giống nhau, ôm lấy Lăng gào khóc lên.

- Rất sợ hãi a. Ta thật sự rất sợ hãi a. Lăng tiên sinh. Ta thiếu chút nữa đã bị ăn luôn a. Ô ô ô ô ô.

- Khục! Yên tâm nào. An toàn, hiện tại đã an toàn rồi. Đã không có việc gì! Đã không có việc gì rồi. Yên tâm đi!

Thấy đối phương khóc như vậy đáng thương, anh chàng không khỏi thương tiếc nhẹ nhàng ôm chặt lấy nàng, lúc sau càng là xoa xoa đầu, như vậy an ủi lấy.

Chờ đến khi thiếu nữ khóc không sai biệt lắm. Lớn tiếng khóc thút thít biến thành sụt sịt âm thanh. Trước ngực vạt áo của Lăng cũng đã sớm thấm ướt. “Nước mắt cũng thật nhiều.” Nào đó người trong lòng không khỏi nói thầm. Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thời điểm này cũng đã không sai biệt lắm tới rồi sau lúc nửa đêm. Cũng không biết Remilia hai chị em có còn hay không ở lại ngôi nhà trên cây.

- Phi thường thật xin lỗi đâu. Giống như... ta lại cấp Lăng tiên sinh ngài thêm phiền toái.

Đã bình tĩnh lại Mystia hơi tỏ vẻ xấu hổ buông lỏng ra Lăng. Lúc sau về mặt e thẹn nói như vậy nói:

- Tóm lại, phi thường cảm tạ ngài.

- Noi nào. Tin tưởng cái loại này tình huống xảy ra, giống nhau người bình thường đều sẽ làm như vậy đi.

Giọng thành thật trả lời.

- Không không không! Ngài chính là ân nhân cứu mạng của ta đâu!

Mystia tiếp theo phi thường nghiêm túc lên tiếng:

- Như vậy ân tình liền tính lại như thế nào hồi báo đều không quá đáng.

Trong lòng Lăng đương nhiên là tưởng nói: Vậy vừa lúc người bán mình trở thành thuộc hạ của ta tốt. Có điều như vậy nói chẳng phải là quá trực tiếp, hơn nữa dù cho thu phục thành công, độ trung thành cái gì cũng không cao nha. Bởi vậy lời nói ra khỏi miệng liền biến thành.

- Nga! Là như vậy phải không? Hừm! Lại nói tiếp ta thật đúng là có chuyện tình muốn muốn nhờ Mystia người đâu!

- Sự tình gì đều được, ta liền tính tan xương nát thịt cũng sẽ báo đáp ngài ân tình!

- Ạch! Không có như vậy nghiêm trọng.

Lăng một bên xua xua tay, một bên nói:

- Ta chỉ là muốn trong khoảng thời gian này tạm thời tá túc ở chỗ của Mystia mà thôi. Lại nói tiếp bản thân hiện tại vừa mới chuyển đến sống nơi đây huyền tường hương, thế nên còn chưa có tìm được chỗ cố định ở lại.

Không có nhắc tới chuyện của Remilia hai chị em bởi vì cũng không biết chắc hai người kia sẽ rời đi hay không. Tạm thời cũng chỉ có thế nhưng vậy. Lại nói nhà của Mystia tuy nhỏ, thế nhưng chung quy còn hơi cùng với Cimo ngủ bên ngoài trời mà.

- Mượn, tá túc?!

Nghe được Nguyễn Trọng Lăng lời nói, Mystia sắc mặt không khỏi đỏ lên, rõ ràng là hiểu lầm cái gì:

- Cái kia..... Chính là..... Không đúng..... Đương nhiên..... Tuy rằng chỉ là lần đầu tiên, thực không thành thực, nhưng là ta sẽ nỗ lực!

- Ủ! Còn có Remilia cùng Flandre cũng có thể cùng nhau nga.

Dù tỷ lệ khá là nhỏ nhoi thế nhưng tốt nhất vẫn là nói trước tốt. Còn có nhà ở trên cây của Mystia nếu như thật sự ở lại bốn người cái gì vẫn là có chút vấn đề. Rất chật trội ai~ “thờ dài”

- Ai?! Ai ai ai ai ai?!?! Lần đầu tiên liền cả ba người sao?

- Được rồi! Chỉ là bình thường tá túc thôi. Không cần hiểu nhầm.

Chung quy là không nhìn được buồn cười, không nhẹ không nặng gõ Mystia đầu một chút:

- Hừm... là... Là như vậy a.

“Vì cái gì muốn lộ ra cái kia bộ dáng thực thất vọng biểu tình a, cô nương?!” Kẻ nào đó đã không còn lời nào để nói.

Chậm trễ lâu như vậy thời gian, Mystia hôm nay buổi tối muốn bày quán bán hàng là đã không có khả năng. Hai người vì vậy quyết định đường cũ phản hồi, đem xe đẩy mang trở về. Đương nhiên đẩy xe người chính là Lăng. Một đường cứ như vậy đi tới Mystia nhà ở trên cây.

Cũng không biết có còn hay không người ở trong nhà! Lăng hiềm thấy bởi vậy trong lòng mang theo thấp thỏm.

.....

Kết thúc chương 271..

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Tiếp theo mục tiêu: Kim bài tay đấm vu nữ Hakurei Reimu

Trở về nhà ở trên cây, mở ra cánh cửa nhìn vào bên trong, quả nhiên đã sớm trống tuếch không có người. Cái gì a! Thật đúng là đã bỏ chạy trốn hết rồi sao? Mặc dù trong lòng đã sớm có được định liệu từ trước, thế nhưng đợi cho đến khi sự thật chính thức xuất hiện trước mắt, nào đó người trong thâm tâm cuối cùng còn là có chút hụt hẫng nhì. Nói cho cùng, mị lực của mình còn thật đúng là hàng phục không được cái kia ngạo kiều loli hấp huyết quỷ đầu.

- Làm sao vậy Lăng tiên sinh? Có chuyện gì xảy ra rồi sao? À đúng! Còn có Remilia tiểu thư cùng Flandre đã đi đâu rồi. Bên ngoài trời đã quá nửa đêm rồi nha.

Bên cạnh Mystia thấy Lăng đứng mãi ở cửa như vậy thờ ơ, thế nên liền về mặt lo lắng mở miệng thăm hỏi.

“Cũng còn tốt, cũng không phải không có thu hoạch gì luôn!” Bất gặp được Mystia là như thế quan tâm chính mình, vừa mới còn buồn phiền cảm giác trong tim Lăng tức thời thoáng cái quét sạch. Chạy đi liền chạy đi đi! Việc quan trọng nhất hiện nay chính là thu nạp cũng đủ thuộc hạ xây dựng nhân viên dòng chính á.

- Không có chuyện gì đâu, Mystia. Còn có sau này trực tiếp gọi ta là Lăng liền được.

Đối với cái này mềm nhu nhu nhút nhát, mong manh dễ vỡ thiếu nữ tỏ vẻ quan tâm, trong lòng Lăng nói thật vẫn là tương đương ảm áp. Quyết định, sau này liền hơi một chút thiên vị đối phương tăng lên thuộc hạ cấp bậc đầu. Ừ, cứ như vậy tính toán đi. Trong lòng anh chàng vừa mới như vậy xuất hiện quyết tâm. Khả năng đối diện Mystia nghe xong lời nói chân thành của Lăng, thế nhưng lắc đầu nguầy nguậy từ chối rồi.

- Không không, không được! Tôi sao có thể nói như vậy được đâu. Lăng tiên sinh, ngài thế nhưng là ân nhân của tôi a. Làm sao có thể như vậy vô lễ kêu gọi thẳng tên như vậy được đâu. Mẹ đã nói như vậy là không lễ phép.

“Khục. Mystia a nha! Người là đến có biết bao nhiêu bé ngoan nghe lời mẹ à!” Lăng trong lòng tức thì không khỏi bó tay luôn rồi.

Có điều bận rộn như vậy cả ngày cho đến quá nửa đêm, hiện tại đã sớm mệt mỏi Lăng cũng đã không còn tâm tư đâu để mà phàn nàn về những vấn đề linh tinh như thế nữa. Bởi thế cho nên...

- Tốt! Được rồi. Sau này Mystia người muốn gọi như thế nào đều được. Trước đi ngủ đi. Ngày hôm nay tôi thật sự là mệt mỏi thấu.

- Hừm... ngủ... ngủ luôn bây giờ sao?

Mém quên mất vị này chính là chim sẻ đi đêm. Thế cho nên thật ra hiện tại đi ngủ càng giống như người bình thường đi ngủ vào buổi chiều. Có thể có, có thể không, tùy tâm tình.

- Đương nhiên! Được rồi đừng nói nhiều chuyện thêm đi nữa. Có điều gì sáng sớm ngày mai chúng ta liền bàn lại đi.

Nói và rồi mang nét mặt đùa cợt Lăng, trực tiếp đi tới ôm lấy Mystia mang lên trong phòng duy nhất một chiếc giường.

- Lăng... Lăng tiên sinh... ta có chút sợ...

- Yên tâm! You anh Me là ai nha. Tôi sẽ làm thật nhẹ nhàng.

- Vậy... vậy được rồi... Lăng tiên sinh xin thương tiếc....

Nói và nào đó con chim sẻ yêu quái trực tiếp nhắm chặt hai mắt lại, khuôn mặt phấn hồng, cả người run run. Trò đùa dai thực hiện thành công xong, Lăng thấy cảnh này thế nhưng hiềm thấy xuất hiện một giây lát rung động động. Có điều chung quy cuối cùng còn là không có làm nhiều điều gì. Nhẹ nhàng hôn lên trán đối phương một cái coi như đánh dấu, xong đó liền ôm lấy đối phương yên tĩnh nằm ở trên giường ngủ vui. Đối một hồi lâu không thấy anh chàng tiếp theo có hành động khác mà cảm thấy khó hiểu bất an, Mystia mang theo ánh mắt nghi hoặc của mình giờ mở mắt nhìn sang, cũng cùng lúc bất gặp nhìn thấy Lăng khuôn mặt điềm tĩnh giờ đã sớm ngủ vui.

- Lăng tiên sinh quả thực là người tốt đâu.

Giọng trầm thì.

Vậy mà bị phát thế người tốt rồi? (hất bần). Chính đang nhắm mắt giả vờ ngủ Nguyễn Trọng Lăng quả thực muốn đột nhiên tỉnh dậy trọn trắng mắt. Có điều thôi được rồi, vẫn là sớm đi ngủ đi. Đối cho đến ngày mai thế nhưng còn có thật nhiều việc.

Cứ như vậy yên tĩnh trong đêm, một người cùng một yêu quái chim cuối cùng đều chìm dần vào trong giấc mộng! Chỉ có khoé miệng mỉm cười không biết khi nào thì còn vương trên đôi môi. Một đêm yên tĩnh không nói chuyện.

.....

Khác cùng lúc đó, ở bên trong Hồng Ma Quán đám người chính đang hoan nghênh nghênh đón chủ nhân của họ trở về. Hấp huyết quý đại tiểu thư Remilia hiện tại đương nhiên là đối với kẻ nào đó vừa mới bắt cóc mình xong tương đương cảm tức nha. Thế nhưng hiện tại thời điểm còn đang không nghĩ ra cách nào đánh bại trừng trị đối phương, còn có trước đó kẻ ước thuộc hạ nghi thức cũng cần trừ bỏ vân vân. Thế nên cô nàng cuối cùng đành phải nghe theo lời khuyên của bản thân “quân sư quạ mo” Patchouli, tạm thời dừng lại ý định mang tiểu ác ma đội quân đi đánh sâu vào rừng rậm mà pháp nơi Lăng đang ở. Chỉ là bởi vì chăm chú quá vào suy nghĩ báo thù kẻ hoạch, Remilia chính mình cũng không biết được rằng, bị cô cưỡng chế mang đi về nhà lúc này tiểu Flandre chính đang ở dưới căn phòng tầng hầm ngầm, khuôn mặt rầu rĩ không vui. Tình huống như vậy nếu tiếp tục còn xảy ra, sớm muộn gì cũng sẽ bởi vì thế mà xảy ra chuyện vậy. Đang chờ- ینگ....

.....

Sáng sớm, tỉnh lại ở bên trong ngôi nhà trên cây trên giường, Lăng đáng về lúc này có vài phần phờ phạc. Ai bảo buổi tối hôm qua anh chàng đi ngủ như vậy muộn, sáng sớm ngày ra giờ lại bị tiếng hát của Mystia vang vọng bên tai làm cho tỉnh ngủ đầu. Bình thường thói quen mà nói, thức như vậy khuya

mới đi ngủ xong, dù cho bản thân Lăng không có nằm ý đến giữa trưa, thế nhưng cũng phải ngủ ngê cho tới tám chín giờ sáng mới sẽ dậy. Đặc biệt giống như là hôm nay vậy buổi sáng không có việc gì... mới là lạ!

- Chào buổi sáng nha, Mystia!

- ...Chào buổi sáng, Lăng tiên sinh... Thật xin lỗi!... Có phải hay không tôi lại làm phiền đến Ngài?

Mystia vẻ mặt thật thật có lỗi nhẹ giọng nói.

“Người tự mình chẳng lẽ không biết sao, Mystia!” Đương nhiên! Cái này lời nói nào đó người chỉ có thể âm thầm nói thầm ở trong lòng mà thôi. Ai bảo hiện tại hắn còn có việc yêu cầu Mystia bản thân giúp đỡ đâu. Kết quả là lời nói đi ra khoé miệng liền biến đổi thành...

- Đương nhiên là không rồi. Bình thường buổi sáng tôi cũng là vào tầm này đã sớm thức dậy.

Nói dối không một chút chớp mắt.

- ... Thật tốt quá nha, Lăng tiên sinh. Không phải tôi tiếng hát làm phiền ngài vậy thì tốt rồi.

Được! Đừng lại như vậy vô tình tiếc tục đâm chọc vào nỗi đau của nhau nha, khốn nạn. (hắt bần).

Lại nói tiếng hát của Mystia tuy rằng không khó nghe thế nhưng Lăng bản thân nghe xong vẫn luôn cảm thấy choáng váng tầm mắt giống như quáng gà, cũng không biết bởi vì cái lý do gì. Chẳng lẽ là đối phương yêu quái năng lực?

Nói chung, ai đó lập tức thì chuyển sang chuyên tấn công về chủ đề chính á.

- Đúng! Mystia buổi sáng hôm nay có chuyện gì không?

Giọng tìm tòi hỏi thăm.

- Buổi sáng hôm nay á? Bình thường thì mọi hôm đều phải đi học tại trong nhân loại thôn đâu. Có điều hôm nay là ngày nghỉ nha, vốn dĩ là muốn đi ngủ một giấc, tuy nhiên vừa mới cũng đã ngủ đủ xong. Buổi tối hôm qua cá khô lại đã hỏng hết rồi đâu, nếu như không đi chuẩn bị thêm cá tươi mà nói, buổi tối hôm nay liền không có đồ vật mang đi bán rồi.

- Mystia, sáng nay bởi vậy chuẩn bị đi bắt cá hoặc là tới nhân loại thôn mua đồ đâu. Lăng tiên sinh người là có chuyện gì quan trọng sao?

Bởi vì buổi chiều ngày hôm qua đã sớm trò chuyện thật nhiều với Mystia, thế nên Lăng đương nhiên biết rõ ở trong Nhân loại thôn (nơi hầu hết nhân loại bên trong huyện tương hương tập trung ở lại), nơi đó còn có tồn tại một ngôi lớp học dành cho các yêu quái. Ngheo bảo giống như cũng từ một vị yêu quái nữ giáo sư chuyên chú giảng bài.

Giống như Mystia như vậy vừa đi học vừa đi làm học sinh, bình thường thế nhưng là rất bận rộn. Hằng ngày đều phải mất nửa buổi tối thời gian đi dạo bán quầy hàng cá nướng, cộng với cả buổi sáng thời gian giành cho đi học, thế nên rất dễ dàng liền xong mất cả nửa ngày luôn.

Trừ bỏ thời gian đi ngủ, cô nàng còn cần thường xuyên tranh thủ chuẩn bị nguyên liệu cho quầy hàng vào sau nửa đêm hoặc sửa sang lại cả quầy sau mỗi cuối buổi chiều chuẩn bị mang đi bán. Kết quả là suốt một ngày thời gian có đôi khi liền bận loay hoay thậm chí đều không có dư thừa thời gian để nghỉ. Cũng chỉ là vào những lúc ngày lớp học được nghỉ, cô nàng mới có thể có thời gian cùng đám bạn đi chơi.

Buổi tối ngày hôm qua đoán chừng quầy hàng của cô đều bị vị kia u linh công chúa xuất hiện làm cho đồ ngã hỏng hết cả. Vốn dĩ dựa theo Mystia chim sẻ đi đêm lời sinh hoạt hẳn là sẽ tại ngay sau đó đi chuẩn bị lại mới mẻ nguyên liệu thứ ăn cho quầy hàng lần sau đâu. Khả năng bởi vì bản thân Lăng xuất hiện, thế cho nên mới kéo dài cho đến tận bây giờ.

Nghĩ tới đây, Lăng chợt vẻ mặt quan tâm hỏi ra.

- Vừa đi học vừa đi bán quầy hàng như vậy chắc hẳn là rất mệt đi? Chẳng lẽ không thể giảm bớt một vài hôm tạm nghỉ bán quán không được sao?

- Thế nhưng là... đó là quầy hàng của mẫu thân truyền xuống đâu!

Mystia giọng trầm thấp thương cảm như vậy nói.

Lăng: “.....”

Khuyên bảo cô nàng nghỉ bán hàng một hôm không có thành công. Hơn nữa cứ dựa theo kiểu này thì, dù cho ngày sau có thật thu phục chiếm được Mystia trở thành thuộc hạ của chính mình, dựa theo lịch trình sắp xếp công việc hằng ngày của đối phương, trừ khi chính mình để cho Mystia bản thân nghỉ học, cộng thêm để cho người khác luôn chuẩn bị sẵn cá cho cô nàng đem bán, nếu không Mystia nào còn có đâu thời gian đi nghe theo mệnh lệnh làm việc của bản thân ồ.

“Ta thật đúng là một kẻ nghiệp chường nặng nề, thâm trầm tâm cơ boy đâu!” Nào đó người bắt chợt không khỏi trong lòng thở nhẹ dài than một câu.

Quyết định! Lần sau tìm thuộc hạ phải tìm vị nào có đủ nhiều thời gian rảnh rỗi hoặc nghề nghiệp không giống như Mystia như vậy bận rộn mới được.

Nói chung, Lăng cuối cùng vẫn là lộ ra đuôi cáo, chân chính yêu cầu của mình, trả lời câu hỏi của Mystia ban đầu.

- Hừm. Vậy buổi sáng hôm nay Mystia liền tiếp tục đi làm việc của mình đi. Chỉ cần nói cho tôi biết con đường đi tới đền thờ Hakurei thần xã đi tới như thế nào là được. Bản thân muốn nói với vu nữ ở nơi đó bàn bạc một chút chuyện.

- Là... là như vậy phải không? Lăng tiên sinh người cứ yên tâm đi. Hakurei thần xã lại nói tiếp cũng không cách nhân loại thôn quá xa đâu. Đợi cho tôi dẫn trước Lăng tiên sinh ngài đi đến nhân loại thôn, sau đó ngài liền có thể dọc theo con đường chỉ dẫn đi tiếp đến thần xã là được.

- Hừm? Vậy thì thật là phải cảm ơn Mystia người đầu. Nếu như không phải có người chỉ đường, bản thân thật sự rất dễ dàng bị lạc đường mất.

- Không không, sao có thể nói như vậy đâu. So với Lăng tiên sinh ngài trước đó đối với tôi ân tình. Việc này thật sự là rất... rất nhỏ. Tôi còn chưa có thể thật sự báo đáp được cho Ngài đầu. Còn có,..

- Ủ? Còn có chuyện gì khác sao?

Lăng giọng hỏi thăm.

- Vâng... là... Là Ngài ở nói chuyện sau đó có... có còn nữa hay không sẽ trở về nơi đây ở? Tôi... tôi chỉ là còn chưa có hoàn toàn báo đáp... ân tình của ngài đầu. Vì thế... ngài... ngài có thể ở lại nơi đây ở bao lâu cũng được.

Mystia nói với về mặt e thẹn lại mang theo khó hiểu mong ngóng. Lăng thấy này đương nhiên khó có thể trực tiếp chối từ, hơn nữa hiện tại cũng thật sự hoàn toàn không có tìm được chỗ ở cố định nào điều kiện tốt hơn, vì vậy cứ như vậy đi. Nghĩ ngợi như vậy xong, anh chàng tức khắc liền đối với Mystia gật đầu đồng ý. Cũng đảm bảo nếu như sau đó còn có quyết định chuyển chỗ ở đi sang nơi khác, cũng nhất định trước tiên tự mình nói rõ với cô nàng.

Cuối cùng của cuối cùng, sau khi ăn qua xong bữa cơm sáng do đích thân Mystia chuẩn bị (cũng còn tốt không phải thức ăn có sẵn cho chim), hai người liền mang theo đồ đạc lên đường đi thẳng tới nhân loại thôn. Cho tới một khi đi đến nơi xong, Nguyễn Trọng Lăng cũng không có ý định tiến vào bên trong tham quan linh tinh, mà là trực tiếp dựa theo Mystia chỉ cho con đường, thẳng tiến tới Hakurei thần xã.

Thời gian gấp gấp nha. Ai biết sau khi trở về Hồng Ma Quán xong, nào đó ngao kiêu hấp huyết quỷ loli lại sẽ ở nơi đó chuẩn bị cái gì đối phó chính mình. Hiện tại nếu như có thể trước tiên thu phục được vị này, dựa theo lời nói của Cimo cùng Mystia trước đó, giang hồ nghe đồn có khả năng mở Auto vô địch, một mình chấp cả Huyền tướng hương, kim bài tay đầm Hakurei Reimu thu phục vào tay. Như vậy thì tương lai chấp chương toàn bộ Hồng Ma Quán vân vân đã không còn là xa vời nữa á!

Đang đi tới trên đường bên trong.

Kết thúc chương 272.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273: Ma vương cùng Vu nữ lần đầu gặp mặt

- Cái này chính là trong truyền thuyết Hakurei thần xã sao?

Đứng nhìn trước mắt cái này cũ nát cổng chào, xiêu xiêu vẹo vẹo tấm bảng hiệu, cũ kĩ lụp sụp đền thờ phía sau cùng lá cây rụng phủ đầy sân trước. Cùng với xung quanh vắng tanh như chùa bà đanh, không thấy lấy một bóng người, nếu như hiện tại có người nói với Lăng đây thật ra là một cái ngôi đền bỏ hoang phổ thông sau núi, đoán chừng anh cũng tin. Nào đó người bởi vậy trong lòng tức thời không khỏi vô cùng hoài nghi. Cái này phá nát rách rưới đền thờ ở bên trong, tại sao lại có thể là nơi ở của được mệnh danh là kim bài tay đầm, mạnh nhất huyền tướng hương vu nữ Hakurei Reimu đầu này?

Không phải nói, càng có to lớn sức mạnh thì càng có tiền tài cùng quyền lực sao?

Kẻ được mệnh danh kim bài tay đầm, mạnh nhất huyền tướng hương như đối phương, tại sao lại có thể ở tại trong một nơi cũ nát ngôi đền đến mức như thế này được? Ai đó bây giờ trong lòng không khỏi âm thầm hoang mang vãi.

Chẳng lẽ nơi đây bên trong còn có cái gì ân tình người ngoài không biết không thành? Nghĩ nghĩ, Cimo cùng Mystia hẳn là đều không có lý do gì đi lừa gạt bản thân mình đi. Bởi vì vậy rất hiển nhiên, dù cho nơi này vu nữ Hakurei Reimu dù cho không phải nhân vật mạnh nhất trong huyền tướng hương, thế nhưng ít ra cũng đã là có số có má trong đám cao nhất cao thủ mới phải. Là ở nơi đó xuất hiện vấn đề sai lầm?

Vừa đi vừa nhú nhú lại lông mày nghĩ thầm, có điều rất nhanh Lăng liền từ bỏ không thêm suy tư nữa. Một phương diện là thông tin tình báo thu thập

được quá ít. Khác một mặt chính là, đối phương đời sống càng không được tốt, như vậy thì bản thân mình tỷ lệ lừa gạt người ta đi làm thuộc hạ cho bản thân không phải sẽ càng cao sao. Thật đáng mừng a thật đáng mừng... mới là lạ! Nhờ đâu người ta chính là thích như vậy thanh bần cuộc sống vui đời đẹp đạo, vậy còn có thể làm như thế nào? “Mà... bước tới đâu thì hay tới đấy đi!” Nhỏ giọng thì thầm.

- Alo! Có ai không? Có người đến thăm viếng đền này.

Tạm thời dừng lại một mớ hỗn độn suy nghĩ trong đầu, đứng ở trong sân vắng không một bóng người, một hồi lâu vẫn không thấy có ai đi ra ngoài tiếp đón, Lăng bởi vậy không thể không cất tiếng hô to.

- Thăm viếng cúng tiền bỏ vào trong hòm công đức ở một bên cửa chính. Nếu như không có chuyện gì khác quan trọng vậy thì xin mời rời đi đi. Không tiền!

Phải đợi một lúc lâu sau, bên trong đền thờ mới vọng ra như vậy một đoạn phờ phạc, lười nhác, thêm vô cảm âm thanh giọng nữ. Giọng nói còn rất tốt nghe. Có điều thái độ phục vụ quá kém. Unlike!

Trong lòng bó tay rồi chửi thầm vài câu, có điều suy nghĩ kỹ xong, Lăng chính mình vẫn là ngoan ngoãn tới nơi hòm công đức tiền kê cao ở một bên cửa chính đền thờ, lấy ra chính mình trước đó mượn tạm từ chỗ Mystia vài đồng Huyền Tường Hương thế giới tiền xu bỏ vào đi.

- Leng keng! Leng keng! Leng keng!....

Vẫn không thấy người ra tiếp đón hey?

Lăng: “.....”

Thật đúng là cứ thế đuổi đi trở về? Lạnh nhạt như vậy?.... (hất bần)

Chẳng lẽ là bởi vì số tiền quá ít? Lăng nghĩ thoáng cái không khỏi bối rối vài giây. Bản thân hiện tại một nghèo hai trắng, nghèo rớt mòng tơi thanh niên hoi, phía trước cúng tiền cũng đều là mặt dày mày dạn mượn từ chỗ mới quen Mystia mới có. Cái này tình huống nhưng khó làm, cũng không phải nói hiện tại Lăng không có năng lực ở trên thế giới này kiếm tiền. Có điều thời gian cấp bách nha, hiện tại còn chưa kịp thi triển tài hoa kiếm đồng tiền lớn á. Chuyện này chẳng lẽ còn có thể trách bản thân anh sao?

- Cái này đáng chết tham tiền vu nữ!

Lắm bầm lắm bầm thậm mắng một câu cho bỏ ghét, không có cách nào khác, vậy thì đừng trách bản thân anh đây dùng ra tuyệt chiêu...

Ôm hòm công đức tiền cứ thế xoay người bỏ chạy.

- Xoạch!

- Đứng lại!

- Để hòm công đức xuống! Ngươi cái này đáng chết ngàn đao, phanh thây, chặt đầu, lôi xuống địa ngục nướng chảo dầu, chặt tay, bầm chân, khoét mắt, cắt lưỡi, moi tim, khốn nạn đồ ăn trộm!

Một bóng người chớp nhoáng cái liền hiển hiện ra ngăn cản đường đi. Đồ trắng giao nhau kì quái lộ nách trang phục màu đỏ thân váy ngắn vu nữ. Chỉ có màu trắng ống tay áo hai bên tay ăn mặc như găng tay cắt rời, lại không có phần bên trên hai bên cẳng tay. Tóc dài màu đen sau đầu còn dựng đứng lên hai bên giống như nơ lớn màu đỏ. Một đôi con mắt giờ trùng trùng nhìn thẳng, vẻ mặt căm thù tới tận xương tủy nhìn Lăng cùng hòm công đức tiền, giọng nói nguyên rủa không ngừng.

Lăng: “.....”

Khoé mắt run run rẩy rẩy lên. Cái loại này tốc độ sợ rằng cũng không kém bản thân thần tốc quyền năng là bao đâu á. Quả nhiên là chết chui vào tiền trong mắt cùng không có hạn cuối đồ trắng vu nữ nha! Mystia cùng Cirno hiển nhiên đều không có lừa gạt bản thân vậy.

- Khốn nạn! Ta nói như vậy ngươi còn không buông tay ra!

Đối diện vu nữ giọng tức giận hô to lên.

- Nga nga! Đã biết!

Nói và hai bên tay không khỏi theo bản năng thả lỏng ra, cả người giật nảy mình lùi lại.

- Bang!

Vốn dĩ êm ái ôm lấy cũ kĩ bằng gỗ hòm công đức tiền tức thì rơi bẹp xuống đất. Méo xệch? Bung nắp... Vỡ ra làm năm...!

Lăng: “.....”

Reimu: “.....”

- Aaaaaaaaaaaaaa!!! Cửa ta hòm công đức tiền!!!

Giọng thét chói tai vang lên làm ngay cả an ổn một đám lũ chim đang đậu trên cành cây xung quanh đèn, đèn cũng không khỏi căng thẳng bay lên rít rít. Chỉ thấy trước đó nửa giây vẫn còn hùng hăng hồ hồ vu nữ giờ này phút này giống như tan nát hết cõi lòng, cả người như chó chộp mỗi bỏ nhào xông về phía méo xệch, đã sớm chia năm xẻ bảy hòm công đức tiền nơi nằm trên mặt đất. Cái kia chết cha chết mẹ, bị thương về mặt rõ ràng không phải làm giả. Tình cảnh thảm thiết bị thảm làm cho ngay cả đứng nhìn bên ngoài Lăng cũng không khỏi nhức cả đầu, cay con mắt không thôi.

Chep! Loại này cực phẩm tính cách? Sau này nếu thật trở thành thuộc hạ sai sử đi làm nhiệm vụ cái gì, sẽ không bị đối thủ dùng tỷ tiền mua chuộc liền làm phản đi? Nhất định sẽ bị mua chuộc làm phản đi? Nhất định sẽ làm phản đi!!! Phản đi! Nhất định làm phản đi!!!

- Quắc quắc quắc quắc...~

Một đám quạ đen bất chợt bay ngang qua đỉnh đầu kêu to lên, giống như đang cười nhạo cả hai cái nhân loại đồ ngu đang đứng ở phía dưới này.

Được rồi! Không nghĩ! Càng nghĩ càng đau buồn. Lại nói, cao thủ quái tài cái gì, ai mà không phải không có một hai cái xấu hổ nhược điểm đây. Còn có nếu như đối phương là cái loại kia hoàn mỹ không có nhược điểm người, bản thân hẳn có thể thu phục được trở thành thuộc hạ, mới là lạ. Nói đến cho cùng, nhược điểm cái gì có hay không trở thành yếu tố nguy hiểm chung quy đều là do người dùng cả. Chỉ cần suy xét cẩn thận một chút trước khi phân công nhiệm vụ, chắc hẳn là cũng sẽ không có vấn đề gì đi? Hẳn là đi? Chắc hẳn vậy đi!

Suy nghĩ thì nhiều như vậy trong đầu, thế nhưng thật ra thời gian bên ngoài thực tế trôi qua mới chỉ một vài giây. Trước mặt đỏ trắng vu nữ thậm chí còn đang chờ người ra. Một bên không ngừng lăm bầm “cửa ta hòm công đức tiền”, một bên vuron run run rẩy rẩy đôi tay sờ mó lấy hòm công đức từng phần miếng gỗ đưa tới ghép lại, dường như ngóng trông kì tích bỗng chốc xảy ra, bản thân hòm công đức tiền lập tức còn có thể trở lại bình thường. Đáng tiếc, dĩ nhiên là thất bại.

- Khục! Không cần phải bi thảm như vậy đi. Yên tâm, tôi có thể chữa trị nó.

Không có ý định tiếp tục xem cái này cay con mắt thêm bán thảm hình ảnh. Lăng hơi chút lớn giọng một tý nhắc nhở lên.

- Là thật?

Đối diện bỏ trên mặt đất vu nữ đôi mắt thoáng cái giống như đèn pha đêm sáng chói lấp lánh, giờ gát gao ngẩng đầu nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Mặc dù nào đó người lúc này rất muốn tới một câu “đương nhiên là giả đấy”, thế nhưng suy xét đến hậu quả tiếp sau này, hay vẫn là thôi đi, chớ có giầy vò kéo mang tội. Chết mất xác lúc nào không biết.

Chỉ là tùy theo vị trí tư thế của hai người vào lúc này cùng cái nhìn từ trên xuống. Lăng giờ cực kì dễ dàng phát hiện ra, trước mắt vị này nhìn qua còn thật thật xinh đẹp Hakurei Reimu vu nữ, thế nhưng mà lại là... thế nhưng mà lại là... bần nhũ sản bay!

Thật thật là đáng mừng a... à không! Là thật thật đáng tiếc a~... Mới là lạ!

Ánh mắt hơi xê dịch một tý đi lên nhìn thẳng vào đôi mắt của đối phương. Ấy thế mà hiếm thấy bắt gặp được một tia bối rối cùng then thừng thoáng xuất hiện ở bên trong, khiến cho Lăng sừng sốt.

Ủm? Tuy rằng có chút quá tham tiền cái gì~ Thế nhưng cũng không phải là như vậy đáng ghét đâu.

Cười cười, Lăng giọng trả lời bối vậy cũng càng thêm nhu hoà êm dịu như nắng sớm ban mai.

- Đương nhiên rồi!

- Cái này rất dễ dàng nha.

- Xem kĩ này!

Nói và anh chàng đưa ra một bên bàn tay phải của mình, chậm quơ lên phía trên cái kia, sớm đã bởi vì mục nát cùng va chạm mà vỡ ra làm nhiều phần hòm công đức tiền. Chỉ thấy trong nháy mắt này, vốn dĩ vỡ nát hòm công đức tiền tựa như thời gian chảy ngược quay về như vậy. Lúc ban đầu chỉ là từng miếng từng miếng ghép trở lại vị trí cũ sắp xếp in ấn. Tiếp theo sau đó thế nhưng mà từ cũ chuyển biến thành hoàn toàn mới tinh, tưởng như nó thời điểm vừa mới làm ra ban đầu.

Cực kì hài lòng về thành quả hiện tại làm ra của mình, Lăng lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn về phía vu nữ trước mặt, giọng nói như khoe ra.

- Như thế nào? Lợi hại đi?

Đáng tiếc đối diện con nào đó tham tiền đồ trắng vu nữ mới sẽ không có thời gian chú ý đến hẳn đâu. Giờ này phút này chỉ thấy đối phương cực nhanh ôm chặt lấy mới tinh hòm công đức tiền, ô ô ô hạnh phúc rên rỉ như khóc lên. Cái này tình cảnh thử hỏi khiến cho vừa mới giọng nói khoe ra Lăng tâm tình làm sao chịu nổi. Bị đá kích rất nặng!

Cũng còn tốt ôm chặt trong tay hòm công đức tiền mới tinh xong, đối diện vu nữ rất nhanh thái độ liền quay trở lại như lúc bình thường. Tuy rằng vẫn còn

thấy rõ ẩn chứa vui mừng trên nét mặt, thế nhưng đầu óc chung quy là đã thần trí ổn định rồi.

- Anh là người của Vĩnh viễn đình?

Giọng nói nghi hoặc hỏi thăm

- Vĩnh viễn đình? Đó là cái gì a?

Lăng giọng giật mình kinh ngạc.

Reimu: “.....”

Lăng: “.....”

.....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kì Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274: Âm mưu vừa mới hiện

Có lẽ bởi vì trước đó từng được nữ thần Athena sử dụng qua phép gia hộ đối với bản thân, làm gia tăng năng lực hiểu biết đối với chính mình nắm giữ quyền năng, bởi thế cho nên tiếp đến sau đó quyền năng mà Lăng thu được từ hai vị dị thần bị đánh giết phía sau đều khá vẹn toàn. Tạm không nói đến mười dạng hoá thân quyền năng của Verethragna anh chàng đã nắm giữ đầy đủ, chỉ tính tới được quyền năng đến từ dị thần Aten cũng đã đủ cho ai đó hài lòng.

Quyền năng: Thời gian Mặt trời.

Lấy điều khiển ma thuật mini mặt trời sức mạnh to lớn luân chuyển, chủng không thời gian xung quanh mình các dạng biến hoá (đối với không phải sinh mệnh sinh vật có hiệu quả tốt nhất). Tiêu hao bản thân mini ma thuật mặt trời hầu hết lượng lớn sức mạnh (sáng sớm mặt trời lên mỗi ngày lúc tức thời khôi phục), đối với sinh mệnh sinh vật bất kì tiến hành đảo ngược thời gian trở lại quá khứ, trước đó thời điểm chịu phải mọi loại vết thương hay trạng thái có ích, có hại...vv toàn bộ xoá bỏ (không hồi phục đã tiêu hao ma thuật lực lượng).

Đúng là như vậy, trải qua bản thân Lăng khoảng thời gian này thử sử dụng các loại quyền năng xong, dựa theo chính anh suy tính, Thời gian Mặt trời quyền năng đối với không có sinh mệnh, vật thể bình thường tác dụng tương đối lớn, sử dụng dễ dàng, tiêu hao khá nhỏ. Bị Thời gian Mặt trời quyền năng sức mạnh tác dụng cố định lên xong, đám vật thể bình thường này, tất cả đều sẽ giữ lại trạng thái cố định đó trong một khoảng thời gian tương đối lâu dài, mãi cho đến khi sức mạnh ẩn chứa bên trong đó kết thúc mới biến mất. Cho tới hiệu quả tác dụng lên cơ thể sinh vật có chứa sinh mệnh, Lăng cũng coi như đã từng thử (thời điểm trước đó tiểu Flandre dùng nắm tay phá huỷ bên trong cơ thể nội tạng...vv, sử dụng ra để khôi phục chính mình), quyền năng sử dụng tiêu hao ma lực số lượng thật lớn, khiến cho bản thân anh chàng khi đó hầu như không còn có cả năng lực sử dụng các loại quyền năng khác để chiến đấu luôn (cho nên sau đó bất gặp phải Remilia đám người chặn đường mới sẽ nhanh chân quyết định bỏ chạy). Dựa theo điểm này biểu hiện mà nói, phương pháp sử dụng quyền năng Thời gian Mặt trời phía sau, chỉ có thể coi như là cuối cùng tuyệt chiêu giữ mệnh.

.....

Hakurei Thần xã, bên trong đền thờ...

- Uống một ly trà đi! Ừm... Bởi vì thần xã tài chính có hạn, thế nên xin thông cảm một chút.

- Không có gì. Là tôi đường đột mới đúng.

Khách sáo lên tiếng đáp lại một câu. Nhận lấy chén trà từ trong tay đối diện Reimu xong, nào đó người giả mô giả dạng giờ lên nhấp một ngụm.

“Thật đáng!... hơn nữa còn có vẻ nát!”

Mặc dù không quá hiểu biết về thưởng thức uống trà linh tinh, thế nhưng nước trà vừa vào miệng xong, Lăng lập tức liền nhận ra được vị đắng chát cùng với bã trà có chút nát lẫn lộn ở bên trong đó. “Thật đúng là đủ kém nha!” Ai đó trong lòng không khỏi thảm thán. Tay cầm chén trà vội bỏ ngay đi xuống tới. Ánh mắt nhìn về phía đối diện, Reimu thế nhưng chính đang mùi ngon nếm lấy chén trà đang cầm trên tay. Tình cảnh diễn ra khiến Lăng không khỏi hoang mang không thôi. “Chẳng lẽ mình thật sự không biết gì về thưởng thức trà?”

Tuy rằng trong lòng suy nghĩ khá nhiều, có điều bởi vì tiếp sau đó liền đi vào bàn bạc công việc chính, vì vậy Nguyễn Trọng Lăng liền tạm thời bỏ qua một đám suy nghĩ vừa mới hiện lên. Về mặt giờ nghiêm túc nói chuyện.

- Hừm! Cô là bên trong thần xã vụ nữ, Hakurei Reimu đúng không?

- Đúng vậy! Tôi đang nghe.

Về mặt thờ ơ đáp.

Lăng: “.....”

- Ủ? Sự tình là cái dạng này....

Nguyễn Trọng Lăng đầu tiên kể về chính mình vì sao lại xuất hiện ở nơi này, đồng thời hơn nữa cũng hỏi thăm đối phương bản thân có biết phương pháp nào hay không có thể rời khỏi nơi đây. Mặc dù không có gì tin tưởng hy vọng, bởi lẽ trước đó đã từng hỏi thăm qua Cimo cùng Mystia đều là nét mặt mù mịt không hiểu ra sao.

- Ô! Hoá ra anh là kẻ mới tới à! Vậy mà không nói sớm.

Vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt như cũ bất chuyện. Cũng còn tốt đối với Lăng phía sau câu hỏi, nào đó người lần đầu tiên nghe được một chút manh mối trả lời. Có điều kết quả không được tốt nghe cho lắm là được.

- Thật xin lỗi. Về vấn đề của anh tôi cũng không hiểu được rõ cho lắm. Bình thường yêu quái bị ném tới nơi này, giống như đều chưa từng có người có thể thành công rời bỏ đi. Nếu như có người thật sự biết cách rời khỏi nơi đây, vậy chỉ có thể là Yakumo Yukari tên kia mới biết.

- Yakumo Yukari? Đó là ai? Tôi có thể tìm được anh ta ở đâu?

- Phụt! Khục khục...! Không đúng! Yakari tên kia là nữ. Mọi người cũng thường gọi đối phương là yêu quái hiền giả hay bác gái già gì đó. Mặc dù cô ta luôn tự nhận mình là vĩnh viễn mười bảy tuổi thiếu nữ linh tinh.

Nước trà gạt nẩy mình phun ra khỏi miệng. Một bên cổ nín nhịn tươi cười, Reimu một mặt khác tỉ mỉ đối với Lăng lên tiếng giải thích. Mặc dù giọng tràn đầy khịt mũi coi thường.

- Đuỳnh đoàng! Âm ầm ầm...!

Tiếng sấm sét không ngừng nổ vang bên ngoài sân. Bầu trời âm u mây đen giăng kín. Áp lực thật mạnh!

- Chết tiệt rình coi trộm!

Ngước nhìn lên thời tiết tối sầm bên ngoài, dường như đang nghĩ đến nào đó không mấy vui vẻ hồi ức trong quá khứ, Reimu giờ vẻ mặt tràn đầy oán niệm.

- Đuỳnh đoàng!

- Cô vừa đang nói cái gì?

Tiếng sấm đánh đột nhiên khiến cho Lăng có vẻ nghe không rõ, bởi vậy không khỏi lên tiếng hỏi lại.

- Không! Tôi không nói cái gì cả. Chúng ta hiện tại đang nói tiếp tới đâu rồi nhỉ?

- Đang nói tới yêu quái hiền giả và vân vân.

Lăng nét mặt chăm chú tỏ vẻ sẵn sàng lắng nghe đáp.

- Ủm, đúng rồi. Bởi vì tên kia là một trong những yêu quái góp sức cho việc ban đầu thành lập nên Huyền Tường Hương, bởi vậy cho nên nếu như có người biết cách làm sao để rời khỏi nơi đây. Không có ai khác ngoài tên kia cả.

- Nói như vậy muốn rời khỏi nơi này liền cần tìm tới vị kia Yêu quái hiền giả Yakumo Yukari phải không? Còn có tôi có thể tìm thấy cô ta ở đâu?

Hy vọng le lói bất ngờ xuất hiện ở đây, Lăng nét mặt tươi cười quá đổi vội hỏi thăm... mới là lạ!

Reimu: “.....”

Không khí yên lặng lại tầm 5 phút sau, Reimu cuối cùng giọng nói lạnh nhạt tiếc nuối tỏ vẻ Nguyễn Trọng Lăng không có khả năng tìm được Yukari. Hỏi ra mới biết được. Vị này yêu quái hiền giả năng lực sở trường chính là mở ra các loại không gian kẽ hở khoảng cách, tiến hành không khác biệt rình coi toàn bộ Huyền tường hương mọi người. Chỉ cần có ai đó nói xấu đối phương dù chỉ một câu cũng sẽ lập tức liền biết. Trước đó vừa rồi Reimu như vậy nói xấu đối phương thành bác gái già linh tinh đã sớm chạm vào tối kị, Yukari tên kia chắc chắn cũng đang quan sát nhìn tới tình huống nơi này. Bởi vậy nếu như sau khi nghe được bản thân Lăng chính miệng dò hỏi còn không đáp lại, như vậy thì tám chín phần mười hoặc là đáp án không thể rời khỏi, còn lại chính là đối phương không muốn gặp người ngoài linh tinh.

Cố gắng muốn cứu vớt một chút Lăng thậm chí còn hỏi thăm nơi ở của đối phương, muốn tới cái tìm tới tận nhà cầu cứu. Đáng tiếc dựa theo Reimu lời nói sau đó, toàn bộ Huyền tường hương bên trong người đều không có mấy cái biết chính xác vị trí Lạc đường nhà của Yukari tên kia ở đâu. Nay lại là

một cái trăm trọng bế tắc đã kích nha! Ai đó đã nản lòng thôi chí không nói lên lời... mới là lạ~

“Đã sớm biết sẽ không đơn giản như vậy có thể tìm được cách rời khỏi nơi này!” Lãng trong lòng tỏ vẻ hờ hững, trí tuệ hiểu rõ. Chung quy vẫn phải là làm chút sự, lật đổ úp sấp chính quyền cái gì mới có thể ép buộc tên kia yêu quái hiền giả chịu ra mặt đúng không. Bản thân sớm đã có dự kiến từ trước nha. Trước đó kế hoạch quả nhiên là không có sai vào đâu đâu đấy!

Trong lòng một hoành, anh chàng liền cũng không còn muốn tiếp tục dây dưa lãng phí thời gian ở nơi này. Lập tức liền tiến hành cấp tốc phương án thứ hai, chiêu binh mua mã.

- Ai! Là như thế này phải không? Có lẽ thật sự là không thể rời khỏi huyền tường hương nơi đây được thật.

Giọng nói già vờ suy sụp.

- Mà... Không cần phải quá thất vọng như vậy. Nói chung nơi này cuộc sống sinh hoạt vẫn còn tốt đấy chứ. Khá là yên bình.

Reimu không lắm cảm xúc an ủi.

- Ủm! Chung quy vẫn là phải cảm ơn cô tận tình giải đáp đâu, Reimu.

Lãng về mặt cảm kích tha thiết nhìn về phía đối phương.

- Không! Cũng không có gì cùng lắm thì. Lại nói nữa thần xã cũng hiếm khi có người tiến đến hỏi thăm cúng tiền như hôm nay.

Về mặt thoáng có chút đỏ lên, nhún nhó đáp.

- Ân? Thần xã bình thường chẳng lẽ ít như vậy khách đến thăm hành hương thật sao?

Giọng điệu quan tâm.

- Đúng vậy a! Cả năm đều chẳng có mấy người tới cúng tiền.

Lãng: “..... Hoá ra Reimu người chỉ quan tâm chủ yếu có phải hay không có người đến cúng tiền? Lại nói, chẳng lẽ chính bởi vì là chính mình trước đó hiếm thấy bỏ vào hòm công đức mấy đồng xu, thế nên cô nàng mới chịu như vậy nói chuyện với mình như thế lâu? Người là đang muốn thả dây dài câu cá lớn chăng Reimu?”

Trong lòng tuy rằng oán thầm nào đó tham tiền vụ nữ không có hạn cuối linh tinh, thế nhưng bên ngoài miệng lời nói lại tỏ ra vẻ quan tâm hết sức.

- Như vậy làm sao được đâu! Ít như thế người đến viếng thăm, thần xã tài chính chẳng phải là sẽ cực kì khan hiếm?

- Ai nói không phải đâu!

Giọng nói rung rung đáp. Ánh mắt thế nhưng tràn đầy mong ngóng nhìn về phía Nguyễn Trọng Lãng, tựa như cún con cầu an ủi.

“Ân? Sẽ không phải là hy vọng bản thân cúng thêm tiền chứ?” Suy nghĩ đến đây, ai đó không khỏi theo bản năng cất tiếng thờ thăm hỏi.

- Lại muốn cúng tiền?

- Ân ân ân ân ân...!

Gật đầu lia lịa~ Hai mắt đáng thương rung rung.

Lãng: “..... Hắt bần!”

- Khục! Thêm tiền chắc chắn là không có. Muốn mạng có một cú lấy đi.

Giọng chém đinh chặt sắt.

- Ai! Kết quả đều là như vậy thật à~

Thái độ tức khắc xoay ngược, lạnh nhạt 180 độ. Thờ ơ vô cảm nâng lên chén trà của người nào đó biếng nhác uống.

“Ngay cả trà cũng không muốn cho bản thân uống luôn. Keo kiệt có thể!” Lắc lắc đầu, Lãng đã không muốn cùng với con này kỳ ba vụ nữ chơi đùa tiếp. Giọng nói tỏ vẻ ý vị thâm trường khêu lên đều tài.

- Đừng vội bi quan như vậy nha, Reimu. Dù sao cô chính là... ừ? Ân nhân của tôi đâu (?). Bất gặp thấy cô cuộc sống tài chính khó khăn như vậy, tôi đương nhiên là sẽ không để yên không giúp đỡ á.

- Có ý tứ gì?

Về mặt giặt mình hỏi thăm.

Lăng: “Kế hoạch của tôi là như thế này... Bla bla!”

Một lát sau...

- Có thật làm như vậy thần xã thì có tiền phải không?

Cô nàng giờ về mặt lưỡng lự tỏ vẻ khó khăn. Ai bảo dựa theo cách nói phương pháp của Nguyễn Trọng Lăng, bản thân cô liền phải mệt sống mệt chết làm việc đầu.

Không nghĩ tới người nào đó còn như vậy ham ăn tiếng làm tính cách, mặc dù đã sắp hỏng mất thu phục kế hoạch, Lăng cuối cùng vẫn là cố nén hất bản xúc động tiến hành bảo đảm, vất vả chỉ có duy nhất một lần này yêu cầu tiến hành quảng cáo. Ngày sau đối phương chỉ cần ngồi nguyên ở nhà đếm tiền là xong ok, cuối cùng mới thành công khuyên bảo Hakurei vu nữ.

Đợi cho đến khi đối phương thật sự gật đầu đồng ý, nào đó người trong lòng tức thì âm thầm nở nụ cười gian. Bởi vì cái gọi là cần kiệm biến xa xỉ dễ, từ tiêu sài phung phí ngược lại biến cần kiệm tiết kiệm liền đầu má khó khăn. Một khi đối phương sau này tài chính nơi phát ra đều nắm ở trong tay hân Nguyễn Trọng Lăng, vậy thì không tin không uy hiếp thành công khiến đối phương khuất phục. Nếu không một giây sau biến cho người trở về hiện tại cái này rách nát cuộc sống á.

Ngoan ngoãn chấp nhận trở thành trong tay ta thuộc hạ đi, Hakurei vu nữ Hakurei Reimu, a ha ha ha ha ha...~

Ta tà ác cười a ta tà ác cười!

- Đuỳnh đoàng!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Cùng Hakurei vu nữ lưu lạc đầu đường...

Bên trong Huyền tướng hương, Nhân loại thôn, nào đó không có tên giữa trục đường chính...

- Cheng! Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!

- Chiềng làng chiềng chạ, thượng hạ tây đông, xa gần đó đây, dừng chân nghe chút:

- Cơ hội hiếm có, cũ đổi mới ngay, miễn phí hôm nay, một ngày duy nhất.

- Cheng! Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!

- Chiềng làng chiềng chạ, thượng hạ tây đông, xa gần đó đây, dừng chân nghe chút:

- Cơ hội khó được, đồ cũ đưa ra, mới ngay xin trả. Thần kì phép thuật, miễn phí hôm nay, vật trao tận tay. Nhanh chân tới ngay, chỉ có hôm nay, một ngày duy nhất.

- Cheng! Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!.....

- Chiềng làng chiềng chạ, thượng hạ tây đông...

- Cheng! Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!

Chỉ thấy Nguyễn Trọng Lăng lúc này đi đầu dẫn theo chiềng dùi gỗ văng hô to. Phía sau đi theo về mặt nhăn nhó đỏ trắng vu nữ trang phục Reimu, trước ngực giờ nâng hòm công đức tiền, sau lưng vác theo dụng cụ căng ngang bằng rộn biếu ngữ. Bên trái viết: Đổi cũ thành mới. Bên phải ghi: Miễn phí không mất tiền. Trên cùng là bắt mắt hàng chữ to: Chỉ tại hôm nay.

Như vậy ồn ào náo nhiệt lại khác biệt phương thức làm náo động, đương nhiên khiến cho còn ở vào thời kì phong kiến xã hội Nhân loại thôn bên trong muôn người đổ xô ra đường chú ý bản tán xôn xao. Nguyễn Trọng Lăng thấy này khuôn mặt vui vẻ nở nụ cười tiếp tục hăng say hô vang. Đợi mãi cho đến khi cảm thấy bản thân gần như đã đi dạo quanh một vòng xung quanh hết tất cả một đám con đường lớn bên trong thôn, đảm bảo nhà nhà đều biết xong, mới dừng lại tại một bên khoảng đường trống. Bỏ qua đám người xung quanh chỉ chỉ trỏ trỏ hỏi thăm, Lăng giờ giờ tay đối với xung quanh đi theo xem náo nhiệt tò mò mọi người cất cao tiếng nói chuyện.

- Chur vị xung quanh hàng xóm láng giềng, bạn bè gần xa, bà con cuối phố, bản thân tôi là Nguyễn Trọng Lãng, vô danh tiểu tốt một tên. Hạnh học được chút phép thuật thần bí trong người. Gần đây đi ngang qua nơi này, khôn khổ vì trong túi tiền rỗng tuếch. Không còn có cách nào khác, đành phải bày ra cách này. Nếu như có bởi vì thế mà làm phiền, mong rằng mọi người chớ trách. Cho tới hôm nay việc đang làm,...

- Một là trợ giúp giúp đỡ mọi người. Đồ cũ đưa ra, mới ngay xin trả. Miễn phí hôm nay, một ngày duy nhất.

- Hai là xin kiếm chút ít tiền nuôi sống bản thân. Nếu như các vị ngày sau có việc cần nhờ sửa chữa vân vân, mọi thứ tôi đây đều có thể tu sửa được hết. Đến lúc đó mọi người chỉ cần mang đồ vật đến Hakurei thần xã đền thờ, giao cho vị này đang đứng bên cạnh vu nữ là được.

Nói và chỉ tay về phía bên cạnh về mặt đỏ hồng hào Reimu lớn tiếng hô.

- Hiện tại mọi người xin chú ý xem trọng tôi làm mẫu.

Nói đến đây, Lãng cánh tay tuý theo lời nói vung lên. Bên trong không gian tạo thành từ quyền năng Thời không bảo tàng một đám đồ vật cũ nát bên trong thần xã tức thì đi theo cùng với một chiếc bàn dài được đặt lên xuất hiện trước mắt khoảng trống.

- Oa! Thật sự là biết phép thuật này!....

Một chiều đầy hư không lấy ra đồ vật quả nhiên khiến cho tất cả mọi người đang đứng xem xung quanh reo hò lên. Nếu như không phải hiện ra trước mắt chỉ là một đồng đồng nát sắt vụn tựa như nồi niêu xong chảo cũ vân vân. Có lẽ còn có thể xuất hiện ra càng nhiều hơn cổ vũ tán phục. Lãng tất nhiên là biết rõ vấn đề ở nơi nào, vì thế cũng không có đột đám người hỏi thêm nhiều, một bên bàn tay đưa ra, lập tức vận dụng lên quyền năng Thời gian mặt trời. Đây lui trên bàn tất cả đám đồ vật thời gian toàn bộ trở về trong quá khứ, tới khi thời điểm vừa mới tạo thành.

- Hiện tại mọi người hãy nhìn lại thử xem!

Nói và chỉ thấy đám đồ vật được đặt trên bài dài kia, cả đám không ngừng lập loè lên ánh sáng sáng tới chớp chớp. Đi cùng theo với đó thể nhưng là sứt mẻ cũ nát xong nồi niêu chảo dần dần trở về hình dáng mới tinh như lúc vừa tạo thành. Quả thật vô cùng thần kì. Cho tới thời điểm Lãng sử dụng quyền năng hoàn toàn hoàn thành xong. Đồ vật đặt bên trên chiếc bàn dài kia, toàn bộ đã biến thành mới tinh như mới ra lò. Nào đâu còn có trước đó tỳ nào cũ nát khó xem như lúc trước.

- Oa! Thật hay giả vậy....?

- Thần kì! Quả nhiên là thật sự thần kì!

- Chàng trai, thật sự có thể mang đồ cũ ra đây đổi lại thành đồ mới sao?....

Một đám người sau khi xem xong Nguyễn Trọng Lãng bản thân biểu diễn tức thì giống như kiến vỡ tổ lên, ồn ào ào ào. Có người tán phục hình ảnh trước mắt thần kì. Có người nghi ngờ hỏi thăm. Một số người thông minh giờ nhớ tới trước đó Lãng từng quảng cáo rùm beng, càng là vội vàng vàng chạy trở về nhà. Muốn nhanh chân tới cái thật sự miễn phí đồ cũ đổi thành mới. Hết thấy hết thấy, Lãng toàn bộ không có quá nhiều để ý. Chỉ có đến khi có ai đó hỏi thăm cầu xác thực, mới sẽ gật gù đầu mỉm cười xác nhận.

Dù sao đi nữa mà nói, có một số đồ vật muốn khiêng từ trong nhà ra tới nơi Lãng đang đứng đó là khó có khả năng, thế cho nên Lãng hoàn toàn không lo sau này bên trong Nhân loại thôn đồ vật đều sẽ biến thành mới tinh hết, không có đồ cho mình tu sửa. Lại nói bên trong Huyền tường hương còn có một nơi tên là Vô nhân chủng (nghe Reimu miêu tả), cứ mỗi một ngày đều có vô số kì lạ đồ vật hoặc hồng hoặc lạnh từ trong các thế giới khác rơi vào nơi này. Bởi vậy sở hữu năng lực sửa cũ thành mới giống như Lãng, hoàn toàn không lo lắng không có đồ vật để sửa. Hơn nữa sửa đồ ở nơi đó xong, bản thân hoàn toàn còn có thể đem đồ vật mang ra bán, tay không bắt sỏi luôn.

Tổng kết từ đó, kiếm tiền từ việc sửa chữa đồ vật hoặc buôn bán từ rác thải biến đồ vật mới tinh vân vân công tác, chỉ cần ban đầu tạo tốt danh tiếng, ngày sau tiền vào cứ gọi là như nước sông Đà luôn. Lại có bởi vì Lãng trước tiên xác nhận địa điểm làm việc ở trong Hakurei thần xã, như vậy người bình thường một khi đến mua đồ hoặc sửa đồ, đương nhiên không thể thiếu vòng vo bên trong đền cúng cái tiền, thấp cái hương linh tình gì đi. Đối với vô công rồi nghề không có tiến hành bất kì lao động sản xuất vu nữ Hakurei Reimu, vậy chẳng khác nào là tiền tự trên trời rơi xuống á. Hạnh phúc thật sự.

Duy nhất vấn đề khi đó sẽ biến thành là, một khi địa điểm làm việc của Lãng di chuyển rồi đi, bên cạnh nằm ý ăn hỏi cũ nát thần xã, tất nhiên cũng sẽ lập tức đi theo quay về tình trạng phá sản như trước. Từ tiết kiệm biến thành xa xỉ dễ, muốn từ xa xỉ ngược lại trở về cần kiệm ăn tiêu như trước vậy khó khăn. ... Không tin vị này tham tiền vu nữ có thể chịu đựng được. Mà đợi cho đến lúc ấy nắm giữ tương lai toàn bộ tài chính nguồn thu nhập của đôi phương, Lãng còn không tin không thể thu thập tên này tham tiền vu nữ cho tới dễ bảo á.

Nghĩ như vậy tới, Nguyễn Trọng Lãng đối với đám người dân trong làng xung quanh mang tới đồ vật yêu cầu sửa chữa đó chính là kháng khái ra tay không chút kéo dài. Quả nhiên là phát tay một cái, cũ biến thành mới luôn. Tức thì khiến cho tất cả mọi người xung quanh nhìn xem toàn bộ náo nhiệt nổ tung. Từng đám từng đám vội vàng vàng chạy nhanh trở về mang theo đồ vật tới đổi mang theo đồ vật tới đổi, báo cho người nhà, báo cho hàng xóm láng giềng biết tin vân vân. Ai bảo Lãng tiến hành sửa chữa đồ vậy đã nhanh lại tiện, hơn nữa còn miễn phí đâu. Miễn phí chiều bài kia vừa ra, quả nhiên là thần chấn sát thần, phạt ngăn diệt phạt, tất cả mọi người xua đi chạy theo như xua vịt.

Tin tức khách trương một cái, không chỉ là ở bên trong nhân loại thôn già trẻ lớn bé mọi người nhà nhà đều biết, đó chính là sinh hoạt ở các nơi bên trong Huyền tường hương một đám yêu tinh yêu quái cũng đều nghe tới luôn.

Tất cả mọi người hiện tại đều đã biết có một cái tên mới tới tên là Nguyễn Trọng Lãng, chính đang dẫn theo Hakurei thần xã vị kia vu nữ đi đến nhân loại thôn bên trong mở miễn phí sửa cũ thành mới hoạt động. Sau này còn tiếp tục ở bên trong thần xã đền thờ mở sửa chữa cửa hàng vân vân. Tò mò đám

yêu tinh yêu quái có suy nghĩ thử đến nhìn xem, cũng có yêu tinh yêu quái xem thường mặc kệ chẳng muốn quan tâm, hoặc sợ hãi Hakurei vu nữ không dám đến vân vân. Muốn hình muốn vẽ. Duy nhất có thể xác định chính là, thông qua lần này náo nhiệt hoạt động, cái tên của Nguyễn Trọng Lăng, đó là hoàn toàn toàn ở tại bên trong Huyền tường hương nổi danh đâu. Còn là đặc biệt nổi bật cái loại đó.

Thời gian, cũng là cứ như vậy dần dần đi tới hoàng hôn cuối ngày. Cho tới đến lúc Lăng bản thân tự mình tuyên bố hoạt động kết thúc mỹ mãn khi, tất cả đám người xung quanh mới thở ngắn than dài quay trở về nhà vậy. Ngày này từ sáng đến tối không ngừng tiến hành sửa chữa biến cũ thành mới, ngay cả Lăng chính mình cũng không biết bản thân đã tiến hành sửa chữa bao nhiêu đồ vật luôn. Duy nhất chỉ biết là từ ban đầu một đám một đám người dân trong làng đổ xô tới yêu cầu sửa chữa trao đổi, cho đến tận bây giờ lác đác thưa thớt đã không có gì người hỏi thăm. Toàn bộ vây xung quanh giờ chỉ còn là một đám ăn dưa quần chúng đứng xem náo nhiệt.

Có lẽ, chính mình trước đó đã đối với toàn bộ người trong nhân loại thôn có thể mang ra tới đồ vật đều đã tiến hành sửa cũ thành mới hết một lượt đâu. Lăng nghĩ như vậy trong lòng không khỏi mỉm cười. Đối với chuyện này cũng không có bất kì lo lắng. Chỉ cần ngày mai đi một chuyến đến Vô nhân chúng thu lấy đồ vật. Mọi chuyện sau đó đều có thể giải quyết dễ dàng.

- Đi rồi! Chúng ta trở lại bên trong thần xã thôi.

Quay người sang nói chuyện đối với cô nàng nào đó đồ trắng vu nữ bên cạnh. Trước đó bởi vì có quá nhiều người lao đến. Bởi vậy Reimu bản thân liên tục bị làm dạ chịu tiếp nhận công tác nhân viên dần xếp thứ tự. Đối với vị này tham tiền lại ham ăn biếng làm vu nữ mà nói, giống như hôm nay vậy “vất vả” một chuyến làm việc thế nhưng không chỉ không thu hoạch được tiền lương, mà còn phải đứng nói chuyện từ sáng tới giờ, có thể nói là căm thù đến tận xương tủy. Hiện tại cuối cùng cũng chờ đợi đến lúc cho phép được nghỉ ngơi, đương nhiên là không có chút nào phản đối. Một bên ném xuống đeo trên lưng cả buổi băng rôn biểu ngữ. Một bên ôm chặt lấy hòm công đức tiền tùy theo Nguyễn Trọng Lăng đi về đền thờ.

Tuy nói hôm nay ngay từ đầu Lăng liền nói rõ là sửa đồ vật miễn phí, thế nhưng mọi người sau đó thời điểm đối mặt với không có hạn cuối, chết ôm hòm công đức tiền, rung rung nước mắt nhìn mọi người, thanh xuân thiếu nữ Reimu, một số ít người còn là mềm lòng cả tin bỏ xuống vài đồng tiền cúng cho cô nàng nha. Cũng là bởi vì tự thân thu hoạch được kha khá tiền, nếu không đối phương mới sẽ không chịu đựng như vậy ngày ngồi đứng bên cạnh giúp đỡ Lăng cho tới tận bây giờ đây.

Ai đó hiện tại thật có chút vô cùng hoài nghi, nếu là vào giờ này phút này có nào đó không có ý tốt người mang theo một túi to tiền đi đến bàn bạc làm mồi nhử, đón chừng vị này vu nữ Reimu ngay cả chính mình người cũng dám bán luôn.

Thật là.... Chưa từng thấy có người nào kì quái tham tiền như thế đâu. Lăng trong lòng không khỏi oán thầm.

Đang đi bước chậm trên đường trở về, vốn dĩ bởi vì làm việc cả ngày mà có chút trầm mặc không muốn nói chuyện hai người, đột nhiên liền nghe được có tiếng người gọi lại ở phía sau.

- Từ từ...! Xin chờ đợi một chút... Nguyễn Trọng Lăng các hạ, còn có Reimu!

Giống như có người đang gọi tên chính mình? Cơ thể có chút mệt, Lăng một bên trong lòng như vậy nói thầm, cả người lại cũng tùy theo quay đầu nhìn trở về phía sau. Quả không có sai, vắng vẻ trên đường phố lúc hoàng hôn ban chiều, chính đang có một cô thiếu nữ chạy như bay đuổi theo hô hai người bọn họ vậy.

Đối phương sở hữu lấy một mái tóc dài tới thắt lưng pha hai màu trắng xen kẽ xanh dương, cùng một đôi mắt to màu nâu. Cô ta ăn mặc một lớp áo ngắn tay và váy, bên trong màu trắng, đầm ngoài màu xanh dương, chân váy nơi được cắt tia ti mỉ. Trước ngực dễ thấy buộc một chiếc khăn màu đỏ. Mũi mà đối phương đang đội có dạng hộp, phần đỉnh có vật trang trí màu đỏ như một chiếc nơ có sáu cánh. Chân cô ta mang tất trắng, và giày đen dưới chân có buộc nơ đỏ.

“Một cô gái trẻ có phong độ tri thức, thanh nhã và nhẹ nhàng.” Lăng chính mình như vậy ở trong lòng đánh giá cho rằng. Bên cạnh phờ phạc đi đường Reimu cũng chính là vào lúc này quay đầu nhìn sang.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276: Bạch trạch Keine, Mokou cùng công chúa Neet cơ

- Là Kamishirasawa Keine cô giáo. Sao cô lại tới đây?

Câu đầu tiên là để giải thích với về mặt mờ mịt Nguyễn Trọng Lăng. Câu sau chính quay về vừa mới chạy đến thiếu nữ bản thân dò hỏi. Khác biệt với mới tới Huyền tường hương chưa được vài ngày giống như Lăng, Reimu bản thân chính là từ nhỏ tới lớn sinh sống ở nơi này. Tuy rằng còn không có đạt tới mức độ mọi chuyện đều hiểu biết giống như Yukari, thế nhưng bởi vì tính chất đặc biệt công việc giữ gìn trị an bên trong kết giới của mình, cô nàng rất dễ dàng biết tên của hầu hết yêu tinh cùng yêu quái đặc thù bên trong Huyền tường hương. Giống như Kamishirasawa Keine như vậy nửa người nửa yêu sống ở trong nhân loại thôn lại làm công việc hằng ngày dạy học cho đám yêu quái, vậy càng là biết tận gốc rễ.

- Thật tốt quá Reimu, còn có vị này Lãng tiên sinh, cuối cùng cũng đuổi kịp hai người.

Mặc dù là chạy vội đến gần, thế nhưng nhìn qua Keine cũng không có vẻ gì là mệt mỏi cả. Yêu quái cái gì quả nhiên đều không phải người. Ưc? Lại nói đám bọn họ thật đúng đều là không phải người thật. Gật gật đầu ra vẻ nghiêm túc chào hỏi, Lãng trong lòng thế nhưng còn có thời gian suy nghĩ lung tung.

Bởi vì là người quen biết cũ, thế nên thấy bên cạnh Lãng không có ý tứ mở miệng nói chuyện, đối diện Keine lại có vẻ xấu hổ ngượng ngùng mở miệng, không khí im lặng trong giây lát, không còn có cách nào khác, Reimu bản thân đành phải lên tiếng hỏi thăm.

- Ừm! Lâu rồi không gặp được cô, cô giáo Keine. Cô như vậy vội vàng đuổi theo hai người chúng tôi là có chuyện gì sao?

- Ân! Bởi vì hôm nay là ngày nghỉ không có buổi học, thế cho nên cả ngày tôi đều ở tại chỗ của Mokou. Trước đó đột nhiên nghe được đám thỏ trong rừng tre lạc lối nói chuyện về năng lực thần kì của Lãng tiên sinh...

Nói và lễ phép hướng về phía đứng bên cạnh lắng nghe Lãng nhẹ nhàng cười.

- Bởi vì chuyện này thật khó mà tin được, thế nên tôi không thể không vội vã chạy trở về muốn tới tận nhà hỏi thăm.

- Ý cô là cô cũng có đồ vật muốn sửa cũ thành mới?

Lãng không có chút nào ngạc nhiên đối với lời giải thích của Keine, cất tiếng hỏi lại. Đứng tại bên cạnh Reimu giống như cũng sớm có điều đoán trước trầm mặc.

- Ân ân! Thật đúng là như vậy đâu, Lãng tiên sinh. Bởi vì tôi có thói quen sưu tầm ghi chép lại lịch sử của Huyền tường hương, trong nhà cũng còn có không ít loại khác sách. Mặc dù tất cả đều đã trải qua tiến hành xử lý bảo quản. Thế nhưng tôi nghĩ nếu thật có thể để cho tất cả bọn chúng biến hoá trở nên như mới vậy thì thật tốt quá. Lãng tiên sinh không biết ngài có thể làm được không? Xin Ngài yên tâm, một khi thành công xong việc, bản thân tôi nhất định sẽ có hậu tạ!

- Chi trả bằng tiền sao?

Reimu hai mắt đột ngột sáng lấp lánh lên như ngôi sao, cướp trả lời.

- Đương nhiên có thể... Nếu như Lãng tiên sinh yêu cầu.

Đối mặt với Reimu như vậy thái độ đột nhiên hứng thú mười phần, rất rõ ràng ngay cả thanh nhũ điệu dàng giống như Keine cũng bị dọa. Giật nảy mình lên, trước theo bản năng cất tiếng hỏi đáp. Nói xong còn không quên nhìn về phía Nguyễn Trọng Lãng trung cầu ý kiến xác nhận. Hiển nhiên, cô ấy biết ai mới là người đóng giữ vai trò quan trọng nhất trong việc này.

Đáng tiếc con nào đó đã sớm chui vào tiền trong mắt đi vu nữ mới sẽ không có giác ngộ cao như vậy. Vừa nghe nói đến có trả tiền lập tức thì đã sôi máu hết lên.

- Vậy còn chờ đợi cái gì nữa, chúng ta mau đi thôi!

Cả khuôn mặt giờ đã đỏ au như dân cờ bạc luôn, Reimu một bên hô to trả lời, một cái công chúa ôm, ôm vác lấy còn không có kịp nói lời gì Lãng chạy vội. Cô ấy đã sớm biết nhà của Keine bản thân ở đâu.

- Đợi! Đợi tôi một chút.

Không còn có cách nào khác, Keine bản thân giờ chỉ có thể vội vàng chạy đuổi theo sau. Trong lòng cũng âm thầm than, chui vào trong mắt đồng tiền vu nữ Hakurei, sức mạnh quả nhiên là vô cùng vô cùng đáng sợ!

- Đâu mà! Tôi còn chưa có nói đáp ứng đâu!

Đây là Lãng cuối cùng lên tiếng chống cự.

- Nói cái gì nói gờ đâu! Có còn muốn sống ở trong Huyền tường hương nữa không? Ngày hôm nay anh không muốn làm cũng phải làm cho tôi, nếu không đừng trách tôi ra tay lui trị!

Đã mất hết hạn cuối vu nữ tức thì đe dọa.

- Lui trị là cái khi mốc gì?

Không học vấn không nghề nghiệp Lãng thái độ rõ ràng khinh thường cô nàng thủ đoạn đe dọa.

- Ấy...! Cái kia chính là... phong ấn... Đúng! Chính là có thể phong ấn một ngàn năm một vạn năm mười vạn năm chính anh vào bên trong phòng tối luôn. Nói chung anh không muốn làm cũng phải làm. Đừng để cho tôi còn phải nhắc nhở thêm lần nữa.

Vừa nói giải thích vừa chạy như bay vu nữ Hakurei phát ra mệnh lệnh thông báo cuối cùng.

- Được được được! Chữa trị thì chữa trị. Thế nhưng có thể thả tôi xuống trước được không? Quái lạ lùng.

Vốn dĩ bản thân ngay từ đầu cũng có ý định giúp đỡ Keine chữa trị thế nên Nguyễn Trọng Lăng cũng không có gì lý do kiên quyết chống lại. Thế nhưng cái chính là bị Reimu công chúa ôm chạy trên phố như hiện giờ, anh chàng lúc này chỉ muốn ôm mặt mà khóc luôn. Một thời anh danh nay còn đâu.

- Anh nói thử xem? Làm gì phải như thế mè neho! Yên tâm đi! Lập tức lập tức liền đã đến nhà của Keine rồi.

“Tôi nói mới không phải cái này á!

Tính! Mặc kệ đi~ Dù sao cũng không có ý định sống ở trong thôn làng.” Nào đó người đã tự mình sa đoạ như vậy tự nhủ.

Rất nhanh! Nhà của Kamishirasawa Keine liền đã hiện ra trước mắt.

- Các người đây là....?

Một cô gái có đôi mắt màu đỏ cùng mái tóc màu bạc trắng dài đến mắt cá chân, giờ đang đứng trước cửa của ngôi nhà mà bọn họ vừa đến, khuôn mặt chính giắt mình nhìn về phía tư thế quỳ dị giữa Lăng cùng Reimu lúc này. Nhìn kĩ thì đối phương đang ăn mặc một chiếc áo màu nâu rất nhạt dài tay, trông như ngã màu vì bụi khói, cùng một chiếc quần đỏ sậm màu có đai đeo hai bên qua vai, phía dưới được dán chỉ chút một đám lá bùa hình chữ nhật một cách ngẫu nhiên. Tóc của cô ta cũng được buộc bằng những chiếc nơ bùa màu đỏ trắng tương tự, trong khi trên đỉnh đầu được buộc bằng một chiếc nơ bùa lớn hơn nằm ngang.

- Ân! Là Mokou đến chơi đây sao? Xin chờ đợi một chút, Keine đang ở ngay phía sau.

Thả xuống đã sớm xấu hổ không chỗ nương thân Nguyễn Trọng Lăng xuống đất, Reimu giờ về ngoài trông như không có việc gì cùng với đối diện tên là Mokou thiếu nữ nói chuyện.

“Bởi vì đều là ngực lép cho nên mới nhiệt tình như vậy sao?” Nhìn trước mắt Reimu về mặt phần khỏi hỏi thăm, Nguyễn Trọng Lăng không khỏi âm thầm trong lòng ác ý suy nghĩ. Ai bảo trước đó gặp phải vòng một to lớn Keine, thái độ của Reimu ban đầu lãnh đạm như vậy đâu.

- Không, không phải! Tôi là cùng với Keine cùng đi trở về. Vừa rồi chỉ là đang đợi Keine bản thân đi mời hai người đến mà thôi.

Nói và tên là Mokou thiếu nữ giống như muốn nói lại thôi nhìn về phía Lăng.

- Cô có chuyện gì muốn hỏi tôi sao?

Thấu hiểu lòng người, Lăng thấy vậy cười cười nhẹ nhàng bắt chuyện.

- Ân! Chỉ là muốn hỏi thăm một chút, anh có phải hay không là người của Vĩnh viễn đình mà thôi.

Bắt gặp Lăng như vậy dáng vẻ thoải mái mà hỏi, đối diện Mokou giống như cũng nhẹ thả lỏng, trở về tính cách thái độ khi bình thường của mình. Rất là đỉnh đặc tự nhiên nói chuyện.

“Ân! Còn rất có vẻ đặc thù cuốn hút đâu.” Giọng nói của Lăng bởi vậy cũng có chút thân mật hơn.

- Vĩnh viễn đình sao? Giống như trước đó Reimu cũng từng nhắc tới về nơi này. Có thể nói cho tôi biết nơi đó người là như thế nào sao? Tại sao mọi người gặp phải tôi ý nghĩ đầu tiên đều là cho rằng bản thân là người ở nơi đó.

- Ủm! Cũng không có gì. Có lẽ là bởi vì tất cả mọi người đều biết nơi đó tên kia đầu nắm móc công chúa cấm cung cơ thể nắm giữ năng lực điều khiển thời gian mà thôi. Anh không phải cũng nắm giữ năng lực tương tự như vậy sao? Thế cho nên mới có thể sẽ gây ra hiểu lầm.

Bắt gặp Lăng như vậy hoàn toàn không biết gì về Vĩnh viễn đình dáng vẻ, Mokou bản thân liền có chút tuy tuy tiện tiện lên. Nhắc tới giải thích về Vĩnh viễn đình bên trong người cũng là mang theo không hiểu ác ý.

- A! Là như vậy phải không? Không nghĩ tới ngay tại ở bên trong Huyền tường hương sẽ gặp được như vậy người có cùng năng lực đâu. Có thể nói thêm cho tôi biết nhiều hơn về người ở bên trong đó được không?

Chuyện của nhà mình, nhà mình biết, nếu như không phải bản thân tiêu diệt đánh bại dị thần Aten, anh chàng nào sẽ có cơ hội nắm giữ trần quý lại mạnh mẽ quyền năng Thời gian Mặt trời. Cũng sẽ không bởi vì đối phương đôn phần kích phút cuối cùng mà bị trục xuất ném tới nơi đây, Lăng bởi vậy đối với cái này giống như mình nắm giữ đáng sợ liên quan tới thời gian năng lực người, hiển nhiên tò mò khấn.

- Anh muốn hỏi chuyện về tên kia nắm móc đầu công chúa làm gì?

Mokou khuôn mặt chợt cảnh giác nhìn về hỏi.

- A ha ha..! Tò mò! Chỉ là có chút tò mò thôi á. Biết người biết ta sao? Tôi cũng muốn biết đối phương năng lực là như thế nào cái giống nhau đâu.

Gãi gãi đầu hàm hậu cười, Lăng thuận miệng liền bịa chuyện đáp. Mokou thế mà có chút tin. “Àn! Thành thật thiếu nữ nha! Ta thích!” Ai đó quý dị cười.

- Ân! Nói như vậy cũng đúng. Còn có may cho anh đấy, nếu bàn về người hiểu rõ về tên kia ở bên trong huyện tường hương, không có mấy ai bằng được tôi đâu...

Nói và Mokou bắt đầu miêu tả kể cho Lăng về vị kia bị thiếu nữ gọi là đầu nấm mốc công chúa cảm cung. Cái gì quanh năm suốt tháng ngồi trong phòng nghiện net thiếu nữ nha. Cái gì lời thôi lếch thếch bản thủ không tắm gội, đầu nấm mốc nha. Cái gì thô lỗ ngu xuẩn a... vân vân. Nói chung mười câu tám chín không có lời hay, một hai câu còn lại vậy là trả lời Lăng về những người khác liên quan trong Vĩnh viễn đình. Bởi vậy không cần người khác ở cạnh bên nhắc nhở nói gì, Lăng cũng biết chắc được trăm phần trăm, vị này Mokou thiếu nữ cùng vị kia công chúa Houraisan Kaguya, hay còn bị mọi người (trừ Mokou ra) gọi với biệt danh Neet cơ, hiển nhiên là kẻ thù không đội trời chung như nước với lửa.

Đương nhiên! Tất cả những điều kể trên đối với Lăng đều không có gì quan trọng khiến anh để ý. Các thiếu nữ đầu xé nhau cái gì, vô cùng bình thường không phải sao. Đều không có cái gọi là. Mãi cho tới tận khi Lăng vô tình nghe được về thứ kia trong truyền thuyết Bồng Lai bắt từ được cùng vĩnh sinh bắt từ Bồng Lai người...

“Ân! Thật rất muốn, rất muốn, rất muốn cướp lấy một cái uống thử xem đâu!” Ai đó ở trong lòng bất thành linh nổi lên khát khao suy nghĩ. Chỉ là cũng chính vào ngay lúc ấy, vội vã đuổi theo phía sau Keine cuối cùng cũng đã trở về. Sớm đã sốt ruột chờ đợi cộng thêm nghe hai người nói chuyện cực kì phiền chán, Reimu tức thì không cho Lăng cơ hội rảnh rỗi đi tìm hiểu thêm. Lập tức! Lập tức! Lôi kéo anh đi vào bên trong nhà, bắt đầu công việc duy tu đôi cũi thành mới các loại sách báo á.

Tạm thời bị bắt ép cắt đứt tìm hiểu tình báo, Lăng cũng không nản chí. Mọi việc khởi đầu nan sao. Muốn thật sự cướp được lấy cái kia truyền thuyết bên trong Bồng Lai bắt từ được vân vân, cũng không vội ở ngay lúc này. Tất cả còn cần nhiều hơn bàn bạc suy nghĩ lập kế hoạch mới được. Mà trong đó quan trọng nhất chính là... thu được sự giúp đỡ của vị này cho đến hiện tại đã cùng Neet cơ công chúa đầu cái mảy trăm năm bắt bại, cũng sử dụng qua Bồng Lai bắt từ được người- Mokou Fuziwara. Nghĩ đến đây, Lăng chính mình không khỏi thờ người ra nhìn về phía đối phương.

- Ân? Trên mặt tôi có dính thứ gì sao?

Đối diện Mokou tức thì dò hỏi với giọng ngạc nhiên. Một tay xấu hổ lau lau mặt.

- Không không không! Chỉ là bởi vì đột nhiên cảm thấy Mokou là như vậy thật thật thật xinh đẹp thiếu nữ a, thế cho nên vừa rồi bỗng nhiên có chút nhìn xem mê mẩn thất thần đâu.

Tươi cười giọng nói ôn nhu trả lời.

Reimu: “.....”

Kanishirasawa Keine: “.....”

Mokou: “.....”

- Lưu manh nhận lấy cái chết!!!

Mặt đỏ bừng bừng hét lên.

- Ân! Khoan đã~

- Phượng hoàng phi thiên hoá!!!

- Bùm! Rầm! Âm ầm!

- Aaaaaaaaaa! Ta còn sẽ trở về.....~

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 277: Marisa: Bắt được một con hoang đại... thiếu niên

Ma pháp rừng rậm bên ngoài rìa, khoảng cách không xa bên ngoài nhân loại thôn...

- Chết tiệt Reimu! Đáng ghét Reimu! Người chết trốn đi đâu chơi mà cả ngày không thấy tăm hơi trở về thần xã.

Vốn đang cười trên chổi bay bay trở về nhà, Marisa lúc này còn không quên lăm bầm lều bầu nguyên rùa nhắc tới nào đó vụ nữ đền Hakurei. Ai bảo bởi vì ngồi chờ đợi đối phương, khiến cho cô cả một buổi chiều nhàm chán đến chết, chôn chân ở trong đền thờ đâu. Vốn dĩ dựa theo bình thường thói quen

mà nói, trừ khi bên trong Huyền tường hương phát sinh ra dị biến, nếu không làm vu nữ lười biếng giống như Reimu, trăm phần trăm là sẽ không rời khỏi đền thờ ra ngoài nửa bước. Cũng chính là bởi vì tin tưởng vào cái định lý này, thế cho nên chạy đến đền thờ chơi lại không thấy ai xong, Marisa mới có thể ở lại bên trong ngồi chờ a chờ a... Không nghĩ tới một ngồi chờ liền tiêu tốn hết cả buổi chiều luôn. Mắt thấy ngày đã tối dần mà Reimu vẫn không thấy tăm hơi trở về, buồn bực ngồi trông đèn cả buổi chiều, bụng sớm đã đói meo Marisa cuối cùng thật là không thể chịu đựng được nữa á. Chỉ có thể cười cười chỗi bay, bay về nhà mình tìm nắm ăn đi. Thật thật sự là quá đáng giận a, Reimu tên kia!

- Vútttttt.....! Rầm!!!

- Sao? Cái gì vậy???

Êm đẹp đang bay bỗng nhiên bắt gặp được có thứ gì đó bất chợt lao nhanh vượt qua chính mình, rồi đánh rầm xuống đất bốc lên khói mù. Vốn dĩ bởi vì cả một buổi chiều không có chuyện gì làm mà u buồn uất ức, Marisa tức thì tinh táo hẳn. Mở miệng giạt này mình theo bản năng thốt lên.

- Cái gì a? Chẳng lẽ là vịt giò gãy cánh rơi xuống?

Thật thật sự xin lỗi! Đối với đã sớm đói meo bụng cô nàng mà nói, so với các loại phù hợp thực tế logic tình huống tàn khốc, cô ấy càng hy vọng vào ảo tưởng tươi đẹp của mình trở thành sự thật hơn.

Lại nói... dạo này cũng không có ai ngờ ngăn lên đi mở tiệc chiêu đãi tất cả mọi người, vì thế trong khoảng thời gian này, vô công dỗi nghề, trong túi lại luôn luôn chẳng có mấy đồng tiền mà nữ Marisa, sớm đã ăn nắm ăn đến phát chán lên đi rồi á. Thật ước mong sao bây giờ có thịt thịt để ăn u~

Nghĩ tới bữa tối hôm nay có cơ hội ăn thịt vịt hầm nấm nấu canh linh tinh, Marisa tốc độ cười chỗi bay tức thì nhanh lên mấy cái cấp bậc. Vèo!... một cái, tức thì đuổi kịp tới chỗ vật thể vừa rồi mới rơi xuống đất kia.

Ánh mắt nhìn nhìn xem, quả nhiên chính là một con hoang đại... thiếu niên?

Xoa xoa mắt! Lại xoa xoa mắt lần nữa!

- Cái gì a! Tại sao lại là một người thiếu niên à giò!!!

Giọng bi thiết hô to lên.

- Thật thật có lỗi quá! Thế nhưng bản thân là một người thiếu niên vậy thì có vấn đề gì không?

Vừa mới bị rơi rớt xuống đất đương nhiên chính là nhân vật chính của chúng ta Nguyễn Trọng Lăng. Trước đó một vài giây bởi vì anh ấy miệng tiện trên chọc tỉnh tỉnh vốn dĩ không được tốt lắm Mokou, thế nên bị bị thảm đánh đòn dạy dỗ. Vốn dĩ có thể sử dụng ra hoá thân Chim săn mỗi quyền năng thần tốc để chạy trốn. Thế nhưng nghĩ lại thì chính mình chung quy là làm sai, bởi vì thế cho nên liền miễn miễn cưỡng cưỡng dừng lại bản năng sử dụng ra quyền năng, thành thành thật thật dính lấy một chiêu Phụng hoàng phi thiên hoá của Mokou lên người.

Thật tình không nghĩ tới đáng người nhỏ nhắn xinh xắn cô nàng ra đòn lại là như thế tràn trẻ sức mạnh ác. Không những đánh bay bản thân Lăng phá vỡ trần nhà, cả người thậm chí còn tuý theo quán tính bay ra xa như vậy luôn.

Lăng hiện tại bởi vậy trăm phần trăm có thể xác nhận, vị này Mokou thiếu nữ... quả nhiên cũng không phải người á! Ai! Luôn cảm giác tất cả mọi người sinh sống ở bên trong Hương tường hương này, thật đúng là không dễ chọc tý nào.

Còn có... vị này trước mắt thiếu nữ làm sao vẫn còn luôn khóc lóc đây? Thật không hiểu thấu đôi phương đang nghĩ gì~

- Tại sao lại không có vấn đề? Hiện tại vấn đề liền thật lớn thật lớn đâu! Mau mau trả lại cho tôi vịt giò hầm nấm nấu canh a! Trả lại cho tôi ngon miệng bữa ăn khuya a, khôn nạn!

Được! Lần này thì Lăng không cần đến dù chỉ một giây tức thì đã hiểu. Cái này đáng giận giận cô nàng tóc vàng, lại còn có cosplay một bộ trang phục phù thủy trắng đen, mũ cùng chỗi bay đủ cả, phía trước giờ đeo lấy cái không hiểu thấu màu trắng tạp dề, đôi phương chính vừa rồi còn coi anh làm vịt giò từ trên trời rơi xuống, cho nên mới bay đi tới nhặt đâu. Thật thật sự là.... Đáng giận! Thật đáng giận!... mới là lạ.

- Này! Này, cô em! Không cần đến mức khóc lóc chết cha chết mẹ như vậy đi! Lại nói tôi còn không trách cô dám đi so sánh tôi thành vịt giò đâu. Lại còn đứng đó mà khóc cái gì?

Nét mặt dờ khóc dờ cười đáp lời.

Rất hiển nhiên! Lời nói của Nguyễn Trọng Lăng vừa ra tức thì đạt tới tác dụng. Vốn dĩ bởi vì đói hoa cả mắt mà phát cuồng sinh hoang tưởng Marisa, cuối cùng còn là bình tĩnh lại. Đồng thời cũng biết bản thân trước đó quả thực có chút làm càn làm quấy. Có điều ai bảo cô nàng trước đó đang đói quá đâu. Hy vọng càng lớn, thất vọng thời điểm lại càng tuyệt vọng không phải sao? Cũng không thể toàn trách bản thân cô được.

- Ày! Thật xin lỗi. Tôi cũng không phải cố ý.... Haizz! Nếu không tôi mời anh ăn bữa ăn khuya coi như đền bù đi. Nếu như anh không ngại.

Nếu như là thời điểm bình thường, Marisa đoán chừng còn có tâm tình hứng thú đối với người mới quen tiếp tục ở đây tán phét nói chuyện. Thế nhưng hiện tại đó là thật sự đói. Vốn dĩ ngày hôm nay muốn tới chỗ của Reimu ăn chực một bữa thay đổi khẩu vị, thế nhưng mà bây giờ... Nghĩ tới phải quay về nhà một mình ngồi ăn món canh nấm kia. Marisa bỗng nhiên nhanh trí nghĩ tới mời Lăng cùng về ăn khuya. Hai người cái gì mà... dù cho bản thân cô

ăn không vào còn có đối phương ăn cùng, vậy cũng liền không lo lãng phí còn thừa nồi canh không phải sao.

- Ấy! Vậy thì tốt quá. Xin làm phiền cô.

Lăng nghe được vậy tức thì đáp ứng ngay.

Cũng không có biết rõ được trong lòng của Marisa mưu ma chước quỷ, anh ấy giờ chỉ nghĩ tới chính mình trước đó vừa rồi như vậy chộc giận Mokou, hiện tại lập tức vác cái mặt này đi trở về, có vẻ như có chút không được hay cho lắm. Ai đó còn vẫn muốn sĩ diện đâu!

Càng chết cái chính là sửa cũ thành mới sách báo công việc còn chưa có làm xong, Keine đương nhiên cũng chưa thanh toán tiền. Trong túi Lăng giờ rỗng tuếch không có đồng nào, hiển nhiên cũng không có tiền trở về nhân loại thôn tìm hàng quán ăn đêm. Hiện tại vậy mà buồn ngủ gặp phải chiều mạnh, có người mời đi ăn bữa tối, anh chàng liền sáng khoái quyết định đi theo ngay cùng. Đương nhiên nhanh như vậy đáp lời cái gì, tự nhiên là sợ đối phương thực tế chẳng qua là qua loa khách sáo mời khách á. Nhờ đâu giữa đường đổi ý thì sao? Vui đùa cái gì vậy~ Dám so sánh coi anh làm vịt gỏi, làm sao có thể dễ dàng tha thứ để cho đối phương chạy mất đâu. Một bữa ăn khuya bắt đền đã là nhẹ!

- Vậy được rồi! Chúng ta mau đi thôi. Trước trở về nhà của tôi đi. Ừ đúng! Tên tôi là Kirisame Marisa, còn anh tên gì? Trông anh thật lạ mặt. Tôi giống như chưa từng thấy anh ở trong nhân loại thôn bao giờ.

- Nguyễn Trọng Lăng, tên của tôi. Còn có tôi cũng là vừa mới tới nơi đây sinh sống được mấy ngày.

Bắt gặp Marisa như vậy đáng vẻ thúc giục vội vàng, Lăng thậm chí cũng chưa có gì nhiều thời gian chỉnh sửa lại bụi bám trên người, lập tức dùng quyền năng Cười mây đáp gió cho gọi ra một đoá mây trời nâng lên chân mình bay đi theo. Hai người lúc này mới vừa bay vừa nói chuyện.

- Oa! Anh cũng là pháp sư sao? Còn biết gọi mây bay chở người.

Giọng hâm mộ.

- Ấy! Nói sao nhỉ? Thật ra tôi không phải là pháp sư. Cho tới cái này năng lực là do một loại quyền năng của tôi diễn biến tạo thành cách sử dụng. Tôi có được nó nhờ vào việc đánh giết một vị thần.

- Đánh giết một vị thần? Thật hay giả?

- Ừm! Cũng không đúng lắm. Sẽ chính xác hơn nếu gọi đó là phân thân của một vị thần.

Nét mặt khiêm tốn.

- Ai! Mặc dù là như vậy cũng đã rất giỏi rồi. Tôi thậm chí còn chưa từng gặp được ngay cả một vị thần nào đâu. Không biết bọn họ đáng vẻ sẽ trông ra sao?.....

Có lẽ là bởi vì tính cách sáng sủa của Marisa gây cảm nhiễm, bởi thế cho nên không hiểu ra sao, Lăng liền rất nhẹ nhàng liền nói ra với đối phương về chuyện của mình. Thậm chí đến phía sau còn thành thật nói rõ bản thân ý đồ. Đương nhiên là có thông qua chỉnh sửa làm đẹp một chút. Dựa theo cách nói của anh ấy hiện tại chính là mong muốn tìm được một đám bạn bè tốt giúp đỡ chính mình có thể tìm được đường quay về nhà. Ấy! Mục tiêu nó mới độc lòng làm sao~

Marisa quả nhiên nghe xong liền cảm động. À, không đúng! Phải nói là nghe đi xong liền không hiểu thấu kích động lên mới phải. Thật không biết đối phương hưng phấn như vậy làm gì? Chẳng lẽ là tính tình cho phép, thích xem vào việc không đâu???

Mà thôi mặc kệ nó! Chỉ cần cô nàng giống như là bản thân hứa hẹn đồng ý hỗ trợ. Hơn nữa còn thật sự tìm cách đi lôi kéo những người khác trong Huyền tướng hương tham gia góp công góp sức giúp đỡ cho Lăng là được.

Ai! Nên nói đùa bé này thật sự là quá mức đơn thuần đâu! Hay là nên nói thẳng là ngốc đâu!

Có điều đùa ngốc thường có người đau. Có lẽ là bởi vì bên cạnh Marisa quá mức dễ lừa, hay hoặc là tính cách sáng sủa của đối phương khiến anh chàng cảm động... mới là lạ! Nói chung~ Ai đó liền rất vui vẻ nhận lời đồng ý giúp đỡ từ phía Marisa á. Một nam một nữ cũng bởi là vì vậy tức thì cảm thấy càng thêm thân cận gần gũi. Suốt cả con đường đi nói chuyện cười vui đùa giỡn thật là vui vẻ đâu. Cho đến khi cuối cùng đã trở về nhà...

.....

Kết thúc chương 277.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278: Mê huyễn năm

- Chúng ta đến nơi rồi! Đây chính là nhà của tôi. Hoan nghênh đến ghé thăm daze!

Nói và Marisa hạ xuống khỏi chiếc chổi bay đi trước mở cửa vào trong nhà. Cùng lúc hạ xuống đám mây bay, Lăng vốn dĩ định đi theo sau cùng, thật không nghĩ đến. ...

- Bang!!!...

- Đợi một chút! Chúng ta vẫn là rời đi nơi khác ăn bữa khuya đi!

Vừa mới vào nhà xong Marisa đột nhiên lại giật bắn đi ra, đồng thời đóng chặt cửa lại, về mặt giọng nói ngây ngô cười đối diện với Lăng nêu ý kiến.

- Được thôi! Tuy cô sao cũng được~

Mặc dù rất tò mò nguyên do trước mặt cô nàng vì sao đột nhiên đổi ý, khả năng ăn người miệng mềm sao, ai bảo hiện tại Lăng còn trông chờ vào bữa ăn khuya của đối phương đỡ đói đâu. Nhập gia tùy tục thôi.

- ục ục ục~

Lăng: “.....”

Marisa: “.....”

“Ày? Không phải là bản thân bụng mình kêu???” Anh chàng trong lòng bởi vậy bỗng giật mình nhận ra.

Cũng cùng vào lúc ấy, đối diện Marisa khuôn mặt tức thì trở nên rối rắm. Lúc xanh lúc đỏ, còn có cả xấu hổ, suy sụp, tự sa ngã lẫn buồn rầu cảm xúc vân vân.

- Tỉnh! Chúng ta vẫn là ở đây ăn khuya đi. Anh đợi tôi ở bên ngoài một chút, tôi muốn đi vào dọn dẹp phòng.

Vừa mới toát ra ý nghĩ đi tới chỗ khác ăn chực, bụng liền ục ục kêu đối kháng nghị. Tính cách vốn dĩ liền có phần sáng sủa Marisa tức thì quyết định lộn chết không sợ nước sôi, đã không quan tâm.

Đương nhiên! Nói là nói như vậy thôi, thế nhưng điều đó cũng không có nghĩa là cô nàng có thể chấp nhận kẻ mới quen như Lăng lúc này đi vào xem phòng. Bên trong thật sự là quá loạn, yêu cầu sửa sang lại một chút. Mặc dù làm như vậy trực tiếp nói ra chẳng khác nào lạy ông tôi ở bụi này, giải thích cho Lăng rằng phòng ở của cô ở bên trong quá rối loạn. Ai! Nghĩ tới còn thật là có chút xấu hổ đâu~

- Ân! Không có việc gì. Tôi có thể chờ.

Nhìn sáng sủa hoạt bát Marisa lúc này về mặt tự sa ngã giống như ý bảo “thích cười thì cười đi” làm Lăng không khỏi cảm thấy thú vị không thôi. Dĩ nhiên giọng nói vẫn là tỏ ra vẻ thật thật nghiêm túc. Ít nhất thì cũng không muốn làm cho này bản thân có phần yêu thích cô gái tăng thêm khó chịu phiền não xấu hổ.

- Vậy đợi tôi một chút. Rất nhanh thôi.

Nhìn thấy Lăng như vậy cách cư xử, Marisa trong lúc khoảnh khắc bỗng nhiên cảm thấy thiếu niên trước mắt này làm người cũng không tệ lắm, sau này có thể tăng thêm kết bạn. Đương nhiên! Việc quan trọng nhất trước mắt hiện tại chính là tiến hành mau chóng dọn dẹp phòng. Cũng không thể để cho đối phương sau đó làm khách đi vào cười chê không phải. Kết quả là nói xong câu trả lời với Nguyễn Trọng Lăng xong, cô nàng tức thì vọt lên vào trong phòng đi, sau đó đóng sầm cửa lại. Đứng ở bên ngoài Lăng tiếp sau đó chỉ có thể nghe thấy một đám lại một đám âm thanh không ngừng đồ vật va chạm vang lên. Cũng không biết bên trong Marisa đang làm cái quỷ gì.

- Mặc kệ! Chỉ cần cuối cùng có cái ăn là được~

Nhún nhún vai, Lăng chính mình cũng không có ý định tiếp tục đứng ở trước cửa ngốc chờ, mà là đi tới xa xa khoảng cách dưới gốc cây ngồi nghỉ lại. Hón nữa còn tranh thủ chớp mắt trong chớp lát.

Không biết đã qua bao lâu thời gian sau, cơ thể bỗng nhiên có cảm giác giống như bị người không ngừng lay động.

- Ân? Là Marisa à. Đã dọn dẹp lại xong sao?

Hai mắt mở ra. Quả nhiên phát hiện Marisa đang đứng ở ngay trước mặt mình. Thời gian không biết đã trôi qua bao lâu. Xung quanh cảnh vật đã sớm chìm vào trong màn đêm đen tối. Đương nhiên này đó yếu tố đều không hề ảnh hưởng tới hai người bọn họ. Hay hoặc nói đúng hơn chính là Marisa thì Lăng không biết, thế nhưng chính bản thân anh từ khi trở thành Diệt thần sư xong sớm cũng đã có được năng lực nhìn trong màn đêm. Bởi vậy anh chàng lúc này có thể thấy rõ ràng gần ngay gang tấc trước mặt Marisa, ngay tại bản thân vô tình nhắc nhở đến chuyện dọn dẹp khi, khuôn mặt thoáng có chút xấu hổ.

- Hừm. Thức ăn cũng đã nấu nướng xong. Là món canh nấm. Anh ăn không có vấn đề gì đi? Trước đó thấy anh như vậy ngồi ngủ ngon thế nên tôi cũng không có tiến hành đánh thức.

- Hừm! Canh nấm sao? Vậy đây chính là lần đầu tiên tôi được ăn. Trước kia ở quê nhà tôi cũng không thịnh hành món này.

- Vậy thì tốt! Nếu nói về nấu canh nấm vậy bên trong Huyền tường hương không ai có thể bằng được tôi đâu. Anh cứ đợi mà thưởng thức đi.

Marisa giọng vui vẻ tươi cười đáp lời.

- Ok! Vậy thì để tôi nếm thử xem tài nghệ nấu nướng của cô thế nào.

Nói và rồi hai người sóng vai nhau đi vào bên trong ngôi nhà. Vừa vào bên trong phòng, vốn còn có ý định theo bản năng quét mắt nhìn qua quan sát xung quanh, thế nhưng nghĩ nghĩ lại, ai đó liền trực tiếp quyết định dừng hành động. Trực tiếp đi đến chính giữa bên cạnh nơi đặt nồi canh, ngồi xuống chuẩn bị ăn. Marisa thì đã sớm vượt lên trước lấy ra muối mức đầy cho Lãng một bát canh đưa đến. Giọng tươi cười thúc giục.

- Nếm nếm thử xem tay nghề của tôi ra làm sao?

- Ừm! Không rõ lắm nhưng cảm giác còn được.

Cười cười, cũng không có tiến hành khoa trương khen ngợi hay chê bai ghét bỏ. Thật trung thực trả lời.

- Cái gì mà! Tôi cảm thấy đã rất tốt đấy chứ~

Tự mình uống thử một ngụm canh xong, cảm giác tự hài lòng Marisa tức thì cất tiếng phàn nàn. Lãng thì bỏ ngoài tai coi như không. Hiện tại anh chàng cũng đã phát hiện ra. Cái gì mà “ở tại Huyền tường hương bên trong không có ai nấu canh nấm bằng được tôi” của Marisa tuyên ngôn, hoàn toàn toàn chính là trên mặt thiệp vàng sao. Nồi canh nấm này nấu... thật sự là quá bình thường. Hay hoặc nói đúng hơn chính là... ngoài nấm ra nó chỉ còn có nước canh. Không có bất kì phụ gia gì thêm. Có thể ngon miệng được mới là lạ.

“Ài! Thôi bỏ đi. Cố gắng chịu khó nhịn một đêm. Sáng mai liền trở về chỗ của Keine hoàn thành nốt công việc sửa cũ thành mới sách báo. Lúc sau liền có thể thu tiền công tiến hành phong phú bữa sáng đèn bù.”

“Ân? Hay hoặc là đi trước vô nhân chùng thu đủ các loại đồ vật rơi xuống ở nơi đó thì tốt hơn. Trở về nhân loại thôn sửa chữa xong có thể trực tiếp bán lấy tiền ăn sáng. Hoàn toàn không cần phải chờ đợi vào người khác luôn.”

Vừa ăn canh nấm vừa suy nghĩ quyết định trong đầu xong, Lãng bắt đầu cùng với đối diện ngồi ăn canh Marisa câu được câu không trò chuyện. Một bữa ăn khuya cứ như vậy kết thúc trong bình đạm. Cho tới khi...

“Ày? Làm sao bỗng dưng cảm thấy có chút hoa mắt chóng mặt???” Đang ngồi câu được câu không nói chuyện sau khi vừa ăn xong, Lãng bỗng nhiên cảm giác thấy đầu mình ong ong đau.

- Anh làm sao vậy? Đau đầu sao? Có cần tôi đưa anh đến Vĩnh viễn đình không?

Dựa theo bản thân Lãng hiện tại biết, vị kia bảo mẫu của công chúa Neet cơ chính là một vị bác sĩ. Vì thế cho nên đề nghị của Marisa cũng không có gì khó hiểu. Chỉ là... tại sao bỗng dưng lại có cảm giác đau đầu này. Chẳng lẽ...

- Ày! Không đúng! Marisa, nấm ở bên trong canh cô có kiểm tra an toàn không đấy?

Dựa theo gà mờ y dược tri thức của Lãng tại địa cầu, nấm nấu canh cái gì chỉ có nấm hương màu trắng là không có độc thôi. Các loại khác càng nhiều màu vậy ăn chứa độc tố càng nguy hiểm. Bởi vậy vấn đề hiện tại ở đây là... Marisa nấu canh dùng nấm là nấm hương màu trắng sao? Nơi này có tồn tại nấm hương sao???

Đầu đã bắt đầu càng đau hơn! Cơ thể da thịt giờ có chút phản hồng vì nhiệt.

Này cũng không có cách nào. Diệt thần sư da thịt bên ngoài là lớp vỏ kháng tính cao chống đỡ các loại ma pháp nguyên rửa. Thế nhưng ở bên trong, giống như Erica thông qua hôn thực hiện phép khai sáng, canh nấm cũng là thông qua đường miệng chui thẳng vào trong bụng gây tác dụng. Rất rõ ràng là không ngăn cản được.

Dĩ nhiên! Diệt thần sư thân thể bản chất cùng lực khôi phục cũng không giống người bình thường. Tầm thường trên địa cầu thuốc mê cho bản thân Lãng uống vậy liền không khác gì uống nước sôi luộc. Nếu là còn có quyền năng liên quan đến hồi phục vân vân vậy liền càng bá. Bởi vì thế muốn dùng độc được thông qua ăn uống hại chết một vị Diệt thần sư đó chính là hầu như không thể nào.

Đáng tiếc định lý kia là ứng với ở địa cầu. Ở nơi này vậy thì còn chưa biết. Ít nhất thì hiện tại Lãng cảm thấy được, bị ăn uống vào trong bụng mình canh nấm bá đạo tác dụng. Cũng không biết vì sao đối diện Marisa ăn vào lại chẳng thấy bị sao. Chẳng lẽ là ăn thói quen?

- Canh nấm? Canh nấm rất bình thường nha! Mọi lần tôi vẫn đều nấu như vậy ăn. Còn có trước đó tôi không phải đã hỏi anh ăn có vấn đề gì không không sao? Chẳng lẽ là anh ăn không quen? Đây mà huyền nấm đó là tôi mất công đi tìm ở sâu bên trong ma pháp rừng rậm mới hái được đấy.

Nói và rồi cô nàng còn lo lắng chạy tới bên cạnh đối diện đang có chút nằm quần quai Lãng hỏi thăm.

- Tỉnh! Tôi không có chuyện gì. Chỉ là lần đầu tiên ăn loại nấm này nấu canh thế nên ra chút vấn đề mà thôi.

Mặc dù có thể dùng Thời gian Mặt trời quyền năng lùi lại cơ thể mốc thời gian để tận gốc chữa trị, thế nhưng cái kia đó là để giữ mệnh dùng, sử dụng xong chính là sẽ hao tổn hết hầu hết tất cả ma lực, đến lúc đó liền không thể sử dụng cái khác quyền năng mãi cho đến lúc mặt trời mọc buổi bình minh.

Tuy rằng không lo lắng Marisa sẽ nhân cơ hội tiến hành nào đó hành động mà đối phó gây hại cho mình. Thế nhưng nhờ đột nhiên có người khác ác ý đến thì sao. Anh chàng còn không có quên bản thân mình ở Huyền tường hương thế nhưng gây thù hằn không ít với một thế lực lớn chuyên hoạt động về đêm, Hồng Ma Quán đầu. Bởi vậy Thời gian Mặt trời quyền năng bảo mệnh cách dùng, hiện tại đó là không thể sử dụng. Nếu không không may gặp phải đúng lúc Remilia dẫn người đuổi tới báo thù vậy bị kịch.

Trị tận gốc phương án không thể sử dụng. Lãng bản thân cũng chỉ có thể trông cậy vào phương án thứ hai trị phần ngọn. Hoá thân Cừu đực bên trong mười loại hoá thân của Verethragna quyền năng chính là chuyên để sử dụng cho những việc này. Tuy theo thân thể bị ảnh hưởng xấu gia tăng, cừu đực hoá thân chữa trị năng lực cũng bắt đầu phát động.

Đáng tiếc mê huyền nắm tác dụng là kéo dài tính chất mà không phải thuộc dạng vết thương rõ ràng, khép lại là xong. Bởi vậy tình huống của Lăng hiện giờ biến thành cả người giằng co giữa bị bệnh và được chữa bệnh, đau đầu cùng không đau, nóng lạnh thất thường, cảm giác vô cùng đồ phá hoại! Sớm đã không nghe rõ bên cạnh Marisa hiện giờ đang nói gì luôn. Thậm chí... cả người không biết từ lúc nào bắt đầu thì dường như nhìn thấy ảo giác.

Anh chàng không hiểu thấu liền thấy bản thân giống như lại đã trở về tới địa cầu. Trở về cái kia thời gian buổi sáng bản thân cùng với Erica ở trên giường dây dưa. Vẫn là như vậy cường ép cùng chống cự. Thế nhưng lần này có vẻ phản kháng càng kịch liệt hơn nhiều. Có điều tất cả vấn đề bởi vì đã trải qua quen thuộc tiến hành một lần bởi vậy liền không còn là vấn đề. Lăng cuối cùng được như ước nguyện tiến hành nào đó thân mật hoạt động. Cho tới thời điểm không biết từ khi nào ứng đồ Erica khuôn mặt trong mơ, bỗng nhiên biến thành Marisa đi. Gặp như vậy ác mộng, ai đó tức thời tỉnh ngủ!

.....

Kết thúc chương 278.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Một cái khác ngôi nhà nhỏ trong rừng

- Là mộng? Hay là sự thật?

Tỉnh ngủ dậy, Lăng phát hiện mình chính đang yên ổn nằm trên chiếc giường duy nhất bên trong ngôi nhà. Xung quanh đã chẳng có ai. Lờ mờ ánh nắng tia sáng chiếu qua khe cửa sổ khi rất rõ ràng nói cho ai đó biết, thời gian lúc này đã là buổi sáng ngày hôm sau đi rồi.

“Chính mình vậy mà mơ mơ hồ hồ ngủ lại ở tại nơi đây một đêm?” Ai đó tự lẩm bẩm.

Dựa theo buổi tối hôm qua kế hoạch, vốn dĩ phải là ăn uống xong bữa tối mà Marisa khoản đãi liền tìm kiếm đường về nhà của Mystia thông báo bình an, cùng với kế hoạch ngày sau ở lại tại Hakurei thần xã bên trong ngôi đền mở cửa hàng duy tu sửa chữa của bản thân. Thật không nghĩ tới vậy mà hi lý hồ đồ liền nằm lại cả đêm ngủ ở nơi này. Còn có chân thực cực kì giấc mơ đêm hôm qua...

Không hiểu thấu, Lăng liền bắt đầu đứng dậy đi dò xét bất kì vết tích nào tồn tại bên trong ngôi nhà, chỉ cần nó có thể chứng minh nào đó sự việc dựa theo suy đoán trong lòng đêm qua đã từng tồn tại.

Thật đáng tiếc! Có lẽ là Marisa che dấu vết tích quét dọn thật tốt quá, hay hoặc chính là bản thân tối hôm qua chỉ là làm một giấc mơ thôi?

Mộng xuân vô ngần không dấu vết,

Mộng tỉnh khi người đã không phải người~

Ai! Rất muốn biết được đêm hôm qua sự thật chân tướng là như thế nào hey!!!

Lắc lắc đầu~ Muốn biết rõ mọi chuyện vậy cũng chỉ có thể thông qua gặp mặt Marisa dò hỏi. Mà nếu như bản thân tối hôm qua thật sự giống như suy đoán làm ra cái loại chuyện kia, anh chàng nào có mặt mũi đầu đứng trước mặt đối phương dò hỏi lại á.

Còn có cô nàng chết tiệt này mới sáng sớm ngày ra liền chạy đi đâu mất rồi?

Không chịu phụ trách nhiệm? Chạy án? Luôn cảm giác có chỗ nào đó vì diệu vị thế không được cân bằng cho lắm. Nào có làm xong chuyện đó sau khi một đôi nam nữ, nam không bỏ chạy ngược lại nữ biến mất hút tầm hơi đâu. Luôn cảm thấy bản thân mình giống như bình thường nhà gái bị chơi xong rồi quăng. Thật sự quá là đồ phá hoại cảm giác mà!

Xoa xoa mặt cố làm cho mình cảm xúc tỉnh táo lại. Nguyễn Trọng Lăng tức thời quyết định, vẫn là trước rồi đi cái này làm người thương tâm địa phương đi. Lắc lắc đầu mở cửa đi ra bên ngoài ngôi nhà. Bởi vì được xây tại một khoảng đất trống trong rừng, bởi vậy vừa ra khỏi cửa Lăng liền có thể ném đến ánh nắng sớm mai buổi sớm chiếu lên trên cơ thể người cái kia âm áp hương vị... mới là lạ!

- Đây là cái gì quỷ dị sương mù?

Nhìn lơ đãng nhìn nhặt trên bầu trời bao phủ màu đỏ sương mù, Lăng tức thì trong lòng không khỏi luôn cảm thấy quái quái. Cảm giác thứ này cũng không giống như là tự nhiên đồ vật bên trong có thể sinh ra. Ngẫm nghĩ lại thời gian bây giờ nhìn kĩ lại, bình thường sớm đã mặt trời lên cao tám chín giờ, lúc này lại bị sương mù màu đỏ bao phủ làm cho ánh sáng lơ mơ như buổi rạng sáng. Thật cũng đủ không xong!

“Mà thôi! Cái này lại có liên quan gì đến bản thân đâu.” Nghĩ nghĩ, Lăng quyết định trước tiên tìm kiếm một chút chỗ ở ngôi nhà trên cây của Mystia. Bình thường vị này chim sẽ đi đêm yêu quái luôn là ngày ngủ đêm ra. Hôm nay lại vẫn không có cô giáo Keine buổi dạy học, bởi vậy đối phương lúc này rất có thể còn đang nằm ngủ ở nhà. Trước đó không phải đã từng có nói một khi rồi đi sẽ tự mình nói với đối phương sao. Buổi tối hôm qua không hiểu thấu liền thất hẹn, như vậy thật không tốt, anh chàng muốn tiến hành nhanh chóng đền bù.

Lại nói tuy rằng Mystia bình thường buổi đêm bán quán hàng rong cá nướng thường thường vị trí ở gần phía ngoài nhân loại thôn, thế nhưng chỗ ở nhà trên cây của đối phương ngược lại là khá ẩn nấp giấu ở sâu trong rừng.

Không có cách nào, muốn tìm được ra vị trí của nó Lăng cũng chỉ đành hạ thấp mây bay độ cao tiến hành tìm kiếm. Cây cối ở trong rừng lại là như vậy đầy mơ rề má rậm rạp thực. Luôn cảm giác như vậy mờ mờ đi tìm thử vận may thật sự là quá mức đồ phá hoại hey~

Thời gian ước chừng trôi qua nửa tiếng sau, Lăng nhà ở trên cây của Mystia tìm không thấy. Sương mù màu đỏ bao phủ Huyền tường hương giờ ngược lại là càng ngày càng thêm dày đặc mà bắt đầu. Cũng không biết nguyên do vì sao~

Luôn cảm giác sẽ có chuyện gì đó không được hay ho cho lắm sắp sửa xảy ra. Ngửa mặt lên nhìn bầu trời màu đỏ sương mù, nào đó người không khỏi thảm thán. Bước chân ngược lại nhanh hơn nện bước đi về phía trước, một ngôi nhà khác nằm ngay ngắn tại ở trong rừng.

Không tìm thấy nhà hoặc lạc đường làm sao bây giờ?

Đương nhiên chỉ có thể đi hỏi thăm người ven đường u!

Ân! Đám tiêu yêu tinh, tiêu yêu quái thấp trí tuệ như cái gì mao ngọc, ám ảnh nhện, độc xà... vân vân ven đường vậy liền không cần trông cậy vào. Cũng chỉ có cấp bậc cỡ chủ nhân của ngôi nhà này Lăng mới cảm thấy có chút đáng tin.

Nếu anh ấy chỉ là một người thiếu niên bình thường, trước mắt cái này xây dựng độc lập trong rừng, xung quanh lại toàn là yêu ma quỷ quái, đoán chừng bản thân là không dám đi lên gõ cửa. Có thể tồn tại yên bình giữa vòng vây của một đám ma quỷ, đối phương chẳng lẽ còn có thể là người bình thường hay sao? Càng có nhiều khả năng chính là ma quỷ chi vương vậy đại loại đi~ Đương nhiên trước đó gặp mặt Marisa có thể loại trừ. Ít nhất thì vị này ma nữ tính cách còn thật sáng sủa hoạt bát làm người thân cận. Cho tới chủ nhân của ngôi nhà trước mắt này, vậy cũng chỉ có thông qua chính bản thân mình gặp mặt xem qua mới biết được.

- Cốc cốc cốc!

Kẻ tài cao thì gan cũng lớn, suy nghĩ một lượt xong, Lăng liền thoải mái hít một hơi sâu, sau đó gõ gõ cửa nhà.

Không thấy có ma nào trả lời.

Đợi đợi một hồi, ngay tại khi Lăng cho rằng có thể là bên trong không có người, thất vọng chuẩn bị rời đi...

- Chi nha....!

Cánh cửa trước mắt bỗng nhiên tự động mở ra. Phía sau cũng không có ai. Một âm thanh lạnh lạnh, trong trẻo, lạnh lùng vô cảm tình, nhẹ nhàng vang lên.

- Xin mời vào!

“Ân! Đã xác định~ Đây nhiều khả năng là giọng nữ!” Tuy ý lan man suy nghĩ xua đuổi đi cảm giác khẩn trương, Lăng bước chân chậm rãi đi vào trong nhà.

- Cảm ơn!

Bỗng nhiên lại xin cảm ơn ai đâu? Lăng hiện tại thật tình không nghĩ tới, trước đó vài giây còn cho rằng cánh cửa phòng vừa rồi là tự động mở ra, phía sau không có người. Hiện tại cẩn thận nhìn lại thì mới phát hiện. Cửa cũng không phải là tự động mở, phía sau nhưng thật ra đứng là không có người, thế nhưng có khác một vị... giống như là búp bên con rối hình người cỡ nhỏ vậy tiến hành giúp đỡ mở cửa nhà. Trước đó bởi vì đối phương không có mở miệng cùng hành động thế cho nên chỉ cho rằng là một cái thật xinh đẹp búp bê. Hiện tại mới vỡ ra rằng biết được, đây đâu chỉ là một cái búp bê? Mà còn là một cái búp bê biết hành động giống y như con người.

Khả năng có lẽ ngày hôm nay chính là ngày sinh ra để khiến Lăng không ngừng bị đánh vỡ thế giới quan. Vốn dĩ đột nhiên gặp được một vị có thể linh

hoạt động búp bê đã đủ để giật mình, Lăng bước chân vừa tiến vào trong nhà xong, sau đó liền choáng ngợp trước...

Thật nhiều búp bê con rối hình dạng thiếu nữ cỡ nhỏ chính đang loay hoay bận rộn làm việc khắp trong phòng. Có đứa thì đang lau dọn bàn, đứa thì lau sàn nhà, đứa lau cửa kính linh tinh. Có búp bê con rối đang nhìn xếp lẵng hoa, có đứa đang ngồi thêu kim chỉ, kẻ dùng bàn là ủi quần áo đặt trên bàn... vân vân.

Một đám búp bê đáng vẻ ngoài đồng bộ nhất trí, tóc vàng, đôi mắt màu xanh lam. Trên người ăn mặc phở thông màu đen hầu gái váy áo, phần che vai cùng tạp dề phía trước đều màu trắng, trước ngực cùng sau đầu có thắt nơ màu đỏ.

Lăng đi theo búp bê con rối dẫn đường đang bay trước mặt đi qua cả đám khi, một chúng búp bê muôn hình vạn trạng đáng vẻ xì xào châu đầu ghé tai nhỏ giọng bàn tán y như người thật. Thật sự là... cực kì chán động!

- Xin hỏi anh đến có chuyện gì sao?

Một giọng nói quen thuộc vang lên đánh thức Lăng quay lại sự chú ý. Ánh mắt nhìn bởi vậy dời khỏi đám búp bê kì lạ ở phía sau nhìn về đằng trước. Nơi đó đang có một cô gái thật thật xinh đẹp đang ngồi trên bàn nhìn về phía mình. Cô ấy có mái tóc ngắn màu vàng, một đôi con mắt màu xanh dương. Trên đầu mang dây băng màu đỏ. Váy áo của cô có màu xanh dương, đầm áo che vai màu trắng, váy dài đến gần gót chân và có viền trắng hình răng cưa. Cô nàng giờ còn buộc ruy băng màu đỏ viền trắng quanh cổ và thắt lưng. Dưới chân mang giày và đeo tất trắng. Bên trong tay phải của cô đang đặt lên bàn là một cuốn sách đã được mở ra. Gần đó còn có một đám linh kiện nhỏ bày đặt cùng với... một nửa hình dáng còn đang làm dang dở giống như trước đó đám búp bê con rối mà Lăng vừa gặp.

Có vẻ như bản thân anh vừa rồi mới làm phiền đối phương ngay tại trong giờ làm việc thì phải. Thật tội lỗi quá ha!

Tất nhiên tâm cơ boy giống như Lăng mới sẽ không thú nhận điều này là được~

- Thật xin lỗi vì đã làm phiền. Thế nhưng tôi vừa nãy có chút ít đi lạc đường, bởi vậy không còn cách nào khác đành phải tới muốn hỏi thăm một chút lỗi đi.

- Còn có tên tôi là Nguyễn Trọng Lăng, có thể nói cho tôi tên tuổi của cô được không, xinh đẹp tiểu thư?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280

Mặc dù chỉ là lần đầu tiên gặp mặt nhau, thế nhưng vẻ đẹp cùng khí chất của đối diện thiếu nữ thật sự làm Lăng dường như đã bị hút hồn. Hơi có phần con lai châu Âu thiếu nữ khuôn mặt đẹp khiến cho Lăng không khỏi ấn tượng khắc sâu. Điều này cảm giác cũng không có nghĩa là tiếng sét ái tình hay thứ gì tương tự đại loại vân vân. Nó càng giống như là bản thân mỗi người chúng ta bỗng nhiên gặp được mỹ diệu tuyệt đẹp người cùng sự vật xong liền luôn muốn khát khao tìm tòi dò hỏi rõ. Đây chính là loài người bản tính. Cũng không có gì lạ kì. Vấn đề kì lạ duy nhất chính là phản ứng ảnh hưởng lần này có chút quá lớn mà thôi.

Có lẽ là do cái kia mê huyền canh nắm còn tàn lưu lại tác dụng phụ. Nào đó không biết xấu hổ người ném nôi một cách sạch sẽ.

- Alice, Alice Margatroid. Anh có thể gọi thẳng tôi là Alice cũng được. Cho tôi chỉ đường... nói nói thử xem anh đang muốn đi đâu?

Àn! Mặc dù là trả lời với giọng hỏi thăm, thế nhưng vẻ mặt của Alice vẫn là như cũ không có chút tình cảm nào. Tựa như cỡ lớn con rối vậy.

Ừ đúng! Hiện tại Lăng mới đột nhiên phản ứng tới. Trước đó một loạt giống nhau như đúc con rối hình người thiếu nữ anh từng gặp mặt, không phải đáng vẻ đều là giống y như đúc vẻ ngoài vị thiếu nữ trước mặt đây sao. Hoàn toàn có thể coi như là một đám Alice hình người con rối phiên bản nhỏ.

- Tôi có một người bạn sinh sống tại bên trong ma pháp rừng rậm tên là Mystia Lorelei. Cô ấy có một ngôi nhà ở trên cây. Cô có biết đường đi tới chỗ đó không?

Để tránh Alice phát hiện ra vừa mới hiện lên trong đầu mình suy nghĩ thất lễ với đối phương (thật muốn ôm một con búp bê như vậy giống Alice mang về nhà~), Lăng vẻ mặt tỏ ra thành thật đáp lời.

- Mystia Lorelei?...

- Thật xin lỗi! Tôi hơi có nghe thấy nhận biết đối phương, thế nhưng của cô ấy chỗ ở, vậy thì cũng không biết rõ ở đâu. Làm anh phải thất vọng rồi.

- Ày! Cũng không có gì. Thật ra thì tôi cũng không quá vội đi tìm người. Sau đó có lẽ có thể chậm rãi tìm cách khác vậy. Hoặc là ngày mai đợi lúc Mystia đi đến lớp học ở nhân loại thôn, tôi sẽ tìm đến cô ấy sau. Dù sao thì cũng phải ơn cô vì đã chấp nhận giúp đỡ. Ừm? Cô giờ đang muốn làm con rối mới sao? Thật là giỏi!

Đột nhiên không quá muốn cứ như thế rời đi, Lăng bắt đầu lần la tìm kiếm chủ đề câu chuyện. Thần kì là vừa nhắc đến con rối vấn đề, dáng vẻ nét mặt của Alice giống như liền có hứng thú lên. Quả nhiên đối phương bản thân liền rất yêu thích về con rối sao? Có cửa rồi!

- Không phải vậy! Tôi chỉ là muốn kiểm tra nghiên cứu cái tiến thêm cho chúng mà thôi. Ước mơ của tôi là có thể tạo ra được một con rối có chân chính sinh mệnh.

Đột nhiên liền nói đến vấn đề ước mơ, bản thân lúc này có phải hay không cũng muốn tới cái tương tự tương lai ta muốn trở thành vua hải tặc (vua Harem) giống như Luffy?

- Ô? Chân chính có sinh mệnh con rối? Chúng nó không phải đều là sao?

Nói và về mặt giật nảy mình chỉ về phía sau một đám còn đang bận việc con rối hầu gái.

Cho tới tương lai trở thành vua Harem cái gì a ước mơ không được tốt lắm nói trắng ra. Vì thế câu chuyện vẫn là thuận theo bình thường thảo luận nghiên cứu tiến trình đến đây đi. Lòng có khe rãnh tâm cơ boy Lăng trong lòng đắc ý đắc ý cười.

- Bọn chúng còn không phải.

Nói và rồi lắc lắc đầu. Tiếp sau đó giống như hứng thú rồi vậy người, Alice liền quay đầu nhìn về phía trên bàn đang mở ra quyển sách.

Lúc này thời điểm, bản thân có phải hay không nên đi tới dùng tay đề xuống hai vai của đối phương, về mặt kiên định tỏ vẻ nói “Đừng nhụt chí, còn có tôi đây nhất định sẽ giúp đỡ em đâu!”. Như vậy được không?

- Vậy cô đã tìm ra phương án ý tưởng gì mới chưa?

Đột nhiên tiến lên tỏ vẻ có thể giúp đỡ cái gì hay vẫn là thôi đi. Rất có thể sẽ bị coi như là kẻ mắc bệnh thần kinh mà bị đánh một trận. Lại nói tiếp tục như vậy không được a. Đối phương nếu một khi lâu không có nói chuyện vậy chẳng phải nào với việc đang âm thầm ra lệnh đuổi khách. Cái này không được tốt! Muốn giả ngu ở lại mà không khiến cho người ta ghét, vậy đến cần phải khơi gợi cuộc nói chuyện tiếp tục mới được.

- ... Vẫn còn không có đâu!

Thành thật thiếu nữ Alice như vậy chậm chạp một lúc lâu sau mới trả lời.

Ân! Có!!! Hiện tại lúc này thời điểm, bản thân có phải hay không cần chạy đi tới bên cạnh đối phương lớn tiếng hô lên “Đừng lo! Bởi vì còn có tôi nhất định sẽ giúp em đâu!” Như vậy thâm tình thô lộ câu nói được không?

- Nếu như không nghĩ ra ý tưởng gì mới, tại sao lại không đi ra ngoài đi đi lại lại tìm kiếm một chút linh cảm mới đâu? Cứ ngồi mãi ở trong nhà đối mặt với nghìn bài một điệu phong cảnh, đó là rất khó nghĩ ra cái mới.

Nhiệt huyết thâm tình hô to lên vân vân. Cảm giác có chút ngu. Ngược lại là có thể tìm kiếm từ góc độ ý tưởng khác thuyết phục đối phương đi theo chính mình ra ngoài. Lâu ngày mới thấy chân tình sao. Hay hoặc là nói, chỉ có nghĩ cách khiến cho đối phương lâu dài ra ngoài đi theo bản thân, nghe theo bản thân lời nói. Ngày sau thuận theo quán tính Alice mới sẽ nghe theo lời chính mình, trở thành chính mình ảnh hưởng thuộc hạ không phải sao! Anh phục anh quá! Há há há....! Nào đó âm hiểm người vui vẻ tươi cười nghĩ.

- Lăng tiên sinh ngài nói cũng đúng đâu. Có lẽ đã đến lúc tôi nên đi ra ngoài tìm kiếm một chút linh cảm. Ngài hiện tại có gợi ý gì cho tôi không?

Chậm rãi, Alice cuối cùng gật gật đầu giống như thâm chấp nhận Lăng lời bàn cao kiến. Thậm chí còn bởi vì vậy có chút tin phục dò hỏi thêm. Ngôn ngữ xưng hô cũng trở nên cung kính không ít. Đã từ anh với tôi, giờ biến chuyển thành Lăng tiên sinh, tôi cùng Ngài xưng hô đâu. Cảm giác quan hệ của hai người thoáng cái đã tiến gần quen thuộc hơn một bước. Từ ban đầu người xa lạ trở thành giờ nhớ rõ họ tên của nhau người xa lạ đâu. Thật đáng mừng a thật đáng mừng!

- Hừm? Như vậy cô cảm thấy Vô duyên chúng như thế nào? Ở nơi đó mỗi ngày đều sẽ có đồ vật từ thế giới khác rơi xuống. Nói không chừng có thể từ đó hấp thu ý tưởng công nghệ gì mới đâu. Mọi con đường đều có thể dẫn tới thành công không phải sao?

Dù sao Lăng hiện tại muốn mang theo Alice rời đi, vậy thì không thể tiếp tục dựa theo trước đó mục tiêu đi tìm nhà ở trên cây của Mystia. Cái này không phù hợp Alice bản thân mục đích ra cửa, hai người rất có thể vì thế mà phân chia hai ngã, ngày sau không biết gặp lại còn muốn khi nào. Lăng bởi vậy nhanh trí nghĩ đến một cái khác mục tiêu điểm đến của mình trong kế hoạch Vô duyên chúng. Hơn nữa nơi này ứng với mục đích ban đầu của Alice còn rất phù hợp đâu. Quả nhiên hai ta là duyên trời tác hợp sao, Alice!

Đáng tiếc trước mắt thiếu nữ đẹp hoàn toàn không có cho rằng đi tới Vô duyên chúng là ý tưởng hay. Lời nói rất thẳng thắn cự tuyệt.

- Vô duyên chúng sao? Nơi đó lại nói tiếp mỗi ngày đều có đồ vật từ thế giới khác rơi xuống thật. Thế nhưng đáng tiếc là tôi không biết dùng, hơn nữa toàn bộ hầu hết là đã hỏng hết rồi. Đối với tôi tìm kiếm ý tưởng linh cảm mới là vô dụng.

Nói xong còn có vẻ như đối với Lăng chợt đưa ra như vậy một cái vô dụng kiến nghị cảm thấy cực kì thất vọng. Cô nàng tức thì lại quay mặt đi nhìn vào quyển sách trên bàn. Cũng không biết là đang nghĩ tới đi nơi nào khác, hay là đã từ bỏ kiến nghị đi ra bên ngoài tìm kiếm ý tưởng mới linh cảm của Lăng. Quả nhiên là đồ phá hoại ban đầu thiện cảm mức độ. Thật là khiến cho người ta đau lòng phản ứng nha, Alice! Em quá mức vô tình~

- Ân! Bình thường Vô duyên chúng thật đúng chỉ là một cái không có tác dụng gì bãi rác. Thế nhưng hiện tại nó đã không giống nhau.

Đường như muốn vẫn lại suy sụp tình thế, Lăng giọng nói có vẻ cực kì tự tin.

- Nga! Bây giờ đã có cái gì không giống nhau?

“Chẳng lẽ bản thân lâu như vậy không đi ra bên ngoài, Huyền tướng hương bên trong đã có cái gì mới biến đổi không thành?” Alice không khỏi trong lòng nảy sinh ra như vậy nghi ngờ suy nghĩ.

Đội chính là bản thân cô câu hỏi này!

Trong lòng hô to thắng lợi chính nghĩa tuyên ngôn, Lăng giống như cực độ kiêu ngạo tự tin giống nhau, lông mày chọn chọn đáng vẻ đối với Alice lớn tiếng nói.

- Bởi vì hiện tại Huyền tướng hương bên trong còn có tôi đâu. Thế nên tất cả mọi thứ đều sẽ khác!

Alice: “.....”

- Tính! Tôi vẫn là ở nhà tiếp tục nghiên cứu sách ma pháp đi~ Shanghai, tiễn khách!

Nói và rồi trực tiếp quay đầu tiếp tục nhìn xem ma pháp sách trên bàn, trong khi trước đó từng dẫn Nguyễn Trọng Lăng đi vào nhà búp bê con rồi Shanghai trực tiếp bay đến trước mặt Lăng, giống như ý bảo anh chàng quay người đi, nó sẽ dẫn anh ra khỏi cửa.

Lăng: “.....”

- Ai! Đội chút! Xin hãy nghe tôi nói rõ ràng đã!

Thật là vô tình đâu, Alice! Tình cảm của chúng ta chẳng lẽ chính là như vậy giá rẻ thôi sao, “khóc”. Có điều anh ấy sẽ không dễ dàng như thế bỏ cuộc. Ngày khác còn dài, rồi con đường sinh mệnh của chúng ta cũng sẽ trùng lặp nhau. Trong lòng bi thiết như vậy kêu rên. Có điều để tránh kiểm cùi ba năm thiêu một giờ, Lăng vẫn là thật nhanh chóng giới thiệu với Alice về năng lực sửa cũ thành mới của bản thân. Rất hiển nhiên! Thông minh như Alice thoáng cái sẽ hiểu được điều đó đối với Vô duyên chúng sẽ dẫn tới thay đổi lớn đến nhường nào. Cô nàng cũng chính bởi vì vậy thật sự bị anh ấy thuyết phục. Quyết định dẫn Lăng cùng đi tới Vô duyên chúng xem qua một chuyến. Thậm chí ngày sau còn sẽ thường xuyên tới cửa hàng duy tu sửa chữa còn chưa mở ra của Lăng, tiếp tục công cuộc tìm kiếm phát ra linh cảm mới cho mình.

Dẫn theo hai con búp bê Shanghai cùng Hourai ra khỏi nhà. Màn sương mù màu đỏ phía bên ngoài bầu trời đã càng thêm dày đặc. Thật là đáng chết thời tiết một ngày hey!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281: Trên đường đi chế tác Quyền năng bộ bài

Bởi vì có quen thuộc Huyền tướng hương Alice dẫn đường, vì thế cho nên lần này hai người bọn họ đi chuyển khá là nhanh. Vượt ra khỏi ma pháp rừng rậm đi chế tác về phía tây bắc không xa theo đường chim bay chính là vô duyên chúng nơi tồn tại vị trí. Trên đường không có quá nhiều giao lưu nói chuyện. Không phải anh chàng không nghĩ. Mà sự thật là Alice tính cách quá mức vắng lặng, trừ khi là nói chuyện liên quan đến đám búp bê con rồi, bằng không thiếu nữ liền không có mấy dự vọng lên tiếng đáp lời. Chỉ một mình Lăng một người, cũng không thể tự biên tự diễn nói cái không thôi một mình đi.

Lại nói, cùng là ma nữ sống trong ma pháp rừng rậm (Alice tự mình thừa nhận), Marisa cùng cô nàng thiếu nữ đang bay ngay bên cạnh này tính cách quả thực là trái ngược với nhau như trời với đất. Một bên là hừng hực nhiệt tình như lửa, thích xen vào chuyện không đâu của người khác, một bên là vắng lặng như hồ nước trong yên bình, thích chui vào ở trong nhà sống một mình không ra. So sánh với hôm qua đi cùng với Marisa vừa đi vừa nói vừa cười vui vẻ suốt cả quãng đường, ngày hôm nay buổi sáng đi cùng Alice lên đường quả thực là trầm trọng gánh nặng.

Ở đây cần muốn nói thêm chính là, ở trong Huyền tướng hương, mọi người chỉ cần tiêu mất năm đồng tiền ở chỗ vu nữ Hakurei mua đăng ký sử dụng thẻ bài hệ thống. Như vậy sau đó liền có thể thoải thích lựa chọn thiết kế chiêu thức vốn có của mình xác định in lên các tấm thẻ bài phép thuật mang theo, ngày sau có thể dùng cho chiến đấu bên trong Huyền tướng hương để giải quyết các loại tranh chấp.

Thẻ bài chế tác xong sẽ có tương ứng đánh sao giá trị lực sát thương kèm theo. Đồng thời một khi quyết định tiến hành thẻ bài chiến đấu, như vậy hai bên tự động sẽ có một cái sinh mệnh tổng điểm tương ứng tỷ lệ thấp hơn với sức chịu đựng chân chính của bản thân mình. Một khi sinh mệnh điểm tiêu hao hết, như vậy đồng nghĩa với việc chiến đấu kết thúc. Kẻ thua phải tuân thủ yêu cầu không quá đáng của người thắng. Lại bởi vì sinh mệnh điểm so sánh kém hơn chân thật sức chịu đựng, bởi vậy tiến hành thẻ bài chiến đấu, cũng sẽ không gây ra nguy hại tính mệnh vân vân. Đương nhiên đứt tay gãy chân bị thương các loại tình huống không phải không có. Thế nhưng dựa vào nào đó khủng bố bảo mẫu bác sĩ bên trong vĩnh viễn đình, chỉ cần còn treo

một hơi chưa chết, như vậy nằm ở bên trong đó ít hôm làm chuột bạch thí nghiệm thuốc xong, liền có thể nguyên vẹn lành lặn sinh long hoạt hổ đã trở lại.

Đương nhiên trên thực tế trong lén lút không phải lúc nào mọi người cũng tuân thủ dùng thẻ bài chiến đấu để giải quyết mọi tranh chấp là được. Bởi lẽ so với trong thực tế tình huống thiên biến vạn hoá, thẻ bài chiêu thức cái gì luôn có phần hơi hơi cứng nhắc đâu.

Tình huống chung thẻ bài phép thuật hệ thống chiến đấu càng giống như là bình thường thời gian mọi người dùng để vui đùa giải trí lúc thanh nhàn, hoặc giải quyết những tranh chấp nhỏ. Mà một khi hai bên thực sự tức giận lại không có Hakurei vu nữ ở gần ngăn chặn (đặc biệt là các yêu quái), như vậy thì đương nhiên sẽ không tránh khỏi tình huống thực sự vung tay đánh nhau.

Bình thường trừ khi cả hai bên chiến đấu sức mạnh quá to lớn có thể gây ảnh hưởng cho kết giới an toàn hoặc tính chất quá ác liệt, nếu không Reimu tên lười kia là sẽ không đi quản. Mọi người bởi vậy chỉ có thể tự lo nhiều phúc cho bản thân. Đối mặt với một đám khủng bố đại yêu quái vẫn là nghe theo phân phó liền được. Chớ có tưởng rằng không có sinh mệnh nguy hiểm liền dám ngỗ nghịch chống lại đâu.

Nói ra những cái này là để làm gì? Nguyên nhân đơn giản là bởi vì hôm qua buổi sáng Lăng vừa mới bị Reimu tên kia lừa dối đi mua xong từ chỗ đối phương cái kia không có gì dùng đăng ký sử dụng thẻ bài hệ thống.

Sau này nghĩ kỹ lại thì, Reimu chính mình có thể nghĩ ra một đám quy tắc thẻ bài này, sau đó đi bắt buộc đám yêu quái trong huyện tưởng hương tuân thủ làm theo tiêu tiền mua, rõ ràng chính là muốn cướp tiền muốn điên rồi sao? Chi là tên kia cũng thật ngốc, không nghĩ tới cái gì sử dụng thẻ bài yêu cầu hàng tháng nạp tiền linh tinh quy tắc, nếu không cũng không sẽ kiếm một đợt xong, hiện tại liền nghèo túng như vậy sống qua ngày. Ai~ Thật đáng buồn a, Reimu! Đáng thương đáng tiếc! (Nếu không lần sau thử nói với đối phương việc cái cách này, đoán chừng tên tham tiền kia sẽ vì thúc đẩy nạp tiền quy tắc mà sẵn sàng một mình chống lại cả Huyện tưởng hương đi). Cười trộm!

Nói chung bởi vì buổi chiều cùng buổi tối ngày hôm qua một loạt sự việc xảy ra, thế cho nên Lăng chính mình thậm chí còn chưa có tiến hành xác định nội dung tác dụng cho thẻ bài của mình. Hiện tại gặp phải rất có xu hướng đầu muối không vào Alice. Bản thân đối với búp bê con rối cái gì lại không lắm hiểu biết. Kết quả là chỉ có thể đưa ra yêu cầu nhờ giúp đỡ như thế nào làm thiết kế bản thân thẻ bài đi hỏi Alice. Coi như là làm rôm rả không khí trên đường đi cho đỡ chán.

Thật không nghĩ tới, hiệu quả vậy mà đặc biệt tốt~ Đối mặt với Lăng chính miệng đưa ra yêu cầu nhờ giúp đỡ, Alice hiếm thấy thái độ nhiệt tình hào hứng tiếp thu. Rất có một loại rục rịch muốn thử cảm giác. Thật không biết lại vì lý do gì.

Mà thôi mặc kệ nó, miễn là có thể khiến cho mình cùng đối phương thân cận hơn là được. Nghĩ như vậy Lăng rất nhanh cũng bắt đầu hoà mình vào việc thiết kế thẻ bài phép thuật cho bản thân. Bên trong dựa theo Alice giải thích còn có rất nhiều quanh quanh quẩn quẩn vấn đề.

Giống như ví dụ người lựa chọn làm mẫu dùng ra một cái ma thuật mũi tên sau đó xác nhận đối với thẻ bài in lên, liền có thể coi như là đã chế tạo thành công một cái thẻ bài. Một khi tiến hành thẻ bài chiến đấu, bản thân chỉ cần đưa vào bên trong sức mạnh đặc thù của mình (có thể là thể lực, ma lực, tinh thần lực, dị năng...vv). Nói chung bởi vì huyện tưởng hương kết giới bên trong tính chất đặc biệt, xác định ở thẻ bài phía trên hiệu quả liền sẽ như là máy tính bên trong tiến hành copy giống nhau hiển hiện ra chiêu thức hình dáng cùng uy lực thiết kế lúc ban đầu từng biểu hiện ra. Cực kì nhanh và tiện.

Đương nhiên, một cái mũi tên ma thuật chế tác thành thẻ bài cái gì không có ai sẽ làm. Bởi vì tại trong thẻ bài chiến đấu lúc, như vậy uy lực nhỏ thẻ bài vừa không thể gây được tác dụng sát thương gì, thậm chí ngay cả phòng thủ năng lực cũng không có luôn. Còn có chế tác uy lực hoặc phạm vi quá lớn chiêu thức thẻ bài cũng không xong. Nguyên nhân bởi vì sẽ bị coi thành thẻ bài bị cấm, không thể sử dụng. Lý do bị cấm có thể bao gồm nhiều mặt. Hoặc là sẽ gây ảnh hưởng kết giới bảo vệ tính an toàn, hoặc là phá hư hoàn cảnh xung quanh quá mức, hay đơn giản chỉ là tại kết giới bên trong không thể hoàn toàn copy thể hiện ra... vân vân. Tóm lại đều yêu cầu né tránh!

Cũng may dựa vào Alice sự giúp đỡ, Lăng đương nhiên hiểu được như thế nào chế tác thành công thẻ bài uy lực lớn phù hợp lại tránh đi khả năng bị xếp vào danh sách thẻ bài bị cấm.

Một bộ Quyền năng thẻ bài đặc thù chỉ có riêng mình anh có thể sử dụng cuối cùng nhờ vậy ra đời.

Hơn nữa bởi vì quyền năng bản thân tính chất đặc thù, chỉ có riêng mình Lăng hiểu rõ. Bởi vì thế cho nên anh chàng liền kết hợp với huyện tưởng hương kết giới bên trong tính chất đặc biệt. Âm thầm tiến hành gian lận ít khi chế tác quyền năng bộ bài.

Như thế nào lại nói là âm thầm tiến hành gian lận đâu? Ví dụ rất đơn giản chính là mười loại hoá thân quyền năng Lăng có được từ dị thần Verethagna, vốn dĩ muốn phát động ra đều cần phải có phù hợp yêu cầu điều kiện đạt thành trước.

Tựa như chim săn mồi hoá thân thần tốc năng lực muốn sử dụng, như vậy cần phải bắt gặp đối thủ trước đó tốc độ thật nhanh tấn công về phía chính mình, như vậy mới có thể phát động. Chế tác thành thẻ bài đương nhiên không thể trực tiếp biến thành hể ném ra liền có thể tiến hành thần tốc. Làm như vậy hiển nhiên là vi phạm bản thân quyền năng quy tắc căn bản vốn có, tất nhiên không thể sử dụng ra làm mẫu để lưu trữ in lên thẻ, đương nhiên liền cũng không có thể chế tác thành công thẻ bài. Ngược lại nếu xác định thành hể đối phương tấn công trước liền có thể lựa chọn tự động sử dụng vậy thì không sao. Chỉ có thể coi thành rất mạnh thẻ bài mà thôi, có thể chế tác, có thể dùng.

Tương tự đối với các loại hoá thân còn lại đều có vi diệu điều chỉnh để có thể dễ dàng sử dụng đi ra. Đương nhiên một số căn bản điều kiện giống như mười loại hoá thân không thể có hai loại đồng thời xuất hiện cùng một lúc vẫn là khó mà thay đổi. Cụ thể chính là:

Trâu được hoá thân chỉ cần đối thủ có sức mạnh cơ thể nhất định muốn tiến hành cận chiến liền có thể coi thành buff trạng thái dùng ra đầu sức.

Lạc đà hoá thân sinh mệnh điểm số bản thân càng giảm thấp, buff năng lực sức mạnh cùng sức chịu đựng trạng thái càng nhiều.

Lợn rừng hoá thân chỉ cần đổi mặt số đồng đối thủ hoặc kích cỡ lớn vật thể đều có thể gọi đến.

Bạch mã, Gió bão, Thiếu niên, Chiến binh tay cầm Hoàng kim kiếm, bốn loại hoá thân không có gì cụ thể hạn chế, năng lực tác dụng tương tự không có gì nhiều thay đổi.

Cừu đực hoá thân chỉ cần bị thương liền có thể lựa chọn làm buff trạng thái tác dụng dần dần hồi phục.

Dê rừng hoá thân chỉ cần xung quanh có quân đội bạn liền có thể mượn bọn họ sinh mệnh điểm gia tăng uy lực sát sét.

Đương nhiên! Mười loại hoá thân biến hoá kể trên nhìn qua có vẻ như gian lận cũng không tính nhiều, cũng không có gì đặc biệt. Thế nhưng giống như là cái khác quyền năng Thời gian Mặt trời cướp được từ dị thần Aten, năng lực quay ngược mốc thời gian trạng thái cơ thể bản thân tiến hành khôi phục tiêu trừ thương thể cùng các loại trạng thái... vân vân. Trải qua bản thân Lăng chế tác thành thể bài tức thì từ sử dụng xong ma lực hao hết không thể sử dụng quyền năng khác, phải đợi cho mặt trời mọc ngày hôm sau mới có thể khôi phục nguy hiểm to lớn điểm yếu, giờ đã biến thành chỉ cần kết thúc lượt đối thủ ra bài liền có thể phục hồi như cũ luôn. Hơn nữa đặc biệt quan trọng là cũng không có mất đi sức lực sử dụng các khác quyền năng. Có thể nói một sửa chữa liền biến thành nhất trâu thể bài bên trong bộ bài. Giống như từ rùa thần Kim quy, Thánh giống, Thủy thần Thủy tinh, Sáng thể thần Lạc Long Quân, Đại thiên sứ trưởng Michael, bởi vì đạt được quyền năng từ sớm, trải qua sử dụng nhiều vào trong chiến đấu lại không có gì yêu cầu đặc thù cần đạt được điều kiện mới có thể sử dụng, bởi vậy chế tác thành thể bài đơn giản chỉ cần không chế quy mô gây ảnh hưởng cùng uy lực liền xong. Tạm không nói đến ở đây.

Cho tới càng quan trọng hơn chính là, thông qua chế tác quyền năng bộ bài, Lăng đối với chính mình các loại quyền năng nắm giữ xoay chuyển càng thêm thuận buồm xuôi gió. Bản năng mách bảo cho anh rằng, chỉ cần nhiều thêm sử dụng thể bài chiến đấu, thậm chí có thể thật sự thay đổi quyền năng của mình giống như thể bài bên trong miêu tả luôn, các loại nhược điểm toàn bộ biến mất, hoặc có thể thông qua chế tác lá bài mới nghiền ngẫm các loại quyền năng tác dụng.

Thật thật là niềm vui bất ngờ nha! Chỉ cần chơi chơi đấu bài liền có thể gia tăng thực lực. Đi đâu mà tìm được cơ hội tốt như thế này. Hiện tại Lăng giống như cũng đã có chút hiểu được. Tại sao ở bên trong huyền tường hương các thiếu nữ lại sẽ bởi vì Reimu một cái không lắm liên quan như vậy luật lệ lại đều sẽ hầu hết chấp hành tuân thủ theo (thời điểm tức giận thật sự ra tay đánh nhau vậy không tính, đó đã là chân chính chiến đấu mà không phải bình thường lúc rèn luyện).

Chỉ có tại bên trong chiến đấu mới có thể nhanh nhất khiến mỗi người tăng lên thực chiến thực lực. Thế nhưng quá yếu người hoặc tầm thường người chiến đấu sẽ có nguy cơ ảnh hưởng tính mạng. Quá mạnh mẽ người vậy khó có cơ hội thực tiễn ra tay. Cũng chỉ có thông qua thể bài chiến đấu mới có thể khiến cho mọi người đối với mình năng lực quen tay hay việc, thậm chí bởi vì gặp nhiều biết nhiều mà giao lưu sáng tạo ra các loại năng lực chiêu thức mới, thúc đẩy tăng lên thực lực bản thân. Reimu tên kia trong lúc vô tình làm ra cướp bóc kiếm tiền hoạt động, nhưng thật ra là công đức vô lượng một việc đâu! Thật là làm khó cho cô nha, Hakurei vu nữ. “Cười cười”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thân Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Vô duyên chủng (Muendzuka) bên trong chiến tranh!

Tiêu tốn không ít thời gian, Lăng cùng Alice cuối cùng là đi tới Vô duyên chủng (Muendzuka) bên ngoài. Hai mắt một nhìn vào, nơi đây tựa như là một ngọn đồi tư thế đang dâng lên cao. Bên dưới mặt đất mọc lấy hoa cỏ cây cối lưa thưa. Bên trên thi thoảng rải rác sẽ có từ trên bầu trời không trung, hoặc lớn hoặc nhỏ không rõ đồ vật rơi xuống. Nhiều năm như vậy tích lũy lại tới, mới sẽ có tạo thành ra đặc thù mảnh đất vô duyên chủng giống như bây giờ.

- Chúng ta hiện tại đi vào xem chứ?

Lăng về mặt hỏi thăm.

- Không! Chúng ta trước thử kiểm tra xem bộ bài Quyền năng của anh như thế nào đã đi.

Alice về mặt hiếm thấy ứng đo lên, nhiệt tình nói.

Lăng nhìn thoáng qua liền giây hiểu. Trước mắt vốn dĩ tưởng rằng là một vị yên tĩnh ôn hoà đại tiểu thư, hiện tại mới ngó người ra phát hiện được, đội lốt bên trong lại là cái trăm phần trăm phần tử hiếu chiến. Thảo nào trước đó như vậy tích cực muốn đối với anh tiến hành giúp đỡ hoàn thiện bộ bài, hoá ra là xếp đặt chờ đợi mục đích vào lúc này đây.

Đĩ nhiên! Lăng cũng không ghét như vậy là được. Ngược lại đáng về bây giờ của cô nàng nhìn qua còn rất moe~

- Ok! Vậy chúng ta liền chơi chơi thử xem. Ở ngay tại đây hay là tiến vào bên trong tiến hành?

Nói và chỉ chỉ vào bên trong vô duyên chúng. Dù sao ở bên trong đó chiến đấu có làm hỏng hoa hoa cỏ cỏ cái gì cũng đều sẽ không ai đi quan tâm. Không giống như hiện tại còn ở bên ngoài đường, một khi quá mức hủy hoại hoàn cảnh xung quanh, vẫn là sẽ có chút ảnh hưởng.

- Hừm. Ngay ở tại đây chiến đấu đi! Chỉ là dùng thử bộ bài kiểm tra chiến đấu một chút mà thôi. Chắc hẳn là sẽ không sao.

Hoi có một chút do dự trong giây lát xong, Alice cuối cùng là như vậy đáp lời. Đồng thời có lẽ bởi vì ngượng ngùng bản thân trước đó hành vi, để cho công bằng, cô nàng sau đó liền hào phóng mở ra toàn bộ bộ bài của mình ra giới thiệu cho Lăng biết.

“Cũng thật là cái thật thà đáng yêu cô gái đây!” Ai đó như vậy mỉm cười khi nhìn về phía Alice đang lên tiếng giới thiệu. Giống như hiện tại một mình Alice nói, bản thân đứng lảng lảng nghe trường hợp, còn thật là hiếm gặp đâu. Nên càng thêm quý trọng.

.....

Thời gian thấm thoát trôi qua mau, đang lúc hai người bọn họ vừa mới giới thiệu xong, tách xa nhau ra chuẩn bị chiến đấu, một đoạn giọng nói có phần trẻ con trong trẻo lại cổ tỏ ra về uy nghiêm bá đạo đột ngột vang lên làm quấy rối hai người.

- Hồng Ma Quán người làm việc, tất cả không có phận sự người lập tức tránh xa!

“Đây là.....” Lăng nội tâm có chút giật nảy mình nhìn sang. Quả nhiên không ngoài dự đoán, vừa mới lên tiếng phá đám đe dọa, rõ ràng chính là tách ra không tới đầy hai ngày hấp huyết quý đại tiểu thư Remilia- chủ nhân của Hồng ma quán.

Đối phương lúc này chính mang theo toàn bộ nhân viên nòng cốt chiến đấu dưới tay đuổi tới gây sự. Giống như cảm thương vác khiên ba trăm tiểu ác ma bộ đội, mang theo súng bắn rocket thêm đạn pháo một đám hầu gái tiểu yêu tinh, cùng với vị kia bất động thư viện ma nữ Patchouli, Lăng chính mình đều đã từng chiến đấu qua. Chưa từng chiến đấu qua chính là vị kia hoàn mỹ hầu gái trưởng Izayoi Sakuya cùng Remilia chính bản thân (trước đó tình huống bất cóc đặc thù không tính). Đồng thời tiểu Flandre cũng không thấy gặp.

- Hồng ma quán chủ Remilia? Cô như vậy là có ý gì?

Bị đám người như vậy im ắng liền hoàn thành xếp đặt bao vây xung quanh, Lăng đương nhiên biết rõ đối phương lần này đến mục tiêu chính là trả thù chính mình khi trước hành động tấn công vào Hồng ma quán cùng bất cóc Remilia hai chị em. Thế nhưng bên cạnh xa xa Alice hiển nhiên là còn không biết rõ. Hiện giờ lại thấy đối diện cầm đầu Remilia như vậy xác lão ngang ngược tuyên ngôn, vốn dĩ bị chen ngang cắt đứt tỷ thí đấu bài đã đủ bức tức, tiếp ngay sau đó Remilia cùng Sakuya một đôi chủ tớ không coi ai ra gì, làm lơ đáp lời càng là lửa cháy đổ thêm dầu.

- Cô ta là ai? Chẳng lẽ hai tai có vấn đề sao? Sakuya, lập tức đuổi người!

- Vâng, thưa cô chủ!

Nói và rồi hầu gái trưởng đáng vẻ hoàn mỹ tiểu sai bước đi lên phía trước, đối mặt với đối diện đã về mặt tức giận ửng đỏ Alice lạnh nhạt lên tiếng khuyên can (cứ cho là như vậy đi).

- Cô chắc hẳn chính là sinh sống bên trong ma pháp rừng rậm vị kia ma nữ, Alice Margatroid đi? Còn bị người gọi xưng là chuyên gia điều khiển con rối- xúc tua Alice. Nói chung nơi đây hiện tại đã không có chuyện gì liên quan tới cô. Xin vui lòng dựa theo lời nói vừa rồi của cô chủ tôi, lập tức rời đi! Nếu không hậu quả tự chịu.

- Nga! Nói như vậy nếu như thiếp thân chính mình không đi, các người chẳng lẽ còn định vây đánh thiếp thân không thành?

Giận quá thành cười, Alice một bên mỉa mai đáp lời, đồng thời xung quanh người lân cận khu vực lập tức sáng lên một đám ma pháp trận triệu hoán trái rộng. Vài chục cụ con rối bảo vệ từ bên trong đi theo xuất hiện ra. Một đám hình dáng cùng kích cỡ vẻ ngoài đều trông giống Alice như đúc. Rất hiển nhiên, cô nàng không những không có ý định từ bỏ rời đi, đồng thời ngay cả suy nghĩ sử dụng vui đùa thẻ bài chiến đấu hệ thống để giải quyết tranh chấp cũng không muốn. Trực tiếp liền bày ra tư thế chuẩn bị thực tế vùng tay đánh nhau!

- Hừ! Tự tìm khổ ăn!

Đáp lại hành động tỏ vẻ hiếu chiến của Alice chính là Sakuya một cái nhún mày hừ lạnh, sau đó không hề khuyên can nữa tiểu sai xoay người quay trở về đứng phía sau lưng Remilia tiến hành báo cáo.

- Alice, nếu không cô rời đi trước đi. Bọn họ nhắm vào mục tiêu nhưng thật ra là tôi.

Di chuyển nhanh chóng tiến đến gần Alice bên người xong, Lăng hiếm thấy lương tâm phát hiện lên tiếng thú nhận cùng khuyên can. Đáng tiếc Alice quả nhiên giống như anh chàng đã từng suy đoán cũng đủ hiếu chiến, giọng điệu ngang nhiên cự tuyệt.

- Tôi đương nhiên biết bọn họ muốn nhắm vào anh. Thế nhưng hiện tại tôi chính là muốn ra tay giáo dục một chút đám người kia. Nơi này thế nhưng là Huyền tường hương đầu! Muốn có thể sống tốt sinh hoạt vậy cần phải sẵn sàng tỏ rõ ra năng lực của mình bất cứ lúc nào. Hừ! Thiếp thân thế nhưng rất mạnh ~

Nghe xong Alice bản thân lời nói tâm huyết chỉ điểm. Tình thế lại diễn biến đã đi đến mức này, vậy không còn gì để nói. Chiến đấu đi, thiếu niên!

- Được! Vậy chúng ta liền hợp tác dạy dỗ cho bọn họ một trận!

Lăng ánh mắt sắc lạnh đáp. Alice nghe vậy nét mặt hiem thấy mỉm cười trả lời.

- Ân! Sớm như vậy mới đúng!

Phía bên kia...

Sakuya sau khi trở về xong lập tức liền bắt đầu báo cáo.

- Đại tiểu thư, đối phương không chịu rời đi.

Remilia trẻ con khuôn mặt cô tỏ ra vẻ uy nghiêm, thẳng thừng đáp.

- Hừ! Vậy đồng thời tiêu diệt hết!

Sớm đã thói quen cô chủ nhà mình tính cách, Sakuya rất tự nhiên gạt đầu tỏ vẻ tán thành.

- Đã rồi, thưa cô chủ.

Nói xong liền nghiêm mặt đứng yên không nói chuyện. Remilia thấy vậy quay đầu sang hỏi đang ngồi trên xe đẩy, hứng thú bưng bưng chỉ huy đám tiểu ác ma bộ đội cùng yêu tinh hầu gái phía sau dàn trận, Patchouli.

- Trận pháp đã chuẩn bị xong chưa, Patche?

Patchouli nét mặt tự tin trả lời.

- Sớm đã chuẩn bị xong, Remi.

Remilia nghe vậy phát tay.

- Vậy đánh!

Dứt lời, cả hai bên giống như ăn ý đồng thời khai chiến!

Giết giết giết giết giết giết giết giết giết giết.....! Mới là lạ!

- RÀMMMMM!

.....

Cùng lúc ấy, bên trong Hakurei thần xã đền thờ, Marisa chính đang ôm chồm ngồi, đối với bên cạnh luôn cười ngây ngốc không khép miệng lại được Reimu, về mặt ỉu xiu hỏi thăm.

- Chúng ta thật sự không đi điều tra sao, Reimu? Cứ như vậy để cho đám kia màu đỏ sương mù tiếp tục phát tán khắp bầu trời Huyền tường hương, thế nhưng sẽ ảnh hưởng tới tất cả mọi người đấy!

- Ảnh hưởng? Có thể có cái gì ảnh hưởng? Không phải chỉ là màu sắc kì lạ một chút sương mù không thôi sao~ Có cái gì cần phải lo lắng.

Tiếp tục ngây ngốc cười nhìn trên tay dày cộm túi tiền, Reimu không lắm quan tâm, thẳng thừng đáp. Marisa nhìn mà trong lòng không khỏi oán thăm.

“Reimu nguoi đương nhiên không có gì lo lắng. Đôi mắt của người đầu mau rơi rớt hết tới túi tiền bên trong tay kia đi rồi. Lại nói...”

- Là ai ngày hôm qua ngu ngốc như vậy, thăm viếng đền xong còn cứng như thế nhiều tiền cho nguoi thế, Reimu?

Nhiều như vậy năm Hakurei thần xã sớm đã bởi vì yêu ma quỷ quái thường lớn vòng quanh mà không hề người đi thăm viếng. Biết rất rõ điều này Marisa bởi vậy đối với sáng nay đột nhiên cầm dày cộm một cái túi tiền sờ mó ngắm nhìn cả buổi cười Reimu tò mò không thôi. Từ sáng tới giờ bởi vậy đã hỏi không dưới hai mươi ba mươi lần, khả năng đáp án luôn là...

- Đi đi đi! Đây chính là tiền mồ hôi nước mắt mà tôi kiếm được, mới sẽ không phải là tiền cứng công đức.

Cười ngây ngốc Reimu chính là như vậy đáp lời. Hiển nhiên, Marisa sẽ tin tưởng đối phương nói mới là lạ.

“Thôi đi pa oi! Reimu nguoi lười như vậy người sẽ tự động đi làm việc kiếm tiền mới có quý!” Tin tưởng chắc chắn đối phương làm giàu không chính đáng, nghèo rớt mòng tơi Marisa cũng bởi vì thế mới sẽ dấy dưng không thôi muốn tìm tòi cho rõ nguyên do. Tất nhiên bên trong đó có bao nhiêu là hăm mộ ghen tị hận, cũng muốn làm một vé giống như đối phương thành công làm giàu bất chính vậy thì không nói rõ được rồi.

Cũng chính là vào ngay lúc này, cả hai người bỗng nhiên cảm nhận được huyền tường hương bên trong nơi nào đó bỗng chấn động mạnh.

- Giống như có người đánh nhau nha, Reimu!

Marisa giọng hưng phấn hô to lên. Về mặt chi sợ cho thiên hạ không loạn.

Vốn dĩ trước đó còn ngồi nhìn túi tiền cười ngậy ngốc không ngừng Reimu lúc này trái lại không cười. Thu cất túi tiền, về mặt thờ ơ lạnh nhạt bung lên chén trà chậm rãi uống, trả lời không chút dè dặt.

- Vậy thì cứ đánh chứ sao. Huyền tướng hương bên trong lại không thiếu đánh nhau.

- Reimu người không đi hoá giải một chút sao? Lần này chiến đấu có chút lớn hey.

Chỉ thấy mặt đất nền nhà tùy theo lời nói của Marisa cũng đi theo run run.

- Đợi một chút đi! Nếu như tình huống xấu hơn mà nói. Ai ai ai!!! Đám người này thật là phiền quá à!!!

- Vậy Reimu người tiếp tục ngồi đợi đi. Tôi đi xem trước một chút.

Hai mắt loạn xoay chuyển, hơi làm nghĩ ngợi xong, Marisa tức thì quyết định trước tiên đi nhìn xem tình huống ra sao. Huyền tướng hương bên trong cũng thật lâu rồi không có nào nhiệt như vậy để xem.

- Tùy cô~

Lạnh nhạt phát phát tay như đuôi ruồi, Reimu về mặt không dao động đáp.

- Vậy tôi đi trước nha, daze!!!

Cười trên chiếc chổi bay phù thủy của mình rời khỏi thần xã, từ nơi đây thật xa cũng có thể bắt gặp, chiến đấu giống như bắt nguồn từ vô duyên chùng bên trong.

- Marisa tới đây, daze!

Hưng phấn Marisa tức thì thật nhanh tăng tốc.

Cùng cùng vào giờ phút ấy, bên trong huyền tướng hương một đám các cao thủ Đại yêu quái cũng cùng lúc đã phát hiện ra chiến đấu dấu vết. Ánh mắt của không ít người bởi vậy đều có phần hoặc chú ý hoặc không nhìn về phía vô duyên chùng bên trong chuyện đang xảy ra. Cho tới ra tay can ngăn và vân vân... Không tồn tại. Cái kia là trách nhiệm của Hakurei vu nữ mà không phải của bọn họ á. Một đám cả ngày rảnh rỗi nhàm chán không có việc gì làm Đại yêu quái, giờ chính đang chờ mong vị kia kim bài tay đầm lên sân dọn dẹp đám người không tuân thủ huyền tướng hương bên trong quy tắc này đâu. Ái? Chờ mong- ỉng.....!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 283: Vs Remilia!

- Tất cả nghe lệnh,... Nổ súng!

- Vâng, thưa Patchouli đại nhân!

- Vun vút vun vút...

- Vèo!.... Âm rầm rầm!

Một đám yêu tinh hầu gái súng vác vai, đạn lên nòng, bay lên tạo thành lập thể đã kích trận địa, đồng thanh nghe lệnh Patchouli nổ súng bắn Rocket. Còn lại bên cạnh ba trăm tiểu ác ma bộ đội vác khiên mang giáo, giờ đều dàn xếp thành hàng dài thành các vòng tròn đồng tâm vây quanh, khởi động nào đó bao vây chặn đánh trận pháp bao phủ xung quanh vài kilomet nơi này. Trong ngoài ngăn cách!

Mặc dù là trong suốt không trung hay ẩn sâu phía dưới nền đất, một khi có kẻ dám xâm nhập hay bỏ chạy, vậy đều nhất định sẽ bị đột ngột hiện lên mạng lưới sấm sét cùng ngọn lửa cho nổ tung chảo, thiêu tận thành tro tàn. Đây cũng chính là biện pháp mà bất động thư viện ma nữ Patchouli đám người nghĩ ra được để đề phòng lần trước Nguyên Trọng Lăng chiêu thức ấy biến thành ánh sáng chạy trốn kia hoặc nào đó ẩn nấp trốn chạy thủ đoạn khác xuất hiện.

- Hừ! Chỉ là một đám tiểu yêu tinh cũng dám phách lối!

- Xem chiêu! Áo tướng kết giới Alice!

Mặc dù gặp phải vô số đạn pháo rocket lập thể bắn về phía chính mình nhìn qua rất đồ sộ, có điều làm bên trong huyền tường hương số ít tồn tại nổi danh ma nữ phù thủy, chuyên gia điều khiển rối, Alice chính mình không sợ nhất chính là kéo bè kéo lũ đám đông đánh nhau!

Chỉ gặp tùy theo cô nàng một tiếng hét ra lệnh kêu lên, trước đó còn yên tĩnh đứng vây quanh bảo vệ hai người bọn họ, một đám búp bê con rối hình dạng Alice, tức thì cả người dồn dập nổi lên ma thuật ánh sáng. Một cái to lớn hình vòng tròn trong suốt kết giới bảo vệ tức khắc thành lập. Vô số đạn pháo rocket bắn vào bởi vậy đều như muối đốt inox, bị ngăn cản ở bên ngoài. Vô số tiếng ầm ầm ầm nổ vang bởi vậy vang lên truyền khắp huyền tường hương.

- Ân! Tới mà không trả lễ thì không hay vậy. Cũng ném ném thử xem của ta đây tuyệt chiêu,...

- Cuộn cuộn văn minh, thần linh tung hoành!

- Biển đông có thần, danh Vua thủy tề. Vũ khí muôn ngàn, chiến binh muôn vạn. Thần thông vô lượng, úp biển lật sông. Vua có bảo tàng, trân châu ngọc ngà. Vua có bảo tàng, thần binh lợi kiếm. Thời không chuyển dời, truyền thế đến nay. Giờ lên con giặc, diệt tận địch quốc!

Chú ngữ niệm nhanh, Lãng phía sau lưng tức thì hiển hiện ra giống như màn nước vậy rộng lớn màu đỏ màn ánh sáng. Một đám lại một đám vũ khí, côn, thương, đao, kiếm, kích, búa, rìu, chùy, bô cào, đinh ba, xiên, nỏ mũi tên,... vân vân lơ lửng trôi nổi mà ra, xếp thành vô hình quân trận, sáng lấp lánh.

- Vô tận vũ trang! Đi!

Lao nhanh như sấm đánh, uy thế che phủ bầu trời.

- Không có dễ dàng như vậy. Tiểu ác ma bộ đội! Kết trận phòng thủ. Phong thiên cấm địa trấn ma ma pháp trận!

- Tuân lệnh, Patchouli đại nhân!... Ha!

Tương tự hình vuông khổng lồ kết giới tùy theo đám tiểu ác ma lớn tiếng hô theo tạo thành. Kín không kẽ hở chặn lấy toàn bộ binh khí tấn công.

- Hừ! Chờ ngươi chính vào lúc này!

- Hãy cất tiếng nói, hồi Chủ Nhân Mithra. Vạn tội đồ gặp muôn vạn báo.

- Hãy để xương tủy nát vụn, tứ chi tan vỡ, hãy để dây chằng rách lìa khỏi cơ. Hãy để cho ngươi gằm đạp lên đất, hỗn loạn lông tóc, tủy não, cùng dòng máu. Ngươi, con vật dũng mãnh bất bại! Hãy để cho cây búa của công lý thanh tẩy vạn kẻ phá vỡ lời thề nguyên!

Chú ngữ vừa ra, không gian trên không trung tức thì như bị nứt gãy, cánh cửa giữa thế giới hiện thực và thế giới “tưởng tượng” giờ đã hiện ra.

Từ cánh cửa bên trong xuất hiện hình dáng của một con vật to lớn khủng bố với bộ lông đen tuyền đang dần dần rõ nét.

Hung tợn nhìn xuống dưới mặt đất, nó là một con heo rừng khổng lồ, giờ chính đang điên cuồng và phấn khích tru lên. Ánh mắt hung ác nhìn thẳng về phía mục tiêu không ngoài ai khác, chính là kết giới khổng lồ mà đám ba trăm tiểu ác ma bộ đội vừa mới triệu hồi.

- RUOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!!

Con thánh thú gằm lên rung trời sập đất, vang dội âm thanh truyền khắp huyền tường hương, như báo hiệu cho sự hiện diện của mình. Cơ thể khổng lồ trong màu sắc đen ấy, rơi xuống mặt đất. Tuy độ cao khá thấp nhưng nó vẫn được tính là “rơi xuống mặt đất”.

- Mu—Oồ!!

Một tiếng tru lên to như sự khiêu khích, đồng thời thân mình tức thì gằm đạp xông lên!

- Ôi trời! Cái này là....!

Nhìn lên cơ thể đồ sộ đang xông tới của Heo Rừng trong sự thán phục, Patchouli không khỏi hét lên tràn đầy phấn khích. Hưng phấn! Hưng phấn! Hưng phấn! Ngày hôm nay thật hưng phấn! Hic hic... khục khục khục...! Ho khan~

Sakuya: “.....”

“..... Lại thế nữa rồi! Patchouli đại nhân lúc nào cũng như vậy. Đã yếu còn đòi ra gió”. Trong lòng không khỏi oán thăm.

Cho tới đám tiểu ác ma bộ đội cùng yêu tinh hầu gái xung quanh thì đang run lên bần bật như cây sậy, dọa sợ không dám cử động. Trong khi Remilia hiện tại đã sớm nhắm lông mày, tức xạ mặt lại luôn. Ai ai ai! Mọi chuyện không nên là diễn ra như vậy a!!!

- Đáng ghét! Kế hoạch hủy bỏ! Trực tiếp tấn công!!!

Nói và bực tức triệu hồi ra cây thương ma thuật Gungnir trên tay ném thẳng về phía đang xông tới to xác heo rừng.

- Thần thương Gungnir: Tuyệt diệt chi mâu!!!

- Vútttttt! Phập...!!!

- GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Giống như con thú đột ngột trúng đạn bị thương giống nhau. Mặc dù so sánh về hình thể, cây thương ma thuật mà Remilia vừa ném bắn ra so sánh với thân thể to lớn tương đương năm sáu tầng lầu của heo rừng chỉ như sợi lông tơ trên cơ thể nó. Thế nhưng ảnh hưởng uy lực lại là cực kì to lớn. Vốn dĩ đang điên cuồng gầm đáp xông lên tới heo rừng, giờ lại như va phải bức tường vô hình bị đẩy lùi hẳn về phía sau.

- Ủ? Mạnh như vậy???

Làm chủ nhân chân chính của heo rừng đồng thời cũng là người triệu hồi ra đối phương, Lăng đương nhiên biết con vật tàn bạo này sức lực có bao nhiêu lớn. Không nghĩ tới đối thủ lại chỉ dùng cực kì đơn giản như vậy một chiêu liền đã có thể chặn lại. Tiếp ngay sau đó liền nhìn thấy Remilia chính mình bay nhanh xông đi lên với tốc độ không tưởng. Miệng hô to, vung chân đá!

- Đi chết đi, to xác!

- GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

- Sakuya, Patche! Xông lên theo ta! Diệt bọn chúng!!!

- Vâng, thưa cô chủ!

- Đã biết, Remi!... Khục... khụ khụ... ho khan! Khụ khụ...!

Sakuya, Patchouli đồng thanh đáp lại, vẻ mặt phẫn khích. (Nào đó ho khan hen suyễn bỏ qua!)

Tàn bạo một chân liền đá bạo hoá thân heo rừng khổng lồ bay lên như vì sao trên cao không biết đi đâu, (đoán chừng đã sớm tan tác chạy trốn về thế giới ảo tưởng, khóc ngất trên mặt đất). Giải quyết xong kẻ vương bận, Remilia giờ tốc độ nhanh như tia chớp, làm gương cho binh sĩ, lập tức liền muốn xông đi tới bên cạnh kết giới của Alice. Phía sau Sakuya cùng Patchouli cũng đồng thời theo đi lên. Tình huống có vẻ như không ổn lắm.

- Hãy cẩn thận một chút! Vị kia hấp huyết quý đại tiểu thư cứ để cho tôi!

- Ân! Đã biết!

- Nguyên thành ánh sáng đạo chư thiên. Thiên nhai hải giác, toàn trong tác lòng!

Giống như Alice vậy chuyên gia điều khiển con rối đám người thường thường không sợ hai bên kéo bè kéo lũ đánh nhau, sợ nhất chính là bị gần người chiến đấu. Cũng chính bởi vì thấy rõ điều đó, bắt gặp Remilia như vậy hùng hổ dọa người dẫn đầu xông tới, Lăng chính mình hiển nhiên sẽ không thờ ơ đứng đợi ở tại chỗ, mà là lựa chọn hoá thành tia sáng lao nhanh đi ra bên ngoài kết giới bảo vệ, trực tiếp tới cái chặn đường đón đầu. Lời trò chuyện văng vẳng bên tai còn chưa dứt, lập tức đã cùng với Remilia ngay mặt va chạm.

- Hãy quỳ gối dưới gót chân của ta đi, đây là thượng đế tán ca!

- Quanh mình cuối cùng sẽ tới xua đi bao tăm tối. Lũ ác quỷ, tà ma, yêu vật, hay bọn yêu nị tà thần, thiếu tần đốt trọn dưới muôn vầng ánh sáng quanh mình. Người, kẻ thâm phẫn công lý, vị thần bề tôi của đấng tối cao. Hãy đến đây đi, để đức thánh nhân từ ánh sáng thâm phẫn chiếu rọi khắp thế gian này!

- Chúa nói rằng: Người có tội!

- Chengggg!!!

Tựa như là giọt nước nhỏ giọt vừa rơi, hay chính là nhân từ đức chúa trời ở nơi thiên đàng đang thương xót cho con người. Tuỳ theo lời gọi mời chú ngữ linh ngôn của Lăng xuất hiện, trên đỉnh đầu anh chàng tức thì sáng lên cực kì chói mắt ánh sáng trắng tinh. Ở bên trong đó chớp nhoáng hiển hiện ra một vị lạnh lùng khuôn mặt tuyệt mỹ sáu cánh đại thiên sứ. Không cần chờ bản thân Lăng nói gì thêm nữa, lập tức lao nhanh như ánh sáng bắn ra vùng kiếm, chém về phía Remilia, giống như phán quyết tử hình.

- Ha! Sớm đã đề phòng người tên khốn kiếp này! Patche, dâng sương mù!!

- Đã biết, Remi!

Giọng nói trong trẻo trẻ con lại chứa đầy tàn bạo hơi thở của Remilia hết lên. Theo sát ngay sau, ngồi trên chiếc xe đẩy biết bay được Koakuma phía sau điều khiển, Patchouli nét mặt phẫn khích đáp lại.

- Tiểu ác ma bộ đội, biến trận. Âm nguyệt huyết ảnh ma pháp trận!

- Vâng, thưa Patchouli đại nhân!

Đồng thanh hô to tiếng đáp vang lên, tùy theo một đám tiểu ác ma tốc độ cực nhanh chuyển động, vốn dĩ trước đó còn bao phủ trên bầu trời Huyền tường hương sương mù màu đỏ, tức thì như nhận được sự điều khiển vô hình nào đó, toàn bộ tụ tập bao vây lại bên ngoài vô duyên chủng. Đặc biệt là nơi vị trí mà đám bọn họ đang chiến đấu. Sương mù màu đỏ mang theo tà ác, cuồng bạo, căm ghét, yêu mị hơi thở dày đặc tới nỗi, dù cho là thân thể bên ngoài kháng lại mọi loại phép thuật Nguyễn Trọng Lăng cũng cảm thấy đầu vầng mắt hoa, tâm tình táo bạo khó yên. Hơn nữa càng đáng chết là tầm nhìn đã bị hạn chế gắt gao không đến nửa mét. Cũng không biết ngay cạnh đó xa xa chiến đấu diễn ra như thế nào luôn.

- Ha ha ha! Đi chết đi, ngu xuẩn!!!

- Thần thương Gungnir: Vận mệnh phá diệt!

- ẦMMMMMMMMMM!!!!

Một tiếng kinh thiên động địa ầm ầm nổ vang. Lăng tức thì liền biết, bản thân vừa mới sử dụng cướp đoạt được từ đại thiên sử trưởng Michael quyền năng ánh sáng người chủng khổng triệu hoán ra sáu cánh đại thiên sứ, đã bị đối diện vị kia hấp huyết quý đại tiểu thư đánh bại.

Mà... biết rõ bản thân bị ánh sáng khắc chế yếu điểm còn dám mang người đến trả thù. Quả nhiên là sớm đã có chuẩn bị kỹ càng cách đối phó sao. Cũng không có gì lạ~

Chiến đấu... hiện tại mới vừa mới bắt đầu!

Liếm liếm môi, ánh mắt của Lăng giờ cũng không khỏi đi theo tà mị mà hiếu chiến lên!

.....

Nào đó bên trong thần xã, vừa mới bởi vì chấn động mà làm rớt chén trà vu nữ....

- Đám người chết tiệt kia! Chẳng lẽ còn không có xong!!! Đáng giận! Đáng giận! Ta nhất định phải cho cả đám người này lui trị hết!

Nói và về mặt căm phẫn bất bình đứng lên,... đi thay quần áo trước đã! Nước trà vừa đánh rớt ướt hết lên người rồi.

- Hừ! Các người chờ!!!

.....

Kết thúc chương 283.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Hồng ma quán tân vương

Vô duyên chủng chiến trường...

Lúc này bắt gặp Remilia người tới có chuẩn bị, nhanh như vậy thì đánh bại quyền năng ánh sáng người chủng khổng triệu hồi ra sáu cánh đại thiên sứ, Lăng chính mình cũng không hề chần chừ nữa, lập tức quyết định hoá thân rồng thần đấu một đấu đối phương.

- Hãy khiếp sợ trước ta đi, chân thần nay bước tới thế gian!

- Hãy để gió cuốn lấy mây, mang mưa, và sấm sét lời đing đến với thế giới này. Ta, vị thần hoá thân đến từ biển cả vô ngần, ngày xưa là đáng sáng thế chân thần, mà nay đến trong thân rồng, muôn vạn địch thù đều nhưng tận phá!

- Ngangggggg!!!

- Thần Long Phi Thiên!

Chú ngữ linh ngôn vừa hết, Nguyễn Trọng Lăng cả người tức thì thân hình phình to, dài ra. Đầu rồng, thân rắn, có bốn chân; hưng mưa, mang gió, đập mây, triệu hoán sấm chớp. Rõ ràng rằng là một con rồng thần đông phương chính hiệu. Biến thân vừa tới, bốn chân đập mây bay đi tới, càng lớn tiếng quát to.

- Gió tới!

Tức thì trời đất cuồng phong như bão dày đặc thổi mạnh!

- Mây tan!

Màu đỏ sương mù giống như bị vô hình sức mạnh to lớn làm cho tiêu tán.

- Mưa xuống!

Dày đặc hạt mưa giống như muôn nghìn mũi tên bao phủ hạ xuống. Một đám tiêu ác ma bộ đội, yêu tinh hầu gái đứng ở nơi xa cũng không tránh khỏi dính đòn, khóc kêu cha gọi mẹ.

- Chóp giạt!

Vừa mới bị thổi tan sương mù mà lộ ra vẻ mặt sững sờ nghi hoặc Remilia, đứng mũi chịu sào trúng phải cái này chớp nhoáng to lớn lôi đình đánh tới lên người.

- Aaaaaaaa!!!

Đau đớn tê cứng trạng thái Remilia không khỏi ngã xuống dưới đất đi.

- Cô chủ!

- Remi!....

- Phi đao tuyệt trần!

- Hoả- Nhật: Mặt nhật thẩm phán!

Chiến trường tình thế biến đổi đột ngột bất ngờ, trước đó vốn dĩ còn dương dương tự đắc Hồng Ma Quán đám người, ai đều không có nghĩ tới, Nguyễn Trọng Lăng nhanh như vậy thì phá hủy trước đó bố cục chuẩn bị của bọn họ. Lúc này chính mắt trông thấy Remilia bị Lăng dùng tia chớp bổ trúng rơi xuống. Vốn dĩ đang xông tới Sakuya cùng Patchouli hai người, một bên lo lắng cuồng cuồng hô to bay lại gần, một bên không chút chần chừ trực tiếp đối với hoá thân thành hình rồng không lồ cơ thể Lăng ra tay.

Hầu gái trưởng Sakuya lợi dụng bản thân năng lực dừng lại thời gian, thoáng cái tung ra một đám phi đao dàn xếp thành dày đặc giống như bức tường vậy to lớn, kín kẽ không biết bao nhiêu thanh đao nhọn xếp ở bên trong đó, lao thẳng đầu rồng xông tới. Bất động thư viện ma nữ Patchouli càng là quá đáng, vậy mà điên cuồng thiêu đốt trong người ma lực, dùng sức triệu hồi ra mưa thiên thạch hạ xuống đánh về phía Lăng.

- Ta nói, các người có phải hay không quên rồi ở đây còn có ta! Thiếp thân thể nhưng mà rất mạnh!

- Ma thuật: Búp bê hoả táng!

- Ma thuật: Búp bê chinh phục!

- Ma thuật: Nghệ thuật hy sinh!

Nói và chỉ thấy vốn dĩ trước đó còn phòng thủ ở phía dưới mặt đất Alice nhanh chóng thay đổi đội hình của đám búp bê cận vệ xung quanh mình. Một đám triệu hồi ra giống như súng kíp vậy đạo cụ cầm trên tay, đồng loạt nổ súng đánh về phía ba người Sakuya, Patchouli, đang rơi đi xuống Remilia, cùng toàn bộ nơi xa ba trăm tiêu ác ma bộ đội thêm yêu tinh hầu gái.

Một đám còn lại giống như thuận di vậy dưới chân ma pháp trần sáng lên. Đợi cho đến khi lần nữa xuất hiện, mỗi người hội tụ lên trước mặt mình hình thành một cái to lớn phòng hộ tấm gương. Hoặc chắn trên đường bức tường phi đao của Sakuya đi qua, hoặc che chắn từ trên bầu trời thiên thạch đang rơi xuống mà Patchouli gọi đến. Cuối cùng một đám càng là xuất hiện ngay bên cạnh vị trí của Sakuya, Patchouli cùng Remilia ba người, ma lực bạo tẩu, bất ngờ nổ... Boom!

Điều khiển con rối nhiều mà không loạn, tình chuẩn chấp hành mỗi một mục đích được giao. Có thể nói... quả nhiên là chuyên gia con rối, xúc tua Alice sao. Thật sự là thật đáng sợ sợ!

Dù cho là ba người đối diện thực lực đều không kém, đối mặt với bất thành linh Alice thức mưa bom bão đạn thêm ôm bom tự sát, đó chính là lập tức rồi loạn trận chiến luôn.

- Làm xinh đẹp lắm, Alice! Giờ thì xem tôi!

- Ngangggggg!

- Mây, Mưa, Gió, Lôi đình! Phi long tại thiên! Tuyệt sát!!!

Rồng ngâm lên tiếng truyền khắp toàn bộ huyện tường hương, hoá thân thành khổng lồ rồng thần Nguyễn Trọng Lăng, cơ thể mang theo ngàn cân lực lượng tụ hội cùng bốn loại sức mạnh biến hoá. Vuốt rồng vươn tới, trào xuống vừa mới phục hồi cơ thể năng lực cử động Remilia. Rõ ràng chính là muốn

ra tay cạy tàu ráo máng!

- Không! x2

Khoé mắt giận giống như sắp nứt Sakuya cùng Patchouli, tinh thần hoảng hốt lo sợ một đám tiểu ác ma cùng yêu tinh hầu gái. Tất cả tất cả, cuối cùng đều không thể ngăn cản được xuống, Nguyễn Trọng Lăng hoá thân rồng thần giờ vượt lao xuống. Cho tới cuối cùng của cuối cùng, chỉ có thể nhìn thấy Remilia chính mình cơ thể bị vượt rồng dùng sức nắm chặt, toàn bộ hoá thành mưa máu, thịt vụn mà rơi. Thảm thiết vô cùng!

- Đã kết thúc!

- Ngangggggg!

- Từ hôm nay trở đi, ta chính là Hồng Ma Quán tân vương! Các người chờ còn không mau mau đầu hàng!!!

Một đôi mắt rồng tròn ngược, Âm âm âm thanh như sấm dậy thét dài, tràn đầy uy hiếp nhìn về phía toàn bộ Hồng Ma Quán đám người có mặt ở nơi đây.

- Người mơ tưởng nô dịch chúng ta! Phi đao tuyệt trần!

Đáp lại lời của Lăng là Sakuya bản thân một cái thời gian dừng lại xếp thành bức tường phi đao.

- Hừ! Ngu xuẩn mất khôn! Các người chờ toàn bộ đều không phải là của ta đối thủ!

Nói và thân mình co rút thoáng cái biến về hình thể con người. Cho tới đối mặt với phi đao bức tường của Sakuya áp sát càng là không thềm ngõ tới. Cả người lộn lờ lên màu đỏ ánh sáng lấp loé, trải rộng như ngọn sóng. Đã lâu chưa từng sử dụng Thời không bảo tàng quyền năng, giờ bao bọc lấy xung quanh cơ thể làm thành một bức lớp màn phòng thủ kỹ thuật tức thì xuất hiện.

Vốn dĩ nhìn thấy Lăng không tránh không né phi đao bức tường đang lao nhanh tới, Alice, Sakuya đám người không khỏi vì thế mà hoặc là lo lắng, hoặc mừng rỡ như điên. Chỉ cho đến khi tận mắt thấy được một đám phi đao giống như đá chìm đáy biển hoàn toàn biến mất ngay khi tiếp xúc tới cơ thể Lăng, mọi người mới sẽ bởi vậy không khỏi sững sờ ngẩn ngơ đứng trường.

- Còn không chịu hiện thân sao, Remilia? Hấp huyết quý thể nhưng không có dễ dàng như vậy bị giết chết.

- Đúng! Đúng! Cô chủ là hấp huyết quý mới, sẽ không như vậy sẽ chết.

Giống như bất được cứu mạng cộng rom rã, Sakuya vui vẻ tới phát khóc đứng lảo đảo tại chỗ thì thầm. Chỉ là giống như bên cạnh Patchouli hoặc phía dưới Alice vậy, trí tuệ thông minh tuyệt đỉnh ma nữ lại sớm cũng đã tự mình hiểu được. Remilia dù cho không có bởi vì vậy mà trực tiếp tử vong, thể nhưng cơ thể lãnh lặn hồi phục đánh đổi chính là thể lực tinh thần tiêu hao không ít. Hấp huyết quý là không dễ dàng như vậy bị giết chết. Thế nhưng không ngừng dày xéo giết chết thật nhiều lần hoặc bị bắt mà nói, chung quy cuối cùng bị người giết chết chính là một loại kết quả duy nhất mà thôi.

Toàn thịnh thời điểm thực lực còn không đánh lại được đối phương. Hiện tại người lại bị thương, sức mạnh giảm xuống, càng sẽ không phải là đối phương đối thủ. Lúc này việc cần làm nhất chính là bỏ trốn không để cho đối phương không chế bắt được. Chờ đợi ngày sau báo thù rửa hận cơ may.

Đáng tiếc! Trở thành bạn bè trải qua như vậy nhiều năm, bất động thư viện ma nữ Patchouli làm sao có thể không biết, chạy trốn đối với bản thân Remilia người kiêu ngạo như vậy mà nói, thà rằng đi chết còn hơn.

Kết quả bởi vậy sớm cũng đã chú định. Sẽ không bởi vì người khác nhúng tay mà thay đổi được.

- Ai! Remi.~

Giống như than tiếc tiếng thở dài vừa xong. Tương như là đáp lại lời nói khiêu khích của Nguyễn Trọng Lăng, ở trên nền đất vừa rồi mưa máu thịt vụn rải rác rơi xuống chỗ, một đám máu thịt thật nhanh đang tụ tập lại. Cuối cùng hồi phục biến thành, hiện giờ vẫn còn là chủ nhân của Hồng Ma Quán, hấp huyết quý đại tiểu thư Remilia xuất hiện. Chỉ là so sánh với lúc ban đầu tinh thần dâng cao sáng láng trước đó, hiện giờ cô nàng rõ ràng là đã suy yếu không ít đi.

- Người! Đã! Chọc! Giận! Ta....!

Giọng day nghiêng, thù hận tận xương nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng.

Đám người: “.....”

Giống như mọi chuyện còn không có đơn giản như vậy kết thúc?

.....

Hết chương 284.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 285: Nguy hiểm! Nguy hiểm! Nguy hiểm! Đến từ vận mệnh thẩm phán quyền năng!

- Răng rắc răng rắc răng rắc... lách tách... bùm bùm...~

Nắm tay dùng sức bóp chặt cây thương ma thuật trong lòng, xương khớp rộn ràng vang lên như rang đậu. Màu đen thâm sắc lõi điện cùng lửa cháy tụ tập. Hai mắt nheo lại giờ nhìn về phía kẻ thù đối diện tràn đầy ác ý. Cánh tay nhỏ bé vung lên ném. Thương ra như chớp giật đuổi người, uy lực khó lòng mà tưởng tượng.

- Thần thương Gungnir: Vận mệnh tuyệt sát!

Trước đó, cũng chính là chiêu thức ấy một đòn liền giết chết sáu cánh đại thiên sứ mà Lăng triệu hoán ra. Uy lực của nó bởi vậy có thể tưởng tượng được. Anh chàng thế nhưng không có nắm giữ giống như Remilia như vậy năng lực biến thái hồi phục, hay hoặc nói đúng hơn chính là, hồi phục năng lực đánh đổi có chút cao. (hao hết ma lực tạm không có thể sử dụng quyền năng, chỉ có thể mặc người xấu xé!)

- Hừ! Chỉ toàn là giấy dựa vô ích mà thôi!

Đương nhiên! Không phải cứ chiêu thức của bên nào uy lực mạnh mẽ hơn, bên đó liền thắng. Đối diện với Remilia như vậy hùng hổ dọa người dóc hết toàn lực một đòn, Lăng chính mình hiện tại chỉ muốn trâu bò lúc, cao ngạo ra vẻ nói. “Tất cả mọi đòn đánh chiêu trò, dù mạnh đến đâu đi chăng nữa, một khi không đánh trúng cũng chỉ là uống phí mà thôi!” Mà Lăng, hiển nhiên sở hữu năng lực khiến cho đòn đánh của Remilia trở nên vô ích như thế. Lắc lắc đầu, dù đối mặt nguy hiểm vẫn cứ ung dung không sòn, chỉ thấy anh chàng giờ này bình thản đứng lúc sử dụng ra thần chú linh ngôn quyền năng mới.

- Sợ hãi kẻ mang đôi cánh người đi, hãy sợ hãi ta dù là kẻ ác hay kẻ mạnh. Sợ hãi ta người mang trên mình đôi cánh lông vũ này. Đôi cánh mang cho các người lời nguyện rửa, bất cứ kẻ nào đều không thể va chạm vào mang theo đôi cánh chính ta!

Câu thần chú đi theo hiện ra cùng hoá thân Chim săn mồi thần tốc năng lực, chỉ có thể kích hoạt khi đối mặt với đòn tấn công tốc độ chớp nhoáng không giống bình thường nhằm về phía chính mình. Rất đối diện, cây thương ma thuật mà Remilia giờ đang lao tới cũng thuộc về trong số ấy!

Chỉ thấy thần thương Gungnir giống như chớp giật xông tới, thế nhưng ngay tại thời điểm khoảnh khắc sắp đâm trúng cơ thể Lăng, thân hình anh chàng vậy mà đột ngột di chuyển vượt qua tốc độ của nó, tránh né đi trong gang tấc một cách dễ dàng. Đang lúc Lăng cho rằng mọi chuyện đến đó là kết thúc, không nghĩ tới vừa mới đánh trượt bay qua cây thương ma thuật thế nhưng đột ngột đảo chiều quay trở về. Mục tiêu rõ ràng y như cũ còn chưa kịp giải trừ hoá thân Chim săn mồi trạng thái Nguyễn Trọng Lăng. Hơn nữa uy lực cùng tốc độ cũng không có bởi vì phương hướng thay đổi mà tùy theo suy giảm. Trái ngược lại càng giống như là vận mệnh chủ định phản phệ, người càng không ngừng né tránh, uy lực cùng tốc độ của nó đậu má càng ngày lại càng tăng lên. Kiểu xin thế nhất định phải đâm trúng được người mới thôi!

Tình cảnh diễn biến vừa ra như vậy không khỏi khiến cho Lăng vô cùng lúng túng. Đứng lại chịu đòn đi thì sợ bị thương quá nặng, tiếp tục chạy trốn tiếp đi, uy lực của cây thương cùng tốc độ mang theo càng ngày lại càng cường. Cái này nếu một khi chạy trốn lâu mà lại không tìm được cách né tránh,... có lẽ... thật sự... còn có khả năng bị một đòn đánh chết đâu!

“Thật đúng là cực kì quý dị năng lực!” Ai đó trong lòng không khỏi buồn bực oán thầm.

Tạm thời bởi vì chưa kịp rời khỏi chim săn mồi trạng thái hoá thân. Đây đây âu cũng là cái rủi bên trong còn chứa cái may. Mặc dù tình thế biến chuyển như vậy đột ngột, Lăng tạm thời vẫn có thể tiếp tục duy trì hoá thân chim săn mồi thần tốc trạng thái tốc độ bỏ trốn, đồng thời đi thêm suy tính phương án triệt để giải quyết.

Chỉ là lâu dài giữ vững hoá thân chim săn mồi trạng thái cực kì dễ dàng gây ra thân thể cảm giác quá tải bị thương. Hơn nữa cây thương ma thuật uy lực càng ngày càng cường, tốc độ cũng càng ngày càng nhanh! Vì thế cho nên một mặt cần phải đảm bảo không bị thần thương Gungnir đuổi kịp đâm trúng Lăng, thời gian suy nghĩ cũng đã không nhiều. Nếu không muốn bởi vì vậy ném ném thử trước mắt cái này cây thương ma thuật ra sao lợi hại.

- Ha ha ha! Ngớ người đi! Đối mặt với điều khiển vận mệnh ta đây còn dám trốn chạy. Người càng không ngừng chạy trốn, bản thân sau cùng chính là sẽ chết càng thảm ha! Đây chính là cái giá cho việc chọc giận ta. Hừ!

Nói thì nhiều nhưng thật ra bởi vì Lăng cùng thần thương Gungnir tốc độ quá kinh khủng thế cho nên đến tận bây giờ phút này, lời nói mát của Remilia mới vang vọng đến bên tai.

- Hừ! Đồ ngốc này! Trước bắt người cản thương!

Bắt gặp phía sau thần thương Gungnir không ngừng gia tăng uy lực cùng tốc độ, nói thật Lăng hiện tại đã có chút hơi sợ. Mặc dù hoá thân Chim săn mồi thần tốc năng lực cực kì kinh người, tốc độ có thể nâng lên cao không có hạn cuối. Thế nhưng nhược điểm đánh đổi cực kì rõ ràng chính là, càng nhanh

tốc độ di động, áp lực giành cho cơ thể sẽ càng to lớn hơn. Từ lúc đạt được hoá thân quyền năng này tới tay, bởi vì sự tiện lợi của nó mà sử dụng ra không ít lần Lăng, thế nhưng bình thường đều chỉ là sử dụng tốc độ của nó ở mức thấp nhất có thể. Nói chung chỉ cần đủ tránh né qua các loại đòn đánh tấn công trực diện hay đánh lén nhanh hơn một chút là được rồi. Chưa có bao giờ giống như lúc này bị ép phải không ngừng tăng tốc lại tăng tốc, đã sớm đến một cái mức độ tương đối nguy hiểm vậy. Một khi chính mình dừng lại, vậy chính là đau đớn hông quần mình, toàn thân ít nhất thương tích tề liệt cả tiếng cho mà xem.

Vốn dĩ trước đó còn cao điệu tỏ vẻ nắm chắc thắng lợi trong lòng bàn tay, so sánh với hiện tại nhanh như vậy đến cả mặt chật vật. Thú thật còn có chút không quá thói quen đâu. Tức giận trong lòng vốn dĩ âm thầm nảy sinh, Remilia tên kia giờ còn lửa cháy đồ thêm dầu.

Cái gì gọi là không đi tìm đường chết sẽ không phải chết?

Cái này chính là a!

Không chút nghỉ ngơi nhiều suy tư, Remilia lời nói vừa dứt bên tai nghe xong, chưa để cho mọi người nơi đây kịp phản ứng trước tình huống mới, vốn dĩ tốc độ đã đủ nhanh Nguyễn Trọng Lăng trực tiếp liền tới một cái cửa quẹo. Nhoáng một cái thân thể liền tới Remilia bên người. Một đôi bàn tay tràn đầy tội ác thuận thuận tiện tiện liền muốn vươn ra tóm chặt lấy đối phương.

- Hừ! Ngủ xuẩn!... Người cho rằng bản tiểu thư là ai?

Đối mặt với một đôi bàn tay tà ác vươn tới của Lăng chính là Remilia bản thân từ không tới có làm trái định luật vật lý gia tốc, chỉ trong khoảnh khắc liền đột phá tới chính mình có thể đạt được đến vận tốc cao nhất, gạt lùi lại. Đồng thời lập tức phát động ra bản thân năng lực mà con hấp huyết quý quý tộc nào đều cũng có thiên phú kỹ năng: Con doi hoá!

- Phành phạch! Phành phạch! Phành phạch!.....

Muôn ngàn màu đen con doi vũ cánh bay tứ tung bốn phía. Nào đâu còn biết chân chính thân thể của Remilia ở nơi đâu? Đối phương thậm chí còn không có ý định biến hoá trở về hình người luôn.

“Moá! Đề tiện, lũ doi!” Ai đó bởi vậy âm thầm tức giận.

Ai! Đúng vậy chỉ thiếu một chút! Thiếu chỉ một chút mà thôi! Lăng vốn dĩ cũng đã cho rằng chính mình bất ngờ đánh tới, cộng thêm có sẵn tốc độ như vậy liền có thể dễ dàng bắt kịp lấy hấp huyết quý đại tiểu thư. Hơn nữa cũng đã sẵn sàng sử dụng ra Thời không bảo tàng quyền năng năng lực, đảm bảo đối phương dù cho hoá thành mưa máu cũng đừng hòng thoát được hướng chỉ phân tán biến hoá thành doi.

Đáng tiếc! Đáng tiếc! Đáng tiếc! Remilia cái kia bạo lều bản năng chiến đấu cùng thần hồ kì ki đột nhiên gia tốc tốc độ né tránh năng lực.

Haizzzz! Giờ phút này mặc dù có muôn vạn tiếc nuối, ngàn vạn câu đau má rau xanh muốn nói. Thế nhưng chung quy chỉ có thể biến đổi thành.

Đồng chí! Nén bi thương mà chuẩn bị độ kiếp đi!... Demacia!

Gungnir thần thương tốc độ cùng uy lực đã gia tăng tới mức mà ngay cả Lăng cũng cảm thấy da đầu tê dại luôn. Không thể tiếp tục tùy ý như thế cho nó phát triển được nữa. Cần phải lập tức hành động.

- Kim quy tại thủy, thủ tự nhất phương; nay địch quân đến, còn không mau mau chặn lại! Vô tận mũi tên!!!

- Leng keng! Leng keng! Leng keng! Leng keng! Leng keng!...

Khác với trước đó Thời không bảo tàng thể tới âm âm sóng dậy bao la mù mịt đông đưng đục. Đối mặt với hiện tại duy nhất địch thủ cây thương ma thuật Gungnir truy đuổi, Lăng nào có đâu thời gian đứng đấy mà chờ một đám binh khí dần hàng đi ra.

Lập tức vận dụng đạt được từ rùa thần Kim quy, có được sớm nhất quyền năng. Muôn vạn mũi tên nổ bắn phá cùng ra một lúc đánh chặn kịch liệt. Trong lúc nhất thời vậy mà thật sự có chút tiêu hao ngăn cản thần thương Gungnir tốc độ cùng uy lực tinh thể tăng lên dần.

- Ha! Vậy mà thật sự có hiệu quả!!!

Vui sướng quá đôi Lăng không khỏi vì thế mà vui vẻ kêu lên tiếng. Đáng tiếc nếu như anh chàng không như vậy nói, bởi vì người cùng cây thương ma thuật tốc độ đều quá mức nhanh, đám người xung quanh hoàn toàn là không nhìn thấy gì cả, đã không có cách nào xác định có nên hay không ra tay tham dự thêm.

Hiện tại Lăng như vậy vừa vui vẻ hô to, Hồng Ma Quán đám người sao còn có thể không biết tình huống giờ trở nên có lợi cho Lăng. Mặc dù không nhìn rõ được chuyện cụ thể đang diễn ra, thế nhưng thông minh Patchouli đám người đương nhiên biết. Mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, nếu như tình huống hiện tại đang có lợi cho Lăng mà nói, vậy thì phá đám! Tận lực làm cản phá đám đi là được!

- Không tốt! Đám người kia!

Đứng ở bên dưới vừa mới cảm thấy không ổn lắm, Alice còn chưa kịp suy nghĩ nhiều thêm gì. Phía đối diện bên kia Hồng Ma Quán đám người thậm chí không cần chủ nhân Remilia ra lệnh. Tuỳ theo Patchouli một câu: “Mọi người tuỳ tiện đánh a! Đánh loạn lung tung cũng không sao!” phía sau. Cái gì phi đao, ma pháp đạn, bom rocket, mưa thiên thạch lửa a... vân vân. A lô sô một loạn ném loạn lên bầu trời. Rất là làm cho vừa mới tìm thấy đường sống

trong chỗ chết Nguyễn Trọng Lăng tức giận học máu không thôi. Cả người đành phải tùy theo bao vây thêm cái Thời không bảo tàng xung quanh vỏ bọc để làm cách trở, tránh né một đám tên bay đạn lạc. Cho tới còn lại tâm tư đều là toàn bộ tập trung vào mải mồm đi thần thương Gungnir phía sau tốc độ cùng uy lực. Tạm thời đối với đám “ô hợp tếp riu” phía dưới này cũng đã không kịp quan tâm.

Tất nhiên! Bởi vì Lăng cũng không phải là đơn độc một mình chiến đấu hăng say, mà là có rõ ràng ràng đồng đội đi theo kèm. Bởi thế cho nên đối mặt với Hồng ma quán đám người kia lung tung ném loạn đòn tấn công hành động gây rối, Alice mặc dù không tiện điều khiển đám con rối của mình đi lên trợ giúp cho Lăng vì sợ thêm phiền. Thế nhưng vậy nguy cứu triệu một chút. Trực tiếp đánh đánh bên dưới đám người kia làm cho không rảnh bận tâm gây rối cho Lăng ở bên trên vẫn là có thể nga!

Tức thì không còn có Lăng cùng Remilia chặn lại ở phía trên biểu hiện loá mắt, chuyên gia điều khiển rối- xúc tua Alice cuối cùng cũng có thể phô bày ra cho toàn Huyền tường hương yêu quái thấy... Thiếp thân thể nhưng thật sự rất mạnh nga! Câu nói kia sự thật chứng minh!

- Ma thuật: Búp bê hoá tảng!

- Ma thuật: Búp bê chinh phục!

- Ma thuật: Nghệ thuật hy sinh!

- Ma thuật: Anh quốc hoa hồng!

- Ma thuật: Pháp độ sương sớm!

- Ma thuật: Đức quốc hoàng hôn!

- Ma thuật: Cấp số nhân ma đạn pháo!.....

Vô số búp bê con rối không ngừng sử dụng ra các loại phương pháp phòng ngự hoặc công kích. Có trước đó đã từng nâng súng etokip bắn phá, có ôm bom thuần đi tự sát gần người, có thành lập ma pháp bảo hộ tâm gương. Càng có mới xuất hiện ma pháp cải trang đại pháo thần công, có búp bê người không lồ chiến sĩ triệu hoán xuất hiện, có tốc độ nhanh ẩn mình giống như thích khách ảo ảnh ám sát, có hùng hực từ xa đứng ném ma thuật pháp sư coi như pháo đài, có vung vẩy chữa trị con rối thương thế trị liệu thuật mục sư... vân vân và vân vân. Chỉ có vào lúc này khi mọi người chính thức nhìn thấy Alice hầu như toàn lực ra tay, đám người mới tức khắc bình tĩnh ngộ nhận được ra, một người bằng một đội quân chân chính hàm nghĩa là như thế nào.

Cho tới Patchouli cùng Sakuya, thậm chí hoá thành một đám con dơi lẫn trốn Remilia, Hồng ma quán đám người sớm đã không có tâm tư suy nghĩ về những thứ này. Bởi vì Alice như vậy đột nhiên giống như nổi điên lên tấn công ồ ạt quả thực quá mãnh. Hoàn toàn không để chừa cả lại cơ hội cho cùng là một cấp bậc ma nữ Patchouli hay hoặc như năng lực quý dị hầu gái trưởng Sakuya có mấy may cơ hội lật bàn luôn.

Một khi đắc thế, liền dòn vào chỗ chết đánh, hung tàn đánh đánh đánh!

Alice Margatroid cái tên này, ngày này hôm nay, nhất định sẽ bị khắc sâu ghi nhớ kĩ vào trong trí óc của tất cả đám yêu quái bên trong đầu.

Đương nhiên! Vang vọng đi cùng với đó đồng thời còn có một người. Một người thiếu niên! Chính đang kiên trì chống đối với cái gọi là vận mệnh chú định chắc chắn an bài của Remilia.

Kết quả là thời điểm Marisa chính mình mang theo tốc độ tự nhận là nhanh nhất bình sinh đến nay xông tới. Hiện ra ở tại trước mắt cô ấy chính là vài kilomet rộng mặt đất lõm vào san bằng sâu mấy mét. Bên trên giờ nằm la liệt lấy vô số tiểu ác ma cùng tiểu yêu tinh. Giống như Sakuya cùng Patchouli vậy hai vị đại boss, vậy càng là chặt vật tới rồi cực điểm đỡ lấy nhau chạy trốn xa xa. Trên bầu trời còn lại thừa một ít con dơi mệt mỏi bay lượn.

Duy nhất ở bên trung tâm trong vòng còn lại duy nhất bình tĩnh đứng nhìn chính là vị kia bình thường hiếm khi gặp mặt giao lưu, cùng sống trong ma pháp rừng rậm giống như bản thân, ma nữ phù thủy Alice Margatroid.

- Ôi trời! Đây đây là đánh đến cỡ nào kịch liệt mới có thể tạo dựng thành kết quả nha!

Nói và rồi miệng há thành chữ A, mắt tròn tròn thành hai chữ O nhìn lên không trung. Bởi vì ở ngay tại nơi ấy, Marisa rất nhanh liền nhạy cảm cảm thấy. Có một thứ gì đó tựa như núi lửa bị áp lực đè nén chuẩn bị phun trào, uy lực cực kì kinh khủng lại đang di chuyển với tốc độ ánh sáng giống nhau điên cuồng đảo quanh.

Một loại hoang dại khủng bố cảm giác chưa bao giờ từng xuất hiện trong lòng vị này bị biếm xưng là trắng đen chuột ở huyền tường hương. Một giọt mồ hôi lạnh tí tách chọt rơi trên má....

- Má mi ơi, con muốn về nhà!!!

“Chết tiệt Reimu tên kia làm sao đến giờ còn không xuất hiện a a a a a a!!!!” Huyền tường hương cần cấp cứu! Online rất gấp!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286: Thần thương dị biến kết thúc

Sai rồi! Sai rồi! Sai rồi!

Ngay từ đầu vốn dĩ liền sai rồi!

Cứ tưởng rằng sử dụng quyền năng không ngừng chèn ép thần thương Gungnir đến từ vận mệnh truy sát là có thể tiêu hao mài mòn nó. Chỉ là tùy theo thời gian phát triển, hiện tại Lăng cũng đã nhìn ra. Tốc độ cùng uy lực dừng lại không tăng cái gì chỉ là biểu tượng bên ngoài. Bản chất bên trong nhất của cây thương ma thuật Gungnir này chính là vận mệnh chỉ dẫn, từ đầu cho tới cuối đều không có biến mất đi.

Hơn nữa tùy theo Lăng không ngừng gây dựng bỏ trốn quấy phá, đối phương thật tựa như chọc giận con hổ vậy, sức mạnh điên cuồng gia tăng lên. Ban đầu là biểu tượng bằng việc gia tăng uy lực cùng tốc độ. Phía sau bị Nguyễn Trọng Lăng ngăn cản loại biểu hiện này, bởi thế cho nên vận mệnh chủ định nó gia tăng sức mạnh chuyển sang phương diện khác. Tương tự thật giống như một đòn phải chết tính chất thanh kiếm thần thuận thiên trong tay Nguyễn Trọng Lăng hẳn vậy!

Thật đáng sợ! Thật quá đáng sợ rồi!

- Ai! Không nghĩ tới bản thân hôm nay lại ngã nhào ở cái này không hiểu thấu chiều thức. Bên trong huyền tường hương người, mặt ngoài nhìn vào dễ đối phó, thật động dậy tay chân mà nói, quả thực là tựa như chọc tổ ong vò vẽ giống nhau. Mỗi người ẩn sâu giấu kín luôn là có một hai chiêu trò kinh khủng bảo mệnh hoặc năng uy hiếp tới tính mạng của người khác đấy! Tuyệt không thể dễ dàng coi thường.

- Mà thôi! Mà thôi! Vậy liền để ta ném thử xem sức mạnh của ngươi đi! Là vận mệnh ta nên tuyệt, hay là thời gian quyền năng của bản thân càng cường!

Lắm bầm lâu bầu giống như là thầy tu ngộ đạo hiểu ra vào phút cuối đời. Lăng cũng không nữa chạy. Mà là đứng lại vận dụng ra hết mức quyền năng Thời gian mặt trời, cố định lại thân thể của mình hiện tại mốc thời gian. Nghênh đón thần thương Gungnir tuyệt sát đâm tới.

Ân! Trên thực tế chính là anh chàng sợ hãi lại tiếp tục kéo dài đi xuống, cái này vận mệnh ma thương một khi dị biến tới mức có thể loại bỏ hoặc vượt qua quyền năng Thời gian mặt trời mức chịu đựng cao nhất. Cái kia tình huống đó chính là sẽ chết thật. Nhưng không có thể lo là làm lo.

Cho tới Cừu được hoá thân quyền năng của dị thần Verethragna, tuy rằng cũng có thể trị liệu phải chết vết thương. Nếu như thân thể bị mạnh mẽ đánh tan thậm chí cũng có thể hoàn toàn khôi phục lại, chỉ cần trước đó đã kích hoạt sử dụng. Thế nhưng tác dụng phụ của nó có chút cao, sẽ hôn mê ngay tại chỗ không biết bao lâu, chờ đợi khôi phục vết thương. So sánh với đó Thời gian mặt trời một khi sử dụng ra tuy rằng tiêu hao toàn bộ ma lực làm trả giá đánh đổi (bởi vậy không thể sử dụng chung cùng lúc kết hợp với quyền năng khác), thế nhưng ít nhất tay trái gã không chặt tỉnh táo người vẫn là tốt hơn bất tỉnh nhân sự không thể làm gì tình huống không phải sao.

Nói nhiều như vậy thế nhưng thời gian chung quy chỉ kéo dài trong chưa đến một phần mười ngàn trên giây, hoặc nhỏ hơn. Ai có thể tính toán rõ được. Chung quy, thần thương Gungnir bản thân cuối cùng còn là đâm trúng lên ngực của Lăng. Bắn trúng chính giữa tim!

Chỉ là thậm chí không có kịp cả thời gian để cho anh chàng cất tiếng kêu đau. Màu đen lồi đình cùng thâm sắc ngọn lửa vòn quanh cây thương ma thuật, tức khắc cũng đã tàn bạo đem Lăng cơ thể nhấm nuốt hết hoá thành tro tàn. Cùng với giống như ác ma nổ vang vậy tiếng động âm thanh lớn vang vọng. Không gian từ nơi trung tâm giống như mạng nhện giờ phá rách, nhìn thấy mà ghê người. Hơn nữa lao nhanh chớp nhoáng lan ra xung quanh. Từ thể kia một khi phát triển, rất có thể sẽ biến thành phá hủy toàn bộ huyền tường hương kết giới vậy. Mọi người tất cả đang đứng xung quanh có mặt ở nơi này, hay hoặc từ nơi xa quan sát nhìn ngắm được về phía nơi này, ai cũng đều mặt mày ngưng trọng biến sắc.

Đây! Có lẽ đã có thể coi như cực kì nguy hiểm dị biến bên trong huyền tường hương đi. Ân? Còn có thể gọi nó thành Thần thương dị biến được rồi.

Trừ ra một số người đứng ở vị trí gần bị sức mạnh to lớn của thần thương Gungnir giống như cướp mất đoạt hồn thần thờ. Ở nơi xa cảm giác tỉnh té nhanh nhạy một đám đại yêu quái thế nhưng đối với huyền tường hương nguy cơ phá nát, không một người có vẻ to ra bất kỳ lo lắng. Hừm? Huyền tường hương phá hủy lại có liên quan gì tới chúng ta đâu. Cùng lắm thì lại chuyển nhà đi nơi khác sinh sống tiếp tục là được!... mới là lạ!

Nguyên nhân thật ra căn bản chính là...

Kim bài tay nắm, giang hồ lời đồn có thể mở auto chống lại toàn bộ huyền tường hương, Hakurei vu nữ, ở nơi này còn nhân vật chính hơn cả chúng ta nhân vật chính, cuối cùng thời điểm cũng thông thả lên sân. Vừa ra tay chính là tuyệt chiêu mạnh mẽ nhất!

- Đáng ghét a các ngươi! Luôn là như vậy làm phiền làm nhiễu người ta hằng ngày nghỉ ngơi thời điểm...

Ân? Cái này không phải tuyệt chiêu. Về mặt oán niệm cái gì cũng đều bỏ qua hết đi. Chân chính tuyệt chiêu mạnh mẽ nhất chính là.

- Âm dương ngọc: Mộng tường trời sinh!

Mặc dù ngoài miệng nói nói bực tức không ngừng, thế nhưng đồ trắng vu nữ ra tay còn là rất có chức nghiệp đạo đức đảm bảo. Đương nhiên, trong đó có phần nào nguyên do hay không bởi vì trước lúc đó, vị nào yêu quái hiền giả vì muốn cho lễ mà lễ mẽ đứng thay quần áo Hakurei vu nữ nhanh chóng ra tay làm việc mà ném cho một túi tiền thưởng, cộng thêm sử dụng khoảng cách yêu quái năng lực, giây lát đưa Reimu ngay tới chiến trường nơi này vậy thì không biết được rồi.

Chỉ gặp Reimu giờ nổi lên khắp người màu đen hoa văn quỷ dị trang trí như ác ma giương nanh múa vuốt, từ gót chân đã kéo dài lên đến gần phần đầu. Cầm trong tay cây gậy trừ tà vung vẩy mạnh. Từ bên trong nó khoảng khắc kéo dài xuất hiện ra một cái không lồ vòng tròn âm dương thái cực đồ. Ấn chứa sức mạnh phong ấn to lớn bao phủ lại toàn bộ không gian đang không ngừng bị vỡ nát xung quanh ban đầu đã từng vị trí thân thể của Lãng.

Âm dương thái cực đồ năng lực phong ấn cùng với ma thương Gungnir lan toả ra uy lực phá hoại cứ như vậy không ngừng giằng co nhau trong vài giây. Kết quả cuối cùng hiển nhiên chính là nắm giữ Hakurei kết giới lực lượng cuộn cuộn không dứt Hakurei Reimu chiến thắng được. Dù sao thì Gungnir sức mạnh chủ yếu vốn là để đánh trúng tiêu diệt Lãng, mới không phải là để cùng Âm dương thái cực đồ bên ngoài chiến đấu đấy.

- Cứ như vậy kết thúc!

Alice ánh mắt không khỏi lo lắng nhìn về phía trống không rỗng tuếch không trung. Bên trong tấm lòng không hiểu thấu giờ mang theo một chút mất mát nhỏ nhoi cảm xúc. Đã thật lâu thật lâu như vậy rồi còn không có người giống như Lãng vậy ý hợp tâm đầu với cô.

Huyền tưởng hương nhiều năm cuộc sống đối với Alice tuy vẫn luôn yên bình không hề gợn sóng, thế nhưng chung quy lâu rồi cũng có phần cảm thấy tình mệnh không thú vị. Hiện giờ hiếm thấy xuất hiện bên người một người có thể kiên nhẫn chịu đựng lắng nghe cô nói về đám búp bê con rối, hay về kinh nghiệm chiến đấu thể bài... vân vân. Dù là tính cách có phần quái gở khó thân cận như Alice, trong lúc vô tình nhất thời cũng đã nhiều hơn nở nụ cười. Cũng có đối với Lãng càng nhiều hơn quan tâm yêu thích. Nếu không trước đó bản thân cô làm sao sẽ đột nhiên điên cuồng nổi lên như vậy tấn công, một mình đánh bại chống lại cả Hồng ma quán đám người như vậy chứ! Phải biết để trả giá cho chiến tích đó, chỉ trong thời gian ngắn cô đã tự mình ra tay hy sinh hủy diệt không biết bao nhiêu búp bê con rối của bản thân đâu.

Một giọt nước mắt không biết khi nào từ trên gò má rơi rớt xuống. Trước đó người còn ở bên cạnh mình không có dễ dàng như vậy cảm thấy đáng chú ý, thế nhưng hiện giờ người đã không còn nữa, trong lòng không khỏi thoáng hiện lên huyệt hắc đầu thương đau.

- Cuối cùng cũng kết thúc! xN

Cùng là một kiểu câu nói, đứng ở khác biệt lập trường vị trí, mỗi người đều sẽ có không giống nhau cảm ngộ. Không giống như là Alice như vậy, đột nhiên cảm thấy huyệt hắc đầu mất mát, Remilia biến hoá trở lại hình người cùng Patchouli, Sakuya, một đám yêu tinh hầu gái, tiểu ác ma bộ đội vân vân. Tất cả mọi người lúc này khuôn mặt không khỏi nở rộ lên tươi cười.

Bọn họ lần này đây gặp phải đối mặt với đối thủ thật sự không tầm thường. Ngay cả bản thân cô chủ của bọn họ, hấp huyết quý đại tiểu thư Remilia nếu không phải chính mình thân thể đặc thù, có cường đại máu thịt trọng sinh năng lực, cái kia thế nhưng mà sẽ trực tiếp bị người bóp chết luôn.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt! Kết quả cuối cùng chung quy là bọn họ chiến thắng! Tất cả mọi người đều vui mừng a, đều vui mừng khôn xiết vậy!

- Mọi người tất cả toàn bộ quay trở về Hồng ma quán. Gọi người! Chúng ta muốn mở tiệc chiêu đãi ba ngày ba đêm!

Cánh tay vung đi lên, Remilia đại tiểu thư khuôn mặt nhỏ nhắn giờ đỏ bừng phấn chấn, bá đạo tuyên bố!

- Ya ya ya! Mở tiệc! Mở tiệc! Mở tiệc ba ngày ba đêm!

- Đại tiểu thư muôn năm!

- Hồng ma quán muôn năm!

Một chúng hầu gái yêu tinh cùng tiểu ác ma giờ phút này toàn bộ đều hô to hoan hô lên. Mừng rỡ khắp nơi. Giống như Patchouli vậy "tàn tật", ung thư lưỡi thời kì cuối người, cũng là phần khởi phần khởi không ngừng ngồi tại trên xe đẩy xoay quanh. Dù là luôn được xưng tán hoàn mỹ tiêu sái hầu gái trưởng Izayoi Sakuya, lúc này cũng không ngần ngại quát mắng bên cạnh có mặt tôn ti trật tự đám hầu gái rồi loạn hoan hô, chính mình tương tự cũng nhỏ nhỏ cất giọng hô lên theo vài tiếng. Tổ rõ bản thân cũng là hưng phấn vui vẻ nhường nào.

Còn có... thật vạn hạnh đại tiểu thư, cô chủ của cô không có việc gì. Nếu không... ngắm nghĩ vậy Sakuya không khỏi hoảng hốt giật mình vội vã lắc lắc đầu. Sao có thể đâu! Remilia Scarlett cô chủ của cô mới sẽ không xảy ra chuyện gì đấy! Nhất định như vậy! Nhất định!

- Nha nha nha! Mở tiệc daze!

- Đại tiểu thư muôn năm daze!

- Hồng ma quán mở tiệc daze!

Mặc dù không biết đám người trong Hồng ma quán này tại sao phải như vậy vui mừng, thế nhưng nào đó bị người miệt xung là trắng đen con chuột, ma nữ Marisa mới sẽ không quan tâm đâu. Hiện giờ chỉ cần biết rằng Hồng ma quán lần tiên nhiều của hôm nay nổi điên tổ chức lên miền phía bữa tiệc lớn là được! Thật đáng mừng a thật đáng mừng! Bản thân lại có thể đi ăn tiệc... à không, là đi ăn tiệc, thay cho ngồi mồi ở nhà ăn canh nấm, hoặc chung nồi nước luộc hạt gạo với Reimu tên kia.

Không thấy đến sao! Ngay cả được xưng kim bài tay đám trong huyền tưởng hương, Hakurei Reimu, trước đó còn về mặt phiền muộn oán giận lắm lắm đi tới. Lúc này vừa nghe thấy Hồng ma quán chủ nhân miễn phí mở tiệc một cái. Còn không kém vui mừng cười toét cả miệng ra! Mừng khắp nơi mừng khắp nơi! Mừng khắp nơi! Mừng khắp nơi! Mừng khắp nơi!

Chương 287: Giăng co đe dọa! Cuối cùng cũng trở thành Hồng ma quán tân vương

Đáng tiếc! Trên thế giới này còn có một câu nói gọi là vui quá hoá buồn~ Trên thế gian này còn có một triết lý định luật gọi là kết cục xoay ngược lại! Trên cõi đời này còn có một người không bao giờ dễ dàng chết, tục xưng nhân vật chính hình thức!

Chỉ thấy đang hệt hắt mắt mắt nhìn lên bầu trời Alice, đột nhiên bỗng trợn to lên mắt, một bộ dáng vẻ không thể tin tưởng được nhìn về phía không trung. Sau đó cả người thoáng giống như con gió. Giật mình một cái xong chạy vội, giấy lát xông đi tới, đỡ được nào đó người.

Một chúng yêu tinh hầu gái, tiểu ác ma bộ đội, hay nhân vật cầm đầu như Remilia, Patchouli cùng Sakuya. Tất cả không biết khi nào tiếng cười đã im bật mà dừng. Chỉ để lại cái kia trắng đen con chuột cùng không hiểu lắm tình hình Hakurei vụ nữ vẫn như cũ đắm chìm trong sung sướng hoan hô.

Àn! Bọn họ như vậy hoan hô cũng không có gì sai. Sai chỉ là có một chút xú bên trong nội dung cần sửa đổi.

- Không sai! Hồng ma quán từ ngày hôm nay liền rộng cửa lớn gửi thiệp mời đến bên trong huyện tường hương có máu có mặt mọi người. Mờ bữa tiệc lớn ba ngày ba đêm mới bỏ! Lý do chính là: Hồng ma quán sẽ có mới chủ nhân! Chính là ta, Nguyễn Trọng Lăng!!!

Bị Alice đỡ lấy từ trên bầu trời vừa rơi xuống Lăng, cười cười âm áp ôm lấy eo của đối phương, đĩnh đĩnh đặc đặc, thần thần khí khí trẻ tuổi thiếu niên, chính là trực tiếp như vậy tuyên bố!

Bá đạo ngôn ngữ! Chắc chắn giọng điệu! Tự tin khuôn mặt! Chém đinh chặt sắt khí thế!.... Tất cả tất cả đều làm cho ngay cả bị đột ngột chiếm tiện nghi mà về mặt ủng hộ Alice cũng không khỏi giật mình, ngược mắt nhìn về.

“Người đàn ông này....” Trong lòng hiềm thấy nai con chạy loạn trong khoảnh khắc.

- Ngươi!... Ngươi cái tên khốn kiếp này.... Làm sao còn chưa chết?

Giật nảy mình Remilia thật không nghĩ tới, dù cho gặp mặt phải khủng bố như vậy trạng thái thần thương ma thuật Gungnir cũng không tạo thành vấn đề gì cho Nguyễn Trọng Lăng. Cô nàng giờ cả người không khỏi lắp bắp kinh hãi, sợ nhảy lùi ra sau. Đương nhiên! Ngạo kiều hấp huyết quý đại tiểu thư cũng sẽ không như vậy liên tưng. Còn đang cố gắng ngạnh cổ nói chuyện.

Cho tới một đám những người khác. Giống như Marisa cùng Reimu đều là cảm thấy được tình huống không đúng lắm nên im miệng, chỉ cần có mở tiệc bữa ăn miễn phí là được, hoặc là chuyện không liên quan đến mình cao cao treo lên, mặc kệ mặc kệ.

Dư lại thấp cổ bé họng, sức mạnh yếu gà một đám hầu gái yêu tinh cùng tiểu ác ma bộ đội, vậy thì hoàn toàn chính là bị dọa sợ cho tè ra quần. Một đám rụt cụt cổ, co rụt co rụt người, im lìm không dám phát ra tiếng động, tình lặng như ve sầu mùa đông.

Àn! Lại nói chỉ cần không đuổi bọn họ rồi đi Hồng ma quán là được. Cho tới có phải hay không thay đổi một vị quán chủ chủ nhân, hơn nữa còn là càng mạnh mẽ bá đạo hơn chủ nhân, đám này yêu tinh với tiểu ác ma đó chính là cầu còn không được. Hoàn toàn toàn toàn không có chút nào trung thành đáng nói trong lòng.

Ừ? Ngươi cũng không thể trông cậy vào lũ yêu quái sẽ đi chấp hành đạo đức ước thúc mà ngay cả chính nhân loại bản thân mình sáng lập cũng không thể hoàn toàn tuân thủ đi? Nơi đây thế nhưng là huyện tường hương đâu, mới sẽ không có như vậy, tất cả đều là ngây thơ âm áp lãng mạng tựa thiên đường.

Có thể tính được thật sự trung thành với Remilia cũng chính là một cái rủi người~

Sakuya không nói gì âm thầm bước lên phía trước tư thế sẵn sàng chiến đấu, bảo vệ cho bản thân phía sau cô chủ. Bất động thư viện ma nữ Patchouli quan hệ cùng Remilia càng giống như một đôi lâu năm quen biết bạn bè, hơn là quan hệ chủ nhân cùng thuộc hạ cấp dưới. Đối mặt với mạnh mẽ đến không tưởng nổi Nguyễn Trọng Lăng mà nói, Patchouli thế nhưng không có Remilia tên kia hấp huyết quý quý tộc năng lực khôi phục thần kì. Bị bóp chết đó là sẽ thật sự đã chết u! Kết quả là đối mặt với Nguyễn Trọng Lăng như vậy trực tiếp bá đạo thông báo tuyên ngôn, Patchouli trong lòng mâu thuẫn lưỡng lự có thể hiểu. Là giúp đỡ bạn bè không tiếc cả mạng sống đâu? Hay là trực tiếp liền buông tha cho đâu? Thật sự quá mức rồi rắm!

Tìm hiểu thu được tâm tình cảm nhận của tất cả mọi người nơi này toàn bộ vào trong tầm mắt, Lăng hiện tại trong lòng không khỏi tìm tìm mỉm cười. Âm thầm xưng tán bản thân thật cơ trí hey.

Trước đó vừa rồi cây kia thần thương Gungnir bộc phát ra sức mạnh uy thế, thế nhưng thật sự mém chút nữa giết chết bản thân Nguyễn Trọng Lăng luôn. Hoặc là nói âu cũng may đột nhiên có Reimu sức mạnh mới ra nhập vào trấn áp phong ấn. Nếu không hậu quả khó lòng mà tưởng tượng. Vận mệnh chủ định tuyệt diệt sự tình, sức mạnh sao lại có thể sẽ thiếu ít chút nữa đâu. Cái gọi là may mắn trên thực tế chẳng qua là có không thể tưởng tượng

được năng lực người sức mạnh can thiệp vào thôi. Chỉ là bình thường người không thể truy tung quan sát phát hiện căn bản nguyên do, thế cho nên mới sẽ phải đổ cho cái kia hư vô mờ mịt may mắn nữ thần.

Thiếu chút nữa chết thật Lăng cơ thể giờ đã cạn kiệt ma lực, biến thành còn không bằng ngay cả một người bình thường. Vừa rồi bản thân cơ thể muốn hồi phục như cũ cũng có phần không có lòng không đủ lực, cần thiết phải chờ đợi.

Nếu không có như vậy tại sao nắm giữ năng lực cố định thân thể mốc thời gian, dễ dàng loại bỏ mọi loại ảnh hưởng mặt trái cùng vết thương Lăng, trước đó lại chỉ có thể chờ đợi trong chốc lát mới có thể sử dụng hơi chút phục hồi ma lực khiến cho cơ thể trở lại bình thường. Cho tới cuối cùng ngay cả bay lên năng lực cũng đã không có luôn.

Cũng còn may anh chàng đúng lúc gặp được Alice sẵn sóc chạy đi lên đón đỡ. Cho tới ôm eo chiếm tiện nghi cái gì hiển nhiên là không hề có, bản thân mục đích chủ yếu cốt chỉ là dùng Alice thân thể đỡ lấy, che giấu chính mình lúc này đây vô cùng suy yếu mà thôi. Nếu không có phát hiện ra như vậy chuyện, bên cạnh vị này chuyên gia điều khiển con rối mới sẽ không chỉ không nổi giận, còn âm thầm dùng năng lực điều khiển con rối của mình. Trong chỗ vô hình nghe sấm sét, điều khiển cơ thể của Lăng tùy theo bản thân anh chàng ý muốn hành động.

Không thể không nói! Giờ này phút này cảm nhận được tâm hữu linh tê cảm giác hai người còn thật sự là thật thật quá đối thần kì đâu!

Đương nhiên! Cướp trước lên tiếng hùng hổ dọa sợ đối phương, không nghĩ tới trong lúc vô hình lại đạt được thần kì như vậy hiệu quả xong. Đầu óc bay nhanh Lăng lập tức liền đã có kế hoạch mới. Bên cạnh Alice giống như thoáng cái liền hiểu được bản thân Lăng ý định, điều khiển thân thể anh chàng đi theo phối hợp cực kì tự nhiên luôn.

- Cô! Còn có cô nữa!

Lăng nói và chỉ về phía Sakuya cùng Remilia, sau đấy mới nói tiếp.

- Hai người các cô hiện tại có thể rời đi. Sau này Hồng ma quán toàn bộ chính là của tôi. Trừ phi là sau đó hai người có thể quay trở lại đánh bại tôi, nếu không Hồng ma quán từ đây chính thức đổi chủ.

- Người mơ tưởng!

- Cô chủ....

Remilia tức giận trợn trừng mắt, găm găm chân kêu to lên. Đứng ở phía trước trong tư thế bảo vệ Sakuya về mặt muốn nói lại thôi giống như cực kì rối rắm.

- Đi thôi Remi! Chúng ta hiện tại chỉ là tạm thời rời bỏ đi Hồng ma quán mà thôi. Đợi cho tới khi lần sau trở lại, chỉ cần có thể đánh bại đối phương vậy liền có thể cướp lấy trở về.

Lên tiếng bất thành linh chính là trước đó im lặng không nói một lời nào Patchouli. Mặc dù không có bị Nguyễn Trọng Lăng chính mặt chỉ tên, thế nhưng cô nàng cuối cùng vẫn đã quyết định sẽ cùng với bạn thân Remi cùng đi lưu lạc đầu đường.

- Thế nhưng mà, Patche...

Đối mặt với cái này càng giống như là bạn bè quen biết nhiều năm mà không phải cấp dưới Patche, Remilia hiếm thấy lộ ra mềm yếu một mặt, tỏ vẻ do dự. Trước đó bởi vì tránh né Lăng lợi dụng bản thân kinh khủng tốc độ năng lực bắt được mình, Remilia thân thể bởi vậy không thể không kéo dài tồn tại trong trạng thái con dơi hoá.

Bình thường là lúc cũng không sao, muốn kéo dài bao lâu đều được. Thế nhưng trước đó Alice bỗng nhiên nổi điên lên tấn công tất cả mọi người một lượt. Hiển nhiên cũng sẽ không từ bi bỏ rơi cô, ngược lại càng coi như trọng điểm đã kích.

Cái kia tình huống có thể nói đối với bị đánh trở tay không kịp Remilia, nguy hiểm chẳng khác nào cừu tử nhất sinh hoàn cảnh. Bị tiêu diệt hầu hết con dơi hoá thân, hiện tại Remilia chính mình lúc này sớm đã sức cùng lực kiệt không còn khả năng chiến đấu. Hơn nữa bên cạnh còn có lấy Hakurei đền thờ vu nữ, Remilia đương nhiên biết. Bằng vào hiện tại bản thân dư lại trạng thái. Hai bên đám người đều đã không có năng lực tái chiến đứng lên. Nếu không chỉ có thể bị kia đáng giận vu nữ đánh cái nằm úp sấp. Chỉ tổ làm cho người khác ở ngoài nhìn chê cười.

Khả năng... tại sao lại là bọn họ phải rời khỏi Hồng ma quán a?

Cô nàng thật sự không cam lòng! Mặc dù... có vẻ như... bọn họ hơi có chút bất lợi một tí... Ngạo kiều hấp huyết quý đại tiểu thư mới sẽ không chịu nhận là chính mình đánh nhau thua. Bản thân tự động an ủi tìm kiếm lý do thuyết phục cho mọi chuyện.

- Đi thôi, Remi! Tiếp tục ở lại đây cũng không giải quyết được vấn đề gì. Sakuya, mang theo cô chủ của cô, chúng ta đi!

- Vâng, thưa Patchouli đại nhân.

- Patchouli đại nhân, tôi... tôi cũng muốn đi cùng với ngài.

Trong lúc Sakuya đề phòng xoay người, mang theo không lăm tình nguyện, về mặt hờn dỗi trầm mặc Remilia rời đi. Vẫn luôn đứng phía sau làm người đẩy xe cho Patchouli tiểu ác ma Koamakan, hiếm thấy lấy hết dũng cảm lên tiếng.

- Ân! Vậy ngươi cũng đẩy ta mang đi thôi, Koamakan.

Không nghĩ tới bên cạnh mình cái này ngày thường chỉ dùng làm đẩy xe tiểu ác ma như vậy có tình có nghĩa trung thành. Vốn tưởng rằng bản thân tiếp sau đó chỉ có thể dùng ma thuật để đẩy xe đâu. Patchouli bởi vậy hiếm thấy đối với phía sau lưng mình cái này thậm chí đều không có tên tiểu ác ma (Koamakan) nảy sinh ra một chút hảo cảm. Giọng điệu nhu hoà ấm áp mà trả lời. Trước khi rời khỏi nơi đây, ánh mắt còn mang theo tràn đầy thâm ý liếc mắt nhìn về phía sau lưng đang ôm đỡ lấy nhau Nguyễn Trọng Lăng cùng Alice.

Chỉ trong chốc lát... nên đi người đều đã rời đi. Ở lại tại chỗ không muốn đi yêu tinh hầu gái cùng tiểu ác ma bộ đội, đương nhiên đồng nghĩa với ý tứ chính xác rằng đã tỏ vẻ thần phục.

Lăng chính mình trước đó còn không có nghĩ tới bản thân chỉ mới vừa đe dọa như vậy mà nói, đối diện cảm đầu Remilia đám người còn thật sự thuận theo tuân thủ rời đi rồi. Chẳng lẽ cái này chính là các yêu quái phong cách sống sao? Trực tiếp mạnh được yếu thua rừng cây quy tắc, lại thiếu đi cái kia giao hoạt gian trá hay lật lọng của con người.

Ừ? Hoặc có thể là hiện tại tình huống đặc biệt đi. Nghĩ như vậy anh chàng không khỏi liếc mắt nhìn về phía cái kia đang nhàm chán ngáp ngáp dài, một bộ dáng vẻ không cho lực Hakurei vu nữ nhìn liếc mắt một cái. Có vẻ như mọi chuyện có thể xử sự như vậy êm thấm trong hoà bình. Công lao của vị này Huyền tướng hương bên trong uỷ viên giữ gìn kỉ luật chính là không nhỏ đâu.

Nếu không ngao kiêu Remilia đại tiểu thư hoặc thông minh tinh tế như bất động thư viện ma nữ Patchouli mới sẽ không dễ dàng như vậy thoả hiệp. Ít nhất thì cũng phải thử thử xem tình huống hiện tại của Lăng ra sao mới đúng. Nào có sẽ như vậy nói đi thì đi rồi.

Tất nhiên! Bên cạnh vị này xúc tua ma nữ Alice công lao cũng không nhỏ. Nếu như không có đối phương mạnh mẽ thực lực làm uy hiếp, dù cho bên ngoài có Reimu chính mình nhìn chăm chăm vào, cũng không chống nổi Remilia đám người vận dụng không vi phạm quy tắc lực lượng đánh đổ hai người bộn họ a!

Thiên thời, địa lợi, nhân hoà đều có đủ cả các loại nguyên nhân. Mới sẽ khiến cho vừa mới tới huyền tướng hương không được bao lâu Nguyễn Trọng Lăng, cuối cùng chiếm được to lớn lâu đài Hồng ma quán giành cho chính mình.

- Này! Ngươi xong chưa đó à? Còn đứng ngây ra đó làm gì? Có hay không quyết định mở tiệc liền kêu lên một tiếng? Tất cả mọi người đều đang chờ đợi đâu.

Lên tiếng rõ ràng chính là Hakurei Reimu, giọng điệu tràn đầy thúc giục.

- Đương nhiên sẽ mở tiệc! Ta thế nhưng là...

- Hồng ma quán tân vương đâu!

Nói mà tự mình cũng không khỏi vui vẻ nở nụ cười. Kể từ ngày hôm nay bắt đầu, anh ấy cũng là có nhà có cửa, có lâu đài người thành công nhân sĩ đâu.

- Đi! Trở về Hồng ma quán! Mở tiệc!

- Ye ye! Mở tiệc daze!

- Ân ân ân! Lại mở tiệc a! Mở tiệc thật tốt!

“Ai! Các ngươi hai cái tên dở hơi này!” Lắc lắc đầu cười, tất cả mọi người cuối cùng tuỳ theo Nguyễn Trọng Lăng ra lệnh rời khỏi. Vô duyên chừng bên ngoài, trời xanh mây trắng lượn lờ. Lại là một ngày tốt lành đang diễn ra đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288: Bên trong bữa tiệc hiểu biết

Mông lung bên cạnh hồ sương mù có một toà lâu đài, cổ xưa to lớn, nơi đỉnh đầu có gác mái đặt chuông phong cách tây. Chỉ thấy ngày này lâu đài dù vào ban đêm vẫn đèn đuốc sáng trưng, cửa lớn mở rộng, người hầu đi lại bên trong tấp nập, khách khứa đầy nhà.

Được lợi cho hôm nay buổi sáng chiến đấu kịch liệt nguy hiểm, thiếu chút nữa thì huỷ hoại toàn bộ huyền tướng hương. Nghe qua tin tức Hồng ma quán đổi mới tân chủ nhân, các nơi nhân vật có máu mặt đại yếu quái một nhận được lời mời thời điểm, vẫn là rất nể tình tới cổ động một cái, hay hoặc nói đúng hơn chính là đến ngắm nhìn xem cái này thanh danh lên cao đột ngột Nguyễn Trọng Lăng nhân vật nó là ra thế nào.

Cho tới giống như Cimo, Mystia, Keine, Mokou, đám này quen biết Lăng yêu tinh yêu quái thật sự là quá ít. Vì thế cho nên đối với đám người đi tới, Lăng toàn là chỉ mới gặp mặt lần đầu tiên. Hơn nữa cuối cùng cũng xác nhận nơi đây chính xác là cái kia truyền thuyết bên trong huyền tướng hương. Bởi

lẽ ở tại nơi này có máu có mặt các đại yêu quái, thật tình không hiểu ra sao toàn là thiếu nữ hình dạng hết không à.

Cũng có thể là vị kia sáng lập nơi này yêu quái hiền giả Yakumo Yukari làm trò quỷ đi. Giới tính kì thị sao? Cũng không liên quan gì đến mình! Nhìn xung quanh người đến người đi bên trong sảnh lớn toàn một màu các loại lớn lớn bé bé xinh đẹp thiếu nữ, Lăng cũng không có tí gì e ngại. Cũng đứng ngay vào thời khắc này, nhận nhiệm vụ thời điểm lúc lâm nguy, chủ trì toàn bộ khâu chuẩn bị cho bữa tiệc tối nay Alice, chính nhẹ bước chân, nghiêm mặt đi tới bên cạnh.

- Lăng, bữa tiệc đã chuẩn bị xong xuôi. Hiện tại đã có thể đi lên tuyên bố nói lời đạo đầu.

- Ok, cảm ơn Alice! Tôi đã biết.

Mặc dù chưa từng chính thức mở tiệc, thế nhưng hoa quả thức ăn nhẹ đặt tại các nơi trên bàn dài, vẫn luôn không thiếu. Cho tới bản thân hiện tại đi lên nói lời đạo đầu sau đó, mới là lúc các loại món chính chính thức thức ăn được chuyển đi ra. Ba ngày ba đêm bữa tiệc nha. Thế nhưng phải tốn không ít tâm tư chuẩn bị.

- Các vị! Các vị...! Xin nghe tôi nói một vài lời.

Tay cầm ly rượu đỏ, nâng nâng cao, lớn tiếng nói chuyện thu hút mọi người sự chú ý xong.

Bắt gặp dù cho đang đùa giỡn ở các nơi tất cả các thiếu nữ đều chú ý nhìn về phía mình. Khoé miệng bởi vậy hơi hơi mỉm cười nhẹ nhàng, lời nói ngắn gọn đơn giản liền kết thúc.

- Cảm ơn mọi người vì đã nể mặt tới tham gia bữa tiệc ngày hôm nay. Tên tôi là Nguyễn Trọng Lăng, chủ nhân mới của Hồng ma quán chính thức từ ngày hôm nay. Tương lai phía sau tin chắc chúng ta sẽ còn có càng nhiều cơ hội và thời gian để thâm nhập hiểu biết nhau hơn. Bởi vậy hiện tại, xin được cùng nâng ly bắt đầu chúng ta buổi tối nay bữa tiệc đi! Tất cả mọi người chơi vui vẻ điếm. Hiện tại tôi xin chính thức được tuyên bố, bữa tiệc tối nay xin được... bắt đầu!

- Khai tiệc! Khai tiệc! Khai tiệc! Khai tiệc nha!

Tuỳ theo lời nói của Lăng vừa dứt, đông đảo đã sớm đứng chờ bên ngoài yêu tinh hầu gái tức thì nối đuôi nhau tiến vào dâng lên các loại tươi mới đồ ăn thức uống lên bàn dài tiệc đứng các nơi. Giống như bình thường thiếu nữ các đại yêu quái thấy vậy cũng nhẹ nhàng hiểu ý tươi cười, hoặc ngồi hoặc đứng, túm năm tùm ba tiếp tục tìm tới bên cạnh người quen nói lên các loại chủ đề yêu thích. Còn như đám trẻ tuổi hoặc tính cách hoạt bát non nớt yêu quái giống như Cimo, Mystia, Flandre, vậy yêu quái. Sớm đã nhón nháo hết lên, cười đùa tí từng chạy rong chơi khắp nơi trong sảnh chính đi rồi.

Ừ đúng! Các người không có nhìn lầm. Tiểu Fladre chính mình quả thực vẫn còn đang ở nơi đây, hơn nữa vui vui về tham gia tiệc rượu buổi tối. Không thể không vui về a! Bởi nếu là như trước kia thời điểm chị gái của cô Remilia vẫn còn cầm quyền. Tiệc tùng cái gì đều sẽ không liên quan gì tới cô. Nguyên nhân chính vì e sợ cho cô nhóc gây ra rối loạn, hoặc vô tình giết người.

Lăng đương nhiên cũng không phải vô tâm không phối tính tình, có thể yên tâm chấp nhận tuỳ ý mặc kệ Flandre chạy loạn bên trong bữa tiệc. Sau đó bởi vì tâm trí không đủ mà không hề lo lắng đi sử dụng năng lực đặc thù của bản thân, không hiểu thấu liền chơi đùa chết người khác. Nguyên nhân chủ yếu đương nhiên chính là, anh chàng đã thành công sử dụng Chiến binh tay cầm hoàng kim kiếm hoá thân quyền năng, phong ấn lại tạm thời của Fladre khủng bố năng lực.

Đạt thành việc này lý do cũng không khó hiểu. Số một là bởi vì lo trước khỏi hoạ, suy nghĩ cách đối phó với năng lực quỷ dị của đám yêu quái trong huyền tường hương, bởi vậy hiện tại có an nhàn điều kiện Lăng liền bắt đầu tiến hành nghĩ cách ném thứ. Cho tới có lẽ di truyền năng lực thiên phú của hai chị em hấp huyết quỷ có một phần nào đó giống như là quyền năng bản chất. Bởi vậy nhờ vào Alice sự giúp đỡ, anh chàng cuối cùng vậy mà thật thành công phong ấn lại năng lực của Flandre trước bữa tiệc tối nay.

Nghĩ đến đây, Lăng ánh mắt vô tình không khỏi nhìn về phía nào đó trong góc đang ủ rũ không chút vui vẻ mấy người, Remilia, Sakuya, Patchouli cùng tiểu ác ma đẩy xe đẩy Koamakan. Trước đó thời điểm Lăng dẫn đám người trở về Hồng ma quán, không nghĩ tới liền đụng độ gặp phải thời điểm Remilia bọn họ quay lại thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi. Bởi vì nào đó bản thủ tư duy, Lăng thái độ khác hẳn với mọi người suy nghĩ, chân thành mời Remilia đám người ở lại làm uỷ viên cố vấn công việc sự vụ hằng ngày cho Hồng ma quán lâu dài.

Àn? Lý do cũng tương đối chính đáng. Chính là sợ đám người bọn họ cái gì cũng đều không biết rõ, lung tung rối loạn làm việc, sẽ làm hồng lộn xộn mọi thứ bên trong Hồng ma quán!

Có được chính đáng như vậy lý do, vốn dĩ liền không lắm ý nguyện rời đi, Remilia đám người chung quy còn là ở quyết định chấp nhận lời mời của Nguyễn Trọng Lăng ở lại nhận chức. Bởi thế cho nên hiện tại bữa tiệc mở ra, mới sẽ có mặt ở đây đầy đủ cả trước Hồng ma quán cầm đầu quyền lực nhóm ba người xuất hiện.

Đương nhiên có lẽ là bởi vì vừa mới trở thành kẻ thất bại xong, hay hoặc là thái độ tỏ rõ kháng cự giao tiếp với người khác của bọn họ, xung quanh vị trí nơi đám người đang ngồi, hoàn toàn không có gì khách khứa đến bắt chuyện hỏi thăm. Không khí bởi vậy cũng càng thêm áp lực, cũng càng thêm không người chịu ý nguyện đến tìm.

.....

- Làm sao? Trở thành Hồng ma quán chủ nhân mới, hiện tại có phải hay không rất đặc ý?

Đột nhiên tiến đến bên người, không nghĩ tới lại là trước đó lần gặp mặt từng có chút xấu hổ Huziwaru Mokou. Đối phương giờ chính ăn mặc một bộ quần áo phổ thông áo sơ mi ngắn tay trắng cùng quần bò màu đỏ. Phía bên trên quần áo còn dán đủ thật nhiều lá bùa màu vàng. Nghe Mokou bản thân giải thích, chính là vì để phòng ngừa một khi sử dụng ra ngọn lửa năng lực, quần áo trên người sẽ không vì vậy mà bị đốt rụi.

- Ủ! Cảm giác thật sự cũng không tệ lắm.

Lăng cười cười thẳng thắn như vậy đáp.

Mokou: “.....”

- Tôi còn tưởng rằng anh sẽ tìm cách diệt cô tận gốc, tiêu diệt hết tất cả bọn họ đâu. Chẳng lẽ là còn có nào đó âm mưu?

- Ha ha ha! Âm mưu gì chứ. Chỉ là một toà Hồng ma quán mà thôi. Bản thân tôi chẳng lẽ còn không có cả tấm lòng dung nạp mọi người.

- Hừ! Tin tưởng được anh mới là lạ. Đi rồi đi rồi! Như vậy anh liền cứ ở đó mà suy nghĩ dung với chả nạp đi.

Nói và Mokou giống như ngọn lửa nhiệt tình đến rồi lại đi biến hoá thất thường, mang theo vẻ mặt tỏ rõ cảm giác không thú vị đi sang nơi khác. Nguyễn Trọng Lăng thấy vậy cười cười, cũng không phản bác. Cuối cùng mới uống đầy một ly rượu đỏ, nương theo rượu lực bắt đầu tiến tới đi dạo làm quen cái này ở trong tầm mắt toàn là xinh đẹp thiếu nữ, thực chất bên trong lại là một đám đại yêu quái đại yêu tinh bữa tiệc thông thường.

Thú thật cảm giác còn rất khoái~

.....

Thời gian không biết trôi qua bao lâu sau, hơi một chút nhắc nhở đám người Cimo, Flandre chơi đùa không cần quá điên, còn có Reimu cùng Marisa đám người không cần giống như chết đuối quỵ đầu thai như vậy điên cuồng ăn uống. Có điều toàn bộ đều không thấy hiệu quả gì là được. Anh chàng cuối cùng cũng chỉ có thể mặc kệ bọn họ.

Lăng giờ bên mình lúc này chính đang ngồi đơn độc nói chuyện với một cô nàng mang tên Kazami Yuuka. Nghe nói là chủ nhân của vườn hoa hương dương ngay gần bên ngoài ma pháp rừng rậm, đồng thời khoảng cách vô duyên chừng đối diện cũng không xa. Có thể nói là một trong những kẻ đã từng toàn bộ hành trình nhìn cận cảnh xem xong buổi sáng hôm nay trực tiếp chiến đấu của Lăng cùng Remilia đám người.

Tất nhiên! Mặc dù nhìn qua là một vị cực kì xinh đẹp mỹ thiếu nữ tóc ngắn màu xanh lục, da thịt trắng nõn như ngó sen non mềm. Trên người giờ ăn mặc nhẹ nhàng tươi mát áo sơ mi kẻ ô vuông màu đỏ cùng váy ngắn, chân bên dưới thật trắng và dài. Thực chất bên trong nhưng thực ra là chính công có máu mặt, có thực lực đại yêu quái đứng đầu thực lực tại huyện tường hương (nghe qua Alice phổ cập giải khoá về các nhân vật khách mời).

- Quán chủ ngài không tiếp tục đi tìm những người khác nói chuyện sao? Cứ như vậy ngồi lâu tiếp chuyện với tôi thế nhưng có thể khiến cho đám người kia tức giận.

Giọng nói ôn ôn nhu nhu mềm nhẹ như mùi hương hoa cỏ thấm đẫm vào lòng người. Lăng hơi có chút rung động lễ phép gật gật đầu, từ bỏ ngắm nhìn xinh đẹp thiếu nữ bên người mềm mại cuốn hút thân thể. Thuận theo ánh mắt của Kazami Yuuka gợi ý, chàng trai giờ cuối cùng cũng chính mắt nhìn thấy đang ngồi nơi xa xa một vị khác thiếu nữ xinh đẹp có mái tóc ngắn ngang vai màu hồng. Trên người đang ăn mặc một bộ quần áo giống như pháp sư làm phép Nhật bản, một đôi con mắt vẫn luôn đang nhìn a nhìn, nhìn chăm chăm vào Nguyễn Trọng Lăng.

“Àn? Vậy mà còn lại là một người quen đâu!”

Saigyouji Yuyuko, chủ nhân của Bạch ngọc lâu tại Minh giới. Được người xưng hô vì u linh công chúa. Cũng là kẻ cầm đầu của một trong những thế lực mạnh mẽ nhất ẩn giấu bên trong thế giới ngầm của huyện tường hương. (Lăng chính mình cũng là thông qua Alice giới thiệu mới biết rõ).

Nhớ ngày nào đó bản thân gặp mặt phải đối phương chính là vào lúc cô nàng đang “doạ”(?) ăn luôn đi Mystia. Bắt gặp Lăng ra tay cản trở xong còn rất là hào phóng tỏ vẻ có thể chia đôi con mồi cho anh chàng. Ân! Lăng chung quy không có đồng ý là được. Thoả thuận không thành cuối cùng còn suýt chút nữa thực sự đánh nhau. Nếu như không phải của nàng thuộc hạ cấp dưới đúng lúc chạy tới can ngăn. Hậu quả khả năng khó lòng mà tưởng tượng.

Còn có vị kia thuộc hạ cấp dưới của đối phương hôm nay đồng thời cũng đã đến, lúc này chính đang đứng hầu hạ sau lưng cô nàng tóc hồng này. Bắt gặp Lăng ánh mắt giờ nhìn sang còn hơi gật gật đầu, tỏ vẻ lễ phép chào hỏi. Kompaku Youmu sao? Chính diện nhìn dưới ánh sáng trong sảnh chính, quả nhiên cũng là một vị oai hùng anh khí, tóc bạc mỹ thiếu nữ đâu. Dáng vẻ quen thuộc làm cho Lăng hơi hơi có chút nhớ nhưng liên hệ tới đã từng nữ kỵ sĩ của mình, Liliana Kranjcar. Cả hai người bọn họ thái độ hành động lúc thường ngày, luôn là như vậy có vẻ nghiêm túc mà lại buồn cười dễ thương u.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 289: Đột nhiên xuất hiện nguy cơ

- Như vậy tôi liền xin phép được rời đi một chút.

Gật gật đầu mỉm cười ý bảo đáp lại nơi xa Youmu xong, Lãng lúc này mới quay mặt sang đối diện với vị này về bề ngoài cùng cách nói chuyện ôn nhu thiếu nữ nhưng thực chất bên trong nữ vương tính cách mười phần Kazami Yuuka. Lại nói tiếp tại toàn bộ khách khứa bên trong sảnh chính lúc này cũng chỉ có đối phương từ đầu đến cuối đều là ngồi một mình nhìn ngắm mọi người mỉm cười, không chủ động cùng bất kỳ ai nói chuyện. Rất có phần đối với tất cả mọi thứ đều thờ ơ hững hờ, không hợp nhau. Nếu như không phải bởi vì đột nhiên phát hiện ra điều ấy, vốn dĩ ý định đi dạo một vòng làm quen hầu hết nhân vật nổi tiếng trong huyện tường hương, Lãng mới sẽ không ngay tại nửa chừng từ bỏ, nán nã lâu thêm cùng Yuuka ngồi nói chuyện. Ủ? Chủ yếu là ngưỡng mộ như vậy bỏ lại đối phương cô độc một mình rời đi sao!

- A! Rất là săn sóc người một vị đặc thù thiếu niên đây!

Nhìn theo bóng lưng rời đi của Lãng về phía trước đó nhắc tới tóc hồng mỹ thiếu nữ Yuyuko cùng người hầu, Yuuka khoé miệng giờ không khỏi cười khê lên tiếng. Anh mắt bên trong giống như đang sáng lên một đám tia sáng kì dị. Đối với vừa rời ngồi lâu như vậy trò chuyện bên cạnh mình chàng trai, đó chính là hứng thú tăng nhiều nga.

- Như vậy thì lần tới hẹn gặp mặt.

Lắm bầm thì thầm tự nói với mình một câu xong, nâng lên ly rượu đỏ trong tay uống cạn, Yuuka cuối cùng đứng dậy quyết định rời đi nơi này. Tuy rằng bữa tiệc ngay từ đầu thiếp mời tuyên bố mở ra ba ngày, thế nhưng đối với một số người giống như Yuuka vậy mà nói. Bản thân mục đích đến cũng không phải là vì ăn uống. Mà càng nhiều hơn nguyên nhân mục đích ở chỗ nhân cơ hội gặp mặt qua chủ nhân mới của Hồng ma quán, vị này thần kì đột ngột nổi lên thiếu niên Nguyễn Trọng Lãng.

Hiện tại người đã gặp được, hai người cũng đã chính thức nói chuyện qua xong. Mục đích hoàn thành Yuuka đương nhiên không còn gì lý do tiếp tục nán nã ở lại nơi đây. Bởi vậy cực kì tiêu sái quyết định đứng dậy rời khỏi. Đương nhiên! Cũng sẽ không có ai đứng ra ngăn cản hành động của cô cho rằng thất lễ hay hoặc có ý kiến tương tự gì. Yêu quái thể giới chính là lấy thực lực làm tiền vốn nói chuyện cùng đạt được địa vị. Ngay cả là ở nơi này kì diệu huyền tường hương chân lý ấy cũng sẽ không thay đổi. Đã đạt tới trình độ giống như Kazami Yuuka bản thân như vậy nhân vật, mọi chuyện làm việc đều tùy tâm. Chỉ cần không phá hư căn bản quy tắc bên trong huyền tường hương, vậy thì thật thật xin lỗi, cô ấy muốn làm gì đều được. Huống chi chi là rời đi cái này bị cô cho là không thú vị gì tiệc rượu đâu.

Ân? Trước đó có cái thần kì thiếu niên ngồi nói chuyện cùng cạnh bên còn có chút ý tứ. Hiện tại mà... đã không có tí sức lực nào. Quả nhiên là nhầm chán không có gì ý nghĩa loài người xã giao đâu. Lắc lắc đầu, thân ảnh của Yuuka cuối cùng thật nhanh mất hút.

.....

Cách đó nơi xa xa bên cạnh một chiếc bàn trà xếp đặt ngồi nghỉ ngơi, tóc hồng mỹ thiếu nữ Yuyuko khoé miệng giờ nhợt nhạt tươi cười đối với vừa mới đi đến ngay gần Nguyễn Trọng Lãng, lên tiếng chọc ghẹo.

- U~ Thật là có lỗi với ngài nha, Lãng tiên xin! Huy hoại ngài vừa rồi tốt đẹp thời gian tán gái ha.

- Còn có vừa mới nói chuyện cùng ngài vị kia thiếu nữ đẹp, thế nhưng hiện tại lập tức liền muốn rời đi đâu. Nếu không ngài liền tranh thủ quay lại đuổi theo đi, hy vọng có thể vẫn còn kịp.

- Nga! Phải vậy không? Có điều bản thân nhưng lại cho rằng chính mình lúc này càng cần thêm trân quý hiện ra trước mắt, hiện tại thời gian được ở bên cạnh hai vị người đẹp đâu. Tôi nói có phải không, xinh đẹp tiểu thư Yuyuko, cùng với Youmu?

Mặc dù trong lòng nghi ngờ về việc Yuuka như thế nào sẽ nhanh chóng như vậy thì rời đi, thế nhưng ai đó cũng không có gốc trực tiếp hỏi lại hoặc quay đầu nhìn. Mà là trực tiếp liền đối với trước mắt cái này ác thú vị trần đây cô nàng xinh đẹp phản bác lại.

- Nga nga nga! Như vậy thân thiết, trực tiếp gọi thẳng tên nhau tỏ vẻ âu yếm trước mặt thiếp thân. Lãng tiên sinh, ngài là vừa ý bên cạnh thiếp thân vị này thiếu nữ người làm vườn sao? Thật là kì quái bất lương ham mê đâu!

Nói và rồi cô nàng còn tỏ ra vẻ mặt: “Thì ra người chính là người như vậy. Ta đã nhìn lầm và vân vân”. Sau đó mới thờ ơ ngán than dài giống như thật sự phải vứt bỏ đi thứ gì đó thật là quý trọng nói tiếp.

- Ai ai ai...~ Có điều nếu như là thật vừa ý, vậy thì ngài cứ nói thẳng ra nha. Nếu không chính miệng nói thẳng ra vậy làm sao thiếp thân có thể biết được đâu. Nói không chừng vừa nói thẳng ra xong, thiếp thân thật sự còn sẽ giúp ngài đạt được ước nguyện đấy?

Chưa kịp Lãng biết nên tỏ vẻ kiểu gì phản ứng, bên cạnh vẫn luôn nghiêm túc đứng hầu Youmu đã sớm giống như mèo bị giẫm phải đuôi, la toáng lên.

- A!.... Tiểu thư ngài sao có thể nói ra như vậy đâu!... Hic! Còn có... Thật thật xin lỗi với, Lãng tiên sinh. Bản thân hiện tại thế nhưng không có ý định thay đổi chủ nhân vào lúc này. Xin ngài sớm từ bỏ cái kia xấu xa tâm tư đi!

Nói và rồi sau cùng còn y như thật đối với Lãng làm cái gấp người 90 độ, thành ý tràn đầy xin lỗi. Khiến anh chàng giờ khóc cũng không phải, mà cười cũng chẳng xong. Bên cạnh Yuyuko thế nhưng còn không để yên.

- Ai! Thật sự là thương tâm đâu. Không nghĩ tới Youmu người trong lòng thì ra là suy nghĩ như vậy. Nhắc tới thay đổi chủ nhân giọng điệu thái độ, tầm thường cứ như là thay đổi chó hoặc mèo a vân vân linh tinh sùng vật đâu.

- Nga nga nga! Bản thân thật là thật quá đáng thương nha! Người làm dưới tay trong lòng lại chỉ coi chính mình trở thành sủng vật để nuôi. Thật thật sự sự là bị thâm nhân sinh á... hức hức hức...!

Đâu! Vậy mà còn thực sự trực tiếp gục mặt xuống mặt bàn, hai vai không ngừng run rẩy run rẩy, giống y như đang nức nở khóc thật.

- Ấy! Tiểu thư ngài đừng có khóc nữa được không. Tôi mới không phải coi tiểu thư ngài là chó hoặc mèo đâu. Ngài đừng như vậy lại cần quấy bày tiểu tính tình được không? Nơi này thế nhưng còn có người ngoài đâu... .

Lăng: “.....”

Rất là không nói gì nhìn trước mắt cái này kì quái cặp đôi chủ tớ. Trong lòng có câu đau xanh rau má muốn giăng. “Thật thật sự xin lỗi a! Nơi này thế nhưng là Hồng ma quán. Bản thân chính là Hồng ma quán tân chủ nhân. Nói tới người ngoài, hai người các người mới là tới làm khách người ngoài a có được hay không???”. “Hắt bần!!!”

Trong lòng sóng cuộn biển gầm muốn hô to. Lại phát hiện không biết khi nào thì, các nơi xung quanh vô số thiếu nữ mặc dù vẫn còn đang ra về nói chuyện hay vui đùa, thế nhưng ánh mắt hoặc trực tiếp, hoặc ẩn nấp, đều đang chú ý nhìn hết về phía nơi đây. Quan sát mọi chuyện cho đến tiếp sau phát triển. Toàn là đại yêu quái cấp bậc với nhau cả. Ngần ấy như vậy ngăn ngừi khoảng cách, chỉ cần không phải bị người khác ra tay cố ý che đậy cản trở, một khi muốn nghe nhìn, vậy chẳng khác nào tất cả mọi người đều đang nói chuyện kè sát bên tai nhau.

Ấn! Bữa tiệc của các yêu quái quả nhiên là cũng đủ thật khác người thường đấy. Hơi một chút không chú ý liền sẽ biến thành chê cười cho tất cả mọi người đều biết luôn~

Si nhục a si nhục, hay hoặc là lịch sử đen bị người trêu chọc và vân vân, đối với vừa mới lộ diện ngòi đầu lên tư thế đang mạnh giống như Nguyễn Trọng Lăng, đương nhiên là xấu không thể xấu được hơn tình huống á.

Ai! Thật là giáo hoạt đám yêu quái nha~ Suýt tý nữa thì bị trêu chọc làm trò cười thành công mà không hay biết gì.

Cái này đáng chết gục trên mặt bàn u linh. Người chính là đang cười đi! Ta nghe được tiếng cười nhỏ giọng run rẩy của người đầu. Lần trước không phải là hơi chút ngăn cản nàng hù dọa Mystia một chút sao. Lại còn cần phải như vậy ngay trước mặt nhiều người muốn cho mình làm ra xấu mặt. Thật là đủ xấu bụng đầu. Khác xa với vẻ bề ngoài thiên chân vô tà. Quả nhiên là không thể nhìn mặt mà bằng bắt hình rong được a. Nhất là ở tại đây huyền tường hương. Sẽ bị đối phương hại chết cũng không biết!

Lăng hiện tại coi như cũng đã nhìn ra. Bị cô nàng trước mắt này trắng trợn như thế trêu chọc xong, nếu như anh cứ như vậy mà không chút tỏ vẻ bỏ qua, không cho vị này ác thú vị tràn đầy, xấu bụng thiếu nữ một cái khắc sâu dấu ấn bài học. Sau này ở tại huyền tường hương bên trong, đối mặt với đứng đầu đám người, vậy quả thật chính là không bao giờ ngóc đầu dậy lên được.

Ấn? Sẽ không vì thế mà bị đánh giá thành cùng loại ngu ngốc nhân vật nổi tiếng giống như Cimo đi chứ? Cái kia anh có mà chắc bị buồn bực chết luôn quá.

Cho tới bên cạnh vị này vẻ ngoài thành thật nghiêm khắc, lại luôn tuân thủ bốn phần mẩu mực thuộc hạ, Kompaku Youmu. Đã bị huyền tường bên trong yêu quái cao siêu xấu bụng trình độ làm cho choáng váng đầu óc, nhìn gà hoá quóc, Lăng cũng không dám đơn giản như vậy thì chắc chắn kết luận được rồi. Cũng còn tốt hiện tại việc quan trọng cần làm là xử lý cái này đầu tiêu trêu chọc mình chủ nhân. Cho tới bên cạnh có phải hay không cố ý hoặc vô tình làm bẽ phối hợp, vậy thì ngày tháng sau này còn dài và lâu, sau này chúng ta lại tính toán.

Suy nghĩ nhiều như vậy trong đầu, thế nhưng thực tế bên ngoài thật ra mới chỉ trôi qua trong nháy mắt. Biết được việc cần làm hiện giờ là mau chóng tiến hành phản kích cho đám người đang vây xem xung quanh biết rõ, Hồng ma quán chủ nhân mới là kẻ không chỉ có thực lực cao siêu mạnh mẽ, trí thông minh cũng nhất định phải đủ online. Không thể để cho đám bọn họ ấn tượng đầu tiên cho rằng mình là kẻ đầu óc ngu si tức chỉ phát triển, có thể dễ dàng lợi dụng trêu chọc xoay quanh nhân mãc. Việc này đối với có chí ở chinh phục toàn bộ huyền tường hương nhân vật giống như Lăng hiển nhiên là thể ở phải làm. Hơn nữa cần nhanh và gọn, hung ác một đòn phải chết!

Trong lòng một quyết tâm, hai mắt ở bên trong của Lăng tức thì không khỏi cho người ta một loại cảm giác nhìn vào tràn đầy kì dị ánh sáng.

Khoé miệng mỉm cười ôn nhu sùng nịch hơn bao giờ hết, Lăng không để cho bất kì ai được chứng kiến thoáng qua trong mắt giây lát lướt qua ánh mắt tà ác cười đùa. Bước chân đi nhanh đi tới bên cạnh đang gục mặt xuống bàn làm ra vẻ khóc nức nở Yuyuko. Không có để cho đang đứng ở bên cạnh Kompaku Youmu kịp thời cản trở (cô nàng cũng không có cho rằng sẽ có vấn đề gì nguy hiểm mà cần ngăn cản). Chỉ gấp đi đến bên cạnh chỗ ngồi của Yuyuko xong, ngay tại trước ánh mắt ngạc nhiên của biết bao người, Lăng cứ như vậy về mặt kiên định, thể sống chết không sờn, hai tay đặt lên vai cô nàng, hơi dùng sức cạy mạnh liền lật ngửa người của đối phương lên, mặt chạm mặt.

Bất ngờ không kịp đề phòng Yuyuko vốn dĩ còn đang đắc ý vì trò đùa đại của mình, thật tình không có nghĩ tới Lăng sẽ có hành động trả đũa như vậy quả quyết lại đột ngột. Bởi thế thời điểm cả người bị xoay ngược lại đặt nằm lên trên bàn, về mặt giờ còn có chút ngốc manh. Thật không hiểu tình huống hiện giờ ra sao. Đối mặt trực diện với Nguyễn Trọng Lăng, lại chỉ có thể phát hiện thoáng qua một cái tràn đầy ác ý tươi cười chột lóe rồi biến mất.

Ngay tại thời điểm cô gái cảm thấy tình huống không ổn lúc, ngay tại khoảnh khắc đám người giật mình trước hành động đột ngột của Lăng khi, cũng chính vào ngay tại thời điểm bên cạnh Youmu chuẩn bị rút kiếm đâm chết cái này ý định hành hung chủ nhân của cô cuồng đồ... Tất cả mọi người ai đều không có nghĩ đến, Lăng bản thân ngay lập tức giọng nói thâm tình to rõ vang lên khắp tại bên trong sảnh chính toà lâu đài.

- Xin đừng buồn lòng đau khổ vì bất kể điều gì, Yuyuko, tình yêu của anh.

- Xin đừng buồn lòng đau khổ vì bất kể điều gì, bởi vì vẫn còn có tôi vẫn luôn dõi mắt nhìn theo từ nơi xa xôi, nhìn về phía em đâu, Yuyuko thân yêu.
- Xin đừng buồn lòng đau khổ vì bất kể điều gì, bởi vì nhìn em đau thương mà làm lòng tôi càng thêm tim đau như dao cắt.
- Xin em đừng buồn lòng đau khổ vì bất kể điều gì, bởi vì từ ngày hôm nay trở đi, có tôi vẫn luôn đứng ở bên ngay cạnh em đâu, Yuyuko của anh.
- Xin đừng lo lắng buồn lòng về bất kể điều gì, bởi vì vì yêu em, tôi đã chờ đợi ngày này thật lâu thật lâu. Cố gắng phấn đấu để được đường đường chính chính, chính thức đứng trước mặt em giống như hôm nay, bây giờ, chỉ để nói lên câu yêu thương.
- Xin đừng nên nói bất cứ điều gì câu trả lời về cuộc tình này với tôi, tôi xin em! Trái tim này đã không thể chịu đựng thêm bất kể vết thương nào nữa khắc sâu thêm lên trái tim được nữa. Dù cho tương lai mai sau hai ta bất kể có như thế nào quan hệ với nhau. Tôi chỉ mong muốn rằng mình có thể vĩnh viễn thủ hộ bên em, Yuyuko, em yêu của tôi. Tôi chỉ mong muốn rằng mình vĩnh viễn vĩnh viễn đều được đứng ngắm nhìn về em, em yêu của tôi.
- Anh yêu em, yêu em thật lâu, Yuyuko! Nguyên cho tình cảm này có thể bền lâu thật lâu như vàng trắng trong tương lai vẫn còn sáng mãi. Xin em! Anh yêu em rất nhiều!

Nói và ở trong ánh mắt tròn mắt há hốc mồm của Yuyuko cùng tất cả mọi người, cúi đầu, hôn thật sâu đi xuống!

.....

Kết thúc chương 289.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 290: Đột nhiên xuất hiện bị nhắm vào nguy cơ

- Oa nga! Thật lãng mạng!!!

Đây là không rõ tên nhân vật quần chúng hô lên (nào đó Neet cơ tức giận nghiêng rằng: Người vừa nói ai là quần chúng cơ???)

- Công chúa! Tình cảnh này tốt nhất người không nên coi là thật. Lũ đàn ông trên thế giới này 99% toàn là lừa tình gat sắc, duy nhất 1% còn lại thì là lũ biến thái tâm lý giới tính có vấn đề. Ở trên mặt trăng các nhà khoa học đều đã sớm chứng minh điều này!

Đứng ở bên cạnh nàng bảo mẫu kiêm người giám hộ tức thì đứng lúc nghiêm khắc lên tiếng dạy bảo. Đáng tiếc nào đó mặt trăng công chúa hoàn toàn từ bỏ mọi lời nói không hợp ý ở ngoài tai. Giờ này phút này nghiệm nét thiếu nữ chính đang lâm vào tương tự ảo tưởng tựa như trong tiểu thuyết trên mạng thường viết như vậy do mình vừa nghĩ ra. Nếu như bản thân có thể trở thành nhân vật chính mà nói, sẽ như thế nào như thế nào ngọt sủng, nhận được đối diện thiếu niên đẹp trai kia sủng ái, trải qua mọi việc lãng mạng vân vân. Nghĩ tới cảnh tượng tươi đẹp chỗ, ngay cả nước miếng đều sắp thêm nhỏ cả ra.

- Đồ hoa si hám trai!

Cách ở tận nơi xa, Huziware Mokou giống như đoán biết được rõ ý nghĩ của mấy trăm năm nay kẻ thù- Houraisan Kaguya giống nhau, về mặt vốn dĩ nhìn về phía đang đề lên bàn trà không coi ai ra gì ôm hôn hai người kia tràn đầy khó chịu, nghe được chủ tử của Vĩnh viễn đình hai người lời nói chuyện, tức giận không khỏi mắng thăm một câu. Thế nhưng giọng nói kia âm thanh lại vừa đủ để tất cả mọi người ở trong sảnh lớn đều nghe rõ được. Bởi vậy thành công nhận được lấy mọi người ghé mắt cùng vài khuôn mặt tức giận nhìn về.

Ai! Lãng tiên sinh thật là... Sao có thể làm chuyện hão sắc như vậy ngay ở đây đâu!!!

Tĩnh tình dịu dàng lại có phần bảo thủ cô giáo Kamishirawa Keine nhìn ở một bên mà đỏ thắm mặt, nhỏ giọng oán trách.

- Nhảm chán!

Đang ăn uống vô tội vạ Reimu giờ nét mặt đáng vẻ khinh thường nhìn qua. Tốc độ ăn thế nhưng đột nhiên tăng tốc mạnh giống như phát tiết khó chịu của nào đó nữ độc thân chó. Bên cạnh ngồi cùng bàn cùng ăn Marisa trái ngược lại nét mặt thoáng hiện thất lạc. Trước mắt đây bàn thức ăn ngon vốn dĩ hấp dẫn mười phần, lúc này không hiểu ra sao lại cảm thấy nhạt như nước ốc.

- Này! Cô có muốn uống rượu hay không? Rút dao chém xuống nước, nước càng chảy mạnh. Nâng rượu uống tiêu sầu, uống vào hết sầu luôn. Có muốn uống thử hay không?

Cùng là tổ đội ăn uống vô tội vạ, thế nhưng mục tiêu chủ yếu nhằm vào là các loại rượu ngon trên bàn. Bắt gặp Marisa cô nàng như vậy thoáng hiện u buồn, ngồi ở bên cạnh, quý tộc một trong tứ thiên vương Ibuki Suika bắt đầu tiến vào truyền bá văn hoá uống rượu hình thức của mình, không ngừng dúi hồ lô rượu của bản thân cho Marisa. Rất có dáng vẻ quyết tâm dẫn nhập lạc lối con cừu non đi vào trong thế giới sa đoạ tư thế.

- Kì quái? Hai người kia là ở khi nào thì quen biết nhau??? Chẳng lẽ đúng thật sự như tên kia nói là vì tình yêu nên mới như vậy cố gắng chiếm đoạt lấy Hồng ma quán để xứng đôi với đối phương? Nếu thực sự thật là như vậy, một khi ta để cho hắn chuyển sang yêu người khác, lại thêm chút bố trí. Như vậy cái này to lớn Hồng ma quán sau cùng chẳng phải cũng sẽ thuộc về mình???

Núi yêu quái thể lực bên trong đầu sỏ Yasaka Kanako vậy mà ý nghĩ kì lạ bắt đầu cùng với bên cạnh mình ếch thần Moriya Sawako cùng bản thân vu nữ Kochiya Sanae tiến hành thảo luận vừa mới hiện ra suy nghĩ tính khả thi. Còn lại hai người thấy vậy không khỏi bó tay hết cách, hoặc bởi vì nhầm chán bắt đầu nói đùa bậy bạ theo.

- A! Lãng đang làm gì với tên u linh kia vậy? Đang chơi trò chơi gì sao? Cimo cũng muốn chơi!!!

- Ân ân ân! Ca ca thật là xấu! Fladre cũng muốn cùng ca ca chơi hôn môi!

Nói xong Cimo cùng Flandre cầm đầu cả đám nhóc con tiểu yêu tinh liền dẫn nhau lao về phía Nguyễn Trọng Lăng cùng Yuyuko chỗ đang ở. Cũng còn tốt vẫn luôn lo lắng đề phòng quan tâm chú ý tới em gái của mình buổi tối nay biểu hiện, Remilia mang theo đám người thành viên tổ chức của cô kịp thời đuổi qua chặn lại cả đám, trước khi trò khôi hài diễn ra. Đương nhiên trong lúc ấy cũng không có thiếu ở trong lòng âm thầm mắng ai đó cái chết khiếp là được.

Có điều tự cho là đã biết nguyên nhân Nguyễn Trọng Lăng khẳng khái muốn đánh chiếm Hồng ma quán của mình xong, hấp huyết quý đại tiểu thư Remilia cảm nhận đối với anh chàng chung quy đã tốt hơn nhiều. Trong lòng còn hơi có chút hâm mộ đối với Yuyuko tên kia đâu.

- Nếu như ta cũng có thể có được một người nam nhân quan tâm như vậy mình thì tốt rồi.

Cô nàng giọng nói không khỏi thì thào.

To lớn như vậy bên trong đại sảnh cả đám yêu quái mỗi người một vẻ phản ứng phá lệ đặc sắc. Có điều nơi này chung quy là kì tích huyền tường hương đầu. Bởi vậy thoáng qua lúc đầu giật nảy mình xong, rất nhanh liền ai về chỗ nấy, nói chuyện người tiếp tục nói chuyện, chơi đùa người tiếp tục tiến hành chơi đùa. Hoàn toàn không tiếp tục thêm quan tâm tới nào đó đôi đáng giận nam nữ vẫn còn ở giữa nơi công cộng bắt đầu ăn nằm với nhau.

Chỉ khổ cho bản thân cô hầu gái Kompuka Youmu, lúc này vừa mới rút kiếm ra được một nửa lại không biết chính mình là nên rút nốt kiếm ra đâm chết tên cuồng đồ đang ức hiếp chiếm tiện nghi tiểu thư nhà cô đâu? Hay là yên lặng rút lui thậm chí tiến hành canh chừng giúp cho bọn họ à? Thật sự là khổ não quá!

Lại nói, đối phương sẽ không thật sự trở thành nam chủ nhân của cô đi. Vừa rồi giống như vị này tương lai nam chủ nhân còn đối với cô có nào đó xấu xa ham mê. Như vậy nếu đợi cho đến khi đối phương thật sự trở thành nam chủ nhân của Bạch Ngọc Lâu, tới thời điểm đó lại chuyện xưa nhắc lại, vờn ra tà ác đôi tay đối với cô làm xằng làm bậy, như vậy cô khi đó có thể làm sao bây giờ??? Online hỏi ý kiến khẩn cấp! Rất gấp!!!

Hoàn toàn không biết, hoặc là đã sớm nghĩ tới có thể sẽ tạo ra như vậy bê bối cục diện, Lăng lúc này đang bận rộn suy nghĩ điều gì?

Anh chàng hiện tại đương nhiên đang suy nghĩ chính là...

"Hừm? Không phải nói u linh cơ thể đều rất lạnh sao? Tại sao bản thân chỉ cảm thấy đối phương cơ thể da thịt chạm vào cực kì tươi mát êm dịu như sữa bò đông lạnh vậy?"

Cả người ngược lại bởi vì làm xằng làm bậy trước đám đông, hiện giờ thậm chí trái lại có chút hưng phấn nóng rực ư~"

"Đáng giận nam nhân! Ngươi còn muốn đối xử với người ta như thế tiếp tục bao lâu?" Ngay tại thời điểm Lăng có chút ngậy ngất hết quả đất trong đôi môi mềm mại của Yuyuko cùng đường cong cơ thể trong cảm nhận nơi tay, một giọng nói có phần câu giận lại mang chút kiêu mỹ đột nhiên xuất hiện ở trong đầu anh chàng.

"Ừ? Đây là...???" Ánh mắt hơi có chút kinh ngạc trợn nhìn về vẫn còn nằm ngay kề gần ngay sát mình Yuyuko.

Vừa rồi cái kia cảm giác âm thanh đột nhiên xuất hiện ở trong đầu thật quá đối quen thuộc, giống như đã từng Erica thời điểm dùng phép khai sáng qua cách hôn môi với anh. Có điều lúc này nhìn kĩ lại thì, mặc dù hai người bọn họ còn đang ôm ấp hôn nhau, thế nhưng giống như chỉ có Yuyuko nỗ lực khiến cho lời nói suy nghĩ của mình hiện ra ở trong đầu anh, chính bản thân Lăng tức thời suy nghĩ gì, cô nàng lại không thể nghe thấy được.

"Trêu chọc trừng phạt cũng đủ rồi. Là thời điểm nên kết thúc." Mặc dù còn có chút nuối tiếc hiện tại loại cảm giác thoải mái này, thế nhưng nếu Yuyuko chính bản thân đã lên tiếng phản đối, như vậy thì Lăng cũng không thể bỏ mặc không quan tâm tiếp tục làm bừa. Nếu không nhìn hiện tại người đẹp trong lòng tuy rằng như vậy cả người ửng đỏ kiêu ngạo, mềm như cọng bún sức chiến đấu, khả năng một khi nổi khùng tức giận vậy... Bản năng mách bảo cho Lăng biết. Tốt nhất là vẫn không nên để tình huống đó có thể xảy ra đi thì hơn.

Môi rồi môi, cả người ngồi thẳng dậy lại, Lăng giờ đáng vẻ như thường sửa sang lại có chút lộn xộn đầu tóc cùng quần áo của mình. Đối với đám người trong sảnh chính như vậy không còn tiếp tục quan tâm chuyện xảy ra giữa bản thân và Yuyuko tuy rằng có chút giật mình. Thế nhưng nói chung đều không phải chuyện xấu. Như vậy thì không cần tỉ mỉ quan tâm á.

Chỉ có ngay tại thời điểm phát hiện ra Alice đang dùng ánh mắt vô cảm nhìn về phía bản thân, nào đó khôn kiếp nam mới có chút hơi sợ, sờn hết cả tóc gáy.

"Ừ? Sẽ không bị băm nát thành thịt vụn trả thù đi???" Ai đó không khỏi ngượng ngùng suy nghĩ miên man. Đương nhiên bởi vì hai người bọn họ thực ra

cũng chỉ là vừa mới quen hôm nay, bởi vậy Lăng nhưng thật ra cũng không cho rằng là hành vi của mình là quá đáng, không chấp nhận được. Nhiều nhất cũng chính là mắc tội vậy một lúc quá nhiều em mà thôi. Lại nói cũng chưa có cùng ai ở trong huyền tường hương chính thức xác định mối quan hệ không phải?

Trong lòng âm thầm hiện lên như vậy suy nghĩ biện bạch cho mình xong. Tiếp theo sau đó liền...

"Ừ? Cái loại này ánh mắt??? Thật nóng! Ai vậy à???" Bản năng nhạy cảm cảm giác được ánh mắt nào đó đang nhìn, ánh mắt bởi vậy cũng đi theo nhìn lại về phía đối phương. Rất nhanh liền nhận ra thân phận của bọn họ, thuộc về vĩnh viễn đình đám người, trong đó anh chàng còn đặc biệt chú ý tới mặt trắng công chúa Houraisan Kaguya, biệt hiệu nghiện net thiếu nữ- Neet cơ! Bởi vì vừa rồi cảm giác bản năng nói cho anh, ánh mắt nóng rực kia chính là xuất phát từ phía cô gái ấy.

- Eirin! Eirin! Anh ấy đang nhìn ta!... Lăng điện hạ đang nhìn về phía ta kia!!! Thiếp thân.... Thiếp thân hiện tại trang phục đáng vẻ có phải hay không quá xấu?

- Đáng ghét! Nếu biết Lăng điện hạ người như vậy sẽ có mặt ở trong bữa tiệc, thiếp thân nhất định nhất định phải chuẩn bị trang điểm cho mình thật kỹ càng mới đúng.

- Aaaaa! Hiện tại phải làm sao bây giờ Eirin, Lăng điện hạ có thể hay không cho rằng thiếp thân là bữa bọn lười thôi người à???

Bề ngoài tỏ ra đáng vẻ đoan trang rụt rè tiểu thư khuê các, thế nhưng lời nói đến ra đối với bên cạnh bảo mẫu của mình lại chẳng khác gì thiếu nữ làm nũng thông thường. Đứng ở bên cạnh Yogokoro Eirin nghe mà trong lòng không khỏi nhức hết cả đầu không thôi. Mặc dù được xưng tán là bộ não của mặt trắng, thiên tài bẩm sinh lại đã sinh sống trải qua không biết bao nhiêu năm như cô, đối mặt với vị này chủ nhân mà cô tự nguyện xin được cống hiến, mặt trắng công chúa Houraisan Kaguya cũng có nhiều khi bó tay hết cách giống như hiện tại vậy.

Lại nói! Trước đó ai là người không ngừng oán giận khi cắt đứt bản thân thời gian chơi game để tới tham gia cái gì khi gió nhằm chán tiệc rượu vậy? Còn có ai là người thời điểm chính mình yêu cầu sửa soạn lại tranh phục cho ngay ngắn nghiêm chỉnh để rồi đi thời điểm lại vẫn còn cố tình lén lút chơi game cầm tay, hoàn toàn không để ý bộ dáng hiện tại của bản thân đâu. Nếu như không phải có chính mình cầm giữ nắm chặt kiểm tra mà nói, sợ rằng vị này công chúa dù cho bị người trang điểm thành mặt heo cũng sẽ không thêm quan tâm mắt. Hiện tại thế nhưng còn quả trách lại nàng.

Đương nhiên! Sống lâu như vậy nhiều năm, chuyện gì đều đã gặp qua Eirin cũng sẽ không bởi vì vậy mà tức giận đối với vị này chính mình xin nguyện thân phục công chúa. Hoặc là bản thân đã sớm thói quen với việc đối phương oán giận hoặc bởi vì những lý do yêu cầu vô lý khác của cô nàng mà đau đầu.

Có điều hiện tại nếu có thể, Eirin bản thân càng hy vọng bản thân trước đó đầu sẽ không như vậy nước vào, vì không muốn cho công chúa tiếp tục kéo dài trầm trọng nghiện net mà muốn kéo đối phương đi dự tiệc như vậy. Nếu không cũng sẽ không dẫn tới tình trạng bết bát như hiện nay. Phải biết nghiện net còn dễ chữa, hoặc là nói đối với sống mãi thanh xuân bắt từ Kaguya công chúa, nghiện net chơi game đều không coi là đầu việc lớn. Thế nhưng dính líu tình cảm đối với một vị thân phận bí ẩn, mục đích không rõ, lại sở hữu sức mạnh mạnh mẽ như vị này Hồng ma quán tân chủ nhân. Cái kia thế nhưng rất làm phiền người đau đầu đó à.

Đúng vậy! Chung quy cũng chỉ có thể coi là đau đầu mà thôi. Bởi vì Yagokoro Eirin cô chính là mặt trắng bộ óc thiên tài. Bất kể mọi chuyện nguyện vọng mà công chúa yêu cầu như thế nào, tất cả đều chính là xù mệnh của cô.

- Công chúa, chúng ta vẫn là về trước đi thôi. Hiện tại trang phục đáng vẻ của ngài đều không được tốt cho lắm. Là nên trở về nhà chỉnh lý lại một chuyến mới được.

"Tốt nhất là bớt chơi điện tử đi!" Trong lòng âm thầm bổ sung thêm.

- Thật sự cần thiết như vậy sao, Eirin. Lăng điện hạ thế nhưng hiện tại mới nhìn về phía tôi đâu. Cơ hội khó được.

- Hoàn toàn trái ngược lại à, thưa công chúa. Chính là bởi vì... Lăng điện hạ hiếm thấy hiện tại mới bắt đầu chú ý đến ngài. Bởi thế cho nên ngài càng cần nhanh hơn quay trở về vĩnh viễn đình. Chắc hẳn ngài cũng không mong muốn bản thân hiện tại không hoàn mỹ một mặt không ngừng kéo dài hiện ra trước mắt Lăng điện hạ đi. Cái này thế nhưng là cực kì không khôn ngoan hành động. Nếu như công chúa còn muốn lấy được tình yêu của đối phương mà nói.

Cái gì gọi là bày mưu nghĩ kế, quyết thắng ngoài ngàn dặm phong cách? Hiện tại đây chính là.

Mặc dù bản thân vẫn chưa trải qua, thế nhưng đối với loại này cấp thấp sinh vật nam nhân, Eirin tự tin mình có thể dễ dàng thu phục cả đám. Đồng thời sự tự tin này cũng rõ ràng mà truyền lại cho bên cạnh Kaguya. Bởi thế kế tiếp ngay sau đó, nghe xong lời khuyên bảo cực kì... "có lý" của Eirin xong. Mặc dù có chút không vui, không thuận theo Kaguya cơ công chúa, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đi về nhà.

- Ân! Ta nghe Eirin người đấy! Eirin người nhất định phải giúp đỡ người ta đạt được tình yêu của Lăng điện hạ nga. Hơn nữa càng sớm càng tốt!

Biết được rõ ràng vị này bảo mẫu của mình trí thông minh tuyệt đối cao không thể tưởng tượng nổi, Kaguya đương nhiên sẽ không quên tiến thêm một bước tăng lên yêu cầu. Dù sao chỉ cần nàng yêu cầu, dù cho khó khăn cỡ nào, Eirin cuối cùng cũng đều có thể hoàn thành được giúp cô, chẳng sớm thì muộn. Thậm chí có những lúc ngay cả chính bản thân Kaguya chính mình cũng đã quên, đối phương lại vẫn sẽ nhớ rõ. Bởi vậy hiện tại cô nàng đương nhiên tin tưởng, chỉ cần khiến cho Eirin ưng thuận bản thân đề ra yêu cầu, như vậy chắc chắn, sau đó Lăng điện hạ tình yêu, cuối cùng cũng sẽ giành về mình. Houraisan Kaguya bản thân vẫn luôn tin chắc về điều ấy.

Quả nhiên lần này cũng không ngoại lệ, đối mặt với Kaguya công chúa đề ra yêu cầu, Eirin hoàn toàn không có bất cứ ý gì từ chối luôn. Hoặc là nói đối với được xưng tán làm bộ não của mặt trăng, thiên tài nhân vật tuyệt đỉnh thông minh như Yagokoro Eirin mà nói. Có thể giúp đỡ công chúa Kaguya chủ nhân của cô vui vẻ đạt được ước nguyện, cái gọi là rắc rối mà Nguyễn Trọng Lăng bản thân có thể đưa tới trong mắt cô, hoàn toàn chính là không phải vấn đề gì vấn đề. Cô tất nhiên nắm chắc có thể đảm bảo thu phục được.

- Đã rồi, thưa công chúa! Ngài cứ yên tâm chờ đợi tin vui từ tôi đi.

Giọng nói cực kì khẳng định tự tin. Giống như Eirin bản thân vẫn luôn đã làm. Trò chuyện quyết định xong, mọi người tiếp sau thuận thuận lợi lợi tìm kiếm được ngay từ đầu liền bỏ đi chơi Inaba Tewi, sau đó mới cùng nhau đi trở về nhà. Cho tới bản thân Lăng mà nói, sớm đã bị bên cạnh người vị kia u linh công chúa làm cho mê mẩn tâm mất á. Sớm đã không còn chú ý tới cách cư xử khác thường của đám người Kaguya. Bởi vậy cũng không biết được, sắp tới đang có một âm mưu âm thầm liên nhằm vào chính mình. Còn đang đắm chìm tại trong ôn nhu hương ở trước mắt vậy.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Đột nhiên xuất hiện yêu quái hiền giả

Thời gian quay lại một vài phút trước...

- Ai! Thật là lòng tham nam nhân đâu. Đã có được thiếp thân cơ thể người, vậy mà còn không thấy đủ vẫn muốn lừa gạt thêm cái khác số khổ cô gái. Thiếp thân mệnh sao mà thật khổ... Hức hức hức hức...~

Ngay tại thời điểm Lăng ánh mắt chú ý nhìn về phía Kaguya công chúa chưa được bao lâu, không biết rõ từ khi nào thì đã sửa sang lại hoàn toàn tốt đẹp quần áo Yuyuko, đột nhiên liền ngồi ở ngay tại chỗ che mặt nước nỡ khóc lên, nhìn qua y như thật.

- Ai ai ai! Tiểu thư ngài đừng khóc có được hay không? Nếu ngài không vui vậy thì để tôi ra tay diệt trừ rốt cái tên cuồng đồ này đi. Như vậy thì ngài tương lai cũng sẽ không phải chịu khổ vì bị người ruồng bỏ.

Vốn dĩ có chút lo sợ bất an cho tương lai bị thâm của mình, đứng ở bên cạnh Kompaku Youmu dường như bắt được cơ hội ngàn vàng quan báo tư thù vậy, một bên đối với Lăng trợn mắt nhìn, một bên bắt đầu lên tiếng khuyên nhủ tiểu thư nhà mình chấp nhận kế hoạch diệt trừ tận gốc căn nguyên đau khổ của bản thân.

- Haizzz! Người còn quá trẻ tuổi nên không hiểu.... Đây chính gọi là tình yêu đâu, Youmu!

- A! Là... Là như vậy thật sao... Như vậy thôi được rồi....!

Nhìn Yuyuko như vậy khoảnh khắc liền nín khóc mỉm cười, còn đối với đối diện cô nàng người hầu của mình nghiêm trang như vậy nói bậy nói bạ. Hơn nữa còn thực sự thành công, khiến cho thiếu nữ mang tên Youmu ngây ngốc đứng ở ngay tại chỗ, cuối cùng ù rũ gục đầu cụp đuôi thu kiếm, đã không nói được lời nào. Ấy! Bị trấn áp thực sự là nhanh đâu, trị người hầu có cách nha, Yuyuko. Nhìn mà Lăng không khỏi tấm tắc bảo lạ. Bản thân đối với bên cạnh vị này cơ thể mát lạnh u linh công chúa trình độ xấu bụng đã có tăng thêm hiểu biết.

- Làm sao? Vẫn còn choáng ngợp trước vẻ đẹp của người ta sao, thân yêu?

Xử lý xong vậy mà dám ở ngay trước mặt nàng ý định tự chủ trương người hầu gái, liếc mắt lại phát hiện bên cạnh Lăng ánh mắt kinh ngạc cảm thán nhìn về phía mình. Giống như bắt gặp hiểu được anh chàng trong lòng đang suy nghĩ gì, cô nàng hiếm thấy hơi có chút xấu hổ cười cười. Cuối cùng khó được ngạnh quyết tâm, một bên rất thuận theo tự nhiên ôm chặt lấy một bên cánh tay của Lăng vào lòng ngực mình, cọ cọ chơi xấu, làm nũng lên tiếng.

"Đâu! Người còn thật cho rằng trước đó lời tỏ tình là thật chắc!" Tính toán đầu ra đây bọn họ chung quy mới chỉ gặp gỡ nhau lần thứ hai mà thôi. Người khác không biết thì cũng thôi đi, Lăng bản thân mới không tin cùng là người trong cuộc Yuyuko sẽ không biết tình huống vừa rồi trên thực tế bên trong là như thế nào.

Tất nhiên vừa mới ngay trước mặt mọi người như vậy đối với đối phương thâm trầm tỏ tình, hiện tại lập tức quay mặt 180 độ lạnh lùng bỏ đi như rẽ rách, nói vậy 100% sẽ bị dân cho nhận mắc bội tình bạc nghĩa kẻ xấu xa đi. Thanh danh cái gì khoảnh khắc liền thôi. Như thế không khôn ngoan hành vi đương nhiên không thể làm.

Vốn dĩ có thể trông cậy vào việc Yuyuko chính mình bị chọc tức xấu hổ bỏ đi, khi đó bất kể tình huống tiếp theo quan hệ của bọn họ trước mặt người ngoài ra sao, đều không có ai có thể oán trách tới kẻ "sì tình" giống như hần. Thật tình không nghĩ tới bên cạnh cô nàng này cũng thật dám chơi. Không những không phủ định Lăng lời nói trước đó tính chất thật giả hay tức giận bỏ đi, ngược lại giống như cố tình làm trái anh chàng ý định, tiếp tục lựa chọn dấy đưa vào.

Đột nhiên cảm giác bản thân mình giống như vừa làm phải một chuyện cực kì ngu ngốc sai lầm? Đỉnh phải ai không đỉnh, trêu chọc trúng vị này xấu bụng u linh công chúa xong, chẳng lẽ còn thật có thể yên tâm coi như bình thường, không tiếp tục liên quan đến nhau nữa không thành? Ánh mắt nhìn về phía Yuyuko giờ ý cười ngâm ngâm nhưng cơ thể kiên định ôm thật chặt lấy cánh tay của bản thân mình, Lãng đường như đã đọc hiểu được ý tứ của đối phương trong mắt.

“Muốn huê nhau xong việc? Xin lỗi không có cửa đâu! Chính thức toàn diện chiến tranh... Bâu giờ mới chính thức bắt đầu! Lấy... Người yêu của nhau mối quan hệ.”

.....

Không khí giống như cô đọng cứng lại trong giây lát, đối mặt với Yuyuko kiên trì không buông bỏ không buông tha, Lãng cảm thấy mình giống như... tạm thời cũng không có thiệt hại gì nha. Bởi vậy ở trong ánh mắt kinh ngạc khó hiểu thêm tuyệt vọng của Youmu, chàng và nàng hai người thật giống như chính thức trở thành người yêu của nhau thật vậy.

Nữ kêu nam một tiếng thân ái, tư thái kiều mỹ, làm nũng, chơi xấu hết bài này tới bài khác, làm khó trêu chọc đối phương.

Nam càng là quá đáng. Động một tý liền sờ sờ nắn nắn hôn hôn ngay giữa nơi công cộng. Thường thường còn vượt rào, nhân cơ hội ý định cởi sạch quần áo của cả hai xử tử hình ngay tại đây luôn (mặc dù luôn bị Yuyuko về mặt hôn dỗi ngăn cản thành công). Thế nhưng tần ấy cũng quá đủ để thể hiện hảo sắc nam nhân xấu xa bản tính.

Kết quả là sau một hồi lâu tận tình chiến đấu, Lãng đối với cái này chuyên môn giả nai, làm nũng, xảo trá, tai quái, chơi xấu, một khi lời nói nửa câu không hợp ý liền ra vẻ ngốc manh giả vờ “ai gia không hiểu” linh tinh tiêu yêu tinh, ứng phó đó gọi là tâm bì lực tần, hô to không chịu nổi.

Trái lại bên cạnh Yuyuko đối với thằng cha bên cạnh này đó là trong lòng không ngừng âm thầm cắn răng tức giận nga, thật rất rất tức giận nga! Đối với cái này đáng giận vừa mới quen biết không lâu lại dám khiến cho mình xấu mặt trước đám đông ánh mắt mọi người, thậm chí không thiếu khuê mật, đầu sỏ gây tội, đó là âm thầm không ngớt ác độc mắng chửi. Đồng thời cũng không ngớt tìm kiếm cơ hội nhanh chóng phục thù. Khả năng mỗi khi bản thân lời nói vừa mới chiếm cứ thượng phong muốn đối phương ra xấu mặt không lâu, cái tên xấu xa này luôn là dùng lại bị ồ lại hảo sắc về mặt cùng hành động, hết hôn lại sờ cộng thêm dục cời của nàng quần áo đại chiêu, khiến cho Yuyuko kế hoạch tiến hành mới được nửa chừng khi liền luôn là sắp thành lại bại, lại cũng không thể nê hà.

Bởi vì có cảm giác tình hình chiến đấu gay gắt tổn não, cân sức ngang tài, tám lạng độ nửa cân. Ngày hôm nay sợ rằng khó mà làm ra được chấm dứt kết quả như mong muốn. Bởi thế cho nên giống như người yêu ở giữa thật sự tâm linh nói liền với nhau. Vốn dĩ đang ôm ôm ấp ấp thân mật khăng khít nói chuyện hai người, ăn ý tựa như đã thỏa thuận với nhau xong. Chỉ trong phút chốc đồng loạt liền hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó liền như là người qua đường vậy giận dỗi, ngoảnh mặt làm lơ coi nhau như chưa từng quen biết vậy. Thân kì tình huống diễn biến ra khiến cho ngay cả cận cảnh quan sát xem xét cả buổi từ đầu tới đuôi Youmu, đầu óc cũng choáng váng, như lọt vào trong sương mù không cách nào hiểu nổi.

Thế nhưng ít nhất hiện tại cô nàng đã biết, vị này Hồng ma quán tân chủ nhân, ở trong mắt của tiểu thư nhà mình nắm giữ vị trí vô cùng đặc biệt. Giống như cô vậy thuộc hạ kiêm tay chân kiêm người làm vườn cộng thêm bảo mẫu linh tinh lật vật không quan trọng chức vụ, nói chung là vạn vạn không thể trêu vào a. Chỉ có thể buồn bã tránh xa. Ai! Người hầu kẻ hạ là không có nhân quyền, đã thói quen tính cách kì quái của tiểu thư Yuyuko nhà mình như vậy nhiều năm, Youmu giờ cũng chỉ có thể đành chịu. Chậm rãi chờ đợi tình huống tiếp theo phát triển đi. Hôn nữa không nghĩ tới rất nhanh còn có bước phát triển mới thật!

.....

- A kéo a kéo! Tôi sẽ không làm phiền hai vị ngọt ngào thời gian đi.

Một cô gái có đôi mắt màu tím, tóc dài quá hông màu vàng được buộc thành nhiều dải tóc uốn lượn bằng nơ đỏ, thân thể đột nhiên từ bên trong màu đen khe hở không gian xuất hiện trước mắt hai người, đồng thời lên tiếng nói chuyện.

Cô ta giờ ăn mặc một bộ đầm dài màu tím cùng chiếc áo bên trong màu trắng. Trên tay mang theo găng tay dài màu trắng, dưới chân mang tất dài trắng có chấm cam trên viền, đi giày màu hồng với dây đỏ. Và trên đầu cô đang đội một chiếc mũ trùm thất dây cũng màu đỏ, với cột dây màu đỏ quanh cổ. Tay trái của cô cầm một chiếc quạt hồng có hoa văn đơn giản, trong khi tay phải cầm một chiếc ô hồng trang trí bằng những sợi dây và nơ đều màu đỏ nốt.

Tuy rằng sớm đã biết rõ có thể sáng lập thành công ra huyền tường hương như vậy thế giới bên trong đại kết giới, được người xưng tụng là yêu quái hiện giả Yakumo Yukari, năng lực sức mạnh chắc chắn phải cực kì đáng sợ. Thế nhưng mãi tận cho đến khi vừa rồi đối phương không có chút nào khởi lửa, từ bên trong đen ngòm không gian kẻ hồ đột ngột chui đi ra, Lãng chính mình vẫn là vì thể vô cùng chấn động. Đồng thời cũng đối vị này lâu nghe kì danh yêu quái hiện giả thật sâu kiêng kỵ cộng thêm đề phòng.

Không đề phòng không được a. Ai bảo chung cực kế hoạch của anh chàng hiện giờ chính là đảo loạn xáo trộn kết cấu xã hội bên trong huyền tường hương, sau đó thống nhất chinh phục nó, cuối cùng gom góp mọi người toàn bộ sức mạnh để thay mình tìm kiếm được đường về nhà.

Thay đổi vị trí tự hỏi, nếu Lãng chính mình trở thành đối phương, đối với một kẻ luôn là suy nghĩ lật đổ xã hội sau đó còn muốn chiếm đoạt thế giới mà mình vất vả tạo dựng ra, có thể vui sướng đồng ý mới là lạ. Một khi biết được chân tướng, Lãng chính mình đoán chừng khó có thể tránh khỏi bắt gặp đối phương điên cuồng giáng xuống chiến tranh trừng phạt vậy. Mà một khi xuất hiện tình huống như vậy tới, làm tương lai tiềm ẩn đối địch, hiện giờ phát hiện ra đối phương như vậy mạnh, bảo sao anh chàng không vì thế mà kiêng dè, mà lo lắng đề phòng không thôi.

Chương 292: Cùng Yukari thoả thuận giao kèo

Yêu quái hiền giả, Yakumo Yukari. Lâu nghe đại danh, hôm nay mới có cơ hội được gặp mặt. Hoan nghênh đến với Hồng ma quán tham dự bữa tiệc tối nay.

Bất kể trong lòng hiện tại suy nghĩ ra sao, bề ngoài lễ phép vẫn là cần phải có, Lăng bởi vậy khuôn mặt hơi chút khách sáo tươi cười, nhẹ nhàng nói lên lời chào đón hoan nghênh.

- A kéo A kéo...~ Thật không nghĩ tới danh tiếng bé nhỏ của thiếp thân đều đã truyền cả tới tai của điện hạ ngài, thứ bảy Diệt thần sư, Ma vương Nguyễn Trọng Lăng đâu. Thật sự là vinh hạnh đã đến!

Phát tay ném chiếc ô che nắng vào trong kẽ hở không gian đột nhiên hiển hiện ra sau lưng, trong lòng bàn tay còn lại đang cầm cây quạt "phạch" một tiếng mở ra, nhẹ nhàng cười nhạt đưa lên che khoé miệng khi nói chuyện, đáng vẻ thái độ nhà giàu tiểu thư khuê các thời xưa mui phần ăn uống. Có điều thứ khiến cho Lăng hiện tại thu hút nhất lại là thông tin ẩn chứa bên trong lời nói vừa rồi của đối phương.

- Cô biết tôi?

Lông mày hơi hơi nhíu lại, cất tiếng theo bản năng dò hỏi. Ngồi ở một bên vẫn luôn tỏ ra người không quen biết Yuyuko hiếm thấy cũng tươi cười, ánh mắt giờ kì dị nhìn đảo qua đảo lại giữa hai người Yukari cùng Nguyễn Trọng Lăng.

Nguyên do không vì cái gì khác, ngay tại thời điểm trong khoảnh khắc vừa rồi lúc Yukari nói chuyện, một cái kết giới cũng cực kì đúng lúc xuất hiện ngăn cách âm thanh đã được tạo dựng ra bao bọc xung quanh Lăng cùng Yukari. Bởi vậy từ giờ phút này trở đi, tất cả mọi người đều không thể âm thầm nghe lén cả hai người bọn họ đang nói chuyện gì với nhau. Ngồi ngay sát ở bên cạnh vẫn luôn âm thầm quan sát chuyện đang xảy ra Yuyuko bởi vậy sẽ không tò mò mới là lạ. Hai người này nhìn qua giống như cũng mới là lần đầu tiên gặp gỡ. Giữa bọn họ có thể có chuyện gì quan trọng cần nói mà khiến cho ngay cả bản thân cô đều không thể ngồi nghe ké đâu? Giống như Yukari tên kia như vậy bình thường làm việc sẽ không bắn tên không có đích. Thật sự là khiến người không biết rõ được nguyên do lại không ngừng thôi thúc trí tò mò.

Cho tới vị này Hồng ma quán tân chủ nhân, bắt đầu kể từ thời điểm hiện tại trở đi, đối phương ở trong mắt của Yuyuko cũng đã trở nên càng thêm có ý tứ á. Đáng giá bản thân tiêu phí lúc nhăm chán bình thường thời gian đi tìm tòi tìm tòi!

Àn? Nếu không giết chết đối phương xong tính. Một khi đối phương thật sự chết rồi, dựa theo huyền tượng hương bên trong quy tắc tồn tại, linh hồn của anh ta liền sẽ trở thành u linh tiến vào trong mình giới, cũng chính là Bạch ngọc lâu đất phần trăm địa bàn. Mà ở tại trong mình giới Bạch ngọc lâu, chủ nhân sở hữu chính là Yuyuko bản thân, đối với vừa mới tới mình giới u linh, tất nhiên là có thể muốn làm gì thì làm. Nghĩ như vậy tới đến đây, u linh công chúa ánh mắt giờ nhìn về phía bên cạnh Lăng không khỏi mang theo rục rã rục rịch ý định. Rất muốn thử thử tiến hành một lần ồ!!!

.....

Tạm thời không đi quan tâm tới vị nào xấu bụng u linh công chúa vừa mới xuất hiện ra ý tưởng xấu xa nguy hiểm trong đầu, quay trở lại với cuộc trò chuyện giữa Lăng và Yukari. Đối mặt với anh chàng giọng nói cùng ánh mắt hỏi thăm, yêu quái hiền giả tỏ ra rất là thần nhiên đáp lại.

- A kéo A rồi...~ Đúng vậy không sai. Mặc dù toàn bộ huyền tượng hương được ngăn cách với thế giới thực tế bên ngoài bằng đại kết giới Hakurei, thế nhưng ai bảo thiếp thân chính là một trong những người sáng lập sáng tạo ra nó đây. Vượt đi qua ranh giới giữa chân thật cùng hư ảo, xác định phương hướng trong vô số kẽ hở không gian. Những việc này người khác có lẽ sẽ không, thế nhưng đối với thiếp thân mà nói, việc ra vào quan sát thế giới thực tế bên ngoài tình huống phát triển cũng không phải việc khó khăn gì.

- Mà ở tại thế giới bên ngoài, điện hạ ngài hiện tại danh tiếng chính là đang rất thịnh hành đâu, thứ bảy ma vương bệ hạ.

Nói và ánh mắt mỉm cười như có thâm ý nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng. Đáng tiếc đột nhiên biết được có người có thể ra vào tự do giữa huyền tượng hương cùng thế giới thực tế bên ngoài xong, đã sớm vui mừng lộ rõ trên mặt Lăng cũng không để ý thấy điều đó. Hoặc là dù cho có phát hiện đi chăng nữa cũng sẽ không đi nghĩ nhiều. Ai bảo hiện tại anh chàng rõ ràng còn đang có việc muốn nhờ vả dựa vào đối phương đâu.

- Ai! Thật thật không có nghĩ tới, đi mòn gót giày mà không tìm thấy, chợt mới quay đầu, đồ vật đã ở dưới chân.

- Thật sự không dám giấu diếm. Bản thân từ khi đi lạc vào tới nơi đây huyền tượng hương xong, vẫn luôn đang âm thầm tìm kiếm con đường trở về thế giới thực tại. Nếu như yêu quái hiền giả, Yukari cô có thể giúp tôi đạt thành ước nguyện, mặc dù không dám nói lên núi đao xuống chảo dầu đều không chối từ, thế nhưng ân tình này tôi sẽ mãi khắc ghi sâu đậm trong tim. Nếu bản thân cô có thể giúp đỡ được việc gì, sau đó có chuyện chỉ cần xin hô lên một tiếng là được.

Nói và anh chàng ánh mắt tràn đầy tha thiết nhìn về phía trước mặt Yukari. Trong lòng cũng không lo lắng đối phương sẽ không tiến hành giúp đỡ chính mình. Bởi vì nếu không có ý định đó, vị này yêu quái hiền giả cũng sẽ không chủ động hiện ra trước mắt anh, hơn nữa ngay từ đầu liền ẩn ý nhắc tới vấn

đề này. Duy nhất hiện tại còn lo ngại chính là cái giả anh phải trả mà thôi. Thế nhưng Lăng tin tưởng bản thân mình nhất định có thể làm được.

- A kéo A kéo! Điện hạ ngài không cần trịnh trọng như vậy. Đã thiếp thân trực tiếp đi tới nơi này hơn nữa còn chủ động trước tiên nói ra, tất nhiên là có cách để mang theo ngài trở về thế giới thực tại... Cho tới yêu cầu mà nói.

- Thiếp thân hiện tại thật sự còn có chút chuyện khó xử cần nhờ vả Lăng điện hạ đâu. Chỉ là thời cơ tạm thời còn chưa tới, chỉ có thể đợi đến khi chuyện đó xảy ra lại nói.

- Yên tâm! Chuyện này đối với thiếp thân tuy rằng là việc khó. Thế nhưng đối với điện hạ ngài mà nói, trái lại lại là việc tốt đâu. Hơn nữa cũng hoàn toàn không có bắt buộc, đợi cho tới lúc đó có muốn hay không ra tay giúp đỡ quyết định, cũng đều ở tại trong tay điện hạ ngài, thiếp thân sẽ không can thiệp.

- Để tỏ rõ lòng thành ý của mình, kể từ thời điểm hiện tại trở đi, chỉ cần ngài mong muốn, chúng ta liền có thể bắt đầu bất cứ lúc nào trực tiếp trở về thế giới hiện thực.

Yakumo Yukari cuối cùng về mặt trịnh trọng nghiêm túc cam đoan.

.....

Sinh hoạt bản cùng khổn khó người, đột nhiên gặp được người tốt ném cho người cả túi tiền vàng, sau đó nói chờ đợi ngày sau người có rảnh có thể lựa chọn giúp đỡ ta, hơn nữa có quyết định giúp đỡ hay không đều tùy ý chính mình.

Chuyện tốt như vậy thật sự có thể xảy ra bên trong thực tế sao? Lăng bản thân tỏ vẻ sâu sắc hoài nghi. Tương tự đối với cái kia Yukari mơ hồ nhắc tới sự kiện có khả năng yêu cầu giúp đỡ tăng thêm cảnh giác.

Không biết liên hồi luôn được anh chàng cho rằng là một loại đức tính tốt, bởi thế hiện tại bản thân có nghi ngờ, Lăng đương nhiên sẽ không chần chừ khi mở miệng hỏi ra.

- Cái kia... Chẳng lẽ ngay cả cô đều không thể giải quyết được sự việc, hiện tại tôi lại có thể xử lý được sao?

Mặc dù không muốn tự coi nhẹ mình, thế nhưng dựa vào thông tin mà Lăng thu thập được về trước mắt vị này yêu quái hiền giả (chủ yếu thông qua Marisa cùng Alice miêu tả), bản thân thật giống như đều không phải là đối thủ của đối phương đi. Như vậy mạnh mẽ một vị đại yêu quái đều không xử lý được sự việc, chính mình lại có thể nê hả?

- Rất đáng tiếc! Thế nhưng trên thực tế câu trả lời chính là hiện tại Ngài còn không thể. Có điều điện hạ ngài nhưng là diệt thần sư nha. Thông qua đánh giết dị thần cướp đoạt lấy quyền năng phong phú bản thân, không ngừng bởi vậy mà mạnh mẽ lên. Sự phát triển của ngài ở trong tương lai tốc độ, xa không phải là một tiểu yêu quái giống như thiếp thân có thể so sánh...

Yukari về mặt cười cười tiếc nuối tỏ vẻ. Lại nói từ ban đầu trở thành tay mơ diệt thần sư cho tới đạt được sức mạnh bây giờ, Lăng thời gian trong thực tế trôi qua còn chưa đủ ba tháng đâu. Bởi vậy dựa theo lời nói của Yukari mà nói quả thật rất có lý. Tất nhiên muốn làm được điều ấy, vậy yêu cầu anh chàng luôn thắng trong các trận đấu với dị thần cùng... Thường xuyên tìm được dị thần mới được.

- Chẳng lẽ nói... Việc cô muốn tôi làm chính là đánh giết một vị dị thần?

Đột nhiên, trong đầu Lăng giống như bưng tỉnh hiểu ra bật thốt lên. Đối phương như vậy sáng khoái nói ra, tương lai quyền quyết định giúp đỡ hay không đều tùy thuộc vào chính mình; như vậy nếu muốn cho cuộc giao kèo này không trở thành công cốc, đối diện vị này yêu quái hiền giả tất nhiên phải có cực kì nắm chắc chính mình cuối cùng quyết định nhất định phải là đồng ý mới được.

Một khi đã như vậy, có cái gì càng khó từ chối hơn đối với một vị diệt thần sư, ngoại trừ yêu cầu ra tay đối phó với một vị dị thần. Dù cho dị thần này rất mạnh, tham dự chiến đấu có thể nguy cơ cao cửu tử nhất sinh cũng không tiếc.

- A kéo A kéo! Không nghĩ tới điện hạ ngài nhanh như vậy liền nhận ra được đâu. Đúng vậy không sai. Yêu cầu trao đổi của thiếp thân trên thực tế đúng là yêu cầu vào một thời điểm nào đó trong tương lai, điện hạ ngài có thể giúp đỡ ra tay đối phó với một vị dị thần thù địch của Huyền tướng hương. Để làm báo đáp lại, thiếp thân không chỉ có hiện tại trợ giúp điện hạ ngài quay trở về thế giới thực tại, hơn nữa ngày sau khi chuyện thành công còn có thể tặng kèm cho điện hạ một món quà mà bất cứ một vị diệt thần sư nào cũng sẽ vô cùng mong ước.

Cô nàng về mặt trịnh trọng chuyện lại ản lên tiếng.

- Còn có quà tặng kèm theo? Hơn nữa còn là món quà bất cứ vị diệt thần sư nào cũng sẽ vô cùng mong ước? Có thể nói trước cho tôi đó là món quà gì sao?

Phải đợi cho tới khi sự việc thành công xảy ra mới sẽ đem tặng rõ ràng là quá lâu. Hơn nữa thời gian cũng khó xác định. Lăng đương nhiên muốn biết được trước đó rõ ràng.

- Ân! Có thể là có thể. Thế nhưng nếu như điện hạ ngài muốn biết cùng hiện tại nhận được món quà này, vậy thì trước đó giao kèo còn cần sửa chữa lại một chút. Từ việc điện hạ ngài có thể quyết định muốn hay không giúp đỡ đối phó vị kia dị thần, trở thành nhất định phải đánh bại hoặc giết chết đối phương, hơn nữa yêu cầu ngài tiến hành thế độc khế ước. Như vậy, quyết định cuối cùng của ngài là gì đâu, thưa điện hạ?

- Ha ha..! Câu trả lời không phải đã sớm được quyết định ngay từ đầu sao, Yukari. Nếu như bản thân nghe xong miêu tả vừa rồi của cô còn có thể nói

không mà nói, sợ rằng ngay cả cơ hội giúp đỡ rời khỏi huyền tường hương, Yukari cô đoán chừng cũng sẽ lười đi giúp ta đi.

- A ha ha ha...~ Ai gia hoàn toàn không nghe hiểu ngài đang nói gì kẻo!

Bị nói trúng tim đen, Yukari tức thì tỏ vẻ giả nai ý đồ vượt qua kiểm tra. Cũng còn tốt Lăng vốn dĩ cũng đã có quyết định, bởi vậy cũng buông tha không truy đánh tới cùng.

- Mà... Mặc kệ ra sao cũng được. Nếu như sự việc mà Yukari cô yêu cầu là để tôi nhất định phải đối phó với một vị dị thần mà nói. Như vậy thì cứ yên tâm đi. Bản thân hiện tại liền có thể trả lời chắc chắn cho cô, Tôi chấp nhận! Như vậy câu trả lời của cô bây giờ là gì đâu, Yukari?

Giọng nói cùng nét mặt thong dong.

- Ai~ Nếu như điện hạ ngài đã như vậy quả quyết tỏ rõ thái độ, vậy thì...

Nói và rồi khuôn mặt vốn dĩ tươi cười đùa tặc thì trở nên nghiêm trang túc mục hơn bao giờ hết lên tiếng đáp.

- Tin tôi đi! Ngài chắc chắn sẽ không thất vọng về quyết định này của mình.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 293: Lần đầu tiên nghe về Tam giới

Đối với Yukari bản thân mê như vậy tự tin bày ra khẳng định thái độ, Nguyễn Trọng Lăng nghe xong chỉ là cười cười, không có tiến hành bất kì tỏ vẻ. Hơn nữa mặc dù không có cái kia món quà mà bất cứ vị diệt thần sư nào cũng đều mong ước giống như đối phương nói, biết rõ mục đích của cô nàng chính là muốn Lăng tiến hành tiêu diệt một vị hùng mạnh dị thần xong, cũng đã đủ để anh chàng hạ xuống quyết tâm. Nguyên nhân nói tới vậy cực kì đơn giản, càng là mạnh mẽ dị thần tất nhiên có khả năng mang lại cho anh chàng càng mạnh mẽ hơn quyền năng cơ hội, nếu như giành được chiến thắng không phải sao.

Nghĩ là nghĩ như vậy, thế nhưng chung quy Lăng đối với cụ thể món quà đặc biệt mà Yukari vừa nói đến vẫn là có hứng thú nhất định. Bởi vậy hai người bọn họ trải qua thỏa thuận, chủ yếu là Lăng thái độ cùng hành động năng lực cực kì quyết đoán. Bởi thế tại sau khi anh chàng ký kết tên mình lên phía cuối của một tờ phong ấn khế ước thật dài mà Yukari chính mình lấy ra từ trong kẻ hở không gian xong. Cuối cùng cũng có thể như nguyện ngồi nghe Yukari giới thiệu nói về cái kia đặc biệt món quà.

- Lại nói, điện hạ ngài biết huyền tường hương lịch sử hình thành sao?

Vốn dĩ đã chuẩn bị sẵn sàng ngồi nghe yêu quái hiền giả cao kiến, lại không nghĩ tới vừa mới mở màn khởi đầu câu chuyện lại là như vậy một câu hỏi ngược lại kiểm tra bản thân. Có điều nhìn trước mắt Yukari thái độ nghiêm túc nghiêm túc không giống như đang nói đùa, Lăng hơi làm suy nghĩ xong liền đúng sự thật đáp lại.

- Không hiểu được rõ ràng cho lắm. Chỉ được nghe người khác nói tới qua, ban đầu Yukari cô thành lập huyền tường hương mục đích chính là vì để xây dựng ra trong truyền thuyết giành cho yêu quái tồn tại lý tưởng quốc gia. Hừm! Lần đầu tiên được nghe về chuyện này còn cảm thấy vị kia Yakumo Yukari đại yêu quái thật sự là quá vĩ đại đâu. Ý tưởng cũng cực kì tuyệt vời. Không hổ khi được người xưng tụng là Yêu quái hiền giả, thật chính xác danh hào.

Tuy có hơi chút khuếch đại khen ngợi ngôn từ cùng bày tỏ ra biểu hiện cảm xúc, thế nhưng những lời mà Nguyễn Trọng Lăng vừa nói, toàn bộ đều bắt nguồn từ suy nghĩ thật của chính mình. Khác biệt có lẽ chỉ là bởi vì Lăng là người mà đối phương là yêu quái hiền giả, thế cho nên cảm xúc cảm nhận mới sẽ không thâm sâu thôi.

Chỉ cần hơi chút thay đổi vị trí một cái, nếu như Yukari chính mình là một con người, như vậy huyền tường hương mà đối phương xây dựng ra chính là trong truyền thuyết giành cho con người tồn tại lý tưởng quốc gia. Mặc dù không biết huyền tường hương một khi thay đổi mục đích biến thành phục vụ cho con người kết quả sẽ như thế nào, là thích hợp hay không thích hợp, yêu quái cùng con người chung quy là khác nhau. Thế nhưng nghĩ tới trước đó trống không khô cần mảnh đất được Yukari một ít người từ không đến có xây dựng ra một cái nơi mà theo bọn họ lý niệm chính là mảnh đất lý tưởng cho tộc đàn, vậy liền cũng đủ để cảm nhận được bọn họ vĩ đại, không thua kém gì bác Hồ ngày xưa đơn độc quyết tâm ra đi tìm đường cứu nước. Bất kể kết quả sau cùng thành bại ra sao, tinh thần cống hiến ấy quả thực khiến cho người kính nể, hơn nữa không phải ai cũng có thể tiến hành làm được.

- A rồi A rồi! Không nghĩ tới điện hạ ngài lại sẽ đánh giá cao thiếp thân như vậy đâu. Quả thực là vinh hạnh đã đến. Có điều trên thực tế thì, thiếp thân khi đó quyết định làm như vậy nguyên do, càng có nhiều nguyên nhân bắt chước những người khác cách làm mà thôi.

Mỉm cười thân nhiên chịu đựng đến từ Nguyễn Trọng Lăng lời khen ngợi xong, đối diện cô nàng mới lộ ra vẻ mặt giảo hoạt giảo hoạt, tiếc nuối tỏ vẻ.

Lăng: "....."

Người mau mau trả lại ta vừa rồi cảm xúc kích động a khổ nạn!!!

- Mà mà.... Đừng biểu lộ tỏ ra vẻ mặt khó chịu đó được không. Thiếp thân lời nói còn không có hết đâu.

Cười cười quyến rũ liếc mắt, kết thúc vừa rồi trên choker ngón tay, Yukari cuối cùng cũng tiến vào chuyện chính. Nguyễn Trọng Lăng vào tận lúc này đây mới rõ ràng hiểu được, trước đó nguyên do mà Yukari tự mình nhắc nhở tới việc mình sáng lập tạo ra lý tưởng hương là vì cái gì.

Chuyện kể rằng, từ thật xa thật xa xôi trước kia, thời điểm đó con người cổ đại còn cùng với thần linh sống chung tại trên mặt đất, cũng chính là hiện thực thế giới loài người sinh sống hiện giờ mảnh đất.

Bởi vì mỗi một nền văn minh văn hoá tồn tại đều là khác nhau, thần linh mà bọn họ tôn thờ hệ thống cũng đi theo khác biệt. Ở tại thời điểm đó, vị trí địa lý dân tộc thờ phụng cách xa nhau thần hệ tạm thời không nói tới, thế nhưng các loại thần hệ vị trí tồn tại ngay gần kề, ở giữa thần linh chiến tranh vậy vẫn luôn luôn tồn tại.

Kết quả của việc thần linh chiến tranh (thần chiến), chính là sự tương đồng của một phần nào đó giống nhau thần linh trong văn hoá của các dân tộc vị trí địa lý sinh sống gần nhau. Mà nguyên do ban đầu thường gặp đơn giản chỉ là chiến thắng thần chiến chiến tranh thần linh thành công khiến cho người dân của dân tộc khác bắt đầu thờ phụng chính mình. Khác biệt so với sau này do con người chủ đạo chiến tranh dẫn tới truyền bá nền văn hoá cùng thần hệ tín ngưỡng của mình cho dân tộc khác.

Bất kể như thế nào đi nữa mà nói, ban đầu thần chiến cũng như sau đó, mục đích chung quy đều có thể quy kết trở thành thần linh tranh đoạt tín đồ giành lợi ích.

Thế nhưng chúng thần rất nhanh đi theo sau đó liền phát hiện ra một loạt vấn đề. Mặc dù chiến thắng được thần chiến chiến tranh hay do con người chủ đạo xâm lấn chiến tranh, chỉ cần cuối cùng dân tộc đó không có bị hoàn toàn mai một tín ngưỡng, bản thân thần linh thờ phụng vẫn còn, như vậy thì chiến thắng thần chiến thần linh, chung quy cũng chỉ có thể thành tương tự thần linh ở trong thần thoại truyền thuyết của dân tộc đó mà thôi. Việc này có thể chứng kiến thấy rõ trong việc giống nhau giữa các thần linh trong truyền thuyết của hai nền văn hoá Hy Lạp cùng La Mã cổ đại. Hay như đơn giản Việt Nam cùng Trung quốc đều tồn tại Ngọc đế cùng Thiên đình, trong khi dân tộc du mục phía bắc trung quốc Mông cổ thờ phụng vị thần tương tự thay đổi là Cao thiên nguyên, mà dứt khoát giống như bảo tồn văn hoá khá tốt ở Nhật bản chính là ba vị thần có bản chất khác hẳn, Thiên chiếu- Amaterasu, Nguyệt đọc- Tsukuyomi cùng Susano.

Thần linh khó chịu với việc bản thân mình bị người tách ra coi thành một vị thần khác, hoặc trực tiếp chính là hình thành một vị thần linh khác cùng tên tồn tại được thờ phụng ở dân tộc kia, không đâu liền khiến cho mình gia tăng một cái giống y như bản thân đối thủ. Có thể nói bị tức hộc máu.

Trái lại, mặc dù cho ngay từ ban đầu liền tiến hành đề phòng, quyết định một mình sắm vai nhiều vai, thế nhưng nhân loại tồn tại trên trái đất chung quy là quá ít so với mong muốn của tất cả các vị thần. Muốn gia tăng tín đồ hoặc người dân thờ phụng số lượng quá thật chính là từng tác số đếm từng tác máu, chiến tranh liên miên là điều không thể tránh khỏi. Khả năng chiến tranh một nỗ lực làm sao có thể không chết một chút ít người, dần dà thậm chí có lúc chiến thắng thần chiến chiến tranh, thu hoạch còn so không bằng được tổn hại chết đi. Quả thực nhức hết cả đầu.

Thế cho nên chúng thần dần dần liền lưu truyền thịnh hành bên trong cho nhau một phương pháp, tục xưng xây dựng thần quốc. Tức nơi ở giành cho một đám đông thần dân cùng tín đồ của mình. Biện pháp này vừa ra đó chính là đảm bảo dù hạn hán hay lũ lụt, dù thua hay thắng thần chiến chiến tranh, tồn tại chung quy đều là có thể không chế được.

Đáng tiếc, việc vui dài chẳng tày gang. Đợi cho tới thời điểm tất cả mọi người đều dùng xây dựng thần quốc phương pháp dùng để giấu dân cùng tín đồ, chiến tranh giữa chúng thần liền trở nên tẻ nhạt vô cùng, bởi lẽ thắng thua lợi ích chẳng đủ bù công thiệt hại. Bởi vậy sau này mới dần dần thịnh hành lên các loại đánh cược cùng chơi cờ trao đổi lợi ích, mà trong đó chiến tranh cùng con người đều trở thành bàn cờ cùng quân cờ dùng để đánh bạc.

Thêm đó càng cần phải chú ý cái chính là, nhân loại bản tính kết cấu xã hội càng là đông người như vậy sinh sản gia tăng dân cư số đếm sẽ càng nhanh, ngược lại nếu như quá ít mà nói, như vậy sẽ trở nên thật chậm. Cái này tình huống khiến cho đa phần số lượng tín đồ đều không nhiều lắm đại đa số lượng lớn các thần linh tròn tròn mắt.

Bọn họ để đối phó với tình huống xấu hổ hiện tại bởi vậy không thể không cùng nhau liên hiệp lại. Bởi vậy từ nhiều thần linh thần quốc tụ tập lại hình thành nên cổ xưa thần linh thế giới hình thức ban đầu xuất hiện. Trong đó các loại thần linh trong một thần hệ cùng chung nhau tụ tập lại, cuối cùng xây dựng ra một cái rộng lớn thần hệ thần linh thế giới là phổ biến nhất. Đại diện tượng trưng tựa như đỉnh Olympus trong thần thoại Hy Lạp, cây thế giới Yggdrasil trong thần thoại Bắc Âu, thiên đình trong thần đạo đạo giáo thế giới phương đông... vân vân. Trải qua thời gian dài tách biệt với thế giới loài người ban đầu (hạ giới- nhân gian giới- phạm nhân thế giới), con người sinh hoạt ở trong các loại thần hệ thần linh thế giới bởi vì chiến tranh tàn xuất giảm xuống phát sinh, cùng luôn luôn đắm chìm trong một loại thần hệ thần linh quang huy sự tích cùng các loại thần tích mà tín ngưỡng trở nên càng thêm kiên định. Hơn nữa số lượng càng là vô cùng khả quan, không ngừng tăng lên. Dần dần khiến cho thần hệ thế giới vai trò quan trọng vượt xa qua ban đầu nhân loại thế giới.

Nơi đây các loại thần hệ thế giới nói chung cũng bị gọi bằng cái tên Trung giới để phân biệt với ban đầu thế giới con người- Hạ giới hay phạm nhân thế giới.

Đã có tồn tại hạ giới, trung giới, vậy đương nhiên cũng còn tồn tại lấy cả Thượng giới. Dựa theo cách nói của Yukari, ban đầu thượng giới được xây dựng ra từ vô số ảo tưởng của con người nơi hạ giới tạo thành. Chỉ là vì bọn họ ý tưởng không đủ kiên định, hỗn tạp và không có chủ thể làm dựa vào, thế nên mới không có hình thành mới thần linh, mà chỉ là tạo ra một loại thế giới ảo mộng tồn tại bên trên tất cả mọi thứ. Nơi này bởi vì đặc thù tồn tại cùng sinh ra mà bị chúng thần gọi là chư thần nơi sinh ra hoặc chư thần nơi trở về, hay quy khứ nơi.

.....

Kết thúc chương 293.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Xâm nhập bất hợp pháp Trung- Thượng giới cơ hội cùng trở về

- Ý của cô là cô có thể đưa tôi tới bên trong Trung giới hoặc Thượng giới hoạt động???

Nghe xong lời đối phương giới thiệu, Lăng vẻ mặt giờ kinh ngạc nhìn về phía trước mặt Yukari dò hỏi xác nhận. Làm một vị có chí hướng cao xa, không ngừng muốn trở nên mạnh mẽ diệt thần sư sợ nhất là cái gì? Có lẽ mỗi một người diệt thần sư đều sẽ có một đáp án khác nhau, thế nhưng hiện tại xét riêng chính bản thân Lăng mà nói, sợ nhất chính là một năm, mười năm, trăm năm thậm chí tới tột nhất là cả cuộc đời còn lại đều không gặp được vị dị thần nào khác để tiêu diệt. Đương nhiên trong hiện thực tình huống hoàn toàn không phải như thế, thậm chí trái ngược, dị thần tồn tại anh chẳng gặp được có chút quá nhiều, thậm chí không đủ năng lực toàn bộ giết luôn. Thế nhưng người không có lo xa tất có họa gần, bởi vậy đối với Nguyên Trọng Lăng bản thân mà nói, món quà mà Yukari nêu ra quả thật có sức hấp dẫn nhất định. Hơn nữa mục tiêu càng nhiều chẳng phải cũng đồng nghĩa với việc càng nhiều hơn khả năng lựa chọn sao~ Chỉ là....

- Phải rồi? Phương pháp của cô sẽ có cái gì di chứng không?

Các loại mạnh mẽ phương pháp trong tiểu thuyết đều là mang theo tí vết hoặc nhược điểm chí mạng, tuy rằng đối với phương pháp mà Yukari vừa nhắc tới có chút động tâm, thế nhưng bản thân Lăng vẫn là muốn cẩn thận dò hỏi thêm một chút.

- A rồi A rồi! Di chứng sao? Hẳn là sẽ có đi. Đầu tiên chính là điện hạ ngài cần tạm thời phong ấn tách ra toàn bộ quyền năng của ít nhất một vị dị thần mà ngài chiếm được. Bọn chúng sau đó sẽ trở thành năng lực khởi đầu cho thân phận mới của ngài ở Trung- Thượng giới. Chỉ có khi điện hạ ngài kết thúc xâm lấn, thân thể trong Trung- Thượng giới trở về thể giới hiện thực mới có thể giải toả vốn có năng lực. Bởi vậy lựa chọn tính toán phong ấn nào đó vị thần quyền năng yêu cầu cần chính bản thân điện hạ ngài phải cẩn thận lựa chọn suy xét.

- Còn có một chuyện cực kì quan trọng thiếp thân cần phải nhắc nhở điện hạ chính là: Thần linh tồn tại ở trong Trung giới số lượng cũng không ít. Hơn nữa bởi vì đặc biệt quá trình hình thành, sức mạnh của bọn họ ở tại nơi đó thế nhưng xa xa cao hơn rất nhiều lần chính bản thân dị thần đi lại trên mặt đất hạ giới.

- Mặc dù chưa từng có chứng kiến một vị diệt thần sư đánh bại giết chết một vị thần linh ở trong Trung giới hoặc Thượng giới xong sẽ xảy ra điều gì, thế nhưng dám ra tay tiến hành săn giết thần linh ở nơi đó, vậy liền cần thiết phải sẵn sàng đối mặt với thần linh đó thế lực sau lưng đuổi giết. Bởi vì vậy nguyên do, điện hạ ngài tốt nhất suy nghĩ kĩ trước khi làm.

Vốn dĩ diệt thần sư từ sau khi sinh ra xong, muốn mạnh lên hầu hết đều là nhờ vào các cuộc chiến tiêu diệt đánh bại dị thần trên mặt đất hạ giới để tăng lên sức mạnh, bởi vậy một khi quyết định truyền cho Nguyên Trọng Lăng năng lực xâm nhập Trung- Thượng giới, Yukari cũng sẽ không ngại thò cho rằng đối diện trẻ tuổi diệt thần sư sẽ từ bỏ nể sợ thật sự giết chết một vị thần linh chân chính thử xem. Hơn nữa nói thật ra ngay cả chính bản thân Yukari chính mình cũng rất tò mò về kết quả sau đó đây. Bởi vậy chỉ có thể khuyên bảo đối phương càng thêm cẩn thận.

- A! Chỉ là như vậy thôi sao? Vậy nếu như chính bản thân tôi muốn trực tiếp đi vào Trung giới hoặc Thượng giới đâu? Hoặc là phong ấn cùng một lúc tất cả các vị thần mà tôi đạt được quyền năng sẽ xảy ra điều gì chẳng hạn?

Chỉ vừa thông qua Yukari hơi một nhắc nhở, Nguyên Trọng Lăng liền biết Trung- Thượng giới bên trong tình thế đối với bản thân mình cũng không lạc quan. Ở tại trên mặt đất anh chẳng chính là vương, là ở tại trên đỉnh kim tự tháp quyền lực nhân vật, thế nhưng một khi tiến vào Trung- Thượng giới phiêu bạt, vậy bản thân chỉ có thể bắt đầu từ người bình thường làm lên. Khó khăn đương nhiên sẽ không thấp. Nói vậy tất nhiên là có thể gửi đi mang theo càng nhiều vị thần quyền năng cướp được càng tốt. Bởi vậy mới sẽ lập tức đặt câu hỏi.

- Cái này sao? Trên thực tế thiếp thân nắm giữ phương pháp này cũng chưa bao giờ từng thử sử dụng qua đối với một vị Diệt thần sư nào, bởi vậy kết quả cuối cùng trong các trường hợp mà điện hạ ngài vừa nói ra xong sẽ ra sao, thật thiếp thân cũng không biết. Chỉ có thể dựa vào điện hạ ngài ngày sau tự mình mày mò tìm ra.

Lắc lắc đầu, Yukari tiếc nuối tỏ vẻ không quá rõ ràng. Có điều dựa theo bản năng mách bảo mà nói, Lăng càng cho rằng đối phương hẳn là đều có chính mình tương ứng kết quả phán đoán. Chỉ là Yukari lời nói nội dung bên trong cũng đúng. Là ra sao kết quả cuối cùng, vẫn là đợi tự bản thân mình sau này tự thân thử nghiệm đi. Trước đó có thể lựa chọn một vị dị thần cung cấp quyền năng không quá quan trọng làm thử thử xem.

- Được, tốt! Tôi đã biết. Như vậy hiện tại còn có vấn đề gì cần phải chú ý không?

Mặc dù trong lòng đã quyết định sau này chính mình tự mình kiểm chứng sau, có điều nếu có thể thu được Yukari kinh nghiệm phán đoán nhắc nhở mà nói vậy cũng sẽ không sai. Đáng tiếc là đối với câu hỏi lần này của Nguyễn Trọng Lăng, Yukari câu trả lời như cũ là một hỏi ba không biết, toàn cần chính bản thân anh chàng sau này tự mình mày mò.

Chung quy không thu hoạch được gì tình báo thêm nữa, cuối cùng Lăng không thể không chấp nhận thực tế, chuẩn bị nhận lấy Yukari chính mình truyền thụ bí thuật. Hơn nữa phương pháp truyền thụ còn có chút mùi vị quen thuộc đây. Suy nghĩ như vậy thoáng hiện qua trong đầu Lăng, ngay tại thời điểm Yukari thân thể xả vào ngồi trong lòng mình, hơn nữa hai tay vòng qua sau cổ, miệng đối miệng ôm hôn.

- Ummm!....

Phép khai sáng nha! Diệt thần sư chuyên môn biện pháp tạm thời học tập kiến thức cấp tốc. Thế nhưng thông qua ranh giới yêu quái sử dụng đặc thù năng lực: biết cùng không, vĩnh viễn cùng giấy lát, làm mờ hồ các loại hạn chế ranh giới xong. Này vốn dĩ chỉ tồn tại trong thời gian một hai ngày tri thức, trực tiếp liền bị cố định ghi nhớ vĩnh cửu bên trong đầu anh chàng. Thật sự là vô cùng tiện lợi năng lực đâu~

.....

Ba ngày bữa tiệc thoáng cái trôi qua, ở trong những ngày này, Lăng một bên tham gia tiệc rượu như thường, rảnh rỗi thời điểm sẽ tranh thủ thử nghiệm nắm giữ lấy bí thuật mà Yukari vừa mới truyền lại cho bản thân, đồng thời không quên tranh thủ thời gian sắp xếp cuối cùng chuẩn bị trước khi rời đi nơi này.

Tính toán đâu ra đấy thời gian ở tại huyện tường hương cũng mới có một tuần liền đã phải rời khỏi, nói thật còn có chút thương cảm đâu. Thế nhưng rời đi cơ hội khó có được, đối với Yukari tiềm ẩn bên trong thâm tâm e ngại khiến cho Lăng không thể dễ dàng bỏ qua cơ hội lần này. Trước cứ rời đi cái đã, ngày sau có cơ hội lại sẽ trở về sau. Mang theo như vậy sâu thẳm trong thâm tâm tính toán, Lăng trước tiên đi gặp mặt Alice thông báo về việc mình sắp rời đi, hơn nữa dò hỏi đối phương có muốn hay không đi tới thế giới của mình. Đáng tiếc bị thẳng thừng cự tuyệt. Sau đó... liền không có sau đó. Anh chàng chỉ có thể tiếc nuối đi theo gặp mặt những người khác nói lời chào chia tay.

Cirno, Mystia, Reimu, Marisa, Keine, Mokou, thậm chí cả Yuyuko, Youmu cùng với mặc dù mới quen nhưng cho bản thân cảm giác cực kì ấn tượng tốt đẹp Kazami Yuuka. Cho tới nào đó vô tình bị đốt lên lửa tình cùng bị chiếm đoạt nơi ở hấp huyết quý tử muội thêm thuộc hạ, vậy thì hoa lệ lệ bị làm lo. Một là không lắm quen biết, hai là cảm giác có chút xấu hổ sao. Vừa mới hùng hổ chiếm lấy nhà cửa của người ta xong, hiện tại lại ném đi như giày rách. Ha ha...~

Nói chung, kết thúc ba ngày bữa tiệc đón chào hồng ma quán chủ nhân mới xong, vị này hồng ma quán tân vương liền mang theo mang mác u buồn, theo chân được xưng là yêu quái hiền giả Yakumo Yukari, lặng lẽ rời đi huyện tường hương.

Vượt qua ranh giới giữa hư ảo và thực tại, vĩnh viễn cùng chốn lát, có cùng không, trong cùng ngoài, trước cùng sau...vv. Mông lung bên trong, Lăng cuối cùng một lần nữa quay trở về trước đó cái kia dòng thời gian, nơi mình từng bị trục xuất.

- Cổ xe mặt trời a! Ta kêu gọi người hồi cổ xe thời gian mặt trời! Được kéo bởi những con ngựa có cánh, rong chơi trên dòng vô định thời gian. Là chủ nhân của ánh mặt trời ta đây, cười trên cổ xe mặt trời thời gian. Quá khứ, hiện tại cùng tương lai, tất cả toàn bộ đều ở dưới gót chân ta đi tới!

Một lần nữa trở về quen thuộc thế giới, lần này không cần tới Yukari trợ giúp, thành công cướp đoạt được quyền năng từ dị thần mặt trời Aten, Lăng chính mình giờ không chỉ có nắm giữ năng lực điều khiển cục bộ một khu vực thời gian, chính mình còn sở hữu trước đó từng xuất hiện trong tay dị thần Aten cái kia cổ xe mặt trời. Đây thời gian cổ xe mặt trời năng lực chiến đấu tạm thời không nói đến, thế nhưng một khi nắm giữ nó trong tay, chỉ cần tìm được đường tiến vào trong thế giới dòng thời gian, Lăng liền có thể cười trên này thời gian cổ xe, tùy ý rong ruổi tìm kiếm thời gian điểm hạ xuống.

Không biết có phải hay không Yukari biết rõ năng lực này của anh, đối phương một khi đưa Lăng tới bên trong thế giới thực tại dòng thời gian xong, liền nhanh chóng mỉm cười biến mất. Thật cứ giống như Lăng bản thân chính là ôn thần không bằng, ném xong một cái liền không bao giờ muốn gặp lại. Cũng còn tốt, đang vội vả muốn quay về nhà, Lăng cũng không có quá nhiều để ý. Trong đầu hơi suy nghĩ một chút, bởi vì bản thân hiện tại còn chưa tìm được cách mở ra đường nối từ thực tại thế giới tiến tới dòng thời gian, bởi vậy Lăng trước tiên liền từ bỏ ý định ngao du giữa các nơi quá khứ hiện tại, bằng không chính là có đi không có về. Như vậy nói đến ngay cả trước đó quá khứ thời điểm cũng không thể tiến tới, nếu không chỉ có thể lại ở nơi đó chờ đợi cho tới tương lai, còn có không biết có thể hay không ảnh hưởng tới quan hệ nhân quả thời gian. Nghĩ lại thì bản thân mình trước đó còn từng ở trong quá khứ quen biết hơn nữa từng làm chuyện ấy với Erica, như vậy một khi quay trở về hiện tại, sẽ không bởi vì thế mà có chuyện gì thay đổi chứ???

Nghĩ nghĩ, để cho an toàn, vẫn là trước trở về thực tại thế giới đi, đã có liên quan tới thời gian quyền năng trong tay, cùng lắm thì đợi cho tới ngày sau có cơ hội lại tìm hiểu cũng được.

Nghĩ như vậy, dưới chân cổ xe ngựa thần kì giống như hiểu được Lăng ý định, tốc độ nhất thời tăng vọt lao đi về phía trước. Thoáng qua trong lúc Lăng còn nhìn thấy hai bên đường xuất hiện một đám mảnh nhỏ quá khứ hình ảnh thế giới.

Có nhìn thấy Erica bởi vì không tìm thấy chính mình quay trở lại mà bắt đầu không ngừng tìm kiếm tư liệu vân vân. Có nhìn thấy nữ dị thần Athena vẫn luôn đi lang thang khắp nơi trên thế giới giống như đang tìm kiếm vật gì, bên cạnh còn luôn đi theo một người, không phải chính là vu nữ Nhật bản Mariya Yuri còn ai vào đây? Không nghĩ tới chính mình bị ném lùi về quá khứ xong, vị này tuy theo đi lạc tại trong quá khứ Nhật bản vu nữ kết quả cuối cùng lại là bị Athena thuận tiện mang đi. Anh chàng sau đó còn nhìn thấy Erica nét mặt mừng rỡ khi lần đầu tiên gặp lại chính mình nơi biển Đông. Có nhìn thấy Lucretia Zola về mặt giống như gặp quỷ khi bắt gặp hình ảnh công bố phát hiện chính bản thân, vị ma vương thứ bảy đăng trên nào đó hội hiền giả ma thuật báo cáo...vv. Có vẻ như hiện tại một đám hình ảnh đang hiện lên hai bên dòng thời gian, toàn bộ đều là liên qua tới bản thân ở tại trong quá khứ tồn tại dấu vết có cớ dài diễn biến đến. Thật sự rất thần kì!

Cho tới cuối cùng của cuối cùng, Lăng nhìn thấy hình ảnh chính mình bị dị thần mặt trời Aten âm thầm lợi dụng ma thuật chứa đựng trong cột đá Hera,

mạnh mẽ lôi kéo vào trong dòng thời gian trở về trong quá khứ. Mà mọi chuyện diễn ra tiếp sau đó đương nhiên không cần phải nói, chính là toàn bộ quá khứ mà Lăng gần nhất vừa mới trải qua.

- Thật là một chuyến đi dài đầu!

Mỉm cười thì thầm tự lên tiếng, tại trong ánh mắt ngơ ngác nhìn của Diana Milito, nữ phù thủy của hiệp hội Thánh giá đồng thiếc đen, Nguyễn Trọng Lăng nhẹ nhàng ung dung cười trên cổ xe mặt trời do tám con thần tuần ngựa trắng có cánh kéo xe xuất hiện.

Chưa kịp có nhiều thêm cảm thán liền nhìn thấy gương mặt thấm đẫm nước mắt cùng vui sướng của Erica xông tới ôm trầm lấy chính mình. Anh chàng dường như bỗng hiểu được phần nào nỗi niềm trong lòng của cô nàng. Đối với bản thân anh mà nói, đây chỉ là một chuyến du lịch thời gian đơn giản phiêu lưu mà thôi, trong khi trái lại đối với Erica, đây chính là canh bạc đánh cuộc người nào đó sự sống còn.

Ở tại trong quá khứ chưa từng bắt gặp Lăng quay trở về, điều này có thể đồng nghĩa với việc anh chàng đã quay trở lại tương lai vốn có thời gian điểm, lại đồng thời cũng có thể là ẩn chứa một cái khác tăng nguy cơ kết quả, tương lai Nguyễn Trọng Lăng, Vương của cô đã chết tại trong quá khứ.

Nếu như là tình huống thứ nhất còn tốt, thế nhưng nếu thực tế kết quả không may chính là tình huống thứ hai, vậy cũng có nghĩa chính là, chính tay Erica cô đã đưa Vương của mình đi tới sinh mệnh điểm cuối cùng. Mức độ đã kích động với cô nàng hiệp sĩ có thể nghĩ.

- Chúc mừng đi, Erica thân yêu. Anh đã trở về!

Cười cười, mọi việc chung quy đều đã trôi qua, nói nhiều hơn nữa buồn lo đều đã không còn ý nghĩa. Đối mặt với người ngọc ôm tại trong lòng, Lăng lời nói một câu giống như hai ý lên tiếng coi như an ủi.

- Hoan nghênh ngài, của ta Vương!

Đáp lại lời an ủi của Lăng chính là lời chào hoan nghênh của nàng hiệp sĩ cùng một nụ hôn dài. Một nụ hôn đền bù cho xa cách đã lâu, theo nhiều ý nghĩa.

.....

Kết thúc chương 294.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Một nháy mắt đã quay trở về Việt Nam

Vốn dĩ dựa theo ý nghĩ của Nguyễn Trọng Lăng bản thân mà nói, có thể gặp lại được Erica sau bao khúc triết từ hành trình phiêu lưu trở về trong quá khứ vừa xong, hiện giờ đương nhiên là phải tranh thủ hưởng thụ thời gian vui vẻ chỉ có riêng hai người bọn họ thế giới cho thoải thích cái đã. Nơi này là Napales Italya, nhưng không có ai sẽ nhảy ra cản trở nói ba nói bốn, cai quản ảnh hưởng bản thân hiện tại quyết định thời gian nghỉ phép vào ngay lúc này. Đó là còn chưa nói tới vừa mới nếm thử trái cấm một đôi nam nữ thanh niên, giờ phút này chính đang rơi vào thời điểm gặp lại nhau tình nồng say đắm lúc. Ôm ấp yêu thương hôn hít sâu ngay giữa đường phố đêm yên lặng vắng bóng người hay đi dạo giữa các quán bar, cuồng ca nhiệt vũ ở trong các quán ăn đêm, đi đưa xe... vân vân. Sớm đã ném bỏ xa ngay từ đầu Napales mà nữ Diana Milito, cả hai người bọn họ chính đang quyết định tới một cái diễn cuồng chơi bởi đầu đêm suốt sáng quậy phá ở tại trong thành phố cổ xưa này.

Khả năng không nghĩ tới một cú điện thoại gọi xuyên đại dương của Liliana đột nhiên đánh tới đã phá hủy tan nát hết thảy tất cả kế hoạch.

- ... Vâng, cháu đã biết rồi ạ! Cô chú cứ yên tâm đi ạ. Anh Lăng, anh ấy sẽ quay trở về ngay bây giờ đây ạ.

- A! Ai cơ?.. Cháu ấy ạ? Đương nhiên rồi ạ! Cháu cũng sẽ cùng trở về cùng với anh ấy luôn bây giờ đây ạ. Vâng! Vâng! Vậy hẹn gặp lại cô chú sau!

Mặc dù từ bên ngoài nhìn vào thì Erica lúc này vẻ mặt nói chuyện đang cười thật tươi, cảm giác thật là ngọt ngào. Giọng nói còn tỏ vẻ ra rõ ràng ngoan ngoãn thực nữ lễ phép, không thể bắt bẻ tư thế. Thế nhưng đi ngay ở bên cạnh cô ấy, tay ôm trong tay, Lăng vẫn nhạy cảm cảm nhận được ẩn chứa ở bên trong khuôn mặt mỉm cười vô hại kia, là tâm tính nóng giận đang muốn bùng nổ mạnh. Đương nhiên mục tiêu bùng nổ mạnh hiển nhiên không phải là đối với phía đối diện điện thoại bên kia đang nói chuyện điện thoại bố mẹ của Lăng, mà là hướng tới một người khác.

- Như vậy chúng ta hiện tại liền phải đi trở về?

Lăng biết rõ còn cổ hủ.

- Vâng! Dựa theo lời nói của Lily vừa rồi mới nhắc tới, giống như có người của tổ chức ma thuật Nhật bản đột nhiên tìm tới nhà của bố mẹ anh ở quê. Bọn họ dường như đang có việc gì đó rất gấp gáp muốn nhanh chóng gặp mặt liên hệ được với anh, thế cho nên mới cố ý thông qua Lily điện thoại để liên lạc khẩn cấp tới chỗ em.

- Mặc dù không biết cụ thể nguyên do, thế nhưng giống như tổ chức ma thuật Nhật bản vậy các loại tổ chức ma thuật lớn, không có việc gì quan trọng, chắc hẳn cũng sẽ không dám ngốc nghếch như vậy làm việc trên đầu với một vị diệt thần sư. Bởi vậy chúng ta tốt nhất vẫn là tranh thủ bắt chuyến bay đêm gần nhất mau chóng quay trở về đi thì hơn.

Bầu bầu môi, mãi mới có một cơ hội được hưởng thụ chân chính hai người thế giới lại bị dễ dàng như vậy phá đổ, Erica khuôn mặt không khỏi khó chịu lên tiếng nói. Lặng nhìn mà cười cười, nhẹ nhàng ôm chặt hơn đối phương cơ thể vào gần sát người mình hơn, hôn nhẹ lên má, giọng thả lỏng.

- Vậy trước trở về đi thôi. Để xem bọn họ có chuyện gì.

- Ừ?... Hơn nữa thật cũng không cần nhất thiết phải chờ đợi mua gần nhất vé máy bay ban đêm, hiện tại còn có một cách khác trở về nhanh chóng và tiện lợi hơn nhiều. Em có muốn hay không thử xem?

Xoa xoa cằm, giống như đột nhiên nghĩ tới điều gì, Lặng tức thì lên tiếng nói.

- Chẳng lẽ là quyền năng mới của anh mang lại tác dụng?

Erica nghe vậy hai mắt không khỏi chợt sáng lên hỏi thăm. Trước đó thời gian, cô nàng hiển nhiên đã được nghe kể qua về việc mà Lặng đã từng trải qua ở trong quá khứ, biết được việc anh chàng từng thành công đánh bại hai vị di thần Aten cùng Verethragna cướp đoạt được một bộ phận quyền năng của bọn họ.

- Đúng vậy, không sai! Là hoá thân của Gió trong mười loại hoá thân quyền năng của Verethragna. Chỉ cần có quen thuộc người ở trong lòng không ngừng cầu nguyện kêu gọi nhắc tên gọi của anh, anh liền có thể cảm nhận nghe được lời khẩn cầu của họ, đồng thời biến thành con gió lập tức di chuyển đến ngay bên cạnh để bảo hộ.

Đối mặt với Erica hiển nhiên cũng không có gì cần phải giấu giếm bản thân quyền năng năng lực, Lặng bởi vậy rất thẳng thắn kĩ càng trả lời. Hơn nữa nói thật, anh chàng hiện tại còn rất muốn thực tế kiểm nghiệm một chút năng lực mới này của mình có phải hay không thật sự thần kì giống như nó bản thân mình cung cấp thông tin giới thiệu. Thậm chí còn có thể để cho bản thân đạt tới năng lực di chuyển qua lại giữa các thế giới, đến ngay bên cạnh người đang cầu nguyện cần mình bảo hộ.

- Ân? Nếu thật là như vậy, vậy thật đúng là yêu cầu mau chóng tiến hành thử nghiệm sớm thử xem. Điều kiện chính là yêu cầu người khác trong lòng không ngừng kêu gọi, cầu nguyện nhắc tới tên của anh phải không? Như vậy để em gọi điện thoại liên lạc lại với Lily.

Thông minh giống như Erica đương nhiên hiểu được nếu hoá thân của Gió quyền năng mà Lặng vừa mới nói tới thật sự sở hữu như vậy năng lực thần kì, vậy thì có thể giúp ích thật lớn đối với anh chàng cùng mọi người xung quanh trong nhiều loại trường hợp. Việc thử nghiệm đương nhiên nên làm sớm không nên muộn, lập tức liền quay người đi gọi điện thoại liên lạc lại với vẫn còn ở Việt Nam Liliana. Cũng còn tốt hiện tại đã tiến vào thời đại khoa học kĩ thuật thông tin phát đạt, liên lạc điện thoại trò chuyện thông qua vệ tinh riêng cái gì đối với những người giống như Erica cùng Liliana bản thân vậy mà nói đã trở thành việc cực kì đơn giản. Đồng thời điều đó cũng ý nghĩa là chỉ cần năng lực hoá thân mới này của Lặng một khi thử nghiệm thành công, như vậy ngay sau chỉ cần trang bị cho Lặng một chiếc điện thoại có thể liên lạc thông qua vệ tinh, sau đó bất kể Erica đám người đi đâu, một khi có yêu cầu lúc, chỉ cần thông qua một cú điện thoại vệ tinh gọi thông báo trước liền có thể để cho làm Diệt thần sư Lặng có thể có mặt ở bên cạnh người bất cứ mọi nơi, mọi lúc, cực kì thuận tiện năng lực.

Phải biết rằng dù cho sở hữu quyền năng Thần tốc giống như vị kia Hắc hoàng tử Alec, đã sớm qua lại quen thuộc giữa các đất nước khu vực ở châu Âu, bất kể muốn di chuyển đi đâu bên trong tiêu tốn thời gian cũng chỉ ngắn ngủi tựa như đang đi dạo ở trong nhà. Thế nhưng một khi không biết chính xác được vị trí của một người nào đó đang ở châu Âu, muốn nhanh chóng đi tới bên cạnh họ cũng không phải việc dễ.

Giống như Lặng vậy bản thân cũng sở hữu quyền năng hoá thân thành ánh sáng có thể di chuyển với tốc độ cực nhanh, thế nhưng bình thường cũng chỉ sử dụng ở tại trong thời điểm cùng người chiến đấu, mà không phải dùng tại trong lúc bình thường di chuyển. Nguyên do không khác, một khi đi xa dễ dàng lạc đường a! Giống như hiện tại vậy muốn Lặng hoá thân thành tia sáng lập tức bay thẳng trở về Việt Nam, trên lý thuyết thời gian tiêu tốn cũng không bao nhiêu. Thế nhưng trong thực tế tình huống lại là anh chàng không có cách nào xác nhận được đúng đường về nhà, chỉ có thể bay lòng vòng linh tinh. Muốn tìm đúng đường còn cần tiêu tốn nhiều hơn không biết bao nhiêu thời gian cùng tinh lực so với suy nghĩ, mất nhiều hơn được.

Gọi điện thoại liên lạc thông báo cho Liliana ở phía bên kia chuẩn bị sẵn sàng cũng không tiêu phí mất bao nhiêu thời gian, Lặng bởi vậy rất nhanh liền một bên tay nắm chặt lấy bàn tay của Erica, tinh thần giờ tập trung cao độ, hai mắt khép hờ lại, lập tức tiến vào sử dụng hoá thân của Gió quyền năng trạng thái.

Gió! Nhẹ nhàng lướt phất thổi trôi qua bên người!

Những con gió có mặt ở khắp mọi nơi trên thế giới. Tất cả bọn chúng giống như đều có một mối liên hệ nào đó liên quan với nhau. Cho tới cái mà Lặng hiện tại chuyện cần làm, chính là lắng nghe tất cả bọn chúng mang đến tiếng nói chuyện. Đây chính là quyền năng hoá thân của Gió mang lại ban cho anh!

Chỉ thấy nơi mà anh chàng hiện giờ đang đứng tuy theo không ngừng thổi qua liên tiếp những con gió. Gấp gáp, dồn dập! Từ những con gió nhỏ nhẹ ban đầu, dần dần hội tụ lại nổi lên lớn mạnh tựa như nơi trung tâm cơn bão đang tàn phá nơi đường phố về đêm xung quanh. Từ đầu tới cuối toàn bộ cảnh tượng thật nhanh hiện lên ở trong ánh mắt nhìn chăm chú của Erica.

Đứng ở bên cạnh Lặng lúc này cảm giác lại nhưng hoàn toàn là một phiên bản khác, từ lúc ban đầu ồn ào rầm rì, tạp âm tràn đầy nghe không rõ vô số tiếng người nói, cho tới cuối cùng sau đó càng ngày càng trở nên rõ ràng. . .

- Ta vương, người có nghe được lời cầu nguyện của tôi?

Quen thuộc âm thanh giọng nói của Liliana kêu gọi bất thình lình vang lên ở trong đầu.

- Đã nghe được!

Nét mặt mừng rỡ chợt mở bừng ra hai mắt, chỉ thấy vốn dĩ to lớn gió lốc thổi tới cát bay đá chạy xung quanh bỗng dừng tức thì biến mất tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua. Thân hình của Lăng cùng Erica hai người bọn họ lập tức cũng đi theo tùy theo biến mất ở trên đường phố cổ xưa của mảnh đất đang ở Napales Italia. Cũng cùng vào ngay tại lúc ấy, ở tại quê nhà của anh chàng, ở ngay tại trên tầng cao nhất ngôi nhà của bố mẹ Lăng đang ở quê, vốn dĩ còn có chút nghi ngờ trong lòng âm thầm thấp thòem lo âu, không ngừng thử cầu nguyện hỏi thăm Liliana, lúc này hai mắt không khỏi kinh ngạc tròn trũng nhìn về phía không gian ngay trước mặt mình.

Cô xin thề trên danh nghĩa hiệp sĩ của chính bản thân, ở ngay tại vừa rồi một giây trước đó thôi, phía trước không gian còn không có một bóng người. Thế nhưng ngay ở tại trong khoảnh khắc vừa rồi, thật giống như có một cơn gió vừa mới nhẹ nhàng lướt phát thổi qua xong. Vương của cô cùng cơn hồ ly đáng ghét Erica kia đã tay nắm trong tay nhau xuất hiện ở ngay trước mặt. Biến cố thình lình bất ngờ tiến tới khiến cho dù là trước đó đều đã được nhắc nhở qua, Liliana chính bản thân mình cũng không khỏi kinh ngạc cảm thán ngạc nhiên đến há hốc mồm.

- A ha ha...! Chẳng lẽ mới một thời gian ngắn không gặp, cô liền đã không nhận được ra chúng tôi nữa hay sao, Lily thân yêu. Này giống như không phải là phong cách của cô à nha!

Nhìn trước mặt tròn mắt há hốc mồm, kinh ngạc lộ rõ trên nét mặt Liliana, bản năng khiến cho mặc dù chính mình cũng cực kì ngạc nhiên về chuyện vừa mới xảy ra, Erica lại cũng không quên lấy nó làm đề tài để chọc ghẹo Liliana. Ai bảo đối phương mặc dù không phải là chủ mưu, thế nhưng chính là bởi vì sự tồn tại của cô nàng ngốc nghếch này, đồng ý những tay tham dự mới sẽ làm cho tự nhận là “tuần trăng mật ngọt ngào” thế giới hai người sau khi gặp lại của cô và bên cạnh Vương tan thành bọt nước đầu.

- Mới... mới không phải như vậy. Cô... cô đừng có mà vu khống... ăn không nói có!... Đáng.. Đáng ghét!

Bị Erica như vậy một làm rối, mặc dù trong lòng vẫn còn cực kì kinh ngạc tò mò về chuyện xảy ra vừa rồi, thế nhưng Liliana đã không muốn miệt mài tiếp tục theo đuổi tìm hiểu thêm. Nhất là khi ở trước mắt còn tồn tại cơn hồ ly tinh đáng ghét Erica đang ở đây.

.....

Kết thúc chương 295.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 296: Một nam và bốn nữ lần đầu hội tụ

- Xin lỗi nếu như có lỡ làm phiền. Thế nhưng Ngài chắc hẳn chính là Hoàng vương Nguyễn Trọng Lăng điện hạ có phải không ạ? Tên em là Seishuwin Ena, thật vô cùng vinh hạnh khi lần đầu tiên được gặp mặt Ngài.

Đang lúc Lăng, Erica cùng Liliana còn đang ôn chuyện trên tầng ba sân thượng của ngôi nhà, một giọng nói có phần trong trẻo dễ thương của một cô gái khác bất ngờ xuất hiện ra tới chen ngang. Anh mắt vừa nhìn quay sang. Ấn tượng đầu tiên của Lăng đối với đối phương, đây chính là một cô gái cực kì xinh đẹp hút hồn với những nét đẹp cổ điển cực kì đậm chất châu Á. Một mái tóc dài đen tuyền thẳng xuống ngang eo, gương mặt trắng nõn muốt mịn, mắt to đen láy trong vắt vắng lặng như mặt hồ mùa thu. Cơ thể đầy đặn với những đường cong mà quý lại kết hợp cùng với thoát tục tự nhiên khí chất tương như cao quý công chúa của thuở ngàn xưa. Một người con gái xinh đẹp tựa như nhân vật chỉ có thể xuất hiện trong các câu chuyện sự tích phương đông.

Đối phương giờ ăn mặc trên người một bộ quần áo váy tựa như đồng phục của một ngôi trường học nào đó, với áo sơ mi trắng phủ thêm áo ghi lê cộc tay màu vàng cùng váy ngắn bên dưới màu nâu. Một đôi chân dài thon thả trắng bóng lộ lồ lộ ra ở trong không khí khiến ai đó nhìn mà không khỏi cảm thán thật tuyệt cú mèo. Cùng với sau lưng vác theo một chiếc túi vải dài màu đen dường như để đựng gậy bi- a đại loại thế.

Lúc này vừa mới bước ra từ lối ra cửa cầu thang, đối mặt với Lăng ánh mắt nhìn về, Ena thái độ tỏ ra cực kì thân thiện cúi thấp đầu chào tỏ vẻ cung kính, sau đó liền mỉm cười đứng chờ ngay ở tại nơi đó, để mặc cho Lăng ngắm nhìn mà không có chút nào e dè.

“Rất lớn gan một cô gái sao. Hay hoặc nói đúng hơn là thẳng tính?” Trải qua một chuyến du lịch đi qua huyện tường hương, đối với xuất hiện trước mắt mình các loại tính cách khác nhau cô gái trẻ đẹp, Lăng bản thân hiện giờ cũng đã có chút ít tự mình riêng biệt kinh nghiệm.

Ngay tại vừa rồi thời điểm khi chính mình chăm chú ngắm nhìn về phía đối phương trong lúc, anh chàng bởi vậy từng có khoảnh khắc nhận ra được đối diện tự xưng là Seishuwin Ena cô gái trẻ có trong giây lát thân thể dường như ngưng ngừng cứng đờ ra. Nếu như không phải là thông qua làm bộ ra vẻ, như vậy chứng minh đối diện cô nàng bản thân cũng không có nhiều kinh nghiệm trong việc bị người chăm chú ngắm nhìn thương thức. Mà một cô gái xinh đẹp như vậy lại ít có cơ hội bị người chăm chú ngắm nhìn, như vậy trừ phi là xung quanh người không có ánh mắt, hoặc là đối phương vốn dĩ chính là thường xuyên hay sinh hoạt một mình. Ân? Mặc danh có chút nhớ tới mới vừa chia tay không lâu một người quen, mà nữ con rồi sư Alice đâu. Trong

lòng mang mác buồn.

- Nếu như đã biết là mình đang làm phiền người khác, như vậy thì tốt hơn hết ngay từ đầu liền không nên xuất hiện chẳng phải sẽ tốt hơn sao?

Đứng ở bên cạnh rõ ràng bắt gặp Lăng ánh mắt dò ra nhìn về phía cô nàng vừa mới tới như vậy lâu, trong khi Liliana nét mặt cau có, thất vọng, khó chịu, đủ loại cảm xúc lại ra vẻ kiểu như đã sớm biết anh chàng là người như vậy, thông minh狡 hoạt hơn nhiều Erica ngược lại là trực tiếp đối với bị cho là đầu sỏ gây tội ngon nguồn Seishuun Ena thẳng thừng nã pháo, ngang ngược quở trách.

- Erica Blandeli, được người biết đến xưng hô với danh hiệu Máu đỏ ác ma, Thiên tài ma pháp sư, Đại hiệp sĩ của ma thuật hiệp hội Thập tự giá đồng đen, và quan trọng nhất hiện tại đang là người tình số một của Hoàng vương sao?

- Tôi đã được nghe qua không ít về danh tiếng của cô trước khi tới đây. Cô qua nhiên là kinh địch cạnh tranh số một giống như tôi đã từng suy nghĩ. Có điều kết quả cuối cùng nhất định sẽ không thay đổi. Giống như mấy người vậy châu lục khác người, chung quy rồi thì cũng sẽ bị đuổi trở về với mảnh đất của mình mà thôi. Cho tới Hoàng vương như vậy vị vua châu Á, có châu Á người chúng tôi hầu hạ là được rồi.

Bỏ mặc qua nội dung lời quở trách của Erica, bị Lăng nhận định là thẳng tính do ít giao tiếp với người khác, Seishuun Ena quả nhiên ngay lập tức liền giọng thẳng thừng, mắt sáng quắc tung ra lời tuyên chiến của mình. Về mặt còn hồn nhiên tự tin như đang nói một chuyện chân lý quá đỗi bình thường, không một chút kiêng dè, e lệ hay giấu diếm. Đường đường chính chính, chân thật đáng tin lại đường hoàng không có bất kì một tí gì âm mưu quỷ kế, bởi thế cũng khó có thể nào khiến cho người vì thế mà phản cảm được. Rõ ràng để lại cho người một loại cảm giác ngay thẳng ấn tượng cực kì đặc thù một cô gái đâu!

Àn? Nên nói ra sao nhỉ? Nói chung, hiện tại phục hồi lại tinh thần cùng đột ngột liền nghe xong lời nói của Ena, cũng thường thức dư vị tính cách cực kì đặc biệt thu hút của đối phương xong, hoàn hồn lại Lăng cảm giác hiện giờ đó là đang tương đối vi diệu. Bởi lẽ từ ngay sau khi lời nói của cô nàng đối diện vừa nói ra, Erica có lẽ là không sao cả, hai người bọn họ từ đầu tới giờ có thể nói đã cùng nhau trải qua không ít sóng gió câu chuyện, mới sẽ không bởi vì chỉ một lời nói của đối phương mà xuất hiện cái gì vấn đề. Thế nhưng bên cạnh Liliana không được a! Này tương tự cũng cực kì thẳng tính cô em, giờ phút này thế nhưng thực sự nhìn chăm chăm về phía Lăng, giống như đang muốn yêu cầu bản thân anh chàng đứng đi ra chính diện bác bỏ trả lời.

Đâu má! Loại này trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết đột nhiên tới kì quái cảm giác là mần rãng đâu? Bỗng nhiên có chút cảm giác thà rằng tiếp tục ở lại huyền tường hương xưng vương xưng bá còn hơn trở về xem trước mắt cái này tu là tràng... mới là lạ.

- Cô không định đi ra gặp mặt mọi người luôn sao, Mariya Yuri? Trước đó tôi còn tưởng rằng cô vẫn đang bị nữ dị thần Athena bắt cóc đi đâu. Không nghĩ tới hiện tại lại cũng có mặt ở nơi này. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Chiều tròn tròn mắt nói mò lái sang chuyện khác của Nguyễn Trọng Lăng giống như còn thật sự có tác dụng. Nghe xong lời nói của anh, các cô gái sự chú ý quả nhiên đều đồng loạt chuyển tới vừa mới xuất hiện từ phía sau lưng Ena, vu nữ Nhật bản Mariya Yuri. Tất cả mọi người giống như đều muốn biết được câu trả lời từ chỗ cô nàng, thậm chí ngay cả vốn là cùng thuộc về một phe Seishuun Ena cũng vậy.

- Xin lỗi điện hạ, nếu như đã khiến cho người phải lo lắng. Nữ thần Athena trước đó vẫn chưa làm gì nguy hiểm đối với tôi.

- Mặc dù khá ít nói chuyện, thế nhưng nữ thần cho tôi cảm giác thật ra người cũng rất tốt. Gần nhất Ngài ấy đột nhiên liền nói điện hạ ngài đã trở về, vì vậy liền dùng phép đưa tôi đi tới nơi này gửi lại lời nhắn tới cho Ngài rằng: Chiến tranh đã sắp bắt đầu, hãy mau chóng chuẩn bị! Chúng ta rất nhanh liền sẽ lại gặp mặt.

Có lẽ là bởi vì nào đó ấn tượng hung bạo khắc sâu trong quá khứ, đáng về nói chuyện của Mariya Yuri từ đầu tới cuối đều là tương đối lễ phép lại mang theo khách sáo xa lạ. Khả năng Nguyễn Trọng Lăng hiện tại nhưng không có tâm tình lo cho những vấn đề nhỏ nhặt này, trong đầu giờ tràn ngập toàn bộ đều là những lời nhắn gửi của nữ dị thần Athena mà Mariya vừa mang lại.

Mọi chuyện dường như có vẻ nghiêm trọng hơn Lăng từng tưởng. Đáng chết cái chính là anh chàng chỉ có thể cảm giác được nó mang lại áp bách cùng gấp gáp, thế nhưng méo biết là chuyện gì sắp xảy ra luôn. Đứng ở cạnh bên Liliana cùng Erica nghe qua Mariya Yuri nói như vậy xong, lại bắt gặp Lăng vẻ mặt cũng đi theo trầm trọng, hai người theo bản năng không khỏi thoáng qua liếc mắt nhìn nhau ngưng trọng. Đối mặt với trước đó lời nói thái độ hùng hổ Ena bởi vậy cũng đã không có từ đầu cảm giác gương cung bạt kiếm, ánh mắt giờ toàn bộ đều nhìn về phía Nguyễn Trọng Lăng bản thân, chờ đợi Vương của các cô khả năng nói tới bất kì mệnh lệnh nào.

Duy nhất ở nơi này chỉ có Seishuun Ena là không hiểu đến tột cùng chuyện hiện tại là ra làm sao, thế nhưng bản năng của một vị chiến đấu vu nữ mách bảo cho cô, hiện tại tốt nhất là không nên gây chuyện lung tung là được.

Không khí bởi vậy cứng lại trong khoảnh khắc, duy chỉ có bản thân Nguyễn Trọng Lăng hoặc có hoặc không cảm giác được, tiếp tục nói chuyện.

- Như vậy còn chuyện hiệp hội ma thuật Nhật bản của cô giống như đang gấp gáp muốn liên hệ với tôi là tình huống như thế nào cô có biết không? Sẽ không cũng là liên quan tới vị kia nữ dị thần kia chứ?

Chính xác đúng ra thì cái tổ chức hiệp hội ma thuật Nhật bản mà Lăng đang nói tới, tên chính thức hẳn là Ủy ban biên soạn lịch sử Nhật bản mới đúng, một kiểu ma thuật liên hợp hiệp hội tổ chức của cả một nước tính chất lại đặt dưới vỏ bọc cái tên của một tổ chức bình thường mà nhiều nước trên thế giới thường xuyên hay dùng phương pháp. Có điều đơn giản chỉ cần đối diện cô nàng vu nữ có thể hiểu được ý tứ trong lời nói của Lăng là được. Xưng hô chính xác ra sao tạm thời đã không có ai lại quan tâm.

- Ân! Cái này... Xin lỗi, thế nhưng đây giống như là vấn đề của em, thưa hoàng vương.

Ngay tại thời điểm Mariya Yuri vừa muốn trả lời, không nghĩ tới tiếng nói của Ena đúng vào lúc này bỗng đột nhiên chen ngang vang lên khiến cho mọi người chú ý. Chờ cho tới lúc Lăng ánh mắt quay sang nhìn thì, cô nàng giống như ngưng ngừng lại thân nhiên tỏ vẻ nói rõ giải thích.

- Bởi vì rất muốn rất muốn mau chóng gặp mặt được Hoàng vương để được hầu hạ bên cạnh ngài, thế nên trước đó em mới biểu đạt ra ý tứ của mình thông qua Số hai (Liliana: chẳng lẽ đang nói mình????), mong muốn có thể chuyển đạt nhanh tới chỗ của ngài đó ạ. Nếu như có bởi vì thế mà khiến cho vấn đề rắc rối gì, Ena thực sự vô cùng xin lỗi.

- Nếu như Vương có bởi vì vậy mà tức giận, xin hãy cứ trừng phạt Ena tùy ý thế nào cũng được. Roi da, nhỏ nhen, buộc chặt... Giống như Ena nghe nói, con trai đều rất thích chơi những trò trừng phạt này nọ như vậy có đúng không ạ?

Vốn dĩ rất nghiêm túc nhận lầm xin lỗi ngôn ngữ thái độ, cho tới câu nói cuối cùng thời điểm lúc, không hiểu ra sao cô nàng tự nhiên lại đột ngột tới ra một câu khác loại như vậy hỏi thăm. Hơn nữa về mặt còn giống như bản thân thật sự rất hiếu kì nên không nhịn được mới hỏi. Thái độ dờ khóc dờ cười khiến cho Lăng cũng không biết nên nói đối phương như thế nào mới tốt.

- Thôi thôi thôi! Nếu như chỉ là hiểu lầm, lại cũng không phải do bản thân cố ý vậy liền không cần truy cứu gì nhiều. Hiện tại nếu đã trở về nhà vậy trước tiên đi xuống dưới nhà trước đi. Còn lại mọi chuyện để sau hãy nói.

Nhảy bèn cảm nhận được ngay tại thời điểm Ena bản thân giải thích xong, thái độ của Liliana (Đáng ghét! Lại thêm một con hồ ly tinh!) cùng Erica (ha ha ha ha cười lạnh) ở bên cạnh, đột nhiên đều biến trở về tư thế cực kì thù địch còn hơn lúc ban đầu đối với đối diện Ena (một người là bởi vì bị lừa dối gửi đi giả tạo tình báo mà tức giận, kẻ còn lại là cho rằng bị phá hư vốn có của mình hiếm có hai người thế giới ngọt ngào tuần trăng mật cơ hội mà cảm thù lên).

Không muốn lại tiếp tục đứng xem tình thế biến hoá trở nên đau đầu thêm, Lăng tức thì quyết đoán sắc chặt đay rồi làm ra cuối cùng phán định. Đáng tiếc hiệu quả giống như cũng chả ra gì cho cam. Mấy người vừa kể trên kia quả thực như cũ nhìn nhau bằng ánh mắt hình viên đạn. Cũng còn tốt giống như cả đám đều cảm nhận được Lăng hạn mức ranh giới cuối cùng ở nơi nào, bởi vậy ít nhất thì còn không có trực tiếp rút kiếm ra đánh nhau hay tiếp tục nói phá gì thêm.

Mang theo ba cái không bớt lo cô nàng cùng một vị vẫn luôn cố tình xa lánh mình cô nương cùng nhau đi xuống thang lầu xuống dưới nhà, Lăng càng nghĩ cảm giác đầu càng đau. Cũng không biết ngày sau cuộc sống của mình rồi sẽ lại bị mấy cô gái này dày vò ra cái dạng gì nữa trời. Thế nhưng ít nhất thì, hiện tại lần đầu tiên một nam bốn nữ hội tụ chung quy là kết thúc vậy.

Còn giờ là đến lúc gặp mặt phụ huynh gia đình! Ha ha ha...~ “tác giả về mặt vô lương cười.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Bên trong bữa cơm tối, mẹ chồng cùng tương lai các nàng dâu đầu pháp

Có lẽ là bởi vì trước đó mọi việc đột ngột xảy ra cũng đã đủ ly kì, bởi thế cho nên bắt gặp Lăng lúc này nhanh như vậy lại dẫn theo một cô gái tây trẻ đẹp khác bỗng nhiên trở về, những người còn lại thành viên trong gia đình đều đã không có gì cảm thán hay kinh ngạc cảm giác.

Ông Trọng Kim nhìn về phía bản thân đứa con trai của mình, ánh mắt giờ rõ ràng không được thân thiện cho lắm. Đoán chừng trong lòng còn đang oán trách thẳng trời đánh thánh đâm nhà mình này, mới vừa cho đi học xa nhà có được ít hôm, không nghĩ tới liền đã đâm đấm ăn chơi trác táng đến tận tình độ giận sôi dẫn mấy đứa con gái về nhà như hiện giờ, chỉ kém vác cái bụng chưa tới bắt đền làm đám cưới đi thôi. Sinh hoạt tác phong như vậy thôi nát, ở trong mắt người tính cách nghiêm túc, trong mắt không xoa được hạt cát thế hệ cũ người giống như ông, quả thực là không thể nào chấp nhận nổi.

Có lẽ ông nên suy xét buổi tối bàn bạc với mẹ nó cho thẳng cu này lập tức đi về nhà ở nhà làm cho nó lành còn hơn. Nếu không thời gian lâu dài để mặc kệ tiếp tục sinh hoạt ở bên ngoài, trời biết nó còn sẽ làm ra những chuyện khác người gì nữa. Nhà mình nói cho cùng cũng chỉ có mỗi nó một đứa con trai dòng độc đinh, thế nhưng không thể để thẳng cu cứ xa đà hủ bại ngoài vòng tay với như vậy được a! Trong lòng hoài như vậy âm thầm lo âu, nét mặt của ông bố bởi vậy cả ngày nhìn về phía ai cũng xụ cả mặt lại, khiến người khó gần.

Trái ngược với ông bố Trọng Kim còn đang lo lắng cho tương lai đứa con trai của mình, bà mẹ Hải Như lại gương mặt vui cười hớn hở không ngừng như ăn tết. Bản thân giờ giống như chúng tinh phủ nguyệt vậy được vây quanh bởi Lăng bốn cô bạn gái, hơn nữa còn cùng nhau trò chuyện các loại đề tài thật vui. Đối với ngay cả vừa mới xuất hiện tới Erica đều là mặt mày niềm nở không ngừng đặt câu hỏi. Từ nhà cháu hiện tại ở đâu, xuất thân quốc gia nào, trong nhà còn có những ai, đến Việt Nam đã được lâu chưa, như thế nào quen biết thẳng Lăng nhà cô, tương lai có ý định ở tại Việt Nam lâu dài hay không,... vân vân. Ngược lại đối với vừa mới trở về nhà con trai của bà mặc kệ không quản không hỏi không rằng. Có thể nói địa vị xuống dốc không phanh khiến người tròn tròn mắt.

Duy nhất nhìn về phía Lăng bằng con mắt khác thành viên trong gia đình chính là cô em gái của Nguyễn Trọng Lăng. Hoàn toàn không nghĩ tới có một ngày anh trai của mình có thể táo bạo như vậy dẫn bốn cô bạn gái trực tiếp đi về nhà. Hơn nữa nghe qua các cô gái ấy tự mình giới thiệu, còn toàn bộ một màu đều là con gái nước ngoài luôn.

Ân? Ánh mắt của cô bé giờ nhìn về phía Lăng đã không phải là đôi mắt tràn đầy khâm phục giống như Lăng đã từng tưởng tượng, mà là hai mắt tràn đầy khinh bỉ, rõ ràng đang ý nói: A, mọi người hãy đến đây mà xem, nơi này có một tên cận bã nam, biến thái, sỗ Khanh, hoa hoa công tử á! Xấu xa như vậy người tốt nhất nên bị phán quyết xử tử hình!!! Cho nước nó trong~

Không nghĩ tới vậy mà lại bị trong lòng chính nghĩa tràn đầy, nữ quyền người ủng hộ trung thành em gái ruột như vậy một khinh bỉ thêm trọn trắng mắt nhìn, thực tế khó liệu không khiến cho Lăng trong lòng lớn chịu đã kích đồng thời, âm thầm ưu thương không dứt. Cuộc sống này đâu mà không có cách nào qua a, hức hức hức! Hình tượng cao lớn người anh trai hoàn mỹ trong lòng đưa em gái giờ đây còn đâu~

.....

Quay trở lại mạch chuyện chính...

Thời gian Lăng cùng Erica trở về đã là vào thời điểm tương đối muộn. Có điều bởi khi không nghĩ tới hôm nay trong nhà sẽ lần lượt tới như vậy tăng thêm nhiều người, từ ban đầu là Liliana, sau đó lại đến Seishuui Ena, rồi thì Mariya Yuri, thậm chí ngay cả Lăng cùng Erica sau cùng cũng trở về, bữa cơm tối bởi vì đột nhiên liên tục tăng thêm đám người mà không ngừng bị đẩy lùi chậm trễ về phía sau. Cho tới bây giờ thời điểm rõ ràng sẽ không còn có tăng thêm những người nào khác nữa, cuối cùng mới thông qua bà Hải Như quyết định, trực tiếp chuyển từ bình thường bữa cơm tối biến hoá thành bữa lẩu lớn cho gia đình. Bị trực tiếp sai lái xe máy đi mua sắm thêm nguyên liệu nấu ăn Lăng sau khi trở về, mọi người lại bận rộn chuẩn bị sau một hồi, bữa cơm tối muộn màng cuối cùng chung quy đã có thể thực hiện.

Ngồi quây quần thành một vòng tròn trên chiếc chiếu trúc ăn cơm lúc này, chỉ thấy từ trái sang phải vị trí ngồi của mọi người, từ nồi cơm bên cạnh bắt đầu lần lượt là vu nữ Nhật bản Mariya Yuri, bà Hải Như, chiến đấu vu nữ Seishuui Ena, nàng tiên xanh Liliana Kranjcar, Nguyễn Trọng Lăng bản thân, màu đỏ ác ma Erica Blandeli, ông Trọng Kim, cùng cuối cùng là cô em gái của Lăng ngồi vào phía bên kia đom com đầu nồi.

Dựa theo loại này xếp đặt vị trí mà nói, rất rõ ràng mặc dù đối với cô gái nào cũng đều là khuôn mặt tươi cười đón chào, thế nhưng hiển nhiên bà Hải Như đối với tương lai con dâu của mình thiên hướng mong muốn lựa chọn vẫn là giống như Ena cùng Yuri như vậy cùng là người châu Á thì phù hợp hơn. Cả hai bởi vậy bị bà mẹ xếp đặt ngồi xung quanh hai bên người mình cho thấy thái độ. Cho tới giống như Liliana hoặc thậm chí thông minh giáo hoạt như Erica bởi vì văn hoá đông tây khác biệt thế nên càng quan tâm chú ý hơn tới bản thân Lăng quyết định, bởi vậy kiên quyết chiếm giữ Lăng hiện tại vị trí ngồi hai bên. Mà còn lại người giống như ông Trọng Kim cùng cô em gái của Lăng, ở trong trận chiến tranh đoạt chủ quyền thắng lợi này, hoàn toàn đã biến thành nhân vật râu ria, không cần thiết bị người quan tâm á!

Cả hai: “.....” Im lặng hỏi trời xanh!

- Mấy đứa cứ ăn uống tự nhiên giống như ở nhà nhé. Không cần phải khách sáo đâu. Đều là người trong nhà cả, lại không phải người ngoài.

Tại cái này quý dị bữa ăn tối trong lúc, giống như ông Trọng Kim như vậy không mừng thói quen vừa ăn cơm vừa nói chuyện, cùng em gái của Lăng như vậy địa vị thấp hèn hiện tại không nhân quyền, nhân vật chính nắm giữ quyền chủ động nói chuyện trong bữa ăn, đương nhiên chỉ có thể là nắm giữ trong tay của bà Hải Như. Chỉ thấy bà mẹ lúc này chính đang một bên lần lượt gấp thức ăn cho bốn cô bạn gái trẻ đẹp của Lăng, một bên mở miệng hiển hoá lên tiếng tỏ vẻ.

Ân? Gắp cho Liliana là một đĩa rau xanh thêm đậu phụ. (Em đã bị phán tử hình Lily thân yêu á!)

Gắp cho Erica là một đĩa nấm hương thêm ớt cay. (Em cũng không khá khẩm gì hơn à nha Erica~)

Đến lượt gắp cho bên cạnh Seishuui Ena cùng Mariya Yuri hai người lại đều là thịt bò nạc ba chỉ cùng với măng chín xé nhỏ tươi ngon trắng ngần.

Cao thấp trên dưới thái độ nhìn cái là rõ ngay. Thiên vị tình huống rõ ràng mười phần mười. Ngồi ở bên cạnh giả vờ thành người vô hình, nhìn xem mà Lăng cũng không khỏi ê răng đau. Em gái của Lăng tức thì vừa xóm com xong đang chan canh, lúc này nhìn qua bất giác được tình huống như vậy liền cười trộm mang thương hại (cũng không biết là đang thương hại ai). Cho tới ông Trọng Kim vậy thì chỉ là nhìn rồi nhủ nhủ vậy, chung quy lại cũng không có làm hay phát biểu ra điều gì bày tỏ thái độ. Hay hoặc nói đúng hơn chính là, đối với tương lai có khả năng trở thành bản thân bốn cô con dâu người nước ngoài, ông bố đều cảm thái độ tạm thời không cần để ý. Đường xa mới biết sức ngựa sao, nào có thể giống như mẹ nó như vậy vô đoán đưa ra kết luận phán quyết ngay từ lần đầu gặp mặt.

Khả năng nhiều năm sống chung trở thành vợ chồng ăn ý khiến cho ông Trọng Kim đối với bà Hải Như cách làm tuy rằng không có đồng ý, thế nhưng chung quy không có bày tỏ ra, mà là âm thầm chú ý sự việc diễn ra đến tiếp theo.

Chỉ thấy ngọc đầu ngọc não ngay thẳng Liliana giống như không hề nhận ra được sóng ngầm phun trào kích động tình huống đang diễn ra bên trong bữa cơm, đối với bà Hải Như gấp tới thức ăn đó là về mặt ứng đồ lấp bấp kích động khẩn, không ngừng nói lời cảm tạ. Ăn trong miệng rau xanh thêm đậu phụ mà giống như đang ăn tuyệt vời nhất món ngon trên đời. Nét mặt thần kì toả sáng ngọt ngào, khiến cho người nhìn vào tâm tắc lấy làm kì. Có lẽ còn sẽ cho rằng cô bé này thực sự như vậy cực kì yêu thích ăn đậu phụ rau xanh chăng?

Ân? Người khác có lẽ không biết nên mới biến thành như thế mỹ lệ hiểu lầm, thế nhưng giống như Lăng cùng Erica như vậy quen thuộc Liliana tính cách thói quen người, trong lòng hơi một suy nghĩ dĩ nhiên liền hiểu được. Đoán chừng cô nàng giờ này phút này trong đầu lại đang liên tưởng lung tung đến trong tiểu thuyết diễn biến tình cảnh kịch sến sến chảy nước gì gì đó đi, mới sẽ có như vậy khác với người thường phản ứng.

Cho tới thông minh giáo hoạt tựa như Erica, tuy rằng lớn lên trong văn hoá đông tây khác biệt, thế nhưng thông qua từ nãy đến giờ tỉ mỉ quan sát, vẫn là nhận thấy ra được, giống như mẹ chồng tương lai của nàng không lắm hài lòng với bản thân cô nha. Trong lòng tuy rằng có phần buồn bực không hiểu lý do mất điểm vì sao? Thế nhưng tính cách sáng sủa hướng ngoại lại giới giao tiếp Erica đương nhiên biết được, hiện tại còn không phải là lúc đi so đo

nhưng điều này. Gương mặt bởi vậy như cũ tươi cười đại khí, thong dong tiếp nhận bà mẹ chồng gấp cho thức ăn cùng với lên tiếng ngọt ngào thân mật cảm ơn. Lại nói tiếp ở trong văn hoá hiện đại phương tây, tự do hôn nhân được đề xướng, tình yêu trong cảm nhận của Erica nhưng là chuyện riêng của hai người. Nhất là giống như Vương của cô như vậy đặc thù thân phận địa vị người. Chỉ cần có thể nắm chắc được tấm lòng của anh yêu mãi mãi không rời đi mình, như vậy thì đệ nhất vị trí vợ cả bên cạnh Vương liền không có chạy!

Trái ngược với bị phân biệt đối xử khắc nghiệt hai cô gái trẻ xuất xứ châu Âu, được bị cho là nhận được mẹ chồng tương lai đối xử tốt đẹp Seishuun Ena cùng Mariya Yuri, đối với việc bản thân mình được như vậy hoan nghênh, thái độ phản ứng cũng không giống nhau.

Ngay thẳng bộc trực Ena rất tự nhiên liền tiếp nhận bà Hải Như thiện ý, coi đó như chuyện đương nhiên. Thật giống như trước đó lời cô đã từng nói, tựa như Nguyễn Trọng Lăng vậy vị vua của châu Á, liền chỉ cần người châu Á giống như các cô phục vụ là được rồi.

So sánh với Ena tư thái ung dung cử chỉ tự nhiên, khí chất thuần túy khiến người nhìn vào than thở, bình thường luôn là lời nói lạnh nhạt tỏ vẻ xa cách kháng cự đối với Lăng, Nhật bản vu nữ Mariya Yuri lại luôn có vẻ xấu hổ bất an. Một bộ dáng vẻ muốn nói lại thôi không biết nên làm như thế nào cho phải quần bách. Nhảy cảm Yuri mơ hồ có thể cảm nhận ra được, ở trong bốn người phụ nữ mà Lăng đưa về, thật giống như, có vẻ, chắc hẳn là,... bà mẹ của Vương vừa ý nhất chính là bản thân cô.

Erica tích cách quá mức cường thế chói mắt, tuy dễ dàng trong việc giao lưu với người ngoài, thế nhưng đối với mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu vậy liền không quá phù hợp. Ở chỗ này lại cũng không phải là nơi để đàn phán lợi ích được mất.

Liliana luôn là chột kinh chột nộ, lời nói lại luôn cho người bình thường giống như bà Hải Như cảm giác kì kì quái quái, không hiểu ra sao. So sánh với đó Ena tuy rằng bình thường hơn, thế nhưng trên người một cỗ thực thẳng tính khí thế khi nói chuyện thì thoáng vẫn làm cho bà mẹ chồng không mừng. Duy nhất chỉ có Mariya Yuri chính bản thân mình tính cách nhất không có tính công kích, dịu dàng hiền thực lại lễ phép thái độ, nhất hợp mắt tương lai mẹ chồng giống như bà Hải Như. Nếu như có thể chọn vợ lựa chọn cho con mà nói, đương nhiên là cô nàng đã đạt giải nhất á!

Thế nhưng tình huống trên thực tế chính là ở trong cả bốn người hiện giờ, duy nhất chỉ có chính Mariya Yuri chính mình là không hề có một chút gì ý định tương lai muốn trở thành người phụ nữ của đối diện vị này Ma vương Việt Nam luôn á! Không nghĩ tới không hiểu thấu liền bị bên cạnh vị này thân phận cao quý mà lại không tự biết phu nhân như vậy hiểu lầm, có thể không khiến cho cô nàng bởi vậy trong lòng không ngừng trở nên bất an mới là lạ!

Như vậy biểu hiện khác lạ của Mariya Yuri đương nhiên là trở nên cực kì rõ ràng thu hút sự chú ý trong mắt những người có tâm. Đáng tiếc tùy theo từng người bản thân giải độc mà lại biến hoá hoàn toàn khác nhau ý tứ. Những người khác tạm không nói tới, thế nhưng làm duy nhất xứng đáng nhân vật chính trong bữa ăn, bà Hải Như làm sao có thể đối với cái này bị bà cho rằng là phù hợp nhất con dâu thả chạy.

Hai mắt một chon chon nhìn chăm chăm về phía nào đó người, vốn dĩ còn đang giả chết làm người vô hình Lăng, bất đắc dĩ đối với cái này tình huống cũng không thể nề hà. đành phải thuận theo mẹ thân yêu ý tứ, đặc biệt gấp lấy một đĩa chứa đầy món ăn, bỏ qua bên cạnh con mắt chờ đợi mong ngóng giống như đã hoá thành ngôi sao của Liliana, hay như vẻ mặt giống như cười không phải cười của Erica, nét mặt thú vị nghiền ngẫm của Ena, âm thầm cười trộm của em gái ruột cùng nhức đầu ông bố Trọng Kim, cánh tay dài gấp thức ăn cuối cùng đột ngột đưa ra bỏ về phía đối diện Mariya Yuri bát com, miệng còn thuận tiện lên tiếng khuyên.

- Chịu khó gấp ăn đi, đừng khách sao!

Mariya Yuri: “.....”

- Là... Vâng! Cảm ơn ngài, em đã biết.

Giọng nói lấp bắp, gương mặt ngượng ngừng trả lời. Quý dị bữa ăn vẫn còn đang tiếp tục...

.....

Kết thúc chương 297.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Thần Linh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.